МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ
СЛОВАР

уложили

Євгений Желеховский і Софрон Недїльский

ц. к. професори ґімназиї в Станїславі.

ТОМ II.

(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski und Sophron Niedzielski

k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislau.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,

З друкарнї тов. им. Шевченка, *під зарядом К. Беднарского.*

Druckerei des Szewczenko-Vereines, *Geschäftsleiter K. Bednarski.*

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ СЛОВАР

Том II.

П.

П, siebzehnter Buchstabe (Поко́й,-кі́й); п. = пан, пп. = пано́ве.

Па-, als Partikel in Zusammensetzungen bei Substantiven bez. das Spätere, Scheinrechte, Geringere, Schlechte: Nach-, Neben-, After- & *Mi.* IV. 359. *vgl.* По- 407.

Па́бороди, *pl.* Backenbart, *m. B.*

Па́бородник, *m.* — луговий Wiesen- Bocksbart, *m.* (Tragopogon prat.)

Па́боронок, -нка, *m.* Acker von der Breite einer Egge; 2) s. Відлу́тка, прилу́да

Па́ва, *f.* Pfau, *m.* (Pavo); 2) Pfauenfeder, *f.*; 3) ру́ска — *У.* (*Аль.* 34)*?

Па́вечерниця, *f.* kurzer Abendgottesdienst nach der Vesper, *f.*

Па́вза, *f.* Pause, *f.* [Zubehör, *m.*

Па́взе, па́взине, *n.* Heubaum mit

Павзи́на, *f.* Stange *f.*

Павзува́ти, *v. n.* pausieren.

Пави́дло, *n.* s. Пови́ла, *Зак.*

Па́вин, *a.* Pfauen-; *-е пі́ро́ *Ос.* (61) XI. 52 weibl. Kleiderstoff gemustert wie Pfauenfeder. [*adj.* павинчі́й, *Пол.*

Пави́нка, *f.* руса́лка — s. Па́вчик,

Па́вис, *m.* Anomodon, *B.*

Па́виски, *pl.* Luftwurzeln, *pl. B.*

Па́ви́ця, па́виха, (*d.* пави́чка), *f.* Weibchen des Pfauen, *n.* Pfauenhenne, *f.*; 2) -и́ця, Nachtpfauenauge, *n.* Augenspinner, *m.* (Saturnia).

Па́ви́ч, *m.* s. Па́ва; *jeder buntbefiederte Vogel; 2) Nagelspinner, *m.* (Aglia).

Па́вій, -вя, ве, *a.* Pfauen-, *Пол.*

Па́вір, *m. Пар.* s. Паву́н.

Паві́те, *n.* †? 2) Nebenzweige, *pl.*

Павкоті́ти, *v. n.* pauken, poltern.

Павла́к,? *m. pl. Гол.* III. 492?

Па́влик, *m.* s. Ра́влик. [Pauline.

I. Павли́н, *m.* Paulinus; Павли́на, *f.*

II. Павли́н, *m. gr. Кн.* s. Па́ва 1); 2) —, па́вляний, *a.* Pfauen-; -ині о́чи Blutauge, *n.* (Adonis autumnalis); 3) Павли́н, Nbfl. der Ри́бниця.

Павли́нець, -нця, *m.* Pfauenkoralle, *f.* (Pavonia).

Павло́, Па́влик, Павлу́сь, (-у́нь), *m.* Paulus; Па́вла, *f.* Paula. [Jo), *Вол.*

Павни́к, *m.* Pfauenauge, *n.* (Vanessa

Па́водь, *f. Левч.* s. По́відь, по́вінь.

Па́волока, *f.* † seidener od. baumwollener Zeug; *adj.* па́волочний. [волока.

Па́ворочка, *f. dim. Ч.* III. 420 s. Па́-

Па́ву́з, *m.* Heubaum, *m.* s. Рубе́ль.

Паву́к, павути́на (-чи́на) & s. Паю́к &.

Паву́н, паву́р, *m.* Pfauenmännchen, *n.*; 2) *gew. pl.* s. Па́ва 2). [коті́ти.

Павуча́ти, па́вхати, *v. n.* s. Палах-

Павучки́, *pl.* Jungfer im Grünen (Nigella damascena). [nessa Jo), *B.*

Па́вчик, *m.* Tagpfauenauge, *n.* (Va-

Па́га, *f.* Rinne, Fuge, *f.* (in d. Dachschindel etc.).

Пага́нець, & *Левч.* s. Пога́нець etc.

Па́гін, -она, па́гонець, (*pl.* па́гінці), *m.* па́гоне, *n. coll. He.* Trieb, Schoss, Schössling, Zweig, Spross, *m.*

Па́гніздь, *m. pl.* па́гнозди, *B.* па́гність, -остя, *m. Оц.* §. 121. Nagel, *m.* Klaue, *f.*

Па́гірок, па́горок, *Левч.* -рка, *m.* (künstlich ausgeführter) Hügel, *vgl.* Горо́бк.

I. Пад, *m.* s. Під I. [rasse, *f.*

II. Пад, *m.* Fall, *m*; 2) Cascade, *Cm.*; Te-

Падь, *f.* s. Спадь Honigthau, *m.* — чо́рна Russthau, (Cladosporium fumago) *Вол.*; 2) s. 'Обрив, кру́ча, *Левч.*; 3) Schicksal, Los, *n. Wa.* 37. [Fallsucht, *f.*

Па́давка, *B.* па́дачка, *f.* пада́лник, *m.*

Па́даль, *K.* II. 35, падали́на, *f.* Aas, *n.* verreckte Thiere, *pl.* [lende.

Па́далешний, *a.* der zu Boden fal-

Па́дали́ця, *f.* frühreif abgefallenes Obst, Fallobst, *n.*; 2) —, пада́лична дети́на, uneheliches Kind; 3) s. Само́сійка; 4) s. Слоква́.

*

Па́дальник, па́далець, -лця, *m.* па́дальниця, па́данка, *f.* па́данець, -нця *m.* s. Веретільник.

Пада́льниця, *f.* Aasfliege, *f.* (Thyreophora).

Па́дало, *n.* Fallschirm, *m.* *Пол.*

Пада́люхи, *pl.* s. Падали́ця 1).

Падаля́к, *m.* Hister cadaverinus, *B.*

Па́дати, *v.n.* fallen; *— коло чого́ *Ш.* I. 144 s. Запопада́ти; — ся s. Попа́дати ся.

Па́деж, *m.* Fall, Untergang, *m.* Verderben, *n.* *АД.* II. 145; худо́би Viehseuche, *f.*; 2) in d. Grammat. Biegefall, Casus, *m.*

Па́де́не, *n.* Fall, Verfall, *m.*

Пади́, *pl.* s. Пад II.; 2) Terassen, *pl.* *Левч.*

Падиво́да, *f.* *Б.* Wasserfall, *m.*

Пади́волос, *m.* Sumpfschafthalm, *m.* (Equisetum limosum).

Пади́-земля́. *f.* die Erde als Thränenthal.

Па́дїж. *f.* s. Па́деж 1) (худо́би).

Па́дкати, (па́дьк-) ся, падкува́ти (ся). *v. n.* sehr eifrig u. über die Kräfte arbeiten, etw. besorgen; 2) s. Бідкати ся, wehklagen. *Ог.* 111.

Падки́й, *a.* s. Порохки́й; 2) на щось gierig, erpicht auf etw.

Падле́чина, падли́на, *У. f.* па́дло́, *n.* *Ш.* I. 407 s. Па́даль.

Падлю́ка, *m. f.* Aas, *n.* * niederträchtiger, verworfener Mensch.

Падьма́, *adv.* — упа́сти, *Гуш.* ganz niederstürzen.

Падови́й, *a.* Fall-, -а ма́шина Fallmaschine, *f.*

I. Падо́к, -дка, *m.* s. Під I, пад I.

II. Па́док, -дку, *m.* *Зг.* Zufall, *m.*

Па́донько, *m. dim.* (unglückliches) Schicksal. [(па́дати).

Паду́, падеш, паде́, etc. *praes.* s. Па́сти

Па́дуб, *m.* s. 'Ясень. [*B.*

Па́дух, *m* Furchtkäfer, *m.* (Galleruca),

Падчериня́, -я́ти, *n.* Stiefkind, *n.*

Па́дчериця, па́дчерка, *Ме.* 311 s. Па́сербиця, *Mi.* IV. 360.

Па́ерок, -рка, *m.* † Art Abkürzungszeichen über dem Worte für das ь.

Пажари́стий, *a.* -а га́дина *Ф.?*

Па́жера людоїд, *m.* Menschenhai, *m.* (Squalus carcharias).

Пажери́стий, *КУ.* па́жерливий, *a.* gefrässig.

Па́жерлиість, -ости, *f.* Gefrässigkeit, *f.*

Па́жиги, *pl.* Seenesseln, Quallen (Acalepha) *pl.*

Па́жить, *f.* *К.* Weide, Hutweide, Trift, *f.* *Макс.*; 2) Raygras, *n.* (Lollium), *B.*

Па́жити, *v.a.* (ʃо́нти) Fugen, Rinnen machen in den ʃ.

Пажови́тий, *a.* gefrässig.

Паз, *m.* Fuge, *f.* Falz, *m.* *Пот.* III. 85.

Пазь, *m.* Page, *m.*

Паздїре, *n.* (*B.*) s. Термітé.

Паздери́ти, *v.a.* (*B.*) s. Отїпа́ти 1).

Пазина́ти, *v. n.* lauern, (*B.*).

Па́зи́ти, *v. a.* *Wgr.* 95. 122. s. До́ати, пильнува́ти, *Пот.* III. 13.

Па́зька, Пази́на, Пазу́лька. *f.* Pelagia; *adj.* Па́зьчин der P.

Пазмільки, *pl.* e. Pflanzenart (*B.*).

Па́знігть, -огтя, *m.* s. Па́гніздь.

Пазови́тий, *a.* gut zum Weiden; gefrässig, esslustig; 2) *H.* 171 emsig, betriebsam.

Па́зор, *m.* Zehe, Kralle, *f.*

Па́зорний, *a.* mit Zehen versehen, (звіря́), Zehenthier, *n.*; — чле́нок s. Чи́колонок, *Пол.*

Пазо́рник, *m.* mit grossen scharfen Krallen, Schinder. *m.*

Пазору́чити, *v. n.* s. Позира́ти, пантрува́ти.

Па́зуха, (*d.* -у́шка). -уши́на), *f.* Busen, Bausch, *m.* (v. Hemde); 2) Eingang in die Scheide (vagina), *m.* *adj.* пазу́шний.

Пай, *m.* Antheil, Beuteantheil, *m.* Theilung der Beute *Ш.* II. 17; Portion, *f.* *Кв.* 162; 2) Atomgewicht, *n.* *Пол.*; вона́ на свій пай *Кв.* 11 sie ihrerseits, на мій пай für meinen Part.

Пайди́ти, *v.n.* *H.* 37. 263 *gew. impers.* glücken, gut von statten gehen.

Па́йка, *f.* Theil, Antheil, *m.* Portion, *f.* (па́йда, s. Ба́йда).

Паймату́ся, *f.* *Ко.* 43 s. Паньмату́ся etc. *Ог.* 78.

Па́йнщина, *f.* *Ч.* II. 649 s. Па́нщина.

Пайо́к, *g.* пайка́, *m. dim.* *Ко.* 174 s. Пай 1), па́йка. [Прия́тель etc.

Па́йташ, *m.* пайта́шечка, *f.* *ungr.* s.

Па́йшівка, *f.* *N.* e. Berges.

Па́їж, *f.* Echinometra, *B.*

Па́їжка, *f.* — гильни́ста ästige Igelkolbe (Sparganium ramosum).

Па́їрка, *f.* Succinea amphibia.

Пак, *adv.* wiederum, hinwiederum, hingegen; wohl, allerdings, ja, freilich; nachher; 2) *conj.* doch, ja doch, dennoch *Ог.* 209.

Па́ка, *f.* grosses Pack, Kiste, *f.*

Па́кати, *v. n.* s. Пи́кати, пи́хкати.

Па́кисель, *m.* † s. Кисі́ль. ?

Пакі́ле, *n. coll.* Pfähle, *pl.* *Др.* с. 422.

Пáкінь,-оня, *m.*Fabelname e.Pferdes.
Пакíс, *m.* s. Покíс.
Пáкісливий, пáкісний, пáкостний, *a.* пáкісник, *m.* böswillig, schadenfroh, feindlich; der Unrecht thut, Bösewicht, *m.* [*n.* boshafter Streich.
Пáкість, -ости, *f.*Schaden,*m.* Unheil,
Пáклун, *m.* Gamander, *m.* (Teucrium pollium). [Maulschelle geben.
Пáкнути, *v.n.*s.Пáкати; 2)— в лицé
Пакóвний, *a.* geräumig zum Packen.
Пáкол, *m.* † s. Пакíле? [(spioula) *B.*
Пáколосок, -ска, *m.* Aehrchen, *n.*
Пакослóвити, *v. n.* *Кл.* s. Злослóвити.
Пáкостити, (пáкощу, пáкостиш), *v. n.* Schaden anrichten, boshafte Streiche spielen; verderben; — ся sich dem Schaden aussetzen, *Др.* [вий.
Пáкостний, (-осний).*a.*s.Пáкісли-
Пактóй, *adv.* nachher.
Пакувáти, *v. a.* packen, verladen.
Пакýнок, -нку, *m.*Gepäck,Bagage,*n.*
Пал, *m.* s. Спéка. *Cm.*; 2) Feuer, Eifer, *m.* Lebhaftigkeit, *f.* *IГ.*
I. Паль, *m.* Pfahl, *m.*
II. Паль, *f.* das Brennen, Heizen, *Фр.*; 2) Brennmaterial, *n.*
Паля́вхати, s. Палахкотíти.
Паля́жка, *f.* s. Полáгна; 2) Bitterling,Plätteln, *m.* (Rhodeus amarus) *He.* *Пр.* XI. (1) 121. [[παραμονάριος].
Паламáр, *m.*Kirchendiener,Küster,*m.*
Паламáрити, (-арювáти), *v. n.* паламáр sein, dessen Dienst versehen.
Паламáрка, паламари́ха, *f.* Gattin des паламáр, *f.*
Паламáрня, *f.* *Py.* Sacristei, *f.*
Пáлане, *n.* das Flammen, Lodern.
Паланиця, (*d.* -и́чка), *f.* Flammenkuchen, Fladen, *m.*; 2) *pl.* паланички́ Früchtchen der wilden Malve (слиз), *pl.*
Палáнка, *f.*Pfahlwerk (als Festungswerk), *n.* befestigtes Feldlager *C.* I. 32. b. Hauptquartier des Stabsobersten, *Рч.* 252; 2) Feuerherd aus roher Erde, *m.* *Сб.* III. 36; *Пом.* III. 15.
Палáта, *f.* Palast, *m.* (*pl.* палáти palastähnliche Zimmer), Hof, *m.* Kammer, Gerichtskammer, *f.* — пóслів Abgeordnetenhaus, — панів Herrenhaus, *n.* — маґнáтів Magnatentafel, *f.* *adj.* палáтський), (-áцький), von der палáта, vom Kammergericht, *Кв.* 412; Hof-, Palast- *C.* I. 164. [brannt sein, glühen.
Палáти, *v. n.* lodernd brennen, ent-
Палáтка, *f.* kleiner Palast; Zelt, *n.*
Палáтник, *m.* Palastaufseher, *m.*
Палахкотíти, палáхнути, палахтíти, *v. n.* lichterloh brennen, aufflammen, auflodern, aufflackern.
Палáхнене, *n.* das Aufflackern.
Палáч, *m.* *КУ.* s. Кат.
Пáлаш, *m.*Pallasch,*m.* [fechtfeuer,*n.*
Пальбá, *f.*das Schiessen; — боевá Ge-
Палеви́на, *f.* Brennmaterial, *n.*
Палени́ця *f.*s.Палани́ця; 2)*N.*einer полони́на. [werden, sich röthen.
Паленíти, *v. n.* roth, schamroth
Палéнка, *f.* s. Горíвка. [rei, *f.*
Паленчáрня, *f.* Brantweinbrenne-
Паленя́, -я́ти, *n.*s.Палани́ця(-и́чка).
Палести́на, *f.* Palästina, das gelobte Land, *übhpt Land; *adj.*палести́ньский.
Пáлет верх, *N.* e. Berges. [trag,*m.*
Пáлет, *m.* Executionsschein, Auf-
Палéтник, *m.* Ueberbringer des палéт, Gerichtsdiener, *m.*
Пáлець, -льця, *m.* Finger, *m.* Zehe, *f.*; 2) Kamme an e. Rade, *f.*; вели́кий — Daumen, Daum, *m.* [Zahnrad, *n.*
Палéчний, *a.* -е кóлесо Kammrad,
Пáливо, *n.* Brennmaterial, *n.* -stoff,*m.*
Пали́вода, *m.* *Ко.* 5. Brausekopf, Mensch der einen Schuss hat, *Ог.* 118; 2) Lügner, Schwindler, *m.* [ges,(*B.*).
Пали́ґа, *f.* Decke e. Schachtengan-
Палиґувáти, *v. a.* gierig fressen.
Пáлик, *m.* Pflock, kleiner Pfahl.
Пали́копа, *m.* *Bein.* des heil. Pantalemon am 27. Juli a. St.
Паликувáти, *v. a.* s. Палькувáти.
Пали́сьвіт, *m.* *Лeвч.* s. Пали́вода.
Пали́стка, *f.* Blattschnecke,*f.* (Phyllirhoë).
Пали́ти, *v. a.* brennen, sengen; feuern, heizen; **ptc.* палéний, in Zorn entbrannt, hitzig.
Пáлиця, (*d.* пáличка). *f.* Stock, Gehstock, Stab, *m.*; 2) s. Ціпи́льно.
Пáличник, *m.* *К.* Gerichtsdiener, Lictor, *m.*
Палїй, *m.* Brandstifter, *m.* *C.* II. 111.
Палїйка, *f.* Brandstifterin, *f*; 2) Zündmaschine, *f.* *Пу.*
Пáлїк, *m.* (*Фр.*) s. Поли́ка, Spur, *f.*

Палїсáда, *f.* Pallisade, *f.* Schanz-Sturmpfahl, *m.*

Палїсáдник, (*d.* -ичок), *m. K.* der mit Pallisaden od. Sturmpfählen umgebene Platz; *dim.* Rabatte, *f.*

Палі́ти, *v. n.* und — ся s. Палені́ти, (*Фр.*); 2) fahl, reif werden (v. Getreide).

Палі́тра, *f.* Palette, *f.* Farbenbrett, *n.* *Кв.* 72. [Abwehrens.

Палі́тча, цур —! *Кв.* 145 *int.* des

Палі́чча, *n. coll.* Prügel, Fuchtel, *pl. C.* II. 83. [*n. Кн.*; *adj.* -и́вний.

Палїяти́в, *m.* Palliativ, Scheinmittel,

Пáлка, *f.* Keule, *f.* Stock; 2) Kolben, (spadix); 3) Rohrkolben, *m.* (Typha); 4) *pl.* палки́ die jungen Kiele (Hauptstämme der Feder).

Палки́й, пальки́й, *Кн. a.* hitzig, ungestüm, feuerig; Zünd- *Пар.*

Пáльма, *f.* Palme, Palmenbaum, *m.* *adj.* пальмóвий, пальмяни́й, *B.*

Пальми́цї, *pl. Вол.* s. Плóскінь.

Пальни́к, *m.* Zünder, Zunder, *m. Пар.*

Пáлоб, *m.* Kiste, *f.*

Палови́й, *s. a. m. N.* e. Berges.

Пальови́й, *a.* Pfahl-.

Пальови́на, *f.* s. Пáливо.

Палови́ско, (пальов-). *n.* Brennstätte, *f.* Feuerherd, *m.*; 2) s. Пáливо (*B.*).

Пáльок, *g.* пáлька, *m.* Fingerling, (Finger) d. i. Ueberzug an einen einzelnen Finger, Fingertheil e. Handschuhes, *m.*

Пáломінь, s. Пóломінь.

Палóмник, *m.* Pilger, Wallfahrer, der geweihte Palmenblätter aus Palästina brachte.

Пальóнка, *f.* Pfannkuchen, *m.*

Пáлочка, *f.* Stäbchen, Stöckchen, *n.*

Палочкорóгі, *pl.* Keulenhörnige, *pl.* (Clavicornia).

Палóчник, *m.* Rohrkolben, *m.* (Typha); палочникова́ті, *pl.* Rohrkolben-Gewächse, *pl.* (Typhaceae).

Палóчня *f.* Keulenpolyp, *m.* (Coryne).

Палту́ха, *f.* Steinbutte, *f.* (Rhombus maximus).

Палу́ба, (*d.* палу́бка), *f.* mit Bast (луб), mit Schilfmatte gedeckter Wagen; Decke, *f.*; 2) *ungefüge Magd, Trulle, *f.*

Палубчáстий, *a. M.* II. 198 mit einer Decke.

Палу́ди, *pl.* Star, *m.* Schuppen an den Augen: затягну́ти — wegen u. erblinden.

Палу́ка, *f. Гол.* III. 208 s. *Лукá.*

Пáльха, *f.* Theil des Grundstückes, *m.*

Пальцáт, *m.* Schlägel, Klöpel, *m.*; 2) Zündruthe, -stange, *f. Пар.* [streiten.

Пальцетувáти ся з ким, mit jmdm

Пальцехóдний, *a. Пол.* Zehen-, Pfotengänger, *m.*

Пальчáк, пальцáк, *m.* Stengel, *m.* (*B.*).

Пальчáстий, (-áтий), *a.* fingerförmig, handförmig.

Пáльчик, *m. dim.* s. Пáлець, Fingerchen, *n.* (*aug.* пальчи́ско, -и́ще, *m.*).

Палю́га, *m.* grosser Stock, Knüttel, *m.* *А-Г.* 156; 2) Erzdieb, *m.* [(Zamiae), *B.*

Палюгóвцї, *pl.* Zapfenfarne, *pl.*

Пáлютий, *s. a. m.* Monat Februar (Лю́тий Mon. Jänner), *Гол.*; 2) Monat März (Лю́тий Mon. Februar).

Палю́тка, *f.* Cordulia, *B.*

Палю́х, *m.* Daumen, *m.* (pollex); Däumling; Finger in e. Handschuh, *m.*; 2) пáлюхи пали́ти Zipfel von Hanf angezündet am Andreastage (*B.*).

Палю́чий, *a.* brennend, heiss.

Палю́чка, *f.* Hitze, *f.* (ein Stadium im Fieber).

Палю́шок, -шка, *m.* s. Пáльчик.

Пáля, *f.* s. Пáця, (mit dem Lineal) 1); 2) s. Паль I. [скробок.

Паля́, -я́ти, паля́тко, *n.* Паленя́, пó-

Паляндрувáти, *v. a.* durchstöbern, *vgl.* Плїндрувáти.

Паляни́ця, *f.* s. Палани́ця 1).

Паляни́чити, *v. a. H.* 43 паляни́цї formen? [ляни́цї bäckt u. verkauft, *Зак.*

Паляни́шниця, *f.* Weib das па-

Паля́руш, *m.* s. Пуля́рес.

Паляти́на, *f.* brandiger, Geruch.

Паля́тник, *m.* s. Палéтник.

Палятýрки, *pl.* kleine Polster zum Auftragen der Farbe beim Leinwanddruck; 2) Einbanddeckel, *pl.*

Пáмога, *f.* s. Мжи́чка.

Пáмолодь, *f. coll.* пáмолодок, -дка, *m.* Sprössling, *m.* junger Trieb.

Пáмолодина, пáмолодь, *f.* süsser Rahm, (*B.*).

Пáмолоток, -тка, *m.* s. Волóть.

Пáморозь, *f.* leichter Frost. [tia) *B.*

Пáморка, *f.* Todtenkopf, *m.* (Acheron-

Пáморок, *m. gew. pl.* пáмороки, пáморoть, *f.* betäubende Verfinsterung in den Augen.

Пáмота, *f.* Baumwolle, *f.* [des, *B.*

Памóха, *f.*лóмінь — Saxifraga bryoi-

Пáмплик, *m. gew. pl.* rothe Ballen auf Schnüren als Abzeichen guter Schützen; übhpt Quaste, *f.*

Пампýх, (*d.* -ýшок), *m.* Krapfen, *m.* Kräppel, *n. adj.* пампухóвий.

Пáмфіль, *m. Ко.* 56 Art Kartenspiel.

Памфлéтник, *m.* Pamphletist, *m. T.*

Пáмять, *f.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung, *f.* Andenken, *n.* на пáмять auswendig.

Памятáти, пáмятувати, *v.a.* im Gedächtnis behalten, gedenken, sich erinnern; — ся das Bewusstsein behalten, bei Sinnen sein. [nisreproduction, *f. Ил.*

Памятéвий, *a.* -а віднóва Gedächt-

Памятидостóйність, -ости, *f.* wohlverdientes Andenken, *До.*

Пáмятка, *f.* Andenken, Denkzeichen, *n.* Erinnerung, *f.*; 2) *pl.* не в памяткú мені ich erinnere mich nicht.

Памятковий, *a.* Gedächtnis-, denkwürdig; -óвого завдáти комý jmdn so durchprügeln, dass er eine Zeitlang gedenke, *C.* II. 241.

Пáмятливий, *a.* mit gutem Gedächtnis, im G., im Andenken bewahrend, gelehrig, aufmerksam, *K.* [dächtnis.

Пáмятливість, -ости, *f.* gutes Ge-

Пáмятний, *a.* denkwürdig; *adv.* комý пáмятно *IГ.* wer gedenkt; im Andenken.

Пáмятник, *m.* Denkmal, *n.* Ehrensäule, *f.*; 2) der etw. gedenkt, woran sich erinnert (*Фр.*); 3) s. Пáмять, тямка, (*Фр.*).

Пáмятниця, *f.* Durchprügeln als Andenken, *n.* [chen, Mal, *n.*

Памятýнок, -нку, *m.* sichtbares Zei-

Памятýщий, *a.* s. Пáмятливий; 2) dessen man sich erinnert (*B.*).

Пан, *m.* (*pl.* панú u. панóве), Herr, Grossgrundbesitzer, *m.* панбрáт, панебрáт, за — von zunahetretender Vertraulichkeit; *adj.* пáнів, -ова, -ове.

Панáджин, *m.* Nachlass e. Grundstückes, *m.* (*B.*). [*Ко.* 15 Blindekuh spielen.

Панáс, *m.* s. Опанáс; панасá грáти

Пáнахи, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.*

Панахúда, *f.* ein Theil des Todtenamtes парастáс.

Пáнва, *f.* Pfanne, *f.*

Пáнвиця, *f.* s. Лóжниця.

Панвáр, *m.* Pfannenschmied, *m. Пар.*

Пáнений, пáнин, пáнїн, *a.* der Herrin, der Hausfrau.

Панéнський, *a. Га.* I. 40 der Jungfrau, der Braut, jungfräulich. [lichkeit, *f.*

Панéнство, *n. Га.* I. 13 Jungfräu-

Панéнтьо, *m. Гол.* III. 35, паненя́, -я́ти, *n.* liebes Herrchen. [74s. Пáночок.

Панéць, -нця́, *m.* (*vocat.* пáнцю) *Гол.* I.

Пáнея, *f. M.* s. Пáнія, пáнї.

Паникадúльце, *n. IГ.* kleiner Kronleuchter, Lampe, *f.*

Панúско, (-úще), *m. aug.* s. Пан, der arme gute·Herr. [(*Фр.*).

Панúти, *v. n.* комý gut bekommen.

Панúч, (*d.* -úчик), *m.* Herrensohn, junger Herr, Junker, *m.*; 2) *pl.* крýчені -чі, s. Крýчений 3); *adj.* паничéвський, Junggesellen-, Cavalier- *Кв.* 234.

Паничувáти, *v.n.* als панúч leben.

Пáнї, пáнїя, пáня, *f.* Herrin, Hausfrau, Frau, *f.*

Панїбратáти ся з ким, mit jmdm sich vertraulich verbinden *M+Б.* 122; fraternisieren.

Панїбрáцтво, (-áтство), *n.* vertraulicher Umgang, Verbrüderung, Fraternisierung, *f.*

Панíвка, *У.* панїлка, *Kol.* I. 61 *f.* Pfanne, *f.* Zündloch eines Piston, *n.*

Панíвна, *Ч.* III. 290, панїйка *P.* I. 83, *f.* Herrentochter, *f.* Fräulein, *n.* s. Пáнна, пáнї.

Пáнїйка, *f.* s. Папýшник.

Панїмáтка, паньмáтка &, (-мáтїнка, -матýся), *f.* Hausmutter, Hausfrau, *f.*

Пáність, -остя, *m.* s. Пáгнїздь.

Панїти, *v. n.* vornehmen Herrn spielen, als Herr leben, *Левч.*; 2) s. Панúти.

Панїтрувáти, s. Пантрувáти.

Пáнка, *f.* s. Пáнна, пáнї.

Пáнькати ся коло когó, jmdm übertriebene Zärtlichkeit erweisen, mit jmdm wie mit einemHerrn sich viel zu schaffen, geben *А-Г.* 154; inständig bitten, *Ог.* 111.

Панькó, *m.* s. Панталимóн.

Пáнна, пáнночка, паннýньця, *f.* Fräulein, *n.* Jungfrau, *f.* Mädchen, *n.* *adj.* пáннин, пáнночин, *M.* des Fräuleins; 2) *панночкú, *pl.* Art Fisolen weiss mit rother Mitte.

Пановá, *f.* Tropaeolum majus.

Панóване, *n.* das Herrschen, Regierung, *f.*; 2) sorgenfreies, glückliches Leben.

Пановитий, *a.* sich herrisch gebahrend, mit noblen Passionen, vornehm, reich u. ansehnlich wie e. Herr, Edelmann, *К. Левч*; hersch-, regiersüchtig, *Пар.*
Пановитість, -ости, *f.* Herrschsucht, *f.* *Пар.* vornehme Manier.
Пановка, *f.* s. Панівка. [*Cm.*
Пановливий, *a.* imponierend, hehr,
Панога, *f.* grosser Ast.
Панок, -нка, *m.* kleiner Herr. [Herr.
Панонько, паночок, -чка, *m.* lieber
Панота, *P.* I. 75. паноша, *C. f. coll.* die Herren.
Панотець, -тця, *m.* Herr Vater, Vater, Hausvater; 2) Pater, der Geistliche, Pfarrer, *m.* (*dim.* панотчик).
Паношити ся, herrisch, stolz, vornehm auftreten, grossthun.
Панпух, s. Пампух, (Pfannkuchen) *m.*
Пансіонський, *a.* vom Pensionat, *He.*
Панський, (-нский), *a.* zum Herrn, zum Gutsherr geh., des Herrn, herrschaftlich; 2) grossherrisch, herrisch.
Панськоватий, *a.* verfeinert nach Herrenart, verwöhnt, *Фр.*
Паньство, (панство), *n.* Herrschaft, *f. coll.* Herren, *pl.* der Herr u. die Frau.
Панталик, пантелик, *m.* Haken zum Aufhängen der Kleider, *m.*; *2) Sinn, Verstand, *m.* збити кого з панталику jmdn irre, confus machen.
Панталимон, *m.* Pantalemon.
Панталиха, *f.* *N.* einer Anhöhe.
Пантарка, *f.* Perlhuhn, *n. adj.* пантарчиии. [(*coll.* = *pl.*).
Пантелиха, *f.* baufälliges Gebäude
Пантлика, (*d.*-ичка), *f.* Band, *n.* (*B.*).
Пантофель, -фля, пантухель, -хля, *C.* I. 236, *m.* Pantoffel, *m.*
Пантрівний, *a.* s. Обачний.
Пантрувати, *v. a.* кого, чого s. Пильнувати, дозирати.
Панувати, *v. n.* herrschen, regieren, walten; 2) кому *КС.* (83) 677 s. Панити: на здоровле der Gesundheit zuträglich sein. [Панонько.
Панунъо, *m.* панушка *Кв.* 45. *dim.* s.
Панушоя, *f.* (*rum.*) *Веч.* I. 161 s. Кукурудза. [bei e. Todtenfeier.
Панфиль, *m.* s. Памфіль; Art Spiel
Панцир, *m.* Panzer, *m. adj.* панцирні слуги Waffengefährten, s. Боярин.
Панцирник, *m.* Panzerträger, *m.*; 2) Gürtelthier, *n.* (Dasypus peba).
Панцтво, *n.* s. Паньство, *Kol.* II. 50.
Панцур(а)? *ВГ.* 137 ein Mass.
Панча, *f.* *Др. с.* 213 s. Опанча.
Панчина, *f.* (*Фр.*) s. Паньщина.
Паньчиха, *f.* Gattin des Панько, *f.* Панчишин(син &) Sohn & der Паньчиха.
Панчоха, (*d.* панчішка), *f.* Strumpf, *m.* (Bundschuh *Пот.* II. 25). (*Gr.* 24.
Панчувати, *v. a.* s. Бракувати II.
Панчук, (*d.* панчуненько), *m.* s. Панич, панонько.
Панщанин, *m.* *Шл.* панщанний, *a.* Frohnbauer, der Frohnpflichtige, Leibeigener.
Панщина, (*d.* -инонька), *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*; 2) Gesinde von Leibeigenen zu e. Herrschaftsgut geh. *Ос.* (61) V. 52. VII. s. Крепак, (*pl.*).
Панюга, *m. aug.* s. Пан, паниско.
Паня, *f.* s. Пані.
I. Паня, -яти, панятко, *n.* Herrenkind, Herrchen, *n.* *Ш.* II. 15.
II. Паня, *f.* Laubfrosch, *m.* [s. Пан.
Паняне, *pl.* *Гол.* III. 93 = панове,
Панянка, (*d.* паняночка), *f.* s. Панна; 2) *pl.* Art rosige Aepfel; *adj.* панянський, Mädchen-, *He.*
Панянкове молоко, Jungfernmilch, *f.* (in Weingeist aufgelöstes Benzoë).
Паняти, *v. a.* s. Поганяти, *Кв.* 171 *Imperat.* паняй! *Ог.* 94. [päpstlich.
I. Папа, *m.* Papst, *m. adj.* папский
II. Папа, *f.* in d. Kinderspr. Brot, *n.*; папати, *v. a.* essen. [kathol. Geistlichen, *n.*
Папафійка, *f.* Barett der griech.
Папежник, *m.* römischer Katholik, Päpstling, Päpstler, *m.*
Паперина, (*d.* -иночка), *f.* папéрець, -éрок, *m.* s. Папір etc.
Паперник, *m.* Papierfabrikant, -händler, *m.* *А-Г.* 164; 2) Papier-Cypergras, *n.* (Cyperus papyrus), *B.*
Паперовий, *a.* s. Папіряний.
Паперушина, *f.* Cystipteris, *B.*; 2) s. Папороть.
Папір, -éру, *m.* Papier, *n.*
Папірець, -рця, папірок, -рка, *m.* *dim.* s. Папір, Papierchen; 2) Ein-Gulden Papiernote, *f.*; 3) папірці, папірки Hornbekleidung der Zehen bei Hufsäugethieren; Afterklauen, -zehen, -hufen, *pl.* *B.*
Папірня, *f.* Papierfabrik, -mühle, *f.*

Папірниця, *f.* *Ч.* III. 446 s. Патериця? [papieren, aus Papier, Papier-.
Папіряний, папірчатий, *Левч.* *a.*
Папірянка, *f.* Papierlans, *f.* (Troctes).
Папіст, *m.* s. Папéжник, Papist, *m.*
Папістика, *f.* ArtPriesterkleid, *Bax.*
Пáпка, *f.* Kinderbrei, *m.* Pappe, *f.* *H.*
Паплюга, *f.* *Ко.* 23 liederliche Dirne, Hure, *f.* *Ш.* I. 377.
Паплюжий, *a.* unflätig, liederlich.
Паплюжити, *v.a.* begeifern, beschimpfen (когó словáми). [2) Plappermaul, *n.*
Пáпля, *m.* *f.* Pfuscher, Stümper, *m.*;
Пáпляти, *v. a.* pfuschen; 2) plappern, schwatzen.
Пáпора, *m.* Flügelknochen, *m.*; 2) *pl.* *КУ.* Drahthemd, Panzerhemd, *n.*
Пáпороть, *f.* Farn, *m.* Farnkraut, *n.* — болотя́на Aspidium thelypteris.
Пáпороти, *pl.* herabhängendeFleischlappen am Unterschnabel des Haushuhnes, (*B.*), *vgl.* Пáбороди.
Пáпоротник, *m.* Tüpfelfarn, *m.* (Polypodium vulg).
Пáпоротниця, *f.* glatter Schildfarn (Aspidium filix femina) *Вол.* [phila).
Папоротня́к, *m.* Baumfarn, *m.* (Also-
Папорóшенька, *f.* *dim.* Ч. IV. 99. *Га.* I. 14. s. Порóша.
Пáпортина, *f.* s. Пáпороть.
Пáприка, *f.* Paprika, *n.* [würzen.
Паприкувáти, *v. a.* mit Paprika
Пáпство, *n.* Papstthum, *n.*
Папу́ґа, *f.* Papagei, *m.* *Вол.* *adj.* папу́жин, -жний, *Зак.*
Папу́ля, *f.* ein Vollmondgesicht. [*pl.*
Папу́ці, *pl.* Bärlatschen, Filzschuhe,
Папу́ша, *f.* Bund Tabakblätter, *n.*
Папуши́на, *f.* Kukurutzblätter, *pl.* *vgl.* Пану́шóя.
Папу́шник, *m.* s. Пампу́х *С.* I. 260.
Пар, *m.* s. Пáра II. *Зап.* II. 457.; 2) warme Stelle im Flusse; 3) s. Пáренина.
I. Пáра, *f.* Paar, *n.* пáрами paarweise; мені не під пáру mir nicht entsprechend; не до пáри kein gutes Paar bildend.
II. Пáрá, *f.* Dampf, Dunst, *m.* [ско.
III. Пара́! *Vocat.* verkürzt aus Пара́-
Параболíст, *m.* Parabolist, Parabelschriftsteller, *m.*
Парабóля, *f.* Parabel, *f.* *adj.* параболíчний parabolisch, Parabel-.

Парáван, *m.* spanische Wand.
Парáда, *f.* Parade, *f.*
Парáджин, *m.* Nbfl. der Ри́бниця.
Парáдний, *a.* Parade-, Gala-.
Парáдник, парáдош, *m.* der Hoffährtige, Stolze. [Mädchen.
Парадни́ця, *f.* *Гол.* III. 517 stolzes
Парадувáти, *v. n.* paradieren, stolzieren. [Schmarotzerleben führen.
Паразитничáти, *v.n.* Parasit sein,
Парáй, *m.* (-áйка, *f.*) Placker, Quäler, *m.* (-in, *f.*). [des; Zwang, *m.*
Парáйна, парáїна, *f.* Etw. Dringen-
Параїти, *v. n.* s. Нагли́ти.
Паракли́с, *m.* s. Молéбен, [παράκλισις].
Парáль. парáлїж, парáлїч, *m.* Schlagfluss, *m.* Lähmung, *f.* [Schlage gerührt.
Паралíтик, *m.* paralytisch, vom
Паралéльність, -ости, *f.* Parallelismus, *m.* Concinnität, *f.* *К.* [putzt.
Парáнний, *a.* glänzend, geziert, ge-
Парáска, Парáся, Парáшка, *f.* Parasceva; 2) Schöne Frau (Vanessa cardui); 3) Парáшка s. Пукáс; 4) *N.* e. Berges. [schirm, *m.*
Парáсоль, *m.* Regenschirm, Sonnen-
Парасóлька, *f.* Sonnenschirm, *m.*
Парáфія, *f.* Pfarre, *f.* Kirchsprengel, *m.* *adj.* парафія́льний.
Парафіяни́н, *m.* парафія́нка, *f.* der, die Eingepfarrte, Pfarrkind, *n.* Pfarrling, *m.*
Парашу́т, *m.* *Пол.* s. Пáдало.
Пард, *m.* Pard, Pantherthier, *n.*
Пардиґувáти, s. Палиґувáти, *vgl.* Барди́ґа.
Пардинувáти, *v. n.* pardonnieren.
Пардужи́ця, *f.* Weibchen des Parden, *КУ.* *adj.* парду́жий. [Jüngling, *m.*
Пáрень, (-рінь), *g.* пáрня, *m.* Junge,
Пáрена, *f.* *Ч.* VII. 556 s. Толокá 1).
Пáрене, *n.* Bähen, Brühen; heisses Baden in Dampf.
Пáренина, пáрениця, *f.* ein zum zweiten Male gepflügtes Brachfeld; Brache, *f.*
Пáренувати, паренáти, *v. n.* zwiebrachen, zum zweiten Male e. Brachfeld pflügen; *sbst.* паренувáнє.
Пари-, s. Паре; 2) s. Пере-, *Ог.* 207.
Пари́, *pl.* Münzen aufgereiht unter die Korallen.
Пари́ло, *n.* s. Глади́шник.
Пáринина, etc. s. Пáренина etc.

Парйстий, *a.* paarig, -е числó gerade Zahl; 2) sehr ähnlich, einer u. derselben Grösse, Farbe etc.

Пáрити, *v. a.* brühen, bähen, mit siedendem Wasser begiessen; 2) *derb schlagen; 4) schweben, fliegen, schwärmen, *Ш.*

Пáрихта, *f.* das Letzte, der letzte Bissen, до -ти gänzlich, (*Фр.*). [Friedhof.

Парйчів, -ева, *m.* alter heidnischer

Парйчка, *f.* † alte türk. Münze.

Пáричок, -чка, *m. gew. pl.* junges Horn beim Hornvieh.

Пáріг, -ога, *m.* Geweihsprosse, -zacke, *f.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus).

Пáріжниця, *f.* Stange beim Dach eines обоpíг, *f.* [terschwarm, *m.*

Пáрій, -оя, *m.* Jungfernschwarm, Af-

Пáрінка, *f.* abgebrüheter Häckerling, *B.* [simum).

Пáрінок, -нка, *m.* Hederich, *m,* (Ery-

Пáрісль, -осли, *f. Св.* пáрісток, -тка, *m.* Spross, Trieb, Schössling, Zweig, *m.*

Пáрісний дощ, Platzregen, *Пар.*

Пáрістниця ямчáта, sprossende Madrepore, *Пол.*

Парíчка, *f.* rothe Ribisel, Johannisbere, *f.* (Ribes rubrum), *B.* парічковáті, *pl.* Ribiselartige, *pl.* (Ribesiaceae),

I. Пáрка, *f. dim.* Pärchen, *m.* Doppelsemmel, etc.; 2) Balz, *f.* [salsgöttin, *f.*

II. Пáрка, *f.* Parze, Möre, Schick-

Паркáн, (*d.* -анéць), *m.* Bretterzaun, Plankenzaun, *m.*

Паркéтний, *a.* Parket-, *Не.* [(*B.*).

Паркотáти, *v.n.* plappern, plaudern,

Паркотлйвий, *a.* (-йвець, *m.*). Plappermaul, *n.*

Парлó, *n. Н.* 75. *Кв.* 207. парлáция, *f.* tüchtige Prügelei; парлá дáти tüchtig abprügeln, einheizen. [Paar.

Пармá, *adv.* — кíньми & mit einem

Пáрний, *a.* schwül, heiss; 2) s. Паровйй I. *Пар.*

Парнйк, (*d.* -ичóк), *m.* Mistbeet, *n.* *Не.*; 2) s. Парýн; 3) Art Gewürzbrantwein, *Мак.*; 4) Art Pflze.

Парнйще, *m. aug.* s. Пáрень.

Парнотá, *f.* Schwüle, Hitze, *f.*

Парнýти, *v. a.* derben Schlag versetzen s. Пальнýти. [Бгал.

Пáрня, *f.* Dampfbad, *n.*; 2) парнй, s.

Парнйга, *m. aug.* s. Пáрень.

Паробíй, паробíка, & s. Парубчáк.

Паробрóд, *m.* s. Пароxóд.

I. Парóване, *n.* Verdunstung, *f.*

II. Парóване, *n.* Paarung, *f.*

I. Паровйй, *a.* Dampf-.

II. Паровйй, *a.* ein Paar bildend, besitzend; -á фíра zweispänniger Wagen.

Паровйк, *m.* Dampfmaschine, *f. С.* I. 91; 2) Dampfkessel, *m. Под.*; 3) Dampfschiff, *n.* [Stange, *f.*; 2) s. Пáренина.

Паровйна, *f.* lange dicke Ruthe,

Паровйця, *f.* Zweigespann Ochsen, *n*-

Паровíз, -óза, *m.* Locomotive, Dampfmaschine, *f.* Dampfwagen, *m.*

Парóвня, *f.* die Hütte in der rohe, nasse Holzstangen im Feuer (im Dampf) gar gemacht u. zu Radreifen & gebogen od. gewunden werden, *Зап.*

Парогáтий, *a.* mit Geweih; *pl.* -тї Hirsche, *pl. Пол.*

Пáрож, *m.* Hornkoralle, *f.* (Gorgonia).

Пáройок, пáроїк, *Гол.* III. 14, *m. dim.* s. Пáрій.

Парокíнний, *a.* zweispännig.

Парóля, *f.* Parole, Losung, *f. Мог.*

Паромá, *adv.* s. Пармá.

Паромíр, *m.* Dampfmesser, *m. Пар.*

Пáрость, *f. Ш.* I. 241. пáросток, *m.* s. Пáрісль. [ne, *f. Пар.*

Паростріíй, -бю, *m.* Dampfmaschi-

Паротá, *f.* s. Парнотá. [rhinum) *B.*

Парóтка, *f.* Löwenmaul, *n.* (Antir-

Пáрох, *m.* Pfarrer, Probst, *m.*; парохóва, *f.* Frau des п.

Парóхія, etc. s. Парáфія etc.

Пароxóд, -óда, *m.* Dampfschiff, -boot, *n. adj.* пароxóдний.

Пароxó[illegible]ство, *n.* Dampfschiffahrt, *f.*

Пáрочка, *f. dim.* Pärchen, *n.*

Пáрпати, пáрплї etc. s. Пáрпати etc. пóрпель etc.

Парск, *m. КУ.* s. Фóркане.

Парсýна, *f.* Conterfei, Porträt, *n. Кв.* 77; 2) Gesicht, *n. К.*

Парть, *f.* Theil, *m.* Geschick, Los, *n.* (дóбра) — Glück; Talent, *n. Wgr.* 15; passende Zeit: — на рйбу zum Fischfang; 2) по другíй пáрти *Kol.* I. 112 von anderer Seite.

Парт, *Не.* (*Хмари.* 50)?

Пáрта, *f.* Art weibl. Kopfputz; s. Пáртиця, mehrere Bänder zusammengebunden.

Партáль, *f. coll.* Stücke von Schaf-

pelz als Ueberbleibsel eines vom Wolfe aufgefressenen Schafes.

Партанина, *f.* s. Корпанина.

Партач, партольник, партор, *m.* Stümper, Pfuscher, *m.*

Партеси, *pl.Oc.*(61) I.230 Partitur, *f.*

Партика, *f.* Wohlhaben, Glück, *n.* §. s. Парть 1). [Band, *n.* (zum Schmuck).

Партиця, (*d.* -ичка, *Гол.* III. 712)

Партовина, *f.* s. Скатерть.

Партолина, *f.* партолене, *n.* Stümperei, Pfuscherei, *f.*

Партолити, (-орити), партачити, *v. n.* stümpern, pfuschen.

Партольний, *a.* stümperhaft, *Пар.*

Парубок, -бка, (*d.* парубочок), *m.* Knecht, Grossknecht, *m.*; 2) unverheirateter Mann, Cavalier, ledigen Standes; Jüngling, *m.*

Парубоцтво, *n. coll.* männliche erwachsene Jugend, Jünglinge, *pl.*

Парубочити, *v. n.* und — ся als erwachsener Jüngling (парубок) leben, sich als solcher benehmen, als solcher auftreten.

Парубчак, парубіка, (-убічка), *m.* парубя, -яти, *n.* Mittelknecht, Kleinknecht, junger Bursche.

I. Парувати, *v. n.* dunsten, verdunsten, in Dünsten aufsteigen.

II. Парувати, *v.a.* paaren, zu einem Paar, Zweigespann verbinden; — ся sich zur Begattung vereinigen, sich paaren; 2) *v. n.* und — ся entsprechend sein, gelegen kommen. [e. Gerte etc.).

Парун, *m.* Streich, Schlag, *m.* (mit

Парус, *m. Me.* 431 Segel, *n.* підняти, розпустити, — *Ш.* I. 239 die Segel aufziehen, aufspannen; 2) Strahl, Sonnenstrahl, *m. Левч.*

Парусина, *f.* Segeltuch, *n. Пе.*

Парусистий, *a.* mit zahlreichen, grossen Segeln, segelreich, *Ст.*

Парусити, *v. n.* wie ein Segel vom Winde aufgeblasen werden; 2) wehen, blasen. [lella).

Парусниця, *f.* Segelqualle, *f.* (Ve-

Паруха, *f.* Fuselbrantwein, *m. adj.* паруховий, -а вонючість das schlecht riechende Fuselöl, *Пол.*

Парухи, *pl.* „Seechserl“ vom Kopfhaar (bei den Ohren), *pl.*

Парх, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei); 2) **Bein.* eines schäbigen Juden.

Пархатий, *a.* s. Паршивий; 2) gespreizt u. zerzaust (коноплї), (*Фр.*).

Пархачий, *pl.*s.Пархатий 2),(*Фр.*).

Пархи, *pl.* Krätze, Räude, *f.* Grind, *m.* s. Парх.

Пархим, Пархвен, *m.* Parthenius.

Парцелювати, *v. a.* parcellieren.

Парцувати, *v.a.*s.Шарити, stöbern.

Парча *f.* Gold-od. Silberstoff, *m.* Goldfäden zu Stickereien, *Ш.* I. 153; 2) Mädchenkopfputz in Form e. Reifes, *m.*

Парчевий, *a.* von, aus парча.

Паршена, *f.* Glück, *n. Gr.* 24.

Паршивий, (-ивний), *a.* паршивець, -вця, *m.* паршивка, *f.* krätzig, räudig, schäbig, -er Kerl. [werden.

Паршивіти, *v. n.* räudig, grindig

Паршi, *pl.*s.Пархи. [rissige Birnen.

Паршівки, *pl.* Art rauhhäutige,

Паршук, *m.*s. Паршивий, (-ивець).

Парюга, *m. f.* Dieb, Gauner, *m.*

Паряк, *m.*Aesche, *f.*(Salmo thymallus).

I. Пас, *m.* Pass, Reisepass, *m.*

II. Пас, *m.* Streifen, Streif, *m.* [se, *f.*

Пасаман, *m.*Posament, *n.* Borte, Tres-

Пасаманник, *m.* Posamentirer, *m. Пар.*

Пасати, *v.a.* oft u. lange Zeit weiden.

Пасьба, *f.* das Weiden, *n.* [сти II.

Пасвити, *v.a. Oc.* (61) X. 126 s. Па-

Пасвище, (-иско), *n.* s. Пасовиско.

Пасьвіток, -тка, *m.* die kleine Welt,

Пасека, *f.M.*III.134 s. Пасїка. [*Фр.*

Пасемистий, *a.* s. Пасманистий.

Пасемник, *m.* Zwirn zum Festbinden der Fitzen, (пасма); 2) s. Пасмо, *У.*

Пасемок, -мка, *m.*s. Пасинок, (*Фр.*) *Gr.* 24. [овечок 30 Stück Schafe.

Пасемце, *n. dim.* s. Пасмо; 2) —

Пасенґа, *f.* Paseng, *m.* (Capra aegagrus), *Пол.*

Пасене, пасїне, *n.* das Weiden.

Пасерб, *m.* Stiefsohn, *m.*

Пасербиця, *f.* Stieftochter, *f.*

Пасеуш, *m.* (*лемк.*) s. Пас.

Пасиме, *n.* s. Пасемок, пасине.

Пасина, *f.* schlechter Gürtel, (*B.*

Пасинкувати, (пасимк-), *v. a.* Nebenblätter, wilde Triebe an Pflanzen wegreissen, ausbrechen. [docora).

Пасинник, *m.* Zinkenkoralle, *f.* (Cla-

Пасинок, -нка, *m.* (*coll.* пасине, *n.*)

*

Nebenblatt, *n.* wilder Trieb, Seitenschössling, *m.*; 2) s. Па́серо́.

Пасйстий, *a.* s. Пасманйстий.

Па́сити, *v. n.* glücken, reussieren: міна́ лиш одно́му па́сит, der Tausch glückt nur Einem. [sprechend.

Пасівнйй, *a.* passend, zutreffend, ent-

Па́сїка, *f.* ausgehauene, ausgerodete Waldpartie für den Ackerbau; 2) umhegter Weideplatz; 3) Bienengarten, Bienenhof, *m. adj.* па́сїчний *K.* [hof war.

Па́сїчиско, *n.* Ort wo ein Bienen-

Па́сїчник, (-сїшн-), *m.* Bienenwärter, -züchter, Imker, *m.*

Пасїчникува́ти, пасїчнйчити, *v. n.* па́сїчник sein, imkern. [tik, *f.*

Пасїчнйцтво, *n.* Bienenzucht, Apis

Па́сїчничий, *a.* zur Bienenzucht geh., apistisch.

Па́сія, *f.* *Кн.* s. Стра́сти Христо́ві.

Па́ска, *f.* Osterbrod, *n.*

Паска́р, *m.* Fass etc. worin das Ostergebäck zum Weihen gebracht wird, *n.*

Па̀сквинь, па́склин, па́скиль, па́склень, *m.* Keil (клин) zum Festschlagen der Sense am Sensenstiel, beim Pfluge, beim Hobel, *m.*; Art Werkstück beim Webstuhl.

Пасконо́гий, *a.* bandfüssig, *f.*

Па́скудь, паску́да, *f.* Garstigkeit, Schweinerei, Sudelei, *f.* *Ш.* I. 230; 2) ekelhafte, unfläthige niederträchtige, schmutzige Person, That etc.; 3) garstiges, schlechtes Wetter; 4) *pl.* s. Паску́дник 2).

Паску́дити, *v. a.* verunreinigen, sudeln; pfuschen; кого́ слова́ми beschimpfen; — ся sich schmutzig machen, zeigen.

Паску́дний, *a.* garstig, unfläthig, sudelhaft, schmutzig.

Паску́дник, *m.* garstiger, schmutziger Mensch Sudler; (-иця, *f.* -in, *f.*); 2) Art Augenkrankheit beim Vieh.

Па́слим, *m.* Limacina, *B.*

Па́слин, *m.* паслйна, *f.* schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum).

Па́сля, *adv.* *P.* I. 76 s. По́слї.

Пасманйстий, (пасмен-), *a.* gestreift, streifig. [puris vulg.).

Па́смер, *m.* Tannenwedel, *m.* (Hip-

Пасмйстий, (пасем-), *a.* gebändert, gestreift; 2) viel па́сма enthaltend, *Mx.*

Па́смо, *n.* Gebinde von Faden, *n.* Fitze, *f.*; 2) Reihe, Folgereihe, Kette, *f.* — гір Bergkette, *f.* [birge, *pl.*

Пасмова́тий, *a.* -і го́ри Kettenge-

Пасмове́ць, -вця́, *m.* Bandfalter, *m.* (Limenitis).

Па́смуга, *f.* Streifen, Streif, *m.*

Пасмугува́ти, *v. a.* dunkle Streifen machen *C.* II. 69; пасмуго́ваний, *a.* *Пол.* mit Streifen, gestreift.

Пасму́рнозеле́ний, *a.* unreingrün, *Пот.* III. 104. [sohlen.

Пасо́вий, *a.* -і чо́боти, mit Doppel-

Пасо́виско, (-ище), *n.* Viehweide, Hutweide, *f.* Weideplatz, *m.* [*Pa.* I. 376.

Пасовйця, *f.* das Weiden, Hütung,

Пасо́м, *adv.* — гна́ти това́р unterwegs weidend.

Па́соха, *f.* s. Посо́ка *КС.* (82) I. 25.

Па́сочка, *f.* *dim.* s. Па́ска kleines Osterbrod. [grund, *m.* *Фр.*; 2) s. Па́стка.

Па́сть, *f.* Schlund, Rachen; 2) Ab-

Пастя́я, *f.* spitzfrüchtige Mondviole (Lunaria rediviva).

Пастьба́, *f.* *Ч.* II. 333 s. Пасовйця.

Па́ства, *f.* (духо́вна), die dem Seelsorger anvertraute Gemeinde. [sativa).

Пастерна́к, *m.* Pastinak, *m.* Pastinaca

I. Па́сти, (паду́, паде́ш, паде́), *v. n.* fallen, s. Па́дати; 2) — ся кому́ чим etwas sein: — ву́йком кому́ jmds Oheim sein.

II. Па́сти, (пасу́, пасе́ш, пасе́), *v. a.* weiden, hüten; на кого́сь *Ф.* lauern, im Anschlage liegen (v. Jäger); — чого́сь *Кч.* 225 auf etw. aufpassen; auflauern; — очйма scharf umherblicken; — за́дню *K.* (*Йов.* 25) als der Letzte bleiben; — ся sich weiden, weiden, grasen, auf der Weide sein.

Па́стир, *m.* Hirt; Seelenhirt, *m. adj.* пастйрский Hirten-.

Пастйрка, *f.* Hirtin, Schäferin, *f.*; 2) breitkrämpiger Sommerhut der Frauen.

Пастйрство, *n.* Hirtenleben, *n.*; 2) geistliches Hirtenamt.

Пастівнйй, *a.* *B.* Futter-.

Пастівнйк, па́стовень, -вня, *m.* па́стовня, *f.* umhegter, nahe beim Gehöft liegender Weideplatz.

Па́стка *f.* Falle, *f.* Köder, *m.* [pflanze, *f.*

Па́стов, -тви, па́ства, *f.* *B.* Futter-

Пасто́вище, *n.* *C.* s. Пасо́виско.

Пастра́ма, *f.* *C.* II. 168 geräuchertes od. gedörrtes Schöpsenfleisch.

Пастриґува́ти, *v. a.* s. Фастриґува́ти.

Пастри́да, *f.coll.* getrocknete Fische.

Пасту́х, (*d.* -ушо́к, *g.* -шка), *m.* Hirt, Viehhirt, *m.*; 2) роже́вий Rosendrossel, *f.* Viehvogel, *m.* (Pastor roseus); 2) насту́шок червоноФо́стий Rothsterzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus); — бо́жий gelbe Bachstelze, *f.* (Motacilla flava) *Ос.* (61) I. 111.; *adj.* насту́ший, насту́шний *Пар.* Hirten-.

Пасту́шитн, пастухува́ти, *К. v. n.* Hirtenleben führen, Hirt sein.

Пасту́шка.*f.*Hirtin,*f.*;2)s.Пасту́х 3).

Пасту́щина, *f.* Hirtenlohn, *m.*

Пасува́ти, *v. a.* zu einander anpassen; 2) *v. n.* passen.

Пасхови́й, *a.* Pascha-, Oster-, *К.*

Пат, *m.* s. Пад I. Dachboden in der Scheune, *m.*

Па́теленок, -нка, *m.* Holzstück, *n.*

Па́телки, *pl. dim.* s. Па́тли, *Не.*

Пате́льня, *f.* flache Pfanne.

Патентува́ти, *v.a.* patentieren, mit e. Patent versehen.

Патери́к, *m.* s. Оте́чник.

Патери́ця, (-тир-), *f.* Bischofsstab; Mönchsstab; Stab der kirchlichen Brüderschaft als Insignie, oben mit e. kleinen Doppelbilde, *m.* [*n.* Abfälle, *pl.*

Патерса́ч, *m.* (-а́че, *n.*) Abschabsel,

Патеру́ха, *f.*Wirrstroh, *n.* schlechte, verdorbene Blätter von Tabak etc.

Пати́к, *m.* пати́ка, *f.* Stock, Knüttel, *m.* Stange, *f.* Holzstück, *n.* -и́ка, *hagere Stute *Кв.*) *dim.*патичо́к, -чка́, Hölzchen; 2) Zündhölzchen, *n.*

Пати́нок, -нка, *m.* Pantoffel, *m.*

Патла́тий, *a.* патла́ч, *m.* mit grossen langen Zotten, mit langem Haar, mit langer Mähne.

Па́тли, *pl.* Zotten, lange Haare.

Патна́ доро́га, *Н.* 7.?

Па́тока, *f.* reiner flüssiger Honig, Honigseim, *m.* [*m. А-Г.* 154.

Па́тьоки, (слїз), *pl.* Thränenstrom,

Па́толоч, *f. Ал.* zertretenes Gras; Platz wo ein Wild gelagert hat.

Паторова́тий, *a.* splintig (*Ф.*).

Па́тороч, *f.* — з ким ма́ти s. Кло́піт; па́торош, *f.* Niederlage, *f.* Verderben, (*Фр.*). [stigung, *f.* s. Потї́ха.

Патьо́ха, *f. gr. Не.* (*Виг.* 11) Belu-

Па́точити ся, *Зг.* hervorrieseln.

Па́точний, *a.*zu па́тока geh.

Па́трати, патро́шити, *v. a.* ausweiden, zurichten (пти́цю etc.). [хи́ль.

Патрахи́ль, (-філь), *m.f.* s. Епітра-

Патре́т, *m.* s. По́ртрет. [freund,*m.*

Патрийот, *m.* Patriot, Vaterlands-

Патрийоти́чний, *a.* patriotisch.

Патрийо́тка, *f.* patriotisches Weib.

Патри́ций, *m.* Patricier,*m.* [lisch.

Патрия́рха́льний, *a.* patriarcha-

Патруля́ш, *m. Гол.* II. 146?

Пату́ра, *f.* біль пату́рами бере́ der Schmerz remittirt. [schen.

Патя́-патя́, *adv. Кв.* 171 vom Plau-

Патя́кати, *v. n.* plauschen, durch Allotrien säumen.

Па́уга, *f.*Geisselscorpion,*m.*(Phrynus).

Пау́глинок, -нка, *m.* Tafelthierchen, *n.* (Gonium).

Пау́к, *m.* Spinne; *f.* (Aranea, Tegenaria, (Lycosa); 2) Kronleuchter, *m.*

Пауко́вець, -вця, *m.* Meerspinne, *f.* (Maja)*В*; 2) *pl.* пауко́вцї, Spinnenartige, *pl.* (Arachnoidea), *Пол.*

Паути́на, (*d.* -и́нка), *f.* паути́нє, *n. coll.* Spinngewebe, *n.* Spinnwebe, *f.*

Паути́нець, -нця, *m.* Anthericum ramosum, *В.* [bes.

Паути́нниї́й, *a. КУ.* des Spinngewe-

Паутиня́к, *m.* Weberspinne, *f.* (Theridium).

Паути́ця, *f.* s. Повити́ця; паутицьова́ті, *pl.* Windlinge, *pl.* (Convolvulaceae) *В.*

Паучо́к, -чка́, *m. dim.* s. Пау́к; паучко́ва ска́терть mit spinnenähnlichem Muster. [(*rum.*).

ПаФта́лї, *pl. Ф.* weibl. Kleidung,

Пах, *m.* s. За́пах, *Ос.* (61) VIII. 98.

Па́ха, *f.* Achselhöhle, *f.* носи́ти під па́хою unterm Arm tragen; *Пом.* III. 85.

I. Па́хане, *n.* s. Ню́хане.

II. Па́хане, пахі́те, *Н.* 140, *n.* das Bebauen, Bestellen des Ackers.

Паха́р, *m.* Ackermann, Pflüger, *m.* *adj.* паха́рский, *Зак.*

Паха́рство, *n.* Ackerbau, *m.*

I. Па́хати, *v. a.* s. Ню́хати, riechen.

II. Па́ха́ти, *v. a.* das Feld bebauen.

Паха́тний, *a.* ackerbauend, *Кч.*197.; паха́ть.*f.* пахо́тна земля́ Ackerland,*n.*

Па́хва, *Др. с.* 180, пахі́вка, *f.*s. Па́ха.

Пахвйна, паховйна, *f.* der Theil des Bauches vom Nabel bis zu den Weichen; Weiche, Dünnung,*f.* (am Leibe), Weichleder, *n.*

Пáхворость, *f.* s. Паровйна 1).

Пахнїти, пáхнути, *v. n.* duften, riechen. [fum, *n. B.*; 2) Geruch, *m.*

Пахнó, *n.* riechende Sachen; Par-

Пáхнути, *v. n.* в когó heftig jmdn anwehen (фйля холóдного вóздуху).

Пахнюшка, *f.* Art duftender kleiner Birnen.

Пахóлик, *КС.* VII. 713. пахóлок, -лка, *m.* Bube, Bursche, *С.* I. 59; 2) Knecht, Bediente; Stadtknecht, Polizeidiener, Scherge, *m.* [Knäblein,Kind,*n.*

Пахоля́,-я́ти, пахоля́тко,*n.*Bübchen,

Пахтйло, *n. Cm.* Parfümerie. *f.*

Пахтйти, *v. n.* mit Geruch, mit Duft erfüllen, duften, *Cm.*

Пахтїти, *v. n.* s. Палахкотїти.

Пáхторити, *v. n.* schnüffeln, wittern; пáхторене, *n. B.* das Schnüffeln.

Пахýчий, (-ýщий), *a.* duftend, wohlriechend. [geruch, *m.*

Пахýчість, -ости, *f.* Duft, Wohl-

Пахýщик, *m. Bein.* des Basilienkrauts васйльок; 2) Moschusbokkäfer, *m.* (Cerambyx moschatus).

Пáца, *f.* Klaps, Schlag auf die flache Hand, *m.*; 2) *pl.* Art Kinderspiel mit Knöchelchen. [schlagen, *He.*

Пáцати, *v. a.* — ногáми schlenkern,

Пацéльний, *a.* geschickt, gewandt, *Gr.* 24.

Пáцити, *v. a. Ф.* arge Streiche spielen, toben, sich vergehen u. dadh. verschulden; 2) *v.n.* Unangenehmes erleben, erdulden, erfahren, prakticieren [patior].

Пáцити ся, ferkeln.

Пáцїр, *m. pol.* das gewöhnliche Morgen- u. Abendgebet, *Мог.*

Пацкáн, *m.* s. Катавéць.

Пáцькати, s. Пáчкати.

Пацкýда, & s. Пáскудь & (*B.*).

Пацнá свиня́, trächtige Sau, Mutterschwein, *n. Фр.*

Пацьóри, пацьóрки, *pl. sgl.* пацьóрок), Glaskorallen, *pl.* gläserner etc. Halsschmuck; 2) s.Прóсвирки. [Mensch

Пацýр,*m.*пацалувáтий,bansbäckiger

Пацюк, (*d.* пацючóк, -чкá), *m.*männliches (verschnittenes) Schwein; дикий — der wilde Eber; 2) Ratte, *f.* s. Щур; 3) Bitterfisch, *m.* (Cyprinus amarus); 4) Zapfen, *m.* (conus) (*B.*).

Паця́, -я́ти, паця́тко, *n.* Ferkel, *n.*

Паця́тина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.* [*m.*; 2) Gebärmutter e. S. *f.*

Паця́тник, *m.* Eierstock einer Sau,

Пачáйло, *m.* Landstreicher, *m.*

Пáче, *adv. А-Д.* I. 212 vielmehr, — всїх mehr als Alle. [чоси.

Пáчеся, -яти, пачéсте, *n. coll.* s. Пá-

Пáчесувати, *v. a. Га.*I. 21. hecheln.

Пáчити ся, sich krumm drehen, sich werfen.

Пáчісник, *m. Ф.* s. Клóче, пáчоси.

Пачісня́ний, *a.* s. Пáчосний.

Пáчка, *f.* Päckchen, kleines Pack, Packet, *n.*

Пачкáр, *n.* Grenzschmuggler, *m.*

Пáчкати, *v. a.* sudeln, schmieren, — ся sich — —, sich mit etw. Unsauberem abgeben. [Schmuggler sein.

Пачкувáти, *v. n.* schmuggeln,

Пáчоси, *pl.* Abfälle vom gehechelten Flachse, feines Werg, Hede, *f.*

Пáчосний, *a.* aus пáчоси *H.* 103.

I. Пáша, *m.* s. Бáша; пашá, -áти, *n. А.Д.* I. 209 junger Pascha, Kind des P.

II. Пáша, *f.* Futter, Viehfutter best. aus Gras, Heu &; Weide, *f.* [beete.

Пáшейка, *f.* ein Feldmass: 6 Acker-

Пашéнний, *a.* Getreide-, -а я́ма *К.* II. 44 Grube zum Aufbewahren de Getreides, *f.*

Пашйстий, *a.* s. Пашнйстий; -а пшенйчка, Futtermais: Pferdezahn, *m*

Пашїти, *v. n.* brennen: скíра, тїло пашйт brennt in Folge derr Ruthenstreiche, der Berührung von Brennessel &

Пáшквель, (-квіль), *m.* Pasquill, *n.*

Пáшкó, *m.* Pachomius, 2) Paul; dessen Sohn: Пащéнко.

Пашнйй, *a.* viel Futtergras, -kraut in sich enthaltend, futterreich; 2) *Me.* 96 s. Запáшний.

Пашнйстий, *a.* fruchtbar, nahrhaft, saftig; reichlich begrast; 2)s.Пашнйй 1).

Пашнйця, (*d.* -йчка), *f.* s. Пашня́.

Пашничóк, (-чкá, *m.*) *He.* (*Пр.* IX. 178) Ackermann, *m.* [tocoris pabulinus).

Пашнівка, *f.* Futterwanze, *f.* (Phy-

Пáшність, -ости, *f.* Futtergehalt, *n.*

Пашня́, *f.* Getreide, *n.* übhpt Pflan-

zen die gesäet (nicht gesetzt) werden.
Пáшпорт, *m.* Passe-port, Reisepass, *m.*
Пашталáґа, *f.* ungewaschenes, loses Maul.
Пашталáґати, пашталáти, *v. a.* maulen, plauschen. [пащаний.
Пáщ, пáща, *f.* s. Пáсть 1), *Пар.*; *adj.*
Пащáнка, *f.* kleiner Backtrog, (*B.*) (für пáска?).
Пащéка, *f.* Maul, *n.* Rachen, *m.*
Пащекóване, *n.* Zänkerei, Grossmäuligkeit, *f.*
Пащекувáти, *v. n.* in Wortwechsel sich ergehen, grossmäulig sein.
Пащикувáтий, *a. K.* grossmäulig, grosssprecherisch.
Пащи́нка, *f.* s. Фащи́нка.
Пая́лка, *f.* Löthrohr, *n. adj.* пая́льний mit dem Löthrohr, *Пол.*
Пéвний, *a.* gewiss, sicher, zuverlässig; пéвним дїлом (*B.*) ganz gewiss, selbstverständlich.
Пéвність, -ости, певнотá, *K. Пу.* *f.* Gewissheit, Wahrheit, Sicherheit, *f.*
Певня́к, *m.* Arbeiter für festen Lohn (bes. Setzer), *m.*
Педаґóґіка, *f.* Pädagogik, Erziehungslehre, *f. adj.* педаґоґі́чний, pädagogisch. [ziehungsanstalt, *f.*
Педаґóґія, *f.* Pädagogium, *n.* Er-
Педанти́чний, *a.* pedantisch.
Педькó, *m.* s. Федькó. [дóра.
Педóра, Педóрка, *f.* s. Теодóра, То-
Пейс, *m. gew. pl.* jüdische Haarlocken an den Schläfen. [пéйси.
Пейсáтий, *a.* пейсáч, *m.* Jude mit
Пейсáшний, *a.* vom jüdischen Paschfest. [für gemeine Tuchdruckerei.
Пéйстра, *f. Зап.* I. 286 Art Muster
Пейстринá, *f. Ч.* VII. 416 s. Пестрóвина.
Пек, *m.* Gott der Hölle (пéкло); пекпéком, пек за пек (пеки́), пек ти осинá *int.* beim Fluchen, Abwehren; *Пот.* III. 56—58. [Bäcker-, Back-.
Пекáр, *m.* Bäcker, *m. adj.* пекáрский,
Пекáриха, пекáрка, *f.* Bäckerin, *f.*
Пекáрня, *f.* Backstube; Küche, *f.* *adj.* пекарня́ний.
Пекáрство, *n.* Bäckerhandwerk, *n.*
Пекарчу́к, *m.* Bäckerjunge, *m.* [sein.
Пекарювáти, пекáрити, *v. n.* Bäcker
Пéкати ся чогóсь, von sich etw. abwehren, *Пот.* III. 56.
Пекéць! *int.* vom Fallen, s. Беркúць.
Пéкло, *n.* Hölle, *f.*
Пекóльний, пекéльний, (*B.*), пеклянúй *BБ.* höllisch, Höllen-.
Пекóльник, *m.* Höllenteufel, teuflischer Mensch. [rie, *f.*
Пекóльниця, *f.* Höllenweib, *n.* Fu-
Пекотá, *f.* Hitze, Brunst, *f.*
Пекти́, *v. a.* s. Печи́, *Оц.* §. 95. (пеку́, печéшь). [kammer, *f.*
Пелевéнь, -вня́, пелевни́к, *m.* Spreu-
Пелéвня, *f. Гол.* III. 70 Räumlichkeit wo das Getreide geworfelt wird, Tenne, Scheune, *f. Ог.* 49.
Пелéна, *f. А-Г.* 159 s. Подóлок, придíл; 2) s. d. folg. [(*gew. pl.* пеленки́).
Пелéнка, *f.* Windel, *f.* Wickelzeug, *n.*
Пеленкóвий, *a.* -а дети́на, пеленя́, -я́ти, *n. Пар.* Kind noch in den Windeln, Wickelkind, *n.*
Пеленувáти, пеленáти, *v. a.* in Windeln einwickeln, einwindeln; pflegen, warten, *Kol.* II. 46.
Пелесáтий, пелехáтий, *a.* mit langem (aufgelöstem) Haar, mit grossen Haarlocken, *Оц.* §. 98.
Пéлех, *m. Гр.* Haarlocke, *f.*; 2) s. Ковту́н.
Пелехáня, пелеху́ля, *f.* §. Weib mit üppigem Haarwuchs, *n.* [toffeln.
Пелехáчики, *pl.* Art schlechte Kar-
Пелехáчка, *f.* s. Плескáч (снiпóк).
Пелешáта, *s. f. a. N.* e. полони́на.
Пелешáтник, пелéшник, *m.* Schlangenmoos, *n.* (Lycopodium clavatum). [u. dichtem Haar am Nacken.
Пелешóк, -шкá, *m.* Ochs mit langem
Пелї́нка, *f.* s. Пелéнка.
Пéлька, *f.* s. Пасть 1).
Пéлько, Пéльо, *m.* s. Петрó.
Пелю́скати ся, s. Вплесéсити ся.
Пéлюста, *f.* gabelförmiges Werkstück im Wagen zur Aufnahme der Deichsel.
Пéлюстка, *f.* Bestandtheil einer Haarflechte &; 2) —, (пéлюсток, -тка, *m.* Blütenblatt, *n. Ст.*) Blatt des Sauerkrauts & *Oc.* (61) VI. 33; 3) *pl.* s. Гóлубець 2).
Пéлюхи, *TP.* 183. пелюшки́ *pl.* s. Пелéнка.
Пелю́шник, *m. Ст.* s. Пеленя́.
Пеля́ндор, *m.* s. Хреóтонóс (Philander), *Пол.*
Пень, *g.* пня, *m.* Stamm eines Bau-

mes, Stock e. abgehauenen Baumes, Klotz, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* збіже на пни das Getreide auf dem Halme; ви́тяти в пень in die Pfanne hauen, niedermetzeln; спа́ти на пень stark schlafen; глухи́й як пень taub wie ein Klotz; на пеню́ мати *Н.* 46. s. Пеньо́к.

Пеньга́рити, *v. a.* träge etw. thun.

Пе́ньгати, *v. a.* § anspannen, — ся sich anstrengen.

Пенд ма́ти до чого́, den Trieb fühlen.

Пенди́ка, *m. f.* Plauscher, *m.* (-in, *f.*); 2) Geplausch, *n.*

Пенди́чити,*v.n.*plauschen,plaudern.

Пендра́к, *m.* Büblein, *n.* Knirps, *m.*

Пе́ндюра води́ти,*Н.*266 s.*Ла́яти ся.*

Пендю́чливий, *a.* gespreizt, hoffährtig *Н.*50. [льок, -лька),*m.*Pinsel,*m.*

Пе́нзель, (-зіль, *Кв.* 84) (*d.* пензе́-

Пензелькова́тий, *a.* pinselähnlich, *Пол.* [кнути.

Пе́нкнути, *v. n.* s. Те́нькнути, те́в-

Пенькови́й, *a.* aus dem Stocke, aus der Wurzel eines Baumes: лю́лька; -ове́,*s.n.a.*Schlaggeld für die Waldhüter,*n.*

Пенни́й, *a. Н.* 56 streitsüchtig, processüchtig.

Пеньо́к, *g.* пенька́, *m.* ein kleiner Stamm, Stämmchen, *n.* Stumpf e. Baumes; ма́ти з ким на пеньку́ mit jmdm in Fehde sein.

Пенсийонува́ти,*v.a.*pensionieren.

Пентоні́жка, *f. Bein.* des Schafes.

Пентюхи́, *pl.* Wurzeltriebe, *pl.*

Пентюхова́тий, *a. Кн.* (*Пр.* VIII. 773) langweilig, langsam, schwerfällig,§.

Пенца́к, *m.* s. Лога́за.

Пеню́к, *m.* Teufel der in Allem hinderlich ist.

Пеня́, *f.* Hemmnis, Hindernis, *n.* Aufschub, *m.* Anfeindung, Behelligung, s. На́пасть, біда *Кв.* 44. *С.* I. 42; gerichtliches Belangen; Strafe, Geldstrafe, *f.*; 2) Verdacht, *m. Кв.* 314. 315, відводи́ти від се́бе пеню́ — von sich ableiten.

Пенякува́тий, *a.* verstockt, eigensinnig.

Пеня́ти, *v. a.* hemmen, unterbrechen; 2) *v. n.* säumen, sich nicht folgsam zeigen; 3) на кого́ gegen jmdn gerichtlich einschreiten, jmdm etw. anhaben, ausstellen, Vorwürfe machen; jmdn zur Verantwortung ziehen; auf jmdn die Schuld schieben *Н.* 2. *Марк.* 48.; 4) verdächtigen; 5) strafen.

Пепели́ще, *n. К.* s. Попели́ще.

Пе́р, пері́й, *m.* Aesche, *f.* (Thymallus vexillifer).

Пе́рать о́двинь, *f.* Cycas revoluta,*В.*

Перва́зия, *f. Ч.* I. 249 = персва́зия Ueberredung, *f.*

Перва́к, (*d.* -ачо́к), *m.*Erstling· *Гл.б.* 44; Erstschwarm, Vorschwarm, *m.*

Перва́чка, (*d.* -а́чечка), *f.* erstgeborene Tochter, *ГБ.*

Перве́нець, -нця́, *m.* das erstgeborene Kind, *Ш.* II. 172; 2) s. Перве́сниця; первенцьова́ті, *pl.* Primeln, *pl.* (Primulaceae) *В.* [früher geboren, älter.

Перве́нький, *a. Гол.* 221 erst-,

Первеньстве́нний,*a.* s. Пе́рвістний,*Ле.*[Erstgeburt,*n.*Vorzug,Vorrang,*m.*

Перве́ньство́, *n. Kol.* Recht der

Перве́сниця,*f.*Schlüsselblume, Primel, *f.* (Primula veris).

Пе́рвець, -вця́, *m.* s. Перва́к.

Пе́рвий, *a.* der erste; — брат Vetter: des Vaterbruders Sohn.

Перви́к, *m.* Primfactor, *m.*

Первина́, пе́рвинка, *Кн. f.* neue Sache, etwas Neues, das erste Mal, der erste Versuch.

Перви́нний, *a. Ил.* s. Пе́рвістний.

Пе́рвиця,*f.*Princip, Element, Grundelement,*n.В.*;2)erste Stufe in d.Tonkunst.

Перви́чний, *a. Ч.* III. 408 unversehrt, neu; 2) primär, *Под.*

Первіне́ць, -нця́, (*d.* -інчик, *Гол.* III. 15 s. Перва́к, Erstschwarm, *m.*

Пе́рвісно к, (*d.*-очо́к, *У.*),пе́рвісник (*Ф.*), *m.* Erstling, der Erstgeborene.

Первісте́, *n.* erstes Kalb von einer пе́рвістка 2).

Пе́рвістка, *f.* s. Перва́чка, *М.* I. 97; 2) Kuh, welche zum ersten Male gekalbt hat.

Пе́рвістний, *a.* allererst, Ur-, ursprünglich, uranfänglich, primär, elementär. [Urthiere, *pl.* (Protozoa).

Первістняки́, *Фр.* первітники́,*pl.*

Пе́рвісток, -тка, *m.Ил.* Element,*n.*

Перві́тка, *f.* s. Пе́рвістка.

Пе́рво, *adv. М.* I. 46 früher, vormals.

Первоби́лець, -льця, *m. Ил.* Autochthon, *m.* der Eingeborene.

Первоби́т, *m. Пар.* первоби́тність,

-ости, *f.* Uranfang, Ursprung, *m.* ursprünglicher, erster Zustand.

Первобитний, (-бутній), *a.* ursprünglich, primär, *Пол.* [Frühlings, *Гол.*

Первовесняний, *a.* des ersten

Первобір, -бру, *m.* s. Пралїє.

Первовзір, -бру, *m.* Urbild, *n. Ил.*; Original, *n.* Urschrift, *f.*

Первовік, -іку, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Первовічний, *a.* Ur-, aus der Urzeit; — бір Urwald, *m. У.*

Первовременний, *a. У.* der Vorzeit geh., in den ersten Zeiten.

Перводїяне, *n. Гол.* III. 27 Uranfang, Urbeginn, Ursprung, *m.*

Первожитель, *m. ЛД.* s. Первобилець, der erste Einwohner.

Первозванний, *a.* zuerst berufen, (*Bein.* des Apostels Andreas).

Первозданний, *a. Ш.* II. 185 zuerst erschaffen, erstgeschaffen.

Первокраса, *f.* Urschönheit, *f. Ст.*

Перволіток, -тка, *m. М.* II. 31. in den ersten Lebensjahren, ganz jung.

Первомученик, *m.* der erste Märtyrer, (*Bein.* des heil. Stephan).

Первоначальний, *a.* Grund-, -е вещество *Пол.* s. Первиця. 1).

Первоначало, *n.* Abstammung, Abkunft, *f. Леоч.* [totyp, *n.*

Первообраз, *m. К.* Vorbild, Pro-

Первопастир, *m.* Erzpriester, Prälat, *m.* [nal, *n. Пар.*

Первопись, *f.* Urschrift, *f.* Origi-

Первописний, *a.* originell, authentisch, autographisch.

Первопідстава, *f. Не. В.* erste Grundlage, Grundsatz, *m.* Princip, *n.*

Первопочин, *m.* Ursprung, Urbeginn, *m. Не.*

Перворіденъ, -дня, *К.* перворідець, -дця, (-родник) *В. т.* перворідний, *a.* Erstgeborener.

Перворічний, *a.* des ersten Jahres.

Первород, *m.* Princip, Element, *n.* Grundstoff, *m. У.*

Первородство, *n.* Erstgeburt, *f.*

Перворядний, *a.* ersten Ranges, erster Classe, *Не.*

Первосьвітний, *a.* primär, -а формация Primärzeit, *f. Фр.* [Weib, *В.*

Первосьвітниця, *f.* sehr altes

Первосьвятитель, *m.* erster od. oberster Prälat, Bischof, Primas, *m.*

Первосьвященик, *m.* Erzpriester, *Ил.* Hohepriester, *m.*

Первосьвященьство, *n.* Würde des Erzpriesters, *f.*

Первосни, *У.* первосни, *pl. gen.* первосип, der erste tiefe Schlaf.

Первостайний, *a. К.* ursprünglich, angestammt. [pfung, *f.*

Первостворіне, *n. Ст.* Erstchö-

Первотворець, -рця, *m.* der erste bahnbrechende Schriftsteller, *ОП.* [*Мог.*

Первотворний, *a.* originell, *ГШ.*

Первотворчий, *a. ГШ.* der Erste, bahnbrechend. [stoffe, *pl. Пу.*

Первотини, *pl.* Elemente, Grund-

Первотний, *a. Оц.* §. 403 s. Первістний.

Первоцьвіт, *m.* Erstlingsblüten, *pl.* Erstlinge bes. in d. Dichtkunst, *К.*

Первошний, *a.* s. Стриечний.

Перга, *f.* Futtersaft, -brei der Bienen, Blumenstaub, *m.* Honigbrod, *n.*; 2) *перга schlechte Waare *Щог.* 127; *Пот.*

Пергач, *m.* s. Нешпергач. [III.114.

Перґамін, *m.* Pergament, *n. adj.* перґаміновий.

Перд, *m.* Farz, Bauchwind, *m.*

Пердїти, *v. n.* farzen. [(-in, *f.*).

Пердун, *m.* (-унка, *f.*) Farzer, *m.*

Пере-, als Praefix in *Zusammensetzungen* bezeichnet; *a*) die Bewegung durch einen Raum, durch u. über e. Gegenstand; *b*) die Dauer einer Handlung dh eine Zeit, das Ueberdauern e. Zustandes; daher auch *c*) den Uebergang von einem Orte zum anderen u. *d*) von einer Form zur anderen; *e*) die Bewegung an e. Gegenstande hin u. vorüber; *f*) über denselben hinaus, daher ein Uebertreffen; und demnach *g*) ein Uebermass der Handlung; *h*) den Anfang einer Handlung und *i*) die Deminution einer Handlung, *Mi.* IV. 237. 239; *Ог.* 104, wird übersetzt: durch-, über-, ver-, hinüber-, vorüber-, vorbei-, voraus-, ab-, um-, nacheinander; von neuem, zu sehr, zu viel, zustark etc. *vgl.* Про-.

Перебакирити ся, sich auf eine Seite neigen, s. Бакир.

Перебанити, *v. a.* ausbähen.

Перебанувати, *v. a. Ф.* s. Пережалувати.

Перебаранчáти, *v. n.* (собі) *Н.* 255 wählerisch sein, mäkeln; 2) s. Перепинáти *Не.* [scherzen, vertändeln.

Перебарашкувáти, *v. a.* durch-

Перебáрвлене, *n.* Flnorescenz, *f.* *Пол.* [рісати.

Перебатувáти, *v. a.* *Левч.* s. Роз-

Перебачáти, *v. a.* verzeihen, nachsehen, entschuldigen.

Перебéнда, *f.* Scherz, *m.* Schäckerei, *f.* *Гол.* III. 350; *pl.* перебéндї Alfanzereien, Schnurpfeifereien, *pl.*

Перебéнджувати, *v.n.* комý jmdm etw. zum Trotz machen.

Перебéндювати, *v. n.* *А-Г.* 159 lange hin u. her müssig reden; *v. a.* — час vertändeln; 2) capriziös sein, *Зак.*

Перебéндя, *m.* capriziöser, unsteter, müssig in den Tag hineinlebender Mensch.

Переберáти, (-бир-), перебрáти, *v. a.* übernehmen (щось на себе); кого (себé, ся), jmdn (sich) um- verkleiden за що, als —; 2) mit den Fingern suchen, spielen, aufräumen, aufnehmen; untersuchen u. anders machen, das Gute auslesen, auswählen u. das Schlechte ausschiessen, durchsehen, überklauben; 3) — міру das Mass überschreiten zu viel nehmen; 4) — ся кудá umziehen, die Wohnung verändern, *b*) через щó über etw. gehen, etw. passieren; *c*) грóші & перебрáли ся: sich erschöpfen, endlich ausgehen. [Ausschuss, *m.*

Перéберки, *pl.* ausgemnsterte Waare,

Переберничéнько, (-бір-), *m.* *АД.* I. 9. переберничéнька, перебéронька, *f.* der (die) wählerisch ist.

Перебивáти, перебúти, *v. a.* nacheinander durch-, zerschlagen, zerbrechen, durchprügeln, durchdreschen; dnrchstossen, -stechen, -dringen; viel erlegen schlachten; 2) * перебивáти у кого порóги jmdn zu oft besuchen; — парáґраф überschreiten, gegen den P. verstosen; — комý бéсїду, когó в бéсїдї jmdn in der Rede unterbrechen, jmdm in die R. fallen; — комý торг den Kauf d. Preis, verderben; — комý щось jmdm etw. wegnehmen, wegschnappen; — ся sich — — * — якóсь sich kümmerlich durchhelfen, durchplacken.

Перебúвчивий, *a.* durchdringend, durchschlagend; sich überstürzend, *М.*

Перебúйко, *m.* der in jmds Rede hineinfällt. [gener Nase.

Перебúйніс, -оса, *m.* mit zerschla-

Перéбіг, *m.* Verlauf, *m.*; 2) перéбігом, *adv.* cursorisch; oberflächlich, *К.*

Перебігáти, *v.a.* durchlaufen, durchstreichen; когó, jmdm vorauseilen, zuvorkommen; комý дорóгу jmdm in den Weg kommen; *v. n.* verstreichen, verlaufen; до когó zu jmdm überlaufen, zum Feinde übergehen; корóва перебігáє wird abermals läufisch.

Перебідний, *a.* бідний та — bettelarm, *Ог.* 104.

Перебієць, -íйця, *m.* *Ко.* 33. Kämpfer im Zweikampf, Fechter, Faustkämpfer, Boxer, *m.* [die Wette.

Перéбіжки, *pl.* на — летїти um

Перебíй, -бою, *m.* Durchbruch, Durchlass, *m.* Flusswehr, *f.*; 2) горíвка стоїть перебóями *Ф.* (*Пов.* 26)? s. Стúрта; 3) Durchschlageisen, *n.* *Пар.*

Перебíйниця, *f.* Stange zum Festschlagen der Flosshölzer, *f.*

Перебíр, -бору, *m.* перебúранє, *n.* Durchmusterung, Durchsicht, Wahl, *f.*; 2) Eigenschaft des (der) Wählerischen; 3) дрібнá піснá з перебóром mit Variationen? 4) Ueberschuss, *m.*

Перéбірка, *f.* Art Leiste od. Schiene im Webstuhl.

Перебíрливий, *Зар.* перебíрний, перебíрниця, *f.* перебíрчивий, *a.* wählerisch, lecker, mäkelnd, in der Wahl heikel.

Перебíрливість, (-бірчивість), -ости, *f.* Eigenschaft des перебíрливий, Leckerhaftigkeit, *f.*

Перебíсити ся, austoben.

Перебíчи, s. Перебігáти. [бієць.

Перебóєць, -бóйця, *m.* *Ст.* s. Пере-

Перебóїна, (-бóйна). *f.* Scheidewand, *f.* Querbalken, *m.* Quergitter, *n.*; 2) — сéрця Herzkammer, *f.* [Перебій.

Перебóй, -бою, *m.* Hindernis, *n.* *vgl.*

Переболїти, *v.n.* den Schmerz überstehen; verschmerzen; wieder genesen.

Перéболонь, *f.* Membranipora.

Перебóра, *f.* перебóрець, -рця, *m.* *Ч.* III. 86 s. Перебíрливий; 2) Art гаївка.

Переборóти, перебóрювати, *v. a.* im Ringen jmdn überwinden.

Переборчáстий, *a.* *Ч.* IV. 101

künstlich durchwirkt, gemustert.

Перебо́рщечка, *m. АД.* I. 327 s. Переберни́ченько.

Перебо́рщити, *v. a.* *zu sehr versauern, zu viel des Guten thun, zu viel geben, übertreiben.

Перебра́ти, s. Перебера́ти.

Переброди́ти, перебрести́, *v. a.* durchwaten.

Перебува́ти, перебу́ти, *v. a.* durchleben, durchmachen, überstehen; überdauern: біда́ біду́ перебу́де; 2) *v.n.* гдесь wo verweilen, sich aufhalten; 3) — ся sich forthelfen.

Перебудо́ва, *f.* Umbau, *m.*

Перебудува́ти, *v. a.* umbauen.

Перебурика́ти, *v. a.* durchstöbern.

Перебу́ти ся, s. Перезу́ти ся.

Перебу́яти, *v.a.* мае́ток verprassen, vergeuden.

Перева́га, *f.* Uebergewicht, *n.* Präponderanz, *f.* перева́ги-ва́ги *adv. Ш.* I. 99 schwankend, wankend.

Перева́жити, (-важа́ти), *v a.* überwiegen, durchwägen; кого́ übertreffen, über jmdn die Oberhand behalten; 2) *v.n.* überwiegen.

Перева́жливий, *a.* -е сло́во, *K.* [künstlich überredend.

Перева́жний, *a.* überwiegend; ü. gross *CM.*

Переваля́ти, перева́лювати, *v. a.* auf eine andere Seite wälzen, hinüberwälzen; 2) — кому́ го́лову den Kopf zerschlagen; 3)— ся *біль перева́лює ся es findet eine Krisis in d. Krankheit statt.

Перевари́ти, (-ва́рувати), *v. a.* aufkochen, wieder kochen; 2) zu viel, zu weich kochen.

Перевдягну́ти, s. Передягну́ти.

Переве́дене, *n.* das Hinüberführen; 2) * Uebersétzen, *n.*

Переве́зене, *n.* s. Перевіз 2).

Переве́зти, s. Перевози́ти.

Переве́личене, *n.* Uebertreibung über das Mass, *f. K.*

Переве́личи́ти, *v. a.* über das Mass vergrössern, übertreiben, *K.*

Перевернигорня, -яти, *n.* ein scherzh. Name.

Переверну́ти, переверта́ти, *v. a.* umwenden, umkehren; umschlagen, umwerfen, umstürzen; — очи́ма die Augen verdrehen; 2) durchstöbern, über den Haufen werfen; 3) — ся sich wälzen; umfallen, umstürzen.

Пере́верт, *m.* Umsturz, *m.* Umwälzung, *f.*; пере́верти, *adv.* durcheinander.

Пе́реверть, (-ерць), *adv.* umstürzend.

Переве́ртане, *n.* das Umwerfen, Umwälzen, Umschlagen; Durcheinanderwerfen, -stöbern, *n.*; 2) das Reducieren (in d. Arithm.) *K.* [ter Mohnkuchen.

Переверта́нник, *m.* Art gewickel-

Пере́ве́ртень, -тня, *m.* der einer Veränderung unterliegt, sich ändert, aus der Art schlägt, ausartet (вівця́); sich verwandelt: Währwolf, *m. Ko.* 169; 2) *Abtrünniger, Renegat, *m.*

Переверте́ньство, *n. He.* Aenderung der Nationalität, *f.*

Переве́ртка, *f. He.* Umkehrung, *f.*

Переве́ртний, *a. T.* abtrünnig.

Переве́ртно, *adv.* verkehrt.

Переве́ршене, *n.* Oberhand, *f.*; 2) Uebertreibung, *f.*

Переверши́ти, (-ве́ршувати), *v.a.* стіжо́к anders aufschobern; 2)*кого́ über jmdn Ueberhand nehmen, jmdn übertreffen; 3) übermässig etw. aufsetzen, über das Mass hin thun, übertreiben.

Перевесно́, *n.* Garbenband, *n.* (*dim.* перевесе́льце).

Переве́сник, *m. Pa.* I. 239. *Левч.* переве́сниця. *f. He.* s. Рове́сник, рове́сниця.

Переве́сти, переводи́ти, *v.a.* über-, durchführen, hinüberführen, -leiten; — зо́лотом mit Gold durchwirken; — з сьвіту *P.* I. 92 aus der Welt schafen; — час vergeuden, verschwenden; — гро́ші & durchbringen, — хлі́б *P.* II. 107 umsonst fressen; — дух Athem holen, sich ausschnauben; 2) übersétzen, übertragen (ein Buch); 3) — ся auswarten, ausgehen, aussterben; fehlen.

Перевети́ти, *v. a.* übertreffen; 2) überdauern.

Перевива́ти, переви́ти, *v.a.* anders winden, wickeln; 2) durchwinden, -ziehen.

Перевиса́ти, *v. n.* überhangen.

Переви́ця, -у́дка, *f.* Angel, *f.*

Пере́вишка, *f. He.* Uebermacht, Oberhand, *f.* [treffen, übersteigen.

Перевишша́ти, (-и́ти), *v. a.* über-

Переви́шшене, (-ви́сшене), *n.* das Uebertreffen.

*

Перевівáти, *v. a.* s. Перевіяти.
Перевíд, -óду, *m.* Ueberführung, *f.* 2) *Гол.* I. 176 берý вóду з перевóду Wasserleitung?; 3) Uebersetzung, Uebertragung; 4) *Ausartung; Erschöpfung *f.* das Aussterben: козáцькому рóду немá перевóду; 5) перевóди виводи́ти *Кв.* 40 die Stimme modulieren. [fahren.
Перевíдати ся, sich erkundigen, er-
Перéвіди, *pl.* Kundschaft, *f.*
Перевíдка, *f.* eine von den 6 höheren Saiten an den цимбáли.
Перевідни́к, перевíдчик, *m.* Vermittler, Unterhändler; — циган Bärenführer; — злодíйский Diebshehler; Hurenwirt, *m. Н.* 16; 2) перевідник Verschwender, *m.* [*Ф.*s. Перевідати ся.
Перевíдувати, *v.a.* durchforschen,
Перевíз, -óзу, *m.* Ueberfahrt, Ueberfuhr, *f.*; 2) das Verführen zu Wagen, Transport, *m.*
Перевізни́й, *a.* zum перевіз geh.; перéвізне, *s. n. a.* Fährgeld, *n.* перевізнá *sc.* кýзня transportabel, *Фр.*
Перевізни́к, перевíзчик, (*d.* -ни́чок), *m.* Fährmann, *m.*
Перевíй, -íю, *m. Bein.* des Шалвій.
Перевікувáти, *v. a.* вік — durchleben. [prüfen, controlieren.
Перевíрити, (-я́ти).*v.a.* revidieren,
Перевíрка, *f.* Controle, Prüfung, Revision, Inspection, *f.*
Перевíсити, (-вішáти), *v. a.* umhängen; 2) nacheinander aufhängen.
Перевíяти, *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) durchworfeln.
Переводи́тель, *m.* Uebersetzer, *m.* *Гол.* [stählen vermitteln, behlen.
Переводи́ти,s.Перевéсти; bei Dieb-
Перевóдів, -ова, *m. N.* e. Berges.
Перевóдня, *f. Кн. Пр.* XI. (2) 60?
Перевóдчик, *m.* s. Переводи́тель; 2) s. Перевідни́к, Hehler, *m.*
Перевóзець, -вíзця, *m.* s. Перевіз 1); 2) —, перевóжчик, *Ч.* V. 568 s. Перевізни́к.
Перевóзини, *pl.* Ueberführung, Uebersiedelung, *f. Т.*; 2) Uebersiedelungsfest, *n.*
Перевози́ти, перевóжувати, *v. a.* hinüberführen, überfahren, transportieren (zu Wagen od. zu Wasser); — ся umziehen, übersiedeln.
Перевозóвий, *a.* Durchfuhr-, Transito-. [hinüberziehen, -schlepen.
Переволїкáти, переволїчи́, *v. a.*
Перéволока, *f.*Raum zwischen zwei schiffbaren Flüssen, *m.*; 2) das Durchziehen.
Переволочи́ти, *v. a.* umeggen.
Перевóра, *f.* quer dh die Flur gehende Furche. [wälzung, *f.*
Перéворот, *m.* (-оть, *f. Т.*) Um-
Перевóротень, -тня, *m.* Leberblume, Steinblume, *f.*
Перевя́зь.перéвязка, *f.*Kreuz-Querband, *n. Нс.* Querbinde, *f.*Verband, *m.ІГ.*
Перевязáти, перевя́зувати, *v. a.* umbinden; anders binden; verbinden (рáну); quer, durch die Mitte verbinden, binden. [(Phagium).
Перевя́зник, *m.* Zangenbock, *m.*
Перевя́зуватий струк, Gliederschote, *f.* (siliqua lomentacea) *В.* [слó.
Перевя́сло, *n.Оц.*§.277.1.s.Переве-
Перегáдувати, перегадáти, *v. a.* nach-, überdenken, hin u. her denken.
Перегáна, (-áнка), *f.* Ausmusterung, *f. Пс.*
Перегáньба, *f.* Zwiebrache, *f.*
Переганя́ти, *v. a.* durchtreiben; umhertreiben; jmdm zuvorjagen; 2)zwiebrachen, s. Паринáти; 3) von neuem) destillieren.
Перегараздя́ти, *v. n.* des Guten zu viel thun, sich überheben, über die Schnur hauen, *КУ.*
Перегáрувати, *v.n.*s.Перегорíти.
Перегати́ти, (-гáчувати), *v.a.* mit e. Faschinendamm (гáть) versperren.
Перегиди́ти, *v. a.* entstellen, verzerren, *Ст.*
Перегинáти, s. Перегнýти.
Перегíн, -óну, *m.* Durchtrieb, *m.* das Durchtreiben, Abtreiben, Abtrommeln der Bienen; 2) *gew. pl.* перегóни Wettrennen, *n.* Wettlauf, *m.* на перегін um die Wette; 3) zu schnelles Treiben des Viehes; 4) Ort zum Durchtreiben, *m.* Trift, *f.*; 5) das Zwiebrachen, Zwiebrache, *f.*; 6) Züchtigung, *f. С.* I. 189. перегóну дáти *Левч.* durchprügeln.
Перегíнка, *f.* Destillation, *f. Пол.*; 2) *Зап.*II.547e. gewisser Theil im Schafpelz.
Перегíнний, *a.* -а горíвка, abgezogener, destillierter Brantwein.

Перегли́пувати ся äugeln, nach einander hinüberblicken.

Переглода́ти, *v. a.* durchnagen.

Переглоти́ти ся, sich dh ein Gedränge herausarbeiten; робо́та не переглоти́ть ся kommt nicht ans Ende.

Перегля́д, *m.* Durchsicht Uebersicht; Rundschau; — во́йска Heerschau, *f.*

Перегляда́ти, перегля́нути, переглє́жувати, *M.* II. 134, *v. a.* durchschauen-, sehen, beschauen, besehen, besichtigen, durchmustern, durchsuchen; — ся Blicke wecbseln. [*Term.*

Перегля́дний, *a.* übersichtlich,

Перегна́ти, *v. a.* s. Переганя́ти.

Перегнива́ти, перегни́ти. *v. n.* ganz verfaulen, durchfaulen. [Dünger.

Пере́гній, -ою, *m.* (durchfaulter)

Перегну́ти, *v. a.* hinüberbiegen; 2) zu stark umbiegen. [*pl.*

Перегово́ри, *pl.* Unterhandlungen,

Переговори́ти,(-гово́рювати),*v.a.* durchsprechen, bis ans Ende reden; 2) кого́ dhs Sprechen überwältigen; überreden; — ся з кимо́сь *M.* I. 90 mit jmdm sprechen, Worte wechseln.

Перего́д, *m.* з годо́м-перего́дом, за перего́дом *C.* II. 157, перего́дом *M.* II. 19, nach einiger Zeit; перего́дами von Zeit zu Zeit, zeitweise. [chung, *f.*

Пере́года, *f.* Unterlass, *m.* Unterbre-

Перегоди́ти, *v.n.* s. Перечека́ти. *Кн. Me.* 369. з чимо́сь womit abwarten, etw. aufschieben; sich gedulden.

Перегодя́, *vdv. He.* s. Перего́д etc.

Перголи́ти, (-го́лювати), *v. a.* (nacheinander) rasieren *Ш.* II. 150. [men.

Переголосува́ти, *v. a.* überstim-

Переголоти́ти ся, s. Переглоти́ти ся. [плу́ги.

Перего́ни, *pl.* s. Перегі́н 2); 2) s. Роз-

Перегорі́дка, *f. dim.* s. Перегоро́да, kleine Zwischenwand, Querwand, *f.* Verschlag, *m.* Fach, *n.* *C.* II. 110.

Перегорі́ти, *v. n.* hindurchbrennen; verbrennen; verroten (v. Dünger).

Перегоро́да. *f.* Zwischenwand, Scheidewand, *f.* Verschlag, *m.*

Перегороди́ти, (-горо́джувати), *v. a.* abtheilen, abscheiden, trennen (dh einen Zaun &); — ся sich abgrenzen.

Перегоро́дниця, *f.* Art Staubpilz: Phragmidium, *Вол.*

Перегорта́ти, (-о́ртувати), перегорну́ти, *v. a.* hinüber-, durchscharren; — лопа́тою umschaufeln, umhäufeln.

Пере́гра, *f.* Vorspiel der Bienen, *n.*

Перегрова́ти, перегра́ти, *v. a.* durchspielen; 2) *v. n.* vorspielen (v. Bienen) s. Гра́ти.

Перегриза́ти, перегри́зти, *v. a.* durchbeissen, zernagen, durchfressen.

Пере́гризки, *pl.* s. Пере́їди.

Перегрі́ти ся, *Ч.* IV. 563 s. Загрі́ти ся. [des Donners.

Перегроми́ти ся, vom Durchrollen

Перегу́кувати ся, (-гуко́вувати ся) einander laut zu-, hinüberrufen.

Перегуля́ти, *v. a.* im flotten Leben durchbringen, vergeuden.

Пере́д, -ду́, *m.* Vordertheil, *m.* das Vordere, vorderer Theil e. Körpers, e. Wagens, e. Kleides & (*opp.* зад); *pl.* пере́ди́ Vorderschuhe, Oberleder, *pl.*; 2) — ве́сти, виводи́ти an der Spitze schreiten, stehen, sein, н. в. в та́нцю vortanzen; пере́д держа́ти по́їзду *Кч.* 54 in e. Zuge vorangehen (fahren, reiten); на пе́ред, передо́м im voraus, in vornhinein; передо́м früher, vordem; з пере́ду von vorne; на пере́дї vorne.

Пе́ред, *praep.* vor; I) *mit d. Accus.* bezeichnet den Gegenstand vor welchen e. Bewegung geschieht (nach d. Verben der Bewegung): прийти́, крути́ти ся верті́ти ся перед кого́, н. що; взя́ти перед (напере́д) се́бе vor sich nehmen; dsgl. напе́ред, по пе́ред (dsgl. сперед на пе́ред; *Mi.* IV. 440. 441; II) *mit. d. Instrum.* bez. *a*) dasjenige vor dem etw. ruht od. e. Bewegung vor sich geht (*opp.* за): мо́вити, присяга́ти, кри́ти ся, стоя́ти пе́ред ким (чим); *b*) bez. die Zeit, der eine Handlung vorhergegangen ist: перед сьві́том, vor Tagesanbruch, перед ти́м vordem, vorher, пре́до сме́ртю (-ев) vor dem Tode; dsgl. попе-ред, *Mi.* IV. 755—758. *c*) bez. die Ursache: перед сльозка́ми vor Thränen, *Ог.* 193.

Передава́ти, переда́ти, *v. a.* übergeben, überliefern; übergeben, über mitteln lassen, überantworten; 2) zu viel geben.

Переда́вщина, *У.* передани́на, *Вах Це. f.* пере́дане, *n.* *До.* Ueberlieferung, Tradition, *f.*

Передáйник, *m.* *T.* Uebermittler, *m.*

Передамáниця, *f.* *N.* e. Berges.

Передáр, *m.* Oberhirt, *m.*

Передáча, *f.* Uebergabe, Uebermittelung, *f.*; 2) was zu viel (über den Wert) gegeben ist, Uebergebot, *n.* *H.* 206.

Передвíстник, *m.* Vorbote, Verkünder, *m.* *Фр.*

Передвíчний, передвíцький, *МШ.* *a.* aus der Vorzeit, aus dem grauen Alterthume, vorzeitig, uralt; 2) künftig, *К.* *Досв.* 240). [theilen.

Передвоїти, *v. a.* in zwei Theile

Передвчéра, *adv.* vorgestern.

Передголóве, *n.* Vorkopf, *m.* *B.*

Передгоспóднїй, *a.* -яя сьвíчка vor dem Herrn (Gott) brennend.

Передгрýдь, *f.* Unterhals, *m.* *Пол.*

Передгрýде, *n.* s. Нашийник 1); Halsschild, *m.* [Tagesanbruch.

Перед-дí-днем, *adv.* *Га.* I. 14 vor

Передéржанець, -нця, *m.* Hehler, Diebshehler, *m.* *Ке.* 311.

Передéржати, (-дéржувати), *v. a.* etw. zu lange behalten, aufbewahren; verhehlen. [gen, *m.*

Переджолýдок, -дка, *m.* Vorma-

Передзúмний, *a.* — вíтер winterlich.

Передивúти, *v. a.* durchschauen.

Передирáти, (-дер-), передéрти, *v. a.* entzwei reissen, mitten zerreissen; ся з ким jmdn necken, mit jmdm zanken, streiten.

Перéдирка, *f.* передúране, *n.* *n.* unbedeutendes Zerwürfniss, Gezänk, *n.* Neckerei, *f.* *Фр.*

Передúти, *v. a.* когó (*Фр.*) jmdm zuvor zu kommen suchen; — ся voran an der Spitze gehen.

Передíл, *m.* передíлене, *n.* (nochmalige) Theilung, Scheidung, *f.* Fach, *n.*

Передíле, *n.* Scheide, *f.*

Передїлúти, (-дíлювати), *v.a.* entzwei theilen, ab- scheiden, trennen; — ся untereinander ver-theilen.

Перéдїлка, *f.* Abtheilung; Scheidewand, *f.* Fach, *m.*; 2) Wechselwirkung, Gegenseitigkeit, Reciprocität, *f.* *Зг.*

Передїлувáти ся, *Зг.* auf einander gegenseitig wechselwirken, in Reciprocität sein. [Прéдки.

Передкú, *pl.* s. Перéд (*pl.*); 2) s.

Перед-кíн, *g.* передконý, *m.* *Ст.* Vorhof, *m.*? [lings-.

Передлíтний, *a.* Vorsommer-, Früh-

Передмóва, *f.* Vorrede, *f.* *Ш.* I. 136.

Передмóсте, *n.* Brückenkopf, *m.*

Перéдний, *a.* Vorder-, vorn befindlich, der (die, das) vordere; -е слóво Vorwort; *b)* das erste Wort; 2) früher, vorig. [Arithm.)*n.*; 2) vorderes Stiefelbrett.

Перéдник, *m.* Vorderglied, (in d.

Передніший, передніщий, *a.* *compar.* zu Перéдний, vorig; *adv.* -ще früher, eher.

Переднóвок, -вку, передновúнок, -нку, *m.* die Zeit (des Darbens) vor der Ernte.

Переднувáти, (-днювáти), *v. n.* (— день *П.* *n.* 40) den Tag verleben, vertreiben.

Передняк, *m.* der Vorangehende, Führer, *m.* (цап — bei einer Herde).

Передобíдний, (-обíдяний, *Пе.* *a.* vomittägig, vor dem Mittagsmal.

Передобíдок, -дка, *m.* *П.* 234 zweites Frühstück.

Передóвець, -вця, *Ф.* передовúк, *Пе.* *m.* der Vordere, Erste, Repräsentant, Anführer, Häuptling, *m.* Haupt, *n.* Vorkämpfer, *m.*; *pl.* *Ог.* Vorhut, Avantgarde, *f.*

Передовúй, *a.* s. d. vor.

Передовнúцтво, *n.* Führung. *f.* *К.*

Передóдень, *m.* на передóдни, (-дню), am Vorabend; передóдньом, *adv.* *W.* vor Tagesanbruch, in der Frühe.

Передóк, -дкá, (*d.* передóчок), *m.* Vordersitz, Bock, *m.* *Не.*; 2) s. Перéд.

Передóли, *pl.* *aug.* zu дóли s. Дíл, *Гол.* I. 170. [Herbst-.

Передосíнний, *a.* vorherbstlich,

Передостáтний, *a.* s. Передпослíдний. [über dem Feuerherd.

Передпíчний, *a.* -е вікнó gegen-

Передплáта, *f.* Vorausbezahlung; Pränumeration, *f.* *Пар.* [ник etc.

Передплáтник, & s. Предплáт-

Передплéсниця, *f.* Fusswurzel, *f.* (tarsus).

Передпокíй, -óю, *m.* Vorzimmer, *n.*

Передпослíдний, *a.* der (die, das) vorletzte. [nachspotten.

Передрáжнювати, *v. a.* когó jmdm

Передрамéнний, *a.* -а кість, передрамéнниця, *f.* Vorarmbein, *n.* *B.*

Передрамя́, -ра́мени, *n.* Vorarm, Unterarm, *m.*
Передра́нтус, *m.* s. Обдертю́х.
Пере́дри, *pl.* Art Krankheit.
Передріма́ти ся, ein Schläfchen sich gönnen. [mer, *m.*
Пере́дрімка.*f.*Schläfchen,*n.*Schlum-
Передроби́ти, *v. a.* zerstückeln; körnen. [froren sein.
Передро́гнути, *v. n.* ganz durch-
Пере́друк, *m.* Abdruck, Nachdruck, *m.К.*[щось wovon einenAbdruck machen.
Передрукува́ти, *v. a.* abdrucken,
Передрухні́ти, *v.n.* durch u.durch morsch werden. [wirrung, *f.*
Передря́га, *f. Кв.* 376 Unruhe, Ver-
Передсло́во, *n.*Vorwort, *n.*Vorrede, *f. Ш.* I. 136. [todesnahe, *ГГ.*
Передсме́ртний, *a.* vor dem Tode,
Передсу́вний, *a. Гол. гр.* 34. angehängt, präfixirt.
Пере́дсуд, *m. К.* s. При́суд. [(*Фр.*).
Передтогі́дь, *adv.* s. Поза́торік,
Пере́д-то́го, передти́м, *adv.* vordem, vorher, vormals. [ring, *В.*
Передту́ле, *n.* erster Brustkasten-
Передува́ти, (переду́ю, -у́єш, -у́є), *v.n.*vorangehen, vorreiten;vorwalten,*Пар.*
Переду́мати, (-ду́мувати), *v. n.* s. Перега́дувати; sich anders besinnen.
Передуши́ти, *v. a.* nacheinander erwürgen. [вий,*Св.а.*vorzeitig,unzeitig.
Передча́сний, *ГШ.* передчасо́-
Передягати, передягну́ти, *v. a.* ver-, umkleiden.
Передя́кувати не мочи́ кому́, jmdm nicht genug danken können, *Тор.*
Переє́м, *g.* пере́йму, *m.* Unterbrechung, *f.* Halt, *m. Левч.*; das Aufhalten, Auffangen einer verlorengehenden Sache; 3) die Belohnung dafür, *W.* (*d.* перевме́ць), s. Пере́йма.
Пережа́лувати,*v.a.*verschmerzen.
Пережа́ти, пережина́ти, *v. a.* quer durchschneiden, (mit der Sichel); 2) кого́ jmdm im Ernten zuvorkommen.
Пережда́ти, *v. a.* s. Перечека́ти.
Пережени́ти, *v. a.* nacheinander verheiraten. [abwarten.
Пережида́ти, *v. a. М.* II. 153 öfters
Пере́жий, *a. Ф.* s. Завідця. [leben.
Пережите́,*n.*das Durchleben; Ueber-
Пережи́ти, пережива́ти, *v. a.* кого́ überleben; щось durchleben, überstehen, ertragen.
Пережува́тель,*m.*Wiederkäuer,*m.*
Пережува́ти, пережу́ти, *v. a.* wiederkauen; zerkauen.
Пере́зва, *f.* Einladung der Schwiegereltern zu den Eltern des Eidams bei d. Hochzeit, *Марк.* 146. [mens, *f.*
Пере́зване, *n.* Umänderung des Na-
Перезва́ти, *v. a.* anders benennen; 2) кого́ до се́бе jmdn zu sich berufen, bescheiden, einladen. [ste, *n.*
Перезві́н, -о́ну, *m.* Läuten zum Fe-
Перезвони́ти, (-зво́нювати), *v. n.* ein Fest einläuten, zur Messe & läuten.
Перезву́чене,*n.Д.гр.*43 Umlaut,*m.*
Перезву́чувати ся, *Д. гр.* 45 umlauten.
Перезвяни́н, *m.gew.pl.* перезвя́не, Theilnehmer an der пере́зва; перезвя́нка.*f.* Theilnehmerin an der п. [wintern.
Перезимува́ти,*v.a.* und *v.n.* über-
Пере́зимча, -а́ти, *n.* überwintertes Kalb, (*В.*).
Пере́зівки, *pl. Ч.* IV. 580, перезо́в, *m. f. Ч.* IV. 466. 467 s. Пере́зва, Bewirtung bei ders.
Перезі́р, -о́ру, *m.Term.*s. Перегля́д.
Перезува́ти, (-зу́ти), *v.a.* — чо́боти, — ся von neuem (andere Schuhe etc.) anziehen. [frieren.
Перезяба́ти, (-зя́бнути), *v.n.*durch-
Пере́йма, *f.* s. Переє́м; Uebernahme, *f.* Empfang, *m. T.*; 2) Aufhaltung u. Bewirtung auf dem Wege des Hochzeitgefolges, bereitet von jungen Freunden des Bräutigams, *Ч.* IV. 463; 3) *pl.* das Auffangen, Aufgreifen, Fang, *m. Ч.* III. 302; 4) Preis, Lohn für das Auffangen, Aufhalten, *m. Ч.* III. 303; 5) на пере́йми um die Wette.
Переййма́ти, *v. a.* auffangen, aufhalten; 2) * (leicht) begreifen, lernen; 3) vom Wechselgesang; 4) — ся чим von etw. durchdrungen sein; *b*) s. Переня́ти ся. [umformen,anders benennen.
Переименува́ти, *v. a.* den Namen
Переимли́вий, *a.* empfänglich, gelehrig, *Ог.* [lichkeit, Gelehrigkeit, *f.*
Переимли́вість, -ости.*f.*Empfäng-
Пере́ймом, *adv.* mit Unterbrechungen, dann u. wann *М.* II. 75.
Переіна́чити, (-іна́кшити, *Ог.*

110. -инáчувати), *v. a.* anders machen, um-verändern, umstellen, verdrehen.

Перейóм, -йóму, *m.* s. Перéм, перéйма. [umwandeln.

Переистáчувати, *v. a. Зг.* ver-,

Переистóчене, *n.* Umwandlung, *f.*

Перейти́, переходи́ти, *v.n.* hindurchgehen, vorüber-, durchgehen; nach der Reihe gehen, vorheigehen; — в щось *P.* I. 37 sich in etw. verwandeln, in etw. übergehen; 2) *v. a.* *щось durchgehen, когóсь, щось übergehen; neben jmdm vorbeigehen, wobei das Vorübergehen mit leeren Händen od. leerem Gefäss (Fuhrwerk &) als üble Vorbedeutung für den Reisenden etc. genommen wird: дóля перейшлá менé з порóжними відрáми mein Unglück ist mir schon vom Schicksal bestimmt; — в пóвні когóсь jmdm glückliche Vorbedeutung geben; *b*) — когó в чім jmdn worin übertreffen; überragen *Гол.*; 3) — ся spazieren gehen.

Перéїда, *f.* übermässiges Essen, *Зг.*

Переїдáти, перéїсти, *v. a.* auf-, verzehren; — грóші Geld fürs Essen ausgeben; durchnagen; durchfressen (von ätzenden Flüssigkeiten); — хлíб комý alles Brot jmds aufzehren; 2) — ся nicht mehr schmecken (in Folge einer u. derselben Kost). [von etw. Durchfressenem, *pl.*

Перéїди, (-їдки), *pl.* Ueberbleibsel

Перéїзд, *m.* Durchfahrt, Durchreise, *f.* перéїздом auf der D.

Переíзджий, *a.* durchreisend, -streifend, streichend, -fahrend.

Переїзди́ти, (-їзджáти), *v.n.* durchreisen, -fahren, -reiten; vorbeifahren &; 2) s. Переíхати.

Переíхати, *v. a.* überfahren (jmdn auf der Strasse); durchfahren, zurücklegen; 2) *v. n.* umziehen, in e. andere Wohnung ziehen; 3) — ся spazieren reiten, fahren.

Перéка, *f. Пар.* s. Перéчене.

Перекабáтити, (-кабáчувати). *v.a.* jmdn auf seine Seite hinüberziehen; — ся zur anderen Partei übergehen, seine Gesinnung ändern, (*B.*) (кáбат).

Перекáз, *m.* перéказня, *f. Вах.* Ueberlieferung, Tradition, Sage, *f.*; 2) перекáз почтови́й Postanweisung; 3) s. Прóзвиско; 4) s. d. folg.

Перекáзане, *n.* Auftrag, *m.* Beauftragung, Ueberweisung, *f. T.*

Переказáти, (-кáзувати), *v.a.* hersagen, *P.* I. 116; erzählen (alles nacheinander); 2) die Nachricht überbringen, berichten, sagen lassen; до когó jmdn —.

Перекazни́ти, *v. a.* nacheinander strafen.

Перекалáтати, *v. a.* durchklopfen.

Перекарабáркати ся, sich hinüberwälzen. [winken.

Переки́вати, *v.n.* zu Ende bewegen,

Переки́дане, *n.* das Hin- u. Herwerfen.

Перекидáти, переки́нути, *v.a.* hin u. her werfen, durch-, herumwerfen; — ся чим, в що sich in etw. (schnell) verwandeln; *b*) — ся з ким дóбрим слóвом freundliches Wort wechseln.

Переки́дний, *a.* — міст Zugbrücke, *f. C.* II. 116.

Переки́нець, -нця, *Мл.* переки́нчик, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m.*

Переки́ня, *f. Зг.* Renegatin, *f.*

Перекипíти, (-кипáти), *v. n.* zu viel gekocht werden.

Перекисáти, (-ки́снути), *v. n.* zu viel gähren, zu sauer werden. [purzeln, *B.*

Переки́цнути ся, (-ки́тьнути),

Переки́шене, *n. B.* das Fermentirenlassen.

Перекíп, -óпу, *m.* quer über den Weg gezogener Graben, Quergraben; ausgegrabenes Bachbett, zwischen zwei Meeren od. Flüssen gezogener Canal; 2) Erdwall, *m.*

Перекíр, -óру, *m.* grosser Streit, Hader, Trotz, Widerstand, *m.* — нарядíти, робíти *ОП.* комý Trotz bieten, на — комý jmdm zum Trotz, zum Possen; 2) *pl.* перекóри, *K.* Streitfragen.

Перекíс, -óса, *m.* s. Покíс.

Переклáд, *m.* Unterlage bei der Feuerung, Querholz, *He.* (*Пр.* XII. 273) *n.*; 2) Uebersetzung, Uebertragung, *f.*

Перекладáти, переклáсти, *v. a.* umsetzen, anders setzen, a. legen, a. aufschichten; versetzen; umpacken; zwischen etw. legen, durchschiessen (e. Buch); 2) *übersetzen, übertragen.

Переклáдина, *f.* Querbalken, *m.*

Перéкладка. *f.* Abtheilung. *f.* Fach, *n.* Scheidewand, *f.*

Перекла́дний, *a.* -а мо́ва, реч Sprache der Uebersetzung, *f. К.*
Перекла́дчик, *m.* Uebersetzer, *m.*
Переклеі́ти, *v. a.* umkleben, anders aufkleben.
Перекликáти, *v. a.* zu sich hinüberrufen, *Л.* 116; 2) abrufen, die Namen verlesen; 3) перекликáти ся einander zurufen.
Переклúчка, *f.* Zuruf, *m. Зг.* das Aufrufen, Verlesen aus e. Verzeichnisse, einer Musterrolle (bei d. Soldaten), Controle, *f.*
Перекло́нене, *n.* Beugung, *f. Пол.*
Переклонúти, (-кло́нювати), *v. a.* hinüberbeugen.
Переклю́каний, *a.* s. Склю́каний.
Пере́ключ драчúнець, *m.* Rohrpalme, *f.* (Calamus draco) *В.*
Перековерзáти, *А-Г.* 163. перековеркáти, *v. a.* verdrehen, verhunzen.
Переко́н, -о́ну. *m. Гол.* переко́на, *f.* переко́яане, *n.* Beweis, *m.* Beweisführung; 2) Ueberzeugung, *f.*
Переконáти, (-ко́нувати), *v. a.* überzeugen, überführen.
Переко́п, *m.* s. Перекіп; 2) Andorn, *m.* (Marrubium peregrinum).
Перекопáти, (-ко́пувати), *v. a.* durchgraben, umgraben.
Переко́пниця, *f.* Blattfuss, *m.* (Apus cancriformis).
Перекоренúти, *v. a.* durchschimpfen.
Перекорúти ся, sich verwandeln, ausarten, *С.* I. 181.
Перекорúще, *n.* s. Перекір.
Переко́рчити ся, *in Noth durchleben.
Переко́си, *pl. N.* e. Berges.
Пе́рекосúти, (-ко́шувати), *v. a.* durchmähen; 2) schief stellen, sch. machen, krümmen, *С.*
Перекотúполе, *n.* Gipskraut, Büschelkraut, *n.* (Gypsophila paniculata); 2) Kuh Seifenkraut, (Saponaria vaccaria); 3) blaue Laufdistel, *Ог.* 118.
Перекотúти, (-ко́чувати), *v.a.* über wälzen, fortrollen.
Перекочувáти, *v. n.* das Standlager wechseln, übersiedeln, streifen, ziehen (v. Nomaden u. Räuberbanden), *К.*; 2) *v. a.* über e. Fluss etc. überführen; — не мáло бід, *Ф.* überstehen, erdulden.
Перекрадáти, перекрáсти, *v. a.* wegstehlen; einschwärzen, schmuggeln; — ся sich ein-, herüber-, durchschleichen.
Перекрасúти, (-крашáти), *v. a.* dh überladenen Schmuck, Zierat verunstalten, verschnörkeln, *Гол.*
Перекре́сте, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*
Перекрестúти, перекре́щувати, *v. n.* kreuzweise legen (дро́ва &); — ся sich durchkreuzen; 2) s. Перехрестúти.
Перекривúти, (-кривля́ти), *v. a.* schief stellen; 2) zu sehr krümmen; 3) * nachspotten.
Перекричáти, *v. a.* überschreien.
Перекрій, -о́ю, *m.* (*vocat.* ти місяцю перекро́ю) Durchschnitt; Mond im Viertel, *m.*
Перекроі́ти, *v. a.* durchschneiden.
Перекро́плене, *n.* das Destillieren, *Пол.*
Пере́круг, *m.* Durchschnitt, Durchmesser, *m. Пар. В.*
Перекружля́ти, *v.a.* (rundes) Holz rundum durchhauen.
Пере́крутень, -тня, *m.* verzogenes, verkrümmtes Wesen, *Ст.*
Перекрутúти, перекру́чувати, *v. a.* verdrehen, verkrümmen.
Перекру́тка, *f.* перекру́чене, *n.* Verdrehung, schädliche Aenderung, Umbildung, *f.*
Перекувáти, переку́ти, *v. a.* umschmieden; anders in Ketten schlagen; umhämmern; 2) vom Kuckuck: das „ку-ку!" verlauten lassen, *Ме.* 463.
Перекуйо́вдити, *v. a.* entstellen, verzerren.
Перекупáти, (-купúти, -купля́ти), *v. a.* kaufen u. wiederverkaufen; кого́ jmdn im Handel überbieten; 2) bestechen.
Переку́пець, -пця, переку́пник, *m.* Händler, Zwischenhändler, Trödler, Kleinkrämer, *m.*; 2) s. Підку́пник.
Пере́купка, *f.* Trödlerin, Höckerin, *f.*
Переку́пля, *f.* Zwischenhandel, *m. У.*
Пере́купний, *a.* s. Підку́пний.
Пере́курúти, *v. a.* durchrauchen; -räuchern.
Перекусúти, (-ку́шувати), *v. a.* durchbeissen; 2) щось ein wenig essen, einen Imbiss nehmen.
Пере́куска, *f.* Imbiss, Zubiss, *m.*
Пере́кутня, *f.* Diagonale, *f.*
Перелáвка, *f.* s. Лáвка 2).
Перелаго́джувати, *v. a.* umar-

beiten, umsetzen.

Перелáд, m. H. 129 s. Пóлад; нї ладý нї перéладу gar keine Ordnung.

Перелáдити, v. a. umformen, reformieren, ВБ.

Перелáз, m. das Uebersteigen; 2) ein Stück Zaun zum Hinübersteigen eingerichtet, Schlötel,m.; 2) s.Перéступень.

Перелазúти, v. n. s. Перелїзти.

Перелéжати, v. n. müssig liegen; sich verliegen.

Перелéстник, (-лéсник), m. der Teufel in Gestalt einer geliebten Person Ч. I. 193; Eheteufel, Asmodi, m.; 2) nächtliche Samenergiessung, Pollution, f.

Перелéт, m. das Ueberfliegen, n. Strich, Zug der Vögel, m.; 2) Anthyllis vulneraria; 3) Oenothera biennis.

Перелéта, лободá —, f. Chenopodium bonus Henricus; 2)Anemone alpina.

Перелéтний, a. Zug-, Strich-, Wander-.

Перелúв, m. das Ueberfliessen, pl. перелúви melodische Modulationen, Läufer, pt.

Переливáти,перелúти,(-ляти), v. a. von neuem übergiessen, umgiessen; 2) — ся überfliessen, -laufen.

Перéливки, pl. то не — das ist kein leichtes Spiel, kein Spass. [melodisch.

Перелúвно, adv. Фр. überströmend;

Перелицьóване, n. Travestie; Travestierung, f.

Перелицювáти, v. a. travestieren, Кч. 362; umkleiden; 2) um-wenden (e. Kleid).

Перелíг, -óгу, m. s. Облíг.

Перелїзти, v. a. über-, hinübersteigen, -klettern; durchkriechen.

Перéлїк, m. К. — дáти, Rechenschaft geben. [Zählung,f.s.Перéкличка.

Перелїка, f. Кв. 217 Berechnung,

Перелїс, m. H. 291. Еф. 21 s. Прáлїс, прóлїс, прúлїс.

Перéлїска, f. s. Прóлїска.

Перéлїсок, -ска, m. quer sich ziehendes Wäldchen, Фр.; Baumgruppe, f. У.

Перелїтáти,перелетїти,v.n.durch-, hinüberfliegen, durchstreichen, -ziehen.

Перелїчúти, v.a.zählen,berechnen.

Перéльник, m. Perlenfischer, m.

Перельнúцтво, n. Perlenfischerei, f. Пар.

Переловúти, v. a. auffangen, aufgreifen. [115, Krämpfe, pl.

Перелóги, pl. Art Krankheit, Ч. I.

Перелогувáти, v. n. brach liegen.

Переложúти, s. Перекладáти.

Перелóм, m. Durchbruch, m. Krisis, f.

Перелóма. f. на когó зробúти з ким перелóму gegen jmdn sich mit einem Anderen verbinden.

Переломáти, (-ломúти, -лóмлювати), v. a. durch-, zerbrechen; * überwältigen; — ся zumDurchbruch kommen.

Перелóмлене, n. Brechung, f. Пол.

Перелóмно, adv. arpeggio, mit gebrochenen Accorden.

Перелýпати, v. a. — óчи glotzen.

Перелупúти, s. Переломáти.

Перéлюбець, -бця, перелю́бник, m. Ehebrecher, der Unzüchtige, К.

Перелюбúти, v. a. zu viel lieben, sich satt lieben.

Перéлюбний, a. ehebrecherisch, К.

Перéлюбниця, f. Ehebrecherin; Hure, f. unzüchtiges Weib, К.

Перéлюбство, n. Ehebruch, m. Unzucht, f. К. [tzen, n.

Перéляк, m. Schrecken, m. Entse-

Перелякáти, v. a. erschrecken; — ся (sich) sehr erschrecken; перелякáний, ptc. erschrocken, voll Angst.

Переляччú, перелягáти, v. n. im Liegen den Platz wechseln. [Russine.

Перелáшок,-шка,m.Ф.polonisierter

Перемавлáти, s. Перемóвити.

Перемагáти, v. a. überwältigen, übermögen, überwinden; überwiegen, vorherrschen. [schmieren; durchstreichen.

Перемазáти, v. a. von neuem

Перéман, m. К. перемáнене, n. das Herüberlocken.

Переманúти, (-мáнювати), v. a. herüberlocken, an sich locken. [Regen.

Перемáрчити, v. n. vom leichten

Перемеженúти ся, М. II. 116 durchbrechen, (v. n.) zum Durchbruch gelangen, glücklichen Ausgang nehmen.

Перемéжувати, v. a. von neuem ein Feld messen; 2) die Grenzen (Raine) hin u. her verrücken, verschieben.

Перемéйска, f. Nbfl des Прут.

Перемéлювати,v.a.s.Перемолóти.

Перемерзáти, перемéрзнути, v.n. durchfrieren.

Переме́рти, *v. n.* s. Перемира́ти.

Перемесло́, *n.* (*Фр.*) s. Перевесло́.

Переме́сти, (-мету́, -мете́ш) *v. a.* wieder ausfegen, -kehren.

Переме́т, *m.* на -тї ста́ти ко́му́сь im Wege stehen, hinderlich sein, *М+Б.*379.

Перемета́ти, (-ме́чу, -ме́чеш), *v.a.* hinüberwerfen, auf e. andere Stelle werfen.

Перемету́шити, *v. a.* durcheinander-, zerwühlen, zerstampfen, *Фр.*

Переме́шкати, (-ме́шкувати). *v.n.* eine Zeitlang an einem Orte wohnen.

Перемива́ти, перемп́ти, *v. a.* nacheinander durchwaschen, -spülen.

Пере́мивка, *f.* das Schlämmen, *Пол.*

Перемя́зжити, (-мя́зджити), *v. a.* durcheinander todt kneten, schlagen.

Перемп́кати, *v. a.* durchraufen; перемика́ти това́ри Schleichhandel treiben, *Пар.* [Промина́ти.

I. Перемина́ти, перемину́ти, *v.n.*s.

II. Перемина́ти, перемня́ти, *v. a.* von neuem durchkneten, dheinander knittern, -drücken; 2) — ся fast vergehen; *b*) unschlüssig sein, *Левч.*; перемня́ло ся hat sich beschwichtigt.

Перемп́р, *m.* *Др.* перемп́ре, *n.* *Ков.* *Шар.* Friedensschluss, Friedensvertrag; Frieden, *m.*; 2) Waffenstillstand, *m.*

Перемира́ти, *v. n.* nacheinander ganz aussterben. [versöhnen.

Перемирп́ти ся, (-миря́ти ся), sich

Перемп́слити, перемишля́ти. *v n.* nach-, überdenken, überlegen; viel durchdenken. [finderisch, *Пол.*

Перемп́сльний, *a.* sinnreich, er-

Перемп́тник, *m.* Schleichhändler, Schmuggler, *m.* *Пар.*

Перемп́шль, *m.* *Ваг.*139 s. Про́мисл.

Перемп́шляне, *n.* *Пол.* das Durchdenken, Erwägen.

Перемишлянп́н, *m.* Einwohner, Bürger der St. Перемп́шль.

Пере́міг, -огу, *m.* *Пар.* s. Перемо́га.

Переміна. *f.* Veränderung, Abwechselung, *f.* Wechsel, *m.* Verwandlung; Ablösung, *f.* *Ч.* V. 960; 2) Gang bei Tische, *m.*; 3) s. Перепп́ранка, *Ос.* (61) I. 292.

Перемінп́ти, (-міня́ти, -мінювати), *v. a.* verändern, vertauschen, verwandeln. [abwechselnd.

Пере́мінка, *f.* Austausch, *m.* в -нку

Памі́нний, *a.* wechselnd, *К.* veränderlich, unstet; varierend.

Памі́нник, *m.* Verwandler, *m.*

Памі́нність, перемінчп́вість, -ости, *f.* *Под.* Veränderlichkeit, Unbeständigkeit, *f.* Wechsel, *m.* [мі́нний.

Перемінчп́вий, *a.* *Под.* s. Пере-

Памі́рити, (-міряти, -мірювати). *v.a.* noch einmal messen, ummessen.

Переміст́ити, (-міща́ти), *v. a.* anders stellen; auf e. andere Stelle setzen; versetzen; — ся *Др. с.* 127 die Plätze wechseln.

Памі́т, -іту, *m.* das zweite Mal umgepflügter Acker, Zwiebrache, *f.*; 2) Lücke, *f.*

Пере́міть, -оти, *f.* s. Мотоу́з, мо́туз.

Перемітати, *v. a.* s. Переме́сти.

Пере́міти, *pl.* зложп́ти ѓве́ри в — in Pyramiden. [2) kleiner Fussteg.

Пере́мітка, *f.* Kopftuch der Frauen;

Памі́тний, *a.* verschieden, vielerlei, mancherlei; -ої загра́ти abwechselnd in Tonart *Гол.* III. 497.

Памі́тувати, *v. a.* s. Переметати; wechseln (*В.*).

Перемішати, (мі́шувати), *v. a.* vermischen, untereinander mengen.

Пере́мішка, *f.* Mischung, Vermischung, *f.*; 2) das in die Mitte kommt, versetzt wird *Н.* 241. [untermischt.

Памі́шне, *adv.* *М.* III. 137 ver-,

Перемлі́лий, *a.* dh Hunger erschöpft.

Перемня́ти, s. Перемина́ти II.

Перемо́ва, *f.* *Б.* s. Переказ; 2) Ueberredung, *f.*

Перемо́вити, (-мовля́ти), *v.a.* кого́ до се́бе jmdn auf seine Seite überreden, bringen, locken; — ся unterhandeln; *b*) — ся з ким böse Worte wechseln, hadern.

Перемо́вочка, *f.dim.* vom Mädchen das für sich einnehmen, überreden kann, *Мг.* 178.

Перемо́га. *f.* s. Замо́га, Uebergewicht, *n.* Oberhand, Ueberlegenheit, *f.* *Mi.* II. 29. *Левч.* *pl.* в перемо́ги итп́ з ким mit jmdm um den Vorrang streiten, wetteifern.

Перемога́ти, *v. a.* s. Перемага́ти; — ся sich durchschlagen. [реме́ць.

Перемое́ць, -ойця́, *m.* s. Пере́м, пе-

Перемо́жний, *a.* übermächtig.

Перемолп́ти, (-мо́лювати), *v. n.* (— ся) zu Ende beten; 2) *v. a.* erflehen.

Перемолодні́ти, *v. n.* nicht mehr

*

jung sein. Зг. [durchmahlen.
Перемолóти, (-мéлювати), *v. a.*
Перемолотúти, (-молóчувати), *v. a.* durchdreschen.
Перемотáти, (-мóтувати), *v. a.* anders wickeln, aufhaspeln.
Перемóти, *pl.* Ф. (*Поез.* (68) 124) збрóя в перемóтах s. Перéміти?
Перемочú, s. Перемагáти.
Перемудрувáти, *v. a.* überlisten.
Перемýлина, *f.* Tümpel, Sumpf, *m.* Lache, *f.*
Перемулúти, (-мýлювати), *v. a.* durchspülen, -waschen, -brechen (v. Wasser).
Перемýчити, *v. a.* noch einmal, nacheinander, viele martern, quälen; ermüden; — ся sich abmergeln, s. abarbeiten.
Перенáєм, *m.* Aftermiete, *f.*
Перенаймáти,(-йти) *v.a.* abmieten.
Перенайтú, *v. a.* когó versöhnen; jmdn um Verzeihung bitten.
Перенéсене, *n.* das Uebertragen, Hinüberbringen, *n.* Uebertrag, *m.* Versetzung, *f.*
Перенéсти, *v. a.* s. Переносúти.
Перенúзина, *f.* Querthal, *n.*
Перенúзувати, (-низáти), *v. a.* anders aufreihen (корáлї &); 2) — ся sich halbieren. [перейма́ти.
Перениматú, *v. a.* s. Перенятú;
Перèницювáти, *v.a.* s. Перелицювáти 2).
Перенíс, -óсу, *m.* s. Перенéсене; 2) das Hinübertragen der gesegneten Hostie am „Великий Вхід" des Hochamtes; 3) normale Lage der Gebärmutter, Ч. IV. 5.
Перенíсе, (-нóсе), *n.* der Raum zwischen den Augen od. Nasenlöchern, С. II. 22; 2) das erste Band vorn an den Schlittenkufen.
Перéнозе, *n.* s. das vor.
Переносини, *pl.* s. Перенéсене; die Heimführung der Neuvermählten, der jungen Ehefrau zu ihrem Ehemanne.
Переносúти, (-нóшувати), *v. a.* über-, hinübertragen -bringen; anderswohin bringen, versetzen; 2) — багáто гóря viel Unglück ertragen, ausstehen; 3) über die normale Zeit hinaus schwanger (trächtig) bleiben; 4) — ся umziehen, seine Wohnung verändern, wohin übersiedeln.
Перенóсиця, *f.* s. Перенíсе 1), Obertheil der Nase, *m.* Stirn, *f.* Metopon, *n.*
Перенóсний, *a.* figürlich, metaphorisch, übertragen, *Пар.* *Фр.* [chen, *n.*
Перенóсник, *m.* Versetzungszei-
Переночувáти, *v. a.* und *v. n.* übernachten, ü. lassen.
Перенюхати, *v.a.* auswittern; 2) — ся з ким § sich mit jmdm heimlich verabreden.
Перенятú, *v. a.* s. Переймáти; auf-, übernehmen; — ся *M.* II. 73 schwächer werden, nachlassen; aufhören: сúла, вíтер, дощ etc.
Переображáти, (-образúти), *v. a.* ver-, umwandeln, umbilden; — ся Metamorphose erleiden.
Переобрáза. *f.B.* переобрáжене, *n.* Verwandlung, Metamorphose, *f.*
Переодї́ти, s. Передягáти.
Переонáчити, *v.a.* s. Переинáчити.
Переопихáти, *v. a.* nacheinander alles stampfen.
Переóра, *f.* s. Розплýга.
Переорáти, (-óрювати), *v. a.* umpflügen, stürzen.
Перепадáти, (-пáдувати), *v. n.* bisweilen, allmählich fallen (дощ, снїг &); -áє,-ує копíйка daun u. wann fällt zu, kommt ein.
Перепáдистий, *a.* veränderlich, unstet; ощ mit Unterbrechung; -е лї́то Sommer in dem oft der Regen fällt.
Перепалúти, (-палáти), *v a.* durchbrennen; 2) den Ofen zu stark heizen.
Перéпаска, *f.* Querbinde, *f.*; 2) — Венéри (Cestum Veneris), *Пол.*
Перепáсти, *v n.* s. Перепадáти; — ся wegen Hunger eingefallene Bauchflanken bekommen, am Körper abfallen.
Перепелéчник, *m.* Wachtelhund, *m.*
Перепелúця, (*d.* -úчка, -éлочка, -éлонька, -éлка, -елюшка), *f.* перепéл, (-éлочок, -éлонько), перепелю́х, *Mi.* II. 290. *m.* Wachtel, *f.* (Coturnix dactylisonans); 2) Art гаї́вка; *adj.* перепелúчий, перепéлончин *Kol.* I. 172. 185.
Перепелюкати, *v. n. B.* s. Підпілї́ткати. [Перепинúти, перепир- &.
Перепенúти &, перепéр- & s.
Перепeрáти, *v. a.* durchwaschen.

Перепередйти, *v. a.* *Ф.* zuvorkommen, übertreffen.

Перепéрти, (-пиráти), *v. a.* когó jmdn in der Disput überwinden; щось das Seinige durchsetzen.

Перепéрчити, *v.a.* zustark pfeffern.

Перепечáйка, (-пéчка), *f.* s. Перéпічка.

Перепечáтувати, (-печáтати), *v.a.* umsiegeln; 2) abdrucken, nachdrucken.

Перепечй, (-пектй), *v. a.* zu scharf backen; durchbacken, durchbraten.

Перепиваті, перепйти, *v.a.* s. Пропиваті; 2) щось комý jmdm (bes. dem Bräutigam od. der Braut) beim Ausleeren des Glases schenken, schenkend bestimmen *Kol.* I. 311; — до когó (gegenseitg) jmdm zutrinken; 2) перепйти ся des Saufens, der Trunksucht schon überdrüssig werden. [sägen.

Перепилуваті. *v. a.* durchfeilen;

Перепйнане, *n.* знакй -ня, Interpunctionszeichen, *pl.*

Перепинйти, (-пйнювати), -пинйти) *v.a.* hindern, unterbrechen, hemmen; in die Rede fallen, *Кл.* [*n.* *Бор.*

Перéпинка, *f* Beistrich, *m.* Komma,

Перепйранка. *f.H.* 219. abgetragenes Hemd zum Anziehen während ein zweites (besseres) gewaschen wird, *vgl.* Переператі.

Пéрепись, *f.* Revision, Conscription, Zählung des Volkes, *f.* *C.* I. 229.

Переписáти, (-пйсувати), *v. a.* umschreiben, wieder abschreiben, на чйсто ins Reine schreiben; überschreiben; — на когó щось jmdm etw. gerichtlich verschreiben, zuerkennen lassen, auf jmdn etw. übertragen; 2) — ся sich von neuem anders wo einschreiben lassen; *b*) — ся з ким mit jmdm correspondieren, im Briefwechsel stehen.

Перéписка, *f.* Briefwechsel, *m.* Correspondenz, *f.* [2) s. Перéписка.

Перепйсуване, *n.* das Abschreiben;

Переписувáтель, *m.* Abschreiber, *m.*

Перéпит. *m.* *K.* Streitfrage, *f.*

Перепитáти, (-пйтувати), *v. a.* (— ся) за ким (чим) nach jmdm (wornach) fragen, sich erkundigen; jmdn erfragen, ausfindig machen; 2) когó durchprüfen.

Перепйтуване, *n.* das Nachfragen; 2) das Durchprüfen; 3) Gespräch, *n.* Unterredung, *f.* *K.*

Перéпих, *m.* Pracht, *f.* Prunk, *m.* *Cm.*

Перепихáти, s. Перепхáти.

Перепихйцьнути ся, §. *Фр.* umstürzen. [ges Zwieback, *Зак.*

Перепієць, -йця, *m.* Art würzi-

Перепій, -бю, *m.* s. Пропій, *vgl.* Перепиваті 2). [репій geh.

Перепійний, *a.* *Ч.* IV. 677 zum пе-

Перепійщина, *f.* Getreide od. Stück Vieh zum перепиваті 2) bestimmt, *Kol.* I. 319.

Перепікáти, *v. a.* s. Перепечй.

Перепіч, *f.* *Me.* 163 s. Прйпічок.

Перéпічка, (-пічáйка), *f.* kleines Brodlaib vom übriggebliebenem Teig gebacken (vorn an der перепіч); solches (ordinäres) Osterbrod; Art Käsekuchen zu Ostern.

Переплáвити. (-плавлйти), *v. a.* Erze, Metalle läutern, umschmelzen, *K.*

Переплáвна середá. *H.* 10 s. Прáва с. (переполовéние 50-ницї).

Переплáкати, *v. a.* durchweinen.

Переплатйти, (-плáчувати), *v. a.* zu theuer bezahlen.

Переплéсти, переплїтáти, *v.a.* durch-, ver-, einflechten; durchziehen, -weben; in einander verschlingen; einbinden (e. Buch) *ГШ.* [binder, *m.*

Переплéтник, (-éтчик). *m.* Buch-

Переплигнýти, *v. a.* überspringen, *He.*

Перепливсти, перепливáти, *v. n.* hinüber-, durchschwimmen, hinüberschiffen; vorbeischwimmen; 2) durchfliessen, vorbeifliessen. [Art Stickerei.

Переплитовічка, *f.* *Kol.* I. 48. 347

Перéплїтка, *f.* s. Зáплїтка.

Переплýг, *m.* *H.* 39?

Переплýтати, (-плýтувати), *v. a.* durch-, verwickeln, verschlingen, verwirren. [Beziehungen, *pl.*

Переплýти, *pl.* *Bax.* Connexionen,

Переплýтнї, *pl.* verwickelte Sachen, *Зак.* [spannen; 2) anders anbinden.

Перепнйти, (-пинáти), *v. a.* durch-

Переповісти, (-повідáти) *v.a.* nacheinander alles durchgehends erzählen.

Переповнене, *n.* Ueberfüllung, *f.*

Переповнйти, (-повнйти), *v. a.* überfüllen, zu voll machen.

Переподáти, *v. a. Mx.* mittheilen.

Перепоймúти, перепомняти, *v. a.* когó jmdm in die Quere kommen; etw. (ein Zauberwerk) vereiteln, (*Ф.*).

Перепоїти, (-пóювати), *v.a.* betrunken machen.

Переполовúнити, (-половúти). *v.a.* zurHälfte theilen, halbieren, *He.*

Переполоскáти.(-лок-.полікувати), *v.a.* wieder ausspülen, leicht waschen.

Переполóти, (-пóлювати). *v. a.* von neuem jäten.

Перéполох, *m.* Bestürzung, *f.* Schrekken, Schreck, *m.* Auffahren dh e. Schreck; 2) d. Krankheit in folge dessen.

Переполошúти, *v.a.* erschrecken; *ptc.* -лóшений, -лóханий sehr scheu gemacht, bestürzt. [(Eryngium camp.) *Вол.*

Переполóшник, *m.* Mannstreu, *f.*

Перепóна, *f.* Hindernis, *n.*

Перепóнити, *v. n.* s. Перепинúти.

Перепóнка, *f. Пол.* Scheidewand, — грудна Zwerchfell, *n.*

Перепóчений, *a.* vom Schweiss durchdrungen, durchschwitzt. [Station, *f.*

Перепочúнок, -нку, *m.* Rastort, *m.*

Перепочúти, *v. n.* einwenig rasten, ausruhen; *adj.* перепочúлий der geruht hat (-е пóле &).

Перепоясáти, *v. a.* umgürten, umbinden; — ся sich anders umgürten.

Перепрáва, *f.* Uebersetzen über einen Fluss, *n.* Uebergang über eine Brücke etc *m.* Ueberfahrt, *f.*

Перепрáвити, переправляти, *v.a.* hinüberführen, übersetzen, durchführen; — ся sich — — lassen, einen Ort passieren.

Перепрагнýти, *v.a.* sehr begehren.

Перепрáти, *v. a.* s. Переператі.

Перепрашáти, s. Перепросúти.

Перепрúця, *f.* Zebra-Schnecke, *f.*

Перепріти, *v. n.* durchschwitzen.

Перепровáджене, *n.* Durchführung, Ausführung, Vollbringung, *f. T.*; 2) Uebersiedlung, *f.* Wohnwechsel, *m.*

Перепровáдити, (-провáджувати), *v.a.* hinüberführen, -leiten; 2) — ся sich übersiedeln, umziehen.

Перепродáвець, -вця, *m.* Wiederverkäufer, Aufkäufer, *m.*

Перепрóдаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*

Перепродáти, *v. a.* nach u. nach verkaufen; перепрóдувати, wiederverkaufen, einzeln verkaufen.

Перепрóс, *m. Ко.* 198 Streit, *m.*

Перепрóсини, *pl.* (-прóшенє, *n.* -прóшінка, *f.*) Abbitte, Bitte um Verzeihung, *f.*

Перепросúти, (-прóшувати), *v.a.* когó jmdn um Verzeihung bitten, abbitten; — ся з ким sich mit jmdm aussöhnen. [spannen.

Перепрягáти, (-прячú), *v. a.* um-

Перепрядáти, (-прясти). *v. a.* (alles) nach u. nach aufspinnen.

Перепýд, *m. Mx.* Schrecken, panischer Schrecken, *Гол.* Bestürzung, *f.*

Перепýдити, *v. a.* jmdn heftig erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*) перепýджений, *ptc.* heftig erschreckt.

Перепýрхнути, *v. n.* durch-, vorbeifliegen, vorüberflattern.

Перепускáти, перепустúти, *v. a.* durchlassen, einen nach dem anderen vorbeigehen lassen; 2) durchschlagen; durchseihen; 3) — майнó verthun, verschwenden; 4) — ся einander ablösen (bei der Arbeit).

Перепýст, *m.* Durchlass, Destillirapparat, *m.*; 2) entzwei dhsägtes Fass (eine Hälfte). *Піс.*

Перепýтати, (-пýтувати), *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) anders fesseln (кóні).

Перепýте, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m. He.* на перепýті mitten im Wege, unterwegs; 2) Haus am Wege (zum Ausruhen), *n. Ко.* 150.

Перепхáти, (-пхнýти), *v. a.* durchstossen, -stecken, -zwängen; — ся sich durchschlagen, -drängen.

Перепят, *m.* Перепятиха, *f.* Namen zweier Grabhügel *Зап.* I. 293 (im Wasylkower Bezirke). [пняти.

Перепяти, (-пясти), *v. a.* s. Пере-

Перераж́áти, (-разúти), *v.a.* durchdringen, empfindlich treffen, verletzen; bestürzt machen; *impers.* vom partiellen Schlagfluss, Lähmung, &.

Переразлúвий, (рáзний, *B.*) *a.* s. Проразлúвий.

Перерастáти, *v. a.* überwachsen, im Wuchse jmdn übertreffen; 2) durchwachsen.

Перéрва, *f.* Unterbrechung, *f.* Unter-

lass, *m. Зар.*; 2) Cichorium intybus); 3) Wiesengeld, *n.*(Lysimachia nummularia).

Перервáти, переривáти, *v. a.* durch-, zerreissen; 2) unterbrechen, stören; кому́ — in die Rede fallen.

Перере́чи́ ся, (-рікáти ся) з ким mit jmdm e. Wortwechsel haben, hadern, *Ф. Гол.* III. 32.

Перержáвіти, *v. n.* durchrosten.

Пере́рив, -рву, *m. Ос.* (61) IX. 177. s. Пере́рва 1).

Переривáч, *m.* Unterbrecher, *m. Пол.*

Пере́ри́ти, *v. a.* durchwühlen, -graben.

Перері́дний, *a. Ос.* (62) VIII, 18?

Перері́з, *m.* Durchschnitt, *m.* на — quer durch.

Перері́зати, (-рі́зувати). *v. a.* durchschneiden, -sägen; 2) viel schlachten, vielen den Hals abschneiden.

Пере́річка, *f.* Wortwechsel, *m.*

Перерóб, *m. Кн.* переро́блене, *n.* Umwandlung, Abänderung, *f.*

Переробúти, (-рабля́ти), *v. a.* umarbeiten, umschaffen; 2) bearbeiten, ver-, durcharbeiten, durchnehmen.

Переро́бний, *a.* -а пáнщина Verpflichtung zur Arbeit für eine Entlohnung nebst Abgaben in Naturalien ausser der gewöhnlichen Frohne, *f.*

Переро́ди́ти, *v. a.* wieder verändert gebären; umwandeln; neu beleben; — ся ausarten, entarten *ІГ.*

Перерости́, *v. a.* s. Перерастáти.

Пере́руб, *m.* Fach, *n.* Schublade, *f.*; 2) Gelte, *f.* s. Перепу́ст 2).

Перерубáти, (-ру́бувати), *v. a.* durchhauen.

Переря́джувати, (-рядúти), *v. a.* überarbeiten, anders ordnen; 2) ver-, umkleiden; — ся sich *Кв.* 312.

Переря́жка, *f. Др.* переря́джене. *n.* das Umkleiden.

Пересáда, *f.* Uebertreibung, Ueberspannung, *f.* das Zuweitgehen, *Пар.*

Пересáджувати, (-садúти), *v. a.* umsetzen, um-, verpflanzen, versetzen; 2) — коне́м über etw. setzen; 3) übertreiben, zuweit gehen, zu viel von etw. nehmen.

Пересáдний, *a.* übertrieben, überspannt, *Пар.*

Пересакувáти, *v. a.* §. trennen, scheiden.

Пересвúснути, (-свистáти), *v. a.* durch-, überpfeifen; im Pfeifen übertreffen; *verjuxen; — ся wechselsweise einander zupfeifen.

Пере́сьвід, *m. В.* Ueberzeugung, *f.*

Пересьві́дчене, *m. Не.* (*хм.* 89) Aussicht, Anschauung, *f.*

Пересьві́дчити, (-áти). *v. a.* überzeugen; — ся sich —. *Оц.* §. 582.

Пересе́лене, переселе́ньство, *n.* Uebersiedelung, Versetzung; — нáродів Völkerwanderung, *f.*

Переселе́нець, -нця, *m.* der Uebersiedelnde.

Переселúти, (-селя́ти, -се́лювати), *v. a.* übersiedeln, versetzen; — ся sich anderswo niederlassen.

Пересе́рде, *n.* Zorn, Groll; Unwille, *m.*

Пересе́рдити ся, *Ч.* IV. 418 auszürnen, ausgrollen, mit dem Aerger genug haben, im Zorn nachlassen.

Пересúдіти, (-сúджувати). *v. n.* eine Zeitlang sitzend zubringen, sitzend abwarten; у когó — oft wo sitzen, bei jmdm zu sitzen, zu wohnen pflegen.

Пересилáти, s. Переслáти.

Пересúлене, *n.* Ueberwältigung, Uebermannung, *f.* — хорóби das Nachlassen der Krankheit, Krisis, *f.* — лїтне́ etc. *Вах.* Sonnenwende, *f.*

I. Пересилúти, (-сúлювати), *v. a.* überwältigen, übermannen, *Др. с.* 231. *Ш.* II. 103; — ся nachlassen (хорóба &).

II. Пересилúти, (сúлювати), *v. a.* durchschlingen, -knüpfen.

Пере́силка, *f.* Ueberschickung, Sendung, *f.*

Пере́сип *f. Не. m.* umschütteter Damm; Sandbank quer bei der Mündung e. Flusses liegend, *f.*

Пересипáти, (-сúпувати). *v. a.* über-, um-, hinüberschütten, -giessen; — хáту & eine Hütte umbauen; 2) über das Mass schütten, aufwerfen; — ся *P.* II. 107 mit dem Schütten tändeln.

Переситúти, *v. a.* übersättigen.

Пересихáти, пересóхнути, *v. n.* zu sehr trocknen, vertrocknen.

Пересївáти, пересїяти, *v. a.* (von neuem) durchsieben; 2) durchsäen.

Пересїдáти, пересї́сти, *v. n.* und — ся sich anderswohin setzen, umsteigen; — когó von der schlecht geschluckten Speise; — ся *nachlassen: морóз *Ч.* I. 32, слáбість, рóбота etc.

Пересїдлáти, *v. a.* umsatteln.

Пересíль, *m. Н.* 243 Uebersalzen,

n. s. Недосіль. [*m.*

Перéсїч, *f.* *Пар.* Durchschnittspunkt,

Перéсїча, *f.* *СМ.* Durchschnit, *m.* das Durchschneiden.

Пересї́чене, *n.* *Оц.* 579 перéсїчка, *f.* *Ог.* Einschnitt, *m.* Cäsur, *f.*

Пересїчи́, (-сїктú). *v. a.* entzwei-, durchschneiden,-hauen;2)durchpeitschen.

Пересíчний, *a.* durchschnittlich, Durchschnitts-; *adv.* -но im Durchschnitt; -а тóчка Schneidepunkt, *m.* *СМ.*

Пересї́яти, s. Пересївáти.

Перескáз, *m.* Erzählung, *f.*

Перескáза, *f.* s. Перешкóда.

Пересказáти, (-скáзувати), *v. a.* ganz (würdig) aussprechen, aussagen; 2) wieder erzählen, das Gehörte nachsagen.

Перéскаком, *M.* II. 114 перéскоком, *adv.* sprungweise, desultorisch.

Перескáкувати, (-скóчити). *v. a.* über-, hinüberspringen. [rung, *f.*

Перескáрга. *f.* Störung, Behinde-

Перескаржáти, *v. a.* behindern, stören. [kleinen Burschen, *Kol.* I. 190.

Перéскічки, *pl.* Art Osterspiel der

Перескíчний, *a.* — рік s. Перéступний.

Перескóк, *m.*Uebersprung,*m.*Lücke, *f.*;*pl.*Seitensprünge, Schleichwege,Kunstgriffe, *pl.* *T.* [heit überstehen.

Перeслабувáти ся,längereKrank-

Переслáти, *v. a.* überschicken, -senden s. Пересилáти. [suchen.

Переслї́дити, *v. a.* nochmals unter-

Пересловя́нити ся, sich slavisieren. [do administrieren.

Переслугóвувати ся, excurren-

Переслужи́ти. *v. n.* eine Zeitlang dienen; -úла ся Слýжба Бóжа wurde abgehalten. [hören; überhören.

Переслýхати, *v. a.* zu Ende Alles

Переслю́га, *f.* s. Переснýг etc.

Пересьмія́ти, *v. a.* когó länger lachen als jmd. [(mehrere Sachen), *ГШ.*

Пересмотрíти, *v. a.* durchsehen

Переснúти, *v. a.* durchträumen.

Переснувáти, *v. a.* hindurchweben, -stricken; aufziehen, spinnen.

Переснýг, *m.* переснýга, *f.* Streifen, Strich, *m.* Reihe, *f.* [mit Streifen.

Переснýговатий, *a.* gestreift,

Переснядї́ти, *v. n.* *Гол.* kümmerlich durchleben, -kränkeln; vegetieren.

Пересóвуванє, пересóвувати, *He.* s. Пересувáти etc.

Пересолúти, (-сóлювати), *v. a.* übersalzen; 2) * übertreiben, über die Schnur hauen; zu theuer bezahlen.

Пересóнь, *m.* der erste Schlaf.

Перéспа, *f.* Aufschutt, *m.* дві -пі прóса опихáти zwei Aufschütte Hirse enthülsen. [ся ein wenig schlafen.

Переспáти, *v. a.* durchschlafen; —

Переспиткувáти, *v. a.* durchprüfen.

Перéспів, *m.* nochmaliges Singen, Nachgesang, e. übersetzte Dichtung, *K.*

Переспівáти, *v. a.* durchsingen.

Переспíти, *v. n.* zuvorkommend eingreifen, vorgreifen; 2) überreif werden.

Переспорúти, *v. a.* когó (im Streit, in e. Disput) jmdn überwinden; übertreffen *Ke.* 231; Oberhand gewinnen, überzeugen, *C.* I. 193.

Переспрáва, *f.* Verhandlung, *f.*

Переправля́ти, *v. a.* verhandeln (щось з ким).

Перéстава, *f.* Schleuse, Wehr, *f.* Damm, *m.*; 2) Umänderung, Umkehrung, Conversion, *f.* *Ил.* [halten.

Переставáти, *v. n.* aufhören, inne-

Перестáвити, (-ставля́ти), *v. a.* umsetzen, umstellen, versetzen; 2) umbauen; 3) — ся * *M.* ins selige Jenseits übergehen [престав-].

Перéставка, *f.* *dim.* s. Перéстава; quer gelegtes Vogelnetz; 2) Versetzung; Permutation, *f.* (in d. Mathem).

Перестáнь, *f.* *Me.* 363. *Ч.* I. 86. перéстан, *m.* *He.* das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.* [Перéстава 2).

Перестанóва, *f.* Umwandlung, *f.* s.

Перестановúти, *v. a.* s. Перестáвити 1).

Перестарíти ся, veralten, zu alt werden; перестарíлий, *a.* veraltet, obsolet.

Перестáти, *v. n.* s. Переставáти.

Перестебнувáти. *v. a.* durchsteppen. [das Bett ummachen.

Перестелúти, (стéлювати), *v. a.*

Перестерéчи, (-стерігáти), *v. a.* warnen, auf etw. aufmerksam machen; verhüten.

Перестíйний, *a.* s. Перестóялий.

Перестї́льниця, *f.* *Ваг.* 142 s. Пó-стїль?

Пересторо́га, *f.* Warnung, Ueberwachung, *f.*

Пере́сторона, *f.* Häuserreihe, *f.* *ГШ.*

Перестороні́ти, *v. n.* auf die andere Seite, iu fremdes Lager übergehen.

Перестó́ялий, (-стó́яний), *a.* überreif; alt.

Перестó́яти, *v. a.* когó länger als ein Anderer (als etw.) stehen; 2) *v.n.* zu lange stehen: überreif werden.

Перестрада́ти, (-стражда́ти), *v.n.* s. Перетерпі́ти.

Пере́стра́х *m.* plötzlicher Schrecken; 2) Giftwicke, *f.* (Coronilla varia).

Перестра́шити, *v. a.* erschrecken.

Перестрибну́ти, (-стри́бувати), *v. a.* überhüpfen, -springen.

Пере́стрижка, *f.* Vliess vom einjährigen Schafe, *n.*

Перестріва́ти, *P.* I. 3. перестріну́ти *M.* II. 83. *v. a.* begegnen, jmdm in den Weg kommen.

Перестрі́й, -бю, *m.* (-стрі́йка. *f.* *Фр.*), перестрó́єнє, Umbau, *m.* Reform, Reorganisation, *f.* *T.* *ВБ.*

Перестрі́лити, (-стрі́лювати), *v.a.* durchschiessen; — ся auf einander schiessen. [ander, Beschiessen, *n.*

Пере́стрілка, *f.* Feuern auf ein-

Перестрі́т, -і́ту, *m.* Begegnung, *f.* böser, unglücklicher Zwischenfall, s. Пристрі́т. [plex latifolia).

Перестрі́тник, *m.* Melde, *f.* (Atri-

Пере́стріч прицьвітó́чник, *m.* blauer Wachtelweizen (Melampyrum nemorosum). [tor, *m.*

Перестрої́тель, *m.* *Мог.* Reforma-

Перестрої́ти, (-стрó́ювати), *v. a.* umbauen, umbilden, umgestalten, *Y.*; umstimmen.

Перестрó́чувати, *v. a.* *Ч.* V. 34 durchziehen, -wirken, -sticken.

Переструга́ти, *v. a.* nacheinander schnitzeln; 2) zu dünn schaben, zu viel abhobeln. [Stampfen.

Пере́струна, *f.* Partie Hirse zum

Перестру́нчити, *v. a.* die Schafe bei der стру́нка (сторó́нка) zählen u. melken; übhpt nacheinander vornehmen, durchmustern, durchzählen, *Y.*

Пере́ступ, *m.* Uebertretung, Sünde, *f.* Vergehen *Кн.*; 2) s. Пере́става 1); 3) s. Пере́ступень.

Переступа́ти, (-и́ти), *v. a.* einen Fuss vor den anderen setzen, Schritt vor Schritt gehen; überschreiten, — через порі́г über die Schwelle schreiten, gehen; *übertreten; 2) *v. n.* переступи́ло комý на пя́тий рік jmd hat das fünfte Lebensjahr angefangen; мі́сяць etc. переступа́є variert.

Пере́ступень, -пня, *m.* Gicht-. Zaunrübe, Stinkwurz, *f.* (Bryonia alba et dioica).

Переступлє́нє, *n.* *Зар.* s. Пере́ступ 1).

Перестýпний, *a.* — рік Schaltjahr, *n.*; 2) eines Vergehens schuldig, *Фр.* verbrecherisch, *ВБ.* [*ВБ.*

Перестýпник, *m.* Verbrecher, *m.*

Пере́сув, *m.* Engpass, *m.*

Пересýванє, пересýненє, *n.* Verrückung, Verschiebung, *f.* das Uebertragen.

Пересува́ти, пересýнути, *v. a.* verrücken, hinüber-, durchschieben, verschieben; — ся vorüber-, vorbeischleichen.

Пере́сýд, *m.* *gew. pl.* abermalige Durchsicht e. Processes, *АД.* II. 136; 2) die dafür zu bezahlenden Gebühren; obergerichtliche Appellation; 3) Nachrede, *f.* Gerede, *n.* üble Deutung, abfälliges Urtheil, -ge Kritik, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m.* *Кв.* 149. 169.

Пересýде, *n.* — бра́ти, *Еф.* 53. s. Пересýд (и), 2).

Пересуди́ти, пересýджувати, *v.a.* einen Process von neuem durchsehen; 2) tadeln, durchziehen, bereden, verleumden; verurtheilen.

Пересудли́вий, *a.* klug, vorsorglich, *Гл.* 6. 78. [nen, drehen.

Пересука́ти, *v. a.* von neuem zwir-

Пересуши́ти, (-сýшувати), *v. a.* nacheinander trocknen lassen; 2) zu sehr trocknen. [durch reichen, auslangen.

Пересяга́ти, (-сягну́ти), *v. n.* hin-

Пересяка́ти, (-ся́кнути), *v.n.* durchdrungen werden, einsaugen.

Перетасува́ти, *v. a.* між сoбó́ю, *Не.* mit einander vermischen, verwechseln.

Перетві́р, -óру, *m.* *TP.* 169 Umschaffung, Umformung, Umwandlung, Veränderung, Verarbeitung, *f.*

Перетвори́ти, (-твоpя́ти), *v. a.* umschaffen, umbilden.

Перетене́тити, *v. a.* *M.* II. 118 das

Netz durchreissen; ? * etw. durchsetzen.

Перетерпіти, *v. a.* erdulden, ausstehen, überstehen; — з їжею sich vom Essen enthalten.

Перетерти, перетирати, *v.a.* durchreiben, -schaben; — ся: звізди перетирають ся vom Fallen der Sternschnuppen, *Зг.*; *перетерло ся hat sich beschwichtigt.

Перетечи, перетїкати, *v. n.* durchfliessen, überfliessen; durchrieseln.

Перетижнювати, *v. n.* die Woche verleben. [*Ш.* I. 309.

Перетик, *m.* Art weibl. Kleidung

Перетикати, *v. a.* durchwirken, -sticken, -wehen.

Перетинати, *v. a.* s. Перетяти.

Перетинок, -нка, *m.* Quermauer, Nebenmauer, *f.*

Перетичити, (-тичувати), *v. a.* umpflanzen. *Л.* 166; 2) durch Stangen (anders) abstecken.

Перетік, -оку, *ОН.* (*d.* перетїчок, *C.* I. 91), *m.* durchfliessender Strom; -es Wasser. [*v. a.* s. Перетикати.

Перетка́ти, (-тчу, -тчеш, -тче),

Перетлївати, (-тлїти), *v. n.* ganz zu Asche verglimmen; durch u. durch verfaulen.

Перетолкувати, *v.a.* * übersetzen.

Перетолокувати, *v. n.* als „толока“ brach liegen.

Перетонити, *v. a.* zu dünn machen.

Перетонути, *v. a.* dem переплисти analog gebr. u. damit verb. *Ч.* V. 458.

Перетопити, (-топлювати), *v. a.* umschmelzen. [ти (ся).

Перетохмати ся, §. s. Перенха-

Перетравити, *v. a.* verdauen.

Перетревати, (-трівати), *v.a.* überdauern; aushalten, ausdauern.

Перетревожити ся, in Bestürzung gerathen *М+Б.* 116.

Перетримати, (-тримувати) *v.a.* s. Передержати. [bung).

Перетріне, *n.* Krieg, *m.* (eig. Rei-

Перетріпане, *n.* das Durchklopfen; Durchprügeln.

Перетрусити, (-трушувати), *v.a.* s. Перетрясати; 2) — ся *Зг.* erschrecken.

Перетрясати, (-трясти), *v.a.* durchschütteln, -rütteln; durchsuchen.

Перетягати, (-тягнути), *v. a.* hinüberziehen; 2) zu stark anziehen. [den.

Перетяжати, (-яти), *v.a.* überbür-

Перетяжка, *f.* beständige Wanderung.

Перетязь, *f.* durchgelassene Stange (od. Gerüst) in der Scheune od. im Estrich.

Перетяти, *v. a.* durchschneiden, -hauen. [брати (перебраний).

Переубраний, *ptc. Не.* s. Пере-

Переулок, -лка, *m.* Nebengasse, Quergasse, *f.*

Переумити, *v. a. М.* II. 124 umstimmen, jmds Denkungsart umwandeln, anders berathen.

Переучити, *v. a.* viele nacheinander lehren; 2) — ся sich überstudieren, überklug werden; verlernen.

Перефолувати, *v. a.* § vergeuden.

Перехавкнути, *v. n.* sich übersaufen. [Перехопити 2).

Перехамнути, *a. a.* § *Н.* 289 s.

Перехвалити, (-хвалювати), *v. a.* übertrieben, zu sehr loben, übermässig preisen. [s. Перехопити.

Перехватити, (-хвачувати), *v. a.*

Перехватно, *a. Пол.* sich überhastend. [durchpeitschen (хвоя).

Перехвоїти, *v. a.* кого різками

Перехибити, (-хиблювати), *v. a* beeinträchtigen, *К.*

Перехибнути ся, s. Звихнути ся, das Gleichgewicht verlieren, sich überschlagen.

Перехилити, (-хиляти), *v. a.* hinüberneigen; — ся sich —, umschlagen.

Перехитрити, *v. a.* überlisten.

Перехід, -оду, *m.* Uebergang, Durchgang, Durchzug; 2) Gang, *m.* Corridor, *n.*; 3) на перехід не любити, не терпіти & кого überaus, durchaus, über die Massen —. [im Kalben aussetzt.

Переxідка, *f.* Kuh, welche ein Jahr

Перехідки, *pl.* abgetragene (schon getragene) Kleider. [s. Переходний, *Ог.*

Перехідний, *a. Зг.* Uebergangs-; 2)

Перехідницї, *pl.* Durchgangsnoten, *pl.* (in d. Musik). [Verhehlen.

Переховане, *n.* das Aufbewahren;

Переховати, (-ховувати), *v.a.* aufbewahren, verhehlen, heimlich verbergen, verwahren.

Переходини, *pl.* Uebersiedelung, *f.*

Переходительний, переходо-

вий, *a.* *Ле.* s. Пере́хідний.

Переходи́ти, *v.a.*& s. Перейти́; перехо́джений, *ptc.* abgetragen, abgenuzt (v. Kleidern); пере́ходя, *ptc.* verbeigehend, im Vorbeigehen.

Переходове́ць, -вця́, *m.* *К.* переходя́щий. *ptc.* *С.*II. 17; перехо́жий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende; Vorübergehende, Reisender, Wanderer, *m.*

Перехо́дний, *a.* thätig übergehend, transitiv, (глаго́л) *Оц. Пар.* [am Wege.

Перехо́дом, *adv.* — в чи́стім по́ли

Перехожа́ти, *v. n.* reif, ältlich werden, *Пс.*

Перехо́пити, (-хопля́ти, -хо́плювати), *v. a.* auffangen, aufgreifen, wegnehmen, erwischen, erhaschen, aufheben; 2) etwas essen, einen Imbiss zu sich nehmen; 3) — ся sich überhasten, s. überstürzen, voreilig sein.

Перехоті́ти ся, (*impers.*) *Ч.* II. 263 s. Відохті́ти ся.

Перехре́сте, *n.* die Stelle wo sich zwei Dinge kreuzen, wo sie übers Kreuz verbunden sind; Etwas kreuzweise gefertigtes, zusammengeschlagenes: Kreuzriemen&. [рехре́шне. *s.n.a.* Kreuzweg, *m.*

Перехре́стина, пере́хрестка, *С.* пе-

Перехрести́ти, (-христ-,-хро́щувати), *v. a.* s. Перекрести́ти; bekreuzigen, mit dem Zeichen des h. Kreuzes segnen; 2) umtaufen; — ся sich bekreuzen, das Zeichen des h. Kreuzes machen; sich umtaufen lassen, e. andere Religion annehmen.

Перехре́стний, *a.* Kreuz-; — шлях, -а доро́га Kreuzweg, *m.*

Пере́христ, *m.* *Н.* 20 getaufter Jude; ein Umgetaufter, nochmals Getaufter.

Пе́рець, *g.* пе́рцю. *m.* Pfeffer, *m.*; *зада́ти кому пе́рцю tüchtig jmdm Prügel einpfeffern. [blühen.

Перецви́сти, (-цвита́ти), *v.n.* ver-

Перецї́ди́ти, (-цї́джувати), *v. a.* durchseihen, filtrieren. [der Reihe küssen.

Перецїлува́ти, *v. a.* alle nach-

Перецїни́ти, (-цї́нювати), *v. a.* von neuem schätzen; 2) überschätzen.

Перечарува́ти, *v. a.* verzaubern, dh Zaubermittel verwandeln, *ВБ.*

Перечека́ти, (-чі́кувати). *v. a.* abwarten, warten, bis.... [*f.* das Leugnen.

Пере́чене, *n.* Verneinung, Negation,

Перечепи́ти, (-чепля́ти), *v. a.* umheften; 2) im Reden jmdn unterbrechen *Кв.* 274. [durchstreichen.

Перечеркати, (-че́ркнути), *v. a.*

Перечеря́ти, *v. a.* *Гол.* III. 419 umtauschen, -wechseln.

Перечестува́ти, *v. a.* nach der Reihe den Ehrentrunk reichen.

Перечи́кати, (-чи́кнути), *v. a.* durchhauen, -schneiden, *К.*

Перечини́ти, *v. a.* ***Гол.*** III. 198 s. Причини́ти; 2) — збі́же durchkreiseln.

Перечисли́ти, (-числя́ти), *v. a.* über-, durchzählen; 2) — ся sich verrechnen. [reinigen, säubern.

Перечи́стити, (-чи́щувати), *v. a.*

Перечита́ти, (-чи́тувати), *v. a.* über-, durchlesen.

Пере́чити, (пере́чу, пере́чиш), *v.a.* verneinen, negieren, leugnen, bestreiten.

Пере́чка, *f.* s. Попере́чка; перерені́се; Querschnitt, *m.* Quernaht, *f.*; 2) *Гол.* III. 115? 3) s. Пере́чене, без пере́чки unleugbar, unstreitig, ohne Zweifel.

Пе́речко, *n.dim.* s. Пі́речко, (-енько).

Пере́чний, *a.* widerstreitend, widersprechend, *Св.*; verneinend, negativ; -е рече́не Verneinungssatz, -а ча́стиця Negation, *f.* *Пар.* [ре́чність.

Пере́чність, -ости, *f.* *Т.* s. Супе-

Перечо́рт, *m.* Erzteufel, *m.* *Ог.* 104.

Перечо́с, -о́су, *m.* *Ко.* 78 die Stelle wo das Kopfhaar entzwei gekämmt wird; Schlitze, *f.*?

Перечо́т, -о́ту, *m.* Durchzählung, *f.* на -о́тї in Evidenz +*М.* (***Ра.*** I. 140)?

Перечува́ти, &, перечуте́, *Св.* & s. Прочува́ти, прочуте́ &.

Перешепта́ти ся, (-ше́птувати), einander zuflüstern. [nen untereinander.

Пере́шепти, *pl.* das Flüstern, Rau-

Перешеретува́ти, *v. a.* durchschroten, *Не.*

Перешиба́ти, *v.a.* s. Прошиба́ти &.

Перешива́льник, *m.* Nähscheitholz der Schuster zum Nähen der Röhren; 2) Schusterlehrling der die Schäfte (Röhren) näht.

Перешива́ти, переши́ти, *v. a.* umnähen, anders nähen, aus e. alten Kleidungsstücke etwas anderes machen (на ко́го щось); durchnähen.

Пере́шивка, *f.* das Nähen der

*

Schäfte als Lehrlingsarbeit.

Перешкóда, *f.* Hindernis, *n.* Verhinderung, Störung, *f.*

Перешкóдити. (-шкаджáти), *v.a.* комý. jmdn stören, hindern.

Перешлю́говатий, *a.* *Га.* II 56 nicht gleichförmig, ungleichmässig, mit Lücken u. Blössen, lückenhaft (кóлос на зéрно); *vgl.* Переслю́га etc.

Перешукáти, (-шýкувати). *v. a.* durchsuchen. [-lallen, -plaudern.

Перещебетáти. *v. a.* durchsingen,

Перещéпина, *f.* das was trennt, scheidet: Brache zwischen zwei Fluren, ein Bach etc.

Перещепи́ти, (-щéплювати). *v. a.* umheften; 2) nacheinander die Bäume veredeln, pfropfen; 3) impfen, revaccinieren; 3) abgrenzen, trennen, scheiden *C.* II. 137. 148.

Перещýпати. *v. a.* — кýри nach dem Ei tasten; 2) ausklauben, -lesen.

Переякúй, *a.* *Ос.* (62) I. 34 Gott weiss wie (gut, schön, gross &).

Пери́й.& s. Перíй перивáтиця &.

Пери́ло, *n.* Querwand, Scheidewand, *f. pl.* *P.* II. 105 Geländer, *n.* *Кн.*; 2) Seitenraum in der Scheune, *m.*

I. Пери́на, *f.* *K.* Flug-, Loderasche, *f.*

II. Пери́на, (*d.* -и́нка), *f.* s. Перцé. перó *Др. с.* 6. 72; 2) Federbett, Polster, *n.* Federdecke, *f.* Federpfühl, *m.*

Пери́стий, *a.* federartig, *ГШ.*

Пери́стка, *f.* Art Federkoralle, Seefeder, *f.* (Pennatula).

Пери́чка, *f.* Schildfarn, *m.* (Aspidium).

Перíг, etc. s. Пирíг etc.

Пéрід, пéрідь, *adv.* s. Пéред, vorne, vor.

Перíдний, *a.* *МШ.* s. Перéдний 2).

Пéріже, *adv.* (*Ф.*) s. Переднíйший, (-ше, *adv.*).

I. Перíй, -ію́, *m.* перíєвáтиця, перíйка, *f.* Ackerquecke, *f.* Quecken, *m.* (Triticum repens); [*m.* (-ій) bes. Wurzeln, *f.* (-íйка) bes. Pflanze als Gras]; 2) Phleum alpinum; 3) Bromus inermis; — лїсови́й B. tectorum. [thymalus).

II. Перíй. *m.* Aesche, Asch, *f.* (Salmo

Перійовáтий, *a.* verqueckt (пóле).

Періоди́чний, *a.* periodisch. [kig.

Перíстий, *a.* gestreift, streifig, schek-

Пéрістоши́їй, *a.* mit dichten Federn am Halse bedeckt, am H. gestreift, (*B.*).

Перíщити, *v. a.* §. derb schlagen, prügeln; 2) v. dichten, starken Regen.

Пéрія. *f.* *Ч.* III. 423. *Wgr.* 26. Reihe, Zeile, *f.*

Перкáтий, s. Пиркáтий. [вий.

Перкáль. *m.* Perkal, *n.* *adj.* перкалé-

Перколáб, *m.* Nbfl. des Чéремош 6.; 2) *pl* *N.* e. полони́на. [tetrax).

Перкóша. *f.* Zwergtrappe, *f.* (Otis

Перкýн. *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps crist).

Пéрла, *f.* Perle, *f.*

Перламýт, *m.* Perlmutt, *n.* *C.* II. 156.

Пéрлик, *m.* s. Кия́нь; 2) Art Schmiedewerkstück. [Thautropfen, *m.* *V.*

Перли́на, *f.* s. Пéрла; — роси́

Перли́нок, -нка. *m.* Perlenthierchen, *n.* (Glaucoma). [sprudelnd, *Св.*

Перли́стий, *a.* perlen; 2) perlend,

Перли́ти ся. perlen, *Пар.*

Перлівни́ця, *f.* Perlmuschel, *f.* (Meleagrina).

Перлó. *n.* *coll.* *M.* I. 78 Perlen, *pl.*; перлóм чи́стий rein, weiss wie Perlen *Ос.* (61) X. 59.

Перловéць, -вця́. *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis Latonia) *B.*; Perlenvogel, *m.* *Пар.*

Перлóвий. *a.* von Perlen, Perl; -óві крýпки Perlgraupen, *pl.*

Перлорíдний, *a.* perlentragend, *B.*

Пернáк. *m.* Federsack, *m.*; 2) —, пернáль Made der Hypoderma bovis; *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (*B.*). [Feder-.

Пернáтий, *a.* *K.* I. 28 befiedert;

Пернáтка, *f.* s. Пери́стка.

Пернáток, -тка, блáват — krausköpfige Flockenblume (Centaurea phrygia).

Пернáч, *m.* s. Пірнáч, *Зак.* [Schafes.

Пернáчка, *f.* dickes Gedärm des

Пернáчок, -чка, *m.* Federmotte, *f.* (Alucita), *Пол.* [chen, *n.*

Перни́к, *m.* Federbüchse, *f.* -käst-

Перó, *n.* Feder, *f.*; 2) Flosse, *f.*

Перóжини, & s. Пирóжини &.

Перонóгі, *pl.* Flossenfüsser, *pl.* (Pteropoda).

Перóха, *f.* *aug.* s. Перíйка.

Пéроч, *f.* — болотя́на Sumpfprimel, *f.* (Hottonia palust.). [beim Pferd).

Пéрса, *pl.* пéрси. *pl.* Brust, *f.* (bes.

Пересвáзия, *f.* *H.* 255 Ueberredung, Vorstellung, *f.*

Персидский, пе́рский, *a.* persisch.
Пе́рсик, *m. He.* Pfirsiche, *f. adj.* персико́вий. [стїнь.
Пе́рсник, (*d.* пе́рснечок), *m.* s. Пе́р-
Персо́вий, *a. Oc.* (61) VIII. 99 aufgebaucht, aufgeblasen.
Перстъ, -та, † *m.* s. Па́лець.
Перста́ч. *m.* — біло́чник, *m.* Gänse-Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).
Пе́рстень, (-тїнь), -е́ня, (*d.* пе́рстник, персте́ник, -е́нець. *g.* -е́нця. *m.* перстени́нка, *f.*),*m pl.*персте́нї, (пе́рснї *K.* II. 15), Ring, Finger-, Schmuckring, *m. adj.* перстене́вий, перстньо́вий *Ч.* III. 440 aus Ringen, *Ог.* 92.
Перстене́ць льон ви́й, Leinseide, Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum).
Перстенки́, *pl.* Ringelwürmer, *pl.* (Annulata). [(Pteroceras).
Персті́вка, *f.* Fingerschnecke, *f.*
I. Перть, *f.* Fussteg für den Schaf trieb, *m.* (*B.*). *Пом.* II. 24.
II. Перть, *m.* Ziegenbock, *m.*
Пе́рти, (пру.прет пре). *v.a.*drängen, drücken, zwängen; 2) s. Пере́чити, — ся streiten, rechten.
Пе́рун, *m.* Blitzstrahl, Wetterstrahl, *m.*; 2) † Donnergott, *m. adj.* перуно́вий.
Перуня́к, *m.* Blitzsinter, Fulgurit,*m.*
Перу́шка, *f.* Kammschnecke, *f.*(Valvata). [ха́ти *МШ.*
Пе́рхати, *v. n.* flattern, *Фр.* s. Пор-
Перхки́й, *a.* brüchig, leicht zerbrechlich, splitterig, s. Порхки́й.
Пе́рхнути, *v. n.* moderig, brüchig werden. [lein, *n.*
Перце́, *n. dim.* Federchen, Feder-
Перці́вка, *Пар.* перча́нка, *Левч. f.* Pfefferbüchse, *f.*
Перцьови́й. *a.* Pfeffer-.
Перцьоїд, перцьоїда, *m.* Pfefferfresser, vogel, *m.* [Capsicum annuum).
Перцю́га. *f.* Beissbere, Paprika, *f.*
Пе́рцюс, *P.* II. 140?
Перчакі́вка, (-чик-), *f.* Pfefferbrantwein, *m.*
Перчанни́к. *m.* kleines Backwerk mit e.Füllsel aus Nüssen,Honig u. Pfeffer.
Перчи́на, *f.* Piperine, *f.*
Перчи́сті, перцьова́ті, *pl.* Pfefferartige (Piperinae, Piperaceae).
Пе́рчити, *v. a.* pfeffern.
Пе́рчити ся, brunsten (von Ziegen), *vgl.* Перть II.
Перчи́ця. *f.* s. Перцю́га. [erst,*Левч.*
Перш. пе́рше, пе́рве.*adv.*anfangs; zu-
Перша́к, *m.* Anfänger, *m. T.* [*f.*
Перша́чка.*f.*Stute mit erstem Fohlen,
Перше́ньство, s. Перве́ньство.
Пе́рший, (*d.* пе́ршечкий *H* 176), *a.* s. Пе́рвий; hauptsächlich; *am grössten, am furchtbarsten & *Ч.* II. 145. 291.
Першина́, (*d.*-и́нка), *f.* s. Первина́.
Перши́ньскі царі́ =? пе́рскі, пе́рші ц.? *Kol.* I. 90.
Пес. *gen.*пса.*m.*Hund,*m.* *піти́ на пси, ві пси zu grunde gehen.
Песиголовець, -вця.*m.*ein Unthier mit einem Hundskopfe, Hundskopf, *m.* (*gew.pl. P.* I. 71. II. 185. *Др. c.* 2. *Pa.* I. 393—395. [Hündchen, *n.*
Пе́сик, песо́к. *gen.* пе́сика, *m. dim.*
Пе́сїй. (-песи́ньский. *Ч.* II. 40 пе́ський *А-Г.* 154) *a.* Hunds-, Hunde-, hündisch; — ти́ждень Woche vom Knecht zugedient; — во́лос Straubfuss, *m.* (Pferdekrankheit); — че́сник Knopfsimse, *f.* (Juncus conglomeratus); пе́ся скі́ра Soldatentrommel (aus Hundehaut), *f.*
Песка́р. *m.* Cobitis barbatula. [ця.
Пескоглі́д. -гло́да.*m.*s. Пісковобли-
Пesли́вий, *a* (*B.*) s. Пестели́вий.
Песли́ни, *pl* s. Па́слин. [ни́ва.
Песлі́нка, *f.Вол.* s. Голубі́нка зеле-
Песля́нка, *f.* unzeitig abgefallenes, frühreifes Obst, bes. Zwetschken.
Песо́чник, *m.* Gobius fluviatilis u. melanostomus.
Пестели́вий, *Зар.* пести́вий, *Ст. B. a.* liebkosend, kosend, zärtlich; lieblich; 2) verzogen, verzärtelt.
Пестели́вість, -ости, *f.* Zärtlichkeit; 2) Verzärtelung, *f.*
Пе́стик, *m.ГШ.* kleiner Malerpinsel.
Пести́на, Пе́стя, *f.* Epistemia.
Пести́ти, *v. a.* liebkosen, zärtlich thun; — ся sich коло кого́ sich an jmdn anschmiegen; sich zieren, lieblich sprechen wollen.
Пестї́й, *m.* verzärteltes, verzogenes Söhnlein, Muttersöhnchen, Schosskind, *n.*
Пестї́йка, пестї́нка, (-ї́ночка), *f.* verzärteltes, verhätscheltes Töchterchen; verzogenes Kind, *К У.* [щене.
Пестї́не, *ОП.* пестува́не, *n.*s. Пе́-
Пе́стощі, *pl.* (пе́стощ, *f. sgl. Py.*)

Liebkosung, *f.* das Zärtlichthun, Zärtlichkeiten, *pl.* [Pilz.
I. Пестрáк, *m.* Art buntscheckiger
II. Пестрáк, *m.* eiserner Rechen.
Пéстрий, *a.* bunt, buntfarbig, buntscheckig. [wand.
Пестринá, *f.* buntgestreifte Lein-
Пестрúня, *Зак.* пéстрінь, *f.* s. Пестротá.
Пестрúти, *v a.* bunt machen, b. färben.
Пестріти, *v. n.* bunt schimmern, *Кл.*
Пестрóвий, *a.* aus пестринá verfertigt. [ten Flügeln.
Пестрокрúлий, *a. Мог.* mit bun-
Пестропéрий, *a.* buntgefiedert, *Фр.*
Пестротá. *f.* buntes, scheckiges, grelles Allerlei, Buntheit, *f*
Пестрýх, *m.* s. Лосýня.
Пестрýшка, *f.* s. Пструг.
Пестрюга, *f.* Accipenser stellatus; 2) s. Пструг.
Пестрńк, *m.* Vanessa polychlores.
Пестрńнка тавóлжка, Blutfleck, *m.* (Zygaena filipend.). [gen, warten.
Пестувáти, *v. a.* s. Пестúти; pfle-
Пестýнка, (-ýночка). *f.* s. Пістýнка.
Песюга, *m. aug.* s. Пес.
Песюк, *m.* kleiner Hund.
Песюха, песńчка, *f.* Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina).
Песń, -ńти, песятúско, *n.* s. Пéсик.
Песńчий, *a.* s. Пéсїй.
Петь! *int.* s. Пек. [*f.* Oberkleid, *n.*
Петéк, (*d.* -ечóк). *m.* петечúна,
Петéлька, *f.* Schlinge, *f. Ш.* I. 114; 2) *pl.* петелькú Bänder zum Tragen der Esstöpfe ins Feld etc. [*Gr.* 25.
Петéче, *n.* nicht gewalktes Tuch,
Петлехáтий, *a.* (*Фр.*) s. Пелехáтий.
Петлúця, *f.* Schnurband, *n.* Schleife, *f. Ш.* II. 22.
Петлївка. *f.* Strangalia. [тльов- etc.
Петльóванець, *m. МШ.* s. Пи-
Пéтля, *f.* Schlinge, *f.*; пéтлї та тéтлї вимéчувати vom Kreuz-. u. Querlaufen, -Huschen eines Hasen, *Щог.* 68.
Пéтрик, *m.* s. Бéдрик; 2) s. Петрó.
Петрúха, *f.* Weib des Петрó; Петрúшин der П. (Sohn etc.).
Петрів, -óва, -óве, *a.* des Петрó; — хрест Lathraea squamaria; óва зáкуска Achyrophorus maculatus; *b)* Hypochaeris radiata; -óві батогú Cichorium intybus).
Петрівка, *f.* Fastenzeit vor dem Tag per heil App. Petrus u. Paulus Ende Juni u. Anfang Juli: малéнька нічкапетрівочка.
Петрівна, *f.* Tochter des Петрó.
Петрівний, петрівщаний, *a.* — день *Фр.* zur Zeit der петрівка.
Петрівщина, *f.* die Gabe von Käse u. Brot (od. Geld) den Hirten am Petrifeste gegeben. [*m.* Peter, Petrus.
Петрó, Петрýнь, (ýньо), Петрýсь,
Петрож. *m. N.* e. Berges.
Петропóпа, *m.* s. Протопóп.
Петрýха, *f.* kümmelblättrige Silge (Selinum carvifolium).
Петрýшка, (*d.* -ýшечка), *f.* Petersilie, *f.* (Petroselinum sat.); *adj.* петрýщин, aus P.; петрушкóві ýставки Art Stickmuster *Kol.* I. 48. [2) s. Пецńк.
Петюх, *m. П. n.* 65. лишé дух та —.
Петюшка. *f.* Cobitis taenia.
Пец, *m.* s. Піч; пецóк. -цкá, kleiner Ofen; — до кáви Kaffeebrenner, *m.* -trommel, *f.*
Пéцькати ся. *Левч.* s. Пáнькати ся.
Пецýх, *m.* s. Пічкýр 1).
Пецńк, *m.* glühender Eisendraht (zum Durchbrennen des Pfeifenrohres).
Печ, *f.* s. Піч. [sten, *m.*
Печáк, *m.* Maiskolben gut zum Rö-
Печáль, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge; Traurigkeit, Betrübnis, *f.* (*Ч.* V. 345 *masc.* als Reimw. zu жаль). [kränken.
Печалúти, *v. a.* bekümmern, betrüben,
Печаліти, *v. n. У. Ф.* in Kummer leben, in K. vergehen, sich grämen, sich härmen. [bekümmert, trübsinnig, traurig.
Печáльний, печаловúтий. *М.* II. 128
Печáть, *f.* Siegel, Petschaft, *n.*; 2) Druck, *m.*, Druckschrift; * Presse, *f.*
Печáтати, *v. a.* siegeln, zu-, versiesiegeln; 2) drucken, unter die Presse geben.
Печатúнцї, *pl.* Sigillarieae, *B.* [gel.
Печáтка, *f.* s. Печáть 1); kleiner Sie-
Печаткáр, *m.* Siegelstecher, Petschierstecher, Graveur, *m. Пар.*
Печáтний, *a.* zum Buchdruck geh; -е слóво das (öffentliche) gedruckte Wort; 2) Siegel-, *Пар.* [ker, *m.*
Печáтник, *m.* Drucker, Buchdruk-
Печáтня, *f.* Buchdruckerei, Druckerei, *f.*; 2) Druck, *m.* Drucklegung, *f. Мог.*

Печáтувати, *v. a.* s. Печáтати 1).
Пéчені, *pl. Фр.* s. Печінка (*pl.*).
Печенóчники, *pl.* Lebermoose, *pl.* (Hepaticae).
Печенюх, *m.* gebratener Apfel.
Печéня, *f.* Braten, *m.*
Печéра, (*d.*печéрка) *f.* Höhle, Grotte, Kluft, Gruft, *f. adj.* печéрский. Höhlen-.
Печерúця, (*d.* -úчка), *f.* Feldblätterschwamm, Champignon, *m.* (Agaricus camp.).
Печéрник, *m.* Höhlenmönch, *m. ОБ.*
Печеѝ, *f. Левч.* s. Печия́.
Печú, пектú. [пекý, (печý), печéт, печé], *v. a.* backen, braten, rösten; 2) brennen; 3) — ся на сóнци sich den sengenden Sonnenstrahlen aussetzen.
Пéчиво, *n.* Gebäck, *n. Н.* 5. das Gebackene: Brod &; — хлїба der ganze einmalige Schub des Brodes in den Backofen.
Пéчик, *m.* s. Печáк.
Печúна, *f.* verbrannter Thon im Ofen.
Печúще, *n.* (*aug*) s. Піч, Ofen, *m.* 2) Ort wo ein Wohnhaus (mit Herd u. Ofen) gestanden, *С.* II. 117. [Згáга.
Печия́, *f. Mi.* II. 71 Sodbrennen, *n.* s.
Печінка, *f.* Leber, *m.* (hepar); 2) s. Печéня, *Пр.* III. 288.
Печіркувáти, *v. n.* in Höhlen u. Löchern Fische fangen; *subst.* печіркóване, *n.* [s. Песóчник.
Печкýр, *m.Кч.* 309 s. Пічкýр 1); 2)
Пéчник, *m.* Ofenmaurer, *m.*
Печогля́дини, *Ч.* IV. 95. печоглóдини 615, *pl.* s. Огля́дини, обзóрини.
Печурíчка, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).
Пéщене, *n.* das Liebkosen, Zärtlichthun; 2) das Verzärteln, Verhätscheln.
Пещéра, *f.* s. Печéра. [*m. Пар.*
Пивáк, пивáр, *m.* Biertrinker, -bruder,
Пивáрня, *f.* Bierhaus, *n.* -halle, -bank, *f. Пар.*
Пивáти, *v. a.* oft trinken.
Пúвний, *a.* Bier-; bierfarbig.
Пивнúця, (*d.*-úчка), *f.* Keller, *m. adj.* пивнúчний. [Kellermeister, Kellner, *m.*
Пивнúчний, *s.a.m.* пивнúчиик, *m.*
Пивнолúкий, *a.P.*I. 131 ? st. Повлúкий?
Пúво, (*aug.* пивúще, *dim.* пивцé), *n.* Bier, *n.* *наварúти пúва Verwirrung verursachen.

Пивовáр, (-áрник, *Пар.*) *m.* Bierbrauer, *m.* (-áрка, *f.* -äuerin, *f.*).
Пивовáрня, *f.* Bierbrauerei, *f.* Bräuhaus, *n.* [Brauen geh., Brau-.
Пивовáрский, (-áрний), *a.* zum
Пивовáрство, *n.* Bierbrauerei, *f.* das Bierbrauen.
Пивоварчýк, *m.* Brauerknecht, *m.*
Пивопúй, *m. Пар.* s. Пивáк.
Пивóта. *f. Др.с.*379 *Bein.* der горíвка.
Пигúця, пúголиця, *f.* s. Чáйка, Kiebitz, *m. Пом.* III. 113.
Пилýлькати, *v.a.* langsam trinken (ґоль-ґоль!). [wächse (Sapotaceae).
Пиґвицевáті, *pl.* Breiäpfel-Ge-
Пиж, *m.* Zapfen am Pfahl & *m.*; 2) *N.* e. Kinderspieles *Ч.*IV.39. *Пом.*III. 86—87.
Пижмáк, *m.* Zibethmaus, *f.* (Fiber zibeth.) *adj.* пижмакóвий, *Пол.*
Пижмúнець, -нця. *m.* Moschuspolyp, *m.* (Eledone). [xa moschatellina).
Пижмíвчик, *m.* Bisamkraut, *n.* (Ado-
Пúжмо, *n.* Moschus, Bisam, *m.*; 2) edle Schafgarbe (Achillea nobilis) *Me.* 70; 3) s. d. vor. *Ч.* V. 462; 4) Tanacetum vulg); *adj.* пижмóвий.
Пижмóвець, -вця, *m.* echtes Moschusthier, *n.* (Moschus moschiferus), *Пол.*
Пúза, *f.* §. Maul, Gefriss, *n.* s. Пúка.
Пизáтий, *a.* bausbackig, feistwangig.
Пизвúни, *pl.* s. Пáвзене.
Пúзи, *pl.* Nudeln aus gesäuertem Buchweizenteig mit eingeöltem u. zerdrücktem Knoblauch.
Пий, пúймо, пúйте, *imperat.* zu Пúти.
Пúйка, *f.* s. Піщáк.
Пúйкати, s. Пікати (*B.*).
Пик! *int.* анї пик! *Ф.* keinen Muck! nicht einmal ein Bischen. [Gesicht, *n. Mx.*
Пúка, *f.* §. Backen, *m.* Maul, Gefriss,
Пúкати, пúкнути, *v. n.* einen kleinen Laut von sich geben, hören lassen, mucksen; — люльку sich gemüthlich die Pfeife schmauchen.
Пикáтий, *a.* s. Пизáтий.
Пил, *m.* Staub, *m.*
Пилá, *f.* Säge, *f.*
Пилавúни, *pl.* s. Пилúне.
Пилáчка соснóва, Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo pini).
Пúльга, *f.* Sorge, Besorgung, *f.* [ко.
Пилéнько, *adv.Л.*100 s. Пильнéнь-
Пилигрúмка, *f. He.* Pilgerin, *f.*

Пилйна, (d. пилйнка), f. Staub, m. das kleinste, geringste Theilchen; Staubkorn; Mehlstaub, m.; 2)*das Vergängliche.
Пилйне, n. Holzsägespäne, pl.
Пилинковáтий, a. staubartig.
Пилйп, Пилйпцьо, m. Philippus.
Пилйпівка, f. Adventfasten mit dem Tag des h. Philipp (Ende November) anfangend. [раскóльник.
Пилипóн, m. Art grossruss Sectirer:
I. Пилйти. v. a. stauben, Марк. 105. — пйлом den Staub aufwirbeln Ч. IV. 138.
II. Пилйти, v. a. sägen; feilen; 2) beissen, Фр.; 3) antreiben; 4) aufmerken, scharf beobachten Wgr. 101.
Пилїш, m. Lagerstätte der Schweine, schmutzige Stätte, Га. II. 56.
I. Пйлка, f. Ball, m. [pila].
II. Пйлка, f. kleine Säge, Handsäge, f. (d. пйлочка); 2) s. Пильнйк.
Пилкóваний, a. gesägt, gezähnt.
I. Пйльний. a. M. II. 151 Staub-, staubig.
II. Пйльний, пильновйтий, Мак. (-увáтий), a. fleissig, emsig, eifrig, sorgsam, sorgfältig; dringend, angelegentlich, pressant; adv. -но — — eilig, schnell; b) eindringlich, unverwandt: — подивйти ся на когó.
Пильнйк, (d. -йчок). m. Feile, f.
Пильнйця, f. Sägefliege, f. (Xylota).
Пйльність, -ости, f. пильнóване, n. Fleiss, m. Emsigkeit, Sorgfalt, Sorge, Achtsamkeit, f. das Streben.
Пильнувáти, v. a. bewachen, acht haben, besorgen; aufmerken, abwarten; — когó auf jmdn achtgeben.
Пильнá, f. Sägemühle, f. Шл.
Пилóвник, m. Griffel, Staubweg, m. (stylus), B. [nus pristis) Вол.
Пилонóс, m. Sägefisch, m. (Squali-
Пилорóгі, pl. Sägehörnige (Serricornia).
Пилóчник, m. s. Пйдич м.
Пилувáти, пилáти, v. a. s. Пилйти II. 1), 2) 3); на когó jmdn zur Eile antreiben; — ся sich beeilen; s. Пильнувáти.
Пильцé, (пяльцé), n. s. Вильцé?
Пильчáстий, a. B. s. Пилкóваний.
Пильчаторóгі. pl. s. Пилорóгі.
Пйльщик, m. Ч. I. 51 s. Трач.
Пилюга, f. aug. s. Пил. [Пом. III. 19.
Пилюк, m. Sumpfweihe, f. (Circus).
Пилюля, f. Pille, f. (pillula).
Пилюх. m. Blattwespe, f. (Tenthredo).
Пилюхóвець, -вця, m. Blattwespenschwärmer, m. (Sesia tenthrediniformis).
Пиляк, m. Staubgefäss, n. (stamen), B. adj. пилякóвий цьвіт Staubblüte, f.
Пилястра. f. Pfeiler, Pilaster, m.
Пилáти. v. a. s. Пилйти II. 1).
Пймфа, пйнхва, H. 81 f. angezündete Papierdüte um jmdm den Rauch in die Nase zu blasen (aus Muthwillen).
Пиндйґа, f. Art Sauersuppe aus sauerer Milch gekocht.
Пйндик, m. H. 292 s. Хвіст.
Пиндичіне, n. Фр. Plausch, m. Geplärr, n. [wonach sehr suchen; ansuchen, §.
Пйндорити за чим etw. urgieren,
Пиндючити. v. a. an-aufziehen; — ся hoffärtig werden. [stören, (B.).
Пинйти, v. a. hindern, abhalten, ВБ.;
Пиняти, v. n. zögern, säumen.
Пипáк, m. (B.) s. Пінáк.
Пйпка, f. Brustwarze f; 2) Mundstück beim Tabakspfeifenrohre, n.
Пйпнавка, Зг. пипнанйна, f. Grübelei, f. leichtere Arbeit.
Пйпнати, v. a. grübeln, picheln.
Пйпоть, -птя, m. Pips, m. (Art Hühnerkrankheit an d. Zunge).
Пйптики, pl. Fleischauswüchse am Kopf des Hahnes &, pl.
I. Пир, m. — жовтокрйлий. У. s. Пер.
II. Пир, m. Gastgelage, n. Schmaus, m. Bankett, n. Ш. I. 361. — вéсти з ким mit jmdm Gastgelage halten, sich unterhalten; b) hadern, streiten; 2) Hader, Streit, m. s. Пéрти. [Hündin, f.
Пирá, (B.) пйргá, m. f. Hund, m.
Пиргáч, m. s. Першáч.
Пирéй, пирíй, & s. Перíй. Quecke; 2) Strohasche, f. Пом. III. 89.
Пирéйник, m. Grubber, Exstirpator, m. Гн. 67.
Пйрий. a. Зак. leer. [(Фр.) Пом. III. 89.
Пирйти, v. n. von Zorn entbrennen,
Пиріг, -огá. (d. пиріжóк. -жкá). m. gefüllter Kloss, Maultasche, f.; 2) Pastete, f.; 3) pl. пирогй Hungerzwetchken, pl.
Пиркáтий. a. stumpfnasig, s. Кирпáтий. [genussreich, schmausend.
Пирлйвий, a. Зар. (Веч. I. 18)
Пирнйй, a. fett, nahrhaft, (Фр.).

Пирнячий, *a.* scharf vom Geruch (alter Käse, Essig etc.).

Пирова́не, *n.* das Abhalten des Gastgelages, Gelage, das Zechen, Mal, *n. Ков. Кн.*

Пиро́жене, *n.* Wasser in dem пирогѝ gekocht wurden, *n.* [*Kol.* I. 311.

Пиро́жини, *pl.* fünfter Hochzeittag,

Пирожи́ти ся, sich wie ein пиріг geberden, sich viel ausnehmen, ein Gernegross sein wollen: коли́сь не пиріг, то не пирожи́ ся!

Пи́рскати, пи́рснути, *v. a.* s. При́скати &; 2) *v. n.* elastisch ausschnellen.

Пирска́ч, *m.* s. Омелю́х (Turdus).

Пирський, *a. АД.* I. 35 кінь — feuerig schnaubend *ІГ.*

Пи́рснути, *v. n.* fortlaufen, sich auf u. davon machen, *P.* I. 6; 2) zerbrechen, springen, rissig werden, *У.*; 3) * verenden, sterben.

Пирть, *m.* s. Перть.

Пирува́ти, *v. n.* Gastgelage halten, schmausen, zechen, *К. Кн.*

Пи́рхати, пирхну́ти, *v. n.* leise schnauben, wispern.

Пирщ, *m*, s. Прищ.

Писа́к, писа́ка, §. *Н.* 118. *Ш.* II. 1. писа́льник *Не. m.* s. Пи́сар 1); 2) s. Писа́тель.

Писа́льний, *a.* Schreib-, *m.*

Писа́ло, (*d.* писальце́), *n.* Schreibstift; Bleistift, Schieferstift, *m. Ст.*; 2) Schreibzeug, *n. Бор.*

Пи́сане, *n.* das Schreiben, Malen; 2) Schrift, *f.* Schriftwerk, *n.* (*d.* писа́нечко).

Писани́на, *f.* Schreiberei, *f.*

Пи́санка, *f.* in Mustern bemaltes Ei, s. Писа́ти.

Пи́сар, (*d.* писаре́ць, -рця́, писарчу́к), *m.* Schreiber; Scribent, Scribler; Gemeindeschreiber; ehem. Schriftführer in e. Kanzlei, *m.*; 2) —, пи́сарка, *f.* Alburnus (Aspius) Baldneri. [fleckt.

Писари́стий, *a.* bunt gestreift, ge-

Пи́сарка, *f.* Gattin des пи́сар (*d.* Gemeindeschreibers), *f.*; 2) писа́рка, писа́рня, *f.* писа́рство, *n.* Schreiberamt (-dienst) in e. Gemeinde, *n.*

Писа́рня, *f.* Kanzlei, *Mi.* II. 122; literarische, schriftstellerische Werkstatt, *К.*

Писа́рський, *a.* Schreiber-.

Писа́рчити, писарюва́ти, писа́рити, *v. n.* Schreiber sein; scribeln.

Писа́тель, *m.* Schriftsteller, Literat, *m.* *adj.* писа́тельский schrifstellerisch, *Пар.*

Писа́телька, *f.* Schriftstellerin, *f.*

Писа́тельство, *n.* Schriftstellerei, *f.*

Писа́ти, (пи́шу, пи́шеш), *v. a.* schreiben, verzeichnen; ver-, abfassen; 2) malen, zeichnen; fummeln; 3) — ся sich schreiben, sich nennen, heissen; *b*) — ся на щось einer Sache beitreten, beipflichten, (etw. untersohreiben); *ptc.* пи́саний geschrieben (*opp.* у́стний); bemalt, bunt; -ні ри́зи buntgestickte Gewänder; -а трава́ Bandgras, *n. B.* -а хви́лька *Ф.* (*Поез.* (67) 33?

Писа́чка, *m. f. dim.* s. Писа́ка, *Н.* 118; 2) Fummelholz (des Schusters), *n.*; 3) Art Krankheit? *М+Б.* 180.

Писеми́стий, *a.* dünn gestreift, (*B.*).

Писе́ць, -сця́, *m.* s. Писа́тель.

Писк, пи́скіт, -оту, *m.* das Piepen, Wimmern; Gepfiff, *n.* [*Gr.* 26.

Пи́скавець, -вця, *m.* Art Kraut,

Писка́тий, *a.* писка́ч, *m.* ein loses Maul habend.

Пи́ски, *pl.* Wangen, Backen, *pl.*; s. Пи́сок: біб як ка́чачі пи́ски.

Пи́сківка, *f.* ganz junge Henne.

Пи́скір, -ора, писку́р, *m.* Schlammbeisser, Wetterfisch, Bisgurn, *m.* (Cobitis fossilis).

Пискли́вий, *a.* piepend.

Писля́, -я́ти, *n. Ст.* junger, unflügger Vogel, junges Vöglein, Küchlein, *n.*

Пискозу́б, пискору́б, *m.* Art Fisch, *B.*

Пискорова́тий, *a.* grau-schwarzweiss (e. Kuh &). [erwiedern.

Пискува́ти, *v. n.* lose maulen, barsch

Писку́ля, *f.* s. Писка́тий.

Пmisли́на, *f.* Пасли́н, песли́ни (*pl.*).

Письма́к, письма́ка, *m.* s. Писа́к, Scribent, *m.* der Gelehrte (im verächtl. Sinne) *К. adj.* письма́цкий, s. Писа́тельский. [richt, *m.*

Письма́чене, *n.* §. Elementarunter-

Письма́чити, *v. a.* кого́ jmdm Elementarunterricht ertheilen, *Oc.* (62) I. 66.

Письме́нець, -нця, *Б.* письмо́вець, -вця, *Ст. ОП. m.* s. Писа́тель, *adj.* письмове́цкий *ОП.* s. Письменни́чий.

Письме́нний, *a.* schriftkundig, des Lesens u. Schreibens; kundig; gelehrt; 2) schriftlich; Schrift-; 3) Schreib-, *Пар.*

Письме́нник, *m.* der Schriftgelehrte.

Письменни́чий, *a.* literarisch, schriftstellerisch. [stellerei;2)Literatur,*f.*
Письме́нність, -ости, *f.* Schrift-
Письме́нский, *a.* — знак Schriftzeichen, *n.* *Пар.*
Письме́нство, *n.* Kenntnis des Lesens u. Schreibens, Schreibekunst, *K.*; 2) Bildung, *f.*
Письмо́, (*d.* писемце́), *n.* Schrift, *f.* ein Schreiben; etw. Geschriebenes, Schriftstück, *n.* Brief, *m.*; 2) Blatt, *n.* Zeitung, *f.*; 2) Buchstaben, *pl.* дрібне́ — kleine Schrift, kleiner, feiner Druck; учи́ти ся письма́ lesen u. schreiben lernen; на письмі́ schriftlich.
Письмо́вність,-ости.*f.ОП.*s.Письме́нність. [führer, *m.*
Письмово́дець, -дця, *m.* Schrift-
Письмолі́й,*m.*Schriftgiesser,*m.Пар.*
Письмолі́йня,*f.* Schriftgiesserei.*f.*
Пи́снути, *v.n.* mucksen. [anfangen.
Писну́ти, *v. a.* *Ко.* 17 zu schreiben
Писо́вня, *f.* Rechtschreibung, *f.* *До.*
Писок, -ска, (*d.* -очок), *m.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.* Schnabel, *m.* loses Maul.
Пи́сувати, *v. a.* oft schreiben, *Ф.*
Пису́лька, *А-Г.* 161 Billetchen, *n.* kleiner Brief; 2) Schriftfliege, *f.* (Graptomyza), *B.*
Пису́ля, *m.* §. Schreiber, *m.*
Пи́сче, s. *n. a.* Schreibertaxe; † Beisteuer für den Edelhofschreiber, *f.*
Пита́йний, *a.* Frage-, Frag-, *Пар.*
Пи́тане, *n.* das Fragen; 2) Frage, *f.*
Пи́танка, *f.* s. По́пит.
I. Пита́ти, *v. a.* † *У.* ernähren.
II. Пита́ти,*v. a.* fragen; кого́, за ким und — ся nach jmdm fragen, sich erkundigen; не — nicht viel fragen, n. v. achten; — ся кого́ за, про, о що jmdn wornach fragen.
Питва́, *f.* *Ог.* 99 Trinkgelage, *n.*
Питво́, *n.* Getränk, *n.* Getrank, *m.* *М. Ст.* s. Пите́. [*m.* Getränk, *n.*
Пите́, питене́, *n.* das Trinken; Trank,
Пите́йний, *a.* о́дкуп *С.* II. 104 Schank-.
Пи́тель, -тля, *m.* Beutel, Mehlbeutel zum Beuteln des Mehls, *m.*, 2) das Beuteln, Durchsieben; 3) Mühle, Klappermühle, *f.* *Не.* (*Пр.* XI. (1) 66).
Пи́ти, (пю, пеш, пе), *v. a.* trinken; 2) saufen; dem Trunke ergeben sein; — до кого́ jmdm zutrinken; хоті́ти пи́ти dürsten, Durst haben.
I. Пи́тимий, *a.* *Р.* II. 157 trinkbar.
II. Пити́мий, *a.* *М.* II. 175. *Не.* s. Пи́томий.
Пи́тка, *f.* Plumpsack, *m.*; 2) Art Gesellschaftsspiel mit Nachfragen nach e. von Hand zu Hand gehendem Gegenstande (e. Münze etc.).
Питли́вий, *a.*neugierig, fragelustig.
Питльо́ванець, -нця, *m.* mit dem Weissbrod gut genährt.
Питлюва́ти, *v. a.* beuteln, durchsieben; питльо́ваний хлїб aus gebeuteltem Mehl gebacken, Weissbrod.
Питни́й, *a.* — мід s. Питу́щий 1).
Питоме́нність, *В.* пи́томість, *f.* *Гол.* пи́томство, *n.* *У.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f.* das eigenthümlich Zukommende. [nes Seminar etc.).
Пи́томець, -мця, *m.* Zögling, *m.* (ei-
Пи́томий, (-тьом-), питоме́нний, *a.* eigen, eigenthümlich, angeboren, angestammt, eigenst; leiblich; gediegen.
Пи́тоньки, пи́точки, *v. a.* *dim.* s. Пи́ти.
Питу́лькати, *v. a.* s. Дулиʃа́ти.
Питу́н, *m.* *Гол.* I. 324 Trinker, *m.*
Питу́чка, *f.* Topf, *m.*
Питу́щий, *a.* trinkbar, zum Trinken bereitet: — мід Meth, *m.*; 2) der viel im Trinken vertragen kann, gewohnt zu trinken *Пр.* VI. 545; trunksüchtig, *С.* I. 62. *К.*
Питя́тко, *n.* Trinkgeschirr, *n.*
Пи́ха́, *f.* *ГШ.* s. Горди́ня, Hoffart, *f.*
Пиха́ти, *v. a.* s. Опиха́ти *Ч.* I. 261.
Пиха́тий, *a.М.* II. 32 hoffärtig, stolz.
Пиха́ч, *m.* Stosszahn, *m.* *Пол.*
Пихи́ть, пихи́ць, *int.*& s. Пехе́ць &.
Пи́хнути, *v. a.* anhauchen.
Пихорну́ти, *v. a.* reissen, *М*+*Б.*
Пихота́, *f.* s. Пи́ха *R.* 88; 2) Prunk, *m.* Pracht, *f.* *До.*
Пихті́й, *m.* Schnauber, *m.* [fen,*Кн.*
Пихті́ти, *v. n.* schnauben, schnau-
Пи́цькати, пи́цяти, *v. a.* pfuschen, picheln; wühlen.
Пицу́ра, *f.* *aug.* s. Пи́ка.
Пи́шане, *n.* Hoffart; Ziererei, *f.* *Не.*
Пиша́ти ся, пи́шни́ти ся, sich brüsten, sich ausnehmen; stolz (auf seine

Schönheit) sein.
Пишки́, *pl.* Blutfedern, *pl.* s. Пи́шок.
Пи́шний, *a.* stolz, hoffärtig; prangend schön, prächtig, herrlich; Pracht-, pompös. [art, *f.*; 2) s. Пишно́та.
Пи́шність, -ости, *f.* Stolz, *m.* Hoff-
Пишнобарви́стий, *a.* in Farben prangend, mit prangenden Farben, *K.*
Пишнобу́тний, *a.* herrlich, üppig, *Кл.* [Flügeln, *Мл.*
Пишнокри́лий, *a.* mit schönen
Пишно́та, *f.* stolze Schönheit, st. Zier, st., hehre Pracht, Herrlichkeit, Grossartigkeit, *f.*; (*pl.* prachtvolle Gegenstände, *Ст.*) Prunk, *m.*
Пишньо́ха, (*d.* -о́шка), пи́шня, *f.* die sich brüstet, die schön ist, stolzes Mädchen. [derschön blühende Blume.
Пишноцьвіт, квіт —, *m. Мл.* wun-
Пи́шок, -шка, *m.* Federkiel, *n.* s. Пишки́, *Пот.* III. 86.
Пи́шон, *a. Ч.* III. 294 s. Пи́шний.
Пи́ща, *f. P.* I. 1. Nahrung, Speise, *f.*
Пища́ль, *f.* Flinte, Büchse, *f.* Schiessgewehr, *n.* Art Kanone mit Figuren; *АД.* I. 249. 254. II. 121.
Пища́лка, *f.* Pfeife, *f.* (zum Blasen).
Пища́ти, *v. n.* piepen; pfeifen.
Пищи́й, *m.* schmäleres Ende des Eies, s. Но́сик.
Пи́щик, *m.* Mundstück, *n.* (від люльки), *У.*; 2) Schreibfeder, *f.*; 3) s. Пи́шок (*Фр.*).
Пи́щити, *v. a.* s. Ри́ти, *Gr.* 26.
Пи́щок, -щка, *m. У.* s. Чіп, лі́вар.
Пищу́х, *m.* — дерева́ч Baumläufer, *m.* (Certhia famil.).
Піобра́ти ся, s. Побера́ти (ся).
Пів, *adv.* u. *subst.* halb, Halb-, die Hälfte: in Zusammensetzung mit den Nomina u. Adverbia: пів ро́ку (пі́врік) ein halbes Jahr, півко́пи (півко́па) halbes Schock etc. (s. unten an entspr. St.); пів біди́ halbwegs, leidlich angehend; на-пів (навпі́в *Пар.*) zur Hälfte, mitten entzwei; в-пів доро́ги am halben Wege; пів до дру́гої halb zwei Uhr. *Оц.* §. 184. 5. *vgl.* Полу-.
Піва́ркуш. *m.* halber Bogen Papier; *adj.* піваркуше́вий.
Півбі́ч, *adv. Мог.* (*Ск.* 26) halbseits.
Півбо́жок, -жка, *m.* Halbgott, *m.*
Півбо́чок, -чка, *m.* s. Полу́бічок.
Піввйкрик, *m.* abgebrochener, gedämpfter Aufschrei, *Св.*
Півга́к, *m.* s. Полуга́к.
Півгоди́нний, *a.* halbstündig.
Півго́лий, *a.* halbnackt.
Півго́ни, *pl.* halbes Gewende, s. Го́ни.
Півго́лосом, *ГШ.* в півго́лоса, *Кн.* *adv.* halblaut. [*m. ГШ.*
Півґрунто́вий хлоп, Halbbauer,
Півда́рмо, *adv.* halb umsonst.
Пі́вдвана́йцята, *num.* zwölftehalb.
Пі́вдевята, *num.* neuntehalb.
Пі́вдень, *m.* der halbe Tag, в пі́вдня *P.* II. 167 = в полу́дня, s. Полу́дне.
Півде́нний, *a.* halbtägig.
Пі́вдесята, *num.* zehntehalb.
Півдру́га, *num.* s. Пі́втора, *Гол.* 445.
Пі́вень, *g.* півня, *m.* Hahn, *m.* s. Кору́т.
Піве́ць, -вця́, *m.* Sänger, *m.*
Пі́взине, *n.* пі́взинка, *f.* пізви́ни, *pl.* s. Па́взине, кізли́не, перевесло́ am First des Strodaches.
Пі́вка, *f.* s. Пі́лка.
Півкаблу́ка. *f.* halber Bogen. [ter).
Півква́рта, *f.* halbe Quart (ca. $1/2$ Li-
Півквати́рок, -рка, *m.* halbe квати́рка (ca. $1/8$ Liter). [півкільо́вий.
Півкі́льо, *n.* halbes Kilogramm; *adj.*
Півкі́пка, *f. Ко.* 32 kleine Münze (пів копи́).
Півко́вник, *m.* s. Полко́вник.
Півколе́сні, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.
Півко́ло, *n. Пар.* s. Півокру́г.
Півко́па, *f.* півко́пок, -пка, *m.* halber Schock; halber Kasten Getreides s. Полу́кіпок.
Півко́шик, -шика, півко́шок, -шка, *m.* Wagenkorb, *m.* Wagenflechte, *f.*; 2) Stromkorb, *m.*
Півкру́глий, *a.* halbrund.
Півкру́гом, *adv.* im Halbkreis, halbkreisförmig. [*Пар.*
Півкружо́к, -жка́, *m.* s. Півокру́г,
Півку́ля, *f.* Halbkugel, *f.*
Півкурча́, -а́ти, *n.* halbes Hühnchen.
Півлі́дний, *a.* starr wie Eis, *Лїр.*
Півлі́тний, *a. Пар.* s. Піврі́чний.
Півме́рлий, *a.* halbtodt.
Півмета́ль, *m.* Halbmetall, *n.*
Півмі́сяць, *m.* Halbmond, *m. adj.* півмі́сячний halbmonatlich. [förmig, *B.*
Півмісячкова́тий, *a.* halbmond-

Півмітичний, *a.* halbmythisch, *He.*
Пів-на-пів, *adv.* halb, zur Hälfte.
Півник, (*d.*-ичок), *m. dim.* s. Півень, junger Hahn; 2) Tulpe, *f. Cm.*; 3) *pl.* Corydalis cava, Orobus vernus, Iris bohemioa, I. pseudacorus, I. sibirica.
Півниковий, півнячий, *He. a.* des Hahnes.
Півнити ся, *Cm.* sich wie ein Hahn [(drollig) geberden.
Північ, -очи, *f.* Mitternacht, *f.*; о півночи, о північ, um M.; (*d.* півночка); 2) Norden, *m.* на північ gegen, nach N.
Північний, (-ночний), *a.* mitternächtlich; 2) nördlich, nordisch.
Піводинайцята, *num.* eilftehalb.
Півокбнце, *n.* Halbfenster, *n.*
Півокруг, *m.* Halbkreis, Halbzirkel, *m.* півокругом, *adv.* s. Півкругом, *Фр.*
Півонїя, *f.* Pfingstrose, *f.* (Paeonia).
Півбрити, *v. n.* jammern.
Півосьма,(-ми), *num.* achtehalb.
Півостров, *m.* Halbinsel, *f.* Chersones, [*m.*
Півочерт, *m. m.* s. Півокруг; півочертом, *adv.* s. Півкругом, *M.*
Пів-очком, *adv.* mit verstohlenem (halbem) Blick, *У.*
Півпанок, -нка, *m.* s. Підпанок, *Т.*
Півпарубок, -бка, *m.* s. Парубчак, Jüngling, *Ш.* I. 103.
Півперек, *adv* quer entzwei, s. Поперек.
Півпиво, *n. Пар.* Halbbier, *n.*
Півпівника, *n. indecl. К.* halbes junges Hähnchen (in d. Fabel).
Півповерх, *m.* Halbgeschoss, *n. Пар.*
Півпбвний, *a.*— кут gerader Winkel.
Півполудённик, *m.* Mittagshalbkreis, *m.*
Півполукіпок, -пка, *m.* $^1/_4$ Schock.
Півпоперечник, *m. Пар.* Halbmesser, *m.*
Півпята, *num.* fünftehalb.
Піврік, -оку, *m.* Halbjahr, halbes Jahr.
Піврільок, -лька, *m.* $2^1/_2$—3 Joch Acker.
Пінрічний, (-рочний), *a.* halbjährig.
Півроче, *n.* Halbjahr, Semester, *n.*
Піврожі, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.
Півсамогласна, *f. Оц.* §. 12. півсамозвук, *m. Дгр.* Halbvocal, *m.* (semivocalis).
Півсьвіт, -іта, *m.* halbe Welt, Halbwelt, *f. К.* — русалок *КУ.* I. 223 flotte leichte, wüste Welt; demi-monde.
Півсема, (-ми). *num.* siebenthalb.
Півсеток, s. Півсоток.
Пів сих, пів тих, *adv. Пр* V. 411 zweifelhaft, räthselhaft.
Півсмерть, *f. Ф.* halber Tod, Lethargie, *f.*
Півсоне, *n. У.* півсплячка, *f. Фр.* Halbschlummer, *m.*
Півсонно, *adv. МШ.* im Halbschlaf, [im Halbschlummer.
Півсоток, -тка, *m.* Halbhundert, *n. ГШ.* — полотна 50 Ellen & Leinwand als ein Stück.
Півстирток, -тка, *m.* kleinere стирта Getreides.
Півстон, -ону, *m.* gebroohenes Stöhnen.
Півсукно, півсуконце, *n.* Halbtuch, [*n. adj.* півсуконний.
Півталїр, (-ляр), *m.* halber Thaler.
Півтемний, *a.* halbdunkel.
Півтон, *m.* Halbton, *m.*
Півтора, *m. n.* півтори, *f. num.* anderthalb, *Оц.* §. 184. 5. -ра людского *Р.* II. 130 was nicht ganz in Ordnung ist, etw. Halbes, Fehlerhaftes, Verstümmeltes, Thörichtes, *He.*; * — нещастя scherzh. *Bein.* des Dreschflegels, des Gewehres mit dem Bajonett u. ähnl.
Півторак, *m.* Feld $1^1/_2$ Morgen umfassend; 2) *pl.* півтораки Paar Ochsen von nicht gleicher Grösse.
Півтораста, *num.* anderthalbhundert.
Півторачка, *f.* Brett von $1^1/_2$ Zoll Dicke, *n.*
Півтретя, *m. n.* півтретї, *f. num.* drittehalb, *Оц.* §. 184. 5; — ста = 250.
Півхлопя, -яти, *n.* kleiner Bursche, *Левч.*
Півцї, *pl.* Felder dh Sträuche etc. [geschieden.
Півча, -ати, *n.* s. Пілка, пілчина.
Півчварта, *num.* viertehalb; — ста = 350.
Півшар, *m. ГШ. Пар.* s. Півкуля.
Півшеста, *num.* seohsthalb.
Півшнурок, -рка, *m.* (поля) halber Morgen Feldes.
Півшовковий, *a.* halbseiden.
Півшорки, *pl.* englisches leichtes Pferdegeschirr.
Піганистий, *a.* bunt gestreift.
Пігий, *m.* Nbfl. des Прут.
Пігнати, (пожену, поженеш), *v. a.* treiben, forttreiben; * — химери tolle Spässe, Unsinn treiben, *Кв.* 197; — ся

und *v. n.* за ким jmdm nachsetzen um ihn zu ereilen; forteilen.

Пігну́ти, *v. a.* s. Погина́ти.

Пі́ґва, *f.* Quitte, *f.* (Cydonia vulg.).

Піґу́лка, *f.* s. Пилю́ля.

I. Під, *g.* пода́, *m.* Dachboden, *m.* das obere Stockwerk, Geschoss in der Mühle, in d. Scheune etc.

II. Під, *praep.* unter, bei, an, gegen, hin; für, zu; I) *mit dem Accusativ* (auf die Frage wohin?) bez. під *a*) den Gegenstand unter den e. Bewegung geschieht, oft mit Ausdruck der blossen Annäherung, namentl. bei Städten: під стіл пусти́ти, ки́нути unter den Tisch; під вікно́ піти́, під Львів прийти́, става́ти; під гору́ den Berg hinan, bergauf; під во́ду піти́ unter das Wasser versinken; під віне́ць розчеса́ти fertig unter den Brautkranz, für das Anlegen des B., під бара́бо́лю гноі́ти; під лад кому́ ити́ jmdm sich fügen; підходи́ти під кого́ * jmdn zu gewinnen trachten; під охо́ту напи́ти ся sich ein Räuschchen holen; під си́лу роби́ти gegen (über) die Kraft arbeiten; dgl. По-під: по під гай, по́під сто́ли, по́під го́ри, взя́ти по́під бо́ки unter die Arme fassen, вигляда́ти по́під я́сні зо́ри gegen Morgendämmerung; *b*) wird під gebr. um den Begriff der Unterwerfung auszudrücken; під Москаля́ піти́ sich unter russiche Botmässigkeit begeben; взя́ти кого́ під свою́ ру́ку unter seine Leitung nehmen, — під но́ги mit Füssen treten, — під сто́рожу unter die Wache stellen; під милий Бг каза́ти bei Gott betheuern; *c*) bez. під bei den Numeralia: ungefähr, gegen; *d*) bez. під die Zeit, gegen welche, während welcher etw. geschieht: під обі́д, під обі́ди (со́нце) um die Zeit der Malzeit, під ве́чер gegen Abend, під ніч im Anfange der Nacht, під час zur Zeit, derzeit, jeweilig, під о́сїнь; під коне́ць etc. gegen Eude. II) *mit dem Instrumental* (auf die Frage wo?) bez. під *a*) den Gegenstand, unter dem, unterhalb dessen etw. ruht od. eine Bewegung vor sich geht (*opp.* над): під верб́ою сто́яти, під столо́м лежа́ти, би́тва під 'Оршою, die Schlacht bei O., під ким я́мку гребсти́ (unter) jmdm eine Grube graben; під спо́дом unten, unterse..s, під охо́тов бу́ти ein Räuschchen haben; *b*) bez. die Zeit, in der e. Handlung vor sich geht: під держа́вою, під пано́ванєм unter der Regierung; *c*) bez. під dasjenige, dem etw. untergeordnet ist: під Ту́рком жи́ти, під пра́вом бу́ти; під утра́тою unter Verlust, під руко́ю unter (bei) der Hand, під кну́том unter der Knute, під ключе́м unterm Schlüssel, під за́мком hinter Schloss u. Riegel, п. з. unterhalb der Burg (u. des Schlosses); dgl. по-під: по́під го́рою, по́під небеса́ми; III) *mit dem Local* sehr selten: піде ми го́лос по́під небеса́х st. по́під небеса́ми od. по́під небеса́; IV) *in Zusammensetzungen* bedeutet під- (підо-, піді-): unter-, hinter-, nach-, hinzu-, neben-, nieder-, After, von unten, heimlich, halb, etwas, ein wenig; über-, auf-, er-, empor-, nahe-, heran-, an-. (Beisp. s. unten an entspr. Stellen). *Mi.* IV. 435—437. 753—755. 678. 230—232. II. 409—410. [*f. Пол.*

Підазо́тан, *m.* Untersalpetersäure,

Підба́вити, (-вля́ти), *v. a.* s. Причини́ти.

Підбармо́вувати ся, *Левч.* sich anpassen, nachahmen, verstohlen heranschleichen.

Підба́сок, -ска, *m.* Bassgeige *f.*; 2) hohe Basstimme, Bariton, *Кв.* 40.

Пі́дбевка, *f.* s. Бе́вка; пі́дбивка.

Підбе́дре, *n.* Unterschenkel, *m.*

Підбера́ти, (-бира́ти), *v. a.* von unten etw. herausnehmen, ausschneiden z. B. Honigwaben, zeideln; aufnehmen, auflesen, aufschürzen, aufschlagen (e. langes Kleid) und — ся, sich — —; 2) e. ähnliche Sache zu einer anderen suchen, wählen; entlehnen, auslesen, *K.*; 3) — ся до кого́ (до комо́ри &) sich an jmdn etc. heimlich wagen; — ся на щось *Luts.* 155 auf etw. pochen, sich stützen.

Підбере́жка, *f.* підбережни́к, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).

Підбере́жний, *a.* unter dem Ufer befindlich.

Підберезо́вець, -вця, *m.* Kapuziner-, Birkenpilz, *m.* (Boletus scaber), *Вол.*

Підбе́хтувати, (-е́хтати), *v.a. Мх.* an-, aufhetzen.

Пі́дбзине, *n.* s. Півзи́не, кізли́не.

Підбиванка, *f.* Kammertuch, *n.*

Підбивати, підбити, *v.a.* von unten etw. an-, einschlagen; unterlegen; beschlagen; — борщ & чим womit einmachen, verrühren; unterfüttern (одежу чим); 2) *кого́сь на яке́сь діло zu etw. anreizen, anhetzen, verleiten, *K.* I. 261. *He.*; 3) unterjochen, unterwürfig machen, unterwerfen; 4) — ся, сонце -ло ся (високо) die Sonne ist hoch aufgegangen; *b*) — ся vom Angegriffensein der Füsse auf hartem, steinigen Boden, sich die Füsse wund gehen, *Mi.* IV. 231. (bei unbeschlagenen Pferden, barfüssigen Menschen &); *c*) — ся під ласку чию *Др. с.* 217 sich bei jmdm einzuschleichen suchen, um jmds Gunst buhlen.

Підбивка, *f.* das zum Einmachen einer Speise Dienende: Rahm, Mehl &.

Підбите, *n.* das Unterfüttern; das Einmachen etc.; 2) —, підбитяк, підбитеняк *m.* Rock mit Lammfell unterfüttert, Pelzjacke; підбитяк = підбитий борщ, eingemacht; 3) підбите, Oberfuss, Oberrist ,*m.* Oberleder am Stiefel, на підбитю im Oberrist, in der Spanne; 4) Unterjochung, *f.*

Підбитель, *m.* Unterjocher, *m.* *Пар.*

Підбичувати, *v. a.* s. Бичувати, übhpt. nachhelfen.

Підбігати, підбічи, *v. n.* unter etw. laufen, auf jmdn zulaufen; her-, zulaufen, laufen *P.* I. 1; — кровю mit Blut unterlaufen. [laufend.

Підбігцем, *adv.* halb gehend, halb

Підбій, -бою, *m.* Unterfutter beim Kleid, *n.*; 2) Unterjochung, *f. pl.* підбої Eroberungen, *pl.*; 3) —, підбійник, Bärenspinnerraupe, *f.* (Euprepia — eruca).

Підбійка, *f.* s. Підбій, 1).

Підбійний, *a.* s. Підсобійний, *Пар.*

Підбіль, -ілю, *m.* Huflattich,*m.* (Tussilago farfara). [unten weissen.

Підбілити, (-білювати), *v. a.* von

Підбільший, *a.* der Nächste nach dem Aeltesten, *Mi.* II. 410. [g. werden.

Підбільшіти, *v.n.* grösser wachsen,

Підбір, -бору, *m.* Stiefelabsatz (aus Lederstücken), *m. Ке.* 83.; 2) —, *Ке.* 81. підбірка, *f.* Auswahl, *f.*

Підбічи, s. Підбігати.

Підбічний, *a.* an, von der Seite, *R.* 96; -а детина noch an der Seite der Mutter schlafend, noch saugend.

Підбічниця, *f.* Beischläferin, *f.*

Підбоки, *pl.* за — взяти ся s. Підбочити ся.

Підболотник, *m.* s. Поболотниця.

Підбора *f. Ме.* 68 s. Підбір 1). [Kinn, *n.*

Підборідок, -дка, *m.* підбороде, *n.*

Підборкати, *v.a. Кн.* s. Приборкати.

Підборродень, -дня, підбород, *m.* Sturmband, *n.*

Підборозденнь, -озня, *m.* (-оздня, *f.*) Feldlerche, *f.* (Alauda arv.). [unecht,

Підборний, *a. Ко.* 79 unterschoben.

Підбочити ся, in die Seiten (an die Hüften) beide Hände stemmen.

Підбоя, *f.* s. Підпора.

Підбрехач, *m.* Nachhelfer im Lügen; Lügner, Aufschneider im Schmeicheln u. Tadeln,*m.* (-ачка.*f.* -in,*f.*) *Ке.* 349.

Підбрити, підбривати, *v. a.* s. Підголити 2). [хач (-ачка) sein.

Підбріхувати, *v. n.* ein підбре-

Підбувати, підбути, *v. n. Др. с.* 244 hinzukommen, auf-, anwachsen, -schwellen, grösser werden.

Підбудити, (-буджувати), *v. a.* antreiben, aufwiegeln, bewegen, *Luts.* 158. *МШ.*

Підбудувати, *v. a.* unterbauen.

Підбунта давати, підбунтувати, *v. a.* s. Підбудити u. d. folg.

Підбурити, (-бурювати), *v. a.* aufrühren, auwiegeln. [e. Hebel heben.

Підважити, (-важувати), *v. a.* mit

Підвал, *m.* Kammer unter dem Erdgeschoss e. hölzernen Hauses, *f.* Keller, *m. Кл. Ке.* 261. *adj.* підвальний zum u. geh., Souterrain-.

Підвалина, підвала, *f.* Unterlage, Unterschwelle, *f.* Unterzug, *m.*

Підвалити, (-валювати), *v. a.* unterwälzen, unter etw. hinwälzen; von unten ausheben u. erschüttern.

Підварити, (-варувати), *v. a.* ein wenig gar kochen; 2) eine Speise mehr hinzukochen.

Підвезти, (-везу, -везеш), *v. a.* кого jmdn zu Wagen eine Strecke Weges führen, fahren, fortbringen; nahe hinbringen; — хату etc., місце на хату etc. Erde etc. aufführen um das Terrain zu heben.

Підвередити ся, sich verheben, *Не.*

Підверéчи, *v. a.* s. Підки́нутя 1).

Підвертíти, (-вéрчувати), *v.a.* ein wenig anbohren. [stimmt, *Кл.*

Підвесéлений, *a.* fröhlich ge-

Підвéсти, (-вéду, -вéдéш), *v.a.* vorführen, her-, zuführen; hinführen (als Begleiter); heimlich einführen; 2) verführen, verleiten, betrügen; * — під монасти́р hinters Licht führen, foppen; 3) heben, aufrichten; — ся sich auf, emporheben, s. aufrichten; 4) — ха́ту, піч etc. unterwärts anstreichen.

Підвéчер, *adv.* gegen Abend, *Ф.*

Підвечíркувати, *v.n.* das Vesperbrot essen. [*n.* Jause, *f.*

Підвечíрок, -рку, *m.* Vesperbrot,

Підвивáти, (-вину́ти), підви́ти, *v. a.* unter etw. wickeln, aufwickeln, unten umwickeln (сьвíчку); 2) ver-, unterbinden. [Erhöhung, Steigerung, *f.*

Підви́жка, *f. Пав.* підви́шене, *n.*

Підвинаймáтель, *m.* Afterbestandgeber, *m. Term.*

Підвиси́ти, *Не.* підвисшáти, підви́шити, *v. a.* höher machen, erhöhen, erheben, steigern. [pen, wegstehlen, *Н.*252.

Підвихну́ти, *v. a.* що wegschnap-

Підви́шень, -шня, *m.* Agaricus prunulus.

Підви́шник, *m.* Erhöhungszeichen, *n.*

Підвівáти, *v. a.* s. Підвíяти.

Підвíдити, *v. a.* hintergehen, betrügen. [Підвóдчик.

Підвíдник, *Н.* 253. підвíдчик, *m.* s.

Підвíй, -íю, *m.* підвíяне, *n.* Krankheit (Lähmung) dh bösen Luftzug od. Wind, *f.*

Підвíя, *f.* s. Підвóя.

Підвíяти, *v. a.* etwas Getreide winden, worfeln; 2) підвíяло когó jmd wurde krank (gelähmt) dh bösen Luftzug; von untenwehen.

Підвлáстний, *a.* unterworfen, -geben, botmässig, unterthan, *m. С.* II. 205 *Гол.* untergeordnet, subaltern, *Пар.*

Підвлáстність, -ости, *f.* Unterthänigkeit; Unterordnung, *f. Пар.*

Підвóда, *f.* Vorspann, *m.* unterlegte Pferde, *pl.* Fuhre, *f.* Wagen mit Pferden, *m.*; 2) Beistellung e. Fuhrwerkes, Pflicht zu fahren, *f.*

Підвóде, *n.* Untermauer, *f.* (*Фр.*).

Підвóдини, *pl. Кн. Пр.* VII. 229. Intriguen, *pl.*

Підводи́ти, (-вóджу, -вóдиш), s. Підвéсти. [unterseeisch, *Не.*

Підвóдний, *a.* unter dem Wasser,

Підвóдчик, *m. С.* I. 48 Fuhrmann, Kutscher einer підвóда *f.* [Підвéзти.

Підвози́ти, (-вóжу, вóзиш), *v. a.* s.

Підволока, *f.* Pflugschleife, (zum Schleppen des Pfluges), *f.*

Підворога, *f. Крон.* 14?

Підворотня, *f.* Brett das unter eine Thür (ворóта) gestellt wird? *Гол. гр.* 70.

Підвóя, лилíя —, *f.* Türkenbund, *m.* (Lilium martagon). [unterbinden.

Підвязáти, (-вя́зувати), *v. a.* auf-,

Підвязка, *f.* Strumpfband, übhpt. Band, *n.*

Підгáлистий, *a.* -е дéрево Baum mit hohem, schmächtigem Stamm u. einer spärlichen Krone. [zutreiben; antreiben.

Підганя́ти, *v.a.* unter etw. hin-, hin-

Підгаря́чити, *v. a.* anfeuern, *К.*

Підгáс, *m.* Salz aus d. Kochpfanne nach Auslöschen des Feuers gehoben, (*В.*).

Підгати́ти, підгáчувати, *v. a.* — грéблю den Damm ausbessern; оди́н до одногó —. *Не.*(*Пр.*IV.196)? [гéрсть.

Підгéйстер, *m. Ч.* VII. 402 s. Під-

Підгели́ти, *v. a.*? [Розвóра.

Підгéрсть, *f.* підгéрсте, *АД.*II.27. s.

Підгéрць, *f.* Ruthenband unten die Wagenleiter verknüpfend, *n.*

Підгінцї, *pl.* nachwachsende Triebe, Wurzelsprossen, *pl.*

Підгíре, *n.* Gegend, am Fusse e. Gebirgszuges, *f.*; Untergebirge, *n. adj.* підгíрский. [ter dem Hügel, *К.*

Підгíрний, *a.* unten am Berge, un-

Підгіряни́н, *m.* Bewohner des підгíре, *m.*

Підгливка, *f.* Art Birnbaum.

Підглядáти, підгля́нути, *v.a.* когó heimlich beobachten, jmdm nachsehen; abgucken (jmdm etw. щось у когó).

Підгля́дник, *m.* Späher, Auflaurer, *m. К.* [faulen.

Підгнивáти, підгни́ти, *v. n.* an-

Підгнíй, -óю, *m.* Düngung, *f.*

Підгнїти́ти, підгнї́чувати, *v. a.* огóнь anschüren, anfachen, dass es lodere, *К.*

Підгноїти, *v. a.* Dünger hinzugeben.

Підговóрювати, *v. a. M.* s. Підмовля́ти.

Підгодува́ти, *v. a.* s. Підкорми́ти.

Підголи́ти, підгóлювати, *v. a.* entblössen; 2) von unten, einwenig abrasieren.

Підголóвє, *n. W.* Kopfkissen, *m.*

Підгóнець, -нця, *m.* s. Пі́дгінції.

Підгóрілка, *f.* Rothhalsente, *f.* (Anas ferina).

Підгóрлє, *n.* Wamme, Wampe, *f.* Trill, *m.*; 2) Kehlriemen, *m.*

Підгóрлиця, *f.* unterer Theil des Ochsenjoches; 2) Kropftaube, *f.* (Columba gutturosa).

Пі́дгородє, *n.* nahe bei e. Stadt liegendes Land; Vorstadt, *f.*

Підгорóчка, *f. dim.* kleiner Vorberg, *Ч.* IV. 533.

Підгортáти, підгорну́ти, *v.a.* unter etw. scharren; behäufeln (бараблї &).

Підготóвити, (-вля́ти), *v.a.* vorbereiten.

Підгребáти, (-гребсти́), *v. a.* mit dem Rechen zusammenscharren.

Підгри́б, (*d.* -и́бок), *m.* Art essbarer Schwamm.

Підгривáти, *v. a.* jmdn im Kartenspielen zu fangen suchen.

Підгризáти, підгри́зти, *v. a.* von unten benagen.

Підгрязни́ти, *v. n. impers. Ч.* II. 623, -и́ло ist kothig geworden.

Підгуля́ти, *v. a.* sich gütlich thun, sich berauschen.

Підгу́цькувати, *v. a.* (*Фр.*) hätscheln, tänzeln.

Підґру́нтє, *n.* Untergrund, *m.*

Піддáванє, піддáнє, *n.* das Hinzugeben; 2) Uebergabe, Unterwerfung; Ergebung, *f.*

Піддавáти, піддáти, *v. a.* кому́ щось jmdm noch mehr (Stoff) hinzugeben; vermehren; — гáдку den Gedanken eingeben; 2) ergeben, übergeben; — ся sich ergeben, s. unterziehen; s. unterwerfen, s. untergeben, unterliegen.

Піддáкувати, *v. n. C.* I. 233 s. Потáкувати.

Піддáнець, -нця, *Ко.* 167. піддáник, (-áнчик), *Фр.* піддáнок, -нка, *Кн. m.* піддáний, *a.* (*s. m.*) untergeben, unterthan; Leibeigener; der Unterthan; unterthänig, botmässig, Diener; Vasall, *m. adj.* піддáньский, піддáньчий, Unterthans-.

Піддáність, -ости, *f.* Unterthänigkeit, *f. Пар.*

Піддáнка, *f.* Unterthanin, *f.* die Botmässige.

Піддáньство, *n.* Unterthanschaft; Leibeigenschaft, *f.*

Підданчли́вий, *a.* (*Фр.*) bequem behaglich.

Піддáше, (*d.* -áшечко), *m.* Ort dicht unter dem Dache, Boden, Söller, *m.* Dachstube, Dachwohnung, *f.* Wetterdach, *n.*

Піддвигну́ти, *v. a.* heben, auf die Beine helfen, aufrichten.

Піддéржанє. *n. Пр.* II. 246 Unterhalt, Beistand, Vorschub, *m.* Unterstützung, *f.*

Піддержáти, піддéржувати, *v. a.* halten, aufrecht halten; Unterhalt geben, unterstützen.

Піддéрти, піддерáти, *v. a.* in die Höhe emporrecken, heben, reissen; 2) untenher, rupfen, zupfen.

Піддивля́ти ся, nach-, zusehen.

Піддимка, *f.* Art Pflze, *Пе.*

Пі́ддївок, -вка, *m.* sehr junges Mädchen, *Левч.*

Піддї́льний, *a.* künstlich, von Menschenhand zugeführt, *Гн.* 35.

Піддїля́нець, -нця, *m.* s. Задїля́нець, *Гол.*

Піддíски, *pl.* s. Підíсок, *Кв.* 77.

Піддія́кон, *m.* Subdiaconus, *m.*

Піддобри́ти ся, піддóбрувати ся кому́ jmds Gunst erschmeicheln durch gefällige Werke; sich bei jmdm einschmeicheln, під когóсь.

Піддру́жба, *m.* піддру́жбик, піддру́жний, *s. a. m. Кв.* 66. піддру... *n. Ме.* 189. 190. пі́ддружко, *Кв.* 63. Unterbrautführer, *m.*

Піддру́жка, *f.* jüngere Kranzjungfer.

Піддря́гнути, *v.n.* s. Підтря́хнути.

Підду́бень, -бня, *m.* Schönfuss, *m.* (Boletus calopus).

Піддубóвик, *m.* Bitterpilz, *m.* (Boletus pachypus).

Пі́ддубок, -бка, *m.* Bilzling, *m.* (Boletus edulis) *Вол.*

Піддувáти, підду́ти, *v. a.* darunter blasen; (*v.n.*) von unten wehen; anfachen.

Піддувка, *f.* das Anfachen; Luftzug, *m. Пол.*

Підду́жати, *v. n.* stärker werden, sich erholen, genesen.

Підду́льки, *pl.* kleinere дулї (Birnen).

Піддупки, *pl.* Theil des Pferdegeschirres an den Hinterschenkeln, *m.*

Піддупцї, *pl.* Werkstück am Wagen zur Aufnahme der Deichsel, *n.*

Піддури́ти, підду́рювати, *v. a.* bethören, hintergehen, überlisten.

Піддячий, *s. a. m.* Gehilfe, Lehrling e. Kirchensängers (дяк).

Підгинати, підгибати, *v.a.s.* Підігнати.

Під'ємниця, *f. Пол.* s. Вехідниця.

Підержіне, *n.* (*Фр.*) s. Підозріне.

Піджалйвник, *m.* unter Nesseln (im Unkraut під лопухом) zur Welt gekommen: uneheliches Kind, Bastard, *m.*

Піджарий, *a. Гр.* — хорт, dünnseitig, mager, hager.

Піджарити, піджарювати, *v.a.* von unten braten, rösten; 2) die Glut anfachen.

Підждеряти, *v. a.* (*Ф.*) zu einem Verbrechen anstiften. §.

Піджегати, піджигати, *Ч.* III. 279 *v. a.* anzünden, anschüren, anfachen; *anstiften, aufhetzen.

Піджива, *f.* Stärkung, *f. Левч.*

Піджививити, піджививляти, *v.a.* кого jmdm die Nahrung zuführen, verschaffen; stärken; — ся *M.* II. 199 mit Nahrung sich laben, s. stärken.

Піджйвоте, *n.* Unterbauch, *m. Пар.*

Піджйдане, *n.* Erwartung, *f.* das Erwarten, *IГ.*

Піджидати, *v. a.* erwarten; abwarten.

Піджилий, *a.* altersschwach, *Пе.*

Піджинати, *v. a.* кого jmdm im Getreideschneiden nachhelfen.

Піджйрити, *v. a.* unterwaschen, s. Підмулити.

Піджити, підживати, *v. n.* s. Віджити; 2) zum vollen, frohen, genussreichen Leben kommen, gute Tage verleben.

Піджінка, *f.* піджонок, -пка, *m.* Hinterbacken, *m.* Hinterkeule, *f.*

Підждуночний, *a.*-а залоза Bauchspeicheldrüse, (pancreas), *f. Под.*

Піджога, *f. H.* 65. Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) das Anzünden, Anfachen; Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. K.*; 3) * Anfeuerung, Anstiftung, *f.* das Aufhetzen.

Піджод, *m. M.* II. 120 s. Піджйдане.

Підзадвійний, *a.* — горнець Topf ca. 16 Liter fassend, *m.* [*Term.*

Підзакупник, *m.* Subarendator, *m.*

Підзастав, *m.* Afterpfand, *n.*

Підзаставлене, *n.* Afterverpfändung, *f. Term.*

Підзгреблати, *v. a.* aufstriegeln, [*Пар.*

Підзелювати, *v. a.* s. Підложити (чоботи).

Підземельний, підземний, *a.* unterirdisch.

Підзив, *m.* Aufruf, *m. IГ.*

Підзйрити, *v. a. Me.* 472 mit neidischem u. scheelem Blicke etw. schädigen, verderben.

Підзор, -ору, *m.* s. Підозріне, *B.*

Підигрувати, *v. n.* zum Tanze e. Melodie singen, trillern; 2) mit falschem Ton mitspielen, -singen, *K.*

Підй-ко, *Imperat.* zu піти: geh' nur! geh' wohl.

Підименовувати ся, unter fremdem Namen auftreten, den Namen wechseln.

Підйом, *m. Ке.* 84. Oberleder am Stiefel, *n.* s. Підбите.

Підитнути ся, (*M.* I. 76. -ли ся ноги) starr werden, erlahmen, *vgl.* Підтинати.

Піді-, s. Підо-, під-.

Підібгати, підігнути, *v. a.* unterbiegen; unterschlagen (ноги); unterziehen, *Кч.* 260; unterstecken, *Л.* 16.

Підібрати ся, s. Підберати (ся).

Підігнати, (піджену, -женеш) *v.a.* s. Підганяти; — (в гору) jmdn in die Höhe treiben (bei Versteigerungen).

Підізвати, (підзову,-зовеш), *v. a.* кого до себе jmdn zu sich rufen; einladen.

Під'їзд, *m.* Einkehr, Auffahrt, *f.*; 2) Streifzug, *m. K.*

Під'їздити, під'їзджати, *v. n.* heranfahren, -reiten; 2) Streifzüge machen.

Підіймати, (-йти), підіймяти, *v. a.* aufheben, erheben, aufrichten; *кого на сьміх *АД.* I. 258 jmdn dem Gelächter, dem Spott preisgeben; 2) — ся sich erheben; *b)* — ся чогось etw. übernehmen, auf sich nehmen, sich einer Sache unterziehen; s. Піднимати.

Підійти, підходити, *v. n.* heran-, anrücken, -kommen; до кого, ид кому, кому auf jmdn zugehen, sich jmdm nähern; — кому під ласку *Ч.* V. 104 jmds Gunst erschleichen, gewinnen; 2) *v. a.* jmdn hintergehen, zu überlisten, suchen, beschleichen.

Підінняти, *v. a.* s. Підпинати.

Підірвати, *v. a.* s. Підривати.

Підісок, -ска, *m. gew. pl.* підіски, Eisenstäbchen zum Beschlag der Wagenachse unterseits, *n.* Achsenschiene, *f.* (eig. підвісок, вісь Achse).

Під'їсти, під'їдати, *v. a.* кого jmdm das Futter wegfressen (v. Vieh); 2) — собі sich satt essen.

Під'їхати, *v. n.* s. Підїздити 1).

Підкадити, *v. a.* beräuchern.

Підказати, підказувати, *v. a.* hinzufügen im Gespräch; 2) einflüstern, einsagen, *Не.* [schmätzer, *m.* (Saxicola).

Підкаменець, -нця, *m.* Stein-

Підкамінчик, головачик —, *m.* Cottus quadricornis. [s. Поткане.

Підкане, (= підткане), *n.* *Не.*

Підканцеля(б)рист, *m.* Unterkanzelist, *m.* *Ко.*

Підкапітан, *m.* Unterhauptmann, *m.*

Підкапок, -пка, *m.* Art Mütze mit Gebräme gemeiner Weiber, *Кух.*; 2) Scheitelkappe, *f.* -käppchen, *n.* *Зак.*

Підкарпатнїй, *К.* підкарпатский, *a.* an den Karpathen gelegen.

Підкасистий, *a.* von unten geschürzt, gelüpft, gestülpt; 2) dickbäuchig.

Підквартовий, *a.* — горнець ca. 3 Liter fassend. [Untersteuermann, *m.*

Підкерманич, підкермич, *Пар. m.*

Підкид, *m.* підкиданка, *f.* підкидане, *n.* das erste Pflügen.

Підкидати, (-увати), підкинути, *v. a.* in die Höhe werfen; unter etw. hinwerfen; кому heimlich jmdm etw. (Gestohlenes) zu-, hinwerfen, unterschieben; 2) — на жито & für den Roggen & das Feld zum ersten Male pflügen.

Підкидачка, *f.* *Кн.* підкидьок(-док), -дька, -дка, *m.* untergeschobenes Kind, Findling, *m.*

Підкисати, підкиснути, *v. n.* ein wenig sauer werden, gähren; aufgehen (v. Brotteig).

Підкисничка, *pl.* *Ме.* 199?

Підкишкати, *v. a.* § von zarter Jugend auferziehen.

Підківка, *f.* ein kleines Hufeisen; zierlicher eiserner etc. Beschlag unter dem Stiefelabsatz.

Підкіп, -опу, *m.* s. Підкоп.

Підкіпка, *f.* junge Henne, welche zur Zeit der Ernte (des Feimenlegens, копи) ausgekrochen ist.

Підкіпниця, дівчина —, *f.* kleingewachsenes Mädchen. [der Haarflechte.

Підкісник, *m.* Schleifband am Ende

Підкітка, *f.* s. Підмітка, Sohle, *f.*

Підкітькувати ся, *Зар.* hüpfend dahin rollen.

Підклад. *m.* s. Підкладка 1); 2) Teppich, *m.* Decke, *f.*; 2) Stiefelsohle, *f.*

Підкладати, підкласти, *v. a.* s. Підложити.

Підкладка, *f.* Unterlage, Grundlage, *f.* Grund, Untersatz, *m.* *Не.*; 2) s. Покладок.

Підклеїти, підклеювати, *v. a.* unterleimen, -kleben.

Підклозувати, *v. a.* s Підцькувати.

Підклонь, *f.* Seitenholz am Wagen, s. Клониця.

Підклонити, (-клонювати), *v. a.* unter etw. biegen; *unterwerfen, *Пар.*

Підклоцкати, *v. a.* vorn gerade das Haar zustutzen, (*B.*).

Підкова, *f.* Hufeisen; 2) s. Підківка.

Підковати, s. Підкувати.

Підковець, -вця, підковоносик, *Вол.* *m.* Hufeisennase, *f.* (Rhinolophus hipposideros).

Підкол, *m.* Stich, *m.* das Einstechen.

Підколінний, *a.* unter dem Knie befindlich.

Підколінниці, *pl.* Strümpfe, *pl.*

Підколіно, *n.* Kniebeuge, *f.* *Пар.*

Підколодний, *a.* unter dem Baumstamme, -klotze.

Підколоти, *v. a.* von unten stechen.

Підколотник, *m.* Rebhuhn, *n.* (Perdix cinerea).

Підколуп, *m.* s. Перепелиця. [(*B.*).

Підколупнути, s. Підпілїткати,

Підкомонник, *m.* *Пар.* підконюший, s. *a. m.* Unterstallmeister, *m.*

Підкоморий, *a.* *Мор.* Kammerherr, Kämmerer, *m.* *adj.* підкоморский.

Підкоп, -опу, *m.* *С.* II. 59 die Grube in der Erde, worein der Bienenstock eingelassen wird; 2) bodenloser Bienenstock (der Kühle halber); 3) Mine, Pulvermine, *f.* *К.*; 4) Keller, *m.*; *adj.* підкопаний, *Еф.* 17.; *підкіп на кого робити jmdm eine Grube graben.

Підкопане, підкопуване, *n.* Untergrabung, Unterwühlung, *f.*

Підкопати, підкопувати, *v. a.* untergraben, unterminieren; — ся sich —, s. hineingraben; — ся під чиюсь славу *Кв.* 106 jmds guten Ruf zu verderben trachten. [terlistig.

Підкопистий, *a.* heimtückisch, hin-

Підкормйти, (-млйти), *v. a.* jmdn essen lassen, ein wenig mästen.

Підкóрник, *m.* Rindenkäfer, *m.* (Hippophloeus).

Підкоротйти, *v. a.* ab-, verkürzen, abstutzen.

Підкосйти, (-кóшувати), *v. a.* etwas ab- mähen.

Підкóтина, *f.* Unterlage (кóти) bei Holzbauten, *f.*

Підкотйти, підкóчувати, *v. a.* unter etw. wälzen, rollen; 2) — рукавй etc. aufschürzen.

Підкóше, *n.* Korb fürs Mahlgetreide, *m.*

Підкрадáти ся, (-крáсти ся), sich wohin verstohlen schleichen, sich heran-, hinzuschleichen.

Підкрасйти, підкрáшувати, *v. a.* schöner machen; aufbessern; anstreichen, färben.

Підкрéп, *m.* підкріплене, *n.* Stärkung, *f.* Beistand, *m.*

Підкріпйти, (-плйти), *v. a.* kräftigen, stärken, erquicken.

Підкріяти, *v. n.* s. Окріяти.

Підкроїти, *v. a.* kurz zuschneiden, zustutzen.

Підкропйвник, *m.* підкропйвка, *f.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.).

Підкропйвниця, *f.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina).

Підкропйти собі sich tüchtig anessen u. antrinken.

Підкругляк, *m.* *N.* e. Berges.

Підкрýпини, *pl.* gröbere Theile der gemahlenen Körner.

Підкрупйти, підкрýчувати, *v. a.* von unten aufwinden, -drehen, -schrauben.

Підкувáти, *v. a.* конй — beschlagen (eig. unten anschmieden, *Mi.* IV. 231).

Підкукýндати, *v. a.* §. s. Підмóвити, *Gr.* 25.

Підкýлити, (-кýлювати), *v. a.* — нóги an sich, unter sich ziehen, krümmen.

Підкульок, -лька, (*d.* -кýльчик), *m.* vordere Lünse.

Підкупйти, (-куплйти), *v. a.* erkaufen, bestechen (eig. heimlich kaufen *Mi.* IV. 231); 2) überbieten, mehr als jmd bieten beim Kauf.

Підкýпний, *a.* bestechlich, bestechbar.

Підкýпник, підкýпень, -пня, *m.* Bestecher, *m.* *Пар.*

Підкýпність, -ости, *f.* Bestechlichkeit, *f.*

Підкýпство, *n.* підкуп, *m.* *Пар.* Bestechung, *f.*

Підкýрене, підкýрюване, *n.* das Beräuchern.

Підкурйти, *v. a.* von unten räuchern.

Підкусйти, *v. a.* *Ko.* 21 verleiten, in Versuchung führen.

Підкýти, *v. a.* s. Підкувáти.

Підкухáрок, -рка, *m.* підкухáрчий, s. *a. m.* *K.* Küchenjunge, -gehilfe, *m.*

Підкущ, *m.* Halbstrauch, *m.*

Підлабýзнити ся, *Гл. б.* 121 до когó verliebt sich zu jmdm nähern, s. anschmiegen, einschmeicheln, *Пот.* I. 128.

Підлáдити, підлáджувати, *v. a.* anpassen, entsprechend zurichten; — ся під щось *K.* sich an etw. anschmiegen, s. an etw. halten; sich anpassen, *Кн.*

Підлазйти, *v. n.* s. Підлізти.

Підлáсий, підлáсистий, *a.* unter dem Bauche weiss (wie лáсиця) *B.*

Підлáсити, *v. a.* чóрта мéдом gewinnen, hold machen.

Підлáскуване, *n.* Schmeichelei, Lobhudelei, Augendienerei, *f.* *K.*

Підлатáти, *v. a.* von unten flicken, -anschlagen.

Підлатка, *f.* Unterschlag bei abgenutzten Schlittenkufen, *m.*

Підлéва, *f.* *Ko.* 12. s. Підлйва.

Підлéга, *f.* *Рч.* 250 Holzband unter der помістниця des Wagens, *n. vgl.* Підгéрць.

Підлéжний, *a.* unterworfen, unterliegend.

Підлéжність, -ости, *f.* *Фр.* Unterwürfigkeit, Unterthänigkeit, Hörigkeit, *f.*

Підлéно, *n.* Afterlehen, *n.*

Підленóвник, *m.* Afterlehensmann, *m.* *Term.*

Підлéсливий, підлéслий, підлéстний, *a.* schmeichlerisch, schmeichelhaft, gleissnerisch, kriechend; до когóсь jmdm gewogen, geneigt, willfährig.

Підлéсливість, (-стив-, *Не.* -стлив-, *КУ.*), -ости, *f.* Schmeichelei, Erschleichung der Gunst, *f.* das Einschmeicheln.

Підлéсник, *m.* s. Перелéсник.

Підлестйти ся, підлéщувати ся, sich einschmeicheln.

Підлетіти, *v. n.* s. Підлітáти.

Підлéщик, *m.* junger лящ, лещ, (Abramis brama).

Підлйва, підливка, *f.* Ueberguss, *m.* Sauce, Brühe, *f.* *H.* 266.

Підлйване, *n.* das Begiessen.

Підливáти, підлйти, *v. a.* unter etw. giessen, zugiessen; begiessen (Pflanzen); когó mit Zauberwasser jmdm den Weg od. das Haus begiessen.

*

Підлива́ч, *m.* Aufgiesser, *m.* *Пар.*

Підли́з, *K.* підли́за, (-а́йко), підлиза́ч, підлизу́н, підлизу́ха, *m.* Schmeichler, Speichellecker, Augendiener, *m.*

Підлиза́ти ся, підли́зувати ся кому́ sich bei jmdm einschmeicheln, jmds Speichellecker sein; 2) вода́ & підли́зує ся überfliesst an den Seiten des Geschirres bei langsamem Giessen; sich belecken.

Пі́длий, *a.* gemein, schlecht, gering, niedrig, niederträchtig, verschmitzt.

Підли́пки, *pl.* Art Pilze.

Підли́стник, *m.* s. Подорі́шник.

Підлиця́ти ся до кого́ um jmds Gunst werben, sich einschmeicheln, kokettieren. [кладка.

Підлї́жка, *f. dim.* s. Підло́га, під-

Підлї́зти, *v.n.* langsam hinaufgehen, kriechen; steigen; unter etw. kriechen, schleichen; *під кого́ jmdn bestechen, *Кв.* 165.

Підлїка́р, *m.* Unterarzt, *m.* [їти.

Підлїпи́ти, (-пля́ти), *v.a.*s.Підкле-

Підлї́се, *n.* Waldrand, *m.*

Підлї́ска, *f.* — трилатча́ста Frühlings-Leberblümchen, *n.* (Hepatica triloba). [ster, *m.*

Підлїсни́чий, *a. s. m.* Unterför-

Підлї́сок, -ска, *m.* Viola mirabilis, V. odorata.

Пі́длість, -ости, *f.* Gemeinheit, Schlechtigkeit, Niederträchtigkeit, *f.*

Пі́длїт, -лету, *m.* Aufflug, *m.* *Пар.*

Підлїта́ти, *v. n.* auffliegen, -aufflattern; herbeifliegen.

Пі́длїтка довгопла́вка, *f.* Flugfisch, *m.* (Exocoetus volitans).

Підлї́тка, *f.* підлї́ток,-тка, *m.* *Мор.* noch ganz junges Mädchen, n. g. j. Kind, das Junge. [eines gepflanztenNusskernes.

Пі́длїшок, -шка, *m.* einjähriger Trieb

Підлїща́к, *m.* Nuss, *f.*

Підлї́щки, *pl.* s. Підлї́ска.

Підло́бе, *n.* Höhlung der Augen unter der Stirn, *f.* з підло́бя диви́ти ся finster (aus tiefliegenden Augen) blicken s. З-під. [terschobenes Actenstück.

Підло́г, -о́га, *m. gr.* Betrug, *m.* un-

Підло́га, *f.* Grundlage, *f.* s. Підва́лина; Schwelle, *f.*; 2) Fussboden, *m.*

Підложи́ти, *v. a.* unter etw. legen, unterlegen, -setzen; unterschieben; — чо́боти die Stiefel besohlen.

Підло́жний, *a.* unterschoben, unecht, *Term.* [weib, Concubine, Maitresse, *f.*

Підло́жниця, *f.* *Ш.* II. 179 Kebs-

Підло́жність, -ости, *f.* Unechtheit, *f.* *Term.* Falschheit, *f.*

Підлокі́те, *n.* *K.* Art Gestell, *n.*

Підлоко́тник, *m.* Höhe einer Fensterbrüstung, *f.* *Левч.* [kriechender Mensch.

Підлу́н, *m.* ein Niederträchtiger,

Підляга́ти, підля́гувати, підляча́, *v. n.* unterliegen, unterworfen, unterthänig sein; folgsam, gefügig sein.

Підля́ти, *v. a.* s. Підлива́ти.

Підмавля́ти, s. Підмовля́ти.

Підмага́ти ся, *Зар.* sich aufraffen, s.zusammennehmen, s.materiell aufhelfen.

Підмаґу́лити, *v.a.*§. s. Підмо́вити.

Підма́йстер, -стра, *m.* Untermeister, Altgesell, *m.* *Под.*

Підмака́ти, s. Підмо́кнути.

Підма́на, *f.* *Ч.* IV. 93 Betrug, *m.* Lockung, *f.*

Підмани́ти, підма́нювати, *v.a.* jmdn dh schmeichelhafte Versprechungen verführen, überreden; zu sich rufen, locken; *ptc.* підма́няний *Не.* oft betrogen, getäuscht. [verbesserten Systems, *f.* *Левч.*

Підмаши́нок, -нка, *m.* Windmühle

Підменша́ти, *v. a.* klein machen.

Підме́сти, s. Підміта́ти.

Підме́т, -е́ту, *m.* Feldstück, *n.* *Pa.* I. 371; — грома́дский bestimmtes Gemeindegrundstück; Theil des Ackers zur Bebauung des Hanfes; 2) das erste Pflügen s. Підкид; 3) підмет, Subject, *n.* (in d. Gramm).

Підмето́вий, *a.* subjectiv; Subjects-.

Підметча́, -а́ти, *n.* *Мог.* unterschobenes, ausgesetztes Kind, Findling, *m.*

Підмива́ти, підми́ти, *v. a.* unterwaschen, -spülen. [*B. vgl.* Оми́в.

Підми́зи, *pl.* zu freies Hofmachen,

Пі́дмичок, -чка, *m.* s. Розво́ра.

Підмі́на, *f.* підмінча́, -а́ти, *n.* ein von der відьма (віщиця) heimlich vertauschtes, unterschobenes Kind, Wechselbalg, *m.* (*Ф.*) *vgl.* Відмінча́..

Підміни́ти, підмі́нювати, підміня́ти, *v. a.* (heimlich) vertauschen, unterschieben, *Др. с.* 303; — ся simulieren, einen anderen vorgeben, scheinen wollen. [mengt, Zusatz, *m.* Mischung, *f.*

Пі́дмісь, *f.* das was man unter etwas

Пі́дмісячний, *a.* sublunarisch, *Пар.*

Пі́дміт, -ету, *m.* s. Підме́т; 2) s. Поде́нє.

Підміта́ти, *v. a.* auf einen Haufen fegen, auf die Seite fegen, rein fegen, rein kehren.

Підмі́тка, *f.* пі́дміток, -тка, *m.* Einlage aus Stroh in die Stiefel; 2) Sohle am Stiefel, *f.* neue Schuhsohle.

Підмі́тувати, *v. a.* s. Підкида́ти.

Підмітча́, -а́ти, *n.* s. Підметча́.

Підміша́ти, підмі́шувати, *v. a.* untermischen, -mengen.

Підмо́ва, *f.* heimliche Ueberredung, Aufhetzung, *f.*; да́ти ся на підмо́ву, sich verführen lassen.

Підмовля́ти, підмо́вити, *v.a.* überreden, aufhetzen: кого́сь на кого́сь; verführen.

Підмо́га, *f.* Unterstützung *f.* Beistand, *m.* Hilfe, *f.*

Підмога́ти, *v. a.* s. Підпомага́ти.

Підмога́ч, *m.* s. Помічни́к.

Підмоги́льний, *a.* unter dem Grabhügel, Grabes-, *Те.*

Підмогори́чити, *v. a.* кого́ *Ке.* 535 jmdn zum Zwecke der Bestechung viel trinken (zechen) lassen.

Підмо́зжина, *f.* verlängertes Mark.

Підмо́кнути, *v. n.* von unten (nach u. nach) nass werden; *adj.* підмо́клий, etwas nass geworden.

Підмо́сте, *n.* Brückenjoch, *n.* *Пар.*

Підмости́ти, підмо́щувати, *v. a.* ein Gerüst aufführen.

Пі́дмосток, -тка, *m.* Gerüst; Podium, *n.* Stufe, *f.*

Підмочи́ ся, (підмо́гу, -мо́жеш), *M.* I. 151 s. Підмага́ти ся.

Підмочи́ти, підмо́чувати, *v. a.* nass machen, anfeuchten.

Пі́дмочка, *f.* Ueberschwemmung, *f.*

Підмули́ти, підму́лювати, *v. a.* s. Підмива́ти.

Підму́ри, *pl. Ст.* підмуро́ване, *n.* Untermauer, *f.* Untergemäuer, *n.*

Підмурува́ти, *v. a.* untermauern.

Підна́єм, -а́йму, *m.* Afterbestand, *m.* Aftermiete, *f.* *Term.*

Піднає́мець, -мця, піднайма́тель (-и́тель), *m.* Afterbestandnehmer, Aftermieter, *m.*

Піднайма́ти, (-я́ти), підна́яти, *v.a.* hinzumieten, -dingen; — ха́ту als Afterpartei Wohnung mieten.

Піднайти́, піднаходи́ти, піднайми́ти, *v. a.* hintergehen, betrügen; bestechen; s. Підійти́.

Підна́чальний, *a.* untergeben, unterthan, subaltern, *К.*

Підна́чальник, *m.* Unterbefehlshaber, *m.* *Др.с.* 140.

Підне́бе, *n.* Klima, *n.* *Пар.*

Піднебе́нний, *a.* Gaumen-, palatal.

Піднебе́се, *n.* Luftraum unter dem Himmel hin, *m.* Lüfte, *pl.*

Піднебе́сний, *a.* unter dem Himmelsgewölbe, bis zum Himmel reichend, himmelhoch, *МШ.*

Пі́днебіне, *n.* Gaumen, *m.* gaumenförmige Wölbung e. Backofens etc.

Підне́бний, *a.* *W.* Himmels-; klimatisch, *Гол.*

Підневі́дити, *v. a.* кого́ *П.* 252. *К.* (*Хата.* 190) auf die Probe stellen, zu hintergehen, zu foppen trachten, s. Підві́дити.

Піднево́лити, *v. a.* unterjochen, unterwerfen, *К.*

Піднево́льний, (-вільн-), *a.* nicht-freiwillig, unfrei, gezwungen, *Кн. Ст.*

Піднево́льність, -ости, *f.* Unterthänigkeit, *f.*; Zwang, *m.*

Піднепада́ти, піднепа́сти, *v. n.* herab-, herunterkommen, verarmen.

Підне́сене. *n.* das Aufheben, Erheben; Erhöhung, Aufrichtung; 2) Hebung, Arsis, *Ог.* *f.*

Підне́сти, s. Підноси́ти.

Підни́вок, -вка, *m.* kleine Heuwiese am niedriger gelegenen Ende des Feldes.

Підника́ти, підни́кнути, *v. n.* ein wenig er-, aufwachsen; hervorsprossen, sich abheben, *МШ. У.*

Піднима́ти, *v.a.* s. Підійма́ти; гнїв на кого́ — in Zorn gegen jmdn entbrennen; крик, бу́чу — ein Geschrei erheben, einen Krawall anstiften.

Підні́же, *n.* Untergerüst des Tisches, *n.* *Kol.* I. 240; 2) —, підно́же s. Підні́жок; Fussgestell, *n.*

Підні́жка, *f.* Tritt, *m.* Trittbrett, Fussbrett, *n.* (bei der Schnitzbank, im Webstuhl, *gew. pl.*).

Підні́жний, *a.* — корм, Gras, das auf der Weide zur Nahrung für das Vieh bleibt.

Підні́жок, -жка, *m.* Fusschemel, Schemel, *m.* *Ш.* II. 68.

Підні́с, -о́су, *m.* Präsentirteller, *m.*

Підно́ва, *f.* підно́влене, *n.* Erneuerung, theilweise Reparatur, *f.*

Підновити, (-вляти), *v. a.* wieder wie neu machen, wieder herstellen; auffrischen, erneuern.

Піднорити. піднорювати, *v.a.Пол.* unterwühlen, unterwaschen, -spülen.

Підносити, підношувати, *v. a.* aufrichten, erheben (крик, зáміт II); in die Höhe heben, auf-, emporheben; *hervorheben, aufnehmen, aufstellen, (гáдку) heben, fördern; — ся sich — —, Aufschwung nehmen. [wenig übernachten.

Підночувáти, *v. n.* десь wo ein-

Піднудити собі чогó sich vollfressen. [antreiben, *Пар.*

Піднужкати, піднукати, *v. a.*

Піднустрити, (піднюстр-, *Wgr.* XI), *v. a.* aufhetzen, anstiften.

Підняти, *v. a.* s. Піднести.

Підобгати, etc. підобрати etc. підогнути etc. s. Піді-.

Підобразний, *a.* -а стїнá Wand, an der Bilder hängen.

Підогрівати, *v. a. К.* anfeuern.

Підождáти, *v. a.* s. Піджидáти.

Підоздріти, *v. a.* s. Підглянути.

Підозри, *pl. Cm.* Verdächtigungen, Einbildungen, *pl. Cm.*

Підозрівáти, *v. a.* verdächtigen, argwöhnen dass jmd.... *Пар.*

Підозрілий, (-зріний), *a.* verdächtig, verdachterregend.

Підозріне, *n.* підозрілість, *У.* (-зрівість, *Ф.*), -ости, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Verdächtigung, *f.*

Підойма, *f.* Hebevorrichtung, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*; Reibescheit, *n.* (в возї); 2) Nelkenwurz, *f.* (Geum montanum gegen Verhebung).

Підой, s. Підій-.

Підок, -дкá, *m. dim.* kleiner Dachboden *Kol.* I. 57 s. Під I. [*f.* (cyma).

Підокружок, -жка, *m* Trugdolde,

Підолляти, s. Підливáти.

Підоняти, *v.a.*s.Підняти, — кошту auf eigene Kosten etw. unternehmen, Auslagen haben.

Підопалáти, *v. a.* крупи, wannen.

Підорáти, підорувати, *v. a.* unter-

Підорва, *f.* Art Pflze. [pflügen.

Підорвáти, s. Підривáти; підорваний *a.* mit Leistenbruch. [rum europ.).

Підорішник, *m.*Haselwurz, *f.* (Asa-

Підосиновик, підосичник, *m.* Boletus aurantiacus.

Підосїнник, *m.Вол.*s.Підосиновик.

Підоспіти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen; 2) reif werden.

Підострішина, *f.* e. längere Latte im Dache.

Підофіцер, *m.* Unterofficier, *m.*

Підохота, *f.* Aufmunterung, *f. Пар.*

Підохотити, підохочувати, *v. a.* aufmuntern; підохотувáти, *v. n. Гол.* III. 60 sich gütlich thun, sich anheitern.

Підоцьвітиновий, *a.* unterhalb des Perigons.

Підошва, *f.* Sohle, Fussohle, *f.*

Підпадáти, *v.n.* unter etw. fallen, gerathen; unterliegen, unterworfen sein, verfallen; 2) *v. a.* jmdn inständig bitten, mit Bitten bestürmen, *Mx. b*) jmdn hintergehen. [zum Anziehen.

Підпáдистий, *a.* чобіт schwierig

Підпáл, *m.* Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) Anzünden, Unterlegen des Feuers, Feueranlegen, *n.*; 3) Pulvermine, *f.* Sprengschuss, *m. Пол.*

Підпалáти, *v. a.* s. Підопалáти.

Підпалáчка, *f.* s. Перепелиця, (*B.*).

Підпáлене, *n.* das Anbrennen von unten; 2) Brandlegung, *f.*

Підпалéнник, підпаляч, підпáльщик, *Кн. m.* Brandleger, -stifter, Mordbrenner, *m.*

Підпалити, підпáлювати, *v.a.* Feuer anlegen, von unten anzünden; 2) — коня dh hitziges Fahren od. Reiten gebrechlich machen.

Підпалка, *f.* Zunder, *m.* Anmacheholz; 2) — підпалок, -лка, *m. H.* 200. *Oc.* (61) XII. 67. s. Палениця.

Підпáльна лодя, Brander, *m. Пар.*

Підпалóвий, *a.* Percussions-, *Пол.*

Підпанок, -нка, *m.* kleinor Herr; Diener eines grossen (echten) Herrn, *m.*

Підпар, *m.* aus Stroh geflochtene Bedeckung für Tabaksetzlinge, *f.*

Підпáрити, *v. a.* dampfen; von unten erwärmen. [рубок.

Підпарубóчий, *s. a. m.* junger пá-

Підпарубóчня, *f. coll.* ältere Burschen, unreife Jünglinge, *pl.*

Підпáсач, підпáсич. підпасок, -ска, *m.* Unterhirt, Gehilfe eines Hirten, *m.*

Підпасок, -ска, *m ŻP.*Hüfte, Seite, *f.*

I. Підпáсти, підпасáти, *v. a.* mit

Futter, Weide stärken, ziemlich fett mästen; — ся sich — —; unterwegs ein wenig füttern.

II. Підпáсти, v.n. v.a.s. Підпадáти.

Підпéнька, f. Winter-, Stockschwamm, Hallimasch, m. (Agaricus melleus); — дрібнá Nagelschwamm, Krösling, m. (A. esculentus); — пахнýча Nelkenblätterschwamm, falscher Mousseron (A. oreades); — вербóва Schwefelkopf, m. (A. fascicularis); — пéся Bitterschwamm (A. lateritius), *Вол.*

Підперáти, підпéрти, v. a. unterstützen, stützen; anstemmen; — ся sich — —.

Підперезáти, підперíзувати, v. a. umgürten.

Підпéріз, -ізу, m. *К.* Gürtel, m.

Підпечалúти, v. a. zu viel grämen. *Л.* 118.

Підпечú, підпікáти, v. a. von unten anheizen, anbrennen, Brennstoff zusetzen; 2) einwenig backen.

Підпечінь, f.?

Підпúлий, a. *Ш.* II. 13 betrunken.

Підпилок, -лка, в. Пильнúк, *Под.*

Підпинáти, v. a. unten-, anheften, -schnallen.

Підпис, m. підпись, f. Unterschrift, Unterzeichnung, f.

Підпúсане, підпúсуване, n. das Unterschreiben, Unterfertigen.

Підпúсар, m. підписáрчий, (-áрший, *Не.*), s. a. m. Schreibergehilfe, m.

Підписáти, підпúсувати, v. a. unterschreiben, unterzeichnen, unterfertigen; — ся sich — —.

Підписка, f. Bescheinigung, f. Recepisse, n.

Підпúсний, a. unterschrieben; -е ι: Jota subscriptum, *Бор.*

Підпúти, підпивáти собí, v. a. sich (oft) betrinken.

Підпúток, -тку, m. Rausch, m. Zechen, n. на підпúтку im Rausch *Кч.* 27.

Підпíга, f. Ordensband, n. (Catocala).

Підпілїть, int. vom Wachtelschlag: підпілїткати, підпідьóмкати, v. n.

Підпілїтка, f. s. Перепелúця.

Підпíнок, -нка, m. *Ко.* 216 gemeiner Brantwein.

Підпірка, f. dim. s. Підпóра, kleine Stütze.

Підпíч, -éчи, f. підпíче, n. leerer Raum, Nische, f. Loch, n. unter dem Ofen, u. d. Ofenherd.

Підплатúти, підплáчувати, v. a. heimlich bezahlen, bestechen.

Підплéсти, підплїтáти, v. a. unterflechten.

Під-плéчі, adv. bis zu den Schultern reichend.

Підплéчник, m. Achselhöhle, f.

Підпливáти, підплúсти, v. n. hinzu-, hinanschwimmen, -schiffen; — крóвю im Blute schwimmen; під стáрість -ати, sich dem Greisenalter nähern, *P.* 130.

Підплúгувати, (-прúгувати), v. n. hüpfend hintrotteln.

Підплúтник, m. підплитїнка, f. kleiner unter Steinplatten nistender Vogel, *ГШ.*; 2) Uferschwalbe, f. (Hirundo riparia).

Підплїкувати, підплекáти, v. a. телú до корóви ansetzen zum Säugen; * einander zuführen u. zu verbinden trachten.

Підплýжник, m. Ochs zum Pflug tauglich, m.

Підповідáти, підповíсти, v. a. einsagen, einflüstern.

Підпóвня, f. Vollmond, m.

Підпóїсок, -ска. m. *Ч.* V. 667 kleiner Gürtel.

Підпоїти, підпóювати, v. a. jmdn berauschen, jmdm ein Räuschchen beibringen.

Підполúче, n. obere Bordüre des пóлик.

Підполкóвник, m. Oberstlieutenant, m. adj. -нúчий.

Підположúти, v. a. *Кл.* voraussetzen, annehmen.

Підполонúньский, a. *Гол.* гóри -і Untergebirge, n.?

Підполоч. f. vom Wasser unterwaschenes (-spültes) Ufer.

Підполýднїшний, a. um die Mittagszeit.

Підполюсóвий, a. Polar-.

Підпомагáти, підпомочú, v. a. unterstützen, nachhelfen, Beistand, Hilfe leisten; fördern.

Підпомóга, f. Unterstützung, Hilfeleistung, f. Beistand, m.

Підпомóчний, (-óщний, *Ко.* 176), a. Hilfs-, Aushilfs-, subsidiär.

Підпомóшник, (-мóщник), m. Beihelfer, Helfer, Förderer, m.; 2) Gehilfe, m. *Кч.* 198.

Підпóна, f. Balken, m. (am Gehirn).

Підпóра, f. Stütze, Lehne, f. Stützpfeiler, m.

Підпорýчник, m. Unterlieutenant, m.

Підпоясáти, s. Підперезáти.

Підпрáва, підправка, f. Nachbesserung, Reparatur, f. berichtigender (fremder) Zusatz, Interpolation, f. *К.*; Zuthat,

Zugabe, *f.* zum Einmachen Dienendes &.

Підпра́вити, (-вля́ти), *v. a.* gut bestellen: по́ле; nachbessern; reparieren; mittels e.Zuthat einmachen: борщ &

Підпрани́че, *n.* Partie Wäsche die man auf einmal unter den Bleuel (прани́к) legt. [*m.*) Unterfähnrich, *m.*

Підпрапо́рний,*v. a. m.* (-о́рщик,

Підприє́мець, -мця, *m.* Unternehmer,*m.* [Gesellschaft alsUnternehmer,*f.*

Підприє́мство, *n.* Unternehmung,

Підпри́жик, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Elater). [s. Підвести 1).

Підпрова́дити, (-ва́джувати),*v.a.*

Підпроси́ти, (-про́шувати), *v. a.* insgeheim bitten.

Підпру́га, *f. Гр.* s. Попру́га.

Підпру́жити, *v. a. Ст.* die Sattelriemen fest anziehen u. anschnallen.

Підпрути́ти, *v. a.* — ко́су die Sense mit e. eisernen Leiste (прут) fester machen. [gerissenenSense,*m.*s.d.vor.

Підпру́ток, -тка, *m.*Unterschlag zur

Пі́дпряг, *m.* Dazu-, Beispannen, *n.*

Підпряга́ти, підпрячи́, *v. a.* dazu-, zu-, beispannen, einschirren. [men.

Підпря́тати, *v. a.* einwenig aufräu-

Підпуска́ти, підпусти́ти, *v. a.* кого́ до се́бе etc. herannahen lassen, sich nähern lassen; zulassen; 2) ver-, untermischen, zugeben.

Підпуха́ти, підпу́хнути, *v. a.* einwenig anschwellen; *adj.* підпу́хлий, aufgetrieben, aufgeschwollen. [gen, *m.*

Підпу́щник, *m. Пол.* Lab, Labma-

Підп'я́ний,*a.* s. Підпи́лий.

Підрабля́ти, s. Підроби́ти.

Підра́дити, підра́джувати, *v a.IГ.* schlecht berathen, verführen, verleiten.

Пі́драний, *ptc.*zerrissen,s. Подерти.

Підребе́ре, *n.* Gegend unter den Rippen, *f.*

Підреше́ток, -тка, *m. gew. pl.* підреші́тки gröberes Bastsieb; kleineres B.

Пі́дрив, *m.* Unterwühlung, *f.*

Підрива́ти, *v. a.* von unten etw. anreissen, abreissen; schädigen; 2) s. Підри́ти.

Підрива́ч, *m.* Wühler, *m.*

Пі́дривка, *f.* Art Fischnetz.

Підри́зник,*m.*ArtPriestergewand,*n.*

Підри́йок, -и́йка, *m.*Cyprinus Nordmanni.

Підри́ти, *v. a.* unterwühlen, -graben.

Підрівна́ти, *v. a.* ebnen, gleich machen.

Підрі́зати, підрі́зувати, *v. a.* beschneiden, an-, abschneiden, abstutzen; ausschneiden, — пчо́ли zeideln.

Пі́дрізка, *f.* Messer zum Zeideln, *n.*

Підрі́зовач, *m.* Art Halbpflug, Scarificator, *m.* [Kleider.

Підріма́ни, *pl. Ч.* II. 606 Art weibl.

Підрі́че, *n.* Feld, Wiese etc. am Flusse gelegen.

Підроби́ти, (-бля́ти), *v.a.* einwenig weiter machen; панчо́ху — den Strumpf anstricken; 2)unterschieben, fälschen, nachmachen.

Підро́блене, *n.* s. d. vor.; 2) Fälschung, Nachmachung, *f.*

Підрозуміва́ти, *v. a. Пол.* darunter verstehen, voraussetzen.

Підроста́ти, підрости́, *v. n.* heranwachsen, in die Höhe schiessen; auf gehen (v. Teig).

Пі́дросток, -тка, *m.* s. Підлі́тка.

Підруба́ти, підру́бувати,*v.a.*unten anhauen; * — ха́ту на всї чоти́ри у́гли eine Familie, einen Haushalt total ruinieren.

Підрумяни́ти, (-нюва́ти), *v.a.* röthen,schminken,*К.*; — ся leicht erröthen.

Підру́чний, *a.* unter der Hand befindlich, Hand-; — кінь etc. linkseitig eingeschirrt; 2) s. Підру́чник 3), 4).

Підру́чник, *m.* Handwindel der kleinen Kinder, *m.*; 2) Handbuch, Compendium, *n.* Leitfaden, *m*; 3) Helfer, der Hörige, Untergebene; 4) Handlanger, Gehilfe, *m. Кч.* 309.

I. Підря́д, *m.* Entreprise, Unternehmung, — на що Concession, *f.*; 2) Lieferungscontract, *m.* Lieferung, *f. Рч.* 256.

II. Підря́д, *adv.* nach der Reihe insgesammt, nacheinander, *Не.*

Підряди́ти, (-ря́джувати), *v.v.*кого́ mit jmdm wegen e. Arbeit od. wegen e. Lieferung einen Contract schliessen; dingen, mieten; — ся sich vermieten, dingen lassen, etw. übernehmen, під щось *Кв.* 399. [altern, subordiniert.

Підря́дний, *a.* untergeordnet; sub-

Підря́дність, -ости, *f.* untergeordnete Stellung; Subordination, Subalternation, *f. Ил.*

Підря́дно-супере́чний, *a.* subconträr entgegengesetzt, *Ил.*

Підря́дчик, *m.* Lieferant, Unternehmer, *m.*

Підса́де, *n.* der dem Hause nächstgelegene Theil des Obstgartens, *Ф.*(*P. X.*94).

Підса́дистий, підса́дкуватий, *a. Пол.* untersetzt, stark entwickelt, plump.

Підсади́ти, підса́джувати, *v. a.* unterlegen, -stellen; 2) emporhelfen, emporsteigen helfen; 3) dazupflanzen.

Підсаді́вка, пі́дсадка *f. Вол.* s. Стерня́нка.

Підса́к, *m.* підса́ка, підсакі́вка, *f.* kleines Fischernetz im ganzen Bogen an e. Stange angebunden.

Підсаха́рити, *v. a.* § berauben; — собі sich voll, satt essen, (*Фр.*).

Пі́дсвинок, -нка, *m.* halbjähriges Schwein, *Mi.* II. 362.

Підсьві́чник, *m.* Leuchter, *m. He.*

Підсебі́йний, *a.* s. Підсобі́йний.

Підсили́ти, підсиля́ти, *v. a.* kräftigen, unterstützen, fördern, *Пар.*

Підси́лок, -лку, *m. Левч.* Stärkung, Erquickung; Verstärkung, *f.*

Підсини́ти, підси́нювати, *v. a.* ein wenig bläuen, *He.*

Підси́пати, *v. a.* unter etw. streuen, schütten; * — собі sich tüchtig antrinken; 2) * — ся sich einschmeicheln, *Левч.*

Пі́дсипка, *f.* was zum Unterschütten dient.

Підси́ток, -тка, *m.* feineres, kleineres Sieb.

Підсиха́ти, *v. n.* nach u. nach trokken werden.

Підсїва́ти, підсі́яти, *v. a.* dazu-, nachsäen; 2) durchsieben.

Підсївки, *pl. Гол.* III. 9 das Säen am Feldende.

Підсїда́ти, підсі́сти. *v. n.* auf jmdn lauern, sich in Hinterhalt legen; 2) gerinnen (молоко́); підсі́ло ся яйце́, das Embryo hat sich im Ei entwickelt; 3) підсі́джувати ся s. Присїда́ти ся.

Пі́дсїдка, *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer, *f.* на пі́дсїдки ити́ (на за́йця &) auf den Anstand gehen, (*B.*).

Підска́кувати, підско́чити, *v. n.* aufspringen; aufhüpfen; 2) unter etw. springen.

Підскі́рний, *a.* unter der Haut befindlich.

Підскі́рниця, *f.* Art Fadenpilz: Rizomorpha, *Вол.*

Підско́внути ся, *K. Кух.* s. Похо́внути ся.

Підскозо́блиця, *f.* Art Wasserschlange, s. Піскозо́блиця.

Пі́дскок, *m.* Sprung, *m.* у пі́дскоки ити́, бі́чи in (lustigen) Sprüngen hingehen, dahin ganz froh hüpfen, *Ф.*

Підско́цький, підско́чний, *a.* -а пі́сня, ну́та etc. fröhliche, zum hüpfenden Tanz einladende Weise.

Пі́дскринок, -нка, *m.* Schrotkasten in e. Mühle, *m.*

Підску́бати, підску́бсти, *v. a.* von unten rupfen.

Підслїди́ти, *v. a.* auf die Spur kommen, bemerken.

Підслі́пуватий, *a.* verblendet, kurzsichtig, unwissend, mit Blindheit geschlagen, *Кл.*

Підслу́жливий, *a.* sich durch Niederträchtigkeiten einschmeichelnd, knechtisch, *K.*

Підслу́жувати, *v. n.* dienen; — ся кому́ sich bei jmdm einzuschmeicheln suchen.

Пі́дслух, *m.* das Behorchen, Belauschen, на пі́дслухи *АД.* I. 211 um zu horchen, zu beobachten, zu belauschen.

Підслу́хати, підслу́хувати, *v. a.* horchen, belauschen.

Підслуха́ч, *m.* Aushorcher, Spion, *m.*

Підсмали́ти, s. Присмали́ти.

Пі́дсметане, *n.* die Schichte unter dem Rahm, unterer Rahm, *m.*

Підсмета́нник, *m.* s. Смета́нник.

Підсми́кати ся, die Aermel aufziehen.

Підсьмі́ювати, *v. n. Кв.* 91 lächeln, spotten, scherzen; — кому́сь *Гл. б.* 74 verlachen, höhnen.

Підсму́шити, *v. a.* kurz scheren, rupfen, stutzen.

Підсни́зок, -зка, *m.* Art Topf, *Зак.*

Підсо́бистий. *a.* unter sich gebogen.

Підсоби́ти, (-бля́ти), *v. a.* кому́ helfen, beistehen, unterstützen, Beistand gewähren, *Cm.*

Підсобі́йний, *a.* — млин unterschlächtige Mühle.

Підсогласи́ти, *v. a.* кого́, *Кн.* (*Пр.* VIII. 300) bereden, bewegen, anregen.

Підсо́ки, *pl.* die Aufwiegler, (*pl.*); 2) Cabale, Intrigue, *f.* Ränke, *pl. Пар.*

Підсолові́й, *m.* Bastardnachtigall, *m.* (Sylvia hypolais) *Mi.* II. 410.

Підсолоди́ти, *v. a.* versüssen.

Підсо́нїчник, підсону́х, *m.* s. Со́нїчник.

Підсо́хнути, *v. n.* s. Підсиха́ти.

Підспівач, *m.* Dichterling, Poetaster, Afterdichter, *m.* *К.*

Підспівувати, *v.n.* mit der Stimme accompagnieren, zusingen, *К.* [ник.

Підспідник, *m.* *Левч.* s. Підсубі́й-

Пі́дспіль, *adv.* s. За́спіль.

Підспо́ра, *f.* *Зак.* Hilfe, Förderung, *f.*

Підспори́ти.(-я́ти), *v.n.* кому́ nachhelfen, fördern. [Restauration, *f*,

Підспору́га, *f.* *К.* Ausbesserung.

Підсрібня́к, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis).

Підста́ва, підста́вина, *f.* Unterlage, Grundlage, -linie, Basis, Grundfläche, Grundpfeiler, *m.* *f.*; 2) Unterschiebung, Vertretung, *f.* *Л.* 39; *Ч.* V. 1005?

Пі́дставка, *f.* kleine Unterlage; 2) Untersatz, *m.* *Пар.*; 3) Besohlung, *f*; 4) Geigensteg, *m.*

Підставля́ти, (-а́вити), *v. a.* unter etwas stellen, setzen, unter -schieben, unterstellen; 2) — чо́боти die Stiefel besohlen.

Підста́вник, *m.* Leuchter, *m.*

Підста́роста, підста́рість, *Гол.* III. 304. *m.* der jüngere ста́роста; Unteraufseher bei der Frohne, Untervogt, *m.*

Пі́дстарший, *a.* nächst ältere.

Підсте́гне, *n.* Unterschenkel, *m.* *В.*

Підстели́ти, підсте́лювати, *v. a.* unterstreuen, unterbreiten, -betten, -legen, -polstern.

Підсте́ля, *f.* Standort der Kühe, *m.*

Підстеречи́, підстеріга́ти, *v. a.* bemerken, ertappen; auflauern, aufpassen, beobachten, *С.* II. 111. [Ч.IV.306.

Підсті́ле, *n.* Raum unter dem Tisch, *m.*

Пі́дстїлка, *f.* Streu, *f.*

Підстьо́бнути, *v. a.* einen Streich, Stoss von unten geben.

Підсто́жень, підсто́жерине, *n.* Unterstreu, Unterlage des стіжо́к, *f.* s. Сто́жерине.

Підсто́лини, *pl.* Kofer auf Füssen unter dem Tisch (in e.Bauernhütte), *m.*

Підсто́яти ся, підсто́ювати ся, sich setzen, sich abklären; 2) gerinnen, dick werden; 3) *v. a.* чо́боти — s. Підставля́ти 2).

Підстрига́ти, підстри́чи, *v. a.* abscheren, beschneiden, verschneiden, abstutzen.

Підстрига́ч, *m.* Wollabscherer, Tuchscherer, *m.*

Підстрі́лити. (-і́лювати), *v. a.* andarunter-, erschiessen. [стрі́тний.

Підстрі́чний, *a.* s. Стрі́чний; При-

Підстрі́ше, *n.* Halbdach, *n.*

Підстрі́шник, *m.* Sperber, *m.* (Astur nisus), *В.* [ke, *f.*

Пі́дступ, *m.* Hinterlist, Arglist, Rän-

Підступа́ти, (-и́ти), *v. n.* heranherzutreten, herankommen, sich nähern, anrücken; 2) *v. a.* — цї́ну́ erhöhen.

Підсту́пний, *a.* hinterlistig, arglistig, berückend, verfänglich.

Підсту́пність, -ости. *f.* s. Пі́дступ, Verfänglichkeit, *f.* *Пар.*

Підсубі́йник, підсубі́йок, -і́йка, *m.* s. Підсобі́йний млин.

Підсува́ти, підсу́нути, *v. a.* unterschieben, -legen, -stecken; etw. hinrücken.

Підсуди́мий, *a.* unter jmds Gerichtsbarkeit stehend; verklagt, vor Gericht gezogen, der Angeklagte. [richter, *m.*

Підсу́док, -дка, *m.* *Ко.* 77. *Гр.* Unter-

Підсу́канець, -нця, *m.* Maisbrei, *n.* (*В.*).

Підсука́ти, *v. a.* — ни́тку dünner an dem Ende drehen; — рукави́ aufziehen, -schürzen.

Підсусі́джувати ся, підсусї́ди́ти ся *Др. с.* 218 als Nachbar im Clientelverhältnisse sich ansiedeln, von jmdm Bestand nehmen, *К.* (*Хата.* 175) Nachbar sein, *ІГ.*

Підсусї́док, -дка, *m.* Nachbar, Bestandnehmer im Clientelverhältnisse, *m.* *adj.* підсусі́дский.

Підта́качка, *m.* Jaherr, *m.* *Кв.* 105. s. Підтовчка́чка, підбреха́ч. [lustig.

Підтане́чний, (-е́шний), *a.* tanz-

Підтанцюва́ти, *v. n.* leicht dazu tanzen, hüpfen.

Підте́рти, *v. a.* s. Підтира́ти.

Підте́ча, *f.* *Пе.* (*Пр.* XI. (1) 107) Gerüst von Pflöcken worauf das Fischernetz zum Trocknen gelegt wird, *n.*

Пі́дтечка, *f.* s. Пі́дтичка 2).

Підти́кати, *v. a.* *Н.* 25 unter etw. setzen, stützen, stecken, stossen, stopfen; — ся sich aufschürzen.

Підтина́ти, *v. a.* s. Підтя́ти.

Підти́нник, *m.* Scrophularia nodo-

sa; 2) Nonnea pulla. *B.* [ern; abreiben.
Підтирати, *v.a.* ab wischen, scheu-
Підтирка, *f.* das Abwischen.
Підтитарий, *s. a. m.* Unterkirchendiener, *m.* [*m. Ke.* 438; 2) s. Надтичка.
Підтичка, *f.* Fetzen zum Stopfen,
Підтїкати, підтечи, *v.n.* unter etw. darunter fliessen. [Dirne.
Підтїпанка, *f. Ko.* 200 liederliche
Підтовкачка, *m. Ke.* 73. 140. der in einer Schenke dazu bestellt ist um dem Abnehmer des Getränks dasselbe, dh Stossen unter den Arm wegzugiessen, s. d. folg.
Підтовкнути, підтовкати, *v.a. Ke.* 73 unter etw. stossen, s. d. vor.
Підтоки, *pl.* gabeliges Werkstück an d. Hinterachse des Wagens.
Підтопити, *v. a. Ч.* V. 367 überfluten; 2) etwas heizen.
Підтоптати ся, alt werden, abgemergelt w. *Ш.* I. 143. [markt, k. Messe.
Підторже,(-а),*n.Н.*174 kleiner Jahr-
Підточина, *f.* Maulwurfhügel, *m.*
Підточити, (-очувати), *v. a.* von unten anstücken; 2) schleifen, ziehen, wälzen, rollen unter etw.: віз під шопу; 3) unten etw. (spitz) drechseln; 4) von unten benagen, abfressen. [надтичка.
Підточка, *f. Ч.*VII.426. s. Підтечка,
Підтравний, *a.* -а коса gut das Gras mähend. [essen [τράπεζα].
Підтрепезувати ся, sich satt
Підтровити, *v.a.* на кого hetzen.
Підтрунити, *v.a.Ko.* 209 antreiben, anstacheln. [schütteln.
Підтрясати, підтрясти, *v. a.* etw.
Підтряхати, (-хнути), *v. n.* etwas trocken werden. [pontica.
Підтумок, -мка, *m.* junge Clupea
Підтупцем, (-тюп-), *adv.* s. Підбігцем. [Gauner, Dieb, *m.*
Підтяга, *m. Ko.* 226. Langfinger,
Підтягати, підтягнути, підтягувати, *v. a.* anziehen, von unten zusammenziehen, festschnallen, mitziehen, nach oben aufziehen; *einbeziehen; 2) *v. n.* (голосом) einstimmen, accompagnieren.
Підтяжка, *f.K.* Tragband, *n.* Hosenträger, *m.*
Підтяти, (підотну, (-діт-), підотнеш), *v.a.* von unten anhauen, anschneiden; — крила, волосе, & zustutzen; * — кого jmdm e. empfindlichen Schaden beibringen. [Піти gehen.
Піду, підеш & підуть, *praesens* zu
Підупадати, підупасти, *v. n.* in Verfall kommen, herunterkommen, arm werden.
Підуст, *m.* підуства,(-устов),підустка, *f.* Nöstling, Schnätzer, *m.* Nase, *f.* (Chondrostoma nasus). [tzen,aufwiegeln.
Підустити, підущати, *v. a.* aufhe-
Підустливий, *a. У.* aufhetzend, aufwiegelnd, aufwieglerisch.
Підуфалий, *a Гол.* s. Подуфалий.
Підучити, підучувати, *v. a.* dazu jmdn einwenig unterrichten, abrichten, lehren; 2) — ся einwenig lernen, dazu lernen, abgerichtet werden.
Підушник, *m.* s. Заушник, *Зг.*
Підхарчити ся, genug, satt essen.
Підхвалювати, *v. a.* lobend zureden.
Підхват, *m.* s. Підривка. [хопити.
Підхватити, підхвачувати, s. Під-
Підхвостний, *a.* -а торбочка Afterdrüse, -tasche, Drüsentasche, *f. Пол.*
Підхвосток, -стка, *m.* — жіночий Weibernarr, *m.*
Підхилити, підхиляти, підхилювати, *v.a.* von unten wenden, unter etw. bringen; — двері halb öffnen.
Підхідний, *a. ОП.* s. Підхожий 1).
Підхлїбний, *a.* s. Підлесливий.
Підхлїбник, *m.* s. Облесник.
Підхмелити, *v. a.* berauschen.
Підхмільний, *a.* Rausch-, -ий газ Rauschgas, Lust-,Lachgas, *n. Пол.*
Підховати, (-овувати), *v. a.* dh eine Zeit auferziehen, pflegen (über die ersten Lebensjahre hinaus).
Підхід, *m.* listige Redewendung, Anspielung, *f. М.* II. 174; 2) Verhältnis, *n. Кн.* (in d. Mathem).
Підходити, *v. n.* s. Підійти; — під що zu etw. passen, entsprechend sein; підходящий, *a.* gewöhnlich, nicht sonderlich.
Підхожий, *a.* passend, entsprechend, günstig; 2) im vorgerückten Alter.
Підхолме, *n. B.* Fuss des Hügels, *m.*
Підхорунжий, *s. a. m.* Unterfähn-
Підхотїлий, *a.* s. Підхожий. [rich, *m.*
Підцїцірка, *f.* s. Посьмітюх.
Підцюпити, *v. a.* §. wegschnappen,

*

-stipitzen, *Левч.* [сїдáти.
Підчанýти, *v. n.* на когó s. Під-
I. Підчас, підчіс, *m. coll.* erste Kohl-Krautblätter, -sprossen, *pl.*; 2) aus denselben zubereitete Speise.
II. Підчас, *conj.* — тóго, während dem, zur Zeit, s. Під II.
Підчáший, *s. a. m.* підчáшник, *m.* Untermundschenk, *m.* [ten anhängen.
Підчепи́ти, (-пля́ти), *v. a.* von un-
Підчепýрити, *v. a.* nett machen, schmücken. [Bauche, — weiss (Ochs &).
Підчерéвий, *a.* von, unter dem
Підчеркáти, підчеркнýти, *v. a.* unterstreichen.
Підчесáти, підчíсувати, *v.a.* hinaufkämmen; — ся s. Причесáти трóха.
Підчини́ти, підчиня́ти, *v.a.* — збíже reinigen; 2) — перá *ОП.* zuschneiden; 3) untermischen, -mengen.
Підчи́нка, *f.* Falbel- od. Bortenbesatz unten am Unterrocke der Frauen, *m.*; 2) *pl.* підчинки ausgesiebte Körner, Geafter, *n.*
Підчи́стити, підчищáти, *v. a.* reinigen; 2) wegräumen, entwenden.
Підчмели́ти, *v. a.* s. Підхмели́ти.
Підшанцьóвувати ся до когóсь. §. *Др. с.* 297 sich zu jmdm nähern.
Підшафáрий, *s. a. m. Рч.* 12 Unterschaffner, *m.* [bläserei, *f.*
Підшепт, *m.* Einflüsterung, Ohren-
Підшéптувати, *v. a.* einflüstern.
Підшивáльник, *m.* Schustergesell, der die Sohlen unternähet.
Підшивáти, підши́ти, *v. a.* von unten annähen, unternähen, unterfuttern; — чóботи neue Oberleder u. Sohlen zu fertigen Röhren annähen; 2) ся під когó, н. що sich auf jmdn berufen, etw. zum Vorwand nehmen, unter etw. sich einschleichen.
Підшивка, *f.* підшитé, *n.* Unternähen der Sohlen u. des Oberleders, *n.* s. d. vor; 2) Gesellenarbeit, *f.*; 3) (підшевка) Unterfutter e. Kleides, *n.*
Підши́йка, *f.* s. Підгóрлиця 1).
Підши́пник, *m. Под.* eiserne Hülse, worin der Zapfen einer Walze läuft.
Підшмири́ти ся, s. Підхмели́ти ся.
Підштóвхувати, *v. a.* von hinten stossen. [*a.* §. aufstacheln, aufhetzen.
Підштри́кувати, підштýрити, *v.*
Підшýчувати, *v. a. Ч.* IV. 569 scherzen, spassen.
Під'юдити, під'юджувати, *v. a.* aufhetzen, anreizen, s. Підусти́ти.
Під'ючний, *a.* -е звіря́ Saumthier, *n.*
Під'я́бедити, *v. a.* §. verleumden.
Під'язи́чний, *a.* -а кість Zungenbein, *n. Пол.* [heit.
Під'язи́чниця, *f.* Art Kinderkrank-
Під'ярéмний, *a.* jochtragend, *К.* Joch-. [Lastthier, *n. К.*
Під'ярéмник, *m.* Jochstier, *m.* Zug ,
Під'ярівки. *pl.* Sommeräpfel, *pl.*
Піжда, *f.* s. Пóжид.
Піждáти, *v. a.* warten.
Піжити, *v. a.* tüchtig fuchteln.
Піжмáк &, піжмо & s. Пижмáк &.
Піз = біз = без s. Чéрез.
Пізва, *f.* Klage, Anklage, *f.*
Пізвáти, s. Позивáти.
Пізли́вий, *a.* hassend, rachsüchtig.
Пізма, пізьма, *Ф.* пізна, *f.* пізмо, *n.* Hass, *m.* Gehässigkeit; Rachsucht, *f.* Groll, *m.*; 2) Leid, Unrecht, *n.*
Пізмувáти на когó gegen jmdn grollen, Hass fühlen.
Пізнавáти, пізнáти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, einsehen, begreifen; — ся (з ким) mit jmdm bekannt werden; — ся на чім hinter etwas kommen, erkennen.
Пізнане, *n* Erkennung, Erkenntnis, *f.*
Пізнáка, *Ф.* пізнакóмість, -ости, *f.* merkliches Zeichen eines Fortschrittes, e. Vortheiles, s. Признáка.
Пізначни́й, *a. Фр. Нав.* kenntlich, bemerkbar, es ist zu erkennen.
Пізний, *a* spät; *adv.* пізно; -ий дуб Sommereiche, *f.* (Quercus pedunculata tardiflora); пізний Ивáн (auch *pl.*) ein Spätling, Spätvogel.
Пізни́ти ся, s. Опізня́ти ся, *Левч.*
Пізнóцьвіт, *m.* Herbstzeitlose, *f.* (Colchicum autumnale).
Пійка, *f. Ст.* Trinkgelage, Zechen, *n.*
Пійло, *n.* Getränk, Gesöff, *n.*; Schlempe, *f.*
Піймá, *f.* Gefangennehmung, *f. Мак.*; 2) пíйма Inhalt, *m.*; 3) Ueberschwemmung, *f.* s. Пóвінь, *Леча.* der Ueb. ausgesetztes Grundstück.
Піймáти, пійми́ти, *v. a.* fangen, ergreifen, bekommen, erwischen, erja-

gen; *begreifen, fassen; 2) — ся sich fangen, gerathen, kommen, *E.*; *b*) — ся s. Обіймати ся; *c*) — ся (und *v. n.*) mit d. *Infinit.* s. Підіймати ся чогось, sich verpflichten; *d*) s. Признавати ся; *e*) für jmdn einstehen.

Піймиця, *f.* Abtheilung, *f.* z. B. Wahlkreis, *m.*; 2) Zug des Hochzeitgefolges um die Braut abzuholen, *Kol.* I.305.

Пійти, *v. n.* s. Піти.

Піїт, піит, *m.* s. Поет, *Ш.* II. 162.

Піка, *f.* Pike, Lanze, *f.*

Пікавка, *f.* Pieper, *m.* (Authus); 2) —, пікало, *n.* Art piepende Spieldose.

Пікати, пікнути, *v.n.* piepen, piepsen.

Пікинер, *m.* Pikenier, Lanzenmann, *m.* *Ш.* I. 332.

Піклувальник, *m.* Fürsorger, Pfleger, *m.*

Піклуватися коло когось jmdm Sorge angedeihen lassen, *Ш.* I. 143.

Піклуватий, *a.* sorgend, sorgsam.

Пікний, *a.* zum Backen dienend, Back-, (піч, корито).

Пікноване, *n.* s. Пятно.

Піколок, -лка, *m.* s. Піч, Ofen, *m.*

Пікуй, *m.* *N.* e. Berges.

Пікулик, *m.* s. Пікавка 1).

Пікун, пікунець, -нця, *m.* s. Муравель; 2) Backtopf, *m.*

Пікшити, *v. a.* s. Покришити.

Піл, *g.* полу, *m.* Boden, *P.* I.45, Fussboden, *m.*; 2) (*gen.* пола) Bett, *n.* Pritsche, *f.*

Пільга, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* *АД.* I. 122. 214; 2) Keilvorrichtung zum Nachlassen, *f.* s. Фольга; *pl.* пільги Stangen beim Heben des zusägenden Klotzes od. beim Heuladen gebr.; 3) s. Підлога, Unterlage, *f.* *Пом.* II. 6.

Пільговий, *a.* рік ein Jahr frei von Steuern u. Abgaben, Freijahr, *n.*

Пільжити, *v. n.* s. Полївити; 2) *v.a.* — дерево die zum Flössen bestimmten Baumstämme zusammenwälzen.

Пілка, (*d.* пілчина), *f.* ein Stück Tuch etc. der Länge nach (zu спідниця); 2) Art Umschlagetuch für Frauen, *Ал.* 420; 3) Art dichtes Fischnetz.

Пілляти ся, sich heftig u. reichlich ergiessen (дощ).

Пільний, (пільский, пільцький, (*B.*) *a.* Feld-, -не сїно Ackerheu, *n.*; -не вікно s. Відпільний.

Пільх, *m.* *B.* s. Повх.

Пілюх, *m.* пілюшка, *f.* пілюша, -ати, *n.* Wickelkind, *n.*

Піля, *praep.* s. Біля *TP.* 121; днина піля днини Tag für Tag (*vgl.* Заспіль); 2) піля, *adv.* s. Після, *Wgr.* VIII.

Пімкнути ся, s. Помикати ся *ВБ.*

Пімста, *f.* s. Месть; — знає! der Henker, (d. Teufel) weiss es!

Пімститель, *m.* *Гол.* s. Метитель.

Пімстити, *v. a* rächen.

Пімше, (-и), *adv.* später, hernach, *Wgr.* XV. *Gr.* 25.

Пімшити, *v. a.* s. Толочити.

Піна, піниця, *f.* Schaum, *m.*

Піндзї, *pl.* §. на піндзьох стояти auf den Fingerspitzen stehen, *vgl.* На-венинячки.

Пінити ся, schäumen, Schaum machen.

Пінишниця, *f.* Art Bauchpilz: Spumaria, *Вол.*

Пінів верх, *m.* *N.* e. Berges.

Пінка, *f.* — морска Meerschaum, *m.*; 2) s. Старка (на молоцї). [блиця. *B.*

Пінькавка, *f.* пінькало, *m.* s. Зяблиця. *B.*

Пінькати, *v. n.* piepen.

Пінковатий, *a.* schaumartig, *Пол.*

Піньмати, s. Піймати, *Кв.*

Пінний, *a.* s. Пінявий; пінна (d. i. горівка), s. *a. f.* пінник, *m.* *C.* II. 254 Art (schäumender) guter Brautwein.

Пінниця, *f.* Stirnzirpe, *f.* (Cercopis spumaria).

Пінявий, *a.* *Ko.* 53. schäumend, schaumig, schaumbedeckt.

Пінязь, *m.* *gew. pl.* Geld, *n.*

Піняк, *m.* — слинявець, Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora spumaria).

Піп, *gen.* попа, *m.* Pfaff, Priester, Pfarrer, *m.* *adj.* попів, -ова, -ове; Піп Іван *N.* e. Berges.

Піпак, *m.* Piephacke, *f.*: Beulen an Hinterknieen e. Pferdes.

Піперек, *adv.* s. Поперек.

Піпка, *f.* s. Пипка; люлька.

Піре (-я, -е), (*d.* піренько, -ечко), *coll. n.* die Federn, das Gefieder.

Пірина, *f.* *P.* I. 154, Feder, *f.*

Піристий, *a.* federig, federartig, Feder-, *Пар.*

Пірити, *v. a.* federn, Federn verstreuen; 2) — ся mausern, mausen (die Federn verlieren).

Пірій, *m.* s. Пирій, перій.

Пірінка, пірянка, *f.* Federflocke, *f.* Federflaum, *m.*

Пірка, *f.* стрілка-, *Ч.* III. 294 das Geschoss, der Pfeil mit der Federfahne, m. dem Federkranze; 2) *Bein.* e. lebhaften Mädchens *H.* 267.
Піркут, *m.* *Зак.* wilde Taube.
Пірнач, *m.* *Кч.* 322 Feldherrnstab, Abzeichen mit e. Strauss von metallenen dünnen (federähnlichen) Blechstreifen.
Пірначка, *f.* Kalbsmagen, *n.* (*B.*); 2) Streckfussmücke, *f.* (Tanypus); 3) — вірлянка Adler- Saumfarn, *m.* (Pteris aquilina).
I. Пірний, *a.* *Пар.* s. Піристий.
II. Пірний, *a.* s. Попірний.
Пірникоза. *f.* *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps cristatus).
Пірнути, *v. n.* s. Поринати.
Піро, *n.* s. Перо.
Піродраха, *f.* Federschleisserin, *f.* *Ф.*
Пірчастий, *a.* fiederförmig, gefiedert; пірчастодільний fiederspaltig, *B.*
Пірчити, *v. a.* fuchteln, prügeln, *P.* I. 3. s. Періщити. [чити ся.
Пірчун, *m.* junger Bock; *vgl.* Пер-
Піряний, *a.* Feder, aus Federn.
Пісенька, *f.* s. Пісонька.
Пісенний, *a.* sängerisch, gesangreich.
Пісенник, *m.* Gesangbuch, Liederbuch, *n.*; 2) Sänger, *m.* *C.* I. 254.
Пісенність, -ости, *f.* Reichthum u. Lust an Liedern.
Піська, *f.* *Пар.* Inzicht, *f.* s. Підозріне.
I. Піскар, *m.* s. Пискір.
II. Піскар, *m.* Sandmann, *m.* *Пар.*
Пісківці *pl.* *N.* e. Berges. [sandhaltig.
Пісковатий, *a.* sandig, sandfarbig,
Пісковець, -вця, *m.* Sandstein, *m.*
Пісковий, *a.* Sand-, sandig.
Пісковиця, *f.* *N.* e. Berges.
Пісковище, (-иско), *n.* Sandfläche, *f.* *B.*; Sandhaufe, *m.* *Пар.*
Піскозбоилиця, (-збониця) *f.* Steinsauger, *m.* Pricke, *f.* (Petromyzon), *B.*
Піскомир, *m.* Sandmuschel, *f.* (Psammobia).
Піскучка, *f.* s. Мідик, мідиця. [*n.*
Післанъ, *f.* післанє, *n.* s Постіль; Bett,
Післанець, -нця, (*d.* післачик), післанник, *m.* Gesandte, Bote, *m.*
Післанецтво, *n.* Botengang, *m.* *adj.* післанецкий, Boten-, *Term.*
Післанка, післанниця, *f.* Botin, Botenfrau; Gesandtin, *f.*
Післянництво, *ГШ.* післаньство, *Кл.* *n.* Botenamt, *n.* Gesandtschaft, Mission, *f.*
Післанщина, *f.* Botenlohn. *m.* *ГШ.*
Пісдати, *v. a.* s. Посилати.
Пісдище, *n.* *Oc.* (62) I. 20 rechter Fuss (des Fängers von wilden Pferden).
Післіг, *m.* s. Післанець.
Пісдід, *praep.* mit d. *Genit.* nach: — мене nach mir in der Reihenfolge.
Пісонько, *m.* *dim.* s. Посол.
Після, 1) *praep.* mit d. *Genit.* nach, gemäss, entsprechend; *b*) nach; після завтра, п. завтрого übermorgen, післяобід, nach der Malzeit, *H.* 47; 2) *adv.* nachher, künftighin, s. Опісля *Ч.* II. 137; *Mi.* IV. 560.
Пісдянка, *f.* *gew. pl.* s. Песлянка.
Пісень, *f.* s. Пісня.
Пісний, *a.* Fasten-; nicht fett, mager; 2) * arm. [*m.* Sänger, Liedersänger, *m.*
Пісник, *Гол.* III. 532, пісникар, *Пар.*
Пісникати, s. Постити.
Піснити, *v. n.* *W.* Lieder singen, sich in Gesaug ergehen, *ВШ.* *B.*
Пісничка, *f.* s. Пісонька. [fastend.
Пісніковий, *a* *P.* II. 200 streng
Пісніти, *v. n.* erblassen, blass, bleich (blau) werden vor Schrecken, (*Ф.*).
Пісолюбний, *a.* liederliebend, *МШ.*
Пісословие, *n* geistliche Lieder, *K.*
Пісословний, *a.* sangesvoll, liederreich, *МШ.*
Пісновати, *v. n.* *He.* s. Пісникати.
Пісня, *f.* Lied, *n.*; Gesang, *m.*
Піснар, *m.* *TP.* 179 s. Пісник.
Пісок, -ску, (*d.* пісочок), *m.* Sand, *m.*; *pl.* піски sandige Landstriche, *pl.* Sandfläche, *f.* [Пісчаний.
Пісочанний, *M.* пісочний *Пар.* *a.* s.
Пісочник, *m.* Sandkraut, *n.* (Arenaria, Lepigonum) *B.*; 2) grauer Sanderling (Calidris arenaria); 3) Sternmiere, *f.* (Stellaria graminea) *B.*
Пісочниця, *f.* *Фр.* Streusandbüchse, *f.*
Піспа, *f.* *Oc.* (61) VI. 36 gegohrener Brei aus Roggenmehl, worin oft Aepfel gesäuert werden. [und für.
Піс(ь)піль, *adv.* nacheinander, für
Піст, *gen.* посту, *m.* das Fasten: 2) Fastenzeit, *f.*
Пісти, *v. n.* s. Піти. *Веч.* I. 237. 263. *Ог.* 90.
Пістинка, *f.* Nbfl. des Прут.

Пістни́й, *a.* s. Пісни́й.

Пістни́ця, *f.* пятниця — Fasten-tag, *m.* *Cm.* [*n.* Pistole, *f.*

Пісто́ль, *m.*пістоля́,-яти.(*d.*-ля́тко),

Пістри́к, пістря́к, *m.* пістря́чка, *f.* schwärige Beule, Packengeschwür, *n.* Eiterblase, *f.*

Пістру́к, *m.* s. Котюру́бка, *B.*

Пістря́вий, *a.* *Cm.* s. Пестри́й.

Пістува́ти, *v. a.* pflegen, warten.

Пісту́н, *m.* Pfleger, *m.* *pl.* Pflege-eltern, *pl.* *Пар.*

Пісту́нка, *f.* Kinderwärterin, *f.* Kindermädchen, *n.*; 2) Pflegemutter, *f.* *Пар.*

Пісту́нчити, *v. n.* кому́ jmds Kinderwärterin sein.

Пісця́ти, *v. a.* bepissen.

Пісча́ний, *a.* Sand-, sandig.

Пісча́нка.*f.*Sandköcher,*m.*(Sabella).

Пісчина́, пісчу́га, *Кн.* *f.* Sandboden, *m.* Sandsteppe, Puszta, *f.* *Це.*

Пісчи́нка, *f.* Sandkorn, *n.* *Не.*

Пі́сяти, *v.n.* pissen, harnen, Ч.II. 528.

Піт, *gen.* по́ту, *m.* Schweiss, *m.* взя́ти на по́ти zum Schwitzen einnehmen.

Пі́тайний, *a.* s. По́тайний.

Пітй, (піду́, піде́ш), *v. n.* hingehen, wohingehen; s. Итй; пішла́ ду́мка в сло́во а да́лї и в ді́ло der Gedanke gieng über in Wort u. That, wurde zum W. und zur Th. [schweissig.

Пітни́й, пітня́вий, *Cm.a.* schwitzend,

Пітни́к, *m.* Filzdecke unter dem

Пітнї́ти, *v. n.* s. Прі́ти. [Sattel, *f.*

Пітро́шити, *v. a.* s. Патро́шити.

Пітушо́к, -шка́, *m.* s. Півник; 2) — трева́лий Swertia perennis, *B.* etc.

Пітя́, -я́ти, *n.* s. Потя́, (*B.*).

Пі́хати, піхе́тьнути, пі́хнути, *v. a.* stossen, §.

Пі́хва, пі́хвиця, *B.* *f.* s. По́хва.

Піхвова́тий, піховча́стий, *a.*scheidenförmig, scheidig, *B.* [*adv.* s. Пі́шки.

Піхо́м, *Кч.*198. піхо́ю, *Ос.* (61)VI.41,

Піхо́та, *f.* Fussvolk, *n.* Infanterie, *f.* итй піхото́ю zu Fuss gehen; 2) Buschfisole, s. Пі́ша фасо́ля.

Піхоти́на, *АД.* I. 332, піхоти́нець, -нця,піхо́тник,*m.*Fussgänger,*m.* [ший.

Піхо́тний, піхо́чий, *a.* Fuss-, s. Пі-

Піхо́тниця, піху́рка, *f.* Fusspfad, Fussweg, *m.* [ner Futtersack.

Піхті́р, *m.* aus Schnüren geflochte-

Піхту́р, махну́ти -ра, zu Fuss sich aufmachen; піхту́рою, *adv.* *Кч.* 144 s. Пі́шки. [*f.* s. Міху́р.

Піху́р, (*d.* піхуре́ць, -рця́), *m.* Blase,

Піху́рниця, *f.* Physalia, *Пол.*

Піхурценіг, -о́га, *m.* Blasenfuss, *m.* (Thrips).

Піцто́ль, *m.* *Др. с.* 213 s. Пісто́ль.

Піч. *gen.* печи́, *f.* Ofen, *m.* (*dim.* пі́чка kleiner O.). [tuberosus).

Піча́вка, *f.* Erdbirne, *f.* (Helianthus

Пі́чкане & пі́чкати ся & s. Па́чкане, па́цькати ся &.

Пічку́р, *m.* *Н.* 139 Ofenhocker, *m.*; 2) Ofenheizer, *m.*; *adj.* пічку́рский, *Не.* des n.

Пічни́к, *m.* Ofensetzer, *m.* *Не.*

Пічну́, пічне́ш. &*praes.* zu Поча́ти.

Пічня́віти, пічнї́ти, *v. n.* aufquellen, aufschwellen. [Ofenherd, *m.* *C.* I. 7.

Пічу́рка, *f.* Ofen-, Küchennische, *f.*

Пішак, *m.* Fussoldat; Arbeiter zu Fuss (ohne Zugvieh) *m.*; 2) Пі́шка.

Пі́шва, *f.* Zieche, Bettzieche, *f.* Kissenüberzug, *m.* [Піхоти́на.

Пішени́ця, *f.* *m.* *Зап.* *Вер.* I. 6. s.

Піше́ць,-шця́,*m.*s.Пі́ший,піхоти́на.

Пі́шечий, *a.* -а доро́га, s. Пі́шка.

Пі́ший, *a.* zu Fuss; день — zu Fuss abgearbeitet, *vgl.* Піша́к 1); фасо́ля — s. Піхо́та 2). *Пом.* III. 92.

Пі́шка, *f.* s. Піхо́тниця. [Fuss.

Пі́шки, пішка́ми, пішко́м, *adv.* zu

Пішохо́д, *m.* *Ко.* 318 Fussweg, Trottoir, *m.*; 2) —, пішохо́дець, -дця, *К.* Fussgänger, *m.* *Фр.*

Піща́к, *m.* Pieper, *m.* (Anthus).

Піщина́, *f.* *Це.* -и́нка & піщу́га, піща́ний & s. Пісчина́ &, пісча́ний &.

Пія́вка, *f.* etc. s Пя́вка.

Пія́к, *aug.* піячи́ско, *m.* s. Пяни́ця; 2) *pl.* піяки́, s. Лохи́на.

Піяня́, -я́ти. *n.* etc. s. Пяня́.

Пі́яти, *v. n.* krähen; singen; 2) *АД.* II. 60 *v. a.*?

Піяти́ка, *f.* Saufgelage, *n.*

Пія́цтво, пія́ньство, *n.* Trunksucht, Sauferei, *f.* *Не.*

Пія́чка, *f.* Sauferin, *f.* trunksüchtiges Weib; 2) Hinterhaupt, *n.* (*B*).

Плав, (*d.* плаво́к, -вка), *m.* Strom, Fluss, *m.* fliessendes Wasser, *Ме.* 214. *Ке.* 160 (*opp.* став); Fluth, *Фр.* в плав,

пла́во́м(пли́сти etc.)in Strömen,fluthend, massenweise, *Левч.*; Anschwemmung, *f.*; 2)niederes Ufer mit Binsen bewachsen, *Кч.* 4. s. Пла́вня; 3) Floss, *n.* s. Сплав, *К.*; 4) s. Пла́ви.

Пла́ва, *f.* *Ф.* (*Пр.* III. 117)?

Плава́к, *m.* Schiffmühle, *f.* *Левч*; 2) *pl.* Flotthölzer beim Netz, *pl.* Flottholz, *n.* *Kol.* I. 73.

Пла́вати, *v. n.* schwimmen, schiffen; [(in der Luft) schweben.

Плава́ч, *m.* guter Schwimmer; 2) ви́тязь — Segelfalter, *m.* (Papilio podalirius)

Плава́чка, *f.* das Verflössen des [Holzes, (*B.*).

Пла́вень, -вня, *m.* Flussmittel, *n.* *Пол.*; 2) Nachenthierchen,*n.* (Euplotes),*B.*

Пла́взати, *v. n.* kriechen, schleichen, *Пр.* I. 175. s. Плазува́ти 1).

Пла́ви, *pl.* acht Schwungfedern der [Gans.

Плавико́вий, *a.* *Пол.* s. Флюорово́дний, s. Плавни́к 4).

Плави́ло, *n.* *gew.* *pl.* s. Плава́к 2).

Плави́на, *f.Мог.* плави́не, *n coll.*(*B.*) alles Leichte was sich über dem Wasser schwimmend erhält; 2) Treibholz, angeschwemmtes Holz; 3) плавина́, *f.* Flüssigkeit, *f.* flüssiger Stoff, *Пар.*

Плави́нка, *f.* *Пол.* s. Пла́вка 2).

Пла́виско, *n.* Schwemme, *f.*

Пла́вити,*v.a.*schwemmen; 2)schmelzen, *Пар.*; flössen.

Пла́вка, *f.*Flosse,*f.Пол.*; 2)Schwimm-[haut, *f.* *Пол.*

Плавки́й, *a.* flüssig; s. Пла́вний *.

Плавконо́жний, *a.* Ruderfüsser, Flossenfüsser, *m.* *Пол.*

Пла́влене, *n.* das Schwemmen.

Пла́вний, *a.*flüssig; fliessend, *leicht, flink, leicht; — міст Ponton-, Schiffbrücke, *f.*; — міхуре́ць Schwimmblase,*f.*

Плавни́к, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) Art Boot *Ос.* (61) I. 230; 3)Schmelzer, *m.* *Пар.*; 4) Flusspath, Fluorit, *m.* *Пол.*

Плавни́ця, плава́чка, *f.* Schwimmerin, *f.* *Пар.*

Плавни́чий, *a.* *Пар.* s. Пла́вчий.

Пла́вність, -ости, *f.* das Fliessende, Leichtigkeit (des Stils), *f.*

Пла́вня, *f.* Gewässer, *n.* Weiher, *m.*; 2) Niederungswald, *m.* *С.* II. 145. 163.

Плаву́н, *m.* Schwimmvogel, *m.* *Пар.*

Плаву́нець, -нця́, *m.* Schwimmkäfer, *m.* (Dytiscus).

Плаву́ха,*f.* s. Поло́вий, -а коро́ва.

Плаву́шник, *m.* Hottonia palustris.

Плавце́м, *adv.* schwimmend.

Пла́вції, *pl.* s. Спла́вник.

Плавця́ піти́, fortschwimmen, (*B.*).

Плавча́тий, *a.* mit Flossen versehen, Flossenthier, *n.*; 2) mit Schwimmhaut versehen, *Пол.*

Плавча́тка, *f.* Salpa pinnata, *B.*

Пла́вчий, *a.* Schwimm-, -а боло́нка Schwimmhaut, *f.* *Пол.*

Пла́вня, (-е), *n.* Moorgegend, *f.* *Ог.* 83.

Плаз, *m.* lange Ruthe beim Osterspiel,*Kol.* I. 195; 2) flache Seite; *Н.* 268? *adj.*плазови́й; пла́зом.*adv.*kriechend,*Фр.*

Пла́зень, -зня, *m.* die flache Seite (der Sense etc.); пла́зньом уда́рити mit der fl. S. schlagen.

Пла́зити ся, sich verflachen, sich [erniedrigen, *Зг.*

Пла́зка, *f.* Waschbrett, *n.* s.Ла́вка 2).

Пла́змо, *n.* *Gr.* 25 s. Пле́сно.

Пла́зніть, *adv.* mit der flachen Seite.

Плазови́тий, *a.* flach, s. Плоски́й.

Плазува́ти, *v. a.* mit der Fläche schlagen, fuchteln; 2) *v. n.* kriechen, krabbeln, *Ко.* 70; hinschlendern, *Мак.* *sich demüthig erweisen, unterwürfig sein, перед кимо́сь.

Плай, (*d.* плаїчо́к), *m.* пла́йочка, *f.* Fussteg, Fusspfad; Reitweg im Gebirg, *m.*; 2) Reihe, Schicht, *f.* плайо́м, *adv.* stracks, reihenweise, nebeneinander.

Пла́кане, (*d.*-а́нечко), *n.*das Weinen.

Пла́кати, (— ся, *К.*) [пла́чу, пла́чеш], *v. n.* weinen, klagen; плачу́щий (плаку́щий, *К*) weinend, Klage-.

Пла́кса, плакси́вець, -вця, *m.* Weiner, Greiner; (-in, *f.*); 2) Winselaffe, *m.* (Cebus apella).

Плакси́вий, *a.* weinerlich.

Плакси́виції, *pl.* das viele Weinen (als Kinderkrankheit).

Плаку́н, *m.* brauner Weiderich, (Lythrum salicaria).

Пламени́стий, *М.* пла́менний, *Ш.* II. 237, *a.* Flammen-, flammend, hell lodernd, lichterloh.

Пламени́ти, *v. a.* entflammen, *B.*

Пламені́ти, *v.n.Св.*flammen, lodern.

Плане́та, *f.* Planet, Wandelstern, *m.*; 2) *pl.* zeitliche Misstimmung, Misbehagen, *n.* Launen, *pl.*

Плане́тник, *m.* *Ч.* II. 584 Planetendeuter, Sterndeuter, Astronom; Zauberer, Magier, *m.* (-иця, -in, *f.*).

Планетуватий, *a. H.* 6. in der Planetenkunde bewandert.
Планиче, *n. coll.* Aeste, Zweige, *pl.*
Планіта.*f.* — гірська Berggöttin,*f.Ф.*
Планітний, *a.* zuträglich, wirksam (лік), (*B.*). [helfen.
Планїтувати, *v.n.* zuträglich sein,
Планкй, *pl.* wildes Obst.
Планний, *a.* s. Марний 1), худий.
Планніти, *v.n.* s. Марніти. нидіти.
Пласковець, s. Пластовець.
Пласник, *m.* Rispenfarn, *m.* (Osmunda)
Пласнути, *v. n.* s. Спласнути.
Пласт, *m.* Schicht, *f.* grosses dickes Stück; пластом, пластами schichtenweise. [303.
Пластати, *v. n.* sich plagen? *Др. с.*
Пластатий, пластоватий, *a.* in grossen Flocken, Schichten, *B.*
Пластина, *f.* Diele, *f. Кч.* 160.
Пластіве, *n. coll.* Schichten, *pl.*; geschichtete Aeste.
Пластовець, -вця, пластовик,пластун, *m.* Schnee in grossen dichten Flocken fallend, *m.*
Пластовий, *a.* -á дошка gewöhnlich (d. i. als Segment vom Baumstamme) gesägtes Brett (*opp.* гінтова д.).
Пластувати, *v. a.* Heu & in Schichten legen; 2) *v.n.* пластун sein. [III. 51.
Пластун, *m.* Art Grenzsoldat, *Ном.*
Пластунство, *n.* Dienst eines пластун, *m.*; 2) Jagd auf Morästen *f.*
Плат, *m. Ч.* IV. 676 einige Ellen lange weisse Leinwand; 2) Lappen, *m. Ном.* III. 51.
Плата, *f.* плат, *m. Ф.* Bezahlung; Besoldung,*f.*Lohn, Gehalt.*m.Ном.* III.50.
Платати. *v. a.* s. Латати (*B.*).
Платва. *f.*Balken,*m.* Dachschwelle,*f.*
Плате, *n.* Kleidung, *f.* Kleid, *n.*
Платен, *a. Ф.* (*Пр.* III. 285) s. Платний; я був би — ich könnte bezahlt werden; кому тото платно? wem bringt es Nutzen?
Платина *f.* s. Платок; Kopftuch, *n.*
Платинка.*f.*Plättchen,*n.*(lamella),*B.*
Платинник, *m.* Art Schwamm: Agaricus.
Платити, (плачу, платиш, платить), *v. a.* zahlen, bezahlen, entrichten; * vergelten, belohnen; 2) *v. n.* gut bezahlt werden. [lung, *Кн.*
Платїж, *m.* Bescheinigung der Zah-
Платка, *f.* s. Латка, (*B.*).
Платкований, *a.* fleckig, gefleckt.
Платний, *a.* bezahlt, besoldet; beglichen, *Др. с.* 149; 2) zahlbar, fällig (e. Wechsel); 3) lohnend; не є платно, не робить ся — es hat keinen Erfolg, bethätigt sich nicht (лїкарство); s. Платен. [*m. Пар.*
Платник, *m.* Zahler, Zahlmeister,
Платничий, *a.* Zahl-, Zahlungs-.
Платня, (*d.* платничка), *f.* s. Плата, Gehalt, *m.* [платовка).
Платов, -тви, *f.* s. Платва, (*dim.*
Платок, -тка, (*d.* платочок), *m.* ein Stück Tuch, Stück Leinwand, Schnupf-, Taschen-, Halstuch, *n.*; 2) Lappen, *m.* s. Плат, платина. [*pl.* (Lamellicornia),
Платочкорогі, *pl.* Blatthörnige,
Платчатий, (-астий), *a.* lappig, in Lappen getheilt; -асті, *pl.* Primelblütige, *pl.* (Petalanthae).
Платаниця, *f. Ос.* (61) III. 21 vornehm Gekleidete. [Онучка.
Платянка, *f.* Fusslappen, *m.* s.
Плаун, *m.* Tannenbärlapp, *m.* (Lycopodium selago).
Плаха, *f.* flaches, lang abgespaltenes Stück Holz mit einer scharfen Kante; 2) Schwert, *n. C.* II. 263; 3) Tischplatte, *f.*; 4) Block, *m. Гр.* [lum) *Вол.*
Плахітка, *f.* Wulst, *m.* (volva, vel-
Плахта, (*d.* плахотка, плахтинка), *f.* s. Верета; 2) weibl. Rock (спідниця).
Плач, -чу, *m.* das Weinen, Wehklagen, *n.*; плачі мати weinerlich sein; Klagelied, *n.* [lich, Thränen-, *Макс. Т.*
Плачевний.*a.* beweinenswert,kläg-
Плачка, плачниця, *f. Пар.* Klageweib, *n.*
Плачно, *adv.* weinend, thränend, *Св.*
Плачня, *f. N.* e. Berges.
Плашанкй, *pl.* kleine Schlitten aus zwei breiteren Scheithölzern (плаха).
Плашка, *f. dim.* s. Плаха; Holzspan, *m.* [ten, (Holz).
Плашковатий, *a.* in breiten Schei-
Плащ, (*d.* плащик), *m.* Mantel, *m.*
Плащаниця, *f.* das Tuch worauf Christi Grablegung abgebildet ist.
Плащина, *f. K.* s. Площина.
Плащуватий, *a.* in Mantel gehüllt;

М+Б. 120. 121? [temulentum.

Плевéл, *m.* Lolium perenne u. L.

Плевéльниця перíйка, *f.* s. Перíй, *B.*

Плевýн, *m.* Pottfisch, *m.* *Пар.*

Плезувáти. *v. n.* § voraussetzen, supponieren, (*Фр.*). [Säugen.

Плéкане, *n.* Pflege, Zucht, *f.* das

Плéканець, -нця, плéканчик, *m.* Pflegekind, *n.* -sohn, *m.* Pflegebefohlener; gut genährtes, gepflegtes Kind; verzärteltes Söhnchen; der im Ueberfluss aufgewachsen ist u. dem man es ansieht, (*Ф.*).

Плéканка, (*d.* -áночка), *Вах* плекáнниця, *У. f.* Pflegetochter, die zärtlich Gepflegte.

Плекатáрка, (*d.* -áронька). *f. Гол.* III. 82 Pflegerin, Wärterin, *f.*

Плекáтель, *m.* Pfleger; Züchter, Erzieher, *К. m.* (-елька, *f.* -in, *f.*).

Плекáти, (-áю, -áеш), *v. a.* pflegen, warten, erziehen, züchten; säugen.

Плекотóра *f.* Mutterschaf, Ziege, das (die) ein fremdes Lamm (Zicklein) säugt.

Плектú, плечú, (плечý, плечéш), *v. a. У.* s. Плекáти.

Плéме, племéне, *Пар.* плéмя, -ени, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Familie; Nation, Generation, *f.* [stammt.

Племéнний, *a.* Stammes-, ange-

Племéнність, -ости, *f.* Nationalität.

Племéнство, *n.* *Зг.* s. Плéме.

Племíнник, племяннuк, *m.* Neffe; Anverwandte, *m.*

Племíнниця, племянщичка, *f.* die Anverwandte; Nichte, *f.* [стий.

Пленúстий, *a.* brüchig, s. Плїнú-

Пленúти ся, brüchig werden.

Пленúця, *f.* Stamm in zwei Hälften gesägt als Bauholz, *m.*; 2) Ketten, Fesseln, *pl.* *Ч.* I. 166.

Пленúчити, *v. n.* ungereimtes Zeug sprechen; schwärmen in Fieberhitze; — ся, пленїтáти ся träumen, (*Фр.*) wunderlich zugehen, *Ф.*

Плéнтати, *v. a.* nachlässig stricken, *Не.*; — ся *С.* I. 54 herumirren.

Плéсень, -сня, *m.* Scheibenqualle, *f.* (Cassiopea).

Плеск, *М.* III. 129. плéскiт, -оту, *Cm. m.* das Plätschern, Geplätscher, *m.*

Плéскавка, плескавúця, *f.* s. Плоскавúця. [-wecken, *m.*

Плéсканка, *f.* — сúра Käselaib,

Плескáти, (плéщу, плéщеш). *v. n.* plätschern; 2) в долóнї, в рýки — klatschen; *plaudern, plauschen; 3) plätten, glätten.

Плескáтий, *a.* flach, platt.

Плескáч, *m.* плескáчка, *f.* Art flaches Strohbündel zum Dachdecken; 2) unreife Erbsenschote, s. Лопáтка 3); 3) Rhodeus sericeus (Cyprinus amarus).

Плесковáтий, *a.* flach gedrückt (фляшка).

Плéсно, *n. gew. pl.* плéсна, Mittelfuss, *m.* (metatarsus), Plattfuss; 2) Mittelhand, *f.* (metacarpus); 3) Lücke, leere Stelle im gedüngten Felde.

Плéснути, *v.n.* s. Плескáти 2), (die Hände) zusammenschlagen.

Плéсо, *n.* tiefe Stelle im Wasser; Flusssee, *m.* Untiefe, *f.*; 2) s. Плéсно 1).

Плéсти, (плетý, плетéш), *v. a.* flechten, winden; 2) plauschen; * коло рóта плетé ми ся ich habe es auf der Zunge, (*В*).

Плетáр, плетéнь, -тня, *К.* I. 297 geflochtener Zaun, Flechtwerk, *n.* geflochtenes Thor; 2) Material zum Flechten.

Плетéне, *n.* etwas Geflochtenes; Korb, *m.*

Плетéник, *m.* geflochtene Bretzel.

Плетенúця, *f.* Geflecht, *n.* s. Плїть 1); 2) s. Зáплїтка; Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.*; 3) Klatsch, Plausch, *m.* eitles Gerede, Geschwätz, *n.* (auch *pl.*).

Плетенцé, *n.* kleines Floss.

Плетенáк, *m.* s. Плiт, плетáр 1).

Плетúво, *n.* Flechtwerk, *n.* *В.*; 2) Spitze, Flechte (geklöppelt), *f.* *Cm.*

Плетúця, *f.* s. Плотúця. [stiel.

Плéтище, *n.* geflochtener Peitschen-

Плетїй, *m.* Flechter, *m.* *Левч.*

Плéтїнь, *f.* *Ме.* 295. Geflecht, Gewinde, *n.* [ken, *T.*

Плетнúцтво, *n.* das Flechten, Wir-

Плéтня, *f. gew. pl.* *К.* Plauschereien, *pl.* Klatsch, *m.* erkünstelte Lügen.

Плетýха, *f.* Klatschweib, *n.* *Cm.*

Плéтчик, плетюга, *m.* Maulmacher; Ohrenbläser, *m.*

Плетянка, *f.* s. Плéтїнь; umfriedeter Brunnen, *Не.* (*Пр.* III. 147).

Плець, *m.* *М+Б.* 355 s. Пляц.

Плечáнка, (-цáнка), *f.* Hemd ohne

Falten beim Kragen, *n.*

Плечáстий, (-áтий, *M.*); плечи́стий, *a.* breitschulterig, starkschulterig, vierschrötig.

Плечé, плеченя́, -я́ти, *n.* плечи́ці, *pl.* Schulter, *f.* плéчі, die Schultern, der Rücken; *плéчі мáти за coбóю e. Stütze an jmdm haben, protegirt werden.

Плéчико, *m.* Stickerei am Hemd an der Achsel, *f.*; *pl.* плéчка, Achsel- u. Schultertheile des Hemdes, *pl.*

Плечкó, *n. P.* I. 120 Schulterblatt, Viertel, *n.* v. geschlacht. Vieh).

Плéчний, *a.* Rücken-, Schulter-, *B.*

Плечни́стий, *a. Фр.* s. Плечáстий.

Плéшня, *f.* Stock mit Eisenspitze, *m.*

Плещýк, *m.* s. Лещýк (Art Spiel).

Плив, *m.* Fluss, Lauf, *m.* час плив своїм пли́вом *M.* III. 46; пли́вом пли́сти stark fliessen, strömen, s. Плав.

Пливáк, пливáч, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) s. Плавáк, *Левч.*; 3) Seeschwalbe, *f.* (Sterna).

Пливéць, -вця, *m.* s. Плавунéць.

Пливки́й, *a.* flüssig, *Фр.*

Пли́вний, *a.* (*Фр.*). s. Плáвний, -а бéсїда fliessende Aussprache.

Пливýн, *m.* Flugsandboden, *m.*

Плиг, *m.* Sprung, *m.* * з плигý збúти ся *Ко.* 44 sich beirren lassen, confus werden; 2) *int.* vom unerwarteten Aufkommen, Einspringen, s. Гульк.

Пли́гати, плигонýти, *Ст. v.n.* hüpfen, springen, sich tummeln, *IГ. Пом.*

Плин, *m.* Flüssigkeit, *f. ГШ.* [III. 114.

Плинь, *f.* Fluss, Lauf, Verlauf, Wandel, *m.* das Fliessen, *He.* Strömung, *f. ОП.*; нітú в плинь verloren gehen, schwinden.

Плини́чити ся, *Ф.* s. Плени́чити.

Пли́нний, *a.* flüssig.

Пли́нність, -ости, *f.* Flüssigkeit, *f.* das Flüssigsein, *ГШ.*

Плинýти, *v. n.* fliessen, s. Пли́сти.

Плис, *Ч.* V. 347?

Плись! *int.* vom Einfallen ins Wasser.

Пли́ска, *f.* Blässhuhn, *n.* (Fulioa atra); 2) —, пли́сква, Bachstelze, *f.* (Motacilla alba).

Плисковáтий, *a. He.* flach gelegen.

Плисóвий, *a.* von Plusch, plüschen.

Пли́сти, (пливý, пливéш), *v. n.* fliessen; 2) schwimmen; schiffen, segeln.

Пли́стка, *f.* s. Пли́ска 2).

Пли́та, (*d.* пли́тка), *f.* пли́тє, *n. coll.* Platte, Fliese, *f.* Pflasterstein, *m.*; 2) Ziegel, *m*; 3) Floss, *n. C.* II. 121.

Плитки́й, пли́тий, *a.* seicht; -и́й тарíль flacher Teller. [Platten-, Quader-.

Плитóвий, плитнякóвий, *Пол. a.*

Плївá, *f.* Haut, Membrane, *f.*; 2) Zwerchfell, *n.*

Плíвка, *f.* dünnes Häutchen; 2) Balgklappen, *m. B.*; 3) *pl.* плївки́ Augenlider, *pl.* s. Клїпки́.

Плївни́й, *a.* s. Плїнни́й.

Плід, *g.* плóду, *m.* Frucht, *f.* Fötus, *m.*; 2) Erzeugnis, *n.*

Плідни́й, *a.* fruchtbar; ergiebig; -а мáтка befruchteter Weisel; плíдно в кошáрі reich gesegnet, *Kol.* I. 98.

Плідни́к, *m.* Fruchtlager der Pilze, [*n. Вол.*

Плїки, *pl.*? *Шог.* 154?

Плін, *g.* плóну, *m. КС.* IV. 590. 507. s. Полóн, Gefangenschaft, *f.*

Плїнь, *f.* von e. betriebsamen, gescheidtem, energischem Menschen; von e. Zudringlichen. [Schmiedeeisen, *m.* (*Ф.*).

Плїнá, *f.* Splitter, (*Фр.*); Splint im

Плїни́стий, *a.* splitterig, brüchig, *Фр.*

Плїни́ти, *v. a.* s. Невóлити: детúна мáтїр плїнить (ссýчи грýди).

Плїнíвка, *f.* Thesium montanum.

Плíнка, *f.* Bruch, *m.*; 2) sehr dünne Schichte, Ueberzug, Membrane, *f. Под.*

Плїнни́й, *a.* ergiebig, ausgiebig. [(*Ф.*).

Плїновáтий, *a.* splintig, (Eisen &),

Плíнчити, *v. a.* s. Плїни́ти.

Плїсень, плíсїнь, плíсонь, (*B.*), *f.* Schimmel, *m.* Kahm, *f.* Kopf-, Brodschimmel (Mucor mucedo).

Плісни́к, *m.* Flösser, *m.*

Плíсницї, *pl.* Fadenpilze, *pl.* (Hyphomycetes, Mucedines).

Плíсність, -ости, *f.* s. Плїсень.

Плíснїти, *v. n.* schimmeln, schimmlig, kahmig werden, vermodern.

Плíснявий, *a.* schimmelig, moderig.

Плїснявка, *f.* Art Geschwür an der Zunge, *Др. с.* 28; 2) —, плíснянка, (*Фр.*) s. Плїсень.

Плїсняки́, *pl.* Myxomycetae, *Фр.*

Пліт, *g.* плóта, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*

Плїть, *g.* плїти, *f.* etwas Geflochtenes, Flechte, *f.*; Geflecht, Gewinde zum Strohhut, *n.*; 2) geflochtene Knute, Geissel,

f. pl. Ruthenstreiche, *pl. Кв.* 277.

Плітка, плі́точка, *А-Г.* 168, *f.* s. Плоти́ця. [Flechten des Wagenkorbes.

Плї́тка, *f.* ein Umzug, Aufzug im

Плїтки́, *pl. Н.* 135 Klatschereien, *pl.*

Плї́точка, *f.dim.Кв.*417 s. Плїть 2).

Плїту́ха, *f.* Convolvulus sepium.

Плїтце́, *n.* kleines Floss zum Ueber-

Плї́ха, *f.* s. Плї́шка. [fahren.

Плї́чко, плїчце́, *n. dim.* s. Плече́, *Ф.*

Плїш, *m.* Glatze, kahle Platte; Blösse, Lücke, *f.*; 2) *N.* e. Berges; *Пом.* III. 10.

Плїша́нка, *f.* Saxicola leucomelas.

Плїши́вий, *a.* плїши́вець, -вця, *m.* mit Glatzen, kahlköpfig, Kahlkopf, *m.*

Плїши́ти, *v. a.* s. Заплїши́ти.

Плї́шка, *f.* kleiner Keil zum Verkeilen, Vernieten; 2) *pl. N.* e. полони́на.

Плова́, *f.* Flutregen, *m.*; 2) s. По́вінь.

Плова́не ді́ло *Р.*I.74? leichtes Spiel.

Плове́ць, -вця́, *m.* Schiffer, Seefahrer, *m. М.* III. 49.

Плоди́ст, плоди́стець, -сця, плоди́сток, -тка, *m.* Winter- Jakobszwiebel, *f.* (Allium fistulosum); 2) s. Зрізованець.

Пло́дити, *v. a.* zeugen, erzeugen, Früchte hervorbringen; — ся sich vermehren, s. fortpflanzen; vorkommen.

Плодли́вий, *Н.* 286, плодови́тий, плодю́чий, (щий), *С.*I.104, пло́дний, *a.* s. Пліднйй.

Плодни́стий, *a.* befruchtend.

Плодни́ця, *f.*fruchtbares Weib, (*Фр.*).

Плодови́й, *a.* Zeugungs-, Vermehrungs-. [дю́чість, -ости, *f.*Fruchtbarkeit, *f.*

Плодови́тість, пло́дність, пло-

Плож, *Ч.* III. 16? [I. 256.

Пльо́ндрати ся, umherirren, *С.*

Пльо́ндри, *pl.* s. Штанда́ри.

Пльондро́ване мі́сто кре́міньом

Плонка́, *f.* s. Лїсни́ця. [доко́ла?

Пло́нно, *adv.* — каза́ти щось fliessend, leicht.

Пло́сїнь, пло́скань, *Пар. f.*s. Пло́ща.

Пло́ска, *f. N.* e. Berges.

Плоскави́ця, *f.* Blicke, *f.* (Abramis blicca). [ge, *f.* (Hippobosca equina).

Пло́скавка кінська́, Pferdelausflie-

Плоска́ль, *m.* s. Плосконо́гий, *Пар.*

Плоскв а́ *f.* Wasserscorpion, *m.*(Nepa).

Плоски́й, *a.* flach, platt; eben, plan; -е́ зе́ркало Planspiegel, *m.*

Пло́скінь, *f.* s. По́скін; плоскі́нний, (-ку́нний), s. Поскі́нний.

Пло́скість, -ости, *f.* Flachheit; Plattheit *f. ГШ.*; 2) Fläche, *f. Пар.* Flächeninhalt, *m.*

Плосковипу́клий, *a.* planconvex.

Плосковогну́тий, *a.* planconcav, *Пол.* [Brustkasten, *Под.*

Плоскогру́дий, *a.* mit flachem

Плоскокру́жок, -жка, *m.* Tellerschnecke, *f.* (Planorbis). [*n. Пар.*

Плоскомі́р, -іра, *m.* Flächenmass,

Плосконо́гий, *a.* flachfüssig; Plattfuss, *m. Пар.*

Плосконо́сий, *a.* plattnasig, Plattnas, *Пол.*; -а ка́чка Löffelente, *f.* (Anas clypeata); ка́чиця плосконо́сиця *Ч.* II. 322 mit plattem Schnabel.

Плоскорі́вня, *f.* flaches Plateau, *Це.*

Пло́скочере́вий, *a.* plattbäuchig.

Пло́скош, *m.* Plattwurm, *m.* (Planaria). [(Platessa vulg.).

Плоску́ша, *f.* Scholle, Plateise, *f.*

Плости́ти, *v. a.* glätten, plätten, *В.*

Плості́ве, *n. coll.* grosse Aeste, *vgl.* Пластіве. [Platte, *f.*

Плот, *m.* плоть, *f.* Floss, *n.* Flösse,

Плоть, *f.* Leib, *n.* Fleisch, *n.* † *Ш.* I. 227. *1Г.*; 2) сла́ба́ — *Ф.* (*PX.* 119) das schwache Geschlecht (płeć); 3) s. Плоти́ця.

Плота́р, *m.* Flösser, *m.* (*В.*).

Пло́тва, *f.* s. Плоти́ця.

Пло́тик, *m. dim.* s. Пліт; 2) Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).

Плоти́ця, (-и́чка), плотни́ця, *f.* Plätze, Rothfeder, *f.* (Leuciscus erythrophtalmus).

Пло́тний, *a. Пол.* dicht. [barbarum.

Пло́тник, *m.*s.Пло́тик 2); 2) Lycium

Пло́тня, *f.* Blechplatte des Kochofens, *f.*

Плотове́ць, -вця́, *m.* gemeiner Tabak auf Hecken (пліт) getrocknet.

Плотови́ця, *f.* Floss, Flossholz, *n.*

Плохи́й, плохови́тий, *Ф. a.* schlecht, gering, sehr mittelmässig (*compar.* пло́хший *Р.* I 21); *adv.* пло́хо *Кч.* 53 leichtfertig, unachtsam. [correctheit, *f.*s.Хи́ба.

Пло́хість, -ости, *f.Зг.*Mängel, *m.*Un-

Плохі́щати, *v. n.* schlechter werden *Ог.* 110. [gem, schlechtem Gewinn, *Т.*

Плохоко́ристний, *a.* von gerin-

Плохоу́м, *m. Ф.* плохоу́мний, *a.*

Schwachkopf, *m.* geisteskrank; 2) leichtsinnig. [lich; s.? Клапоухий *H.* 171?
Плохутий, *a.* s. Плохий, schwäch-
Плохутка. *m.f.Ко.*74Schwächling,*m.*
Плошати, *v. n. Ш.* I. 380 saumselig,nachlässig, leichtfertig sein,werden.
Плошка, *f. C.* Lämpchen, *n.* (bes. zur Illumination).
Площа,площавина.*f.*Fläche,Ebene,*f.*
Площик, *m.* s. Плескач 1); 2) Pfeilspitze, *f.*
Площина, *f.* Flächenraum, *m. Пар.*
Площинничка, *f.* Placopsilina.
Площистий, *a.* flach, *Вах.*
Площиця, *f.* s. Плотва.
Площний, *a.* Flächen-.
Площість, площність, *ГШ.* -ости, *f.* Flächeninhalt, *m.*
Площовина.*f.Б.Пр.*VI.9Gebüsch,*n*
Плуг, *m.* Pflug, *m.*
Плуганити ся, *Не.* langsam, gemächlich hergehen, wohin ziehen, fahren.
Плугатар, (-атор). плугач, плужанин, *m.* Pflüger, Ackersmann, *m*
Плуговий, *a.* — віл Pflugochs, *m.* -é, *n. s. a.* Pfluggebühr, *f.*
Плуговиця. *f* Pflugdienst, *m. Пар.*
Плужити, *v. a.* s. Орати. *Ф.*; *кому zu jmds Gunsten pflügen, *П. n.* 98 zuträglich sein, vonstatten gehen, (*impers.*) *Др. с.* 146; gedeihen, blühen *H.* 46.
Плужок, -жка, *m.* Häufelpflug, *m.*
Плутавий, *a.* verkrüppelt, missgebürtig.
Плутанина, плутанка *П.* VI. плутаниця *P.* II. 65. *f.* Verwickelung, Verwirrung, *f.*verworrenes Zeug, Gewirre,*n.*
Плутати, плутувати, *v. a.* verwickeln, wickeln; wedeln *P.* I. 16; * ungereimtes, verworrenes Zeug sprechen 187.
Плутня, *f. Ч.* IV. 204; плутощі, *pl. М+Б.* 383 Betriegerei, Schelmerei, Spitzbüberei. *f.* Schwindeleien, *pl.*
Плутяга. *m.Зак.* Schuft, Spitzbub,*m.*
Плуца, *f.pol.* s. Легке; *adj.* плуцвий Lungen-, *Пол.*
Плюва. *f.* s. Плїва.
Плювати, *v. n.* speien, spucken; — кервов Blut auswerfen; 2) schmeissen (v. Eierlegen der Sohmeissfliege); *Пот.* III. 113.
Плювачка, *f.* Spucknapf, -kasten, *m.* -becken, *n.*; 2) Art Weissfisch, (*B.*).

Плюга, *m. f.* плюгавець, -вця, *m.* плюгавий, *a.* garstig, schmutzig, niederträchtig.
Плюгавити, *v. a.* s. Поганити.
Плюгавиця, плюгавка, *f.* liederliches Weib; 2) Dungfliege, *f.* (Scatophaga), *B.*; 3) s. 'Ящірка.
Плюгавство, *n.* Sudelei, Schweinerei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Ungeziefer, *m.*
Плюдри, *pl.* Pluderhosen, *pl.*
Плюзине, *n.* s. Павзе; кізлине.
Плюнути, плюти, s. Плювати.
Плюсь! *int.* vom plätschernden Fall ins Wasser, *C.* I. 103. platsch!
Плюск, *m.* плюскота, *f. H.* 64. *M.* das Plätschern, Geplätscher, Geräusch,*n.*
Плюскати, плюскотати,плющити, *v. n.* plätschern.
Плюскатий, *a.* s. Плескатий.
Плюсклий, *a.P.* II. 208 unreif grün, verkümmert.
Плюсно, *n. Пол.* s. Плесна 1); 2) Sprungbein,*n.* (astragalus). [Unwetter,*n.*
Плюта, (*d.* плютка). *f.* Regenwetter,
Плютїти, *v. n.* regnen; плютит es regnet.
Плютка щелиста, rissiger Blätterschwamm, (Agaricus rimosus), *Вол.*
Плюха. *f.* s. Заплювиця.
Плюхнути. *v. n. M.* I. 113 und — ся *Ос.* (61) IX. 43 fallen, sich niederstürzen, -senken.
Плюш, *m.* Plüsch, *m. adj.* плюшовий.
Плюшняк, *m.* Art Pflze. [hederacea.
Плющ, *m.* s. Блющ; 2) Glechoma
Плюща, *f.* Platzregen, *m.* (*B.*).
Плющити. *v. a.* — очи die Augen zudrücken, schliessen.
Плющух. *m. Пол.* s. Кригушка.
Плявдувати. плязувати, *v. n.* gut bekommen, zuträglich sein, — кому.
Плявка, *f.* s. Пявка.
Плякати ся, gesäugt, aufgezogen werden; s. Плекати.
Плям-плям, *int.* vom undeutlichen, schnalzenden, stotternden Reden.
Пляма, (*d.* плямка). *f.* Flecken, Schmutzfleck, *m.* [voll Flecken, Fleck-.
Плямий, *B.* плямистий, *a.* fleckig,
Плямити, *v. a.* schmutzig machen, beflecken.
Плямка *f.* s. Клямка.*Левч. Кв.* 230.
Плямкати, *v. n.* hin u. her die Zun-

ge bewegen, schnalzen. [(Zerene) *B.*

Пля́мник, *m.* Fleckenspanner, *m.*

Плян, *m.* Plan, *m.*

Пля́нтро, *n.* s. По́дро, під.

Плянтува́ти, *v. a.* planieren, ebnen.

Плянува́ти. *v. a.* nach e. Plan den Boden theilen. [dertasche, *f.* s. Цокоту́ха.

Пля́пля, *f.* Klatschweib, *n.* Plau-

Пляс, *m.* s. Та́нець.

Пляса́ти, (пля́шу, пля́шеш), плї-са́ти), *v. n.* tanzen, vortanzen; *K.* I. 271.

Пля́сканка, *f.* s. Пле́сканка; Klumpen weichen Lehmes mit Händen bearbeitet.

Пляска́ч, *m.* Schlag, *m.* Schelle, *f.*

Плясови́ця, *f.* Tanzunterhaltung, *f.* *Mi.* II. 304.

Пляст, *m.* s. Пласт.

Плята́н, *m.* Platane, *f.* (Platanus); плятанова́ті Platanеae. [но́вий

Пляти́на, *f.* Platin, *n.* *adj.* пляти-

Пляц, -цу, *m.* Platz, *m.* freier Raum; пляцове́, *s. n. a.* Standgeld, *n.*

Пля́цок, -цка, (*d.* пля́цочок), *m.* s. Паляни́ця; 2) ein leichter Schlag, eine Patsche. [s. Фля́шка &.

Пля́шка, (*d.* пляши́на, -и́нка), *f.*

Пне́вий, *a.* Stamm-, *Бор.*

Пнїве́, *n. coll.* s. Пень, пняк.

Пну́ра, *f.* *Пол.* wildes Mutterschwein; s. Пону́ра. [Klotz, *m.*

Пняк, (*d.* пнячо́к, -чка), *m.* Stamm,

Пня́ти ся, (пну, пнеш), *v. a.* sich emporzuschwingen suchen, hinauf, höher wollen; klimmen, ranken.

Пня́тин, *m.* *N.* e. Berges.

По, *praep.* nach, bis, bis an, zu, wegen; an, auf, in, über, von, aus; I) *mit d. Accus.* bez. по *a*) den Raum über den sich die Thätigkeit erstreckt, ohne ihn auszufüllen: по сей бік an dieser Seite, по пра́ву ру́ку rechts, по коне́ць стола́ am Ende (Rande) des Tisches. Distributiv: по два & zu zwei &, коштува́ти по три ри́ньскі, раз по раз Mal auf (um) Mal, éinmal übers (ums) andre, vielmal; по дви́чі zweimal; *b*) bez. räumlich und zeitlich die Grenze, bis zu welcher sich e. Thätigkeit erstreckt: по колї́на bis an die Kniee, по по́яс bis zu den Hüften, по у́ха bis an die Ohren, по коне́ць сьвíта bis ans Ende der Welt; ferner das Mass u. den Grad bei *Compar.* u. *Superl.*: нема́ по здоро́вля доро́жшого es ist nichts über die Gesnndheit theuerer (dsgl. по-над); *c*) bez. den Grund: по що? weshalb, warum?; *d*) bez. по bei den Verben der Bewegung den Gegenstand, dessentwegen sie vor sich geht: прийти́, поїха-ти, післа́ти по кого́сь, по щось: nach, um zu — holen etc.; *e*) bez. die Zeit: по всяк день (durch) jeden Tag, Tag für Tag; по ра́но in der Frühe, по дру́гий & раз zum zweiten Male. II) *mit d. Dativ.* bez. по *a*) den Raum, über den sich etwas erstreckt, (dsgl. mit dem *Local.* u. *Accus.*): по у́лицям, по лїса́м, по го́рам, по бі́лому по́лю, по го́роду, по мо́стови; *b*) bez. die Zeit, in deren Verlauf e. Handlung fällt: поране́ньку in der Frühe; по (пі) дне́ви beim Tageslicht, bei, am Tage, по́-ночи in (bei, während) der Nacht, по недї́-лям an Sonntagen; *c*) bez. по dasjenige, dem ein anderes angemessen ist, in Bezug worauf, in Betreff wessen, wornach etwas ausgesagt wird, ferner die Art u. Weise, u. das Mittel: по пла́тю встріча́ють а по ро́зуму випроваджа́-ють nach der Kleidung u. nach dem Verstand jmds ehrt man ihn; по и́мени кли́кати, по ма́тери бли́зький своя́к mütterlicherseits; по пра́вдї каза́ти, жи́ти wahrheitsgemäss, gerecht, ehrlich; по за́кону nach dem Gesetze, gesetzlich, по бо́жому gottgefällig, gerecht; по на́шому nach unserer Sitte, по мо́єму nach meinem Wunsch; по сусї́дству in Bezug auf die Nachbarschaft, nachbarlich, по нево́ли wider Willen, ungern, unfreiwillig, по да́вному nach altem Brauch, по п'я́ному im Rausch, по мужи́цкому bäuerisch, по яко́му? wie? auf welche Weise? пізна́ти по бе́сїдї, по го́лосї, по німе́цкому пока́зу заговори́ти *Ш.* II. 68. *d*) bez. по die Distribution; по кава́лку je ein Stück, stückweise, ко́ж-дому да́ти по таля́ру jedem je einen Thaler, по дне́ви, je einen Tag, тра вна́ти по чо́му ло́коть wie viel kostet je eine Elle, * was jedesmal an einer Sache ist. III) *mit d. Local* bez. по *a*) den Raum über den sich etwas erstreckt, wo etwas sich befindet: auf, in, durchhin: по го́рах, по лїса́х, по Украї́нї,

по воді плисти, по руці комý бýти jmdm bequem, gelegen sein, по пéклї гонúти durch die Hölle hin, in der H.herum, по дорóзї unterwegs, по людьох бідá хóдит, unter den Leuten, по дóсьвітках, по вечерни́цях, по празникáх бувáти; по нóтах nach Noten *Ш.* I. 370; ferner bez. по den Theil an e. Person od. e. Gegenstande, der von der Handlung unmittelbar getroffen wird: по лиций бúти, вдáрити ся по полáх рукáми; *b*) dasjenige, hinter und nach dem eine Bewegung stattfindet und den Zeitpunkt, nach welchem etwas eintritt:, перейшóв по мені рікý nach mir, nachdem ich —), по Бóзї пéрший nach Gott der erste, ти́ждень по ти́жни минáє verstreicht —; по рóцї nach einem Jahre, по дни наступáє ніч nach dem Tage folgt die Nacht, по обíдї nach dem Essen, по мóїй головí, по мені nach meinem Tode, по бáтьку взяти майнó nach dem Vater erben; не по мóїх грóшех nicht nach meinem Geld der Preis; *c*) bez. по den Grund einer Gemüthsbewegung od. e. Handlung: тужи́ти, плáкати по кім, щож мені по мóїй урóдї was liegt mir an meiner Schönheit; *d*) bez. die Distribution: по однім дни zu einem Tage, je einen Tag, по двох, zu zwei, je zwei, по трох etc. IV) *in den Zusammensetzungen* bez. по- (пі-) 1. eine der Zeit od. dem Raum nach unterbrochene, d. h. zu verschiedenen Zeiten od. an versch. Orten vor sich gehende Handlung; 2. eine Deminution der Handlung d. i. eine Beschränkung der Zeit, dem Grade nach (bei Adject. u. Adverb. mit d. Bdtg „ziemlich, etwas, einwenig"); 3. eine Wiederholung der Handlung; 4. die Vollziehung der Handlung an vielen Objecten od. durch viele Subjecte; 5. jene Veränderung der Bedeutung, wodurch aus e. intransitiven ein transitives Verbum wird od. das unmittelbare Object ein anderes wird; 6. eine Entfernung; 7. die Verwandlung der Verba imperfectiva in perfectiva. Bdtg: einwenig, etwas, nach und nach; viel, eine Menge; ver-, er-, ein-, be, zer-, auf-, nacheinander. *Mi.* IV. 226—227. 430. 625. 676. *Ог.* 190—191. 110. По- s. Па- *Mi.* II. 359. 407. Das Fehlende s. unter einfachen Wörtern auf die obigen Bestimmungen Bezug nehmend.

Побабíти, *v. n.* weichlich, verweichlicht werden, *Ст.*

Побáбрати, *v. a.* s. Бáбрати (ся).

Побагатшáти, *v. n.* s. Побогатíти.

Побадьорнїйшáти, *v. n.* munter und rüstiger werden, *М+Б.* 257.

Побáжане, *n.* s. Бáжане.

Побаклýчити ся, *Н.* 230? s. Вибалушити (ся). [потужи́ти.

Побанувáти, *v. n.* s. Банувáти,

Побáрити ся, *МШ.* s. Забáрити ся.

Побаришувáти, *v. n.* einwenig Handel treiben, auf Profit ausgehen. [ся.

Побарлóжити ся, s. Барлóжити

Побáтько, *n. Ст.* Pflegevater, *m.*

Побáчене, *n.* das Wiedersehen; до -ня! zum W.! побачíне мáти на щось worauf Obacht geben.

Побáчити, *v. a.* erblicken, sehen — ся einander wiedersehen.

Побгáти, *v. a.* s. Бгáти; 2) — ся sich aufbauschen, *Не.* [Обезпéка etc.

Побезпéка, *f.* побезпéчене, *n.* s.

Побезпéчити, *v. a.* jmdm sichere Gewähr leisten; — ся на когó sich auf jmdn verlassen.

Поберáти, (-бир-), *v. a.* nehmen, ergreifen: сум нас побирáє die Trauer ergreift unser Herz; — платню́ den Gehalt beziehen, — подáтки die Steuern beheben, einnehmen; 2) — ся sich verheiraten; *b*) — ся на когó, gegen jmdn einen Anschlag vorbereiten; s. Брáти.

Побережани́н, поберéжець.-жця, *m.* Uferbewohner, *m.* [Uferstrich, *m.*

Поберéже. *n.* Uferland, Gestade, *n.*

Поберéжечка, *f. Bein.* mehrerer Thiere *Ч.* III. 478.

Поберéжний, *a.* vom Ufer, vom Gestade, Ufer-, Strand-, an dem Ufer gelegen *С.* II. 132.

Побережни́к, (*d.* -ичóк), *m.* Waldhüter, Heger, Forstläufer, -knecht, *m*; побережни́чка, *f.* Weib eines Waldhüters, *n. Зап.*; побережничýк, *m* Sohn e. W.

Поберéжниця, *f.* поберéжник, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia). [sein.

Побережни́чити, *v. n.* Waldhüter

Поберігáти, поберечи́, (-егти́), *v. a.* hüten, hegen, schonen; — ся sich — —, vorsichtig sein, sich inacht nehmen.

Побе́сїдувати, *v. n.* з ким sich mit jmdm im Gespräch unterhalten, bei jmdm vorsprechen.

Поби́ванє, *n.* — даху́ das Dachdecken; 2) das Ringen (im Schmerz).

Поби́ванка, *f.* Niederlage, Schlappe, *f.* *С.*

Побива́ти, поби́ти, *v. a.* schlagen, beschlagen, fest schlagen; zerschlagen, zerbrechen; besiegen; — дах, дім das Haus decken; слїза́ слїзу́ побива́є die eine Thräne ereilt (schlägt) die andere (von reichlichen Thränen) *М.*; 2) — ся за чим nach etw. sich in Sehnsucht, in Schmerz ergehen, wonach eifrig trachten. [II.185 mit einem Schlag.

Побива́хом. за одни́м ма́хом- —*Р.*

Побива́ч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Triebel, *m.* (des Böttchers).

Поби́йпес, *m.* s. Гицель.

Побира́ти, s. Побера́ти.

Поби́рно, *adv.* angenehm.

По́бит, *m.* das Weilen, Verweilen, Aufenthalt, *m.* 2) Lebensweise, *f.* Sitte und Brauch; яки́м по́битом? auf welche Weise? сим п. auf diese W. *В.*

Побите́, *n.* Misshandlung, *f.* Schläge, *pl.*; 2) das Zerschlagen.

По́біг, -ігу, *m.* побіганє, (*d* -анечко). *n.* das Laufen, Weglaufen, Flucht, *f.*; 2) Streifzug, *m.* Freibeuterei, *f.* *Зап.* II. 550 піти́ в по́біги ausgehen auf Fr.

Побіга́йка, *f.* die Eilfertige.

Побіга́йчик, *m.* *Bein.* des за́йчик, der flinke, schnell laufende Hase *Р.*II. 2.

Побі́гати собі́, einwenig umherlaufen. [im Lauf auszuführender Auftrag.

Побіга́шка, *f.* *М.* III. 80 schnell, oft

Побігу́щий, побіжу́щий, *a.* gern laufend; 2) einherlaufend *МШ.*

Побі́да, *f.* s. Біда́ II.; Misshandlung, *f.* angethane Unbill; 2) Sieg, *m.*

Побіда́ш, *m.* s. Біда́к.

Побіди́тель, побі́дник, *m.* der jmdm Unrecht, Schaden thut (*Фр.*); 2) Sieger, Besieger; *Bein.* des Siegesschwertes, *Ко.* 173; побі́дниця, *f.* Siegerin, *f.* *Пар.*; 3) побі́дник Allium victoriale, *В.*

Побіди́ти, побіджа́ти, *v. a.* jmdn mit Unglück schwer schlagen, heimsuchen, strafen, jmdm Unrecht zufügen; 2) besiegen, überwinden, bezwingen, siegen (*v. n.*) побіде́нний, *ptc.* *С.* *Щог.* *М.* vom Unglück geschlagen, schwer heimgesucht, unglücklich, s. Бідний.

Побі́дкати ся чим Mangel an etw. haben, Noth leiden. [reich, *Мог.* *Зг.*

Побі́дний, *a.* Sieges, sieghaft, sieg-

Побіднї́ти, побіднїща́ти, *v.n* ärmer werden, verarmen. [*m.* *М.* (*Веч.* II.74).

Побідо́ма, *m.* der Sieche, Krüppel,

Побідоно́сний, *a.* *Зг.* siegreich.

Побіже, *n.* *К.* s. Побу́же.

Побі́й, -бою, *m.* Schlag, Hieb, *m.* das Niederschlagen *Ч.* III. 19.; Mal, Zeichen von Schlägen, *n.* *Кв.* 334; 2) Kampf, *m.* *Ру.* Schlacht, *f.* *Ч.* III. 309 побо́єм ста́ти 295 kampffertig, schlagfertig zum Sturm sich stellen; 3) das Dachdecken, (mit Schindeln &), 4) Dach, Dachwerk, *n.*

Побі́йка, *f.* Niederlage, *f.* verlorenes Gefecht, (*Фр.*); 2) s. Побі́й 3).

Побі́йний, *a.* -а гарма́та *ОП.* mörderisch?; -а сїть Gaddernetz, *n.* [*m.*

Побі́йця, *m.* Klopffechter, *Ф*; Raufbold,

По́бік, -оку, *m.* *Кн.* (*Пр.* XI. (2) 48) Partei, *f.*; 2) s. По́боки.

Побіли́ти, побі́лювати, *v. a.* weiss anstreichen, w. malen; 2) überzinnen; 3) bleichen *Р.* II. 44.

Побілі́ти, *v. n.* weiss werden; *adj.* побілї́лий, *Ш.* I. 40. weiss gedeckt (vom Schnee).

Побільша́ти, (-и́ти), *v. a.* grösser machen; 2) *v.n.* (-и́ти ся) grösser werden.

Побі́люванє, побі́ленє, *n.* weisser Anstrich; 2) das Verzinnen.

Побіля́, *praep.* (mit d. *Genit.*) nebenher, *Кв.* längs, entlang, *С.* I. 146; nahe an, in der Nähe von, *Левч.*

По́бір, -бору, *m.* Einnahme, *Пар.* Abgabe; Recrutierung, *f.*

Побі́рки, *pl.* Ausschuss, Auswurf, *m.*

Побі́рник, *m.* Einnehmer, *m.* *Пар.*

По-біси-ба́тька-зна-яко́му, *adv.* *Ст.* der Teufel weiss wie.

Побісурма́нити ся, ein Muselmann, ein Ungläubiger werden.

По́біч, s. Побіля́. [біжи́ш).

Побі́чи, *v. n.* hinlaufen (побіжу́, по-

Побі́чливий, *a.* rauflustig.

Побі́чний, *a.* Seiten-; Neben-, -а річ Nebensache, *f*; *adv.* побі́чно (-е), neben; s. Бічни́й. [Bundesgenosse, *m.* *Ст.*

Побі́чник, *m.* Nebenwohner; *Вах.*; 2)

Побі́чниця, *f.* Seitenbrett, *n.* (im

Bett, in der Breche &); 2) Leiste, *f.*
Побіщáти, *v.a.М.*I.117 s.Пообіця́ти.
Побія́ти. *v. a. pol. Гол.* I. 196. 197 (вабія́ти 207) s. Побивáти.
Поблагáти, s. Благáти.
Поблагодари́ти, (-бладар-), *v. a.* † danken *Др. с.* 299.
Поблагослови́ти,*v.a.*s.Благослови́ти. einsegnen; — ся sich bekreuzen.
Поблажáти, *v. n.* комý щось jmdm dh die Finger sehen, nachsehen, Nachsicht haben mit jmdm.
Поблáжливий, *a.* (*Ф.*) nachsichtig, sanft, menschenfreundlich; 2) lenksam.
Поблажли́вість, -ости, *f.* Nachsicht, Milde, *f.* [s. Сóблазнь &.
Пóблазнь. *f.* поблазни́ти ся & *K.*
Поблéкнути, *v.n.* verbleichen, verschiessen.
Пóблеск, *m. Пол.* Schimmer, *m.*
Побли́жній, *a.Др.* nächst, homogen.
Поблизи́ти, *v. a.* zu nahe rücken.
Пóблизький, *a.*nahe, nahe gelegen.
Поблизни́чити ся, *Гол.* III. 16 Zwillinge zur Welt bringen.
Поблизóк,-зкý, *m.* Nähe, *f.* в побли́зку, пóблизу. п. б. кóлó (mit d. *Genit.*) in der Nähe von, *Кн.* [rer, *m.*
Поблискáч, *m. Кл.* Blitzschleude-
Побли́скуванє, *n.* das Leuchten, Schimmern, *Пол.*
Побли́скувати, *v. n.* s. Бли́скати.
Поблї́днути, *v. n.* erblassen, blass, bleich werden.
Пóблуд, & поблуди́ти & s. Блуд &.
Поблýдний,*a.*mitMängeln,schlecht, nichtsnutzig, *Зак.*
Поблукáти, *v. n.* irrsinnig werden.
Побогатї́ти, *v. n.* reich werden.
По-богáто, *adv.* viel, in grossem Quantum.
Furthermore Пободрíти, *v. n.* sich fassen, *Вах.*
Побоéвище, *n.* s. Побóїще.
Побóже, *n.* Ebene des FlussesБог.*K.*
Побожи́ти, *v. a.* щось etw. mit einem Eid bekräftigen, *Гол.* III. 439; — ся bei Gott schwören.
Побóжний, *a.* fromm, andächtig.
Побóжність, -ости, *f.* Frömmigkeit, *f.* [feld, *n.* Wahlstatt, *f.*
Побóїще, (-їско), *n. Пар.* Schlacht-
Пóбоки, *pl.* Kanten e. Brettes; 2) Deckel e. eingebundenen Buches, *pl.*

По-бокý! fort! weg damit! *Кн.*
Поболї́ти, (побóлювати), *v. n.* einwenig (von Zeit zu Zeit) schmerzen; 2) —, *M.* II. 168, — ся krank werden, erkranken. [(Limosa).
Поболóтниця, *f.* Pfuhlschnepfe, *f.*
Побóрник, *m.* Kämpfer für etw., Verfechter, Vertheidiger, Beschützer, *m.* *Ш.* II. 168; (-иця. *f. Зг.* -in, *f.*). [*Пол.*
Побороздкóваний, *a.* gefurcht,
Поборозня́к, *m.* s. Борознюк.
Поборони́ти, *v. a.* verwehren, комý щось.
Побороти, побóрювати, *v. a.* überwältigen, bewältigen, überwinden, besiegen; 3) — ся з ким den Kampf mit jmdm aufnehmen, ringen.
Пóборсні, *pl.* s. Посторóнок (*pl.*) *Ос.* (61) III. 54. (пóборні? *Зак.*)
Побóчина, *f. gew. pl.* Seitenwand, *f.* Seitenleisten, *m.*
Побочи́ти ся, *Б.* (*Пр.* VI. 54).
Побóчкати. *v. a. ungr.* s. Поцї́лувáти, *Гол.* III. 67. [[cubine, *f.*
Побóчниця, *f.* s. Побíчниця; Con-
Побракувáти, *v. a.* чогóсь *Ал.* als unnütz wegwerfen, verachten.
Побрани́ти, *v. a. gr.* ausschelten.
Пóбрат, *m. Ст.* s. Побрати́м.
Побратáти, *v. a.* verbrüdern, zu Brüdern machen когó з ким; — ся sich verbrüdern, die Bruderschaft, den Bruderbund schliessen.
Побрáти, *v. a.* s. Поберáти; — ся *Кч.* 3. den Weg einschlagen, — дáлї *M.* I. 16 sich weiter auf den Weg machen, weiter aufbrechen.
Побрáтим.(-и́мець), *m.*mit dem man Brüderschaft geschlossen hat, Freund u. Bruder, Wahlbruder, *Mi.* II. 360; Herzensfreund; Stammesbruder, *m.*
Побрати́мий, (-и́мский, *Гол.*), побрáтний, *Пар. a.* Bruder-, brüderlich, stammverwandt, befreundet.
Побрати́мство, *n.* Brüderschaft, Verbrüderung, *f.*
Побрéзґати чимóсь etw.verschmähen, verwerfen, *Ос.* (61) I. 322.
Побренькáч. *m.* s. Побрязкáч.
Побрехáч, *m.* Lügenmaul, *n.* verlogener Lump, *ВБ.*
Побрехéнька, *f.*Anekdote, *f. Левч.*
Побри́дити ся, Unrath werfen,

Nothdurft verrichten (v. Kindern).

Пóбридки. *pl.* *К.* II. 19 das Hin- u. Herziehen, Umherschweifen.

Пóбризк, *m.* *Ст.* Wasserstrahl, *m.*

Пóбро, *m.* *Кч.* 126 s. Побрати́м.

Поброди́ти, *v. n.* hin u. her waten, treten, streichen.

Пободя́га, *m.* s. Бродя́га.

Побросáти, *v. a.* *gr.* *АД.* I. 215 s. Покидáти.

Побряскáч, *m.* *gew.* *pl.* * klingendes Geld: кобú бýли побряскáчі то бýдуть послухáчі.

Побувáти, *v. n.* einige Zeit wo sich aufhalten, verweilen, weilen; oft besuchen.

Пóбуд, *m.* — прирóдний Naturtrieb, Instinct, *m.* *В.*

Побуди́тель, побýдник, *Пар.* *m.* Erreger, Anreizer, Motor, *m.* *Triebfeder, *f.*

Побуди́ти, побуджáти, *v. a.* bewegen, (jmdn zu etw.) antreiben, ermuntern; побуди́ти viele nach u. nach auf wecken.

Побудли́вий, *a.* reizbar, erregbar, *В.*

Побудли́вість, побýдність, *В.* -вости, *f.* Reizbarkeit, Erregbarkeit, *f.* *Ган.* *Ил.*

Побудувáти, *v. a.* erbauen; — ся sich anbauen.

Побýже, *n.* Land am Flusse Буг, *n.*

Побýрити, *v. a.* auseinander wühlen, stören, wirre machen (вóлосє).

Пóбут, побýток, -тку, *Кс.* *m.* s. Пóбит; Stand, Umstand, *m.*

Побýти, s. Побувáти.

Побутні́ти, *v. n.* *Гол.* I. 84 moderig werden.

Побутопи́сь, *f.* *Т.* Darstellung der Lebensweise, des Haushaltes, *f*

Пов, *ungr.* *Гол.* III. 492 s. Пів.

Повáб, *m.* повáба, *f.* *К.* s. Пона́да.

Повáбити ся на щось, *К.* s. Поня́дити ся.

Повáбливий, *a.* anregend, verlokkend, interessant, *К.*

Повáга, *f.* das Ansehen, Autorität, *f.*; 2) s. Повáжність.

Повáгом, повáжно, *adv.* ernst, gravitätisch, bedächtig, *Левч.*

Повáда, (*d.* повáдка), *f.* (schlechte) Gewohnheit, Angewohnheit, *f.* *Кв.* 141; 2) Schaden, *m.* *Шог.* 108; 3) Fehler, Mangel, *m.* *В.*

Повáдити, *v. a.* in Zwist bringen, bezwisten, *Пар.*; 2) *v. n.* комý schaden; 3) — ся *Н.* 79 s. Понáдити ся.

Повáдний, *a.* geneigt zu etw. (mit d. *Infinit.*).

Повáжане, (-éня, *Кв.* 118), *n.* Achtung, Ehre, Verehrung, *f.* *Ш.* I. 379.

Поважáти, *v. a.* achten, ehren, verehren; — ся за щось sich für etw. halten *Кв.* 118.

Повáжити, *v. n.* комý *Кв.* 49 jmds Bitte berücksichtigen, vgl. Уважити; 2) — ся на когó auf jmdn vertrauen, sich verlassen, *IГ.*; *b*) — ся wagen, sich erdreisten.

Повáжливий, *a.* in mässig ruhiger Bewegung, langsam, andante sostenuto *Зап.* I. 332; 2) s.d. folg. *КС.*(82)VIII.280.

Повáжний, *a.* ernst, ernsthaft, gesetzt, achtunggebietend, angesehen.

Повáжність, -ости, *f.* Würde, *f.* würdevolles Aussehen.

Поважні́ти, *v. n.* *Зар.* gesetzter, ernster werden,

Поважшáти, (-жщá-), *v. n.* *Др. с.* 118 schwerer werden.

Повáла, повали́на, (*В.*) *У.* *f.* s. Стéля, Zimmerdecke, *f.*

Пóвалець, -лця, *m.* накидáльний — Schlinge zum Einfangen wilder Pferde, *f.*

Повали́ти, *v. a.* niederwerfen, hinstrecken; — ся hinstürzen, zu Boden fallen.

Повáльний, *a.* *Кв.* allgemein, epidemisch.

Повáлом, *adv.* haufenweise, in Scharen, *Кн.* s. Пóкотом.

Поваля́ти, *v. a.* s. Повали́ти; 2) beschmutzen, beschmieren.

Повапни́ти, поваплúти, *Ш.* II. 154. *v. a.* mit Kalk übertünchen.

Повáр, *m.* Koch, *m.*

Повари́ти, *v. a.* vieles nach u. nach kochen; 2) морóз повари́в рости́ни der Frost hat die Pflanzen berührt, hat sie einschrumpfen gemacht.

Повáрувати, *v. n.* *Р.* I. 112 Kochkunst üben, kochen.

Поварувáти ся, (mit d. *Infinit.*) *М.* anstehen, Bedenken tragen.

Поваря́зький, *a.* *К.* nach der Herrschaft der Waräger.

Повбезпéчувати, *К.* s. Побезпéчити.

Повгрузáти, *v. n.* ver-, einsinken.

Пóвґар, *m.* Kapuze, *f.*; 2) * Kapuzenträger, *m.*

Повдéржати, *v. a.* abhalten, mässigen; — ся sich enthalten, sich mässig.

Повдéржливий, *a.* enthaltsam, mäs-

Повде́ржливість, -ости, *f.* Enthaltsamkeit, Mässigkeit, *f. Пар.* [-wehen.
Повдувáти, *v. a.* hineinblasen,
Повдягáти, *v. a.* ankleiden.
Пове́дене, *n.* das Betragen, Aufführung, *f. Пар.*
Поведе́нция, *P.* II. 170. поведі́я, *Ф. f.* s. Пове́дене; Charakter, *m.*; 2) Brauch, *m.* Sitte, *f.*
Поведи́ця, *f. ŽP.* s. Пóвість.
По-ведме́жи, *adv.* nach Bärenart.
Пове́зти, (пове́зу́, пове́зе́ш), *v. a.* fahren, tragen, wohin schaffen, bringen; 2) *gut gehen, gelingen, reussieren.
Повели́ка,повили́ця *f.*s.Повити́ця.
Пóвеликий, *a.* zu gross; повели́ку́, *adv. M.* III. 50 gross, viel.
Повели́тель, *m. Ko.* 199 Befehlshaber, Beherrscher, *m.*
Повеличáти, *v. a.* heloben, preisen; — ся sich rühmen.
Повеличи́ти, *v. a.* когó чимóсь jmdm grössereLast aufbürden; 2)in grosse Theile theilen. [len, gebieten.
Повелївáти. повелі́ти, *v. n.* befeh-
Пóвень, *m. ОП.* Fülle, *f.* s. Пóвний.
Пóвер, *adv.* (*Фр.*) s. Пóверх 1).
Повереди́ти, *v. a.* schädigen.
Поверéсло́, *n.*поверéсе́ле.(-сі́ле),*n. coll.* s. Перевесло́. [fen; zurückstossen.
Поверéчи, поверráти, *v. a.* hinwer-
Пове́рн.пропáв мій вік без пове́рну ohne Wiederkehr.
Поверну́ти, повертáти, *v. a.* umdrehen, -wenden, -kehren; lenken; zurückgeben, -erstatten; — когóсь в щось verändern, umstalten; когóсь на кáзву jmdn auf das Aerar übertragen, *Кн.*; 2) *v. n.* до когó, кудá, zu jmdm, wo ablenken, eintreten; 3) — ся sich — —, zurück-, wiederkehren; *b)* sich rühren *Л.* 52; *c)* в що etwas werden, sich in etw. verwandeln.
Пóверт, *m.* Schwenkung, *f. Mi.* II. 32; 2) Stelle wo die Richtung des Weges sich ändert.
Повертли́вий, *a.* rührig, flink.
Пове́рх, *adv. praep.* über; oberhalb; mehr als; — прáва (брáти) mit Verstoss gegen das Gesetz; 2) пове́рх, *m.* Stockwerk, Etage, *n.*
По-ве́рха, (-хи), *adv.* s. d. folg.
Пове́рхний, *До.* поверхóвий, *Фр.* (-óвний, *До.*), *a.* äusser, äusserlich, dem Scheine nach; ober; oberflächlich.
Пове́рхник, *m.* Satteldecke, *f.*
Пове́рхниця, *f.* das Aeussere, Obere; 2) äussere Fläche, *Мог.*; das Sichabhebende; 3) Dünger auf die Oberfläche gestreut: Kopfdüngung, *f.*; 4) —, пове́рхничка Art Muster in d. Leinenstickerei, Einsatz am Hemdärmel, *m.*
Пове́рхність, -ости, *f.* bewegliche (äussere) Güter, Mobiliar, *n.*; 2) Oberflächlichkeit; 3) Aussenseite, *f.*
Поверхóве, *n.Зг.*(*Пр.*II.193) oberer Lauf des Flusses? s. Верхіве́.
Поверхóвиця, *f.* s. Верховóда.
Поверхувáти, *Ф.* поверши́ти, *Ш.* I. 82. *C.* II. 108 s. Заверши́ти, vollenden, ausführen. [ken, *Нав.*
Пове́ршний, *a.* — mit Stockwer-
Повесели́ти, *v. a.* erfreuen, vergnügen.
Повеселі́ти, повеселі́шати, *v. n.* froh, fröhlich werden, vergnügter w.
Пове́сти, (пове́ду́, пове́дем), *v. a.* s. Поводи́ти. [einnehmen.
Повечéряти, *v. n.* das Abendessen
Повз, *praep.* s. Пóуз, *Л.* 156.
Повз солоди́ш Tüpfelfarn, *m.* Engelsüss, *n.* (Polypodium vulg.).
Пóвзати, повзну́ти, *v.n.* und —ся schleichen, kriechen; s.Хóвзати ся *МШ.*
Повзáч, *m.* Schleicher, Kriecher, *m.*
Повзде́ржливість, -ости, *f.* Enthaltsamkeit, *f. ОБ.*
Повздóвж, *adv.* der Länge nach; повздóвжний, *a.* Längen-. [*Щог.* 153.
Повзкрáй, *adv.* über den Rand hin,
Повзу́н, *m.* Kleiber, *m.* Spechtmeise,
Повзу́щий,*a.*kriechend,*B.* [*f.*(Sitta).
Повзяти собі що, (гáдку), fassen, sich vornehmen. [chen.
Повиборóзджувати, *v.a.* ausfur-
Повивáти,*v.a.*ein- windeln,wickeln.
Повивáч, *m.*Wickel-,Windelband, *n.*
Повигáдувати, *v. a.* er-, aussinnen, ausdenken.
Повиганя́ти, (-гони́ти), *v. a.* viele (alle) nach einander austreiben, fortjagen.
По-вигóдї, *adv. M.* II. 75 je nachdem es gelegen, bequem ist.
Пóвид, *m.* das Aeussere, Gestalt, *f.* Ansehen, *n. Пол.*
Повидáти, *v. a.* wahrnehmen, einse-

*

hen, sehen, erblicken, *ІГ.*; 2) besuchen,
Повйден, *a.* s. Повйнен. [*Л.*67.
Повйдїти, *v. a.* erblicken, *Зг.* s. Повидáти 1); 2) повйдїло ся кому́ (impers). scheinen, vorkommen.
Повйдний, *a. Пол.* äusserlich; *adv.* пóвйдно, *Зар.* scheinbar, dem Anscheine nach. [schienen werden, *Щог.*92.
Повйднїти, *v. n.* sichtbar, hell, be-
Пóвидну, *К.* по-видóцї, *adv.* bei Tage, beim Licht, wann man sieht.
Пóвиж, *Ф.* повйжше, *adv.* (*praep.* mit d. *Gen.*) *Ф.* über — hin, oben, oberhalb.
Повйка, *f.* Gewohnheit, *f. T.*; Sitte, *f.* Brauch, *m.* (*Фр.*). [*КС.* (82) I.
Повйкнути, *v. n.* gewohnt sein,
Повйла, *pl.* eingesottener Obstsaft, Obstmus, *n.* bes. Pflaumenmus.
Повйле, *n. coll.* Ganasche, *f.* oberer breiter Theil an d. Unterkinnlade e. Pferdes, *B.* [тйця.
Повилйця, повилю́ха, *f. v.* Повй-
Повилїтáти, *v. n.* nach u. nach herausfliegen; 2) hinauffliegen: на що; 3) з чогó herausfallen. [mus, *f.*
Повиля́нка, *f.* Suppe aus Pflaumen
Повиминáти, *v. a.* auspressen, -kneten. [дувати.
Повимишля́ти, *v. a.* s. Повигá-
Повйна, *f.* s. Повйнність.
Повйнен, (повйннен), повйнна, повйнно er (sie, es) soll; ist verpflichtet; 2) —, повйнно er (sie, es) sollte, wohl, allerdings, sicherlich, gewiss, *Кн.* *b*) vielleicht, *vgl.* Му́сить.
Повинйти ся, die Schuld, seine Fehler ein-, gestehen, sich schuldig bekennen, *M.* III. 80; 2) gehorsam sein *Др. c.* 416; 3) sich verpflichten.
Повйнність, -ости, *f.* Pflicht, *f.*
Повиновáтити, *v. a.* когó für schuldig erklären, beschuldigen, *M.*II.192.
Повинувáти ся, s. Повинйти ся 2).
I. Повину́ти, *v. a.* s. Повивáти.
II. Повину́ти, *v. n.* s. Повіну́ти.
Повиня́тко, *n. Мл.* Wickeltuch, *n.*
Повисйстий, повйслий, *a.* herabhangend, überhängend, nickend. [*m.K.*
Повислянйн, *m.* Weichselbewohner,
Повисля́нщина, *f.* Weichselland, *n.*
Повйснути, *v. n.* herabhängen; 2) (auf dem Galgen) hängen bleiben.
Повйтане, *n.* Bewillkommung, Begrüssung, *f.* [grüssen.
Повитáти, *v. a.* bewillkommen, be-
Повйтвердити, *v. a.* s. Вйтвердити. [вйток.
Повитé, *n.* das Einwindeln, s. По-
Повйти, *v.a.* s. Повивáти; — ся sich winden, s. aufranken (v. Pflanzen).
Повйтиця, *f.* Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum), 2) Winde, *f.* (Convolvulus).
Повитйч, *m.* windender Knöterich (Polygonum convolvulus).
Повйтник, *m.* Atragene alpina, *B.*
Повйток, -тку, *ТР.* 45 (*d.* повйточок), *m.* s. Сповйток. [ту́ха.
Повиту́ха, *К.* (-тю́ха). *f.* s. Спови-
Повихáти, *v. a.* jmdn schaukeln; — ся sich hin u. her schwingen, baumeln.
Повихну́ти ся gestört, verrenkt werden, erlahmen, *Под.*
Повишáти, повищáти, *v. a.* höher machen, erhöhen, emancipieren.
Повйшший, повйщий, *a.* obig, oben gesagt, obgenannt; *adv.* -е s. Пóвиж.
Повищу́плювати. *v. a.* ausraufen, -rupfen. [heu, *Фр.*; Hauch, Athem, *m.He.*
Пóвів, -іву, *m.* das Wehen, Hinwe-
Повівáти, *v. n.* sanft wehen, flattern (хоругóв).
Пóвід, -ода. *m.* (пóвідь, *f.*) Lenkseil, *n.* Zügel *m.*; 2) * Disposition, Anordnung, *f.* 3) -óду. *Term.* Anlass, *m.* Veranlassung, Ursache, *f.*; — дáти anordnen; Veranlassung geben. [149; s. Пóвінь.
I. Пóвідь, -оди, *f.* Frühlingsflut, *f. Кв.*
II. Пóвідь, -іди, *f.* s. Пóвість, *Ч.* III. 298; Gerücht, *n. Пар.*
Повідáти, *v. a.* sagen, erzählen.
Повідáч, *m.* Erzähler, Sprecher; Berichterstatter, Anzeiger, *m. M.*
Пóвідка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, *f.*
Повíдка, *f.* Zügelriemen, *m.* -schnur, Halfter, *f.*
Повідлéжувати собí бóки sich die Seiten wund liegen. [морозйти.
Повідморóжувати, *v. a.* s. Від-
Повідóк, -дкá, *pl. dim.* повíдоньки, s. Пóвід 1), пóводи.
Повíдувати, *v. a.* besichtigen, (*B.*).
Повíдця, *m.* Urheber, Anstifter, *m.* до чогó.
Повíдя, (є), *n.* s. Пóвінь.
Пóвіз, -озу, *m.* Kutsche, *f.*
Повíй, -óю, *m.* s. Звíй, півсéток *Кн.*

Пóвій, -бю. повíйка, Convolvulus arv.;2)Lycium barbarum. [convolvuli,*B.*
Повийкóвець, -вця, *m.* Sphinx
I. Повíйний, *a.* schlingend, rankend, *B.* [wehend.
II. Повíйний, *a.* — вітер stark
Повíйник, (*d.* -ичок), *m.* s. Поливáч; 2) s. Пóвій, *Вол.*
Повíйниця, *f.* liederliche Dirne.
По-вік, *adv.* lebelang.
Повíка, *f.* Augenlid, *n.*
Повікувáти, *v.n.* lange leben, (*B.*).
Повільгóтно, *adv.*leicht,etwas frei.
Повільний, *a.* willfährig, nachsichtig; frei: — час freie, müssige Zeit 2) langsam, gemächlich. [keit, *f.*
Повíльність, -ости. *f.* Langsam-
Повінь, -іни, *f.*(*Ф.т.*)Ueberschwemmung, Flut, *f.* Hochwasser, *n.*
Повінець,-нця,— жáбник, Froschbiss, *m.* (Hydrocharis morsus ranae); повінцевáті, *pl.* Hydrocharideae, *B.*
Повінýти, *v. n.* s. Повіяти.
Повінчáне, *n.*Trauung, *f.Ш.*II.221.
Повінчáти, *v.a.* bekränzen, krönen; 2) trauen (v. d. Heirat); ся sich dh Trauung ehelich verbinden.
Повíрене, *n. Мх.*Vertrauen, Zutrauen, *n.*; 2) *Зар.* s. Пóвірка 1).
Повірéнник. *m. Т.* повірéнний, *s. a. m. С.* II. 99. Vertrauter, Vertrauensmann, *m.* der Bevollmächtigte.
Повíрити, повірáти, *v. a.* anvertrauen; glauben; creditieren; 2) bemessen, erproben, e. Probe anstellen, prüfen, *Ч.* III. 344.
Пóвірка, *f.* Aberglaube, Wahn, *m. Зар.*; 2) Credit, *m.*; 3) Probe, *f. К.*
Повірливий *a.* Vertrauens-, *Вах.*
Повірний, *a.* vertraut, vertraulich, zutraulich, *Зар. s. a. m. Ме.* 387 der Vertraute; *adv.* на повíрну, *adv. М.* III. 28 vertraulich, traut.
Повірник, *m.* на — вівці гонити (*Ф*) Hutweide, worauf die Schafe abermals (zum Nachtweiden) getrieben werden, s. Повéрн, повернýти.
Повірóчний, *a.* Control-, Untersuchungs-, Reambulations-, *Не.*
Повíсити, *v. a.* aufhängen, -henken.
Повíсмо, *n.* Gespinst, *n.*; 2) 60 Strähne zusammen. [Novelle, *f.*
Пóвість, *f.* Erzählung; Geschichte,
Повіствовáтельний, *a. Гол.* erzählend, episch. [вістити.
Повіствувáти, *v. a. Фр.* s. По-
Повíсти, (повíм, повіш, повість), *v. a.* s. Повідáти; не повíм ich kann es nicht sagen, ich weiss es nicht.
Повістити, повістувáти, *Ф.v.a.* erzählen *М.* I. 44. II. 149; 2) melden, sagen, berichten.
Пóвістка, *f.* kleine Erzählung; 2) Nachricht, *Др. с.* 243. *С.* I. 161.
Повістник, *m. Ос.* (62) VIII. 30.?
Повíстниця, *f.*Tradition, *f.*(*п.хв.*4).
Повíт, *m.* Kreis, Bezirk, District, *m.* (e. Landes); *adj.* повітóвий; *adv.* повітóво, (*Фр.*) auf umwegen.
Пóвіть, *f.*? *Н.* 152? [віт, Land, *n.*
Повíте, *n.* Luft, freie L; 2) s. По-
Повíтка, (*d.* -очка), *f.* Wetterdach, Dach, *n.*
Повíтре, *n.* s. Вóздух, *Пар.* verpestete Luft, Pest, *f. adj.* повітрóвий, *Ст.* s. Воздýшний. [тренник.
Повíтренник, *m.* (-иця *f.*)s.Наві-
Повíтренниця. *f.* Pestilenzwurz, *f.* (Petasites offic.) *Вол.*
Повíтчик, *m.* Beamter einer Kreishauptmannschaft, *Ко.* 294; jmd aus e. Kr. *Кн.*; *Н.* 230?
Повішáльник, *m.* der Gehängte.
Повíшати, *v. a.* nach u. nach aufhängen. [verkünden,berichten,melden.
Повіщáти, *v. a. Ст.* aussprechen,
Повіщувáти ся, sich verloben.
Повíя, *f. Ст.* +*М.* s. Повíйниця.
Повíяло, *n. Зг.* Fächer, *m.*
Повíяти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* збіже, worfeln, windigen; — ся кудú sich wohin fortmachen. [einlegen.
Повкладáти, *v. a.* nach u. nach hin-
Пóвкупі, *adv. М.* II. 111 im Haufen, zusammengeschart.
Повлягáти ся, s. Влéжати ся.
Повмерáти, *v.n.*nach u.nach sterben.
Пóвнь, *f. КУ.* Vollheit, Vollkommenheit, Vollständigkeit, *f.*
Пóвний. *a.* voll; vollständig, völlig complet, Gesammt; — цьвіт gefüllte Blume; *d.* повнéнька, *Др. с.* 99 schwanger; повнíсенький, ganz, überaus voll; *adv.* пóвно etc.
Пóвниця, *f.* (volles) Trinkgeschirr, Glas (Brantwein etc.), *n.*; 2) — чувств,

У. Fülle, *f.* Schwall, Strom, *m.*
Пóвнiсть. -ости. *f. Пар.* s. Повнóта.
Повнобóкий. *a.* mit ausgefüllten Bauchseiten (v. Rind).
Повновáгий. *a.* schwerfällig, *К.*
Повновáжний, *a.* vollgiltig.
Повновáжність, -ости, *f.* Vollgiltigkeit, *f. Пар.*
Повновúдий, *a.* der ein volles Gesicht hat, mit vollen schönen Wangen, vollwangig; bausbäckig.
Повновíдє. *n. T.* s. Пóвінь. [walt.
Повновлáстний, *a.* mit voller Ge-
Повновлáстник, *m.* Bevollmächtigter, *Term.* [Gewalt; Vollmacht, *f. Пар.*
Повновлáстність. ости, *f.* volle
Повноголóсий, (-óсний), *a.* volllautend, vollstimmig, *Пар.*
Повноголóсність, -ости, *f.* Vollaut, *m.* Vollstimmigkeit, *f.* [Bewusstsein.
Повнодýшно, *adv.* *V.* mit vollem
Повноквíтний, *a.* mit voller Blüte.
Повноколóсий, *a.* vollährig.
Повнокопúтий, *a.* vollhufig.
Повнокрóвий, *a.* vollblütig.
Повнолúций, *a.* s. Повновúдий.
Повнолíтє, *n. T.* повнолíтність. -ости, *f.* Volljährigkeit, *f.*
Повнолíтний, *a.* volljährig.
Повномóчіє, *n.* Vollmacht, *f. Term.*
Повномóчний, *a. Не.* повномóчник, *m.* s. Повновлáстний etc. der Bevollmächtigte, Vollmachtinhaber, *m.*
Пóвнонька, *f. Га.* I. 68 Пóвниця 1).
Повнопрáвний, *a.* vollberechtigt, *ВБ.* [berechtigung, *f.*
Повнопрáвність, -ости, *f.* Voll-
Повнорóгий. *a.* mit dichtem, knöchernem (nicht hohlem) Geweih, *Пол.*
Повнóродний, *a.* vollbürtig, *Term.*
Повнорóдство, *a.* Vollbürtigkeit, *f. Term.* [keit, *f.*
Повнотá, *f.* Fülle; Vollheit, Völlig-
Повнохвóстий, *a.* mit buschigem Schwanz, *К.* (v. Eichhorn).
Повноцьвíт, *m.* gefüllte Blume.
Пóвночка, *f. dim.* s. Пóвниця 1); kleine Flasche. [*m.* s. Підпóвня, *Пар.*
Пóвня, *f.* Fülle, *f. К.*; 2) Vollmond,
Пóвнява, *f.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m. К.*
Повня́к, *m.* Tagetes erecta, s. Купчáк; -місяць *М.* III. 58 Vollmond, *m.*
Пóвод, (*d.* поводéць), *m.* пóвода, *f. С. gew. pl.* пóводи Zügel, *pl.*
Поводáр, поводáтор, (-тар), *Левч.* поводúр. *К.* поводáч, *С.* I. 176, *m.* Führer, Leiter, *m.* [rerschaft, *f*
Поводáторство, *n.* Leitung, Füh-
Повóдень, *f.* s. Пóвінь.
Поводúти. (повóджу, повóдиш), повéсти. *v. a.* führen, leiten, begleiten; 2) — чим *Иг.* 87. lenken, regieren, walten; — очúма (очúці *Ш.* I. 28) rings schauen, mit dem Auge schweifen; 3) — ся десь *Кв.* 282 sich wo befinden; як повóдит ся? wie geht's?, повéло ся es ist gut gegangen, ist gelungen, hat geglückt; *b*) es kam die Sitte auf, *К.*
Поводíнє. *n. Не. ОП.* s. Повéдене.
Повóдя. *pl.* s. Пóвод, *pl.* [дáр.
Поважáтий. *s. a. m. Ш.* I. 44 s. Пово-
Повóз, *m.* † Pflicht zu führen u. zu fahren, P. zur Fracht, *f.*
Пóвоз. *m.* s. Пóлоз, полóзє.
Повозúти, (повóжу, повóзиш), *v. a.* s. Повéзти; — рукáми *Не.* mit den Händen herumfahren, tasten.
Повóзник. *m. Зар.* s. Візнúк.
Повозóвий, *a.* — кінь Kutschenpferd, *n*; 2) -е брéмя † s. Повóз.
Повóли. *d.* поволéньки, *adv.* langsam, gemach. [fahren, nachgeben.
Поволúти, *v. n.* чомусь *Б.* will-
Поволíти, *v. a.* entscheiden, für gut finden, *Pa.* I. 381.
Пóволїцьки, *adv.* s. Пóволочки.
Поволїчú, поволїкáти, *v. a.* überziehen.
Пóволічка, *f.* s. Тягани́на; 2) Zieche, *f.*; 3) — оксамітна *Зар.* (*Пр.* II. 159) Band, *n.* [steuer, *f.*
Поволóвщина, *f. К.* Hornvieh-
Пóволоди, *pl.* Streifen beim Sonnenuntergang, *pl.*
Пóволок, -оку, *m.* пóволóка, *f. Пол.* Ueberzug, *m.* Zieche; Decke, *f. ВБ.*
Поволóченька, *f. dim. R.* 22. s. Пáволока.
Поволочúти, *v. a.* schleppen; hin u. her ziehen; 2) eggen; 3) — ся einwenig hin u. her streifen. [schleppend.
Пóволочки, (-оцьки), *adv.* hin-
Поворожúти, *v. a.* etwas vorzaubern; 2) weissagen. [Schnur, Bindfaden, *m.*
Поворíзка, *К.* поворóзочка, *f.* dünne

Пóвороз, *m.* s. Бабрýн.

Пóворот, -оту, *m.* пóв роте, *n.* *Ст.* Umwenden, Umschwenken, *n.* Schwenkung; Wendung des Körpers, *f.*: на поворотах, *С.* I. 122. s. Пóворотка; 2) Rückkehr, Rückkunft, Wiederkehr, Rückfahrt, *f.*

Пóворотка, *f.* *Кн.* (*Пр.* IX. 814). Kehr, *f.* Ort wo man umwendet, Scheideweg, *m.*?

Пóвороткий, *a.* *Не.* gewandt, geschmeidig, flink, behend, geschickt.

Пóворотний. *a.* zurückkehrend, rückfällig, Rück-; -а тóчка Wendepunct, *m.* *К.*; 2) s. Пóвороткий.

Пóворотник, *m.* Wendekreis, *m.* *Пол.*

Пóворотність, -ости, *f.* Behendigkeit, Geschicklichkeit, *f.*

Пóворотно, *adv.* *Се.* umgekehrt, vice versa, umgehend.

Поворохнýти ся, sich rühren.

Поворýшене, *n.* *Не.* Bewegung, *f.*

Повоть, *f.* *Не.* (*Хм.* 103)?

Пóвохкий, *a.* feuchtlich.

Повоювáти, *v. a.* *P* II. 10 bekämpfen, besiegen.

Повпадáти. *v. n.* nach u. nach hereinfallen.

Повпаздерувáти, *v. a.* die Rinde abreissen.

Повпи́во, *n.*? *Сн.* 187 s. Півпи́во.

Поврази́ти ся, *М.* III. 94 betroffen werden.

Поврастáти, *v. a.* einwachsen; *adj.* поврастáлий eingewachsen.

Поврачувáти, *v. a.* *Др. с.* 29 curieren, heilen.

Повремени́ти, *v. n.* *gr.* *Кн.* sich gedulden, e. günstige Zeit abwarten.

Повселю́дно, *adv.* allgemein.

Повсечáсно, *adv.* jederzeit.

Повсі́гда, *adv.* s. Зáвсїгди; 2) s. Повсю́да.

Повсть, повсти́на, пóвстка, *Ко.* 70 *f.* Filz, *m.* durcheinander gewirrte Thierhaare, *pl.*

Повставáти, повстáти, *v. n.* nach einander aufstehen, sich erheben; 2) entstehen; повстáлий. *a.* entstanden.

Повстáне, *n.* Aufstand, *m.* *Term.*

Повстáнець, -нця, *m.* der Aufständische, Insurgent, *m.* *Term.* *Пар.*

Повсти́ти, *v. a.* zu повсть zusammenschlagen, -wirren, filzen.

Повстрічáти. *v. a.* щось etw. begegnen; — ся einander begegnen.

Повстяни́й, повстьови́й, *a.* filzen, filzig, aus Filz verfertigt, Filz-. [*В*,

Повстяни́стий. *a.* filzähnlich, filzig.

Пóвстянка, *f.* *Н.* 33. Kleid & aus повсть. [überall, allenthalben, allerorts.

Повсю́да, (-и), повсю́дейка, *adv.*

Повсю́дний, *a.* allgemein, allg. befindlich, überall, häufig vorkommend, *К.* *Пол.*

Повсю́дність, -ости. *f.* allgemeine Verbreitung, *Т.*

Повсюдні́ти. *v. n.* *ВБ.* allgemein werden.

Повсядéнщина, *f.* Alltäglichkeit, *f.* *К.*

Повсяднéвний, *a* aller Tage, täglich, *К.*

Повсякчáсний, *a.* immerwährend, zu jeder Zeit, allezeit, fortwährend, *Ст.* *М*+*Б.* 273.

Повтáряне, повтóрене, *n.* Wiederholung, Repetition, *f.*

Повтерáти, (-тир-), *v a.* abwischen.

Повти́рювати ся, *К.* s. Втири́ти(ся).

Повтискáти, повти́скувати, *v. a.* hineindrücken, -pressen; — ся sich hineindrängen.

Повтóрий, *a.* *Пар.* wiederholentlich; *adv.* повтóрне *Га.* I. 9. *pol.* abermals, zum zweiten Male.

Повтори́тельний, *a.* Wiederholungs-.

Повтори́ти, повтаря́ти. *v. a.* wiederholen, repetieren; — ся sich w.

Повтóрник, *m.* Wiederholungszeichen, *n.*

Повузи́ти, *v. a.* schmäler, enger machen.

Пóвузкий, *a.* ziemlich schmal, zu schmal.

Повх, *m.* Rellmaus, *f.* Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis) *Пол.*; 2) s. Нори́ця; 3) Kartoffelmaus, *f.*; 4) s Хомя́к (*Фр.*).

Повхáрня, *f.* Behältnis für die Rellmäuse, *n.* (glirarium).

Повходи́ти, *v. n.* hinein-, eingehen.

Повчóк, -чкá, *m. dim.* s. Полк, kleine Schar, Fähnlein, *n.* [Knirps; *vgl.* Повх.

Повшýк, *m.* *Зак.* kleines Bübchen

Пóвязь, *f.* Band, *n.* Bindestroh, Stroh zum Binden, *n.*; 2) s. Вужи́ще; 3) s. Звязь, *К.*

Повязáти, *v. a.* nach u. nach zusammenbinden; umbinden; — ся чим etw. um sich wickeln, — binden.

Повя́зка, *f.* Verband, *m.* Umwickelung, *f.*; 2) Art des Bindens des Kopftuches.

Повяли́ти ся, *Ф.* todmüde werden.

Повя́нути, *v. n.* welk werden, ver-

welken; *adj.* повя́лий, verwelkt. [gen.
Погадáти, *v. n.* nachdenken, überle-
Пóгань, *f.* Schmutz, *m.* Niederträchtigkeit, *f.*; 2) schmutziges, verschmitztes Gesindel *Кч.* 186.
Погáний, *a.* (погáнець, -нця, *m.*) schmutzig; niederträchtig; garstig; schlecht, böse; -е Місце *N.* e. Berges.
Погани́н, *m.* Heide, *m.*; 2) *Bein.* des Wolfes.
Погáнити, *v. a.* schänden; verunreinigen, entweihen; — ся sich schänden lassen, s. schmutzig machen.
Погáнка. *f.* Heidin, *f.*; 2) Heidekorngrütze, *f.*; 3) Fieber, *n.*; 4) змія́ — Natter, *f.*
Поганькувáтий, *a.* genug garstig.
Погáнський, *a.* heidnisch, Heiden-.
Погáньство, *n.* Heidenthum, *n.*; 2) s. Пóгань.
Поганя́йло, *m.* s. Погóнич.
Поганя́ти, *v. a.* treiben, antreiben, vor sich hintreiben; *vgl.* Погóнич.
I. Пóгар, *m.* *Ф.* s. Пугáр, *dim.* погáрик *Luts.* 170. [brannte Partie Waldes.
II. Пóгар, *m.* ausgehauene u. ausge-
Пóгарець, -рця, *m.* Art Vogel, *Gr.* 25.
Погáркати ся з ким, mit jmdm arg hadern.
Погáрчина, *f.* *N.* e. Berges.
Погасáти, погáснути, *v. n.* aus-, er-, verlöschen (*v.n.*); schwinden, eingehen: грибú, прищí. [löschen, (*v. a.*).
Погасúти, погашáти, *v. a.* aus-
Погибáти, погúбнути, *v. n.* verlorengehen, umkommen, — смéрти des Todes werden.
Погúбель, *f.* Krümmung, Biegung, *f.* Bug, *m.*; зігну́ти ся в три погúбелї sich fussfällig bücken; 2) Verderben, *n.* Tod, *m.* Vernichtung, *f.*
Погúбельний, *a.* verderblich, tödtlich, des Verderbens, *К.*
Погúблиця, погúбниця, *f.* tödtliche Pest, bes. Viehseuche, Rinderpest, *f.*; Verderben, *n.*; 2) Schafot, *n.* Richtstätte, *f.* *Ф.*
Погúбший, *a.* verloren, *К.*
Погинáти, *v. a.* ein wenig biegen; — ся sich — —, nachgeben, elastisch sein.
Погúнути, *v. n.* s. Погибáти; 2) in Verlust gerathen.
Погúрити, *v. a.* vergeuden.
Погíде, *n.* Wetter, *n.* *B.*

Погíдливий, погідни́й, *a.* heiter, klar, mit schönem Wetter.
Погíй, -óю. *m. pl.* погóї hohe Woge, Welle (brausend u. tobend); hervorschiessendes Wasser, Blut &, *Ф.*
Погíн, -óну, *m.* s. Погóня; в погíн за ким пóбічи um die Wette nach jmdm hinlaufen um ihn zu ereilen; погóном, heftig stürmend, stürzend.
Погíнка, *f.* s. Нáгінка.
Погíре, *n.* Bergabhang, *m.* Gesenke, *n.*
Погірни́к, *m.* (*Ф.*) s. Пóгар II.
Погіршúти, (-áти), *v. a.* verschlimmern, verschlechtern. [kosen.
Поглáдити, *v. a.* streicheln; lieb
Поглáїти, *v. a.* s. Полáгодити beschwichtigen, beilegen. [schlingen, *Не.*
Поглину́ти, *v. a.* *M.* II. 67. ver-
Поглипíти, *v.n.* kaum leben, fristen.
Поглотúти, поглощáти, *v.a.* s. Поглину́ти; absorbieren, *Пол.*
Поглóхлий, *a.* *M.* III. 102 erstickt, unterdrückt, eingegangen.
Поглощáльність, -ости, *f.* Absorptionsvermögen, *n.* [Absorption, *f.* *Пол.*
Поглóщене, *n.* das Verschlingen;
Поглубáч, *m.* Untergrundspflug, Wühler, *m.*
Поглубúти, (-бля́ти), *v. a.* tiefer senken, tief pflügen, die Ackerkrumme vertiefen.
Поглу́м, *m.* *КУ.* пóглумка, *f.* *Н.* 69 Spott, *m.* Nachspotten, *n.* Schmach, *f.*
Поглумúти ся кому́, jmdn verspotten, verhöhnen. [III. 48.
Поглушáти, *v. a.* übertäuben, *M.*
Пóгляд, *m.* Blick, *m.* das Schauen. Ansehen; в пóглядом на щось mit Hinblick, mit Hinsicht worauf; з тóго пóгляду von diesem Gesichtspuncte; 2) Anschauung, Ansicht; 3) Obacht, *f.*
Поглядáти, поглядíти, погля́нути, *v. n.* на когó jmdn anblicken, anschauen, worauf hinsehen, blicken, schauen; — ся на що worauf sehen, Acht haben; — за ким nach jmdm schauen, suchen, auf jmdn Acht geben.
Погнúти, *v. n.* (völlig) verfaulen.
Погнївати ся, einwenig zürnen; — ся з ким sich mit jmdm entzweien, verzürnen.
Погнíйка, *f.* Scatophaga stercoraria.
Погнїтáти ся, arbeitscheu flanieren.

Погноїти, *v. a.* düngen; 2) verfaulen lassen. [versehmähen.

Погнушáти ся чогó † *Ш.* I. 393

Поговір,-óру, *m.* Nachrede, *f.* (übler) Ruf. *Пот.* III. 132.

Поговори́ти, *v. n.* s. Побéсїдувати; поговóрювати, fabeln, plauschen, sagen.

Погóда, погоди́на, *Кн. f.* schönes, heiteres, günstiges Wetter, gute Witterung; 2) Heiterkeit, *f.*

Погоди́ти, *v. a.* einigen, beschwichtigen; 2) mieten, dingen; 3) *v. n.* кому́ *Кч.* 295 jmdm helfen, beistehen, Glück geben; schönes Wetter geben; *b*) warten, sich gedulden (*Imperat.* погоди́ u. погди́ погóдь s. Поди́ etc. *Ое.* 57); 4) — ся sich einigen, einig werden, sich versöhnen; *b*) — ся *М.* II. 40 sich anbieten, ein Anerbieten thun.

По-гóдї, *Ф.* погодя́, *Ке. adv.* погоди́вши, *ptc.* etwas später, nach einiger Zeit. [*f.* (*Фр.*).

Погодівок, -вку, *m.* Nahrung, Kost,

Погóдник, *m.* Stück Holz zum Hemmen des Mühlrades. [füttern.

Погодувáти, *v. a.* zu essen geben,

Погóдяник, *m.* погóдянка, *f.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus viaticus).

Погóжий, *a.* brauchbar, gut.

Погóйкувати, *v. n.* johlen.

Погоїти ся, heilen, heil werden.

Поголи́ти, *v. a.* rasieren; — ся sich —.

Поголїти, *v. n.* nackt, arm werden, verarmen, *Н.* 140.

Пóголовний, *a.* allgemein; — подáток s. d. folg.; 2) gliedlich.

Поголóвщина, *f.* Kopfsteuer; 2) Recrutierung wo aus jeder Bauernfamilie ein Mann genommen wird, *f.*

Пóголоднїти, поголонїти, *v. n.* hungrig werden; leer werden (кишки́).

Пóголое, *m.* Nachhall, *m. Пол.*; 2) s. d. folg. *К.* [*n.* Ruf, *m.*

Поголóса, *К.* пóголоска, *f.* Gerücht,

Поголóски, *adv.* laut.

Поголóсний, *a.* verkündet, verlautbart, öffentlich. [werden, *К.*

Поголоснїйшáти, *v. n.* lauter

Поголубїти, *v. n.* blau werden.

Поголуби́ти, *v. a.* liebkosen, liebeln, umarmen. [merisch, *К.*

Погомерівский, *a.* час nachho-

Погóн, *m.* Streifen, *m. С.* II. 142.

Пóгонь, *f. АД.* I. 121 s. Погóня.

Погóнець, -нця, *m. Зап.* I. 316 Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fuhrknecht (beim Kriegswesen); Kärrner, Fuhrmann; Lieferant, *m. Др. с.* 237; 3) s. Погóнич (als junger Bursch, *Ке.* 172).

Погони́ти, *v. a.* wohin treiben; 2) *ein Weib beschlafen.

Погóнич, *m.* Treiber, Lenker des Pferde-, od. Ochsengespanns beim Pflügen, *m.*; 2) s. Жорнівка I. 1).

Погóнний, *a.* verfolgend, *Cm.*; -е кóлесо Triebrad, *n.* [Verfolger, *m. Шар.*

Погóн(ь)чик, *m.* s. Погóнич 1); 2)

Погóня, (*d.* погóнонька), *f.* das Nachsetzen, Nachjagen.

Погóрда, *f. Пар.* погóрджуване, *n.* Verachtung, *f.* das Verachten.

Погорди́ти, *v. n.* чим s. Гордувáти.

Погордли́вий, *a.* verächtlich, verachtend, *Зар.* verachtungswürdig.

Пóгордо, *adv. Ф.* verächtlich; stolz, *Cm.*

Погори́джа, *f. Н.* 80 Brand, Feuerbrand, *m. М.* I. 38; Brandstätte, *f.*

Погóристий, *a.* höher gelegen, hügelig, *В.*

Погори́ще, *Мх.* погорілище, *Фр.* погорóвиско, (*Фр.*) *n.* s. Пожари́ще.

Погоріле, *s. n. a.* Beitrag für Abgebrannte, *m.*

Погорілець, -льця, *m.* der Abgebrannte, Abbrändler, *m.*; 2) *N.* e. полони́на; 3) Nbfl. des Чéремош ч.

Погоріти, *v. n.* abbrennen; 2) nicht lange brennen.

Погорішний, *a.* — вітер der Windzug welcher vom Gebirge kommt, Bergwind, *m.* [Flechtwerk, eine Hürde anlegen.

Погороди́ти, *v. a.* verzäunen, ein

Погорони́не, *n.* angebrannte Bäume, Getreide & von e. Feuerbrunst.

Погорювáти, *v. n.* s. Горювáти.

Погорячїти, *v. n.* warm, heiss werden. [ten, gastlich jmdm aufwarten.

Погостити, *v. a.* когó jmdn bewir-

Погостровáти, *v. a. Ч.* IV. 170.?

Погостювáти, *v. n. Ч.* IV. 580 besuchen u. dabei sich bewirten lassen.

Поготів, (-тов), *adv. Н.* 106 noch mehr, noch ärger, desto weniger, *Гл.б.* 76?

Поготóве, *n. Зг.* Bereitschaft, *f.*

Погрáбати, *v. a.* mit dem Rechen (граблї) das Beet bearbeiten.

Погра́бити, *v.a.* plündern; 2) pfänden. [sehen, *Под.*

Погранйти, *v. a.* mit Kanten ver-

Пограни́че, *n.* Grenzstrich, Grenzort, *m.* [der Grenze liegend.

Погранйчний, *a.* angrenzend, an

Погранйчник, *m.* Ochs & von der Grenze als Mischling zweier Racen.

По́греб, *d.* погребо́к, -бка́, *m.* Keller, *m.*; 2) s. По́гріб.

Погреба́ти, *v.a.* begraben, beerdigen; 2) — чимбе́ь etw. verachten *C.*I.88. 208.

Погреба́р, *m.* Todtengräber, *m.* (*B.*).

Погреба́ч, *m.* Ofenkrücke, *f.* Schürstock, *m.*; 2) s. Погреба́р.

Погребе́льне, *s.a.n.* † Art Abgabe.

Погре́бини, *pl.* Trauermal, *n.*

Погре́бний, *a.* Keller-, *Еф.* 17.; 2) zum Begräbnis geh.

Погре́бник, *m.* s. По́греб 1).

Погребсти́, (погребу́, -бе́ш), *v. a.* s. Погреба́ти.

Погри́вина, *f.* (*pl.*) s. Гри́ва 2).

По́гріб, -ебу, *m. d.* погребе́ць, *m.* погребе́не, *n.* Begräbnis, Leichenbegängnis, *n.* Beerdigung, Bestattung, *f.* [ба́ч &.

Погріба́ч, & погріба́ти &, s. Погре-

Погрі́бник, *m.* das Dach über dem Keller; 2) Todtengräber, (Necrophorus).

Погрізни́й, *a.* *Фр.* s. Грізни́й.

Погріма́не, *n.* das Anschlagen, Poltern, *Кч.* 180.

Погрі́ти, *v.a.* ру́ки коло чогбсь etw. entwenden, sich woran vergreifen.

По́гріх, *m.* Sünde, *f.* Vergehen, *n.* *BE.*

Погріше, *n.* etwas besonders Sündhaftes.

Погрі́шка, *f.* *ГШ.* s. Похи́бка.

Погро́за, *До.* погро́жуване, *n.* Drohung, *f.*

Погрози́ти, погро́жувати, *v.n.* drohen, кому́, — ся на кого́, *Ф.* gegen jmdn drohend u. strafend auftreten, ungehalten, aufgebracht sein, jmdn rügen.

Погроми́ти, (-мля́ти), *v. a.* bezwingen, aufs Haupt schlagen, niederwerfen.

Погро́мник, *m.* Bezwinger, Besieger, *m.* (-иця, *f.* -in, *f.*) *Ог.*

Погрони́ти ся, s. Грони́ти ся.

По́грубий, *a.* zu dick. [dick machen.

Погруби́ти, *v.a.* dicker, gröber, zu

Погру́бник, *m.*?

Погру́де, *n.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*

Погру́дниця, *f.* Fleisch an dem Brustblatt der Vögel, s. Гру́дниця.

Погружа́ти, погрузи́ти, *v. a.* versenken, eintauchen; *v. n.* versinken.

Погру́зка, *f.* Art Sumpfschnecke: Bythinia.

Погу́ба, *f.* Verderben, *n.* s. Поги́бель.

Погуби́тель, *Кв.* погу́бщик, *m.* Verderber, Verführer, *m.*

Погуби́ти, (-бля́ти). *v. a.* zugrunde richten, ins Verderben stürzen; 2) nach u. nach verlieren.

Погуди́ти, *v.a.* кому́сь що́сь jmdm etw. verleiden; кого́, що́сь tadeln, entehren.

По́гу́дка, *f.* Gerücht, Gerede, *n.* *Ко.* 35; 2) Auseinandersetzung, kritische Ausstellung, *К.*

По́гук, *m.* Nachhall, *m.* *М.* III. 98; 2) Gejauchze, *n.* Jubelruf, *m.* *К.*; 3) Zuruf, *m.* *Ч.* III. 104.

Погуковщи́на, *f.* *Ос.* (61) VIII. 102 Art Abgabe an den Pfarrer.

Погу́кувати, *v. n.* den Ruf erschallen lassen, zurufen.

Погуля́нка, *f.* Unterhaltung, *f.* Spiel, *n.* *К.* s. Гуля́нка, *Гол.* III. 520.

Погуну́ти ся, *Не.* (*Пр.* XI. (1) 10) s. Гуну́ти, шугну́ти? [nen.

Погуркоті́ти, *v.n.* einwenig dröh-

Погусти́ти, погуща́ти, *v. a.* dichter machen, zu dicht (dick) kochen, dichter setzen *Фр.* [mögen.

Поґу́лати, *v. n.* §. s. Подолі́ти, ver-

Под-, s. Під-.

Подаба́ти, *v. n.* на ко́го, на що ähnlich sein, gleich kommen, ähneln, *vgl.* Подо́ба.

Подава́льник, подава́льщик, подава́ч, *m.* der zubringt, zureicht, Handlanger, der Garben etc. auf den Wagen od. zum Schober reicht.

Подава́тель, *m.* s. Пода́тель.

Подава́ти, пода́ти, *v. a.* dar-reichen, hin-geben, einreichen, übergeben; — по́міч Hilfe leisten; — відра́ду Erleichterung bringen, verschaffen; — причи́ну e. Ursache angeben, Veranlassung, geben; 2) — ся куда́ wohin den Weg einschlagen, sich begeben; *b*) — ся о (на) посе́ду um e. Anstellung ein Gesuch einreichen; *c*) — ся nachgeben, nachlassen; подало́ тро́ха слабо́му wur-

de leichter; unterliegen, s. Помарніти.

Подавйти, (-вляти, -авлювати), v. a. s. Давйти. [längst.

Пбдавно, adv. genug alt С. II. 98;

Пбдаль, f. Пу. Entfernung, Weite, f.

Подалйти, v. a. zu weit rücken.

Пбдалї, (-ль), пбдальше, adv. einwenig, ziemlich weit, entfernt, від чого.

Подане, n. ОП. Opfer, n.; 2) пбдане, n. eingereichtes Gesuch, Eingabe, f.

Подарок, (d. -арочок), -рку, подарунок, -нку, m. Geschenk, n. Liebesgabe, f.

Подарувати, v. a. schenken; 2) — ся einander verzeihen, M.

Подать, Ме. 423. подачка, Кч. 198 s. Податок, дачка.

Податель, m. Geber, Spender, m. (-ателька, (f. Пу. -in, f.).

Подати, s. Подавати.

Податливий, a. nachgiebig.

Податливість, -ости, f. Nachgiebigkeit, f.

Податний, a. ansehnlich, prächtig, hübsch, (Фр.); 2) податний steuertragend, -pflichtig, Біл.-а ейла Steuerkraft, f.

Податник, m. Steuerzahler, m.

Податок, -тку, m. Steuer, Abgabe, f.; 2) Portion Grünfutter einer Kuh beim Melken gereicht, f. adj. податковий, Steuer-.

Подача, f. das Geben; Entrichtung einer Gebühr, Taxe, M. I. 109; 2) Angebot, n.

Подаяние, n. † milde Gabe, Beitrag, m. С. II. 198.

Подбіг, -ігу, m. Ч. III. 263 das Jucken.

Пбдбіл, -ілу, m. Petasites vulg.

Пбдвиг, m. Anstrengung, f. das Bestreben, Unternehmen, ritterliche That; Kampf, m. K. Не.; 2) pl. подвиги Kirchenfahnen, pl.

Подвигане, n. Verhebung, f.

Подвигати ся, sich verheben; подвигнути ся sich aufrichten; vorrücken.

Подвижний, a. Фр. beweglich.

Подвижник, m. Kämpfer, Streiter, Verfechter, Förderer, m. (-иця, f. in, f.).

Подвижничество, n. Не. strenge Mönchspflicht als Kampf.

Подвижність, -ости, f. Beweglichkeit, f. Fortschritt, m.

Подвизати ся, † kämpfen, K.

Подвійка, f. Doppelflinte, f. -gewehr, n.; 2) Doppelfleck, m. (Episema) B.

Подвійний, a. doppelt, zweifach.

Подвійність, -ости, f. Не. das Doppelhaftige, Zwiespaltige; Zwiespalt, m.

Подвійня, f. Doppelkleidung, f.

Подвіре, (-е, -я, -а), n. Hof, Hofplatz, Hofraum, m.

Подвірнїй, a. Hof-; подвірне, s. a. n. Hofgeld, n. Bauplatzabgabe, f. K.

Подвірня, f. Ме. 434 Hausflur, f.

Подворбжки, Гол. III. 268.?

Подгулювати, v. a. Ч. IV. 460 vom Abnehmen der намітка der Braut dh den дружко. [Піддружба.

Поддружий, s. a. m. Ч. IV. 657 s.

Подеколи, adv. dann u. wann, zeitweilig, hin u. wiederum. [germassen.

Подекуди, (-а), adv. hie u. da, eini-

Подене, n. Bodenschichte, f.; 2) s. Поденок. [Подекуди, куданебудь.

Поденеде, (-ду. АД. I. 261) adv. s.

Поденька, f. Eintagsfliege, f. Вол.

Поденькувати, v. a. Пр. II. 247 hie u. da reden, verlauten, munkeln; 2) scherzh. Neubildung. des Ко. 101.

Поденна, s. a. f. Крон. Taglohn, m.; 2) s. Поденщина.

Поденний, a. täglich; adv. поденно Tag für Tag, — робити als Taglöhner.

Поденок, -нка, m. unterste Schichte, Sohle, Unterstreu desSchobers &; 2) s. Помістниця.

Поденщик, m. K. Taglöhner, m.

Поденщина, f. Tagewerk, n. Tagearbeit, f. M. [werden, erstarren, Ке. 122.

Подеревянїти, v. n. starr (wie Holz)

Подержати, v. a. eine Zeitlang halten; — ся sich halten, ausharrren, ausdauern, T.

Подерти, (підру, підреш), v. a. zerreissen, zerkratzen. [Десна, n.

Подесенщина, f. K. Land am Fl.

Подешевіти, подешевшати, v. n. wohlfeiler, billiger werden. [(B.).

Пбдеякий, a. mancher, pl. -кі einige

Пбдзвін, -ону, m. Ш. II. 192. подзвінне, (-е), n. das Läuten, Sterbegeläut, n.

Подзвонити, v. a. einwenig läuten.

Подзбр, m. s. Підзбр.

Подй, подїт, Imperat. zu Погодити (= погодй, погодїт).

Подйбати, v. a. antreffen, worauf

*

stossen, finden; 2) подибáти *Ш.* I. 209 sich an etw. machen, trachten (mit d. *Infinit.*).

Пóдив, *m. Н.* 172 Schau, *f.* для пóдиву zur Sch.?; Bewunderung, *f. Пар.*

Подивúти ся, hinschauen, blicken; пóдивив ся на мéне er blickte fest od. feindlich mich an, *Ог.* 234.

Подивляти, *v. a.* bewundern.

Подивлáч, *m.* Bewunderer,*m.Пар.В.*

Подúвний,*a.*bewunderungsvoll,*Пар.*

Подивóване, *n. Ч.* I. 143 s. Врóки.

Подивувáти,*v.n.М.*II.127,staunen, — ся чому́ sich über etw. wundern.

Подимикáти, *v.a.*s. Демикáти, потрóщити.

Подúмний, *a.* von jedem Rauchfange, von jedem Hause; подúмне, s. *a.n.* подимóвщина, подúмщина, *f.* Haus- u. Grundsteuer (bemessen nach der Anzahl der Rauchfänge (дúмник), *f.*

Подúмок, -мка, *m. Ч.* I. 129?

Подúна, *f. У.* s. Під I. s. d. folg.

Подúне,*n.* Material zur Ausführung des під I. d. i. des Dachbodens, u. dieser selbst; *vgl.* Подéне.

Подирáти, *v n.*по екірі(морóз &) die Haut schauert mir, es überläuft mich kalt.

Пóдих, *m.* Hauch, *m. К.*

Подихáти, подихну́ти, *v. n.* gelindhauchen, wehen, *Кн.*

Подíбе, *n. Нод.* Aehnlichkeit, *f.* на — nach der Weise, n. d. Art; якúмсь подíбем до одéжі mit einerArt von Kleidung.

Подíбний, *a.* ähnlich; *adv.* подíбно, auf ähnliche Art, gleicher Weise, fast so; *b*) ist geziemend, steht an: кому́, s. Подóбен. [(Specularia speculum).

Подíбниця, *f.* Frauenspiegel, *m.*

Подíбність, -ости, *f.* Aehnlichkeit, Analogie, *f. Ил.*

Подївáти, *v. a.* hinthun, hinlegen, etw. wo lassen; — ся hingerathen, hinkommen.

Подíвок, -вка, *m.* s. Подóлок.

Подíй, -óю, *m.* das Melken.

Подíл, -óлу, *m. Ме.* 136 flaches Land, Ebene, *f.* Thal, *n.*; — горú *Не.* die untere Lage des Berges, Fuss d. Berges, *m.*

Пóдїл, -їлу, *m.* Theilung, Vertheilung, *f.* до рíвного пóдїлу zu gleichen Theilen; 2) das Dividieren, *К.*; 3) Abtheilung, *f.*

Подїлáти, *v. a.* s. Поробúти.

Подíле, *m.* Podolien (Theil v. Kleinrussland), *n. adj.* подíльский, podolisch; 2) пітú на — den Ehemann verlassen u. sich zu eigenen Eltern begeben.

Подї́ле, *n.* s. Пóдїл; подї́ля шукáти einen modus vivendi suchen.

Подїлúти, подїлáти, *v.a.*theilen,vertheilen; — ся з ким sich mit jmdm theilen; чим etw. jmdm mittheilen.

Пóдїлка, *f.* Scala, *f. Пол.*

Подї́льний, *a.* theilbar. [keit, *f.*

Подї́льність, -ости, *f.* Theilbar-

Подї́лок, -лку, *m.* der zuerkannte Theil, Antheil, *m.* [2) s. Подї́лок.

Подїлу́нок, -нку, *m.* s. Пóдїл 1);

Подї́льчивий, *a.* bereit mit Anderem zu theilen, mittheilend, freigebig, hilfreich, *К.*

Подїльчúвість, -ости, *f.* Bereitschaft mitzutheilen, milde Gabe zu spenden, *К.* [fühlend.

Подїлющий, *a.* theilnehmend, mit-

Подїрчáвіти, *v. n.* +*М.* Löcher bekommen, löcherig werden.

Подї́ти, *v. a.* s. Подївáти.

Подї́я, *f. М.* II. 118 Handlung, That, *f.* Verfahren, *n.*; Thatsache, *f.* Factum,*m.*

Подї́яти, *v. a.* s. Дї́яти. [нути ся.

Подкóвзнути ся,*Н.*105 s. Похóвз-

Подлáчий, *a. Ст.* s. Пíдлий.

Пóдмух, *m. У.* s. Пóдих. [chen.

Подму́хнути, *v. a.* anblasen, -fa-

Поднїпрянець, -нця, *m.* Einwohner der Поднїпрянщина: der Gegend an den Ufern des Днїпрó, *К.* [Днїстéр.

Поднї́стре, *n. К.* das Gebiet am

Подóба, (*d.* подóбонька), *f.* Gesicht, *n.* — лицá *У.* Ausdruck des Antlitzes, Gesichtsausdruck, *m.* Physiognomie, *f.*; *f.*; 2) Gleichnis, *n.* Fabel, *f. МШ.*; 3) Gefallen, *n.* Geschmack, *m. К.* (*Ос.* (61) IV. 32; не подóба es ziemt nicht.

Подóбати, *v. a.* когó собí an jmdm Gefallen haben, finden; 2) когó jmdm Auszeichnung, Ehre erweisen, *Ч.*III. 445; 3) — ся (кому́) gefallen, wohlgefallen; 4) *v. n.* s. Подабáти.

Подóбен, подóбень,*Н.* 218. *a.* schicklich, entsprechend, hübsch, schön: поберú пень а бу́де подобéнь; не подóба річ es schickt sich nicht,ist nicht billig.

Подобéнство, *n.* Aehnlichkeit; 2)

Möglichkeit, *f.* was geziemend ist, *K.* I. 33.
Подобина, *f.* nachahmende Gestalt, *Вол.*; по -нї чоґбеь auf dieselbe Weise, wie —, nach Art, *K.*
Подобити, *v. a.* formen, gestalten, *B.*; 2) — ся sich ähnlich machen, ähnlich werden, *K.*: кому́.
Подобінь, *f.* Aehnlichkeit, *f. Пар.*; 2) Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f. B.*
Подобність, -ости, *f. Гол.* Wahrscheinlichkeit, *f.* [lich.
Подобно, *adv. Ч.* V. 215 wahrschein-
Подобонька, *f. dim.* s. Подоба.
Подобри́ти, *v. a.* s. Задобри́ти, *Зг.*
Подобріти, *v. n.* gut, besser, gütiger werden.
Подовгастий, *Пол.* подовжи́стий, *Вах. a.* länglich, langgestreckt; подовжи́сто-кругова́тий elliptisch, *Вах.*
По́довгий, *a.* zu lang.
Подовжи́ти, *v. a.* zu lang, länger machen; 2) *v. n.* lange verweilen, verbleiben, *Фр.* [175 zufriedenstellen.
Подовольствува́ти, *v. a. C.* II.
Подо́вшати, *v. n.* länger werden.
Подо́вший, *a.* länger, *T.*
Подоги́ти, *v. a.* s. Подоїти, (*B.*).
Подоговорюватися, s. Договори́ти 4) *c*). [ten.
Подозволя́ти, *v. a.* erlauben, gestat-
Подоїти, *v. a.* s. Доїти. [gerschaft.
По́доль, у подолї, *K.* in der Schwan-
По́доле, (-я), *n. Cm.* Schleppe, *f.*
Подолїнка, *f.* Art Volksmelodie der Thalbewohner, *f.* [еский).
Подолїський, *a.* s. Поділе, (поділь-
Подолїти, *v. a.* bewältigen, überwinden. [Thal wehend.
Подолїшний, *a.* — вітер über das
Подолїшник, *m.* s. Подорішник.
Подо́лок, -о́лка, u. -ілка, *m.* Schos, Untertheil e. Kleides, *m.*
Подоляни́н, (*d.* -ля́нчик), подоля́к, *m.* Bewohner von Podolien, Podolier; подоля́нка, *f.* Bewohnerin v. P.; Weib aus P.; подоля́чка Weib des подоля́к, *n.*
Подо́нка, *f.* Mutterlauge, *f. Пол.*
Подо́нний, *a.* Grund-, — лїд, Grundeis, *n. Пол.*
Подо́нчик, *m.* Einwohner vom Don.
Подоріже, *n.* s. По́дорож.
Подоріжець, -жця, *m.* Reisegefährte, Trabant, *m.* [подоро́жньому.
По-доріжньому, *adv. Б.* = По-
Подорішник, *m.* Asarum europaeum. [des Черемош ч.
Подорова́тий, *s. a. m.* linkerNbfl.
По́дорож, *f.* подоро́же, *n. Ф.* Reise, *f.* Reisen, *pl.*
Подорожи́ти ся, s. Дорожи́ти ся.
Подорожіти, *v. n.* theuerer werden, im Preise steigen.
Подоро́жний, *a.* Reise-; *s. a. m.* der Reisende, Passagier, *m.* подоро́жне, *s. n. a.* Reisegeld; по-дорожньому убра́ний, *Не.* im Reiseanzug.
Подоро́жник, *m.* Wegwart, *m.* (Plantago maior); 2) Ackerknorpelkraut, *n.* (Polycnemum arv.); 3) Vogelknöterich, *m.* (Polygonum aviculare); 4) Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis).
Подоро́жчизна, *f.* Art Abgabe an den Gutsherr, *Ч.* VII. 517.
Подору́де, *n.* на -дю bei der Hand, zur H.; eben damals.
Подостава́ти, *v. a.* s. Дістава́ти.
Подоста́тком, *adv.* reichlich, genug, viel. [sticken, *Ме.* 26.
Подото́чувати, *v. a.* annähen, an-
Подо́хнути, *v. n. Ш.* I. 305. s. Поздиха́ти. [Совп.
Подошо́в, -шви́, *f.* s. Підо́шва; 2) s.
Подража́не, (-а́ние, *Ш.* I. 354), † *n.* Nachahmung, Nachbildung, *f. Бор.*
Подра́жнене, *n.* Reizung; Erregung, *f.*
Подражни́ти, *v. a.* reizen, necken.
Подра́пати, *v. a.* zerkratzen.
Подра́ти, *v. a.* s. Поде́рти; *v. n.* Reisaus nehmen *P.* I. 7. [тува́ти.
Подратува́ти, *v. a. C.* I. 108 s. Дра-
По́дрібці, по́дроби *pl.* Gekröse, *n.*
По́дро, *n.* Stockwerk, *n.* Tribüne, *f.* Dachboden, *m.*
Подро́бина, *K.* подро́биця, *Кн. f.* Einzelheit, *f.* Detail, *n.* у подро́бицю *M.* III. 51 eingehend, detailmässig; 2) *coll.* u. *pl.* Kleinigkeiten, *pl.*
Подроби́ти, *v. a.* zerbröckeln, zertheilen; verkleinern; *in Diminutiven sich ausdrücken. [gehend, detailmässig.
Подро́бний, *a.* umständlich, ein-
Подро́бність, -ости, *f.* Umständlichkeit, *f.*; 2) s. Подро́бина.
Подроботїти, *v. n.* weg-forttrippeln.

Подрóцькати, *v. a.* §. einwenig schlagen, stechen. [Gespielin, Gefährtin, *f.*
Пóдру́га, (*d.* -у́жечка), *f.* Freundin,
По-дру́ге, *adv.* zweitens.
Подру́гувати, *v. n.* *М.* з кимóсь mit jmdm als Freund verkehren, befreundet sein.
Подру́же, (*d.* подру́жечко), *n.* Ehepaar, Ehegespann, *n.* *С.* I. 1; 2) Gemal, *n.* (Mann oder Frau).
Подружи́на, *f.* *Не.* s. Подру́га, 2) s. Дружинá. *Гол.* I. 297.
Подружи́ти, *v. a.* (freundschaftlich) verbinden; ehelich in ein Paar vereinigen; *v. n.* und — ся з ким Freundschaft schliessen, s. Дружи́ти.
Подру́жний, *a.* gesellig, freundschaftlich; 2) Ehe-, ehelich. [Подру́га.
Подру́жниця, *f.* *М.* II. 82. 103 s.
Подру́жність, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* [*adv.* freundlich.
По-дру́жньому, по дру́зьки(-ій),
Пóдря, *f.* *Ф.* Bühne, *f.* [decke, *f.*
Подтебéнки, *pl.* *АД.* I. 256 Sattel-
Пóдув. *m.* s. Пóдмух.
Подувáнити, *v. a.* *К.* s. Дувáнити.
Подувáти, *v.a.* sanft blassen, wehen; s. Поду́ти.
Поду́га, *f.* *Ру.* s. Побіда.
Поду́жати, поду́жувати, *v. a.* bewältigen; 2) *v. n.* genesen.
Поду́жий. *a.* mächtig, *Ст.*; по-ду́жу, *adv.* *М.* III. 50 stark, heftig.
Подужчáти, *v. n.* kräftiger, stärker, ges under werden.
Поду́мáти, *v. n.* nachdenken, überlegen; den Gedanken fassen, *Р.* I. 148.
Поду́мка, *f.* *Ос.* (61) IX. 179 Gedanke, *m.*
Поду́нути, *v.a.* *Ф.* leicht anhauchen: срíблом & подунéний, поду́тий leicht versilbert etc.
Подури́ти, *v. a.* когó jmdn zum Narren haben, foppen; лишé подури́в звéрха омáстов hat nur sehr spärlich, bloss als Lockung das Fett oberflächlich gegeben.
Подурíти, подурмáнити ся, *Р.* II. 71 närrisch, wahnwitzig, thöricht werden.
Подурнійшáти, *v. a.* thörichter werden, *Шл.* [си́ти.
Подуси́ти, поду́шувати, *v.a.* s. Ду-
Поду́ти, *v. n.* (stark, heftig) hinwehen, hinbrausen, fortstürmen; 2) *v. a.* s. Поду́нути.
Подуфáлий, подуфни́й, *a.* allzu vertraulich; vermessen, verwegen, keck.
Подуфáлість, подуфáльність, -ости, *f.* подуфáльство, Ч. VI. подуфáне, *n.* Vertraulichkeit, *Фр.*; Verwegenheit, Keckheit, Zudringlichkeit, *f.* подуфáне вложи́ти на когó zu jmdm Vertrauen hegen, (*Фр.*).
Пóду́ха, *f.* Schwüle, Hitze, *f.* s. Заду́ха (*В.*); 2) *Ме.* 91. s. Пóдушка.
Пó-душ, *adv.* in Fülle, genug, satt.
Поду́ше, *n.* (пó-душі), Glockengeläute nach e. Verstorbenen, *n.*
Подуши́ти, s. Подуси́ти.
Пóдушка, (*d.* подущи́на, пóдушочка). *f.* Kissen, Kopfkissen, *m.*; 2) hölzerner Ansatz oben auf den Achsen des Wagens liegend. [steuer, *f.*
Поду́шне, *s. n. a.* Kopfgeld, *n.* Kopf-
Подя́ка, *f.* подя́куване, *n.* Dank, *m.* Danksagung, *f.* [danken, Dang sagen.
Подя́кувати, *v. n.* кому́, когó, *f.* *Марк.* 145?
Подя́чити, *v. a.* когó собі jmdn lieb gewinnen; — ся кому́сь bei jmdm Wohlgefallen finden, lieb werden, jmdm gefallen. [kes, *Кн.*
Подя́чливий, *a.* dankend, des Dan-
Подя́чний, *a.* dankeswert, willkommen, gefällig, lieb, Ч. IV. 450.; 2) danksagend, dankbar, *МШ.*; lohnend, nutzbringend, (*В.*). [jemand, einer, (*В.*).
Пóеден, пóедна, пóедно, *a.* mancher,
Поеди́нка, *f.* einläufige Flinte. [fach.
Поеди́нковий, *a.Н.* 28 einzeln, ein-
Поединкувáти ся, sich duellieren.
Поеди́нок, -нка, *m.* Zweikampf, *m.* Duell, *n.*; 2) — білозóр, Herzblatt, Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustr.).
Поеди́нци, поéднї, *Пар.* *adv.* einzeln, zu éinem genommen.
Поеди́нчий, *a.* einfach, schlicht, *ГШ.*
Поеднáти, *v. a.* mieten, dingen; — — ся übereinkommen, s. Погоди́ти ся.
Поедни́ця, *f.* *У.* s. Єдини́ця.
Поéзия, *f.* Poësie, Dichtkunst, Dichtung, *f.* Gedicht, *n.* (*dim.* поéзийка Gedichtchen, *n.*).
Пóем, *m.* Begriff, *m.* *Пар.*
Поéма, (*d.* поéмка), *f.* поéмат, *m.* Poem, Gedicht, *n.*

Поёмщина, (-изна), *f. АД.* II. 145, Abgabe für die Erlaubnis zur Heirat, *f.*
Поёт, *m.* Poët, Dichter, *m.* [Dichten.
Поетизо́ване, *n.* das Poetisieren,
Поети́чний, *a.* poëtisch, dichterisch.
Поети́чність, -ости, *f.* das Poetische, dichterischer Geist, -es Gefühl, das Wesen der Dichtung.
Поётка, *f.* Dichterin, *f.*
Поетчу́к, *m.* Dichterling, Poetaster, *m.*
Пожа́да. *f. У.* das Verlangen, s. По́жедь.
Пожада́ти, *v. n. ОП.* wollen, den Willen haben; verlangen; -а́ло ся кому́сь *М.* II. 75 jmd wünscht.
Пожадли́вість, *Левч.* пожа́дність, *Пар.* -ости, *f.* Begehrlichkeit, Begierde, *f.*
По́жаль, *m.* зе́лений — *Ч.* V. 973; Meernessel, *f.* (Pysalia). [dauern, *n.*
Пожа́ль, *m. М.* III. 101 Mitleid, Be-
Пожали́вник, *m.* Sänger, *m.* (Sylvia); 2) s. Піджали́вник, Bastard, *m.*
Пожали́ти, *v. a.* stechen; brennen (mit Stacheln (жало́) u. der Brennessel); — ся gestochen, gebrannt werden. [(ся).
Пожали́ти ся, *Л.* 89 s. Пожа́лкувати
Пожалі́ти, *v. n. Р.* II. 157 чого́ — jmdn dauern, es sparen wollen, schonen; пожа́ль ся Бо́же моє́ї пра́ці es möge Gott dauern meine Arbeit, es ist bei Gott schade um meine A.; — ся псо́ви бі́лого хлі́ба; 2) — ся klagen, sich beklagen, *С.* I. 17.
Пожа́лкувати, пожа́лувати, *v. a.* кого́ Mitleid für jmdn fühlen, M. mit jmdm haben, jmdm Schonung angeheihen lassen, jmdn bedauern, jmds sich erbarmen; кому́ чого́сь jmdm etw. missgönnen, 2) *v. n.* пожа́луй би, (щоби́) таки.. *Кв.* 12 *gr.* gesetzt dass, nun aber...
Пожа́луване, *n.* Mitleid, Erbarmen, *n.*
По́жар, *m.* Feuerbrunst, *f.* Feuerbrand, *m.* на — спуска́ти in Brand stecken, *АД.* I. 219. [39 Brandstätte, *f.*
Пожари́ще, *n.* пожари́на, *f. Ш.* II.
Пожа́рний, *a.* Feuer-, zum Feuerbrand, zur Feuerwehr geh.: *IГ.* -а беши́ха mit Brandblasen. [wache, *f.*
Пожа́рня, *f.* Feuerwehrremise; 2)
Пожартува́ти, *v. n.* einwenig schäckern, scherzen.
Пожа́ти, *v. n.* einwenig Getreide schneiden in d. Erntezeit, ernten, *Ш.* II. 96.
Пожаха́чка, *f.* die Furchtsame *М.* III. 68. [schaudern.
Пожахну́ти ся, *Щог.* erschrecken,
Пожбу́рити, *v. n.* чим s. Шпу́рити, *Не.*
Поже́дь, *f. У.* поже́д, *m. ЛД.* Zinsenbetrag vom Capital, *m.*, s. Піжда.
Поже́жа, *f.* s. По́жар.
Пожела́ти, *v. n.* чого́ кому́ wünschen, gratulieren. [Perlen besetzen.
Пожемчу́жити, *v. a. Ч.* V. 246 mit
Поже́ну, поже́неш, & *praes.* (m. Futurbdtg. s. Пігна́ти, гна́ти.
Поже́ню, поже́ниш, & *praes.* (m. Futurbdtg). s. Жени́ти, пожени́ти.
Пожера́ти, (-жир-), поже́рти, *v. a.* verzehren, auffressen, verschlingen; 2) opfern, *Ш.* II. 139 — же́ртву Brandopferbringen. [opferung, *f.*
Пожертво́ване, *n.* Opferung; Auf-
Пожертвова́тель, *m.* Spender; Gönner, *m.* [opfern.
Пожертвува́ти, *v. a.* opfern; auf-
Пожи́ва, (*d.*-и́вка) *f.* пожи́вок, -вку, *m. Не.* Nahrung; Beute, Ausbeute, *f.* Gewinn, *m.*
Пожива́не, *n. Ко.* 320 Leben, Fristen, *n.* Unterhalt, *m.*; 2) Nutzen, Genuss, *m. М.* I. 31.
Пожива́ти, *v. n.* s. Пожи́ти, gemüthlich leben *Р.* I. 20; 3) *v. a.* geniessen, essen.
Поживи́ти, поживля́ти, *v. a.* nähren; — ся zu essen bekommen, sich nähren; — коло́ чого́ wobei profitieren. [тний.
Пожи́вний, пожи́вність. & s. Пожи́-
По́жид, *m.* s. Поже́дь.
Пожидові́ти, *v. n.* Iude werden, *К.*
Пожиле́ць, -льця́, *m.* Einmieter, Mietsmann, *m. Левч.* [terin, Mietsfrau. *f.*
Пожи́лиця, (*d.* -ичка), *f.* Einmie-
Пожилкува́ти, *v. a.* adern, *ptc.*-о́ваний geadert.
Пожина́ти, s. Пожа́ти.
Пожи́рний, *a.* gefrässig.
Пожи́те, *n.* Lebensunterhalt, *m.*; 2) das Meiteinanderleben, *n.* Umgang, *m.*
Пожи́телька, *f. Ст.* s. Пожи́лиця.
Пожи́ти, *v. n.* leben, verleben, s. Пожива́ти; 2) *v. a.* — здоро́вле, *М.* die Gesundheit dh mühseliges Leben vernichten; — сме́рти in einer Gefahr umkommen, den Tod finden.
Пожитко́вий, *a. Нав.* Nutz-; пода́ток Ertragsteuer, *f.* -а ва́ртість Nutz-

wert, *m*. [etw. Nutzen ziehen.
Пожиткувáти, *v. n.* з чогó aus
Пожи́тний, *a.*nahrhaft,nährend; zuträglich, erspriesslich, *Ф.* nützlich, *Гн.* 11.
Пожи́тність, -ости, *f.* Nahrhaftigkeit, *Пар.*; Nützlichkeit, *f. Гн.* 14.
Пожи́ток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Ertrag, *m. pl. C.* II. 188 Vorräthe, *pl.*; Hab' u. Gut, *K.*; у пчіл: Tracht, Honigtracht, — головни́й Volltracht, *f.*
Пожитóчний, *a.* nützlich. [keit, *f.*
Пожитóчність, -ости, *f.* Nützlich-
Пожи́чити, пóжичка, etc. s. Пози́чити etc. [zerkauen.
Пожовáти, (пожую́, пожуéш), *v. a.*
Пожóвкнути, *v.n.*gelb werden,ver-
Пожовти́ти,*v.a.*gelb färben. [gilben.
Пóжовтка, *f.* das Gelbfärben, *Пол.*
Пожóга, *f.* Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. C.* II. 134, Verwüstung, Vernichtung dh Feuer u. Schwert 55. 95.
Пожони́ти ся, *IГ.* s. Пожени́ти, пожéню (ся).
Пожорли́вець, -вця, *m.* — пти́чник Vogelspinne, *f.* (Theraphosa avicularia), *B.*
Пожури́ти, *v. a.* когó jmdm (dh Rügen) Kummer bereiten; — ся s. Зажури́ти ся.
Пожу́ти, s. Пожовáти. [sus).
Пожу́чниця, *f.*Käfermilbe,*f.*(Gama-
Пов.*praep.*s.Поу́в,*P.*II.164.*Mi.*IV.251.
Пó-за, *Doppelpraep. mit d. Accus.* u. *Instrum.* verbindet die Bedeutungen der einzelnen Praepos. по und за; dsgl. als Praefix *Mi.* IV. 249—252: по-за мéне хóдиш, ховáєш ся; дóбре тобі́ п. м. unter meiner Obhut (hinter mir) gehts dir gut; по за óчи hinterrücks; по-за садóм hinter dem Obstgarten, поза Бу́гом рікóю etc. [Заталáпати (ся).
Позабéйкувати ся, *Ч.* II. 256 s.
Позабивáти, *v. a.* nacheinander festschlagen; — todtschlagen, tödten, morden. [vieles) vergessen.
Позабувáти, позабу́ти, *v. a.* (alles,
Позавертáти, *v.a.*umkehren lassen.
Позáвидїти, позáвидувати, *v. n.* s. Зáвидїти etc.; позави́стувати на когó *Гол.* III. 86 jmdm, gegen jmdn böse werden. [довжи́ти ся.
Позавинувáтити ся, *Под.* s. За-
Позавідувати, *v.n.*чимось etw.anstiften, zuwege bringen, bewerkstelligen.
Позаві́чний, *v. H.* 205 s. Заóчний.
Позаводи́ти, s. Заводи́ти.
Позáвтра, позáвтрийому, *adv.*позáвтрий, позáвтрішний день übermorgen.
Позавчéра, *adv.* vorgestern, ehegestern; *adj.* позавчерáшний (-вчор-).
Позав'язáти, *v. n.* s. Зав'я́знути.
Позаглáджувати, *v. a.* ganz glatt überall machen; 2) **Me.* 324 vernichten.
Позаглі́нні у́ставки, *pl.* позáгола, *f.* Art Naht u. Stickerei, *Kol.* 48. 347. *vgl.* Иглá, гóлка. [ruhigen.
Позагоди́ти, *v. a.* s. Загоди́ти, be-
Позагони́ти, позаганя́ти, *v.a.* ein-, weg-, vertreiben. [позаду́.*adv.*u.*praep.*
Позáд, *praep. mit d. Genit.* hinter;
Позáде, *n.* Hintergetreide, Aftergetreide, *n.* Kaff, *m.*
Позáдний, *a. Cm.* Hinter-.
Позáдниця, *f.* s. Зáдниця.
Позаємéнний, *a. Зг.* gegenseitig.
Позазáвтра, *adv.* nach übermorgen.
Позазби́рувати, *v.a.*fleissig, genau sammeln, nachlesen.
Позáздрити, *Cm.* позáздростити кому́ чогóсь *ВБ.* s. Позáвидувати.
Позазéмний, *a.* überirdisch, jenseitig, *T.* [Закади́ти.
Позакаджáти, *v. a. АД.* I. 297 s.
Позакерéювати, *v.a.* verthun,vergeuden, verlieren.
Позакі́лько, *adv. Гол.* so viel, wie viel, insofern, insoweit, je nachdem.
Позакладáти, *v. a.* s. Закладáти; заставля́ти, versetzen als Pfand, *Кв.* 131.
Позаклинáти, *v. a.* mit Eidschwur bannen, beschwören.
Позалі́тїсь, *adv.* s. Позáторік.
Позалягáти, *v. n.* s. Залягáти.
Позами́слити ся, *Cm.* in Gedanken sein, nachdenken.
Позаму́лювати ся, von Ochsen. am Nacken vom Jache wundgerieben werden, *P.* I. 171. [сти́ти.
Позанапáщувати, *v.a.* s. Занапа-
Позанапрáсно, *adv. Кв.* 377 vergeblich. [дóбати.
Позанедóбовувати, *v.a.K.* s. Зане-
Пазанїмі́ти, *v. n.* s. Онїмі́ти.
Позанí́чний, *a.* vorgestrig, (*B*).
Позананїбратáти ся,vertraulich mit jmdm werden, jmdm zu nahe tre-

ten, (*Кв.* 200 ·бра́тити ся). [ти́ти.
Позаобкру́чувати, *v.a.*s. Обкру-
Позаобовязко́вий, *a.T.*ausser der Pflicht. [*Кч.* 3.
Позапи́лювати, *v. a.* bestäuben,
Позапла́кувати, *v. a.* очи s. Запла́кати. [заруби́ти.
Позару́блювати, *v.a.*s.Заруба́ти;
Позаприкла́ду, *adv. Б.* (*Пр.* VII. 655).? [einander einladen.
Позапра́шувати, *v. a.* viele nach-
Позапро́шлий, *a.* +*М.* vorvergangen. [рендува́ти.
Позарандо́вувати, *v.a.*s.Заарен-
Позара́нки, *adv.* in aller Frühe.
Поза́рити ся, s. Пола́сити ся. *Девч.*
Позасла́ти, *v. a.* s. Застели́ти, *Шог.* 17.
Позаслу·жбо́вий, *a.*ausser Dienst.
Поза-сно́чи. *adv. У.* vorige Nacht; vorgestern, (*В.*). [клада́ти, *Кв.*
Позастановля́ти, *v. a.* s. Поза-
Позасті́ле, *n.*? [fern,darum,so nun.
Поза-та́к, *correl.*zu Поза-я́к,*Зг.*inso-
Позатисячолї́тний, *a.* vor tausend Jahren. [ний, *a.* vor zwei Zahren.
Поза́торік, *adv.Ш.*I.10. позаторіч-
Позатрі́скувати ся (боло́том), sich bespritzen, beschmutzen.
Поза́уш, поза́ушник, *m.* Ohrfeige, *f.* поза́уш уда́рити кого́.
Позахарчо́вувати, *v. a. Ос.* (61) III. 25 schlecht nähren.
Позахлява́ти, *v. n.* s. Охля́ти.
Поза́цвита́ти, *v. n.* nach u. nach, nacheinander aufblühen. [nageln.
Позацьвяхо́вувати, *v. a. К.* ver-
Позашко́льний, *a.* ausserhalb der Schule, schulfrei. [латати, verstopfen.
Позашто́пувати, *v.a.М*+Б.s. По-
Поза-я́к, *adv.* inwiefern, weil, da.
Поза-яки́й, *a.* inwiefern gross &, wie etw. beschaffen ist, wie es halt ist, *Ф.*
Поза-яко́сь, *adv. Фр.* vor nicht langer Zeit, neulich, nicht lange her; vorvorgestern, (*Фр.*).
Позба́ва, *f.* Befreiung, *f.* (від чого́).
Позба́вити, *v. a.* s. Зба́вити; — ся чого́ etw. verlieren.
Позбиткува́ти, *v. a.* кого́, на кимо́сь jmdn misshandeln, beschädigen, arg mitnehmen, *Зар.* [der alle wecken.
Позбу́джувати, *v. a.* nacheinan-
Позва́ти, *v. a.* rufen; einladen.
Позви́тувати, *v. a. Зг.* nacheinander grüssen, s. Вита́ти.
Позві́дати ся, sich erkundigen, nachfragen, erfahren, *У.*
По́звіл, -олу, *m. Ф.* s. Позво́лене.
Позві́льно, *adv.* es ist erlaubt.
По-звіри́нний, *adv. Не.* wie ein wildes Thier.
Позвіря́ти ся, s. На́чити ся.
Позво́дно, *adv. К.* I. 69.?
Позво́лене, *n.* Erlaubnis, Einwilligung *f.*; з позво́леня *Р.*I.75 mit Verlaub.
Позво́лити, (-ля́ти), *v. a.* erlauben, gestatten, einwilligen.
Позвони́ти, s. Подзвони́ти. [grat, *m.*
Позво́нок, -нка, *m.* Wirbel im Rück-
Позвоно́чний, *a. pl.* -і костьо́вцї Wirbelthiere, *pl.* (Vertebrata).
По́звук, *m.* Nachhal, *m. Пол.*
Позга́дувати, *v. a.* собі an (Alles) nacheinander sich erinnern.
Позгнуща́ти ся, unter der Würde halten, verschmähen, (*К. Кв.* I. 53) s. Погнуща́ти ся, *Кв.* 31. [Zeit.
Позго́дом, *adv. Шог.* 154 mit der
Поздиха́ти, *v. n.* nacheinander crepieren.
Позді́ря, *n.*s. Терміте́, *Гол.* III. 380.
Поздоро́вити ся, *Ч.* I. 5, поздоро́вкати ся, поздравствувати ся *gr.* einander grüssen; поздоро́в Бо́же! grüss dich (sie etc) Gott, Glück zu!
Поздорові́ти, *v. n.* gesund werden.
Поздоро́влене, поздоро́вкане, *С. n.* Gruss, *m. С.*
Поздоровля́ти, *v. a.* grüssen.
Поздрі́не, *n.* Blick, *m.* das Sehen, *Ог.*90.
По́здріти, *v. a.* erblicken. [*Reimw.*
Поздуба́нок, -нка, *m. Гол.* III. 236
Поздува́ти ся, sich aufblähen.
Позелени́ти, *v. a.* grün machen, *Ш.* I. 365. [grünen.
Позеленї́ти, *v. n.* grün werden,
По́зем, *m.* Horizont, *m. Пол.*
Поземе́ле, *Ков.* по́земле, *Зг. n.* Terrain, *n.* Oberfläche der Erde, *Зг.*
Поземе́льний, *a.* — дім Parterrhaus, *n. Нав.* [zontal, wagrecht.
Позе́мий, позе́мний, *Пол. a.* hori-
Позе́мниця, *f. Пол.* die Wagrechte.
Поземомі́рка, *f.* Schrottwage, *f. Пол.*
Поззива́ти, *v. a.* zusammenrufen.

Пóзив, *m.* Ruf, Beruf, *m. K.* s. Пóрив; 2) s. Пóвов.

Позúване, *n.* Benennung, *f.* Name, *m.*; 2) das Belangen vor Gericht, Anklagen, Processieren.

Позивáти, *v. a.* s. Пізвáти; vor Gericht belangen, rufen.

Позивáч, *Кн.* позивáтель, *m.* Kläger, *m.* (-áтелька, *f.* Klägerin, *f.*).

Пóзивка, *f.* s. Позúване, *Кв.* 131.

Позúка, *f. K.* s. Пóзичка; на -úцї, на -úках ausgeliehen.

Позúна, *f.* s. Пазúна, Пáзька.

Позирáти, *a. n.* hinschauen; позирнýти, позúркнути, на щось auf etw. den Blick werfen, hinblicken.

Позúскане, *n.* das Gewinnen, Gewinn, *m.*

Позúскати, позúскувати, *v. a.* s. [Придбáти, *ГШ.*

Позитúвний, *a.* positiv.

Позичáйло, *m.* Gläubiger, Wucherer, *K.*

Позичáти, (-úти), *v. a.* leihen, borgen, ausleihen.

Пóзичка, *f.* das Leihen, (*pl. Ш.* II. 3 das viele Ausleihen); Anleihe, *f.* Darlehen, *n.*; 2) Schulden, *pl. Пр.* II. 335.

Позївáти, *v. a.* gähnen.

Поз'їдáти, *v.a.* aufessen, fressen, verzehren.

Поз'їздúти ся, поз'їзджáти ся (in Masse) nach u. nach angefahren kommen.

Пóзір, -óру, *m.* Blick, Hinblick, *m.*; 2) Aufmerksamkeit; Acht, Obacht, *f.* дáти п. O. geben; 3) Schein, das Aeussere; на — dem Sch. nach; 4) Aussehen, *n.* Gestalt, *f.* Habitus, *m. B.*; 5) Stattlichkeit, Schönheit, Anmuth, *f.*

Позíрнúй, *a.* scheinbar, *Пар.*; 2) stattlich, schön, (*B.*).

Позірувáти, *Не.* позувáти, *v. n.* posieren, eine Pose, e. (steife, ausgesuchte) Geberde annehmen, in solcher sitzen, stehen.

Позіставáти, позістáти, *v. n.* übrig bleiben.

Позістáлість, -ости, *f. BB.* Ueberbleibsel, *n.* Ueberrest, *m.*

Позїхáти, *v. n.* s. Позївáти.

Позіходúти ся, *Ш.* I. 351 s. Посходúти (ся).

Позлéжований, *a. MШ.* dh langes Liegen verdorben, verlegen.

По-злидéнький, *adv.* in grösster Not, darbend, *He.*

Позлíтка, *f.* s. Позолíтка.

Позлóдїйка, *f. M.* III. 27 Verdacht u. Vorwurf des Raubes u. Diebstahles.

Позлодїйкувáти, *v. n.* einwenig diebisch vorgehen, *Cm.*

По-злодїйски, *adv.* nach Diebesart, [diebisch.

Позлорíчити, *v. a. Зг.* fluchen, schmähen.

Позлóстити ся, einwenig böse, [zornig werden.

Позлотúстий, позлочúстий, *Зап.* II. 406. *a.* s. Позолотúти, -óчений.

Позлотóвщина, *f.* † Haussteuer 1 злóтий betragend.

Позмагáти ся, in Streit gerathen.

Позмéрти, *v. n. M.* s. Завмéрти.

Позмивáти, *v. a.* abwaschen, abspülen; *ptc.* позмúтий u. позмúваний.

По-змїїний, *adv. He.* wie eine Schlange.

Позмітáти, *v. a.* abfegen; 2) zusammenfegen — на кýпу.

Пóзна, *f.* s. Пізма, пізна.

Познаéмність, *Luts.* 155. познаéмість, *MШ.* -ости, *f.* Bekanntschaft; Kunde, *f.*

Познáка, *f.* Anzeichen, *n. У.*

Познакóмити, *v. a.* кого з ким, з чим bekannt machen; jmdm die Bekanntschaft jmds verschaffen; — ся mit jmdm, *m.* etw. bekannt werden, jmdn kennen lernen.

По-знакý, *adv.* bekannt. [*c.* 237?

Познаменувáти ся, з кимось *Др.*

Познáть, *Ш.* II. 270 s. Пізнáти.

Позначáти ся, merklich werden, *He.*

Позначúти, *v. a.* s. Значúти; 2) *v. n.* helfen, e. Erleichterung verschaffen (*Фр.*); 3) — ся *Кв.* 342 merklich kleiner werden.

Позневажáти ся, einander beschimpfen.

Позних́ирочка, *f. Bein.* des ersten u. jüngsten Kindes, *Марк.* 91.

Познївечувати, *v. a.* verderben.

Пóзов, *g.* пóзву, *m.* Berufung, Bescheidung, *f.* Belangen, *n.* Klage, *f.*

Позолúти, *v. a.* s. Золúти.

Позолíтка, *f.* Flittergold, Rauschgold, *n. ГШ.*

Позолóта, *f. C.* II. 155. позолóчене, *n.* Vergoldung, *f.*

Позолотúти, позолóчувати, *v. a.* vergolden; позолóчений, *ptc.* позолотúстий, *a. Кч.* 53 vergoldet, mit Gold gestickt.

Позьóнки, *pl.* Johannisbeeren, *pl.*

Позóр, *m. Кч.* 190. *Кн.* позóра, *f. K.* Schmach, Schande, *f.*

Позо́рий, *a. B.* s. Позірни́й 2) ansehnlich. [s. Опозори́ти.
Позори́ти, *Кн.* позо́рювати, *K. v. a.*
Позо́рище, *n.* Schauspiel, *n.* (*Фр.*), (bes. e. schmähliches, trauriges); Schauplatz, *m. Ш.* II. 108; Bühne, *f.* 185.
Позорли́вий, *a. T.*scheinbar, trügerisch, Schein-. [schmälich, schimpflich.
Позо́рний, *a.* s. Позірни́й 1); 2)
Позо́рниця.*f.*Schaubude,*f.*Theater,*n.*
Позорува́ти, *v. n.* s. Позирати, Acht geben. [erhellt werden.
Позоря́ти, *v. n. Me.* 437 erleuchtet,
Позрина́ти, *v. n.* sich los- u. davon machen, *Кв.* 194. [schneiden.
Позрізувати, *v. n.* nach u. nach ab-
Позрінє, *n.* Blick, *m. У.*
Позріти, *v. n.* s. Позира́ти.
Позсиня́ти, *v. n.* blau werden.
Позсува́ти, *v.a.* wegstreifen, -schieben; 2) до купи́ zusammenschieben, -rücken. [— ся Scharten bekommen.
Позуби́ти, *v. a.* auszacken, zähneln;
Позуме́нт, *m.*Posament, *n.* Borte, *f.*
Поз'являти ся, erscheinen, aufkommen (von vielen). [Bettlerin, *f.*
По́йда, *f. Ч.* IV. 30 Landstreicherin,
Пойменний, *a. ВБ.* dem Namen nach, Namen-; *adv.* -но *B.* nahmhaft.
Поимши́ти, *v. a.* mit Moos stopfen.
Поинши́ти ся, sich verändern, *Ст.*
Пойото́ваний, *a.* postjotirt, *Оц.*§.8.
По́иск, *m. pl. Пол.* Suchen, Nachsuchen, *n.*
Пойскрованє, *n. Пол.* Funkeln, *n.*
Поису́щий, *a. TP.* 7. 31. 91.?
По́їд, *m.* по́їдом їсти, заїсти ganz auf-, verzehren, auffressen, *Ст.*; — вїсти ся sich einbeissen um zu verschlingen.
Поїда́ти, *v. a. M.* III. 80* nagen, peinlich drücken.
Поїжа, *f.* Hader, Streit, *m.* s. Гриза́,
По́їзд, *m.* leichtes Kutschenfahren; 2) fahrende Gesellschaft, Zug, *m.* Gefolge, *n.* Gefährten *pl.* bes. bei der Hochzeit, *Марк.* 113), *Кч.* 208.II.65; 3)Kutsche, *f.*Wagen,*m.* [Hochzeitgefolge, *Ш.*II.133.
Поїзджани́н, *m. gew. pl.* fahrendes
Поіорданове́ць, -вця́, *m. Ф.*Nachlied am Jordanfeste, *n.*
Поїсти, *v. a.* (поїм, поїш u. поїсь, поїсть) s. Поз'їда́ти. [fahren, abfahren.
Поїхати, (поїду, поїдеш), *v. n.* hin-
Поішки, *pl.* Caltha palustris. [*f. Зак.*
Покаба́ньщина, *f.* † Mahlgebühr,
Покади́ти, *v. a.* etwas räuchern.
Пока́жчик, *m.* Index, Zeiger, Register, Ausweis, Katalog, *m.*Verzeichnis,*n.*
По́каз, *m.* das Zeigen, Vorweisen, Unterweisung, *f.* Unterricht, *m. Ш.* II. 68; 2) Schau, Ausstellung, *f.*; 3) Anzeige. Denuntiation, *f. He.*
Показа́ти, пока́зувати, *v. a.* zeigen, weisen, hindeuten, unterweisen, vorzeigen, vortragen, lehren; — ся sich zeigen, sich sehen lassen, erscheinen, sich erweisen.
Покази́ти, *v. a.* verderben; zerbrechen; — ся verdorben werden; *b)* — ся toll, wüthend werden.
Пока́зливий, *a.* ansehnlich, *B.*
Пока́зний, *a.*concret, eclatant, handgreiflich, *ОП.*; 2) ansehnlich, hervorragend, prächtig.
Пока́зник, *m.* Zeiger, *m. B.*
Пока́й, -а́ю, *m.* s. Пока́янє.
По́каль, *adv.* s. По́ки. [нува́ти.
Покаменува́ти, *v.a. K.* s. Укаме-
Покамянща́не. *pl.* s. Камяни́чин.
Покапа́ти, *v.a. Ш.*II.44 s.Поконáти.
Пока́пати, *v. a.* einwenig tröpfeln, beträufeln; beflecken; — ся sich —.
Покарамзинува́ти, *v. n. K.* nach Karamsins Art schreiben.
Покара́ти, *v. a.* strafen, züchtigen.
Покарбути́ти, *Kol.* I. 196, (-бу-ля́ти), *v. a.* burzelnd hin werfen.
Покартáти, *v. a.* s. Картáти.
Покаря́вити ся, runzlig, rissig werden, *Зак.*
Пока́тий, *a.* hoch gelegen; hügelig.
Пока́шлювати, *v. n.* hüsteln, bisweilen husten.
Пока́янє, *n.* Reue; Busse, *f.*
Покая́нний, *a.* Buss-, Reue-.
Покая́нник, пока́йник, *m.* Büsser, *m.* bussfertiger Sünder, *До.*
Покая́нниця, *f.* Büsserin, *f.*
Пока́яти ся, Reue fühlen; Busse thun; sich bessern.
По́квап, *m.* Eile, Hast Beschleunigung, *f. T.* без по́квапу saumselig; 2) Rennen, *n.* [ger thun.
Поква́пити ся, sich beeilen, eili-
Поквільно, поквóлом, (-му), *adv.* langsam, gemach.

*

Покéнкувати, *v. n.* Кенкувáти.
Покервáвити, *v. a.* mit Blut beflecken, blutig misshandeln.
Пóки, *conj.* bis, so lange, wie lange; пóки сьвіт сóнця so lange die Sonne scheint; пóки-що einstweilen, unterdessen, bis dahin.
Пóки, дай пóки (*d.* покíй) комý, чому lasse jmdn etw. in Ruhe, lass' es sein, gieb Ruh, thue es nicht weiter.
Покйвати, *v. a.* s. Кйвати.
Покивáч, *m. T.* Kopfnicker, *m.*
Пóкидь, *f.* Auswurf, *m.* etwas Nichtsnutziges, gemeines Gesindel.
Покидáти, покйнути, *v.a.* weg-, hinwerfen; etw. aufgeben, fahren lassen, wovon abstehen, einer Sache entsagen; verlassen, liegen lassen; ablegen (e. Unart &) * — ся = положйти ся (v.d.Kuh); „покйнь-сáни-берй-віз" s. Волосíнка.
Пóкйдька, *f.* geringfügige Sache, Kleinigkeit, *f.* nichtiges Zeug, Tand, *m.* *Кв.* 335. *К.*
Пóкиль, пóкіль, *conj.* s. Пóки.
Покинйти, *v.a.ungr.* gegen etw. richten.
Покйнько, покйдько, *m.*.*Н.* 122 (Rührmichnichtan) Taugenichts, *m.*
Покитйполе, *n.* distelähnliche Mannstreu, (Eryngium planum).
Покйцяне, *n.* das Betasten, Aufgreifen im Blindekuhspiel.
Покйцяти, s. Кйцяти.
Покíй, -бю, *m.* Frieden, *m.* Ruhe, *f.* *У.*; 2) Zimmer, Gemach, *n.*; 3) *N.* des Buchstabens П. 2) s. d. folg.
Покíйний, *a.* ruhig, friedlich, zufrieden, *М.*+*Б.*72;
Покíйник, (*d.* -íйничок), *m.* покíйниця, *f.* der (die) Verstorbene, Selige.
Покінéшно, *adv. К.* s. Поконéчно.
Покінчáти ся, enden; покінчйти, *v. a.* beendigen.
Покіннíти, *v. n.* schmelzen.
Покíрливий, покíрний, *a.* demüthig, ergeben, unterwürfig, folgsam, *IГ.*
Покірлйвість, *М.* I. 29 покíрність, -ости, *f.* Demuth, Ergebenheit, Unterwürfigkeit, *f.*
Покíрник, *m.* Ergebener, erg. Diener.
Покíс, -бса, *m.* Schwaden, *m.*
Покісний, *a.* einträglich.
Пóклад, *m.* Schicht, *f.* Lager, *n.* Absatz, *m.*; 2) Verdeck e. Schiffes, *n.*; 3) einmal umgepflügtes Feld, s. Зяблá; 4) — дíла *Нс.* Organisation, Verfassung, *f.* System, *n.* — душй *Ст.* Anlage, Stimmung, Gemüthsart, *f.*; 5) Schatz, *m.* Depositum *n. Term.*; 6) *Н.* 232 s. Покладок.
Пóкладь, *f. Нс.* (*n.* 202) Stellung, Lage, s. d. vor. 4).
Покладáти, поклáсти, *v. a.* hinlegen, -stellen, -setzen; когó jmdn hinlegen um ihn zu prügeln; — поклóни *Ш.* I. 286. *АД.* II. 11 fussfällige Verbeugungen machen, *f.* grüssen; — ріллю e. Acker stürzen, zum ersten Male umbrechen; — гáдку на когó auf jmdn den Verdacht lenken; — надíю в кім, в чім auf jmdn, auf etw. seine Hoffnung setzen; — во снї *К.* träumen; 2) — ся за щось: за пáна etc. sich für jmdn ausgeben; *b*) etw. unternehmen; *c*) — ся worauf eingehen, einverstanden sein; sich legen etc.
Покладáтель, *m.* Deponent, Niederleger, *m. Term.*
Поклáдини, *pl.* Führung der Neuvermählten zum Hochzeitbette, *R.* 147 Haltung des Beilagers (als feierliche Vollziehung der Vermählung).
Поклáдливий, *a.* gefügig, gehorsam, ergeben; 2) besonnen, bedächtig, *К.*; 3) weitläufig, weitschweifig, *К.*
Поклáдний, *a.* bequem; 2) — гріш bar liegendes Geld; *pl.* Depositengelder, *Term.*
Покладнйчий, *a. Term.* Depositen-.
Пóкладок, -дка, *m. gew. pl.* Ei, (bes. des Hausgeflügels).
Поклáжа, *f.* Habseligkeit, Habe, *f.* Schatz, *m. Мак.*; Ladung, Fracht, *f.*
Покланйти ся, s. Поклонйти ся.
Поклáсти, (покладý, покладéш) s. Покладáти.
Поклепáти, *v. a.* s. Клепáти.
Пóклеп, *m.* Verleumdung, *f. Пол.*; 2) Anklage, *f. Н.* 143.
Поклéпник, *m.* Verleumder, *m.*
Поклйгати, *v. n.* мóже ще — kann noch leidlich weiter leben.
Поклйзати, *v.n. Зак.* §. schnell weggehen.
Пóклик, *m.* Ruf, Zuruf, Aufruf, *m.*
Покликане, *n.* Beruf, *m.* 2) Einberufung, *f.*
Поклйкати, поклйкувати, (-йкнути), *v. a.* rufen, bescheiden, einberufen; *a. n.* — на когó vor Gericht jmdn anzeigen, (*Фр.*) — ся на когó, на що

sich berufen.

Поклинкувáти, поклинцювáти, *v. a.* mit keilförmigen Pflöcken beschlagen, bekeilen. [spitzig.

Поклинчáстий, *a. K.* keilförmig,

Пóклич, (їч), *f. Фр.* Einberufung, *f.* 2) s. Пóголоска; 3) s. Дрáча 2) (*Фр*).

Поклíн, -óну, *m.* Verbeugung, Verneigung, Aufwartung, *f.* Gruss, *m.* Bückling; *m.* поклóном припáсти (до когó) *Ф.* fussfällig sich vor jmdm verbeugen; итú до когó з поклóном jmdn mit einer ergebenen Bitte angehen; поклóни клáсти, бúти fussfällige (ritulle) Verbeugungen machen; на поклíн *Ф.* zum Gruss, als Zueignung: посилáти & щось комýсь.

Пóклїп, поклїпник, & *K.* s. Пóклеп &.

Поклїпувати, *v. n.* s. Клїпати.

Пóклїть, *f.* hölzörnes Gerüst der Egge. [дить?

Пóклїч, *Ф.* громовúй тóпір — хó-

Поклóнене, поклóньство, *До. Зг. n.* Anbetung, Verehrung, *f.*

Поклонúти, *v. a.* beugen; щось комýсь *Ф.* widmen, dedicieren, zueignen; — ся комý vor jmdm sich verbeugen, jmdn anbeten, verehren; — ся до когó, комý jmdn grüssen, jmdm den Gruss entbieten. [ehrer; Anhänger, *m.*

Поклóнник, *m. Св.* Anbeter, Ver-

Поклóнниця, *f. K.* Anbeterin, Verehrerin, Anhängerin, *f.*

Пóкля, *conj.* s. Пóки, *Luts.* 162; пóкля — закля so lange als, bis, *Ог.* 211.

Поклятe, *n. Кл.* Клятьба. [(*Ф.*)(*B.*).

Пóкміть, *f.* Kennzeichen, *n.* Spur, *f.*

Покмíтити, *v. a.* wahrnehmen, auf die Spur von etw. kommen. [mung, *f.*

Покмїтóвáне, *n. Пол.* Wahrneh-

Покобенúти ся, Grimassen, Schererei, Ziererei machen, *Кн.*

Поковирáти, *v. a.* rauh machen, verunstalten.

Поковтáч, *m.* s. Дáтель.

Покóвтувати, *v. n.* pochen, schlagen.

Покоéвий, (покойóвий), *a.* Zimmer-; *s. a. m.* Kammerdiener, *m. s. a. f.* -ва Kammerzofe; -ий пéсик Schosshündchen, *n. Пол.*

Покоївка, *f.* Kammerzofe, *f.* Stubenmädchen, *n. adj.* покоївчин.

Покоїк, *m. dim.* kleines Zimmer.

Покоїти, *v. a. TP.* 9. когó, що jmdm Ruhe gewähren, Ruhestätte verschaffen; — ся ausruhen, ruhen.

Показисáти, (-лихáти), *v. a.* wiegen (in e. Wiege), sanft hin u. her bewegen. [Volksstamm, *m.* Herkunft, *f.*

Поколїне, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm,

Поколїнець, -нця, *m. П. n.* 89 der e. kurze bis zu den Knieen reichende Kleidung trägt, s. Голоколїнець.

Поколїнник, *m.* Ueberrock, -zieher, *m.*; 2) grosser Topf.

Поколїнниці, *pl.* lange wollene Fussocken, Kniewärmer, *pl.*

Покол́одне, *s. a. n.* † Fesselgeld für den дїтский.

Поколосúти ся, Aehren bekommen.

Поколóти, *v. a.* zer-spalten; viel stossen, stechen, abstechen, abschlachten.

Поколотúти, поколóчувати, *v. a.* trüben, verwirren, stören, einwenig durchprügeln. [лотýшкою.

Поколóцькати, *v. a.* rühren (ко-

Поколóшкати, *v. a.* stören, stossen, schlagen. [Mautgebühr, *f. Зак.*

Поколющина, *f.* † Art Durchfahrt-

Пóколядь, *f. Ф.* Schlussverse der колядá als Glückwunsch, *pl.*

Пóкон, -она, *m.* Anfang, Uranfang, *m.* з покóн-вікý seit, von dem Urbeginne der Welt.

Поконáти, *v. a. Ш.* II. 44. überwinden, bewältigen, todtschlagen.

Поконéче, *n.* (-éчок, *m.*) Ende, *n.* на поконéчу am äusserten Ende, ganz hinter. [lich, übrigens.

Поконéчно, *adv.* endlich, schliess-

Покопáти, *v. a.* nacheinander graben.

Покóпати, *v. a.* ногáми mit Füssen treten, schlagen. [menrechen.

Покопúти, *v. a.* in Feimen zusam-

Пóкор, *m.* Nachwuchs, *m.*; 2) Zwitterding, *n.* Bastard, *m.* rhachitisches Kind, (*Ф.*).

Покóра, *f.* s. Покíрлúвість.

Покóрене, *n.* Unterwerfung, Bezwingung, *f.* [Spross, *m.*

Покóренок, -нка, *m.* Nachkomme,

Покóреньство, *n.* Nachkommenschaft, *f.*

Покористувáти, *v. n. P.* I. 89 und — ся (чи .) etwas vortheilhaft benützen, Nutzen, Genuss, Vortheil wo-

von haben. [berer, m.
Покоритель, m. Bezwinger, Ero-
Покори́ти, v. a. demüthigen, unterjochen, bezwingen; — ся sich demüthigen, unterliegen, sich für besiegt erklären. [milch, f
По́корм, -му, m. P. I. 134 Mutter-
Покорми́ти, v. a. zu essen geben, füttern, säugen.
Покоро́бити ся, s. Попачити ся.
Покороти́ти, v. a. kürzer machen, ver-, abkürzen; — ся kürzer werden.
По́короткий, a. zu kurz.
Покоро́чене, n. Н. III. s. Скоро́чене.
Покоря́ствувати, v. n. С. II. 185. gr. gehorchen, folgsam sein. [скортї́ти.
Покортї́ти, v. n. Кв. 421 s. Кортї́ти,
Покоро́чити, v. a. krampfhaft zusammenziehen s. Ко́рчити; — ся zusammenschrumpfen.
Покоси́ти, v. a. einwenig mähen; 2) alles völlig abmähen.
Поко́сом, adv. Н. 222 s. По́котом?
По́кост, -осту, m. Firnis, m.
По́кость, f. Гол. III. 107 Muschel, f. Perlmut, n.?
Покости́ти, v. a. Гол. III. 28 — жуко́вин'ю ein-, auslegen, schmücken; vgl. Кість. [kieren.
Покостува́ти, v. a. firnissen, lak-
По́кот, -ота, m. ein Hundename, ВГ. 141. [Abdachung, f. Кч. 62. М. III. 14.
По́ко́т, -оту, m. Seitenabhang, m.
Покоти́гній, -оя, m. Pillenwälzer, m. (Sisyphus).
Покотигоро́шок, -шка, m. Иг. 61. e. Fabelname: Erbsenroller, m. [IГ.
Покотипо́ле, m. s. Перекотиполе,
Покоти́ти, (поко́чу, поко́тиш), v a. hinwälzen, -rollen, -schieben; *— ро́ги sterben; — ся sich herabwälzen; auseinanderfallen. [lotonfeuer, n.
Покото́вий, a. -а пальба́, Кл. Pe-
Покотьо́ло, n. С. Kreisel, n. runde Scheibe zum Rollen.
По́котом, за —, adv. nach der Reihe, nach der Ordnung; hingestreckt.
Покоха́ти, v. a. М. II. 99 кого́ lieb gewinnen, sich in jmdn verlieben.
Покоштува́ти, v. a. s. Поку́шати.
Покра́гати, v. a. s. Покра́яти (В.).
Покрадие́мци, adv. verstohlen, heimlich.

Покра́жа, m. Fall eines Diebstahls, m.
По-кра́й, praep. m. d. Genit. am Rande, entlang.
Покра́йниці, pl. s. Відко́си.
По́крайці, pl. Backenzähne, pl.
Покра́ка, f. verkrüppelter, verkrümmter Mensch.
Покра́кати, v. n. einwenig krächzen.
Покра́пувати v. n. tröpfeln (v. Regen).
Покра́са, f. Zierat, m. ОП. pl. Ст. äussere Zier; Schönheiten e. Gedichtes, pl. Б; 2) Hemd der entjungferten Braut mit dem rothen Blutfleck vom zerrissenen Hymen, Ч. IV. 453. Н. 62.
Покраси́ти, v. a. zieren, schön färben.
Покра́сич, m. Не. Пр. XI. (1) 122 Feuerstange, f. [v. n. schöner werden.
Покраснї́ти, (-сї́ти), покрасша́ти,
Покра́сти, (покраду́, покраде́ш), v, a. nach u. nach viel wegstehlen.
Покрасува́ти ся, schön, prächtig auftreten, Кч. 84. [zerkratzen.
Покра́чити ся, einander raufen u.
Покра́яти, v. a. in Stücke schneiden, zerschneiden. [verwandt.
Покре́вний, покревнї́лий, a. Гол.
Покре́йта, (d. -е́йтка), f. Гол. III. 368 künstl. Blume od. Pfauenfeder als Schmuck für den Hut, bes. des Bräutigams.
Покрепи́ти ся, Не. s. Покрі́пити (ся).
Покрестосло́вити ся, Мх. einander den Gruss „Сла́ва Ису́су Христу́" zurufen; Покре- s. Похре-.
Покрива́льниця, f. М. II. 199 s. Покрива́ло; 2) —, покрива́йниця Ч. IV. 367 die Braut, welche eben unter die Haube gebracht wird, die Frauenkopfbedeckung annehmen soll.
Покрива́ло, (-а́йло), n. Schleier, m. Hülle, Decke, f. Tuch & zum Bedekken, zum Verhüllen. [hüllen, Bedeckung, f.
Покрива́нє, n. das Bedecken, Ver-
Покрива́ти, v. a. be-, zudecken, verhüllen; überziehen; decken (ко́шта, вида́тки); vertuschen; 2) — ся sich verbergen, s. verstecken, zugedeckt werden М. II. 98; b) ся з ким mit jmdm Beischlaf pflegen; c) von d. Mädchen, das schwanger wird, da es die Frauenhaube annehmen muss. [bill, f.
Покри́вджене, n. Unrecht, n. Un-

Покри́вдити, *v.a.*Unrecht zufügen.
По́кривий, *a.* etwas krumm.
Покри́вити, *v. a.* krümmen, krumm machen; — душе́ю verrathen, einer unehrlichen That schuldig werden, wortbrüchig sein, *Кч.* 133.
Покриву́лити, (-уля́ти), *v. a.* § krumm machen, k. fahren etc.
По́крик, *m.* Zuruf, Aufruf, *С.* II. 139., Schrei, *m. Ст.* s. По́клик.
Покри́кнути, (-ко́нути, *Ст.*), *v. n.* laut rufen, aufschreien.
Покриті́, *n.* Bedeckung; *Deckung (der Kosten), *f.* Dach, *n.* Ueberzug, *m.*
Покри́ти, s. Покрива́ти.
По́критка, *f.* ein verführtes Mädchen, s. Покрива́ти 2) *b*) *c*).
Покритю́к.*m.*Sohn einer по́критка.
Покрича́ти, *v. n.* на кого́ jmdm rügend zurufen. [stückeln.
Покриши́ти, *v. a.* zerbröckeln, zer-
По́кришка, *f.* Deckel, *m.* Stürze, *f.*
Покріве́льщик, *m. Под.* Dachdekker, *m.*
Покрівля́, *f.* Dach, *n. Не.*
Покрі́вний, *a. Ог.* s. Покре́вний.
Покрі́й, -ою, *m.* Schnitt, (e. Kleides etc) Schlag, *m.* Façon, *f.*
Покрі́мка, *f. Сн.* 221 s. Кра́йка.
Покріпи́ти, (-пля́ти), *a. a.* stärken, erquicken; — ся sich — —, sich mit e. Essen laben. [kung, *f.*
Покріплене, *n.* Stärkung, Erquik-
Покро́ва, *f.* s. Покрива́ло; 2) Сьвята́ —, (*d.* Покро́вонька), Fest des Schutzes der heil. Jungfrau am 1. Oct. *a.* St.
Покрова́вити, *v.a.* s. Покерва́вити.
Покрове́ний, *a. АД.* I. 208 = покри́тий gedeckt.
Покрови́тель, *m.* Beschützer, Protector, Gönner, *m.* (-и́телька. *f.* -in, *f.*).
Покрови́тельство, *n.* Schutz, *m.* Protectorat, *n.*
Покро́вський, *a.* zu Покро́ва 2) geh.
Покропи́вник, *m.* (-и́вниця, -и́вня, *f.*) Heckensperling, *m.* (Accentor modularis); 2) Grasmücke, *f.* (Sylvia).
Покропи́ти, (-пля́ти), *v. a.* besprengen, beträufeln. [suchen, §.
Покро́шнювати ся, sich e. Platz
Покру́пини, *pl.* покрупя́нка, *f.* Mehl (feinere Graupen) aus den (gröberen) Graupen ausgesiebt, *n.* s. Підкру́пини (*Фр.*); 2) -ини, körniger Honig (*B.*).
Покрупи́ти. *v.a.* муку́. grob mahlen.
По́крут, *m. Не.* покру́чене, *n.* Umdrehung, *f.*
Покрути́ти, покру́чувати, покрутну́ти, *P.* II. 131. покру́чувати, *v. a.* um-drehen; kräuseln.
Покру́тькувати ся, (-кру́цькувати ся), sich in angeblicher Vielgeschäftigkeit umher drehen. [schling, *m.*
Покру́ч, *m. Леви.* s. По́кор 2) Mi-
Покру́чий, *a. Не.* verdreht, verzerrt, verworren.
Покруши́ти, *v. a.* s. Покришити zerknirschen, zermalmen.
Покува́ти, s. Поку́ти.
По́куда, *adv.* s. Де́куда.
Поку́дова, *conj. Ме.* 441. *АД.* I. 250. *gr.* s. По́ки.
По́куль, *conj* s. По́ки (ль). [rieusis.
Поку́лець, -лця, *m.* Lycosa syngo-
Поку́мати ся, in Gevatterschaft treten, jmds кум werden.
Покундо́сити, *v. a.* arg zerzausen, s. Поколо́шкати. [gang im Kaufe, *m.*
По́куп, *m.* das Kaufen, Absatz, Ab-
Покупа́ти, *v. a.* ausbaden.
Покупа́ч, *Под.* поку́пель, *Не.* по́купець, -пця, поку́пник, *Зг. m.* Käufer, Kunde, *m.*
Покупи́ти, *v. a.* kaufen, einkaufen.
Покупни́й, *a.* zu kaufen gesucht, guten Abgang, gute Nachfrage habend; 2) gekauft, angekauft, *Кв.* 163.
По́кур, *m.* По́кор 2).
Покурба́н, *m.* Art Pilz, (*B.*).
Покури́ти, *v. n.* einwenig rauchen.
Покурти́ти, *v. a.* s. Покороти́ти.
По́курч, *m. Ст.* s. Покру́ч, покра́ка.
По-ку́рячий, *adv. Н.* 174 wie ein Huhn.
Поку́са, *f.* Versuchung, *f.* [sen haben.
Покуса́ти, *v. a.* zer- beissen, gebis-
Поку́сити ся, *К.* sich erkühnen, trachten, der Versuchung unterliegen.
Поку́т, *m. Ф.* s. Поку́те 1).
По́куть, *m.* (*R.* 31) Hausgott, Penat, *m.*
Поку́та, *f.* Busse, *f.*
Покута́р, *m. ОП.* s. Пока́янник.
Поку́тати, s. Заку́тати.
Поку́те, *n.* Ehrenplatz im Winkel rechts beim Eingang in d. Bauernhütte, *m.*; 2) Land am Прут Че́ремош bis

zum Днїсте́р als nördl. Grenze, *Ог.* 19. *Kol.* I. 3. 17. 339·

Поку́ти, *v. a.* schmieden; beschlagen; in Fesseln schlagen. [men, toben.

Покути́ти, *v.n.Ш.* II.45 *gr.* schwär·

Поку́тний, *a.* Winkel-.

Покутни́чий, *a.Ст.*s. Пока́янний.

Поку́тувати, *v. n.* büssen.

Покутяни́н, *m.* Einwohner des Поку́те 2). [aus П.

Поку́цкий, *a.* zu Поку́те; 2) geh.,

Покухо́вщина, *f.* покухо́вне, *s. a. n.* Ausschanksteuer, *f. К.*

Поку́шане, *n.* das Kosten: Untersuchen einer Speise mittels des Geschmackes. [einwenig essen.

Поку́шати, *v. a.* kosten, verkosten,

Пол, *gen.* по́лу u. по́ла *m.К.* II. 54 Geschlecht (als Sexus), *n.*Geburt,*f.*Stand,*m.*

Пола́, *f.* Vorderstück e. Kleides, *n.* Schoss, Rockschoss, *m.*; 2) dicker ungetheilter Felsen, *У.* grosses Stück Brotes, *Мак.* II. 40; 3) Bestandtheil des Webstuhles; 4) s. Мі́сячка, (*В.*); 5) Lage, *f.* Verhältnis, *n.*; про́ти своє̈ поли́, nach seinem Vermögen „strecke dich nach der Decke". [wohnend, Elbe-.

Пола́бский, *a.* an der Elbe (Ла́ба)

Полага́ти, *v. a.* щось на щось: гро́ші, здоровле & legen, verwenden,

Пола́гна, *f.* Pelagia. [opfern.

Пола́года, *f.* s. Зла́года.

Пола́годити, *v. a.* zuwege bringen, ordnen, herstellen; ausrüsten, herrichten, in Bereitschaft halten, bereiten *Ш.*I.377.

По́лад, *m. Н.* 129 Verbesserung, Berichtigung, *f.*

Пола́дити, поладна́ти, *v.a.*herstellen ausbessern; — ся з ким, mit jmdm verabreden, feststellen *Кч.* 103.; sich vertragen *Кв.* 42.

По́лаз, *m.Га.*II. 13. jedes im Adventfasten (пили́пiвка), vorkommende Fest, also 4 mal.

Пола́зник, пола́зець, -зця, *m.* die Person, welche an den Tagen des полаз als die erste den Hofraum durchschreitet, od. sonst an e. grossen Feste zuerst in die Stube kommt mit guter od. schlechter Vorbedeutung.

Пола́комити ся, s. Зла́комити ся.

Полама́ти, поламну́ти *АД.* I. 211, *v. a.* s. Полома́ти; — о́чи nur die Augen zum Schlummer schliessen (nicht recht schlafen).

Полану́жне, *s. a. n.* Kettengeld, *n.*

Пола́пати, *v. a.* greifen, fassen, tappen, s. Пома́цяти; fangen; 2) — ся *begreifen, hinters Licht kommen, sich zurechtfinden. [tappend, herumtastend.

По́лапки, *К.* по́лапцем, *Гр. adv.*

Пола́сити ся, *Левч.* поласува́ти ся на що s. Зла́комити ся; *v. n.* naschen.

Поласкавíйшати, *v. n.* in günstigere Stimmung kommen, *Шл.*

Пола́скати, *v. a.* streicheln, *Ст.* s. Погла́дити.

Полата́йко, полату́х, *m.* Flicker: Schuh-, Töpferflicker, *m.* Schneiderlein,*n.*

Полата́ти, *v. a.* flicken, ausbessern, reparieren; *erträglich machen; — ду́шу das Herz erleichtern *С.* II. 57.

Пола́тки, *pl.* Bett, *n.* Lagerstätte, *f.*

Полатни́ти, *v. a.* s. Лати́ти.

Пола́яти, *v. a.* schelten, rügen; — ся Scheltworte wechseln; 2) *v. n.* etwas

По́лба, *f.* Triticum spelta. [bellen.

Польгува́ти, *v.n.* nachlassen, willfahren, *Сб.* I. 332., — кому́, чому́ *К.* I. 61 auf jmdn (etw.) Rücksicht nehmen, jmds schonen, jmdm nachgeben, *vgl.* Пі́льга.

По́ле, *n.* Feld, Gefilde, *n.*; 2) Raum; Wirkungskreis, *m.*; † — запові́сти den Krieg verkünden, erklären, запові́дане — Schlachtfeld, u.Wahlstatt, *f.*, — прийма́ти die Schlacht annehmen, *КУ.*; на по́лях in den Ebenen (*opp.* в го́рах).

Полебезя́ти, *v. n. Кн.* etwas plau·

Поле́ва, *f.* s. Поли́ва. [schen.

Полеви́й, & s. Польови́й &.

Полеви́к, *m.* Feldspath, Orthoklas,*m.*

Поле́гка, *Ф.* поле́гкість, -ости, *АД.* I. 91, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* — душі́ Friede, *m.* *Ос.* (61) III. 25.

По́легкий, *a.* zu leicht; по́-легки, *adv.* leicht, sanft. [*Не.* s. d. folg.

Поле́глий, *a.*niedergesenkt,-liegend

Поле́глиця, *f.* das Getreide (die Saat) welches sich gelagert hat u. dadh verdorben ist.

Полегну́ти, *v. n.* s. Полену́ти.

По-легоньки,(го́цьки),*adv.*leicht, sanft, zart; allmählich, *У.*

По́легша, *f. ВБ.* s. Поле́кша.

Полегша́ти, *v. n.* leichter werden;

Erleichterung, Linderung empfinden, (*gew. impers.*). [kaum.

По-ле́два, (-и), *adv.* schwerlich,

Поле́диця, *f. Гол.* III. 73 s. Гололе́диця, ожеле́да.

Поле́жа́й, полежа́к, *Н.* 212, полежі́й, *m.* s. Ле́жень 1), Bequemlichkeitsfreund, Weichling, *m.*

Поле́жале, *s. n. a.* Lagerzins, *m.*

Поле́жати, *v. n.* etwas liegen, ausruhen. [schneller geschmolzen ist, *pl.*

По́лези, *pl.* Stellen wo der Schnee

Поле́кша, *Фр.*поле́кшина (*d.* -и́ночка), *f.* полекшіне, *n. W.* s. Пільга.

Полело́, *n.* „Пр.“ IX. 220 myth. Götterwesen.

По́лене, *n.* das Jäten.

Полену́ти, *v. n.* weg-, fort-, dahinfliegen, -fliehen, *Ог.* 92.

По́лепо! *int.* komm doch!

По́лет, -у, *m.* Flug, Schwung, *m.*

Полетї́ти, (полечу́, полети́ш), *v. n.* wegfliegen, dahineilen.

Поле́тний, *a.* -е сло́во geflügelt, *Кл.*

Поле́ток, -тка, *m.* — солони́ни Speckseite, *f.*

Полехка, *f.* s. Поле́кша.

По-лехку́, *adv.* leicht hinnehmend, auf die leichte Achsel nehmend.

По́лечко, *n. dim.* s. По́ле, kleines liebes Feld. [difl.

Ползко́вий цьвіт, Digitalis gran·

Пользови́тий, пользу́чий, *a.* s. По́житочний; heilsam.

По́льзувати, *v. a. gr.* ourieren, heilen.

Полй, *pl.* s. Піл, *Не. Пр.* XI. (1) 68.

По́лив, *m. gew. pl.* по́ливи вдарили з неї bei ihr fand statt ein Abortus, eine Fehlgeburt.

Поли́ва, *f.* Glasur, *f.* Email, *n. Пол.*

Полива́йчик, *m.* Begiesser, *m.* (*Bein.* des Regens).

Полива́льниця, полива́льня, *f.* s. Зільни́ця, Beuchfass, *n.*; 2) Art Gefäss des Webers.

Поли́ваник, *m.* Giesskanne, *f.*

Полива́ти, *v. a.* begiessen; поли́ваний понеді́лок der Ostermontag an d. man sich zum Scherz begiesst; -ний (-и́вяний) горнець mit Glasur übergossen, überzogen, glasirt.

По́ливка, *f.* das Begiessen; 2) Suppe, Brühe, *f.*

Поли́вода, *f. Левч.* s. Половіде, *Зак.*

Поли́вянник, *m.* Verfertiger, Töpfer des mit Glasur überzogenen Geschirres, *m.* [sich mit jmdm verbinden.

Поли́гати ся з ким *Ш.* I. 66 §.

Полига́ч, *m.* §. der Verbündete, Vertraute, Helfershelfer, Anhänger, *m.* *Кч.* 313. *Гр.* [lecken.

Полиза́ти, *v. a.* be- lecken, ein wenig

Поли́зькати, *v. n. Б.* (*Пр.* VII. 732) mit der Löffel an den Rand der Schüssel beim Essen anstreichen, ?

По́лик, *m.* поли́ка, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.*; 2) s. Личи́на, нече́мна —; 3) *pl.* по́лики́ Art Stickerei an d. Hemdärmeln e. Mädchens, *Ос.* (61) XII. 27.

Поли́н, поли́нь, -у, *m.* Wermut, *m.* (Artemisia absinthium); *adj* полино́вий Wermut-.

Поли́на, *f.* s. Павли́на, Paulina.

Полина́ти, *v. n. К.* II. 34 s. Полину́ти.

Полине́ць, -нця́, *m.* Artemisia austriaca. [sinth, *n.*

Полині́вка, *f.* Wermutliquer, Ab-

Полину́ти, *v. n.* s. Полену́ти.

Поли́нчик, *m.* Gnaphalium arv.

Полиня́ти, *v. n.* verschiessen, verbleichen; dahin schwinden, -welken.

По́лиск, *m.* поли́скуване, *n.* das Erglänzen, Schein, Schimmer, *m. У.*

Поли́ска, *f.* Kahlfliege, *f.* (Psila).

Поли́скувати, *v. n.* erglänzen, schimmern. [wechseln, *К.*

Полистува́ти ся з ким, Briefe

Поли́ти, *v. a.* s. Полива́ти.

Полити́ця, *f.* s. Повити́ця.

Поли́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Wandbrett, Regal, Schüsselbrett; 2) Pflugohr, *n.*; 3) Rockschoss, *m.* s. Пола́ 1); 4) Katzenklee, *m.* (Trifolium arv.).

Поли́че, *n.* Porträt, Conterfei, *n. Шл.*

Поли́чник, *m.* Ohrfeige, Maulschelle, *f.* lassen, verlassen.

Полиша́ти, (-и́ти), *v. a.* zurück-

Поли́шне, *s. a. n.* gestohlenes Gut, womit man e. Dieb überführen kann, corpus delicti.

Полі́бічок, s. Полу́бічок.

По́лів, -ову, *m.* Fang, *m. Вах.*

Полї́ви́ти, *v. n.* кому́ jmdm Erleichterung, Linderung verschaffen, nachgeben, nachlassen; полї́влющий, *a.* lindernd, *В.*

Полївка, *f.* freies Feld, *K.* I. 35.
Полївний, *s. a. m. N.* e. полонина.
Полїг, -óгу, *m.* Bettvorhang, *m. C.* II. 201; 2) *pl.* полóги *Пар.* s. Злóги; жáти на полїг (пóлїж (*B.*)] das Getreide inGelegen schneiden. [denstück,*n.*
Полїдвиця, *f.*Lendenbraten,*m.*Len-
Полїжниця, *f.*Wöchnerin, Kindbetterin, *f.* [*n.* anstalt, *f. Term.*
Полїжничий, *a.* — дім Gebärhaus,
Полїзний, *a. H.* 113?
Полїзýн, *m. Ч.* II. 250 der (auf den Knieen) hin kriechende.
Полїзти, (полїзу, полїзеш), полїзáти, *P.* I. 45, *v. n.* hinaufklettern, steigen ·kriechen; 2) herab-, hin-. [хóвник.
Полїй, *m.*Mentha aquatica; 2) s. Бло-
Полїно, (*d.* полїнце, *aug.* пóлїняка, *f.*), *n.* ein Stück, e. Scheitel Holz.
Полїнувати ся, zu träge sein für e. Arbeit.
Пóлїп, *m.* Polyp, *m.* [streichen.
Полїпити, *v.a.*bekleben,mitLehm an-
Полїпшíти, *v. n.* s. Получшáти.
Полїрувáти, *v. a.* polieren. [*m.*
Полїрчий лýпець, *m.*Polierschiefer.
Полїсýн, *m.* s. Лїсовик; *Bein.* des heil. 'Юрий *Ч.* I. 171 „der Bergesalte", Waldhüter, *m.*
Полїсюк, *m. Гол.* I. 684 s. Полїщук.
Полїтáври, *pl.* Art Musikinstrumente.
Полїтáти.*v.n.* (снїг &) von Zeit zu Zeit schütt fallen.; 2) hin u. her einwenig flattern.
Полїте, *n.* das günstige, gedeihliche Jahr für das Gerathen des Getreides & — на щось; das Gedeihen, Fruchtbarkeit, *f.*; 2) s. Пільга.
Полїтерувáти,*v.a.*politieren. [ний.
Полїтика, *f.*Politik, *f. adj.* полїтич-
Полїтикáн, *m.* politisierender Grossprecher. [politischer Oekonomist.
Полїтико-економíст, *m. Кн.*
Полїтикувáти, *v. n.* politisieren; 2) überaus höflich thun, Ziererei machen; — ся *Кч.* 16 einander Gefälligkeiten nach der Etikette erweisen, diplomatisieren.
Полїтиця, *f.* s. Повитиця.
Полїтичка, *f.* s. Гарасівка.
Полїтний, *a.* — кóнтракт Nutzniessungvertrag, Pachtvertrag, *m.* (für je einJahr).

Полїтник, *m.* Arbeiter in d. Frühlings- u. Sommerzeit, *m. He.*
Полїтниця, *f.* s. Половíльниця.
Полїток, -тку, *m.* s. Полїте 1); 2) der Theil des Feldes welches ein Jahr benutzt wird; 3) der Ertrag eines Jahres von e. Felde; на полїтки дáти пóле etc. комý jmdm das Feld etc. nur Nutzniessung auf Jahre überlassen; 4) Jahresring bei Bäumen, *m.*
Полїтýра, *f.* Politur, *f.*
Полїтýха, *f. Пол.* Flugeichhörnchen, *n.* (Pteromys volans). [laufend.
Полїтýщий, *a.* unruhig hin u. her
Полїца, *f.* Polizze, *f.*
Полїцáй, (-áйник), *m.*Polizeidiener, Wachmann, *m. adj.* полїцáйский (-éйский). [ний polizeilich.
Полїция, *f.* Polizei, *f. adj.*полїций-
Пóлїч, *f. Ч.* IV. 3. Heilung, *f.*
I. Полїчити, *v. a.* curieren, heilen, *Кн.* — ся sich —.
II. Полїчити, *v.a.*zählen,berechnen; неполїчимий, *a. У.* unberechenbar.
Полк,*m.* Regiment, *n.* Heeresabtheilung, *f. adj.* полковий.
Пóлка.*f. АД.* I. 171 Pfannendeckel am Schiessgewehr, *m.* Pfanne, *f.*
Пóлька, *f.* Polin, *f*; 2) langer Kaftan der Kleinbürgerfrauen. [ments,Oberst,*m.*
Полкóвник,*m.*Commandant e.Regi-
Полковникувáти, *v. n.* полкóвник sein.
Полкóвниця, полкóвниха, *Ч.*V.811 Gattin des полкóвник, Oberstin, *f.* [вник.
Полковниче, *n. Me.* 399 s. Полкó-
Полковничий, *a. АД.* II. 10 des полкóвник, Obersten-.
Полководець, -дця, *m.*Anführer e. Heeres, Feldherr, *m.*
Пóльний, *a.* s. Пільний; 2) *s.a.m.*s. Польовий 3) (*Фр.*).
Польнýти, *v. n. Пт.* s. Поленýти.
Полóва, *f.* Spreu, *n.*; Spelze, *f.* (gluma), *B.*
Польóванє, *n.* Jagd, Birsch, *f.*
Польóванець, -нця, *m.* (*B.*) Jäger, Weidmann, *m.* [tig, *B.*
Половáстий, *a.* balg- od. spelzblü-
Польовáти, *v. n.* s. Полювáти.
Половáчка, вúбіжка,—*f.* Poa fertilis, *B.* [ломінь.
Пóловень, -вня, *m. Wgr.* IX. s. Пó-

Половéць, -вця́, *m.* Termite, *f.* (Termes).

Половéцкий, *a.* zu den Polowzern geh.

Полóвий, *a.* falb.

Полови́й, *a.* geschlechtlich, sexuell.

Польови́й, *a.* Feld-, Acker-; 2) der auf dem flachen Lande lebt (*opp.* гірня́к); 3) *s. a. m.* Feldhüter, *m.*

Польови́к, *m. Не.* (*Пр.* IX. 558) Halbgott des Feldes, Feldteufel, *Левч. m.*

Полови́к, *m.* Rothfalke, *m.* (Tinunaclus); Art Sperber, *m.*

Полони́на, (*d.* -и́нка), *f.* Hälfte, *f.*

Польови́на, *f.* s. Поля́на.

Полови́нити, *v. a.* in zwei Hälften, zur Hälfte theilen, halbieren.

Половинóвий, *a.* нерівно- ungleich, *B.*

Полови́нчик, *m.* Zwitter, Halbding, u. * s. Переки́ньчик.

Полови́сто-щетинкова́стий, *a.B.* spreuborstig.

Полови́ти, *v. a.* auffangen.

Полови́тий, *Зг.* полови́чний, *У. a.* halb.

Полови́ця, *f. ГШ.* s. Полови́на.

Полови́ця, *f.* ehem. *N.* der St. Katеринослав.

Полови́ч. *m.* Mitbesitzer, Miteigenthümer zur Hälfte, *m.*; ми половичі до тóго пóля.

Полови́чний, *a.* halbtheilig, *ГШ.*

Полови́чність, -ости, *f.* Halbheit, *f. ГШ.*

Пóловідe. (-вóдe, *С.*I. 146), *n.* пóловідь, -іди, *f.IГ.* Wasserflut, *f.* s. Пóвінь.

Половíльник. *m.* Jäter, *m.* [Jäterin, *f.*

Половíльниця, половíля, *КУ. f.*

Пóловінь, -іни, *f. Ф.* s. Пóловень.

Половíти, *v.n.* falben, falb werden.

Полóвка, *f.* falbe Kuh.

Польóвка, *f. Пол.* s. Нори́ця.

Пóловко, *m.* falber Ochs.

Половни́к, *m.* Spreukammer, *f.*

I. Половни́ця, *f.* s. Половíльниця.

II. Половни́ця, *f.* s. Полуни́ця.

Половни́чка благовóнка, *f.* Ruchgras, *n.* (Anthoxantum odoratum), *B.*

Половни́шинок, -нка, *m.* Art Pflze.

Половóдe, (-я), *n.* s. Половідe.

Половоли́ций, *a.* falb am Gesicht.

Полову́ня, (-у́ха, -у́ша), *f.* s. Полóвка.

Полову́ха, (-у́шка), *f.* langgramige Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Apera spica venti).

Половчани́н, Полóвчин, *IГ. m. pl.* Полóвці, Polowze, *m.* (ча́нка, *f.* Polowzerin.

Половча́сті у́ставки, *pl.* Art Stikkerei.

Пóлог, *m.* s. Поліг 1) *Шл. Кн.*; 2) Ebene, *f. Mi.* II. 25; 3) s. Підни́вок, *Левч. pl.* пологи́ *M.* II. 78 Niederungen in der Steppe, *pl.*

Полóга, *f. У.* Lage, Situation, *f.*

Полóгий. *a.* sanft sich senkend, niedergehend, *Не.* schräg, *С.* II. 130; 2) horizontal *ОБ.*

Полóгість, -ости, *f.* s. Спохи́лість.

Полóжéне, *n.* Lage, Situation, *f.* Stand, *m.* Umstände, *pl. Н.* 194; 2) Satz, *m.* (in d. Gram. *Оц.*); 3) Abstammung, *f.* s. *Лóже.*

Положи́стий, *a.* -а горá allmählig sich absenkend.

Положи́ти, *v. a.* s. Покладáти; — що на когó * jmdm etw. vermachen, für jmdn etw. bestimmen, (*Фр.*) — собі щось sich etw. anrechnen; — за драбі́нку * = мáчку, бáгу ссáти, жовáти; — ся, sich legen; — ся * Junge gebären (v. Vieh, корóва).

Положки́ння, *f.П.n.*115.s.Поліжниця.

Полóжний, *a.Пар.* (положу́що, *adv. B.*) positiv.

Положни́чий, *a.Term.* Hebammen; 2) Wochen-.

Положóк, -жкá, *m. dim.* s. Поліг 1).

Пóлоз, (*d.* полозóк, -зкá), *m.* grosse Schlange; 2) —, полóзе. *n.* (*coll.*) Schlittenkufe, *f. P.* II. 7.; 3) Bestandtheil des Pfluges, s. Поли́ця 2).

Полокáти, (полóчу, полóчеш), *v.a.* spülen, waschen.

Полóльник, *m.* полóля, *f.* s. Половíльник, *m.* -иця, *f.*

Полóма, *f. Ос.* (62) II. 62. ?

Поломáти, (-и́ти), *v. a.* zerbrechen; * — чию́сь вóлю *Ч.* V. 249 gegen, wider jmds Willen handeln.

Поломи́ло, *m.* ungeschickter Mensch der Alles zerbricht, verdirbt (*B.*).

Пóломінь, -іни, *f.* (*d.* полóмичок, -чка, *m.*) Flamme, *f.*

Поломіни́стий, *a.* flammig, flammenähnlich.

Поломіні́ти, *v.n.* flammen. *Пар.*

Полóмінний, *a.* Flammen-, flammend,

Поломінча́тий, *a.* geflammt, *Пол.*

Полóмка, *f.* Phlomis tuberosa, *B.*

Поломни́ти, *v. a. Wgr.* XVII. s. Поломáти.

Пóломно, *adv. M.* III. 73 flammend, lodernd, lichterloh.

*

Поло́мок, -мка, *m.Cm.* Bruchstück, *n.*
Поло́мя (-е), *n.* s. По́ломінь.
Поло́н, *m. ГШ.* поло́нь, *f. Ос.* (62) X. 111 Gefangenschaft, *f.*; 2) *coll.* die Kriegsgefangenen, *pl. АД.* I. 286. 287.; 3) Ertrag, *m.* Ausbeute, *f.* Früchte, *pl.*; 4) Haarmücke, *f.* (Bibio) *B*; Heerwurmmücke, bes. Larven (Sciara milit.).
Поломе́нє, *n. ГШ.* Gefangennehmung, *f.*
Поломе́ник, *m.* Kriegsgefangener, Gefangener, Erbeuteter, Sclave, *m. Левч.*
Поло́ник, (-ло́дник, -ло́нник), *m.* Schöpflöffel, Klos-, Kochlöffel, *m.*; 2) Schatzgeist, *m.*
Полони́на́, (*d.* -и́нка). *f.* Hochebene, *f.* Plateau, Tafelland, *n.*; Alpentrift, Alpe Alm, *f.*; 2) Gefangennahme, *f. K.*
Полони́нка, *f.* Wasserpieper, *m.* (Anthus spinoleta) *B.*
Полони́нний, *V.* полони́ньский, *a.* Alm-; хід Austrieb des Viehes in die полонини́, *Gr.* 35.
Полони́ти, *v. a.* gefangen nehmen, erbeuten, unterjochen, erobern, *Ш.* II. 49; 2) Eiswulmen aushauen *Kol.* I. 68.
Полони́ця, (*d.* -и́чечька), *f.* s. Полуни́ця.
Поло́нка, *f.* Eiswuhne, Blenke, *f.*
Поло́нни́й, *a.* gefangen, erbeutet, *Макс.*; 2) ergiebig, s. Плінни́й.
Поло́нни́к, *m. ГШ. Св.* s. d. folg.; 2) Harmützenmoos, *n.* (Polytrichum commune) *Вол.*
Полоня́нець, -нця, *МШ.* полоняни́к *Фр.* полоняни́н *K.m.* s. Полоне́ник; der Leibeigene, Hörige. [ни́ hausend, *m.*
Полоняни́к, *m.* Bär in den полони-
Полоня́нка, (*d.* -ня́ночка), *f.* eine Gefangene. [пати; 2) — ся s. Попу́кати.
Поло́пати, *a. n. Ч.* IV. 530 s. Шоло́-
Польо́пати, *v. a.* trüben, beflecken, beschmutzen; — ся sich —.
Польопо́тини, *pl.* getrübte, verunreinigte Flüssigkeit, solche Ueberbleibsel (von e. Speise etc.).
По́лос, *m.* s. По́лоз 3).
Поло́са, (*d.* полосу́шка *Ч.* V. 610) Streif; 2) Landstrich, *m.*
Полоса́тий, *a.* gestreift, *K.*; 2) weit, breit, *H.* 218. [Полока́ти.
Полоска́ти, (поло́чу, -о́чеш), *v.a.s.*
Полоскозу́б, *m. Ч.* III. 8 der Montag als der erste Tag der grossen Fasten, an dem man die Zähne (mit Branntwein) spült, d. i. an dem man zecht.
Полоскота́ти, *v.a.* s. Поскобота́ти.
Полоску́н шоп, *m.* Waschbär, Schupp, *m.* (Procyon lotor). [ampliata.
По́лост, ли́стень —, *m.* Agaricia
Полосува́ти, *v. a.* in lange Streifen zerreissen, hin u. her zerren, misshandeln; 2) secieren, *Кроч.*
По́лоть, *gen.* пілтя́, *m.* Speckseite, -schrote, *f. H.* 260. [Jäten, *f.*
Полотьба́, *f.* das Jäten, Zeit zum
Полоте́нце, (-е́нечко), полоте́не, *n. dim.* s. Полотно́; 2) Schwimmhaut (der Vögel), *f.*; 2) Sensenklinge, *f.* [*m.*
Полоте́нщик, *m.* Leinwandhändler,
Поло́ти, (по́лю, od. полову́, по́леш, od. полове́ш *Оц.* 203), *v. a.* jäten.
Поло́тки, *pl.* geräucherte Gänsebrust, Spickgans, *f.*
Полотно́, *n.* полотни́на, *f. Ру. aug.* полотни́ще *n. K.* Leinwand, *f.* Linnen, *n.* Gewebe, *n.* Stück Leinwand; 2) *fertige Eisenbahnstrecke. [Linnen-.
Полотня́ний, *a.* aus Leinwand,
Полотня́ники, *pl.* die Leinwandkleider Tragenden, d. i. Bewohner des flachen Landes (*opp.* гірняки́ die Wollkleider tragen). [wand, *n.*
Полотня́нка, *f.* Kleid aus Lein-
По́лох, *m.* Scheuche, Popanz, *f.*; 2) Bestürzung; Verscheuchung, *f. K.*; поло́х- поло́х! *int.* vom Aufwallen u. Andrang des Blutes zum Herzen hin.
Поло́хати, *v.a.* scheuchen, schrecken.
Поло́хий, *Ф.* полохли́вий, *a.* scheu, furchtsam; *adv.* по́лохо диви́ти ся scheu blicken.
Полохли́вість, -ости, полохне́ча, *Cm. f.* scheues Wesen, Furchtsamkeit, Schüchternheit, *f.* [ті́ти.
Полохті́ти, *v. n. Зар.* s. Палахко-
Поло́чка, *f.* s. Бо́вниця, *B.*; 2) das Schlämmen, Schwemmen, *Пол.*
Поло́шити, *v. a.* s. Поло́хати; — ся scheu werden, чого́ wovon.
Полошни́й, *a. B.* s. Полохли́вий.
По́льский, *a.* polnisch; — та́нець *C.* Polonaise, *f.*
По́льскість, -ости, *f.* Polenthum, *n.*
Польсти́ти ся на щось, *K.* dh etw. sich verlocken, bestechen lassen.

По́лтва, *f.* linker Nbfl. des Буг.

Полти́нник, *m.*halbes Silberrubel-[stück.

Полу-, s. Пів-.

Полубі́с, *m.* Halbteufel, *m.*

Полу́бічок, -чка, полу́біч, *m.*Halbfass, *n.* halbeTonne. [Kopfbedeckung, *n.*

По́лубка, *f.*Baststück (лубо́) in weibl.

Полубо́г, *m.* Halbgott, *m.* *K.*

Полубоги́ня, *f.* Halbgöttin, *f.* *ГШ.*

Полувечі́рний, *a*·-а зоря́ *У.*

Полуви́думаний, *a.*halbersonnen.

Полувни́ця, *f.* *M.* III. 138 s. Полуни́ця.

Полуву́ха, *f.* s. Полову́ха.

Полуга́к, *m.* Doppelhaken, *m.* ehem. übliches schwerfälliges Schiessgewehr, *K.*

Полуга́рний, *a.*-а горі́вка, schlechter, gemeiner Brantwein.

Полугла́сна, *s. a. f.* Halblauter, *m.* (in d. Gram) *ГШ.* [gert, *Под.*

Полуголо́дний, *a.* halb verhun-

Полу́горе, *n.* *Oc.* (61) VII. mässige Anhöhe.

Полуде́нний, *a.* *C.* I. 128 s. Полудне́вий; 2) полуде́нно, *adv.* den halben Tag über.

Полуде́нник, *m.* *Ф.* (*Пр.* V. 216) Teufel der um die Mittagszeit ein Ausbund (відміна) unterschiebt; 2) Mittagskreis, Meridian, *m.*; 3) Schwebfliege, *f.* (Syrophus).

Полу́денок, -нку, по́лу́день, -дня, полу́дник, *Левч.* полу́днець, *Гол.* III. 240, *m.* полуда́не, *n.* *АД.* I. 148 das Essen zu Mittag, Mittagsbrot, *n.* -speise *f.* (versch. von обі́д); полу́день *Др. с.* 227 s. Полу́дне.

По́луди. *pl.* s. Па́луди; *sgl.* Палу́да *B.*

Полу́днати, *Me.* 224. *P.* I. 119. полу́днувати, полу́денкувати, *v. n.* zu Mittag ein Essen einnehmen.

Полу́дне, -дня, *n.* Mittag; Süden, *m.* з-полу́дня звернýло (сóнце); по-полу́дни *adv.* nachmittags.

Полудне́вий, полу́днїшний, (-де́нїшний), *a.* Mittags-, vom Mittag, mittägig, südlich, Süd, *B.* полудневосхі́дний etc. südöstlich etc. [*m.* *Пар.*

Полудне́вець, -вця, *m.* Südländer,

Полудносхі́д, -о́ду, *m.* Südosten, *Пар.*

Полу́драбок, -бка, *m.* Leiterbaum, *m.*

Полуживи́й, *a.* halblebend, dem Tode nahe, *ВБ.*

Полужупа́нчик, *m.* Art Halbjacke.

Полу́зка. *f.* s. Ни́зка (кора́лїв &), (*B.*).

Полузрі́лий, *a.* halbreif, *B.*

Полу́йка. *f.* Fass, *n.* (ме́ду etc.).

Полу́ка, *f.* günstiger Erfolg, Wohlergehen, Wohl, Glück, *n.*

Полука́вити, *v. n.* heucheln, *Cm.*

Полу́кварток, -тка. *m.* s. Півква́рта.

Полу́кіпок, -пка, *m.* Halbschock, *m.* s. Півко́па.

Полу́кішок, -шка, *m.* s. Півко́шок.

Полуко́вщина, *f.* † Abgabe vom Bibernest, *f.* (лу́кно).

Полукри́ви, *pl.* Halbdecken, *pl.* (hemielytra) *B.*

Полукри́льцї, (-кри́вцї, *B.*) *pl.* Halbdecker, Halbflügler, *pl.* (Hemiptera).

Полукруго́вий, *a.* *B.* полу́кругом, *adv.* *Пол.* s. Півокру́жний etc.

Полукули́стий, *a.* halbkugelig.

Полулї́тр, *m.* halbe Liter.

Полу́мацок, -цка, *m.* eine halbe Metze = 0 30743 Hektol.

Полуме́тр, *m.* halber Meter.

Полу́мисок, -ска, *m.* flache Schüssel, Mittelschüssel.

Полумі́р, *m.* Halbmesser, Radius, *m.*

Полуміри́ця, *f.* halbe міри́ця, Halbe, *f.*

Полумі́сяць, *m.* Halbmond, *m.*

Полумісяцьова́тий, *a.* *Пол.* halbmondförmig.

Полуни́ця, (*d.* -и́ченька), *f.* полуни́чник, *m.* *Hc.* 163 hochstenglige Erdbeere, (Fragaria elatior). *Пом.* II. 12.

Полуни́шник, *m.* Trifolium mont.

Полу́ніч, -ночи. *f.* *C.* II. 131 s. Північ.

Полу́ночний, (-ношний), *a.* *АД.* I. 213 *Кв.* 120 mitternächtlich.

Полу́ночниця, *f.* Lesen der Psalmen vor der Frühmesse, *n.* сова́- *K.* Nachteule, *f.*

Полу́ня, *f.* s. Поло́вка. [mig.

Полуобручко́вий, *a.* halbringför-

Полуосьми́на, *f.* halbe Осми́на.

Полу́панок, -нка, *m.* s. Підпанок; полу́панька, *f.* Tochter des п. [-brechen.

Полупа́ти, (-и́ти), *v. a.* zerspalten,

Полу́-Пе́тра, der Tag nach dem Petrifeste.

По́лупка, *f.* Umschlag im Heft.

Полупла́вка, *f.* halbe Schwimmhaut.

Полупушок, -шка, *m.* Ч. II. 250. s. Полукішок.
Полурйбиції, *pl.* s. Бокоплавці.
Полурйбка. *f.* Art Fisch, Ч. II. 252.
Полурозуміне, *n.* halbes Verständnis, *K.*
Полусвйта, *f.* Halbkleid, *n. Ke.*
Полусердка, *f.* Halbherzmuschel, *f.* (Hemicardium).
Полусеток, -тка, *m.* s. Півсеток.
Полуск, *m.* *II.* 82. Gepolter, Schlagen, *a.* [gallertartig.
Полускріплий, *a.* halbgeronnen,
Полусон, -сну, *m.* Halbschlaf, -schlummer, *m.*
Полусорочйни, *pl.* Todtenamt, das 20 Tage nach dem Tode eines Verstorbenen gehalten wird, *Ke.* 67.
Полуставець, -вця, *m.* Buch mit полуустав gedruckt *Ko.* 111. [bäude, *n.*
Полустанок, -нка, *m.* Amtsge-
Полустрілковатий, *a.* halbpfeilförmig. [*Mop.* Art Atlasstoff.
Полутабент, (-табйнок, *Зак.*) *m.*
Полутінь, *f.* *Пол.* s. Півтінь.
Полуустав, *m.* alterthümliche (kleinere) Kirchenschrift. [(Anomura).
Полухвости. *pl.* Halbschwänzer, *pl.*
Полуцьвіт, *m.* Viola tricolor.
Полуцьвітки, *pl.* Blätchen in d. Leinenstickerei; 2) Art Blumen Ч. IV. 405; s. Безсмертки.
Получати, (-йти), *v. a.* zusammen-, verbinden, vereinigen, -knüpfen; 2) s. Потрафити, vermögen, können, verstehen, wissen; 2) erhalten, bekommen, *Шл. Л.* 144. [glücklich.
Получний, *a.* günstig, erwünscht,
Получність, -ости, *f.* s. Полука.
Получшати, *v. n.* besser werden.
Полушка, *f.* vierter Theil einer копійка *Н.* 205.
Полущити, *v. a.* s. Лущити.
Польце, *n. dim.* s. Поле.
Полчанин, *m.* *Wgr.* 32. zum полк geh., Mitglied eines полк; Krieger, Soldat, *m.*
Польща, *f.* Polen, Polenthum, *n.*
Польщина, (-йзна, *K.*), *f.* das Polnische, polnische Sprache.
Польщити, *v.a.* polonisieren; — ся, польщіти *K.* sich polonisieren.
Полюбити, (-бляти, *МШ.*), *v. a.* liebgewinnen, sich in jmdn, in etw. verlieben; — ся кому *C.* II. 244 jmdm lieb werden, jmdm gefallen, — собі щось sich worin gefallen.
Полюбовний, *a.* Liebes-, *Ру. Ф.*
Полюбовник, (*d.* -ичок), *m.* Geliebter, Liebhaber, Buhle, *m.* *P.* I. 172.
Полюбовниця, *f.* Geliebte, Buhle, Maitresse, *f.* *Гр.* Ч. V. 91. [lieb ist.
По-любу, *adv.* *Cm.* lieb, hold, wie es
Полюбувати, *v. a.* *Cm.* mit Lust sehen; — ся (собі) в чім sich woran erfreuen, s. ergötzen. [jagen, birschen.
Полювати, (полюю, полюєш), *v. n.*
Полюде, *n. coll.* *K.* Dörfer, *pl.* umherliegende Ansiedlungen; 2) ehem. Steuer, Abgabe, *f.*
Полюдний, *a.* zu полюде geh., -а дань Abgabe, Steuer des Volkes, *K.*
Полюднован'е, *n.* s. Полюде.
Полюдский, *a.* den Menschen angemessen, *vgl.* Людяний. [nachlassen.
Полюзувати, *v. a.* freier machen,
Полюнька, Полюська, *f.* Apollonia.
Полюс, *m.* Pol, *m.*
Полюстонька, *f.* Ч. V. 734 s.? Пелюстка. [Berges.
I. Полюх, *m.* s. Полянйн; 2) *N.* e
II. Полюх, *m.* s. Половільник.
Полюховка, *f.* ein Bestandtheil des Weiberhemdes, *M.* [*n.* *Mi.* II. 345.
Полюша, *f.* (-ати, *n.*?) Wickelkind,
Поляг, *m.* Druck, *m.* Last, *f.* *E.*
Полягати, *v. n.* sich legen, lagern, s. zur Ruhe legen, begeben; — спати; на щось s. Наполягати 1).
Поляк, *d.* полячок, -чка), *m.* Pole, *m.*
Полякати, *v. a.* schrecken, *Ko.* 363.
Поляна, *f.* freies Feld, Waldlichtung, — wiese, *f.*; 2) Kuh auf der Hutweide geboren.
Полянйн, полянець, -нця, полянйця, *Ф. Гол.* I. 684, Einwohner der fruchtbaren Ebenen (um Коломия); Thalbewohner, podolischer Ackerbauer, s. Гречкосій.
Полянівка, *f.* Stadtanger, *m.* [ся!
Полянїти ся, *МШ.* s. Заполонйти
Полянка, *dim.* s. Поляна 1); 2) *pl.* полянкй s. Полуниця.
Полянська. гора, *N.* e. Berges.
Поляпати, *v.a.* s. Поляскати; 2) beflecken, beschmutzen.

Полярний, *a.* Polar-.
Поляск, *m.* *Cm.* Knall, *m.*
Поляскати, *v.a.* *C.*II. 21 beklopfen, leicht schlagen.
Полятиця, *f.* s. Повитиця.
Полятичка, *f.* s. Полїтичка.
Полячий, (поляжу, -ляжеш), *v.n.* s. Полягати.
Помагане, *n.* помаганка, *f.* das Helfen, Beistehen.
Помагати, *v. n.* кому helfen, beistehen; nützen, frommen; помагай-Біг вам! hilf euch Gott!
Помагач, *m.* s. Помічник.
Помада *f.*Pomade,*f.adj.*помадний,*E.*
Помадувати, *v. a.* pomadisieren.
Помазане, *n.*Bestreichen,Schmieren, 2) Salbung, Weihe, *f.* *K.*
Помазанник, *Ш.*II.248. помазень, (-азанець) *K.* *m.* der Gesalbte des Herrn.
Помазати, (-азувати), *v. a.* bestreichen, schmieren; 2) salben.
Помаймувати, *v.a.Oc.* (62)V.105?
Помайнувати, *v.n.* *Ш.* I. 351 forteilen, -huschen.
Помалєньки, *adv.* s. Помалу.
Помалий, *a.* zu klein.
Помалити, *v.a.* kleiner machen, verkleinern, *Марк.* 75.
Помалїти, *v. n.* kleiner werden.
Помальоване, *n.* das Bemalen.
Помалу, *adv* langsam, allmälig.
Помалювати, *v.a.* bemalen.
Помалюх, *m.Га.* II.49 „Pater Langsam“.
Помамротати, *v. n.* *Cв.* s. Пошептати.
Помана, *f.* Andenken, *n.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis an e. Verstorbenen, s. Поминки; Geschenk nach dem Absterben; Art weissen Brodes mit Kreuzen zu rituellem Gebrauch, *Oc.*(61) XII. 61; 2) Versprechung, *f.* *Ф.* *Gr.* 25; 3) Trugbild, *n.* *Фр.* Gespenst, Ungethüm, *n.* *Mx.* s. Відміна 3), мана.
Поманити, *v.a.* verlocken, verführen, ködern s. Манити.
Поманливий, *a.* *M.* II. 134 verlockend, verführerisch, trügerisch.
Помантачити, *v.a.* косу die Sense mit der мантачка nachwetzen.
Помаранча, *f.* Pomeranzenbaum, *m.* Orangen-Agrume, *f.* (Citrus aurantium); 2) Pomeranze als Frucht, *f.* помаранчакй, *pl.* Orangen, *pl.* (Hesperides); помаранчовато, *pl.* Orangengewächse, Goldäpfel, *pl.* (Aurantiaceae).
Помаранчевий, *a.* Pomeranzen-.
Помаранчик, жовтюх —, *m.* Pomeranzenfalter,*m.*(Colias edusa).
Помаранчівка, *f.* Pomeranzenliquer,*m.*
Помарати, *v. a.* beschmieren.
Помарнїти, *v. n.* abmagern, verfallen, sich abzehren; помарнїлий, *a.* abgemagert, abgehärmt, elend, dürftig.
Помарнувати, *v. a.* s. Змарнити.
Помастити, *v. a.* beschmieren, bestreichen; 2) befetten.
Помах, *m.* Schwung, *m.* *Cm.*
Помахати, помахувати, *v. n.* einwenig od. oft schwingen.
Помацати, (-цяти), помацувати, *v. a.* befühlen, betasten.
Помацки, *adv.* s. На-помацки.
Помачати, *v.a.* befeuchten, nass machen; 2) eintunken.
Помащене, *n.* das Beschmieren; 2) Befetten.
Помаяти ся, hinschlendern, -wanken; s. Маяти ся.
Помеже, *n. coll.* die Rainen, *pl.* *Зг.*
Помежи, *praep.* s. Межи.
Помежувати, *v. a.* s. Межувати.
Помелиско, *n.* Ofenbesenstiel, *m.*; 2) *aug.* s. Помело.
Помело, (*aug.*помелище,u. помелюха.*f.*), *n.*Ofenbesen, Ofenwisch, -quast, *m.*
Поменити, *v. a.* benennen, *Левч.*
Поменник, *m.* *Ф.* s. Памятник.
Поменчити, (-шити), *v. a.* kleiner machen, verringern; — ся *Др. c.* 170, поменшати, *v. n.* kleiner werden, sich verringern.
Поменший, *a.* geringer, etwas kleiner; по-менше etwas weniger.
Померанця, *f.* s. Помаранча.
Померете, *n.* s. Погибель; 2) Misswachs, *m.*
Померзенити ся, *H.* 184 з кимось einander schmähen u. dadh. sich entzweien.
Померзнути, *v. n.* erfrieren, vom Froste leiden.
Померк, *m.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Todesschatten, *m. pl.* dunkle Schatten; — ночи Dunkel der Nacht.
Померкати,померкнути,(-мерхн-) *v. n.* dunkel werden, sich verdunkeln, s. verfinstern; den Glanz verlieren, matt werden, verlöschen (сьвітло).

Помертвіти, *v.n.* ersterben, absterben, leblos werden, die Besinnung verlieren, *Кч.* 158; помертвілий го́лос gebrochene Todesstimme, *Cm.*

Помéрти, (пімру́, пімрéш), *v. n.* sterben; помéрлий, помéрший, *a* der Verstorbene. [reinfegen, kehren.

Помéсти, (помету́, пометéш), *v. a.*

Пóмет, -у, *m.* Wurf, *m.* пóметом im Massenwurf; 2) — тíла *Ваг.* Körperbewegung, *f.*; 3) s. Пóміть.

Пометáти (-áю, -áєш), *v. a.* (alles) hin-, wegwerfen; 2) s. Ски́нути (v. Frühgeburt).

Пометéне, помéтине, *Зап.* II. 59, помéтиця, *m. f. Н. n.* 83. Kehricht, *n.* Auswurf, *m.* nichtswürdiger Mensch, Taugenichts, *m.*

Пометискринка, *f. m. Га.* II. 49. der die Schreine ausweidet, bes. vom jüngsten Kinde (Tochter), das Alles schon als Aussteuer aus dem väterlichen Hause mit sich nimmt.

Помéшкане, *n.* Wohnung, *f.*

Помивáти, *v. a.* aufwaschen.

Помигáти, *Гуш.* помигну́ти, *v. n.* vorüberhuschen, -eilen.

Поми́єць, -и́йця, поми́йник, *m.* der sich im Spülicht krabbelt.

Помийки́, *pl. dim.* s. Поми́ї.

Поми́йниця, *f.* Küchenmagd, welcher das Spülen obliegt; Waschfrau, *f.*; 2) Spülzober, Waschtrog, *m.*; 3) Stelle in der Hütte wo der Spülzober bei der Thür steht.

Поми́ї, *pl.* Spülicht, Spülwasser, *n.*

Поми́кати, *v. a.* aushecheln; 2) помикáти, *v.a. Гол.* III. 340 fortreissen; 3) кимóсь jmdn hin u. her werfen, schieben, schurigeln, rücksichtslos als Diener gebrauchen, *Ш.* I. 277; beleumunden; 4) forteilen. [ли́ти I. и II.

I. Помили́ти, II. помили́ти s. Ми-

Поми́лість, -ости, *f.* s. Поми́лувапе.

Пóмилка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.*

Поми́льне, *s. a. n.* Meilengeld, *n.*

Поми́льний, *a. Св.* fehlerhaft, irrig, irrthümlich. [schene Uferstelle, (*B.*)

Поми́ло, *n.* ausgespülte, ausgewa-

Поми́луване, *n.* Erbarmen, Mitleid, *n.* Begnadigung, *f.*

Поми́лувати, *v. a.* когó sich jmds erbarmen, mit jmdm Erbarmen haben, jmdm Gnade erweisen, jmdn begnadigen; 2) — ся *Ч.* IV. 239 einander liebkosen.

Поми́мо, *praep. adv.* s. Ми́мо.

Пóмин, пóминок, -нку, *m.* пóми́жка, *f, Левч.* Erwähnung, Erinnerung, *f.* Gedächtnis, *n.* не ни́ні з пóминком, *Гол.* nicht heute zu gedenken. n. h. davon zu sprechen. [jmds feiernd.

Поминáльний, *a.* das Gedächtnis

Поминáльниця, *f.* Gedächtnistag, Allerseelentag, *m.* Gedächtnisfeier, *f.* (der Verstorbenen) u. das Gastmal nachher.

I. Поминáти, *v. a.* когó, що, gedenken; jmds Andenken, Gedächtnis (mit e. Todtenamt) feiern; поминáй як звáли *P.* I. 128 *Rdrt.*: wenn jmd e. Streich gespielt hat und entwischte bloss den Namen nach sich zurücklassend.

II. Поминáти, *v. a.* s. Поміну́ти.

Поминáти ся, *Ос.* (61) VI. 73 sich hören lassen, ein Wort fallen lassen.

Пóминки, *pl.* Gedächtnisfeier für Verstorbene, Tödtenfeier, *f.*

Поми́нник, *m. Левч.* s. Помя́ник.

Поміну́ти, *v. a.* когó, що übergehen, ausseracht lassen, nicht berücksichtigen, an jmdn vorbeigehen; 2) *v. n.* vorübergehen, vergehen, *М.* II. 145.

Помирáти, *v. n.* s. Помéрти.

Поми́рене, *n.* Aussöhnung, Versöhnung, *f.*

Помири́ти, *v. a.* aussöhnen, zwischen zweien & Frieden stiften; — ся sich aussöhnen, Frieden schliesssen.

Поми́рна, *s. a. f. Н.* 82 -у написáти Friedensurkunde, *f.*?

Пóмисл, *m.* Gedanke, Begriff; Einfall, *m.* Idee, *f.* на пóмислях *Ч.* I. 93. in Gedanken, im Sinne; 2) Gemüth, *n. К.*

Поми́слити, *v. a.* щось собí sich etwas denken; *v. n.* nachdenken, nachsinnen. [Помивáти.

Поми́ти, (поми́ю, поми́єш), *v. a.* s.

Пóмиток, -тка, *m.* s. Ми́тка.

Помишлéне, (-лíне), *n.* Gedanke, *m. Зг.*; 2) — на когó мáти gegen jmdn Verdacht hegen.

Помишля́ти, *v. a.* nachdenken; — про щось sich etw. angelegen sein lassen.

Поми́я, *f.* Loch im Flussufer, *n.* s. Поми́ло. [wort, *n.*

Помíвка, *f.* Stichwort, Gewohnheits-

Помíдор, *m.* Liebes-, Paradiesapfel, *m.*

(Solanum lycopersicum). *adj.* помідо-
рόвий, [bart; *nahe kommend *H.* VI.
Поміжний, *a.* angrenzend, benach-
Помізджити, s. Перемизжити.

Помінйти, *v. a.* щось на когό auf jmdn etw. beziehen, ihm zueignen, bestimmen; versprechen; — на щось worauf denken, etw. vorhaben; — собі geloben.

Помінутно, *adv. Ал.* von Minute zu Minute, stündlich.

Поміняти, *v.a.* tauschen; wechseln; — ся untereinander tauschen.

I. Помір, -ору, *m.* поміре, *n. K.* Pest, Epidemie, *f.*

II. Помір, -іру, *m.* Messung, Bemessung, *f.* (bes. des Feldes).

Поміреиь, -ірця, *m.* Feldmesser, Geometer, Ingenieur, *m.*

Поміріти, (-ряти), *v. a.* aus-, bemessen; — ся sich mit jmdm messen.

Помірка, (*d.* -ірочка), *f.* Parcelle, *f.*; 2) Messung, *f. Пу.*

Помірковане, *n.* Bedacht, *m.* Absicht, *f*; Rücksicht, *f.* Mass, *n.*

Помірковати, *v. a.* gewahr werden, in Betracht ziehen; — ся sich eines Besseren besinnen; помірковании чоловік bedachtsam, gescheidt, rücksichtsvoll.

Помірний, *a.* mässig, gemässigt, massvoll, das Mittelmass haltend; ebenmässig, proportional, proportionirt, *He.* s.Розмірний; поміpне, *s.a.n.* Messungsgebühr, *f.* [мірець.

Помірник, помірчик, *m.* s. По-
Помірність, -ости, *f.* Mässigkeit, Enthaltsamkeit, *f. K. He.*

Поміровий, *a.* Mess-, Messung-.

Помірок, -рка, *m.* s. Помірка 1); 2) s. Помір II. *Ч.* I. 2; 3) *N.* e. Berges.

Помісь, *K.* I. 27. *M.* помість *M.* I. 131 gleichsam, gleich als wenn, fast wie, als ob.

Помісити, *v. a.* s. Місити.

Поміст, -осту, *m.* Diele, *f.* Fussboden, *m.* Estrich, *n.*

Поміств, *M.* I. 23 поміспе *n.* Anstellung, *f.* Platz, Dienst, *m.*

Помістити, (поміщу помістиш), *v. a.* unterbringen, placieren, anbringen, anstellen; в собі fassen; — ся Platz, Raum finden. [Пімстити ся (*Фр.*).

Помістити ся своєї кривди s.
Помістниця, *f.* у возї: Brett als Boden des Wagens, *n.* [-knittern,-treten.

Помістушити, *v. a.* zerkneten,

Помісячно, *adv.* monatlich, jeden Monat.

Поміть, -ети, *f.* Gelege *n.*: на — жати, на -ети лежати, ohne in Garben zu binden.

Помітати, *v. a.* s. Помести.

Помітити, (помічу, помітиш), *v.a.* Помічати.

Помітка, *f. Bax.* s. Помічане.

Помітушити, s. Помістушити.

Поміха, *f. gr.* Hindernis, *n.* Verhinderung, *f. IГ. C.* I. 169.

Поміхрати, *v. a.* s. Померфелити.

Поміч, -очи, *f.* Hilfe, Unterstützung, *f.* Beistand, *m.* * von Kindern: поміч (*pl.* помочи) росте?

Помічане, (чене), *n.* Bemerkung, Beobachtung, Notiz, *f.* [ken, beobachten.

Помічати, *v.a.* wahrnehmen, bemer-
Помічний, *a.* behilflich, helfend, Hilfs-, heilsam. [Helfer, Beistand, *m.*

Помічник, (-іщник-), *m.* Gehilfe;
Помічниця, *f.* Gehilfin, Helferin, *f.* * vom Nebenflusse, *K.*

Поміш, *f.* s. Мішанина; 2) *adv.* gemischt, vermischt, im Gemenge.

Помішательність, -ости, *f. Ков.* Verwirrung, Verlegenheit, *f.*

Помішати, *v. a.* s. Мішати; помішувати von Zeit zu Zeit umrühren, schüren.

Поміщати, s. Помістити.

Поміщене, *n.* das Hinstellen, Anbringen, Unterbringen; Anstellung, *f.*

Поміщик, *m. gr.* Gutsbesitzer, -herr, *m. Пар.* (-иця, *f.* -in, *f.*).

Помка, *f. Мак.* s. Тямка, згадка.

Помножене, *n.* das Vermehren; Vervielfältigung, *f.* das Multiplicieren, *K.*

Помножити, (-ати), помножувати, *v. a.* vermehren; multiplicieren.

Помняк, *m.* помнич, *f.* s. Помяк &.

Помняти, (пімну, пімнеш), *v. a.* zerknittern, quetschen, — ся sich —; *b*) — ся * sich in sich selbst verschliessen, seine Meinung zurückhalten, zaudern *P.* I. 132; sich sträuben, s. weigern, s. zieren, *P.* II. 175.

Помова, *f.* (üble) Nachrede.

Помовити, *v. n.* з ким s. Погово-

ри́ти; помовля́ти, *v. a. Ме.* 9 s. Намовля́ти.

Помо́вка, *f.* das Sprechen wovon; Erwähnung, *f.* Gerede, *n.* за во́вка —, а вовк ту wenn man vom Wolfe spricht, guckt er über die Hecke; Spruch, *m.*

Помовча́ти, *v. n.* einwenig schwei- [gen.

Помо́га, *f. Ч.* I. 95. s. По́міч.

Помоги́льний, *a.* auf den Gräbern lebend, den Gräbern geweiht, *Гуш.*

Помогли́вий, *a.* hilfreich, *МШ.*

Помо́кнути, *v. n.* nass werden.

Помоле́бствувати, *v. n.* Gottesdienst verrichten.

Помоли́ти ся, beten, ein Gebet [verrichten.

По-молоде́чи, *adv.* jung, wie es e. braven Jüngling ziemt.

Помолоди́ти ся, sich mit feinen weissen Wölkchen umziehen: -и́ло ся не́бо, (*В.*). [am Himmel, *pl.* (*В.*).

По́молодки, *pl.* weisse Wölkchen

Помолодні́ти, (-ді́ти), *v. n.* jung werden, sich verjüngen.

Помоло́ти, (поме́лю, поме́леш), *v. a.* s. Моло́ти). [тиш), *v. a.* s. Молоти́ти.

Помолоти́ти, (помоло́чу, помоло́-

Помоло́чник, *m.* Capsella bursa pastoris.

Помо́ра, *f.* (*Фр.*) s. По́мір I. Seuche, *f.*; 2) niederschlagender Spott: що там бу́ло сьміхи́, що помо́ри!

Помордува́ти, *v. a.* hinmorden; 2) sehr abmühen, — ся sich —.

Помо́ре, *n.* Meeresgestade, Küstenland, *n.*; 2) Pommern, *n. adj.* помо́рський.

Помори́ти, *v. a.* s. Мори́ти, bedrücken; — ся ermüden.

Поморозь, *f. К.* s. За́морозь.

По́морозйти, *v. a.* s. Зморози́ти.

По́морок, -оку, *m.* s. Па́морок, мо́рок, Düsterheit, Dunkelheit, *f.*

Пoморoку́вати ся, sich viel geistig anstrengen, *Левч.*

Помо́рхлий, *a.* verwittert; runzelig, *Левч.* s. Порохна́вий (*В.*).

Помо́рщити, *v. a.* s. Мо́рщити; — ся, помо́рхнути *Ос.* (61) VI. 34 sich runzeln, runzelig werden.

Поморяни́н, *m.* Küstenbewohner, *m.*

Помости́на, *f.* по́мосток -тка, *m.* Diele, *f.* Brett vom Fussboden (по́міст), *Ф.*; 2) s. Помістниця.

Помости́ти, *v. a.* überbrücken, darüberlegen, anbringen, den Fussboden legen *Ш.* II. 49; auszimmern; 2) s. Постели́ти *С.* II. 138; — ся *М.* II. 159 sich lagern.

Помочи́, [помо́жу, u. помо́гу, помо́жеш), *v. n.* s. Помага́ти; не помо́же ся *Р.* I. 18, нїчо́ не помо́же es hilft nichts. [*f.* (Argyroneta) *В.*

Помочи́льник, *m.* Trichterspinne,

Помо́чина, *f.* помо́чене, *n.* Befeuchtung, *f.* das Nassmachen.

Помочи́ти, *v. a.* s. Помача́ти; — коно́плї s. Мочи́ти.

По́мочка, *f. dim.* s. По́міч.

Помо́шний &. s. Помічни́й &. [pen-.

По́мпа. *f.* Pumpe, *f. adj.* помпо́вий Pum-

Помпіє́р, *m.* Pompier, Spritzenmann, Feuerlöschmann, *m. adj.* помпіє́рский; помпіє́рство, *n. Т.* Dienst eines помпіє́р.

Помпува́ти, *v. a.* pumpen.

Помра́ка, *f.* s. Па́морока. [werden.

Помрака́ти, *v. n.* düster, nebelig

Помрачи́тель, *m.* Verfinsterer, *m.*

Помрочи́ти, (-а́ти), *v. a.* verfinstern, verdunkeln. [*Шог.* 138.

Помрі́лий, *a.* abgestorben, -і лугй

Помругли́вий, *a. У.* blinzelnd.

По́мста, *f. ІГ.* s. Месть, пі́мста.

Помсти́ти, s. Пімсти́ти. [*Ст.*

Помстли́во, *adv.* mit Rachegefühl,

По́мстник, *m. ІГ.* s. Ме́стник.

Помýка, *f.*? дай ся до помýки мій Бо́же!

Помýляти, *v. a.* beschmieren.

По́мур, *m.* Wand-Glaskraut, *n.* (Parietaria) *В.*

Помура́віти, *v. n.* sich mtt Rasen bedecken; помура́віле лице́ *Фр.* mit grünlich-schimmeligen Flecken (bei Greisen vor dem Tode).

Помурува́ти, *v. a.* viel mauern.

Помути́ти, *v. a. Р.* II. 138 trüben, verdunkeln; 2) *v. n.* schwärmen, e. Streich spielen *Ш.* II. 45.

Помутї́лий, *a. ОП.* gestört.

Помутни́ти ся, sich trüben.

Помýчити, *v. a.* einwenig martern, quälen; abmühen; — ся sich —.

По́мша, *f.* Art Moos: Jungermannia, *В.*

По́мяк, *m.* Thauwetter, *n.*

Помяка́ти, помя́кнути, помякша́ти, *v. n.* weicher werden; nachlassen (v. Thauwetter); * nachgeben, sich nachgiebiger zeigen.

Пóмякий, (-мягкий), *a.* zu weich.
Помя́ни́к, *n. Левч.* Todtenverzeichnis, *n.* Nekrolog, *m.*
Помяну́ти, *v. a.* s. Поминáти I. помяну́тий, *ptc. Пол.* erwähnt, angeführt, genannt.
Помя́ти, s. Помня́ти.
Понаберáти, *a. a.* s. Набрáти: viel —, nach u. nach —.
Понабрякáти, *v. n.* anschwellen.
Понавáльне & s. Поновáльне &.
Понавиду́мувати, *v. a.* viel aussinnen, erdichten. [= ся s. Квáпити ся.
Понагля́ти, *v. n. Гол.* III. 503 und
Понáд, *praep.* s. Над, darüber hin, über — hin, *Mi.* IV. 251. 423. 752; d. Fehlende unter Понад- s. unter Над.
Понáда, (*d.* понадка), *f.* Versuchung, Lust, *f.* Köder *n.* Lockspeise, *f.*; 2) Sitte, *f.* Brauch, *m.*
Понадбáти, *v. a.* nach u. nach viel erwerben, erarbeiten, *Ш.* I. 141.
Понадберáти, (-би́рувати), *v. a.* nach u. nach von jedem etwas wegnehmen.
Понадвисáти, *v. n.* überhangen.
По-над-гíрю, *adv. K.* entlang des Gebirges. [-fügen.
Понаддавáти, *v. a.* hinzugeben,
Понаддніпряньский. *a.* am Дніпрó gelegen, sich hinziehend.
Понáджин, *m.* s. Панáджин.
Понадзу́бний, *a. Пол.* oberhalb der Zähne.
Понадимáти, s. Понадувáти.
Понáдити, *v. a.* locken, ködern; 2) — желíзо в плу́зї anschweissen, s. Нáдити; 3) — ся на щось auf etw. los-, ausgehen um es zu gewinnen *H.* 18; *b*) sich etwas angewöhnen, *Ko.* 5. verlockt, verleitet werden. [anziehen.
Понадївáти, *v. a.* (viele Kleider)
Понад'їдáти, *v. a.* anfressen, annagen. [angefahren kommen.
Понáд'їзди́ти, *v. n.* nach u. nach
Понáдїяти ся на когó, на щось auf jmdn sich verlassen, vertrauen, in jmdn, worin seine Hoffnung setzen, *Ko.* 294.
Понáдка, *f.* s. Понáда. [Mass, überaus.
Понадмíрно, *adv. Св.* über alles
Понадни́зувати, *v. a.* von aufgereiheter Schnur Korallen einen Theil wegnehmen und auf e. andere Schnur aufreihen.

Понáдний, *a.* s. Принáдний.
Понадпи́сувати, *v. a.* mit Aufschriften versehen.
Понадувáти, *v. a.* aufblähen, anschwellen, — ся sich — —; *schmollen.
Понадходи́ти, *v. n.* nach u. nach herankommen.
Понадягáти, s. Понадївáти.
Понáжа, *f.* s. Понáда 2).
Понажи́ти, *v. a. Зап. Вер.* I. 18. nackt machen, entblössen; die Rüstung abziehen. [sammen-, herzulaufen.
Поназбігáти, *v. n.* und — ся zu-
Поназдиви́ти ся, *Пе.* mit Verwunderung sehen, sich satt sehen.
Поназивáти, *v. a.* einen nach dem anderen benennen. [besonders.
Понáйбільше, *adv.* zumeist, ganz
Понамóжити ся, sich anstrengen.
Понапаку́зувати ся, понапу́зувати ся sich zornig aufblähen, (v. Hähnen). [(v. vielem Vieh &).
Понапасáти ся, sich satt weiden
Понапаску́джувати. s. Напаску́дити. [понапили́й, *a. Ф.* besoffen.
Понапивáти ся, sich satt trinken;
Понапрáсно, *adv.* vergeblich, *Под.*
Понапридбóвувати, *v. a.* s. Придбáти. [щувати, s. Напростувáти.
Понапростóвувати, понапрó-
Понапувáти, *v. a.* s. Напувáти.
Понаривáти, *v. a. Ме.* 453 — я́рма? *vgl.* Наривáти бики́. [-спáськи, *H.* 182?
По-нáськи, *adv.* s. Нáський; —
Понаскóчити, *v. n.* heran in Menge springen. [werden.
Понаставáти. *v. n.* aufkommen,
Понастанавля́ти, (-нóвлювати, *K.*), *v. a.* s. Настанови́ти; vieles aufstellen.
Понасувáти, *v. a.* hinzuschieben; — ся, понасóвувати ся *K.* herabhangen; sich ansammeln. [men.
Понасходи́ти ся, zusammenkom-
Понату́рити ся кому́, sich mit jmdm gesellig verbinden; sich jmdm anvertrauen, *K.*
Понахи́ляний, *a.* überhangen, *K.*
Понаходи́ти, (-хожáти), *v. a.* nacheinander vorfinden, aussuchen; 2) *v. n.* zahlreich kommen.
Понашáти, *v. n.* кому́ jmdm nachspotten, jmds Worte höhnend wiederholen.

*

Понашивáти, *v. a.* vieles an-, auf-nähen. [чóго, diesfalls —.

Поневаж-чогó, *adv.* -а що до

Поневíльний, *a.* *Гол.* I. 203 gezwungen, nicht freiwillig.

Поневíрець, -рця, *m.* *T.* der Ruchlose, Verworfene, Niederträchtige.

Понéвірки, *pl.* поневірство, *n.* gemeine Behandlung, Misshandlung, *f. T.*

Поневíркувати, поневіря́ти, *v.a.* schnöde behandeln, herumstossen; — ся sich in der Welt elend (liederlich *M.* II. 142) herumtreiben.

Поневóлити, *v. a.* unterjochen.

Понедївничок, -чка, *m.* *dim.* s. Понедїлок.

Понедїлкувáти, *v. n.* alle Montage fasten; *sbst.* понедїлкуванє, *n.* das Fasten am Montag.

Понедїльно, *adv.* wöchentlich.

Понедїлок, -лка, *m.* Montag, *adj.* понедїлковий; — чи́стий s. Полосковýб; обли́ваний — s. Обливáти; — мироносний Montag nach der провіднá неділя; — зелéний Pfingstmontag.

Понéже, (понéжав *Kol.* I. 116), *conj.* s. Позня́к. [Нирнýти.

Понéрти (понерý, понерéш) *v.n.*s.

Понéсти, *v. a.* davon tragen; hintragen; 2) * — трýду, шкóди, кошту богáто sich viel Mühe geben, Schaden leiden, Kosten tragen; erleiden, erdulden; 3) — слáву (не — -ви) *Ш.* II. 56, слáвою I. 206 (чиéю) verhöhnen, lästern, schmähen. [schurigeln.

Понетвори́ти, s. Поневíркувати,

Понéхане, *n.* das Unterlassen, Unterlassung, Meidung, *f.*

Понехáти, понéхувати, *v. a.* unterlassen, bleiben lassen.

Понивáти, *v. n.* in Gram vergehen, *M.* schwach werden, Schmerz fühlen.

Пони́ґати, *v. a.* s. Ни́кати 1).

Понижáти, (-и́ти), *v. a.* erniedrigen, hintansetzen, herabsetzen, geringer schätzen; — ся sich erniedrigen &.

Пони́же, пони́зше, *adv.* (etwas mehr) unten. [setzung, *f.*

Пони́жене, *n.* Erniedrigung, Herab-

Пониженó, *adv.* unterthänig, ergeben: — проси́ти *Гол.* III. 423.

Пониж-чáти, *v. n.* *Біл.* sinken, verfallen.

Пони́зне, *n.* *ВБ.* Grundlage, *f.* niedere Sphäre. [*v.a.* zu niedrig machen.

Понизи́ти, (пони́жу, пони́зиш),

Пóнизький, *a.* zu niedrig.

Понизý, *adv.* s. Ни́зом.

Поникáти, пови́кнути, *v. n.* sich zur Erde senken, die Augen niederschlagen.

Пони́клий, поникнýтий, *V. a.* niedergesenkt, niedergeschlagen, unansehnlich *Ш.* I. 203. [fassen.

Понимáти, *v.a.* begreifen, verstehen,

Понимли́вий, *a.* *Ил.* s. Поня́тейний. [vermögen, *n.* *Пар.*

Пони́мливість, -ости, *f.* Fassungs-

Пони́та, *f. m.* mürrischer Kopfhänger; 2) s. Нéтля 2). [Kind.

Понитé, *n.* niedliches Frauchen, *n.*

Пони́ти, *v. n.* s. Понивáти.

Пони́тчина, *f.* Charpie, *f.* (*н.хвор.*36).

Пони́шити, *v. a.* s. Пригадáти; знови́ти. [störung, *f.*

Пони́щене, *n.* Vernichtung, Zer-

Пони́щити, *v.a.* vernichten, zerstören.

Понївéчити, *v. a.* verderben.

Пóніж, -ожа, *m.* Strick zum Treten mit dem Fuss bei der Wiege, *m.*

Понїжи́ти, *v. a.* s. Попести́ти.

Пóнїмо, *adv.* insgeheim.

Понїмчити, *v. a.* s. Знїмчити.

Понїя́чити, *v.a.* s. Понївéчити; — ся herunterkommen, schlechter werden.

Пóно, *adv.* *Не.* *n.* 148 — пóки so lange — wie lange.

Понóв, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 17) Neumond, *m.* на -ві am N., um die Zeit des N.

Понóва, *f.* s. Порóша.

Поновáльне, *s.n.a.* поновáльниця, *f.* Zeit (im Herbst) wann Gaben aus einzelnen Bauerngehöften ausgebeten, gesammelt werden; 2) -иця, *f.* Frau, welche solche Gaben sammelt: хóдить по-навáльнім; поновáльник, *m.* [he, *n.*

Понóвини, *pl.* Fest der Tempelwei-

Понови́ти, (-вля́ти), *v. a.* wieder neu machen, ausbessern, erneuern; закóн поновлéний Deuteronomium, *n.* *K.*

Понóвлене, (-влїне), *n.* Erneuerung, Wiederherstellung, *f.* [*vgl.* Пóніж.

Пóножі, *pl.* Tritte bei den крóсна, *pl.*

Пономáр, s. Паламáр.

Пóнорови, *pl.* Angewöhnung, *f.*

Поноровити ся, gefallen.

Поно́са, *f.* *Зг.* Stolz, Uebermuth, *m.* *Пом.* III. 132.

Поноси́ти, (поно́шу, поно́сиш), *v.a.* nach u. nach hin-, zusammen tragen; einwenig tragen; s. Поне́сти; понаша́ти; — віру den Glauben finden.

Поно́ска, *f.* *Ко.*126 was man e. Hunde hinwirft, dass er apportiere.

Поно́сний, *a.* *Ч.* III. 18 entehrend, schmachvoll. [dorben werden?

Поно́сувати ся, *Гол.* III. 3 ver-

По́-ночи, *adv.* nachts, in der Nacht.

Поночле́жничок, -чка, *m.* *dim.pl.* *Ме.* 308 der das Vieh in der Nacht sucht.

Поноша́ти ся з чого́сь, *V.* worüber spotten, s. Понаша́ти. [gen, Erdulden.

Поно́шене, *n.* das Tragen, Ertra-

Понсо́вий, *a.* hochroth, ponceau.

Пону́дити, *v. a.* abmüden, abmühen.

Понужа́тель, *m.* *Ваг.* Zwingherr, *m.*

Понужа́ти, *v. a.* пону́жкувати ся кимо́сь, s. Ну́жкати, schurigeln.

Пону́ка, *f.* Antrieb, *m.* Anregung, *f.* *Ф.* s. Прину́ка; 2) Einwilligung, *f.* да́ти —, *Зар.*

Понука́ти, *v. a.* antreiben; 2) пону́кнути, понукти́, (*praet.* пону́к, -у́кла, -у́кло), *v. n.* zunicken, (mit Mühe) nachgehen, einwilligen.

Понука́ч, *m.* Antreiber, *m.*

По́нур, *m.* (*В.*) s. Борознюк.

Пону́ра, *f.* finsteres Wesen, schmollender Kopfhänger: -ою броди́ти, ходи́ти *М.* mit finsterem Gesicht.

Пону́рий, понури́вий, *a.* den Kopf niederhängend; niedergeschlagen, betrübt, finster, düster, verdrossen, missmuthig. [ken, -hängen, betrübt werden.

Пону́рити ся, den Kopf niedersen-

Пону́рість, -ости, *f.* finsteres, unfreundliches, düsteres Wesen; Missmuth, *m.* Düsterheit, *f.* *Кн.* [pudibunda).

Пону́рка, *f.* Kopfhänger, *m.* (Orgyia

Понч, *m.* Punsch, *m.* *adj.* пончо́вий.

Пончо́шенка, *f.* *dim.* s. Панчо́ха.

Понюх, *m.* *Ст.* понюшка, *f.* *Ч.* II. 573 — таба́ки eine Prise Schnupftabaks.

Поню́хати, *v. a.* anriechen; 2) — таба́ки eine Prise Tabak schnupfen, einnehmen. [щани́ця.

Поня́ва, *f.* † Leinwand, *f.* s. Пла-

Поня́те, *n.* Begriff, *m.*

Поня́тейний, *a.* begrifflich, *Ил.*

Поня́ти, *v.* s. s. Понима́ти; 2) — ся з ким sich mit jmdm verbinden; сніг поня́в ся водо́ю ist zu Wasser geschmolzen.

Поня́тії, *pl* *s. ptc. m.* gewählte Leute zur Hilfe eines Beamten, Untersuchungsrichters als Zeugen, Vertrauensmänner *Кв.* 275. 333. [begreifend, scharfsinnig.

Понятли́вий, *a.* gelehrig, leicht

Понятли́вість, -ости, *f.* Fassungskraft, *f.* das Vermögen zu begreifen; Gelehrigkeit, *f.* *Фр.*

Поня́тний, *a.* fasslich, begreiflich; 2) deutlich, vernehmlich, klar, *Кв.* 40.

Поняха́ти, s. Понеха́ти.

Поо-, пооб-, mit dem Nebenbegriff des allmählichen Stattfindes u. der Perfectivität einer Handlung an mehreren Objecten, *Mi.* IV. 249, s. О-, об-.

Пообáлювати, *v. a.* niederwerfen.

Пооббива́ти, *v. a.* ringsum abschlagen.

Пообда́рювати, s. Обдари́ти.

Пообдира́ти, *v. a.* ringsum abreissen, abschinden.

Пообі́дати, *v. n.* das Mittagsmal (s. Обі́д) eingenommen haben. [essen.

Пообі́дний, *a.* nach dem Mittags-

Пообіця́ти (ся), пообіща́ти ся, versprechen, geloben.

Пообла́гувати, *v. n.* пообжина́ти ся, die Ernte beenden, einheimsen.

Пообо́рювати ся, die Pflugarbeit vollenden.

Пообпи́лювати, *v.a.* rings umsägen.

Пообрива́ти, *v. a.* nach u. nach abreissen, abpflücken. [hörig satt füttern.

Поодгодо́вувати, *v.a.* abfüttern, ge-

Поодино́кий, *Пол.* поодинча́тий, *Ст.* *a.* einzeln, Einzeln-.

Поодино́чці, *Кл.* по-оди́нцю *К.* I. 320 *adv.* einzelnweise, einzeln.

Поожива́ти, *v. n.* *Не.* sich beleben.

Поозо́лювати, *v. a.* па́льці & собі́ Brandwunden bekommen, s. Зола́.

Поокру́жність, -ости, *f.* Umgegend, *f.* *Др. с.* 150. [rabfallen.

Поопада́ти, *v. n.* nach u nach he-

Поопі́рити ся, Federn bekommen, sich materiell aufhelfen. [ackern.

Поора́ти, *v.a.* durchgehends pflügen,

Поору́дувати, *v.a.* seine Geschäfte abmachen, verrichten.

По-осóбне, *adv.* einzeln.
Поостáток, *adv.* *Гол.* I. 32 zuletzt.
Поострúти, *v. a.* schärfen, wetzen.
Поострожúти, *v. a.* mit острóг, острóжина versehen, *Гол.* III. 81.
Попадáти, *v. a.* когó що, *К.* I. 153 antreffen, auf jmdn (etw.) gerathen, stossen; — ся vorkommen, sich treffen; 2) попáдати, *v. n.* fallen; — ся Risse bekommen, rissig werden, bersten.
Попáденька, *f.* s. Попадя́.
Попáдик, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.).
Попадúн, *v.* der попадя́ des пiп.
Попадúнець, -нця, *m.* Bruchschlange, *f.* (Agnis fragilis); 2) Nbfl. des Чéремош ч. [jmdm zufällt, *vgl.* Падь 3).
Попáдиця, *f.* *Ч.* IV. 517 die dh Los
Попадúч, *m.* *Ко.* 142 einer попадя́ Sohn; s. Попóвич. [bereit, geneigt zu etw.
Попáдливий, *a.* на щóсь *Т.* eifrig
Попадя́, (*d.* попáдонька *АД.* I. 86) *f.* Gattin des пiп, Pfarrerin, *f*; 2) *N.* e. Berges.
Попадя́нка, *f.* s. Попíвна.
Попáвити, *v. n.* s. Поквáпити ся.
Попáйдити, *v. n.* *impers.* -ило *Н.* 192 es hat geglückt, ist gelungen, hat reussirt. [uig Tabak rauchen, schmauchen.
Попáкати, *v. n.* — люльки einwe-
Попалашувáти, *v. a.* mit dem Pallasch hauen.
Попалúти, *v. a.* verbrennen.
Попалíти, *v. n.* und — ся leicht roth werden.
Попамятáти, *v. a.* lange gedenken.
Попаня́чити ся, s. Панóшити ся.
Пóпар, не дáти комý пóпару jmdm keine Rast gönnen. [rissig.
Попарáсканий, *a.* *Фр.* geborsten,
Попáрити, *v. a.* ab, verbrühen; — ся sich —. [Paaren.
Попáрно, *adv.* *Ст.* paarweise, in
Попароїти ся, die пáрої lassen, s. Пáрій.
Попарувáти, *v. a.* paarweise zusammen nehmen, — -stellen, ein Paar bilden, paaren.
Пóпас, *m.* попáсене. (*d.* -сíнечко), *n.* das Füttern unterwegs; 2) Fütterungsort, *m.*
Попасáти, *v. a.* unterwegs (rasten u.) füttern. [Vorbeigeben weidend.
Пóпаски, *adv.* *Гр.* unterwegs, im
Попасмугувáти, *a. a.* mit Streifen versehen; *ptc.* -гóваний gestreift, *Пол.*
I. Попáсти, (попáду, попáдеш) *v. a.* s. Попадáти; 2) — на щó worauf kommen, einfallen; 3) *v. n.* und — ся (in die Hände, ins Unglück, in die Falle &) fallen, gerathen.
II. Попáсти, (попасý, попасéш), *v. a.* einwenig weiden lassen, füttern.
Попáтланий, *a.* in Büschel zusammengeschlagen, *М.* III. 84.
Пóпах, *m.* s. Пóнюх.
Попáхати, *a. a.* s. Поню́хати.
Попáцити, *v. a.* *Ф. Поез.* (62) 98 s. Пáцити.
Пóпашка, *f.* (*Фр.*) s. Пóпас.
Попелéць, -лця́, *m.* *dim.* s. Пóпiл; 2) Aschermittwoch, *m.* *Пар.*
Попелúця, *f.* Asche, *f.* *К.*; 2) aschgraue, sehr lockere Bodengattung; 3) Kohlblattlaus, *f.* (Aphis brassicae).
Попелúш, *m.* Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palust.). [Brandstätte, *f.*
Попелúще, *n.* Aschenhaufen, *m.*;
Попельнúк, *m.* Aschenbrenner, -händler, *m.*; 2) Aschenbehälter, *m.*
Попелю́х, *m.* Aschenbrödel, *m.*; 2) —, (-ю́ха, *f.*) Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis). [*Пар.*), *a.* aschfarbig, aschgrau.
Попеля́стий, (-ля́тий, -лúстий,
Попеня́, -я́ти, *n.* das Kind eines пiп.
Попеня́ти, (-пин-), *v. n.* коло чогó viel säumen bei e. zeitraubenden Arbeit.
Пóпер, *gen.* пóпрю, *m.* s. Пéрець, *Гол.* III. 245.
Поперáти, s. Попéрти. [zen.
Попéрдувати, *v. n.* abermals pfor-
Попереводúти, *v. a.* überführen; 2) durchbringen, verschwenden; — ся verloren gehen, schwinden; ausarten.
Попéред, *adv. praep.* (mit d. *Genit.* — когó, чогó) voran, vorerst, voraus, vorher, vor; früher; s. Пéред; 2) попéреду im voraus; einst, künftig. *Ш.* I. 310.
Попереджáти, попередúти, (попереджý, -дúш) *v. a.* когó jmdm vorangehen, vorher-, vorgehen, vor jmdm etw, thun.
Попере́дний, *a.* vorhergehend, vorherig, vorgängig, vorig, vormalig.
Попере́днúк, *m.* Vorgänger, der Vordere, *К.*; 2) der vorn am Leiterwagen angebrachte Seil; 3) Vortuch, *n.* Schürze, *f.* *Ст.*; 4) Vordersatz, *m.* Prämisse, *f.* *Ил.* Vorderglied, *n.*

Поперéдниця, *f.* der vordere Theil des Weiberkleides, s. Зáпаска.
Попередучéра, *adv.* s. Позавчéра.
Попéрек, *m.* Mittelleib, *m.* Hüftengegend, *f.*; 2) *adv. praep.* (mit d. *Genit.*) quer, in die Quere, s. Напопéрек.
Попереливáти, *v. a.* nacheinander aus e. Gefäss ins andere übergiessen.
Поперемíнний, *a.* Wechsel-; unregelmässig, *Вах*; *adv.* -мíнно wechselweise, *В.*
Поперериваáти, *v. a.* an mehreren Stellen zerreissen, unterbrechen.
Поперероскóлювати, *v. a.* in dünne Spleissen auseinanderspalten.
Поперестилáти, (-сте-), поперестéлювати, *v. a.* nacheinander unter-, ausbreiten, belegen, s. Перестелúти.
Поперетирáти, *v.a.* nacheinander reiben, scheuern; — ся sich durch-, abreiben.
Поперехрéщувати, *v. a.* durchgehends kreuzweise legen, — bekreuzigen; — taufen, umtaufen. [Acker.
Поперéчина, *f.* quer gepflügter
Поперéчити, *v.a.* querüber durchschneiden; 2) * — ся in Streit gerathen.
Поперéчичок, -чка, *m.* quer gehendes Stück Feld.
Поперéчка, *f.* alles Querliegende, -hingezogene: Querwand, Querholz, Querlinie etc.; 2) Durchmesser, *m.*
Поперéчний, *a.* querliegend, Quer-, dh die Mitte quer gezogen; der quer über den Weg kommt *Н.* 135.
Поперéчник, *m.* Querholz, *n. Фр.*; 2) s. Поперечка 2), *СМ.* [Сýголовки.
Поперéчниця, *f.* s. Поперéчка; 2) s.
Поперечноперегорóдні, *pl.* Quer- Gliederhülsige, *В.* [(Plagiostomi).
Поперечноýсті. *pl.* Quermäuler, *pl.*
Поперéчок, -чка, *m. dim.* s. Попéрек 1) *Kol.* I. 85.
Поперúк, *m.* s. Попéрек 1).
Попéрти, (піпрý, піпрéш) попирáти, *v. a.* unterstützen; bekräftigen; 2) — s. Підперáти ся; *b*) — ся кудá wohin sich ungestüm drängen. [sen.
Попестúти, *v. a.* einwenig liebko-
Попестрúти, *v. a.* bunt färben.
Попечú, *v. a.* vieles backen, braten; 2) — ся sich verbrennen.
Попивáти, *v.a.* nach u. nach gemach trinken; 2) nachtrinken, drauftrinken.
Пóпик, *m. dim.* s. Піп; 2) —, попúчка, *f.* Pfäffchen, *n.* (Saxicola rubetra); 3) Blattkäfer, *m.* (Chrysomela).
Попилúти, *v. a.* bestäuben.
Попилúха, *f. N.* e. Berges.
Попилувáти, попилáти, *v.a.* durchsägen; 2) mit der Feile bearbeiten.
Попúна, *m f.* Pfäfflein, *n.* s. Пóпик 1).
Пóпини, *pl. Ч.* VII. 415 Art Muster in d. Leinenstickerei. [ken *С.* I. 169.
Попирхнýти ся, in der Rede stok-
Пóпис, *m. Ваг.* Verzeichnis, *n.*
Пописáти, *v.a.* viel schreiben, schmieren, zeichnen.
Пописьмáчити, *v. a. Н.* III. auf gelehrte, schriftstellerische Weise verarbeiten. [chung, *f. Ог.*; 2) s. Пóпитка.
Пóпит, *m.* Nachfrage; 2) Untersu-
Попитáти, попúтувати, *v. a.* когó за ким (за чим), jmdn wornach fragen, nachfragen.
I. Попúти, (піпю́, піпéш), *v.a.* s. Попивáти; — ся sich betrinken, besaufen.
II. Попúти, *v. n.* s. Попувáти.
Пóпитка, *f.* Versuch, *m. Пол.*
Попúток, -тка, *m. Н.* 83 s. Пóпит 1).
Попихáти, *v. a.* fort- weiterschieben, stossen.
Попихáч, попихáйло, *m.* den man hin u. her schiebt, schurigelt, zu allen Arbeiten verwendet.
Попúхувати, s. Пúкати (люльку).
Попíв, -óва, -óве, *a.* des піп, Pfaffen-.
По-пíв, *adv.* zu je einer Hälfte: чогóсь wovon zu halbem, -er —. [s. Повз.
Попíвз, *praep.* mit d. *Accus.* längshin
Попíвка, *f. Не.* (*Пр.* XI. 16) s. Пóпини.
Попíвна, *f.* Tochter des піп, Pfarrerstochter, *f.* [Pfarrers.
Попíвський, *a.* zum піп geh., des
Попівствó, *n.* попíвщина, *f.* Haus, Gehöft des Pfarrers, *n.*; 2) Amt e. Pfarrers, *n.*
Попíд, *praep.* s. По und Під; von unten, unter, unterhalb, unterwärts, unten an; * попід лад комý йтú jmdm an die Hand gehen, *Мі.* IV. 435. 249. 251; Попід- s. Під-.
Попідбивáти, *v. a.* s. Підбивáти.
Попідбíлювати, *v.a.* s. Підбілúти.
Попідволóсник, *m.* Raufer bei den Haaren, *m. Фр.*

Попідзе́мний, *a.* s. Підзе́мний.

Попідіймáти, попіднимáти, *v. a.* nach einander aufheben, aufrichten; — ся sich —.

Попідні́ж, *adv.* unter die Füsse.

Попідпи́сувати, *v. a.* nacheinander unter schreiben, -fertigen.

Попідпукáти ся, unterwärts bersten, rissig werden. [schwellen.

Попідпухáти, *v. n.* von unten an-

Попідси́нювати, *v a.* — óчи blänen, blau (od. braun) schlagen.

Попідсипáти, *v. a.* dazuschütten (zu mehreren Sachen). [werden.

Попідсихáти, *v.n.* hie u. da trocken

Попідспід, *adv.* nach unten, unterwärts. [ken reichend, *Cm.*

Попідхмáрний, *a.* bis zu den Wol-

Попідходи́ти, *v. n.* s. Підходи́ти.

Попізнáти, *v. a* s. *Kol.* I.110 s. Пізнáти.

Попі́й,-óю, *m.BE.* das Trinken, Zechen.

Попіклувáти ся, s. Піклувáти ся.

Пóпіл, (-іль, -ів), -елу, *m.* Asche, *f.*

Попільжи́ти, *v.n.* кому́, erleichtern, Erleichterung Linderung verschaffen, *Лсвч.*

Попіли́ця, *f.* s. Попелю́х 2); 2) s. Попели́ця; 3) Pelz des grauen Eichhörnchens u. des Siebenschläfers.

Пóпільний, *a.* aschig, *ГШ.*

Попільни́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Aschenkrug, *m.* Urne, *f.* Aschgefäss, *n.*

По-піля, *praep.* *Гол.* III. 29. *АД.* I. 25. s. Піля, біля, *Ог.* 184.

Попі́нити, *v. a.* mit Schaum bedekken; 2) arg schlagen *H.* 78. verwunden, beissen.

Попі́нка, *f.* *КС.* (82) IV. 33?

Попі́р, -óру, *m.* Unterstützung, Beihilfe, *f.* [hilfe; gutsättigend, nahrhaft.

Попірни́й, *a.* wirksam in der Nach-

Попісні́ти, *v. n.* § traurig werden.

Попіссáти, (попіссу́, попіссéш), *v. a.* einwenig saugen.

Пóпки, *pl.* Trifolium prat.

Поплáва, *f.* sumpfige Hutweide, (*B.*); 2) *pl.* *N.* e. Berges.

Пóплавець, -вця, *m.* Schwimmhölzchen an der Angel, *n.* *vgl.* Плави́ло.

Пóплавка, *f.* s. Пóплавець; 2) Aufguss des gesäuerten Krauts im Bottich, *m.*

Пóплавом, *adv.* fliessend, gleichmässig, *Cm.*

Пóплавчий, *a.* Schwimm-.

Пóплазка, *f.* *H.* 163 гидки́й як —, s. Гáдина? [*v. a.* einwenig weinen.

Поплáкати, (поплáчу, поплáчеш),

Поплатáти, *v. a.* s. Полатáти (*B.*).

Поплати́ти, (поплачу́, поплáтиш), *v. a.* alles nacheinander bezahlen; поплáчувати, *v. n.* s. Плати́ти 2).

Пóплатка, *f.* Zahlungsauflage, Beisteuer, *f.* *K.*

Поплáчене, *n.* das Bezahlen.

Поплекáти, *v. a.* дети́ну — das Kind säugen.

Поплéсти, *v. a.* flechten, winden; — ся sich —; *b*) * langsam hingehen, -schlendern, -ziehen.

Поплéтниця, *f.* *Нав.* (*Пр.* III. 171) Weib, welches zur Hochzeit den Brautkranz windet.

Попли́сти, (попливу́, попливéш), поплину́ти, *v. n.* fortschwimmen. [*n.*

Пóплїт,-ету, *m.* Geflecht, Flechtwerk,

Поплїтáти, *v. a.* zwei & zusammengewundene Stricke & mit einem dritten & winden; — горшки́ mit Draht binden.

Поплїтáйко, *m.* Drahtbinder, *m.* (*B.*).

Пóплїтка, *f.* eine Flechte zu anderen eingeflochten, Geflecht, *n.*; 2) * Zugabe zum Lohn, *f.*; 3) das Verbinden zu e. Geflecht, *n.*

Пóплїч, *adv.* з ки́мóсь *M.* II. 95 Schulter an Schulter, ganz neben; an die Seite *Me.* 398. — з ким сі́сти Arm an Arm, neben. [Anhänger, *m.*

Поплї́чни́к, *m.* (*Ф.*) Achselträger,

Поплóдити, *v. a.* s. Наплóдити.

Поплóтиця, *f.* windender Knöterich (Polygonum convolvulus), *Вол.*

Поплу́жити, *v. n.* *Ф.* gut wirken, reussieren. [spucken.

Поплювáти, поплю́ти, *v. a.* be-

Поплюндрувáти, *v. a.* verwüsten, *Ш.* II. 46.

Поплю́х, s. Пупля́х.

Попля́мити, *v. a.* beflecken; поплямувáти рáнами *Кч.* 307 mit Wunden bedecken.

Попля́мкати, s. Пля́мкати.

Попове́ць, -вця, *m.* Clericaler, *m.*

Пóповзень, -зня, *m.* Blauspecht, *m.* (Sitta europ.), *Пол.* [chen.

Поповзти́, *v. n.* hinschleichen, -krie-

Попо́вий, *a.* s. Попі́в.
Попо́вич, (*d.* попови́ченько), *m.* Sohn des пін, Pfarrerssohn, *m.*
Попо́вичівщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Попо́вичь, *K.*
Попо́вичка, *f.* s. Попадя́ (*Р.Дн.* 32).
По-по́вишках, *adv.* hoch über etw. hin.
Поповни́ти, (-я́ти), *v. a.* voll füllen; ergänzen; — шко́ду den Schaden ersetzen; 2) verüben, *Пар.* begehen; — по́минки s. Спра́вити; поповня́ючий, *a.* Ersatz-, *Бор.*
Пополовтузати ся, s. Вовту́зити ся.
Поповоди́ти, *v. a.* längere Zeit hin u. her führen, hin halten.
Поповчи́ти, *v.a.* *Ш.* II. 146 lehren, unterrichten.
Попоганя́ти, *v. a.* s. Поганя́ти.
Попогарика́ти, *v. a.* mit Scheltworten antreihen.
Попогаса́ти, *v. n.* *Кч.* 138 viel springen, hüpfen, sich herumtummeln.
Попогрі́ти *v. a.* erwärmen.
По-по́длї, *praep.* (mit d. *Genit.*) neben, an die Seite *АД.* I. 24.
Поподніка́ти, (попід-), *v. a.* von unten verbrennen, versengen.
Попожда́ти, *v. n.* einwenig abwarten.
Попоі́сти, (попої́м, попої́сь, u. попої́сй) *v. n.* чого́ satt essen.
Попо́к, -пка́, *m.* *vgl.* По́пик; Lusciola tithys; 2) Mönchmeise, *f.* (Parus palustris.).
Попола́м, *adv. gr.* zur Hälfte.
Пополові́ти, *v.n.* falb, gelblich werden.
Пополока́ти, (-лоска́ти), *v. a.* ausspülen, waschen.
Пополотнї́ти, *v.n.* Leinwand werden; bleich, weiss wie L. werden.
По́полох, *m.* Schrecken, *m.* Panik, *f.*
Пополоша́ти, *v. n.* scheu auseinander laufen, *H.* 22; пополо́шити ся scheu werden.
Пополу́дне, -дня, *n.* Nachmittag, *m.* *adj.* пополудне́вий, nachmittägig, Nachmittags-.
Пополу́днувати, s. Полу́днати.
Попомі́рити, (-яти), *v. a.* ausmessen; — шлях zurücklegen.
Попомуштрува́ти, *v. a.* s. Муштрува́ти, *Ш.* I. 272.
По́понько, *m. dim.* s. Піп.
Попоноси́ти ся з чим sich lange womit herumtragen, *Кч.* 356.
Попоора́ти, *v. a.* s. Поора́ти.
Попопла́кати, *v. n.* und — ся viel u. sehr weinen.
Попопя́ти ся, sich anstrengen.
Попо́ра, *f.* *Пар.* s. Попі́р.
Попо́рати, *v. a* aufräumen; zurecht, fertig machen.
Попорі́чки, *pl.* s. Порі́чка.
Попороси́ти ся, ferkeln, *Kol.* I.135.
Попоро́ти, (попо́рю, попо́реш), *v.a.* s. Поро́ти.
Попо́рськати. *v.a.* *Кч.* 66 bespritzen.
Попорти́ти, (попорчу́, попорти́ш), *v. a.* s. Порти́ти.
Попортя́ний, *a.* s. Портя́ний.
Попо́стити, (попо́щу, попо́стиш), *v. n.* einwenig fasten.
Попотї́ти, *v. n.* *АД.* II. s. Попрі́ти.
Попо́ясник, *m.* s. Байбара́к, (*Фр.*).
Попоя́сниця, *f.* s. На́дтичка.
Попра́ва, *f.* поправу́нок, -нку, *m.* попра́влене, (-а́вляне), *n.* Besserung; 2) Verbesserung, Correctur, *f.*
Попра́ведний, *a.Ф.* s. Справедли́вий.
Попра́вити, (-авля́ти), *v. a.* verbessern, besser machen, corrigieren; noch etw. zusetzen, nachhelfen, -tragen; — ся sich bessern; besser aussehen.
По́правка, *f.* Verbesserung, Correctur; 2) Nachtragsprüfung, *f.*
Попра́вний, *a.* correct, fehlerfrei; 2) -а ра́са etc. veredelt.
Попра́вник, *m.* Verbesserer, Reformator, *m.*
Попра́вність, -ости, *f.* Correctheit, *f.* *Кл.*
По́прад, *m.* rechter Nbfl. des Dunajec.
Поправе́н, -ена, попраздник, *У.* попра́зниця, *f.* *Ч* VII. 576, попразни́че, *n.* *Kol.* I. 22. 23. der Tag u. die Feier nach dem ersten (Haupt-) Tage des Kirchweihfestes.
Попраща́ти, *v. a.* s. Попроща́ти.
По́прек, *m.* *P.* I. 131 Vorwurf, Verweis, *m.* Ausstellung, *f.*
Поперека́ти, попрекну́ти, *v.a.* кого́ чим jmdm etw. vorwerfen, vorrücken, aussetzen, ausstellen, Vorwürfe machen; tadeln, rügen; кому́сь про щось *Кч.* 275 in vorwurfsvollem Tone erwähnen.
По́-при, *praep.* m. d. *Accus.* neben, vorbei an; nahe, nächst an; nebst, *по́при лю́де neben anderen Leuten an-

gemessen leben &, (*opp.* по-над) s. При.
Поприбиваті, *v. a.* nacheinander anschlagen. [nen; schmücken.
Поприбираті, *v.a.* aufräumen, ord-
Попривикаті, *v. n.* nach u. nach gewohnt werden, sich angewöhnen.
По-прú-біч, *adv.* an der Seite.
Поприйматі, поприниматі, *v. a.* an- aufnehmen; 2) bewirten.
Поприкипаті, *v.n.* на міcци an der Stelle betroffen regungslos u. fassungslos bleiben *M.* I. 70.
Поприкóвувати, *v. a.* annageln, anschlagen, -heften. [(bei Pferden), *m.*
Пóприни, *pl.* Schmutz vom Schweiss
Поприростáти, *v. n.* über-, zu-, verwachsen. [Присилúти.
Поприсиляти, (-сúлювати), *v.a.* s.
Поприсúрнювати, *v.a.K.* (*Хата.* 179) zum Trocknen ausbreiten, -stellen.
Попричиняти, *v.a.*s. Причинити; — двéрі zumachen. [Thaten, *n. K.*
Пóприще, *n.* Laufbahn, *f.* Feld zu
Поприщити, *v. a.* mit Blasengeschwüren bedecken.
Поприязнúти ся, sich befreunden.
Пóпрік, *m. IГ.* попрікáти etc. s. Пóпрек.
Попрíти, *v. n.* schwitzen.
Пóпріч, *praep.* m. d. *Genit.* trotz, ungeachtet: — всїх закóнів.
Попро-, s. Про-.
Попробиваті, *v. a.* s. Пробиваті.
Попробуваті, *v.a.* versuchen, probieren. [schwinden (снїг &).
Попрогибáти, *v. n.* hie u. dort
Попродóвбувати, *v. a.* hie u. da durchmeisseln.
Пóпрьок, *m. Кв.* 380 s. Пóпрек.
Попропиваті, *v. a.* alles nacheinander versaufen; — ся mehr u. mehr saufen.
Попросúти, *v.a.* когó о щось bitten.
Попростúти ся, einander verzeihen, *Не.*; з ким sich mit jmdm aussöhnen; 2) s. Попрощáти ся.
Попросторнїйшати, *v.n.* geräumiger werden, *Кн.*
По-прóсту, *adv.* geradezu, schlechtweg, ganz einfach, ohne Umstände.
По-прóтив(о), *praep.* m. d. *Genit.* s. Прóтив, mit Hindeutung auf jmdn, *Ф.*
Попротóптувати, *v. a.* austreten, abnützen, *Кч.* 262. [Протряхáти.
Попротряхáти, *v. n. Ч.* III. 10 s.
Попрошпéчувати ся, s. Прошпетúти ся.
Попрощáти, *v. a.* (alles) verzeihen; 2) когó von jmdm Abschied nehmen; — ся з ким von jmdm, sich mit jmdm verabschieden, jmdm Lebewohl sagen.
Попрýга, (*d.* -ýжка), *f.* Bauchgurt, Sattelriemen, *m.* (*d.* пóпружка, wollener Gürtel); 2) Querholz an den Enden des Flosses die Holzstücke zusammenhaltend, *n.* [Пруг.
Попружкóваний, *a.* gestreift, s.
Пóпряди, пóпрядки, *Ч.* IV. 401 *pl.* Spinnstube, Spinngesellschaft, *f.*
Попрямуваті, *v. n.* eine Richtung nehmen, den Weg einschlagen.
Попрясти, (попрядý, -дéш), *v. a.* aus- spinnen; попрядений *ptc.* gesponnen.
Попрятати, (попрячу u. попрятаю, -ячеш u. -ятаєш), *v. a.* aufräumen, ordnen.
Попрятник, *m.* Aufräumer, Ordner, *m.*
Попрятниця, попрятýха, *f. R.* 126 die aufräumt, ordnet, das Haus sauber u. nett hält.
Попрятно, *adv.* sauber, rein, nett.
Пóпряток, -тку, *m.* das Aufräumen; Ordnung, *f.*
Пóпряхи, *pl.* +*M.* s. Пóпряди.
Попсуваті, *v. a.* verderben, verhunzen. [bnis, *n.* Verdorbenheit, *f.*
Попсýтість, -ости, *f. Не.* Verder-
Попуваті, *v. n.* піп sein, den Pfarrerdienst versehen.
Попугáй, *m. Пол.* s. Папýґа.
Попугáти, *v.a. АД.* I. 52 anregen.
Пóпуд, *m.* Antrieb, *m.* Förderung, *f.* дáти — Anregung geben, *Гол.*; 2) Anprall, Anstoss, *m. ВБ.*
Попýдний, *a.* frei, lose.
Попудóвиско, *n.* etwas Schreckliches; 2) etwas Schändliches.
Попужнýти, *v. a.* angreifen u. fortscheuchen *С.* II. 133; fortschuellen, -werfen, schiessen *С.* I. 82. [thümlich.
Популярний, *a.* populär, volks-
Популярність, -ости, *f.* Popularität, Volksgunst; Volksthümlichkeit, *f.*
Попýркувати, s. Попéрдувати.
Пóпуск, пóпуст, *m.* das Nachlassen, Nachgiebigkeit, Nachsicht, *f.* —

пускáти, дáти комý nachgeben, willfahren, *K.*; Erleichterung, *f.* Nachlass, *m.*

Попускáти, попустúти, (попýщу, попýстиш), *v. a.* frei-, loslassen; 2) nachlassen, nachgeben; preisgeben *P.* I. 4; — ся чогó von etw. nachlassen, einer Sache entsagen. [geudung, *Кн.*

По-пýсту, *adv.* vergeblich, mit Ver-

Попустувáти, *v. n.* einwenig spielen, muthwillig, froh sein.

Попýтати, *v. a.* fesseln, koppeln; * umgarnen (лихúй попýтав). [*Кл.*

Попýтнїй, *a.* günstig auf den Weg,

Попýтник, *m.* s. Бáбка 2).

Попýтчик, *m.* Reisegefährte, Wegweiser, *m. Мак.* [anschwellen.

Попýхнути, *v.n.* geschwollen sein,

Попя́дник, *m.* eine Spanne (пядь) lang, gross. [Rausch.

По-пя́ному, *adv.* betrunken, im

Попя́сти ся, попя́ти ся назáд zurückweichen. [versehen; brandmarken.

Попятнувáти, *v. a.* mit Flecken

Попя́ночка, *f. dim. Kol.* I. 159. 187 s. Пýпянок.

Порá, *f.* (rechte, gelegene) Zeit; Zeitpunkt, *m.* самá —, сáме — eben die rechte, passende Zeit; — рóку Jahreszeit; в ту порý, у ті-пóрі *IГ.* zu jener Zeit, damals; в порý zur rechten Zeit; ніч з днúнов стоїть на 'Анино Зачáтие на порі am 21. Decemb. in gleichem Masse, in der Gleiche.

Порабля́ти, *v. a.* s. Поробúти; 2) — вóвною mit wollenen Schussfäden eine haufene Kette (порт) bearbeiten; 2) *v. n.* sich befinden. [Bezwinger, *m.*

Поработúтель, *m.* † Unterjocher

Порáда, (*d.* порáдонька), *f.* Rath, *m.* Anrathen, *n.* порáди взя́ти в кимóсь sich Raths bei jmdm erholen; 2) s. Порáдниця *Ш.* II. 249.

Пóрáдець, -дця, *У.К.* s. Порáдник.

Порáдити, *v. a.* когó, комý jmdm rathen, Rath geben, anrathen; — чомýсь rathschaffen, helfen, womit fertig werden; —, пораджáти ся когó jmdn um Rath fragen, sich berathen.

Порáдиця, *f.* s. Порáдниця.

Порадíти, *v. n.* комý *P.* I. 131 für jmdn Sorge tragen, jmdm mit Gunst helfen; 2) froh, freudig werden, sich erfreuen, freuen: чомý womit, woran.

Порáдливий, *a.* mit gutem Rath beistehend.

Порáдний, *a.* guten, heilsamen Rath gebend; 2) gut-, wohlberathen, *Гол.* III. 34; 3) gut eingerichtet, ordentlich *АД.* I. 49; 4) *Ч.* VII. 267. glücklich.

Порáдник, порáдчик, *m.* Berather, Rathgeber; Gewährsmann, *m. Кч.* 131.

Порáдниця, *f.* Rathgeberin, Beratherin, *f.* [Порадíти 2).

Пораднíти, порáдощіти, *v. n. Зг.* s.

Порáдувати, *v.a.* когó jmdn erfreuen, jmdm Freude machen.

Порáжене, *n.* Schlag, *m.* Niederlage, *f.*

Пóраз, *Пр.* VI. 576?

Порáза, *f.* s. Порáжене, Niederlage, *Зак.*; 2) Verwundung, *M.* II. 189; 3) Plage, *f. K.*

Поразúти, поражáти, *v.a.* schlagen, treffen, niederschlagen; in die Flucht schlagen; erschlagen; vom totalen Schlagfluss: lähmen; verwunden, wunde Stelle schmerzlich berühren, verletzen, einen Streich versetzen. [*Kl.* (82) IV. 170.

Пóрай, *m.* — дáти s. Поря́док д.

Порáїти, *v. a.* s. Порáдити, нарáїти, *Ш.* I. 381; 2) s. Полáдити.

Порáлити, *v. a.* s. Рáлити.

Пóране, *n.* Beschäftigung, Arbeit, *f.* Schaffen *n.* Wirken, *n.*

Порáне, *n.* s. Порáнок.

Пó-ранéньку, *adv.* sehr früh.

I. Поранúти, *v. n.* mit d. *Infinit.* sehr früh, s. zeitig etw. thun (nur im *Praeter.*). [Wunden bedecken.

II. Поранúти, *v. a.* verwunden, mit

Пó-рано, *adv.* zu früh, verfrüht, *K.*

Порáнок, -нку, *m.* der frühe Morgen; *adj.* порáнний s. Рáнний.

Порастáти, *v. n.* bewachsen, aufwachsen, *P.* I. 52. [ратýнок.

Поратíвле, *n.* поратíвля, *f.* s. По-

Поратівнúк, *m.* Retter, Helfer, *m.*

Поратувáти, (-рят-), *v. a.* helfen, aufhelfen, Beistand leisten, nachhelfen, retten.

Поратýнок, -нку, *m.* Hilfe, Hilfeleistung, Aushilfe, *f.* Beistand, *m.* Rettung, *f.*

Порахýбити ся, s. Порахувáти ся, порáдити ся.

Порахувáти, *v. a.* berechnen; — ся Rechnung machen, з ким. [s. Рахýнок.

Порахýнок, -нку, *m.* Berechnung, *f.*;

*

Пораюва́ти, *v. a.* wirken, handeln, *Кн.*
Пора́яти, *v. a.* s. Пора́дити; (— ся *Ш.* I. 373. *Кв.* 163) *Пом.* II. 60.
Поре́брина, *f.* Rippenstück, *n.* Rippenbraten *m.* (bes. des Schweinefleisches).
По́рекло, *n.* *Gr.* 25. поре́кла, *f.*, Zuname; 2) Bei-, Spitzname, *m.*
Поре́льце, *n.* *Ч.* II. 189 s. Пору́че.
Поре́пати ся, rissig werden, bersten.
Поречі́нє, *n.* *Те.* Ausspruch, *m.* Urtheil, *n.*
По́рзний, *a.* — день an dem man Fleisch u. Fett essen darf; fett, *Пом.* III. 10.
Порзни́на, *f.* fettes Essen.
По́рзнити ся, fett essen, s. Пескоро́мити ся.
По́ри, *pl.* Porree, *f.* (Allium porrum).
По́рив, *m.* das Hinreissen, starker Trieb, *К.*
Порива́ти, *v. a.* hinreissen, fortreissen; 2) щось кому́ jmdm etw. wegreissen, mit Gewalt wegnehmen; 3) in Stücke reissen; 4) — ся auffahren; на кого́ auf jmdn, gegen jmdn losgehen, etw. unternehmen wollen u. nicht dazu kommen können. [hastig, gierig, *Кн.*
Пориви́стий, *a.* auffahrend, hitzig,
Пориви́стість, -ости, *f.* auffahrendes Wesen, Hitze, Hastigkeit, Uebereilung, *f.* [sen, nicht zusammen gehen.
По́ривка, *f.* в по́ривці йти zerris-
Пори́вний, *a.* ergreifend, hinreissend, *Зг.*
По́ривці, *adv.* — щось робйти bald das bald jenes, bald dort bald da angreifen u. nichts zu Ende führen, zerfahren; *Ос.* (62) IX. 62: птиця ста́ла пори́вця в по́лї?
Поривча́то, *adv.* stossweise.
Порико́жа, *f.* das Aufspringen der Lippen, das Rissigwerden der Hände, der Füsse. [tauchen, -stürzen, einfallen
Порина́ти, *v. a.* untersinken, hinein-
Пори́нути, *v. n.* *К.* I. 165. *Біл.* s. Рину́ти, hinströmen.
По́рис, *m.* *Т.* Riss, Zug, Strich, *m.*
Порисува́ти, *v. a.* щось worauf Risse, Striche machen; — ся Risse bekommen (e. Mauer). [durchschlängeln.
Пори́ти, *v. a.* durchwühlen; — ся sich
Порихтува́ти, *v. a.* zurecht machen, richten. [offic.).
По́риш, *m.* Eisenkraut, *n.* (Verbena

По́ріб, -обу́, *m.* Einschlag, Eintrag, *m.* Schussfäden zur Deckung (zum Bearbeiten) einer anderartigen Kette, *pl.*
Порі́бе, *n.* s. Поре́брина. [chung, *f.*
Порівнане, *n.* Vergleich, *m.* Verglei-
Порівна́тельний, *a.* vergleichend.
Порівна́ти, порі́внувати, *v. a.* vergleichen; 2) * verheiraten; *vgl.* Зрівна́ти з людьми; 2) порівня́ти, *v. a.* gleich machen, einen Ausgleich zwischen den Streitenden machen, — ся im Gehen jmdn einholen.
По́рівно, *adv.* gleichmässig; — ити́ з ким gleichen Schritt mit jmdm halten, *Фр.*
Порі́г, -о́га, *m.* Schwelle, Thürschwelle, *f.*; 2) Helfenbein, *n.* (bei d. Geige); 3) *pl.* поро́ги terassenförmige Klippen; Wasserfall, *m.* [*f.* *Пар.*
По́рід, -оду, *m.* das Gebären, Geburt,
По́рідкий, *a.* zu schütt, zu dünn.
Порідни́ти ся з ким, in Verwandtschaft mit jmdm treten, sich verschwägern, *М.* II. 140.
Порідні́ти, порідча́ти, (-рідша́ти), *v. n.* schütter, dünner werden.
Порі́дня, *f.* Verwandtschaft, *f.*
По́різ, -ізу, *m.* Schnittwunde, *f.*
Порі́зати, *v. a.* nacheinander schneiden, schlachten.
Порізни́ти, (-рі́жн-), *v. a.* entzweien, verfeinden *Ш.* I. 180. II. 29.
По́різно, *adv.* einzeln. [s. Па́рій.
По́рій, -оя. (*d.* порі́йок, -і́йка), *m.* *Нав.*
Порікáти, порі́кувати, *М.* II. 84. *v. a.* rügen, tadeln, ausstellen; murren, sich auflehnen. *Пом.* III. 132.
Порі́пати ся, s. Поре́пати ся.
Порі́се, *n.* *К.* s. Поро́се.
Порі́сливий, *a.* — дощ, dicht, *В.*
Порі́сн(ий), *a.* s. Поро́сн(ий).
По́ріст, -осту, *m.* Nachwuchs, *m.*
Порі́че, *n.* Flussbett, *n.* Flussebene, *f.* *У.*
Порі́чина, *f.* Uferstrich eines Flusses, *m.* Flussebene, *f.* [rubrum).
Порі́чка, *f.* Johannisbeere, *f.* (Ribes
Поріша́ти, (-и́ти), *v. a.* entscheiden, beilegen. [legung, *f.*
Порі́шене, *n.* Entscheidung, Bei-
Порня́ла, *f.* das Weiden der Schafe nach dem Abendmelken.
Поро́б, -о́ба, *m.* *КУ.* II. 106 s. Раб.
По́роб, -обу, по́робок, -бку, *m.* s. По́ріб.

Поро́ба, *f.* Knechtschaft, Sclaverei, *f.* *B.*; 2) s. Поткáнє, пóрiо́.

Поробйти, *v. a.* verfertigen, machen, verrichten, anstellen; — кому́ s. Починйти, — ся sich machen, werden, sich gebahren.

Пóровень, *adv.* — з дру́гими auf gleicher Stufe, *Це.*; пóровну, *gr.* zu gleichen Theilen, *Кч.* 332.

Поровéсло, *n.* s. Перевéсло.

Порогóвина, *n.* Stufenland, *n.* *ОБ.*

Порóда, *f.* Geschlecht, *n.* Geschlechtsart, Art, *f.* *Гол. гр.* 47. Abstammung, *f.* *Ко.* 188. Geburt, *f.* *Кч.* 219. [edel.

Порóдистий, *a.* Race-, vollblütig,

Породйти, *v. a.* gebären; — ся geboren werden. [*f.* *Не.*

Породíля, (-дíлька), *f.* Wöchnerin,

Породíнє, *n.* Abstammung, *f.* *Не.*

Порóдний, *a.* national; Racen-, *Под.* *Др.* [рíднйти ся.

Породнйти ся, *Ш.* I. 377 s. По-

Порождéнниця, *f.* *Ч.* V. 847 s. Родйтелька. [den, *M.*

Порожевíти, *v. n.* rosenroth wer-

Порожнéта, *f.* *Ст.* s. Порожня́.

Порóжний, *a.* leer; hohl; *adv.* порожяé, порожньóм, *Св.* порожнéм *Гл.б.* 19 = в порожнí, leer, müssig. [Thür(*B.*).

Порожнйк, *m.* leere Stelle bei der

Порожнювати, порожнíти, *v. a.* leer, müssig, frei, erledigt sein.

Порожнювáтий, *a.* *Ст.* genug leer

Порожня́, *До.* порóжнява *К.f.* Leere *f.* -éю порожнíти leer stehen; в порожнí íхати mit leerem Wagen, ohne Fracht fahren; в. п. перейтй & mit leeren Händen, leer.

Порожнякóм, *adv.* *Н.* 138 = в порожнí, s. Порожня́. [kleine Schwelle.

Порожóк, -жка, *m.* *dim.* s. Порíг,

Пороз-, s. По- und Роз-.

Порозбивáти, *v. a.* nacheinander alles (mehreres) zerschlagen.

Порозбуджáти, (-бу́джувати), *v. v.* insgesammt, alle nacheinander aufwecken.

Порозвáлювати, *v.a.* nach u. nach auseinander werfen, zertrümmern; s. Розвалйти.

Порозгру́жувати, *v. a.* mit Füssen zertreten, zerstören: гребóлю, *К.*

Пороз'íздйти, *v. a.* zerfahren; — ся auseinander wegfahren.

Порозкладáти, (-клáдувати), s. Розкладати, — ся.

Порозкóчувати, s. Розкотйти.

Пóрозницею, *adv.* *К.* s. Пóрiзно.

Порозвíмíти. *v.n.* wieder die Stimme bekommen, wieder singen, *Kol.* I.100.

Порозпáтлювати ся, die Haare lose auflassen.

Порозпозичáти, *v.a.* nach u. nach alles aussleihen.

Порозправля́ти, (-прáвлювати), *v. a.* auseinanderthun, -breiten, recken, -treiben. [gehen.

Порозпропадáти, *v. n.* verloren

Порозря́джувати, *v. a.* auseinanderlegen; auskleiden, commod, neglige machen. [siedeln.

Порозсéлювати, *v. a.* weithin an-

Порозтикáти, (-тйцювати), *v. a.* hin u. her stecken, -stellen.

Порозтóчувати, *v.a* s. Розточйти.

Порозумíнє, *n.* das Einverständnis, Verständigung, *f.*

Порозумíти, *v. a.* verstehen; — ся (-iвáти ся) sich verständigen; порозумíлий, *a.* *Кн.* verständig, verstandesgemäss. [werden, *Кч.* 139.

Порозумнíйшáти, *v. n.* klüger

Порозфíнкувати, *v. a.* § auseinanderstöbern (v. Wind).

Порозходйти ся, *v. n.* auseinander weggehen (nach verschiedenen Seiten).

Пороíти ся, Schwärme ausgelassen haben. [Laster, *n.* *IШ.*

Порóк, -óку, *m.* Fehler, Makel *m.*

Порóки, *pl.* † Mauerbrecher, *m.* *IГ.* s. Тарáн.

Порóм, порóн. *m.* Prahm, *m.* Fähre, *f.*

Пóромiнь, -iня. *m.* *Св.* Strahl, *m.*

Порóмщик, порóнщик, *m.* *Ко.* 51 Fährmann, Steuermann (bei e. Prahm), *m.*

Порóн, *m.* *B.* Abfall, Verlust, *m.*; 2) s. d. folg. *Пар.* [ortus, Misfall, *m.*

Порóнене, *n.* unzeitige Geburt, Ab-

Поронйти, (-яти), *v. a.* fallen lassen, nach u. nach werfen, umstürzen; 2) missgebären, abortieren.

Пóрос, пóросок, -ску. *m.* glühende Asche, Loderasche, *f.* *vgl.* Приск.

Порóсє, *n.* Land am Fl. Рось.

Поросйнець, -нця, *m.* Ferkelkraut, *n.* (Hypochoeris).

Поросйти, *v. a.* bethauen.

Поросйти ся, ferkeln, *ГШ.*

Поро́ска, *f.* Ritze, *f.* Sprung, *m.*

По́росль, *f.* Schössling, Trieb, *m. C.*

Порослива, *a. f.* — свиня́ fruchtbare Sau.

Поро́слий, *a.* bewachsen.

Поро́сна, *a f.* льо́ха, свиня́ trächtige [Sau.

Поро́сник, *m.* Wütherich, *m.*

Поросну́ти, *v. n. P.* II. 57 hineinfallen; поро́снути, *Ко.* 168 auseinander- zerstieben. [пороат- &.

Поросп-, пороcт-, & s. Пороап-,

Пороспу́щуваний, *ptc. M.* s. Розпу́щений, verzogen.

По́рость, *f.* Tang, Seegras, *n. Ту.*

Пороста́скувати, *v. a.* auseinanderreissen, -schleppen, *Не.*

Поростй, *v. n.* s. Порастáти.

Поро́стля, *f. V.* Vegetation, *f.*

Поро́стонька, *f. dim.* s. По́ріст.

Порострйнькувати, *v. a.* vergeuden. [*n. adj.*поросячий.

Порося́, -яти, порося́тко, *n.* Ferkel,

Порося́тина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.*

Порося́тник, *m.* grösseres irdenes Geschirr zum Backen u. Auftischen von Spannferkeln.

Поро́ти, (по́рю, по́реш), *v. a.* auftrennen, aufschlitzen; — піря Feder schleissen.

По́рох, -оху, *m.* Staub, *m.*; 2) Pulver, *n*; *pl.* порохй sehr viel Staub.

Порохáчка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).

Порохкйй, *a.* s. Порхкйй.

Порохнáвка, *f.* s. По́рхавка I.; 2) —, порохня́вка, порохнйця, *f.* Schwarzerde, *f.* Humus, *m.*

Поро́хнавий, (-ня́вий, -нáтий, -ня́ний), *a.* angefault, hohl (зуб); morsch.

Порохнáче, *n.* порохня́к, *m. coll.* faules, moderiges Holz.

Порохнйй, *a. M.* III. 66 s. Порошнйй.

Порохні́ти, *v. n.* in Staub zerfallen, modern, morsch werden.

Порохно́, *n.* поро́хня, по́рохонь), *f.* faules, moderiges, morsches Holz; etwas Verfaultes, Moder, Moderstaub, *m.*

Порохнявковáтий, *a.* humusreich.

Пороховáтий, *a.* Staub-; 2) Pulver-, pulverig, *Гн.* 76.

Порохо́вий, *a.* Pulver-; порохо́ве, *s.n.a.* † Geldstrafe für das Erschiessen eines im Jagd- od. Walddienste verwendeten Suchhundes.

Порохо́вня, *f.* Pulvermühle, *f.* -thurm, *m.* -haus, *n. Пар.*

Порохо́нь, *f.* s. Порохно́.

Поро́чити, *v. a.* кого́ auf jmdn ein Verbrechen laden, jmdn beschuldigen, *Кв.* 44.; bemakeln, lästern, entehren, schmähen, tadeln, *Кн.*

Поро́чний, *a.* lasterhaft, sündhaft, verbrecherisch, unzüchtig; *adv.* -но, *M. Ос.* (62) I. 102.

Поро́ша, (*d.* поро́шенька), *f.* erster (frischer) Schnee im Herbst worin man Spuren des Wildes sieht, *Кв.* 31.

Порошйна, (*d.*-йнка). *f.* Stäubchen, *n.*

Порошйти, *v. a.* bestäuben; das Geschriebene mit Streusand bestreuen, *Ф*; *v.n.* Staub machen; 2)* s. Тумáнити.

Порошко́ванє, *n.* Pulverisierung, *f.*

Порошко́вий, *a.* звір — Hochwild (im Winter geschossen) *n. Ос.* (62) II. 62.

Порошкувáти, *v. a. Пол.* pulverisieren.

Порошнйй, *a.* staubig, mit Staub.

Порошнйця, *f.* поро́шник, *m.* (*B.*) *gew. pl.* Pulverhorn, *n.* Pulverflasche, *f.*

Поршо́к, -шкá, *m. dim.* s. По́рох, Stäubchen, *n.*; 2) Pulver in d. Medicin, Pülverchen, *n.* [brausen.

Порощáти, *v. n. Левч.* in Zorn auf-

Порощі́ти, *v. n.* stäuben, — дощéм *Не.* vom Staub-, Sprühregen.

По́рпанє, *n.* порпанйна, *f.* das Grübeln, Scharren; Grübelei, *f.* [scharren.

По́рпати, *v. n.* und — ся grübeln,

По́рпель, -пля, *gew. pl.* по́рплї, по́рплиці (*B.*), Kopfschuppen, Hautschuppen am Kopfe unter dem Haar, *pl.*

По́рпище, *n.* vom Huhn ausgescharrte Grube.

По́рплити ся, s. По́рпати ся.

По́рплиця, *f.* Mühlpfanne, Docke, *f.* Obereisen, *n.*

Порплйшник, *m.* s. По́риш.

Порскйй, (*d.* порскéнький), порсклйвий, *Гр. a.* scheu, leicht erschreckend u. zurückprallend (*B.*); — кінь schnaubend; wacker, flink, s. Бйстрий, *Левч.*

По́рснути, *v. n.* abprallen, stürzen, fallen, (*B.*); springen.

Порсю́к, *m. Mi.* II. 253 Wildschwein, *n.*

Порт, *m.* hanfenes Gespinst als Kette mit Wollengarn zusammengewoben; solches grobes Tuch; 2) gemustertes Umhängetuch der Weiber. [lage, *m.Gr.*25.
Портáж, *m.* Platz für Holznieder-
Портáти, *v. a.* sammeln, *Gr.* 25.
Пóртрет, *m.* Porträt, *n.*
Портретúст, *m.* Porträtmaler, *m.*
Портретувáти, *v.a.* porträtieren.
Портýха, *f. H.* 271 grobe Sackleinwand. [te, *f.*
Портшéза, *f.* chaise à porteur, Sänf
Портяний, *a.* aus порт, aus grober Leinwand. [terhosen, *pl. Kol.* I. 35.
Портянúцї, *pl.* Leinwandhosen, Un-
Портянка, *f.* s. Порт 1); 2) *pl.* Art Strümpfe der Bäuerinen.
Портянник, *m.* Flachslilie *f.* (Phormium tenax) *B.*
Портяр, *m.* Weber des порт 1), *m.*
Пóруб, *m.* — лïсів, *Кн.* Holzschlag, *m.* Ausrottung des Waldes, *f.*; 2) *N.* e. Berges. [hacken.
Порубáти, *v. a.* zerhauen, aufhauen,
Порубúти, *v. n.* s. Рубúти.
Пóрýбок, -бка, *m.* Gemeindesteuer, *f.* -beitrag, *m.* Repartition e. Beitrages, *f.*
Порýга (*d.* -ýгонка), *f.* поругáтельство, *n. Ке.* 106 Beschimpfung, Schmach, Schande, *f.* Schimpf, Spott, *m.* у порýгу подáти der (dem) — preisgeben, *K.* I. 54.
Поругáнник, *m.* поругáне, *n.* der verhöhnt wird, Ziel des Spottes, *n.*
Поругáти, *v. a.* verhöhnen, verspotten, beschimpfen.
Порудїти, *v. n.* röthlich werden.
Порýка, *f.* Bürgschaft, Garantie, Caution, *f.*; 2) s. Порýчене, *Кн.*
Порукавúчне, *s. n. a.* Handschuhgeld, Schlüsselgeld, *n.* *Nadelgeld *n.* *Зак.* Mäklerlohn, *m.*
Порумянúти, *v. a.* roth schminken.
Порунтáти, s. Рунтáти. [sisch.
По-рýски, *adv.* ruthenisch, kleinrus-
Порýтчик, *m.* s. Порýчник 1).
Пóрух, *m.* Bewegung, Regung, *f. M.* III. 36. *Mi.* II. 21; Bestürzung, Verwirrung, *f. M.*
Порýха, *f.* das Sichverheben, Leistenbruch, *m.* Ruptur, *f. Нс.*; 2) s. Нарýшене. [sich verheben.
Порýхати, *v. a.* anrühren; — ся

Пóруч, *adv.* когó, з ким, neben, an der Seite, Arm an Arm.
Поручáльний, *a.* Empfehlungs-, *K.*
Поручáти, поручúти, *v. a.* anempfehlen, -vertrauen, auftragen; 2) — *v. n.* und — ся за когó Bürgschaft leisten für jmdn, bürgen, gut stehen für etw., garantieren.
Порýче, *n.* Geländer, *n.* Lehne, *f.*
Пóручень,-чня, *m gew.pl.*kleine Ueberärmel am Priesterornate, *pl.C.* II.156.
Порýчене, *n.* Auftrag, *m.* Empfehlung, *f.*
Порýчник, порýчик, *m.*Lieutenant, *m.*; 2) *pl.* пóручники, ити у — *Фр.* (*Друг.* III. 126) ein Teil der Hochzeitgebräuche.
Пóручнï, *pl. Лсвч.* s. Порýче.
Порýчно, *adv.* handlich, bequem, gelegen. [sel, *m. У.*
Поручóвий, *a.* -е крiсло Armses-
Пóруш, *m.* Zug zum Stehlen, (eig. zum Anrühren), *m.*
Порушáльний, *a.* beweglich.
Порушáти, (-ити), *v. a.* bewegen; in Bewegung setzen, von seiner Stelle etw. wegrücken; 2) rühren, berühren, *bewegen. [gung, *f.* das Anrühren.
Порýшене, *n.* das Bewegen, Bewe-
Порушенúця, *f. B.* Lähmung, das Gerührtsein von e. Schlagflusse; 2) s. Порýха 1). [haft, *vgl.* Пóруш.
Порýшливий, *a.* diebisch, nasch-
Порýшник, *m.* Centaurea Marschaliana; 2) Chimaphila umbellata.
Порфир, *m.* Porphyr, *m.*
Порфúра, *f.*Purpur, Purpurmantel, *m.* *adj.* порфирóвий, von Purpur, purpuren.
Порфиророднúй, *a.* im Purpur geboren, (porphyrogenitus багрянорóдний) kaiserlicher Prinz während der Regierung seines Vaters geboren.
Порфиросьвітлий, *a. У.* im purpurnen Prachtkleide.
I. Пóрхавка, порхáня, *f.* Stäubling, Bovist, *m.* (Lycoperdon bovista).
II. Пóрхавка, *f.* s. Порохáчка.
Пóрхати, пóрхнути, *v. n.* auseinanderfliehen, -stieben, *Пом.* III. 121.
Порхкúй, *a.* zu Staub zerfallend, locker, mürbe, gar; 2) s. Поркúй, (*B.*).
Порхлúвий, *a.* enteilend, *У.* scheu.
Порховúна, *f. Фр.* lockere Humus-

erde, s. Порохна́вка 2). [порцеляно́вий.
Порцеля́на, *f.* Porzellan, *n. adj.*
Порцеля́нка, *f.* Porzellanpfeife, *f.*; 2) — ця́ткана getiegerte Porzellanschneoke, *f.* (Cyprea tigris). [Kopfsteuer, *f.*
По́рция, (*d.* -ийка), *f.* Portion, *f.*; 2) Kopfsteuer, *f.* [derbnis, *n. Ke.* 1.
По́рча. *f.* Verderbung, Fäulnis, *f.* Ver-
Порча́к, *m.* Bunias orientalis, *B.*
По́ршінь, -еня, *m. Под. gr.* Pumpenstempel, -kolben, *m.*
Порютбвщина, *f.* † Art Abgabe.
По́ряд, *m.* s. Поря́док; 2) *adv.* naoheinander: дві но́чи —, *Cm.*
Порядйти, порядкува́ти, *v. n.* ordnen, Ordnung maohen, walten, verwalten (*B.*); 2) — ся sich bereit maohen, порядкува́ти ся, *Ф.* s. Сповіда́ти ся.
Поря́дний, поря́длизий, *a.* ordentlich; 2) *adv.* -но nach der Reihe, im Einzelnen, *Біл.*; in Reihen, in Reigen *K.*(*Пс.*328). [Solidität, *f. ГБ.*(*Пр.*III.35).
Поря́дність, -ости. *f.* Ordentlichkeit,
Поря́док, -дку, *m.* Ordnung; Einrichtung, *f.*; 2) s. Почо́т, Procession, *f. pl.* поря́дки Einrichtungen, Gebräuche; gute Umstände, Verhältnisse; поря́док дава́ти regieren, verwalten; своїм поря́дком, *P.* I. 65 nach seinem Brauch, auf gewohnte Weise.
Порядо́чний, *a.* ordentlich, wirklich.
Поря́сочка, *f. dim. Ч.* III. 180 s. Ря́ска.
Порятува́ти, s. Поратува́ти.
Поса́г, (*d.* поса́женько), *m.* Hochzeitssitz, -bank, bedeckt mit weissem Tuohe für die Brautleute bestimmt; 2) Mitgift, *f.* Brautschatz, *m.*
Посагува́ти, *v. a.* auf den поса́г 1) die Braut ankleiden, führen u. setzen *Гол.* III. 225. *Wa.* 6.
Поса́д, *m.* s. Поса́г 1); — ца́рський *ОП.* Thron, *m.*; 2) Ansiedelungsort, Flecken, *m.* Städtchen, *n.* Vorstadt, *f. He.*
Поса́да, *f.* s. Поса́д 2); 2) Anstellung, Stelle, *f.*; 3) das aufgegebene Quantum Getreide zum Dreschen, *Mx.*
Посаде́ць, -дця́, *m. dim.* s. Поса́д 1), Sitz, Stuhl, *m. Ф.*
Поса́дистий, *a.* -е насі́нє womit man eine grosse Streoke Feldes bepflanzen (besetzen) kann.
Посади́ти, *v. a.* hinsetzen, jmdn wohin, wo setzen; Pflanzen (Samen etc.) setzen, pflanzen. [Sockel, *m.*
Поса́дище, *n. Ф.* Postument, *n.*
Поса́дка, *f. gr. Под.* поса́джене, *n.* das Pflanzen. [посадни́чий.
Поса́дник, *m.* Bürgermeister, *m. adj.*
Посадни́цтво, *n.* Amt u. Würde des поса́дник.
Поса́дниця, *f.* посаднико́ва, *s. a. f.* Frau des поса́дник, Bürgermeisterin, *f.*
Поса́дский, *a. He.* zum поса́д geh.
Поса́жений, *ptc.* — ба́тько der die Vaterstelle einnehmende Hoohzeitteilnehmer, *He.* [reicher Mitgift.
Поса́жний, *a.* zum поса́г geh., mit
По́саль, *adv.* bishieher. [voran.
Посампе́ред, *adv.* an der Spitze
По-Самсо́нівскій, *adv.* wie ein Samson, *K.* [Schlitten fahren.
Посанкува́ти ся, einwenig im
Поса́пати, *v. a.* behacken.
Посатані́ти, *v. n.* teuflisch grimmig werden, *Ko.* 21.
Посвари́ти, *v. n.* на кого́ jmdn rügen, zurechtweisen; 2) — ся in Streit, in Zank gerathen, з ким.
Посватáти, *v. a.* s. Свата́ти.
Посвахáти ся, *Ф.* (*Поез.* (67) 80 з ким mit einer anderen Frau сва́ха werden, s. d. vor. [sudeln.
Посви́нити, *v. a.* sohweinioh be-
По́свист, *m.* Pfiff, *m.* das Sausen, *Гуш.*
Посвиста́ти, посви́стувати, *v. n.* etwas, dann u. wann pfeifen. [de, *m.*
Посвиста́ч, *m.* altsl. Gott der Win-
Посьвідча́ти, (-ити), посьвідкува́ти, *v. a.* bezeugen, beglaubigen, bestätigen, ein Zeugnis ablegen, *Term.*
Посьві́дчене, *n.* по́сьвідка, *f. Пар.* Beglaubigung, *f.* Sohein, *m.*
По-свíйськи, *adv.* nach eigener, väterlioher Sitte, *Oc.* (61) II. 43.
По́сьвіт, *m. Ф.* Licht, *n.* Beleuchtung, *f.* Schimmer, *m.*
Посьвіти́ти, посьвіча́ти, *v. n.* leuchten, vorleuchten etwas Licht leihen: кому́, *Cm.*
Посьві́тич, *m.* Leuohter, *m.*
Посвоїти ся з ким, s. Своїти ся, *Зг.*
Посвоя́чене, *n.* Verwandtschaft, Blutsfreundschaft, *f.*
Посвоя́чити ся з ким, in Verwandtschaftsverhältnisse mit jmdm treten.

Посьвят, *m. К.* Opfer, Opfergeschenk, *n.* [2) Widmung, Dedication, *f.*
Посьвята, *f.* Heiligthum, *n. Фр*;
Посьвятйти, посьвячати, посьвящувати, *v. a.* heiligen, weihen, ordiniren, widmen. [tage feiern.
Посьвяткувати, *v. n. Зг.* Fest-
Пбсвятний, *a. К.* Opfer-; geheiligt, *Ваг.* [rung; Widmung, *f.*
Посьвячене, *n.* Weihung, Ordini-
Пбсев, (-пбсел), *m.* s. Пбсол, *АД.* I. 246. *Ог.* 68. [деньки.
Поседіне, (*d.* -дінечко), *n.* s. Посй-
Посеймувати, s. Сеймувати.
Поселйти, (-яти), *v. a.* ansiedeln, pflanzen, *Ко.* 341; — ся sich ansiedeln, sich häuslich niederlassen.
Посéлок, -лка, *m. С.*I. 95, посéлене, *n.* Ansiedelung, Colonie; Farme, *f.* Landgut, *n.*
Поселюх, *m.* obdachloser Mensch.
Поселянйн, поселéнець, -нця, *Пар. m.* Ansiedler, Colonist; Landbauer, *m.*
Посéме, *adv.* siebentens.
Посемéйка, *f.*s. Семéйка, *М.*III.138.
Посéрбати, *v.a.* einwenig schlürfen.
Посéрдити, *v. a.* когó з ким jmdn gegen jmdn aufbringen, zum Zorne reizen; — ся zornig, böse, ungehalten werden; — ся з ким mit jmdm zerfallen, sich entzweien, in Zorn gerathen.
Посередйна, *f. В.* s. Середйна.
Посерéдний, *a.* mittler, mittelbar, Mittel-. *Term.*
Посерéдник, *m.* Mittelsmann, *m.* Mittelsperson, *f.* Vermittler, Mittler, *m.*; 2) —, посерéдня *f. Пол.* Mittel, *n.*
Посереднйцтво, *n.* Vermittelung, *f. Пар.* [lerin, *f.*
Посерéдниця, *f.* Vermittlerin, Mitt-
Посереднйчий, *a.* — уряд Mittleramt, *n.*
Посереднйчити, *v. n.* vermitteln.
Посерéдність, -ости, *f.* Mittelbarkeit; 2) Mittelmässigkeit, *f. Пар.*
Посéстра, посéстриця, *f.* Freundin als Schwester angenommen u. angesehen; *adj.* посéстрин (ий), Schwester-.
Посестрати ся, (-сестрити ся), Schwesterschaft (oder Bruderschaft) schliessen, *Др. с.* 301.
Посйвіти, *v.n.* grau werden, ergrauen.
Посйденьки, *pl.* öfteres, müssiges Sitzen, *Пе.*
Посиджіне, (-éне), поседжіне, *n.* das Sitzen bei dem Todtenbette, (*В.*).
Посйдїти, (посйджу, посйдиш), посйдькувати, *v. n.* einwenig sitzen, sich setzen (hie u. dort); у когó — einige Zeit bei jmdm verweilen.
Посидящий, (-ячий), *a. Не.* fleissig, emsig, ausdauernd.
Посизїти, *v. n.* hellgrau werden.
Посикати, *v. n.* einwenig nach u. nach harnen, bes. von rossigen Stuten.
Посйлане, *n.* das Hinschicken, Hinsenden.
Посилати, *v. a.*s. Післати; — ся до дівчини Brautwerber hinsenden, freien.
Посйле, *n.* Vermögen, *n.* як — nach Möglichkeit, *Левч.* [quicken, *Пар.*
Посилйти, *v. a.* stärken, laben, er-
Посилїти, *v. n.* mit d. *Infinit.* vermögen, im Stande sein, *Кн.*
Пбсилка, *f.* Sendung, *f.*
Посилкувати, *v. a.* laben, *Мог.* — ся sich (dh Nahrung &) kräftigen, stärken; 2) — ся *Ко.* 45. *Кн.* sich anstrengen, Kraft aufbieten, Mühe walten lassen, *К.*
Посйльний, *a.* stärkend, labend, Labe-; beistehend, helfend: комý, *Фр.*; *pl.* посйльні *Ру.* Hilfstruppen, *pl.*
Посйлок, -лку, *m.* Stärkung, Labung, *f. Пар.*
Посйлувати, *v. a.* überwältigen, *Кв.* 394; 2) *v. n.* sich austrengen, Kraft aufwenden.
Посиляти, *v. a.* aufreihen, auffädeln.
Посинйти, *v.a.* einwenig blau machen; посйніти, *v. n.* blau werden; посйнїлий, *a.* blau geworden.
Посйпати, (-сипонути), *v. a.* bestreuen, überstreuen, beschütten; ausstreuen, vorstreuen, -werfen (das Futter dem Geflügel). [— гнбєм Kopfdüngung, *f.*
Пбсипка, *f.* посйпане, *n.* Bestreuung, *f.*
Посиранки, *pl. R.* 32. 45. Bewirtung der дружкй mit Käsekuchen; посиранкові пісни die Lieder dabei.
Пбсирий, посйроватий, *a.* ein wenig roh; — хліб nicht gut ausgebacken, -е сіно nicht völlig trocken.
Посироетйти, *v.a.* benetzen, (*л. св.* 28); — ся marinirte Fische essen.
Посиротйти, *v. a.* zu Waisen ma-

chen, (zur Waise m.) verwaisen.

Посиротіти, *v. n.* Waise werden; посиротілий, *a.* verwaist.

Поситити, *v. a.* sättigen, speisen.

Посі, *adv. К.* s. Поти.

Посів, посівок, -вку, *m.* Aussaat, *f.*

Посівальник, *m* der am Neujahr Getreide beim Wünschen streut.

Посівати, *v. a.* aussäen; bestreuen.

Посід, посідок, -дку, *У. m.* посідище, *n. Фр.* посілість, -ости, *f.* Besitz, *m.* Besitzthum, *n.* Besitzung, *f.*

Посідане, *n.* das Besitzen, Besitz, *m.* s. Посідати.

Посідатель, посідач, посідник, *Пар. m.* Besitzer.*m.*(-ателька, *f.* -in, *f.*).

Посідати, *v. a.* besitzen, in Gewalt haben; 2) *v. n.* sich setzen, s. lagern *P.* I. 33; 3) — ся sich legen, s. senken, niedriger werden; 4) посідати ся rissig werden, aufspringen; s. Посісти.

Посідіти, *v. n. Мор.* s. Посивіти.

Посілий, *a. Зап.* ansässig.

Посільник, посіл, *m.* s. Посол.

Посімейка, *f. Ст.* посімейство, *n. Др.с.* 14. (kleine) Familie.

Посіменити, *v. a.* s. Посіяти.

Посімянин, *m. М.* der Verwandte.

Посіпака, *m.* Häscher, Scherge, *m.*

Посіріти, *v. n.* schwarzgrau werden, s. Сіріти.

Посісти, (посяду, посядеш), *v. a.* s. Посідати, in Besitz nehmen, Besitz wovon ergreifen; 2) *v. n* sich setzen *M.* II. 107.; 3) — ся und *v. n. Кч.* 344 unterliegen, den Kürzeren ziehen.

Посітити, (посічу, посітиш), посіщати, *v. a.* besuchen, frequentieren.

Посіч, *m.* s. Перелаз.

Посічи, посікти, (посічу, посічеш), *v. a.* klein hauen, schneiden; einwenig peitschen.

Посічки, *pl.* Besuch, *m.* на — ходити до кого zu jmdm zuBesuch kommen.

Посіяти, *v. a.* säen, s. Посівати.

Поскакати,*v.v.*hinspringen,-hüpfen.

Поськати, (поискати), *v. n.* lausen.

Поскепати, *v. a.* spalten, *Ог.*

Поскидати, поскидувати, *v.a.*nacheinander weg-, niederwerfen,s.Скидати; поскидало міхурі hat Blasen geworfen.

Поскитати ся, einwenig herumwandern.

Поскінь, -іни, u. -они, *f.* Staubhanf, Femmel, Fimmel, *m.*; 2) Nachwuchs auf e. Flachsfelde, *m.*

Поскінний, *a.* aus feinerer hanfenen Leinwand; -і коноплї s.Поскінь 1).

Посклад, *m.* s. Відлутка.

Поскладати, *v. a.* s. Складати.

Поскликати ся, sich zusammenrufen, einander zurufen; sich berufen.

Посключати, *v. a. Не.* (*хм.* 28) (= поисключати) ausschliessen.

Поскоблити, *v a.* s. Скоблити.

Поскоботати.*v.a.*einwenig kitzeln.

Поскобзнути ся, *C.* II. 112 s. Похобзнути ся.

Поскок, *m.* Sprung, Satz, *m. Зг.*

Поскорбіти, *v. n. M.* II. 141 Kummer haben, sich grämen. [(Elaphrus).

Поскорець, -рця, *m.* Uferkäfer, *m.*

Поскорити, *v. n.* und — ся II. 103 eilen, sich beeilen.

Поскоромити ся, während der Fastenzeit etw. Befettetes (скорома) geniessen.

Поскорочувати,*v.a.*s.Скоротити.

Поскочити, *v. n.* s. Поскакати.

Поскочний, *a.* -а співанка zum schnellen Tanze sich eignend; munter hüpfend. [Zeit knarren, knistern.

Поскрипувати. *v. n* von Zeit zu

Поскріб, -обу, поскробок, -бка, *m.pl.* поскрібки das Zusammengeschabte (vom Backtrog & u. das Teig zu kleinem Brodlaib gebacken), Schabsel, Abschabsel, *n.*; * letztgeborenes Kind etc.; 2) Abschaum, *m.* Hefe, *f.* Kehricht, *n.*

Поскрібка, *f.* kleiner Schabhaken.

Поскробати, *v. a.* abschaben, beschaben, bekratzen, — ся в голову sich im Kopfe kratzen. [u. nach rupfen.

Поскубати, поскубсти, *v. a.* nach

Поскупий.*a.*etwas geizig,knickerig; karg; *adv.* поскупо zu karg, zu spärlich.

Поскупити ся в чім worin geizen, etw.karg bemessen; knickerig sein *Кч.*23.

Поскуплювати ся, *Кч.* 321 in Haufen sich sammeln, s. scharen.

Поскупобувати, *v. a.* viel zusammen kaufen.

Поскучати, *v. n.* einwenig sich langweilen; — за ким sich nach jmdm sehnen. [beissen, — fressen.

Поскушувати, *v. a.* oben weg-

Послабати, послабнути, *v. n.* ermatten.

Пóслабий, *a.* etwas krank; zu schwach. [machen; erschüttern.

Послабити, *v. n.* schwächen, schlaff

Послабувати ся, erkranken.

Послáвити, *v.a.М.*erklären,nennen.

Послáние, *n.* Sendschreiben, *n.* Epistel, *f.*

Послáнник, *m.* s. Післанник; послáнниця бóжа gottgesendete Frau.

Послáньство, *n.Ру.* s. Посóльство.

I. Послáти, *v.a.*s.Післáти — ся на когóсь sich auf jmdn berufen, als Zeugen jmdn stellen, *Гл. б.* 67. [стелити.

II. Послáти, *v. a.* s. Постелити,

Послизнути, *v. n. Ко.* 5 schwinden, Untergang finden. [netzen.

Послинити, *v. a.* mit Speichel be-

Пóслих, *m.* das Hörensagen: і -ом не знáти *Фр.* nicht einmal vom H.kennen.

Пóслї, (пóсле *Лер.* 152) *adv.* nach, hernach, nachher, *Кч.* 4. später; (*praep.* m. d. *Genit.*) пóслї тóго darauf, — обїда nach dem Essen, s. Післяя.

Послíве, *n.* Nachwort, *n.*

Пóслїд, -їду, *m.* das Letzte, letzte Stunde, Ende, u. Ausgang *m. W.*; Endzweck, *m.* Folge, *f.* Resultat, *n. Пе.*; 2) Hintergetreide, *n.* leichte schlechte Körner; Ausschuss, Auswurf, *m.* в, на — am Ende, zuletzt; до послїду днéй до послїдá годйни bis ans Ende der Tage, bis zum jünsten Tage *Кч.* 88. 380; 3) пóслїд, *praep.* m. d. *Genit.* — тóго hernach, darauf, *Гуш.* s. Пóслї. [deutung, *f.*

Пóслїдь, послїда. *f.* Spur; (*Ф.*) An-

Послїдити, *v. a.* auf die Spur wovon kommen, etw. aufspüren, be-merken, *У.* der Spur nachgehen, forschen, untersuchen, *Зг.*

Послїдóвність, -ости, *f. Кл.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.*

Послїдний, *a.* letzt; -а дорогá *Р.* I. 5. der letzte Weg; в — раз zum letztenmal; 2) s. Послїдущий.

Пóслїдок, -дку, *m.* s. Пóслїд 1); Folge, *f. IГ. Кн.* Resultat, *n. Левч.*; 2) Nachgeburt, *f.* (secundinae); 3) Rest, *m. ОП. pl.* послїдки. Ueberreste, Ueberbleibsel, *pl.* irdische Hülle.

Послїдувáтель. *m.* Nachfolger, Nachahmer, *m. До. К.*

Послїдувати, *v. a.* щось *Ф.* etw. nachahmen; 2) *v. n.* кому, *У.* jmdm nachgehen, folgen, jmdm nachstreben; verfolgen, *Т.*

Послїдущий, *a. Кч.* 57. der allerletzte, geringste, schlechteste *Mi.* II. 204; gemein, ordinär, *В.*

Послїпнути, *v. n.* s. Ослїпнути.

Послóвиця, *f.* Sprichwort, *n.*

Послóвник, *m. Св.* s. Словáр.

Послувáти, *v. n.* Abgeordneter, Gesandter, Botschafter sein.

Послуга, *f.* Dienst, *m.* Bedienung, *f.* на послуги zu Diensten; das Aufwarten, Gefälligkeit; Hilfe, *f.*

Послугáч, *m.* der Bediente, Aufwärter, *m.* [rin, Aufwärterin, *f.*

Послугáчка, *f.* zugehende Diene-

Послугувати ся, послужйти ся ким jmdn zu Diensten verwenden, jmds sich bedienen; послугóвувати, послужйти *v. n.* dienen.

Послужáнка, *f.*Dienerin, *f.Ч.*II.20.

Послужка, *f. dim.* s. Послуга; 2) s. Послужáнка *Ч.* III. 282.

Послужник, *m.* Diener, Gehilfe, Handlanger, *m. IГ.*

Пóслух, *m.* Gehorsam, *m.* — дáти кому G. leisten, fügsam, willig sein; 2) Gehör, n. — дáти кому G. schenken; 3) † Ohrenzeuge, *m.*

Послухáне, *n. Ч.* III. 45 Gehorsam, *m.*; 2) Aufwartung; Audienz, *f.*; 3) Botmässigkeit, *f. К.*

Послухати, *v. a.* an-, zuhören; Gehör geben; 2) gehorchen, Folge leisten, botmässig sein.

Послухáч, послухáтор, *Др. с.* 373, *m.* Zuhörer, williger, folgsamer Z.; 2) Unterthan, *m. К.*

Послушéньство,послухнянство, *n.* послушність, -ости, *f.* Gehorsam, *m.* Folgsamkeit, Willigkeit, *f.*

Послушний, послушливий, *Фр. a.* gehorsam, folgsam, fügsam; 2) hörig, verbindlich, dienstpflichtig, botmässig, *К.*

Послушник, (*d.* -ичок), *m.* gehorsamer Diener, Knecht, Unterthan; 2) dienender Bruder im Kloster.

Послушниця, (*d.* -ичка), *f.* Dienerin; 2) dienende Schwester im Kloster.

Послюбний, *a.* nach der Trauung, -а пóстіль Hochzeitbett. *n. Ф.*

*

Послюбувáти, *v. n.* geloben, *ГШ.*

Посмагнýти, посмагáти, *v. n.* trocken, dürr, verbrannt werden.

Пóсмак, *m.* Nachgeschmack, *m. Пар.*

Посмалúти, *v. a.* anbrennen, versengen.

Посмарувáти, *v. a.* beschmieren.

Посмáчити, *v. a.* würzen, schmackhaft machen, *Не.* (*хм.* 320). [den.

Посмердїти ся, *v.n.* stinkend wer-

Посмéртний, *a.* nach dem Tode hinterlassen, n. T. sich zutragend, geschehend, *IГ.*; -а кáрта Sterbezettel, *m.*

Посмикáти, *v. a.* mehrmals zupfen.

Посмирúти, *v. a.* beschwichtigen, besänftigen, *Зг.*; 2) unterdrücken, unterjochen, *M.* III. 81. [der Egge, *f.*

Пóсмич, *f.* Zugkette, Zugschnur bei

Посьмівáти ся, посьмівкувати ся, *Luts.* 154. *Гол.* посьміхáти ся, посьмішкувати ся, з кого́сь, комýсь jmdn aus-, verlachen, über jmdn spötteln.

Пóсьмівка, *f. Гол.* s. Пóсьміх.

Пóсьміт, *K.* (*Пс.* 194. -ом змéсти ся), пóсьміток, -тку, *Сб.* I. 340, *m.* посьміте, *n.C.*I.181 Kehricht,*n.* Staub,*m.*

Посьміти, *v.n.* wagen, sich erdreisten.

Посьмітюх, (-тюшок, -шка), *m.* посьмітюха, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata).

Пóсьміх, *m. Ш.* I. 383, пóсьмішка, *f.* Gespott, *n.* Spöttelei, *f.* [ter, Lachvogel, *m.*

Посьміховáлець, -льця, *m.* Spöt-

Посьміхóвиско, *n.* s. Посьміїшище, Gegenstand des Spottes, людске — für die ganze Welt.

Посьмішúти, *v. a.* когó jmdn dem Gelächter, dem Spotte preisgeben; 2) *anschiessen (v. Streifschuss).

Посьмішúще, *n.* Gespott, *n.* Hohn, Schimpf, *m.* Schmach, *f. Ш.* I. 269.

Посьміішливий, посьмішний, *Гол. a.* lächerlich. [2) sich satt lachen.

Посьміáти ся, s. Посьмівáти ся;

Посмотріти, *v. n.* на когó, на що auf jmdn (etw.) sehen, blicken; за ким, за чим wornach nachschauen, -sehen.

Посмýже, *n. Пол.* s. Пасмýга.

Посмутúти, *v. a.* s. Засмутúти.

Посмякнýти, *v.n. Ос.*(62) VIII.34?

Поснїдáнок, -нку, поснїдок, -дку, *m.* zweites Frühstück, *n.*

Поснїдáти, *v.n.* gefrühstückt haben.

Посновидáти, (-виґáти), *v. a.* umherschnüffeln, -flunkern.

Поснувáти, (-снов-), *v. a.* aufwinden, -weifen; 2) spinnen.

Поснýти, *v. n.* entschlummern; поснýлий, *a. Мор.* entschlummert.

Пособáчити ся, *P.* I. 16 sich in e. Hund verwandeln.

Пособúти, (-бляти), *v. n.* комý, чомý, nachhelfen, beistehen, fördern, ermöglichen, *B.*; 2) verschaffen, bringen, *Ваг.*

Пособóиця, *f.* Reihe, *f.*

Пособóник, *m.* Helfer, Gehilfe, *m. Под.* (-иця, -in, *f.*). [Nacheinandersein.

Пособóвість, -ости, *f. Ган.* das

Пособорувáти, *v. n. K.* II. 285 letzte Oelung ertheilen.

Посóвгнути ся, s. Похóвзнути ся.

Посовістúти ся, sich Gewissen machen, sich scheuen, nicht wagen, *Кч.*194.

Посовітувáти ся, sich beraten, *Ш.* I. 389.

Посóка, *f.* Blut e. Thieres, *n.*

Посокотúти ся, s. Стеречú ся.

Посóл, *gen.* пóсла u. посла́, *m.* Gesandter, Delegirter, Abgeordneter; Botschafter, *m.* [zen, mit Salz bestreuen.

Посолúти, (-сóлювати), *v. a.* sal-

Посоловіти, *v. n.* düster, missmuthig werden.

Посолодúти, *v. a.* versüssen.

Посолодшáти, *v. n.* süsser werden.

Пóсолонь, *adv.* mit der Sonne gegen Westen gehend.

Посолóньцювати, *v. a. H.* 237 s. Посолúти; 2) *v. n. P.* II. 181 durstig sein nach gesalzenem Essen.

Посóльский, *a.* des Abgeordneten-, Gesandtschafts-.

Посóльство, *n.* Gesandtschaft; Würde, Mandat eines Abgeordneten.

Посьорбáти ся до когó, *Левч.* jmds Nachbar sein wollen. [когó vor jmdm.

Посорóмити ся, sich schämen, —

Посóромно, *adv. M.* schimpflich, schmählich. [werden.

Посóхнути, *v. n.* trocken, dürr

Посóчити, *v. a.* s. Спосóчити.

Посóщина, *f.* Grundsteuer, bemessen nach der Anzahl der Pflüge (сóха), *f.*

Поспадáти, *v. n.* nach u. nach herabfallen.

Поспа́ти, *v. a.* ver-schlafen.
Поспе́кати ся кого́сь, jmds los werden, s. Пе́к. [(спер-).
Поспира́ти ся, s. Спира́ти ся,
Поспереча́ти ся, in Streit gerathen.
По́спит, *m.* Versuch, Essay, *m.* *Ос.* (61) VII. 34; 2) Erfahrung, *f.* *ГБ.*
Поспита́ти, *v. a.* nach- fragen; versuchen; erfahren.
По́спів, *m.* Sang, Gesang, *m.* *ОП.*
I. Поспіва́ти, поспі́ти, *v. n.* reifen, zeitig werden, *Ч.* IV. 55.
II. Поспіва́ти, *v. a.* einwenig singen; 2) nacheinander singen.
Поспі́ве, *n.* s. По́спів, Gedicht, *n.*
Поспі́вний, *a.* poëtisch, *Cm.*
По́спіль, *adv.* *К.* s, Поспо́лу; 2) in einem Zug, ununterbrochen.
Поспі́лий, *a.* reif.
Поспі́льний, *a.* gemeinschaftlich, Gemein-, social; -а річ Gemeinwesen, *n.* Republik, *f.* *У.*; *adv.* -но з ким mit jmdm zusammen, verbunden, *Ру.*
Поспі́льский, *a.* *ОП.* s. По́спільний, грома́дский. [Pöbel, *m.C.*I.250.
Поспі́льство, *n.* das gemeine Volk,
Поспільща́к, *m.* Republikaner, *m.* *Пар.*
Поспі́льщина, *f.* Republik, *f.* *Пар.*
По́спір, -ору, *m.* Unkraut im Roggen, *n.*
Поспі́ти, поспіну́ти, *v.n.*s. Поспіва́ти I, zur Reife kommen *Кн.*; 2) zur rechten Zeit ankommen, eintreffen.
По́спіх, -іху, *m.* *Н.* 108 Eile, Geschwindigkeit, Hast; Voreiligkeit, *f.*; 2) *pl.* по́спіхи Art früher Kartoffeln, (*В.*).
Поспіша́ти, (-и́ти), *v. n.* und — ся *М.* eilen, sich beeilen; — ся ді́лом, *Левч.* sich in der Arbeit sputen.
Поспі́шний, поспі́шливий, *a.* eilig, eilfertig; Eil-, Schnell-, *ГШ.*
Поспі́шник, *m.* Förderer, *m.* *Шар.*
Поспі́шність, -ости, *f.* Eile, Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f.* *Пар.*
Посплїта́ти, *v. a.* s. Сплїта́ти.
Посплі́чний, *a.* *М.* Schulter an Schulter, Arm an Arm. [Сповни́ти (ся)
Посповня́ти ся, sich füllen; 2) s.
Посполита́к, *m.* *К.* Wehrmann zum Landsturm geh.
Поспо́лу, (поспо́ли, *У.*) *adv.* insgesammt, zusammen; gegenseitig.

Посполю́дний, *a.* republikanisch, *Вах.*
Поспомина́ти, *v. a.* s. Спомина́ти.
Поспори́ти, *v. n.* в чім, з чим в робо́тї: trachten dass man fortkomme, fortschreite, sich beeilen; 2) in Streit gerathen, *Др. с.* 71. [bringen; erfinden.
Поспосо́бити, *v. a.* (*Фр.*) zuwege
Посправля́ти, *v. a.* zurechtweisen (mehrere): до кого́; 2) vieles mehreren anschaffen (Kleider etc.). [*Левч.*
Поспра́вно, *adv.* richtig, correct,
Поспретча́ти ся, s. Прунча́ти ся.
Посприя́ти, *v. n* кому́ Gunst zeigen, *Cm.*
Попуска́ти, *v. a.* loslassen, losbinden; 2) herablassen; 3) мо́тузе & Seile drehen; 4) verthun, verschwenden, *Ке.*271.
Посрі́блити, (-срі́бнити, -срі́брити), посрі́блювати, *v. a.* versilbern.
Поссе́ля? *Н.* 38: на поссе́лю сі́сти?
Поссиха́ти ся, vertrocknen, dürr werden (u. dadh kleiner od. härter werden). [ben, -rücken; 2) abschürfen.
Поссува́ти, *v. a.* zusammen schie-
Поста́в, -у, *m.* ganzes Stück Tuch, Tuchballen, *m.*
Поста́ва, *f.* Aufstellung, *f.* (des Heeres &); Haltung, das Aeussere, *Н.* 4.
Поставе́ць, -вця́, поста́вчик, *m.* Art grösseres Trinkgefäss; Tasse, *f.*; 2) Leuchter, *m.* *С.* II. 155.
Поста́вити, (-вля́ти), *v. a.* hinstellen, stellen, aufstellen, setzen; aufrichten, erbauen, aufführen, (буди́нок &); * — кого́ на но́ги jmdm auf die Beine helfen; 2) — ся (з чим) ansehnlich womit auftreten; *b*) — ся до кого́ gegen jmdn sich keck, drohend stellen; *v.n.* — на свої́м seinen Willen durchsetzen.
По́ставка, *f.* *Cm.* s. Поли́ця 1); 2) Anfstellung, *f.* Ansatz, *m.* Post, *f.* (in d. Mathem.), *Пар.*
Поста́вкувати, *v. n.* hin u. wiederum stehen bleiben, müssig bei d. Arbeit —.
Поста́вний, *a.* positiv, additiv.
Поставни́к, (*d.* -ичок, *Ч.* III. 110), *m.* grosse Wachskerze; 2) Opfer für e. Heiligen, *n.*; 3) grosser Leuchter. [*Term.*
Поставо́чне число́, Postzahl, *f.*
По́стай, *m.* Stellung, *f.* Stand, Halt, *m.*
По́ста́ль, *f.* Sturmhut, *m.* (Aconitum).

Постáнь, *f.* *Б.* Stellung, *f.* Standpunct, *m.* [scheinen.

Постáне *n.* *K.* das Entstehen, Er-

Постанóва, *f* Einrichtung, *f.* Ameublement, *n.*; 2) —, постанóвлене, *n.* Entschluss, Beschluss, *m.* *Зг.* Verordnung, *f.*

Постановúтель, *m.* Gründer; Anordner, *m.* *Пол.*

Постановúти, (-влúти), *v.a.* s. Постáвити 1); verordnen; festsetzen; beschliessen, den Vorsatz fassen.

Постарáти, *v. a.* щось und — ся о щось etw. besorgen, wofür sorgen; ver-, beschaffen. [Greises.

По-старéчий, *adv.* nach Art des

Постáріти ся, постарiмáти, *v. n.* altern, älter, ältlich werden.

Постáростити, *v. n.* комý jmdm bei d. Hochzeit als стáроста dienen, *Вах.*

Постáрше, *n.* *coll.* die Aelteren, einer von den Aelteren, Oberen, *С.* II. 107.

Пóстать, *f.* die auf einmal zu schneidende Partie der Saat; за — заходúти als Vorschnitter (-in) die п. anfangen; 2) Haltung, *f.* Verfahren, *n.* *K.*; 3) Habitus, *m.* Gestalt, Gestaltung, *f.*

Пóстатень, -тня. *m.* Bestand, *m. gew. pl.* Bestände (des Waldes, d. Gebirges) *B.*

Постáти, *v.n.* s. Повстáти, entstehen.

Постаткувáти, *v. n.* eine Zeit in Mässigkeit aushalten, *BB.*

Постáтний, *a.* Haupt, hauptsächlich, wesentlich, wichtig, *Зг.* [den.

Постаточнíти, *v.n.* gesetzter wer-

Постачáти, (-úти), *v. a.* когó чимóсь jmdn womit (reichlich) versorgen, *H.* I. — вiсть Kunde bringen, *Фр.*; darreichen, liefern, *P.* II. 189; 2) — ся *He.* Stand halten.

Постéжка, *f.* Wegwespe, *f.* (Pompilus).

Постелúти, *v. a.* ausbreiten; ausstreuen; 2) betten, — лíжко, пóстїль das Bett machen, zurichten; — ся s. Стелúти ся.

Постéльник, *m.* *K.* Kammerherr, *m.* (Aufseher über das Schlafgemach & des Czaren). [275), *f.* s. Пóстїль.

Постéля, (*aug.* постелюга, *Ч.* I.

Постепéне, *n.* Steigerung, Gradation, *f.* *Зар.*

Постепенúти, *v. a.* steigern.

Постепéнний, *a.* *Зар.* fortschreitend, stufenweise.

Постерегáтель, *m.* Beobachter, *m.* *Пу.*

Постерiгáти, постерéчи, [постерéжу, (-гу), постережéш], *v. a.* bemerken, wahrnehmen, beobachten; aufpassen auf jmdn; 2) — ся *P.* I. 63 sich in acht nehmen. [ren, *Ф.* s. Застигáти.

Постивáти, *v. n.* vor Schauer estar-

Постигáти, постигнýти, *v. a.* jmdn betreffen, befallen, überfallen, einholen, ereilen, erreichen, betreten, ertappen, überraschen, jmdm zustossen; 2) greifen, fassen, ergründen, durchschauen; 2) *v.n.* rechtzeitig kommen, anlangen, *He.*

Постúгнене. *n.* Betretung, Ueberraschung, *f.* das Einholen; 2) das Fassen, Ergründung, *f.*

Постигний, *a.* *Ч.* V. 826 plötzlich.

Постúжно, *adv.* *Зак.* s. Скоропостúжно.

Постúдний. *a.* s. Сорóмний, *K.*

Постúле, *M.* *Ос.* (62) I. 99? за постúле щось мáти für nichts halten.

Постирáти, *v. a.* nacheinander abwischen; 2) abreiben.

Постискáти. *v. a.* nacheinander drücken; fester, knapper machen.

Пóстити, (пóщу, пóстиш), *v. n.* fasten, die Fasten halten. [стигáти.

Постúчи, (постúгти), *v. a.* s. По-

Постїбати, (-óгати), *v. a.* fest zusammenheften, -ziehen.

Постíй, *adv.* soviel, so.

Постíйний, *a.* *У.* haltbar, standhaft, beharrlich, fest; 2) *s.a.m.* *N.* e. Berges, *Gr.* 6.

Постíйниця, *f.* *Ч.* V. 711?

Постíйність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, Beharrlichkeit, *f.* *Ог.*

Постíл, -óла, *m.* s. Постóли.

Пóстїль, -ели, постїльниця, *Гол.* III. 153. (*d.* постíлка, -íвка), *f.* Bett; Bettzeug, *n* Betten, *pl.*; — дóвгу мáти lange bettlägerig sein.

Постúльга, *m.* Thurmfalke, *m.* (Falco tinunculus). [ochroleuca.

Постíлка жовтíльниця, Scabiosa

Постíльний, *a.* Bett-; -а блощúця Bettwanze, *f.* (Acanthia lectul.).

Постíльцї, *pl. dim.* s. Постóли.

Постїнíти, *v. n.* erblassen wie e. weisse Wand.

Постїнний, *a.* Wand, *B.*

Пóстник, *m.* пóстниця, *f.* strenger

(-е) Beobachter (-in) der Fasten. [*Кн.*

Постникува́ти, *v.n.* streng fasten,

Постни́чество, *n.* strenges Fasten, *Не.*

Посто́вий, *a.* Fasten-, -ві пісни in den Frühlingsfasten gesungen, s. Весня́нка 3).

Посто́й, -бю. *m. gr.* Quartier, *n* Einquartierung, *f.* посто́єм сто́яти ein dauerndes Standlager haben, *Ог.* 192.

Посто́ли, (*d.* посто́лики, посто́льці, *aug.* посто́лища), *pl.* Bastschuhe, *pl.* — мости́ти *Ме.* 294 В. flechten.

Постолі́вка, *f.* Centaurea scabiosa.

Постоля́нка, *f.* Garten-Sternblume, *f.* (Aster chinensis). [*М.* II. 97. *Е.*

По́сторонь, *adv.* abseits, seitwärts,

Посторони́ти ся, *Р.* II. 185 auf die Seite treten (gehen, fahren &), ausweichen, Platz machen.

Посторо́нний, *a.* anderweitig, *Пар.*

Посторо́нок, (-о́мок), -нка, *m.* Strang, Strick, *m.* Seil, *n.*

Посто́я, *f. Т.* Bestand, *m.* Situation. Lage, *f.*; 2) Schoppen, *m.* (шо́па).

Постоя́лець, -льця, (-я́нець), *m.* der Einquartierte, Einmieter, *m.*; *adj.* постоя́льцевий; 2) Muschelwächter, *m.* (Pinnotheres veterum], *Вол.*

Посто́яне, *n.* Stand, *m.* Stellung, *f.*

Посто́янний. *a.* s. Постійний, *adv.* -янно, *Зап.* I. 321. beständig, stets; посто́янність, *f.* s. Постійність.

Посто́яти, *v. n.* einwenig stehen, stehen bleiben, an-, einhalten, warten, *Р.* I. 4; — з ким mit jmdm gelegentlich (stehend) verweilen um sich zu unterreden; 2) за щось — für etw. in Schranken treten, gut stehen, etw. vertreten, vertheidigen, aufrecht erhalten.

Постра́вити, *v. a.* s. Накорми́ти.

Пострада́ти, (-ажда́ти *Ке.*), *v. n.* leiden; — душе́ю *Ч.* IV. 59 das Leben verlieren. [по́хоть.

По́страсть, *f. Ру.* s. При́страсть,

Постра́тити ся чого́сь, *Ч.* IV. 518 etw. verlieren.

По́страх, *m.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*

Постра́шити, *v.a.* einwenig schrekken; * nur oberflächlich etw. thun: befetten &; — ся Furcht bekommen.

Пострибати, (-и́бувати), *v. n.* davon springen, -huschen, -laufen; 2) vom Bespringen des Stieres *Н.* 140.

Постри́бка, *f.* Ichthydium podura, *В.*

Пострибу́нчик, *m. ГВ.* hüpfender, mutwilliger Knabe.

По́стриг, *m.* Mönchstonsur, *f.*

Постригальня, *f.* Tuchscherer-werkstatt, *f.*

Постригати, пострича (-и́гти), *v. a.* scheeren; Tonsur geben.

Постриже́ник, (-и́жник), *m.* Mönch, *m. ОБ.*

По́стріл, *m.* Schuss, Streifschuss, *m.*; 2) s. Перестріт; 3) на по́стрілї *К.* in der Richtung, auf dem Wege.

Постріле, *n. Кл.* s. Стріла́.

Пострілити, (-і́лювати), *v. a.* anschiessen. [rastium).

По́стріт, *m.* Hornkraut, *n.* (Ce-

По́стріч, *f.* Berührungs- Begegnungspunct, *m.* (*В.*).

Постріча́ти, *v. a.* кого́, — ся з ким jmdm begegnen; sich b.; 2) mit Beistand entgegenkommen.

По́стріш, *f.* mehrere Gehöfte, die zusammen einen gemeinschaftlichen Hirt mieten, (*В.*); 2) Theil e. Dorfes, *m.* Vorstadt, *f.* [*n. pl.*

Постро́їни, *pl. Ч.* IV. 95. Gebäude,

Построї́тель, *m.* Erbauer, Gründer, *m.* [2) s. Строїти stimmen.

Построї́ти, *v. a.* erbauen, zimmern;

Постро́ма *f.* s Пастра́ма, *С.* II. 16. 168.

Постру́га́ти, s. Струга́ти. [brata.

Постру́жка, *f.* Pyramidella dola-

Пострупі́ти, *v. n.* sich mit e. струп überziehen.

Постува́ти, *v.n.К.* II. 68. s. По́стити.

Постудені́ти, постуди́ти, *v. n.* (*impers.* -ні́ло, -ди́ло), kalt, kühl, kälter werden.

Постуде́но, *adv.* zu kalt.

По́стук, *m.* das Anpochen, Poltern.

Посту́кати, посту́кувати, *v. n.* an-schlagen, -klopfen; poltern. [*Н.* 105.

Постука́ч, *m.* Polterer, Schreier, *m.*

Посту́лювати, *v. a.* s. Стули́ти.

Посту́ночки, *pl.* s. Посто́ли; черевички.

По́ступ, *m.* Tritt; Schritt; Gang, *m.*; 2) Stufe, *f*; 3) Fortschritt, Fortgang; Erfolg, *m.*

Поступа́ти, (-и́ти, -у́пувати), *v. n.* fortschreiten, fortkommen; 2) до кого́сь

bei jmdm eintreten; 3) — кому́сь чимо́сь, в чимо́сь jmdm etw. abtreten, überlassen, *P.* I. 183. nachlassen, — в платне́в den Lohn jmdm erhöhen; mehr geben; 4) — собі sich betragen, s. aufführen, s. verhalten; verfahren: в ким mit jmdm; handeln; 5) *v. a.* кого́ machen dass jmd weiter trete.

Поступо́вець,-вця, *m.*Fortschrittsmann, Fortschrittler, *m.* [schritt, *m.*

Поступо́вість, -ости, *f.* *Нав.* Fort-

Поступо́вний, *a.* *Под.* s. Постепе́нний; *adv.* -но stuffenweise, in weiterer Folge.

По́ступок, -пку, *m.* поступо́ване, *n.* Vorgehen, Verfahren, Benehmen, *n.*; 2) That, Handlung, *f.*; 3) s. По́ступ 2); *pl.* по́ступки щасли́ві Wohlergehen, *n.*

Посуботі́ти, *v. n.* вже посуботі́ло *Н.* 12. es hat schon Samstag angefangen.

Посува́ти, *v.a.* wohin rücken, schieben; 2) im Amte befördern; — ся sich weiter schieben, weichen. [судни́к.

I. По́суд, *m.* посу́да, *f. coll.* s. По-

II. По́суд, *m.* *Ос.* (61) VII. *ВБ.* посу́да, *f.* *Пар.* Urtheil, *n.* Meinung, Besprechung, *f.* Verdächtigung; Anklage, *f.* Vorwurf, *m.* [bearbeiten.

Посуда́чити, *v. a.* *Н.* II. kritisch

Посу́ди́на, (*d.* -и́нка), *f.* kleines Gefäss, Geschirr.

Посуди́ти, *v. a.* verurtheilen, richten, verdammen; übel nachreden; verdächtigen, *Пар.*

Посу́дливий, *a.* leicht u. gern verdächtigend, verleumdend, richtend.

Посудни́к, посу́док, -дка, *m.* Gefäss, *n.* *coll.* Küchengeschirr, -geräth, Böttcherwaare, *f.*

Посука́ти,(посу́кнути веретéном), *v. a.* zusammendrehen, -winden, -spinnen; zwirnen; 2) zerschlagen.

Посуко́нний, *a.* aus echter Wolle a. echtem Tuch.

Посуко́нщина, *f.* wollenes Tuch.

Посукри́тити, *v. n.* viel Lärm machen, Hader erregen. [*f.* *С.* I. 121.

Посу́ла, *f.* Versprechen, *n.* Lookung,

Посу́ле, *n.* Land am Fl. Су́ла.

Посули́ти, *v. a.* (viel) versprechen.

Посумирні́ти, *v. n.* sanftmüthig werden, *Фр.*

Посумі́ти, посумні́ти, *v. n.* traurig, verstimmt werden; sich betrüben.

По́су́мний, *a.* *Зг.* s. Сумни́й. etwas betrübt. [rig sein.

Посумува́ти, *v. n.* einwenig trau-

Посу́нути, *v. a.* s. Посува́ти; 2) *v.n.*до кого́ zu jmdm hinziehen,hingehen.

Посу́пити, *v. a.* го́лову, *Кв.* 7. — ся den Kopf niederhängen, verstimmt, traurig, niedergeschlagen, düster sein.

Посусі́дний, *a.Зг.* *Мета* (65). 172?

Посуста́вний, *a.* Gelenk-.

Посутені́ти, *v. n.* dunkel werden (von d. Abenddämmerung) *С.* I. 41.

Посу́ха, *f.* Dürre, Trockenheit, *f.* trockenes Wetter. [2) mager machen.

Посуши́ти, *v.a.* trocknen, t. lassen;

Посу́шливий, посу́шний, *a.* trokken (весна́ etc.).

Посуяти́ти ся, s. Суяти́ти ся.

Посхапля́ти, посхо́плювати, *v.a.*s. Схо́пити.

Посходи́ти, *v. n.* s. Сходи́ти.

Посцїлі́ти, *v.n.* *Ос.*(61) VI.45. frühzeitig auf-, emporschiessen (v. Pflanzen).

Посці́плювати, посчіпля́ти, *v. a.* zusammen heften.

Посчи́щувати, *v. a.* s. Счи́стити.

Посчу́нути ся, s.Прочуня́ти (*В.*).

По́сяг, *m.* *К.* пося́гнене, (-гане), *n.* das Vergreifen, Ausgreifen nach etwas, Uebergriff, *m.* tückisches Vorhaben, *К.*

Посяга́тель, *m.* на щось der sich über etw. hermacht, herfällt, sich an einer Sache vergreift.

Посяга́ти, посягну́ти, *v. a.* щось erlangen, bekommen, *Ваг.*; 2) на щось, по щось wornach langen, greifen; etw. angreifen, sich woran vergreifen, einen Uebergriff thun.

Потаба́чити, s. Затаба́чити.

Потава́ти, *v. n.* ver-, untersinken, *Ф.* untertauchen. [heimnisvoll, *С.*II.257. *До.*

Потае́мний, (-е́нний). *a.*geheim,ge-

Пота́й, (m. d. *Genit.* vor jmdm), по́тайки, потайко́м, по́тайма, *Ф. adv.* geheim, im Geheimen, heimlich.

Пота́йдух, *m.* Dämon, *m.*

Потайни́й, потайли́вий, *Ф.a.* heimlich; heimtückisch.

Потайни́к, *m.* Versteck, *n.* geheime Kammer; Labyrinth, *n.*; 2) Mine, Grube, *f.* *Ш.* I. 107; 3) * das geheimnisvolle Innere, *Фр.*

Потáйниця, *f.* heimtückisches Weib, *Пис.*

Потáйність, -ости, *f.* Heimtücke, *f.*

Потаї́ти, *v. a.* verheimlichen, verbergen.

Пóтáк, *m.* Werkstück zum Drehen des Gespinstes von den Spulen; 2) männl. Schamglied, *n.* *Ч.* I. 311.

Потакáти, *v. n.* *Ко.* 406 за кимóсь, комýсь jmds Partei nehmen, jmdn begüngstigen, jmdm Vorschub leisten, *К.*; 2) —, потáкувати комý, за ким, jmdm in allem beipflichten, zu allem Ja sagen.

Потакáч, *m.* Ja-Bruder, Ja-Mensch; 2) eitler Schwätzer, Zungendrescher, *m. К.*

Пóталь, *adv.* s. Пóсаль. [mit Füssen.

Потáла, *f.* Misshandlung, *f.* das Treten

Поталáнити, *v. n.* *impers.* glücken, gelingen. [tzig umrühren.

Поталáпати, *v. a.* besudeln, schmu-

Потáлий, *a.* ver-einsunken; eingefallen, concav.

Поталувáти, *v. a.* mit Füssen treten (damit sich etw. lege: сі́но etc.); *misshandeln; s. Потолóчити.

Потанíти, *v. n.* s. Подешевíти.

Потáнути, *v. n.* *М.* II. 77 schmelzen, s. Потáти. [zen, ein Tänzchen machen.

Потанцювáти, *v. n.* einwenig tan-

Потáп, *m.* Patapius. [trinken.

Потапáти, *v. n.* untersinken, er-

Пóтапцї, *pl.* Art Suppe mit geschnittenen Brotstückchen, *Ко.* 189. *Н.* 235., 260?

Потарáщити, s. Потаскáти.

Потаряти, s. Потеряти.

Потаскáти, потáщити, *v. a.* hintragen, -schleppen. [Потáнути, потавáти.

Потáти, *v. n.* s. Потонýти, (*В.*); 2) s.

Потахáти, потáхнути, *v. n.* einfallen, -gehen versinken, er-, verlöschen, ausgehen; crepieren.

Пóтáч, *m.* Raum für Hühner unterm Ofen, Hühnerkäfig, *m.*

Потачáти, *v. a.* шмáтє die Wäsche mangeln (mit d. Handmange).

Потáчка, *f.* s. Пóтáк 1); 2) Nachsicht, *f.* Willfahren, *n.* давáти -ку, *К.* Ja sagen, alles gutheissen. [тамéвий.

Пóташ, *m.* Pottasche, *f.* *adj.* по-

Потáшня, *f.* Pottaschesiederei, -fabrik, *f.* *В.*

Потáяти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Пóтвар, *f.* Gezücht, *n.*

Потвáра, *f.* *В.* s. Пóтвір.

Потвéрдження, *n.* Bestätigung, Bekräftigung, *f.*

Пóтвердий, *a.* zu hart.

Потвердúти, потверджáти, *v. a.* bestätigen, bekräftigen; — лéкцию wiederholen.

Пóтвір, -ору, *m.* потвóра, *f.* *Левч.* Ungethüm, Unthier, Ungeheuer; Monstrum, *n.* *У.*; Caricatur, *f.* *Левч.* *Пом.* III. 36. 132.

Потворúти ся на кóго, на щось jmdn, etw. zu bekommen trachten, s. Полáкомити ся; sich an etw. machen. *Пом.* III. 131.

Потекáти, *v. n.* s. Витекáти.

Потелéпати, † *v. a.* schütteln; — ся десь hintrotteln.

Потемезúти, (-íти), *v. n.* — ся sich stärken, s. erholen.

Потемеї́, *pl.* dunkle, tiefe Waldklüfte, s. Темéй.

Пóтемки, *adv.* im Dunkeln; s. На- —.

Потемнúти, (-яти), *v. a.* dunkel machen, verdunkeln; blind machen.

Потемнíти, потемрíти, потемнотнíти, *Ру.* *v. n.* dunkel werden, sich verfinstern, lichtlos werden.

Потéмря, *m. f.* der (die) blindlings wo hingeht, tastet. [207. s. Помрáка.

Потéмрява, *f.* dichter Nebel, *Ог.*

По-теплí, *adv.* wann es warm wird.

Потеплíти, *a. n.* wärmer, warm werden.

Потéра, потерáти, & s. Потéря &.

Потерáй, -красá, *f.* die verlorene jungfräuliche Zierde (в понедíлок по слю́бі).

Потерáти, s. Потирáти.

Пóтереба *f.* etw. Zerriebenes: Heu &.

Потерéбити, *v. a.* s. Терéбити.

Потернúти, *v. a.* mit Dornen versehen; — кáшу *Ч.* IV. 82?

Потерпáти, *v. n.* vor Furcht von Zeit zu Zeit starr werden, sich ängstigen, besorgt sein.

Потерпíнє, *n.* *Н.* 48 Leiden, Ertragen, Geduldеn, *n.* Duldung, Nachsicht, *f.*

Потерпíти, *v. n.* er-leiden, erdulden ertragen; sich gedulden, Geduld haben.

Потéрпнути, *v. n.* starr, steif werden.

Пóтерть, *f.* s. Потерýха, пóтереба.
Потертé, *n.* das Reiben.
Потéрти, (пітрý, пітрéш), *v. a.* an-reiben; zerreiben, zerknittern; bestreichen. [Abfälle, *pl.*
Пóтерубе, *n. coll.* Ueberbleibsel,
Потерýшка, *f.* Bein. e. kleineren gemeinen Fisches, *H.* 271.
Потéрчá, -ати, *n.* потерчýк, *m.* s. Поторóча, *Пот.* III. 59.
Потéря, *f.Кн.* (*aug.* потерюха *H.*43), Verlust, Schaden, *m.*; 2) *aug.*Schlägerei,*f.*
Потеряти. *v. a.Ч.* IV. 129. *Мс.* 128 verderben; 2) verlieren, einer Sache verlustig werden.
Пóтесь, *m. Ч.* VII. 551 Art грéбінь.
Потесáти, (потéшу, потéшеш), *v.a.* nacheinander zuschneiden, -hobeln.
Потетюрити ся кудáсь *Кух.* (*Ос.* (61) XI. 28) § wohin sich verlaufen.
Потечи́, (потеку́, u. -ечý, -ечéш), *v. n.* aus-, hinfliessen, hervorquellen, -rinnen; 2) — ся (*praet.* потік), кудáсь wo hinschlendern, hinlaufen.
Потечний, *a.* oberflächlich, *B.*
Пóти, *adv.* so lange, bis zu dieser Zeit; 2) bis hieher, bis zu diesem Ort; so weit. [бéньки.
Потибéньки, *pl. Ко.* 229 s. Ти-
Потижéнно, *adv. Ке.* 320 wöchen-
Потикало, *n.* s. Попихáч. [tlich.
Потикáне, *n.* s. Поткáне.
Потикáти, *v. a.* когó behelligen, verunglimpfen, *Мх.*; — кимóсь jmdn schurigeln; 2) — слíдú Spuren machen, gehen; — ся *Ос.* (61) III. 26 кудáсь wohin sich begeben; *b*) stolpern.
Потикáч, *m. ОП.* s. Потикало?
Потикнýти ся, umgehen, sich aufhalten; 2) s. Спотикáти ся.
Потилє, *n.* Rücken, *m.* [terhaupt, *n.*
Потилиця, *f.* Hinterkopf, *m.* Hin-
Потилишник, *m.* Schlag, Stoss aufs Genick, *m.*
Потиляк, *m.* grosser dickbäuchiger Topf aus Потелич: *adj.* потелицкий &.
Потинáльниця, *f.*?
Потинáти, *v. a.* s. Потяти.
Потир, *m.* krüppelhaftes Wesen, Missgeburt, *f.* s. Поторóча; 2) Gegenstand der Misshandlung, Sündenbock, *m. У.*
Потирáне, *n.* das Anreiben, Streichen; 2) das Herumtreiben, ziehen; Missbrauch, *m.* Misshandlung, *f.*
Потирáти, *v. a* s. Потéрти; 2) *v. n. К.* I. 168 s. Поневірáти ся.
Потирок, -рка, *m. dim.* s. Потир 1); *Ч.* I. 21 s. Поторóча.
Потискáти, потиснýти, *v. a.* (ein-wenig, oft) drücken, pressen.
Пóтисок, -ску, *m.* Druk, Nachdruck, *m* *учýти wovon Wind bekommen,(*Фр.*).
Потиський, *a.* an der Theiss, *Гол.*
Потихáти, *v. n.* s. Утихáти.
По- (тихо, *d.* по-) тихéнько (-у), -хисéчку, *М.*потихóнько, *adv.*s.Тихо &.
I. Пóтич, *m.* Hühnerzwinger, -käfig, *m.* (*B.*).
II. Пóтич.*adv.*stolpernd,*f.*;упáсти —.
Потичити, *v. a.* горóх & mit Stangen bestecken. [а татýнів потáк.
Потичка *f.dim.Ч.*I.311: мáмина —,
Потій, *m.* s. Когýт.
Потік, -óка, (*d.* потíчок), *m.* Bach, Giessbach, *m.*; 2) † Verbannung, Acht, *f. IГ.* (потóк).
Пóтім. *adv.* hernach, hierauf, dann; — тогó *P.* I. 29 = пíсля тогó darauf, nachher. *Ос.* (62) IV. 88; 2) destoweniger, und vollends gar nicht: коли вже ти не памятáєш, а я й пóтім *Пс. Ко.* 373; було й пóтім war ganz gleichgiltig.
Потїпáха, *f.* потїпóвище, *n.* (*Фр.*) feile Dirne, Metze; Trulle, *f.*
Потїпáч, *m.* der mit den Händen dreinschlägt: *Bein.* des Webers, s. Отїпáти *Ч.* III. 162.
Потїпня, *m. f.* s. Непосидющий.
Пóтїсний, *a.* zu eng.
Потїсняти, *v.a.* drücken, fortschieben, -stossen, exterminieren, *K.* — ся enger aneinander rücken, *Кч.* 284.
Потїти, *v.n Ко.*15.*Ш.* II.22 s. Прíти.
Потїха, *f.* Trost, *m.* Freude, *f.* Vergnügen, *n.*
Пóтїч, *m.* — гíркий Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — синїй Rothfuss, *m.* (Boletus erythropus), *Вол.*
Потїчити, *v. a. Kol.* I. 161 s. Поточити 1), покотити. [vergnügen.
Потїшáти, (-ити), *v. a.* trösten;
Потїшене, *n.* s. Потїха. [heiter.
Потїшний, *a.* freudig, froh, lustig,
Потїшник, *m.* s. Утїшитель.
Пóтька, *f.* s. Плоскиця, (*B.*).
Поткáне, *n.* das Weben, Wirken auf

dem Aufzuge, s. Пóріó; 2) Aufzug, Anzettel, *m.* Gewebe, *n. K.*

Поткáти, (пітчý,пітчéш).*v a.*durchwirken, sticken, s. Поткáне, *Ч.* V. 489.

Потлýмити, (-мляти), *v.a.* s. Тлýмити. [verdunkeln, umwölken.

Потьмарúти, *v. a. Зап.* (*Вер.*) I. 3.

Потоварúшити, *v. n.* Freund u. Gefährte werden, sich freundschaftlich verbinden, *Кч.* 317.

Потовúй, *a.* Schweiss-, im Schweisse erworben,sauer; 2)schweisstreibend,*Пар.*

Потóвиця, *f.* Schweissdrüse, *f.*

Потовкáти, *v. a.* oft stossen, oft schlagen.

Потовкáч *m.*s.Товкáч 1). [дющий.

Потовкýчий, *a. Левч.* s. Непоси-

Пóтовп, потóлп, *m.* Gedränge mit Zertreten u. Zerdrücken.

Потовстíти, потовщáти, *v.n.*fetter, dicker, corpulent werden.

Потовчú, *v. a.* zerschlagen, -stossen, pochen; дрíбно, мілко — klein-, feinstossen.

Потогóнний, *a.* s. Потовúй 2).

Потóк, -óка, *m. Не.* — електрúчний elektrischer Strom; 2) *pl. N.* e. Berges.

Потокáнити, *v. a.* etw. wo einstecken, Platz gewähren, s. d. folg.

Потокмúти ся, übereinkommen, sich einigen, s. verständigen.

Потолúти. *v. a.* — собí сéрце *Зап.* II. 574 seinen Unwillen beschwichtigen.

Потолóче, *n. Ч.* III. 235 s. Толокá, bes. die Arbeitsleute der толокá.

Потолочúти, *v. a.* zertreten, niedertreten, zerdrücken.

Потолýжник, *m.* s 'Ивиль.

Потóля, *f. Н.* 66. *Ч.* V.733. das Nachgeben, Nachgiebigkeit, Willfährigkeit, Nachsicht, Schonung, *f.*

Потóмний, *a.* die Nachkommen betreffend, erblich; — час *Ос.* (61) VI. 169 kommende, künftige Zeit.

Потóмність, -ости, *f.* Nachkommenschaft, Nachwelt, *f. Гол. K.*

Потóмок, -мка, *m.* Nachkomme, *m.*

Потóму, *adv.* s. Пóтім: на — auf später, für sp.

Потонúти, потончúти, *v. a.* dünn machen, verfeinern, fein, subtil machen; — голосóчок тонéнький.

Пóтонкий, *a.* zu dünn, zu fein.

Потонýти, *v.n.*versinken, ertrinken.

Потончáти, (-шáти), *v. n.* dünner, schmächtiger werden.

Пóтóп. *m.* потóпа, *f.* Flut, *f.* (— сьвíта) Sündflut, *f.*; 2) Meer, *n.*

Потьóпати ся десь wo hintrotteln.

Потопéльник, потоплáвник, *m.* der Ertrunkene durch Selbstmord.

Потопúти, (-плáти), *v.a.* ertränken, ersäufen; unter Wasser setzen; 2) nacheinander schmelzen; — ся ertrinken; *b*) schmelzen (*v. n.*). [Schmelzen.

Потóплене, *n.* s. Пóтоп; 2) das

Потóпний, *a.* -і вóди Wasserfluten, *pl. K.*

Потоптáти, *v. a.* s Подоптáти.

Пóтоптом, *adv. K.* I. 4. wie ein Schwarm sich drängend, in hellen Haufen; 2) zertretend.

Потóпчина. *f.* Stoss, Prahm, *m.*

Потóргати, *v. a.* s. Тóргати.

Пóторжка. *f.* gewaltsamer Einfall, *Зак.*; 2) Auction, *f. Пiс.* [Stoss, *m.*

Поторкнене, *n. Вах.* Berührung, *f.*

Поторкнýти, *v.a* berühren, stossen.

Поторопíти, *v. n.* vom Schreck übermannt werden. [-rasseln.

Потороxтíти, *v. n.* dahinkollern

Потoрóча, -áти, *n* unzeitige Leibesfrucht; 2) uneheliches ungetauft ausgesetztes (umgebrachtes) Kind; 3)Wechselbalg,*n.*s.Відміна 3).*Пом.*III.58—60.134.

Поторóчити, *v. a.* s. Торóчити.

Потóчúна. *f.*kleinerBach; 2)Strecke, *f.* Strich e. Baches, *m.* Bett e. Baches, *n.*

Поточúти, *v.a.* hinwälzen, -kollern; 2) nacheinander zernagen, -fressen; 3) n. drechseln.

Поточкувáти, *v. a.* punctieren; поточечкóваний, *a.* fein punctiert.

Потóчний, *a.* current, laufend.

Потóчок, -чка, *m. dim.* Bächlein, *n.* s. Потік 1).

Потрáва, *f. Н.* 100. *С.* Стрáва; 2) s. Потрáта.

Потрáвити, *v.a.*verzehren,*С.*II.170.

Потрáвиця. *f.*s. Отáва, *Mi.* II. 408.

Потрáвка.*f.*Eingemachtes mitSauce, Ragout, *n. Зак.* [2) s. Пóртрет.

Пóтрать, *f.* Schatten, Schemen, *m.*;

Потрáта, *f.* Verlust, Schaden, vergeblicher Aufwand.

Потрáтити, (-ачáти), *v. a.* viel

*

verlieren; — ся vergeblichen Aufwand machen; 2) nacheinander tödten, morden lassen.

Потратувáти, *v. a.* zertreten.

Потрáфити, (-фля́ти), *v. a.* treffen, im Stande sein etw. auszuführen; *v. n.* до когó zu jmdm recht kommen, eintreffen.

Потрéба, (потреби́зна *K.*) *f.* Bedürfnis, *n.* Noth; Nothdurft, *f.* Nothfall, *m.* Nothwendigkeit, *f. impers.* Ausdr. потрéба es ist nöthig, man bedarf; не — es ist nicht n.; 2) Schlacht, Kriegszeit, *f. Левч.*; 3) s. Пóминки; 4) *pl.* потрéби Schnüre beim Kleid, *pl.*; 5) -и́зна Bedarf, *m.* Zubehör, *n.*

Потрéбен, *a.* s. Потрíбний 2).

Потрéбини, *pl. K.* Erforderungen, Gebühren, *pl.*

Потреби́ти, *v. a.* verbrauchen, verzehren, Aufwand machen, *K.*; 2) vernichten *Ш.* II. 236.

Потребувáти, *v. n.* щось, чогóсь, когóсь, brauchen, nöthig haben, benöthigen, bedürfen. [aufschrecken, *Кч.* 6.

Потревóжити, *v. a.* beunruhigen,

По-трéте, (-е), *adv.* drittens, zum dritten. [halten.

Потри́мати, *v. a.* eine Zeit lang

Потри́нити, *v. a.* zerdreschen, zerknittern, zerfetzen.

Потринóжити, *v. a.* — кóнї drei Füsse e. Pferdes zusammenkoppeln.

Пóтріб, -éби, (*d.* пóтрібка), потрíбе, *n.* s. Потрéба 1), 3).

Потрíбки, *pl.* alles Verbrauchte, *Cm.*

Потрíблїне, *n. Под.* Gebrauch, Genuss, *m.* [Потреби́ти 1).

Потрібля́ти, *v. a. KC.* (83) VII. s.

Потрíбний, *a.* nöthig, nothwendig; brauchbar; *adv.* s. Потрéба 1) *impers.*; 2) чогóсь dem etwas noth thut, der etw. benöthigt, braucht, bedürftig. [Надíбе.

Потрíбність, -ости, *f. coll. Біл.* s.

Потрíпати, *v. a.* sanft schlagen; 2) klopfen (e. Kleid).

Пóтрінки, *pl.* Fransen, *pl.* (*B.*).

Потрíпувати, *v. a.* когó чим *Нс.* schmähen, schelten. [zerbersten, springen.

Потрíскати, *v. n.* nach u. nach

I. Потрої́ти, *v. a.* vergiften.

II. Потрої́ти, *v. a.* verdreifachen.

Потропи́ти, *v. a.* treten, trappen, s. Подоптáти (*B.*).

Потроси́на, *f. Зг.* s. Три́ни.

Потрости́нник, *m.* Rohrsäuger, *m.* (Salicaria).

По-трóха, (-хи), *d.* по-трóшка, (-ки), *adv.* einwenig, nach u. nach, in kleinen Bisschen.

Пóтрóхи, потрóшини, *Ч.* II. 163. *pl.* Eingeweide, Gekröse v. geschlachteten Vieh od. Geflügel, *n.*

Потрóшник, *m.* Kleinhändler, *m.*

Потрóшня, *f.* Trödel, Plunder, *m.*

Потрóщити, *v. a.* zerschlagen, zerbrechen.

Потруди́ти, *v. a.* s. Труди́ти.

Потрýпішіти, *v. n.* s. Струпішіти?

Потруси́ти, (-ýшу, ýсиш), *v. a.* s. Потрясти́.

Потрути́ти, (-учáти, -ýчувати), *v. a.* stossen, anstossen; — комý бокú *Кч.* 363. die Seiten tüchtig abweiden; 2) abrechnen, für etw. in Abzug bringen.

Пóтрух, *m.* Gezücht, Gelichter, *n. Ко.* 141. 195; 2) Moder, *m.* verwitterte u. verrottete Reste; 3) — бíлий Lunge, *f.*; — чóрний Leber, *f.*; 4) *pl.* —, пóтрушки s. Пóтрóхи. [faul, *K.*

Потрýхлий, *a.* moderig, morsch,

Потрýхнути, *v. n.* vermodern, morsch werden; 2) sich ermüden; siech werden. [трух 3)?

Пóтрюх, *m. Ф.* (*Пр.* V. 265) s. Пó-

Потрюхи́кати, *v. n.* s. Пошкандибáти.

Пóтрянки, *pl.* s. Пóтрінки.

Потрясáйло, (-áйко), *m.* der sich schüttelt.

Потрясáти, потрясти́, (-су, -сéш), *v. a.* schütteln; erschüttern; — ся erschüttert werden, wanken, zittern; 2) bestreuen.

Пóтрясок, -ска, *m.* Vogelfalle, *f. Пар.*

Потýга, *f.* Kampf, harter Strauss, *Мс.* 401. Anstrengung, *f.*; 2) Hilfe, *f.* Beistand, s. Відрáда, *ІГ.*; 3) Truppenmacht, *f. Кч.* 182; 4) s. Потýха; *Пот.* III. 40.

Потýгувати, *v. n.* чимóсь sich womit sehr anstrengen, übermässige Leiden erdulden. [tigung, *f.*

Потýжене, *n. Зап.* Erstarkung, Kräf-

Потужи́ти, *v. a.* befestigen, bestärken; 2) *v. n.* eine Zeit lang sich in Wehmuth sehnen, s. Тужи́ти.

Потýжний, *a. К.* mächtig.
Потýжник, *m.* Machthaber, *К.*; 2) der die Macht jmds bildet, *К. Пом.* III. 112. 133. [tiger werden, *К. ВБ.*
Потужнíти, *v. n.* erstarken, mäch-
Потýла, *f.* s. Потóля, потýха.
Потýлець, -лця, *m.* потульчи́вий, *a.* sanft, fügsam, duldsam; 2) Schosskind, *n.*
Потýльнiсть, -ости, *f.* Fügsamkeit, *f.* Sanftmuth, *m.* [mühsam hintrotten.
Потýпати, *v. n. М.* trippelnd fortgehen,
Потупи́ти, (-пляти), *v. a.* abstumpfen; blasirt machen, *T.*; 2) — óчи в зéмлю, — ся den Blick zur Erde niedersenken. [te Behandlung.
Потýранє, *n.* das Schurigeln, schlech-
Потурáти, *v. n.* комý nachgeben, willfahren; на кого́, нá що berücksichtigen, *Пом.* III. 36. [beunruhigen.
Потурбувáти, *v. a.* etw. misshandeln,
Потурéмне, *s. n. a.* Gefängnisgebühr, *f.*
По-турéцки, *adv.* türkisch.
Потури́ти, *v. a. Н.* 252 antreiben.
Потурнáк, *m.* Renegat (der türkisch geworden), *Мор.*
Потурнýти, *v. n.* sich rühren.
Потурóй, *m.* s. Кертúця.
Потýрчити ся, ein Türke werden.
Потýскнути, *v. n.* finster, trübe werden, verdunkeln, *Кв.* 103; потускліти, *Фр.* matt werden.
Потускувáти, *v. n.* s. Потужи́ти 2).
Потýха, *f.* Trost; Muth, *m. Н.* 226; Aufmunterung; Nachsicht, *f.* — давáти комý; 2) Beschwichtigung, Erleichterung, *f. Кв.* 277.
Потухáти, (-ýхнути), *v. n.* erlöschen, verlöschen, ausgehen. [гаси́ти.
Потуши́ти, *v. a.* auslöschen s. По-
Потхнýти, *v. a. Ст.* anhauchen, anblasen. [wirten, s. Погости́ти.
Потчивáти, *v. a. gr. Кч.* 259 be-
Потю́к, потю́х, *m.* Königsschwamm, rother Herrenpilz, *m.* (Boletus regius) *Вол.*; 2) Gerstenammer, *m.* (Emberiza milliaria).
Потюкáнець, -нця, *m.* Art Pilz.
Потюкóвище, *n.* Ort wo viele Pilze потюки́ sich finden.
Потю́пати, *v. n.* s. Потýпати.
Потя́, -я́ти, (*d.* потя́тко), *n.* Küchlein, *n.* junges Vöglein.

Пóтяг, *m.* Zug, (Eisenbahnzug); Hang, *m.* Neigung, *f.*; 2) — слóва *К.* Redewendung, *f*; 3) потягом тóго je nachdem *К.*; 4) Gestell, Gehänge, *n. Ст.*
Потягáнка, *f.* das Herumzerren.
Потягáти, потягнýти, *v. a.* hinziehen; rupfen; in die Länge ziehen; ausdehnen; — до сéбе an sich ziehen; 2) — до сýду vor Gericht ziehen, belangen; когó до одвiчáльности zur Verantwortung ziehen; 3) einen tüchtigen Zug (Schluck) thun; когó чимóсь jmdm womit einen Schlag, Streich versetzen; 4) — за чимóсь für etwas sein, за кимóсь jmds Partei nehmen; — з когóсь von jmdm etw. (Geld) nehmen; 5) — ся sich recken, s. ausstrecken; s. ausdehnen; (дóвго —) sich in die Länge ziehen, dauern; вiн дóвго не потя́гне wird nicht lange leben. [Schuster).
Потягáч, *m.* Knieriemen, *m.* (der
Потя́глий, *a.* länglich, gestreckt, lang
Пóтяжкий, *a.* zu schwer. [g.(*B.*).
Потя́мити, *v. v.* s. Попамятáти.
Потя́ти, (пiтнý, пiтнéш), *v. a.* zerschneiden, zerhauen, zerschlagen; zernagen.
Потя́ч, *m.* s. Потю́к. [*Гн.* 42.
Потя́чий, *a.* des потя́. s. Кýрячий,
Поуз(ь), *praep.* m. d. *Genit.* entlang, längs, vorbei, *Пом.* II. 21. — вiкнá an dem Fenster vorbei, hin; поýзбiч neben, nahe an, *Ог.* 178.
Поузбрoïти, *v. a.* bewaffnen.
Поунiя́чити, *v. a.* unirt (katholisch) machen, *Не.*
Поýрмити, *v. a.* zertreten.
Поуслабáти, *v. n.* schwächer, losser, laxer, lockerer werden.
По-ýтру, *adv.* in der Frühe, früh; 2) *Ч.* V. 144 s. Зáвтра.
Поучáти, поучи́ти, *v. a.* belehren; unterrichten, unterweisen; — ся sich unterrichten lassen, lernen. [richt, *m.*
Поýченє, *n.* Belehrung, *f.* Unter-
Поучéнець, -éнця, *m.* ein Abgerichteter (z. B. Soldat).
Поýчний, *a. Вах.* belehrend, lehrreich.
Пофáмелок, -лка, *m.* weitschichtiger Verwandte. [зувáти.
Пофантазувáти, *v. n.* s. Фанта-
Пофантувáти, *v. a.* nacheinander pfänden.

Пофарбувáти, *v. a.* färben.
Пофатáти, *v. a.* s. Похапáти.
Пóфатний, *a.* s. Похíпний. [re, *f.*
Пофíлок, -лка, *m.* Gattung der Thie
Похáбщина, *f.* Pornographie, *f.*
Похалýпити ся, ein халýпник werden, zum x. herabkommen, (*B.*).
Похáмрати, *v. a.* §. s. Попрáвити.
Похапáти, *v. a* wegschnappen, aufgreifen; 2) — ся, *Cm.* sich sputen.
Пóхапцем, *M.* на пóхапцї, *adv.* schleunig, hastig.
Пóхва, *f.* Scheide, *f.*; Futteral, *n.*
Похвáла, *f.* Lob, *n.* Belobung, Lobeserhebung, *f.*; Lobspruch, *m.*; 2) der Samstag in der fünften Woche der grossen Fasten, *Ч.* III. 12. *Pa.* I. 166. die f. Woche selbst. [delei, *f.*; 2)Prahlerei, *f.*
Похвáльба. *f.C.*I. 16 Lob, *n.* Lobhu
Похвáлен, *a.Ч* V. 940 s. Похвáльний.
Похвáлка, *f. dim.* s. Похвáла 1); 2) Grossthuerei, Prahlerei, Drohung, *f.*
Похвалúти, похваля́ти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; 2) — ся чим sich womit rühmen; *b)* -ля́ти ся prahlen, androhen.
Похвáльний. *a.*löblich, lobenswert, rühmlich; -а недїля s. Похвáла 2).
Похвáльність, -ости, *f.* Rühmlichkeit, *f. Пар.*
Пóхват, *m. H.* 298 das Zugreifen; на пóхватї was am meisten gefasst, gegriffen wird (in d. Räthsel: die Thür), *b)* frei, gleich, schnell bei der Hand, leicht zum Erhaschen, z. Stehlen.
Похвáтань, *f.* Art Fangeisen.
Похватáти, s. Похапáти.
Пóхватний, *a.* was leichter zu fassen, zu nehmen ist, bei der Hand.
Похверцювáти, *v. n.* s. Хверцювáти, *Зак.*
Похви́нець, -нця, *m.* Vaginulus.
Похвисть, *f.* schlechtes Wetter.
Похвортýнити комýсь, Glück bringen, *Cm.* дóля -ла.
Похибá, *f.* Fehltritt, *m. Зар. d.* пóхибка Versehen, *n.* kleiner Fehler, Verstoss, *m.*
Похибúти. (-бля́ти), *v.n.* verfehlen, verpassen, verlieren; fehlen,verstossen.
Похúбний, *a.* fehlerhaft, irrthümlich, irrig, unrichtig; 2) unehrlich.
Похúбність, -ости, *f.* Fehlerhaftigkeit, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*
Похибувáти ся о чім,zweifeln,*Нав.*
Похизувáти ся. stolzieren, prahlen (в чім), *Cm. Зак.*; 2) Spass treiben.
Пóхил, *m.*das Bücken,Bückling,*m.Ру.*
Похúлий, *a.* niedergebeugt; schief wachsend, sich niedersenkend (дéрево).
Похúлистий, *a.* hingebeugt, geneigt, abhangend, schief, sich leicht niederbeugend, *K.*
Похилúти, (-ля́ти), *v. a.* niederbeugen, neigen; — ся (und *v. n.*) sich — —, gebückt hingehen.
Похúлість, -ости, *f.* Neigung, *f. CM.* s. Спохúлість.
Похúльний, *a.* sich leicht niederbeugend, biegsam; hinfällig, schwach; 2) ergeben, unterthämig, *Гол.*
Похúльце -деревцé, *n.* niedrig gebeugtes, abhangend wachsendes Bäumchen. [sein, kränkeln.
Похúріти, *v. n.* eine Zeit lang krank
Похитáти, похúтувати, *v. a.* schütteln; hin u. her bewegen; — ся; похитнýти ся *Ш.* I. 202. schwanken, wanken.
Похитвáнити, *v.n.* (*Фр.*) s. Поглипíти.
Похúтуване, *n.* das Schütteln, *K.*
Похівнúк, *m.* s. Пóхва.
Пóхівок, -вку, *m.* s. Похóвок.
Пóхід, -оду, *m.* Gang, *m.* Auftreten, *n.*; 2) Zug, Feldzug, Marsch, *m. adj.* похíдний s. Похóдний.
Похіднúк, *m.* Fackelträger, *m. ГШ.*
Похідня́, *f.* Fackel, *f. ГШ. ВБ.* s. Смолоскíп.
Похіп, -опу, *m.* до чогóсь, *Гол.* Antrieb, Trieb, Drang *m.* Lust, Neigung, *f.*
Похіпли́вий, *M.*II. 136. похíпний, *a.*bereitwillig zu fassen, strebsam,schnell, hastig, rührig, behend, flink, betriebsam, unternehmungslustig; geneigt, *Фр. adv.* übereilt, *У.*
Пóхісний, *a. Зг.* s. Пожитóчний.
Похіснувáти ся, s. Користувáти ся.
Похіть, похітли́вий, & s. Пóхоть &.
Похлепнýти ся, *H.* 230 beim gierigen Essen schlecht aufschlucken.
Похлептáти, *v. a.* einwenig schlappen, schlappern. [niederwallen, *Cm.*
Похлинýти, *v. n.* (wellenförmig)

Похли́ння, *f.* *Ст.* Einfluss, Eindruck, *m.* *Зак.*

Похлі́бувати, *v. n.* кому́сь schmeicheln, *K.*

Похлі́бця, *m.pol.* *Кч* 15. s. Обле́сник.

Похма́рити, *v. a.* Wolken bilden, W. aufziehen lassen; — ся mit Wolken sich bedecken, wolkig, umwölkt werden.

Похма́рний, *a.* *Пу.* bewölkt.

Похмели́ти ся, *P.* II. 21. (-міл-), похміли́ти ся, *П.* 179. sich berauschen, s. benebeln; 2) Kopfweh vom Saufen haben.

Похмерістáти, *v.n.* schlecht eggen.

Похмі́ль, *m.* похмі́ля, *n.* Rausch, *m.* Betrunkenheit, *f.* в похмі́ля im Rausch; 2) Kopfweh nach starkem Rausch, *n.*

Похму́рий, похму́рний, *a.* wolkig, bewölkt, umwölkt, düster, umdüstert; barsch.

Похму́рити ся, düster, finster werden, *Кв.* 7. griesgrämig w.

Похму́рниця, *f.* *Bein.* e. Weibes vom finsteren, düsteren Wesen.

Похму́рність, -ости, *f.* Umwölktheit, *f.*; 2) finsteres Wesen.

Похню́па, *m. f.* Kopfhänger, *m.* *K.*

Похню́пий, (-енький), *a.* nieder gebeugt, -gebückt, cretinartig, *K.C.*I. 189.

Похню́пити ся, den Kopf hängen lassen, betrübt, verdriesslich sein, *C.*I.39.

Поховáти, *v. a.* alles verwahren, verbergen, aufheben; 2) beerdigen, begraben, bestatten; — ся sich verstecken.

Похо́взнути ся, похо́взти ся, ausgleiten, ausglitschen; (-бан- *У.*).

Похо́вок, -вку, *m.* s. По́хорон.

Похо́д. *m.* (*d.* похо́донько). s. По́хід, *Ш.* II. 79; по́ходи, *pl.* *Ч.* V. 92?

Похо́да, *Ч.* IV. 276, похо́дка *Кв.* 19. *f.* Gang, Tritt, *m.*

Похо́деньки, *pl.* *Hc.* gemächliches Hin- u. Hergehen; 2) *Ч.* III. 99 Art Spiel, Gang ohne Ende.

Похо́дець, -дця, *m.* *АД.* I. 305 s. По́хід. хід.

Походжáлий, *a.* bejahrt, (*Фр.*).

Походжáти, похо́джувати, *v. n.* собі́ gemächlich hin u. her gehen, spazieren.

Похо́джене, *n.* Herkunft; Abstammung, *f.*

Похо́дистий, *a.* sanft abfallend, *B.*

Походи́ти, *v. n.* кудáсь hin u. her, auf u. ab gehen, wandeln; 2) коло чогóсь sich worum viel Mühe geben, eifrig etw. besorgen; 3) з відкись, від когóсь, від чогóсь herkommen, abstammen, herrühren; 4) на щось *M.* II. 123, ähnlich sein, gleichen, zutreffen; 5) *impers.* не похо́дить комусь (m. d. *Inf.*) es ziemt nicht, es geht nicht an, *Ф.*

Похо́дний, *a.* zum Feldzuge, zum Marsch, zur Reise geh.; *C.* II. 126; 2) abstammend, abgeleitet, derivat; 3) -а пивни́ця, s. Походю́щий 2).

Похо́дниця, *f.* Processionsspinner, *m.* (Gastropacha processionea).

Похо́дність, -ости. *f.* Abstammung, Derivation, *f.*

Походю́щий, (-ду́щий), *a.* geschäftig hin u. her gehend, sehr oft auf u. abgehend; 2) -а я́ма, пивни́ця halb in der Erde befindliche, leicht zugängliche Vorrathsgrube, Erdkeller, *m.*

По́ходя, *adv.* (*ptc.*) gehend, wandelnd, *Hc.*

Похожéнець, -нця, *m.* *Пар.* Abkömmling, Nachkomme, *m.*

Похо́жий, *a.* на когó jmdm ähnlich; 2) *s. a. m.* † Bauer mit dem Rechte der Freizügigkeit, *m.*

Похо́жість, -ости, *f.* Aehnlichkeit, *f.*

Похолї́тáти, *v. a.* einwenig rütteln, schütteln, hin u. her bewegen.

Похолодні́ти, похолодáти, похоло́ти, *v. n.* erkalten, kühl werden.

По́хоп, *m.* похо́пливий, *M.* *Hc.* s. По́хіп, похі́пливий etc.

Похо́пити, *v. a.* щось собі schnell begreifen, auffassen; 2) — ся sich zurechtfinden; *b*) — ся *Hc.* s. Встигнути.

По́хорон, *m.* Begräbnis, *n.* Bestattung, *f.* Leichenbegängnis, *n.adj.* по́хоро́нний.

Похорони́ти, (-ня́ти), *v. a.* begraben, beerdigen, bestatten.

По́хоронок, -нку, *m.* Versteck, *n.* s. Схо́вок.

Похорувáти ся, nacheinander krank werden.

По́хоть, *f.* Begierde, Wollust, Lüsternheit, *f.*

Похоті́ти, *v. n.* s. Схоті́ти, *Ф.*

Похотли́вий, похо́тний, *a.* wollüstig, lüstern, geil.

Похо́тник, *m.* Wollüstling, *m.*

Похо́тствувáти, *v.n.* *gr.* begehren.

Похо́чувати, *v. n.* dann u. wann wollen; не — nicht gern wollen.

Похре́бтина, (-иця), *f.* Rückenstück, *n.* -theil, *m.*; Rückenborsten, *pl.*; 2) -ина, *N.* e. полони́на.

Похре́стини, *pl.* nachmalige Bewir-

tung der Taufpathen, Nachtaufschmaus. *m.*
Похрестйти, *v. a.* nacheinander [taufen.
Похрéстний, *a.* Pathen-.
Похрéстник, *m.* (-иця, *f.*) Täufling, *m.* [kuss wechseln.
Похристосувáти ся, den Oster-
Пóхрупка, *f.* Knorpel, *m.* [den.
Похýднути, *v.n.* mager, hager wer-
Поцáпити, *v. a.* §. erfassen.
Поцапíти, *v. n.* § stutzig werden.
Пóцапки, *adv.* s. Цáпки; 2) на- s. Пóхапцем etc. [herrschen.
Поцарствувáти, *v.n.* eine Zeitlang
Поцинкувáти, *v. n.* verzinken; *sbst.* поцинкóване, *n.* Verzinkung, *f.*
Пóцїль, поцїлýнок, -нка, *m.* Kuss, *m.* [zielen, einschlagen.
Поцїлити, поцїляти, *v. a.* treffen,
Поцїлувáти, *v. a.* küssen.
Поцїнйти, поцїнувáти, *v. a.* abschätzen, den Preis ansetzen, taxieren, *АД.*I.165; 2) dh Licitation verkaufen, *Щог.* 83. [sigtem Preise, *M.* I. 50.
Пóцїнно, *adv.* zu billigem, gemäs-
Поцóкувати, *v. n.* § (на щось) etw. missliebig, misslich finden, s. Цóкати.
Поцýдувати, *v. n.* s. Почудувáти.
Поцукровáтїти, *v. n.* den Zuckerstoff ausscheiden.
Поцю́кати, *v. a.* leicht etw. anhauen.
Поця́пати, *v. n.* in Tropfen niederfallen.
Поця́тати ся, *Кв.* 7. s. Ця́тати ся.
Пóцяти, *v. a.* in d. Kinderspr. s. Почекáти.
Поцяткувáти, *v. a.* mit Flecken versehen; *ptc.* -кóваний gefleckt, *Пол.*
Поцяцькувáти, *v. a.* mit Stickerei zieren, schmücken, *Пс.*
Почадíти, *v. n.* wegen der Dunstbetäubung, krank od. todt werden.
Почарувáти, *v. a.* s. Чарувáти.
По-чáсти, *adv.* theilweise, zum Theil, gewissermassen.
Почастóване, *n.* почáсточка *f. dim.* *Me.* 201 Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
Пóчасту, (-о), *adv.* öfters. [ren.
Почастувáти, *v.a.* bewirten, tractie-
Почáти, *v. a.* s. Починáти; 2) schwanger werden, empfangen; — ся empfangen werden, *К.*; *ptc.* почáтий angefangen, angeschnitten (хлїб); angezapft (бóчка).

Початóк, -ткý, *m.* Anfang, Ursprung, *m.*; 2) *pl.* Anfangsgründe, *pl. adj.* початкóвий, anfänglich, Elementar-, *Пар.*
Почáток, -тка, *m.* — кукурýдзи, Kukuruzkolben, *m. Левч.* [*КС.*(83)II.394.
Початýха, *f.* die den Anfang macht
Пóчва, *f.* Grund, Boden, *m.* *Пар.*
Почвалáти, s. Чвалáти.
Пóчвар, *f.* *К.* Unfug, *n.* Unthat, *f.*
Почвáра, *f.* *Левч.* s. Пóтвір. *Пот.* III. 36. [monstruös, gräulich, *Фр.*
Почвáрний, *a.* Larven-, verzerrt,
Почéзнути, *v. n.* s. Пощезáти.
Почекáти, *v. a.* einwenig warten, verziehen.
Пóчелюсть, *f.* Backenstreich, *m.* *Пар.*
Почéлюстки, *pl.* der Raum hinter den чéлюсти im Backofen.
Почелюсткувáти, почелю́стнути, *v. a.* когó jmdm e. Backenstreich geben, *Пар.* [вáти.
Поченчикувáти s. Почимчику-
Почеп, *Ш.* II. 179?
Почéпини, *pl.* Anlegung der Frauenhaube bei d. Hochzeit, *f.*
Почепйти, *v. a.* die Frauenhaube der Braut anlegen; 2) —, почіпляти anheften, -knüpfen; — ся sich — —, за рýки etc. sich (einander) bei den Händen etc. fassen.
Почервáчений, *a.* wurmstichig, *B.*
Почервонíти, *v. n.* und — ся roth werden, sich röthen, erröthen.
Почерéвина, *f.* Bauchstück, Fleischstück vom Bauche, *n.*
Почерéвниця, *f.* Bauchfluss, *m.* Diarrhöe, *f.*; 2) rothe Ruhr.
Почерéдно, почерéжно, *Кв.* 322, *adv.* = по чéрзї nach der Reihe, abwechselnd.
Почéрез, *praep.* s. Чéрез *Ф.* (*Р. Х.* 153); 2) *adv.* schnurstracks über.
Пóчерк, *m.* Schriftzug, *m.* Schrift, Hand, Handschrift, *f.* *С.* I. 163; 2) Zug, Grundriss, Charakter, *Гол.*
По-чернéчи, *adv.* wie ein Mönch, nach Mönches Sitte. [fen, entnehmen.
Почерпáти, почерпнýти, *v.a.* schöp-
Почесáти, почíсувати, *v. a.* nacheinander kämmen; s. Чесáти.
По-чéски, *adv.* čechisch, böhmisch.
По-чéський, *adv.* *Ч.* IV. 565. *К.* s. Чéстно, *Н.* 23.

Почéсне, *s.n.a.* gastliche Bewirtung, Tractament, *n.*

Почéсниця, *f.* Aedia, *B.*

Пóчесть, *f.* Ehre, Ehrenbezeigung, *f.*; 2) Ehrenstelle, *f.*

Почéстний, (-чéсн-), почéтний, *a.* ehrbar, ehrsam, ehrenhaft, würdig, ehrlich *К.* — член Ehrenmitglied, *n.*; 2) ansehnlich; hübsch, angenehm.

Пóчет, *m.* s. Почóт; 2) Zehrungsaufwand, *m.* Regiekosten, *pl.*; 3) весь — був Alles war hinlänglich, im Ueberfluss; 4) Kleid, Oberkleid, *n.*

Пóчеть, *f.* Geräth, u. das Nöthige zum Fuhrwerk, s. Снасть.

По-четвéрте, *adv.* viertens.

Почетвертувáти, s. Четвертувáти.

Почивáти, *v. n.* s. Спочивáти.

Почикрúжити, *v. n.* zerstückeln, zerschneiden, *Кн.* massacrieren.

Почимчикувáти, *v.n.* gemüthlich, fürbass hingehen, hinlaufen, ·trotteln.

Пóчин, *m.* Anfang, Beginn, *m.*

Починáлець, -лця, *ОП.* починáтель, *К.* *m.* Initiator, Urheber, *m.*

Почúнанє, *n.* das Beginnen, Thun, (bes. eitles, übermüthiges).

Починáти, *v. a.* anfangen, beginnen, anheben; з чогó, від чогó — von wo —; — хліó anschneiden; — бóчку, anzapfen &; 2) собі (гóрдо, зле) stolz auftreten, schlechte Streiche spielen; 3) das Grundgewebe anlegen, *Ч.*IV.136.

Починúти, *v. a.* etw. machen bes. mittels Zauber schädigen; 2) — збіже reinigen, überkehren.

Починовнúчити, *v. a.* amstmässig zurichten, zu Beamten machen, *К.*

Почúнок, -нка, (*d.* -úночок), *m.* s. Пóчин *ІГ.*; 2) eine volle Spindel Gespinstes, Garnes; 3) *pl.* почúночки Sumpfspierstaude, *f.* (Spiraea ulmaria & S. filipendula).

Почúстити, *v.a.* s. Чúстити; — ся sich von verbotenen Büchern etc. bereinigen, *Кн.*

Пóчит, *pl.* s. Пóчет 2).

Почúтане, *n.* Verehrung, *f.* *К.*

Почитáтель, *m.* Verehrer, *m.* *Шй.* (-áтелька, *f.* -in, *f.*

Почитáти, почúтувати, *v. a.* einwenig lesen; vorlesen, verlesen, die Namen vorlesen, namentlich aufrufen; vortragen; 2) erwähnen, anrechnen, gedenken; 3) verehren, hochachten, hochschätzen.

Пóчіль, *f.* Geschlecht, Sexus, *m.*

Пóчка, *f.* Obstkern, *n.*; 2) Niere, *f.* s. Нúрка, *Н.* 36. *pl.* Gedärme, Eingeweide, *n.* (*B.*).

Почкáти, s. Почекáти.

Пóчкуй, *m.* *N.* e. Berges.

Почлúвість, -ости, *f.* *Гол.* III. 420 ehrendes Geschenk.

Почмúхати, *v. n.* schnuppern, riechen.

Почóвгати, *v. n.* hinschlendern.

Почолóмкати ся, einander grüssen.

Почорнúти, *v.a.* schwärzen, schwarz anstreichen.

Почорнíти, *v. n.* schwarz werden.

Почортúти ся, eingeteufelt werden, *Фр.*

Почóт, -óту, *m.* Ordnung, Reihe, *f.* Rang, *m.* по почóту nach der O., n. d. R., n. d. R.; 2) Ceremoniell, *n.* Gefolge (bei d. Hochzeit u. bei d. Begräbnis). *n.* Leichenzug, *m.* *Кв.*63; Heerbann, *m.* *К.*; 3) Ehre, *f.* Ansehen, *n.* *Кв.* 91. *Ш.* I. 378,

Почóтний, *a.* s. Почéстний.

Пóчта, *f.* Post, Poststation, *f.*

Почтáр, *m.* Postmeister, Posthalter, *m.*; 2) s. Почтилïóн.

Почтáрка, *f.* Gattin des почтáр, *f.*

Почтáрство, *n.* Postwesen, *n.* Postdienst, *m.*

Почтúвість, -ости, *f.* *Ков.* Ehrlichkeit, *f.*

Почтилïóн, *m.* Postillon, *m.*

Почтóвий, *a.* Post-; почтовé, *s. n. a.* Postporto, *n.*

Почубéнь, -бнá, почубéнько, *m.* *gew. pl.* -ків дáти Ohrfeigen geben, schlagen, raufen.

Почýбити ся, s. Чýбити ся.

Почувáне, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.* *Ст.ОП.*; 2) Instinct, *m.* (*п.хвор.*43).

Почувáти, *v. a.* empfinden, fühlen, spüren; 2) — ся до чогó sich zu etw. gedrungen fühlen, etw. als seine Pflicht anerkennen, — на дóбре *Кч.* 33; *b*) sich zu etw. bekennen, sich schuldig, getroffen fühlen; — ся до винú; *c*) sich schwanger fühlen.

Почувствувáти, *v. a.* fühlen, empfinden.

Пóчуд, на — *АД.* I. 209 s. Прúчуд, на —.

Пóчуде, *n.* Wunderding, Monstrum, *n.*

Почудувати, *v. a.* wnnderliche Streiche spielen, Unfug treiben, spassen; почудувати ся sich wundern, staunen.
По-чужиньому, *adv.ГР.*5. fremd, ausländernd. [entfremden.
Почужити ся, *Гол.* III. 255 sich
Почуріти, *v. n.* zu rieseln anfangen.
Почурукати, *v. a.* *Кух.* *Ос.* (61) XI. 10. Побалакати? [sein, *n.* *B.*
Почуствоване, *n.*Gefühl,Bewusst-
Почустрити, *v. a.* § geisseln, züchtigen. [fühl, *n.* Ahnung, *f.* *e.* +*M.*
Почуте, *n.* Gefühl, *n.*; 2) Vorge-
Почути, *v. a.* s. Почувати; на кого — *IГ.* 13.; 2) hören, zu hören bekommen, horchen.
Почутливий, *a.* *Зг.* empfindlich, empfindsam, zart. [*f.* *Пол.*
Почутність, -ости, *f.* Empfindnng,
Почухрати, *v. n.* § fortgehen, Reisaus nehmen.
Почухувати, *v. a.* s. Чухати.
Пошановане, *n.* пошановок, -івку, *m.* Schonung, *f.* rücksichtsvolles Benehmen; Ehrerbietung, Achtung, *f.*
Пошанувати, *v. a.* s. Шанувати.
Пошапкувати, *v. a.* кого, *Кч.* 296 jmdn dh das Abnehmen der Mütze grüssen; — ся einander grüssen.
Пошар, (*d.* пошарок), *m.* Landstrich, Strich, *m.* Landstrecke, *f.* *B.*
Пошарпушка, *f.M.* III. 80 lästiges, wiederholtes Reissen, Stossen u. Zerren.
Пошаткувати, *v.a.*s.Шаткувати.
Пошатнути ся, *Мор.* *gr.* s. Захитати ся.
Пошафлювати, *v.a.R.* 82 суконьками — dh das Schleppen rauschen?
Пошва, *f.* s. Пошите, Strohdach, *n.*
Пошвидше, *adv.* möglichst schnell, bald. [mit Einbug, *f.*
Пошев, *g.* пошву, *m.* Doppelnaht
Пошевка, (*d.* пошевчина), *f.* s. Пішва. [Шелестіти.
Пошелесник, *m.* Strohsack, *m.* *vgl.*
Пошепки, на —, *adv.* lispelnd, flüsternd, *Фр.*
Пошепт, *m.* Geflüster,*n.* das Raunen.
Пошептати, пошепотіти, пошептувати, *v. a.* flüstern, zuflüstern, ins Ohr sagen, raunen; murmeln. [bedecken.
Пошеренїти, *v. n.* sich mit шерен
Пошерсть, *f.* *H.* 160. s. Пошесть.
Пошерхнути, *v. n.* rauh rissig, werden. [Pest, *f.*
Пошесть, *f.* Epidemie; Landplage;
По-шесте, *adv.* sechstens.
Пошестний, *a.* *Под.* epidemisch.
Пошиб, *m.* Eindruck, *m.* *M.*+*Б.* 67.; 2)Schlag, *m.*Art, *f.* Manier, *f.Пом.* III.96.
Пошибати, пошибнути,пошибсти, *v. a.* treffen, schlagen; гадки мене пошибають die Gedanken erschüttern mich von Zeit zu Zeit. [lepsie, *f.*
Пошибка, *f.* s. Пошесть; 2) Epi-
Пошивальник, пошивач, *m.* Dekker e. Strohdaches, *m.*
Пошивати, *v. a.* s. Пошити.
Пошипати ся, *У.* sich kratzen.
Поширистий, *a.* ziegeldachig, geschindelt (imbricatus). [machen.
Поширити, *v. a.* zu breit, breiter
Поширокий, *a.* zu breit.
Пошите, *n.* Strohbedachung, *f.* Strohdach, *n.*; 2) боже das Blaue, blaue Nichts, *П.* *n.* 41. не мати кого за боже — jmdn für Nichts halten; взяти кого за боже — jmdn bei den Haaren, beim Schopf nehmen.
Пошити, (пошию, пошиеш), *v. a.* zusammen-, nacheinander nähen; 2) womit überziehen; ein Strohdach legen, — хату eine Hütte mit Stroh decken; 3) — ся *Не.* (*хм.* 334) hineinschlüpfen, -schleichen, sich verbergen; *b*) чимось добре worin viel gewinnen, davontragen, sich bereichern; *c*) в дурнї zum Narren werden, ein N. bleiben.
Пошівля, *f.* s. Пошите 1).
Пошість, -ести, *f.* s. Пошесть.
Пошкандибати, s. Шкандибати.
Пошкарубнути, *v. n.* sich mit e. harten Kruste überziehen.
Пошкодувати, *v. a.* s. Шкодувати; 2) den Schaden ersetzen.
Пошкробати, пошкробок, etc. s. Поскробати, поскріб etc.
Пошлина, *f.* *K.* † altes Herkommen, alter Brauch; 2) пошлина, *gr.* s. Мито, Zoll, *m.*
Пошляти ся, s. Шляти ся.
Пошлях, *m.* Spur, *f.* Anzeichen, *n.*
Пошматувати, *v. a.* zerstückeln.
Пошмуглити, *v. a.* wund reiben.
Пошняпати, *v.a.* § s. Похопити 1); ausschnüffeln.

Пóшóв, -шви, *f.* s. Пóшва.

Пошопотíти, *v. n.* s. Пошéптáти.

Пóшоптом, *adv. M.* III. 88 s. Пóшепки. [*Gr.* 25. *vgl.* Шпáти.

Пóшпай, *m.* s. Понóва, Fährte, *f.*

Пошпýрити, *v.a. He.* s. Шпýрити.

Пошрáмити, пошрамувáти, *v. a.* mit Schrammen, Narben bedecken.

Пóшта, поштáр & s. Пóчта; 2) Posten, *m.* *Ф.* [sein.

Поштарювáти, *v. n. K.* Postillon

Поштúво, *adv. Cm.* in Zucht und Ehren.

Поштівнúчий, *a. ОП.* s. Почтóвий.

Поштóвхати, *v. a.* s. Штóвхати.

Пóшторц, на — *adv.* s. Штóрцом.

Поштуркáч, *m.* s. Потúр 2).

Поштýркувати, *v. a.* когó jmdn oft stossen, schurigeln.

Пóшук, *m.* пошýканка, *f. M.* III.103. das Nachsuchen, Nachfrage, *f.* s. Пóпит.

Пошукáти, *v. a.* nachsuchen.

Пошуміти, *v. n.* rauschend hinströmen; 2) schäumen. [kriebeln.

Пошурудýрити, *v. a.* § streicheln,

Пощáда, *f.* пощáджене, (-дíне, *Зг.*) Schonung, *f.* Erbarmen, *n.* [дúти.

Пощадúти, пощаджáти, s. Ща-

Пóщадок, -дка, *m.* Afterkind, *n. Пар.*

Пощáсність, -ости, *f.* Glück, Wohlergehen, *n. B.*

Пощастúти, s. Щастúти.

Пóщене, *n.* das Fasten.

Пóщик, *m. Ф.* (*Пр.* III. 226) letzter Rest; Spur, *f.* ?

Пощúкувати ся, Schlucken haben.

Пощипáти, (-úпувати), *v.a.* (klein) kneipen, zerpflücken; spleissen, spalten.

Пощитáти, *v. a.* zählen, be-rechnen, einnehmen. [wornach, worum.

Пó-щó? weshalb, weswegen, warum;

Пощýпувати, *v. a.* einwenig befühlen, betasten.

Пóяв, *m. У. Мх.* пóява, *Гол.* пóявина, *Кл. f.* (concrete) Erscheinung; Verwirklichug, *f.*

Появúти, появлáти, поáнлювати, *v. a.* aufweisen, erzeugen, hervorbringen, *K.* I.57; — ся erscheinen, aufkommen.

Поáвлене, *n.* das Erscheinen, Aufkommen; 2) Erzeugung, *f.*

Пóявно, *adv. T.* s. 'Явно.

По-якóму, *adv.* s. Як.

Поáкшати ся в ким, § sich mit jmdm verbinden, *K.*

Поялúти, *v. a.* schmücken, *Gr.* 25. *vgl.* 'Яти ся (áло ся).

Поянá, *f.* schön gepflegtes Vieh.

Пóярка, *f.* junges Schaf; 2) Lammswolle, *f. adj.* пояркóвий.

Пóяс, (*d.* поясéць, поясóк, -ска), *m.* поясúна, пояснúна, *f.* Gürtel, Gurt, *m.* (nicht ledern). [rung, *f.*

Поáснене, *n.* Erklärung, Erläute-

Поáсники, *pl.* Lycopodium.

Пояснúти, (яснáти), *v. n.* erklären, erläutern.

Поясáний, *a.* s. Перíстий.

Пóяснúця, *f.* Gegend um die Hüften, Gürtelgegend, *f. Кч.* 279. Lenden, Hüften, Weichen, *pl.* Taille, *f.*

Пра-, die Partikel bedeutet in Zusammenrückungen: „vor", ur-, ahn-, erz-, *Mi.* II. 362. [Ahnfrau, *f. adj.* прабáбин.

Прабáба, прабáбка, *f.* Urgrossmutter,

Прабáтько, *m.* Urahn, *m. gew. pl.* прáбатьки, Voreltern, Urväter, Vorfahren, Ahnen, *Левч. Пар.*

Прáбистий, *a.* — чóбіт eng.

Прáбісь, прáбос, *adv.* in Stiefeln ohne Socken od. Fusslappen; 2) на прáбісь * ganz u. gar, gänzlich.

Прáбісьний, *a.* -а ногá bloss; blossfüssig. [(böse) Urgötter.

Прáбог, *m. pl.* прабóзи *П. н.* 13.

Прáвда, (*d.* -óнька, -ýсенька, *Л.* 64), *f.* Wahrheit, Wahrhaftigkeit, *f. adv.* es ist wahr; 2) Recht, *n.* Gerechtigkeit, Billigkeit: твоá & — du & hast recht; прáвду в когó genau so wie jmd.; 3) Rechtschaffenheit, *f.*: по прáвдї жúти ehrlich & —; онú вже на прáвдї, ми ще на крúвдї (von den Verstorbenen).

Правдáти, *v. a.* зéмлю *Ф.* Recht üben auf Erden, richten; — ся s. Правдувáти ся.

Правдúвий, правдúвен, *K.a.* wahr, echt; 2) wahrheitsliebend, treu, *Ш.* II.33.

Правдúність, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Echtheit; 2) Rechtschaffenheit, Rechtlichkeit, *f. K.* [verwirklichen.

Правдúти, *v.a.M.* II.95. wahr machen,

Правдлúвий, *a.* wahrhaftig, recht, wahrheitsliebend.

Прáвдний, *a.* wirklich.

Правдозвíстний, *a.* wahrheit-

*

verkündend, rechtverk. *B.*

Правдолю́бний, правдолю́бець, -бця, *a.* wahrheitsliebend. [heitsliebe.

Правдолю́бність, -ости, *f.* Wahr-

Правдомо́нний, *a.* wahrsprechend, die Wahrheit redend.

Прандо́та, *f. Cm.* s. Пра́ведність.

Правдува́ти, *v. n.* (*Кн.* кри́вда вельмо́жно правду́є) richten, walten; 2)— ся з ким mit jmdm rechten, streiten.

Пра́ве, пра́ві, *pol. adv.* s. Ма́йже.

Пра́ведний, *a.* gerecht, rechtschaffen, ehrlich; tugendhaft.

Пра́ведник, *m.* der Gerechte, Rechtschaffene; (-иця, *f. Кн.* die G. R.) die G. R.; *adj.* пра́недничий des (der) — —.

Пра́ведність, -ости, *f.* Rechtschaffenheit, *f.* Biedersinn, *m.* Tugend, *f. Cm.*

Праве́дчий, *a. Oc.* (62) VII. 63 juridisch.

Пра́веж, *m.* s. Пра́нлене.

Правесний, *a.* rechterblich; rechtmässig, *Пар.*

Пра́несник, *m.* Rechterbe, *m.*

Праве́сність, -ости, *f.* Rechtmässigkeit, *f. Пар.*

Правибо́рець,-рця, *m.* Urwähler, *m.*

Правибо́ри, *pl.* Urwahlen, *pl.*

Пра́вий, (*d.* -енький), прав, *a.* recht, rechtteilig, zur rechten Hand, (-а рука́); 2) gerade; 3) recht, rechtlich, rechtschaffen; 4) echt, wahr; 5) Пра́ва середа́ mitte der 50-ниця *Ч.* III. 29.; *adv.* пра́во s. Про́сто, пря́мо, на — rechts; *b*) eben, gerade, just.

Пра́вильний, *a.* regelmässig, gesetzmässig, richtig.

Пра́вильник, *m.* Canon, *m.*

Пра́вильність, -ости, *f.* Regelmässigkeit, Gesetzmässigkeit, Correctheit, *f.*

Пра́нило, *n.* Regel, Richtschnur, Vorschrift, *f.* Lehrsatz, *m.* 2) прави́ло, Richtscheit, *n.* Stiefelleisten, *m.*; Steuerruder, *n. Мор.*

Прани́тель, *m.* Regierer, Lenker, Führer, Statsmann, *m.*; s. Управи́тель *Ш.* I. 256; *adj.* прави́тельний Regierungs-; staatsmännisch, *У.*

Прави́телька, *f.* Lenkerin, Vorsteherin, Verweserin, *f.*

Прави́тельство, *n.* Regierung, *f. adj.* правительстве́нний.

Пра́вити, *v. a.* чим etw. lenken, verwalten, worüber herrschen, regieren; 2) — набоже́ньство den Gottesdienst halten, verrichten; — ма́сло Butter machen; 3) fordern, verlangen (einen Preis); eintreiben; 4) *v. n.* anhaltend reden, schwatzen; 5) streben, trachten, *M.* III. 4.

Прави́ця, *f. OП.* die Rechte, rechte Hand. [гро́шей *M*+*Б.* 357 Forderung, *f.*

Праві́жка, *f. Cm.* s. Право́ване; 2)—

Пра́вік, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Праві́чка, *f.* § reine, keusche Jungfrau.

Праві́чний, *a.* uralt, *Зг.*

Пра́влене, (-лі́не), *n.* Regierung, Lenkung, Verwaltung, *f. adj.* правлі́нний, *Т.* s. Правительстве́нний.

Пра́нний, *a.* gesetzlich, gesetzmässig, rechtmässig, legitim, Rechts-.

Правни́к, *m.* Rechtsgelehrter, Rechtskenner, Jurist, *m.* 2) Hörer der Rechte, *m. adj.* пранни́чий

Пра́вність, -ости, *f.* Gesetzmässigkeit, Legitimität; 2) Moral, *f. До.*

Пра́вну́к, *m.* Urenkel, *m.*

Пра́вну́ка, (*d.*-учка), *f.* Urenkelin, *f.*

Правнуча́та, *pl.* Urenkel, *n.* Urenkelinnen, *pl.*

Пра́во, *n.* Recht; Gesetz, *n. pl.* пра́ва́, die Rechte, Rechtstudium, Jus, *n.*; 2) Schlussverhandlung in e. Gerichtsitzung od. Gemeindeversammlung (*Фр.*); 3) Process, *m.* бу́ти з ким у пра́ві mit jmdm e. Process führen.

Правобі́чний, *a.* rechtseitig, au der rechten Seite, am rechten Ufer gelegen; -а Украї́на, правобо́че, *n.* Ukraina am rechten Ufer des Дніпро́.

Право́ване, *n. Т.* Leitung, Fügung, *f.*; 2) Rechtstreit, *m.*; Process in e. Rechtsache, *m.* [Пра́вний.

Прановий, *Кн.* правови́тий, *Т. a.* s.

Правови́д, правозна́вець, -вця, *Term. m.* s. Правник 1).

Правоні́ре, *n. Пу.* правові́рність, -ости, *f.* Rechtgläubigkeit, *f.*

Правові́рний, *a.* rechtgläubig.

Праводанець, *m.* -а́вство, & s. Законода́вець &.

Правода́тний, *a.* gesetzgebend, *B.*; -а до́шка Gesetztafel, *f. Пар.*

Праводу́шний, *a.* von rechtlicher Gesinnung, bieder, rechtschaffen, redlich, *Макс.*

Правознавство, *n. Term. Фр.*

Rechtswissenschaft, -kunde, Juristerei, *f.*

Правóкість, -ости, *m.* s. Живóкість.

Праволóжий, *ГШ.* праволóжний, *a.* eheleiblich, ehelich.

Правомислячий, *a. Мх.* gutgesinnt.

Правомірний, *a. Кн.* rechtmässig, gesetzmässig, *Кн. Зг.*

Правóпись, правóписьмо, *n.* Recht schreibung, Orthographie, *f.*, *adj.* правóписний zur O. geh., die O. betreffend.

Правописáти, *v. n. ГШ.* rechtschreiben, orthographisch schreiben.

Правоправлящий, *a.* † *Пу.* recht, gutführend. [nisch, e. kleinrussisch.

Праворýский, *a Ф.* echt ruthe-

Праворýч, *adv.* zur rechten Hand, rechts.

Правосильний, правостійний, *a.* rechtskräftig, rechtsbeständig, rechtgiltig, *Term.*

Правосильність, правостійність, -ости, *f.* Rechtkraft, Rechtsbeständigkeit, -giltigkeit, *f. Term.*

Правослáвие, *n.* правослáвність, -ости, Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *f.*

Правослáвний, *a.* s. Правовірний, orthodox, bes. griechisch — orientalisch, nicht unirt.

Правосýде, *n.* Gerechtigkeit, *f. К.*

Правосýдець, -дця, *m.* Richter, *m. Кл.*

Правосýдний, *a.* gerecht, *Макс.*

Правотá, *f.* Gerechtigkeit, Ehrlichkeit, Redlichkeit, *К.* Loyalität, *f. Кл.*

Правотáр, *m.* Rechtsbeistand, *m.*; 2) Hilfsbuch in Rechtsachen, *n.*

Правотáрити, *v. n.* правотáр sein, advocieren.

Правотити, *v. a.* und — ся, s. Правугáти (ся) 1) [правóчу, правóтиш]

Правóтник, *m.* ein Processsüchtiger.

Прарáг, *m. Ф.* Erbfeind, *m.*

Правтóрити, *v. a.* когó в невóлю *М+Б.* 86 in die Sclaverei bringen, knechten, *vgl.* Заправтóритя.

Правувáти, *v. a.* когó jmdn processieren, — ся з ким mit jmdm einen Rechtsstreit führen; 2) *Пс.* s. Правцювáти; 3) — ся sich regieren, eine Verwaltung haben.

Правцéм, *adv.* gerade, schnurstracks; 2) — рýки стáли wurden steif, erstarrten.

Правцювáти, *v. a. У.* gerade stellen, ordnen; 2) *v. n.* die Richtung rechts einhalten.

Правчити, *v. a. Щог.* 82.?

Прáвша, *f. Н.* 273. s. Правиця.

Прагнýти, *v. a. М. pol.* begehren, sehnlichst wünschen, s. Бажáти; schmachten, *ОП.*

Прáдавний, *a.* uralt, aus der Vorzeit.

Прадáвнина, *f. Пар.* Urzeit, graue Vorzeit.

Прáдерево, *n. Зг.* Urbaum, *m.*

Прáдїд, *m.* Urgrossvater, Urahn, *m.* *adj.* прáдїдний, прáдїдівский, urgrossväterlich, urahnlich, urväterlich.

Прáдїдівщина, *f.* Erbe nach einem Urahn, *n.*

Прáдло, *n.* das zu waschende Zeug.

Прáдуха, *f. Kst.* s. Задýха. Hitze, *f.*

Прáжанка, *f.* s. Ужéвка; Stange, *f.*

Прáжене, *n. Пол.* das Rösten.

Пражúвка, *f.* Parasolschwamm, *m.* Buberitze, *f.* (Agaricus procerus), *Вол.*

Прáжина, *f.* пражинє, *n. coll.* s. Прáжанка; 2) *Ч.* VI. Art Feldmass: 1/8 Morgen. [Feuer rösten.

Прáжити, *v. a.* pregeln, über dem

Пражкóм, *adv.* geröstet, горóх їсти — geröstete Erbsen essen. [unnütz.

Прáжнїй, *a. М.* II. 201, eitel, müssig,

Прáжуха, *f.* gepregelte Mehlklösse, *Пом.* III. 113. [Празникóвий

Празденьствéнний, *a. Мог.* s.

Прáзний, *a. Ф.* müssig, faul; — день *Зг.* Fest-, Feier-.

Прáзник, (*d.* празничóк, -чка), *m.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.* bes. Kirchweihfest, *n.* Kirchmess, *f.*

Празникóвий, празничний, *a.* festlich, zum Kirchweihfest geh.

Празникувáти, *v. n.* Kirchfest feiern *Ш.* I. 403; 2) Zechgelage halten *Кч.* 134.

Праистнувáнє, *n. Зг.* Urexistenz, *f.*

Прайник, *m.* s. Праник.

Прáкіс, -осу, *m.* süsses Heu, s. Бережнé сїно. [стень *pl.*

Прáковсї, *pl. Ч.* IV. 660 s. Пéр-

Пракóрінь, *m. Пар.* Urwurzel, *f.*

Прáктик, *m.* Praktiker, praktischer Kopf.

Прáктика, *f.* Praktik, Praxis, *f.*

Практикувáти, *v. n.* prakticieren.

Практи́цизм, *m. Не.* praktische, materielle, reelle Anschauung, *f.* [(*Ф.*).

Практи́чити ся, zanken, hadern,

Практи́чний, *a.* praktisch; brauchbar. [tische, Brauchbarkeit, *f.*

Практи́чність, -ости, *f.* das Prak-

Пра́лев,-льва, *m. Ч.* II.123 Urlöwe, *m.*

Пра́лїс, *m.* Urwald, *m.*

Пра́лїска, *f.* Busch-Windröschen, *n.* (Anemone nemorosa).

Пра́льний, *a.* Wasch-.

Пра́ло, *n.* Waschbrett, *n.* Waschbank *f.* (im Flusse &); 2) Fabelname e. Pferdes.

Прало́таш, *m.* gelbe Teichrose. *КУ.*

Пра́лютий, -а, *f. Р.* II. 186 überaus böse; ungemein stark.

Пра́ля, *f.* s. Пра́чка.

Пра́мий, *a. Др. с.* 216. s. Пря́мий.

Прама́ти, прама́тер, *f.* erste Mutter des Menschengeschlechtes, Stammmutter, (Eva), *f. adj.* Прама́терний.

Пране́, *n.* das Waschen (der Wäsche).

Прани́к, (*d.* -и́чок), пранник, пра́льник, *m.* Waschbleuel, Bleuel, *m.*; 2) Art Werkstück im Webstuhl; 3) s. Пра́чка 2); -а би́ти, пра́ти Art Spiel.

Пра́нка, *f.* gewaschenes, reines Hemd.

Пра́нцї, *pl.* Syphilis, *f.* пранцюва́тий, *a.* s. Францюва́тий.

Праб́бразець, -зця, *m. Пол.* Vorbild, *n.* Typus, *m.* [vater, *m.*

Праоте́ць, -тця́, *m.* Erzvater, Stamm-

Пра́очи, *pt. aug.* 'Очи (о́ко) *Ч.* I. 95.

Прапо́р, (*d.* пра́порок, *АД.* I. 250. пра́порець, -рця, прапі́рка, *f. Левч.*) Fahne, *f.* (*d.* Fähnlein, *n.*).

Прапо́рка, *f.* Euprepia villica.

Прапо́рщик, *m.* Fähnrich, *m.*

Прапра́внук, *m* Urgrossenkel, *m.*

Прапра́дїд, *m.* Urältervater, *m.*

Прапре́док,-дка, *m. В.* s. Прародич.

Прароди́тельський грїх, Erbsünde, *f.*

Праро́дич, прароди́тель, *Пар. m.* Urahn, Urerzeuger, *m. КУ. pl.* Ureltern, *pl.*

Праро́дичка, *f.* Urgrossmutter, *f.*

Прас, *m.* пра́са, пра́ска, *f.* Plätteisen, Bügeleisen, *n. Левч.*; 2) прас, *m. Ко.* 213 Schlag, Stoss, *m.*

Пра́са, *f.* Presse, *f.*

Праса́д, *m.* Art Birnen.

Прасьвяти́й, *a. Ф.* urheilig.

Пра́сїл, *m. Ос.* (61)VI.165 s. Пра́сол.

Пра́сїтни, *pl.* Urflügler, *pl.* (Archiptera).

Пра́ск, *m.* Geprassel, *n.* Knall, *m. В.* на сам — прийти gerade in den grössten Rummel kommen.

Пра́скати, *v. n.* krachen, knistern, prasseln, platzen, (*В.*).

Пра́слизняки, *pl.* Protoplastae, *Фр.*

Пра́снути, *v. n.* чим etw. wuchtig schleudern. [brett, *n.*

Прасова́льний, *a.* -а до́шка Plätt-

Прасо́к, -ска́, *m. Н.* 71 s. Прас 2)?

Пра́сол, -ола, *m.* Fischändler; Viehhändler, (der Fische, Fleisch, Hanf & im Grossen kauft u. im Einzelnen wieder verkauft), Aufkäufer, *m. adj.* прасо́льский.

Прасолува́не, прасо́льство́, *n.* Geschäftsführung eines пра́сол.

Прасолува́ти, *v. n.* Geschäft eines пра́сол treiben. [Träume.

Пра́сон, *m. pl.* пра́сни, *Кл.* hehre

Прасува́ти. *v. n.* pressen; 2) plätten, bügeln; *sbst.* прасо́ване. [су́нок.

Прасу́нок, -нку, *m. К.* I.24. s. Фра-

Пра́ти, (перу́, пере́ш). *v. a.* waschen, (Die Wäsche); 2) tüchtig bläuen, schlagen, züchtigen.

Пратта́, *n.* s. Пране́.

Прах, *m.* † *Ш.* II. 233 s. По́рох; розби́ти на прах aufs Haupt schlagen, völlig zertrümmern.

Пра́хвост, *m. Не.* (*Ко.* 105) der schwänzelt, ein Niederträchtiger.

Прахове́нький, *a. М.* III. 70 abgetragen, sehr dürftig.

Пра́хтика, *f.* s. Пра́ктика; Begebenheit, Geschichte, *f.* § *Др. с.* 63.

Працївни́й, *a.* arbeitsam; 2) von der Arbeit ermüdet.

Працївни́к, (-цьов-), *m.* Arbeiter, *m. ВБ.*; s. Дїятель, *Не.*

Працюва́не, *n.* das Arbeiten, Arbeit, *f.*

Працюва́ти, *v. a.* arbeiten.

Працю́нок, -нку, *m.* s. Твір, утвір.

Пра́ця, *f.* Arbeit; 2) Mühe, *f.*

Прач, *m.* s. Прани́к.

Пра́чишня, *f.* Riege, Darre, *f. Ст.*

Пра́чка, *f.* Wäscherin, Waschfrau, *f.*

Прачка́р, *m.* Wäscher, *m.* [stube, *f.*

Прачка́рня, прачківня́, *f.* Wasch-

Прашпо́рт, *m.* s. Па́шпорт.

Пра́ща, *f.* Schleuder, *f.*

Пра́щане, пращáти, & s. Прóщане &
Пращови́к, *m.* Schleuderer, *m. ОБ.*
Пра́щока, *f. aug.* s. Щóка.
Пра́щур, *m.* Ururenkel, *m. Mi.* II. 362.
Пра́язик, *m.* Ursprache, *f.*
Пре-, s. Пере-, про-; in Zusammensetzungen mit Nominen, bes. mit Adjectiven (u. Adverbien) bezeichnet пре- eine Steigerung des zweiten Gliedes u. bedeutet: sehr, ungemein, überaus, ausserordentlich, völlig, *Mi.* II. 363. IV. 237. (*vgl.* При-). [sethat, *Гр.*
Пребеззакóние, *n.* schwere Mis-
Пребезмíрний, *a.* masslos, bodenlos, sehr tief. [*Ш.* II. 267.
Пребезу́мний, *a.* völlig thöricht,
Пребе́ндювати, *v. n.* собí s. Перебе́ндювати 2).
Преблаги́й, *a.* sehr gütig.
Преборáтий, *a.* sehr reich; *adv.* пребогáто sehr viel. [s. wacker.
Превдáлий, *a. Рч.* 97 sehr tüchtig,
Превеле́бний, *a.* (*В.*) ehrwürdig, hochgeehrt, *Ш.* I. 285. [überausgross.
Превели́кий, превеличáйший, *a.*
Праве́льми, *adv. Ф.* überaus, gar sehr. [den hohen Wuchs übertreffen.
Превиси́ти, *v. a. Luts.* 154 durch
Пре́висóкий, превисоче́нний, *a.* sehr hoch, höchst.
Преноэлюбíйцї, *pl.* falschliebende, augendienerische Freunde, Gäste.
Превозноси́ти, (-ношáти), *v. a.* über Alles hoch erheben, preisen, *Пу.*
Превольдóбний, *a. КС.* IV. 493 s. Превеле́бний?
Превосходи́тельний, *a. Ш.* II. 148, -а (превосходи́тельство) Excellenz, *f.* [mannigfaltig.
Превсякúй, *a.* sehr verschieden,
Прегíрко, прегоре́чно, *Гол.* III. 127. *adv.* sehr bitter.
Пред-, s. Перед-. [thümlich.
Предáвний, *a.* sehr alt, s. alter-
Предáнний, *Ф.* (*Поез.* (67) 14. предáньский, *a.* zu предáнцї geh.
Предáнцї, *R.* 142. пре́дане, *pl.* s. Придáне, придáнець.
Предáтель, *m.* Verräther, *m.*
Предбáня, *f.* Vorgrube, *f.* (im Bergwerk).
Предвари́ти, *v. a.* † imvoraus sagen.
Предви́дїти, предви́джувати, *v. a.* vorhersehen. [der Vorzeit.
Пре́двік, в-ку, von Alters her, aus
Предвíстка, *f.* Ankündigung, *f.*
Предвíстниця, *f.* Vorläuferin, Vorbotin, *f.* [keit her.
Предвíчний, *a.* ewig, von Ewig-
Предвіщáти, предвíсти́ти, *v. a.* vorherverkündigen, weissagen.
Предвíщий, *a. Ру.* übermächtig, allgewaltig. [thümlich.
Предвовíчний, *a.* (*Фр.*) alter-
Предводи́тель, *m. Ко.* 199 Anführer, *m.*
Преди́вний, преди́вен, преди́венний, *А-Г.* 163. *a.* sehr wunderbar; höchst wunderlich.
Предиду́чий, *a.* vorhergehend.
Предикови́нний, *a.* sehr wunderlich, *ІГ.*
Предите́ча, *m.* s. Предте́ча.
Преди́ти, (предиду́, -иде́ш), *v. n.* vorhergehen, *ІГ.*
Пре́дїд, *m.* s. Прáдїд. [bestimmen.
Предїли́ти, *v. a. М.* II. 76 zutheilen,
Пре́дківщина, *f.* Ahnenerbe, *n. К.*
Предкладáти, s. Предложи́ти.
Пре́дко, *m. Ос.* (61) IX. 48 s. Пре́док; *pl.* пре́дки, *coll.* предкíвá, *n.* (-овá), *Левч.* [s. Пре́двік.
Предковíк, в предкувíку, *Кч.* 197.
Предковíчина, *f. Пр.* II. 246 graue Vorzeit; *adj.* предковíцкий, предковíчний. *Ш.* II. 16 aus der Vorzeit, aus der Urzeit, althergebracht.
Пре́дковский, *a.* по -ки, *adv. Кч.* 51 nach der alten Sitte der Väter.
Предлóг, *m.* s. Прийменник.
Предлóжене, *n.* Vorlage, *f.* Vorschlag, *m.* [schlagen, antragen.
Предложи́ти, *v. a.* vorlegen; vor-
Предлóжний, *a.* — пáдеж Casus praepositionalis, Localis.
Пре́дмет, *m.* Gegenstand, Object, *m.*
Предметівни́к, *m.* (*Дгр.* Gegenstandswort, Substantivum, *n.*
Предме́тниця, *f. Пол.* Objectiv, *n.*
Предметóвий, *a.* objectiv, sachlich.
Предмíстник, *m.* der früher einen Platz (Anstellung, Stelle) eingenommen hatte. [am Vorabend, *Ст.*
Пре́днесь, *adv.* die Nacht vorher,
Предóбний, *a. Ф.* willkommen, lieb u. theuer.

Предóбрий, *a.* sehr gut, sehr gütig.

Предóвгий, *a.* sehr lang, allzulang.

Пре́док, -дка, *pl.* пре́дки, *m.* Vorfahre, Urahn, Urvater, Ahn; из пре́дка -віка *Ч.* III. 335 in, aus der Urzeit.

Предорогúй, *a.* theuerst, sehr theuer.

Предписáти, *v. a.* *С.* II. 102 vorschreiben.

Предплáта, *f.* s. Передплáта.

Предплатúти, (-плáчувати), *v. a.* pränumerieren, abonnieren, subscribieren.

Предплáтний, *a.* Pränumerations-.

Предплáтник, *m.* Pränumerant, Abonnent, *m.*

Предплю́сне, *n.* *Пол.* s. Перед-[плéсниця.

Предпопере́дний, *a.* vorhergehend.

Предприéм, *m.* предприéмство, [*n.* Unternehmung, *f.*

Предприéмець, -мця, *m.* Unternehmer, *m.*

Предприéмний, предприéмчú-[вий, *a.* unternehmungslustig

Предприємчúвість, -ости, *f.* Unternehmungslust, *f.* -geist, *m.*

Предпринимáти, предприймáти, *v. a.* unternehmen, vornehmen.

Предре́вний, *a.* *К.* sehr alt, uralt.

Предсїдáтель, *m.* der Vorsitzende, Präses, Obmann, Präsident, *m.*

Предсїдáтелька, *f.* die Vorsitzende; Präsidentin, *f.*

Предсїдáтельство, *n.* Vorsitz, *m.* [Präsidentschaft, *f.*

Предсїдáти, *v. n.* vorsitzen, den Vorsitz führen, präsidieren.

Пре́дсїй, *a* ehemalig, altehrwürdig, пре́дся Русь *Кч.* 70.

Предстáва, *f.* *В.* предстáвлене, *n.* Vorstellung; Darstellung, *f.*

Предстанúтель, *m.* Repräsentant, *m.* (-úтелька, -in, *f.*).

Предстáвити, (-вля́ти), *v. a.* vorstellen, darstellen, vorlegen, darlegen, vorführen; aufführen, spielen, (ein Theaterstück); когó комý vorstellen, präsentieren, — ся sich — —; *b*) менí предстáвить ся *Ш.* I. 401 ich stelle mir vor, es scheint mir.

Предстáтель, *m.* † Fürsprecher, *m.* (-áтелька, -in, *f.*).

Предстрáсть. *f.* *Мог.* s. Прúстрасть.

Предсýвний, *a.* — звук eingesetzter Spirant im Anlaute, z. B. вóко, іóстрий, *Гол.*

Пре́дся, *adv.* *Wgr.* 126 s. Пре́цї.

Предтéча, *m.* Vorgänger, Vorläufer, *m.* (bes. v. h. Johannes d. Täufer).

Предувві́лля, (-ле), *n.* *Ос.* (62) IX 69?

Предýха, *f.* s. Прóдух, & Luftloch, *n.*

Пре́дцїже, *adv.* *Гол.* s. Пре́цїнь.

Предчувáти, *v. a.* Vorgefühl von etw. haben, ahnen.

Преéмник, *m.* † Nachfolger, *m.*

Преж, пре́же, *Ос.* (61) XII 8 s. Пере́дже, — когó vor jmdm, früher als jmnd.

Прежáсний, *a.* schrecklichst, *Ф.*

Пре́жнїй, *a.* *Кч.* 213 ehemalig, vorig, früher.

През, *adv.* *pol.* s. Че́рез; презве́рх, пре́звірх *Ос.* (62) V. 84 im Uebermass, im Ueberfluss.

Прездорове́зний, *Р.* I. 134 (-ве́нний), *a.* sehr stark, s. grossmächtig.

Презенция, *f.* Präsentation, Aufwartung, *f.*

Презúрство, *n.* *Ко.* 308 презóр, *m.* *Марк.* 89 Verachtung, Geringschätzung, *f.* Stolz, *m.*

Пре́злий, *a.* sehr böse *ВГ.* 147.

Презрíти, (пре́зрю, пре́зриш), *v. a.* verachten, verschmähen, *Ке.* 22.

Преиспóдня, (-няя), *f.* *К.* Unterwelt, Hölle, *f.*

Преіхидний, *a.* *С.* *superl.* s. Ехúд-[ний.

Прек, *m.* *gew.* *pl.* пре́ками сказáти mit kränkender Rede, vorwurfsvoll sprechen, *Ру.*; 2) *pl.* heimtückische Streiche, *Ф.*; у -пре́ки zum Trotz (*Ф.*).

Прекладáти, *К.* *v. a.* s. Предкладáти; 2), — преложúти когóсь над щось vorziehen, *К.*

Преклонúти ся, willfahren, Folge [leisten, *С.* I. 121.

Прекрутéнний, *a.* sehr steil.

Прелéгкий, *a.* sehr leicht.

Пре́лесть, *f.* Verlockung, *f.* Reiz, *m.* *С.* I. 121.

Прелéстниця, (-éсн-), *f.* s. Лі́тавиця 2), *vgl.* Перелестник; Verführerin, schönes reizendes Weib, *Ко.* 140.

Прелýчка, *f.* *N.* e. Berges.

Прелýчний, *a.* linker Nbfl. des Че́ремош ч.

Прелюбодíй, *m* *К У.* s Пере́любець.

Прелюбодíйний, *a.* s. *Ш.* II. 261 s. Пере́любний, *Mi.* II. 363.

Прелю́тий *a.* sehr grimmig.

Прем, *adv.* dringend; 2) vorzüglich (*Ф.*); 3)gerade so; 4)s.Пре́ці *Фр.* (*бал.*6).
Преми́лий, премиле́нний, *a.* sehr lieb, allerliebst.
Премилосе́рдний, *a.*überaus gütig, allgütig, allbarmherzig. [*Ф.*
Премногоці́нний, *a.*sehr kostbar.
Премуде́рний, *a.* kunstreich u. sehr fein verfertigt.
Прему́дрий, *a.* sehr weise, allweise, hochweise; 2) altklug, überklug, pfiffig, naseweise. [heit, *f.*
Прему́дрість, -ости, *f.* Allweis-
Премуся́ний, *a.* *Зап.* II. 522 verdorb. st. Приму́шений.
Пре́мха, *m.* *Зап.* II. 595 Teufel, *m.*?
Прена́віть, (*В.*) s. Прина́віть.
Пренаре́мний, *a.КУ.*II. 68 höchst leidenschaftlich.
Прендичити, s. Пенди́чити.
Пренеповинний, *a.* ganz unschuldig, g. schuldlos, *Ш.* II. 147.
Пренепоро́чний, *a.* *Ш.* II. 146 durchaus makellos, engelrein, unbefleckt.
Прені́коли, *adv.* *Кл.* nimmer, nimmermehr.
Преоберега́ти, *v. a.* *ОП.* — звича́ї in Ehren halten. [Verklärung Christi,*f.*
Преображе́ние, *n.* Христа́ Спаса
Преобрази́ти ся, sich verklären.
Преобразка, *f.* *Гуш.* Variation, *f.*
Преогорчи́ти, *v. a.* *Кч.* 234. verdriessen, mit herbem Gram erfüllen
Преосьвяще́ний, *a.* der Hochwürdigste Herr, Bischof.
Преосьвяще́ньство, *n.* Hochwürden, (Titel d.Bischöfe u. Erzbischöfe).
Препа́лка, *f.* *Гол.* III. 492?
Препа́сти, *v. n.* s. Пропа́сти.
Препода́не, *n.Мог.* Tradition,Sage,*f.*
Преподо́бити ся, heilig (преподо́бний) werden; 2) — Бо́гови Gott gefällig werden, Wohlgefallen bei Gott finden *Др.с.*98; 3)selig werden *Ш.*I.114.
Преподо́бний, *a.* heilig, gerecht; Hochwürden, (Titel d. Priester).
Преподо́бниця, *f.* *Bein* der Nonne, *Ш.* I. 112.
Преполове́не, (-е́ние), *n.* Mitte der Pentekoste (50-иці d. i. der Zeit von Ostern bis Pfingsten).
Препоруча́ти, (-ити), *v. a.* anvertrauen, auftragen, übertragen; 2) empfehlen. [Empfehlung, *f.*
Препору́чене, *n.* Auftrag, *m.*; 2)
Препочти́ти, *v. a.* vorziehen, den Vorzug jmdm geben, *Кл.*
Преприкра́сний, *a.Ф.*sehr schön.
Препросла́влений, *a.* vor allen hochgepriesen, *Ш.* II. 213. [betrunken.
Препяне́нний, *a.* sehr berauscht,s.
Прера́дий, *a. superl.* s. Рад, ра́дий, *Пр.* I. 175.
Пре́розумний, *a.* altklug.
Прерíс, *m.* *Gr.* 25. s. Зрíзованець.
Пресьнітлий, *a.* erlaucht, durchlaucht, hochgelehrt. [heilig.
Пресьвяти́й, *a.* allerheilig, hoch-
Пресьвяти́ти ся, (при) до Бо́га, sterben *Др. с.* 42. 108.
Пресе́льник, *m.* s. Прише́лець.
Пресища́ти ся, sich übersättigen.
Прескве́рний, *a.superl.* zu Скве́рний. [kummervoll, *Ш.* II. 175.
Прескі́рбний, *a.* sehr traurig,
Преску́рвий, *a.* — син Erzhurensohn, *m.* *Mi.* II. 363.
Пресла́вний, преславу́тий, *С.* II. 193. *a.* sehr berühmt, glorreich.
Преспо́дниця, *f.* *Ч.* V. 1021 *Bein.* der темни́ця, ganz unten tief gelegener Verlass.
Преста́вити ся, ins Jenseitige übergehen, sterben; 2) преставля́ти s. Предста́вити *Ос.* (61) III. 19.
Пре́старий, престареневний, *a.* sehr alt, steinalt.
Престарíлість, -ости, *f.* *Ке.* 401. hochbetagtes Greisenalter; 2) Archaismus, *m.*
Престíльниця, *f.* *Гол.* I. 181 der Tischladen wo der Leichnam aufgebahrt wird. [sehr widerlich.
Престоги́досно, *adv.* *Ос.* (62) 79
Престо́л, (-íл, *g.* -о́ла, *d.* престо́лець, престíльчик), *m.* Thron; 2) Altar, *m.* вели́кий — Hochaltar.
Престо́льний, *a.* auf dem Throne, a. d. Altare, Thron-, Altar-.
Престу́пний, *a.* sündhaft, verbrecherisch, *Ш.* II. 185.
Пресякий, *a.* s. Превсякий.
Прета́к, *m.* *pol.* s. Решето́.
Претентува́ти, *v. a.* собí щось worauf Ansprüche,Prätensionen erheben.
Прети́ка, *f.* s. Проти́ка.

Претйти, (induced. пречу́, претйт), v. a. Зар. verwehren, verbieten. [friedfertig.
Претйхий, a. überaus ruhig, still.
Претйчина, f. Не. Absage, f.; 2) Hindernis, n.
Претінка, f. Гол. I. 20. s. Прутйнка.
Пре́тонкий, a. sehr dünn.
Пре́тно, adv. Ч. V. 570 eindringlich, ernst, scharf.
Преувеличáти, v. a. У. übertreiben.
Преувеличéне, n. Uebertreibung, f.
Преудивйтельний, a. Ч. V. 768 s. Предйвний. [205 Erhöhung, f.
Преузвишéність, -ости, f. Ог.
Прехимéрно, adv. kunstvoll, sinnreich, wunderlich. Кч. 41.
Прехйра, m. W. Naseweis, Krittler, m.
Прехйхий, a. Ко. 97. s. d. vor.?: ухо прехйхе. [2) s. Проч.
Преч, adv. ganz, völlig АД. I. 45;
Пречаровйтий, a. Ф. bezaubernd schön.
Пречйсник, m. Fest: Перенесене Нерукотворн. Образа Пречистої Д. Мáрії am 16. Aug. a. St. Зак.
Пре́чуд, s. Прйчудъ, на — дйвний.
Пречу́дний, пречу́ден, a. überaus wunderbar, wundervoll, seltsam.
Прешелéнуватий, a. Не. (Пр. III. 371. 378) närrisch.
При, I) *praep. mit dem Local Mi.* IV. 679—682 (m. d. Dativ, Ог. 191): bei, neben, an; in Gegenwart, vor; unter — bezeichnet при *a*) dasjenige in dessen Nähe od. Gegenwart, bei dem etwas ist: при робітниках стоя́ти bei den Arbeitern als Aufseher, при робо́ті співáти при землй жáти nahe bei der Erde schneiden; при вітцй жйти; при доро́зї am Wege, при сьвідках bei, vor, in Gegenwart der Zeugen, при гро́шех бу́ти bei Geld sein, при пáмяти bei vollem Bewusstsein, дух сьвятйй при нас і при ду́шах нá-ших! напиймо ся вйнї при зелéнім вйнї am grünlichen Wein; зістáтись при своїй ду́мцї bei seiner Meinung bleiben; *b*) bez. при die Zeit, in der od. um die etwas geschieht: при державі (за держáви) чиєї während, unter der Verwaltung, Regierung jmds; при стáрости im Greisenalter, при нещасливій годйнї in der Zeit des Ungemachs, при мíсяци bei Mondenschein, при нас і по нас bei unseren Lebzeiten und nach unserem Hinscheiden; *c*) s. По-при II) при- *in Zusammensetzungen* (*Mi.* IV. 233—234) als Praefix bez. *a*) bei Adjectiven (u. Adverbien) eine Deminution des zweiten Gliedes: einwenig, etwas, an- *Mi.* II. 363; *b*) eine Steigerung: прйкрасний sehr schön, *vgl.* Пре-; *c*) als *praep.* drückt при- das Nahesein u. Sichnähern aus, od. bezeichnet, dass das Ziel der Handlung erreicht worden ist, ferner bez. das Erwerben von etwas durch die im Verbum liegende Handlung, endlich bez. es eine Deminution: припікáти anbrennen &; wird übersetzt: herzu, herbei, heran-, zu-, an-; er-. Beisp. s. unten an entspr. Stellen; das Fehlende s. unter einfachen Ausdrücken, auf Obiges bezugnehmend.
Прибáвити, прибавля́ти, v. a. gr. hinzufügen, hinzuthun, zugeben, zusetzen, zulegen; 2) — ся zu viel wo verweilen; sich verspäten, längere Zeit brauchen.
Прйбавка, f. Zusatz, m. Зг. Glosse, f. К.; 2) Beisatz, m. Apposition, f. ГШ.
Прибагáти, прибагну́ти, v. n. seltsame, launige Wünsche haben; нїхтó би не прибáг! niemand würde auf diesen sonderbaren Gedanken kommen
Прибагáто, adv. s. Пребогáто.
Прибагом, adv. nach der Laun: zufällig, Зар.
Прибáчити ся, Ст. s. Привйдїти ся.
Прибгáти, v. a. s. Пригнути; 2) hinzunehmen, fortschleppen, С. [ти.
Прибéнджити. v. a. § s. Принáди-
Приберáти, s. Прибирáти.
Приберегáти, (-гти, -ігáти). прибережй, v. a. sparen, aufbewahren, schonen, К.
Прибережé, n. s. Поберéже.
Прйбережний, a. nahe am Ufer gelegen, С. II. 144. [rin, f.
Прибéрниця, f. Р. II. 36 Sammle-
Прибивáти. v. a. s. Прибйти; verschlagen (vom Sturme) АД. I. 180.
Прйбиль, прйбіль, f. Н. 191 s. Прибуток. [kömmling, m.
Прибйлець, -льця, m. У. An-
Прйбильний, a. Gewinn bringend, vortheilhaft, einträglich, Не.

Прибира́льня, *f.* Garderobezimmer, *n.* Garderobe, *f.*

Прибира́ти, (-бір), *v. a.* dazunehmen, annehmen; aussuchen was sich zusammenschickt, zusammenpassen; 2) ordnen, schmücken; aufputzen, stattlich ankleiden, aufräumen; 3) — ся sich — —, *b*) — ся до чого́сь sich zu etw. anschicken.

При́би́ти, *v. a.* anschlagen, annageln; zu-, verschlagen, zustossen; stark schlagen, verwunden, *Кв.* 314; 2) — ру́ки, *Мс.*126 dh Handschlag bekräftigen.

При́би́ток, *m. М.* II. 75. *Ко.* 80 s. При́бу́ток.

При́бишень, -шня, *m.* Ankömmling; Eindringling, *m.*

При́бишин, *m. N.* e. Berges.

Прибіга́ти. *v. n.* hinzu-, herzulaufen, gelaufen kommen; до кого́ zu jmdm seine Zuflucht nehmen.

При́бідка, *f. Лсвч.* ein schlechtes Fuhrwerk, s. Біда́ I.

Прибідува́ти, *v. n.* eine gewisse Zeit, einwenig Noth leiden.

Прибідні́ти, *v. n.* einwenig arm werden.

Прибіжани́н, *m. К.* der Schutzflehende.

При́біжище, *n.* Zuflucht, *f.*

При́бі́й, -бю, *m.* Art Pfze, (*В.*).

При́бі́к, -оку, *m.* Seitentheil, Seitenflügel e. Gebäudes, Seitenraum, *m.* Nebengebäude, *n.* schmaler Vorbau als Kammer; 2) Bucht, *f.* Busen, *m.*; з при́бо́ку, *adv. Cm.* von der Seite.

При́біль, *f.* s. При́биль.

При́білий, *a.* weisslich.

При́бір, -ору, *m.* Auswahl, *f.* на — вибера́ти дружки́; 2) Alles was zu e. Sache od. Person geh., Zurüstung, Ausstattung, Tracht, *f.* Apparat, *m.* Requisiten, *pl. Кв.* 182.

Прибіра́не, *n. М.* das Ankleiden.

Прибі́рний, *a.* auserwählt, ausgesucht, gewählt, passend, stattlich; vortrefflich, *Ф. Мс.* 324.

При́біч, -очи, *f.* Seitenabhang, *m.* Abschüssigkeit, *f.*; 2) *adv. Фр.* seitwärts.

Прибі́чи, *v. n.* s. Прибіга́ти.

Прибі́чний, *a.* Neben-, Seiten-, an der Seite befindlich; -а вода́ s. При́бік 2); -а сторо́жа Leibgarde, *f.*

Приближа́ти, (-и́ти), *v. a.* näher rücken, annähern; — ся sich nähern.

Прибли́жене, *n.* приближе́ність, -ости, *f. ВБ.* Annäherung, *f.*

Приблу́да *m. f.* приблу́день, -дня, *m. ГР.* 71 der (die) sich wohin verirrt hat, wohin gerathen ist, der (die) Hergelaufene.

Приблуди́ти, *v. n.* und — ся, приблука́ти ся sich wohin verirren, sich verlaufen.

Приблу́дний, *a.* irrend, verirrt, hergelaufen, Wander-.

Прибодри́ти ся, Muth fassen, sich herzhaft, s. tapferer stellen.

Прибо́ркати, *v. a.* niederschlagen, knechten.

Прибо́рний, *a. Зг.* s. Прибі́рний.

При́бочень, -чня, при́бочок, -чка, *m.* s. При́бік; 2) s. При́скринок.

Прибо́чник, *m.* Adlatus, Adjutant, *m. К.*

Прибра́ти, (прибе́ру, -бе́реш), *v. a.* s. Прибира́ти; *ptc.* -а́тий, (-а́ний), *Ч.*V.170.

Прибре́скнути, *v.n.* einwenig sauer, ansauer werden (молоко́).

Прибреха́ти, *v.a.* кого́ verleumden — ся, sich lügnerisch einschmeicheln.

Прибреха́ч, *m.* Ohrenbläser, Verleumder, *m.*

Прибре́дкати, *v. n.* — ропо́ю von der Sole durchdrungen werden.

Прибрю́кати, *v.a. Ф.* s. Прибо́ркати.

Прибува́ти, *v. n.* s. Прибу́ти.

Прибу́дки, *pl.* das Erworbene, Erwerb, *m.* Einkünfte, *pl.* s. Прибу́ток.

Прибудува́ти, прибудо́вувати, *v. a.* hinzubauen.

Прибу́лий, *a.* s. При́бутень.

Прибуте́, *n. Cm.* Ankunft, *f.*

При́бутень, -тня, *m.* der Ankommende die Anzahl der schon Anwesenden vermehrend.

Прибу́ти, (прибу́ду, прибу́деш), *v. n.* ankommen, anlangen; hinzukommen; anwachsen, zunehmen, steigen, sich vermehren.

Прибу́ток, -тку, *m.* das Einkommen, das Erworbene, Ertrag, Gewinn, Vortheil, *К.* Zuwachs, *m.* Zunahme, *f. Н.*191.

Прива́б, *m.* прина́ба *f.* Verlockung, *f. Т.*; 2) Lockspeise, *f.* Köder, *m.*

Прива́бити, (-бля́ти), *v. a.* an-herlocken; ködern.

Прива́бний, *a.* verlockend, anregend.

Прива́джувати, прива́дити, *v.a.* anheften, anbinden.

*

Прúважкий, *a.* zu schwer, allzuschwer.

Привáжно, *adv.* gravitätisch.

Приважувати, *v. a.* auf der Hand wiegen.

Привáл, *m.* *Гол.* I. 160 Felsenvorsprung, *m.*

Привалúти, привáлювати, *v. a.* mit e. schweren Gegenstand zuwälzen, bedecken, an-heranwälzen; 2) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

Прúвалок, -лку, *m.* das Brett an dem Ofen zum Tragen des ніл, Ofenbank, *f.* s. Прúлавок.

Приварúти, (-áрувати), *v. a.* noch dazu kochen (eine Speise mehr); 2) anschweissen (d. Eisen); — ся beim Kochen inwendig an das Kochgeschirr sich anheften.

Прúварка, *f.* *Под.* прúварок, -рку, *m.* +*M.* (*Pa.* I. 113) Zuspeise, *f.*

Привáта, *f.* Privatrücksicht, *f.* Sonderinteressen, persönliche Vortheile, *pl.* *АД.* II. 163. *K.*

Приватúст, *m.* Privatist, Privatschüler, *m.*

Привáтний, *a.* privat; *adv.* -но privatim; -ий чоловік geschickter, kunstfertiger Handwerker.

Привболїкáти ся, sich verpflichten.

Привéдене, *n.* das Herbeiführen.

Приведéнне, *n.* *K.* II. 34, приведéнция, *f.* *Oc.* (61) V. 54 Vorfall, Zufall, *m.* Abenteuer, *n.*; 2)-ция, *Oc.* (61) V. 70 s. Прúвид, привúде.

Привéзти, (привезý, привезéш), *v. a.* zuführen, bringen (zu Wagen, zu Schiffe etc.).

Привелїя, *f.* s. Привилéй.

Прúверéда, *f.* *Py.* Eigensinn, *m.* Laune, *f.*

Приверéдливий, *a.* eigensinnig, launig, capriziös, *Py.*

Приверéчи, (-вéржу, -вéржеш), *v. a.* hinzuwerfen.

Приверженець, -енця, *m.* Anhänger, Parteigänger, *m.* *V.*

Прихильженьство, *n.* Anhänglichkeit, Ergebenheit, *f.* *Шар.*

Приверзнýти ся, *He.* приверзтú ся, *Ш.* I. 324 träumen, im Traume erscheinen, vorgaukeln.

Привернýти, привертáти, *v. a.* wiederherstellen, zurückgeben; 2) *v. n.* до чогó, (до когó) zu etw. hinkommen, -treten (abseits vom Wege) *K.* I. 188.

Привéсти, (привéду, привéдеш), *v. a.* herbeiführen, -bringen, an-, hinführen; dazubringen (до тóго); — до очúй confrontieren. [*Mi.* II. 411.

Прúвечер, *m.* Abendanfang, *m.*

Прививáти, *v. a.* s. Привинýти.

Прúвид, *m.* *K.* *IГ.* привúде, *He.* *Cm.* привúдїне, *Пол.* *n.* *pl.* привúденьки, привúдячки, Gesicht, *n.* Erscheinung, *f.* Truggebilde, Schattenbild, *n.* — сóнний, Traumgesicht, Phantom, *n.*

Привúда, *f.* Birne, *f.*

Привúдїти, *v. a.* *Зг.* erblicken; 2) — ся, привúджувати ся комý im Traume erscheinen, träumen, vorkommen, dünken.

Привúдний, *a.* scheinbar, vermeintlich, *Фр.*

Прúвидок, -дка, *m.* *K.* s. Прúвид, Schreckbild, *n.*

Привикáти, привúкнути, *v. n.* sich an etw. gewöhnen.

Привúклий, *a.* gewohnt.

Привúле, *n.* s. Привілє; 2) Art Todtenfest.

Привилéй, *m.* Privilegium, *n.* *adj.* привилéйний privilegirt, *K.*

Привилéйник, *m.* *K.* der Privilegiumsinhaber, *m.*

Привúнен, (-ннен), *a.* schuldig, mitschuldig.

Привинýти, *v. a.* einflechten, anbinden, dazuwickeln, s. Приложúти; привинтувáти mit Verband umwickeln.

Привитáне, *n.* Begrüssung, Bewillkommung, *f.* Gruss, *m.*

Привитáти, *v. a.* begrüssen, bewillkommen; — ся einander — —.

Привитúця, *f.* Cuscuta monogyna.

Привичáти, *v. a.* когó jmdn simulieren.

Привúчка, *f.* Angewöhnung, *f.*; 2) *dim.* привичéнька, *Me.*316 gewohnter Platz.

Привúчний, (-úшний), *a.* *Ke.*325 s. Привúклий.

Прúвід, -оду, *m.* Anleitung, Führerschaft, Unterweisung, *f.* Beispiel, *n.* — дáти A. geben; 2)Veranlassung, *f.* *Cm.*

Привíдця, *m.* *Ko.* 98 Anführer, Rädelsführer, Urheber, *m.*

Прúвіз, -езу, *m.* Zufuhr, Einfuhr, *f.*

Привíй, -óю, *m.* Reif am Joch zum Anstecken an die Deichsel, *m.*

Прúвіль, *f.* s. Пожúток, *Gr.* 26.

Привілє, *n.* freier Raum, freies Feld, Freiheit, *f.* freieres Leben, *M.* III. 101; Herzenslust, Bequemlichkeit, Gelegen-

heit, *f*. [gelegen.
Привільний, *a*. vortheilhaft, gut
Привірок, -рка, *m*. der zu unterpflügende Dünger. [hängen.
Привісити, привішати, *v. a*. an-
Привіска, *f*. Anhängsel, *n*. *C*. II. 152.
Привість, -істи. *f*. *Ос*. (61) VII. 34 s. Повість.
Привіт, -іту, *m*. das Willkommenheissen, Gruss, *m*.; 2) Höflichkeit, Leutseligkeit, *f*.
Привітити, *v.a*. *M*. II. 48 freundlich, leutselig grüssen, l. aufnehmen.
Привітливий, *V*. привітний, *a*. привітник, *m*. *Cm*. привітниця, *f*. *Ч*. III. 145. freundlich, traut, leutselig, höflich.
Привітливість, привітність, -ости, *f*. Freundlichkeit, Leutseligkeit, *f*.
Привічити ся, s. Привитати (ся).
Привіяти, привівати, *v a*. anwehen.
Привкоктувати, *v.n*. s. Кокати.
Привластити, привлащувати, *v. a*. собі щось *K*. *Term*. sich aneignen, an sich reissen, usurpieren.
Привластник, *m*. Usurpator, *m*. *Пар*.
Привлащене. *n*. Aneignung, *f*.
Привлечи (-влекти). s. Приволочи.
Привод, -оду, *m*. Herbeiführung, Zustellung zur Assentierung, *f*. *Кн*; 2) s. Привід 2) *Cm*.
Приводець, -дця. приводчик, *m*. s. Привідця, *АД*. I. 166.
Приводини *pl*. zweiter Hochzeittag.
Приводити, s. Привести.
Приводниця, *f*. Anführerin, Führerin, die Erste, *Кв*. 107; 2) Kupplerin, Zuhälterin, *f*. *K*.
Привозити, s. Привезти.
Привозний, привозовий, *a*. Einfuhr-, Import-.
Приволе. *n*. s. Привіле.
Приволочи, приволочити, *v. a*. herbeischleppen, ziehen; 2) -йти zueggen.
Приволочка, *f*. Art Fischernetz.
Приворожити, *v. a*. dh Zauberei an sich ziehen.
Приворотень, -тня, *m*. Pyrethrum corymbosum; 2) Neottia nidus avis; 3) Tanacetum vulg. [edrys.
Приворотка, *f*. Veronica chama-
Приворотний, *a*. -е зїле das zum Zurückgewinnen, Wiederansichfesseln dienende Zauberkraut, zuwendend, *Еф*.
Приворотниця, *f*. die gern am Thore steht, *Mi*. II. 411.
Привороток, -тку, *m*. Zufluchtsort, *m*. -stätte, *f*. *Гол*. III. 254; 2) Gelingen, Glück, *n*. [tlich.
Привселюдно, *adv*. *Cm*. ganz öffen-
Привстати, *v. n*. stehen bleiben, *Ш*. II. 234.
Привяз, *m*. привязь, *f*. Alles was zum Binden dient: Riemen, Strick, *m*. Band, *n*. Schnur, Kette; Fessel, *f*; 2) das Anbinden; *P*. I. 190 держати язик на привязї die Zunge im Zaume halten. [hänglichkeit, Pietät, *f*.
Привязанність, -ости, *f*. *T*. An-
Привязати, привязувати, *v. a*. anbinden, fesseln; verbindlich machen; * — ся до кого jmdm immer auf dem Halse liegen. [напасть, Chicane, *f*.
Привязка, *f*. *H*. 56 s. Причепа,
Привянути, привядати, *v.n*. welk werden, einwenig verwelken, eintrocknen; *adj*. привялий.
Пригад. *m*. *Cв*. пригадка. *f*. *Вах*. Erinnerung, *f*.; 2) das Ausgesonnene.
Пригадати, пригадувати, *v. a*. erinnern, in Erinnerung bringen; — собі щось, когось sich an etw., an jmdn er.; — ся комусь sich in jmds Erinnerung bringen; 2) aussinnen.
Пригальмувати, s. Гальмувати.
Пригалузистий, *a*. mit zahlreichen Zweigen.
Пригана, *f*. *Фр*. s. Догана.
Приганяти. s. Пригнати.
Пригар, пригарок, -рка, *m*. das Angebrannte von Speisen in e. Kochgeschirr; 2) Geruch von Angebranntem, brandiger Geruch. [nenstein, *m*.
Пригаринок, -нку, *m*. *Пол*. Pfan-
Пригарувати, *v. n*. s. Пригоріти.
Пригасити, пригашувати, *v. a*. einwenig auslöschen; dämpfen; 2) пригасати, *v. n*. langsam verlöschen.
Пригати, пригнути, *v. n*. *B*. sich emporschnellen.
Пригатити, (пригачу. пригатиш), *v. a*. abdämmen; 2) überschütten, überdecken, belasten, *ВБ*. [s. Гатка.
Пригаток, -тка, *m*. kleiner Damm,
Пригварити, *v.a*. s. Примовляти 2).
Пригвоздити, *v. a*. annageln.
Пригижкуватий, *a*. — вовк,

K. II. 35 Werwolf, Menschenwolf, *m*.

Пригинáти, *v. a.* s. Пригнýти.

Пригíдливий, *a*. -е сьвято Fest des heil. Erzengels Gabriels (13. Juli) u. das F. der Wunderthat des Erzen. Michael (6 Sept.) wann den Verletzer des Feiertages ein Unfall (пригóда) trifft, *Зап*. II. 359.

Пригíжний, *a*. gut verwendbar, anstellig, handlich, (год-).

Пригíн, -óну *m*. Ч.V.1190 Antrieb,*m*.

Пригíнчивий. *a*. § s.Загóнистий.

Пригíнщик *m*. *Под*. Arbeitsantreiber, *m*. (in d. Fabr.).

Прúгір, -ора, *Ш*. I. 227. прúгірок, -рка, *У*. *m*. Bergvorsprung; Hügel, *m*.

Прúгірсть, -ости. *f*. s. Прúгорщ.

Прúгісне, (-гістне), *s. a. n.* пригістник. *m*. Gastgeschenk; Angebinde,*n*.

Прúгіст, -осту, *m*. *Ф*. Gruss, *m*. Begrüssung, *f*. Willkommen, *n*.

Прúглавки, *pl*. Art Werkstück in d. Mühle. [schwichtigen; laben, *Ф*.

Приглагóїти, *v. a* beruhigen, be

Приглагóлювати. *v.a.Ф*. s. Примовляти. [glatt streichen, g. kämmend.

Приглáдити, (-áджувати). *v. a*.

Приглєдíти, пригляáдувати, *v. n.* за ким beaufsichtigen, Obacht geben; — за дїтьмú die Kinder warten; 2) — ся, приглядáти ся, приглянути ся, zusehen, zuschauen, anschauen, betrachten, bemerken. [(*Фр*.).

Приглýпати, *v. a.* § s. Вúгадати

Приглýхнути, *v. n.* ein wenig taub werden; verstummen. [ersticken.

Приглушáти, (-úти) *v.a.*betäuben,

Пригнáти, (прижéну,прижéнеш). *v. a.* herbei-, zutreiben, hin-, auftreiben; 2) fest anschlagen (дóшку etc.); 3) — ся herangelaufen kommen.

Пригнестú, (-їстú *K*.)пригнетáти. *v. a.* zu drücken, pressen.

Прúгнет, -ету, *m*. Druck, *m*.

Пригнїздúти ся, sich hinzunisten; sich anschmiegen.

Пригнї́т, -їту, *m*. das Braunmachen des Brodes vorn im Ofen beim Backen: на — розпалúти.

Пригнїтúти, *v.a.* zum Zwecke des пригнї́т Feuer anmachen; 2) s. Пригнестú *C*. I. 183. [krummbiegen.

Пригнýти, *v. a.* um-, anbiegen,

Приговíрниця, *f*. *Фр*. Zauberin, *f*. (dh Zauberworte).

Приговорúти, приговóрювати, *v. a.* dabei reden, sprechen; 2) zureden, до сéрця комý, — до кóго — gewinnend reden, rathen.

Приговóрка, *f*. Spruch, *m*. *Кв*. 342.

Пригóда, (*d*. -óдонька), *f*. Zufall, Vorfall, *m*. Ereignis, *n*. Gelegenheit, *f*.; 2) Abenteuer, Erlebnis; Unglück, Missgeschick, *n*. Noth, *f*.; Liebesabenteuer, *Ш*. I. 224; в пригóдї *Ш*. I. 327. II. 50 gelegentlich; стáнути комýсь в -дї jmdm gelegen kommen, in der Noth beistehen; на пригóду *Ш*. I. 361 zu Hilfe, zum Beistand.

Пригодúти, *v. a.* günstig ertheilen, darreichen, *У*.; 2) — ся, пригоджáти ся *Зар*. sich treffen, vorkommen, *b*) — ся до когó jmdn brauchen.

Пригóдний, *a*. dienlich, nützlich, günstig. [keit, Nutzbarkeit, *f*. Nutzen,*m*.

Пригóдність, -ости. *f.С*. Tauglich-

Пригóдом. з —, *adv*. s. Перегóдом.

Пригодувáти. пригодóвувати, *v. a.* dazu, mehr (od. einwenig) mästen.

Пригóжий, *a*. s. Погóжий (водá) *Др. с.* 113. *Мс*. 209; 2) überaus schön *Ч*. IV. 371; *adv*. пригóже zutreffend, schicklich, *H*. 244. [kissen, *m*.

Прúголове, *n* *Mi*. II. 411. Kopf-

Прúголовок, -вка, (*d*. -очок), *m*. *Ч*. III. 324 Kopfwickelzeug, *n*.

Приголóмшити, *v. a.* übertäuben, übertölpeln, ersticken.

Прúголос, -су. *m*. Mitlaut, *m.H*. VI.

Прúголубий, *a*. bläulich.

Приголубúти, *v. a.* liebkosen um an sich zu ziehen. [send, zart.

Приголублúвий, *a*. *Гр*. liebko-

Пригомзнýти ся, ekelig, widerlich werden. [arbeit, *f*.

Пригóн, -óну, *m*. s. Пригíн; Frohn-

Пригонúти, *v.a.K*. s. Пригнáти.

Пригóнний, *a.s.m*.† Frohnbauer,*m*.

Пригорíти, *v. n.* anbrennen, ein wenig verbrennen (стрáва).

Прúгород, *m*. Landstädtchen, *n*. Flecken, *m*. (nahe bei e. grossen Stadt) *Ш*. I. 216; *adj*. прúгородний, nahe bei der Stadt befindlich.

Прúгорода, *f*. s. Перéстава; *dim*. прúгородка abgegrenzter Raum in e.

Stalle etc. s. Перегорідка.
Прѝгорок, -рка.*m.Н.*281 s.Прѝгір.
Пригортáти, пригорнýти.*v a.* an sich scharren, hinscharren, fassen u. an sich ziehen, an sich drücken; 2) bedecken; — ся sich anschmiegen: до когó.
Прѝгорщ, прѝгорща, прѝгоршня, *f.* beide hohle Hände zusammengehalten; -щами mit beiden Händen.
Пригорю́нити ся. *gr.* traurig, verstimmt werden.
Пригостѝти, *v. n.* (als Gast) ankommen, *Мог.* — в гостѝну *Ф.* zu Gaste kommen; 2) *v. a.* bewirten.
Приготóва, *f. Фр.* приготóване, приготóвлене, *n.* Vorbereitung; Bereitschaft, *f.*: мáти ся на приготóві in B. sein; 2) Verfertigung, *f. Пол.*
Приготовáльний, *a. ОБ.* vorbereitend.
Приготовáти, (-вити). *v. a* vor-, zu-, bereiten, zurichten, bereit halten; — ся sich vorbereiten.
Прѝгра, *f.* s. Перéгра.
Пригравáти, (-гривáти), *v.n.* dazuspielen, mit Musik begleiten, accompagnieren.
Прѝград, *m.*s.Тóя *Вол.* [aufputzen.
Пригрмýзити ся. § sich etwas
Пригребáти, (-гребстѝ), *v.a.* zuscharren, -barken; 2) пригребнýти, *a. n. Ко.* 106 rüstig rudern.
Пригрéбиця, *f.* Ofenloch, *n.*
Прѝгривка.*f.*Vorspiel,Präludium,*n.*
Пригрижѝти, *v. a.* mit Sorge (гризá) etw. verschaffen.
Пригрів, -іву, *m.* sonnige Stelle.
Пригрівáти, пригрíти, *v. a.* einwenig wärmen, auf-, -erwärmen; *v. n.* сóнце пригрівáє leiht genug Wärme.
Пригрожáти, (-óжувати), пригрозѝти, *v. a* drohen, androhen, dräuen, комý sich in Drohungen gegen jmdn ergehen; когó zu Paaren treiben, bezwingen. [Strenge, *f.*
Пригрóза, *f. Ч.* IV. 596 Drohung,
Пригрýбник, *m.* eine Nische, ein Winkel bei der грýба.
Пригрустѝти, *v. a. Ч.* IV. 128 betrüben, bekümmern, [грусть, *gr.*].
Пригранѝчний, *a.* Grenz-, *Ст.*
Пригýбити, (-бляти), *v. a.* das Trinkglas an den Mund bringen, es mit Lippen berühren, kosten, *Кух. Ст.*
Прѝгузок, -зка, (*d.pl.* прѝгузочки) Arschbacke, *f.*
Прѝгулень, -льня *m.*s.'Одгулень,
Пригýн, *m.* Schnellkäfer,*m.* (Elater).
Пригýнка *f.*Hüpfspinne *f.*(Salticus).
Придабáшка, *f.* s. Придибáшка.
Придавáти, (-даю́, -даéш), s. Придáти.
Придавѝти, (-вляти). *v. a.* an-, zudricken; unterdrücken; andrängen.
Прѝдавка, *f.* Zugabe, *f.* Zusatz, *m.*
Прѝдавний, *a. Гол.* angehängt, vorgesetzt, vorgeschlagen (in d. Gramm).
Придáжний, придáйний, придáлий, *a.* s. Придáтний.
Прѝдане, *s. n. a.* Mitgabe, Mitgift, Aussteuer,*f.* Brautschatz, *m* Heiratsgut,*n*,
Придáне, прѝданки, *Н.* 155 *Ш.* II. 189, *pl.* (*sgl.* придáнець, прадáнчик, придáнничок, *gew. pl.*) Familienglieder der Braut, Hochzeitgäste von Seiten der Braut, *Марк.* 134.
Прѝдарний, *a.* zufällig, *Пар.*
Прѝдарність, -ости, *f.* Zufälligkeit, *f.*
Придáрок, -рку, *m. Зг.* прѝдарка, *f. Пар.* Zufall, *m.*
Придáти, (придáм, придáш, придáсть), *v. a.* zu-, hinzugeben, beifügen, hinzuthun, mitgeben; якійсь річи — значіне einer Sache eine gewisse Bedeutung beimessen; 2)— ся dazupassen, angehen, wozu tauglich brauchbar sein (до чогó), gelegen kommen; *b)* — ся комý sich treffen, vorkommen, erscheinen *Др. с.* 108; *c)* — ся на когó jmdm ähnlich werden, entsprechen.
Придаткóвий, *a.* attributiv, *Бор.*
Придáтний, *a.* brauchbar zu etw. tauglich, nützlich.
Придáтність, -ости, *f.* Beigabe, Errungenschaft, *f. Т.*; 2) Tauglichkeit, Brauchbarkeit, *f.*; Nutzwert, *m.*
Придáток, -тку, *m.* s d. folg., *Н.* 207; 2) Attribut, *n. Бор.*
Придáча, *f.* Zugabe, Zusatz, *m. С.* I. 45. *Не.* в хáті є придáча das Haus hat gute Einrichtung, ist gut, bequem eingerichtet; 2) besonderer Vorfall, *Ст.*
Придáчний, *a.* s. Придáтний, *Кн.*
Прѝдбане, *n.* das Erworbene; 2)

Erwerbung, *f.* [erwerben, verschaffen.
Придбáти, (-дбáю, -дбáєш), *v. a.*
Придвéре, *n. ВБ.* Platz nahe an der Thür, Vorhof, *m.* Vorhalle, *f.*
Придвéрний, *a.* an der Thür befindlich, stehend. [beitragen.
Придвúгати, *v. a.* eine Last her-
Придвóрний, *a.* zum Hofe geh., Hof-.
Придвóрцї, *pl. Cm.* die Herren vom Hof, Hofleute, *pl.* Hofstaat, *m.*
Придержáти, придéржувати, *v. a.* auf-, anhalten; vorenthalten; — ся чиéї гáдки jmds Meinung folgen, mit jmdm halten.
Прúдержка, *f.* Vorhalt, *m.* [*n. Term.*
Придéржниця, *f.* Detentionshaus,
Приджиджýлити, *v. a.* verzieren; — ся sich stutzerhaft kleiden, *H.* 218.
Придвеґльóваний, *a. Кух. Ос.* (61) XI 26? s. d. folg. [Kokette.
Придвиґльóванка, *f. Ко.* 86 feine
Придзьобáтий, *a.* subrostratus, *B.*
Придúбати, *v. a.* ertappen, erwischen; 2) mit Mühe hinkommen, -trotteln, *Ш.* II. 248.
Придибáха, *f.* § Neigung, *f.* Hang, *m.*
Придибáшка, *f.* Vorwand, *m.* Gelegenheit, *f.* s. Пригóда.
Прúдибка, *f.* Fallsucht, Epilepsie, *f.*; 2) Magenkrampf, *m.*
Придивúти ся, придивля́ти ся, s. Приглядáти ся. [Передирáти ся &.
Придирáти ся, & прúдирка, & s.
Прúдих, *m.* Hauch, *m.* spiritus, aspiratio, *Бор.*
Придихóвий, *a.* gehaucht, aspirirt.
Придíл, -óла, *m.* s. Подóлок. [gen.
Придїлáти, *v. a. У.* machen, anbrin-
Придíлене, *n.* Zutheilen, *n.*; Bestimmung, *f. Зг.*
Придїлúти, (-ля́ти, -дíлювати), *v. a.* zutheilen; bestimmen. [ankleiden.
Придíти, *v. a. Др. с.* 304 anziehen,
При-днéви, = поднéви, *adv.* bei Tage.
Придóба, (-óбонька), *f.* Angemessenheit; Tauglichkeit, *f. Зак.*; 2) praktischer Nutzen *M.* II. 202.
Придобáчка, *f.* s. Прúдибка 1).
Придóбний, *a.* schicklich, entsprechend; bequem, gemächlich, (*adv.* -но) *M.* II. 206.
Придобрúти ся, придóбрювати ся до когó um jmds Gunst buhlen.
Придогля́нути, *v. a. Ч.* V. 442 s. Приглянути. [*m.* kleines Thal, *Левч.*
Придолúнка, *f.* придолúнок, -нку,
Прúдолоб, *m.* s. Грядíль.
Придóлок, -лка, *m.* s. Придíл.
Прú-домі, *adv.* zu Hause, daheim.
Придóптувати, придóптати, (-дóпчу, дóпчеш), *v. a.* niedertreten, auf etw. treten. [legen.
Придорóжний, *a.* am Wege ge-
Придорóжник, *m.* Cichorium intybus. [мáти ся.
Придрімнýти, *v. n.* s. Передрі-
Придувáти, придýти, *v. a.* heranwehen.
Придýмати, придýмувати, *v. a.* erdenken, aussinnen, erfinden, erdichten; 2) *ptc.* придýманий *K.* überlegt, durchdacht. [heit, Blödsinn, *m.*
Прúдур, *m. Левч.* geringe Verrücktheit
Придýркуватий, *a.* ein wenig dumm, blöde.
Придусúти, придушúти, (-ýшувати), *v. a.* niederdrücken; 2) dämpfen, ersticken. [wohlergeben.
Придя́чити ся, wohlgefallen; 2)
Приéм, *m.* приемúни *pl. Вах.* (*aug.* приемчúще, *Зап. Вер.* I. 35) Aufnahme, *f.* Empfang, *m.* Reception, Bewirtung *f.*
Приéмина *f.* Manier, Geberde, *f. Cm.*
Приéмний, *a.* receptiv, passiv, *Ил.* 2) —, прúемкий angenehm, *ГШ.*
Приéмність, -ости, *f.* s. Приятність. [*v. a.* s. Притиснýти.
Прижáти, (прижмý, прижмéш),
Прижда́ти ся, s. Діждáти ся.
Прижень, хвостинець — Schwanzmonade, *f.* (Bodo saltans). [стáти).
Приженúти ся, einheiraten, s. При-
Прижерéльний, *a.* Quellen-, *Вах*
Приживáти, прижúти, *v. a. K.* II. 48 hinzuerwerben, erarbeiten; — дітúй Kinder bekommen, K. erzeugen; 2) — ся *Ч.* V. 718 von Pflzen: Wurzel schlagen, sich bekleiben s. Приймáти ся; *ptc.* прижúтий, erzeugt, gezeugt *Не.*; прижúтний син natürlicher, ausserehelicher Sohn, *Cm.*
Прижúна, *f.* Knüttel, *m.*
Прижмýрити, (-ýрувати), *v. a.* — óчи die Augen halb zudrücken, schliessen, zubliuzen.

Прижмурки, *pl.* *КУ.* s. Піжмурки. [тиснути.

Прижучити, *v. a.* *Кв.* s. При-

Призабути, (призабуду, -будеш), *v. a.* einwenig vergessen.

Призапасти, *v. a.* Vorrath machen, verschaffen, *Л.* 54. vorräthig haben, *Кч.* 400. [werden, *У.*

Призатуманїти, *v. n.* von Sinnen

Призьба, *f.* *Левч.* s. Приспа.

Призбирати, (-бер-), призбирувати, *v. a.* aufsammeln.

Призброїти, *v. a.* bewaffnen.

Призвати, (-зову, -зовеш). *v. a.* s. Призивати.

Призвести, (-зведу, -зведеш), *v.a.* *Ос.* (61) V. 20 ausführen, zustande bringen, vollbringen.

Призвичаєне, *n.* призвичка, *Др.* призвичайка, *Левч.* *f.* s. Привичка.

Призвичаїти, призвичаювати, *v. a.* angewöhnen.

Призвід, -оду, *m.* Muster, Beispiel, *n.*

Призьвіздок, -дка, *m.* *Фр.* Sternchen, *n.* Sternschuppe, *f.*; 2) Nebenplanet, *m.* [Erlaubnis, *f.*

Призвіл, -олу, *m.* призволене, *n.*

Призводити, (призводжу, -зводиш), *v. a.* кого на добрий ум *КС.* (83) II. 471 gut belehren; 2) zusammenbringen, -hetzen, *Ст.* s. Призвести.

Призволити, (-ляти), *v. a.* erlauben; 2) кого до чого jmdn wozu zu gewinnen suchen, jmdm etw. vorschlagen, *Ст.* [anwendung, *f.*

Приздачня, *f.* *В.* Anwendung, Nutz-

Приздачувати, *v. v.* anpassen, aneignen, *В.* [grünreif, *Mi.* II. 363.

Призеленкуватий, *a.* grünlich,

Приземистий, *Фр.* приземкуватий, *М.* II. 182, *a.* приземок, -мка. *m.* *М.* II. 8 wenig vom Boden hinaufgewachsen (v. Buben &); stämmig, untersetzt, von niedriger, untersetzter Statur; niedrig bei der Erde, n. am Boden, *К.*

Приземний, *a.* grundständig, *Вол.*

Призерний, *a.* kurzsichtig, *Gr.* 25.

Призив, *m.* призиване, *n.* Ruf, Anruf, *m.* Einladung, *f.* [rufen; einladen.

Призивати, *v. a.* anrufen, herbei-

Призивний, *a.* Einberufungs-.

Призимки, *pl.* frühe Winterkälte.

Призимок, -мку, *m.* s. Зимівле, *ВБ.*

Призирати, *v. a.* s. Доглядати 2) — ся s. Приглядати ся.

Призирний, *a.* dh Hexerei hervorgekommen *Ч.* I. 111. [Obacht, *f.*

Призір, -ору, *m.* Aufsicht, Wartung,

Призма, *f.* Prisma, *n.*; призматичний, *a.* prismatisch.

Признавати, & s. Признати &.

Признак, (*d.* -ачок), *m.* Merkmal, Symptom; Andenken, *n.* *adj.* признаковий charakteristisch, *Пол.*

Признака, *f.* s. Признак; merklicher Fortschritt in e. Arbeit.

Признакомити ся, *М.* III. 136 s. Познакомити ся.

Признане, *n.* Geständnis, Bekenntnis, *n.*; 2) Zugeständnis, *n.* Anerkennung, *f.*; Prämisse, *f.*

Признати, (признаю, -знаєш), *v.a.* anerkennen, znerkennen, zusprechen; zugestehen, zugeben; 2) erkennen, s. Пізнати, *IГ.*; 3) — ся bekennen, gestehen: до вини die Schuld — —; *b)* — ся до кого (до чого) sich als Eigenthümer, Vater & jmds bekennen, ausgeben; mit jmdm Beziehungen unterhalten, jmds Gleichgesinnter sein.

Призначене, *n.* Bestimmnng, *f.* Verhängnis, *n.*

Призначити, (-ати), *v. a.* bestimmen; 2) anmerken *Н.* III.

Призолотка, *f.* Goldbordüre, *f.* *В.*

Призон, *m.* *Мог.* la prison, Gefangenschaft, *f.* [*Еф.* 27.

Призор, s. Призір; 2) s. Уроки,

Призористий, *a.* kurzsichtig.

Призочити, *v. a.* *К.* I. 160 auf jmdn achtgeben, jmdn belauern.

Призра, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* *Левч.* *Mi.* II. 12.

Призрак, *m.* Phantasiegebild, Phantom; Gespenst, *n.* *Зг.* *Ваг.* Erscheinung, Sinnesvorspiegelung, Hallucination, *Ил.*; Luftspiegelung, *f.* — морский Seegesicht, *n.* *Пол.* [werden, *Мл.*

Призріти, *v. n.* s. Дозріти, reif

Призро, *adv.* neidisch, scheel; 2) verächtlich, *М*+*Б.* 237.

Прийдешний, (-дишний, -дішний, *Не.*), *a.* *Ст.* *Т.* s. Будучий. [чина.

Прийдість, -ости *f.* *Не.* *Фр.* s. Буду-

Прийма, *f.* s. Прием; 2) das Aufgenommene, Angeeignete (поле &); 3)

Alles was fortnimmt, fortholt: der Henker, Teufel &; 4) *m. f.* s. Ворожбúт, ворóжка: метáти на при́йму = итú до в.; 5) die 5 te grössere u. längere Saite auf der бандýра, *Зап.* I. 345.

Приймáк, *m.* der Aufgenommene, der Eidam (Schwiegersohn) im Hause der Eltern seiner Gattin *Ч.* III. 127; 2) Adoptiverbe, *m.* [від-мастка I).

При́йманка, *f.* Mehl (Brei) zur

Приймáти, (-и́ти), *v. a.* annehmen, aufnehmen; когó чим womit gastlich bewirten; 2) — бідú (бідý), невóлю leiden, ertragen; Antheil woran haben, *АД.* I. 212. 215; 3) — мукóю & борщ etc. mit Mehl untermischen, versetzen, einmachen; 4) — ся Wurzel schlagen, sich bekleiben, fortkommen; *b*) — ся чогóсь etw. annehmen, womit einverstanden sein.

Приймáчка, *f.* Pflegetochter, *f.*

Прийменник, *m.* Vorwort, *n* Präposition, *f.*; *adj.* прийменний präpositional, *Пар.*

При́йми, *pl.* у при́ймах als Eidam, als Schwiegersohn; до дочки́ у при́йми приетáти, *К.* I. 46. [Pflegesohn, *m.*

При́ймит, приймúч, *m.*s.Приймáк;

Приймúця, *f.Гол.* III. 110 Braut, *f.*

Приймúчка, *f.* s. Приймáчка, (*coll. m.* und *f.* приймичі, *pl.*).

Прийня́ти, s. Приня́ти, *Ог.* 90.

Прийóм, -му, *m.* Assentplatz, *m.* Assentierung, *f.* [rungscommissär, *m.*

Прийóмщик, *m.* Ч. V. 997 Assenti-

Прийтú, (при́йдý, при́йдеш), *v. n.* kommen, ankommen (wohin); 2) — до сéбе zu sich kommen, wieder gesund werden, sich erholen, genesen; 3) при́йдé мені від вас ще 3 ри́ньскі & mir kommen noch, stehen aus, gebühren von Ihnen 3 Gulden &; 4) прийшлó (ся) до тогó, що... es kam dazu, es ist so weit gekommen, dass...; прийдé ся емý жéбрати er wird noch zuletzt betteln müssen. [дýчий.

При́йшлий, *a. М.* III. 144 s. Бу-

При́їзд, (*d.* -онько), *m.* Ankunft, *f.* das Ankommen.

Приїздúти, приїзджáти, *v. n.* ankommen (zu Wagen, zu Pferde etc.).

При́їздний, *a.* ankommend, zur Ankunft geh., angekommen, zugefahren.

Приїмúще, *n. Ч.* V. 1053 Aufnahme, Zufluchtstätte, *f.*

Приї́сти, *v. a.* зýби собі — die Zähne dh langen Gebrauch abnutzen, eig. * lange Praxis hinter sich haben, *Мог.*

Приї́хати, *v. n.* s. Приїздúти.

При́кадок -дка, *m.* kleiner Bottich.

Прикáжчик, (-áзчик, -áщик), *m. gr.* Amtmann; 2) Handlungdiener, Kaufmanns-, Ladendiener, Commis, *m.*

Прикажчукувáти (-азч-), *v. n. С.* II. 25 прикáжчик sein. [Gebot, *n.*

При́каз, *m.* приказáне, *n.* Befehl, *m.*

Приказáти, прикáзувати, *v.a.* dazusagen, beim Reden hinzufügen; 2) an-befehlen, gebieten; 3) — ся in Erinnerung kommen: най ся не прикáзує! verhüte es Gott! fern bleibe es!

При́казка, *f.* Spruch, Kernspruch, *m.* Sprichwort, *n.*; 2) Fabel, Parabel, *f.*; 3) Anecdote, *f.* [anstossendes Stübchen.

При́калабок, -бка, *m. P.* II. 180

Приквáпно, *adv. МШ.* sehr eilig.

Прикидáти, прикúдувати, прикúнути, *v. a.* hinzuwerfen, zuwerfen, bewerfen; hinaufwerfen; verschütten, verlegen; 2) verwerfen, (nicht Convenierendes) nicht annehmen wollen; 3) — ся дóбрим etc. sich gut etc. stellen, Güte vorgeben, heucheln; — ся псом etc. sich in einen Hund etc. verwandeln; *b*) — ся vom trächtigen Vieh: vor dem Jahrmarkt Junge werfen; *c*) прикúнуло ся es entstand ein Geschwür.

При́кидка, *f.* Zusatz, *m. Не.*

Прикидлúвий, *a.* unterschoben, falsch, trügerisch, gleissnerisch, *Гр.*; 2) leicht eiternd, schwärig.

Прикипáти, прикипíти, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *С.* I. 242; — до морозкý aufrieren *Ме.* 237; festsieden, hartkochen, *P.* II. 8.

Прикúдчивий, *a. М.* II. 140 до когóсь sich an jmdn heftend, zudringlich; allzu dienstfertig. [лень.

Прикíл, -óла, *m.* s. Припін, прúко-

Прикíльне, *n. coll.* s. Прúкóлень.

Прикíпник, *m.* s. Пригáринок, *m. Пол.*

Прúкір, -óру, *m.* s. Прúкрість.

Прикітúти, *v. a.* s. Прикотúти.

Прикíчний, *a.* s. Притíчний.

При́клад, *m.* Zusatz; 2) Beispiel, *n.*;

3)s.Прúкладка; 4)Anpassung *Под.*; Anstelligkeit, Fertigkeit „das Zeug wozu", *Фр.*; 5) —, прúкладь, *f.* (*Ф.*) Kolben, Kolbenfläche (am Gewehr) die man an den Backen anlegt.

Прикладáти, приклáсти, *v. a.* anlegen, hinzulegen, hinzufügen, dazusetzen; anschlagen, auflegen, beilegen; aufdrücken (печáть); 2) gegen einander halten, vergleichen; aussinnen, erdenken; 3) — ся до чогó wozu beitragen, Antheil woran nehmen; einer Sache mit Fleiss obliegen.

Прúкладка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) witzige Bemerkung, Witz; Calambour, *m.*; 3) Beiname, Spitzname, *m. Ч.* III. 179.

Приклáдний, *a.* anstellig, geschickt; passend.

Прúкладок, -дкá, *m.* Attribut, *n He.*

Приклеïти, (-клéювати), *v. a.* anleimen.

Прúклепка, *f.* Anlass, Gelegenheit, *f.* (im bösen Sinne); 2) s. Нáпасть.

Прúклик, *m.* Zuruf, *m. T.*

Приклúкати, приклúкнути, *H.* 169. *v.a.* herbeirufen, zu sich bescheiden.

Прúклïт, -їту, *m.* прúклïть, -їти, *f.* Vorbau, Zubau, *m.* s. Гáнок.

Приклонúти, (-нáти), приклóнювати, *v. a.* niederbeugen, senken, biegen; 2) bewegen, überreden, geneigt machen *Кч.* 183; — ся до чогóсь sich wozu bewegen lassen; zuwillen sein, Folge leisten.

Приклóнний, *a.* zugeneigt, gewogen.

Приклóнник, *m.* Anhänger, *m. Нав.*

Приклóнність, -ости, *f. У.* Geneigtheit, Gewogenheit, Anhänglichkeit, Hingebung, *f.*

Приключáти ся, (-úти ся), vorfallen, sich ereignen, geschehen, *Л.*89. *M.*

Прúключка, *f.* (günstige) Gelegenheit, Zufall; Anlass, Vorwand, *m.*

Приклякáти, приклякнути. *v. a.* mit dem Knie (beim Knieen) zudrücken; 2) *v. n.* niederknieen.

Прикмéта, *f.* Merkmal, Zeichen, *n.*; 2) Eigenthümlichkeit, Eigenschaft, *f.*; 3) günstige Lage; s. Примíта.

Прикмéтний, (-кмíтний, *Зар. Левч.*) *a.* merklich, bedeutsam, bekannt, ansehnlich, s. Примíтний.

Прикмітúти, (-кмітувáти, -кмічáти *Ч.* V. 720), *Wgr.* 109. *Гол.* s. Примінúти, примічáти; прикмíткувати собí, *Зар.* bei sich die Bemerkung machen.

Прикóва, *f.* на прикóві, *Me.* 395 angeschmiedet, angekettet.

Приковáти, s. Прикувáти.

Прúколень, -льня, *m.* Pflock, kleiner Pfahl, Pflock des припíн; 2) Brükkenpfahl, *m.*; 3) Zaunstütze, *f.*

Приколóти, (-óлювати), *v.a.*s. Пришпилúти.

Прúколоток, -тка, *m.* s. Оклéпанець; kleinerer околíт.

Прúкомірок, прúкомурок, *P.* I. 39, -рка, *m.* eine Nische, eine Vorbaut bei d. Vorrathskammer.

Прúконець, -нця, *m. ОП.* приконéче, *n.* Ende, *n*, на -цї zu Ende.

Приконечник, *m.* der Theil am Ende e. Gegenstandes, z. B. einer Peitsche *P.* II. 183.

Прúконопа, *f.* & приконóпити, & s. Принáда & *B.*

Приконóпник, *m.* Sandwurm, *m.* (Arenicola) *B.*

Прикопáти, (-óпувати), *v. a.* noch dazu graben; 2) eingraben (гнúй).

Прикопúти, *v. a.* er-, zusammensparen, *Левч.*

Прúкорень, (-рінь), *m.* Stock, Stumpf eines abgehauenen Baumes, *M.* II. 114; Wurzelstock, Baumstrunk, *m. B.*; 2) Pflock um daran das Pferd anzubinden, *АД.* I. 138 s. Прúколень 1).

Прикормúти, *v.a.*s. Пригодувáти.

Прикоротáти, *v.a.* zwingen; s.d.folg.

Прикоротúти, (-орóчу, -орóтиш), *v. a.* kürzer machen, verkürzen; einschränken; 2) *beschwichtigen, *Зг.*

Прикóрпати, *v.a.* in kleinem Quantum zusammenlegen, -sparen, *vgl.* Кóрпати.

Прикóрхнути, *v. n.* sich ducken um einwenig zu schlummern.

Прикохáти, s. Прихувáти.

Прúкохок, *m.* s. Прихóвок.

Прикрадáти ся до чогó, s. Підкрадáти ся.

Прикрáйчик, *m.* Marginulina, *B.*

Прикрáса, *f.* Schmuck, *m.* Verschönerung, *f.*

Прикрасúти, прикрашáти, (-áшувати), *v. a.* schmücken, verschönern, zieren; 2) ausschmücken, beschönigen.

Прúкрасний, *a.* überaus schön, s. Пре-.

*

Прикри́вало, *n.* Decke, *f.* Deckel, *m.* s. Віко.

Прикрива́ти, прикри́ти, *v. a.* bedecken, zudecken, verdecken; decken, beschützen; verhehlen, bemänteln.

При́крий, *a.* steil, jähe (гора́); 2) lästig, beschwerlich, schroff; widrig, verdriesslich; *adv.* при́кро, (наверну́ти &), jäh, zu schnell, zu plötzlich *M.*; — — кому́сь es thut jmdm leid, ist unangenehm, schmerzlich. [ker schreien.

Прикри́кнути, *v. n.* lauter, stär-

Прикрите́, прикри́ване, *n.* das Bedecken, Ueberdeckung, *f.* das Verbergen, Verhehlen.

Прикріпи́ти, (-крі́плювати), *v. a.* fest anheften, annageln, anbringen; befestigen.

При́крість, -ости, Unannehmlichkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Verdruss, *m.*

Прикрої́ти, прикра́ювати, *v. a.* zuschneiden. [halt thun.

Прикроми́ти, *v. a.* bändigen; Ein-

Прикро́тний, *a.* -е ді́ло schwer, mühevoll *ГЕ.* (*Пр.* III. 10).

При́крут, *m.* was zum Zudrehen dient, s. Ужі́вка.

Прикрути́ти, прикру́чувати, *v.a.* fest zudrehen, drehend zusammenziehen.

Прикува́ти, прику́ти, *v. a.* anschmieden, anschweissen, anfesseln.

Прикупи́ти, (-пляти), прикупо́вувати, *v. a.* zukaufen, noch mehr hinzukaufen.

При́кур, *m.* räucherige Speise.

Прикурата́ти, *v. a.* § jmdn e. Arbeit lehren.

Прикури́ти, (-у́рювати), *v. a.* mit Staub, Schnee bedecken; 2) räucherig machen; — ся r. werden.

Прикурти́ти, *v.a.*s.Прикороти́ти.

Прикуси́ти, прику́шувати, *v. a.* zu-, einbeissen; — язи́к, sich in die Zunge beissen um zu schweigen, Maul halten *А-Г.* 158; — гу́би (уста́) die Lippen verbeissen.

Прику́тати, *v. a.* s. Прико́рпати, придба́ти; — ся § sich einwirtschaften.

При́куток, -тка, *m.* Ort im Winkel, *Mi.* II. 411; zugebauter Winkel.

Прику́чнути, *v. n.* niederhocken.

Прилабу́знити ся, s. Підлабу́знити ся.

При́лавка, *f.* при́лавок, -вка, *m.* Ladentisch, *m.*; 2) Ofenbank, s. При́валок; 3) *pl.* Geschirrschrank, *m.*

Прилага́тельне (имя́), † *Оц.* s. Прило́жник; прилага́тельник, *m. Кл.* Epitheton, *n.* [Anpassung; Vorbereitung, *f.*

Прилаго́да, *f.* прила́годжене, *n.*

Прила́годити, (-оджувати), *v. a.* vorbereiten, fertig machen, zurichten; anpassen. [passend.

Прила́годний, *a.* vergleichbar;

При́лад, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *n.*

При́ладень, -дня, *m.* Erzeugnis, *n. Cm.*

Прила́дити, приладна́ти, приладнува́ти, *ОП. v. a.* zurichten, anbringen, zu-, anpassen.

При́ладний, *a.* schmiegsam, einschmeicheld, *M.* II. 140. anstellig.

Прила́дник, *m.* Zubereiter, *m. Пар.*

При́лаз, *m.* † Art Abgabe?

Прилази́ти, (-ла́жу, -ла́зиш), *v.n.* hinzukriechen; langsam ankommen.

Приластити, (-ла́щу́, -ла́стиш), *v. a.* ver-, anlocken, dh Lockung u. Köder gewinnen; прила́щити ся до ко́гось *К.* jmdm Gunst erweisen.

Прилби́ця, *f.* † Sturmhaube, *f. IГ.*

Прилеглий, *a.* nebenliegend, Neben-, *M.* III. 32; 2) s. Сту́хлий, зле́жалий.

Приле́жний, *a.* anliegend, — кут Anwinkel, *m.*

Прилести́ти ся, приле́щувати ся sich einschmeicheln, s. anschmiegen; до кого́ jmds Zutrauen abgewinnen.

Приле́стний, (-ле́сний). *a.* trüglich, verführerisch. [Anflug, *m.*

Приле́т, -е́ту, *m.* das Heranfliegen,

Прилеті́ти, (приле́чу́, приле́тиш), *v. n.* s. Прилїта́ти.

При́лив, *m.* Fluth, *f.* s. При́плив, *Пол.*; 2) Platzregen, *m.*

Прилива́ти, *v. a.* hinzugiessen.

Прили́за, *m. f.* s. Підли́за, *Левч.*

Прилиза́ти ся, прили́зувати ся, sich belecken, sich schmiegeln; *b*) s. Підли́зува́ти ся.

Прили́ка, *f.* s. Прили́чність.

При́линь, *m.* Haftdolde, *f.* (Caucalis) *B.*

Прилину́ти, *v. n.* s. Прилеті́ти,

При́лип, *m.* s. Лепе́ць 2).

Прилипа́ти, прили́пнути, *v. n.* kleben bleiben, sich anhängen.

Прили́пний, прилипча́стий,

a. sich leicht anklebend, anleimend, anhaftend, Heft-; прилйпачкий (*Ф.*) zuthunlich, zutraulich, einschmeichelnd.

Прилйпність, -ости, *f.* *Пол.* s. Причіпність.

Прилйпчик, *m. Bein.* des чйпчик (der Frauenhaube) *Ч.* IV. 432.

Прилйти, *v. a.* s. Приливáти.

Приличйти, (-áти), *v. a.* *ГШ.* anwenden, in Anwendung bringen, verhältnismässig anpassen.

Прилйчка, *f.* *Зг.* Physiognomie, Charakteristik, *f.* Colorit, *n.* Anstrich, Ausdruck, *m.*; 2) Einbanddeckel, *m.*

Приличкувáти, *v. a.* Einbanddeckel geben.

Прилйчний, *a.* angemessen, entsprechend *Ч.* IV. 174 artig, anständig; 2) zur Ueberführung dienend: corpus delicti.

Прилйчність, -ости, *f.* Angemessenheit; Anständigkeit, *f*; 2) Eigenthümlichkeit, Beschaffenheit, *Зг.*

Прилїгáти, *v. n.* *МШ.* s. Прилягáти.

Прилїглйвий, прилі́жний, *a.* *МШ.* fleissig, emsig; 2) прилі́жний s. Прилежний, -е пóле.

Прилї́док, -дку, *m.* dünner Eis.

Прилї́зти, (прилї́зу, прилї́зеш), *v. n.* s. Прилазйти.

Прилїпйти, (-пляти), *v. a.* ankleben, anleimen.

Прйлїпкá, *f.* s. Цїлýшка; 2) * von e. liebenswürdigen Person.

Прилї́сний, *a.* nah am Walde gelegen.

Прилóга, *f.* Beilage, *f.* Allegat, *m.*

Прйлогом, *adv.* bücklings, (*B.*).

Приложйти, *v. a.* s. Прикладати; anpassen, nebeneinander-, zusammenstellen, — щось до чогóсь vergleichen; — ся за ким s. Причинйти ся.

Прилóжник, *m.* Adjectivum, Beiwort, *n.* *adj.* прилóжний adjectivisch, *ГШ.*

Прилýда, *f.* *Фр.* s. Відлутка.

Прилýдити, (-ýджувати), *v. a.* heran-, verlocken, verführen, *Гол.* III. 455.

Прилýдний, *a.* *У.* verlockend, verführerisch.

Прилýка, *f.* Vereinigung, *f.* *К.*; 2) die mitverbundene Filialpfarre; 3) Zufall, Vorfall, *m.* s. Пригóда, *Гол.* I. 68. *Cm.*

Прилучáти, (-йти, -ýчувати), *v. a.* womit verbinden, vereinigen; zufügen, zutheilen, beigeben, beilegen; 2) s. Получáти, bekommen; 3) — ся до когóсь sich an jmdn anschliessen, sich zugesellen; *b*) — ся *М.* II. 106 sich treffen, sich ereignen; прилучáє ся менї́ habe Gelegenheit; прилучйло ся з кимóсь лйхо jmdn traf ein Unglück.

Прйлюби, *У.* прилюбишки, *pl.* Liebestrank, *m.*

Прилюбйти, (-бляти), *v. a.* dh Liebe gewinnen, anhänglich machen; lieben, gern haben *М.* III. 135; — ся до когóсь, *М.* II. 22 jmdn liebgewinnen.

Прилюдний, *a.* öffentlich, vor den Leuten.

Прилю́дність, -ости, *f.* Oeffentlichkeit, *f.*

Прйлюдок, -дка, *m.* Spitzname, *m.*

Прилютувáти, *v. a.* anlöthen.

Прилягáти, (-гáю, -гáєш), прилячй, (прилягтй, приля́жу, приля́жеш), *v. a.* durch das Aufliegen etw. festhalten; 2) *v. n.* daran liegen, anliegen, angrenzen, anschliessen; *b*) sich legen, einwenig ruhen *Ш.* I. 2 (вітер); *c*) * sich befleissigen, sich bestreben, eifrig etw. besorgen.

Примавля́ти, *v. a.* s. Примóвити.

Примазáти, (-áзувати), *v. a.* anstreichen.

Примаїти, (-áювати), *v. a.* mit Laub schmücken.

Примаїтий, *a.* schön und gut; zierlich.

Прймань, примáна, прймaнка, *f.* Verlockung, *f.* Lockmittel, *n.* Köder, *m.*; 2) -áна, Vorzug, *m.*

Приманйти, (-áнювати), *v. a.* her-, bei-, verlocken.

Приманлйвий, (-áнний, -анчйвий), *a.* verlockend, verführerisch.

Примáра, *f.* *Cm.* Traumgesicht, Schreckbild, *n.*

Примáрити ся, *impers.* комýсь scheinen, vorgaukeln.

Примастйти, примáщувати, *v. a.* zuschmieren; 2) befetten.

Прймастка, *f.* das zum Befetten Dienende.

Примéжний, *a.* — кут Nebenwinkel, *m.*

Примéжувати, *v. a.* dh das Fortrücken des Raines vergrössern.

Примéне, *n.* s. Прилóжник.

Применйти ся слóвом перед кимóсь *М.* ein Wort an jmdn richten, das Gespräch anknüpfen.

Примéр, *m.* *К.* I. 153 s. Примі́рене 2).

Прймережка, *f.* gestickte sehr

schmale Bordüre an der Verbindungsnaht. [anfrieren.
Примерзáти, примéрзнути, v. n.
Примеркáти, примéркнути, v. n. dunkler werden; *adj.* примéрклий, düster geworden, schon dämmernd.
Примéсти. (примету́, примéтéш). *v. a.* hinzufegen; 2) einwenig rein fegen, kehren. [einer Wehr aus Steinen, (*Фр.*).
При́мет, *m.* Art Fischfang mittels
Примéта, *f.* s. Прикмéта.
Приметáти, (-áю, -áеш), примéсти, (примéчу, -éчеш), *v. a.* hinzuwerfen, s. Прикидáти. [chen, zuschliessen.
Примикáти, *v. a.* einwenig zuma
Примили́ти, примилáти, (*Кн.Веч.* II. 109), прими́лувати (до свóго серденька) *КС.* (82) II. 302. *v. a.* durch Liebreiz jmdn fesseln; — ся, прими́люватн ся, liebäugeln, sich bei jmdm beliebt machen wollen, freundlich thun.
Прими́ре, *n.* Bündnis, *n.* Vertrag, Friedensschluss, *m.* *К. ОБ.*
Прими́рене, *n.* Versöhnung, *f.*
Примири́тель, *m.* Versöhner, Friedensstifter, *m.* (и́телька, *f.* -in, *f.*).
Примири́тельний, *a.* Sühn.
Примири́ти, (-я́ти), *v. a.* ver-, aussöhnen, den Frieden vermitteln; — ся sich ver-, aussöhnen, s. vergleichen.
Прими́рник, *m.* Bundesgenosse, *m.* der Verbündete, *Т.*
Примíвка *f.* s. При́казка, *Зак.* [xe, *f.*
Примíвниця. *f.* Beschwörerin, He-
Примíни́ти ся, *М.* II. 136 sich in etw. schicken, s. wornach richten, s. anpassen, s. bequemen.
При́мíр, -іру, *m.* Beispiel, Muster, *n.* при́міром, на — zum Beispiel, beispielsweise.
Примíрене, примíрюване, *n.* das Zumessen, Anpassen, Anprobieren; 2) das Zielen, Anlegen, Richten; 3) Anwendung, *f.*
Примíрити, (-я́ти, -у́вати), *v. a.* zumessen; anpassen, anprobieren; 2) — ся anlegen, zielen beim Schiessen.
Примíрний, *a.* als Beispiel dienend, musterhaft, mustergiltig; *adv.* -но — —; beispielsweise, beinahe, ungefähr.
Примíрник, *m.* Exemplar, *n.*
Примíрність, -ости, *f.* Mustergiltigkeit, *f.*

При́міс ь, -іси, *К.* s. При́мішка.
Примісти́ти, примíщáти, (-міщувати) *v. a.* anbringen, unterbringen, einen Platz gönnen, anstellen, placieren.
При́міст, -осту, *m.* Bank an der Wand, *f.* *Зак.*
При́містки, *pl.* *К.* II. 287 Gerüst, Gestell beim Fussboden, *Гол.*
Примíстний, (-íсний), *a.* der leicht sich wo anstellen, placieren lässt, anstellig.
При́міт, -ету, *m.* s. При́трут.
Примíта, *f.* s. Прикмéта 1).
Примíти, (-íю, -íєш), *v. a.* kennen, im Stande sein, vermögen, *К.* I. 317.
Примíти́вний, *a.* primitiv, ursprünglich.
Примíти́ти, примічáти, *v. a.* merken, bemerken, *Р.* I. 44. wahrnehmen, die Bemerkung machen, beobachten.
Примíтка, *f.* Anmerkung, *f.* Zeichen, *n.* взя́ти в -ку beobachten.
При́мітка, *f.* s. Перéмітка 1), Schultertuch, *n.*
Примíтний, *a.* *Не.* merklich, leicht zu erkennen, zu bemerken, deutlich wahrnehmbar; 2) leicht empfänglich, receptiv, ansteckungsfähig (тíло).
Примішáти, (-мішувати), *v. a.* hinzumischen, beimengen; — когó у крáдежи zum Theilnehmer eines Diebstals machen. [gung, *f.* Zusatz, *m.*
При́мішка, *f.* Beimischung, Beimen-
Примíшний, *a.* hineingemischt; woran theilnehmend.
Примíшник, *m.* Gemengtheil, *m.* *Пол.*
Примíщене, *n.* (leidliche) Unterkunft, Anstellung, *f.*
Примкну́ти, *v. a.* s. Примикáти; — ся до когó sich an jmdn anschliessen.
Примня́ти, (примну́, примнéш), *v. a.* einwenig zerknittern.
Примóва, (*d.* при́мóвка), *f.* Rede, Nachrede, *f.* Gerede, *n*; 2) Erwähnung, Anspielung, Andeutung; 3) *d.* s. Примíвка; 4) Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*
Примóнити, (-вля́ти), *v. a.* dabei sprechen; zureden, кому́сь до сéрця —; 2) e. Zauberformel hersagen; 3) — ся eine Andeutung machen.
Примоли́ти, *v. a.* dazu beten.
Примóре, *n.* am Meere gelegene Gegend, Seeküste, *f.*

Приморйти ся, durch Hunger geschwächt werden, *Mx.* [l. Nachtfrost.
Прйморозок, -зку, *m.* leicher Frost,
Примбрский, *a.* am Meere gelegen, Meeres-, Seestrands-.
Приморянйн, *m. МШ.* Bewohner des Meeresufers, *m.* [*Левч.*
Прймость, -ости, *f. Левч.* Gerüst, *n*
Примостйти, примбщувати, *v. a.* anbringen, s. Примістити; — ся den Platz einnehmen, P. finden, sich an-setzen. [мїстки.
Прймостка, *f.* Zubau, *f. vgl.* Прй-
Примоцувáти, *v. a.* befestigen.
Примочй, [примбгу, (примбжу), примбжеш], *v. n. H.* 67. *M.* s. Приміти, мочй. [tzen.
Примочйти, (-бчувати), *v.a.* bene-
Прймочка, *f.* Auszug, Extract, *m.*
Примýдькати ся, (*B.*) eig. die Hoden (мýдо) berühren; sich befruchten lassen, (v. Weib).
Примулйти, (-ýлюнати), *v. a.* mit Schlamm überdecken.
Примурувáти, *v. a.* hinzumauern.
Прймус, *m.* Zwang, *m.*; 2) nothwendiges Mittel. [zwingen, nöthigen.
Примусйти, примушáти, *v. a.*
Примýскувати, *v. a. R.* 12. *pol.* zustreicheln. [machen, abhärmen.
Примýчити, *v. a.* einwenig müde
Прймхи, *pl.* Launen, Caprizen, Schrullen; Eigensinn, Eigendünkel, alberne Willkühr; 2) *sgl.* прймха, *Мак.* Vorwand, *m.* äusserer Grund.
Прймхати, *v. n. M.* II. 108 eigensinnig, launisch sein, Grillen fangen.
Примхбвáтий, *a.* launig, eigensinnig, grillenhaft, toll, *Зар. Фр.*
Примчáти, *v. a.* schnell herbeiholen, -bringen; — ся sch. herankommen, -reiten etc.
Примяти, *v. a.* s. Примняти.
Приваві́ть, *adv.* wenigsten; ja sogar, (*B.*).
Принаглйти, *v. a.* antreiben.
Принáгодно, *adv.* gelegentlich.
Принáда, (*d.* принáдка, -áдонька), *f.* s. Примáна; Reiz, *m*; 2) Leidenschaft, *f. He.*
Принáдити, (-áджувати) *v.a.* ver-, anlocken, reizen; принаджáти ся до когбсь, *Зар.* jmdm den Hof machen.

Принáдливий, (-нáдний), *a.* anlockend, anmuthig, anziehend, *У.*
Принáдність, -ости, *f.* Anmuth, *f.* Liebreiz, *m.* [Знадобйти ся.
Принадобйти ся, (-блйти ся), s.
Принáймнї, (-мі), *C.* I. 2. принáйменше, *Фр. adv.* wenigstens, doch wenigstens, jedenfalls. [mieten,-dingen.
Принаймйти, (-áти), *v. a.* hinzu-
Приналéжати, *v. n.* gehören, zugehören, до когб.
Приналéжний, *a.* gehörig; gebührend; 2) zuständig.
Приналéжність, -ости, *f.* Zubehör, *n.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f. T.*; 2) Zuständigkeit, *f.* [Принáймнї.
Принáменї, *adv. Ш.* II. 147. s.
Принапйлий, *a.* genug betrunken.
Принапокрйти, *v.a.Зг.* s. Покрйти.
Принáродно, *adv. M. M+Б.* 286 s. Прилюдно, vor Aller Augen, angesichts des ganzen Volkes.
Приндити ся, *Гл. б.* 72 § sich viel ausnehmen, worauf viel pochen. *Пот.* III. 121.
Приндйчити собі, § s. Кнйти с.
Принебéсний, *a.* unterm Himmel, himmlisch, *Ф.*
Приневблити, (-лйти), принемýсити, *v.a.* s. Примýсити, присйлувати.
Принепáсти, *v. n.* s. Підупáсти.
Принéсене, *n.* das Bringen; Auftragen; Verschaffen. [Приносйти.
Принéсти, (-нéсý, -нéсéш), *v. a.* s.
Принйжене, *n. K.* Erniedrigung; Niedrigkeit, *f.* das Niederhalten.
Принизйти ся, принижáти ся, sich herablassen, s. niedersenken, *K.*
Приникáти, *АД.* I. 113. приникнýти, *v. n.* sich niederbeugen; — до чогбсь zu etw. sich hinneigen, *K.* — на когб jmdn beschützen, *K.*
Принимáти, *v. a.* s. Приймáти.
Принйшкнути, *v. n.* s. Притйхнути.
Прйнісне, *s. a. n.* s. Прйгісне.
Прйньми, s. Приймй.
Принаровйти, (-влйти), *v. a. Ог.* anpassen; — ся sich anpassen, s. anschliessen, s. anfügen, *Зар.*. [*Фр.*
Принорбвлене, *n.* Anpassung, *f.*
Принбс, *m.* dargebrachtes Opfer, Opfergabe, *f.* Geschenk, *n. МШ.*

Приносúти, (-нóшу,-нóсиш), приношáти, *v. a.* darbringen, tragen, herbringen, holen; eintragen, einbringen; *ptc.* принóшéний, *M.* III. 71 abgetragen, abgenutzt (e. Kleid).

Принóсний, *a.* vom принóс, Opfer-; 2) der welcher etw. bringt, bes. bei der Hochzeit, *pl.* die Beitragenden, *R.* 69. 135.

Принýда, *f.* *Гол.* Zwang, *m.* gezwungenes Wesen, Affectation, *f.*

Принýдити, *v. a.* nöthigen, zwingen; 3) — ся *M.* III. 47 sich stark abhärmen.

Принýка, *f.* Antrieb, *m.* Aufmunterung, Anregung, *f.*

Принýкати, принýкнути, *Зар.* *v. a.* aufmuntern; zwingen.

Принурúти ся, einwenig untertauchen, untersinken.

Принцúзна, *f.* § Prinzessin, *f.*

Прúнцип, *m.* Princip, *n.* Grundsatz, *m.* *adj.* принцúпний, principiell, grundsätzlich.

Принципáрити ся, § sich höher stellen, *Gr.* 26.

Принятú, *v. a.* s. Приймáти; — слóво знов *Кч.* 29. das Wort wieder ergreifen, die Rede wieder aufnehmen; — в чім багáто прáцї, *Фр.* viel Arbeit worin aufwenden.

Приобіцяти, (-обіцювати), *a. a.* versprechen, zusagen.

Приобрíсти, (-обрітý, -обрітéш), *v. a.* erwerben, gewinnen.

Приобстáти ся, s. Приостáти.

Приодївáти, приодíти, приодягáти, (-гнýти), приодежúти, *v. a.* bekleiden, ankleiden; — ся sich Kleidung (im Dienst) erwerben.

Приодхóдничий, *a.* s. Прúхвостний.

Приоздобúти, (-бляти), *v. a.* s. Прикрасúти.

Приóздобка, *f.* *Пол.* Прикрáса 1).

Прúоколсток, s. Прúколоток. [(*B.*).

Приона́дити, *v. a.* s. Принáдити,

Приопáсти, (-пáду, -пáдеш), *v.n.* s. Підупáсти.

Приорáти, приóрювати, *v. a.* einackern, bepflügen.

Приоружúти, *v. a.* bewaffnen, unter Waffen stellen.

Приостановúти, (-вляти), *v. a.* — хóду im Gange innehalten, *ВБ.*; — ся stehen bleiben, *Вах.*

Приостáти, (-остáну, -остáнеш), *v. n.* und — ся zurückbleiben; 2) *v. a.* *Ф.* s. Перестáти.

Приóхувати, *v. n.* dazu seufzen, stöhnen.

Прúочко, *n.* *B.* Nebenauge, *n.*

Припавузúти, *v. a.* *Ч.* III. 390 s. Прирублúти.

Припадáти, *v. n.* befallen, bedeckt werden, sich bedecken, (пóрохом); 2) neben jmdm hinfallen; *b)* auf jmdn feindlich losstürzen, jmdn anfallen; *c)* zu jmdm eine innige Anhänglichkeit zeigen; — до чиегóсь слїду; 3) — на когó auf jmdn zu-fallen (майнó); припадáє на когó (чéрга) es ist die Reihe an jmdn; 4) — до чогóсь zu etw. passen, sich zn etw. schicken, не припадá, *К.* es geht nicht an, ziemt nicht; 5) vorfallen, sich ereignen, s. zutragen, — на якúйсь день auf einen Tag fallen.

Припáдистий, *a.* abschüssig, schroff abhangend; 2) — чóбіт schlecht im Rist.

Припадкóвий, *a.* zufällig, *Пар.*

Припадкóвість, -ости, *f.* Прúдарність, *Пар.* *ВБ.*

Припáднистий, *a.* -е веснá (*Гн.* 40) wann oft Regen fällt, s. Перепáдистий.

Припáдок, -дку, *m.* Zufall, Vorfall; bes. Unglücksfall, *m.*

Припáзити, *v. a.* s. Припильнувáти.

Припалúти, (-пáлювати), *v. a.* einwenig anbrennen, verbrennen.

Припамятувати собí, s. Пригадувати с.

Припанкувáтий, *a.* vornehm, herrisch, *К.*

Припантрúти, § s. Припильнувáти.

Припáрити, (-пáрювати), *v. a.* in heissem Dampf erhitzen, bähen; 2) *v. n.* сóнце brennt stark (gleich nach dem Regen).

Прúпарка, *f.* *Ко.* 196 das Anbrennen; 2) * kleine Züchtigung, Prügelei, *Кч.* 279.

Припáрник, *m.* Wärmestein, *m.* *Пол.*

Прúпарок, -рка, *m.* besondere Sonnenhitze in den Intervallen des Regens zur Sommerzeit.

Прúпас, *m.* *Пар.* s. Зáпас.

Припасáти, (-áю, -áєш), *v. a.* sorgfältig weiden, *У.*; 2) herbeischaffen (zum Vorrath), *Ко.* 64. — щось для сéбе für sich etw. verschaffen.

Припаювáти, *v. a.* s. Придїлити

Приперти, (-пру́, -пре́ш), *v. a.* s. Припира́ти.

Припестúти, *v. a.* dh Liebkosen [gewinnen, *Ст.*

Припеча́ска, *f. N.* e. полони́на

Припеча́тати, *v. a.* zusiegeln, versiegeln, den Siegel beidrücken. [піка́ти.

Припечú, (-ечу́, -че́ш), *v. a.* s. При-

Припива́ти, s. Припи́ти.

Припи́лка, *f. Др. с.* Glareola melanoptera.

Припильнува́ти, припилува́ти, *v. a.* робо́ту eine Arbeit fleissig beaufsichtigen; emsig zusehen, anfpassen, ein wachsames Auge worauf haben, fleissig abwarten; 2) rascher arbeiten.

При́пин, *m. С.* припи́на, *f. Mi.* II. 18. *Левч.* Anhalt, Einhalt, *m.* Beschränkung, Behinderung, Verzögerung, *f.*

Припина́ти, (-аю, -а́еш), *v. a.* anheften, anstecken, anhängen, anschnallen, anbinden.

Припинда́, *f.*§ Schürze, *f.* Vortuch, *n.*

Припини́ти, (-и́ню, -пи́ниш), *v. a.* anhalten; — ся inne halten, anhalten, stocken, sich unterbrechen, *C.*; *b)* zu lange wo verweilen.

При́пинка, *f.* Band, Zugband, *n.* *Н.*212; 2) *pl.* s. Ма́йтки; 3) Kniewärmer, *pl.*

Припира́ти, *v. a.* andrücken, gegen etw. drängen, drücken; in die Enge jmdn treiben; 2) fest zuschliessen, absperren; 3) mühevoll herbeischaffen, *P.* II. 15; 4) *v. n.* anstossen, angrenzen, bis wohin sich erstrecken; * то́е до ме́не не припира́е das droht mir nicht, geht mich nicht an.

Припиро́вище *f.* s Пристано́вище.

При́пис, *m.* Vorschrift, *f.*

Приписа́ти, припи́сувати, *v. a.* hinzuschreiben; — ся beischreiben; 2) einschreiben, eintragen; 3) кому́ vorschreiben; *b)* * zuschreiben.

При́писка, *f.* schriftlicher Zusatz, Postscriptum, *n.* Anmerkung, *f.*

Припи́ти, (припию́, припие́ш), *v. a.* до кого́ zutrinken, *Зг.*

Припівзи́ти, s. Припавузи́ти.

Припіднима́ти ся, sich (einwenig, langsam) erheben, *Фр.*

Припі́зний, *a.* zu spät. [verspäten.

Припізни́ти ся, (-зня́ти ся), sich

При́пік, -еку, *m.* Ofennische, Hölle (bei, hinter dem Ofen) *f.*

Припіка́ти, *v. a.* stark anbacken, rösten, einwenig anbraten; 2) *v. n.* (со́нце) припіка́е brennt zu stark, sengt.

Припі́л, -о́лу, *m.* Schoss des Weiberkleides; *n.* s. Подо́лок.

Припі́н, -о́на, *m.* Bandseil mit e. Pflock der in die Erde eingeschlagen wird (beim Weiden der Pferde &), *n.* *Ш.* I. 87.

При́пір, -о́ру, *m.* Verschluss, *m.*; 2) s. Пристано́вок; 3) dringliche Noth; 4) steile Berglehne. [*f.* (carpus).

При́пісток, -стка, *m.* Handwurzel,

Припітка́ти, s. Зди́бати.

При́пічок, -чка, *m.* Raum vor dem Backofen, *m.* Beimauer an e. Ofen, *f.*

Припі́швити, (-шву, -швиш), *v.a.* überwendlich unternähen.

Припла́кати, *v. v.* всї думки́ *M.* II. 122 alle Gedanken durch reichliche Thränen unterdrücken.

Приплати́ти ся, theuer bezahlen, th. zu stehen kommen.

Припла́щений, *Пол.* приплє́сканий, *a.* platt, p. gedrückt, flach. [да.

Приплента́ч. *m. C.* I. 192 s. Прибłу́-

Приплеска́ти, приплї́скувати, *v. a.* platt, glatt machen, flach ebnen; 2) *v. n.* Beifall zuklatschen.

Приплє́сти, s. Приплїта́ти.

При́плив, *m.* Fluth, *f.* *Пол.*

Припливати, приплисти, (-пливу́, пливе́ш), *v.n.* herbeigeschwommen kommen, heranschwimmen; -segeln; припли́ло до голови́ кому́сь jmdm ist etw. eingefallen, in den Kopf gekommen.

Приплі́д, -оду, *m.* Zuwachs, Nachwuchs, *m.* Kinder, *pl. K.*

Приплї́снїти, *v. n.* sich mit Schimmel überziehen.

Приплїта́ти, (-ї́тувати), *v. a.* zuflechten, -winden; 2) * — ся zufällig umherirrend ankommen.

При́плїтки, *pl.* s. Ви́плїтки.

Приплї́шити, *v. a.* s. Заплї́шити; * einwenig einschränken, zu Paaren treiben.

При́плодок, -дку, *m.* s. При́плїд.

Приплуга́нити ся, sich herbeischleppen.

Приплу́тува́ти ся, sich anheften.

При́плюсток, -стка, *m.* allzu flaches Dach.

Приплющити, (-áти), *v. a.* platt machen, p. drücken.
Припня́ти, (-пнý, -пне́ш), *v. a.* s. Припинáти.
Приповеді́нка, *f. П. n.* 122 s. При́повідка.
Приповзти́, (-повзý, -повзе́ш), *v. n.* heranschleichen, -kriechen.
При́повзком, *adv. Фр.* heranschleichend.
Приповідáти, *v.a.* etwas Scharfsinniges, Interessantes, Zutreffendes sagen.
При́повідка, *f.* Märchen, *n.* Sage, *f.*; 2) Sprichwort, *n.*
Приповідний лист, Freibrief, *m. K.*
При́повість, -істи, *f. K.* I. 27 Sage, Kunde; Prophezeiung, *f.*
Приповісти, (-повім, -повіш, повість), *v. a.* s. Приповідати; 2) — ся eingestehen, bekennen.
При́повістка, *f.* s. При́повідка; пóвістка.
Припóвнити, *v. a.* чогó zu geben dass ein volles Mass werde; приповня́ти ся, *M.* sich an füllen, voller werden.
Приподáти, *v. a. У.* s. Додáти.
Приподóба, *f. Пар. K.* приподóбане, *n.* das Gefallen, до -би, рáди -би um zu gefallen, zu G.
Приподóбати ся комý, jmdm gefallen, sich beliebt machen; 2) приподóблювати ся до когóсь, *K.* jmdm nachthun, trachten jmdm ähnlich zu werden.
Припокої́ти, *v. v.* beschwichtigen, beruhigen, zum Schlaf legen, *Мак.*
Припóле, *n. Cm.* s. Привіл.
Припоминáти, *H.* 114. припомянýти *АД.* I. 94 *v. a.* об чім s. Пригадáти, згадáти gedenken lassen.
Припóна, *f.* s. При́пін.
Припóнець, -нця, *m.* Convolvulus arv.; 2) — угловáтий, Sicyos angulata, *B.*
Припóра, *f.* s. Припір; Hindernis, *n.*
Припорóшити, (-óшувати), *v. a.* bestauben, beschütten, bestreuen.
Припорýка, *f. Cm.* s. Препорýчене 1); 2) ein Anliegen.
Припóстити, *v. a.* дýшу fasten lassen, dh Fasten üben; 2) *v n.* einwenig fasten.
При́потень, -тня, *m. IГ.* Art Feldvogel, s. При́путень.
Припохлїби́ти, *v. n.* комýсь schmeicheln.
При-почáтку, *adv.* zu Anfang.
Припочи́нок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f. МШ.*

Припочи́ти, припочивáти, *v. n.* einwenig ruhen, ausruhen.
Припоясáти, (-пояшу, -пояшеш), *v. a.* umgürten; an den Gürtel anbinden, *Ч.* V. 611.
Припрáва, *f.* Zuthat, Würze, *f.*; 2) Beizmittel, *n. Пол.*; 3) Geräth, Werkzeug, *n.*
Припрáвити, (-вля́ти), *v. a.* anmachen, ansetzen; 2) zubereiten, einmachen, würzen; 3) — ся по чім *Гк.* 63 sich wornach richten, s. anpassen.
Припрáша, *f.* s. Припрáва 1).
Припронáдити, (-áджувати), *v. a.* s. Приве́сти.
Припроси́ти, припрóшувати, (-прáшувати), *v. a.* inständig, viel, lange wozu bitten, (zum Essen etc.), dazubitten, ersuchen.
При́прут, *m.* припрýте, *n. coll.* s. Запрýта.
Припрягáти, припрячи́, (-пря́жу, -пря́жеш), *v. a.* dazu anspannen, beispannen (das Zugvieh).
Припрядáти, припря́сти, (-прядý, -пряде́ш), *v. a.* dazuspinnen, anspinnen.
Припря́тати, припрячи́, (-пря́чу, -пря́чеш), *v. a.* einwenig aufräumen (в хáтї etc.); 4) zusammensparen.
При́пуск, при́пуст, *m.* das Zulassen; 2) das Melken der Kühe, s. Подій; 3) в — ganz frei, ohne Einhalt, in Fülle u. Hülle.
Припускáти, припусти́ти, (-пущý, -пýстиш), *v. a.* zulassen, hinzu-, heranlassen; — молокá reichlich Milch beim Melken geben; — бугая́ & den Bullen & zulassen, belegen, bespringen lassen; — за ким коня́ jmdn zu Pferde scharf verfolgen u. ihn anfallen, *Кч.* 115; 2) im Masse zugeben (beim Zuschneiden e. Kleides u. beim Bauen); 2) * zulassen, zugeben, voraussetzen.
Припýстниця, *f.* vorn vorgeschossene Latte, Balken etc.; vorgeschossene Zubau.
Припýс(т)ничка, *f.* (*Фр.*) Wiesel, *n.?*
При́путень, -тня, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus).
Припýтник, *m.* Art Schwamm.
Припýхнути, *v. n.* anschwellen.
Припýщене, *n.* das Zulassen; 2) Voraussetzung, Annahme, Hypothese, *f. Пар.*
Припáст, *m.* s. При́пісток.

Припя́стний, *a.* -і кбсти Handwurzelknochen, *pl.* *Пол.*

Прираблʹяти, s. Приробля́ти.

При́рамок, -мка, *m.* Achselstück, Schulterstück, *m.* (am Hemd).

Прираста́ти, s. Прирости́.

Прира́яти, (-ра́їти), *v. a.* rathen, empfehlen; 2) aussinnen, erdenken *Др.с.* 2) *v. n.* sich berathen, gesonnen sein, beschliessen, *P.* II. 194.

При́рва, *f.* s. Прі́рва, Leistenbruch, *m.*

Прирівна́ти, (-рі́внювати), *v. a.* щось до чого́сь, vergleichen, gleich stellen; anpassen.

При́різ, -ізу, *m.* s. Зрі́зованець.

Приріза́ти, (-рі́зувати), *v.a.* nach e. Mass zuschneiden, absägen.

Прирікáти, приречи́, *v. a.* versprechen; betheuern.

При́ріст, -осту, *m.* Zuwachs, Anwachs, *m.*; 2) Augment, *n.* *Бор.*

При́рістка, *f.* Uropoda vegetans.

Приробʹи́ти, (-бля́ти), *v.a.* erarbeiten.

Приро́да, *f.* Natur, *f.*; 2) Naturell, *n.*; 3) — *Др. с.* 101. природжі́не Geschlechtsglied, *n.* Genitalien, *pl.*

Природже́ний, *a.* *Н.* 117 s. Приро́дний; von Geburt, von Natur aus, geboren.

Природи́ти, приро́джувати, *v. a.* hinzugebären, -schaffen, erschaffen, erzeugen.

Приро́дний, *a.* natürlich, Natur-, an-, eingeboren, angestammt, innewohnend, eigenthümlich, *H.* 27; *adv.* -но naturgemäss.

Приро́дник, *m.* Instinct, Naturtrieb, *m.* *Нс.*

Приро́дність, -ости, *f.* Natürlichkeit, *f.* natürlicher Gang, *Св.*

Природозна́вство, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.*

Природозна́вчий, *a.* naturwissenschaftlich.

Природозна́вець, *m.* *B.* Naturforscher, *m.*

Природопи́сь, *f.* Naturbeschreibung, *f.* *adj.* природопи́сний, die Naturwissenschaft betreffend, naturgeschichtlich.

Прирожде́нний, *a.* *K.* II. 39. *Нс.* s. Природже́ний,

Прироже́ність, -ости, *f.* *Ган.* Naturell, *n.*

Прирозуми́ти, *v. a.* aussinnen, erfinden; прирозумі́ти, *v. n.* *M+Б.* 69 sich klug zu helfen wissen.

Прирости́, (-росту́, -росте́ш), *v. n.* anwachsen, zunehmen, sich vermehren.

Прируби́ти, (-ру́блювати), *v. a.* mit dem Heubaum die Fuhre von Heu od. Getreide befestigen.

Приручáти, (-и́ти), *v. a.* empfehlen, anvertrauen; 2) до се́бе кого́ zahm machen, s. Освої́ти, *Под.*; — ся до ко-го́сь *Ч.* V. 214 sich an jmdn anschliessen.

Приру́чний, *a.* handlich; gelegen, günstig, nützlich, *У.*

При́са, *f.* s. Приск.

Приса́да, *f.* s. При́давка; 2) veredeltes Bäumchen.

Присади́ти, (-са́джувати), *v. a.* ansetzen, anlegen; 2) pfropfen, veredeln (Bäume); 3) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

При́садка, *f.* Anhängsel, *n.* *B.*

При́садочок, -чка, *m.* s. Багні́тка, *B.*

Присака́ти ся, § sich erdreisten.

Присама́ре, *n.* Gebiet am Fl. Сама́ра, *n.*

Присамбора́шити ся, s. Причепи́ти ся.

При́сваха, *f.* Begleiterin der сва́ха, *Ч.* IV. 64.

Присьвідува́ти, *v. a.* кого́ für od. gegen jmdn als Zeuge auftreten.

Присьві́дчене, *n.* *Зг.* (*Пр.* II. 120) Zeugnis, *n.*; Gewähr, *f.*; 2) Wirklichkeit, *f.*

Присьвідчи́ти, *v. a.* bezeugen, bestätigen.

Присьніти́ти, присьвіча́ти, -сьні́чувати), *v. n.* dazu leuchten, vorleuchten.

Присвої́ти, присво́ювати, *v. a.* aneignen, *B.* sich eigenmachen; zueignen, usurpieren; 2) zahm machen; — ся, *У.* s. Освої́ти ся.

Присво́юване, присво́єне, *n.* Aneignung, *f.*; 2) Zähmung, *f.*

Присьвяти́ти, присьвя́чувати, *v. a.* heiligen, weihen; widmen, dedicieren, zueignen; — ся *K.* heilig werden.

При́сьвяток, -тка́, *m.* kleiner Feiertag, *Ч.* III. 253.

При́селок, -лка, *m.* kleines Dorf neben e. grösseren u. zu diesem geh., *Фр.* Weiler, *m.*

Присе́рбити ся до кого́сь, sich an jmdn heften, s. anschmiegen, *M.* II. 141.

При́си, *pl.* *Ч.* IV. 647? до́вгі —.

Присил, -и́лу, *m.* Sendung, Botschaft, *f.* *Кв.* 212.

*

Присилáти, *v. a.* schicken, zusenden; — ся до кого́ Brautwerber senden.

I. Присили́ти, *v. a.* s. Приси́лувати.

II. Присили́ти, (-ля́ти, -си́лювати), *v.a.* anhängen, anheften,anbinden.

При́силка, *f.* Sendung, *f.*

При́силки, *pl.*s. При́читки.

Приси́лунати, *v.a.* zwingen, nöthigen.

Присино́влене, *n.* Affiliation, *f. Term.*

Присипáти, (-си́пувати), *v. a.* zuschütten.

При́сипка, *f.* das zum Zuschütten, Bestreuen Dienende; 2) s. 'Осип.

Присипки́й, *a. ОП.* einschläfernd.

Присипля́ти, *v. a.* s. Присипáти.

Присихáти, *v. n.* s. Присо́хнути.

Присі́бник, *m.* s. Присті́бник.

Присі́в, присі́вок, -нку, *m.* Zusaat, *f.* beigesäetes Getreide als Theil des jährlichen Lohnes für den Wirtschaftsknecht.

Присїнáти, *v. a.* dazusäen.

Присїдáтель, *m. Гол.* Beisitzer. Assessor, *m.*

Присї́дáти, s. Присі́сти.

Присї́дáчка, *f.* s. Берегу́лька.

При́сїдка, *f.* Sitzbrett vom Spinnrocken &; 2) feine gemusterte Satteldecke, (*B.*).

При́сїдько, *m.*sehr kleiner Mensch, Zwerg, *m.*

Присі́кáти ся до кого́, s. Присі́пати ся.

Присі́л, -о́ла, *m.* der gesendete Bote, Sendling, *m.*

Присі́льний, *a.*nachbarlich Ч.I.119.

При́сїлок, -лка, *m.He.* s. При́селок.

Присїне́шня, *f. С.* Vorzimmer, *n.*

При́сїнок, -нка, при́сїнець, -нця, *m.* (*pl.* при́сїнки, *d.* присі́нечки Ч. IV. 68) Vorraum, Vorsaal, *m.* Vorhalle, *f.*; Vorban entlang der ganzen Hütte.

Присі́пати ся до ко́го́сь jmdn anfallen u. behelligen, anschnauben, hart mitnehmen; sich an jmdn heften, *Кч.*135

Присїрі́ти, *v. n.* etwas grau werden; *adj.* присїрі́лий.

Присї́сти, (прися́ду, прися́деш), *v. a.* — щось etw. dadh halten, dass man darauf festsitzt; etw. in Besitz nehmen; — ко́го́сь *jmdm hart zusetzen, lästig werden; drücken, zwingen; 2) *v. n.* sich niedersetzen; *b*) sich niederducken; 3) — ся sich dabei, sich neben, zu jmdm setzen: до ко́го́сь, — на во́зї auf dem Wagen als Afterpassagier.

При́сїшки, *pl.К.*I. 18 s. Стремя́, *pl.*; 2) Ч. VII. 393 Pfeiler der нові́тка, *pl.* s. Присоши́на.

Присі́яти, (-сі́ю,-сі́еш),*v.a.*s. Присївáти.

Приск, *m.* glühende Kohlen, *Ш.*I.79.

При́скавка, *f.* Spritzloch, *n.*

Прискáкувати, s. Приско́чити.

Прискали́ти, *v. a.* о́чи *Pa.* I. 149 zudrücken, halb schliessen.

При́скалок, -лка, *m.* Vorsprung e. Felsens, *m. Ф.*

Прискáржити, (-áржувати), *v.a.* кого́ перед ким anklagen.

При́скати, *v. n.* spritzen; sprühen (Feuer,Funken);2)knistern; 3)schnauben.

Прискáч, *m.* Spritzfisch, *m.* (Chelmon rostratus). [(*Фр.*).

Приски́бнути, *v. a.* einklemmen

Приски́й, *a.* hitzig, aufbrausend.

Прискитáти ся,irrend ankommen.

Приско́ком, *m.* ходи́ти з приско́ком hüpfend.

Приско́рбен, прискорбний, *a. M.* sehr traurig,kummervoll.

Приско́рене, *n* Beschleunigung, Acceleration,*f.*

Прискори́ти,(-ря́ти),*v.a.*beschleunigen.

Приско́чити, *v. n.* hinzu, -heranspringen.

Прискринок, -нка, *m.* Nebenfach in e. Kasten, *n.*Beilade,*f.*

Прискри́пати, *v. a.* zu-drücken, pressen, *Шл.*

Прискули́ти, *v. a.* о́чи die Augen zudrücken, um besser zu sehen, *Кл.* zukneifen.

Приску́н, *m.* Bombardierkäfer, *m.* (Brachinus).

Приску́чити, *v. n. impers.* приску́чило ся кому́сь jmdm wird einwenig langweilig.

Прислáти, (при́шлю́, при́шле́м), *v. a.* s. Присилáти.

Присли́ни, *pl.* s. Писли́ни, *B.*

Прислі́ве.*n.*при́слівка.*f.Зак.*Sprichwort, *n.*; 2) Befehl, Auftrag, *Фр.*

Прислі́г, -о́га, *m.* s. Присі́л.

При́слїдок, -дку, *m.* Spur, *f.*

При́слінець, -нця, *m.* при́слінка, *f.* Schirmdach, *n.* -decke, *f.*; 2) Lagerstätte für den Knecht im Stall, *f.* [*Под.*

Прислі́пуватий, *a.* kurzsichtig,

При́сло́, *n.* s. Пря́сло́; fünf Latten (вори́ни) zusammengebunden.

Присло́нлювати, *v. a.* gewählte

Worte in e. Erzählung hinzufügen, setzen, *Ст.*

Прислонйти, (-я́ти, -сло́нювати), *v. a.* anlehnen, an etw. stellen, — две́рі nicht völlig zumachen, anlehnen, — ся s. Припе́рти ся, *Б.*

Прислопйти, *v. a.* in eine Mäusefalle etc. (слопе́ць) fangen; — пальції межи дверйма einklemmen.

Прислу́га, *f.* Dienstbezeigung, Gefälligkeit, *f.* Dienst, *m.*; 2) *coll.* die Dienstboten, *pl.* Bedienung, *f.*

Прислужйти, прислуго́вувати. *Кв.* 209. прислу́жувати, *v. n.* кому́ dienen, aufwarten; — ся кому́ jmdm e. Dienst od. eine Gefälligkeit erweisen; зле — einen schlechten Dienst leisten.

Прислу́жний, *a.* zustehend, gehörig, gebührend. [helfer, *m. С.* I. 78.

Прислу́жник, *m* Diener, Helfers-

Прислужниця, *f. Нс.* Dienerin, Dienstmagd, *f.*

Прислу́жність, -ости, *f.* Dienstfertigkeit; 2) Geschäftigkeit, *f.* [*Тор.*

Прислу́нути ся, s. Прису́нути ся,

При́слух, *m. М.* II. 111 das Horchen, на — um zu horchen.

Прислу́хати ся, прислу́хувати ся, horchen, behorchen; aufmerksam an-, zuhören.

Прислюбо́ний, *a.* Ehe-, ehelich.

Присмага́ти, присма́жити, (-а́жувати), *v. a.* einwenig pregeln, schmoren; 2) -а́ти, присмагну́ти, *v. n.* rostschwarzbraun werden (dh Hitze).

При́смак, *m.* Leckerbissen, *m.*

Присма́ка. *f. Нс.* Gewürz, *n.* Zubusse, *f.*

Присмалйти, (-а́лювати), *v. a.* einwenig ver anbrennen.

Присма́чити, *v. a.* schmackhafter machen, würzen.

Присмерк, *m. М.* Abenddämmerung, *f.* при́смерком in der A. [nahe.

Присме́ртний, *a. М.* dem Tode

Присмирі́ти, *v. n.* demüthiger, nachgiebiger, ruhiger, friedlicher werden, sich beschwichtigen.

При́смо, *pl.* присма́, *n.* Saugscheibe, Haftlappe, *f.* (aroliae), *В.*

Присмо́ктувати, *v. a.* mit der Zunge u. den Lippen schnalzen.

Присни́ти ся, träumen, im Traume erscheinen.

Приснїтйти ся, приснїті́ти, *v.n. ВБ.* sich mit Schimmel u. Rost bedecken.

Присновічний, *a.* ewig, der Ewigkeit angehörig. [Andenkens.

Приснопа́мятний, *a.* † ewigen

Приснопйти, *v. a. Ос.* (62) IX. 101 erstarrt machen? *vgl.* Прислопи́ти.

Присносу́щий, *n.* † ewig, ewig seiend.

Пр́иснути, *v. n.* s. Пи́рснути, prusten; — сьміхом in gellendes Gelächter ausbrechen; 2) s. Пли́гнути, *А. Г.*164.

Присоба́чити, *v. a.* §. s. Притисну́ти. [lich — кому́.

Присо́бний, *a. В.* eigen, eigenthüm-

Присові́тувати, *v. a. Ч* II. 458 jmdm etw. anrathen.

Присогласйти кого́ на що jmds Zustimmung wozu erlangen.

При́сок, -ску, *m.* s. Приск. [salzen.

Присолйти, (-со́лювати), *v. a.* zu-

Присоло́джупати.*v.a.* versüssen.

Присьо́рбати ся, *Левч.* s. Присе́рбити ся. [sich an etw. heften.

Присота́ти ся, *Шй.* I. 59 до чого́

Присо́ха, *f. Кл.* (*Веч.* I. 320) Pfahl in e. Flusse, *m.* s. Со́ха, присо́шина.

Присо́хнути, *v. n.* zutrocknen.

Присохтува́ти, *v. a. Гол.* anpassen, anwenden, Anwendung machen, beziehen. [372. jmdm etw. abmerken.

Присо́чйти, *v. a.* ertappen, *Кч.*

Присо́шина, *f.* Stütze, *f. Ст.*

При́спа, *f.* das an der Aussenwand der Hütte unterwärts aufgetragene grosse Gesimse zum Sitzen.

При́спанка, *f.* Beischläferin, Concubine, *f.*; 2) s. По́критка.

Приспа́ти, (приспл́ю, приспи́ш), *v. a.* einschläfern, zum Schlafen einwiegen; 2) beschlafen, schwängern (e. Weib); — ся Beischlaf pflegen.

Приспи́чити, *v. a.* auf die Spitze etw. treiben, *Левч.* s. Прикрути́ти, притисну́ти, *Ст.*: -и́ло ко́мусь.

При́спів, *m.* при́співка, *f.* Zugesang, *m.* Epode, *f. Ч.* III. 395; begleitender Gesang, -es Lied, *Ог.* Refrain in e. Liede; 2) -ka anzügliches Couplet, *ОП.*; 3) -ka Zueignung, *f. Фр.*

Приспівати, приспіти, *v. n.* ankommen, anlangen; — на по́міч zu Hilfe kommen; herannahen, bevorstehen;

присніло комусь jmd hat Eile, jmdm ist dringend. [mit Gesang begleiten.

Приспівувати, *v. a.* dazusingen,

Приспішáти, (-и́ти), *v.a.* beschleunigen; 2) s. Притиснути.

Приспóлювати ся до чогóсь, sich woran anschliessen, *Кл.* [derung, *f.*

Приспóра, *f.* Beschleunigung, För-

Приспори́ти, (-я́ти), *v. a.* reichlich schaffen, herbeischaffen, vermehren, *Н.* 226; 2) bereit rüsten *Ст.*; 3) beschleunigen, fördern.

Приспóрюване, *n. ВБ.* Herbeischaffung, *f.* s. Приспóра.

Приспосóбити, (-бля́ти), *v. a.* vorbereiten, anstellen, einrichten, zurichten; — ся до когóсь *Не.* an jmdn anpassen, s. accommodieren; комусь jmdm gefällig werden.

Приспосóблене, *n.* Vorbereitung, Zurichtung, *f.*; Accomodation, *f.* Einrichtungsvermögen, *n. Пол.*

При́ссавки. *pl.* Saugwurzeln, *pl. В.*

Приссáти ся, (приссу́, приссéш). sich ansaugen до чогóсь. [Schaffner.

При́став, *m.* aufgestellter Hüter,

Пристáва, *f.* Zustellung, Zufuhr, Lieferung, *f.*; 2) Aufsicht, *f.*; *Aufseher, *pl.*

Приставáти, *v. n.* (до при́стані) vom Schiffe: anlegen, anlanden, einlaufen; Anker werfen; sich aufhalten, *АД.* I. 209; 2) ans Ermüdung stehen bleiben; 3) — до когóсь, до чогóсь beitreten, sich zugesellen; sich anschliessen, anliegen, passen, sich gut decken; s. Пристáти.

Пристáвити, (-вля́ти), *v. a.* ansetzen, hinstellen, hinsetzen, zubauen; 2) zustellen, zuführen, liefern; 3) когóсь за щось jmdn in ein Amt anstellen, bestellen, *Гл. б.* 27; 4) — ся sich ausgeben, sich das Ansehen geben, sich stellen, — бідним *Р.* I. 1.

При́ставка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) s. Полиця 1) *У.*; 3) Art Tischgeschirr.

Пристáвкувати, *v. n.* s. Постáвкувати.

Пристáвлене, *n.* s. Пристáва 1), das Aufstellen, Hinzusetzen, Zubauen.

Пристáвний, *a.* angelegt, angebracht, *У.* [Gefäss, *Зак.*

При́ставок, -вка, *m* .Art grosses

Пристáвчина, *f.* Blattscheide, Tute, *f.* (ochrea) *В.*

При́стай, *m.* der sich an etw. anschliesst, wozu zugesellt, beitritt; anhänglich wird; 2) s. При́стáш.

Пристáйний, *a.* sich vollkommen deckend, congruent.

Пристáйність, -ости, *f.* — трикутникін, Congruenz, *f.*

Пристáйство, (-áньство, áльство), *n.* ити́ до когóсь на — in jmds Familie als Schwiegersohn eintreten.

Пристáлець, -лця, *m. Зг.* Freiwilliger (Krieger), *m.* [chend, *IГ.*

Пристáлий, *a.* passend, entspre-

Пристáльний, *a.* ununterbrochen, stettig, *IГ.* [Hafen, Landungsplatz, *m.*

При́стань, *f.* s. Пристáнище; 2)

Пристáнище, *Ш.* I. 231; пристáне *Р.* I 70. пристанóвище, *n.* Zufluchtstätte, *f.* -ort, *m.* Zuflucht, *f.* Wohnstätte, *f.* Obdach, *n.* Hort, *m.*; Ruhestätte, *f.*

Пристанови́ти ся, einen Hort finden; ein Fach wählen, (*В.*).

Пристанóвок, -óвку, -івку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* нема єму́ -óвку hat keine Rast, rastet nicht; 2) s. Пристáнище. [ort, *m.ВБ.*; 2) Pause, *f.Вах.*

Пристáнок, -нку, *m.* Ruheort, Stand-

Пристарáти, *v. a.* щось etw. dazu besorgen, erwerben.

Пристáріти, *v. n.* und — ся *Ч.* IV. 64. alt werden; *adj.* пристарíлий при́старковатий, ältlich.

Пристáти, (пристáну, пристáнеш), *v. n.* s. Приставáти; 2) — до неї (на ґрунт) in das Haus u. Gut eines Weibes heiraten; 3) пристáв до нéго злий дух der böse Geist hat ihn befallen; 4) — на чию́ віру, на чию́ ру́ку zu jmds Glauben beitreten; *b*) in wilder Ehe leben; 5) sich schicken, ziemen.

При́стáш, *m.* der in das Haus u. Gut eines Weibes einheiratet, solcher Schwiegersohn.

Пристáя, *m.* s. При́стай; zugelaufener Hund; 2) s. При́сташ; 3) *f. Гол.* III. 296. das Einheiraten als при́сташ; 4) *f. Це.* die sich anschliessende, zugewanderte Schar.

Пристебнувáти, *v. a* ansteppen.

Пристели́ти, (-éлювати), *v. a.* bedecken, überziehen.

Пристеречи́, (-егти́), пристерiга́ти, *v. a.* кого́ *M.* auf jmdn ein scharfes Auge haben, jmdn spähen, beobachten, jmdm aufpassen, auflauern; 2) vorhüten, *Фр.* s. Допильнува́ти.

Пристига́ти, присти́чи, (присти́гну, присти́гнеш), *v. n.* reif werden, reifen. [ка, *Аль.* 514) reif.

Присти́глий, *a.* (*d.* пристиглю́ш-

Пристиди́ти, (-иджу́, иди́ш), *v. a.* (einwenig) beschämen. [ток.

При́стирток, -тка, *m.* s. Півсти́р-

Пристї́бати, *v. a.* fest anheften; 2) leidlich zunähen.

Пристї́бний, *a.* s. При́стiвний.

Пристї́бник, *m.* Werkstück zum Festhalten des вал im Webstuhl, *n.*

Пристї́бнiсть, -ости, *f. ВБ.* Anstand, *m.* Schicklichkeit, *f.* gute Sitte.

При́стiвний, *a.* bes. *adv.* wohlanstehend, schicklich.

Пристiйно, *adv.* s. Присто́йно; 2) dringlich, pressant, не — ми ся дїе es touchirt mich sehr wenig; 3) — дава́ти den ersten Preis im Kauf geben.

При́стїнок, -нка, *m.* Thürpfosten, *m. K.*; 2) eine in die Wand eingemauerte Tafel, *Мог.*?

Присто́йний, *a.* gegenwärtig, beiseiend; 2) *adv.* присто́йно *Кч.* 28 s. При́стiвно, mit Anstand, geziemend.

При́сторона, (*d.* -онка), *f.* Seitenraum, *m.*

Присторо́нно, *adv. M.* parteiisch.

Присто́ювати, *v. n.* stehen bleiben, +*M.*; присто́яти над чим s. Припильнува́ти.

При́страсть, пристра́стнiсть, -ости, *У. f.* Leidenschaft, Leidenschaftlichkeit, *f.*

При́страстний, *a.* leidenschaftlich.

Пристраща́ти ся до чого́сь Leidenschaft für etw. haben, einer Sache leidenschaftlich ergeben sein, sich an etw. fesseln, *Ke.* 1.

Пристрига́ти, пристри́чи, *v. a.* einwenig abscheren, abschneiden.

Пристрiй, -бю, *m.* Organ, *n.* Vorrichtung, *f.*

Пристрiт, -iту, (*aug.* пристрiтище), *m. Ч.* I. 134. ein böser Blick, e. b. Zufall; das Behexen u. die dadh erzeugte Krankheit; 2) при́стрiт, in voraus gegebene Warnung.

Пристрiтельний, *Ефь.* 26. пристрiтний, *a.* zum пристрiт 1) geh.; 2) (-тний) behext, *Зак.*

Пристрiти, *Кч.* 324 пристрiти́ти, *Фр. v. a.* bezaubern, behexen; 2) begegnen *Фр.*; 3) bei dem Behexen jmdn hindern; 4) im voraus warnen.

Пристрiтник, *m.* der den пристрiт 1) erzeugt: Zauberer, *m.*; 2) Wiesengeld, *n.* (Lysimachia nummularia).

Пристрiтниця, *f.* Hexe, Zauberin, *f.*

При́стрiч, *m.* s. Пристрiт 1).

Пристрое́вий, *a.* organisch, *B.*

Пристроїти, (-о́ювати), *v. a.* zubauen, daran bauen; 2) ausschmücken, ausputzen.

Пристро́чити, *v. a.* fest anpassen.

При́струнки, *pl.* die sechs feineren Darmsaiten der банду́ра, *Зап.* I. 345.

Приструнник, *m.* Saitenhalter, Beizug, *m. Зап.* I. 345.

Приструнчити, *v. a. Кух.* jmdn ad chordam nehmen, zwingen, nöthigen, jmdm zu Leibe gehen.

Приструпити ся, приструпiти, *v. n.* sich mit Schorf bedecken. [len.

Пристуди́ти, *v. a.* einwenig abküh-

При́ступ, -у, приступок, -пку, *m.* Zutritt, Zugang; 2) Angriff, Sturmangriff, *m. Кч.* 66, при́ступом взя́ти мiсто im Sturm erobern; умера́ти з людським при́ступком, *У.*?

Приступа́ти, (-и́ти), *v. n.* hinzutreten, beitreten, antreten, до кого́ auf jmdn zugehen; näher kommen; — на па́льцї auf die Finger treten; щось приступи́ло до него (до голови́ єму́) etw. hat ihn angewandelt, befallen; 2) *v. a.* — щось ного́ю mit dem Fuss darauftreten. [selig.

Присту́пний, *a.* zugänglich, leut-

Присту́пнiсть, -ости, *f.* Zugänglichkeit, Leutseligkeit, *f.* [dringen.

Пристяжи́ти, *v. a. H.* 102 zwingen.

При́стяжний, *a.* s. Бичови́й.

Присува́ти, s. Прису́нути.

При́суд, *m.* gefälltes Urtheil, Urtheilsspruch, *m. He.* das letzte entscheidende Wort, *K.*; 2) Gerichtsbarkeit, *f.* -sprengel, *m.* Jurisdiction, *f. K.*; 3) Schicksal, Verhängnis, *n. Ваг.*; 4) Vorurtheil, *n.* vorgefasste Meinung, *Мх.*

Присудити, присуджувати, *v. a.* gerichtlich zuerkennen; einen Urtheilsspruch geben, verurtheilen.

Присудливий, *a.* mit Vorurtheilen.

Присудник, *m.* Gerichtsdiener, *m. P.* I. 47.

Присукати, (-сукувати), *v. a.* fein zudrehen, an Ende den Faden zuspitzen; 2) — ся до чого s. Причепити ся.

Присунути, *v. a.* anrücken, näher rücken, anschieben; 2) *v.n.* heranziehen.

Присурганити ся, *Пе.* sich herbeischleppen.

Присусїдити ся, присусїджувати ся до кого als Nachbar an jmdn sich anschliessen, *С.* II. 132; in nahe Beziehungen, Verhältnisse zu jmdm treten, *ІГ.*

Присутний, (-ушний, -ущний, *Зг.*) присущий, *Пу. a.* gegenwärtig, anwesend, zugegen beiseiend; 2) woran theilnehmend.

Присутність, (-сучність), -ости, *f.* Gegenwart, Anwesenheit; 2) Theilnahme, *f.*

Присцїйно, *adv.* s. Пристівний.

Присцьобати, s. Пристїбати.

Присчитати, *v. a.* hinzurechnen, -zählen (mit Betrug).

Присюди, присядки, *pl.* Tanzweise mit gebeugten Knieen, mit Niederhocken, *f.* в присядку привдарити, *Веч.* I. 320. [*m.*

Присяга, *f.* Eid, Eidschwur, Schwur,

Присягати, присягнути, *v. n.* schwören, beschwören, den Eid, den Schwur leisten.

Присяглий. присяжний, *a.* vereidet, beeidet, geschworen; *s. a. m.* ein Geschworener; -жний der nächste Gemeindebeamte nach dem Vorstand.

Присяголомство, *n. Ф.* Eidbruch; s. Кривоприсяга.

Присязстно, *n.* s. Присяга.

Присяй Богу, (-сїй Бога), verdorb. st. присягаю (-ай) Богу, присясту Боже, присясто ну! e. § Betheuerungsformel, *Н.* 131: ich schwöre bei Gott!

Притайкуватий, *a. К.* heimlich, sich duckend.

Притаїти, притаювати, *v. a.* verbergen, verheimlichen, verhehlen, heimlich halten; — ся sich ducken, sich verstecken, sich stellen als ob..., sich verstellen.

Притаковити, *v. a.* s. Примістити; 2) — ся *Гол.* sich einfinden, erfolgen, sich ereignen, vorfallen; *b*) — ся до чогось sich woran anschliessen.

Притакувати, притакнути, *v. n.* ja sagen, beipflichten, (кому jmdm).

Притаманкуватий, *a. К.* schwärmerisch. [бépera richten, lenken.

Притаманити, *v. a.* човно до

Притаманний, *a.* angeboren, originell, *ОП.* s. Питоменний *А-Г.* 162. *Зак.*; 2) s. Присущий *Левч.* [zutanzen.

Пританцювати, *v. n.* (noch) hin-

Притаскати, *v a.* herbeischleppen.

Притахати, (-ахнути), *v. n.* s. Потахати. [härten, hart werden.

Притвердмути, *v. n.* sich ver-

Притвор, -ора, *m.* Vorhalle einer Kirche, *f. Ф.*

Притворити ся, (-творяти ся), sich verstellen, heucheln, simulieren, — ся слабим sich krank stellen.

Прителепати ся, herantrotteln.

Прителепконатий, *a.* § plump.

Прителїтити ся, *М.* III. 138, прителїшувати ся до кого § sich anschmiegen. [fen, *Гр.*

Притеребити, *v. a.* § herbeischaf-

Притерти, (-тру, -треш), притерати, *v. a.* einwenig abreiben, abnutzen (dh Abreiben).

Притесати, (-тешу, -тешеш), притїсувати, *v. a.* zuhauen, zuschneiden.

Притечи, (притеку, u.-ечу, -ечеш), *v. n.* herbeifliessen; 2) — ся herbei-, herlaufen, mühsam sich herbeischleppen.

Притика. *f.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f. Зар.* -ку давати кому jmdm etw. aussetzen, jmdn rügen.

Притикати, *v. n.* anstossen, до чого woran —; berühren; 2) s. Приткати I; 3) притикнути комусь чим jmdm woraus einen Vorwurf machen.

Притилочок, -чка, *dim. Ч.* V. 683?

Притин, *m.* притина, *f. P.* II. 146. Ort wo eine od. mehrere Schildwachen stehen, Posten. [zustutzen; 2) *sticheln.

Притинати, *v. a.* zuschneiden,

Притинка, *f.* Stichelei, *f. Левч.*

Притирати, s. Притерти.

Притирачка, *f.* Galantholz der Schuster, *n.*
Притирити, *v. a.* §. herbeischieben, auftreiben, jagen, *ВГ.* 147.
Притирок, -рка, *m.* Art Werkstück des Schusters *Ч.* VII. 576.
Притис, *m.* § Verführer e.Weibes, *m.*
Притиск, *m.* Druck; Nachdruck, *m.* Wucht, *f.* в притиском сказати mit Nachdruck sagen.
Притискати, притиснути, *v. a.* drücken, pressen; andrücken, aufdrükken; 2) bedrücken, zwingen.
Притискуватий, *a. Нс.* nachdrucksvoll, eindringlich, schlagend, wuchtig.
Притихати, притихнути, притихшати, *v. n.* still, stiller werden; schweigen.
Притичина, (-теч-), *f. Н.* 243, Ereignis, Vor-, Zufall; Unfall, *m.* Begebenheit, Geschichte, *f.* Vorfall als Hindernis, *М.* II. 120. *Мі.* II. 137.
Притичка, *f.* Einsatz aus gröberer Leinwand im weiblichen Unterrock vorn am Bauche, *m.* [terung, *f.*
Притір, -ору, *m.* Geschwür, *n.* Ei-
Притірний, *a.* s. Прикрий, (*Фр.*).
Притічний, *a.* s. Наручний.
I. Приткати, (-аю, -аєш), *v. a.* zustopfen. [*v. a.* anweben.
II. Приткати, (притчу,притчеш),
Приткий, *a. Зак.* s. Прудкий.
Приткнути, *v. a.* s. Притокмити.
Приткомо, *adv. У.* s. Притьма.
Приткість, -ости, *f. Ос.* (62) V. 32? s. Прудкість.
Притлумити, (-мляти), *v. a.* niederdrücken, ersticken, dämpfen.
Притьма, притьмом, *adv.* plötzlich, unverzüglich; 2) nothwendig, unvermeidlich, dringend. [verdunkeln.
Притьмити, (-тьму,-тьмиш), *v.a.*
Приток, -оку, *m.* Zufluss, *Вах*; — води *С.* Anprall des Wassers, Wellenschlag, *m.*; 2) * Einfluss, *m.* Einwirkung, Beziehung, *f.*
Притока, *f.* s. Притичина; Gelegenheit, *f.* Vorwand, Scheingrund, *m.*; 2) Nebenfluss, *ОБ.*; 3) s. Підтоки.
Притокмити, *v. a.* unterbringen, placieren, einstecken, *Шл.*
Притолочити, (-очувати), *v.a.* zustossen, fest niederschlagen, niedertreten.
Притомен, *Кч.* 105. притомний, *a.* притомність, *f.* s. Присутний, присутність.
Притон, *m.* Hehlerei verdächtiger Leute, *f.* Tummelplatz des Gesindels, *m. М+Б.* 395. [denlosen Tiefe.
Притонний, *a.* nahe bei der bo-
Притоня, *f.* s. Тоня.
Притьопати ся, hieher trotteln.
Притоптати, *v.a.* s. Придоптувати.
Приторочити, *v. a.* anstücken, hinzufügen.
Приточити, (-очувати), *v. a.* herbeiwälzen, -rollen, -ziehen; bei-, hinzufügen, -geben, ansetzen, -legen; 2) *anführen, citieren, anziehen, *К.* [treffen.
Притрафити ся, (-фляти ся), sich
Притребувати, *v. a.* vorladen, vorfordern. [Придержати.
Притримати, (-имувати), *v. a.* s.
Притриножити ся, *Фр.* mit Mühe wo ankommen (gleichsam wie e. lahmes Vieh auf nur drei Füssen). [бій 3).
Притруд, *m.* Bärenraupe, *f.* s. Під-
Притрут, *m.* schwärige Beule (abscessus traumaticus).
Притрясати, притрясти, (-трясу, -трясеш), *v. a.* zu-, bestreuen, mit e. Streu bedecken.
Притуга, *f.* sehr grosse Sehnsucht, Heimweh, *n. Ч.* V. 461. schwerer Gram, *М.* III. 124. серденько сповнено туги та ще гірше притуги; 2) s. Пригода *Н.* 113.
Притужити, *v. a.* dh allzugrosse Trauer u. Sehnsucht die verstorbene geliebte Person auf die Welt zurückrufen.
Притул, *Ру.Ст.* притулок, -лка, *Кч.* 258. *m.* притуловиско. *n.* s. Пристанище.
Притула, (*d.* -улка), *f.* etw. Zugebautes, zugebauter Heizofen zum Back od. Kochofen; 2) Ofennische, *f.*
Притулити, (-ляти, -улювати), *v. a.* zubauen; 2) an sich drücken, zärtlich umarmen; — ся до кого sich anschmiegen.
Притупея, *f. М+Б.* 144 Port-épee?
Притуплене, *n.* Abstumpfung, *f.*
Притупити, (-пляти), *v. a.* etwas stumpf machen, abstumpfen; притупіти, *v. n.* stumpf werden.
Притур, -ура, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.*

Притухáти, (-тýхнути), *v. n.* einwenig verlöschen; 2) s. Притхнýти 1); притýхлий etwas dumpfig.

Притушúти, (-ýшувати), *v. a.* löschen, dämpfen.

Притушкувáти, *v. a. Кч.* 346. niederhalten, unterdrücken; vertuschen.

Притхнýти, *v. n.* und — ся dumpfig, stinkend werden; 2) лїс -ýв ся *P.* I. 185, щýка десь -ýлась 186?

Прúтча, *f.* Begebenheit, *f.* seltsamer Zufall, Abenteuer, *n.C.*I.200, s. Притúчúна; 2) weiser Spruch, *K.* Gleichnis, *n.* Allegorie, *f.*

Притчовúй, *a. Ч.* I. 111 durch Zufall, im Traume vorgekommen.

Притюжити, *v. a. Н.* 289?

Прúтяг, *m.* Zug, Anstoss, *m.* Anziehung, Attraction, Fesselung, *f. T.*; 2) Zugleine, *f.*

Притягáти, притягтú, притягнýти, *v. a.* anziehen, zu-, herbei, -zusammenziehen, fest zuziehen, zubinden, befestigen, anschnüren; *v.n.* heranziehen.

Притягáч, *m.* Anzieher, *m.*

Притя́жний, *a.* zugehörig, *Зак.*

Притя́ти, (притнý, притнéш), s. Притинáти.

Приýглуватий, *a.* subangularis.

Приýздок,-дка, *m.* Nebenhalfter, *n.*

Приукрáса, *f.* Zierde, *f.* Schmuck, *m.* Schmuckgegenstand, *m.* Ornament, *n.Вах.* [zieren,ausschmücken,verzieren.

Приукрасúти, приукрашáти, *v.a.*

Приукрáшене, *n.* Verzierung, Ausschmückung, *f.* [anliegend, (дім).

Приулúчний, *a.* bei der Gasse,

Приýлок, -лка, *m.Ф.* Gassenecke, *f.*?

Приумножáти, *v. a.* vermehren, *K.*

Приунúти, *v. n. gr. Макс.* s. Посумнїти. [Verkommen, *n.* Niedergang, *m.*

Приупáдок, -дку, *m. Кн.* Verfall, *m.*

Приупáсти, приупадáти, *v. n. Кн.* in Verfall kommen, herunterkommen.

Приýчене, *n.* das Abrichten, Abrichtung, *f.*

Приучúти, привýчувати, *v. a.* abrichten, lehren; 2) — ся dazulernen, erlernen.

Прихáмрати, *v. a.* einwenig säubern; einw. pflegen, mästen (e.Schwein).

Прúхати, *v.n.* schnauben, schnaufen, prusten; *sbst.* прúхане das Sch. & *K.*

Прúхапцем, *adv.* s. Напóхапци.

Прихахýлити ся, §. *Н.* 214 mit Mühe wohin keuchend ankommen.

Прихáяти, *v. a.* § säubern, einwenig aufräumen. [*f. Не.*

Прихвáльба, *f.* Lob, *n.* Belobung,

Прихвалúти, (-ля́ти, -áлювати), *v. a.* loben, anpreisen. [brüstend.

Прихвáльно, *adv.* prahlerisch, sich

Прúхвостень, -стня, *m.* der jmdm blind nachgeht, nachfolgt, jmds Schleppenträger ist.

Прúхвостний, *a.* After-, -а тóрбочка Drüsentasche in der Aftergegend, *Пол.* [Притаїти ся.

Прихéрити ся, sich ducken, s.

Прúхил, *m. Ст.* прихúле, *n. Ч.* III. 153. прихильність, -ости, *f.* Zuneigung, Gunst, Geneigtheit, Gewogenheit, *f.*; 2) до свóго прихúля im eigenen Interesse, *Ч.*

Прихúлець, -лця, *Не.* прихúльник, *m.* прихúльний, *a.* geneigt, zugethan, gewogen.

Прихилúти, (-ля́ти), *v. a.* hinneigen; — ся sich neigen.

Прихúлище, *n. Ч.* V. 1053. прихúлок, -лку, *m. Левч.* Ruhe-, Zufluchtstätte, *f.* Obdach, *n.*

Прúхід, -óду, *m.* Zugang, *m.* в прихóду am zugänglichen Ort, am Wege; 2) Ankunft, *f.* das Ankommen, *n. Ч.* IV. 71. *М.* I. 49.; 3) Eingang, *m.*; 4) Einnahme, *f.* das Einkommen; 5) Pfarre, Pfründe, *f.* [sucht, frequentirt.

Прихíдний, *a.* ankommend; 2) be-

Прихлїбúти ся, (-хлїбувати ся), комýсь bei jmdm sich einschmeicheln, *Ф.*

Прихлюпнýти, *v.a.* an- begiessen, bespritzen, -sprengen.

Прихмýрити брóви — óчи, — ся die Brauen düster zusammenziehen, finster blicken; прихмурня́ти, *v. a М.* düster, dunkel machen.

Прúхнути, *v. n.* s. Прúхати.

Приховáти, *v. a.* verbergen, aufbewahren; 2) noch mehr aufziehen, pflegen, züchten; — ся *М.* III. 111 sich wohin verbergen, sich wo zurückziehen.

Прихóвок, -óвку, *m.* Znzucht, *f.* Zuwachs, *m.*

Прихóд, *m.* s. Прúхід.

Приходúти, (-хóджу, хóдиш), *v.*

n. s. Прийти́; прихо́дить ся кому́ *P.* I. 24 es kommt auf jmdn, fällt jmdm zu, jmd muss (gew. mit d. Infinit); не прихо́дить ся нам *P.* I. 203 es kommt uns nicht zu, ist unzukömmlich, ziemt nicht; прихо́дити не де́шево кому́сь nicht billig kommen, n. b. zu stehen kommen, — ся vorkommen.

Прихо́дник, *m.* Pfarrer, *m.*

Приходо́вий пода́ток, Ertragssteuer, *f. Hae.* [& Pfarramt, *n.* &.

Прихо́дский, *a.* Pfarr-, — у́ряд

Прихо́дство, *n.* Wohnung des Pfarrers, *f.*

Прихо́жа, *s. f. a.* Vorzimmer, *n.*

Прихожани́н, *m. H.* 182 (-а́нка), *f.* s. Парафіяни́н.

Прихо́жий, прихо́жалий, *a.* der Ankommende, Ankömmling, Fremdling, *m.*

Прихо́пити ся до чо́го́ gierig u. hastig sich an etw. thun, etw. essen &.

Прихоро́на. *f. Y.* Schutz, *m.* Dekkung, *f.* Rückhalt, *m.*

Прихорони́ти, *v. a.* verwahren, *Y.*

Прихо́ть, *f. Ko.* 297 Lust, Lüsternheit, *f.* Gelüst, *n.*

Прихроми́ти, *v. a.* s. Підхроми́ти.

Прица́ринок, -нка, *m.* Grundstück bei der Hauptflur (цари́на́), *n.*

Прицьві́тень, -тня, *m.* Deckblatt, *n.* (bractea).

Прицеркува́ти, *v. a.* соро́чку mit e. Art von Leinenstickerei versehen. *Gr.* 57. [aufs Korn nehmen, *Ш.*I.407.

Прицї́ли́ти ся, (-ля́ти ся), zielen,

Прицї́ни́ти ся, (-я́ти ся), до чо́го́сь *M.* I. 23 um den Preis von etw. fragen; 2) — ся кому́сь für jmdn sich werter machen, *Ф.*

Прицько́, *m.* e. Mannesname.

Прицу́пнути, (-у́пити), *v. a.* § erwischen; 2) *v. n.* s. Причика́ти.

Прицу́цуватий, *a. He.* (*хм.* 142) duckmäuserisch?

Причаї́ти ся, sich ducken, lauschen; на кого́ auf jmdn lauern.

Прича́л, *m.* Tau, womit e. Fahrzeug angebunden wird, *n. Кл.*; 2) Landung, *f.* das Festbinden des Fahrzeuges am Ufer; 3) Landungsplatz, Hafen, *m.*

Прича́лити, *v. a.* ein Fahrzeug an das Ufer ziehen u. anbinden, ans Ufer stossen, anlanden.

Причанда́ли, *pl. He.* Sachen, Siebensachen, *pl.* Zubehör, *n.* [men, *M.*

Прича́пати, *v. n.* trottelnd ankom-

При́чарок, -рка, *m.* s. За́куска.

Причарува́ти, *v. a.* до се́бе кого́ an sich zaubern. [*f.* Antheil, *m.*

Прича́ство, *n.M.*III.29 Theilnahme,

Прича́стен, -тна, *m.* Gesang während der heil. Communion gesungen, *m.*

Прича́стич, *n.* das heil. Abendmal, Communion, *f.*; 2) die hel. Hostie; 3) Participium, Mittelwort, *n.*

Прича́стний, *a.* theilnehmend, Antheil habend.

Прича́стник, *m.* Communicant, *m.*

Причаща́ти, *v. a.* die heil. Communion ertheilen; — ся d. h. Comm. empfangen; *b*) причасти́ти ся чого́сь *Ф.* von etw. theilhaftig werden. [den.

Приче́знути, *v.n.* einwenig schwin-

Причека́ти, *v. n.* s. Перечека́ти.

Причекну́ти, *v. n. Mor.* s. Причикну́ти.

Приче́па, причепе́нда, *Kyx. m. f.* der (die) sich anheftet an jmdn, zudringlicher Mensch dessen man nicht los werden kann.

Причепи́ти, (-пля́ти), *v.a.* anheften, anhäkeln; — ся sich — — s. anklammern, — до кого́ s. Чіпа́ти ся кого́.

При́чепка, *f.* Anhängsel, *n.*

Причепли́вий, приче́пний, *a.* zudringlich, händelsüchtig, impertinent, frech, *He.* [ken, aufputzen, *Ш.* II. 145.

Причепу́рити, *v. a.* § ausschmük-

Причеса́ти, (-че́шу, -че́шеш), *v.a.* zukämmen. [309. *Ш.* I. 253.

Приче́т, -е́ту, *m.* Gefolge, *n. Кв.*

Причикну́ти, *v. n.* sich niederducken, niederhocken.

Причи́н, причи́ник, причи́нянник, причи́ник, причи́ний, причи́няний дуб, *m.* Beize, Lohbeize, Asch-, Lohbeizer, — при́кадок Beizkufe, *f.*

Причи́на, (*d.* -и́нка), *f.* Ursache, *f.* Grund, *m.*; 2) s. Притичи́на *Шй.* I. 58. *Ш.* I. 269; 3) Epilepsie; *f.* причи́нна *Кн. Пр.* VIII. 796 Schlagfluss, *m.*; 4) Zauber, *m. Ш.* I. 22.; 5) s. Спо́сіб.

Причи́нен, *a.* у чому́сь worin schuldig, woran schuld, *K.*; 2) der Mitschuldige.

Причини́ти, причиня́ти, *v. a.* zumachen, anlehnen, (две́рі); zuthun, zu-

*

geben, zusetzen; 2) — скіри в дуб́, в волу́ beizen, in die Beize legen, lohen, äschern; 3) — ся за ким sich für jmdn verwenden; *b*) — ся до когóсь zu etw. beitragen, mitwirken.

Причи́нний, *a.* dem etw. angethan worden ist, symptomatisch, ver-, bezaubert, behext, *Ш.* I. 18. 19. *f.*; 2) s. Причи́нен 2). [зок Causalnexus, *m.* *Фр.*

Причинови́й, *a.* ursächlich, — зв'я́-

Причинóвість, -ости, *f.* Causalität, *f.* *Ган.* [Zusatz, *m.*

Причи́нок, -нку, *m.* Zugabe, *f.*

Причисли́ти, (-сля́ти), *v. a.* dazu zählen, d. rechnen.

Причи́тане, *n.* das Hersagen, Recitieren einer Zauberformel. [*pl.* *В.*

При́читки, *pl.* Klammerwurzeln,

Причі́вки, *pl.* Unkraut, *n.*

Причі́вок, *Гол.* I. 56. причі́лок, *m.* s. Причóлок.

Причі́ле, *n.* Vorderkopf, *m.* s. Ті́мя.

Причілкóвий, причі́льний, *a.* vom причóлок, am Vorgiebel, gegen den Giebel hin, von der kürzeren Seite (e. Hauses &); -а стіна́ die Nebenseite (Nebenwand) e. Hauses.

Причіпи́ти, & s. Причепи́ти &.

Причі́пність, -ости, *f.* Adhäsion; си́ла -ости Adhäsionskraft, *f.* *Пол.*

Причіпнути, *v. n.* s. Причикну́ти.

При́чіпок, -пка, *m.* *М.* s. При́чепка.

Причі́сувати, *v. a.* s. Причеса́ти.

При́чка, *f.* s. За́чіпка, *Gr.* 26; 2) s. При́чта.

При́чки, *adv.* і я не — ich ziehe mich nicht zurück, mache mit, *ІГ.*

Причмили́ти, (-ля́ти), *v. a.* betäuben, *Ф.* [der Wurzel des Schnabels.

Причоло́вий, *a.* an der Stirn, an

Причóлок, -óлку, *m.* Giebel, Vordergiebel, *m.* kleinere Dachseite etc.

Причомкну́ти, *v. n.* *В.* s. Причикну́ти.

Причóскати, *v. a.* einwenig kämmen, striegeln, sanft streicheln, (*В.*).

Причóтувати, *v. a.* *ГБ.* *Пр.* III. 35 bestimmen. [*m.* Ereignis, *n.*

При́чта, *f.* *П.* *n.* 8. Zufall, Unfall,

Причува́ти ся, щось -ва́є ся man glaubt etw. zu hören; 2) sich verhören, nicht recht hören.

При́чуд, *m.* s. Прóчуд.

Причу́да, *f.* Hallucination, *f.* 2) *pl.* Grillen, Launen, wunderliche Einfälle s. При́мха. [men, *Кн.* (vom Trug).

Причу́дити ся, scheinen, vorkom-

Причу́дливий, *a.* sonderbar, wunderlich. [d. Eule).

При́чуйка, *f.* *У.* Ohrbüschel, *m.* (bei

При́чулок, -лку, *m.* причуте́, *n.* Vorgefühl, *n.* Instinct, *m.*

Причу́ти ся, s. Причува́ти ся.

Пришага́ти, *v. n.* ankommen, *Кл.*

Пришанува́ти, *v. a.* einwenig schonen; 2) gastlich ehren.

При́шва, (*d.* при́шевка), *f.* Oberleder des Schuhwerkes, *n.* Vorschuh, *m.*

Пришеле́пуватий, (-е́пкуватий, *Ч.* II. 623) *a.* verrückt, närrisch, trottelhaft. [IX), *m.* Ankömmling, *m.*

Прише́лець, -льця, (ше́нець *Wgr.*

Прише́птувати, *v. a.* dazu flüstern, murmeln.

Пришибóти, приши́бнути, *v. a.* e. starken Schlag jmdm geben, stark stossen, treffen, beschädigen; unterdrücken, niederschlagen; — ся до когó jmdn befallen; -бну́в ся нечи́стий до когó jmd leidet an Fallsucht.

Пришива́ти, приши́ти, *v. a.* annähen, * — кому́сь квітки́ jmdm etw. zum Spott anbinden. [Männerhemd.

При́шивка, *f.* kleiner Kragen im

Пришúй-коби́лї-фіст, von etw. ganz Unpassendem, Unnöthigem.

Приши́йна, *adv.* nothwendig.

При́шка, *f.* Schnalle, Spange, *f.* s. Пря́жка. [-pregeln.

Пришка́рити, *v. a.* anbrennen,

При́шки, до —, *adv.* *Ч.* III. 425 bis auf den letzten Brocken.

Пришкóдити, *v. n.* собі́ sich schaden, etw. verschulden. [лець, *Ст.*

Пришле́ць, -е́льця, *m.* s. Прише́-

При́шлий, *a.* *Ч.* III. 28 s. Буду́чий.

При́шлість, -ости, *f.* *М.* III. 126. s. Буду́чина.

Пришпили́ти, (-ля́ти, -и́лювати), *v. a.* an-, zu-, einheften, -stecken.

Пришпи́лянка, *f.* Spange an der хі́мля, *f.* [herbei-, heraneilen.

Пришпиті́ти, *v. n.* § *Гол.* III. 243

Пришпі́нкувати, *v. a.* zuschnallen, *У.*

Пришрубува́ти, *v. a.* anschrauben.

Приштукува́ти, *v. a.* anstücken.
Прищ, (*d.* при́щик), *m.* Brandblase, *f.*
Прища́ти, *v. n.* *Фр.* s. При́скати.
Прищеба́ти, *v. a.* das Vieh hüten.
Прищépa, *f.* s. Причépa; 2) s. Щépa.
Прищепи́ти, (-пля́ти), *v. a.* anpfropfen; einimpfen.
Прищибну́ти, *v. a.* s. Прискибну́ти.
Прищикну́ти, *v. a.* zudrücken.
Прищита́ти, *v. a.* hinzurechnen.
При́щити ся, Brandblasen werfen, mit Schwären sich bedecken.
Прищіпа́ти. s. Прищепи́ти.
При́щінка, *f.* Flickfleck, Seitenfleck an e. Stiefel, *m.* [schwärig.
Прищова́тий, *a.* mit Brandblasen.
Прищу́лити, прищу́рити, *v. a.* einwenig zuschliessen, zumachen, — очи mit den Augen blinzeln; — у́ха *Р.* I. 99 vom Pferde: die Ohren nach hinten andrücken; 2) — ся sich anschmiegen.
Прию́т, *m.* s. Приста́нище; 2) Kinderbewahranstalt, *f.*; 3) Findelhaus, *n.* *Под.*
Прию́тний, *a.* *Зг.* gastlich, freundlich, traut.
Прия́ва, *f.* Anwesenheit, Gegenwart, *f.* das Beisein, *n.*; 2) trügerische Erscheinung, Hallucination, *f.* *BE.*; Gebilde, *n.* *Cm.*
Прияви́ти, (-вля́ти), *v. a.* (eine Zunahme) aufweisen; — чого́ z. B. молока́ mehr, viel geben.
При́язнь, *f.* Freundschaft, *f.*
При́язний, *f.* freundlich, leutselig.
Приязнува́ти, *v. n.* freundlich vorgehen.
Прия́тель, (-тіль), *m.* Freund, *m.*
Прия́телька, *f.* Freundin, *f.*
Прия́тельский, *a.* freundschaftlich, Freundes.
Прия́тельство, прия́тство, *К. n.* Freundschaft, *f.*; 2) *coll.* die Freunde, *pl.* *Ч.* I. 221. [приста́нище.
Прия́тилище, *n.* *Ф.* s. Прию́т 1),
Прия́ти, *v. a.* s. Сприя́ти. [lieb, *К.*
Прия́тний, *a.* *Рч.* 235 angenehm,
Прия́тність, -ости, *f.* прия́тство, *n.* *М.* Annehmlichkeit, *f.* Vergnügen, *n.*
Прия́ч, *m.* s. Прия́тель, Gönner, Förderer, *m.* s. Прия́ти.
Прі, *pl.* *КУ.* s. Вітрило 2).
Прібен, *На.* пріб́ний, *a.* (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Пріб́івок, -вку, *m.* *Иг.* 8. s. Про́ба.
Прі́гра, *f.* *К.* s. Перéгра.
Прізвискува́ти, *v. a.* (*Ф.*) mit Schimpfnamen beleidigen.
Прі́звище, *n.* s. Про́звище.
Прізна́ти, *v. a.* *Фр.* s. Прові́дати, дізна́ти ся.
Пріз́ра, *f.* *М.* II. 181 s. При́зра.
Прік, *g.* про́ку, *m.* Rest, *m.* *B.*
Прілобо́кий, *a.* mit kranken Augen *Ч.* VII. 577. [brochener Damm &.
Прі́рва, *f.* Durchbruchthal, *n.* durch-
Прісь, *f.* *Шй.* I. 33 Art гаї́вка, s. Прі́ся II.
Прі́сище, прі́сниско, прі́ско, *n.* Hirsefeld, Feld wo Hirse angebaut war.
Прі́ска, *f.* s. Проса́нка; 2) s. d. vor.
Прісни́й, *a.* ungesäuert, -е ті́сто; 2) heutig, jetzt lebend *TP.* 39; 3) *adv.* прі́сно, *Гол.* stets, immer. [ertem Teig.
Прісня́к, *m.* Kuchen aus ungesäu-
Прі́сть, *g.* прости́. *f.* tiefer Abgrund, bodenlose Tiefe, *Wgr.* 15. s. Про́пасть Verderben, *n.* *Y.*
Прісце́, *n.* *dim.* s. Про́со.
I. Прі́ся, Прі́ська, *f.* s. Фро́ська.
II. Прі́ся, *f.* *Пр.* IX. 217 Art Frühlingsspiel. [2) gar werden; faulen.
Прі́ти, (прі́ю, прієш), *v. n.* schwitzen;
Прі́ч, прі́чки, *adv.* s. Проч.
Прі́чка, *f.* das Fortgehen aus unerklärlichem Grunde; піти́ на прі́чки den Gatten verlassen; 2) Geliebte, Braut, *f.* *W.* *Рус. дн.* 19: лю́ба —.
При́шень, -шня, прішни́к, *m.* s. Почи́нок, (*B.*) s. Пряшни́к.
Прі́шень, -ени, *f.* s. Про́сторонь.
Прі́яний, *a.* *Гол.* III. 393 Art Farbe des Rindvieh.
Про, I. *praep. mit dem Accusat.* bez. dasjenige weswegen, wodurch, in Betreff dessen etw. geschieht: wegen, halben, durch; für, um, zu; von, über, nach: про го́лод wegen des Hungers, змарні́в на ли́чку про те́бе deinethalben, durch dich; про ме́не, про мою́ часть *Нс.* meinetwegen, п. м. не ста́не ich bin hierin nicht hinderlich, про все мені́ байду́же mir ist an allem nichts gelegen; про́-біг! про бо́жу ла́ску, *Зар.* um Gotteswillen! про що? weshalb, warum? *Пом.* III. 43. про-те́, про-то́е deswegen; —, про тото́ dessenungeach-

tet, trotzdem; про мене für mich *K.* (*Пр.* III. 67) нема в ме́не гро́шей про вас *M.* III. 25 habe kein Geld für euch, про неді́лю für den Sonntag, одежа п. н. Sonntagskleid; про неза́будь, про па́мять zum Andenken; про кого́, про що пита́ти, каза́ти, оповіда́ти, співа́ти, памята́ти, забу́ти, über, nach jmdm fragen, von — etc. *Mi.* IV. 437. *Ог.* 180. II) *in Zusammensetzungen* als Präfix bez. про *a*) die Bewegung dh e. Gegenstand in einer Richtung; *b*) die Dauer e. Handlung während e. bestimmten Zeit; *c*) die Bewegung aus e. Gegenstande heraus, von demselben weg, an einem Gegenstande hin, vorüber u. über denselben hinaus; *d*) das Hervorbrechen aus dem Inneren e. Gegenstandes; *e*) den Verlust einer Sache dh e. Handlung; *f*) es bildet perfectiva Verba, die bald den Anfang, bald die Vollendung bezeichnen; *g*) bez. die Deminution. Bdtg: durch-, über-, vorbei-, be-, aus, heraus-, ver-. *Mi.* IV. 234—236. II. 364. 362. Beisp. s. unten an entspr. Stellen: (Про- s. Пере-, s. Пра-).

Про́ба, *f.* Probe, *f.* Versuch, *m.* *Ш.* II. 21. на про́бу versuchshalber, *АД.* I. 242.

Проба́вити, (-вля́ти), *v. a.* час die Zeit vertreiben, tödten, *Ст.*; — ся чимо́сь, *Кн.* womit sich aufhalten, auskommen, sich durchhelfen.

Пробайлу́нок, -нку, *m.* §s. Байла́ш.

Пробату́рити ся, s. Продру́хати ся.

Проба́чити, *v. a.* s. Ви́бачити.

Пробива́нки, *pl.* s. По́бит.

Пробива́ти, проби́ти, (прібію, прібе́ш), *v. a.* durchschlagen, -stossen, -bohren, -stechen.

Пробива́ч, *m.* Durchschlag, *m.* Locheisen, *n.* (*d.* Schmiedes zum Löchermachen).

Пробилува́ти, *v. a.* щось etw. [beansprechen, (*Фр.*).

Пробі́йна, *f.* Nbfl. des Че́ремош 6.

Пробира́ти, пробра́ти, (-беру́, -бере́ш), *v. a.* кого́ jmdn durchdringen, jmdm an den Leib rücken, *Ст.*; — ся sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, durchwischen, *Кч.* 193.

Пробиша́ка, *m.* *Ке.* 436 s. Розбиша́ка.

Про́бі! *int.* s. Про I, про́-біг!

Пробі́й, -бю, *m.* Durchschlag, Durchbruch, z. B. Wasserfall, *m.* (*B.*); 2) Dolch, *m.* *Ф.*

Пробі́йна, *f.* Nbfl. des Че́ремош 6.

Про́бка, *f.* Pröbchen, Muster, *n.*

Проблаговісти́ти, *v. a.* vorherverkünden, *Кн.*

Про́блиск, *m.* *КУ.* das Erglänzen.

Пробли́скувати, *v. n.* проблища́ти ся, er-durchglänzen.

Пробука́ти *v. a.* durchirren, *Кч.* 135.

Про́бний, *a.* eine Probe unternehmend, prüfend, *T.*; empirisch; — бруео́к Probirstein, Prüfstein, *m.* *K.* [chen.

Пробо́вкнути, *v. a.* dumpf ausspre-

Пробо́вець, -бійця, *m.* *dim.* s. Пробі́й 1). [befahren.

Пробо́йний, *a.* -а доро́га stark

Пробости́, (прободу́, прободе́ш), *v. a.* (mit d. Hörnern) durchstossen, durchbohren.

Про́браз, *m.* *B.* Sinnbild, Symbol, *n.*

Пробра́ти, s. Пробира́ти.

Пробреха́ти ся, sich selbst im Lügen fangen; ein Wort aus Unvorsichtigkeit sagen, sich verschnappen.

Пробро́їти, *v. a.* einen Unfug machen, viel Schlimmes anrichten.

Про́бу, *int.* *M.* II. 137 s. Про́бі.

Пробува́лиско, *n.* *Пар.* Wohnstätte, *f.* Aufenthaltsort, *m.* [Verweilen.

Пробу́ване, *n.* Aufenthalt, *m.* das

I. Пробува́ти, (-бува́ю, -бува́еш), *v. n.* sich aufhalten, verweilen; — ся чимо́сь sich womit durchhelfen, wovon leben, fristen, womit Vorlieb nehmen.

II. Пробува́ти, (пробу́ю, пробу́еш), *v. a.* probieren, prüfen; versuchen; — кого́сь ро́зуму jmdn versuchen, jmds Verstand auf die Probe stellen.

Про́буд, пробу́док, -дку, *K.* пробу́джене, *n.* Erwachen, Aufwachen; Erwecken, *n.*

Пробуди́ти, (-джа́ти), *v. a.* erwecken; — ся auf-, erwachen.

Пробу́нок, -нку, *m.* s. Спробу́нок; 2) Erfahrung, *f.* *Pa.* I. 373.

Пробурлакува́ти, *v. n.* als бурла́к leben, sein Dasein kümmerlich fristen; — вік nie heiraten. [Пробува́ти I.

Пробу́ти, (пробу́ду, -бу́деш), *v. n.* s.

Пробу́ток, -тку, *m.* Existenz, *f.* *pl.* пробу́тки, *Ф.* das Leben, Zusammenleben.

Провáдити, *v. a.* führen, leiten, herleiten; * комý jmdn rügen.

Провáл, *m.* прóваль, провáла, *f.* провáле, *n.* провáлина, *f.* Kluft, *f.* Abgrund; Erdfall, *m.* у — thalab, hinab.

Провáлистий, *a.* abschüssig, mit Klüften.

Провалúти, провáлювати, *v. a* einschlagen, -hauen; — гóлову комý jmdm den Schädel einschlagen; 2) — ся hineinstürzen, einfallen, einbrechen; *b*) verschollen sein *Ш.* I. 319.

Провéзти, *v. a.* s. Перевéзти; einwenig jmdn fahren.

Провередúти, (-верéджу, -éдиш), *v.a.* durchstechen.

Проверечú ся, провергвýти ся. *КУ.* II. 71. *Ф.* s. Прокúнути ся.

Провернýти ся, sich Rath schaffen, sich zurechtfinden.

Проверстáти, (-áю, -áеш), *v. a.* (den Weg) zurücklegen.

Прóверть, *f.* Lochmuschel, *f.* (Terebratula).

Провертáти ся, gymnastische Uebungen machen, (*Фр.*).

Прóверти, *pl.* Gymnastik, *f.* (*Фр.*).

Провертíти, провéрчувати, *v. a.* durchbohren, (mit d. Bohrer etc.).

Проверю́хати ся, sich herumwälzen.

Прóвесна, *f.* *Др. с.* die ersten Frühlingstage, *Пом.* III. 119.

Провéсти, (провéду, провéдеш), *v. a.* (über etw. hin) führen, geleiten, begleiten; — молúтву кóму vorbeten; 2) anführen, hinhalten, bei der Nase herumführen, hinters Licht führen, betrügen, verführen, verleiten, *К. Кн. Пе.*; 3) — ся sich aufschieben, verschoben werden, ausbleiben, warten lassen.

Провéштати ся, sich herumtreiben, herumstreifen.

Прóвид, *m.* *Фр.* провидíне, *n.* Vorsehung, *f.*

Провúда, *f.* *Т.* s. Прúвид.

Провúдíти, (-вúджу, -вúдиш), *v.n.* sein Gesicht wieder bekommen, jmdm öffnen sich die Augen; 2) *v. a.* vorhersehen.

Провидлúвість, -ости, *f.* *М.* II 155 das Durchschauen, Scharfblick, *m.*

Провúднїти ся, etwas hell, licht werden; 2)durchsichtig, durchscheinend werden, *Т.*

Прóвúдно, *n.* *К.* Zwielicht, *n.* Dämmerung, *f.*

Провúна, провúнність, -ости, *Ст.f.* Verschuldung, Schuld, *f.* das Verschulden; Vergehen, Verbrechen, *n.* *Кн.*

Провúнен, *Ч.* V. 168, провúнний, *a.* schuldig.

Провинúти, *v. n.* und — ся etw. verschulden, schuldig werden, e. Schuld auf sich laden.

Провúнник, *m.* der Schuldige.

Провиновáтити ся, (-вáчу, -вáтиш), *Левч.* s. Провинúти.

Прóвів, -іву, *m.* *Пар.* s. Прóдув.

Провівáти, (-áю, -áеш), *v.a.* durchwehen.

Прóвід, -оду, *m.* Führung, Leitung, *f.* Vorsitz, *m.* — дáти mit gutem Beispiel vorangehen; 2) feierliches Geleite, -er Zug, Procession, *f.* *vgl.* Прóводи.

Провíдати, провíдувати, *v. a.* erfahren, in E fahrung bringen, sich erkundigen, Kunde bekommen; 2) — когó s. Навістúти 1), навíдувати ся до когó *Ке.* 107.

Прóвіди, прóвідки, *pl.* *К.* Kundschaft, Erkundigung, *f.*

Провіднúй, *a.* leitend, Anleitung gebend; 2) -а недíля s. Прóводи 2).

Провіднúк, (*d.* -ичóк, -úченько), *m.* Führer, Wegweiser; 2) Urheber; 3) Conductor; Leiter, -теплотú Wärmeleiter, *m.* *Пол.*

Провíдниця, *f.* Führerin, Wegweiserin, *f.*

Провíзія, *f.* Provision, *f.* Proviant, *n.* *С.* I. 261; 2) Vergütung der Mühe u. Auslagen, *f.*; 3) Procent, *n.* Rabatt, *m.* als Provision, *adj.* провíзний Provision-, Zins-.

Провíзор, *m.* Obmann der Kirchenbruderschaft, Besorger der Kirche; 2) Provisor in d. Apotheke, *m.*

Провінýти, *v. a.* s. Провівáти.

Провíнция, *f.* Provinz, *f.* *adj.* -циональний Provinz-.

Провíнциялка, *f.* *Не.* Frau aus der Provinz, vom Lande.

Провíрити, (-яти, -увати), *v. a.* untersuchen, prüfen, controlieren.

Прóвірка, *f.* провíрене, *n.* Prüfung, Controle, *f.* *ВБ.*

Провíтер, -тру, *m.* *Под.* провíтрене, *n.* das Durchlüften, Lüftung, Ventilation, *f.*

Провíтрити, (-увати), *v. a.* durchlüften, in freie Luft bringen, ventilieren; — ся ins Freie ausgehen, *ВГ.* 139.

Провíтре, *n.* Luftzug, *m.*

Провіщáти, *v. a.* vorher verkündigen, v. sagen, *ІГ.* [ревіяти.

Провіяти, *v. a.* s. Провівáти; пе-

Провóд, *m.* Прóвід, у — повéсти когó, *Кн. Пр.* VIII. 95? провóда, *f.* у -ду *Макс.* als Führung, als Geleit.

Проводáр, (-дйр), проводжáй, *m.* s. Провідвйк.

Проводжáйка, *f. У.* s. Провідници

Прóводи, *pl.* Ueberführung, *f.*; 2) der erste Sonntag nach Ostern.

Проводймість, -ости, *f.* — теплá Wärmeleitung, *f. Под.*

Провóдини, *pl.* Geleit, *n.* Begleitung, *f.* — пйти beim Abschied zum Geleit trinken, *Мор.* [jmds Anführer sein.

Проводйрити, *v. n.* комýсь, *Кл.*

Проводйрство, *n.* Führerschaft, -rolle, *f.* [нйк 1).

Проводйтель, *m. Пол.* s. Провід-

Проводйтельність, -ости, *f.* Wärmeleitungsfähigkeit, *f. Пол.*

Проводйти, проводжáти, *v. a.* s. Провéсти. [strahl, *m. Пол.*

Провóдич, *m.* Radius vector, Leit-

Провóднйчка, *f. Ч.* IV. 708 Wachskerze beim Leichenbegängnisse den Verstorbenen auf den Friedhof geleitend.

Провóдця, *m. Кл.* s. Провіднйк.

Провожáне, *n.* s. Провóдини.

Провожáтий, *s. a. m.* s. Провіднйк 1). [тель, *Ш.* II.22, *m.* Verkünder, *m.*

Провозвісник, *К.* провозвістй-

Провозйти, s. Провéзти.

Проволїчй, (-їчý, -їчéш), проволїкáти, *v. a.* durchziehen, dh etw. ziehen, schleppen; 2) in die Länge ziehen, ver-, aufschieben, verzögern; — ся sich lange ziehen, verschoben werden. [wird.

Проволі́чний, *a.* was verschoben

Прóволок, -ока, *m.* Canal, Leiter, *m. B.*

Проволóка, *f.* проволі́кане, *n. Пар.* Verzug, *m.* Verzögerung, Verschiebung, *f.*

Проволокйта *m.* s. Волокйта, *Н.* 43.

Проволочйстий, *a. Пол.* ductil: biegsam, dehnbar, zähe.

Проволочйти *v. a.* s. Проволїчй.

Провоняти ся чимóсь, *Кч.* 290 wonach riechen, stinken.

Провóрний, *a.* проворнйка, *m. Н.* 128 flink, behend, gewandt, verschlagen.

Прóворот, -оту, *m.* Fertigkeit, Routine, *f.*

Проворóте, *n.* Lücke, *f.*

Провýлок, (*d.* -ýлочок), *m. Левч.* s. Перéулок.

Провчйти, *v. a.* jmdm eine Lehre geben, züchtigen; abrichten, riffeln.

Провянути, провяти, *Ф. v. n.* verwelken.

Прогáйка, *f.* das Zögern, Aufschub, *m.*

Прогáйливий, *a.* zeitvergeudend, *B.*

Прогáйльовина, (-гальов-), *f. Левч.* s. Прóгаль; 2) Schlitze im Kleid, *f.*

Прогайнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden.

Прогаїти, *v. a.* aufräumen, Platz machen, — лїс & auslichten; einen freien, lichten Raum machen.

Прóгаль, *Ф.* прогáлина, (*d.* -инка), *f.* lichter, freier Platz; Waldlichtung, Waldblösse, Lücke; heitere Stelle am Himmel, *Ном.* III. 27.

Прогáлювати ся, stellenweise am Himmel sich aufheitern, aufklären, wann die Wolken auseinandertreten.

Прóгань, *f.* s. Прóгаль, простогін.

Проганяти, *v. a.* s. Прогвáти.

Прогáрувати, *v. n.* s. Прогоріти.

Прогарчáти, *v. a.* s. Гарчáти.

Прогáювати, *v. a.* s. Прогаїти.

Прогáяти, *v. a.* s. Прогайнувáти; 2) ся zu lange wo verweilen, säumen, *Кч.* 82.

Прогвáрити, *v. a. Luts.* 154 s. Промóвити.

Прогибáти, *У.* прогйбнути, (-гйнути), *v. n.* schwinden, zerrinnen.

Прогíн, -óну, *m.* das Treiben (des Viehes); Betrieb, *m. Mc.* 364. Durchtrieb, *m.* Durchtriebstelle des Viehes, (*B.*) Weg zum Treiben; Engpass, *m.*; 2) Vertreibung, *f. BB.*; 3) s. Пригін *Ч.* V. 1190.

Прогíрклий, *a.* bitter, ranzig geworden. [мóвити.

Проглаголáти, *v. a.* † *К.* s. Про-

Прогледі́ти ся, übersehen, verpassen.

Проглйбина, *f.* Vertiefung, *f. Bax.*

Проглинýти, *v. a.* verschlucken, verschlingen. [gen.

Проглотйти ся, sich durchdrän-

Прóглуб, *m.* grössere Tiefe.

Прóгляд, *m. Гол. гр.* 27 s. Перегляд, *Левч.*

Проглядáти, проглянути, *v. a.* s. Переглядáти; 2) *v. n.* herausschauen.

Прóгнане, *n.* das Vertreiben; — часý Zeitvertreib, *m.* *Фр.* [bannte, *ОБ.*
Прóгнанець, -анця, *m.* der Ver-
Прогнáти, (прожéну, прожéнеш), *v. a.* fort-, wegjagen, vertreiben.
Прогниватн, прогнúти, *v. n.* durchfaulen. [nen, erbittern, aufbringen.
Прогнївúти, (-вляти), *v. a.* erzür-
Прóгній, -óю, *m.* guter lang dauernder Mist; alter Dünger; 2) Lache vom faulen Wasser, *f.*; 3) s. 'Опар *Ос.* (61) V. 51. [düngter Acker.
Прогнóїско, *n.* im Vorjahre ge-
Прогноїти, (-óювати), *v. a.* mit Unrath anfüllen, verfaulen lassen.
Прогнóя, *f.* eitrige, schwärige Stelle am Leibe, (*Фр.*). [Договір.
Проговóр, -óру, *m.* *Ч.* II. 673 s.
Проговорúти ся, zu viel sprechen u. dadh merken lassen, *Н.* 224; 2) sich versprechen, s. verreden.
Проголодáти ся, recht hungrig werden. [treibung, *f.* *Зг.* *В.*
Прогóнь, *f.* das Austreiben, Ver-
Прогóни, *pl.* Geld für Postpferde, *n.* *С.* I. 92. *Пот.* III. 43.
Прогóнитель, *m.* Vertreiber, Verscheucher, *m.* *Пу.*
Прогонúти, *v. a.* s. Прогнáти; — по чáрцї herabgurgeln, *Мор.*
Прогóнич, *m.* beim Fensterladen der dhgehende Stab zum Schliessen, *А-Г.* 166; 2) Ventil, *n.*
Прогорíти, *v. n.* durch-, verbrennen.
Прогородúти, *v. a.* durchbohren, -stossen, -stecken. [selig dhleben.
Прогорювáти, *v. n.* *М.* III. 110 müh-
Прогостювáти, *v. n.* *М.* als Gast verweilen. [Verlust, *m.*
Програ́, *f.* *Н.* 247 das Verspielen,
Програвáти, програ́ти, *v. a.* verspielen, — ся в кáрти *А-Г.* 155 im Kartenspiel verlieren.
Прогребáти, прогребстú, *v. a.* einwenig weggraben, -fegen, -scharrren.
Прогремíти, *v. n.* ver-, ausdonnern.
Прогрúзане, *n.* das Aetzen, *Пол.*
Прогризáти, прогрúзти, *v. a.* s. Перегризáти.
Прóгріх, *m.* *Не.* (*Пр* II. 545) Lücke, *f.*
Прогрíшене, *n.* Sünde, *f.* *К.*
Прогрішúти, *v. n.* und — ся sündigen; fallen (v. Mädchen) *КС.* (82) II. 427.
Прогромáдити, *v. a.* (einwenig) aus-, durchscharren, -harken. [dröhnen.
Прогрохкотáти, *v. a.* ver-, durch-
Прогýгнати, (-гнїти), *v. a.* ausstammeln *С.* II. 44. [dröhnen.
Прогудíти, *v. n.* verhallen, ver-
Прогýл, *m.* *Под.* Müssiggang, *m.*
Прóгулька, *f.* Spaziergang, *m.* Lustwandeln, *n.* Lustfahrt, *f.* Ausflug, *m.*
Прогýльний, *a.* — день an dem der Arbeiter nicht arbeitet.
Прогýлювати ся, sich ausheitern (am Himmel). [Прóгулька, *Ст.*
Прогуля́не, *n.* прогуля́нка, *f.* s.
Прогуля́ти, *v. a.* durchbringen, verthun, verschwenden, verprassen; 2) — ся spazieren gehen, eine Lustfahrt machen.
Прогýти, (прогýсти), *v. n.* *praeter.* прогýло, *Ш.* I. 145 durchrauschen; verhallen, auslauten.
Проґáвити, *v. a.* *Н.* 121 § dhs Vergaffen etw. verlieren; — ся sich vergaffen.
Продавáти, (продаю́, продаéш), *v. a.* verkaufen, veräussern, absetzen.
Продавéць, -вця́, *m.* *Н.* 185 Verkäufer, *m.* [*Пот.* III. 45.
Прóдаж, продáжа, *f.* Verkauf, *m.*
Продáжний, *a.* verkäuflich, feil, zum Verkauf, käuflich; bestechlich; -а цїна́ Verkaufspreis, *m.*
Продáжність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit; Bestechlichkeit, *f.*
Продáн, *m.* *У.* der scheinbar, symbolisch Verkaufte (von anderen Eltern angenommene Sohn); dessen Nachkommen: Проданївскі дíти.
Продáти, (продáм, продáш, *од.* -асú, продáсть), s. Продавáти.
Продержáти, (-дéржу, -дéржиш), *v. a.* zurück-, aufbehalten, s. Передержáти, *Л.* 114; — когó jmdm Unterhalt geben; 2) — ся, sich erhalten, dauern.
Продéрти, (дерáти), s. Передéрти &.
Продешéвити, *v. a.* zu wohlfeil etw. weggeben, *Кн.*
Продзвонúти, (-óнювати), *v. a.* durchläuten; * verlauten lassen.
Продивля́ти, *v. a.* — óчи sich müde sehen, das Gesicht anstrengen, *Гуш.*
Продúво, *n.* grosses Wunder, *К.*
Продимáти, *v. a.* s. Продувáти, *Ст.*

Продирáти, s. Продéрти.
Прóдих, *m.* s. Прóдух.
Продúхати, *v. n.* *Фр.* das Leben fristen.
Прóдишки, *pl.* Luftlöcher, *pl.*
Продїв, *m.* s. Прóтїр.
Продївувáти, *v.n.* — вік als Jungfrau (unvermält) verleben, *Ш.* I. 328.
Продíл, -олу, *m.* Thal, *n.*
Прóдїл, -їлу, *m.* продїль, -їли, *f.* *Не.* Theilung der Scheitelhaare, *f.* Haarscheitel, *m.* *Ч.* VII. 422; 2) Scheidewand, *f.*
Продїлáти, *v. a.* durchmachen, durchschlagen.
Продїлúти, (-яти), *v. a.* s. Перединúти.
Прóдїр, *m.* s. Прóтїр.
Продїрáвити, *v. a.* durchlöchern.
Продїти, *v. a.* verthun, verprassen.
Продїяти, *v.a.* durchthun, -machen: дїрý в стїнї &. [*С.* I. 244.
Продлúти, *v. a. gr.* s. Продовжúти,
Продовбáти, (-óвбувати), *v. a.* durchstochern, -meisseln, -höhlen, -klauben. [(e. Werkes).
Продовжáтель, *m.* Fortsetzer, *m.*
Продовжáти, (-úти), *v. a.* verlängern; 2) fortsetzen.
Продóвжене, *n.* прóдовжка, *f.* Verlängerung; 2) Fortsetzung, *f.*; 3) Fortpflanzung, *f.* (теплотú), *Пол.*
Продождж*ú*ти, *v. a.* vom Regen: durchnässen.
Продолúнка, *f.* kleine Vertiefung, *У.*
Прóдолоб, *m.* s. Грядїль.
Продражнúти, *v. a.* — чимóсь когó jmdm einen Bei-, Spitznamen geben, *Не.* [Передрімáти.
Продрімáти, *v. n.* und — ся s.
Продрóгнути, продрогтú. (-дрожý, -дрожúш), *v. n.* durchfrieren u. daher zittern.
Подрýхати, *v. a.* jmdn aus dem Schlafe rütteln; — ся aufwachen.
Продрухнїти, *v. n.* mürbe u. moderig werden.
Прóдув, *m.* вітру das Wehen des Windes; Luftzug, *m.* Lüftung, *f.*
Продувáти, продýти, (-дýю, -дýєш), *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) rein wegblasen (den Staub von d. Stuhl beim Empfang e. werten Gastes); — слїдú чиїсь, за ким jmds Fusstapfen in Ehren (rein) halten.
Продýжати ся, *Ч.* III. 423 genesen, aufkommen, s. Подýжати.
Продуктúвний, *a.* productiv, s. Плóдний.
Продукувáти, *v. a.* producieren
Прóдух, *m.* *Фр.* продýха, *f.* *Гк.* 78 Luftloch, Loch, *n.* Oeffnung; 2) Ventilation, Transpiration; freie Luft.
Продухóвина, *f.* *Не.* Oeffnung, *f.* Durchlass, *m.* s. d. vor. [dringend.
Проємчúстий, *a.* — вітер durch-
Прожáра, *m.* s. Прожóра.
Прожерáти, (-éрти, -ирáти), *v. a.* auffressen, verschlingen.
Прожéрка, *f.* Paris quadrifolia.
Прожéрність, -ости, *f.* Gefrässigkeit, *f.* *К.*
Проживáти, s. Прожúти. [brennen.
Прожигáти, прожечú, *v. a.* durch-
Прóжир, *f.* Alles Gefrässige.
Прóжирок, -рку, *m.* на єдúн — auf éinmal zu essen, (*Фр.*).
Прожитé, *m.* Leben, *n.* Lebenslauf, *m.* *К.* I. 196.; 2) Unterhalt, Lebensunterhalt, *m.* *М.* II. 164.
Прожúти, *v. n.* leben, verleben; 2) sein Leben zubringen, wohnen, sich aufhalten.
Прожúток, -тку, *m.* s. Прожитé; ruhiges, glückliches Leben; 2) Lebensweise, *f.* *В.*
Прожóгом, *adv.* heftig, ungestüm, blindlings, ohne Bedacht; 2) per Bausch und Bogen, *В.*
Прожóра, *m.* Vielfrass, Nimmersatt, *m.*
Прожорлúвий, *a.* *Не.* s. Пáжерливúй. [gerei, *f.*
Прожóрство, *n* *К.* Völlerei, Schwel-
Прóжра, *f.* s. Прожóра, прóжир.
Проз, *praep.* 1) s. Про: проз тотó deshalb; 2) s. Пó при, vorbei an, *Не.* (*Хм.* 49) *b)* Чéрéз, *Мі.* IV. 438—440. *Ог.* 180.
Прозаїчний, *a.* prosaisch; прозаїст, *m.* Prosaiker, *m.*
Прозаклáсти ся, wetten, *Ст.*
Прóзьбá, *f.* Bitte, *f.* Bittgesuch, Ansuchen, Ersuchen, *n.*
Прозбирáти ся, über das Sichbereit machen zu etwas die Zeit verpassen, es unterlassen. [2) Beiname, *m.*
Прозвáне, (-áнне), *n.* Name, *Ст.*;
Прозвáти, (-звý, -звéш), *v.a.* benennen; einen Beinamen geben; 2) прóзивáти, einen Ekel-, Spottna-

men geben, schimpfen.

Прóзвище, *n.* Beiname, Zuname; 2) Spitz, Spottname, *m.* [(62) II. 57.

Прозвóдник, *m.* Verführer, *m. Ос.*

Прозирáти, прозирнýти.*v.a.*durchblicken, -schauen, scharf sehen; 2) *v. n.* s. Прозріти, lichte Augenblicke haben, *Ш.* I. 177. *b*) durchscheinen. [geuden.

Прозївáти, *v. a.* durchgähnen, ver-

Прóзір, -óру, *m.* Licht, *n.* на — ans Tageslicht; до прозóру стоя́ти (при пи́саню etc) gutes Licht haben; *b*) Perspective, *f.*; 2) *d.* прóзірок Guckloch, *n.*; 3) Aussicht, *f. T.*; 4) Durchsichtigkeit, *f.*; 5) Durchsicht, Durchschau, Controle, *f.*; 6) Spiegel, *m.*; 7) das Vorhersehen, Erschauen, *n.* Intuition.

Прозíрка, *f.* Perspectivschnecke, *f.* (Solarium perspectivum)*Пол.*;2)— окнíвка.Fensterfalter,*m.*(Thyris fenestrina),*B.*

Прозірли́вий, *a* vorsehend, scharfsehend, vorsichtig, fürsorglich.

Прозірли́вість,-ости.*f.* Vorsicht, Vorsorge, *f. К.* [Прозірли́вий.

Прозíрний, *a.* durchsichtig; 2) s.

Прозірни́к, *m.* s. Дїрóбóй.

Прозíрність, -ости, *f.* Durchsichtigkeit, *f.*; 2) Deutlichkeit, Präcision; 3) Vorsicht, Umsicht, Klugheit, *f.*

Прозóр, *m. Зар.* s. Прóзір 1. *b*); глýбший — Hintergrund, *m.*

Прозóрий, прозóристий, *a.* durchsichtig, klar; *adv.* прозóро mit scharfem, durchdringendem Blick.

Прозорли́вець, -вця, *m.* der Vorsichtige, Kluge, *Ш.* II. 245.

Прозóрний, *a. К.* II. 53. s. Прозíрний; -а трубá, Fernrohr, *n.Me.* 432.

Прозóрність, -ости, *f.* s. Прозíрність. [tig; durchscheinend.

Прозорчáстий, *a. Не.* durchsich-

Прозоря́ти.*v.a.*s.Прозирáти 1) *Кн.*

Прозрáчний, *a.* прозрáчність, *f. Пол.* s. Прозíрний 1), прозíрність 1).

Прозрáчок, -чка, *m.* Vitrina pellucida. [стий.

Прозри́стий, *a. B.* s. Прозорчá-

Прозрíнє, *n.* Wiedererlangung des Gesichtes, *f.*; Gesicht, *n. К.*

Прозрíти, (прозрю́, прозри́ш),прозрівáти, *v. n.* sein Gesicht wieder erlangen, wieder sehend werden, *Ш.*I.351.

Прозябáти, *v.n.* keimen, wachsen, hervorsprossen, *Ш.* II. 161.

Прозябéць, -бця́, *m.* Samen-, Keimlappen, *m.* (cotyledo), *B.*

Прозя́бнути, *v. n.* s. Перезя́бнути.

Прóйда, Ч.II.656. пройди́сьвіт, *m.* der sich viel in der Welt umhergetrieben hat, durchgetriebener Schuft; Landstreicher,*m.* [cherei,Abgefeimtheit.*f.*

Пройдисьвíтство, *n.* Landstrei-

Пройдóха, *m. Не.* einHergelaufener.

Проймáвий. *B.*проймчи́вий,проймáючий, *a.* s. Проємчи́стий; durchgreifend.

Проймáти, пройми́ти, *v. a.* durchgreifen, durchdringen, — дýшу das Innere ergreifen; treffen, schmerzlich berühren.

Пройти́. *v.a.*s. Перейти́, проходи́ти, hindurchgehen; 2) *v.n.*und — ся vorübergehen, *IГ.* s. Минýти ся 1).

Проїдáти, *v. a.* s. Проїсти.

Прóїзд, -їзду, *m.*Durchfahrt,*f.*Durchzug, *m.* проїздом II. *C.* 167 im Vorbeifahren, im Durchzug.

Проїзди́ти, проїзджáти, *v.a.*durchfahren, durchreisen, -reiten; vorbeifahren; *adj.* проїжджáчий, *Ш.*I.147. durchfahrend, durchreisend. [weg, *m.*

Проїзний.*a.*Fahr-, -а дорóга Fahr-

Проїкати, (проик-), *v. a.* herausstammeln.

Проїсни́й, *a*, *Левч.* gefrässig.

Прóїсть, *f. Га.* II. 56. Vielfrass, Nimmersatt, *m.*

Проїсти, (проїм, проїш, проїсть, *v. a.* alles verzehren; 2) durchfressen, -nagen, -ätzen; 3) — ся sich durchfressen, nagend durchdringen; *b*) — ся zum Ekel essen, widerlich werden.

Проїти, (прóю, прóїш, прóїть), *v. a.* unter dem Deckel in e. Topf kochen,(*B.*), schmoren (—ся); 2)verderben.

Проїхати, (прóїду, проїдеш), s. Проїзди́ти.

Прок, *m. Левч.* s. Пожи́ток. [II.175.

Прокажéний, *a.* aussätzig, *Ш.*

Прокáза, *f.* Aussatz, *m.* (lepra); 2) Kammblattwespe, *f.* (Laphyrus) *B. Пом.* III. 13. [sagen.

Проказáти, (-áзувати), *v. a.* vor-

Прокáзи, *pl. Ко.* 85. 153. muthwillige Streiche, *m.* Stückchen. [halten.

Прокалавýрити, *v. n.* Wache

Прокаратáти, *v. a.* — вік elend durchleben.

Прокáт, *m. gr. Кн.* Leihen, Mieten,*n.*

Проквасúти, *v. a.* — дýшу sich erfrischen, *М+Б.*

Проквасúти, *v. a.* durchsäuern; 2) * erquicken, *P.* II. 24.

Прокидáти, прокúнути, *v. a.* von Zeit zu Zeit werfen, *Мог.*; 2) s. Прикидáти 2), 3); 3) aufräumen (dh das Werfen auf die Seiten); 4) — ся (зі сну) aus dem Schlafe auffahren, erwachen; *b*) — ся hie u. da aufkommen, -tauchen.

Прокипáти, (-піти), *v. n.* durchsieden, -kochen.

Прокисáти, прокúснути, *v.n.* versauern, sauer werden; gerinnen.

Прокíльний, *a. Ме.* 148. frei, *Зак.*?

Прокíп, -óпа, u. -іпа, *m.* Procopius.

Прокладáти, проклáсти, (кладý, -кладéш), *v. a.* hin-, durchlegen, dazwischenlegen, durchschiessen; — дорóгу einen Weg bahnen, durchführen, machen, s. Проложúти. [satz,*m. У.*

Проклáди, *pl.* Aufschläge, *pl.* Be-

Проклáдинець,-нця, *m.* der den Rock mit проклáди trägt: Soldat, *m.*

Проклинáти, *v. a.* verfluchen, verwünschen.

Проклинáч, *m.* Verflucher, *m. Пар.*

Проклíн, -óну, *m.* s. Проклятє.

Прокльóвувати ся, sich durchbrechen, -picken; zum Durchbruch kommen. [-hacken.

Проклювáти, *v. a.* durchpicken,

Прокля́тє, *n.* Fluch, *m.* Verwünschung, Verfluchung, *f.* [клинáти.

Прокля́ти, прокля́сти, *v. a.* s. Про-

Прокля́тий, проклятéнний, проклятýщий, *a.* verflucht, verwünscht, vermaledeit, verdammt; ruchlos.

Проклятний, *a.* der arg flucht.

Прокля́тниця, *f. m. Еф.* 23 der (die) Verfluchte.

Прокóвтнути, *v. a.* verschlucken.

Проколóти, прокóлювати, *v. a.* durchstechen; — ся: зýби vom Durchbrechen der Zähne.

Проколотúти, (-óчувати), *v. a.* щось в собі, *Зг.* in Wallung etw. in seinem Inneren aussprechen. [Поконéче.

Поконéче, *n. gew. pl. gen.* -чат, s.

Прокопáти, (-óпувати), *v. a.* ein wenig durchgraben.

Прокоптíти, *v.n.* von Rauch durchdrungen werden; *ptc.* прокопчéний eingeräuchert, mit Russ bedeckt.

Прóкорм, *m.* s. Кóрм.

Прокормúти, (-мля́ти), *v. v.* ernähren, unterhalten; — ся sich — —.

Прокотúти ся, hinrollen, sich hinwälzen. [Diebstahls schuldig machen.

Прокрáсти ся, *Кв. Ст.* sich e.

Прокричáти, *v. a.* durchschreien, zu Ende schreien, *Ш.* I. 190.

Прокрутúти ся на щось worauf erpicht sein.

Прокýкати, (-куковáти), *v. n.* den Schrei „kuku!“ hören lassen.

Прокупúти ся, *Н.* 113. schlechten Kauf machen, zu theuer kaufen.

Прокурвáвити, *v. a.* mit Huren verludern, *Гол.* I. 222.

Прокурúти, (-ýрувати), *v.a.* durchrauchen; — грóші dhs Tabakrauchen verthun. [durchbeissen.

Прокусúти, (-ýшувати), *v. a.*

Пролáв, *m. Ко.* 226 *gr.* listiger, verschlagener Mensch.

Пролазúти, (-лáжу, -лáзиш), *v.n.* durchkriechen, -gehen.

Пролéжати, *v. n.* eine Zeit lang liegen; dhs lange Müssigliegen etw. verwirken. [Vögel), *Ков.*

Прóлет, *m.* Durchflug,Strich *m.* (der

Пролетáрий, *m. Пе.* Proletarier, *m.*

Пролетíти, (-лечý, -летúш), *v. n.* durch-, vorüber-fliegen, -fliessen, -gehen, verstreichen.

Прóлив, *m.* Strom, *m.* — крóви Blutvergiessen, *n.*; прóливом *У.* überströmend, überlaufend, überflutend, im Ueberfluss, im Uebermass; 2) — мóрский Meerenge, *f.* Canal, Sund, *m.*

Проливáти, *v. a.* aus-, weggiessen, vergiessen; 2) — ся überlaufen s. Переливáти ся. [Проглинýти.

Пролигнýти, пролигáти, *v. a.* s.

Прóлиз, *m.* Durchlass, *m.* Loch, *n.*

Пролизáти, (-úзувати, -изнýти), *v. a.* durchlecken.

Пролúзина, *f. Пе.* Eisfläche von unten dh das Wasser dünn gespült.

Прóлик, *m.* Schlund, Schlundkopf, *m.* Rachenhöhle, *f.* [*sbst.* проликáне.

Проликáти, *v. a.* s. Проглинýти;

Пролйскувати ся, hindurchschimmern, -schillern, -glänzen; пролйскало hat durchblitzt, *Пар.* [Проливáти.

Пролйти, (проллю́, проллéш), *v.a.* s.

Пролíг, -óга, *m.* Bergthal, *n.* *ГШ.*

Пролíзти, (пролїзу, пролíзеш), s. Пролазйти.

Прóлїс, *m.* *Ч.* I. 308. 468. s. Прáлїс.

Прóлїска. *f.* Anemone, Hepatica triloba; 2) Mercurialis annua, *Вол.Пот.* III. 96.

Прóлїсок, -ску, *m.* Waldlichtung, *f.* *С.* II. 118. [Прóлет.

Пролíтане, (*d.* -áнечко), *n.* *Не.* s.

Пролїтáти, *v. n.* s. Пролетíти; 2) von Zeit zu Zeit schütt herabfallen (снїг). [Sommers, Frühsommer, *m.* *BE.*

Прóлїток, -тку, *m.* Anfang des

Пролїчйти ся, sich verrechnen, *Зг.*

Проложйти, *v. a.* s. Прокладáти; — пíсню *К.* I. 80, — гýторку *Кч.* 381 componieren, dichten.

Проло́м, *m.* Durchbruch; Riss, Einschnitt, *m.* Bresche, Vertiefung, *f.* *У.*; 2) s. Прóвал; 3) Bruchfläche, *f.*; 3) на — blindlings, über Stock u. Stein.

Проломáти, (-йти, -ло́млювати). *v. a.* durchbrechen; — ся durchfallen, durchbrechen (dh das Eis &). [Mineral)

Проломйна, *f.* *В.* Bruch, *m.* (in d.

Проло́мний, *a.* *Т.* durchbrechlich.

Прóлуб, *m.* s. Прóруб, Oeffnung, *f.* *У.*; 2) Eiswuhne, *f.* (*B.*).

Прóлуп, *m.* Blätterdurchgang, *m.* *Пол.* *adj.* пролýпний, zu прóлуп geh.

Пролýпати, (-йти), *v. a.* durchschälen, -spalten. [erstrecken, *Под.*

Пролягáти, *v. n.* sich lagern, s.

Пролйти, *v. a.* s. Проливáти; пролляв ся дощ es fiel e. heftiger Regen.

Промавляти. s. Промóвити.

Промагáти, *v. n.* (на щось etw.) vermögen, im Stande sein, Kraft wozu haben, mit seiner Kraft ausreichen; in Kraft bleiben, *Зг.*

Промакáти, *v. n.* s. Промóкнути.

Промантáчити, *v. a.* durchfeilschen, ·schachern.

Проматáр *m.* *Ч.* IV. 201?

Прóмах, *m.* промáха, *f.* *Н.* 266 *gr.* Fehlschlag, Fehler, *m.* -ху не дáти, *Кн.* nicht leicht irren; той не — *P.* I. 99 der lässt sich nicht so leicht anführen.

Промахнýти ся, irren, fehlschlagen. [(v. Lehen) *С.* II. 198.

Промаяти ся, hin u. her wandeln

Промаячити, *v. a.* durchschwärmen; 2) elend durchleben.

Проме́жина, *f.* Scharte, Lücke, *f.*; 2) Grenzstrich, *m.* *В.*

Промеж, *adv.* s. Прóміж.

Проме́жний, *a.* *Пол.* Zwischen-, — пóлюс Zwischenpol, *m.*

Проме́жник, *m.* Acker-Spark, *m.* (Spergula arv.). [s. Промінйстий.

Променйстий, *a.* *М.* II. 147. *Cm.*

Променíти. *v.n.М.* III.37. strahlen.

Промерéжати. *v. a.* durch-, aussticken, ·nähen, (*Ш.* I. 246 v. Verseschreiben). [durchfrieren.

Промерзáти, промéрзнути, *v. n.*

Промéсти, (-метý,-метéш), *v. a.* wegfegen, rein kehren.

Прометáти, промета́. (-мéчу, -мéчеш), *v. a.* durchwerfen, vorbeiwerfen.

Промéшкане, *n.* das Wohnen.

Промивáльний, *a.* Wäsche-, Wasch .

Промивáти *v.a.* waschen; ausspülen.

Прóмивка, *f.* Waschung, *f.* das Abwaschen, *Пол.* [кати.

Промигйчити, *v. n.* *Фр.* s. Мугй-

Промигнýти, *v. n.* *М.* II. 150 schnell vorübergehen, ·fliehen.

Промйкати, *v. a.* durchraufen; 2) — ся sich hindurchmachen; Spuren merken lassen; s. Промкнýти ся.

Проминáти, проминýти, *v. n.* vergehen, verlaufen, verstreichen; 2) *v. a.* когó s. Минýти; 3) — ся з ким s. Розминýти ся.

Прóмисл, *m.* Vorsehung, Fürsorge, *f.*; 2) Anschlag, *m.* Vorhaben, *n.* *Зг.*; 3) Kunstfleiss, Gewerbefleiss, *m.*; 4) Industrie, *f.* Fach, Gewerbe, *n.*

Промйсливий, *a.* *У.* umsichtig, erfinderisch, klug. [Gott), *m.*

Промислйтель, *m.* Fürsorger (v.

Промислóвий, *a.* industriell, Gewerbe-. [strialismus, *m.*

Промислóвість, -ости, *f.* Indu-

Промйсність, -ости, *f.* *Фр.* Findigkeit, Umsicht, *f.* [Промивáти.

Промйти, (-мию, -миеш), *v. a.* s.

Промйто, *n.* ungesetzlicher Zuschlag zum Zoll od. Maut, *К.* I. 57. *Зап.* I.

296; 2) Strafgebühr für Schmuggelei, *f.* *Пот.* III. 43.

Про́мичка, *f.* offene Stelle zwischen den Zähnen; Lücke, *f.* [treibende.

Промишле́нник, *m.* der Gewerbe-

Промишльний, *a.* *КУ.* s. Проми́сливий.

Промишля́ти, *v. n.* sorgen, fürsorgen; 2) — чим ein Gewerbe treiben.

Промівни́к, *m.* Besprecher; Zauberer, *m.*

Про́між, промі́ждо, *praep.* mit d. *Accus.* u. *Genit.* unter, zwischen, s. Ме́жи *Mi.* IV. 412. 544.

Про́міжка, *f.* Intervall, *n.*

Промі́жний, *a.* vermögend, kräftig, der im Stande ist etw. zu thun.

Про́мінь, *g.* -іня, u. -ени. (*d.* промі́не́ць), *m.* Strahl; 2) — рікй Flussarm, *m.* (*B.*).

Промі́на, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Промінйстий, *У.* (-пнистйй, *Не.*) промінний, *В.* *Фр.* *a.* strahlend, mit lichten Streifen, Strahl-, im Lichtstrahl, glänzend. [-і гро́ші Scheidemünze, *f.*

Промінний. *a.* zu промі́на geh.,

Промінтува́ти, (-то́вувати), *v. a.* s. Проманта́чити.

Проміня́ти, (-мінювати), *v. a.* щось на щось tauschen, ver-, eintauschen; 2) — гро́ші wechseln.

Проміня́тка окружкова́та, Spurre, *f.* (Holosteum umbellatum).

Про́мір, -іру, *m.* Durchmesser, *m.*

Промі́рити, (-ря́ти, -рювати), *v. a.* messen, durchmessen.

Промітáти, *v. a.* *s.* Проме́сти.

Про́міти, *pl.* Nordlicht, *n.*

Промі́тний, *a.* rührig, gescheidt, energisch, thatkräftig.

Промішка́нє, *n.* *Ме.* 354 das Zusammenleben, -wohnen.

Промкну́ти, *v. a.* s. Промча́ти; го́лос промі́к ся *Ф.* durchdrang, durchhallte.

Промо́ва, *f.* Anrede, Rede, *f.*; 2) Besprechung, *f.* Zauberspruch, *m.*

Промо́вець, -вця, *m.* *Не.* Sprecher, Fürbitter, Fürsprecher, *m.*

Промо́вити, промовля́ти, *v. a.* anheben zu sprechen, Worte herausbringen, das Stillschweigen brechen; — до кого́ zu jmdm sprechen, jmdn anreden; — за ким fürsprechen, Fürsprache thun; — за чим dafür sprechen; 2) — ся sich (im Reden) versprechen, etw. Unnöthiges aussagen, *Ш.* I. 380.

Промо́вка, *f.* *Левч.* Prenuntiation, *f.* Accent, *m.*

Промовча́ти, (-мо́вчувати). *v. a.* verschweigen; verschwiegen sein, zu der Zeit schweigen. [thun.

Промо́га, *f.* das Vermögen etw. zu

Промогори́чити, *v. a.* beim могори́ч den Kaufschilling verzechen.

Промогти́ ся, промогчи́ ся, (-мочи́ ся) sich überanstrengen; sich verheben. [мо́га; Wohlhabenheit, *f.*

Промо́жність, -ости. *f.* s. Про-

Промо́кнути, *v. n.* gurchgenässt werden.

Промо́л, *m.* *Под.* s. Мли́во.

Промо́рия, *f.* *Ос.* (61) VI. 17. Epidemie, Pest, *f.* *Mi.* II. 71.

Проморози́ти, (моро́жувати), *v.a.* durchfrieren lassen.

Промочи́ти, (-о́чувати), *v. a.* durchnässen, befeuchten, benetzen.

Промува́ти ся, sich aufrichten *Ст.* (*Каз.* 85).

Промули́ти, (-у́лювати), *v. a.* durch, -auswaschen, ausspülen (v. Regenwasser).

Промчати, (-мчу́, -мчи́ш), *v. a.* schnell forttragen; — ся vorübereilen.

Проне́сти, (-несу́, -несе́ш), *v. a.* durchtragen, -bringen; 2) — кого́ jmdu übergehen *Кв.* 276; 3) проне́сло кого́сь jmd bekam Diarrhöe; 4) — ся sich verbreiten, durcheilen: проне́сла ся чу́тка ein Gerücht verbreitete sich; ніч -ла ся die Nacht verstrich, *Ч* V. 69.

Пронидї́ти, *v. n.* *Ко.* 17 vergeblich verweilen; elend fristen. [*Гн.* 14.

Прони́зий, *a.* niedriger gelegen,

Пронизи́ти, (-ни́жу, -ни́зиш), пронизáти *v. a.* durchbohren *Ст.*; 2) durchsticken. [stechend, *Не.*

Прони́зуватий, *a.* durchbohrend,

Про́ник, *m.* Pore, *f.* Löchlein, *n.*

Прони́кане *n.* Durchdringung, *f.* *Пол.*

Проника́тельний, *a.* *Гол.* ergreifend, fein, zart.

Проника́ти, проникну́ти, *v. a.* *У.* durchdringen; durchsickern; 2) *erforschen, ergründen.

Проникли́вий, *a.* durchdringend, durchlassend.

Пронима́ти, *v. a* s. Пройма́е.

Прони́ря, *m. f.* s. Проно́за.

Пронишпо́рити, *v.a.* durchschnüffeln, -schnoppern, *Шл.*

Проно́за, *m. f. Н.* 111. *К.* проно́зливий, *К.* проно́зуватий, *a.* pfiffig, zu dringlich, vorwitzig, naseweis, verschmitzt, verschlagen.

Проно́ра, *f.* Höhle, *f.* Loch, *n.* (e. wilden Thieres).

Проно́с, *m.gr.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*

Проно́са. *f. Зг.* (*Мета.* (65) 272 273) Tragweite, Bedeutung, *f.*

Проноси́ти, (-но́шу, -во́сиш), *v. a.* s. Проне́сти; проношена оде́жа abgetragen, abgenutzt, *Фр.*

Проно́сне, *s. a. n.* Purgirmittel, Abführungsmittel, *n.*

Про́нурець,-рця, *m.* s. Нур, нуре́ць.

Пронури́ти ся, untertauchen, (*В.*).

Проню́хати, *v. a.* s. Переню́хати 1), eine feine Nase haben, den Braten riechen.

Проня́ти, *v. a.* s. Пройма́ти.

Прооб́раз, *m.* Vorbild, Prototyp, *n.*

Прообрази́ти, (-ажа́ти), *v. a.* vorbilden, *Тор.*

Проодїва́ти, *v. a.* bekleiden, mit Kleidung versehen, *МШ.*

Про́пад, *m. Ст.* s. Заги́н I. Fall, *m.* *Пр.* VIII. 325.

Пропада́ти, *v. n.* verloren gehen, zu grunde gehen, umkommen; — за ким, за чим (з любо́ви, з туги́) vor Liebe od. Sehnsucht nach jmdm schwinden, fast vergehen.

Пропа́дистий, *a.* abschüssig, bodenlos, *Фр.*

Пропа́дний, *a.* s. Пропа́щий; keiner Hoffnung Raum gehend.

Пропа́док, -дку, *m.* Verfall (beim Garantieren), *m.* під -а́дком unter Verlust, haftend.

Пропаду́щий, *a.* vergänglich, *К.*

Пропа́жа, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Пропали́ти, (-а́лювати), s. Протопи́ти.

Пропамята́ти ся, *Иг.* 56. s. Опамята́ти ся.

Пропа́мятник, *m. Ков.* Gedenkbuch, *n.* Denkschrift, *f.*

Пропа́рити, *v. a.* durchbrühen, -bähen; 2) * -peitschen, -prügeln.

Пропа́сний, *a.* (-стн-), verderbend, vertilgend, *Ру.*; 2) fieberhaft, *М.* III. 91.

Пропа́сниця, *f.* Fieber, Wechselfieber, *n.*

Про́пасть, *f.* Abgrund, *m.* bodenlose Tiefe; 2) * ungeheuere Menge, eine Unzahl.

Пропа́сти, *v. n.* s. Пропада́ти 1).

Пропа́стливий, *ВБ.* пропа́стний, *a.* voll von Abgründen; abschüssig, jäh, schwindelnd tief; -а доро́га Weg der Abgründe, Irrweg, Weg des Verderbens.

Пропа́хати, *v. a.* mit e. Geruch anfüllen; пропахтїти, *v. n. Ст.* чим: ди́мом durchgeräuchert werden.

Пропа́щий, *a.* verloren; 2) verderblich, *Ру*; на пропа́ще, на пропале йти́ & ins sichere Verderben, auf sicheren Verlust.

Пропечи́, пропіка́ти, *v. a.* durchbacken; пропекло ся єму сим ра́зом diesmal ist er mit heiler Haut davongekommen.

Пропива́ти, пропи́ти, (пропію́, пропіє́ш), *v. a.* vertrinken, versaufen; 2) den пропі́й ausführen: до кого́ щось.

Пропий-воли́, *indecl. m. Bein.* des чума́к, welcher sein Ochsengespann versauft, *Ш.* II. 248.

Пропи́йцї, *pl. R* 119 s. Пропі́йцї.

Пропиля́ка, *m. Ч.* V. 1013. s. Пропия́ка?

Про́пись, *f.* Aufschrift; 2) Vorschrift zum Schönschreiben.

Прописа́ти, пропи́сувати, *v. a.* e. Aufschrift geben; verschreiben; 2) beschreiben *Др. с.* 114.

Про́писний, *a.* -а бу́ква Anfangsbuchstabe.

Пропита́нє, *n. Пр.* II. 269 † Ernährung, Kost, *f.* Unterhalt, *m.*

Пропита́ти, пропи́тувати, *v. a. Кв.* ernähren, Unterhalt verschaffen; — ся sich — — *КУ.*

Пропи́ти, s. Пропива́ти; — ся Alles versaufen, sich arm saufen.

Пропиха́ти, *v. a.* durchstossen; — ся sich durchdrängen.

Пропиха́ч, *m.* womit man etw. hindurchstösst, -dringt; Art Spiel *Ч.* III 97.

Пропия́ка, *m.* Säufer, Trunkenbold, *m.*

Пропі́й, -ю́ю, *m.* der Act des Zutrinkens u. damit der Darbringung von Geld (od. Vieh &) für die Braut seitens der Hochzeitgäste, *Нав.* (*Пр.* III. 327); 2) s. Пропия́ка *Ч.* V. 582.

Пропійний, *a.* zum пропій, zum Gastgelage geh. *Ф.*

Пропійцї, *pl.* Hochzeitgäste, welche den пропій 1) ausführen.

Пропір, -óра, *m. Мак.* s. Прапóр.

Проплáкати, (-плáчу, -плáчеш), *v. n.* s. Переплáкати. [vorbeigehen,

Проплéнтати ся, *Фр.* irrend durch-.

Проплїтати, проплéсти, s. Переплéсти. [stückweise ausspeien.

Проплюти, (-плюю, -плюєш), *v. a.*

Пропняти, s. Пропяти.

Прóповідь, -ди, (*d.* прóповідка, *Не.*) Predigt, Kanzelrede, *f.*

Проповіданє, *n.* das Predigen.

Проповідáти, проповідувати, *v. a.* predigen, verkündigen; lehren.

Проповідáч, *m. Ваг.* s. d. folg; Verbreiter einer Lehre, Propagator.

Проповідник, *m.* Prediger, Kanzelredner, Lehrer, *m. adj.* проповідни́чий, Prediger-, Kanzel-, *T.* [Kanzel, *f.*

Проповідниця, *f.* Predigerin, *K.*; 2)

Пропол**ó**ти, пропóлювати, *v. a.* einwenig durchjäten. [nen, aufschlitzen.

Пропорóти, *v. a.* einwenig auftren-

Пропочи́ти, *v. n.* gut ausruhen; *adj.* пропочи́лий ґрунт der ausgeruht hat.

Пропýдити, (-пýджу, -пýдиш), *v. a.* s. Прогнáти. [stene Kluft.

Пропýклина, *f.* Spalte, *f.* gebor-

Пропýкнути, (-пукáти), *v. n.* und — ся aufplatzen, bersten, aufgehen (*боля́к*).

Прóпуск, прóпуст, -у, *m.* Durchlass, Raum zum Durchgang, *Кч.* 64; Einlass, Zugang, *m*; 2) Lücke, *f. K.*

Пропускáти, пропусти́ти, (-пýщу, -пýстиш), *v. a.* durchlassen, durch-, vorbeigehen lassen; einlassen; 2) aus-, weglassen; ein Loch, eine Lücke machen (— дїрку *P.* I. 62); verabsäumen, verpassen, *Левч.*; 3) erlassen, verzeihen, vergeben. [sparrens, *f.*

Пропýстниця, *f.* Hälfte des Dach-

Пропýтчик, *m. У.* Bahnbrecher, Initiator, *m.* [schlitzen, -stochern.

Пропýчати, (-ýчувати), *v. a.* auf-

Пропяти, (пропнý, пропнéш), *v. a.* kreuzigen.

Проразйти, (-ражý, -рази́ш), *v. a. Фр.* durchschlagen; s. Перерàжáти; 2) -и́ло котóсь jmd bekam Diarrhöe.

Проразли́вий, *a.* durchdringend, erschütternd, *Фр.*

Прóрва, *f.* — грóшей etc. eine Unmasse, e. Wust, *vgl.* Прірва.

Прорвáти, (прірву, u. прорвý), прориваáти. durchreissen; hie u. da ausreissen, aufräumen, schüter machen (e. Pflanzung); — ся herausbrechen, hervordringen, -strömen, *Ш.* I. 351: прорвé св слóво як водá.

Прорекáти, проречи́, (-рекý, -речéш), *v. a.* verkünden; 2) mit Lob erwähnen. [слóво) beredt, *K.*

Прорéчистий, *a.* (-на крáсне

Прорéчистість, -ости, *f.* Beredsamkeit, *f.* [halt, *m. Фр.*

Прóрив, *m.* Unterbrechung, *f.* Ein-

Прóривка, *f.* (— бурaкíв &) das Behacken, s. Сáпанє.

Прори́ти, (-ри́ю, -ри́єш), *v. a.* durch-, hindurchwühlen. [schüter machen.

Проріди́ти, (-ріджý, -ріди́ш), *v. n.*

Прорíз, -íзу, прóрізень, -зня, *Мор. m.* Durchschnitt, *m.* Schlitze, *f.*

Прорíзати, прорíзувати, *a. a.* durchschneiden; aufschlitzen. [pula).

Прóрізка, *f.* Saatzünster, *m.* (Sco-

Прорíк, -óку, *m. Ф.* s. Прорóчество.

Прóріх, *m.* (*лїки с.* 53) Fehltritt, -griff, *m.* Vergehen, *n.*

Прорóби́ти, *v. a.* — си́лу ausarbeiten, die Kraft dh Arbeit verlieren, *Фр.*; 2) die Arbeit vollbringen.

Прорóк, *m.* Prophet, *m.*

Пророкувáти, s. Прорóчити.

Проронйти, *v. a.* — слóво fallen lassen, aussprechen. [Aufwachsen.

Прóрост, -ту, *m K.* das Sprossen,

Проростáти, прорости́, *v. a.* aufkeimen, Wurzel schlagen, hie u. da sprossen.

Прорóческий, *a.* prophetisch.

Прорóчество, *n.* Prophezeiung, *f.*

Прорóчити, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Прорóчиця, *f.* Prophetin, *f.*

Прорóчня, *f. Ил.* Orakel, *n*

Прóруб, *m.* Durhhhieb, *m*; 2) *П. n.* 58 Eiswuhne, Bake, *f.* Eisloch, *n.*

Порубáти, прорýбувати, (-рýблювати), *v. a.* durchhauen. [tümmel, *n.*

Прорýха, *f. Ко.* 191 Gedränge, Ge-

Просади́ти, просáджувати, *v. a. Ф.* durchbohren, stechen; 2) * s. Прогайнувáти durchbringen, *Левч.*

Просатáр, *m.* Hochzeitbitter; 2) der Gäste zum Kirchweihfest einlädt; 3) Hochzeitvater, Vater der Braut, *m.*

Просáчувати ся, *Под.* durchsikkern.

Просватáти, *v. a.* verloben.

Прóсвир коноплѝстий, *a.* Hibiscus cannabinus, *B.*

Прóсвирки, *pl.* s. Прóскурки 2).

Просвистáти, (-тїти, *He.*), *v. a.* verpfeifen; — грóші verjuxen, vergeuden *He.*

Просьвíдчене, *n.До.*s. Перéсьвід.

Прóсьвіт, *m.* das Durchscheinen, Durchschlag des Lichtes des Bildes, *He.*; 2) Lichtraum, freier Raum, Lücke, *f.*; 3) s. Просьвíта *У. Зар.*

Просьвíта, *f.* Aufklärung, *f.*; мінíстер & -ти *M.* & des Unterrichtes.

Просьвітѝтель, *m.* Aufklärer, Erleuchter, *m.* (-тѝтелька, *f.* -in, *f.*).

Просьвітѝти, (-сьвічý, -сьвітѝш), *v. a.* s. Просьвіщáти. [(Phania).

Прóсьвітка, *f.* Durchscheinfliege, *f.*

Просьвітлий, *a.* -а годѝна *Ф. Фр.* lichte, frohe Zeit, s. Прóсьвіток 1).

Просьвітлі́ти, *v. n.* leuchtend werden, *Фр.*

Просьвíтний, *a.* der Aufklärung dienend; culturell; 2) aufgeklärt.

Просьвітня́, *f.* die aufklärende (u. aufgeklärte) Elite.

Прóсьвіток, -тку, *m.* *Licht, Heil, *n.* Hilfe, Rettung; Zuflucht, Hoffnung, *f.* прóсьвітку не дáти комý jmdm keine Ruhe gestatten, jmdn plagen *C.* II. 70; 2) — ідéї *Зг.* Ausdruck, *m.* das Hervorschimmern einer Idee; *b*) Beleuchtung, Darstellung, *f.*

Просьвітчáстий, *M.* II. 78. просьвічний, *Пол. a.* durchsichtig; durchscheinend.

Просьвіщáти, *v. a.* erleuchten, aufklären; — ся sich — —, *b*) abglänzen, *IГ. ptc.* просьвіщéний, (-чéний), aufgeklärt, gebildet *Ш.* I. 255.

Просьвіщéние, *n.* s. Просьвíта.

Проселóчний, (-óшній), *a.* -а дорóга über, durch die Dörfer gehend, *Кл.*

Просéрéн, (-нь), *m.* s. Прóсурень, *Пот.* III. 97. [Hirsekörner, (*B.*).

Просѝвий, *a.* hellbraun wie reife

Просидїти, *v. n.* s. Пересидїти.

Просилѝти, (-ля́ти), *v. a.* durchfädeln, -schlingen.

Просилѝти ся, (*Фр.*) die Grenze der Kraft überschreiten; 2) überreif werden (збíже).

Просѝльниця, *f.* *Ч.* IV. 215 Bittstellerin, *f.* die einladet.

Просѝна, *f.* ein Hirsekorn; в -ну шѝти eine feine Nath wie e. Hirsekern machen, dicht nähen, *H.* 217.

Просинáти ся, s. Просипáти ся.

Просѝнець, просѝмець, -мця, *m.* Monat Jänner; 2) M. December, *Gr.* 26.

Прóсип, *m.* das Einschlafen, Schlaf, *m. H.* 229. *P.* II. 21. без прóсипу ohne zu schlafen, ohne auszusetzen, unaufhörlich. [wachen.

Просипáти ся, vom Schlafe er-

Просѝтель, *m.* Bittsteller, *m.* (-ѝтелька, *f.* -in, *f.*). [-а молѝтва *Top.*

Просѝтельний, *a.* Bitt-, flehend,

Просѝти, (прóшу, прóсиш), *v. a.* bitten; einladen; ersuchen; — ся um Erlaubnis bitten; um Erbarmen bitten.

Просия́ти, *v. n.* darüber-, durchleuchten, -strahlen *Ш.* I. 157.

Просїватѝ, *v. a.* s. Пересїватѝ.

Прóсїдь, *f.* grauendes Haar. [*m. B.*

Прóсїдок, -дку, *m.* Aufenthaltsort,

Прóсїк, *m.* просíка, *f.* *Др. c.* 205 der im Walde ausgehauene Weg, durchgehauene Lichtung, s. Лїнїя 5).

Просїкáти, *v. n.* s. Просякáти.

Просíльний, *a.* eingesalzen, marinirt. [*v. a.* s. Пересїчѝ.

Просїчѝ, (-сїкý, u. -сїчý, -січéш),

Просїчний, *a.*Nbfl. desЧеремош ч.

Просїя́нка, *f.* Krystallschnecke, *f.* (Hyalea). [ресїватѝ.

Просíяти, *v. a.* s. Пересíяти, пе-

Просказáти, *v. a.* *Св.* oben anführen, vorerwähnen.

Проскáкувати, *v. n.* *Кн.* hie u. da aufkommen, auftauchen, sich sehen lassen.

Проскáржити ся, sich klagen.

Проскірниковáті, *pl.* Celaster-Gewächse (Celastrineae).

Проскóвзувати, *v. n.* durchschlüpfen, -gleiten, *Фр.*

Проскотáти ся, (троск-), s. Жури́ти ся (кýрка).

Прóскура, (*d.* прóскурка), *f.* ge-

weihetes Weizenbrödchen (zur heil. Messe), Hostie, *f.* [cosus.

Проскурина, *f.* Evonymus verru-

Проскурки, *pl.* Art kleine rundliche Birnen; 2) Malva borealis u. M. rotundifolia.

Проскурне́, *s. n. a.* Gebühr für den Pfarrer bezüglich der проскура, *f.*

Проску́рниця, *f.* Bäckerin der проскури, *f.*

Проскурня́к, *m.* Althaea offic. *Вол.*

Проскурце́ві, проскурчасті вишивки, уставки Art Leinenstickerei in Form der проскурка, *Kol.* I. 48. 347.

Просла́блене, *n. Вол.* das Abführen, Purgieren.

Просла́вити, (-вляти), *v. a.* preisen, verherrlichen, rühmen; — ся sich berühmt machen.

Прослезити, (-слежу, -слезиш), *v. a.* jmdn zum Weinen bringen; — ся weinen, in Thränen ausbrechen.

Прослива́ти, прослити, (-сливу́, -сливе́ш), *v. n.* im Rufe stehen, renommirt werden.

Про́слїд, про́слїдок, -дку, *m.* Spur, Fährte, *f.*; 2) trockener Pfad.

Прослїдити, прослїджувати, (-слїдкува́ти *ОП.*), *v. a.* auf, nachspüren, *Гр.*; aus-, durch-, erforschen, verfolgen, untersuchen.

Прослїдова́тель, прослїдо́вник. *Пар. m.* Verfolger, *m.*

Прослїдувати, *v. a. Пар.* verfolgen.

Прословити ся, aussprechen, *Зг.*

Прослужити, *v. a.* eine gewisse Zeit dienen. [abhören.

Прослу́хати, (-у́хувати), *v. a.*

Про́сник, (про́стник), *m.* gerade, aufrechtstehender Stengel, (*B.*).

Проснїда́ти, *v. a.* durch das Einnehmen des Frühstücks etwas verlieren, *Ме.* 293.

Просно́вувати, (-ова́ти), *v. a.* durchweben, -wirken, -ziehen, *Гол. гр.* 33.

Просну́ти ся, s. Просипа́ти ся.

Про́со, *n.* Hirse, *f* (Panicum miliaceum).

Просо́вувати, *v. a.* s. Просува́ти.

Просолїти, *v. n.* durch u. durch salzig werden, *K.*

Просо́льний, *a.* s. Просільний.

Просо́н, *m.* без просо́ну, *Кн.* s. Про́сип.

Просо́не, *n.* просо́нок, -нку, *m. Гр. Ф.* (erster) Schlaf, Schlummer, Halbschlaf, -schlummer, *m.*; 2) Träumerei, *f. TP.* 169.

Просо́хнути, *v. n.* trocken werden.

Проспа́ти, *v. a.* verschlafen; — ся den Rausch ausschlafen.

Проспіва́ти, *v. a.* durchsingen; dh Singen u. Dichten verlieren *Ш.* I. 249.

Проста́к, (*aug.* -ачиско), *m.* gemeiner, grober Mensch, Grobian; 2) *ВГ.* einfältiger Mensch; *adj.* проста́цкий, gemein, grob; 2) einfach, schlicht *Кч.* 227.

Проста́ти, *v. a.* s. Простува́ти.

Проста́цтво, *n.* Gemeinheit, Grobheit, *f.*; 2) gemeines Volk, *K.*

Проста́чити, *v. a.* gemein machen.

Простелити, (-сте́лювати), *v. a.* vor-, ausbreiten, -betten; — ся sich ausbreiten, sich frei erstrecken.

Про́стень, -сня, *m.* (*B.*) s. Про́стрінь.

Просте́рти, (прістру́, прістре́ш), *v. a.* s. Простира́ти.

Прости́біг, на — дати Almosen geben zum Abbitten der Sünden; прости́бі Бо́гу тай Вам! Dank Gott und Ihnen!

Простива́ти, простига́ти, простигну́ти, *v. a.* sich abkühlen, einwenig kalt werden.

Про́стий, *a.* gerade; recht, aufrecht, s. Пря́мий; 2) einfach, schlicht, sanft; 3) gemein, gewöhnlich, trivial, ordinär; не про́стий kein gewöhnlicher, *Пом.* III. 51.

Прости́нька, *Б.* прости́ня, *f.* s. Прости́рало.

Простиня́, *m. H.* 27. Einfachheit, Schlichtheit, Herablassung, *f.*; 2) ein Mensch mit diesen Eigenschaften.

Прости́ра, *f. Ч.* IV. 7. st. Просвира? s. Про́скура.

Прости́рало, прости́рядно, *Не.* (*Пр.* XII. 542), *d.* прости́ральце, *n.* Bettuch, *n.* Bettlaken, *m.*

Простира́ти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, ausdehnen; — ся sich — —.

Прости́тельний, *a.* lässlich, *Тор.*

Прости́ти, (прощу́, -прости́ш), s. Проща́ти, *Пом.* III. 52. [Alkove, *f.*

Про́стїнок, -нку, *m. Ч.* IV. 659

Простір, -ору, *m.* Raum, *m.* Geräumigkeit, *f.*

Простірний, *a.* s. Просто́рий.

Простірня́, *f.* geräumiger Platz.

Простíсенький, (-íський), *a. dim.* ganz gerade.

Прóстість, -ости, *f. Пар.* s. Простота́,

Прóсто, *adv.* s. Прóстий; gradaus, gradhin; — чогó gerade gegenüber einer Sache &, vis-à-vis; — нéба unterm freien Himmel; *Mi.* IV. 560.

Просто-, s. Пря́мо-.

Простобíглий, *a.* rechtläufig, *Пар.*

Простова́тий, *a.* einfach, schlicht, *K.*

Простови́сний, *a.* lothrecht, vertical.

Простовíльний, *a.* frei; — день ein Tag frei vom Fieberparoxysmus, fieberfrei; -а хви́ля freier Augenblick; -а nicht schwanger, ohne Ei (Henne &).

Простовíльність, -ости, *f.* Freiheit, *f.*

Простовíрто, *adv.* senkrecht.

Простоволóка, *f.* freies Feld, freie Aussicht, на -лóці auf freiem Fuss (*Ф.*); 2) Fristerstreckung, Prolongation, *f.*

Простоволóсе, *n.* Zustand ohne Kopfbedeckung (v. Frauen) s. d. folg.

Простоволóсий, *a.* mit unbedecktem, aufgelöstem, losem Haar, ohne Kopfzeug (óчіпок &) *Пом.* III. 51.

Простовóля. *f.* на -óлі im Freien, *B.*

Простогíн, -гóну, *m.* на -гóні auf offenem dem Unwetter ausgesetztem Orte, im Freien, *Мог.*

Простогíрний, *a.* aufrecht, *Пар.*

Простогна́ти, *v. a.* durchstöhnen.

Простоду́шний, *a.* treuherzig, bieder, naiv.

Простоду́шність, -ости, *f.* Treuherzigkeit, Geradheit, *f.* Biedersinn, *m.*

Простозмислóвий, *a.* reinsinnlich.

Простокри́льці, *pl.* Gradflügler, *pl.* (Orthoptera).

Простола́том когó пустити, frank u. frei jmdn laufen lassen.

Простолю́де, *n.* простолю́дия, *f. Зап.* I. 332 das gemeine Volk.

Простолю́дець, -дця, *m.* aus gemeinem Volke, Bauer, *m.*

Простолю́дний, *a.* volksthümlich.

Простомóва, *f. Б.* Prosa, *f.* ungebundene Rede.

Простомóвний, *a.* vulgär, -а реч [*ОП.*

Простонарóде, *n. Не.* Volksthum, *n.*

Простона́родний, *a.* volksthümlich, populär.

Простопа́дний, *B.* простопа́лий, *У. a.* s. Простови́сний; vertical abschüssig.

Простóр, *m.* s. Простíр.

Простóрий, *a.* geräumig; ausgebreitet, weit, weitläufig; *adv.* -ро.

Простóрина, *f.* Raumgrösse, *f.*

Простóрити, *v. a.* s. Простира́ти.

Просторíка, *f.* просторíкий, *a.* Witzling, vorwitzig, (*Фр.*).

Просторіка́ти, *v. a.* in witzigen Anspielungen u. Gleichnissen reden, (*Фр.*); 2) zum Trotz jmdm etw. sprechen.

Просторікува́не, *n.* Vulgärsprache, *f.* gemeiner Jargon, *K.*

Просторікува́ти, *v. n. Н.* 264. grossmäulig schwatzen.

Просторікува́тий, просторíкий, *a.* ungebildet, roh, *Біл.*

Простóрість, -ости, *f.* s. Простíр; 2) Ausdehnung, *Пол.*; 3) Räumlichkeit, *f.*

Простóрна величина́, s. Простóрина.

Простóрник, *m.* Raumform, *f.*

Прóсторонь, *f.* просторóне, *n. Зг.* Raum, *m.* Strecke, Geräumigkeit, *f. Пар.*

Просторóнний, *a. Пар.* s. Простóрий.

Просторóнність, -ости, *f.* Geräumigkeit, *f. Пар.*

Просторóнство, *n. Гол.* Gebiet, *n.*

Простосердéчний, *a. Вах.* treu-, offenherzig, aufrichtig.

Простосердéчність, -ости, *f.* Treuherzigkeit, Aufrichtigkeit, *f.*

Простота́, *f.* Einfalt, Einfachheit, Simplicität; Geradheit, *f.* s. d. vor., das schlichte Wesen; 2) Gemeinheit, *f. Кч* 28.

Простоцьвіт, *m. КУ.* I. 207 gemeine Feldblume.

Простóчка, *f. Ме.* 58?

Простригáти, простри́чи, (-игу́, u. -ижу́, -ижéш), *v. a.* einwenig abscheren.

Прóстріл, -ілу, *m.* Pulsatilla pratensis.

Простріли́ти, s. Перестріли́ти.

Прóстрінь, -íня, *m.* s. Почи́нок, (пря́жі).

Прострітник, *m.* Melde, *f.* (Atriplex latifolia).

Простроми́ти, (-мля́ти), *v. a.* durchstecken, -stechen, -bohren, -stossen.

Простро́чити, *v. n.* в грошима

*

mit der Zahlung den Termin nicht einhalten.

Простріонити, *v.n.* § s. Проникати.

Простуване, *n.* Richtung, Tendenz, *f.* Streben, *n.* *К.*

Простувати, *v. a.* gerade machen, g. richten; 2) *v. n.* in einer bestimmten Richtung gehen &. *Пот.* III. 51.

Простугоніти, *v. n.* dröhnend vorbeifahren. [tung, *f.*; 2) *Др. с.* 376?

Простуда, *f.* Erkältung, Verkäl-

Простудити, (-джати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich verkälten. [der Verkühlung herrührend.

Простудний, *a.* Erkältungs-, von

Проступець, -пця, проступник, *Пар. m.* Verbrecher, *m.*

Проступити ся, (-ступлю, -ступиш), auseinander treten, -weichen, Platz machen, кому jmdm den Durchgang verschaffen; 2) — ся und *v. n.* *Л.* 14. sich vergehen, einen Fehltritt machen, Unrecht begehen, etw. verschulden; *v. n.* — в кепскі діла *Ч.* II. 215 sich in Vergehen, in Verbrechen stürzen; — ся, durch Beischlaf sündigen; 3) *v. n.* vor-, heraustreten.

Проступка, *f.* ein gefallenes Mädchen, s. Покритка. [frevelhaft.

Проступний, *a.* *Св.* verbrecherisch,

Проступниця, *f.* *Пар.* Verbrecherin, *f.*

Проступок, -пку, *m.* Vergehen, *n.* Fehltritt, *m.* *Ко.* 354; Verbrechen, *n.*

Простуха, простюга, *f.* gemeiner Schnaps etc.

Простяг, *m.* Strich, *m.* — узгряничний *К.* Grenzlinie, Grenzstrecke, *f.*

Простягати, (-гнути), *v. a.* ausdehnen, ausstrecken, (in die Länge) ziehen; — ся sich recken, s. er-, ausstrecken, s. dehnen; s. hinziehen.

Просувати, просунути, *v. a.* auf die Seite durchschieben, -ziehen; — ся durchschlüpfen. [felholen viel.

Просунок, до -нка, *adv.* zum Teu-

Просурень, *m.* просуринка, *f.* Croculus reticulatus.

Просуш, *m.* (*В.*) Etwas Verdorrtes; verdorrter Waldtheil; 2) Dürre, *f.*

Просушити, просушувати, *v. a.* trocknen.

Просявати, *v. n.* *ІГ.* s. Просияти.

Просякати, просякнути, *v. n.* durchsickern, -dringen.

Просяниця, просянка, *f.* Hirsestroh, *m.*; 2) Arl Hautausschlag bei Kindern.

Просятар, *m.* s. Просатар.

Проталий, *a.* aufgethaut.

Протанцювати, *v. n.* durchtanzen.

Протачник, *m.* — гадинець Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys). [*v. a.* verschachern.

Проташлювати, (-шльовувати),

Протаяти, *v.n.* aufthauen, schmelzen.

Протверезити, протвережувати, *v. a.* ernüchtern; 2) zur Besinnung bringen.

Проте, *conj.* deshalb, deswegen; 2) а проте und dessenungeachtet, *Фр.*

Протей печерский Grottenolm, *m.* (Proteus anguineus).

Протекторство, *n.* *Т.* Vornehmthuerei mit dem Protectorat, *f.*

Протепом, *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Веч.* I. 255.

Протерти, *v.a.* s. Протирати; протерта дорога betretener, gebahnter Weg.

Протеряти, *v. a.* vergeuden, verlieren. [Procession, *f.*

Протеса, *f.* verdorb. st. процесия,

Протесати, (-тешу, -тешеш), *v. a.* einwenig durch-, anhauen, durchhacken; 2) * s. Протеряти *ІГ.*

Протеси, *pl.* s. Протіс; 2) *N.* e. Berges.

Протестанцкий, *a.* protestantisch.

Протестувати, *v. n.* protestieren.

Протечи, *v. n.* durchfliessen; vorbeifliessen; (час) verfliessen, vergehen, verstreichen. [von e. Flussarm.

Протечина, *f.* stehendes Wasser

Проти, против, *praep.* mit dem *Genit.* gegen, wider, gegenüber, entgegen; — ворога gegen, wider den Feind; — ночи gegen die Nacht, — дня dem Tageslicht entgegen; — сьвята dem Feste entgegen; — сили gegen die Richtung der Kraft; *b*) der Kraft angemessen; — моїх грошей im Verhältnis zu meinen Geldmitteln; — того angesichts dessen, *Мі.* IV. 561.

Противвага, *ОБ.* противувага, (-вовага *Ст.*) *f.* Gegengewicht, *n.*

Противгра, *f.* Gegenspiel, *n.* *Пар.*

Противграч, *m.* Gegenspieler, *m.* *Пар.*

Противеньство, *n.* *Пол.* Widerstand, *m.*

Противзако́нний, *a.* gesetzwidrig, widerrechtlich.

Проти́вити ся чому́, sich widersetzen, widerstreben, dagegen, entgegen sein; 2) sich beleidigt fühlen. [*ГШ.*

Противкоро́ль, *m.* Gegenköuig, *m.*

Проти́влене *n.* Widerstand, Streit, *m.*

Проти́вливий, *a.* der sich leicht beleidigt fühlt. [dium, *n.* *Пар.*

Противлі́к, *m.* Gegenmittel, Reme-

Противля́глий, *a.* gegenüberständig, *B.*

Проти́вний, *a.* entgegenliegend, gesetzt; auf der anderen Seite, gegenüberliegend; Gegen-; 2) zuwider, widrig, gegnerisch, feindlich; 3) widerwärtig, widerlich. [gner, *m.* *ІГ.*

Проти́вник, *m.* Widersacher, Ge-

Противни́цтво, *n.* Antagonismus, *m.* *К.* [din, *f.* *Фр.*

Проти́вниця, *f.* Gegnerin, Fein-

Проти́вність, -ости, *f.* Gegensatz, Contrast, *m.* *У.*; 2) Widrigkeit, Widerwärtigkeit, *f.* *Пар.*; 3) Ungleichheit, Ungleichartigkeit, *f.* Unterschied, *m.* *Пе.*

Противнува́ти, *v. n.* *Зг.* entgegenwirken. [wirken, Gegenwirkung, *f.*

Противоді́яне, *n.* das Entgegen-

Противоно́жець, -жця, *m.* Gegenfüssler, Antipode, *m.* *Пол.* *ГШ.*

Противопоста́вний, *Пар.* entgegengesetzt. [-ости. *Ог.* *f.* Widerspruch, *m.*

Проти́ворі́ч, *Кн.* противорі́чність,

Противорі́чити, *v. n.* widersprechen, widerstreiten, *К.* *У.*

Противоста́йний, *a.* gegenüberstehend, gegensätzlich, *Кл.*

Противоста́йність, -ости, *f.* противположене, *n.* *Пар.* Gegensatz, Contrast, *m.*

Противотру́я, *f.* Gegengift, *n.* *Пар.*

Противсьві́док, -дка, *m.* Gegenzeuge, *m.* *Пар.*

Противси́ла, *f.* Gegenkraft, *f.* *Пар.*; Widerstand, *m.* Gegenwehr, *f.* *Св.*

Противста́ва, *f.* Contraposition, Umwandlung, *f.* *Ил.* Gegensatz, *m.* *Пар.*

Противці́сар, *m.* Gegenkaiser, *m.* *ГШ.* [вливий.

Протившливий, *a.* s. Проти́-

Протида́ток, -тку, *m.* протида́ча, *f.* Antidotum, Gegengift, *n,* *Пол.*

Проти́ка *f.* breiter Pflook zum Durchstecken der Deichsel beim Ochsenwagen um daran das Joch zu befestigen.

Протика́ти, *v. a.* durchstecken.

Проти́мус, *m.* *P.* I. 120 s. Прудиу́с, *Пот.* III. 121.

Протина́ти, *v. a.* durchschneiden; 2) *v. n.* schneidig wirken (v. säuerlichem Gewürz); 3) — ся gerinnen, anbrüchig werden; протине́не молоко́ einwenig geronnene, sauer gewordene Milch. [*n.* *Пар.*

Про́тинка, *f.* Beistrich, *m.* Komma,

Про́типом, *adv.* s. Про́тепом; — ити́ за ким jmds Spur verfolgen, *Фр.*

Протиприро́дний, *a.* widernatürlich.

Протипря́мка, *f.* Hypothenuse, *f.*

Протира́ти, *v. a.* durchreiben, abreiben; — о́чи die Augen reiben (nach dem Schlaf), die A. aufmachen, öffnen.

Проти́с, *m.* ein Mannesname.

Протиска́ти, протисну́ти, *v. a.* durchdrücken, -zwängen; — ся sich —.

Протисто́пник, *m.* s. Противоно́жець. [fabelhafter *N.* des Hundes.

Протиу́с, *m.* соба́ка — *P.* I. 120

Про́тичка *f.* Durchstecknadel, Räumnadel, *f.* Pfeifenräumer, *m.*

Протівзначність, -ости, *f.* entgegen gesetzte Bedeutung; Gegensatz, *m.* *Св.*

Проті́к, -о́ку, *m.* durchströmendes Wasser, *Фр.* *pl.* прото́ки Frühlingsfluten, *pl.* [Flüssigkeit durchlassen.

Протїка́ти, *v. n.* s. Протечи́; eine

Проті́р, -о́рга, *m.* Nadel mit durchgerissenem Ohr, *f.* *Ч.* IV. 438.

Протї́с, -єсу, *m.* durch-, angehauene Stelle; 2) Diele, *f.* behauener Block, Balken im Fussboden, *m.*

Протї́сувати, s. Протеса́ти.

Проті́чок, *pl.* проті́чки *М+Б.* 354 s. Проті́к (*pl.*).

Проткну́ти, s. Протика́ти.

Протовпи́ти ся, sich durchdrängen.

Протоєре́й, *m.* Erzpriester, Domherr, *m.*

Прото́к, -о́ку, *m.* s. Проті́к; Lauf, Verlauf, *m.* *Зг.*; 2) — жо́вчний Gallengang, *m.*; 3) Bucht od. Arm e. Flusses, *К.*

Прото́ка, *f.* Strömung, *f.* Fluss, *m.* *Ф.*

Прото-казно́дїй, *m.* (*pol.*) der

erste проповідник, *Ст.* [ren.

Протоколувáти, *v. a.* protokollie-

Протоми́ти ся, s. Утоми́ти ся.

Протону́ти, *v. a. II. n.* 15 ertrinken lassen, verschlingen.

Протопи́ти, *v. a.* хáту *P.* I. 39, в хáті im Zimmer einheizen, heizen (im Ofen). [протопóпша. *f.* Frau eines п.

Протопíп, -óпа, *m* Oberpriester, *m.*;

Протопóпщина, *f. He.* Amt, Würde der Protopopen.

Протóрга, *f.* s. Протíр.

Проторгувáти, *v. a.* im Kauf verlieren, *Кч.* 319.

Протóчина, *f.* Canal, Strom, *m. К.*

Протóчний, *a.* durchrieselnd, fliessend, *M.* [-prügeln.

Протрíпати, *v. a.* durchklopfen;

Протруби́ти, *v. a.* ausposaunen.

Протрясáти, протрясти́, (-трясу́, -трясéш), *v. a.* durchschütteln, -stöbern; 2) *verschwenden *Кв.* 224.

Протряхáти, протря́хнути, *v. n.* trocknen u. dadh mürbe, gar, locker werden; земля́, пóле.

Протул, *Ч.* IV. 464.

Протýрити, (-ря́ти), *v. a.* forttreiben, verschlagen, *C.* I. 58.

Протурчáти у́ші комý jmds Ohren mit e. Gerede, Geplärr, erfüllen, *К.*

Протухáти, протýхнути, *v. n.* anfaulen, dumpfig werden; протухлий, *a.* faulig, dumpfig.

Прóтяг, *m.* Luftzug, *m.*; 2) Strecke, *f. Фр.*; 3) Verlauf, *m.* Fortsetzung, *f. He.*; 4) прóтягом ї́здити mehrspännig fahren, *Кн.* (*Пр.* VIII. 629).

Протягáти, протягнýти, *v a.* ausdehnen, ausstrecken, -ziehen; lang dehnen; in die Länge ziehen, verschieben, verschleppen; — ся sich ausstrecken; sich in die Länge ziehen.

Протя́гливий, *a.* -а пісня, *Мл.* in langsamer Weise u. ausführlich gedichtet u. gesungen; s. d. folg.

Протя́глий, *Зар.* протя́жливий, *Кл.* протя́жний *КУ. Фр.* lang gedehnt, l. dauernd; schwer.

Протя́жність, -ости. *f.* Dehnung, Ausdehnung, — тóну Tondauer, *f.*

Прóулок, (*d.* -у́лочок), *m. M.* III. 89 s. Перéулок.

Проучи́ти, s. Провчи́ти.

Профати́н, *m.* § Privatdiener, *m.*

Профáтний, (прохвáтний), *a.* -дорóга Nothweg, über Berg u. Thal, *m.*(*B.*).

Профáчка, *f.* starke Commotion,(*B.*).

Профéс, *m. Ф.* Ordensbruder mit abgelegter Profession, *m.* [werk, *n.*

Профéсия, *f. He.* Profession, *f.* Hand-

Профéсор, *m.* Professor, Schullehrer, *m.*; -орóва, профéсорка, *f.* Gattiu des п. Professorin, *f. adj.* професóрский, *a.* Professors-, Lehrer-. [sein.

Професорувáти, *v. n.* Professor

Професóрство, *n.* Professoren-, Lehrerdienst, *m.* [ти (ся).

Прохáджувати ся, s. Проходи́-

Прохáжка, *f.*(*B.*)*pl.* -хáжки, *Гол.* III. 737 s. Прохід 2). [verschlucken.

Прохалáвкнути, *v. a.* § begierig

Прохáльний, *a.* -а кни́жка *ГБ.* (*Пр.* III. 35) Bittgesuch u. ein Buch zum Sammeln milder Beiträge, *n.*

Прóхань. *f. Ст.* прохáне, *n.* s. Прóзьба.

Прохáрчити ся, seinen харч ganz aufzehren, *C.* [Промáк.

Прохáтар, *Левч.* прохáч, *m.* s.

Прохáтельний, *a.* bittend, *He.*

Прохáти, (-áю, -áєш), *v. a.* s. Проси́ти. [IV. 31.

Прохáтний. *a.* erbettelt, *Ос.* (61)

Прохáчка, *f.* Bettlerin, *f.*

Похваля́ти, s. Перехвали́ти.

Похвати́ти ся, fehlgreifen, sich übereilen, *ОП.*

Прохватня́, *f.* s. Вифатниця.

Прохворости́ти, *v. a.* durchprügeln, *А-Г.* 155. [гайнувáти.

Прохейцувáти, *v. a.* § s. Про-

Прохи́ба *f.* Misstritt, Fehltritt, *m. Пар.*

Прохи́ра, *m. f.* прохи́рний, *a.* pfiffig, durchtrieben; naseweis; betriebsam.

Прохід, -óду, *m.* Durchgang, Durchmarsch, *m. Кв.* 81; 2) Spaziergang, *m.* ви́йти на — spazieren gehen.

Прохідний, *a.* Durchgangs-, *Мог.*

Прохідни́ця, *f.* зóря — die ihren Lauf, Gang vollbringt, *Гол.*

Прохір, -óра, *m.* Prochorus.

Прохóдець, -дця, *m.* Wanderer, *m.* *Гол.* [zieren gehen, lustwandeln.

Прохóджувати ся, (-хож-), spa-

Проходи́мець, -мця, *m.* etwas Zwitterhaftes, Unbeständiges.

Проходи́ти. (-хóджу, -хóдиш), *v.*

*n.*durchgehen, durchmarschieren, -ziehen; vorbeigehen; 2) час & vergehen, verfliessen, verstreichen; s.Перейти́. [Weib.

Проходня́чка, *f.*herumstreichendes

Прохожа́лий, *1Г.* прохо́жий *Ш.* I. 147. проходя́щий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende, Wanderer, Fremdling, wandernd, fahrend.

Прохоже́ний, *a.* abgenutzt.

Прохоло́да, *f.* Abkühlung, Kühle; (Erfrischung, Erquickung, *f.*; 2) Luftzug, *m.* *Пол.*

Прохолоди́ти, (-джа́ти, -джувати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich abkühlen, s. erfrischen, s. laben. [lend; kühl *Кл.*

Прохоло́дний, *a.* kühlend, abküh-

Прохолону́ти, прохоло́ти, *v.n.*erkälten, kühl, kalt werden *Ш.*I.328. *Ог.*92.

· Прохо́пити ся, sich aufraffen, *Фр.* vom Schlafe erwachen. [ци́ха Weib des П.

Проць, Про́цько, *m.*s. Прокі́п; Про-

Процви́ндрити, (-дрювати), (-циндр-), *v. a.* § s. Прогайнува́ти, *Пот.* III. 102.

Процвита́ти, процви́сти, (цьві-), auf-, erblühen, *zur Blüte kommen.

Про́цьвіт, -іту, *m.* Blüte, *f.* blühender Zustand, *ВБ.* [bemalt.

Процьві́таний, *a.* *АД.* I. 208

Процентува́ти ся, sich procentieren, Procente abwerfen.

Проце́сия, *f.* Procession, *f.*; 2) *pl.* *Kirchenfahnen, *pl.* [tiger.

Процесо́вич, *m.* ein Processüch-

Процесово́да, *m.* *Ст.* Führer einer Procession.

Процесува́ти ся, sich processieren.

Проці́йдити, *v. a.* s. Переці́йдити.

I. Проч? *adv.* = про що́? weshalb?

II. Проч! *int.* fort! weg! 2) als *adv.* піти́ проч.

Про́ча, *f.* *МШ.* s. Пра́ща.

Прочани́н, *m. pl.* проча́не Pilger, Wahlfahrer; -а́нка, *f.* -in, *f.* *Кч.* 91.

Прочахну́ти, *v.n.*s.Прохолону́ти; 2) vertrocknen; 3) verschwinden, +*M.*

Про́чваль, *adv.* im Gallop (*B.*).

Прочвала́ти, (-ля́ти), *v. a.* durchrennen.

Прочва́ра, *m. f.* Ungeheuer, Ungethüm, *n.C.*; 2)Traumgesicht, *n.* *Пот.*III. 35; 3) schlimmer Landstreicher, *Ко.* 142.

Про́черть, *f.* s. Прога́лина, (*B.*); 2) s. Зруб (в лі́сї).

Проче́рти, проче́рпати, *v. a.* einwenig ausschöpfen; aufräumen.

Про́чий, *a.* übrig, der andere.

Прочина́ти, *v.n.*s.Прочуня́ти, *Мор.*

Прочини́ти, *v. a.* aufthun, aufräumen, aufschliessen. [chen, *Левч.*

Прочи́нок, -нку, *m.* das Erwa-

Прочи́стити, прочища́ти, (-щувати), *v. a.* reinigen, säubern; 2) purgieren; — ся sich aufklären, s. aufheitern (не́бо).

Прочи́стник, *m.* лен — Purgir-Lein, *m.* (Linum catarthicum). [helix).

Прочита́н, *m.* Epheu, *m.* (Hedera

Прочи́тане, *n.* das Vorlesen, Verlesen, Durchlesen. [durchlesen, vorlesen.

Прочита́ти, (-и́тувати), *v. a.*

Про́чити, *v. a.* *Ос.* (61) VI. 37 verwahren, aufbewahren, aufbehalten; 2) *Не.* (*хм.* 107) drohen?

Прочи́щене, *n.* Reinigung, *f.*; 2) Purganz, *f.* das Abführen.

Про́чіл, -ола, прочо́лок, -лка, *m.* Vordertheil, *m.* Front, *f.*; 2) Bergspitze, *f.* Gipfel, *m.* (*B.*).

Прочу́бити, *v. a.* — лїс die höchsten Bäume im Walde aushauen (чуб, Schopf).

Прочува́ти, прочу́ти, *v. a.* hören, vernehmen; 2) Vorgefühl haben, ahnen.

Про́чуд, *m.* прочу́до, *n.* на —, на — *К.* I. 15 zum Erstaunen wunderbar, wunderlich, seltsam; — ди́вний sehr wundervoll *Ш.* II. 13.

Прочу́й, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 42) das Wittern, Vorgefühl, *n.* [wieder kommen.

Прочу́мати ся, zum Bewusstsein

Прочуня́ти, *v.n.* aus dem Schlummer ewachen; прочу́нювати sich nach e. Krankheit laugsam erholen.

Прочути́ти, (-чучу́, -чути́ш), *v. a.* wieder zum Gefühl, zur Besinnung bringen, beleben.

Прочуха́н, прочухра́н, *m.* прочу́ханка, *f.* *C.* I. 188 Prügelei, Züchtigung, *f.* -на зада́ти кому́ jmdn tüchtig durchprügeln.

Прочхати ся, §. s. Прочуня́ти.

Проша́к, *m.* Bettler, *m.*

Прошене, *n.* s. Про́зьба.

Про́шиб, m. Hexenschuss, m.

Прошиба́ти, прошибну́ти, v. a. durchschlagen, -schiessen, -bohren; erschüttern; 2) прошибло кого́сь jmd bekam Durchfall.

Про́шив, m. в — mittelst Durchnaht, Durchschlag (pique). [nähen.

Прошива́ти, проши́ти, v. a. durch-

Про́шивка, (-евка), f. s. При́шивка; 2) s. 'Обшивка, Ф. [f. Kaliber, n.

Прошй́рність, -ости, f. Weite,

Проши́тво, n. Ч. VII. 430 Striche (pl.) als Verzierung an Stiefelabsätzen der Frauen. [ти ся.

Прошке́пити ся, s. Прошпе́ти-

Прошки́, на — adv. s. Навиравéць.

Прошко́дити, v. n. und — ся в чимо́сь С. II. 154 sich worin vergehen, sich etw. zu Schulden kommen lassen.

Прошку́тити щось, § s. einen Unfug anstellen. [Мину́вший).

Про́шлий, a. vergangen, +M. (s.

Прошля́ти ся, herumschlendern, sich müssig umhertreiben. [Прочуня́ти

Прошну́ти ся, (-чну́-), Кч. 382 s.

Прошопоті́ти, v. n. ausflüstern, lispeln. [дити ся.

Прошпети́ти ся, К. s. Прошко́-

Прошпи́ти, прошпиті́ти, прошпа́яти, v. a. durchwühlen, -schnüffeln, (В.).

Проштó́вхувати ся, проштóвхати ся, § sich vorwärtsdrängen.

Проштри́кнути, (-и́кувати), v. a. durchstossen.

Про́шувати ся, МШ. öfters bitten.

Прошу́мати ся, nüchtern werden, Ф.

Про́ща, f. Leichenrede, f.; 2) Bittgang, m. Wallfahrt, Pilgerschaft, f. Ш. I. 36.

Проща́ва, f. gemeines Volk, Pöbel, m. Volksmasse, f. der grosse Haufen, У. Бор.

Проща́льний, a. Abschieds-.

Проща́льник, m. der Abschied nimmt, Кч. 85.

Про́щане, n. (d. -а́нечко), Abschied, m. das Abschiednehmen.

Проща́ти, v. a. verzeihen, vergeben; 2) verabschieden; — ся von jmdm Abschied nehmen.

Про́щене, n. Verzeihung, f.

Про́щений, ptc. dem die Sünden vergeben sind; gew. не-.

Прощки́, на — adv. s. Прошки́.

Проя́ва, f. Erscheinung, f. Phänomen, n.; 2) Wunderding, n. seltsames Wesen, С. I. 145. Ungethüm, n. Taugenichts, m. Гл. б. 31; 3) Ereignis, n. Begebenheit, f.; 4) gähnender Abgrund.

Прояви́ти, проявля́ти, v. a. erscheinen lassen, zeigen; bekunden; — ся erscheinen, sich zeigen, aufkommen.

Проя́влене, n. das Zeigen, Offenbaren, Kundgeben.

Проясни́ти, проя́снювати, v. a. aufhellen, aufklären, Licht wo hineinbringen; — ся hell werden, sich aufheitern.

Пру, прем, & пруть, praes. s. Пе́рти.

Пруг, m. Streif, Striemen; Strich, Rand, m. со́нце стої́ть на вечі́рньому пру́зї, Не. Abendpunkt, m. Abendseite, f.; 2) scharfe Kante, Ecke; 3) Seitenrand des Bettes &, m.; 4) Anschlag, m. Leiste bei der Leinwand etc.

Пру́гати, пругну́ти, v. a. Wgr. 87. 85. werfen, ausschnellen.

Пругки́й, a. expansiv, Зг.

Пруд, m. Strömung, f. Фр.; 2) Kräuterdampfbad, n. Gr. 26. Пом. III. 118. 120.

Пруди-Ву́с, пруди́ус, m. Ч. I. 213 Riesenmensch mit Riesenschnurbart; 2) Abenteuerer, m. Кч. 128. Пом. III. 120.

Пруди́ти, (пру́джу, пру́диш), v. n. strömen, Ил. auftreiben: vom Leichenfluss; 2) stark blasen; 3) räuchern Gr. 26. vgl. Пруд 2); 4) — ся schmoren; b) Ко. 205 Flöhe auf glühende Kohlen aus der Wäsche treiben. Пом. III. 121.

Пру́дість, -ости, f. Richtung, f.

Прудки́й, (d. пруде́нький), a. schnell, rasch; 2) ungestüm, hitzig.

Пру́дкість, -ости, f. Raschheit, f.

Прудкокрила́тий, a. Ф. mit schnellen Flügeln versehen.

Пру́дно, adv. M. II. 36 schnell dahinrieselnd; 2) mit stürmischem Andrang, Anprall, B.

Пруднýти ся, sich eilig woran machen, heranstürzen; 2) Пруча́ти ся, Фр.

Пружи́на, (d. -и́нка), f. Springfeder, Feder, Triebfeder, f.

Пружи́стий, a. Пол. elastisch; -стоплúнний, el. flüssig. [cität, f. B. Пар.

Пружи́стість, -ости, f. Elasti-

Пружи́ти, v a. Зг. spannen, spreizen; 2) anreizen, elektrisieren. Пом. III. 114.

Пружмо́ кавчуко́ве, Federharzbaum, Kautschukbaum, *m.* (Siphonia elastica).
Пру́жність, -ости, *f.* *Фр.* s. Пружи́стість.
Пружо́к, -жка, *m.* *dim.* s. Пруг.
Пруз, s. Проз, *Mi.* IV. 439.
Пру́зик, пруз, *m.* Laubheuschrecke, *f.* (Lacusta) *Пот.* III. 115.
Пру́ні, пру́ньки́, *pl.* Kricheupflaumen, *pl.* (Prunus).
Пруса́к, Прус, *m.* Preusse, *m.* *adj.* пру́ский preussich; 2) Küchenschabe, *f.* (Blatta) *Пот.* III. 117.
Пру́си, *pl.* Kartoffeln, *pl.*
Пруси́не, *n.* *coll.* Kartoffelstengel, *pl.*
Пруска́ти, *v.* *n.* *М.* III. 123 s. Пры́скати.
Прут, *m.* Ruthe, Gerte, *f.*, dünner Stab; 2) Ruthe als Feldmass; 3) *N.* des Flusses.
Прута́с, *m.* s. Прудки́й 2), Heissporn, *m.*
Пру́те, *n.* *coll.* Ruthen, *pl.* (zum Flechten), Reiser, *pl.*
Пру́тень, -тня, *m.* Knotenmoos, *n.* (Bryum).
Прутéць, -тця, Пру́тчик, *m.* Nbfl. des Прут.
Пру́тик, *m.* dünne, kleine Ruthe; 2) Stengel, *m.*; 3) Art Leinenstickerei; 4) — лазя́щий Stabheuschrecke, *f.* (Bacillus Rossii).
Прутикова́тий, *a.* stengelig, *Пол.*
Прути́стий, *a.* reichlich mit пру́те bedeckt.
Пру́ти́ти, (пручу́, пру́тиш), *v.* *a.* s. Запрути́ти.
Прутник, *m.* s. Пого́нич.
Прутни́чити, *v.* *n.* прутни́к sein.
Прутну́ти ся, aufschnellen.
Прутня́к, *m.* галузи́стий Klapperschwamm, Scheberling, *m.* (Polyporus frondosus); 2) — ове́чий Schafeuter, *n.* (P. ovinus); 3) — околочний Eichhase, *m.* (P. umbellatus); 4) — лускова́тий schuppiger Löcherschwamm, (P. subsquamosus); 5) — одноли́тий Semmelpilz, *m.* (P. confluens), *Вол.*
Прутня́стий, *a.* ruthenreich: верба́.
Пру́тчик, *m.* s. Пру́тик.
Прутяни́й, *a.* aus Ruthen.
Пруча́ти ся sich spreizen, s. sträuben, s. spröde zeigen. *Пот.* III. 117.
Пря, *f.* † Streit, Hader, *m.* *Ш.* II. 56.
Прягчи́, прягти́, *v.* *a.* *АД.* I. 289 s. Запрягáти.

Пря́да, *f.* Setaria viridis.
Прядáти, *v.* *a.* oft spinnen.
Прядéно, *n.* s. Мо́ток.
Пря́джа, *f.* s. Пря́жа.
Пря́диво, *n.* gehechelter Hanf od. Flachs (flotig zum Spinnen; *opp.* кло́че); 2) Gespinst, *n.*
Прядíвка, *f.* Gespinst-Kiefernblattwespe, *f.* (Lyda).
Прядівля́ний, прядівний, *a.* aus reinem пря́диво; -вне́ повісмо zum Spinnen tauglich; Gespinst-; hanfen.
Прядівне́, *n.* *Ф.* das Gesponnene.
Прядíльний, *a.* Spinn-, *a.* Spinnerei-, *Под.*
Прядíльня, *f.* Spinnerei, *f.*
Прядíлщик, *m.* Spinner, *m.* *Под.*
Прядíнка, *f.* drei Ellen der Leinwand (als Mass).
Пря́дка, *f.* — воло́ся Haarflechte, -zotte, *f.*; 2) Spinnrad, *n.* *М+Б.* 407.
Пря́дниці, *pl.* Spinner, *pl.* (Bombyces). *В.*
Пря́доха, *f.* s. Пря́ха.
Пряду́ха, *f.* Equisetum fluviatile, *Вол.*
Пря́жа, *f.* das Gesponnene, Gespinst, Garn, *n.*
Пряжене́, *f.* Plinse, *f.*
Пря́жити, *v.* *a.* s. Пра́жити. *Пот.* III. 114.
Пря́жка, (*d.* пря́жечка), *f.* Schnalle, Spange, *f.* *Пот.* III. 117.
Пря́лка, *f.* *Ч.* VII. 410 Spinnrad, *n.*; 2) Spinnerin, *f.* *Ш.* I. 370.
Пря́льня, *f.* *Це.* s. Прядíльня.
Пря́мено, *n.* Gespinst das an die ничельни́ці angedreht wird.
Пря́мий, (*d.* -е́сенький), *a.* gerade, ohne Krümmung; s. Про́стий.
Пря́мик, *m.* зазули́нець — Orchis militaris.
Пря́ми́ти, *v.* *a.* s. Простува́ти 1); — ся sich aufrecht stellen, *B.*
Пря́мка, *f.* Kathete, *f.*
Прямки́й, *a.* s. Пря́мий.
Пря́мник, *m.* — рівнобо́чний Quadrat, *n.*; — нерівнобо́чник s. Прямоку́тник.
Пря́мо, *adv.* gerade, gradaus, stracks, geradezu; 2) offen, frei, ohne Umstände.
Прямо́ване, (-мув-), *n.* eingeschlagene Richtung, Tendenz, Bestrebung, *f.*
Прямовий, прямови́сний, *Пол.* *a.* senkrecht, lothrecht, scheitelrecht, vertical.
Прямови́д, *m.* Orthotyp, *n.* *Вол.*

Прямоду́шний, *a.* s. Простоду́шний. [кри́льцї, *Пол.*

Прямокри́льцї, *pl.* s. Просто-

Прямоку́тний, *a.* rechtwinklig.

Прямоку́тник, *m.* Rechteck, *n.*

Прямота́, *f.* Geradheit, *f.* Geradsinn, *m.* на -ту́ offen, ohne Umschweife; 2) **Кч.* 26 einfacher, schlichter Biedermann.

Прямува́ти, *v. n.* — und ся sich richten, Schritte lenken, *ВГ.* 141; eine Richtung einschlagen, einhalten, — до чого́сь zu einem Ziele gelangen wollen, etw. anstreben, wohin trachten, *Кч.* 130.

Прямце́м, *adv.* gradaus, schlechtwegs, *К.* [(fasciatus).

Пря́ний, пряни́стий, *a.* gestreift

Пря́нка, *f.* Cidaria, *B.*

Пря́нощі, *pl. gr. Под.* Gewürze, *pl.*

Прясли́ця, пря́стиця, *f.* Sitzbrett des Spinnrockens, *n*; 2) — пря́сниця, s. Ку́жіль, *Ру. Пот.* II. 13.

Пря́сло, пря́смо, *n.* das Fach, der Theil des Zaunes zwischen zwei Pfählen. *Пот.* II. 13. III. 120.

Пря́сти, (пряду́, пряде́ш), *v.a.* spinnen; *кукуру́дзи пряду́т strecken ihre fadenförmigen Kolbenblüten hervor. *Пот.* III. 120. [de, *n.*

Прятани́на, *f.* Sammelholz im Wal-

Пря́тати, [пря́чу, (-таю), пря́чеш, (-таєш)], *v. a.* aufräumen, aufheben; *bestatten; — ся коло чого́сь wobei beschäftigt sein; *b*) sich verbergen.

Пря́ха, *f.* Spinnerin, *f.*; ніти́ на пря́хи in die Spinnerinnengesellschaft gehen; 2) Spinner, *m.* (Bombyx) *Пол.*

Прячи́, (пря́жу, пря́жеш), *v. a.* s. Запряга́ти.

Пря́шка, (*d.*пря́шечка).*f.*s.Пря́жка.

Пряшни́к, *m.* Spindel, *f.*

Пса́льма, *f.* s. Псало́м; 2) * längeres Volkslied ernsten Charakters.

Псальмоні́вець, -вця, *m. К.* Sänger der Psalmen, Psalmist, *m.*

Псало́м, -льма́, *m.* Psalm, *m.*; 2) d. Buchstabe Ψ.

Псало́мник, *m.* Psalmist, *m.*

Псало́мщик, *m.* s. Псалти́рщик.

Псало́нка, *f.* Acronycta Psi, *B.*

Псалти́р, псалти́ра, *f.* Psalter, *f.* Psalmenbuch, *n.* die Psalmen, *pl. adj.* псалти́рний, vom Psalter. [ger, *m.*

Псалти́рщик, *m.*Psalmenleser,-sän-

Псар, *m.* Hundewärter, *m. Ко.* 127.

Псарі́вка, *f. N.* e. полони́на.

Псა́рня, *f.* Hundestall, -zwinger, *m.*

Псаря́, -я́ти, *n.* Kind e. Hundewärters, *n. Ш.* II. 259.

Пси, *pl.* s. Пес. [ger Hund.

Псйна, *f. dim.* kleiner, gutmüthi-

Пси́нка, *f.* s. Песли́на.

Пси́ско, *m. aug.*s.Пес. (e. schlechter).

Пси́ця, *f.* Hündin, *f.*

Психольоґі́чний,*a.*psychologisch.

Псї́й, пся, псє, (псї́є). s. Пе́сї́й, (*Фр.*); пся-кров, s. Псяю́ха *Пот.* III. 74.

Псї́ти, *v.n.* wie ein Hund elend leben.

Псну́ти, *v. n.* § jmdm nachgeben (пєсу́нути ся?).

Псобі́йник, *m.* s. Побі́йпес.

Псова́ти, *v. a.* s. Псува́ти.

Псова́ч, *m.* Verderber, *m.*

Псо́вий, *a. Не.* s. Пе́сїй.

Псови́дий, *a. Ру.* hundsäugig, hündischblickend; schamlos.

Псови́ще, *n. Зап.* II. 389.

Псо́вник, *m.* Emphytus, *B.* [вець.

Псьогла́вець, -вця,*m.*s. Песиголо́-

Псьо́кати, s. Псьо́чити.

Псо́та, *f.* Muthwille, *m.*; 2) muthwilliges, schadenfrohes Wesen, *V.*

Псо́тник, *m.* der Muthwillige.

Псьо́чити, *v. a.* jmdn wie einen Hund schimpfen.

Псти́нькати, *v. n.* s. Пхи́нькати.

Псува́ти, (псую, псує́ш), *v. a.* verderben. [Forelle, *f.* (Salmo fario).

Пструг, (*d.* пстружо́к, -жка), *m.*

Псю́рка, *f.* Hundslaus, *f. Пр.* II. 9.; 2)schlechte frühe Pflaumenart; 3)schlechter Pilz. [fott, *m.*

Псяві́ра, *f.* * Hundebalg, Hunds-

Пся́ка, *f.* s. Пес. [(Nardus stricta).

Пся́нка, псю́га, *f.*steifes Borstengras,

Псяр, пся́рник, *m. Мх.* s. Псар.

Пся́рник, *m.* Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia).

Псярнико́вець, -вця, *m.* Wolfsmilchschwärmer, *m.* (Deilephila euphorbiae), *B.* [de, *pl. P.* I. 122.

Пся́рня, *f.* s. Пса́рня; 2) *coll.* Hun-

Пся́рство, *coll. n.* s. Псяві́ра.

Пся́чий, *a.* s. Песя́чий.

Пся́чка, *f.* Löwenschwanz, *m.* (Leonurus cardiaca). [blut, *n.* (Schimpfw.).

Псяю́ха, (*d.* -ю́шка), *m. f.* Hunds-

Птаство, *n. coll.* Vögel, *pl.*
Птах, *m.* птаха, *f.* Vogel, *m.* * він до чогось птах er ist schnell wozu bereit, ist sehr gern dabei.
Птахогада, *m.* Vogeldeuter, *m.* *Кл.*
Пташа-, -ати, пташеня, -яти, (*d.* -ятко), *n.* s. Пташка.
Пташарня, *f.* *B.* Vogelhaus, *n.*
Пташачий, пташий, пташин, *a.* Vogel-; -а рута Fumaria offic.
Пташити, *v. a.* wie ein diebischer Vogel wegschnappen.
Пташіти, *v.n.П. n.*59 s.Квапити ся.
Пташка, (*d.* пташечка), пташина, (-инка), *f.* пташок, -шка, *m. dim.* Vögelein, *n. adj.* пташкин.
Пташник, *m.* Vogelsteller, -fänger, Vogler, *m.*; 2) Vogelbehälter, Käfig, *m. T.*
Пташництво, *n.*Vogelfang, *m.* *Пар.*
Птицевість, -вости, *f.* Aussehen und Eigenthümlichkeit des echten Vogels, *Пол.* [nyssus avium.
Птицеморик щипучий, Derma-
Птиця, *f.* Vogel, *m.*; *coll.* Geflügel, *n.* *Кв.* 61.
Птичар, *m.* s. Пташник 1).
Птиченіг, -ога, *m.* — непозірний kleinster Vogelfuss, (Ornithopus perpusillus).
Птичий, *a.* s. Пташачий.
Птичівка, *f.* Schwalbenmuschel, *f.*(Avicula). [Fall beim Preferencespiel.
Птичка, *f.* s. Пташка; 2) gewisser
Птичник, *m.* Vogelspinne, *f.* (Mygale avicularia).
Птишниця, (-чн-), *f.* Geflügelzüchterin, s. Дробинниця, *Не.*
Птишня, *f.* *Ст.* Geflügelhof, *m.*
Птру! *int.* s. Тпру!
Публичний, *a.* öffentlich.
Публіка, *f.* Oeffentlichkeit, *f.* öffentliche Schande, Pranger, *m.*; 2) публіка, Publicum, *n.*
Пувка, *f.*s. Скульба; 2) — шерстка Pippau, *m.* (Crepis biennis), *B.*
I. Пуга, *f.* *Ф.* s. Пугач.
II. Пуга *f.Зг.Пр.*II.195 Schrecken, *m.*
III. Пуга, *f.* grosse Peitsche.
Пугак, *m.* пугало, *m. n.* s. Пугач; 2) s. Пугутькало. [sal, *n.* *Пар.*
Пугало, *n.* Scheuche; *f.*; 2) Scheu-
Пугане, *n.* das puhu! uhu! -Schreien, *Кч.* 244.

Пугар, (*d.* пугарчик), *m.* Becher, *m.* Pokal, *n.*
Пугарець, -рця, *m.* Steinkauz, *m.* (Surnia noctua). [(Cyathina).
Пугарівка, *f.* Becherkoralle, *f.*
Пугарка, *f.* Brachionus urceolaris, *B.*
I. Пугати, *v. n.* (von der Eule, vom Uhu), „uhu"! schreien. *Ме.* 283. [*Пар.*
II. Пугати, *v.a.*schrecken, scheuchen,
Пугач, *m.* grosse Ohreule, Uhu, *m.* (Strix bubo); *adj.* пугачевий.
Пугливий, *a.* s. Пужливий.
Пуговиця, *f.* Knopf, *m.*; 2) s. Полуниця; 3) s. d. folg. *Вол.*
Пуголоватиця, пуголовиця, *f.* пуголовач, *m.* Kaulquappe, *f.*
Пуголовка, *f.* Benthophilus macrocephalus. [„uhu".
Пугу! *int.* vom Schrei der Eule
Пугукане, *n.* heulendes Geschrei der Eule. [*v.n.*„пугу", „kuwitt" schreien.
Пугукнути, *С.* II. 14. пугутькати,
Пугутькало, *n.* s. Пугарець; 2) Zwerg-Reiher, *m.* (Ardea minuta).
I. Пуд, *praep.* *P.* I. 39 s. Під II.
II. Пуд, *m.* russ. Gewicht: 40 russ. Pfunde = 16·38 Kilogr.
III. Пуд, *m.* Schrecken, *m.* W.; — дати комусь jmdm Schrecken einjagen; пудом, пудами йде робота *Фр.* blitzschnell, sehr rasch, flugs. [aquaticus).
Пудель, -для, *m.* Pudel, *m.* (Canis
Пуделко, *n.* s. Пудло, kleinere Schachtel (*d.* -елочко). [schön.
Пудехірий, *a.* -а дівчина, sehr
Пуджати, пудити, *v. a.* schrekken, scheuchen.
Пуджівно, *n.* s. Пужак.
Пудило, *Luts.* 25. пуджало, *n.* Schreckmittel, u. Scheuche, *f.*
Пудло, *n.* grosse Schachtel.
Пудний, *a.* schrecklich; *adv.* пудно.
Пудове, *s. n. a.* Gebühr vom пуд II.; пудовий, von einem Pud.
Пудофет, *m.* *Ко.* 34 schwerfällig, *С.* I. 67. [Peitschenstiel, *m.*
Пужак, *m.* пужало, пужально, *n.*
Пужар, *m.* s. Пожар, *Ог.* 43.
Пужати, *v. a.* s. Пуджати; — ся за ким jmdm nachjagen. [oenas).
Пужик, *m.* Holztaube, *f.* (Columba
Пужина, *f.* s. Мякина und *pl.*
Пужиноватий, *a.* -е зборже s. d.

vor. *Pa.* I. 388. [Стерчáти.

Пýжити ся, sich aufsträuben, s.

Пýжка, *f. dim.* s. Пугá III.

Пýжла, *f.* Hund, *m.*

Пужлúвий, *a.* scheu, furchtsam.

Пужнúк, *m.* Thurmkraut, *n.* (Turritis glabra).

Пужнýти, *v.a. Ko.* 121 mit der пугá III. schlagen, dreinschlagen *C.* II. 133.

Пузáнь, *m.* Dickbauch, Dickwanst, *m. d.* пузáнчик kleiner dickbäuchiger Knabe, Knirps *Ш.* I. 176.

Пýзати, *v. a.* § s. Кúдáти.

Пузáтий, *a.* dickbäuchig.

Пуздéрко, *n.* mit Eisen beschlagenes Kistchen, Besteck, *n.*

Пуздракувáтий, *n.* *M+Б.* 53? mit eiterigen Blasen. [III. 88.

Пýздро, *n.* Schamschlauch, *m. Пом.*

Пузúр, (*d.* пузúрок, пузúрчик), *m.* s. Міхýр. *Пом.* III. 87.

Пузирóвець, -вця, *m.* Blasenträger, *m.* (Physaphora).

Пузирýха, *f.* Blasenkirsche, Judenkirsche, *f.* (Physalis alkekengi). [scens.

Пузорчáтка, *f.* Coluthaea arbore-

Пýзо, *n.* Bauch, Wanst, *m. Кв.* 71.

Пуйдáти, (пой-), st. Повідáти.

Пýйка, *f.* Hündin, *f.*

I. Пук! *int.* vom Klopfen, Pochen, Picken; vom Sturz *C.* I. 183.

II. Пук, *m.* grösserer Strohbund, s. Околíт; Bund, *m.*; 2) s. Пýшка 1). *АД.* I. 86.

Пýкавець, -вця, *m.* Rhodeus sericeus. [weicher Birnen.

Пýкавка, *f.* Knallbüchse, *f.*; 2) Art

Пукáс, *m.* s. Пýкавець; 2) s. Пурляк (*Ф.*).

Пýкати, пýкнути, *v. n.* klopfen, pochen, knallen; 2) bersten, platzen; Knospen aufschlagen; 3) s. Пýчати.

Пукáтий, пукáстúй, *a.* dickleibig, dick.

Пукáтка, *f.* Seetulpe, *f.* (Balanus), *B.*

Пýкель, -кля, *m.* Haarlocke, *f.*

Пукенкú, *pl. Kol.* I. 165 s. Пýпінки.

Пукíшка, *f.* dicker Mensch, Knirps *B.*

Пуклáстий, *a.* gewölbt, kugelig.

Пуклúця, зївка — *f.* Chama gryphoides. [*pl.* (Lophobranchii).

Пукожабéрні, *pl.* Quastenkiemer,

Пукохвíст, -óста, *m.* Polyxenus lagurus.

Пул, *m. P.* I. 40 s. Піл, *Ог.* 43.

Пульван, *m.* besessen, rappelköpfig.

Пýлькати, *v. n.* kullern, putern.

Пулькáтий, пульóбкий, *a.* mit herausstehenden Augen.

Пýльок, *g.* пýлька, *m.* (*gew. pl.* пýльки, пульпáк, Truthahn, Puter, *m.*

Пульс, *m.* Puls, *m.* Lebensader, Schlagader, *f.*; *adj.* пульсóвий, *Пол.*

Пульсáция, *f.* das Pulsieren, *Фр.*

Пультовúй, *a.* -е пáлене Pultfeuerung, *f.*

Пульцáн, пуляк, *m.* s. Пýльок.

Пулюкати, *v. n.* s. Пýлькати.

Пулá, -áти, *n.* Gänschen; Entelein, *n.* (in d. Kinderspr.).

Пýля, *f. gr.* Flintenkugel, *f.*

Пулярес, *m.* Geldtasche, Brieftasche, *f.*

Пумпувáти, s. Помпувáти.

Пýндик, *m.* Kuchen mit Zwiebel u. Oel gebacken, *m.*

Пунíєць, -їйця, *m.* Punier, *m.* [nisch.

Пунíйский, пуньский, *Ил. a.* pu-

Пункт, *m.* Punkt; 2) Artikel, *m.* Satzung, Bestimmung, *f.* [punctieren.

Пунктувáти, *v. a.* Punkte machen,

Пунсовий, *a. He.* s. Понсóвий.

Пунт, *m.* lustiger Streich; в пýнтї in einem Nu, auf einmal.

Пунтувáти когó, (*Ф.*) mit List jmdm ein Geheimnis entlocken; *sbst.* пунтівнúк der es thut.

Пуншт, *m.* Punsch, *m.*

Пуня, *f.* s. Клуня, *Сб.* I. 319. *Пом.* III. 90.

Пуняра, *m.* Hund, *m.*

I. Пуп, *m. ungr.* s. Піп. *Ог.* 43.

II, Пуп, *m.* s. Пýпець 1); 2) Bauch, Magen, *m.* пýпа напняти sich anstrengen, angestrengt arbeiten, schreien.

Пýпель, -пля, *m. B.* s. Пýпінок, пупляx.

Пýпець, *g.* пýпця, *m.* Nabel; 2) Knopf bei d. Geige, *m.*; 3) s. Роєвнúк, *B.*

Пýпінок, -нка, *m.* Knospe, *f.*; * від самóго пýпінку робúти von zarter Kindheit an arbeiten.

Пýпка, *f. H.* 210 s. Пýпець 1); 2) Puppe der Insecten, *f. Пол.*

Пупковáтий, *a.* nabelförmig.

Пýплик, *m.* Kapsel, *f.* s. Тобíлка.

Пуплúнець, -нця, *m.* Prolifera.

Пýплишок, пýплїшок, -шка, *У.* пупляночок, пуплях, *m.* Knospe, *f.*

(bes. Blätterknospe). [schnur, *f. Пар.*
Пуповина, *f.* (-и́не, *n.*) Nabel-
Пу́пок, -пка, *m.* s. Пу́пець 1), 2); пупко́вий, *a.* Nabel-.
Пупорізка, *f. Др.с.* 49 Hebamme, *f.*
Пу́пці, пу́пи, *pl.* Art Semmel.
Пупча́к, *m.* Wassernabel, *m.* (Hydrocotyle). [(Natica).
Пупча́тка, *f.* Nebelschnecke, *f.*
Пу́пче, *n. coll.* Knospen, *pl.*
Пу́пчик, пупшу́к, (*Фр.*), *m.* s. Пу́пець; пу́пчики, *pl.* Art Muster in d. Leinenstickerei. [на́ти, пірну́ти.
Пурина́ти, пурну́ти, *ІГ.* s. Пори-
Пурля́к, *m.* Range, ungezogener Bube.
Пурняти, *v. a.* die Schafherde im Sommer Nachts weiden.
Пурпу́р, *m.* (-у́ра, *f.*) *Ш.* II. 184 Purpur, *f.* Scharlach, *n. adj.* пурпуро́вий, purpurn; scharlachroth.
Пурх! *int.* vom schnellen Davonfliegen, *Ог.* 218. [sehend.
Пурха́тий, *a.* zerzaust, elend aus-
Пу́рхнути, *v. n.* davonfliegen.
Пу́рша, *f.* s. По́рхавка, *В.*
Пу́рявий, *a. Ф.* störrisch, launig, keck.
Пуска́ти, s. Пусти́ти.
Пу́слик, *m. Гол.* III. 424 Art Kleid.
Пуста́к, *m.* пустакова́тий, *Ков.* пуста́чнїй, *Св. a.* loser, muthwilliger, flotter, flatterhafter Mensch, Windbeutel, *m.* (*aug.* пустачи́ско).
Пуста́р, *f.* пуста́рник. *m.* ödes, brachliegendes Feld, *n*; 2) Wüstenei, Einöde, Leere, *f. У.* [1) Waldwiese *f.*?
Пуста́я, *f. Гол.* III. 59 s. d. vor.
Пусте́ль, *f. Ру. Ст.* s. Пусти́ня.
Пусте́льга, *m. f.* Thurmfalke, *m.* (Falco tinnunculus). [сти́нний.
Пусте́льний, *a. М+Б.* 323 s. Пу-
Пусте́льник, *m.* -иця, *f.* s. Пусти́нник &.
Пусте́нник, *m.* Seele, *f.* Manen eines im Walde umgekommenen Menschen.
Пусти́зна, *f. К.* s. Пусти́ня.
Пусти́й, (*d* пусті́сенький), *a.* leer, öde; hohl, *В.*; 2) unnütz, vergeblich, eitel; — гріш, schlechte unbrauchbare, Münze; — оріх taube Nuss; — хло́пець muthwilliger Knabe; пусте говори́ти leeres Stroh zusammendreschen, faseln; пусте́, *s. a. n.* s. Пусти́ця; пусте́ пусти́м Schlechtes bleibt schlecht.

Пусти́льниця, *f.* s. Пу́стка 1).
Пу́стинь, *f.* Einsiedelei, *f.* Eremitage, *С.* II. 101.
Пустині́ти, *v. n. Зг.* zur Wüste werden, öde, leer, wüst werden, veröden.
Пусти́нний, *a.* wüst, öde, leer, *Фр.*
Пусти́нник, пустинножи́тель, *m. Кч.* 8. Einsiedler, Anachoret, *m.* (-и́нниця, *f.* -in, *f.*).
Пусти́ня, *f.* Wüste, Wüstenei, Einöde, *f. adj.* пустиньский, *К.*
Пу́стир, *m. Кч.* 62. s. Пуста́р.
Пусти́ти, (пу́щу, пу́стиш), пуска́ти, (-а́ю, -а́єш), *v. a.* lassen, loslassen, einlassen; — кого́ на во́лю jmdn freilassen; — кров zur Ader lassen; — щось в сьвіт etw. in die Welt aussenden; 2) *v. n.* де́рева: Knospen, Blätter treiben, ausschlagen; *b)* пуска́є на дворі es tritt Thauwetter ein, -а́є моро́з lässt nach; *c)* — Farbe lassen, verlieren (v. Tuch &); 3) — ся mit dem *Infinit.* sich aufmachen, anfangen etw. zu thun, zu gehen &; *b)* — ся до кого́ auf jmdn losgehen, losstürzen; *c)* — ся кого́ jmdn loslassen; — ся бе́рега * allen Halt verlieren; *d)* — ся на зло́дїя etc. Dieb etc. werden.
Пусти́ця, *f* Kleinigkeit, Bagatelle, *f.* nichtige Sache; Albernheit, *f. ОБ.*
Пустї́й, *m.* loser Schwätzer.
Пустї́йка, *f.* lose Schwätzerin.
Пусті́лка, *f. Вол.* s. Пусте́льга.
Пусті́ти, *v. n. ВБ.* s. Пустині́ти.
Пу́стка, *f.* verlassenes, öde stehendes Haus, Gehöft, Grundstück & (vom Frohnbauer ehemals verlassen und wieder an den Gutsherr zugefallen; 2) Vacuum-pfanne, *f. Пол.*
Пу́сто, *adv.* — стоя́ти leer, öde stehen; 2) vergebens, umsonst; пусті́й, *compar.* s. Пу́ще. [brauchbare Münze.
Пусто́вець, -вця, *m.* schlechte, un-
Пустовіре, *Не.* пустові́рство, *n.* Aberglaube, *m.* [wohnt.
Пусто́вский, *a.* -а земля́ unbe-
Пустоголо́вий, *a.* dessen Kopf leer ist, unwissend.
Пустодо́мок, -мка, *m. Н.* 239 schlechter Wirt, wüster Feinschmecker.
Пустома́ха, *m.* Windbeutel, Schlingel, *m.* [schwätz, *Фр.*
Пустоме́льство, *n.* leeres Ge-

Пустоме́ля, *m. f. Ко.* 231 s. Пустíйка.

Пустомо́лка, *f.Ко.*81. eitle Schwätzerin.

Пустому́дрий, *a.* voll eitler Weisheit, *Пу.*

Пусто́паш, *adv.* frei, lose umhergehend, weidend,— пусти́ти.

Пустопа́шний, *a.* -а худо́ба das nicht zur Feldarbeit angespannte Vieh (*B.*).

Пустопíле, *n.* пустопо́лиця, *f. Зап.* ödes Feld, Heideland, *n.* Heide, *f.*

Пустопоро́жний, *a.* völlig leer.

Пусторíс, -о́са, *m.* s. Пустома́ха.

Пусторо́гий, *a.Пол.* Hohlhörner,*m.*

Пустосло́вити, *v. n.* eitel schwatzen, *К.*

Пустосло́виця, *f. Фр.* eitles Gerede, dummes Zeug, Faselei, *f.*

Пустосло́вний, *a.* aus leeren Worten bestehend, schal.

Пустосьвя́т, *m.* Scheinheiliger, Frömmler,*m.*

Пусто́та́, *f. М.* II. 7. Leichtfertigkeit, *f.* Leichtsinn, Muthwille, *m.*; 2) *Ш.* II. 17 s. Пусти́ня, Leere, *f. Фр.*

Пусто́тний, *a.* ausgelassen, muthwillig.

Пустохвалолю́бний, *a. Мх.* eitles Ruhmes beflissen.

Пустоцьвíт, пустоцьвíток, -тка, *К.m.* taube Blüte; *Etwas ganz Wertloses.

Пу́сто́ш, *f. Гол. гр.* 50 s. Пусти́ня.

Пустоша́к, *m.* s. Пуста́р 1); 2) muthwilliger loser Taugenichts, *Фр.*

Пустоши́тель, пусто́шник, *Пар. m.* Verwüster, Plünderer, *m.*

Пусто́шити, *v. a.* verwüsten, verheeren, plündern.

Пу́стощі, *pl.* Ausgelassenheit, *f.* muthwillige Streiche.

Пустува́ти, *v. n.* sich frei herumtummeln, muthwillig sein, lose Streiche spielen; 2) leer stehen, öde bleiben, brach liegen, *С.* II. 23. *К.*

Пусту́н, (*d.* пусту́нчик *М.* II. 10), *m.* muthwilliger, flotter Knabe; 2) Kräuterdieb, *m.* (Ptinus), *B.*

Пустя́к, *m.* s. Пуста́к; gemeiner Mensch *К.* II. 51; 2) taube Nuss; *dim.* пустячо́к, -чка, s. Пусти́ця.

Пустяко́ване, *n.* albernes, närrisches Treiben, *Зап.*

Путь, *m. f.* Weg, *m.* Reise. *f.* (путьдоро́га *АД.* II. 13); 2) Nutzen, Vortheil, *m.* (*Фр.*); не зна́ти чому́ пу́ти etw. nicht begreifen u. es nicht gebrauchen können; *vgl.* Путе́; з нього бу́де путь *Кв.* 42 er wird fortkommen, wird zu etw. bringen: з неї вели́кий і до́брий путь бу́де *Кв.* 269.

Пу́та, *f.* — ме́ду, *Ф. Поез.* (62) 117. Art Gefäss.

Путани́на, (-ни́ця), *f.* Wirrwarr, Wirrsal, *n*

Путара́йки, *pl.* Ribiseln, *pl.*

Пу́тати, *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) fesseln, koppeln (Pferde &); — ся sich verwickeln; *b*) umherschlendern, sich herumtreiben (*B.*).

Путе́, (пуття́), *n.* Weg, *С.* I. 111; Ausgang, *m.* Zweckmässigkeit, Ordnung, *f.* Mass, *n.*; 2) Unterscheidungskraft, Gescheitheit, *f.* нема́ то́му нї кíвця́ нї путя́ es ist ohne Zweck u. Ziel, без путя́ ohne Zweck u. Erfolg *Кч.* 251; він зна́є сьвíту путе́ er versteht die Wege, die Ordnung der Dinge auf der Welt; 3) nützliche u. ordentliche Lebensart.

Путево́дник, *m. Мог.* Wegweiser, Führer, *m.*

Путе́на, *f.* Gelte zum Schafkäse, *f.*

Путе́ре, *n.* Kufe von 0·61487 Hektoliter, *f.*

Путе́рия, (-е́ря), *f. rum.* § Macht, Kraft, *f.* Muth, *m. Ф.*; 2) *Schnaps als Quelle der Energie.

Путе́рний, *a.* vermögend, kräftig.

Пу́терува́ти ся, § *e.* Thatkraft fühlen, sich erkühnen.

Пути́вець, -вця, *m. Леоч.* kleiner Feldweg.

Пути́вочка, *f. Ко.* 4 kleiner Apfel.

Пу́тик, *m. dim.* Pfad, *m.* [*Макс.*

Пути́на, *f.* s.Путь 1) *К.*; 2) s. Пу́то,

Пути́но, *n.* Gefäss zum Verfertigen des Schafkäses, *n.*

Пу́тькало, *n.* s. Пугу́тькало.

Пу́тник, *m.* Wanderer, Reisender, Pilger, Waller, *m.*; 2) —, пу́тний боя́рин verpflichtet zu пiдво́ди.

Пу́тнїй, *a.* tüchtig, tauglich, fähig, brauchbar, nützlich, erspriesslich.

Пу́тня, *f.* Büttel, Tränkzober, *m.* (auf den Weg mitgenommen).

Пу́то, *n.* Fessel, Koppel, *f.* Spannstrick, *m.*

Путо́ване, *n.* das Wallen, Wallfahren, Wandern, *n.*

Пу́тря, *f.* Speise aus gekochter u. versüsster Gerste, *f. Пом.* III. 100.

Путува́ти, (путу́ю, путу́еш), *v. n.* reisen, wandern, fahren, wallen, *У. Кл.*

Путя́щий, (-я́чий), *a. Леоч.* s. Пу́тнїй.

I. Пух, *m.* s. Сопух, *Пот.* III. 86.
II. Пух, -у, *m.* Flaum, *m.* Flaumfedern, Dünen, *pl*; 2) Eriophorum vaginatum, *adj.* пуховий. [locker, zart.
Пухкий, (*d.* пухкенький), *a.* weich,
Пухлатий, *a.* s. Пухнатий.
Пухленина, пухлина, *f.* Geschwulst, *f.*; 2) водна — Wassersucht, *f.*
Пухлий, *a.* geschwollen, aufgedunsen, *M.*I.113.; feist; 2)s.Пухкий *С.*I.108.
Пухло, *n.* Magen, *m.*; 2) Leber, *f.*
Пухлоніг, -ога, *m.* Dickschenkel, *m.* (Oedemera).
Пухля, *f.* *N.* e. Berges.
Пухлятина, *f.* s. Пухленина.
Пухнатий, *a.* flaumig; -а курка mit Federbüschelchen an den Kopfseiten; 2) s. Пухкий.
Пухний, *a.* weich geschwellt.
Пухнути, *v. n.* schwellen, an-, aufschwellen.
Пуховик, *m.* *Ко.* 20. пуховиця, *f.* Pfühl von Flaumfedern, Flaumpolster, Federkissen, *m.* [lopterus, *B.*
Пуховуш, *m.* Federling, *m.* (Phi-
Пуць! *int.* vom jähen Falle.
Пуцьверинок, (-інок), *Ко.* 23. пуцьвірок, -рка, *m.* der noch nicht flügge Vogel, bes. junger Sperling; 2) * Gelbschnabel, *m.*
Пуцнути, *v. n.* § bautzen, fallen.
Пуцувати, *v. a.* putzen. bürsten, reinigen; *sbst.* пуцоване, *n* [hungen, *pl.*
Пучене, *n.* das Ausklauben; 2) Blä-
Пучечок, *m. dim.* s. Пучок.
Пучина, *f.* † Meer, *n.* Fluten, *pl.*; 2) Abgrund, Schlund, *m.* *III.* I. 179.
Пучити, (-ати), *v. a.* ausklauben; ausweiden (das Gedärme); 2) auseinanderstemmen, -schlagen, -sprengen.
Пучка, (*d.* пучечка), *f.* s. Пушка 1).
Пучковниця, *f.* Knospenkoralle, *f.* (Oculina). [(Lophyropoda).
Пучконоґі, *pl.* Büschelfüsser, *pl.*
Пучніти, *Пол.* пучнявіти, *v. n.* s. Пічнявіти, aufquellen.
Пучнявий, *a.* bauchig aufgeblasen.
Пучок, -чка, *m. dim.* s. Пук II., Bündel, *n.* Strauss, *m.*
Пуша, *f. coll.* Stäbchen zu Zündhölzchen; пуші тягнути solche schneiden.
Пушина, *f.* Mulm, *m.* bröcklige, staubige, leicht zerfallende Masse, Erde &.
Пушинка, *f.* Psyche bombycella.
Пушистий, *a.* dicht flaumig, weich, sammtweich, *Пол.*
Пушити, (пушу, пушим), *v. a.* aufblähen, (*Фр.*); 2) *v. n.* blasen; *b*) * stolzieren, *H.* 24.
Пушка, *f.* Fingerspitze, -kuppe, *f.* * — пари von e. abgemergeltem, siechem Menschen der sehr wenig Lebensgeist hat; 2) Büchse, *f.*; 3) Kanone, *f.*; 4) *B.* —, пушочка овоцна Fruchtansatz, *m.* (archegonium); *b*) Sporenschlauch, *m.* (ascus).
Пушкар, *m.* Büchsenschütz, *m.* *Polizist; 2) Jäger, Weidmann; 3) Kanonier, *m.* *adj.* пушкарский; 4) *N.* e. Berges.
Пушкарик, *m.* — бризґунець Bombardierkäfer, *m.* (Brachinus crepitans).
Пушкарник, *m.* Büchsenmacher, *m.*
Пушкарня, *f.* Kanonengiesserei, *f*; 2) Arsenal, Zeughaus, *n.* *С.* II. 188.; Rüstkammer, *f.* [d. Peitschenschlinge.
Пушковане, *n.* kleine Quaste bei
Пушкувати, *v.n.* mit Fingerspitzen etw. arbeiten.
Пушник, *m.* Plumatella.
Пушок, -шку, *m. dim.* s. Пух II. feiner Flaum; 2) Milchhaare, *pl.*
Пуща, *f.* *P.* II. 19. Wald, *m.*; dichte Waldung, Wildnis, Wüstenei, *f.*
Пущало, *n.* Lasseisen *n.* (zum Aderlassen), Schnepper, *m.*
Пуще, *adv. compar.* ärger, schlimmer, geringer; 2) mehr, lieber, besser, — всього vor Allem *III.* I. 379.
Пущене, пущане, *Ке.* 350. *n.* Fasching, *m.* Fleischwoche, Fastnacht, *f.*
Пущий, *a.* (*compar.* zu пустий) schlechter, geringer. [67. s. Пугач.
Пущик, *m.* Kauz, *m.* (Ulula) *H.*
Пхати, (пхаю, пхаєш), пхнути, *v. a.* stossen, schieben. [nichtig, *Зак.*
Пхельний, *a.* *Ст.* klein, winzig,
Пхикати, *III.* I. 42. пхинькати *v. n.* zeitweilig schluchzen, weinen, wimmern, greinen.
Пхиць! *int.* vom Stoss u. Schub.
Пчеля,-яти *gew.pl.* пчелята, s. Пчола.
Пчих, *m.* das einmalige Niesen; 2) *int.* vom Niesen.
Пчихати, *v. n.* niesen.
Пчілка, *f. dim.* s. Пчола.

Пчільни́й, *a.* Bienen-, -а робóта Arbeiterzellen, *pl.*

Пчільни́к, *m.* Bienenhof, *m.* (*B.*).

Пчільни́цтво, пчоловóдство, *n.* *Пар.* Bienenzucht, *f.*

Пчільни́чий, *a.* die Bienenzucht betreffend, apistisch.

Пчолá, *f.* Biene, Imme, *f.*

Пчолáтець, -тця, *Пол.* пчоловéць, -вця, *B. m.* Bienenschwärmer, *m.* (Sesia apiformis). [ник; 2) s. Стебни́к.

Пчоли́нець, -нця, *m.* s. Пчіль-

Пчололю́бка, *f.*Bienenfreundin,*f.B.*

Пчоляни́й, (-я́чий),*a.*s. Пчільни́й.

Пчоля́р, *m.* s. Пáсїчник.

Пшени́ця, (пшани́ца, *Ч.* II. 7), *f.* Weizen, *m.* (Triticum); *pl.* пшеницї Weizensaaten, *pl.*

Пшени́чка, *f. dim.* s. Пшени́ця; 2) s. Кукуру́дза, *Зап.* I. 323; 3) Art Leinenstickerei; 4) Scilla bifolia.

Пшени́чиско, пшени́чнище, *n.* Weizenstoppelfeld, *n.*

Пшени́чний, *a.* Weizen-. [stroh, *n.*

Пшени́чниця, (-шн-), *f.* Weizen-

Пшени́шник, (-чн-), *m.* Weizenhalmwespe, *f.* (Cephus pygmaeus).

Пшéнка, *f.* Galium verum.

Пшик, *m.*Glühschlag, Hammerschlag, Schmiedesinter, *m.* (*B.*) *H.* 38. 146.; etw. ganz Wertloses, *Зак.* [*Веч.* I. 215.

Пши́нонька, *f. dim.* s. Пшени́ця,

Пшíнка, *f. Зап.* II. 147. s. Кулéша.

Пшінцé, *n. dim.* s. Пшонó.

Пшонá, (*gen. pl.* пшін) пшони́на, *f.* ein Hirsekorn.

Пшонáк, *m.* Raphanus raphanistrum.

Пшонó, *n.* Hirsengrütze, *f.*

Пшономи́я, *m. f.* der (die) das пшонó zum Kochen reinspült, *Мор.*

Пшоняни́й, *a.* von Hirse, -á каша Hirsebrei, *m.*

Пшу́к, *m.* s. Пшик.

Пю, пеш, & пють, *praes.* s. Пи́ти.

Пюрце, *n. Ф.* s. Перцé.

Пяви́ця, *f.* Pferdeegel, *m.*

Пя́вка, *f.* Blutegel, *m.* (Sanguisuga).

Пяву́шник, *m.* Wasserschnecke, *f.* *Левч.*

Пядь. *g.*пя́ди.*f.*Spanne,*f.Пот.*III.121.

Пядéвий, *a.* eine Spanne lang & *Гн.* 78.

Пядени́цї, *pl.* Spanner, *pl.* (Geometrae); пядениця зимовá Winterspanner, *m.* (Acidalia brumata).

Пя́дич, *m.*— ми́тник,пя́дики.*pl.Вол.* Kolben-Bärlapp, *m.* (Lycopodium clavatum); — тиси́нка L. complanatum; пядичевáті, *pl.* Bärlappartige, (Lycopodiaceae).

Пяду́н, *m. B.* s. Пядени́цї (*sgl.*).

Пяли́ти, (пялю́, пяли́ш), *v. a.* spannen, bes. *jmdn plagen, martern, *Зак.*

Пя́льцї, (-ця, *sgl.* пя́льце), *pl.* Nährahmen, Stickrahmen, *m.*

Пянди́га, *m. Веч.* I. 300 s. Пяню́га.

Пянé, (-я́), *d.* пяня́тко, *n.* kleines irdenes Trinkgeschirr.

Пя́ний, *a.* betrunken, berauscht, besoffen, trunken; 2) *-е чолó der stärkste Meth, *K.*

Пяни́ти, *v. a. Фр.* berauschen.

Пяни́цтво, пя́нство,*n.*s. Піяньство.

Пяни́ця, (*d.* пяни́чка,-и́ченька, *aug.* пяничи́ще), *m.* Trunkenbold, Saufer, *m.*

Пяни́шник космáтий, Alpenrose, *f.* (Rhododendron hirsutum); — ржаволи́стий Rh. ferrugineum, *Вол.*

Пя́нствувати,*v.n.gr.*saufen,zechen.

Пяню́га, *aug.* (*d.* пяню́жка), *m.* Пяни́ця.

Пяст, *n. coll.*s. Пясту́к. *Пот.* III.121.

Пя́сти, *v. n.* s. Пя́ти, пня́ти.

Пясту́к, *m.*Faust,*f.*; 2)Faustschlag,*m.*

Пястукáр, *m.* s. Кулáчник, *Пар.*

Пястукувáти, *v.a.*s. Кулакувáти.

Пять, *gen.* пяти́, *num.* fünf.

Пятá, *f.* Ferse, *f.* *пятáми наки́вати, *Ко.* Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.

Пятáк, (*d.*-ачóк), пятáче, *n. coll.* kupfernes od. silbernes Fünfkopekenstück, *n.*; 2) der 5-ten Classe angehörig.

Пятакóвий, *a.* einen пятáк wert, giltig.

Пятьдеся́ть, пятьдеся́теро, *num.* fünfzig; пятьдеся́тий, der fünfzigste; -і рокú (лїтá) Fünzigerjahre, *pl.*

Пятьдеся́тка, *f.* Fünfziger (50 Guldennote), *m.*

Пятери́к, *m.* Gespann von 5 Stück (od. 5 Paar) Zugvieh, *n.*

Пятери́чний, пятькрáтний, *a.* fünffach, fünffältig, *ГШ.*

Пятéрка, *f.* вербá — Lorbeerweide, *f.* (Salix pentandra).

П я́ т е р н и ц я, *f.* Pentacta, *B.*
П я т е р н я́, *f.* alle fünf Finger.
П я́ т е р о, *num.*s.Пять. [*Пом.*III.121.
П я́ т и, *v. a.* (пну, пнеш), s. Пня́ти,
П я т и в е с л ó в и й, *a.* fünfruderig.
П я т и г о д и́ н н и й, *a.* fünfstüudig.
П я т и г о л ó в и й, *a.* fünfköpfig; mit fünf Kuppeln, *Кч.* 81. [*ГШ.*
П я т и г о л ó с н и й, *a.* fünfstimmig,
П я т и д і́ л ь н и й, *a.* fünftheilig.
П я т и д н é в н и й, *a.* fünftägig. [*Кл.*
П я т и з у́ б е ц ь, -бця, *m.* Fünfzack,*m.*
П я т и з у́ б н и й, *a.* fünfzähnig.
П я́ т и й, *num.* der fünfte.
П я т и к р á т н и й, s. Пятери́чний.
П я т и к у́ т н и й, *a.* fünfeckig.
П я т и к у́ т н и к, *m.* Fünfeck, *n.*
П я т и л а т ч á с т и й, *f.* fünfblätterig, (Fruchtknoten), *B.* [(Potentilla alba).
П я т и л и́ с т н и к, *m.* Fingerkraut, *n.*
П я т и л і́ т н и й, *a.* fünfjährig; — додáток Quinquennalzulage, *f.*
П я т и л і́ т о к, -тка, *m.* хлóпець & — fünf Jahre alt.
П я т и м і́ с я ч н и й, *a.* fünfmonatlich.
П я т и́ н а, *f.* der fünfte Theil, ein Fünftel. [Пя́тно.
П я т и́ н к а, *f.* kleiner Flecken, *Пол.* s.
П я т и н ó г и й, (-ножний), *a.* fünfbeinig, fünffüssig.
П я т и п а л ь ц é в и й,*a.*fünffingerig,*К.*
П я т и п é р с т е н ь, (-пéрстник), *m.* s. Пятили́стник.
П я т и р á м е н н и й, *a.* fünfarmig.
П я т и р и́ к, *m.* ein Flüssigkeitsmass.
П я т и с т ó п н и й, *a.* fünffüssig (von Versen).
П я т и с т о р ó н н и й,*a.*fünfseitig,*ГШ.*
П я т и с т р у́ н н и й, *a.* fünfsaitig.
П я т и ч á с т н и й, *a.* s. Пятиді́льний, *ГШ.* [gliedrige Käfer, (Pentamera).
П я т и ч л é н ц ї, *pl.* Fünfzehige, fünf-
П я́ т ї н к а, *f.* s. Пя́тниця.
П я т ї р н и́ й, *a.* -е кóлесо в млинí *Не.* Trilling, *m.*
П я т ї р н я́, *f.* *Не.* s. Пятерня́.
I. П я́ т к а, *f.*Füufer;Fünfguldennote,*f.*
II. П я́ т к а,*f.* *dim.* s. Пятá; 2) unterster Theil der чепи́ги; 3) breitester (unterer) Theil der Sensenschneide.
П я т ь м á, *num.* *Instrum.* zu Пять; 2) fünfmal, *К.* (*грам.* 107). [*т. Пар.*
П я т ь м і р ó в и й стих, Pentameter,
П я т ь н á й ц я т ь, -цяти, пятьнáйцятеро, *num.* fünfzehn; пятьнáйцятий, der fünfzehnte (пятн-).
П я т н á й ц я т к а, *f.* 15 Jahre & alt &.
П я т н á т и й, *a.* gefleckt.
П я т н и́ к, *m.* Thor-, Thürangel, *m.* *Ос.* (61) II. 195.
П я́ т н и ц я, пя́тничка, (-ночка), *f.* Freitag, *m. adj.* пятни́чний, vom Freitag, Freitags-; п я т н о ч к и, *pl.* Allerseelentage, *pl.*
П я т н ó, *n.* Flecken, *m.* Mal, *n.*
П я т н у в á т и, *v. a.* brandmalen, brandmarken, stempeln. [mestra), *B.*
П я т н у́ ш к а, *f.* Gemüseeule, *f.* (Ma-
П я т о -, s. Пяти-.
П я т о н и́ й, *a.* Fersen-. [münze.
П я т о з л ó т н и к, *m.* Art Scheide-
П я́ т о к, -тка, *m.* *Кн.* s. Пя́тка I.
П я т о к і́ п, -óпа, *m.* *Кн.* (*Пр.* IX. 847) e. Erntelohn: 5 Schock Garben.
П я т ь с ó т, *num.* fünfhundert; пятьсóтний der fünfhundertste.
П я т ь т и́ с я ч, *num.* fünftausend; пятьти́сячний der fünftausendste.

Р.

Р, achtzehnter Buchstabe (Рци).
Р а б, *m.* Sklave, *m.*
Р а б á, *f.* s. Раби́ня. [hobel.
Р а б á н о к, *m.* ein grosser Tischler-
Р а б á т а, *f.* Schnur, Schleife, Schlinge am männl. Oberkleid Чамáра *f.*
Р á б д а т и, *v. a.* *Фр.* *Пр.* V. 267 усёму?
Р а б и н, рабі́н, *m.* Rabbiner, *m.*
Р а б и́ н а, *f.* Eberesche, *f.* s. Рябина.
Р а б и́ н я, *f.* *asl.* Sklavin, Dienerin, *f.* *Ш.* II. 33.
Р а б і в н и́ к, *m.* Räuber, Plünderer *m.*
Р а б і́ в н и́ ц к и й, *a.* Raub-, *Фр.*
Р а б і в н и́ ц т в о, *n.* s. Розбишáцтво.
Р а б і́ т и, *v. n. gr.* *P. ч.* 102 den Muth verlieren, verzagen.
Р а б ó в а н н е, *n.* Rauben *n.*
Р а б ó в е ц ь, *m.* *Cm.* s. Грабíтель.
Р а б о т á т и, *v. a.* † работі́ти, arbeiten, schwer, über s. Kräfte arbeiten.

Рабство́, *n.* Sklaverei, *f.*
Рабу́нок, *m.* Raub, *m.* Plünderung *f.*
Ра́бчий (-ря́бчий), *a.* des Sperbers.
Рава́ш, *m.* s. Каро́.
Ра́ввин, *m.* s. Ра́бин. *Ш.* II. 232.
Ра́вер, *m.* grosser Brunnenfrosch.
I. Ра́влик, равль, *m.* s. Слимак.
II. Ра́влик, gew. pl.-ки, *m.* e. Art. Постолй. [ва́тий.
Равликова́тий, *a.* s. Слимако-
Ра́вли́н, *m.* Helicophanta *B.*
Равли́нник, *m.*-сїйни́й Luzernerklee, Schneckenklee, ewiger blauer Klee (Medicago sativa). [gurus). *B.*
Равля́к, *m.* Schneckenkrebs, *m.* (Pa-
Ра́глик, ро́ґлик, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus) *B.*
Рагля́к, *m.* s. Рога́ч. *B.*
Раґа́ш, *m.* s. Рава́ш, Kerbholz, *n.* *Ф.*
Рад, ра́дий, *a.* (*comp.* радні́йший, *sup.* найрадн-). wohlwollend, gut, -кому́сь jmdm-; -чому́сь, з чого́сь, sich mit etw. freuend, an etw. Gefallen habend, mit etw. zufrieden; я рад що ich bin froh dass.
I Ра́да, *f.* Rath, *m*; 2) Rathsversammlung; Berathschlagung, *f.* ра́ду ра́дити berathen, sich b.; Чо́рна ра́да allgemeine Versammlung des Kosakenheeres zur Wahl e. гетьма́н od. Berathung über andere wichtigere Angelegenheiten; überhaupt Volksversammlung; -генера́льна Parlament, *n.* Congress, *m.*
II. Ра́да, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* s. Ра́дний. [sehr froh.
Раде́сенький, *a.* sehr wohlwollend,
Ра́ди, *praep.* mit d. Genit. (auch diesem nachgesetzt) halber, wegen.
Ради́вий *a.* günstig, wohlwollend.
Ради́вість, *f.* Gunst, *f.*
Радиво́н, Радько́, *m.* Rhodion. [*Кн.*
Ра́дика́льство, *n.* Radicalismus *m.*
Ра́дити, *v. a.* rathen, Rath geben, кому́, кого́ -*К.* I. 229; — собі́ sich helfen; Rath halten, berathen; -ся кого́ jmdn um Rath fragen, zu Rathe ziehen.
Ради́ця, *f.* s. Ра́да.
Ра́дич, *m.* Rathgeber, Rathsherr, *m.* *Пis.* ра́дичка, *f.* Rathgeberin, *f.*
Радість, -ости, *f.* Freude, Lust, Wonne, *f.* Vergnügen, *n*; Fröhlichkeit, *f.*
Радість-душа́, *f.* радість-душе́ю *Ос.*(62) I. 79 mit inniger, herzlicher Freude.
Ра́дістний (-остн-), ра́дісний, *a.* freudig, froh, fröhlich, voll Freude, s. Рад.
Радїтель, *m.* *ГБ.* der für etw. Sorge trägt, Pfleger, *m.*
Радїти, *v. n.* sich freuen, s. Радувати ся; 2) -кому́сь für jmdn Sorge tragen *ГБ.*
Ра́дішний, *a.* s. Радісний.
Ра́дка, *f.* *dim.* s. Ра́да *Б.* [Рад.
Радне́нький, *a. dim.* sehr froh & s.
Ра́дний, *a.* Raths-; *subst. a. m.* Rathsherr, *m.* [rathen wird. *Dp.*
Радни́й, *a.* -а́ річ das worüber be-
Ра́дник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* *Пар. Пis.*
Раднико́ва, *f.* Räthin, *f.* *Пар.*
Радни́ця, *f.* Gemeindehaus, *n.* (*Фр.*)
Раднїйш, (-ше) *adv.* lieber.
Ра́доване, *n.* Jubel, *m.*
Радови́к, рядови́к, *m.* Sanguisorba officinalis. *Пis.*
Радо́лка, *f.* Frosch, *m.* (Rana) *B.*
Радопо́блисний, *a.* blitzefroh, *Кл.*
Ра́достицї, *pl.* *У.* Freuden *pl.* das Jubeln.
Ра́дощ, *f.* *P. I. 75.* з ра́доши, на радощах *Ш. I. 143* vor Freude; ра́дощї, *pl.* Freude, *f.* Jubel *m.* s. Ра́дість.
Радува́не, *n.* *К.* Rath, *m.* Berathung *f.*
Радува́ти, (-ов-), *v. a.* Rathversammlung halten, rathen, *К.* 352 *Пis.* *Зак.*
Ра́дувати, *v. a.* freuen, erfreuen, Freude machen; -ся sich freuen; jubeln, frohlocken.
Ра́ду́га, *f.* s. Дуга́. *Пол.*
Раду́жка, *f.* Regenbogenhaut, Iris, *f.* -о́чна, Augenstern, *m.* s. Дугі́вка.
Радужку́ючий, irisirend.
Радужний, *a.* Regenbogen-.
Раду́жниця, *f.* s. Раду́жка.
Ра́дут, *m.* Asyl, *n.* Freistätte, *f.* 2) Hof, Palast, *m.*
Ра́дця, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
Ра́дше, *adv.* lieber.
Радюжка, *f.* Ч. III. 381.?
Ра́єць, *m.* Rathgeber, *m.* *Пар.*
Раз, *m.* 1) Mal, *n.* das erste Mal: в разу́ сїяти im ersten Jahre; раз на всегда, -на всї рази́, часи́ ein für allemal; раз-враз, -на-раз, -по-раз, -новуз-раз, раз-за-разом ein Mal um's andere, in einem fort, fortwährend, stets; що-раз jedes Mal, immer; на-

разі́ vorderhand, vorläufig; сим разом, на сей раз für dies Mal, и́ншим, дру́гим ра́зом ein ander Mal, перший раз, по-раз пе́рший zum ersten Mal; відра́зу, на́-ра́з, за-ра́з gleich; за одним ра́зом auf ein Mal, 2) Fall, *m.* в такім разу́ in solchem Falle; 3) Schlag *m.* сухи́ми раза́ми толо́чити кого́; 4) eins (*num. cardin.*)

Ра́зи́, *pl.* Art Egge.

Рази́ти, *v. a.* reizen, rühren; verwunden, stechen, treffen.

Разі́вка, *f.* einmal geackertes Feld.

Разку́вати, разува́ти, *v. n.* einmal (раз) des Tages essen (am Fasttage,) *Kol.* II. 125.

Разли́вий, *v. Ф.* s. d. f.

Разни́й, *a.* reizbar, empfindlich; wund; -для кого́ schmerzlich, *Пар.*; durchdringend; *s. a. m.* Krüppel *m.* (bes. der mit Leistenbruch Behaftete).

Разноцвіт, *m. Ос.* (61) XII. 29. Delphinium Ajacis s. Синецвіт, сїкирки.

Разно́ция, *f. Макс.* Auseinanderlaufen *f.* [schehend (раз) *Св.*

Разови́й, *a.* einmal, plötzlich ge- 2) geschroten, Schrot-, griesartig; grob; -á мука́; - хлїб aus geschrotenem Mehl.

I. Разо́к, *m.* eine wunde, eimpfindliche Stelle am Körper.

II. Разо́к, *m.* s. Борозда́; Spur *f.* Zug. *m.* 2) -нами́ста eine Schnur Korallen.

Ра́зом, *adv.* zusammen, zugleich, beisammen; 2) auf einmal, mit einem Mal. *He.*

Разо́чок, *m. dim.* s. Раз. nur bloss einmal und sehr kurz *Ш.* I. 377.

Разта́кий, *a. D. c.* 418 *intens.* = Ся́кий-Та́кий. [rend.

Разура́зьний, *a. Под.* immerwäh-

Разю́чий, *a.* verwundend; rührend, ergreifend. *Dp.*

Раини́ти, *v. a.* s. Роня́ти.

Раї́на, *f. Ос.* (62) VIII. 16. s. Рябина.

Ра́їти, u. -ся, s. Ра́дити, -ся.

Рай, *m.* Paradies; Elysium, *n.*

Ра́йвидок, *m.* Guckkasten *m.*

Райвода́, *f, КУ.* Wasser vom Paradies, *n.*

Ра́йдати (рейд-, рейде́ґати) *v. n.* schwatzen, plappern, plärren. [Cofinus).

Рай-де́рево, *n. He. n.* 291. (Rhus

Ра́йка, райкотка *f.* райча́та, *pl.* Frosch, *m.*

Райно́, *n.* s. Кери́нє. [dies *Кн.*

Райо́ванє, *n.* das Leben im Para-

Ра́йский, *a.* paradiesisch, Paradies-, elysisch.

Райта́к, *m.* Sieb, *n.*

Райце́, *n. P.* I. 141 verb. яйце́-райце́ Zauber-Ei, Glücks-Ei, *n.* [singen.

Райцёва́ти, *v. a.* Osterwünsche ab-

Райці́вка, *f.* Osterwünsche, *pl. Пар.*

Райці́вни́к, *m.* Einer, der Osterwünsche absingt.

Райці́вщина, *f.* Ostergeschenk, *n.*

Ра́йця, *m.* Rathsherr, Rathsglied, Rath *m.* s. Ра́дця.

Рак, *m.* Krebs, *m.* става́ти ра́ком, *P.* I. 56. sich auf allen Vieren stellen; лї́зти раком wie ein Krebs d. i. langsam herankommen; ра́ка де́рти, -ла́зити, a) Art Knaben-, Bauernspiel; b)* zu Füssen fallen in Demuth; ра́ка, ра́ки, ра́ків печи́ schamroth werden; 2) Krebsgeschwür, *n.* Krebsschaden, *m.* 3) Sternbild u. Zeichen im Thierkreise, *n.*

Ра́ки, *pl.* Zehnfüsser *pl.* (Decapoda).

Ра́ква, *f.* Büchse, Butterbüchse, *f.* s. Ящик.

Раке́та, *f.* Rakete f. [ракито́вий.

Раки́та, ракі́та, *f.* s. Верба́, *adj.*

Раки́тичок, *m.* Art Schimmel, *ГБ.*

Раки́тник, ракітник, *m.* Geissklee, *m.* (Salix rosmarinifolia).

Ракі́вка, *f.* Obstart der Birnen; *B.* 2) *dim.* s. Ра́ква.

I. Ра́кля, *f.* s. Ра́ква, ракі́вка.

II. Ра́кля, *f.* Garneele, *f.* (Crangon) *B.*

Рако́вий, *a.* Krebs-, Krebsen-.

Рако́вина, *f.* Käferschnecke, *f.* (Chiton). *B.* 2) Muschel, *f.*

Ракови́нє, *n. coll.* Krebsroggen *m.*

Рако́винки, *pl.* Ostracoda.

Ракови́стий, *a.* - вапня́к *Под.* Muschelkalk, *m.*

Рако́виця звича́йна, gemeine Krabbe (Portunus Maenas); -широ́ка Taschenkrebs, *m.* (Cancer pagurus); -річна́ Flusskrabbe, *f.* (Telephusa fluviatilis).

Ра́котиця, *f. He.* s. Ра́тиця.

Раку́н, *m.* Waschbär, *m.*

Раку́ниця ї́да́льна, essbare Miesmuschel (Mytilus edulis).

Ра́кша, *f.* Racke, Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula). *B.*

Ралéць, *m.* Rathsversammlung, *f.*

Rath, *m.* 2) Geschenk, Abgabe, von den Untergebenen dem Vorgesetzten dargebracht, 3) freiwillige Abgabe von ра́ло dem Gutsbesitzer zu Weihnachten dargebracht, *Піс.*

Ра́лити, *v. a.* mit dem Hakenpflug (ра́ло) das Feld bearbeiten brechen.

Ра́ло, *n.* Hakenpflug, Rührhaken *m.*

Ра́ма, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.*

Ра́мат, *m.* рама́те *n.* s. Катра́н 2); Lumpen, Lappen *m.* [Ра́ва́ш.

Рамаши́ця. *f. Ф.* (*Пр.* III 237) s.

Раменни́чка, *f.* Wappenthierchen, *n.* (Brachionus). *B.* [Ра́нець.

Рамець, *m.*, Ranzen *m. P.* I. 70. s.

Раміння́к, *m.* lederner Gürtel.

Ра́мка, ра́мочка, *f. dim.* s. Ра́ма.

Рамко́ви́й, рамо́вий, *a.* Rahmen-, Rähmchen-.

Рамля́, *f.* s. Ра́мка.

Рамува́ти, *v. a.* -на кого́ jmdm eine Grube graben. *Фр.*

Рамя́, gen.-мени, *n.* Arm, *m.* Schulter, *f.* Achsel, *m.*; Macht, Gewalt, *f.* з ра́мени (-ня) чиёго auf jmds Geheiss, in jmd's Namen; 2) Schenkel, *m.* (in d. Mathem.); 3) schlichte Kleidung. *P.* II. 47. 4) *pl.* ра́мена Fensterrahmen.

Ра́на, *f.* Wunde, *f.*

Ранго́вий, *a.* -ґрунт. *Кч.* 198?

Ране́нько, *adv.* sehr frühe. [eisen, *n.*

Ра́нець, Ranzen, *m.* Tornister; Fell-

Ра́нда, *f.* e. Mass für Füssigkeiten *Піс.*

Ранда́р, *m-* s. Аренда́р; *adj.* ранда́рский.

Рани́ти, *v. a.* verwunden; 2) *v. n.* früh aufstehen; früh, vor anderen etw. thun.

Рани́ця, *f.* s. Орани́ця, орани́на.

Ра́ній, *adv. comp.* s. Ра́ньше, Ра́но.

Ра́нїшний, (ранешний) *a.* früh, Morgen-, Früh-, s. Ра́ний I.

Ранко́ви́й, *a.* s. Ра́нїшний *Cm.*

Ранко́р, *m.* Hass, *m.* Bosheit, Erbitterung, *f.* [Morgen wo verweilen.

Ранкува́ти, *v. n.* Ч. IV. 352 den

Ра́ний, (auch ра́нний), *a.* früh, Morgen-; zeitlich; jugendlich.

Ра́нний, *a.* verwundet, wund.

Ра́нни́к, *m.* s. На́воротиш; - барбольковатий, Braunwurz, *f.* (Scrofularia nodosa).

Ранникова́тi, *pl.* Braunwurzgewächse, Rachenblüthler (Scrofularineae).

Ра́но, *adv.* früh, morgen; Vormittags; *comp.* ра́ньше, ранїйше.

Ра́нок, *m.* Frühe, *f.* Morgen, der frühe Morgen. [со́вий (чо́біт).

Ранто́вий, *a.* Ч. VII. 418. s. Па-

Рантува́ти *v. a.* s. Рунтува́ти.

Ранту́х, *m.* weisses Kopftuch der Frauen, s. Завїй 2) Пере́мітка 1); Decktuch, Regentuch, Vortuch, *n.*

Рантуши́на, *f.* s. Ранту́х.

Рану́ля, *f.* бу́льба- Гн. 56 s. Ра́ний.

Ра́ньшенько, *adv.* sehr früh.

Ра́няшний, *a.* s. Ра́нїшний. *K.*

Ра́па, *f.* Fels, *m.*

Ра́павий, ро́павий, *a.* rauh.

I. Ра́павка, *f.* Gemeine Kröte, Feldkröte, (Bufo cinereus).

II. Рапавки́, ріпки́, *pl. coll.* Obstart der Aepfel. *B.*

Рапа́к. *m.*=рапа́тий пень. *B.* [вий.

Рапа́тий, *a.* rauh, uneben, s. Ра́па-

Рапа́тiсть, *f*, Rauheit, *f.*

Ра́пор, (*eig.* Прапор). *m.* Banner *m.*

Рапота́ти, *v. a.* -на кого́, s. Ропта́ти.

Раптове́ць, *m.* -дощ, Platzregen *m.*

Раптови́й, *a Пе.* heftig, stark, ungestüm; plötzlich, unverhofft, rasch.

Рапто́вний, *a.* plötzlich; gewaltsam.

Ра́птом, ра́птї, *adv.* plötzlich.

Рапту́х, *m.* Futtersack, m.

Раптя́нка, *f.* ein reissender Bach, Wildbach, *m.*

Рапу́те, *n.* Gerumpel, *n.* alte Sachen; 2) kleine Aestchen, Astwerk, *n. OE.*

Ра́ріг, ра́рог, *m.* Würgfalke, Blaufussfalke, *f.* (Falco). *Mi.* II. 283.

Ра́са, *f.* Race, *f.* Schlag, *m.* 2) Art Kleiderstoff.

Ра́спра, ра́спря, *f.* Entzweiung, Zwist, Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.* Gezänk, *n.*

Раст, *m.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis). *B.* 2) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa). *B.*

Расть, *f.* -воло́ся Haarwuchs, *m. Пар.*

Ра́стка, *f.* -біла (,пшеничка') doldenblühtiger Milchstern (Ornithogalum umbellatum).

Расто́к, *m. dim.* s. Раст.

Расто́пша, *f.* (Silybum marianum Gaerton). *Піс.*

Ра́струб, *m.* s. Яструб, *Зак.*

Рать, *f.* Truppe, *f.* Heer, *n. K.* 2) Streit, Kampf, Krieg, *m.*

Páта, *f.* Rate, *f.* gewisse an bestimmten Zahlungsterminen zu erlegende Summe. *H.* 13; 2) Nbfl. des Буг.
Ратáенко, *m. dim.* s. Ратáй 1).
Ратáй, *m. AD.* I. 53. Ackerbebauer, Bauer, Feldarbeiter, *m*; 2) Maulwurf, *m. Пс.* 3) *gr.* Krieger, Soldat, *m.*
*Ратайствувáти, *v. a.* das Feld bebauen, Ackersmann sein. [tan Nord. *B.*
Ратáн, *d.* ратáнчик, *m.* Gobius Ra-
Páтельний, *a.* fleissig, emsig, sorgfältig. *Зак.*
Páти, *v.a. D. c.*80.s. Ри́ти, (Копáти).
Páти́ти, *v. a.* — комý schmähen und fluchen *Га.* II. 56; — ся з ким *Це.* kämpfen, Krieg führen.
Páтиця, *f.* (*d.* рáтичка, *f.*) gespaltene Klaue. [Zweihufer, *m.*
Páтичний, *a.* zur Ратиця geh;
Páтище, *n.* Speer, Spiess, *m.* Lanze *f.*
Páтіш, *m.* s. Ратище.
Ратіши́стий, *a.* spiessig. [träger *m.*
Páтішник, *m.* Lanzenträger, Spiess-
Ратішóвий, *a.* lanzenförmig, Lanzen-.
Páтка, *f.* Afterzehe, *f.* (bei den Zweihufern).
Páтний, *a.* kriegerisch, kriegslustig.
Páтник, *m.* s. Ратáй 3).
Páтній, *a.* Kriegs-.
Ратувáти. *v. a.* retten, helfen, beistehen; befreien.
Ратýнок, *m.* Rettung, Hilfe, *f.*
Páтуш, *m.* ратýша, *f.* Rathhaus, *n.*
Páтушник, *m.* Schimpfname eines Säufers, der keinen Jahrmarkt u. k. Gelegenheit vernachlässigt um zu saufen (von рáтуш, wo gewöhnlich der Propinationsschank sich befindet).
Ратю́га, *f. aug.* s. Páтище.
Раф, *m.* der eiserne Reif am Rad.
Рафа, *f.* Raufe, Futterraufe, *f.* 2) Hechel, *f.* eiserner Kamm den Hanfsamen abzustreifen, s. Дергачка.
Páфати, *v. a.* hecheln, räufeln, s. Дéргати.
Рафинáд, *m.* Raffiniranstalt, *f. He.*
Рафинóваний, *a.* raffinirt.
Рафинóваність, *f.* Raffinirtheit, *f.*
Páфка, *dim.* рафочка, *f.* s. 'Ящик.
Páхавка, (рахк-, рак-,) *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea) *B.*
Páхда (рáкда), *f.* s. 'Ящик.
Páхкавка, *f.* Quacken, *n.*
Páхкати, *v.a.* quacken (v. Fröschen).
Рахмáйстер, *m.* Rechenmeister, *m.*
Рахмани́н, *pl.* — мáне, *m.* laut Нестор soviel wie Врахмани́н (-áне), eine andere Benennung für Baktrier, welche ein friedfertiges, enthaltsames gleichsam heiliges Leben führen sollten; nach Anderen gleichlautend mit Braminen, welche, wie bekannt, ebenfalls ein enthaltsames Leben führten und von ihren Glaubensgenossen für heilig gehalten wurden. Daher nach dem Volksglauben Рахмани́н soviel wie ein friedfertiger, enthaltsamer, heiliger Mensch. *vgl. „Правда"* I. 69, ff. (1867.)
Рахмáнний, *a.* sanft, zahm, milde, gelinde; bedächtig; düster.
Рахмáнський, *a.* des Рахмани́н, zum P. geh; — Вели́кдень nach dem Volksglauben der 25. Tag nach dem Osternsonntage, welcher Tag in manchen Gegenden mit gewissen Caerimonien gefeiert wird. *vgl. Пр.* I. 69. *ff.*
Рахмистри́ня, *f. H.* 49 Rechenmeisterin, *f.*
Рахми́стер, (-містр), *m.* Rechenmeister, Rechenkünstler, *m.*
Рахóване, *n.* Rechnen, Berechnen, *n.* Berechnung, *f.*
Рахови́тий, *a.* klug berechnend, bedächtig, umsichtig, gründlich, *K.*
Раховни́чий, *m.* Rechenmeister, Rechner, *m. Пар.* [*Фр.*
Páхóте, *n. coll.* Reisig, Astwerk, *n.*
Рахýба, *f.* Rechnung, Berechnung, *f.*
Рахýбити ся, Rechnung führen, verrechnen, *P.* I.
Рахýбник, *m. Ст.* (*Пр.* V. 156.) Schuldbuch, Contobuch, *n.*
Рахувáне, *n.* (kritische) Auseinandersetzung, Prüfung, *f. K.*
Рахувáти, *v. a.* rechnen, zählen; — на когó, — щось auf jmdn, etw. zählen; — ся sich berechnen, Rechnung ab-, halten; 2)* — ся frech entgegnen, s. Свари́ти ся. [schaft *f.*
Рахýнок, *m.* Rechnung, Rechen-
Páцавий, *a.* rauh, geritzt, *B.*
Páцавка, *f.* Kröte *f. B.*
I. Páция, *f.* Grund, *m.* 2) Recht. *n.* мáти рáцию Recht haben.
II. Páция, *f.* s. Opáция, *Зак.*
Páцки *adv.* s. Páчки, *Фр.*

Рацькувáти, *v. n.* s. Рачкувáти.
Рáчачий, *a. H.* 302. s. Ракóвий.
Раченя́, *n.* junger Krebs.
Рачи́нець, *m.* Natternknöterich, *m.* (Polygonum bistorta).
Рачи́тель, *m.* Fürsorger, Pfleger, *m.* 2) Liebhaber, *m. I. II.* 84.
Рáчити, *v. a. pol.* geruhen, belieben, würdigen, für würdig erachten; рач! рáчте! (*imperat.*) geruhen, belieben Sie! 2) bewirten, traktiren.
I. Рáчки, *pl.* Wasserknöterich, *m.* (Polygonum amphibium);
II. Рáчки, рачешийки, раковішийки, *pl. Пiс.* (Polygonum Bistorta).
Рáчки, *adv.* auf allen Vieren.
Рачкувáти, (рачьковáти *B.*), *v. a.* auf allen Vieren kriechen. [*n. ГБ.*
Рáчник, *m.* Geräth zum Krebsfang
I. Рáчок, *n. dim.* s. Рак; 2) Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinerea). *B*; 3) — блóшка.gemeiner Flohkrebs(Gammarus).
II. Рачóк, *m.* Korkzieher, *m.*
Рашóвець, *m. Ос.* (61) XII. 116.?
Рáшпель, gen. -пля, *m.* Raspel, *f.*
Рашплювáти, *v. a.* raspeln.
Раю́ванне, *n. Cm. P.* I. 302. Leben im Paradiese, seliges, glückliches L. 2) Wirken, Handeln, *n. Кн.*
Раювáти, *v. n. Кн.* (Пр. XI. I. 232. im Paradiese leben.2)beobachten,*Кн.*
I. Рáя, *f.* s. Рáда. *Mi* II. 49.
II. Рáя, *f.* -ґальванíчна (окáта) Augenzitterrochen, *m.* (Torpedo acellata); 2) -ко.·ю́ча Stachelrochen (Raja clavata).
Рáяне, *n.* s. Рáя. I.
Рáяти, *v. a* s. Рáдити; vorschlagen.
Рванé, *n.* Reissen, *n.*
Рвану́ти, *v. a.* s. Рвону́ти.
Рвáти, (рву, рвеш) *v. a.* reissen, pflücken, zupfen, zerzen; — ся, in Stükke gehen, reissen; — ся до чогó sich wonach reissen, drängen.
Рвачки́й, *a.* reissend, *Цар.* — нитка leicht reissend.
Рвéтес, *m. pol.* Herumreisserei, Rauferei, *f.* Gereisse, *n.* Rips, Raps. *m.*
Рвíйка, *f.* eitler Eifer, *m. B.*
Рвíйність,, *f.* s. Рéвність *Пар.*
Рвíйно, *adv.* neidisch *Cm.*
Рвíя, *f.* s. Рéвність, *Пiс.*
Рвону́ти, *v. a.* reissen, raufen *Кн.*; —ся sich losreissen *P.* II. 23.

Рвóтá, *f.* Brechen, *n.* s. Блювотá.
Рвотнé, *n.* Brechmittel, *n. Пол.*
Рву́чий, *a.* reissend.
Рвяни́й, *a.* ungestüm *ОП.*
Рéа, *m.* Amerikanischer Strauss (Rhea americana.)
Ребени́чка, *f. Зг.* s. Дóнечка.
Ребеня́, *n. Зг.* Kind, *n.*
Реберцé, *n. dim.* s. Ребрó.; 2) Fahne, *f.* an einem Federkiel; 3) Gewinde, *n.* Schraubengang. *m.* 4) — ли́стне Blattner *v.*, *n.*
Реберчáстий, (-чист-) *a.* mit scharfen u. schraubenartig sich windenden Seiten, Ecken 2) — von einer aus weissen u. schwarzen Fäden zusammengeflochtenen Schnur.
Ребíнок, *m.* (*gew. pl.*-нки) Sommerfleck, *m.* Sommersprosse *f.*
Ребíнковáтий, *a.* sommersprossig, — fleckig. [(Pholadomya). *B.*
Ребрáстка, *f.* Rippenmuschel, *f.*
Ребрáчка, ребровáчка, *f.* s. Маґлïввúця.
Ребрó, *n.* Rippe, *f.* [ten, Kanten.
Ребровáтий, *a.* mit scharfen Sei-
Ребросíй, *m.* (Pleurospermum). *B.*
Ребя́та, *plur. gr.* Kinder, Jungens.
Рев, *m.* Brüllen, Gebrüll, *n*; lautes Klagen, Weinen. [(weinerl. Kind).
Рéва, *c.* Heulmeier, Greiner, *m.*
Ревáниця, *gew. pl.* реваницï, *f.* starkes Brüllen, Weinen, — твори́ти s. Ревíти. [I. 13. weinen.
Ревáти, рéвнути *v. a.* brüllen *III.*
Рéваш, (рóваш), *m.* ein kleines Brett od. ein Stock mit Kerben versehen als Zeichen von den Schafhirten in.d. Alpen bei Verrechnungen gebraucht.
Ревéга, *m. f.* s. Рéва.
Реведóн, ревезóн, *m.* s. Ревíзор.
Ревéдувáти, (ревíд-), *v. a.* durchsuchen, revidiren. [palmatum).
Ревéнь, *m. gr.* Rhabarber, *f.* (Rheum
Реви́ще, *n.* der Ort wo die Schlachtochsen brüllen, Schlachtbank, *f.*
Ревïзия, *f.* Revision, Durchsuchung *f.*
Ревíзор, *m.* Revisor, *m.* Finanzwachaufseher *m.*
Рéвіт, *m.* Gebrüll, *n. Фр.* s. Рев. 2) Brandung, *f.*
Ревíти, (реву́, ревéш), *v. a.* brüllen; schreien; 2) weinen. wehklagen; 3) —

чимóсь nach etw. riechen.
Рéвкати, *v. a.* lärmen; ausrufen; s. Ревíти 1) 2).
Ревкнýти, *v. a.* kreischen.
Ревкó, *m.* Vielfrass, *m.*
Ревлúвий, *a.* kläglich, wehmüthig. *Вах.* 2) s. Ревýчий.
Рéвна, *f. Га.* I. 55 (=грúвна?)
Ревнáция, *f.* Eifersucht, *f.* (*Фр.*) [*m.*
Ревнúвець, *m.* Eiferer, Nacheiferer,
Ревнúвий, *a.* eifersüchtig; inbrünstig.
Рéвний, *a.* eifrig, inbrünstig; flehentlich.
Ревнúтель, *n.* Eiferer, *m.* чомýсь für etw. *К.*; eifriger Vertheidiger, Vorkämpfer, *m. Ш. II.* 241.; eifriger Arbeiter, *Пол.* [Рéвний *Гол.*
Ревнúтельний, -тильний, *a.* s.
Ревнúтельність, *f.* s. Рéвність.
Ревнúця, *f.* die Eifersüchtige. (*Фр.*)
Ревнівлúвий, *a.* eifersüchtig, *Фр.*
Рéвність, *f.* Eifer, *m.* Eifersucht, Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* [hentlich.
Рéвно, *adv.* eifrig, inbrünstig; fle-
Ревнóване, *n.* Eifersucht, *f.*
Ревнóвувати, -внувáти комýсь, *v. a.* mit Eifersucht quälen *Фр.*
Рéвностний, *a.* eifrig *Фр.*
Рéвностно, *adv.* eifrig, *Ш.* II. 256.
Ревнувáти, *v. a.* eifern, nacheifern; eifersüchtig sein. 2) дуже=рéвно плáкати. [leicht versinkt.
Рéвня, *f.* sumpfiger Ort, wo man
Ревстú, ревтú, *Н.* 185 s. Ревáти, Ричáти. [rothbrauner Farbe.
Ревтáня, *f.* (—корóва) von hell-
Ревýга, ревуля, *f.* eine die stets stark brüllt (von e. Kuh); E. die laut od. oft weint. [(Mycetes seniculus).
Ревýн, *m.* — рудúй Brüllaffe, *m.*
Рéгіт, (*gen.*-оту), рéгот *m.* реготнú *f.* lautes Lachen.
Рéгнути, *v. a. Н.* 170 s. Прагнýти.
Реготáти ся, реготíти, *v. n.* stark lachen. [lacht.
Реготлúвий, *a.* Einer der gerne
Реготýха, *f.* Lacherin, Spassmacherin, *f.*
Реґедúна, *f. Зап.* II. 442.
Рéґула, *f.* Regel, Vorschrift, *f.*
Редька, редьква, редьков, *f.* Gartenrettig, *m.* (Raphanus sativus).
Рéдьквиця, *f.* Radieschen, *n.* Monatrettig, *m.* (Raphanus sativus radicula).
Рéдечка, *f.* s. Рéдьквиця. [teln. *В.*
Рéдати, (ряд-), *v. n.* tadeln; krit-
Реедзýля, *f. Н.* 274. Hulde, Popanz *f.*
Рéент, *m.* Regent, Reichsverweser *m.*
Реéнтий, *m.* Kirchensänger, *m.*
Реéстер, (-стр), *m.* Register, Verzeichnis, *n.*
Реестрóване, *n.* Registriren, *n.*
Реестрóвий, *a.* der in das Register eingetragene: — козáк, реестровúк, im activen Dienste verbleibender козáк.
Резьвúй, *a.* s. Рівúй. [rata).
Резéда, *f.* Resede, *f.* (Reseda odo-
Резúна, *f.* Kork, *m. Ст.*
Резинóвий, *a.* harzig.
Резкúй, *a.* s. Острий 2). [*Зак.*
Резóвий, режóвий, *a.* s. Житний
Резóнити, *v. a.* überzeugen, *К.* I. 177.
Рéзя, *f.* Rebekka, *f. Kol.* II. 15.
Рéзка, (ря-), *f.* Blüthe am Kukurutz.
Рей, *m.* Vorrang, Vorzug, *m.* 2) Vortanz, *m.*
Рéйвах, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.*
Рейвахувáти, *v. a.* lärmen.
Реймéнт, *m.* Regiment, *n.* Regierung, Verwaltung; Regierungsform, *f.*
Рейментáр, *m.* Stellvertreter des commandirenden Feldherrn; der commandirende Feldherr.
Рейментарувáти, (-рюв-) *v. a.* Рейментáр sein, *К.*
Рейтáк, *m.* grobes Bastsieb. [*m. К.*
Рейтáр, *m. gr.* Reiter, Cavallerist,
Рейтáрство, *n.* Reiterei, Cavallerie, *f. К.*
Рейтýза, *f. pl.* — зи, Reithosen.
Рéк -бись, gleichsam.
Рéкиз, *m.* s. Рéтязь.
Рéкрут, *m.* Rekrute, m.
Рекрутáция, *f.* s. Рекрýтчина *Фр.*
Рекрутóвка, *f.* Rekrutirung *f. Не.*
Рекрýтчина, *f.* Rekrutirung *f.*
Ректú, s. Речú.
Рекýн, *m. Ог.* Redner, *m.*
Рел, *m.* Lärche, *f.* Lärchenbaum, *m.*
Релíґія, *f.* Religion, *f.*
Релiґíйний, *a.* religiös.
Релiґíйність, *f.* Religiositaet, *f.*
Рéля, *Ос.* (61) V. 52. s. Лїра.
Рéмгати, (рéмжу, рéмжеш), *v. a.* *Ч.* VII. 551. s. Шептáти.

Ремеѓа́ти, (миѓ-) *v. a.* kauen, (von Wiederkäuern).
Ре́мез, ре́мезь, ремезьо́х, реме́зик, ремез, *m.* реме́за *f.* Beutelmeise, *f.* (Parus pendulinus).
Реме́за́ти, *v. a.* s. Ремеѓа́ти.
Реме́зин, *a.* des Ремез.
Ремезова́ти ся, (врем-), s. Вищу́повати ся. *Га.* II. 26.
Ремена́, *pl.* Fensterrahmen, s. Рамена́, Ра́ми. *B.*
Ремени́на, (*d.* ремени́нка), *f.* ein schlichter Gürtel (vom Leder).
Реме́нниця, *f.* Lederhaut, *f.*
Ременти́на *f. Б.* Frohupflicht *f.*
Ременя́к, *m. pl.* -кй, *Н.* 18. Schuhriemen, *pl.*
Ремес— =Ремic—.
Ремесло́, *n.* Handwerk *n.* [werbe.
Ремесло́вий, *a.* Handwerks-, Ge-
Реме́сний, *a.* s. Ремесло́вий.
Реме́сни́к, *m.* Handwerker, *m.* — иця, Handwerkerin, *f.* Frau eines Handwerkers. [sen, *n. Под.*
Ремесни́цтво, *n.* Handwerkswe-
Ремесничо́к, (-міс.), *m. dim.* s. Ремесни́к.
Ремество́, *n.* s. Ремесло́.
Ре́ме́, *n. coll.* Rahmen, *m.*
Ремида́ти, *v. a.* s. Ремиѓа́ти.
Реми́чко, *n. П. п.* 47. ремічко, *n. Н.* 62. s. Ремінець.
Ремізува́ти, *v. a.* etw. künstlich ausführen. [der, *n.*; Gurt, Gürtel *m.*
Ремінь (-е́ня), *m.* Riemen, *m.*; Le-
Ремíне́ць, ременець,*m.*Nestel,*f.*
Ремі́нний, *a.* Riemen-, ledern.
Ремінни́к, *m.* Riemengürtel, *m.*
Ремі́нника́р, *m.* Nestler *m.*
Ремíня́чка, *f.* Riemen, *m. ОП.*
Ремісло́, *n.* Handwerk, Gewerbe, *n.*
Ремісни́к, *m.* Handwerker, *m.* — и́чка, *f.* s. Ремесни́ця. [sen, *n.*
Ремісни́цтво, *n.* Handwerkswe-
Ремісни́чий, *a.* Handwerker—, handwerksmässig, Handwerks—.
Ремісничу́к, (—иччу́к), *m.* Handwerksbursche, Handwerksgesell, *m. Фр.*
Ремічко́, *n. dim.* s. Реміне́ць. *Н.* 62.
Ре́мне, *n. D. c.* 126. *eig.* Вре́мне.
Ре́мня, ре́мнонька, *f.* s. Гри́вна, гривнонька.
Ремсть, *f.* Ант. 53. 43.

Ре́мстний, *a. Ант.* 36.
Ремство́ *n.* Eifersucht, *f. Ру.* [*Cm.*
Ре́мство, *n.* Widerrede, *f.* Murren, *n.*
Ремствува́ти, *v. a*· (*Пр.* II. 211) missgünstig sein, übel aufnehmen, missvergnügt sein; — на кого́сь за щось jmdm. etw. verübeln, verargen. [dus).
Рен, *m.* Rennthier. *n.* (Cervus taran-
Ре́ньѓорт, *m.* Reitgurte, *f.*
Ре́нда, *f.* zerrissene Kleidung. *B.*
Ренда́р, *m. eig.* Аренда́р. [land.
Ренде́ля, *f.* sanft abfallendes Acker-
Ренде́, *n. Га.* II. 55 schlechte zerrissene Kleidung, *f.*
Ренджи́ѓло, *n. Н.* 221.?
Рендзува́ти, *v. a.* sich unterreden, mit jmdm sprechen.
Рене́та, *f.* Renettapfel, *m.* Renette *f.*
Ренькі́в, *n.* s. Во́нькир — піднести на кого́ *f.*
Ре́нта, *f.* Rente, *f.*
Рентови́й, *a,* — а́ сила́та Ablösungsentschädigung durch Rententitelübernahme, *f.*
Ре́па, ро́па, *f.* Kröte *f.* (Bufo) *B.*
Ре́пати ся, s. Поре́пати ся. [I. 40.
Ре́пет, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m. C.*
Репета́ти, *v. a. M.* schreien, kreischen. [brochenes Schreien.
Репетува́не, *n. К.* 184. ununter-
Репетува́ти, *v. a.* wiederholt, anhaltend rufen, schreien.
Репи́ня, *f.* Schnarre, Rassel, *f. Пар.* 2) — скри́ня *Ż. P.* I. 89.? [zel *f.*
Репи́ця, *f. P.* I. 16. Schwanzwur-
Репі́жити *v. a.* § (буком) prügeln.
Репі́ти, *v. n.* schnarren; schreien.
Репіха́тий, (репях-), *a.* mit vielen репіхи́ bedeckt, struppig.
Ре́пнути, *v. n.* stossen, anstossen, im Falle sich verletzen; auseinanderfallen.
Репту́х, рептю́х, s. Бала́мут I.
Репуха́тий, *a.* bauchig, dickleibig.
Ре́пянка, *f.* s. Люлька *Фр.* [zel, *f.*
Репя́х, (—я́к), *m.* Klette, Klettenwur-
Ре́реде, *coll.* Blattrippen, *pl.*
Рере́пнути, *v. a.* tüchtig dreinschlagen 2) *v. n.* s. Ре́пнути.
Ре́ска, *f.* Rispe, *f.* (Panicula) *B.*
Респу́блика, *f.* Republik, *f.*
Рете́жниця, *f.* Art Staubpilz (Torula). *Вол.* [aufrichtig; thatsächlich.
Рете́льний, *a.* redlich, rechtschaffen,

Ретéльність, *f.* Redlichkeit, Aufrichtigkeit, Rechtschaffenheit. *f.*

Ретикáти ся, ретúти ся, sich raufen, s. herumbalgen. *Пар. В.*

Рéтїж, рáтїзь, *m.* Vorlegeeisen, *n.*

Ретóрта, *f.* Retorte, *f.*

Рéтяга, *f.* Pfütze, Lache *f.*

Ретя́жний, *a.* Ketten—.

Рéтязь, (*dim.* рéтязок) рéтїзь, *m.* Halsband, *n.* Koppel, Kette, *f.* 2) ретязї, Thürkette, *f.*; Vorlegeeisen, *n.* рéтези, ретезки (-язки), Kettchen aus Messing, (als Schmuck). [viridis).

Рéхкавка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla

Рехтéльний, рехтéльність, s. Ретéльний, Ретéльність.

Рехтúти, *v. n.* flimmern.

Рéхий, рúхий, *a.* flink, hurtig, behend, rasch.

Рéч, *f.* s. Річ. *Піс.*

Реченствó, *n.* s. Веществó, *Піс.*

Речú (рекý, речéш), *v. a.* sagen, sprechen, reden.

Речúнець, (реченець, *Піс.*) *m.* Verfalltag, *m.* Verfallzeit. *f.*; Zeitpunkt, *m.* Frist, *f.* Termin, *m.* s. Срок.

Речинцéвий, *a.* — рахýнок Terminrechnung, *f.*

Рéчник, *m.* Wortführer, Sachwalter, Redner, *m.* *ВБ. Кч.* 200.

Речнúцтво, *n.* Advocatur, *f.* Sachwalterstand, *m.*

Речня́, *f.* Ausspruch, *m.* *Пар.*

Речувáти, *v. a.* sprechen. *Кл.*

Решетáр, *m.* Bastsiebmacher, *m.*

Решетáрити, (-арувáти), *v. a.* Siebmacher sein.

Решетúна, *f.* Finnigkeit *f.*

Решетиничúстий, *a.* mit решетúна behaftet, finnig, voll Finnen, s. Вугровáтий.

Решетúще, *n. aug.* s. Решетó.

Решетó, *n.* Bastsieb, *n.* Rädel, *m.* 2) Art Musikinstrument.

Решетчáтий, *a.* Gitter—. *М.*

Решíтка, (-óрка), *f.* Durchschlag, *m.* durchgeschlagener Löffel; 2) Gitter, *n.* Wehre, quergelegt zum Aufhalten und Aufbewahren der Holzklötze; 3) Art Musikinstrument; 4) Art Spiel.

Решіткóвець, *m.* Landkarte, *f.* (Vanessa Prorsa) *В.*

Решíтник, *m.* s. Решетáр.

Решíтце, *n. dim.* s. Решетó.

Рéшта, *f.* Rest, *m.*; —емý es ist aus mit ihm.

Рештáк, *m.* s. Жорнівка I. [*Зак.*

Рештáнт, *m.* eigentlich Арештант.

Рештовáне, риштовáне, *n.* *Зак.* s. Руштóване.

Ржа, ржавина, *f.* Rost, *m.* [stig.

Ржáвий, *a.* rostfarbig; verrostet, ro-

Ржáвїти, *v. n.* rosten.

Ржавосíрий, *a.* rostgrau.

Ржавчúна, *f.* *Ст. Пол.* s. Ржа.

Ржáти, рзáти, *v. n.* wiehern.

Ржéнець, *m.* Phleum pratense *Піс.*

Ржúвий, *a.* s. Скупúй.

Ржий, ржій, *m.* s. Иржíй. *В.*

Ржúна, *f.* s. Ржа. [sich bildet, *В.*

Ржíя, *f.* Morast, wo Raseneisenstein

Рúба, *f.* Fisch, *m.* — золотá Stutzkopf, *m.*; менí все рúба es gilt mir alles gleichviel.

Рибáк, *m.* Fischer, *m.* 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*; 3) zweizeilige Gerste (Hordeum distichon) *В.*

Рибáлка, *m.* Fischer, *m.*; 2) s. Риболóв, 2); рибáлчиха, *f.* Fischerin, *f.*

Рибáльский, *a.* Fischer—.

Рибáльство, рибáрство, *n.* Fischerei, *f.* *С.* II. 98.

Рибáлчин, *a.* des Fischers.

Рибáлчити (-льч-), рибалкувáти, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, fischen.

Рибáр, *m.* s. Рибáк; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*

Рибáрити, рибáчити, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, sich mit Fischerei beschäftigen.

Рибáрня, *f.* Fischerhütte, *f.* *Пар.*

Рибáрский, *a.* des Fischers.

Рибáха, *f. aug.* s. Рúба.

Рибáцкий, *a.* Fischer—.

Рибáч, *m.* s. Рибáк 2).

Рибéць, рибчик, *m.* Zärthe, *f.* (Abramis vimba L.) *В.* [*n.* +*М.*

Рибúна, *f.* kleiner Fisch, Fischlein,

Рúбка, *f. dim.* s. Рибúна; 2) Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharinum) *В.*

Рúбний, a. Fisch-; — завóд Fischteich, *m.* 2) fischreich.

Рúбник, *m.* Fischhändler, *m.* 2) Fischteich, Fischweiher, *m.*

Рúбниця, *f.* Nbfl. des Прут.

Рибничóк, *m. dim.* Fischer, *m.* *Б.*

Рибовόшка, *f.* Fischlaus, *f.* (Argulus) *B.* [III. 480.

Рибόвчик, *m.* s. Рибáлка, *Гол.*

Рибόжер, *m.* Ohrrobbe, *f.* (Otaria).

Рибоїд, рибоїда, *m.* Fischesser, *m.*

Риболíвка, *f.* Fischfang, *m.*

Риболόв, (-лів), *m.* s. Рибáк; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 3) — орéл Fischaar, Flussadler, *m.* (Pandion haliaëtos) *Пол.*

Риболόвець, *m.* Fischer, *m.* *Kol.* I. 2) риболόвець, риболόвич, риболόвчик, риболόвка, рибáлка, *m.* s. Риболόв 2). [scherei, *f.*

Риболόвля, *f.* Fischfang, *m.* Fi-

Риболόвний, *a.* Fischer-, zum Fischfang gehörig.

Риболόвничок, *m.* *dim.* Fischfänger, Fischer, *m.* *Mc.* 311.

Риболόвня, *f.* s. Риболόвля.

Рибόпись, *f.* Ichthyologie, *f.* *Пар.*

Рибоподόбний, *a.* fischähnlich, s. Двуплавчáтий.

Риботвíр, (-ор), *gen.* -όру, *m.* *coll.* Fische, *pl.* *K.* 2) Fischgeschöpf, *n.* *K.*

Риботрόв, *m.* fischtödtender Mondsamen (Anamirta cocculus, Cocculus suberosus).

Риботрýтка, *f.* s. Танцюрка *Вол.*

Рибýлька, *f.* Wimperfischchen, *n.* (Ichthydium). *B.*

Рибя́, *n.* kleiner Fisch, Fischlein, *n.*

Ри́бя *n.* *coll.* Fische *pl.*

Ри́бячий, *n.* Fisch-; 2) —е όчко Mäuseöhrchen, *n.* (Myosotis). 3) Sperbergrasmücke, *f.* (Sylvia nisoria) *B.*

Рибя́чка, *f.* Fischweib, *n.*

Ри́гане, *n.* ри́ганцї, *pl.* *Фр.* (*H.*) 9. Rülpsen, Uebergeben, Erbrechen, *n.*

Ри́гати, ри́гнути, *v. n.* rülpsen, sich erbrechen, sich übergeben.

Ри́ґель, *n.* Riegel, *m.* [herunter—.

Ри́ґнути, *v. n.* § fallen, herab—,

Ридáти, *v. n.* schluchzen, laut weinen, wehklagen, jammern.

Ридвáн, (*dim.* ридвáнець), *m.* bedeckter Wagen. [Ри́жок 1).

Ридз, *m.* (правди́вий, щирий), s.

Риж, *m.* Reis, *m.* (Oryza sativa).

Ри́жий, *a.* gelbroth, fuchsroth;—кінь Fuchschecke, *m.*

Рижи́ско, *n.* Reisfeld, *n.*

Ри́жка, *f.* s. Ри́жок.

Ри́жок, ри́жик, *m.* Reizker, *m.* (Agaricus deliciosus). 2) — кіньский giftiger Hirschling, Birkenreizker, (A. torminosus) 3) — пéстрий, Gelbmilchreizker (A. zonarius); 4) — пекýчий, Brennreizker (A. pyrogalus). *Вол.*

Рижіéвий, *a.* aus Рижій, +*M.*

Рижíй, *m.* (Camelina sativa). *Пс.*

Рижíти, *v. n.* röthlich werden, sich röthen.

Рижýха, *f.* (Draba nemorosa). *Пс.*

Ри́за, *f.* Kleid, Gewand· *n.* *pl.* ри́зи Messkleid, Messgewand, *n.* 2) Tuchart, *f.* 3) Feldmass, *n.* Grundstück von 4 Joch; 4) Riess, *n.* 5) *gew.* *pl.* ри́зи Holzgerinne zum Hinabbefördern der Holzklötze, Riese, Holzrutsche, *f.* *verb.* ризувáти, *v. a.* das Holz vermittels der ри́зи hinabbefördern.

Ризки́й, *a.* schneidig (was sich leicht schneiden lässt) *Пар.* [che, Sakristei, *f.*

Ри́зниця, *f.* Schatzkammer der Kir-

Ри́йка, *f.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* rüsselförmige Schnauze.

Рийковáтий, *a.* rüsselförmig.

Ри́йтя, *f.* s. Копи́то 1).

Рик, *m.* Gebrüll, *n.* s. Рев.

Рикáти, ри́кнути, ричáти, *v. n.* brüllen, heulen.

Рикόвище, *n.* der Ort wo das Vieh zusammenläuft und brüllt.

Рикýн, риклїй, *m.* Schreihals, *m.*

Риль, *m.* s. Рискáль (*Фр.*)

Ри́ля, рилля. *pl.* ри́ллї, *f.* Leier *f.* на ри́ллях грати *KC.* (83) VII. 503.

Рилéць, *m.* durchscharrter Weg, Pfad (im Schnee). [chelomonas).

Ри́лик, *m.* Rüsselmonade, *f.* (Tra-

Ри́лька, *f.* Schnauzenmücke, *f.* (Rhamphidia). *B.*

Ри́лко, *n.* *dim.* kleiner Rüssel.

Рилковáтий, *a.* rüsselförmig.

Ри́льник, *m.* *Oc.* (61) V. 52. s. Лїрни́к.

Ри́ло, *n.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* Schnauze. *f.* Maul, *n.*

Рильцé, *n.* Grabmeisel, Grabstichel, Griffel, *m.* s. Долотό.

Рильцевáтий, *a.* griffelförmig.

Рильцерόвий дудич, Furchenrüsselk, *m.* (Cleonus Sulcirostris). *B.*

Рильчáк, *m.* Rüsselkäfer, *m.* (Curculio). *B.*

Риля́ч, *m.* vom e. Thiere das einen

Rüssel (ри́ло) hat, vom Schweine *P.* I.22.
Рим, *m.* Reim, *m.*
Ри́мар, *m.* Riemer, *m.*
Рима́рщина, *f.* Riemerhandwerk, *n.* Sattlerarbeit, *f.*
Ри́мка, *f.* ā Saite an der Violine.
Римляни́н, *m.* Römer, *m.* я́нка, *f.* Römerin, *f.*
Римля́нский, *a.* der römischen, (katholischen) Religion, *K.*
Римува́ти, *v. a.* reimen, — ся sich—.
I. Ри́мщина, *f.* alles Römische, Lateinische.
II. Римщина́, *f.* Akelei, *f.* (Aquilegia vulgaris) 2) Glockenblume, *f.* (Campanula ranunculus).
Ри́нва, *f.* Rinne, Traufe, *f.*
Ри́нґа, *f.* s. Ри́нка.
Ринґа́ч, ри́ґа, рі́ґа, *m.* schlecht castrirter Ochs; *adj.* рі́ґова́тий.
I. Ри́нда, *f.* Hemd, *n.*
II. Ри́нда, *f.* Ried, *n.* (Moorland).
Ринде́, *n. coll.* Hader, Lumpen, *m.*
Риндза́к, *m.* Magen, *m.*
Ри́ндзя, *f.* Kalbsmagen, *m.* s. Підна́чка; 2) s. Ґлеґ.
Ри́ндя, *f*, Magen, *m.* схитну́ти, вдригну́ти собі ри́ндю sich den Magen, das Innere schädigen, sich verheben.
Ри́ндявий, *a.* lumpig.
Рині́ти, *v. n.* rinnen, ab—. *Пар.*
Ри́нка, *f.* Tiegel, *m.*
Ри́нна, *f.* Rinne, *f.* s. Ри́нва. [tieft. *B.*
Ринночкова́тий, *a.* rinnig, ver-
Ри́нок, *m.* Ringplatz, Marktplatz, *m.*
Ри́ночок, *m.* *Га.* I. 135, e. Art Osternspiel. [золоти́й, Gulden.
Ри́ньский, *m. a. s.* s. Ре́ньский
Ри́нути, *v. a.* rinnen, fortströmen; übersprudeln, s. Рині́ти, Уроні́ти.
Рип, *m.* ри́пане, *n.* (дверей) Knarren, *n.* черевики на ри́пах, Schuhe, welche beim Gehen knistern. s. Скрип.
Ри́па, *f.* ein steiler, überhängender Ufertheil; ein abschüssiger Felsen, Abgrund, *m.* s. Про́вал, 2) *gew. pl.* *Гол.* =Го́ри, Верхи́.
Рипа́й, *m.* schlechter Geiger.
Ри́пати, ри́пнути, *v. a.* knarren; — дверми́ die Thür öffnen, aufmachen (geräuschvoll); — ся oft hinausgehen (ohne Noth). 2) kratzen, abkratzen (стіну).
Рипе́ць, *m.* *Не.* (*Пр.* XI. 37,) Band am Dreschflegel, *n.*
Рипі́жити. *v. a.* s. Репі́жити *B.*
Рипі́ти, *v. a.* u. *n.* knarren, knistern. *Ш.* I. 279; 2) winseln, stark weinen; mit heiserer Stimme schreien, singen; рипі́ти, рипоті́ти на кого́ schreien (vor Zorn od. Angst); *adj.* рипли́вий.
I. Рис, *m.* Riss, Abriss, *m.*; 2) Zug, Gesichtszug, *m.*
II. Рис, *m.* Trab, Trott, *m.* *Пар.*
III. Рис, *m.* s. Риж. *Под.*
Рись, *m.* Luchs, *m.* (Felis lynx); — вельблу́д, *m.* Kameelparder, *m.* Giraffe, *f.* (Camelopardalis). ри́сь-коза́, *f.* Saiga, Antilope Saiga. s. Суга́к;—рись — мати, *P.* II. 51. e. Fabelwort.
I. Ри́са, *f.* Strich, *m.* *Пол.*; ані́ ри́си більше nicht ein Haarbreit mehr. *Cm.* 172. [Ackermass.
II. Ри́са, *f.* s. Ри́за. *Ч.* VI. Art
Риса́к, *m. gr.* Traber. *m.* *Пар.*
Риса́р, *m.* Wollkämmer, *m.* (*Фр.*)
Рисе́ць, *m.* Griffel, Stift, Zeichenstift, *m.* *Фр.*
Риска́ль, *m.* Grabscheit, *n.* Spaten *m.*
Рискали́ско, *m.* *augm.* s. Рискаль; 2) Spatengriff, *m.*
Риска́ти, (риста́ти) *v. n.* laufen; springen, heranstürmen; ричá partc. praes. act. *КУ.* II. 98.
Рисова́льник, *m.* Reiszeug, *n.*
Рисо́вник, *m.* Zeichner, *m.*
Ри́сочка, *f.* kleiner Strich, Zug, *m.* Falte, *f.* *Cm.*
Рист, *interj.* laufe, springe! (hinein!) *B.*
Ристь, *f.* *Ко.* 22. Ritt, Tritt, *m.* *Кч.* 150; Marsch, *m.* 2) Marschmusik, *f.*
Ри́стю, *adv.* im schnellen Trab. *Ме.* 410.
Рисува́ти, *v. a.* ritzen, Risse in etw. machen, 2) zeichnen; — ся, Risse bekommen.
Рисунко́вий, *a.* Zeichen—.
Рису́нок, *m.* Zeichnung, *f.* Riss, *m.*
Ри́сю, *adv.* *Марк.* 135, im Trab. *C.* II. 22.
Рить, *f.* Steiss, Hintere, After *m.* *Wgr.* 39. ри́тю, ри́тьми, nach Hinten, кінь ритю уда́рив das Pferd schlug nach Hinten aus.
Ритви́на, *f.* ein ausgewühltes Loch, e. ausgewühlte Höhlung, *Фр.* — мурашо́к, Ameisenhaufen; *pl.* ритвини́, —ні́ Schutt, *m.*
Ри́твити, *v. a.* wühlen.

*

Рити, *v. a.* wühlen, graben; — ся wühlen und sich einwühlen, s. verkriechen; 2) stechen, gravieren, in Stein hauen.

I. Ритива, *f.* Borkenthier, *n.* Seekuh. *f.* (Rhytina).

II. Ритина, ритовина, *f.* Kupferstich, *m.* *Пар.*

Ритм, *m.* Rhythmus, *m.*

Ритмач, рифмач, римар, *m.* *Пар.* Reimer, Dichterling, *m.*

Ритмачити, ритмувати, *v. a.* reimen.

Ритьма, *f.* Huf am Hinterfusse des Pferdes.

Ритовати, *v. a.* gravieren. *Пар.*

Ритовник, *m.* Stecher, Gravierer *m.*

Ритовництво, *n.* Gravieren, Stechen, *n.* Gravierkunst, *f.*

Рифа, *f*, *У.* Riff, *m.*

Рихва, рифа, *f.* eiserner Reif (v. kleinerem Umfange), Bandreif *m.*

Рихкавка, ричкалка, рехкалка, *f.* Laubfrosch, *m.* *В.*

Рихоль, *m.* *Не.* Frühgetreide, *n.*

Рихта, *f.* Gebühr, *f.* Einkommen, *n.*

Рихтиця, *f.* die Spur, welche von den Rädern herrührt, (auf dem Wege, wenn dieser zugefroren & ist.)

Рихтівний, *a.* s. Готовий.

Рихтувати, *v. a.* richten, ordnen, zurichten, reparieren, rüsten.

Риц, *gen.*-рици, *f.* After, Hinterer *m.*

Риць, *imperat.* s. Речи.

Рицар, рицарский, рицарство, s. Лицар, &.

Рицарка, *f.* Heldenfrau, *f.* *Пар.*

Рицарювати, *v. a.* Heldenleben führen *Кч.* 191.

Рицкати, *v. a.* graben (mit dem рицкаль, рискаль).

Рича, s. Рискати.

Ричати, *v. n.* brüllen; — чимось nach etw. riechen.

Ричка, *f.* *Ко.* 128 Viehmagd, *f.*

Риштік, ришток, *m.* Graben, Rinnstock, *m.* kleiner Bach.

Риштунок, *m.* Rüstung, *f.*

Рищонка, *f.* ein schlechter Besen.

Рияк, *m.* s. Рило; 2) Nasenthier, *n.* (Nasua); 3) *pl.* Рияки, Rüsselkäfer, *pl.* (Curculionida). *Пол.*

Ріба, *f*, s. Рябина.

Рібати, рiпати, *v. a.* schaben.

Рібачка, *f.* ein Kleid aus порт.

Рібий, *a.* s. Рябий.

Рів, *m.* Graben, Abfluss, *m.*

Рівен, *a.* *Кч.* 193. s. Рівний.

Рівень, *m.* *Т.* — рікй Niveau, *n.* s. Ровень.

Рівнане, *n.* Gleichung, *f.*

Рівнати, *v. a.* gleichen, gleich machen, ebnen, -ся кому, чому sich jmdm, (etw.) gleich stellen, gleich kommen, gleich sein.

Рівнач, *m*, Gleicher, *m.*

Рівний, *a.* gleich; eben, flach. *adv.* gleich, eben; ebenso, gleichfalls; менї все рівно, mir ist alles gleich; jedenfalls, doch, ohne dem, nichtsdestoweniger.

Рівник, *m.* Aequator, Gleicher, Mittelkreis, *m.*

Рівнина, *f.* Ebene, *f.* Gefilde; Flachfeld, — land, *n.*

Рівнистий, *a.* *Кл.v.* 306 насад — gerade.

Рівниці, (рев-) *pl.* Eifersucht, *f.* *С.*

Рівнобедрий, *a.* gleichschenkelig.

Рівнобіжний, *a.* parallel.

Рівнобіжник, *m.* Parallelogramm, *n.*

Рівновага, *f.* Gleichgewicht, *n.* Bilanz *f.*

Рівновагий, *a.* wagerecht.

Рівноваговий, *a.* aequivalent, gleichmässig. *К.*

Рівноважний, *a.* gleichwiegend; gleich; wagerecht.

Рівноважність, *f.* Gleichgewicht, *n.* *ВБ.*

Рівновісний, *a.* wagerecht, *Гн.* 41. *Пу.*

Рівновугол, *gen.* — угла, *m.* Rechteck, *n.*

Рівноденъ, *m.* Tagesgleiche, *f.*

Рівноденне, *n.* (-нність *f.*) Nachtgleiche, *f.* *Пар.*

Рівноденник, *m.* Gleicher, Aequator, *m.* *Пол.*

Рівноденствіе, *n.* Tag- und Nachtgleiche, *f.* *Пол.*

Рівнодійствуючий, a. resultirend, Mittel-, — а сила gleichwirkende, resultirende Kraft, Mittelkraft, *f.*

Рівнодовгий, *a.* gleichlang.

Рівнодушний, *a.* gleichgültig, indifferent; kaltsinnig.

Рівнодушність, *f.* Gleichgültigkeit *f.* Indifferentismus, Kaltsinn, *m.*

Рівнозвучний, *a.* gleichtönend; gleichlautend.

Рівнозвучність, *f.* Gleichlaut; Einklang, *m.*

Рівнознака, Synonym, *n.* *К.*

Рівнозначний, *a.* gleichbedeutend, synonym.

Рівнойменний, *a.* gleichnamig.
Рівнойменність, *f.* Gleichnamigkeit, *f.* [*pl.* (Homoptera.)
Рівнокрильці, *pl.* Gleichflügler,
Рівноку́тний, *a.* gleichwinklig.
Рівноле́жний, *a.* parallel.
Рівноле́жник, *m.* Parallellinie, Parallele, *f.* [gleichlaufend, parallel.
Рівноля́глий, *a.* gleichliegend,
Рівномі́рний, *a.* ebenmässig, gleichmässig, — förmig. [benmass, *n.*
Рівномі́рність, *f.* Gleichmass, E-
Рівноно́че, *n.* Aequinoctium, *n.* *СМ.*
Рівнопо́ле, *n.* Blachfeld, *n.*
Рівнопра́вний, gleichberechtigt; gleich, viril, — ı́олос. *Ос.* (61) VIII. 90. *adv.* — но rechtmässig, mit gleichem Recht, billig, *Под.*
Рівнопря́м, *m.* Quadrat, *n.* [klig.
Рівнора́менний, *a.* gleichschen-
Рівноро́дний, *a.* ebenbürtig *Пар.*
Рівноси́льний, *a.* gleichkräftig, von derselben Macht, *Св.*
Рівноста́йність, *f.* *Пу.* Ebenbürtigkeit, Gleichheit, *f.*
Рівностійність, *f.* Gleichheit, *f.* Gleichgewicht, *n.*
Рівносто́ронний, *a.* gleichseitig.
Рівносу́д, *m.* *К.* gleiches Recht, Gleichberechtigung, *f.*
Рівнота́, *f.* Ebenheit, *f.* 2) s. Рівнина́. *Ст.* [mig, lineal. *B.*
Рівноузки́й, *a.* лист— linienför-
Рівноці́нність, *f.* Gleichheit, *f.* derselbe Wert.
Рівночасний, *a.* gleichzeitig.
Рівноча́сність *f.* Synchronismus *m.*
Рівноче́сний, *a.* in gleicher Ehre, *Пу.*
Рівня́, *f.* Gleichheit, Ebenbürtigkeit, *f.* Gleiches, *n.* рівні не бу́ло *P.* I. 77, Niemand konnte ihm gleichthun. 2) Ebene, *f.* 3) Gleichung, *f.* *Пу.* [land, *n.* *K.*
Рівня́ва, *f.* Ebene, Fläche, *f.* Flach-
Рівня́ти, *v. a.* gleichstellen; до чого́сь etw. womit vergleichen.
Рівцюва́тий, *a.* voll Einschnitte.
Рівча́к, *m.* Gerinne, *n.* Abzug, *m.* Thalfurche, *f.* s. Рів.
Ріг, gen. рога́, *m.* Horn, Geweih, *n.* 2) Ecke, Spitze, Kante, *f.* Zipfel, *m.* 3) Vorgebirge. *n.* *ОБ.*
Рід, gen. ро́ду, *m.* Geschlecht, *n.* Art, Gattung, *f.* 2) Gezücht, *n.* Brut *f.* Stamm, *m.* Abstammung, Abkunft, *f.* Herkommen, *n.* Familie, *f.* *pl.* роди́, *Ф.* die Verwandten; 3) Gelichter, *n.* *Пар.* s. Брак II.
Рі́джий, *a.* *Ог.* 103 s. Рі́дший.
Ріди́тельний. *a.* verdünnend, Verdünnungs-, — а по́мпа, Verdünnungs-, Luftpumpe.
Ріді́ти, рідні́ти, *v. n.* dünner, schütter werden, sich verdünnen.
Рідки́й, *a.* selten, nicht häufig, — чоловік, e. sonderbarer Mensch; 2) licht; 3) locker, dünn, fliessend.
Рі́дкість, (-ость), *f.* Seltenheit; Curiositaet, *f.* Ausbund, *m.*
Рідкозу́бий, *a.* mit weit von einander abstehenden Zähnen. *B.*
Рідколі́се, *n.* *С.* dünn, schütter bewachsener Waldstrich.
Ріде́нький, ріде́сенький, *a.* leiblich; herzlich. [nigst, — люби́ти.
Ріде́нько, *adv.* *M.* herzlichst, in-
Рі́дний, *a.* leiblich; з двох рідних =стрие́чний.
Рі́днути, рідша́ти, *v. n.* dünner, flüssiger, verdünnter werden, 2) seltener w.
Рідня́, родня́, *f.* Familie, Verwandtschaft, *f.* s. Роди́на. 2) Geschlecht, *n.*
Рідня́к, *m.* *Ч.* III. 29, Verwandter, *m.*
Рідоко́ханець, *m.* Liebling der Familie; — рідокоханка, *f.*; *adj.* рідокоха́ний, *Піс.* *Ме.*
Ріду́ха, *f.* Buchweizen, der nicht dicht gesäet wird. *Пар.*
Рідчі́йша́ти, *v. n.* s. Ріді́ти.
Ріж, рож, *m.* Roggen, *m.* *Еф.* 64.
Ріжа, *f.* Wasserlinse, *f.* (Lemna).
Ріжка, *f.* s. Ри́жик. *Зак.*
Ріжка́тий, *v.* mit Hörnern, Spitzen versehen, gehörnt; *pl.* Gewürznelke, *f.*
Ріжки́, ро́жки, *pl.* Schotte des Johannisbrodbaumes.
Рі́жний, *a.* verschieden, mannigfaltig; unterschiedlich.
Ріжни́ти *v. a.* unterscheiden, e. Unterschied machen; verfeinden. — ріжни́ти ся, sich unterscheiden, abstechen; contrastieren; uneinig sein.
Ріжни́ця, *f.* Unterschied, *m.* Differenz, *f.*; Abstand, *m.*
Рі́жність, *f.* Unterschied; Abstand *m.* Verschiedenheit, *f.* Missverhältnis, *n.*
Ріжноголо́сий, *a.* verschieden

lautend, — tönend. — stimmig. *Bax.*
Ріжноли́чний, *a.* mannigfaltig, *Фр.*
Ріжномо́ва, *f.* Idiom, *n.* *Пар.*
Ріжнопи́сь, *f.* Variante, *f.* *Пар.*
Ріжнора́кий, *a.* mannigfach-, faltig.
Ріжнора́кість. *f.* Mannigfaltigkeit *f.*
Ріжноро́дний, *a.* verschiedenartig, vielfältig. [Verschiedenheit, *f.*
Ріжноро́дність, *f.* Vielfältigkeit,
Ріжносторо́нний, *a.* verschiedenseitig, mehrseitig.
Ріжно́та, *f.* Mannigfaltigkeit, Verschiedenheit, *f.* *Пу.*
Ріжнофо́рмний, *a.* verschieden-, artig, *Фр.* [buntfärbig.
Ріжноцві́тний, *a.* verschieden-,
Ріжноцві́тність, *f.* Buntfärbigkeit, *f.* *Bax.*
Ріжо́к, рожо́к, *m.* *dim.* s. Pir; — до ковбас, Wursthorn, *n.* Wurstbügel, *m.*
Ріжу́ха, *f.* s. Жеру́ха.
Різь, *f.* s. Різани́на; 2) Schneiden im Leibe. *Mi.* II. 35. 3) *pl.* різи Arabesken, *pl.* 4) Art Fischernetz. *B.*
Різа, *f.* *He.* *Др.* s. Ри́за II.?
Різа́к, *m.* Spaltklinge, *f.* Schlachtmesser, 2) Grabstichel, Meissel der Bildhauer, *m.* *Пic.* 3)* Einer der die Antwort nie schuldig bleibt; E. der in einer Sache sehr geübt, s. bewandert ist; 4) Gemeine Wasser-Aloë (Stratiotes Aloides), *Пic.* 5) — степови́й, Sichelkraut, *n.* (Falcaria Rivinii) *Пic.*
Різа́нь, *f.* †50 ster Theil der Гри́вна.
Різане, *n.* Schneiden, *n.*; — в че́реві Bauchschneiden, Bauchgrimmen, *n*; — в міхури́ Blasenstich, *m.*
Різани́на, різня́, *f.* Schlächterei, Metzelei, *f.* Blutvergiessen, Blutbad, *n.* 2) Fleisch, *n.* *Пар.* 3) Bauchschmerz, *m.*; 4) *Oc.* (61) XII. 47. s. Ха́рківщина.
Різанка, *f.* s. Ло́кшина, ло́кша; 2) kleine Brodlaibel (bei d. Hochzeit).
Різа́ть барви́льник, *m.* Färberscharte, *f.* (Serratula tinctoria).
Різати, *v. a.* schneiden; sägen; schnitzeln; schlachten; ріже в животі es reisst im Leibe; — в долоні mit d. Händen klatschen. [zen. +*Б.*
Різа́чка, *f.* schneidende Bauchschmer-
Різьба́. *f.* Schnitzwerk, *n.* die geschnitzte Arbeit. 2) Bildhauerei, Bildhauerkunst, *f.*

Різьби́ти, рїзьбува́ти, *v. a.* *K.* schnitzen, meisseln.
Різьбя́р, *m.* Schnitzer, Bildhauer, *m.*
Різбя́рство, *n.* Bildhauerkunst, Bildhauerei, *f.* [lebensvoll, wacker, tüchtig.
Різви́й, *a.* munter, aufgeweckt, frisch,
Різвість, *f.* Munterkeit, Frische, *f.* Spannung, *f.* (d. Muskel) *Ил.*
Різґа, *f.* s. Різка. [дество Христо́во.
Різдво́, *n.* Weihnachten, *pl.* s. Рож-
Різдвя́ни́й, різьдвя́ньский, *a.* Weihnachts-, -ї свнта, s. Різдво́.
Різдвя́нка, *f.* s. Пили́півка. [13.
Різень, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n.* Wgr.
Різе́ць *m.* Grabstichel; Meissel der Bildhauer, *m.* Wirkeisen, Wirkmesser, *n.*; 2) — тістови́й. Teigrädchen, *n.*
Різе, (різче, ріще), *n.* *coll.* Reisholz, Reisig, *n.* *Пар.* [(Carex).
Різїйка, різо́ха, *f.* Riedgras, *n.*
I. Різка, *f.* Ruthe, *f.*; Ruthenstreich, *m.* 2) *dim.* s. Ри́за. [*P.* II. 27.
II. Різка, *f.* Krume, Brodkrume, *f.*
Різки́й, *a.* grell; scharf, schneidend, * entschlossen, scharf.
Різкість, *f.* Grellheit, Schärfe, *f.*
Різнь,, *f.* Unterschied, Gegensatz, *m.* Divergenz, *f.* *He.*
Різнак, *m.* *Ч.* II. 309?
Різьний, різний, *a.* bunt.
Різни́к, *m.* Schlächter, Metzger, Fleischhauer, *m.* 2) blutiger Kampf *Ф.* *Поез.* (62) 134. 3) різни́к, *d.* різничо́к, *m.* Schnitt, *m.* Stück *n.* Krume, *f.* (хлї́ба). *Фр.* 4) Hornblatt, *n.* (Ceratophylum demersum).
Різни́ти, *v. n.* *He.* nicht stimmen, nicht harmonieren.
Різни́цкий, *a.* Schlacht-, Metzger-.
Різни́цтво, *a.* Fleischerhandwerk, *n.*
Різни́ця, *f.* Schlachthof, *m.* — haus, *n.* Schlachtbank, *f.*
Різни́чити, *v. a.* Fleischerhandwerk treiben, Fleischhauer sein.
Різничу́к, *m.* Fleischerknecht, *m.*
Різно, *adv.* *Me.* 51 nach allen Seiten, auseinander; verschieden; besonders, vereinzelt, einsam. [*m.*
Різного́лос, *m.* Misston, Missklang,
Різноголо́сий, *a.* mit verschiedenen, vermischten Stimmen, *Cm.*
Різно́дїр, *m.* Kronenkoralle, *f.* (Heteropora). *B.*

Різнозву́чіє, *n.* *Гол.* різнозву́чність, *f.* Mannigfaltigkeit der Laute, *f.*
Різноколі́рний, *a.* verschiedenfarbig, *Ст.*
Різнокраса́вий, *a.* buntfarbig, *Ле.*
Різнолю́дний, *a.* *КУ.* mit verschiedenen Leuten.
Різномо́ва, *f.* Abart der Sprache, *f.* Idiom, *n.* Mundart; Redeart, *f.* *Пар.*
Різнорі́чіє, *n.* s. Різномо́ва.
Різноро́дний, *a.* fremdartig, s. Ріжноро́дний.
Різноро́дність, *f.* Fremdartigkeit, *f.*
Рі́зность, *f.* Verschiedenheit, Abart, *f.* *Гол.*
Різнофа́рбний, *a.* bunt. *I.* II. 23.
Різноцьві́тка, *f.* *Bein.* einer bunten Blüte. *I.* II. 30.
Рі́знути, різбнути (*Кч.* 395), *v. a* an-, schneiden, an-, schlagen, anspielen; treffen.
I. Різня́, *f.* Gemetzel, Morden, *n.*
II. Різня́, *f.* Unterschied, *m.* Uneinigkeit, *f.* Zerwürfnis, *n.*
Різьо́ваник, *m.* s. Фарту́х, Weiberrock mit gestickter Borte. [kresse, *f.*
Різова́тка, *f.* — морска, Meer-
Різо́ха, *f.* Kresse, *f.* (Lepidium).
Різу́н, *m.* Schlächter, Raufbold; Renommist, *m.* 2) § schlechter Arzt. [*B.*
Різу́ха, різу́ля, Riedgras, *n.* (Carex).
Різцї, *pl.* rundes Werkstück zum Aushöhlen der hölzernen Löffel.
Різячко́, *n.* s. Різе.
I. Рій, *gen.* роя́, *m.* Schwarm, Bienenschwarm, Bienenflug, *m.*
II, Рій, *m.* рійни́ця, *f.* s. Лосу́ня, Комьча́к, *Вол.*
Рі́йка, рійба́, *f.* Schwärmezeit *f.* der Bienen), Schwärmen, *n.*
Рійни́й, *a.* schwärmend; reich an Bienenschwärmen, günstig für B. (рік &) *adv.* рі́йно (в па́сіцї) *Kol.* I. 99.
Рійни́к, *m.* s. Розхідни́к.
Рійни́ця, рійни́чка, *f.* Schwarmsack, *m.* — netz, *n.*; Korb in welchen man den Bienenschwarm einstreicht, *m.*
Рі́йта, ро́вта, *f.* Haufe *m.* Schaar, *f.* Rote, Abtheilung, *f.* *B. Нав.*
Рік, *gen.* ро́ку, *m.* (*pl.* роки́, лї̈та́, *gen. pl.* років, рік: сі́м рік sieben Jahre) Jahr, *n.* ро́ку бо́жого im Jahre des Herrn; так рік, рік то́му es ist jetzt ein Jahr; на без рік, на-рік, übers Jahr, künftiges Jahr; що дру́гий рік alle zwei Jahre &; з ро́ку в рік, від року до ро́ку von Jahr zu Jahr; рік від ро́ку, рік в рік, що ро́ку Jahr ums Jahr, alljährlich, alle Jahre; в рік ein Jahr später, nach einem Jahre; зійти́ з ро́ку в слу́жбі inmitten des Jahres den Dienst verlassen; — святий Jubeljahr, *n.* *Пар.*; — медови́й Flitterjahr, *n.* — голо́дний Missjahr, *n*; — віддава́ти Todtenamt nach einem Jahre halten, s. По́минки (в рік); 2) *pl.* ро́ки Landgerichtstermin, *n.*
Ріка́, *f.* Fluss, Strom, *m.*
Рі́кля, *f.* alterthümliche Weibertracht (an der Brust ausgeschnitten) *Мл.*
Рікоме́т, *m.* рікоме́гиця, *f.* рікоме́тнище, *n.* s. Зарі́нок. [*f.* *Пар.*
Рікопла́вство, *n.* Flusschiffahrt,
Рікро́чний, (-річн), *a.* alljährlich, Jahr ein Jahr aus. *КУ.*
Рільни́й, *a.* Acker-, —е ґоспода́рство Ackerbau, *m.*
Рільни́цкий, *a.* des Ackermanns; Ackerbau-, Feldbau-. [bau, *m.*
Рільни́цтво, *n.* Ackerbau, Land-
Рілля́, *f.* Acker, *m.* Feld, *n.*
Рімна́ти, *v. a.* рі́мний, *a* —но, —не́нько, *adv.* s. Рівна́ти, &. [сти.
Рімува́ти, *v. a.* s. Гри́мати, Кля́-
Рінь, рінячина, *f.* Gerölle, *n*; Schotter, *m.*; grober Flussand.
Рі́нда, *f.* s. Руба́тка. *Фр.*
Рінде́, *n.* abgetragene, zerfetzte Kleider; ріндя́вий, *adj.* zerfetzt, zerlumpt.
Рінець *m.* *Ваг.* s. Ріня́к.
Рі́ник, *m.* Quendelblättriges Sandkraut (Arenaria serpillyfolia).
Рі́ни́стий, рінни́й, *a.* mit рінь bedeckt, erfüllt; grandig. [Schuttland, *n.*
Рі́ни́ско, *n.* Grandablagerung, *f.*
Ріня́к, *m.* Rollstein, *m.* Kies, Kieselstein, *m.* Gerölle, *n.* [Gerölle.
Рінякова́тий, *a.* wie Rollstein, als
Ріня́ний, *a.* *Гол.* III. 554. s. Рі́ни́стий.
Рі́па, *f.* (біла ріпа) Rübe, *f.* Rübenkohl. *m.* Weisse Rübe, (Brassica rapa) *B.* 2) Kartoffel, (=бура-) *B.* 3) s. Ри́па.
Ріпа́к, *m.* Rapps, Rappskohl, *m.* (Brassica napus).

Рі́пати ся, Risse, Sprünge bekommen, rissig werden, s. Поре́пати ся.

Ріпа́чине, n. B. Stengel des ріпа́к.

Ріпачни́ско, n. das Feld, wo ріпак gepflanzt wurde, B.

Ріпени́к, m. ein Kuchen aus Kartoffeln u. Kukuruzmehl. B.

Рі́пиця, f. s. Ріпак, 2) — рільна́ Ackerrettig, Hederich, Heerk, m. (Raphanistrum segetum). 3) Schwanzrübe, Schweifrübe, f.

Рі́пка, f. dim. s. Рі́па; кубо́к-рі́пка Trinkglas in Form einer Rübe Кч. 43.

Рі́плиця, f. Synapta. B.

Ріпля́тка, ı́а́вязка, f. B. (Echinospermum lappula).

Рі́пни́к, m. Arbeiter im Naphtastollen (vgl. ропа́) & 2) Bluthänfling, m. (Fringilla cannabina) B.

Рі́пни́цкий, a. des ріпник.

I, Рі́пниця, f. Arbeiterin beim Herausschaffen des Petroleum u. drgl. 2) s. Мазни́ця.

II. Рі́пниця, f. s. Гірчи́ця.

Ріпова́тий, a. rübenförmig.

Рі́почка, f. dim. s. Рі́па.

Ріпя́к, (-ях) ріпе́к (е́х), m. Gemeine Klette. (Lappa vulgaris).

Ріпячо́к, m. Leberklette, f. (Agrimonia eupatoria).

Рі́са, ря́са, f. Falte, f. рі́си розпусти́ти entfalten. рісй.pl. R. 43. Ol. 5. üppiger Schmuck des Hochzeitskranzes; Wa 5 віне́ць з рі́сами. 2) Wasserfaden, m. (Conferva).

Ріси́ти, ре́сити (B), рісува́ти, v. a. in Falten legen, falten; — ся sich in Falten legen, in F. herabfallen.

Рі́ска, f. Wasserlinse, f. Entenflott, n. (Lemna), 2) Pfropfreis, n. 3) dim. s. Роса́. Tautröpflein, n.

Рісля́к, m. Rohrkäfer, m. (Donacia) B.

Ріонецева́тий, (-ниц-), a. gewimpert. [lich, dicht.

Рісни́й, a. häufig, zahlreich; reich-

Рісни́к, m. Sonnenthau, m. (Drosera).

Рісни́ця, f. Augenwimper, f.

Рі́сно, adv. faltig, faltenreich. 2) reichlich, dicht.

Рісно́та́, f. Fülle, Dichte, Dichtheit, f. Menge, Reichlichkeit, f. reichlicher Ertrag.

Рісова́тий, a. wimperig. B.

Рі́сочка, f. (різочка?) Не (МБ. 16) Schnitt, m. Stück, n. 2) dim. s. Р.са́.

Ріст, gen. ро́сту, m. Wachsthum, n. Wuchs, m.; Taille, f.

Рі́сти, v. a. Оц. гр. 98 s. Стрі́ити.

Рістня́, f. Vegetation, f. B. [m. МШ.

Рісто́к, m. Spross, Trieb, Schössling,

Рі́сточки, pl. dim. Ме. 2. Wuchs, m. Gedeihen, n.

Ріт, m. К. s. Рот.

Рі́та, f. s. Рі́йта.

Рі́ти, v. n. fliessen.

Рі́тниця, f. Ackersternkopf, m. (Knautia arvensis). Пар. [stickerei.

Ріцькі, pl. Art Muster der Leinen-

Річ, f. Sache, f. Ding, n Gegenstand m. That, Handlung f. Geschäft, n. Pflicht, f. недо́вга річ keine schwere Sache, leicht Ос. (61) IV. 34; — подідична Erbstück, n. Пар. от и в тому́ річ darum geht es eben hauptsächlich, es liegt daran h. ВБ. 2) Rede; Sprache f. Inhalt, Text, m. — изня́ти= поча́ти мову Н. 253; на сю річ auf d. Thema, +М.; рі́чей зоста́ти ся, лишити ся Р. II. 138. die Sprache verlieren.

Річе́вий, a. gegenständlich, Sachen —; sachlich, real; inhaltsreich.

Річе́вість, f. Gegenständlichkeit, f. Пар.

Рі́ченька, -ечка, f. dim. s. Ріка́.

Річи́вість, f. Wohlredenheit, f.

Рі́чиско, -чище, n. (verlassenes) Flussbett, n. Р. I. [inhaltsreich, Пар.

Річи́стий, a. flussreich. Пар.; 2)

Рі́чка, f. Fluss, m. К.; dim. s. Ріка́.

Річкови́й, a. М. II. 74. Fluss-.

I. Річни́й a. Fluss-; 2) concret, sachlich Пар.; 3) beredt, beredsam.

II. Річни́й, a. jährlich, Jahres-, jährig.

Річни́ця, f. Jahrestag, m. Jahresfest, n.

Річність, f. Beredsamkeit, f.

Річня́, pl. річня́та, n. ein jähriges Thier. s. Рі́чня́к.

Річня́к, m. Jährling, m.

Річчи́на, f. КУ. dim. s. Рі́чка.

Рішенець, m. Кн. Entscheidung, f. Beschluss, m. entscheidende Thatsache, Ст.

Рі́шене, n. Entscheidung, f. Entschluss, Beschluss, m. Erledigung, f.

Рішетичи́на, *f.* s. Решети́на.
Рішиво, *adv.* entschieden, fest, *Зг.*
Рішильність, *f.* Entschiedenheit, Festigkeit, Entschlossenheit, *f.* *ВШ.*
Ріши́мість, *f.* Entschlossenheit, Standhaftigkeit, Entschiedenheit, Gefasstheit, *f.*
Рішине́ць, *m.* *Ал.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.*; 2) *Ос.* (61) IX. 179, Resultat, Ergebnis, *n.*
Ріши́ти, ріша́ти, *v. a.* entscheiden, schlichten, ein Urtheil fällen od. sprechen, den Ausspruch thun; beschliessen, e. Beschluss fassen; erledigen; 2) auflösen, beantworten. *P.* II. 49, zurücklassen; 3) vergeuden *Кв.* II. 257; — ся entschieden werden, sich entschiessen, e. Entschluss fassen; — чого́ sich einer Sache begeben; *prtc.* ріше́ний, entschieden, erledigt, ausgemacht.
Рішу́чий, рішу́щий, *a.* entscheidend. [*Фр.*
Рішу́чість, *f.* Entschiedenheit, *f.*
Ріще, *n.* Reisig, Reissholz, *n.* Ruthen, *pl.*
Рі́щик, *m.* *Ос.* (62) I. 52.?
Роб, *m.* *plur.* ро́би *Ч.* III. 82 das abgesondert stehende Paar im Spiele Хре́щик; 2) *pl.* Angelegenheiten, *pl.* *Ос.* (62) I. 60. [Arbeiterin, *f.*
Ро́ба, *f.* *Н.* 47. Sklavin, Dienerin,
Роба́к, *d.* робачо́к, *m.* Wurm, *m.*; *pl.* робаки́ s. Глиста́.
Робачкова́тий, *a.* wurmförmig.
Роби́ня, *f.* *Ст.* s. Раби́ня.
Роби́ти, *v. a.* arbeiten; thun, machen; verfertigen; — по́ле, bebauen *Фр.*
Робі́льний, *a.* Fabriks-. *sbst.* -ник, *m.* Fabriksherr, Fabrikant, *m.* *Піс.*
Робільникува́ти, -ничáти, *v. a.* herstellen, fabricieren.
Робільня́, *f.* Fabrik, *f.* *Піс.*
Робі́вечко, *n.* *dim.* s. Ро́блене (Робі́не) *Ч.* III. 109.
Робі́тка, *f.* *dim.* s. Робо́та.
Робі́тний, *a.* arbeitsam; fleissig; 2) — Arbeits-, — день Arbeitstag, Werkeltag, Werktag, *m.* s. Робу́чий.
Робі́тник, *m.* Arbeiter, *m.*; -иця, *f.* — in, *f.* Taglöhnerin, Arbeitsfrau, *f.*
Робі́тність, *f.* *Кл.* Emsigkeit, *f.* *f.* Fleiss, *m.* [stätte, *f.* Laboratorium, *n.*
Робітня́, *f.* Arbeitszimmer, *n.* Werk-
Робка́тий, робкова́тий, *a.* benarbt, narbig, s. Рябий.
Ро́блене, *n.* Arbeit, *f.* Thun, Herstellen, *n.*; 2) s. Ки́снене, Guhr, *f.*
Робля́ти, *v. a.* viel wiederholt arbeiten.
Робо́к, gen. робка́ (рубо́к) *m.* Narbe, *f.*
Ро́бом, *adv.* auf die Art. *Піс.*
Робо́та, *f.* (роб, *m.* ро́ба, *f.* *Зак. Піс.*) Arbeit, Leistung, *f.* Geschäft, *n.* Beschäftigung, *f.*; — майсте́рска Meisterarbeit, *f.* Meisterstück, *n.*; — кросне́ва Rahmnähterei, *f.*; — в запе́рті, під запором Clausurarbeit, *f.* *Пар.*; — (у пчіл) Wadenbau, *m.*; — набирана eingelegte Arbeit, *Пар.*; 2) Façon, Art u. Form der Arbeit.
Роботáти, *v. a.* *М.* arbeiten.
Роботи́зна, *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*
Роботи́ця, *f.* *gew.* *pl.* Frohnarbeit, *f.*
Роботли́вий, (-ітл-), *a.* emsig, arbeitsam. [s. Робі́тниця.
Роботу́ха, (-юха), *f.* Arbeiterin, *f.*
Роботя́га, *m.* der Arbeitsame *P.* I. rühriger Arbeiter, *Ш.* I. 281.
Роботя́щий, (-чий), *a.* arbeitsam, fleissig, Arbeits-. [Arbeits-.
Ро́бочий, *a.* zur Arbeit bestimmt,
Робурні, *pl.* *Ч.* V. 1142.?
Робу́чий, *a.* s. Ро́бочий. [sigkeit, *f.*
Робу́чість, *f.* Arbeitsamkeit, Em-
Ро́вень, ро́вінь, *f.* Ebene, *f.* Flachfeld, Flötz, *n.* Gefilde, *n.*; Spiegel, *m.* Niveau, *n.*; — водяна́ Wasserpass, *m.* *Пар.*
Ровени́стий, *a.* fast flach, eben, *У.*
Рове́сний, *a.* im gleichen Alter, gleichjährig; *adv.* -но gleichzeitig *ОЕ.*
Рове́сник, *m.* Altersgenosse; Zeitgenosse, *m.* -ниця, *f.* — in, *f.*
Рове́ць, gen. рівця́, ро́вчик, *m.* Grübchen, Grüblein, *n.* kleine Rinne.
Ро́вта, *f.* Abtheilung, Militärabtheilung (zur Verfolgung der опри́шки); ро́вту збива́ти zusammenbringen, formieren, s. Ро́та, Рі́йта. [aegyptiacus).
Рогави́ця, *f.* Hornviper, *f.* (Cerastes
Рога́н, *m.* Kriegshorn, *m.*
Рогати́зна, (-и́на), *f.* Hornvieh, *n.* *К.*
Рога́тий, *a.* gehörnt, Horn-; mit (grossen) Hörnern; -силльо́гізм *Нс.* Syllogismus cornutus; 2) eckig.
Рогати́на, *f.* Jagdspiess, *m.*
Рогати́ця, *f.* Hornfisch, *m.* (Bali-

stes vetula). [Sperre, Barriere, *f.*
Рога́тка, -а́чка, *f.* Schlagbaum, *m.*
Рога́ч, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus). *Пол.*; 2) Männchen vom Edelhirsch; 3) Attrib. des Ochsen; 4) Feuergabel, *f.* ein Werkzeug zum Hervorheben der Töpfe aus dem Ofen, *P.* I. 3.
Рога́чики, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei, *ГБ.* [2) Hornhaut, *f. Ил.*
Рогі́вка, *f.* Fischbein, *n.* Barte, *f.*;
Рогівни́к, *m.* -и́стий, der echte Johannisbrodbaum (Ceratonia siliqua) *Вол.*
Рогівня́, *f.* Mundstück aus Horn am Dudelsack.
Рогі́з, рого́з, *m.* -о́за, Scirpus palustris, *Пс.*; 2) Typha angustifolia, *Пс.*
Рогова́тий, *a.* hornig, hornartig.
Рогове́ць,(-и́к), *m.*Hornstein,*m.Вол.*
Рого́вий, *a.* hörnern; 2) Horn-; -а́ худо́ба Hornvieh, *n.* рогове́ *s. a. n.* † Art Abgabe vom Hornvieh.
Рогови́ця, *f.* Hornhaut, *f.* [nig.
Рогові́т, тур-, *КУ.* II. 34. starkhör-
Рогівни́к, *m.* Hornarbeiter, *m.*
Рого́жа, *f.* Matte, *f.*
Рого́женьок, *dim.* *m.* Attrib. des місяць, von dem sichelförmigen („gehörnten") Monde, nur im *Vocat.*
Рого́жка, *f.* рого́жина, *f.* Flechte Binse, (Scirpus lacustris), *f.*; 2)Matte, *f.*
Рого́жник, *m.* Mattenflechter, *m.*
Рогозо́вий, *a.* aus Schilf od. Binsen.
Рогоно́с, рогу́н, *m.* Hahnrei, *m.Пар.*
Рогу́лька, *f.* s. Водорі́шник.
Рогу́ля, *f.* e. Kuh mit grossen Hörnern; 2) *pl.* рогулї eiserne Mistgabeln, s. І́ралї.
Ро́да, *f.* *W.* s. Приро́да.
Рода́к, *m.* Verwandter, *m. Mi.* II. 242.
Ро́джене, *n.* Erzeugung, Zeugung, *f.*; Gebären, *n.*
Родзи́нок, *m.* Rosine, *f.*
Роди́во, *n.* *Ч.* II. 564. Gebärzeit, Geburt, *f.* на роди́ві bei der Geburt.
Роди́лець, *m.* s. Ро́дич, роди́тель.
Роди́ля, *f.* *Сб.* I. 351. Gebärerin, Wöchnerin, *f.* *Др. с.* 377.
Роди́мець, *m.* Landsmann, Mitbürger, *m.* scherzweise: Teufel, *m. Ал.*; 2) Epilepsie, *f. Пс.*
Роди́мий, *a.* angeboren, vaterländisch; von Geburt aus, *H.* 4. значо́к — Muttermal, *n.* роди́мее *s. a. n.* das Angeborene, Muttermal, *n. Ос.* (62) VIII. 14.; 2) s. Урожа́йний.
Роди́мість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.* *Госп.* 54.
Роди́мка, *f.* Muttermal, *n.*
Роди́на, *f.* Familie, *f.* Verwandte, *pl*; 2) Geburtsort, *m.* Heimat, *f.*; 3) seinesgleichen жени́ ся з своє́ю родиною (Volkslied).
Ро́дини, (*dim.* роди́нки *H.* 184), *pl.* Niederkunft, Entbindung, *f.*; 2) Geburtsfest, Wiegenfest, *n.* Geburtsfeier, *f. Kol.* I. 208. [Familien; heimatlich.
Роди́нний, роди́ній, *a.* Geburts-;
Роди́нність, *f.* Verwandtschaft, *f.* — кре́вна Blutsverwandtschaft, *f. K.*
Роди́ньство, *n.* s. Роди́нність, *Др.*
Роди́тель, *m.* Erzeuger, Vater, *m.* *pl.* роди́телї, (роди́льцї *Пс.*) Eltern, *pl.* *M.* II. 161. [*f. Пу.*
Роди́телька, *f.* Gebärerin, Mutter,
Роди́тельский, *a.* elterlich; väterlich.
Роди́ти, *v. a.* gebären, niederkommen; — ся geboren werden, zur Welt kommen; *prtc.* роди́вший ся по сме́рти вітця der Nachgeborene, Posthumus, *m.*
Ро́дич, *m.* Erzeuger, Vater; *pl.* 1) ро́дичі die Eltern; 2) *P.* I. 74. leibliche Brüder; 3) Verwandte *pl.* 77.
Ро́дичка, *f.* Gebärerin, Schöpferin, *f. Мог.*; 2) Verwandte, *f.*
Ро́дищ, *m.* Landsmann, *m.*
Роді́ля, *f.* Gebärerin, Wöchnerin, *f.* Erzeugerin, *f. Пар.*
Родли́вий, *a.* fruchtbar.
Ро́дний, *a.* s. Плодний.
Родни́к, *m.*Quelle,*f.С.*I.50.II.13.*Гол.*
Родня́, *f.* *Ч.* IV. 580. s. Роди́на.
Родови́води, *pl.* Ahnenableitung, *f.* Ahnentafel, *f.*
Родови́й, *a.* Geburts-, Geschlechts-; Stamm-, -а земля́ *Кч.* 198 zum Geschlechte, zur Familie geh., erbeigen, erblich; -е́ пра́во Ahnenrecht, Erbrecht, *n*; 2) zeugend, Zeugungs-, (член).
Родови́к, *m.* Landsmann, *m.* +*Б.*; 2) Familienhaupt, *n. K.*
Родови́тий, *a.* Leib-; 2) s. Роди́мий; 3) von vernehmem Geschlecht.
Родо́вище, *n.* Geburtsort, *m. P.* I.
Родові́д, gen. -во́ду, *m.* Geschlechts-

register, *n.* s. Родопись.
Родовласний, *a.* allodial, freieigen, -е добро Allodialgut, Freigut, *n. Пар.*
Родопись, *f.* Genealogie, *f. adj.* родописний, genealogisch.
Родословний, *a.* -дерево, таблиця & s. Родописний.
Родувати, *v. a.* generalisieren, *Ил.*
Родючий, (-ющий), *a.* fruchtbar.
Родючість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.*
Роєвий, *a. Пе.* (*Пр.* IX. 98) -а сукня?
Роєвник, (-івн-), *m.* Hauswurz, *f.* Hauslauch, *n.* (Sempervivum tectorum), [*Вол.*
Рож, *m.* Roggen, *m.*
Рожа, *f.* Rose, *f.* (Rosa); -дика Feldrose, Hundsrose, *f.* (R. canina); -чорна, Pappelrose, *f.* Stockrose, *f.* (Althea rosea); -столиста Centifolie, Gartenrose, *f.* (R. centifolia); 2) Rosette, *f.* (als Verziehrung); 3) рожа, ружа, Rothlauf, *m.* heiliges Feuer, Entzündung der Oberhaut, *f.* (Erysipelas).
Рожай, *m. Макс. п.о.п.* 13. Gedeihen, Leben, *n.*
Рожана, *f.* röthliche Kuh.
Рожанка, *f.* (Rhodiola rosea). *В.*
Рожати, *v. a. К.* s. Родити.
Рожевий, рожаний, рожовий, *a.* Rosen-; 2) rosig, rosenfarben.
Рожевіти, *v. n.* sich rosig röthen.
Рожеквітка, *f.* Rose, *f. Ф.*
Рожен, *gen.* рiжна, *m.* Bratspiess, *m.*; 2) s. Грабилиско.
Рожень, *gen.* рожня, *m.* s. Вила; 2) *pl.* рожнї vier dicke Stöcke an den Schlitten angebracht um an diese Wagenleiter & anzubinden.
Роженицця, *f.* Wöchnerin, *f. Др.*
Роженочка, *f. dim.* s. Рожа, *КС.* (83) II. 368. [(Rosiflorae).
Рожецвіті, *pl.* Rosenblütige, *pl.*
Рожечка, *f. dim.* Röschen, *n.* s. Рожа.
Рожівка, *f. Ч.* IV. 280. s. Рожечка.
Рожівний, *a. Ме.* 300. Rosen —.
Рожки, *pl.* Johannisbrod, *n.*; 2) Mutterkorn, *n.* (Sclerotium clavus). *Пс.*
Рожковець, *m* Johannisbrodbaum, *m.* (Ceratonia siliqua).
Рожник, *m.* Antennularia, *В.*
Рожок, *m. dim.* s. Ріжок.
Рожоний, *a.* leiblich; 2) geboren, *Пс.*
Рожоперстий, *a.* rosenfingerig, *Кл.*
Рожоустий, *a.* mit dem rothen Mündchen, mit dem Rosenmündchen, *ВШ.*
Роз-, als Praefix in Wortzusammensetzungen bezeichnet: 1) die Trennung, wie auch das Vollziehen der Handlung an verschiedenen Orten und in verschiedenen Richtungen; 2) Verstärkung; 3) Anfang. *Mi.* IV. 242. 243.
Розалія, *f.* Caragana. *В.*
Розбабка, *f. Д. с.* 398. e. Gattung der Бабка (Ворожка).
Розбагати, u. — ся s. Забагати.
Розбайкувати, (-байкати), *v. a.* § кого u. кому що abwendig, abgeneigt machen, abrathen, ausreden.
Розбайорити ся, (розма-, розмагор-), *Н.* 67. sich viel ausnehmen, sich gebahren. [dern kommen.
Розбалакати ся, recht ins Plau-
Розбалувати, *v. a. gr. С.* I. 25. verzärteln, verziehen.
Розбарвити, *v. a.* entfärben, *Пар.*
Розбаркати, *v. a.* e. Verzagenden, Verzweifelnden Muth, Trost zusprechen; — ся sich zerstreuen, *Ф.* [*f. ОП.*
Розбач, *f.* розбаче, *n.* Verzweiflung,
Розбентежити, *v. a.* auseinanderwerfen, — wühlen.
Розбестити, *v. a.* s. Розпестити, *Cm.*
Розбестия, *m. Ч.* V. 410. Erzschelm, *m.* Bestie, *f.*
Розбештувати, *v. a. Ос.* (62) I. 72. zum schmählichen Verfall bringen, verderben; — ся s. Розледащіти.
Розбивач, *m. Га.* I. 139. der auseinanderschlägt, -reisst.
Розбиране, *n.* Auseinandernehmen, Absondern, Abtheilen, *n.*; Auseinandersetzung, *f.*
Розбирати, *v. a.* auseinandernehmen, auflösen, zergliedern; 2) aus-, entkleiden; 3) analysieren, kristisieren, untersuchen, mustern; 4) begreifen, verstehen, +*М.*; 5) — собі sich erkühnen, sich viel erlauben; 6) *impers.* розбірало мене hat mich ausser sich gebracht; *b)* vom krank werden.
Розбирач, (-бір-), *m.* Zerleger, Anatom, Untersucher, *m. Т.*
Розбите, *n.* s. Розгрома.
Розбити, розбивати, *v. a.* zerschlagen, einschlagen, zerschmettern; auseinandertreiben; — на дорозї, на мори

Strassenraub, Seeraub treiben; 2) ausbreiten, aufschlagen, табо́р, наме́т ein Lager, ein Zelt aufschlagen; 3) in der Wette zuschlagen *С.* I. 102; — ся sich — 1); 2) sich eitern.

Розби́тки, *pl.*корабля́,Wrack,*n.Пар.*

Розби́тний, *a. Ос.* (61) VII. 14.?

Розбиша́ка, *m.* Räuber, Strassenräuber, *m.*; muthwilliger, ausgelassener Mensch.

Розбиша́цький, *a.* räuberisch.

Розбиша́цтво, *n.*Räuberei, *f.*Raub, Strassenraub, *m.*

Розбиша́чиха, *f.* Räuberweib, *n.*

Розбиші́вна, *f.* Räubermädchen, *n*

Ро́збіг, *m. Т.* Auseinanderlaufen, *n.*; 2) Anlauf, *m.*

Розбіга́ти ся, розбічи ся, auseinanderlaufen, — gehen, sich verlaufen; durchgehen; 2) ins Laufen kommen, Anlauf nehmen.

Розбігну́ти ся, s. Розтопи́ти ся.

Розбіго́виско, *n.* Auseinanderlaufen, *n.* [divergierend.

Розбі́жний, *a.* auseinanderlaufend,

Розбі́жність, *f.* Auseinanderlaufen, *n.* Divergenz, *f. Т.*

Розбі́й, *gen.* -бю, *m.* Raub, Strassenraub, *m.* Räuberei, *f.*; 2) *met.* Räuber, *m. Б.* [*m.* Räuber, Wegelagerer, *m.*

Розбі́йник, (*dim.* розбійничок).

Розбійни́цтво, *n. Ог.* Räuberei, *f.*

Розбі́йниця, *f.* Raubmörderin, *f.*

Розбійни́чий, *a.* Raub-, Räuber-.

Розбі́йский, *a. Ч.* V. 737. s. Розбійни́чий. [berei, *f.* Mord, *m.*

Розбі́йство, *n. Ст.* Raub, *m.* Räu-

Розбі́ль, *gen.* -блу, *m.* Erkrankung, *f.* das schwere Erkranken.

Ро́збір, *gen.* -бру, *m.* Zerlegen, *n.* Zergliederung, Auseinandersetzung, Analyse, Untersuchung, Kritik, *f.*; Absonderung, Scheidung, Sortierung, *f.*; 2) Unterschied, *m.* Wahl, *f.*; 3) Eigenart, Gattung, *f.* Schlag, *m. ОП.* [*Term.*).

Ро́збірка, *f.* Auflösung, *f.* (*musik*

Розбі́рний, *a.* verständig, systematisch, ordentlich *ОП*; — *adv.* -но, deutlich, präcis, +*Б.*

Розбі́рниця, *f.* Analytik, *f. Пар.*

Розбірни́чий, *a.* analytisch, *Пар.*

Розбі́рчивість, *f.* Delicatesse, *f. Пар.*

Розбі́сити ся, розбісува́ти ся, wüthend, rasend, toll werden; ausgelassen werden.

Розбісо́цький, *Ч.* V. 1012. розбісо́вский, *a. augm.* teuflisch, s. Бісо́вский. [verkünden, *Кн.*

Розблагові́сти́ти, *v.a.* allgemein

Ро́зблеск, (-иск), *m. Фр.* strahlender Glanz, Schein, *m.*

Розбле́скувати ся, erglänzen.

Розбо́втати, *v. a.* umrühren, einrühren, umschütteln, abquerlen; verunreinigen.

Розбо́вток, *m.* ein Ei, dessen Weisses u. Dotter durcheinandergerührt sind; ein unbefruchtetes Ei; 2) trübe Mischung *К.*

Розбогаті́ти, *v. n.* reich werden.

Розбо́ла, *f. Гол.* III. 383. Ursache, Anfang des Schmerzes; Schmerz, *m. Kol.* II. 123. [kranken.

Розболі́ти ся. krank werden, er-

Розбо́р, *m.* Kategorie, *f.*

Розбо́рка, *f.* Scheiden, Sortieren, *n.*

Розбо́ркати, *v. a.* Розки́нути.

Розборо́вий, *a.*Theilungs —, „*Пр*". VIII. 70. *Па.* [*n.* (Streitender).

Розборо́на, *f.* Auseinanderbringen,

Розборони́ти, -ня́ти, *v. a.* auseinanderbringen (Streitende).

Розбо́рсати, *v. a.* *aufknacken, *Н.*

Розбра́нничко, *n. dim. Ч.* V. 623. Schlägerei, Misshandlung, *f.*

Ро́збрат, *m.* Bruch mit jmdm, *m.* Aufhebung der Freundschaft, *f.* Trennung, Entzweiung, *f.*

Розбрата́ти, *v. a.* verfeinden, entzweien; — ся з кимо́сь sich entzweien, mit jmdm brechen, jmdm die Freundschaft aufkündigen.

Розбреха́ти, *v. a.* ausschwatzen, -klatschen, -plaudern.

Розбрика́ти ся, ausgelassen sein, übermüthig werden; scheu werden.

Розбри́сти, розброди́ти, *v. a.* auf etw. treten, etw. zertreten; — ся sich zerschlagen.

Ро́збрід, *m.* в ро́збрід, zerstreut, *Фр.*

Розбрі́лий, *a.* всесторонно — allseitswendig, *В.*

Розбро́єнє, *n.* Entwaffnung, *f.*

Розбрости́ти ся, seine Knospen öffnen, *Зг.*

Розбувáти ся, розбýти ся, *Me.* 240. s. Роззувáти ся; 2) sich frei wo ausbreiten, sich bequem, geräumig machen; gemächlich wohnen, leben.

Розбудити, розбýджувати, *v. a* wecken, auf-; — ся, erwachen.

Розбурикáти, *v. a.* umstürzen, zerstören, auseinanderwerfen; *subst* розбурикане, *n.* Zerstörung, *f.*

Розбýрити, *v. a.* zerstören, demolieren. [werden, ausarten.

Розбутїти, *v. n. У.* ausgellassen

Розбухáти, розбýхнути, *v. n.* aufquellen, *Под.*; schwellen, strotzen; *adj.* розбýхлий, aufgequollen, *Под.*

Розбушóвувати ся, auseinanderwerfen; sich breit machen.

Розбуяти, u. — ся, übermüthig werden; ausschweifen, lustig leben; ausgelassen sein; 2) schön gedeihen, wachsen (v. Gewächsen).

Рóзваг, *m.* Bedächtigkeit, Behutsamkeit, *f.* з рóзвагом bedächtig, behutsam.

Розвáга, *f.* Erwägung, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.*; 2) Beruhigung, Erleichterung; Zerstreuung, Unterhaltung, *f. I. C.* 45. *Oc.* (61) IX. 43.

I. Розвáдити, *v. a. Кв.* I. 171. s. Розвáжити. beruhigen.

II. Розвáдити ся, *pol.* in Zwist gerathen, uneinig werden.

Розвáжане, (-жене), *n.* Betrachtung, Erwägung, *f.* das in Betrachtziehen, s. Розвáга.

Розважáти, розвáжувати, розвáжити, *v. a.* erwägen, betrachten, in Betracht ziehen; 2) abwägen, abwiegen; 3) когó, trösten, beruhigen.

Розвáжливий, *a.* beschwichtigend; bedächtig, *BB.*

Розвáжний, *a.* besonnen, bedächtig, bedachtsam, überlegt. [вáли, *Мл.*

Рóзвáл, *m. КУ.* Trümmer; *pl.* роз-

Розвáлина, *f.* Einsturz, *m.*; *pl.* розвáлини Trümmer, Ruinen, *pl.*

Розвалити, *v. a.* auseinanderwerfen, zertrümmern, zerstören, niederreissen; zerschlagen: гóлову комý; — ся auseinanderfallen, — gehen, *Ш.* I. 47; einstürzen; 2) müssig daliegen, faulenzen, der Länge nach hingestreckt liegen.

Розвалище, *n.* Abgrund, *m.* Kluft; Ruine, *f.* У.

Рóзвальнї, *pl.* Art grosser Schlitten.

Розвальнувáтий, (-вильн-), *a.* breit gespreizt, b. gestreckt, +*M.*

Розвáля, *n. pl.* s. Розвáлини, *Мл.*

Розвалюжений, *a.* ausgelassen.

Рóзвар, *m.* siedende Brühe, *У.*; 2) s. Ябчáнка.

Розварити, розвáрувати, *v. a.* durchkochen; gar, weich kochen; 2) erhitzen, *Кух.*

Розвéдене, *n.* Anzucht, *f.*; 2) Trennung, *f.* Resolvieren, *n.* s. Рóзвід.

Розвеличáти ся, grossthun, prahlen; übermüthig, eingebildet werden.

Розвельмóжити ся, *КУ.* sehr mächtig werden.

Розвередити, розверéджувати, *v. a. C.* I. 246. die Wunde aufreissen.

Розвередувáти ся, ausgelassen sein, rasen; ausser sich kommen; rasend werden, *Пiс.* [fen; 2) theilen.

Розверечи, *v. a.* auseinanderwer-

Розвернýти, розвертáти, *v. a.* auseinanderwerfen; aufrollen, entrollen, entfalten; — ся sich ausbreiten, s. Розвалити ся 2).

Розвéрстий, *a.* geöffnet, aufgethan.

Розвертїти, розвéрчувати, *v. a.* aufbohren, grösser bohren; 2) *Me.* 210. auswickeln. [freudenvoll, frohsinnig.

Розвеселéнький, *a.*-i óчи *Л.*161.

Розвеселити, розвесéлювати, розвеселяти, *v. a.* erheitern, aufmuntern, fröhlich machen, ergötzen; — ся recht lustig, froh werden. [II. 117.

Розвéсниця, *f.* s. Ровéсниця. *Kol.*

Розвéсти, розводити, (-вóджу, -вóдиш), *v. a.* führen, anzeigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, schlichten (Streitende); 3) сад, пáсїку, ґаздівствó & pflanzen, anlegen, auf-, grossziehen; gründen; fortpflanzen; огóнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * — комý щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тóску) *КС.* VIII. 269. lindern, beschwichtigen; 5) verhätscheln, *prtc.* розвéдений ausgelassen; 6) verführen, розводячий дївчáта(*prtc.*) Mädchenverführer, *m. Пар.*; — ся sich aufthun, aufgehen, рукá розвéла ся ist aus dem Gelenk gegangen; 2) з ким sich scheiden, sich scheiden las-

sen; 3) розводити ся над чим sich über etw. auslassen, Langes und Breites sagen.

Розвиднїти, -яти ся, *gew. impers.* розвиднюе ся der Tag bricht an, es tagt, es wird hell.

Розвиклий, *a. Ру.* entwöhnt.

Розвикнути ся, *І.С.* 61 sich entwöhnen.

Розвилити, (-люю, -люеш), *v. a.* gabelförmig spalten.

Розвинене, *n.* Entfaltung, Entwickelung, *f.*

Розвинути, розвити, розвивати, *v. a.* aufwickeln, aufrollen, auseinanderwickeln, abwickeln; entfalten, entwickeln, e. Beweis ausführen.

Розвирювати ся, s. Розтягати ся; *prtc.* розвирений, ausgestreckt.

Розвитковий, *a.* sich entwickelnd, genetisch, *Св.*

Розвиток, *m.* Entwickelung, Entfaltung, Ausbildung, *f. На.*

Розвід, *gen.* -оду, *m.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; 2) Ueberlegung, Unterscheidungskraft, в голові; Erklärung, Auskunft, *f.* — дати голові Rath schaffen *Kol.* II. 157; — дати чомусь gut etw. anordnen u. ausführen, *Ф.*; — s. Розвідини.

Розвідь, *gen.* -еди. *f.* Ausgelassenheit, Zügellosigkeit, *f.*

Розвідати, розвідувати, *v. a.* nachforschen, auskundschaften, recognoscieren, durchstreifen; — ся sich erkundigen, Erkundigung einholen; з кимось *Кв.* I. 77. die Sache mit jmdm verhandeln.

Розвідини, розвіди, *pl.* Nachforschen, Nachfragen, *n.* Erkundigung, Kundschaft; Auskundschaftung, *f.*

I. Розвідка, *f.* Recognoscierung, Auskundschaftung, Untersuchung, Nachforschung, *f. pl.* розвідки *Ст.* Kundschaft, Recognoscierung, *f.* s. Розвідини.

II. Розвідка, *f.* die Geschiedene.

Розвідний, *a.* auflösend, lindernd. *В*; Scheide —, *К.*; 2) розвідний, *a.* luderlich.

Розвідниця, *f.* s. Розвідка; 2) s. Розлучниця.

Розвідчик, *m.* Kundschafter, *m.*

Розвій, -ою, *m.* Entwickelung; Katastrophe, *f. Пар.*

Розвійний, *a.* verwehbar, vom Winde leicht auseinander zu bringen, *Фр.*

Розвінчати, -чувати, *v. a.* den (Braut-) Kranz auflösen, abnehmen; die Ehe scheiden; 2) die Krone entreissen, *I.* II. 101.; — ся von d. Ehescheidung.

Розвір, -ору, *m.* Hohlweg, *m.* Schlucht, *f.* Engpass, *m.*

Розвірити, (-ірюю, -юеш), *v. a.* кого jmdm den Glauben benehmen, *Кн.*

Розвістити, *v. a.* ausblasen, ausposaunen; — ся bekannt werden.

Розвіт, *m. К.* Verzweigung; Episode, *f.*

Розвітвити ся, (sich) verzweigen.

Розвітвлене, *n.* Verzweigung; Fortpflanzung, *f. ОБ.*

Розвітистий, розвітний, *a.* stark ästig, verzweigt, *В.*

Розвішати, розвішувати, *v. a.* hier u. dort aufhängen; -уші *Кч.* 137. aufmerksam zuhören, die Ohren spitzen.

Розвішний, *a.* -е дерево, ausgebreitet, verzweigt.

Розвіяти, розвівати, *v. a.* auseinander-, verwehen; ausblasen; zerstäuben; 2) aufschwelgen.

Розвлать подерниця, *f. В.* Ackerschmiele, *f.* (Aira caespitosa).

Розводень, -дня, *m.* Ausschweifling, *m. Пар.*

Розводи, *pl.* Weitschweifigkeit, *f. Ст.*; 2) Stickmuster, *n. Кв.* I. 112. II. 328.

Розвозити, розвезти, (-ожу, -озиш), *v. a.* verführen, herumführen; — ся ausgelassen werden; *prtc.* розвезлий ausgelassen, zügellos, muthwillig.

Розволїкати, розволїчи, (-аю, -аеш), *v. a.* dehnen, ausdehnen; schleppend reden.

Розволїкнути, *v. a.* auskleiden, entkleiden, ausziehen.

Розволока, *f.* Weitläufigkeit, Ausdehnung, *f.*; 2) *pl.* розволоки vieles Hin- u. Herschleppen, Schlendrian, *m.* піти у розволоки Vagabund werden.

Розволя, *f. Ст.* volle Freiheit.

Розвора, *f.* Sperrbaum (am Wagen), *m.* Langwagen, *m.*

Розворовувати, *v. a.* bis mittelst der розвора verlängern, auseinanderziehen, *Ч.* VII. 403.

Розворотний, *a.* verkehrt, verdorben; 2) freigebig, verschwenderisch.

Розворотність, *f.* Verkehrtheit, *f.*; 2) Freigebigkeit, *f.*

Розвохчити, *v. a.* anfeuchten, durchfeuchten; розвохнути, (-хнути), *v. n.* feucht werden.

Розвязане, *n.* Lösung, *f.*; 2) Entbindung, *f.*

Розвязати, -вязувати, *v. a.* auf-

binden, lösen, auflösen; розвязáла ся рукá bekam Rheumatismus; 2) auseinandersetzen; definieren; 3) entbinden, коли Бог мене розвяже wann mich Gott entbinden lässt. *Ч.* II. 353; — ся losgehen.

Рóзвязка, *f.* Entwickelung, *f.*; 2) Lösung, *f.* Ausgang, *m.* Ende, *n.*

Розвя́злість, *f. pol.* *Зг.* Ausgelassenheit, Liederlichkeit, *f.*

Розвя́зний, *a.* auflösbar.

Розвя́зність, *f.* Auflösbarkeit, *f.* *Пар.*

Рóзвязок, *m.* Lösung, Auflösung, Entscheidung, *f.*; Klarheit, *f.*; 2) Gescheitheit, *f.* (в голові́).

Розгад, *m.* Ueberlegung, *f.* Besinnen, Nachdenken, *n.*; 2) *Зг.* Gedanke, *m.* Phantasie, *f.* Ideal, *n.*; 3) Enträthselung, *f.* [Deutung, *f.*

Розгáдане, *n.* -сóну, (сну), *Ст.*

Розгадкувáти, *v. a.* s. Розгадувати, *Зар.* [Auslegerin, *f.* *Кн.*

Розгáдниця, *f.* (Traum) Deuterin,

Розгáдувати, розгадáти, *v. a.* überdenken, nachdenken, -sinnen; erwägen; *prtc.* розгáдуюций beschaulich; розгадáти собі́ sich überlegen, sich anders besinnen; 2) entziffern; errathen; — ся bedenken, sich besinnen; sich anders besinnen; 3) s. entschliessen. [wägen, *n.*; Betrachtung, *f.* *У.*

Розгáдуване, *n.* Nachdenken, Er-

Розгадю́чити ся, zur bösen Schlange werden. [Wüste, *f.*

Розгáї, *pl.* wüst liegende Gegend,

Розгаїти, *v. a.* ausleeren, aufräumen; 2) ordnen. [lerei, Unordnung, *f.*

Розгáрдіяш, *m.* Schwelgerei, Völ-

Розгардія́шити, *v. a.* Розгáрдіяш treiben *М+Б.* 128.

Розгáрний, *a* *Ос.* (61) V. 24. sehr schön, гáрний-розгáрний.

Розгартувáти, *v. a.* erweichen.

Рóзгарш, *m.* Orgie, *f.* *В.*

Розгатúти, -áчувати, *v. a.* -гáтку den Damm aufreissen, abdämmen.

Розгаяти, *v. a.* frei, licht machen, *У.*

Розгваря́ти, *v. a.* комý s. Розрáджувати.

Розгиля́стий, *a. С.* sehr ästig.

Розгинáти, роз(і)гнýти, *v. a.* gerade biegen, auseinanderbiegen.

Розгúрене, *n.* Zerrüttung, *f.*

Розгирúти, *v. a.* zerrütten.

Розглодáти, *v. a.* aufdrücken, s. Глодáти.

Рóзгляд, *m.* *Ч.* III. 175. Zusehen, Anschauen, Erkennen, *n.* Augenschein, *m.* Durchforschung, Durchsicht, *f.* *К.* Besichtigung, *f.*; 2) Umsicht, Vorsicht, *f.*

Розгля́дане, *n.* Umschauen, *n.* Nachforschung, *f.*

Розглядáти, розгля́нути, *v. a.* umschauen, besichtigen; nachforschen; — ся sich umschauen, nachforschen.

Розглядáч, *m.* Kundschafter, *m.* *Ог.*

Розгля́дини, *pl.* Beschauung, Besichtigung, *f.* s. Обзóрини.

Розгля́дний, *a.* umsichtig, bedächtig, denkend, *Зг.*

Розгля́дність, *f.* s. Рóзгляд 2).

Розгля́дуване. *n.* Betrachtung, *f.* Umschauen, *n.* [drückter Körper), *Пар.*

Розгнéтиця, *f.* Matsch, *m.* (zer-

Розгнúти ся, faulen u. vor Fäulnis auseinanderfallen; eitern, vom Eitern aufschwellen.

Рóзгнїв, *m.* розгнї́ванїсть, *f.* Erbitterung, *f.* Ingrimm, *m.*

Розгнї́вати, -вúти, *v. a* erbittern, aufbringen, erzürnen, — ся sich erzürnen, aufgebracht werden, in Zorn gerathen.

Розгнїтúти, (-етити), *v. a.* zerkneten, zerquetschen, zerdrücken, aufdrücken. [essen nach den Fasten.

Розгóвіни, *pl.* das erste Fleisch-

Рóзговір, -óру, *m.* Gespräch, *n.* Dialog, *m.*

Розговорúти, розговóрювати, *v. a.* ausplaudern; 2) когó *М.* II. 41. jmdn dh Zureden trösten, beschwichtigen; — комý *МШ.* ausreden, hinwegdisputieren; s. Відрáджувати, abrathen; — ся ins Plaudern gerathen, nicht aufhören zu plaudern. [ton, *Зар.*(*Пр.*V.29).

Розговóрливо, *adv.* im Gesprächs-

Розгóда. *f.* Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*

Розгодинúти ся, (-вéбо), *М+Б.* 314. s. Вúпогодити ся.

Розгодúти, -гóджувати, *v. a.* entscheiden, *Кл.*; 2) s. Погодúти 1).

Розгóдний, *a.* s. Рішýчий.

Рóзголос, *m.* Widerhall, Nachhall, *m.* Ausbreitung des Schalles, *f.*; 2) Gerücht, *n.* Ruchbarkeit, *f.*; в рóзголос laut.

Розголосúти, -голóшувати,

(-шую, -уеш), v. a. (ein Gerücht) aussprengen, ausbreiten; offenbaren; — ся sich verbreiten, ausgesprengt, verbreitet werden, bekannt w. [kund gemacht.
Розголо́сний, a ruchbar, kund,
Розголо́шене, n Bekanntmachung, Verbreitung, f. [Auslagen, pl. +M.
Розго́н, m. Aufwand, m. Kosten,
Розго́ниха, f. Н. 241 die auseinandertreibt. [лесо Schwungrad, n.
Розго́нний, a. Schwung-, -е ко́-
Розгорді́ти, v. n. u. — ся, stolz, hochmüthig werden.
Розго́рдіяш, m. liederliche Wirtschaft, Zuchtlosigkeit, f. Saus u. Braus, m. s. Розгардіяш.
Розго́рити, v. a. M. II. 50. mit Mühe u. Noth etw. aufbringen, erwerben, zu Stande bringen, verschaffen, (Пр. II. 335).
Розгорі́ти, -а́ти, розга́рювати, (-ор-), u. — ся, розгорі́ти ся, entbrennen, auflodern, Feuer, Flammen fangen, Фр.
Розгорну́ти, -горта́ти, v. a. auseinanderscharren, -streichen; 2) aufdekken, öffnen; -одє́жу ausziehen; 3) — собі überlegen; — кому́ jmdn trösten, aufrichten; — ся das Oberkleid ausziehen, weglegen. [Feindschaft, f. Ру.
Ро́згородь, f. Scheidung; 2) Fehde,
Розгороди́ти, -ро́джувати, v. a. den Zaun auseinandernehmen.
Розго́рша, f. B. Trümmerhaufen, m.
Розго́стити ся, sich bequem machen; sich an einem Orte einrichten.
Розгра́бити, v. a. ausplündern, wegraffen.
Розгра́блене, n. Ausplünderung f.
Розграбли́ти, v. a. auseinanderharken, aufharken. [Spaltung, f. Не.
Ро́згрань, f. Lücke, Kluft, f. Гол.
Розгра́не, n. Гол. Grenzlinie, Markscheide, Demarkationslinie, f. Grenzstrich, m.
Розграни́че, n. Abgrenzung, Begrenzung, Scheidung, f. КУ.
Розграни́чити, -и́чувати, v. a. abgrenzen, ausmarken.
Розгре́бсти, розгріба́ти, v. a. auseinanderscharren, umscharren, auseinanderharken. [etw. aufbringen.
Розгрижа́ти, v. a. kümmerlich
Розгриза́ти, -гри́зти, v. a. aufbeissen, zerbeissen, aufknacken.
Ро́згрів, m. -іване, n. Erwärmung, f.
Розгріва́ти, роз(і)грі́ти, v. a. erwärmen; — ся sich —.
Розгріше́не n. Н. 137. Entsündigung, f. Absolution, f. [Niederlage
Розгром, m. розгро́ма. f. gänzliche
Розгроми́ти, v. a. aufs Haupt schlagen, vernichten. [Фр.
Розгрохота́ти, v.a. zerschmettern,
Розгру́зити, v. a. Нав. gut untereinandertreten, — mischen (-боло́то).
Розгуби́ти ся, Н. 128 etw. sehr vermissen, viel suchen.
Розгу́ди́ти, v. a. dh Verleumdung, od. Tadel abwendig machen, entzweien, verfeinden, trennen.
Розгу́дця, m. Н. 206. der Störer z. B. eines Kaufvertrages dh Tadeln u. Widerrathen. [ben; 2) s. Гука́ти ся 3).
Розгука́ти ся, wild werden, to-
Розгу́лька, f. Tanzfliege, f. (Leptis). В. [Фр.
Розгу́льний, a. leichtsinnig, flott,
Розгуля́ти ся, ausgelassen, recht lustig; liederlich, ausschweifend werden.
Розгу́люватися, entwölken, Пар.
Розгу́тувати ся, §. sich unterhalten, s. zerstreuen, (Фр.).
Роздава́ти, розда́ти, v. a. austheilen, vertheilen, vergeben, spenden; — ся sich breit machen, geräumiger werden; -голос durchschallen, -tönen.
Роздава́не, n. Austheilung, Spendung, Spende, f. Vergeben, Verschenken, n.
Роздава́тель, m. Spender, Geber, Schaffner, m. К.
Роздави́ти, -да́влювати, (-авлюю, -юеш), v. a. aufdrücken, zerdrücken, einknicken. [schenken, n.
Ро́здавка, f. das Weggeben, Ver-
Роздавни́к, m. Austheiler, m. Пар.
Розда́йбіда, m. Bein. eines Spenders, Verschwenders; 2) § von willfährigem Weibe.
Роздане́, n Weggeben, n. Тор.
Роздари́ти, -дарува́ти, -даро́вувати, v. a. verschenken, vergeben.
Розда́ча, f. Verausgabe, f. Austheilen, Ausgeben, Freigeben, n. Austheilung; Schenkung, Belohnung, f.
Ро́здвій, -ою, m. роздві́йство, n. Др. Entzweiung, Uneinigkeit, f. Zwie-

spalt, *m.* *К.*; 2) Gabelzahn (moos), *m.* (Dicranum), *В.*

Роздві́чити, *v. a.* halbieren, *Пар.*

Роздвоі́ти, *v. a.* entzwei spalten, reissen; — ся sich entzwei öffnen.

Роздебéндувати, (-дюв-), *v. a.* dies u. jenes besprechen; plaudern; mit sich selbst sprechen, *ВБ.*

Розденáти, роз(і)днúти, розденчúти, *v.a.* den Deckel, d. Boden (дно) herausnehmen, entfernen.

Роздéрти, роздерáти, *v. a.* zerreissen, aufreissen; — ся durchreissen.

Роздéяти, *v. a.* theilen, trennen; 2) — ся на чім sich breit machen (на ґосподáрстві).

Розджя́пити, *v. a.* *Н.* 128. s. Роззявúти.

Роздивúти ся, -дивля́ти ся, sich genau umsehen, etw. genau betrachten; sich orientieren, s. Розглядáти ся.

Роздимáнчик, *m.* *Bein.* des Шарáфанчик.

Роздúмати, *v. a.* anfachen, +*М.*

Роздимúкати, -мúчити, *v. a.* zertrümmern, zerschmettern, *Пар.*

Роздирáти, *v. a.* s. Роздéрти.

Роздївáнє *n.* Auskleiden, *n.* *Ч.* V. 490.

Роздївáти, роздíти, *v. a.* auskleiden, entkleiden; 2) — грóші herausgeben, verschwenden; — ся sich auskleiden.

Роздíвчити, *v. a.* entjungfern.

Роздíйняти, (-мáти), *v. a.* aufmachen, ausbreiten (раменá), *ВБ.*

I. Рóзділ, -óлу, рóздол, *m.* Vertiefung, *f.* Thal, *n.* Bergschlucht, *f.* Bergpass, *m.* *Ш.*

II. Рóздїл, -ї́лу, *m.* Eintheilung, Abtheilung, *f.* Abschnitt, *m.* Capitel, *n.*

Рóздїлень, *m.* s. Роздїл II. *К.*

Роздíленє. *n.* Theilen, *n.* Theilung, Trennung, *f.*; 2) s. Рóзклад.

Роздїлúтва, роздїлúтов, *f.* Vertheilung, Influenz, *f.* *Пол.*

Роздїлúти, -дїля́ти, -дї́лювати, *v. a.* aus-, ver-, ein-, -theilen; trennen, absondern.

Рóздїлка, *f.* Abschnitt, Absatz, *m.* *Зг.*

Роздíльний, *a.* theilbar; trennbar.

Роздíльність, *f.* Theilbarkeit, *f.*

Роздїлóвий, *a.* Theilungs-, Abschnitt-. *Ог.*

Роздїля́ч, *m.* Austheiler, *m.*

Роздобáрити, *v. a.* s. Роздобýти, *Фр.*

Роздобáрювати, (-рив-), *v. n.* §. sich vertraut unterhalten, *I. C.* 90.

Роздобúти, *v. a.* s. Роздобýти, *В.*

Роздобúча, *f.* *Ч.* II. 251. s. Добúча.

Роздобрúти ся, роздобрíти, *v. n.* gut, besser werden; freigebig, leutselig werden, до когó von Güte u. Liebe zu jmdm auf einmal überströmen.

Роздобрýхати, *v. a.* in gute Laune bringen, gut stimmen; — ся in g. L. kommen, gut gelaunt werden.

Роздобувáльник, *m.* Erwerber, Beutemacher, Freibeuter, *m.* *К.* [d. v.

Роздобýдень, *m.* Abenteuerer, *m.* s.

Роздобýди, *pl.* Auftreiben, Aufbringen, *n.*; 2) Abenteuer, *pl.*

Роздобувáти, -бýти, *v. a.* aufbringen, auftreiben, ausfinden, erraffen, erbeuten, *К.*; hervorholen, -langen, herausziehen.

Роздобýтє, *n.* Beutemachen, *n.* *Зг.*

Роздобýтний, *a.* -пóхід *К.* Streifzug, Beutezug, *m.*

Роздобýток, -бýтку, *m.* Ausmittelung; Beute, *f.* Erbeuten, *n.*; Erwerb, *m.*

Роздóвбати, -дóвбувати, (-бую, -уєш), *v. a.* zerklauben, ausklauben, aushöhlen; auseinandernehmen; aufschroten.

Роздовжúти, *v. a.* verlängern, ausdehnen.

Роздовня́ка, *m. f.* *Н.* 128. s. Роззявля́ка.

Роздоймúти, *v. a.* auseinanderlegen, zerlegen.

Роздóлє, *n.* tiefe Höhlung; flaches niedrig gelegenes Land, freies Feld.

Роздомашнúти ся, sich einnisten, sich breit machen, *Т.*

Роздоптáти, -дóптувати, (-дóптую, -уєш), *v. a.* auseinandertreten, zertreten, zerstampfen, zerdrücken.

Роздóр, *m.* на — Zerreissen, *n.*; Zertrümmerung, *f.* *Ф.*; 2) Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* Zwist, *m.*

Роздóрний, *a.* zerreissend, zerspaltend, eine Spaltung verursachend, *К У*

Роздорóже, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*; *augm.* розрожúще, *Ф.*

Роздрáпати, -дрáпувати, (-áпую, -уєш), *v. a.* zerkratzen, zerfetzen, zerreissen; aufreiben.

Роздратувáти, *v. a.* reizen, aufbringen gegen jmdn; — себе *Пр.* VI. 547 seine Gier erregen, s. Begierde

steigern. [beginnen.

Роздрімати ся, zu schlummern

Роздроб. роздріб, gen. -оббу, m. Resolvieren, n. Resolvierung, Auflösung, f. (der Brüche &).

Роздробити, -дроблювати, v. a. zerstückeln, zerbröckeln; verkleinern;

Роздроблене, n. Zerstückelung, Zerbröckelung; Verkleinerung; Vereinzelung, f.

Роздробом, adv. partieenweise, theilweise.

Роздродити ся, gereizt, böse werden, worauf verbissen sein, *Кч.* 68.

Роздролити ся, wüthend, grausam werden, ergrimmen, *Пис.*

Роздроснути, -дроскати, v. a. aufritzen, *Пар.*

Роздротувати, -товувати, v. a die Drahtziehung abnehmen, entfernen.

Роздрочити, -очувати, v. a. nekken; böse, grimmig machen, aufbringen, erbittern; — ся aufgebracht, grimmig werden, launig werden, *Пис.*

Роздрух, m. Unruhe, f. Tumult, Aufruhr, m. Getümmel, n.

Роздрухати, v. a. aufwecken; aufmuntern; — ся wach, munter werden.

Роздрухотати, v. a. zerschmettern.

Роздувальничий, a. -жар Essenfeuer, n. [*Пис.*

Роздуванити. v. a. s. Розділити,

Роздувати, роздути, v. a. auseinanderblasen; — wehen, verwehen; 2) anfachen, anblasen; — ся gewaltig nach allen Seiten blasen, aufblasen, aufschwellen, sich aufheben.

Роздум, m. Vertiefung in Gedanken, Gedankenfülle, f. Sinnen, n. [n.

Роздума. f. *М.* Nachdenken, Erwägen,

Роздумати, роздумувати, (-мую, -уєш) v. a. nachsinnen, -denken; überlegen, erwägen, in Erwägung ziehen; sich besinnen, (— собі); — ся sich entschliessen.

Роздумка, f. Nachdenken, n. *Зг.*

Роздумкувати, v. a. *Зар.* dies u. jenes denken.

Роздумно, adv. *Кл.* bedenklich.

Роздумуване, n. s. Розгадуване.

Роздумувати, роздумати, v. a. s. Розгадувати &.

Роздумя, n. Bedenken; Wanken im Entschlusse, n. Aenderung des Entschlusses, f.

Роздусити, роздушувати, (-душую, -уєш), v. a. zerdrücken, zerquetschen.

Роздухван, m. Art weibl. Kleidung, *Ч.* V.668; *scherzh. Bein.* des Шарафан.

Роздушенька, f. *Ч.* V. 35. s. Душенька.

Роздягати, роздягнути, роздягти, v. a. aus-, entkleiden; — ся sich —, die Kleider ablegen. [den, n.

Роздягнене, роздягане, n. Auskleiden,

Роздякувати ся, sich bedanken; 2) von jmdm Abschied nehmen, *Пис.*

Роз'єдинити, -єдиничити, -єднати, -єднати, v. a. entzweien, verfeinden; — ся sich —.

Роз'єдиничений a. vereinzelt, *Кл.*

Роз'єднане, f. Entzweiung, f.

Роз'єм, m. Waffenstillstand, m.

Роз'ємець, m. *У.* Erlöser, Bezwinger, m. — неволї.

Роз'ємник, m. Schiedsmann, Schiedsrichter, Vermittler, m. *Ил.*

Роз'ємчий. a. disjunctiv, *Ган.*

Розерги, pl. s. Роз'игри.

Розета, f. Resede, f.; 2) Rosette, f.

Розжакувати, v. a. s. Розділити, *Ра.* I. 377.

Розжалити, (-люю, -юєш), розжалувати, v. a. rühren, zum Mitleid bewegen; — ся gerührt werden; sich erbarmen.

Розжалобити, v. a. wehmüthig stimmen, rühren; — ся *Н.* 91. sich heftig betrüben; viel klagen, bedauern.

Розжарити, -арювати, (-арюю, -юєш), v. a. glühend machen, entflammen; — ся, розжаріти, v. n. erglühen, glühen. [anfangen, viel scherzen.

Розжартувати ся, zu scherzen

Розжвакати, (-як-), v. a. zerbeissen, zerkauen.

Розжевріти, v. n. u. — ся, entglühen, erglühen, *Ш.* II. 217.

Розжегати, розжечи, (-ечй), v. a. anzünden; glühend machen, erhitzen, розжений, prtc. *К.* angezündet, glühend.

Розжерти, -ерати, v. a. zerfressen; auffressen; — ся (на кого) sehr wüthend werden; розжертий prtc. verbissen, *Лїр.*

Розжива, f. Gründung der Wirt-

schaft, *f. Кв.* II. 203.; 2) Geld zur Wirtschaftsanlage, Gründungscapital, *n.*

Розживáти ся, -жи́ти ся, sich bereichern, reich werden.

Рожи́вний, *a.* in voller Lebenskraft; von Gesundheit, von Stärke strotzend, *Зар.* [den rüstig anfangen.

Рожинáти ся, das Getreideschnei-

Розжиріти, *v. n.* fett, feist werden, *Кч.* 138. [res Leben.

Рожи́ток, *m. Ф.* freieres, leichte-

Розжовáти, -жувáти, -жу́ти, *v. a.* zerkauen; * kosten, kennen lernen, *Кч.* 397; 2) * = розтолкувáти.

Розжолобáти, *v. a.* zerstochern.

Рóззвук, *m.* Misslaut, Missklang, *m.*

Роззи́нки продавáти, *Н.* 205. d. Maul aufsperren, gaffen.

Роззирáти, — ся, s. Розглядáти &.

Рóззір, -óру, *m.* Anschauung, Beobachtung, *f. Коб.* [*Ст.*

Роззїхну́ти, *v. a.* (-пáщу) gähnen,

Роззли́днї, *pl.* sehr unglückliche Tage, s. Зли́днї. [den.

Роззлóбити ся, böse, boshaft wer-

Розізнавáти, (-знаю, -аéш), *v. a.* genau kennen lernen, forschen, *Кв.* I. 35. erkennen.

Роззнакóмити ся, gut, recht kennen lernen; bekannt werden.

Роззнáхур, *m. D. c.* 398. e. Gattung des Знáхур. [kelnden Augen.

Роззóристо-óкий, *a. Кл.* mit fun-

Роззубéлáти, *v. a.* entzäumen, s. Розховстáти.

Роззу́вало, *n.* Stiefelknecht, *m.*

Роззувáти, роззу́ти, *v. a.* (чóбіт &) u.— ся das Schuhwerk ausziehen, ablegen.

Роззухвáлити ся, frech werden, sich erfrechen.

Роззя́ва. роззявля́ка, *c.Н.*127. Maulaufsperrer, Gaffer, Maulaffe, *m.*

Роззяви́ти, роззявля́ти, (-зїв-), *v. a.* (рот), aufsperren, öffnen, maulaffen, das Maul aufreissen; — ся d. Maul aufreissen; sich öffnen.

Роззя́вка, *f.* Ringicula, *B.*

Роззя́тити, *v. a.* §. aufsperren.

Рóз'игри, *pl.* erster Tag in den St. Petersfasten, = Русалї *Н.*161.; recht lustiges Gastgelage, Zechen; Schäcken, *n*; 2) Quittspielen, *n.*

Розикéй, *m.* Ч. IV. 368?

Роз'имáти ся, роз'иму́ ся з кимóсь *Зг.* ich mache Frieden mit jmdm, scheide von jmdm friedlich.

Роз'имчáти, *v. a. М.* s. Рознéсти; verschwenden, vergeuden.

Рози́нок, *m.pl.* рози́нки, Rosinen, *pl.*

Роз'ирди́ти ся, geschwürig werden; sich entzünden.

Рóз'иск, *m.* Suchen, Aufsuchen, Untersuchen, *n.* Untersuchung, *f.* [forschen.

Роз'искáти, *v. a.* aufsuchen, aus-

Роз'и́скрений, *a.* funkelsprühend,

Рози́ця, *f. B.* Rosette, *f.* [*Фр.*

Розібгáти, *v. a.* auseinanderwälzen; aufdecken, aufmachen, öffnen; gerade biegen, ausbiegen, *Піс.*

Розібрáти, розбирáти, (-бер-), *v. a.* auseinandernehmen, zerlegen, zertheilen, -мéжи сéбе unter sich vertheilen; 2) auskleiden; — ся sich —; 3) zergliedern, prüfen; erfassen, begreifen; s. Розбирáти.

Розігнáти, розганя́ти, *v. a.* auseinandertreiben; verscheuchen; 2) — (кóнї) antreiben; — ся Anlauf nehmen, rennen.

Розігну́ти, розгинáти, *v. a.* gerade biegen; — ся sich aufrichten, *Ч.*IV. 137.

Розігрáти, роз'игрáти, розгривáти, *v. a.* spielen, durchspielen, quitt spielen; — ся recht ins Spielen hinein gerathen; 2) sich quitt spielen; 3) recht lustig, ausgelassen werden.

Рóз'їд, *pl.* рóз'їди, *dim.* рóз'їдки, *m.* vom Getreide in Garben & welches vom Vieh nicht ganz aufgefressen doch beschädigt ist.

Роз'їдáти, роз'їсти, *v. a.* zerfressen, zernagen; auffressen; — ся gierig fressen; * — на кóго auf jmdn sehr böse werden; gereizt, zornig werden *Мх.*

Розідобáти, *v. a.* s. Роздобу́ти.

Розідни́ти, *v. a.* s. Розденáти.

Розіждáний, *a. К.* verzweifelt.

Рóз'їзд, *m.* Wegfahren (an verschiedene Orte, in versch. Richtungen); Davonreiten, *n.* Abfahrt; 2) Trennung, *f.*

Роз'їзджáти, -їзди́ти, *v. a.* durchkreutzen, *Пар.* — ся an verschiedene Orte fahren od. reiten, sich trennen; hin u. her fahren od. reiten.

Розізли́ти, *v. a.* u. — ся, s. Розгнівати, — ся.

*

Розі́знане, *n.* Unterscheidung; Entscheidung, *f.*

Розізна́ти, *v. a.* unterscheiden, erkennen; erfahren; entscheiden; — ся erfahren, kennen lernen, *prtc.* розі́знаний bekannt; bekannt, vertraut gemacht, erfahren, urtheilsfähig, vernünftig (она́ еще́ не розі́знана та не знае що каза́ти); 2) розізна́ти ся з кимо́сь aufhören einander zu kennen, *К. Пс.* LXXIV. *Кч.* 233.

Розізріти ся, *Пар.* s. Розгля́нути ся.

Розійду́щий, *a. Кл.* auseinandergehend, herumirrend.

Розійти́ ся, auseinandergehen; sich trennen; § — з дити́ною s. Породи́ти; 2) bekannt werden, sich verbreiten (vom Gerücht &).

Розімни́-желі́зо, *m. ein Fabelw:* der das Eisen brechen u. kneten kann, *Иг.* 78.

Розімня́ти, -мя́ти, розмина́ти, *v.a.* zerquetschen, zerkneten, zerknütteln.

Розімча́ти, *v. a.* s. Рознести.

Розіпняти, розіпну́ти, *v. a.* s. Розстигну́ти.

Розіпріти, *v. n.* zersetzt werden, faulen, *Ф.*

Розі́р, -о́ру, (розо́р), *m.* Ruin, *n. Кр.*

Розі́рване, *n.* Zerreissen; Sprengen, *n.*

Розірва́ти, розрива́ти, *v. a.* auseinanderreissen, zerreissen, durchreissen; sprengen; 2) *кого́ jmdn zerstreuen; — ся reissen, entzweispringen; 2) sich zerstreuen, s. unterhalten.

Розірви́, *pl.* Zerwürfnis, *n.* на — zum verbissenen Trotz.

I. Розісла́ти, розсила́ти, *v. a.* ausschicken, hier u. dahin schicken, herumschicken; — ся herum-, ausgeschickt werden.

II. Розісла́ти, (-стла-), *v.a.* ausbreiten, *Ш.* II. 83.

Розісмі́я́ти, розсмі́я́ти, розсмі́ши́ти, *v. a.* zum Lachen bringen; — ся anfangen zu lachen, viel lachen.

Розісхну́ти ся, розсиха́ти ся, austrocknen, von Trockenheit bersten, auseinanderfallen.

Розісну́ти, розснува́ти, *v. a.* auffädeln.

Розісса́ти, розсиса́ти, *v.a.* aufsaugen.

Розітка́ти, розтика́ти, *v. a.* aufpfropfen, aufspünden, öffnen.

Роз'ї́хати, *v. a.* überfahren; — ся s. Роз'їзджа́ти ся.

Розкавалко́ване, *n.* Zerstückelung, *f.*

Розкавалкува́ти, *v.a.* zerstückeln.

Ро́зказ, *m.* Erzählung, *f.*; 2) Geheiss, *n.* Befehl, *m.*

Розказа́ти, -а́зувати, *v. a.* erzählen; 2) befehlen.

Ро́зказка, *f.* Gerede, *n. К.*

Розка́зник, *m. Кл.* Erzähler, *m.*; -иця, *f.* -in, *f. Вах.*

Ро́зказні, *pl.* Grillen, wunderliche Streiche, *pl.*

Розказня́, *f.* Plaudern, Geplauder, *n. Др.* s. Бала́канка; 2) Erzählung, *f. Мор.*

Розкака́рити, *v. a.* § ausbreiten (-ру́ки), *Фр.*

Ро́зкаль *f.* grosser Koth.

Розка́лений *partc. Р.* II. 84. glühend, glutvoll.

Розкали́ти, *v. a.* glühen (*v. a.*), glühend machen; 2) s. Відпусти́ти 3); — ся glühen (*v. n.*), glühend werden, g. sein.

Розкара́чити ся, (-ряч-) = роскра́чити ся, (-кріч-), die Füsse auseinanderspreizen.

Розкарукува́ти, *v. a.* auseinanderleimen.

Розка́т, *m.* Abschuss, Abhang, *m.*; 2) Bollwerk, Retranchement, *n.* С. II. 55. 148.

Розка́яне, *n.* Reue, Busse; Zerknirschung, *f.*

Розка́яти ся, bereuen, reuen, sich gereuen lassen.

Ро́зквас, *m.* Einsäuerungsmittel, Ferment, *n.* Sauerteig *m.*; s. Ро́зчин.

Розква́сити, *v. a.* dh ein Gährungsmittel zersetzen; 2) zu Brei schlagen.

Розквита́не, *n. Кч.* 71. Abrechnung, Quittierung, *f.*

Розквита́ти ся з кимо́сь, mit jmdm abrechnen, quitt werden.

Розквіта́ти ся, s. Розцвита́ти ся.

Розкві́тлий, *a.* s. Розцви́лий.

Розкерва́вити, *v. a.* s. Покерва́вити.

Розкере́нити, (-ри́нити), *v. a.* durcheinanderwühlen, in Unordnung bringen.

Ро́зкид, *m.* Ausbreitung, *f.* Umfang, Bereich, *m.*; н ро́зкид ausgespreizt, breit auseinandergestellt.

Розкида́ти. -и́дувати, розки́нути, *v. a.* auseinanderwerfen, umherwerfen, zerwühlen, zerstreuen; niederreissen -ха́ту; 2) verschwenden; — ся sich ausbreiten; 2) verschwenderisch sein.

Розки́нене, *n.* Zerstreuen, *n.*; Um-

sturz, *m*. Niederreissen, *n*.

Рóзкіл, *m*. Flügel, *pl*. am Агéл.

Рóзкіп, розскіп, *m*. *dim*. розкипець, s. Розщіп; 2) кінь пустивъ ся в — im Galopp, *B*.

Розкішнúй, *a*. wollüstig; 2) wonnig, ergötzlich, heiter, sehr angenehm; 3) üppig. [vant; Wollüstling, *n*.

Розкішнúк, *m*. Lebemann, Bonvi-

Розкíшниця, *f*. den Vergnügungen, der Genusssucht Ergebene, Wollüstige, *f*. *Не*.

Рóзклад, *m*. Zerlegen, *n*. Theilung, Analyse, Zersetzung; Anordnung, *f*. — подáтків Steuerumlage, *f*. Anschlag, *m*.

Розкладáти, -áсти, *v. a*. zerlegen; ausbreiten; theilen, analysieren; anordnen; -вáтру, огóнь. Feuer schüren; -ворóта auseinandernehmen, *B*.; — ся sich theilen; s. ausbreiten, entfalten; s. zersetzen.

Розклáдистий, *a*.*Cm*.s. Розлóгий.

Рóзкладка, *f*. *Др*. Zerlegen, *n*. Eintheilung, *f*.

Розклáдний, *a*. zerlegbar.

Розклеветáти, *v. a*. böswillige Gerüchte verbreiten; verleumden,anschwärzen. [stemmen, -reissen.

Розкленýти, *v. a*. auseinander-

Розклинúти, *v.a*. aufspreizen, *Пар*.

Розклýбити, *v. a*. aufrollen, *Пар*.

Розклювáти, *v. a*. aufpicken.

Розключúти, *v. a*. auftrennen, auflösen,*П.н*.5. [zausen,s.Розбýрити.*B*.

Розкодóвчити, (-куд-), *v. a*. zer-

Розкодóвчатий, *a*. struppig, *B*.

Розкóл, *m*. Spalte, *f*. Riss, *m*.; Spaltung, (in der Kirche), Ketzerei, Sekte, *f*.

Розкóлина, *dim*. розколúнка, *f*. Spalte, Kluft, *f*. Riss, *m*. *Ко*. 74. *М*. III. 67. *Н*. 295.

Розколисáти, (-лихáти), *v. a*. hin u. her schwingen, wiegen, schaukeln.

Розколíпини, *pl*. das лíплене der „гуски" zur Hochzeit, *Kol*. I. 313.

Розколóти, -кóлювати, *v. a*. spalten, aufstechen; — ся bersten, Risse bekommen.

Розколотúти, розколóчувати,*v. a*. einrühren, verrühren; einquirlen, s. Розбóвтати.

Розколýпати, *v. a*. s. Розлупáти.

Розкомáрити, *v. a*. aufsuchen, ausfinden, *Пар*.

Розкомір(д)зати, *v. a*. s. Розтóргати. [*Кв*.II.196;ersinnen,erdichten.

Розкомпонувáти, *v. a*. begreifen,

Рóзкон, *m*. der letzte Hauch, d. l. Athemzug, Sterbeseufzer, *m*. *Лїр*.

Рóзкоп, *m*. рóзкопка, *f*. Ausgraben, *n*. Ausgrabung, *f*.

Розкопáти, -óпувати, *v. a*. auseinandergraben; schleifen, abtragen.

Розкоренúти ся, (-корін-), tiefe Wurzel schlagen; sich ausbreiten; s. fortpflanzen.

Розкорінювати ся, fortwurzeln.

Розкоркувáти, -коркóвувати, *v. a*. aufpfropfen.

Розкóрпати, *v. a*. *Фр*. розкорпóлити.*v.a*.*Зг*.s.Роздобýти(mit Mühe).

Розкосúчити ся, den Blumenschmuck ablegen; * vom Flusse, der sich in Arme theilt.

Розкотúти, -кóчувати, *v. a*. auseinanderrollen; aufrollen, entrollen; — ся sich —. [рéчити ся.

Розкоторúти ся, † *Шар*. s. Попе-

Розкошелюб, *m*. *М*. III. 62. Wollüstling, Weichling, *m*. der Vergnügungssüchtige. [wuchern, *BB*.

Розкóшити ся. sich breit machen,

Розкóшичі, *pl*. *Н*. 264. *Reimw*. zu Покóшичі, s. Розкíшний.

Розкóшланий, (-шма-), *a*. *М*. II. 13. ungekämmt, zerzaust.

Розкошлáти, *v. a*. auseinanderbringen, zerzausen. [s. Розкíшний &.

Розкóшний, Розкóшник, -иця,

Розкошнúцтво, *n*. Luxus, *m*.

Розкошувáти, *v. n*. vergnügt, lustig, in Ueberfluss leben. [wegstehlen.

Розкрадáти, -áсти, *v. a*. (alles)

Розкрáжа, *f*. Wegstehlen, *n*.

Розкрáкати, *v. a*. auseinanderreissen, *Пар*. [109. sehr schönes Mädchen.

Розкрасавúця, *f* дївúця р. *Л*.

Розкрасúти, -ашáти, *v. a*. ausmalen, bemalen; illuminieren *Пар*.

Розкрáчити, -áчувати, *v. a*. auseinanderspreizen. [die Flügel ausbreiten.

Розкрúлити, -крúлювати, *v. a*.

Розкрúлле, *n*. Flugweite, *f*. *B*.

Розкрúти, розкривáти, *v. a*. aufdecken, abdecken, aufschlagen; — ся sich —, sich öffnen.

Розкришити, -ишувати, *v. a.* zerkrümmeln, zerbrechen, zerstückeln.

Розкробене, *n.* Zerschneiden, *n.*; 2) Zerreissung, *f.* Bruch, *m.*

Розкроїти, -краяти, -кробювати, *v. a.* zerschneiden.

Розкромити, *v. a.* auseinanderbringen, *Пар.*

Розкропити, *v. a.* nach allen Seiten hin besprengen.

Розкруте, *n.* s. Ужевка.

Розкрутити, -кручувати, *v. a.* aufdrehen; 2) — грошей aufbringen.

Розкублити ся, ein Nest anlegen, zu brüten anfangen.

Розкувати, -ковувати, *v. a.* auseinanderschlagen; entfesseln, die Ketten abnehmen, losschliessen.

Розкудкудакати ся, *von d. Henne:* „кудкудак" schreien; * § zu viel lärmen, kreischen, poltern.

Розкудлачити, розкудовчити, *v. a.* zerzausen, auseinanderzupfen; *prtc.* розкудовчений, struppig.

Розкудрявити, *v.a.*s.Розкудовчити.

Розкузьомити ся, weinen (v. Kindern) *Зап. В.* I. 42.

Розкуйдити, розкуєвдити, *v. a.* zerzausen, *P. v.* 253.

Розкукурічити ся, §. die Unschuld verlieren (v. e. Mädchen).

Розкульбачити, *v a.*s.Розсїдлати.

Розкумати ся, das Gevatterverhältnis (кум) aufgeben.

Роскуп, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розкупити, *v. a.* wegkaufen; vergreifen.

Розкурити, -курювати.*v.a.*-люльку anzünden, anrauchen; 2) *zerstäuben.

Розкурмедати, *v. a.* lösen, auseinanderlegen.

Розкусити, -кушувати, *v. a.* zer-, aufbeissen, durchbeissen; 2) — когось jmdm kennen lernen, *K.*

Розкутати, *v. a.* aufwindeln; enthüllen, aufschlagen; — ся sich ent hüllen, — s. entschleiern.

Розкушати,*v.a.*горівку = випити.

Розлабудати, *v. a.* mit Noth zu Stande bringen,aufbringen; s.Роздобути.

Розлагода, *f.* Entzweiung, *f.*

I. Розлад, *m.* Auflösung, Unordnung, *f.*; Missverhältnis, *n.* Misslaut, Missklang, *m.*; 2) Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*; Streit, Hader, *m.*

II. Розлад, *m.* Ebenmass, *m.* *Пар.*

Розладе, *n.* Zerwürfnis, *n.* Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.*

Розладити, *v. a.* verstimmen; — ся sich —; sich entzweien, auseinandergehen, sich zerschlagen.

Розладувати, *v. a.* abladen, abpacken, absacken.

Розлазити си, розлїзти ся, auseinanderkriechen; auseinandergehen; sich auftrennen; aufgehen.

Розлайдакувати ся, liederlich werden, Lumpenkerl w.

Розласувати ся, *Нс.* Geschmack an etw. finden.

Розлаяти, *v. a.* einen tüchtig ausschelten; heftig schmähen; — ся heftig zu schelten anfangen, sich zanken.

Розлеглий, *a.* entfernt; weit gedehnt, *Піс.*

Розлеглость, *f.* Entfernung, *f.* Raum *m.*

Роледащіти, *v. n.* s. Зледащіти.

Розлетїти ся, розлїтати ся, auseinanderfliegen, — stieben, sich zerstreuen; zerfallen; 2)insFliegen kommen.

Розлив, *m.* -ивань, *n.* Ausgiessen, Vergiessen, *n.*; 2) Uebertreten, Austreten eines Flusses, *n.* Ueberschwemmung, *f.*; 3) Ausbreitung, *f.* *K.*

Розливальщик, *m.* *Ke.* I. 128. Schenk, *m.*

Розливати, розлити, *v. a.* ausgiessen, vergiessen; 2) розливати *v. n.* u. — ся überlaufen, überfliessen, sich ergiessen, übertreten.

Розливний, *a.* *M.* III. 115. weit sich ergiessend.

Розлинути ся, s. Розлетїти ся.

Розлистати, *v. n.* Blätter sprossen lassen.

Розличальний, *a.* unterscheidbar, *Пол.*

Розличати, -ити, *v. a.* unterscheiden; auszeichnen; — ся sich —; 2) sich verlieren, verloren gehen, *Піс.*

Розличний, *a.* verschieden; mancherlei.

Розлїзлий, *a.* nachlässig, schlampig; schwach, nichtsnutzig.

Розлїк, *m.* Berechnung, *f.* Kostenüberschlag, *m.* *Под.*

Розлім, -ому, *m.* Bruch, *m.* Erbrechung, *f.* *Ф.*

Розлїнувати ся, faul werden.

Розлїчити, -їчувати, *v. a.* berechnen; ausrechnen; — ся sich berechnen, eine Rechnung abschliessen; sich mit jmdm abfinden, jmdn bezahlen.

Розлóга, *f.* Disjunction, *f.* *Ил.*

Розлóгий, розложистий, *a.* breit, ausgebreitet, sich weit ausbreitend, weit, ausgedehnt; розлóгий гóлос *Кч.* 248. von weitem Umfange.

Розлóгість, *f.* Ausdehnung, *f.*

Розлогóвина, *f.* *K.* freies u. weites Thal.

Розложúти, *v. a.* s. Розкладáти; -книжку aufschlagen: — ся таббром das Lager aufschlagen, beziehen.

Розлóжний, *a.* zerlegbar, Zerleg; 2) disjunctiv, *Ил.*

Розломáти, -йти, *v. a.* entzweibrechen, zerbrechen; einreissen, niederreissen.

Розльóпати, -льóпувати, -льопкáти, *v. a.* ausschütten, vergiessen.

Розлóпати ся,-лóпнути ся,bersten, zerplatzen, zerspringen.

Розлóскувати ся, erglänzen.

Розлýг, *m.pl.K V.*grosser,weiter,Луг.

Розлýка, *f.* Trennung; Scheidung, *f.* Abschied, *m.* Abschiednehmen, *n.*; 2) до -ки сказáти, klar, verständlich sagen.

Розлупáти, -йти, -ýпувати, *v. a.* spalten, aufspalten; aufmachen.

Розлучáти, -йти, -ýчувати, *v. a.* trennen, scheiden, absondern; — ся sich trennen, scheiden, — з світом abscheiden, verscheiden.

Розлучéн, *a.* на все *У.* auf Alles gefasst, entschlossen.

Розлýченька, *f. dim.* s. Розлýка.

Розлучíне, -ене, *n.* Trennen, Abtrennen *n.*

Розлýчка, *f.* Scheidewasser, *n.*

Розлýчний, *a.* trennbar; getrennt; 2) *Wgr.* 129. überzeugend, gewiss, klar; 3) gescheidt, gewandt; — *adv.* розлýчне, trennend, entfremdend; schnöde — говорúти *Б.*; -учно, getrennt, geschieden, abgesondert; 2) *Wgr.* klug, verständig, deutlich,klar, prägnant,(*Фр.*)

Розлýчник, (-лушн-), *m.* *Ч.* III. 140. der die Trennung, Scheidung verursacht, Liebestörer, *m*, der ein liebendes Paar zu trennen sucht; -ниця. *f.*

Рóзлюб, *m.* der Geliebte, *B.*

Розлюбéзний, *a.* *Ч.* 35. = Найлюбезнїйший, *superl.* zu Любéзний.

Розлюбúти, *v. a.* aufhören zu lieben, *Ш.* I. 401; 2) das liebende Paar trennen, *B.*; 3) s. Розкохáти.

Розлю́тити, *v. a.* jmdn böse machen, erbosen, aufbringen; — ся sich sehr erzürnen, aufgebracht werden, sich entrüsten; розлютóваний, *a.* *Ke.* II. 311. розлючений sehr zornig, aufgebracht; ergrimmt.

Розлютувáти, *v. a.* die Löthung abschmelzen; — ся losgehen.

Розлягáти ся, sich erstrecken, s. ausbreiten. [gestreckt.

Розля́глий, *a.* ausgebreitet, ausgestreckt.

Розмаéвий, *a.* mit üppigem Laub.

Розмазáти, -áзувати, *v. a.* auseinanderschmieren, aufschmieren; anstreichen; 2) verziehen (d. Kind).

Розмáзень, *m.*ein verzogenes Kind, *Фр.*

Розмáзливий, *a.* weichlich, weinerlich, *Фр.*

Розмаїтéнний, *a.* s. d. *f.*

Розмаїтий, *a.* s. Ріжний; розмаїтість, *f.* s. Ріжність.

Розмáй, *m.* Blüthe, *f.* розмáй -гáю, *vocat. poet.* grüner Laubhain; розмáй -зїлє, *n.* Art Zauberkraut; 2) Zerstreuung, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.* *Зак.*

Розмáйка, *f.* Verschwendung, Vergeudung; Schwelgerei, *f.* *Пс.*

Розмáйний, розмаїтий, *a.* *Ф.* (*Пр.* II. 43.) душка — reizend, holdselig.

Розмáйран, *m.* s. Майрáн.

Розмакáти, *v. n.* nass werden; aufweichen, weich werden, aufquellen.

Розманїжити ся, *Кух.* *Oc.* (61) XI. 15. Lust bekommen u. sich drollig geberden, gebahren.

Розмарúн, *m.* -марія, *f.* gemeiner Rosmarin, (Rosmarinus officinalis),*Вол.*

Розмарнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden, aufschwelgen.

Розмастúти, -мáщувати, *v. a.* s. Розмазáти.

Рóзмах, *m.* Schwung, *m.* — крил Flugweite, *f.*; 2) Ausschlag, *m.* Elongation, *f.* Anlauf, *m.*

Розмахáти, -мáхувати, -махнýти, (-махв- *АД.* I. 59), *v. a.* auseinanderschwingen; -stöbern, zerstreuen, verwehen *Ш.* I.2.; schwenken; — ся sich in schwingende Bewegung setzen; ausholen.

Розмáцати, *v.a.* betasten, umtasten.

Розмáяти, *v. a.* *Me.* 85. auseinandertreiben; 2) vergeuden.

Розмеже, *n.* Scheidewand, Abgrenzung, Demarkation, *f.*; 2) Urkunde davon.
Розмежити, -межовувати, *v. a.* ausmessen, ausmarken, durch Raine abgrenzen.
Розмежний, *a.* *Кл.* -а година grenzend, epochemachend.
Розмервити, *v. a.* zermalmen, dh Zermalmung zerstieben machen.
Розмести, -мітати, *v. a.* auseinanderfegen.
Розмескати, -мецк-, *v. a.* zermalmen, zerdrücken, zertreten, *B.*
Розметати, *v. a.* s. Розкинути.
Розметикувати, *v. a.* собі s. Розміркувати.
Розметнути ся, sich ausbreiten, *Cm.*
Розмивати, -мити, *v. a.* abspülen, wegspülen, ausspülen; unterwühlen, wegschwemmen.
Розмивки, *pl.* Cerimonie des Waschens u. der Reinigung einer Wöchnerin, *Марк.* 90.
Розмикати, *v. a.* öffnen, aufmachen (d. Schloss); — ся sich —.
Розмилище, *Me.* 431?
Розмилосердовати ся, (-ердити-), barmherzig werden.
Розмилувати, *v. a.* *BE.* sehr verliebt machen; — ся sich verlieben.
I. Розминати, *v. a.* s. Розімняти.
II. Розминати ся, -минути ся з ким jmdn verfehlen, nicht antreffen, mit jmdm nicht zusammenkommen; abweichen; 2) — гроші ist fort, weg.
Розмир, *m.* *Ко.* 238. Waffenstillstand, *m.*; 2)— з ким Zerwürfnis, Fehde, Feindschaft, *f.* *K.*
Розмисл, *m.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, Bedenken, Erwägen, Besinnen, *n.* Bedacht, *m.* *H.* 113.
Розмислений, *a.* einer der schnell seine Gedanken, s. Meinung ändert, verwirft, *Фр.*
Розмислити, розмишляти, *v. a.* u. -шляти ся, bedenken, erwägen.
Розмїздрити, *v. a.* zerquetschen.
Розмізкувати, *v. a.* lösen (-питане), entscheiden, *Cm.*
Розмін, *m.* Auswechslung, *f.* *Пар.*
Розміняти, *v. a.* umtauschen; wechseln, -гроші.
Розмір, *m.* Ausmessung, Vermessung, Abmessung, *f.*; 2) Mass, *n.* Massgabe, *f.* Verhältnis, *n.* Proportion, Dimension, *f.* Symmetrie, *f.*; Umfang; *m.* Ausdehnung, *f.*; 3) Rhythmus, *m.* (von Versen), Sylbenmass, *n.*; 4) Mahlmetze, Müllermassel, *f.* *K.* II. 45. *D. c.* 182.
Розміряти, -мірювати, *v. a.* ausmessen, abmessen.
Розмірковане, *n.* Ermessen, *n.* Beherzigung, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung, *f.*
Розміркувати, -ковувати, *v. a.* ermessen; beherzigen, überlegen.
Розмірний, *a.* gleichmässig, ebenmässig, symmetrisch; *adv.* -но verhältnismässig, *B.*
Розмірність, *f.* Ebenmass, *n.* Symmetrie, *f.*
Розмісити, -мішувати, *v. a.* gut untereinanderkneten, -treten; zerkneten (тїсто, глину &).
Розмістити, -міщувати, *v. a.* an verschiedene Stellen setzen, da u. dorthin stellen od. setzen.
Розмітка, *f.* Zerstreuungslinse, *f.*
Розмітнути, *v. a.* einschleudern, *Пар.*
Розмітувати, -метати, *v. a.* s. Розкидати.
Розмішати, -мішувати, *v. a.* einrühren, umrühren; untereinandermischen.
Розміщене, *n.* s. Розставка.
Розміщити, *v. a.* zerkneten, zertreten.
Розмногий, *a.* *W.* mehrend.
Розмножене, *n.* Vermehrung, Vervielfältigung; Fortpflanzung, *n.*
Розмножний, *a.* Vermehrungs-, *B.*
Розмова, *f.* Gespräch, *n.* Discurs, *m.* Stelldichein, *n.* Plaudereien, *pl.*
Розмовини, *pl.* *ГБ.* Gespräch, *n.*
Розмовляти, *v. a.* u. — ся, розмовити ся з кимось sprechen, sich unterhalten, sich unterreden; розмовляти, -ити кого, кому jmdn trösten, aufrichten.
Розмовний, *a.* Gesprächs-, der gewöhnlichen Sprache geh; gewöhnlich; *Hc.* gesprächig, gern sprechend; — склад Conversations — *ОП.*; -е вікно Sprachfenster, Sprachgitter, *n.* *Пар.* -а кімната Sprachzimmer, *n.*
Розмога, *f.* Macht, Wucht, *f.* *У.*
Розмолоти, розмелювати, *v. a.* zermahlen.
Розмолотити, *v. a.* zerdreschen; zerschlagen.
Розморгати ся, — до дївчат zu blinzeln anfangen.
Розморити, *v. a.* s. Морити, Заморити.

Розмóрщити, *v. a.* die Falten, die Runzeln ausmachen, glatt streichen; — ся wieder glatt werden, sich entrunzeln.

Розмотáти, розмóтувати, *v. a.* abwickeln, aufhaspeln, aufweben, loswe ben; — ся sich loswickeln, losgehen.

Розмотýзувати, -тýзити, *v. a.* die Schnüre lösen, losbinden. *Н.* 200.

Розмочи́ти, розмóчувати, *v. a.* auf-, einweichen; — ся, розмóкнути, *v. n.* erweicht, aufgeweicht, durchweicht werden. [wühlen, zerwühlen, auswühlen.

Розмýлити, розмулювати, *v. a.*

Розмурувáти, розмурóвувати, *v. a.* die Mauer auseinandernehmen; 2) aus der Vermauerung jmdn heben.

Розмягчи́ти, *v.a.* erweichen, weich machen; — ся, розмя́кнути (*v. n.*), erweicht werden, sich erweichen.

Розмя́зґати, *v. a.* zerquetschen.

Розмя́вдрити, *v. a.* zerschlagen, zersplittern, *Пар.* [(-óцк).

Розмя́цкати, *v. a.* s. Розмéскати,

Рознь, *f. Н.* 49?

Рознедýжати ся, s. Розболíти ся.

Рознемочи́ ся, -мігти́ ся, *Кч.* 133. krank werden.

Рознéсти, розносúти, -óшувати, *v. a.* auseinandertragen; herumtragen; zerstreuen; verbreiten, aussprengen; 2) zerreissen, zerstören, vernichten, zerschmettern, umbringen; verthun, verschwenden; — ся herumgetragen werden; sich verbreiten, s. aus-, &; розносúло когó з кимóсь *Кв.* I. 18. jmd gibt sich viel mit einem zu schaffen.

Рознехáти, *v. n.* aufhören; ablassen; — ся sich trennen.

Рознивáти ся, verfallen, verwahrlost sein, *У.*

Рóзний, *a.* s. Ріжний, *Пiс.*

Рóзниця, *f. Кн.* s. Ріжни́ця, Differenz, *f.* (in d. Mathem.); у рóзницю, *Ос.* (61) IX. 177. einzeln, en detail.

Розні́жити, *v. a.* verzärteln, verweichlichen; — ся, sich v., sich v., zart gestimmt sein.

Рознїти́ти, *v. a.* — огóнь Feuer anmachen, anzünden, entflammen.

Рознокольóрний, *a.* von verschiedener Farbe, *Пiс.* [dener Farbe, bunt.

Розномáстий, *a.* von verschie-

Рознооќий, *a.* mit triefenden Augen.

Рознóсець, розносúтель, *m.* Herumträger, Colporteur, *m. Пар.*

Рознóція, *f.* s. Різнóція *Пiс.*

Рознá, *f.* Missverständnis, *n.* Zwist, *m.* Uneinigkeit, *f.*

Рознáти, *v. a.* trennen, *Ш.* I. 50.

Рознáтий, *a.* -а вóлоть *В.* allseitswendig. [schnüffeln, *Кч.* 131.

Рознюхати, *v. a.* auswittern, aus-

Розови́й, *a.* Rosen-; rosenfarbig, rosenfarben. [*Зг.*

Роз'одежи́ти ся, sich auskleiden,

Роз'одíти, — ся s. Роздягáти &;

Розодíтий, *a.* раз- *Пр.* V. 414. schön gekleidet.

Розозли́ти, *v. a.* когóсь jmdn böse machen, aufbringen, когóсь на когóсь *К.* jmdn gegen jmdn aufbringen, jmds Hass wecken; — ся böse, bösartig werden.

Роз'окромáти, роз'окрóмити, *v.a.* absondern, separieren; — ся sich—.

Роз'онáчити, *v. a.* gänzlich umändern. [ten, verkommen.

Розопсíти, *v. n. Кч.* 108. entar-

Розóр, *m. Кв.* II. 222. *У. К.* Zerstörung, Zertrümmerung, Verwüstung, Ruin; Verwirrung, *f.*

Роз'орáти, -óрювати, *v. a.* auseinander-, darüberhin pflügen u. dadh ebnen, durchpflügen, durchackern, umpflügen; — ся beim Pflügen auseinanderfallen. [schwender, *m. Кв.* II. 25.

Розорúтель, *m.* Zerstörer; Ver-

Розорáти, розорúти, *v. a. Ме.* 262. zerstören, vernichten, ruinieren.

Роз'охоти́ти, -охóчувати, *v. a.* lustig machen, eine heftige Lust erwecken; — ся, lustig werden, Lust bekommen, sich sehr sehnen (— до чогó — nach etw.).

Розпадáти ся, розпáсти ся, auseinanderfallen, zerfallen; Risse bekommen, bersten; 2) — над ким, над чим um jmdn, etw. sehr besorgt sein, sehr sorgen für-.

Розпáдно, *adv.* leidenschaftlich, *Лїр.*

Розпáдок, *m.* Verfall, Fall, *m.* Ruin, *f. Мл.* theilung, *f.*

Розпайкóване, -йóване, *n.* Zer-

Рóзпáл, (*d.* рóзпалок), *m.* s. Підпáл 1) 2); 2) Hitze, *f.* на самíм розпáлї in der Hitze, auf dem Höhe-

punkte, *Ст.*

Розпалáти ся, auflodern, entbrennen, *Ш.* I. 106.

Розпáлене, *n.* Entzünden, *n.*; Erhitzung; Entzündung *f.*; 2) Ergrimmen, *n.*

Розпáлина, *f. М.* II. 159 Riss, *m.* Kluft, *f.*

Розпалинúчити, *v. a.* aufquetschen, *Пар.*

Розпалúти, розпáлювати, розпаляти, *v. a.* anzünden, Feuer anmachen; anfeuern, entflammen; glühend heiss machen; — ся sich erhitzen, erglühen; entbrennen, heftig, hitzig, heiss werden.

Розпáльний, *a.* entzündbar, entzündlich.

Рóзпалок, -алка, *m.* s. Розпáл; на — zum leichten Anzünden, Feuermachen.

Розпамятáти, -мятувати, *v. a.* überdenken, dhdenken, Betrachtungen anstellen.

Розпамятуване, *n.* Nachdenken, *n.* Beschaulichkeit, *f. ВБ.*

Розпанáхати, *v. a.* auseinanderstossen, zerfleischen, zerfetzen, in kleine Stücke reissen, *Ш.* II. 11.

Розпáплати, *v. a.* ausplappern.

Розпáрити, -áрювати, *v. a.* durchwärmen, weich werden lassen; — ся sich —.

Рóзпас, *m.* Wohlbeleibtheit, *f.*

Розпасáти, розпáсти, *v. a.* gut weiden, nähren; — ся wohlbeleibt, fett werden.

Розпáтлати, *v. a.* zerzausen.

Розпатрóшити, *v. a.* s. Розбúти. *Пис.*

Розпатякати ся, *Кв.* II. 41 s. Патякати.

Розпахáти, *v. a.* s. Роз'орáти.

Розпахнýти, *v. a.* aufreissen. *Фр.*

Рóзпач, *m. М.* II. 43. Verzweiflung, *f.*

Розпáчливий, *a.* verzweifelnd, verzweifelt, *М.* II. 145.

Розпáчний, *a. Ст.* verzweifelnd, der Verzweiflung.

Розпаювáти, *v. a.* s. Розділúти.

Розпелéшити, -éхати, *v. a.* s. Розпáтлати.

Розперáти, розпéрти, *v. a.* auseinanderpressen, -dehnen, -spreizen; 2) aufblasen, aufblähen; — ся sich breit machen, s. spreizen.

Розперезáти, -рéзувати, (-різ-), *v. a.* aufgürten, losgürten, den Gurt auflösen; — ся sich aufgürten, den Gürtel ablegen.

Розпéрка, *f.* Federbuschpolyp, *m.* (Alcyonella). *В.*

Рóзпести, *pl.* Verzärtelung, Verhätschelung, *f. Ф.*

Розпестúти, розпéщувати, *v. a.* verzärteln, verhätscheln, verweichlichen.

Розпетлéшити ся, s. Розхрíстати ся.

Розпечáтане, *n.* Entsiegelung, *f.*

Розпечáтати, -чáтувати, *v. a.* entsiegeln, das Siegel aufbrechen.

Розпечú, розпікáти, *v. a.* erhitzen, glühend heiss machen; — ся glühend heiss werden.

Розпивáти ся, розпúти ся, sich dem Trunke ergeben.

Розпилúти, розпилювáти, *v. a.* zerfeilen, zersägen, durchsägen.

Розпúнане, *n.* Ausspannen; 2) Aufknüpfen, *n.*; Kreuzigung, *f.*

Розпинáтель, *m.* der welcher kreuzigt, Marterer, *m. Ш.* II. 167. Peiniger, Quäler, *m.*

Розпинáти, розпяти, *v. a.* aufhefteln; 2) aus-, spannen; 3) kreuzigen.

Розпиндючити, *v. a. Ст.?*

Розпúрснути ся, auseinanderstieben, -laufen.

Розпúрхлий, *a.* locker.

Рóзпис, *m.* Verzeichnis, Register, Inventar, *n.*; Beschreibung, *f.*

Рóзпись, *f.* Circular, Rundschreiben, *n.*

Розписáти, -пúсувати, *v. a.* ausschreiben, anbefehlen, bekannt machen; 2) anstreichen, malen, — писанкú &; — дíти unter die Kinder das Vermögen verschreiben, vertheilen; — ся den Empfang bescheinigen, quittieren; sich schriftl. verpflichten; 2) recht ins Schreiben kommen.

Рóзпит, *m.* Nachfragen, *n.* Nachfrage, Erfragung, *f. pl.* -ти, *Ст.* на рóзпити бігати, um zu fragen, um sich zu erkundigen.

Розпитáти, розпúтувати, *v. a.* u. — ся, aus-, nachfragen, ausforschen, sich erkundigen, auskundschaften.

Рóзпитки, *pl. Кв.* I. 94. Nachfragen, *n* Erkundigung, *f.*

Розпихáгора, *m.* ein Fabelw.: einer der Berge stürzen u. wälzen kann, *Ит.* 78.

Розпихáти, -розіпхáти, *v. a.* auseinanderstossen; hie u. da stellen.

Розпишнúти ся, stolz, prächtig aufblühen.

Розпізна́ти, розпізнава́ти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, prüfen; unterscheiden; *sbst.* розпізнане, *n.* Erkenntnis, *f.* [aufwindeln; enthüllen, *Пар.*

Розпіли́ти, *v. a.* ab-, aufwickeln;

Ро́зпір, -о́ру, der Schlitz am Kleide.

Ро́зпірка, *f.* s. Ро́зпір; 2) Querband der чепи́ги, *n.*

Розпісте́рти, *v.a.*s. Розпросте́рти.

Розпістува́ти, *v. a.* s. Пістува́ти.

Розпла́ва, *f.* Fluss, *m.* (beim Schmelzen); Fritte, *f.*

Розпла́вити, *v. a.* schmelzen, emaillieren, *Пар.* — ся zerrinnen, schmelzen (*v. n.*).

Розпла́вний, *a.* emaillen.

Розпла́вник, *m.* Schmelzer; Emailleur, *m.* [kriechend, *B.*

Розпла́зний, *a.* sich schlängelnd,

Розпла́їти ся, sich zu einem Wege, zu einer Bahn öffnen, s. aufthun, *Зар.*

Розпла́кати ся, in Thränen ausbrechen, zu weinen anfangen.

Розпластати, *v.a.* ausbreiten, кри́ла; — ся sich —.

Розпла́та, *dim.* розпла́тка, *f.* Bezahlung, Auszahlung, *f.*

Розплатати, *v. a.* der Länge nach zerspalten, aufschlitzen; — ся zerspalten, aufgeschlitzt werden; 2) *P.* II. 126. sich ausstrecken, *D. c.* 302. s. Розпласта́ти ся.

Розплати́ти, розпла́чувати, *v. a.* versch. Schulden abtragen, bezahlen; — ся sich mit jmdm abfinden, jmdm die Schuld bezahlen, jmdn befriedigen, bezahlen. [ge, *pl.* (Dialypetalae).

Розплато́чнї, *pl.* Freikronblätteri-

Розпла́щити, *v. a.* *pol.* flach machen, plattschlagen. [quetschen.

Розпле́скати, *v. a.* abplatten; zer-

Розпли́ва, *f.* Seitenabfluss, *f.*

Розплива́ти ся, розпли́сти ся, auseinanderschwimmen, -fliessen; zerfliessen, zergehen. [bar.

Розпливча́стий, *a.*elastisch, dehn-

Ро́зплід, -о́ду, *m.* Fortpflanzung; Vermehrung, *f.* *Пу.* *Фр.*

Ро́зпліт, *m.* розплі́тане, *n.* Auf flechten, *n.* ко́си пусти́ти на — frei lassen *Ф.*

Розпліта́ти, розпле́сти. *v. a.* das Geflecht lösen, aufflechten; — ся die Haarflechten lösen, sich aufflechten.

Розпло́дити, розпло́джувати, *v. a.* fortpflanzen, vermehren.

Розпло́док, *m.* розпло́джене, *n.* Fortpflanzung, *f.* Vermehren, *n*; Same; Fasel, *m.*

Розпльо́нтати, *v. a.* s. Розпу́тати.

Ро́зплощ, *m.* Flachkoralle, *f.* (Explanaria), *B.*

Розпло́щене, *n.* *Зг.* (*Пр.* II. 67) Zertheilung und dann Incarnation (вопло́щене) einzelner Theile besonders.

Розплу́га, *f.* *Гн.* 64. offene Furche, Beetfurche, Ausstreiche; Pflugfurche, *f.*

Розплу́тати, *v. a.* abwickeln, entwirren, aufknüpfen *Cm.* [Рознеха́ти ся.

Розплюва́ти ся, з кимось, *Cm.* s.

Розпо́взувати ся, розповзти́ ся, auseinanderkriechen.

Розпови́ти, розповива́ти, *v. a.* auseinander-, herauswickeln, -windeln (aus den Windeln).

Ро́зповідь, *f.* *Кн.* *ОП.* ро́зповідок, *m.* розпові́данка, *f.* *Cm.* Erzählung, *f.*

Розповіда́ти, розпові́сти, *v. a.* erzählen, melden; auseinandersetzen, erörtern. [sich entfalten, *M.*

Розповни́ти ся, in ganzer Fülle

Розповнї́ти, *v. n.* von Fülle strotzen, triefen, *Макс.* [breitung, *f.*

Розповсю́джуване, *n.* *Кн.* Ver-

Розповсю́дити, -дни́ти, *v. a.* verbreiten; — ся sich —. [Verbreitung.

Розповсю́днене *n.* *B.* allgemeine

Розповяза́ти, *v. a.* -го́лову, (u. — ся) das Haupt von einer Haube & befreien, entblössen, den Kopfband aufwickeln. [ten, schimpfen, *Зап.* I. 42.

Розпозерни́ти ся, einander schel-

Розпої́ти, *v. a.* ablöthen, *Пар.*

Розполага́ти, *v. a.* *H.* 2. *gr.* walten, regieren, verfügen.

Розпо́ле, *n.* *Зар.* *Веч.* I. 119.?

Розполо́г, *m.* Auseinandersetzung, *f.* Plan, *m.* +*M.*

Розполо́га, *f.*Disposition, *f.* — ра́ти, Ratentheilung, *f.* *Pa.* I. 373.

Розполо́жене, *n.* розполо́га, *f.* (*Др.*) Stellung, Lage, Einrichtung, *f.* Zustand, *m.* Construction, *f.* Verfügung, Anordnung; 2) Neigung, *f.* Hang, *m.* -ду́ха Gemüthsstimmung, *f.*

*

Розполо́жений, *a.* eingerichtet; gestellt; disponiert.

Розполока́ти, *v. a.* mit Wasser verdünnen, auflösen; 2) wegspülen, ausspülen. [durch-,ausspülen,durchwaschen.

Розполосну́ти, розполоска́ти,*v.a.*

Розполоши́ти, розполо́шувати, *v. a.* verscheuchen, verjagen; zerstreuen; *sbst.* розполо́шене,*n.*Verscheuchung, Verjagnng, *f.*

Розпомоча́ти, *v. a.* *Ч.* IV. 126.?

Розпопа́дний, *a.* s. Запопа́дний.

Розпопелі́ти,*v.n.* *Фр.*s. Спопелі́ти.

Розпо́рина, *f.* s. Ро́зпір.

Розпоро́ти, розпо́рювати, *v. a.* auftrennen, aufschlitzen. [ся zerstieben.

Розпороши́ти,*v. a.* zerstäuben; —

Розпо́рпувати, (-па́рп-), *v. a.* auseinanderscharren. (*Фр.*).

Розпо́рський,*a. a. m.*Haderlump,*m.*

Розпо́рснути,*v. n.* *B.* zerbrechen.

Розворяджа́ти, -я́джувати, -ди́ти, *v. a.* verfügen, anordnen, Anstalten treffen; disponieren; — ся sich einrichten u. d. vor. *P.* I. 80.

Розпоряди́мий, *a.* disponibel.

Розпоряди́мість, *f.* Verfügung, *f.*

Розпорядко́ване, *n.* Anordnung, *f.*; 2) Desorganisation, *f.* *Др. adj.* розпорядко́ваний, desorganisiert, *Др.*

Розпорядкува́ти, *v. a.* anordnen.

Розпоря́дник, *m.* Ordner, Verwalter, Leiter, *m.* +*M. Пу.*

Розпоря́док, *m.* Anordnung, Massregel, Ordnung, Art u. Weise, *f.* *C.* II. 156. 178. -роби́ти, дава́ти; Verwaltung, Leitung, *f.* *pl.* Angelegenheiten, Sachen, *pl.* *C.* II. 131.

Розпоста́вити, *v. a.* herumstellen.

Розпотво́рити,*v.a.*s. Спотво́рити.

Розпотро́шити, -тру́ш-, *v. a.* ausweiden.

Розпоча́те, *n.* Beginn, Anfang, *m.*

Розпоча́ти, розпочина́ти, *v. a.* beginnen, anfangen, anheben, s. Поча́ти.

Розпо́чин, *m.*Beginn,*m.*; Initiative,*f.*

Розпо́чинок, *m.* *Cm.* Vorhaben, Beginnen, *n.*

Розпояса́ти, s. Розпереза́ти.

Ро́зпра, *f.* Fehde, Feindschaft, *f.* Händel, *pl.*

Розпра́ва, *f.* Abhandlung, Dissertation, *f.*; 2) Debatte, -судова́ gerichtliche Verhandlung, *f.*; 3) Entscheidung; Rechnung,*f.*; 4)*Гол.*Scheidung, Ehescheidung, *f.*; b) Scheidungsurkunde, *f.*

Розпра́вити, розправля́ти, *v. a.* wieder gerade machen; ebnen, auseinanderlegen; auseinandertrennen; öffnen; -кри́ла ausbreiten *Мор.*; 2) verdünnen, auflösen, zersetzen, *Пар.*; 3) розправля́ти umständlich reden, (u. schreiben), abhandeln, disputieren; — ся sich — — 1) 2); 2) — з ким mit jmdm etw. abmachen, fertig werden, *P.* 1. 12; *b*) sich scheiden.

Розпреді́ли́ти, розпреді́лювати, *v. a.* vertheilen u. bestimmen *ГБ.*

Розпри́ндити ся, sich breit, gross machen, hoffärtig, ausgelassen werden *C.* I. 55.

Ро́зприска, (-іска), *f.* s. Ра́спра.

Розпрова́дити, розпрова́джувати, *v. a.* auseinanderführen s. Розводи́ти, розве́сти; 2) -воло́ся s.Розчеса́ти.

Розпрогані́ти, *v. a.* -дїру́ das Loch mit grösserem Bohrer ausweiten.

Розпро́даж, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розпро́дати, розпро́дувати, *v. a.* verkaufen, ausverkaufen, veräussern.

Розпро́с, *m.* Befragen, *n.* Frage, Untersuchung, *f.*

Розпроси́ти ся, *Л.* 109. ausfragen.

Розпрости́ране, *n.*Ausbreiten,Erweitern, *n.* Ausbreitung; Fortpflanzung,*f.*

Розпростира́ти, розпросте́рти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, erweitern — ся sich —.

Розпрости́ти ся, sich versöhnen.

Розпростоволо́сити, *v. a.* die Kopfbedeckung wegreissen, entfernen u. dadh das Haupt entblössen.

Розпросто́р, *m.* *Под.* -о́рене, *n.* Verbreitung, *f.*

Розпросто́рити, *v. a.* ausbreiten; — ся, розпросто́рювати ся, sich ausbreiten, s. erweitern; um sich greifen.

Розпросторо́нене, *n.* Ausbreitung, *f.* Ausbreiten, *n.* [Abschied, *m.*

Розпро́щане, *n.* Verabschiedung, *f.*

Розпроща́ти ся, sich verabschieden, Abschied von jmd nehmen.

Розпро́щене, *n.* s. Опро́щене.

Розпру́га, *f.* Spannung, Entzweiung; Kluft, *f.* *Кн.*

Розпру́жний, *a.* dehnbar. s. Пружисто-плинний.
Розпру́жність, *f.* Ausdehnbarkeit, *f.* [herausspannen; — ся sich —.
Розпрягчи́, розпряга́ти, *v. a.* aus-,
Розпряда́ти, *v. a.* auflösen (das Gesponnene). [— ся sich —.
Розпряди́вювати, *v.a.* aufdrehen;
Ро́зпряска, *f.* Entzweiung, *f.*
Розпсьо́ти́ти ся, §. auf den Hund kommen, herabkommen.
Розпу́дити, розпу́джувати, *v. a.* auseinandertreiben, verscheuchen, s. Розігна́ти. [я́ти ся zum Bersten.
Ро́зпук, *m.* до розпу́ку ї́сти, сьмі-
Розпу́ка, *f.* Verzweiflung, *f.*
Розпука́ти ся, розпу́кувати ся. розпу́кнути ся, zerplatzen, springen, bersten, reissen; 2) aufbrechen, sich öffnen, sprossen, (v. Knospen, Blumen); 3)— над ким, -чим, sich grämen, verzweifeln; *sbst.* розпу́кнене, *n.* Bersten, *n.*
Розпу́клий, *a.* * s. Ки́лавий.
Розпу́клина, *f.* Kluft, Erdkluft, Erdspalte, *f.* [de Blume, Blütenknospe, *f.*
Розпу́ковка, *f.* die sich entfalten-
Розпундю́чити ся, sich breit machen, *He.*
Ро́зпуск, *m.* Lösung, Auflösung, *f.* *Под.*; 2) Verziehung, *f.* (der Kinder &) Schwäche gegen jmdn s. Ро́зпуст.
Розпуска́ти, розпусти́ти, *v. a.* entlassen; reducieren; 2) verbreiten; zerlassen, auflösen, verdünnen, anmischen; розпусти́ти шкі́ру, in kleinere Stücke schneiden, *B.* — ся sich auflösen &; 2) liederlich werden, ausschweifen; *prtc.* розпуще́ний, ausgelassen &; 2) flüssig.
Ро́зпуст, -у, *m.* Willfährigkeit, *f.* — да́ти alles erlauben; 2) Ehescheidung, *f.*
Розпу́ста, *f.* Zügellosigkeit, Ausgelassenheit, Ausschweifung, Liederlichkeit, *f.* Uebermuth, *m.*
Розпу́ство, *n.* s. d. v. *Др.*
Розпу́стка, *f.* s. Розто́па, *Пар.*; 2) Art Osterspiel der Mädchen, *Kol.* I. 153.
Розпу́стний, *a.* auflösbar; 2) liederlich; muthwillig; übermüthig, frech.
Розпу́стник, *m.* ein ausgelassener, ausschweifender Mensch, Wüstling, Wollüstling, *m.*

Розпу́стність, *f.* Unzüchtigkeit, *f.*
Розпустува́ти, *v. n.* ausgelassen, zügellos sein, liederlich, ausschweifend leben.
Розпу́тати, розпу́тувати, *v. a.* auseinanderwickeln; entfesseln, frei machen; — ся sich losmachen; auseinandergewickelt werden.
Розпутнича́ти, *v. n.* *Под.* liederliches Leben führen. [losigkeit, *f.* *K.*
Розпу́тні́сть. Liederlichkeit; Scham-
Розпу́тно, *adv.* verschwenderisch.
Розпу́ство, *n.* *Кн.* sittliche Verkommenheit, Entartung, *f.* Fall, *m.*; 2) *C.* II. 179. Irrweg, *m.*; Verbrechen, *n.*
Розпу́те, (-тте, -тя), *n.* Scheideweg, Kreuzweg, Irrweg, *m.*; — собі́ яке́ да́ти *Зар.* sich einen Ausweg finden, s. Rath schaffen, s. helfen; 2) schlechter Weg; die Jahreszeit wo die Wege schlecht sind, *P.* II. 193.
Розпуча́ти, *v. n.* *Ф.* verzweifeln.
Розпу́чина, *f.* geborstener Riss, *B.*; Spalte, *f.*
Розпучи́ти, *v. a.* s. Пропучи́ти.
Розпучли́вий, *a.* verzweifelt, *B.*
Розпу́чний, *a.* verzweifelt, verzweifelnd, *Kst.*
Розпуща́льний, *a.* auflöslich.
Розпу́щене, *n.* Entlassung; Verabschiedung, *f.*; 2) s. Ро́зчин.
Розпу́щник, *m.* s. Розчи́нник.
Розпялйти, *v. a.* ausspannen, ausbreiten, -strecken.
Розпяни́чити, *v. a.* zu Saufern machen; — ся sich dem Trunke ergeben.
Розпя́те, (-тие), *n.* Kreuzigung, *f.*; 2) Crucifix, *n.*
Розра́да, *f.* (*dim.* розра́донька, *f.*), Trost, *m.*; Linderung, Erquickung, *f.*; 2) Abrathen, *n.*
Розра́дити, розра́джувати, (-ра́джую, -уеш), *v.a.* trösten, aufrichten; 2) abrathen; widerrathen; — ся sich abrathen.
Розра́дниця, *f.* die welche розра́джує, d. h. einen Beschluss hintertreibt, abräth; 2) Entzweierin, Intrigantin, *f.*
Розрази́ти, *v. a.* zerschlagen; verwunden. [лу́ка.
Розра́ї́не, (-інне, -я), *n.* *Py.* s. Роз-
Розрали́ти, *v. a.* mit dem ра́ло das Feld zwiebrachen, ackern.

Розранйти, розрáнювати, *v. a.* verwunden, schwer v.

Розрахувáти, -хóвувати, *v. a.* berechnen, verrechnen; — ся sich —.

Розрáяти, *v. a.* widerrathen.

Розревíти ся, (-вáти ся), gewaltig zu brüllen anfangen, *Кн.*

Розревнйти ся, **розревнувáти ся**, im Eifer entbrennen, sich begeistern, *T.*

Розремствувáти ся, sehr aufgebracht, ungehalten werden, *Кн.*

Рóзрив, *m.* Zerreissen, *n.* Riss, *m*; 2) -рóзрив-травá e. Art Zauberkraut zum Aufreissen aller Ketten u. Schlösser, Ч.I.166.; 3) Impatiens noli tangere L. *Піс.*

Розривáтельний, *a.* zerreissend, destructiv, *У.*

Рóзрий, *m.* Zerstörung, *f.* *Mi.* II. 6.

Розрилювáти, *v. a.* s. Розралйти, *ОП.*

Розрйти, *v. a.* zerwühlen.

Розрíвнувати, (-нюв-), розрівнáти, *v. a.* eben machen, ebnen.

Розрідйти, розріджувати, (-ріджую, -уєш), *v. a.* verdünnen, dünner machen; wässern. [phnia). *B.*

Рóзрідка, *f.* Wasserfloh, *m.* (Da-

Розріднйти ся, з ріднéю. *Гр.* sich entzweien, das Verwandtschaftsband zerreissen. [Schnitt; Schlitz, *m.*

Рóзріз, *m.* Durchschnitt, Aufschnitt,

Розрíзати, розрíзувати, *v. a.* zerschneiden, durchschneiden; anatomisieren.

Розріжнйти, (-яти, -нювати), *v. a.* unterscheiden; — ся sich —.

Розрізнйти, (-нáти), *v. a.* *Ш.* I. 251. entzweien, verfeinden; — ся sich trennen, auseinandergehen 404.

Розрíзуване, *n.* Aufschneiden, Durchschneiden, Entzweischneiden, *n.*

Розрíсити, (-рішую, -уєш), *v. a.* entfalten.

Розрішáти. розрішйтя, *v. a.* losbinden, aufmachen, auflösen; 2) Dispens ertheilen, entbinden, vergeben; 3) entscheiden, absolvieren, *Ш.* I. 375.

Розрíшене, *n.* Absolution, Dispensation, *f.* Dispens, *m.*

Розрóба, *f.* Ausschürfen, *n.* (im Bergbau); 2) Urbarmachung, *f.* (Ackerb.), *Піс.*

Розробйти, розрóблювати, -роблáти, *v. a.* ausschürfen; 2) urbar machen, bearbeiten, *Піс.*; 3) — щось в чогó, -чим entwickeln, erweitern, vergrössern; 4) verdünnen, auflösen; **розроблáти ся**, sich entfalten, s. entwickeln, in Fluss kommen, *Кн.*

Розроблíнє, *n.* Zersetzung, Auflösung, *f.*

Розрóбок, -óбку, *m* на розрóбок дáти комý що als Anfang des Erwerbes, Gründungscapital, *n.*

Розрóдити, розрóджувати, *v. a.* fortpflanzen; vermehren; — ся sich vermehren, gut gedeihen.

Розрóдник, *m.* s. Бросйнка.

Розрознйти, *v. a.* Ч. III. 274. s. Розігнáти. [gehen, — sich verbreiten.

Розроíти ся, in Schwärmen aus-

Розронйти, розрóнювати, *v.a.* auseinanderfallen lassen, verlieren, verstreuen, *МШ.* *АД.* I. 35.

Розрóст, (-іст), *m.* gedeihlicher Wuchs, Fortschritt, Aufschwung, *m.* Anfschiessen, Aufwachsen, *n.* Entfaltung, *f.*

Розрóста, *f.* Art Pilze.

Розростáти ся, üppig aufwachsen, sich ausbreiten, an Umfang gewinnen, hoch aufschiessen. [Misshandlung, *f.*

Розругáнничко, *n.dim.* Ч.V. 622.

Рóзруй, *m.* Zerstörung, Niederreissung, Vernichtung, *f.* Umsturz, *m.*

Розруйнувáти, *v. a.* zerstören, niederreissen, umstürzen, zu Grunde richten; *sbst.* розруйнóване, *n.* s. Рóзруй; 2) Trümmer, *pl.* *Піс.*

Рóзрух, *m.* stürmische Bewegung, Aufregung, Unruhe, *f.*; Tumult, Aufruhr, Aufstand, Crawall, *m.* Getümmel, *n.* Wirren, *pl.*

Розрýхати, **розрушáти**, *v. a.* in Bewegung bringen; rühren, schütteln; 2) aufbringen; anreizen, aufmuntern; bewegen.

Розрушйтель, *m.* Zerstörer, *m.*

Розрýшити, *v. a.* in Unordnung bringen; 2) umkehren, untergraben, verwüsten, zerstören.

Рóзряд, *m.* Abtheilung, Gattung, Kategorie, Classe; 2) Einrichtung, *f.*

Розрядженe, *n.* Entladen, *n.*

Розрядйти, розряджáти, розряджувати, *v. a.* verfügen, verordnen, anordnen; 2) den Schmuck abnehmen, ausziehen; auskleiden; — корабéль ab-

thauen; — ся sich einrichten &; 2) s. auskleiden.

Розрядич, *m.* Auslader, *m.*

Розряднйти, (-редн-), *v. a.* beschwichtigen, schlichten.

Розрядóвий, розрядний, *a. ГШ.* — числóвник Gattungs- und Doppelungszahlwort, *n.*

Розсáда, *f.* junge vorsetzte Pflanze; Setzplanze, *f.*; — заяча Knollige Fetthenne (Sedum telephium), *Пс.*

Розсадйти, розсáджувати, *v. a.* an gehöriger Stelle die Plätze anweisen, placieren; einsetzen, aufpflanzen, verpflanzen; 2) zersprengen.

Розсаднйк, *m.* Mistbeet, *n.*; Baumschule, *f.* Pflanzstätte, *f.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina L.), *B.*

Розсадничóк, *m.dim.*s.Розсаднйк.

Розсадня, *f. pl.* -ні, -на тебе du mögest bersten. [men, *Cm.*

Розсатанїти, *v. n.* teuflisch egrim-

Розсвитáти, розсвитнýти, *v. n. gew. impers.* Tag werden, tagen, anbrechen (v. Tag).

Розсвінýти, розсвíсти, *v. n. impers.* розсвíло es wurde Tag, es wurde licht, hell, *Оц. гр.* 18.

Рóзсьвіт, *m.* Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* [Erörterung, *f.*

Рóзсьвітка, *f. T.* Beleuchtung,

Рóзсьвіток, *m.* Dämmerung, *f.*

Розсвóрити, *v. a.* abkoppeln.

Розсвянути, *v. n.* s. Розсвінýти.

Розселйти, -сéлювати, *v. a.* in verschiedenen Gegenden ansiedeln, ansässig machen; — ся sich —.

Розсéрбати, *v. a* ausschöpfen.

Розсéрдити, розсéрджувати, *v. a.* zornig machen, erbosen; — ся zornig, erbost, ungehalten werden. [sehr zornig.

Розсердйтий, *a. Ос.* (61) V. 23.

Розсйдїти, розсйджувати, *v. a.* zerdrücken, zerkneten (dh Sitzen); — ся zu lange sitzen; 2) zu brüten anfangen.

Розсилáти, *v. a.* s. Розіслáти.

Розсилйти, розсйлювати, *v. a.* aufbinden, -schlingen; lösen, auflösen, losbinden.

Розсйльний, *a. sbst. m. pl.* розсйльні *О. щ. л.* 365. Gerichtsbote, *m.*

Розсип, *m.* Zerstreuung, Zersprengung; Flucht, Unordnung, *f.*; у рóзсип *М.* zerstreut, auseinandergeworfen; піти у- sich flüchten, s. zerstreuen, *T.* рóзсипом, *adv. Гол.* zerstreut, sporadisch; 2) Geschiebe, *n. dim.* рóзсипок.

Розсйпáти, розсйпувати. *v. a.* ausstreuen, verstreuen, ausschütten; * — когó jmdn zu Grunde richten, vernichten; — ся auseinandergerathen, — fallen, sich zerstreuen, zerstieben; sich zerbröckeln; s. lockern; herunterkommen, verfallen; * viel Ausgaben, Unkosten haben. [locker, leicht.

Розсипáчка, *f.* землá — *Гн.* 25.

Розсйпини, *pl.* Seifen, Seifengebirge, *pl.*

Розсипйстий, розсипчáстий, *a.* locker; 2) зóрі -і *М.* III. 58. zerstreut.

Рóзсипка. *f. ВБ.* Zerstreuung, *f.*

Розсихáти ся, vor Trockenheit auseinandergehen, -fallen (von Fässern &).

Розсївáти, *v. a.* s. Розсíяти.

Рóзсївка, *f.* s. Рóзмітка.

Розсїдлáти, *v. a.* absatteln.

Рóзсіл,-óлу.*m.*(Salz)Auflösung.*f.ОП.*

Розсíлина, *f.* Ritze, Spalte, Kluft, Schrunde, *f. Ог.* 92.

Розсíлниця, (-е). *f.* eine Suppe aus Sauerkraut und Kukuruzmehl, *B.*

Розсíпати, *v. a.* zerraufen.

Розсíсти, розсїдáти, *v. a.* s. Розсйдїти; — ся sich auseinander setzen, an verschiedenen Orten sich setzen; 2) ganz bequem, gemächlich sich hinsetzen; viel Platz einnehmen (indem man sich setzt); 3) bersten, platzen, Risse bekommen, *Ф.*

Розсíчи, розсїкáти, *v. a.* zerhauen, zerschneiden, durchschneiden; 2) massacrieren.

Розсїшки, *pl. dim.* s. Розсóхи.

Розсíянець, *m.* Flatterer, Flattergeist, *m.* [streuung, *f.* s. Розсíяність.

Розсíння, *n.* Verstreuen, *n.*; Zer-

Розсíяний, *a.* ausgesäet, ausgestreut; zerstreut, geistesabwesend, flatterhaft.

Розсíяність, *f.* Flatterhaftigkeit, Zerstreuung, Zerstreutheit,*f.*(desGeistes).

Розсíяти, розсївáти, *v. a.* aussäen; ausstreuen, zerstreuen; ausbreiten, verbreiten (z. B. Gerüchte); — ся sich — —.

Розсквéрити ся, s. Розплáкати

ся (bes. v. Kindern), *ГБ.*

Розскóчити ся, auseinanderspringen, in kleine Stücke zerspringen; auseinanderlaufen. [zupfen, zerrupfen, zerren.

Розскýбати. розкýбсти, *v. a.* zer-

Розслабля́ти, -би́ти, *v. a. Под.* krank, siech machen, lähmen.

Розсла́вити, розсла́влювати, *v. a.* den (üblen) Ruf verbreiten, laut machen, verlautbaren, ausposaunen, ruchbar machen; — ся sich verbreiten &.

Розслизнýти ся, zerfliessen, auseinandergehen, schwinden, *Фр.*

Розслíди́ти, розслíджувати, *v. a.* untersuchen, prüfen, erforschen.

Розслони́ти, розслóнювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.

Розслýхати, *v.a.* u. — ся aufmerksam zuhören, vernehmen, *Кч.* 185.

Розслюбува́ти, *v. a.* vom Gelöbnis dispensieren.

Розсми́кати ся, *D. c.* 79.

Розсмíливити, (-лити), розсмíлювати, *v. a.* ermuthigen, die Schüchternheit benehmen, *Мог.*; — ся kühn werden.

Розсьмíши́ти, *v. a.* zum Lachen bewegen z. L. bringen; — ся z. L. gebracht werden, lachen.

Рóзсьмíя́ти ся, in ein Gelächter aufbrechen, lachen.

Розсмотрíти, *v. a.* durchmustern.

Розсóтувати, -та́ти, *v. a.* s. Розмóтувати.

Розсóха, *f.* Zacken, *m.* gabelförmiger Ast, Gabelast, *m.* Gabelholz, *n. pl.* розсóхи, Pfluggabel, *f.* Pflugwetter, *n.*; 2) hölzerne Mistgabel. [(Milvus), *B.*

Розсоха́ня, (-не), *f.* Gabelweihe, *f.*

Розсоха́тий, розсохоя́тий, *a.* ästig, astreich, gabelig getheilt, gabelförmig auseinandergehend.

Розсоха́ч, *m.* s. Рога́ч; 2) Олень. *B.*

Розста́ване, (-нне), *n.* s. Розлýка, *К. Не.*

Розстава́ти ся, s. Розлуча́ти ся.

I. Розста́вити, розста́влювати, розставля́ти, *v. a.* auseinanderstellen, an verschiedenen Orten stellen, an-, ausstellen, gehörig aufstellen; — ся sich —. [s. Спусти́ти.

II. Розста́ви́ти, *v. a.* (саджíвку),

Рóзставка, *f.* Dislocation; Aufstellung, *f.*

Рóзстай, *m.* о — гóлоса прилиши́ти ся ausser der Vernehmbarkeit der Stimme zurückbleiben, *Зап.*

Розста́йний, *a.* Scheide-.

Розста́йня, *f. ТР.* Scheideweg, *m.*

Рóзстань, *f.* Grenzscheide, *f.*

Розстанови́ти, *v.a.* s. Розста́вити.

Розста́ня, *pl.n.Н.*74. Scheideweg, *m.*

Розстара́ти, *v. a.* u. — ся besorgen, beschaffen, aufbringen.

Розста́ти ся, s. Розлучи́ти ся.

Розстебнýти, (-гн-), *v. a.* aufknöpfen, lüften.

Розстели́ти, розстеля́ти, розстéлювати, *v. a.* ausbreiten, auseinanderlegen; — ся sich —.

Розстерви́ти ся, in Wuth gerathen, wüthen, ergrimmen, *Зак.*

Розстигнýти, *v. a.* abschnallen, aufhäckeln.

Розстóяне, *n.* Abstand, *m. Пол.*

Розсторóнити ся, sich ausdehnen, s. ausbreiten, *ОП.* [tern, *Пар.*

Розсторóнювати, *v. a.* aufblät-

Розстра́пати ся, (-ряп-, -штр-), die Haare in Unordnung fliegen lassen.

Розстри́хнýти ся, mit jmdm brechen.

Рóзстрíй, -óю, *m.* Missklang, Misslaut, *m.* Dissonanz, Misstimmung, Disharmonie, *f.*

Розстрíля́ти, розстрíлювати, розстрíлити, *v. a.* durch-, erschiessen; zerstreuen; — ся sich zerstreuen.

Рóзстрíп, *m.* Rasenkoralle, *f.* (Anthophyllum), *B.*

Розстрíхати ся, розстрíхнути ся, sich entzweien, auseinandergehen.

Розстроíтель, *m.* Verderber, Vernichter, *m. Пу.*

Розстроíти, розстрóювати, *v. a.* verstimmen; 2) in Unordnung bringen, zerrütten; — ся sich verstimmen; 2) in Unordnung, in Verwirrung gerathen; aus der Fassung kommen; 3) (ра́на) wieder schmerzen.

Розстрóйнíсть, *f. У.* s. Рóзстрíй.

Розстрóйство, *n. Под.* Störung, Zerrüttung, *f.*

Розступи́ти ся, розступа́ти ся, auseinandertreten; 2) sich öffnen, s. aufthun.

Розсувáти, *v. a.* s. Розсýнути.

Рóзсуд, *m.* Ueberlegung, Meinung, *f.* Urtheil, *n.* Beurtheilung, Entscheidung, *f.* [richter, *m.*

Розсýдець, *m. H.* 142. Schieds-

Розсуджáти, розсýджувати, розсудúти, *v. a.* urtheilen, überlegen, erwägen, bedenken; 2) schlichten, entscheiden, Urtheil fällen, Recht sprechen.

Розсýджене, розсýджуване, *n.* Ueberlegung, Betrachtung; Beurtheilung, *f.*; 2) Urtheil, *n.* Urtheilsspruch, *m.*

Рóзсудка, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung; 2) Kritik, *f.*

Розсудкóвий, *a.* judiciös, *Ил.*

Розсудлúвость, (-ість), *f.* Bedächtigkeit, praktische Beurtheilung, Klugheit, *f.* Verstand, *m.*

Розсýдний, розсудлúвий, *a.* verständig, klug, einsichtsvoll; *adv.* -но.

Розсуднúчий, *a.* kritisch, *Пар.*

Рóзсудок, -дку, *m.* Urtheilskraft, *f.* Verstand, *m.* Ueberlegung, *f.*; 2) розсýдок, -дку, *m.* -свáрки Entscheidung, *f.* *Ч.* II. 620.

Розсýдця, *m. Н.* 206. s. Розгýдця.

Розсýдчик, *m.* Schiedsrichter, Richter, *m.* [von einander drehen, aufdrehen.

Розсукáти, розсýкувати, *v. a.*

Розсýкин, *a. Ч.* III. 136. s. Сýкин.

Розсýнути, розсувáти, *v. a.* auseinanderrücken, -stellen; hier u. dahin legen, verlegen.

Розсупóнювати, *v. a.* die Riemenbänder loslösen, s. Супóня.

Розсýчий, *a. P.* II. 76. s. Сýчий.

Рóзсяг, *m. B.* Ausbreitung, *f.* Umfang, *m*; 2) Flugweite, Flügelweite, *f.*

Розсяглий, *a.* ausgedehnt, ausgebreitet. [nung, *f. Вах. Ил.*

Розсяглість, -ости, *f.* Ausdeh-

Розтáборити ся, sich lagern, das Lager aufschlagen, beziehen.

Розтавáти, розтáнути, розтáяти, розтáти, *v. n.* aufthauen, schmelzen, zergehen. [wickeln, bewerkstelligen.

Розталáнити, *v. a.* glücklich ent-

Розталувáти, *v. a.* auftreten, *Пар.*

Рóзтань, *Ч.* I. 1. 85?

Розтарáґати ся, s. Розтрястú ся.

Розтáскати, *v. a.* s. Рознéсти.

Розтачáти, *v. a.* dünn rollen, тícто das Teig mittelst e. Walze dünn machen.

Розташувáти ся, sich auskramen, seinen Kram, seine Waaren auslegen, sich ausbreiten, *Ш.* II. 232.

Розтварúти, *v. a.* verwittert machen.

Рóзтвір, -óру, *m.* Oeffnung; *f.* двéрі на — thorweit, angelweit; 2) Schlund, Rachen, *m.* Mundloch, *n. У. pl.* в -óри ins Freie.

Рóзтвóр, (-ір), -óру, *m.* s. Рóзчин.

Розтвóрене, *n.* Oeffnen, *n.* Oeffnung, *f.* -тíла Obduction, *f.*; 2) s. Рóзчин.

Розтворúти, *v. a.* öffnen, aufthun, aufmachen; — ся sich —, s. Отворúти.

Розтвóром, *adv.* weit geöffnet, *Мх.*

Розтворчáтий, *a.* -óбраз zusammengesetztes Bild aus Kupfer & in zwei Flügeln geöffnet, so dass drei Bilder sichtbar werden.

Розтерáти, *v. a.* s. Розтéрти.

Розтерзáти, *v. a. altsl.* † *P.* I. 148. auseinanderreissen, zerreissen, *Л* 95.

Розтéрливий, *a.* zerreiblich, *Пол.*

Розтерлúвість, -ости, *f.* Zerreiblichkeit, *f. Пол.*

Розтéрлити, *v. a.* §. -грóші vergeben, verschenken; verschwenden.

Розтéрти, розтерáти, (розтерéти *B.*), розтирáти, *v. a.* zerreiben, zerstossen, klein reiben, klein stossen; * — грóші vergeuden; — ся zerrieben, klein gerieben werden.

Розтерúти, *v. a.* s. Розтрáтити.

Розтечú ся, розтікáти ся, zerfliessen, auseinanderfliessen; auseinandergehen; verschwinden.

Розтикáти, *v. a.* s. Пóрозтикáти.

Розтинáти, розтáти, *v. a.* zerschneiden, durchschneiden.

Розтирáч, (-тер-), *m.* Reiber, *m.* Reibekeule, *f.* s. Макогíн.

Рóзтирка, *f.* Uneinigkeit, *f.* Zwist, *m.* Fehde, *f.*; 2) Verlust, *m. Зак.*

Рóзтирх, *m.* Absattelung, Abladung, *f.*

Розтúрханий, *a.* zerzaust.; 2) s. d. f.

Розтúрхати, *v. a.* absatteln, absacken.

Розтискáти, розтиснýти, *v. a.* zerdrücken, zerquetschen.

Рóзтік, *m.* розтóка. *f.* (*d.* розтóчина, *f*) Auseinanderfliessen, *n.*; 2) a) Flussarm, *m.* b) Insel inmitten eines Flusses; 3) Rinne, Kloake, *f. B.*

Розтїкáти ся, auseinanderfliessen, -gehen, -laufen. [kleineres Querthal, *B.*
Рóзтічка, *f. dim.* s. Розтóка; 2)
Розтíчок, *m.* розтічина, *f. dim.* s. Рóзтік, Розтóка 2). [lustig stimmen.
Розтїшити, *v. a.* erfreuen; froh,
Розтлúти, розтлївáти, *v. a.* verderben, vertilgen; schänden, *Ш.* II. 139. 244. *КУ. prtc.* розтлéнний, verdorben, faul, *Ш.* II. 236.
Розтóвпити, *v. a. Кч.* 72 das Gedränge aufräumen.
Розтóвс(т)нути, *v. n.* sehr fett werden; (am Leibe) zunehmen, dick werden. [stossen, *n.*; Aufschlag, *m. Пар.*
Розтóвчене, *n.* Zerstossen, Klein-
Розтовчú, розтовкáти, *v. a.* zerschlagen, klein stossen, auseinanderstossen; zerrühren; aufklopfen; — ся sich entzweien, s. Розбúти ся.
Розтóка, *f.* s. Рóзтік 2); 2) s. Рóзчин, *Пар.*
Розтóком, *adv.* niederwärts auseinander, *К.* [setzen, erklären; entziffern.
Розтолкувáти, *v. a.* auseinander-
Розтолýбити, *v. a.* s. Розлупúти; Розтолóчити, *У.*
Розтомилéний, *a. Гол.* III. 721. allerliebst, liebenswürdig.
Рóзтоп, *m.* s. Рóзтопка; 2) розтопом робúти sehr eifrig, mit Lust.
Розтóпа, *f.* Email, *f. Пар.*
Розтопúрити, *v.a.* s. Одтопúрити.
Розтопúрки, *pl. Н.* 293. in d. Räthsel: дві — zwei Hörner.
Розтопúти, *v. a.* heizen, einheizen; 2) schmelzen; — ся brennen, in Brand gerathen; 2) schmelzen, zerschmelzen (*v. n.*), geschmolzen werden.
Розтопірити, -ірювати, *v. a.* auseinanderspreizen; -strecken, -recken, -spannen.
Рóзтопка, *f.* Schmelzen, *n.*
Розтóпник, *m.* Emailleur, *m. Пар.*
Розтóргати, розтóргувати, *v. a.* zerzausen, zerreissen, s. Розірвáти.
Розторгувáти ся, ausgebreiteten Handel führen, gute Handelsgeschäfte betreiben. [tes (торг), *Кух.*
Розтóрже, *n.* Ende des Jahrmark-
Розтóржниця, *f.* Art Bauchpilz, Didymium, *Вол.*
Розтормóсити, *v. a.* auseinanderwerfen, dh vieles Ziehen u. Zerren verderben; zerstreuen; 2) — когó einen nicht schlafen lassen (dh Rütteln).
Розторóпа, *m. P.* II. 169. von gewandtem, klugem Menschen.
Розторóпати ся, in vieles Geschwätz sich einlassen, viel schwatzen.
Розторóпний, *a.* klug, umsichtig, *Пар.* [sicht, Besonnenheit, *f. Пар.*
Розторóпність, *f.* Klugheit, Um-
Розторóпша, *f. Ос.* (62) I. 80.?
Розторóсити, *v. a.* ausstreuen.
Розторóчити, *v. a.* aufbinden, aufschnüren, auffasen, -faseln; — ся, sich aufdrieseln.
Розточáльний, *a.* entfaltbar.
Розтóче, *a.* Wasserscheide, *f.* s. Дїл вóдний. [ausbreitend, *B.*
Розточúстий, *a.* fächerartig sich
Розточúти, розтóчувати, *v. a.* beim Zapfen vergiessen; 2) verschwenden, vergeuden, durchbringen, *Ко.* 294; 3) zernagen, zerfressen (von Würmern).
Розтóчний, (-шн-), *a.* überflüssig.
Розтóчник, *m.* Milbenspinne, *f.* (Tetranychus), *B.*
Розтрáвити, *v. a.* aufbeizen, *Пар.*
Розтравлáти, *v. a.* verbreiten, steigern. [schleuderung, *f. Ш.* I. 140.
Розтрáта, *f.* Verschwendung, Ver-
Розтрáтити, розтрáчувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden.
Розтрáтний, *a.* verschwenderisch.
Розтратувáти, *v. a.* zertreten, niedertreten.
Розтрéнькати, розтрéнькувати, (-úнькати), *v.a.* verschwenden. [(*Фр.*).
Розтрепáнство, *n.* Leichtsinn, *m.*
Розтрибýха, *f.* liederliche Metze + *B.*
Розтринóжити, *v.a.* s. Розпýтати.
Рóзтріп, *m.* Klugheit, Umsicht, Besonnenheit, *f.* [diger Patron, *m.*
Розтріпанець, *m.* Flattergeist, win-
Розтріпаний, *a.* flatterhaft, faselhaft, zerstreut. [schlagen; 2) zerzausen.
Розтріпати, *v. a.* zerklopfen, zer-
Розтріпіхати, *v. a.* s. Розпелéшити, *Пар.*
Розтрíпний, *a.* verständig, klug.
Розтрíск, *m.* Bersten, *n.* до -ку bis zum B.
Розтрíскати, *v. a.* zerschmettern; einschlagen; — ся aufspringen, bersten,

zerplatzen; 2) — на когó jmdn andonnern, mit harten Worten anfahren.
Розтрóнцати ся, §. liederlich werden. [Thätigkeit, Fertigkeit, *f.* *Зак.*
Розтрóпность, *f.* Gewandtheit,
Розтрóпта, *f.* Sylibum Marianum.
Розтрóщити, *v. a.* zertrümmern, zerschlagen, s. Потрóщити.
Розтрýбити, *v. a.* ausposaunen.
Розтрýсити, *v. a.* zerstreuen, herumstreuen, aufschütteln.
Розтрýтити, розтрýчувати, *v. a.* zerstossen, auseinanderstossen; zerschlagen, zerschmettern.
Розтрýювати, *v. a.* vergiften +*M.*
Розтрáване, *n.* *Зап.* I. 32. s. Роз ýка.
Розтрявáти, *v. a.* *Зап.* I. 10. s. Розлучáти.
Розтрясáти, розтрясти́, *v. a.* auseinanderstreuen, herumstreuen, zerstreuen; 2) durchschütteln, -rütteln; 3) untersuchen, prüfen.
Рóзтрясок, (-ес-), *m.* Umkehren, Umschütteln, Umrütteln, *n.* Unordnung, Verwirrung, *f.*; 2) Aufwand, *m.*; Verschwenden, Durchbringen, *n.*
Розтужи́ти ся, vor Sehnsucht vergehen, grosses Herzeleid haben.
Розтурчáти, *v. a.* s. Розтручáти. *КС.* IV. 488. [fen, -sprengen, *Cm.*
Розтурáти, *v. a.* auseinanderwer-
Рóзтяг, *m.* Ausdehnung, *f.* *Пар.*
Розтягáльний, розтягли́вий, розтя́жний, *a.* ausdehnbar.
Розтягáльність, *f.* Streckbarkeit, Dehnbarkeit, *f.* *Пол.*
Розтя́гане, *n.* Ausziehen, Strecken, *n.*
Розтягли́вість, розтя́жність, *f.* Dehnbarkeit, Ausdehnbarkeit, *f.*
Розтя́глий, *a.* weit, breit ausgestreckt, -gedehnt, -gezogen.
Розтя́глість, *f.* Ausdehnung, *f.*
Розтягнýти, розтягáти, *v. a.* auseinanderziehen, ausdehnen, ausstrekken, -spannen, -breiten, erstrecken; — ся sich ausdehnen, s. ziehen; s. ausstrecken; 2) s. dehnen, ziehen lassen.
Розтя́млювати, *v. a.* erwägen, überdenken.
Розтя́ти, *v. a.* s. Розтинáти.
Роз'удáлий, *a. superl.* s. Удáлий, *Ч.* V. 629.
Роз'уздáти, (-узди́-), *v. a.* -коня́ den Zaum abnehmen, ab-, entzäumen.
Роз'узнавáти, роз'узнáти, *v. a.* erkennen, *К.* s. Розізнáти.
Рóзум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, Intelligenz, *f.* Sinn, *m.*; 2) Bedeutung, *f.*
Розумéць, *pl.* -ці, *m.* Rationalist, *m.* *Др.*
Розумíвський, *a.* rationalistisch, *Др.*
Розумíвщина, *f.* Zeit u. Geschichte des letzten гетьмáн Grafen Разумовский 1750—1764.
Розуміне *n.* Verständnis, Erachten, *n.*
Розумнáк, *m.* der Verständige, Kundige, Gescheidte, *Ф.* [Gelehrtheit, *f.*
Розумнéча, *f.* *ОП.* Gelehrsamkeit,
Розýмний, *a.* verständig, vernünftig, klug, *adv.* -но verständig, vernünftig, wohlweislich; 2) verständlich, begreiflich, *Кч.* 182. [dige, Gescheidte.
Розýмник, *m.* der Kluge, Verstän-
Розумни́ця, *m. f.* kluger, gescheidter, verständiger Mensch; *Ш.* I. 396. die Kluge, Verständige, Gescheidte.
Розýмність, *f.* *Бор.* Verständigkeit; Weisheit, *f.* [werden.
Розумнї(й)шати, *v. n.* gescheidter
Розумóване, *n.* Ueberlegen, *n.* Berathung, Ansicht, *f.*; Vernunftschluss, *m.* Raisonnement, *n.*
Розумóвець, *m.* Rationalist, *m.*
Розумóвий, *a.* Verstandes-, Geistes-.
Розумувáти, (-ов-), *v. a.* raisonnieren, vernünfteln, schliessen, Schlüsse ziehen.
Роз'учи́ти ся, verlernen, +*M.*
Розфáяти, *v. a.* § vergeuden, zerstreuen. [werfen.
Розфи́ркати, *v. a.* auseinander-
Розфíйний, *a.* verschwenderisch.
Розфíйник, *m.* Verschwender, *m.* *Фр.*
Розфíйниця, *f.* *Пр.* III. 311. Verschwenderin, Vergeuderin, *f.* [buben, *Пар.*
Розфíяти, *v. a.* durchbringen, ver-
Розфля́кнути, (-éкн-), *v. n.* §. (сніг, під ногами &) vom Thauwetter, Koth &.
Розфрéнькати, *v. a.* s. Розтрáтити.
Розфýкати ся, zu schelten anfangen, jmdn anfahren, hart anlassen -на когó. [sen, *B.*
Розфю́кати, *v. a.* auseinanderbla-
Розхáвити, *v. a.* *Ч.* IV. 355. рýки — die Hände ausspreizen.

*

Розхамулити, v.a.§.s. Розварити.
Розхвалити, розхвалювати, v. a. durch das Lob überheben, rühmen, weit u. breit bekannt machen; — ся sich dh das Lob überheben, viel von sich reden lassen, sich im Prahlen ergehen.
Розхвилити ся, wogen, wallen, in Wallung sein, heftig bewegt werden; 2) in Unruhe gerathen, sich beunruhigen, Зах. [ordnung, zerzaust.
Розхемлений, a. (волося) in Un-
Розхилити, розхиляти, v. a. nach beiden Seiten auseinander- od. zurückschlagen; — ся Ие. sich aufrichten.
Розхилястий, a. sich weit ausbreitend, +М.
Розхитати, розхитувати, v. a. etw. in eine schaukelnde Bewegung, in Schwingung bringen, wankend machen; — ся zu wanken anfangen, wanken.
Розхід, -оду, m. Auseinandergehen, n.; Trennung, f. Abschied, m. при розході; 2) Absatz an Waaren, m. Ausgabe, f. Aufwand, Verbrauch, m.
Розхідний, a. auseinandergehend, divergierend, sich kreuzend К. I. 35: дороги -ні: Scheide, Abschied-, Т.; 2) — dim. розхідненький, Б. die Trennung, das Auseinandergehen veranlassend, bereitend; 3) У. entscheidend, letzt.
Розхідник, розхідник, m. Der gemeine Mauerpfeffer, Scharfes Fettkraut, Fetthenne (Sedum acre) В. Вол. s. Очиток.
Розхідниця, f. Schmaus, m. (von der Gesellschaft der an вечерниці Theilnehmenden vor dem Ende der Пилипівка abgehalten) Kol. I. 76. [gen, n.
Розхіте, (розхіття), n. Ст. Vergnü-
Розхлепістати, v. a. §. locker machen. [a. aufschlappern.
Розхлептати, розхлептувати, v.
Розхлюпати, v. a. verschütten.
Розхобстаність, f. Пар. Zügellosigkeit, f.
Розхобстати, v. a. ab-, entzäumen, des Gebiss abnehmen; — ся d.G. abwerfen; a. розхобстаний zügellos; ausgelassen.
Розходи, pl. в — mit Anlauf У.
Розходисто, adv. divergierend, В.
Розходити, розходжувати, v. a. — чоботи dhs Tragen weiter machen; — ся auseinandergehen, sich scheiden; sich zerstreuen; 2) Ш. II. 225. ausgelassen jauchzen, jubeln; toben; 3) impers. розходит ся о щось es handelt sich um etw.; 4) v. n. umhergehen, -streifen С. I. 56. [Auflösung, am Ende.
Розходня, f. У. на розходні in der
Розходущий, a. weit auseinandergehend, sich ausbreitend.
Розхожий, a. -ї сорочки. Art Hemde für die gewöhnliche (alltägliche) Tracht, ГБ.
Розхопити, розхапати, розхоплювати, v. a. vergreifen, wegraffen, auseinanderreissen. [erkranken.
Розхорувати ся, krank werden,
Розхотіти ся, impers. s. Захотіти ся. [хрест, Ст. Kreuzweg, m.
Розхресте, n.s. Перехресте; -шлях-
Розхріст, m. -одежі lose, leicht u. nachlässig hingeworfene Tracht, Т.
Розхрістати, v. a. aufreissen; entblössen; aufknöpfen u. fliegen lassen; — ся von fliegendem Haar, dgl. Kleidung; розхрістаний, schlotterig, Ст.
Розцарапати. v.a. s. Роздряпати, Порисувати, Пол.; auseinanderreissen, reissen, В.
Розцвисти, (-цві-), розцвитати, v. n. u. — ся aufblühen; sich entfalten.
Розцьвіт, m. розцьвіте, (-ітте), n. Blumenflor, m. Blüthezeit, f.
Розцікавити, v. a die Neugierde wecken, rege machen; — ся neugierig werden. [thun, öffnen, Зг.
Розцілити, v. a. aufmachen, auf-
Розцілувати, (-люв-), v. a. jmdn recht viel abküssen; — ся viel küssen.
Розцінити, v. a. den Preis ansetzen.
Розціпити, v. a. losmachen, loslassen, freilassen, — ся sich —.
Розціпкати, v. a. aufpicken, Пар.
Розцьмакати, v. a. zerkauen.
Розцурати ся, Кн. s. Align Рознехати ся.
Розчавити, розчавичити, (розчавчити Кроп.) v. a. Кн. (Пр. IX. 849.) zerdrücken, zerschmettern, s. Роздавити.
Розчарка, f. Bechersternkoralle, f. (Pocillopora), В.
Розчарувати, v. a. entzaubern.
Розчати, розчинати, v. a. Кч. 168. s. Розпочати.
Розчахнути, v.a. auseinanderreissen, -spalten, -spreizen, -schlitzen.
Розчванити ся, sehr prahlen.

Розчвертувáти, *v. a.* viertheilen, *Ш.* I. 135. zertheilen.

Розчеберсáти, *v. a.* s. Розписáти (писанки) 2).

Розчéпа, *f.* ein am Ende gespaltenes Stück Holz, *E.*

Розчепíрити, *v. a.* auseinanderspreizen, -strecken, -nehmen, ausspreizen.

Розчервúти, *v.a.* zerfressen, wurmstichig machen, *V.*

Розчерéпити, *v. a.* in Scherben zerschlagen.

Розчéрпати, *v. a.* ausschöpfen.

Розчесáти, розчíсувати, *v. a.* kämmen, durchkämmen; aufbürsten; — ся sich —.

Розчéт, *m.* Berechnung, *f. V.*

Розчехóвзнути ся, ausgleiten und sich entzweireissen.

Рóзчин, *m.* Flüssigkeit; Lösung, Auflösung, *f. Пол.*; 2) рóзчин, *m.* **розчúна**, *f.* der eingerührte, eingemachte Teig, Sauerteig, *m.*

Розчинúти, розчиняти, розчúнювати, *v. a.* lösen, auflösen; 2) einrühren, anmischen, (-тíсто); durchkneten; 3) öffnen, aufmachen, aufthun; 4) — комýсь vom Zauber u. Behexung befreien, entzaubern, *Гол.* III. 438; — ся sich auflösen *Ле.*; 2) s. öffnen.

Розчúнний, *a.* auflösbar.

Розчúнник, *m.* Aetzstoff, *m.* Lösungsmittel, *n.*

Розчúнність, *f.* Auflösbarkeit, *f.*

Розчúнне, *n.* Auflösung, *f.*

Розчúслене, *n.* Ausrechnung, Berechnung; Liquidation, *f.*

Розчислúти, розчúслювати, *v. a.* berechnen ausrechnen.

Розчитáти ся, розчúтувати ся, nach Herzenslust lesen, sich ins Lesen vertiefen.

Розчищáти, розчúщувати, *v. a.* reinigen, säubern, aufräumen.

Розчілúти, *v. a.* s. Рішúти, ent scheiden.

Розчíмхнýти, *v.a.* s. Розчахнýти.

Розчíпчити, *v. a.* die Haube, die Kopfbedeckung herunterreissen, *Мх.*

Розчíхрати, *v. a.* s. Розпелéшити.

Розчленúти, *v. a.* zergliedern, *Пар.*

Розчленóване, *n.* Zergliederung, *f. Пар.*

Розчóвпати, розчовптú, *v. a.* erklären; 2) begreifen, errathen, *Кч.* 140; 3) s. Розкусúти *Др.*

Розчопúти, *v. a.* aufpfropfen, *Пар.*

Розчóт, *m.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Розчóхра, *f.* Medusenstern, *m.* (Euryale), *Пол.*

Розчувствúти, *v. a.* innig, wehmüthig rühren.

Розчýмати, *v. a.* *Кух.* durch Erkundigung kennen lernen, begreifen, erfahren.

Розчумлáти, *v. a.* die Pest (чýма) weiter um sich verbreiten, *Ст.*

Розчурýкати, розчурýпати, *v. a.* genauer untersuchen, begreifen, verstehen, *Кух Ос.* (61) XI. 33.

Розчýхати. *v. a Кв.* I. 263. s. Розібрáти begreifen.

Розчýхрати, *v. a.* zerzausen; zerstreuen, zerschlagen, zerbröckeln, *Зак.*

Розшайнýти ся, auseinander zerstieben; 2) ausströmen *Гол.* III. 21.

Розшалашúти ся, seine Lagerstätte einrichten.

Розшáрити, *v. a.* durchwühlen, durchsuchen.

Розшáрпати, розшáрпувати, *v. a.* zerreissen.

Розшарýдити, *v.a.* grob zermahlen (verm. d. жóрна).

Розшáстати, *v. a.* verschwenden, vergeuden, verausgaben.

Розшатáти, *v. a.* zerreissen.

Розшафувáти, *v. a.* verschwenden, durchbringen, verthun.

Рошахвáти, *v. a. АД.* I. 59. auseinanderwickeln.

Розшúбане, *n.* Einwerfung, *f. Пар.*

Розшибáти, розшибнýти, розшибсти, *v. a.* s. Розбúти 1); — ся unruhig sich hin u. her stürzen, sich tummeln, sich breit machen.

Розшивáти, розшúти, *v. a.* auftrennen, abtrennen.

Розшийнýти ся, auseinanderstieben, (оси d. Wespen) *Kol.* I. 329.

Рóзшир, *m.* Ausdehnung, *f. Пар.*

Розширáльний, *a.* ausdehnbar.

Розширальність. *f.* s. Розпрýжність.

Розшúрене, *n.* Erweitern, Ausdehnen, *n.* Ausdehnung Verbreitung, *f.*

Розширúтель, *m.* Erweiterer, Vergrösserer, Verbreiter, *m.*

Розширúти, розширяти, *v. a.* ausbreiten, breiter, geräumiger machen, erweitern, ausdehnen; — ся sich ausbreiten, s. verbreiten, s. erweitern.

Розширлúвий, **розшúрний**,

a. ausdehnbar, s. Розтяглйвий, *adv.* розширно weit, breit, weitläufig.

Розшкаматати, *v. a.* etw. in kleine Stücke zerreissen, zerfetzen.

Розшматати, розшматкувати, *v. a.* zerstückeln, zerreissen.

Розшморгнути, *v. a.* auseinanderschnallen, -schnüren, aufthun

Розшнурувати, розшнуровувати, *v. a.* ausschnüren, die Schnur losmachen.

Розшолопати, *v. a.* auseinanderwickeln, -stöbern, -klauben; *§. begreifen, *Кч.* 206.

Розшпати, *v. a.* auseinanderwühlen, -stöbern, *Фр.*

Розшпилити, розшпилювати, *v.a.* dh Hinwegnahme der Stecknadel aufthun, frei machen.

Розшпортати, розшпортувати, *v. a.* §. auseinanderscharren.

Розшрубити, розшрубувати, *v a.* abschrauben, aufschrauben.

Розшукати, розшукувати, *v. a.* *Ст.* aussuchen, aufbringen.

Розщастя, *n.* Glückseligkeit, *f. Пис.*

Розщебати, розщебнути, *v. a.* aufmachen, öffnen, aufreissen; spalten; розщебаний, gespalten.

Розщедрити ся, (-рувати ся), *Ко.* 111. sehr gütig werden; zu reichlich geben, honett auftreten, *C.* I. 204.

Розщемити ся, *D. c.* 94. schwer werden.

Розщеп, *m.* Spalte, *f.* -клюва Unterkieferäste, *pl.*

Розщепарити, (-nip-), *v. a.* auseinanderspreizen, *Фр.*

Розщепати, *v. a.* zerspalten.

Розщепити, розщепнути, (-ипн-), *v. a.* auftrennen, aufknöpfen, lüften.

Розщеховзнути ся, auf den Eise ausgleiten und sich entzweireissen, *Фр.*

Розщибайло, *m.* Windfall, *m.*

Розщибати, *v. a.* umherwerfen, ким, чим umherschleudern; zerschlagen; auseinanderreissen; — ся за ким, чим um etw. sehr besorgt sein; sich den Kopf zerbrechen.

Розщибель, *f. Гуш.* weit ausgeholter Schwung; Auseinanderreissen, *n.*

Розщикати ся, zu schlucken anfangen.

Розщипати, *v. a.* zerzupfen; zerreissen.

Розщитувати, (рощ-, росч-), розщитати, *v. a.* berechnen, ausrechnen; 2) unterscheiden; — ся sich mit jmdm berechnen, eine Rechnung abschliessen.

Розщілйна, *f.* Riss, *m.* Spalte, *f. Ст.*

Розщінкати, *v. a.* abhefteln; — ся sich —.

Розщіп, -ôпу, *m.* Spalt, *m.* Spalte, *f.* der am Ende gabelförmig gespaltene Rechenstiel.

Розщіпистий, *a.* spaltbar.

Розщіпити, *v.a.* spalten, aufspalten.

Розщіплене, *n.* Spaltung, *f.*

Розщотний, *a.* alles klug berechnend, bedächtig, verständig, *D. c.* 136.

Розщупати, *v. a.* u. — ся zu tasten anfangen, betasten, befühlen.

Роз'юшити, *v. a.* ergrimmt, wüthend machen; — ся ergrimmen, wüthend, böse werden.

Розя. *f. Kdrspr.* s. Різга.

Роз'ярити, роз'ярувати. *v. a.* in Glut bringen, glühend machen, entflammen, -огонь anmachen; 2) zornig machen, aufbringen, erbittern; — ся sich entflammen, erglühen; 2) ergrimmen.

Роз'яснити, роз'яснювати, *v. a.* aufheitern, aufhellen, hell, leuchtend machen; 2) aufklären; — ся hell, licht werden, sich aufheitern, aufhellen, leuchtend werden; 2) klar werden.

Роз'ятрити, роз'ятрувати, *v. a. Не.* eitern machen, schwären machen; reizen; — ся eitern; огонь — stärker werden.

Ройба, *f.* Schwärmezeit, *f.* s. Рійка.

Роїти ся, schwärmen, (v. Bienen); 2) schwärmen, mancherlei Gedanken im Kopfe erzeugen, sich einbilden, sich dünken, щось му ся у голові роїт es geht ihm etw. im Kopfe herum.

Ройовий, *a. Зап.* II. 416. s. Ярий.

Рок, *m. gr.* Schicksal, Verhängnis, *n. Не.*; 2) Termin, *m.*

Роки, рочки, *pl.* s. Рік 2).

Рокита, рокитина, *f.* верба — Purpurweide, *f.* (Salix purpurea); 2) s. Ива Sahlweide, *f.* (Salix caprea).

Рокитити, *v. a.* wiederhallen, *Ф.*

Рокитник, *m.* Gemeiner Bohnenbaum, Goldregen, *m.* (Cytisus laburnum), *Вол.*

Рокиточка, *f. dim.* s. Рокита.

Рокитяний, *a.* aus рокита, weiden.
Роківщина́, *f.* Jahresabgabe, *f.*; 2) Jahresgehalt, *m.* [lich, s. Річний.
Роковий, *a.* jährig, Jahres-; jähr-
Роко́вини, *pl.* Jahrgedächtnis, Jahres-Todtenamt, *n.* [Getöse, *n.* Schall, *m.*
Ро́кот, *m.* гро́мів, — *B.* Krachen,
Роко́тане, *n. K.* Erklingen, *n.* [len.
Рокота́ти, *v.a.* † erklingen, erschal-
Роко́ш, *m. pol. K.* Aufstand, *m.* Empörung, *f.*; 2) Lärm, *m. Mi.* II. 344.
Рокува́ти, *v. a. Зг.* weissagen, verkünden, prophezeien.
Ролі́вка, *f.* Wurzeleule, *f.* (Agrotis), *B.*
Ро́льник, *m.* s. Рільник, *Зак.*
Ро́льня, *f.* s. Черпа́льня, +*E.*
Ро́ля, *f.* Feld, *n.* Acker, *m.* s. Ріля́; 2) Rolle, *f.* (eines Schauspielers &).
I. Ро́ма́н, *m.* Roman.
II. Рома́н, роме́н, *m.* Acker-Hundskamille, *f.* (Anthemis arvensis).
Романе́ць, *m.* Doldentraubige Wucherblume, (Chrysanthemum corymbosum). [ляний.
Романи́н, *m.* Römer, *m. Cm.* Рим-
Романко́вий, *a.* der Pfl. Рома́н.
Ро́манс, *m.* Roman, *m.* erdichtete Lebens- od. Liebesgeschichte; 2) Romanze, *f.*; 3) Liebschaft, *f.* Liebeshandel, *m. adj.* романсо́вий, *Ог.* romantisch; verliebt.
Рома́шка, *f.* s. Румя́нок, *Пic.*
Ромашко́вий, *a.* Kamillen-.
Ромо́, *m.* Rhombus, *m.*; 2) *pl.* ро́моп, Theil des Hemdes unter der Achsel.
Ромо́овид, *m.* Rhomboid, *n.*
Ромода́н, *m.* gewisse Heerstrasse (nach dem Fürsten Ромодано́вский 1708. benannt) *Зак.* [pass.
Ромпасо́вий, *a.* -чо́біт mil Rand-
Ро́мплик, *m.* Art Mass = $^1/_4$ Quart.
Рому́н-зі́ля, s. Рома́н-зі́ля *Ч.* V. 202.
Рому́ш, *m.* Krachen, Getöse, *n.* Knall, Schall, *m.*
Ронд, (*d.* ро́ндик), *m.* ро́нда, *f. pol.* Pferdegeschirr, Pferdesattelzeug, Reitzeug, *n. K.* [сле́зи) *Мор.*
Ро́няти, *v. v.* vergiessen (дрібні
Ропа́, *f.* Eiter, *m.* Materie, *f.* — в очéх Augenbutter, *f.* 2) — со́льна Salzlacke, *f.*; 3) Judenpech, *n.* Asphalt, *m. Вол.*
Ро́павка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Ро́пать, *f.* † Götzentempel, *m.*
Ро́пати, *v. n. Зар.* knistern.
Ро́піт, -оту, *m.* Murren, *m.*
Ропі́ти, *v. n.* eitern, sich zersetzen.
Ро́пнути, *v. n.* mit grossem Geräusch & herabfallen.
Ропоті́ти, *v. a.* murren, brummen.
Ропта́ти, *v. a. M.* II. 75. murren, rauschen; klagen.
Ропу́ха, *f.* s. Ро́павка.
Ропу́шник, *m. B.* Kröten-Simse, *f.* (Juncus bufonis).
Ропчу́чий, *a.* dawider murrend, *M.*
Ро́пша, *f. Гн.* Torf, *n.* (gründen, *n.*
Ропша́нка, *f.* Sumpfgrass auf Torf-
Ропа́ти, *pl. H.* 151. h. lat. Messe früh in der Adventzeit nach den Anfangsw: „Rorate coeli" ben.
Роса́, *f.* Thau, *m.*; 2) Erdöl, *n. B.*
Роса́да, росади́на, *f.* Setzling, *m.* Setzpflanze, junge Pflanze zum Versetzen, *f.*
Роса́дник, *m.* s. Розсадник.
Роса́лка, *f.* s. Руса́лка.
Роси́на, *f. dim.* s. Роса́, *K.*
Роси́ночка, *f. dim.* Thautropfen, *m.*
Роси́стий, *a.* mit Thau bedeckt, voll Thau, *Cm.*
Роси́ти, (рошу́, -росиш), *v. a.* mit Thau benetzen, bethauen; -ле́н, den Flachs im Thaue liegen lassen, vermittels des Thaues bleichen; *imprs.* роси́ть (дощ) der Thau (Staubregen) fällt,
Роси́ця, *f.* s. Роса́. [es thauet.
Роси́чка, *f.* Sonnenthau, *m.* (Drosela).
Росичникова́ті, *pl.* Sonnenthaugewächse, *pl.* (Droseraceae).
Ро́сі́, *pl. Ф. Пов.* 53. s. Росішки́.
Росі́л, -о́лу, (*dim.* росо́лок, росо́лець), *m.* Lacke, -рибячий Fischlacke, *f.*; 2) Sulze, *f.*; 3) Fleischbrühe, Suppe, *f.*
Росі́льний, *a.* suppig, *Пар.*
Росі́льниця, *f. Ф.* (salzige) Brühe, dünne Suppe, *f.*; 2) s. Капусня́к.
Росішки́, *pl.* Aeste am Hirschgeweih, *pl. Ф.*
Ро́ска, (ріска), *dim.* s. Роса́. *Еф.* 9.
Ро́слий, *a.* gross, erwachsen, hoch aufgewachsen.
Росли́на, *f.* s. Ростина. [bilisch.
Росли́нний, *a.* Pflanzen-, vegeta-
Росли́нниця, *f.* Botanik, *f. Пic.*
Росли́нність, *f.* Vegetation, *f.*
Рослиноїдний, *a.* pflanzenfressend.

Рослинáр, *m.* Botaniker, *m.* *Пар.*
Росолáнка, *f.* Kohlsänere, *n.* Sauersuppe aus Sauerkraut bereitet; Erdäpfelsuppe, *f.* [*m.* (Gulo borealis), *Пол.*
Росомáк, (-áх. *Еф.* 49.) *m.* Vielfrass,
Росóха, *f.* Gabel, *f.* zweitheiliger, zweizackiger, zweispaltiger Hauptast (am Baume); 2) Sprosse, *f.* Sprind, *n.* s. Розсóха.
Росохáтий, (-áстий), *a.* zackig. gabelig; ästig; ausgebreitet.
Росохаторóгий, *a.* mit gabelförmigem Geweih — óлень *Фр.*
Росохáч, *m.*-дуб mit breiten Aesten.
Росóхи, *pl.* *P.* II. 73. der Theil des Leibes wo die unteren Extremitäten (die Füsse) auseinandergehen; 2) s. Розсóхи, hölzerne Mistgabel.
Росоховáтий, *a.* gabelförmig; 2) vielästig, s. Росохáтий.
Рост, *m.* Wuchs, *m.* Wachsthum, *n.* Gestalt, *f.*; 2) Wucher, *m.* Zinsen, *pl.* Procent, *n.* *Кв.* II. 20; 3) — альпéйский, Homogyne alpina.
Рости́, *v. n.* wachsen, gedeihen, aufkommen; zunehmen, sich vermehren.
Рости́на, *f.* Pflanze, *f.* Gewächs, *n.* *B.*
Ростинни́чий, *a.* *B.* botanisch.
Ростúти, *v. a.* wachsen machen, w. lassen, ziehen.
Рóстїч, *f.* wirre, wilde Flucht.
Рóсток, *m.* Schoss, Schössling, *m.* *Пар.* s. Пáросток. [nieden, (*opp.* Горóю).
Рóстом, *adv.* *I.* II. 53. unten, hie-
Ростóпасть рогáтий, Glaucium corniculatum, *B.*; 2) s. Зелемозéнь.
Росторóпша, *f.* Gemeine Osterluzei, *f.* (Aristolochia clematitis), *Пс.*
Ростóхвасть, *f.* gemeines Schwalben-, od. Schöllkraut, (Chelidonium majus). ступець 1).
Рóступець, *m.* *АД.* II. 53. s. Ви́-
Росяни́й, *a.* *Не.* des Thaues, Thau; thauig, bethaut, *M.* III. 90. *adv.* росянó, thauig, reichlich bethaut.
Рот, *m.* Mund, *m.* Maul, *n.*
Рóта, *f.* Rotte, Compagnie, Schaar; 2) Formel, *f.*
Ротáтий, *a.* s. Пискáтий.
Роташ, *m.* Art Pflze, *B.*
Ротеня́, *n* рóтик, *m. dim.* s. Рот, Mündchen, Mäulchen, *n.* [мати.
Роти́ти, *v. a.* s. Проклинáти, Гри́-
Рóтман, *m.* Lothse, Lothsmann, *m.* *Пар.*
Рóтний, *a.* von der Compagnie (Рóта).
Ротомóчний, *a.* *Ч.* IV. 126. mit starkem Schnabel. [ponomeuta), *B.*
Ротячóк, *m.* Schnauzenmotte, *f.* (Hy-
Рóхкане, *n.* Grunzen, *n.*
Рóхкати, *v. n.* grunzen, röcheln.
Рóхкiт, *m.* рохкóтане, *n.* s. Рóхкане.
Рохмáн, *m.* *H.* 82. s. Плохи́й.
Рохмáнний, *a.* zahm, mild, still, *Зак.* s. Рахмáнний. [*Kol.* I. 160.
Рохтї́ти, *v. n.* knistern (чóботи р.)
Рóчини, *pl.* *Гол.* s. Рокóвини.
Рочи́стий, *a.* -е мїсце verabredet, bestimmt, bezeichnet, *Cm.*; 2) s. Урочи́стий, *Зак.*
Рочи́ти ся, schwören, *Зак.*
Рóчник, *m.* Jahrgang, *m.*; Jahrbuch, *n.* Annalen, *pl.*
Рочни́ця, *f.* *Гол.* III. 164.?
Рочня́, *f.* Orakel, *n.* *Пар.*
Рóчок *m. dim.* s. Рiк, Jährchen, *n.* *pl.* рóчки *K.* Termin, *m.* [*Пар.*
Рóшене, *n.* (-льну), Flachsröste, *f.*
Рошт, *m.* Rost, *m.* s. Рушт, *B.*
Рóща, *coll.* s. Рiща.
Рощи́на, *f.* s. Розчи́на; 2) *K.* Keim, *m.*
Роя́ль, *m.* Piano, Klavier, *n.*
Роя́ти ся, s. Роїти ся.
Рсти́ти, *v. a.* s. Хрести́ти, taufen.
Ртáтий, *a.* s. Ротáтий, Пискáтий.
Ртуть, *f.* Quecksilber, Hydrargyrum, *n.* Mercurius, *m.* [gam, *n.*
Ртути́на, *f.* Verquickung, *f.* Amal-
Рту́чене, *n.* -зéркал, Belegen mit ртуть, *n.*
Руб, *m.* Hau, *m.* *Пар.*; 2) schmale, scharfe Seite, Kante, *Не.* * рýба стáти, язи́к став — erstarren. [*m.* *Ог.* 97.
Рубáйло, рубáка, *m.* Haudegen,
Рубáль, рубáльник, *m.* s. Рубáч.
Рýбань, *f.* gefälltes Holz in Haufen u. Stössen, *V.*; 2) Feldstück mitten im Walde, *n.* (*vgl.* кóпань).
Рýбанець, *m. pl.* рубанцї Scheit Holz, *n.*; 2) меч — *Bein.* des Schwertes; 3) s. Праник. [Hacken, Fällen, *n.*
Рýбане, *n.* рýбанка, *f.* *Зак.* Hauen,
Рубáнок, *m.* s. Рýбанець 1).
Рубáте, (-тя), *n.* *coll.* die Wäsche; altes Gerümpel.
Рубáти. (рубáю, -áєш), *v. a.* hauen, hacken, fällen; schneiden; — ся sich schlagen (auf den Hieb), s. hauen.

Рубáтка, рубáха, *f.* grobes Hemd, altes Hemd.
Рубáч. *m.* Hauer, Holzhacker, Holzhauer: Schläger, Raufer, Raufbold, *m.*
Рубéль, *gen.* -бля́, *m.* Rubel, *m.* (Münze); 2) Heubaum, Wiesbaum, *m.*; 3) *Не.* (*Пр.*VIII. 913. *Ко.* s. Маґлї́вниця.
Рубéць, -бця́, *m.* Saum; Rand; Einschlag, Umschlag, *m.*; 2) Narbe, *f.* 3) *gew. pl.* рубцї́, Lumpen, *pl.* Windeln, *pl. Зак.* [бинóвий. (-ін-), aus Rubin.
Рýбин, (-ін), *m.* Rubin, *m. adj.* ру-
Руби́ти, *v. a.* einen Saum machen, säumen; 2) — ся sich zusammenziehen, ра́на — vernarbt sich, heilt.
Рублéвий, *a.* zum рубéль 1) gehörig, 1 Rubel giltig. [werth.
Рублеви́к, *m.* eine Sache 1 Rubel
Рýблик, *pl.* -ки, *m.* s. Маґлї́вни́ця.
Рубля́ти, *v. a.* mittelst eines Heubaumes zubinden, zudrücken.
Рубльови́ця позéма, *f.* Peltigera horizontalis, *B.*
Рубля́ка, *m. augm.* s. Рубéль.
Рубнýти, *v. a.* s. Рубáти.
Рýбок, *m.* Leinwandstreifen, *m.*; 2) s. Перéмітка *Пар*; 3) Schramme, *f.* s. Рубéць.
Рубцї́, *pl. gr.* s. Фля́ки. [pen, *pl.*
Рýбя, *n. coll. P.*I.177. Säume; 2) Lum-
Руг, *m.* Schmähen, *n.* Schmähung, *f.*
I. Ругá, *f.* s. Нарýга.
II. Рýга, *f. Ф.* lautes Schluchzen.
III. Рýга, *f. P.* II. 207. bestimmter Gehalt an Geld od. Getreide, welchen die Eingepfarrten dem Priester jährlich entrichten.
Ругáти, *v. a.* schmähen, schimpfen, lästern; schelten; — ся кому, з когó, над ким jmdn verhöhnen, über jmdn spotten, schmähen.
Ругатня́, *f.* Schimpfen u. Schmähen, *n.*
Ругáч, *m.* Kleine Krickelster, (Lanius minor), *B.* [Fischfang, Netz, *n.*
Ругéля, *f. D. c.* 241. Werkzeug zum
Рýгонька, *f. dim.* s. Ругá.
Рудá, *f.* eisenhältiger Morast, sumpfige Wiese; 2) Eisenerz, *n.*; 3) Rost, *m.* s. Ржа, Ржи́ня, *Вол.*; 4) * Blut, *n. Ш.* II. 10. 119.
Рудáви, *pl.* Erzgebirge, *n.* [röthlich.
Рудáвий, *a.* erzfarbig, rothfarbig,
Рудáвина, *f.* Sumpfboden, *m.* Sumpfland, *n.* Moor, Morast, *m.* s. Мóчар.
Рудáк, *m.* dh Hitze verbrannter Buchweizen-Samen.
Руди́й, *a.* roth, rothhaarig, fuchsroth.
Руди́ни, *pl.* Chalcohallite, *pl.*
Рудї́ти, *v. n.* roth, fuchsroth werden.
Рýдка, *f.* Lache, Pfütze, *f.* s. Балю́ра; 2) Wagenspur, *f.*
Рудни́й, *a.* erzhaltig, Erz-, *Пол.*
Рудни́к, *m. Не.* Bergwerk, *n.* Erzgrube, *f.*; 2) Arbeiter im Eisenhammer, *m.*
Рудни́цкий, *a.* -закóн Bergrecht,
Руднýк, *m.* s. Рундýк. [*n. Ф.*
Рудня́, *f.* Eisenbergwerk, *n.* Eisenhammer, *m.*
Рудо, *n. ung.* Deichsel, *m. B.*
Рудобри́вий, (-бв-), *a.* mit rothen Augenbraunen. [s. Рудáвий.
Рудовáтий, *a.* röthlich (v. Haaren),
Рудокóп, *m.* Bergmann, Bergknappe, *m.*
Рудокопáльня, *f.* s. Рудокóпня.
Рудокóпний, *a.* zum Erzgraben gehörig.
Рудокóпник, *m. Ф.* s. Рудокóп.
Рудокóпня́, *n.* Bergwerk, *n.*
Рудокóпство, *n.* Bergwesen, *n.*
Рудоýсий, *a.* +*M.* mit rothem Schnurbart.
Рудоя́в, *m.* s. Рудокóп, *K.*
Рудяни́й, *a.* Erz-; 2) blutig, Blut enthaltend; blutroth, *Зак.*
Рудя́нка, *f.* Morasterz, Sumpferz, *n.*
Рýжа, Рýзя, *f.* Rosalia, *f.*; 2) s. Рóжа.
Ружан, *Гол.* I. 171.?
Ружáна, (ружéна), *f.* eine Kuh von röthlich-gelber Farbe.
Рýже, (рýжже), рýжие, *n.* s. Орýжие.
Ружéйник, *m.* Büchsenmacher, *m.* *Пол.* [-(віл)- *B.*
Рýжий, *a.* s. Червони́й; *m. a.* s.
Ружи́ло, *m.* ein Ochs von röthlicher Farbe.
Ружи́на, *f.* s. Оружи́на.
Рýжний, *a. Ф.* Rosen-.
Ружни́ця, *f. Wgr.* X. s. Рушни́ця.
Ружня́ний, *a.* s. Румя́ний.
Рýзька, Рози́на, *f.* Rosa, Rosine.
Руíна, *f.* Trümmer, *pl.* Ruin, *m.*; 2) — вели́ка Unruhen und Bürgerkriege nach dem Tode des гетьмáн Богдáн Хмельни́цкий.
Руíнити, *v. a.* s. Руйнувáти.

Руїнний, *a.* der Руїна 2) gehörig.
Руйний, *a.* geil, lüstern, *B.*
Руйновини, *pl.Cm.*Ruin, Schutt,*m.*
Руйновище, *n.* Trümmerstätte, *f.* Trümmer, *pl.* Trümmerhaufe, *m.*
Руйнувати, розруйнувати, *v. a.* ruinieren; verwüsten, vernichten.
Руйнувина, *f. K.* Verwirrung, Zerstörung, *f.*
Рука, *f.* Hand, *f.* Arm, *m.* -по локоть Vorderarm, *m.*; руки стали правцем die Hände erstarrten; на руки кому дивити ся jmdm auf die Finger sehen (dass er nicht stehle); в руці, на руках *K.* in der Hand, in der Gewalt, unter der Verwaltung; на руку, recht gelegen, не на руку ungelegen, unbeqnem; рука в руку Hand in Hand, eine Hand; з рук до рук von Hand zu Hand, von einem zum anderen; рукою пішло ist von Statten gegangen, gieng gut von der Hand, hat geglückt; з вільної руки aus freier Hand; теплою рукою bei Lebzeiten; руку тягнути за кого *Кч.* 10. jmdm Vorschub leisten, gemeinsame Sache mit jmdm machen; нї не рука *P.* II. 112. nein es geth nicht, ist nicht genehm; під рукою bei der Hand; з першої руки aus der ersten Hand; держати кого в руках einen unter Zucht halten, einem seinen Willen nicht lassen; дати кому щось за руку einem etw. in die Hände geben, jmdm etw. anvertrauen; опустити руки die Hände sinken lassen, den Muth verlieren; заложити руки die Hände in den Schoss legen, müssig sitzen; у него довгі руки er hat lange Finger; з довгою рукою ходити die Hand zum Betteln ausstrekken, betteln, *Кн.*; позбути ся з рук, дати з рук aus den Händen geben, abgeben, abliefern; за руку bei der Hand; по під руки unter den Armen; дістати ся в чиї руки in jmds Gewalt kommen; взяти, брати ся за руки sich bei den Händen fassen, nehmen, mit einander gemeinschaftliche Sache machen; на свою руку auf eigene Faust; з порожними руками mit leeren Händen, * unbeschenkt; 2) Macht, Gewalt, *f.*; 3) Handschrift, Hand, *f.* Schriftzüge, *pl.*; 4) Hand, Seite auf der etw. ist, Richtung, *f.*; Weiser, *m.*
Рукав, (*dim.*рукавець, *gen.* -вця), *m.* Aermel, Muff, *m.*
Рукавиця, *dim.*рукавичка.*f.* Handschuh, *m.* -без пальців Fausthandschuh, *m.*; -визовна *Пар.* Fehdehandschuh, *m.*
Рукавичник, *m.* Handschnhmacher, *m.*
Рукавча, *g.* -ати, *pl.* -ата, *n. dim.* [s. Рукав, *III.* II. 87.
Рýква, *f.* Rauke, *f.* (Sysymbrium).
Рукийня, *f.* s. Рукійма.
Руківка, *f.* s Пропасниця.
Рукійма, *f.* *У.* Geländer, *n.*; 2) s. Рукойма.
Рýков, *f.* Brunnenkresse, *f.* (Nasturtium officinale) *Вол.*
Руковини, *pl.* s. Зарýчини.
Руковóдник, *m.K.*Führer,Leiter,*m.*
Руковóдство, *n.* Leitung, *f.* Leitfaden, *m.*
Рукодаіни, *pl.* *Ч.* IV. 65. s. Руковини, Зарýчини.
Рукодайний, *a.* mit dem Handschlage angelobt, auf Treue u. Glauben verpflichtet, -слуга, *Зак.*
Рукодїльний, *a.* Manufaktur.
Рукодїльник, рукодїль, *m.* Manufakturarbeiter, Handarbeiter, *m.*
Рукодїльництво, *n.* Manufakturwesen, *n.* [289.
Рукодїльниця, (рукодїля). *f. Ко.* Handarbeiterin, *f.*
Рукодїльня, *f.* Manufaktur, *f.* *Пар.*
Рукодїя, *f.* своєї рукодїї = своєї роботи *КС.* (83) VII. 500.
Рукоєма, *У.* рукойма, рукойма, *f.* Handgriff, Griff, *m.* Handhabe, *f.* Heft, *n.*; 2) Geländer, *n.* Lehne, *f.* s. Поруче.
Рукоємство, *n.* Bürgschaft, *f.* *Пс.*
Рукомац, *adv.* s. На-помацки.
Рукомесний, *a Cm.*s. Ремісничий.
Рукомество, *n.* Handwerk, *n.* s. Ремесло.
Рукоміть, (-еть, -ять), *f.* Griff, *m.* Handhahe, *f.* Handgriff, *m.* на — причинити auf eine Handbreite zugeben.
Рукопаш, *Зак.* (-ач), *adv.* handgemein; mit blossen Händen.
Рукопись, *f.* Handschrift, *f.*
Рукописний, *a.* handschriftlich.
Рукоплавки, *pl.* Armflosser, *pl.* (Batrachoidei) *Пол.*
Рукоплескати, *v. a.* *Макс.* mit den Händen klatschen, jubeln.
Рукополагати, рукоположити,

v. a. К. die Hände auflegen, weihen, ordinieren.

Рукоположе́ніе, рукополага́ніе, *n. К.* Auflegung der Hände (zur Weihung), Ordination, *f.*

Рукотво́рний, *a.* von Menschenhänden gemacht, gebildet, geschaffen, *К.*

Рукоя́ть, рукоя́тка, *f.* Handgriff, *m.* Handhabe, *f.*

Руль, *m.* Steuerruder, *n. С.* II. 138.

Руле́та, *dim.* руле́тка, *f.* Roulette, *f.*

Ру́лька, *f. dim.* s. Ру́ля; 2) Wasserstrahl, *m.* (*vgl.* Буру́лька); 3) Zapfen, *m. А·Г.* 165.

Рульо́вий, *a.* der das Steuerruder [bewegt, vom Steuerruder.

Ру́ля, *f.* Lauf einer Flinte od. Pistole, *m.*

I. Рум, *m.* Rum, *m.*

II. Рум, *m.* Schutt, Abschlag, Graus, *m.*

III. Рум, *m. АД.* II. 149. Lärm, *m.* Getöse, *n.*; *Ф.* heftiges Weinen u. Lamentieren.

IV. Рум, *m.* рума́, *f.* Ort, Raum, *m.*; Richtung, *f.* Weg, Marsch, *m.* Bewegung, *f. Зак.*

Рума́к, *m. П. п.* 102. Ross, *n.*

Ру́мати, *v. n.* weinen, grinsen.

Румеґа́ти, (-ека́-), *v. a.* wiederkäuen.

Румеґа́вцї, *pl.* Wiederkäuer, *pl. Пар.*

Руме́н, *m.* s. Румя́нок.

Руменува́ти, *v. a.* wiederkauen, *Зак.*

Руміне́ць, *m.* Röthe, *f.* (am Gesicht) *R.* 73.

Руміни́ло, *n. Пол.* Rothschminke, *f.*

Руміннии, *a.* s. Румя́ний.

Ру́мка, *f. Н.* 225. Spitzglas, Weinglas, *n.*

Румови́на, *f. Зг.* румо́виско, румо́вище, *n.* Schutt, *m.* Trümmer, *pl.*

Ру́мса ренова́, *f.* Rennthier-Flechte, *f.* od. -Moss, *n.* (Cladonia rangiferina).

Румса́ти, *v. n.* schluchzen, greinen.

Румува́ти, *v. a.* seine Wohnung verändern, sich anderswo niederlassen, *Зак.*

Руму́шина, *f.* s. Рум II); 2) e. Erdart (Mischung von Kalk u. Kreide) s. Попели́ця 2).

Румя́к, *m.* s. Румя́нок.

Румяна́ про́ста, *f.* der gemeine Natternkopf, (Echium vulgare), *Вол.*

Румяне́ць, *m.* Röthe, (am Gesicht), Schamröthe, Frische an den Wangen, *f.*; 2) rothe Schminke, Rouge, *m.*; 3) s. Румя́нок. [Schmink-.

Румя́ний, *a.* roth, rothbackig; 2)

Румяни́ти, *v. a.* röthen; schminken; — ся sich —, erröthen.

Румяні́ти, *v. n. М.* II. 156. sich röthen, erröthen, rosiges Gesicht bekommen.

Румя́нка, *f. Пic.* румя́н, *m.* Gemeine Ochsenzunge (Anchusa officinalis), s. Вологло́дка. [caria chamomilla).

Румя́нок, -нку, *m.* Kamille, *f.* (Matri-

Румя́нчик, *m.* s. Румя́нка, *B.*

Рунь, *f. W.* grüne Pflanzendecke, *pl.* ру́ни junge Saat.

Руна́, *f.* s. Ру́но, *B*; *P.* II. 194; 2) s. Луна́ *Ш.* II. 223. [cus vellereus), *Вол.*

Руна́тка, *f.* Wollschwamm, *m.* (Agari-

Рунд, *m. Ко.* 169. Runde, Streifwache, Patrouille, *f.*

Рунду́к, *m.* Austritt, *m.*; Gallerie, *f.* Gang, *m.*; 2) Kasten, *m.* Kaufladen, *m.*

Рунду́чний, *a.* des Рунду́к.

Рундучо́к, *m. dim.* s. Рунду́к.

Руне́ти, *v. a.* s. Роня́ти, рони́ти.

Руни́стий, *a.* wie ein Vliess, *Кн.*

Ру́нний, *a.* mit üppigem Vliess, *Макс.*

Ру́но, *n.* Fell sammt Wolle, Vliess, *n.*; 2) Wolle, *f.*

Ру́нок, *m. Wgr.* 28.?

Рунта́ти, рунтува́ти, *v. a.* rühren, stören, in Unordnung bringen, durcheinanderwerfen. [Руно.

Рунце́, *n. ГБ.* (*Пр.* III. 26.) *dim.* s.

Руня́нка, *f.* Haarmoos, Widerthon, *n.* (Polytrichum), *B.*

I. Ру́па, *f.* s. Боровня́к, *B.*

II. Ру́па, *f.* e. Grube in welcher Erdäpfel über den Winter aufbewahrt werden.

Рупе́ха, *f.* s. Рубатка, *Фр.*

Ру́пниця, *f.* ру́пник, *m.* Schafbremse, *f.* Schafbiesfliege, *f.* (Cephalomyia ovis) *B.*; 2) Rinderbremse, *f.* (Hypoderma bovis), *B.*

Ру́птура, *f.* s. Кила.

Ру́ра, *f.* Röhre, *f.* s. Ру́ля; *dim.* ру́рка.

Рура́к, *m.* Fistulana, *B.*

Ру́рничка, *f.* Röhrenpolyp, *m.* (Tubularia), *B.* [Südrussland, *n.*

Русь, *f.* Russland, bes. Klein-, Roth-,

Ру́са, *f.* Erycina, *B.*

Руса́вец, *m.* Braunblütiges Knabenkraut, (Orchis variegata), *Вол.*

Руса́к, *m. АД.* II. 138. s. Ру́син.

Руса́лка, *pl.* Русалки, *f.* in d. sl. Mythol. Wassernymphe, *f.*; 2) руса́лка

павйнка, Tagpfauenauge, (Vanessa Jo); — перепáска, Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta); — жалóба Trauermantel, *m.* (V. Antiopa); — кропйвка, kleiner Fuchs, (V. urticae); — цецятка C Falter, *m.* (V. Calbum); — осéтка Nesselfalter, *m.* (V. cardui); — садівнйчка der grosse Fuchs (V. Polychloros), *Пол.*; 3) Agrion, *B.*

Русáльна, *f.* s. Русáлка 1).

Русáльний, *a.* zur Русалка 1) geh.; -а недíля s. Клечáльна.

Русáльчин, *a.* s. Русáльний, -день der Donnerstag in der Pfingstwoche.

Русáлї, *pl.* Fest mit Spiel u. Reigen am ersten Tage der Петрíвка; 2) Pfingsten, *pl.* [ropus edulis), *Пол.*

Русéта ïдáльна, *f.* Kalong, *m.* (Pte-

Рýсий, *a.* blond.

Рýсин, (Руснáк, -няк), *m.* Ruthene, Klein-, Süd Russe, *m.*; -ка, *f.*

Русїти, *v. n.* blond werden, blondesHaar bekommen; 2) russisch werden.

Рускáль, *m.* s. Рискáль, (*Фр.*).

Руський, (руский), *a.* russinisch, ruthenisch, kleinrussisch, ukrainisch.

Рýслик, *m.* russische Sardine (*Фр*).

Руслйця, *f.* очертáста, Tännel, *m.* (Elatine Alsinatrum).

Рýслище, *n. augm.* *КУ.* s. d. *f.*

Руслó, *n.* -рікй das Flussbett.

Руслянка, *f.* Nereide, *f.* (Nereis), *B.*

Русобрйвий, *a.* *W.* mit blonden Braunen. [Russenland.

Русовйще, *n.* *К.* altes ehemaliges

Рустй, *v. n.* *Ф.* s. Рýти, Ридáти.

Русявий, *a.* blond.

Русявйна, (-нка), *f.* Blondine, *f.*

Русянка-пахнївка, *f.* *B.* s. Половнйчка.

Рýта, *f.* (*dim.* рýтонька, руточка), *f.* Raute, Garten- od. Weinraute, *f.* (Ruta graveolens).

Рутáвка, рутíвка, *f.* Geiss -od. Ziegenraute, *f.* (Galega officinalis).

Рутвяний, *a.* s. Рутяний, *Ч.* V. 405.

Рýти, *v. n.* s. Ридáти, ричáти; 2) klingen, *B.*

Рýтин, *a.* der Рýта, aus p. *Ф.*

Рутйти, *v. a.* verfluchen.

Рýтиця римщиновáта, *f.* Wiesenraute, *f.* (Thalictrum aquilegiaefolium).

Рутйчка, невгóда-, *f.* Isopyrum thalictroides. [(Fumaria officinalis), *Пів.*

Рýтка, *f.* — полéва, Feldraute, *f.*

Рутяний, *a.* von der Raute, Rauten-.

Рух, *m.* Bewegung, *f.* Betrieb, *m.*; 2) das öffentliche Leben, Treiben, *n.*

Рухáвий, *a.* rührig, thätig, regsam; sich bewegend, beweglich; flink, betriebsam. [weglichkeit, Regsamkeit, *f.*

Рухáвість, рухлйвість, *f.* Be-

Рýхáвка, *f.* Fühlfaden, *m.* *Пар.*; 2) *pol.* unruhige Zeit, Verwirrung, *f.* Tumult, Krieg, *m.* *TP.* 11. [bile, *Пол.*

Рýхало, *n.* -вічне, perpetuum mo-

Рýхане, *n.* Rühren, Bewegen; Fühlen, *n.* *Пар.* [ся sich — —.

Рýхáти, *v. a.* rühren, bewegen; —

Рýхва, *f.* Rinne, *f.* *Зак.*

Рухлó, *n.* *КУ.* III. 175. Hab u. Gut, *n.* Mobilien, *pl.* [*m.* *Вол.*

Рухляк, *m.* Mergel, Mergelboden,

Рухлякóвий, *a.* — ґрунт Mergelboden, *m.* [zen; sich drängen.

Рýхнути, *v. n.* *M.* hinfallen, -stür-

Руховйтий, *a.* *К.* s. d. f.

Рухóмий, *a.* beweglich, mobil.

Рухóмість, (-ость), *f.* bewegliches Gut, Mobilien, *pl.*

Руч, *f.* *P.* 119. Hände, *pl.*; — тягнýти за кимóсь jmds Partei nehmen; під пяну руч beim Rausch, ein wenig betrunken, *Ос.* (61) IV. 31.

Ручáй, *dim.* ручáєць, *m.* Bach, *m.*

Ручáйка, *f.* eine Handvoll gehechelten Hanf od. Flachs, s. Жменя, *Ч.* VII. 408. [I. 137.

Ручáти ся, bürgen, gut stehen, *Ш.*

I. **Рýчий**, *a.* rasch, behend, geschickt, flink, *M.* I. 137. [menge, *n.*

II. **Рýчий**, *a.* *К.* — бій Handge-

Рýчинь, *a.* *АД.* I. 305.

Ручйна, *f.* *Га.* I. 128. s. Рукá; 2) (при годйннику) Uhrzeiger, *m.* *Пар.*

Ручйтель, *m.* Bürge, *m.* -ка, *f.*

Ручйти, *v. a.* u. — ся s. Поручйти 2); *sbst.* рýчене, *n.* Bürgen, *n.* Bürgschaft, Gewährleistung, *f.*

Ручйця, *f.* Holzarm, *m.* an welchen die Leiter des Wagens fest angelehnt werden; 2) *dim.* s. Рукá, *gew. pl.* Händchen, *Ш.* I. 33.

Ручйще, *n. augm.* s. Рукá.

Рýчка, *f. dim.* s. Рукá; 2) Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* Halter, *m.* -до

перá Federhalter, *m.*; Henkel, *m.*; 3) ein Mähergang.

Ручковúй, *a.* aus (eigenen) Händen, *Зак. f. a.* s. ручковá. Art Tanz.

Ручнúй, *a.* Hand-. [*dim.* ручничóк.

Ручнúк, (-шн-), *m.* Handtuch, *n.*

Ручнúця, *f.* Armleuchter, *m.*; 2) ручнúця, (-шнúця), Flinte, Büchse, *f. dim.* ручнúчка. Faustrohr, *n. Пар.*

Рýчно, *adv. M.* bequem, glatt.

Руччúй, *a. Ко.* 142. tüchtig, wakker, schlagfertig.

Руш! *int.* Marsch! fort! *Ф.*

Рушáти, рýшити, *v. a.* rühren, anrühren; з місця etw. von seiner Stelle hinwegrücken, bewegen, in Bewegung setzen; aufbrechen, sich aufmachen; рушáй! packe dich, fort mit dir! vorwärts! рушáє менé лïкарство die Arzenei wirkt, fängt an zu wirken; — рáду eine Versammlung ansagen, vorbereiten, *Кч.* 299.; 2) stehlen.

Рýшене, *n.* Bewegung, *f.* Aufbruch, Aufgebot, Aufstand, *m.* Strömung, *f. C.*; рушéне посполúте, *pol.К.* Landsturm, *m.*

Рушнúк, *m.* s. Ручнúк.

Рушникáр, *m.* Büchsenmacher, *m.*

Рушникáрство, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Рушникóвий, *a.* -е нáчине = в 6 насéм, s. Нáчине, насмó.

Рушнúця, *f.* s. Ручнúця.

Рушнúчний, *a.* Flinten , -а кýля Flintenkugel, *f.* -а трýба Flintenlauf, *m.* -ий ремінь Flintenriemen, *m. Пар.*

Рушт. *m.* Rost, *m.*

Руштóване, (ри-). *n.* Gerüst, *n.*

Рущúзна, *f. К.* s. Рущинá.

Рущинá. *f.* ruthenische (kleinrussische) Sprache; 2) Ruthenentum, *n.*; 3) Rothrussland, *n.*

Рýя, *f.* Brunstzeit, *f.*

Руяна, *f.* Insel Rügen.

Рюм, *m.* Weinen, Greinen, *n.* +*Б.*

Рюма, *c.* weinerlicher Mensch.

Рюмати, рюмсати. *v. n.* schluchzen, weinen, greinen, s. Рýмати &.

Рюричанúн, *m. К.* d. Nachkomme des Рýрик. [sprosse, *f.*— fleck, *m.Пар.*

Рябá, *f.* Sommermahl, *n.* Sommer-

Рябáтий, *a.* sommersprossig, -flekkig, *Пар.*

Рябéць, рябчик, *m.* Haselhuhn, *n.* (Tetrao bonasia), *Пол.* [ge, *Фр.*

Рябúзна, *f.* das Bunte u. Schecki-

Рябúй, *a.* bunt, buntscheckig, buntfarbig; 2)blatternarbig pockennarbig, *Пар.*

Рябúна, рябка, *f.* Eberesche, *f.* (Sorbus), *Вол.*; 2) Blatternarbe, *f. Пар.*

Рябинкúй, *a.* s. Рябúй, *Гол.* I. 209.

Рябінка, *f. Га.* II. 40. Blatternarbe, Pockengrube, *f.*

Рябіти, *v. n.* bunt schimmern.

Рябоканúстий, *a.* s. Рябúй, *В.*

Рябкó, *m.* Name e. Hundes, s. Бровко, *Зак.* [litaea), *В.*

Рябник, *m.* Scheckenfalter, *m.* (Me-

Рябобóкий, *a.* mit buntem, schillerndem Gefieder an den Seiten: -а сорóка.

Рябoтúне. *n.* Blatternarben, *pl.*

Рябýха *f.Bein.*der Скакýха,s.Рябий.

Рябчик. *m.* s. Рябéць; 2) Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria imperialis), *Вол.*

Ряд, (ред). *gen* -ý, *m* Reihe, *f.* Glied, *n.* рядóм, *adv.* in der Reihe, nach der R. p. з ким an der Seite, nebenbei; в рядí помістúти einreihen; 2) Ordnung, Klasse, *f*; через ряд, über das Mass; Rang, *m.*; 3) Regierung, *f.*; 4) Urtheilskraft, Ueberlegung, *f.* Rath, *m.* — дáти, найтú комý чомý Rath geben, schaffen, in Ordnung bringen, Ordnung machen mit; 5) Pferdegeschirr; Sattelzeug, *n.* [Krākler; Kritzler, *m.Пар.*

Ряда, рядалúвець, *m.* Grämling,

Рядалúвий, *a.* krittlich, tadelsüchtig; rechthaberisch, *Пар.*

Рядáти.*v.a* negeln, tadeln; kritzeln, *В.*

Ряденцé, *n. dim.* s. Ряднó. [s.Ряд.

Рядú, *pl.* Ordnung, Einrichtung, *f. Ф.*

Рядúтель, *m.* Verwalter, *m. Пар.*

Рядúти. *v.a.* herrschen, beherrschen; lenken; verwalten; 2) verbessern *Гн.* 11. 16. (mit Dünger); fett machen, anmachen, mit Fett zurichten, (v. Speisen); 3) kleiden; anspannen & s. Виряджáти; — ся das Hauswesen, Geschäft & führen; 2) (чимóсь) sich etw. zur Richtschnurr nehmen, s. nach etw. richten, s. von etw. leiten lassen; 3) sich kleiden, s. putzen.

Ряднá, *f.* Vetrag, *m.* Verhandlung, *f.* — муровá *К.* Friedensvertrag, *m.*

Ряднúй, *a.* ordentlich, wirtschaftlich; 2) *У.* ordentlich gekleidet; *adv.*

staatlich, ansehnlich, *Гол.* III. 267.

Рядни́к, *m.* Grasnelke, *f.* (Armeria vulgaris).

Рядни́на, *f.* s. Рядно́.

Ря́дність, (-ость), *f.* Ordnungsliebe, Ordentlichkeit; Oekonomie, *f.*

Рядно́, *n.* Tuch, *n.* Leinwand, *f.* (grob.); Bettuch, *n. pl.* ря́дна *P.* I. 37. Bettzeug, *n.*; Packtuch, *n.*

Рядня́ний, *a.* aus dem von Kardätschenflocken gemachten Zeug, s. Рядно́.

Рядови́й, *a.* aus der Reihe, nach der Ordnung, Reihen-, Glied; *sbst.* gemeiner Soldat; — числівни́к Ordnungszahlwort, *n.* (num. ordinale); 2) — муж *K.* Staatsmann, *m.* Regierungsperson, *f.*

Рядови́на, *f. Ос.* (62) VIII. 32. s. Рядни́на.

Рядо́вич, *m.* s. Рядови́й *sbst.*

Рядо́м, *adv.* s. Ряд 1).

Ряду́ха, *f.* s. Патеру́ха *Pa.* I.

Ря́дчик, *m.* Leiter, Verwalter, *m.* *C.* II. 145; 2) Lieferant, *m. P.* 253.

Рядю́га, *f.* alter Fetzen.

Рядюжки́, *pl.* Militärkleidung u. Rüstung, *H.* 102.

Ря́жа, *f.* Geräth, Geschirr, *n.* Utensilien, *pl.* — кухо́нна, Küchengeräth, *n.* — рибо́рска, Fischzeug, *n.*; *pl.* ря́жи служе́бні Messgeräh, *n. Пар.*; 2) s. Ряса́ *H.* 17.

Ря́жанка, *f.* unter Beimischung von sauerem Rahm abgekochte Milch.

Ря́жка, *f.* Wassergeschirr (um Wasser zu schöpfen od. zu tragen), *n. Зак.*

Ря́ме, (-мя́), *n.* Lumpen, *pl.* Bettelsack, *m. Ke.* I. 215. grobes Tuch.

Ря́ми, *pl.* Falten im Weiberkleid, im Vortuch.

Рямина́, *f. Ос.* (61) VIII. 99. Segelstange, *f.*?

Ря́нда, (ре́нда), *f.* alte abgetragene Kleider u. Wäsche, Lappen, Lumpen, *pl.*

Ря́нний, *a.* ordentlich; *sbst.* ря́нна, s. Ґазди́ня, *B.*

Ряну́ти, *v.n.* brüllen, *Кн.* (*Пр.* IX. 850).

Ряпати́на, *f. Зап.* II. 589?

Ряпча́ти, *v. n.* knarren.

Ря́са́, *f.* Falte, *f. pl.* ря́си, Fransen, *pl.*; 2) langes Kleid mit weiten Aermeln, Mönchskleid, *n.*; 3) s. Ріска 1).

Ряси́стий, *a.* s. Ріси́стий.

Ряси́ти, рясува́ти, *v. a.* falten, fälteln, s. Ріси́ти; 2) *Ч.* III. 401. vergolden, mit Gold sticken, зо́лотом-; 3) *Me.* schütteln.

Ря́ска, ре́ска, *B. f.* s. Ріска; 2) Rispe, *f.* (panicula).

Ряси́й, *a. KC.* (83). II. 393. faltenreich; 2) reichlich, dicht; *adv.* ря́сно dicht, reichlich.

Ря́сник, *m.* der mit ря́са 2) bekleidet ist (*sc.* піп). *Др.*

Ряси́стий, *a* s. Ряси́й, *Гол.* III. 3.

Ряси́ти ся, *Ваг.* s. Ріси́ти ся.

Ряси́ця, *f.* Falte, *f.*

Рясота́, (ріс-), *f.* s. Ріснота.

Ряст, *m.* Erde, Boden mit Gras bewachsen *Ko.*; 2) s. Ряса́ 3).

Рясть, *f. У. Зоря. Гал.* 1850. 543. Inhalt, *m.*

Ряф, *m.* Reif, *m.*; 2) Elle, *f.*

Ря́фа, *f.* Hechel, *f.*

Ря́фати, *v. a.* hecheln (лен).

Ряхті́ти, *v. n.* schimmern; rauschen, *Ф.*

С.

С, neunzehnter Buchstabe (Слово).

С, *praep.* I) *mit dem Genitiv.*; II) *mit dem Accusativ*; III) *mit dem Istrumental*; — IV) *in Zusammensetzungen*, s. З, I) II) III) IV).

Са! -аса́! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Сабада́шки. *pl.* Art kurzer lustiger Lieder; 2) Märchen, Anekdoten, *pl.*

Саба́н, *m. Ос.* (62) IX. 117?

Сабани́ти. *v. a.* stark schelten, fluchen.

Са́баш. *m.* Tanzunterhaltung am Feierabend, *Ф. Веч.* II. 110; 2) Sabbath, *m.*

Сабаші́вка, *f.* Art jüdische Sabbathmütze; 2) — Schnapps, *m*; 3) Sabbathkerze, *f.*

Сабе́изм, *m K.* Sabeismus, *m.*

Сав-сав-сав! -саво́! Lockruf der Gänse.

Са́ва, Са́вка. *m.* Sabbas.

Сава́н, *m. KУ.* Leichentuch, Sargtuch als Decke, *n.*

Са́вати, *v. a. Wgr.* VI. s. Су́вати, со́вати.

Са́вити, *v. a. Га.* II. 42. *H.* 78. den Tag des heil. Са́ва feiern.

Са́вкати, *v. n.* entgegenhauchen

(v. der Hitze in e. Krankheit).

Савки́, *pl.* Art grosser Winteräpfel.

Савра́нка, *f.* Nbfl. des Буг.

Саври́тий, *a.* ausgelassen, unbändig, wild.

Савти́ра, *f.* s. Псалти́ра.

Сага́, *f.* Bucht, *f.* Meerbusen, *m.*; 2) Morast, Sumpf, *m.*; 3) tiefer Schnee.

Сага́йда́к, сайда́к, *m.* Köcher; 2) Bogen, *m.* (zum Schiessen); davon

Сагайда́чний, *a.* *K.* mit Köcher versehen; 2) Beiname des Saporogerhetmans Петро́ Конаше́вич-Сагайда́чний (1606—1622).

Сагайдачо́к, *m. dim.* s. Сагайда́к.

Сагани́стий, *a.* hoch auf den Füssen (кінь).

Саґа́н, (*dim.* саґа́ник, саґа́нчик, саґане́ць), *m.* Kessel, *m.* grösserer Topf; überhpt: Geschirr, *n.* (auch aus Holz).

Саґівни́ця, *f.* echte Sagopalme (Sagus Rhumphii).

Саґма́л, *m.* der Кисі́р nach 1—2 [Wochen.

Сад, *m.* Obstgarten, *m.*

Сада́в, сада́ла, & = я си гада́в, я [си гада́ла.

Садьба́, *f.* das Pflanzen, *B.*

Са́джа, са́жа, *f.* Russ, Kienruss, *m.*

Саджа́ти, сажа́ти, *v. a.* jmdn sich niedersetzen lassen, sitzen machen, setzen; — ку́ри Hühner auf Eier setzen; — хліб Brot in den Ofen schieben, s. Сади́ти, Посади́ти.

Саджоме́т, *m.* s. Коміня́р.

Сади́ба, *f.* *M.* II. 33. s. Соли́тьба.

Са́диво, *n.* *K.* *Пс.* 22. *coll.* Obstbäume, *pl.?*

Са́дий, *adv.* s. Сюди́.

Сади́ти, *v. a.* setzen, pflanzen, Pflanzen stecken; — ся affektieren, prunken; — на що nach etw. haschen.

Са́дїльниця, *f.* Setzpflanze, *f.* [-zweig, *m.*

Са́дка, *f.* s. Саж.

Садни́ця, *f.* *B.* Pflanzung, *f.*

Садно́, *n.* Quetschung, wund geriebene Stelle, Quetschwunde am Widerrist des Pferdes, *f.*

Садови́й, *a.* des Obstgartens; 2) [bepflanzt, bebaut, *K.*

Садо́ви́на, *f.* *coll.* Obst, *n.* *dim.* садови́нка.

Садовиня́к, *m.* Obststecher, *m.* (Apion [Pomonae), *B.*

Садови́ти, *v. a.* setzen, jmdn Platz einnehmen lassen; — ся sich setzen, Platz nehmen.

Садовни́к, (-дівн-), *m.* *Ст.* *Не.* Gärtner, Obstgärtner, *m.*; -ни́ця, *f.* Gärtnerin, *f.* *Ст.*

Садовни́чий, *m.* Obstgärtner, *m.*

Садону́ти, *v. a.* *C.* I. 29. dreinschlagen.

Сае́та, *f.* feines Tuch, od. Atlass, *m.*

Саето́вий, *a.* aus Сае́та.

Саж, *m.* Schweinskoben, Mastkoben, — stall, *m.* s. Ко́бец, *Ке.*

I. Са́жа, *f.* s. Са́джа.

II. Са́жа, *f.* Arrest, Verhaft, *m.* +*M.*

Са́жавка, са́жалка, са́жівка, (садж-), *f.* Satzteich, Fischteich, *m.*

Саженйцї, саджени́цї. *pl.* s. Розса́да.

Са́жка, *f.* Rost, Brand am Weizen, *m.*

Сажо́вий, *a.* Mast-.

Сажо́к, *m. dim.* s. Саж.

Сажоме́т, *m.* *Wgr.* 7. s. Саджоме́т, [Коміня́р.

Саза́н, саза́нь, *m.* *B.* s. Ко́роп.

I. Сайга́к, *m.* са́йга, *f.* s. Суга́к.

II. Сайга́к, *m.* mannshoher Pfahl.

Сайда́к, *m.* s. Сагайда́к.

Сайда́кер, *m.* mit Köcher versehen, mit Bogen bewaffnet, *Зак.*

I. Сак, *m.* са́ква, *f.* Sack, Hamen, *m.*

II. Сак, Сачо́к, *m.* Isaak.

Сака́. *f.* (türk.) s. Бо́чка.

Са́ква, *pl.* -кви, *f.* Quersack, Doppelsack, *m.* s. Беса́ги.

Саке́льня, *f.* Futtersack, *m.*

Сакі́вка, *f.* *dim.* s. Са́ква.

Сакла́, *f.* grosser Sack.

Сакла́к жостели́на, *m.* Kreuzdorn, Wegdorn, *n.* (Rhamnus catharticus)

Саклакова́тi, *pl.* Kreuzdorngewächse, *pl.* (Rhamneae).

Сакла́чина, *f.* s. Сакла́к.

Са́клинок, *m.* Börsenthierchen, *n.* (Bursaria) *B.*

Са́кля, *f.* Hütte der Bergbewohner [im Kaukasus *Ш.* II. 57.

I. Са́кма, *f.* enger Weg, Holzweg, *m.* *K.*

II. Са́кма, *f.* s. Бато́ва, *Зак.* (ити́ са́кмою).

Са́кмар, (сакма́н), *m.* на — бра́ти ро́боту = на гурт, z. B. на — бра́ти траву́ laut Uebereinkunft sich verbinden das Gras abzumähen, zusammenzuharken und zusammenzulegen, *B.*

Сако́мка, *f.* *dim.* s. Са́кма I. *K.*

Сако́ра, *f.* *Пс.* Roggen, *m.*

Сакра́мент, *m.* Sacrament, *n.*

Сакраментува́ти, *v. a.* die heil. Sacramente ertheilen, *Ш.* II. 206.

Сакуля́ти, *v. a.* etw. stümpern.

Салабі́й, *m. Bein.* e. Tölpels, *H.* 125.

Саламаха, *f.* Ragout, *n.*; 2) Zukost, Zuspeise aus Gurken od. Knoblauch etc. zubereitet; 3) Art Roggen — od. Weizenmehl, aus dem ein Brei gemacht wird, *Зак.*

Саламо́н, *m.* Salomon.

Саланґа́на їда́льна, *f.* Salangane, *f.* (Collocalia esculenta).

Саландáр, *m.* Todtenfeier, *f.*; Todtenamt, *n.*; Todtenbüchel, *n.*

Салáта, *f.* Salat, *m.* (Lactuca sativa).

Салáш, *m.* (*dim.* салаши́на, *f.*) Feldhütte, Laubhütte, *f.*

Салашувáти, *v. a.* in einem Салáш wohnen; — ся, салаши́ти ся, einen Wohnsitz wo aufschlagen.

Сáлба, *f.* *Ф.* zur weibl. Kleidung geh

Салгáн, *m.* Talg — Schmelzhütte, Siederei, *f.* *Ч.* VI.

Салдáт, *m.* Soldat, *m.*

Салдатня́, *f. coll.* Soldatesca.

Салдáтченко, *m.* (unehelicher) Sohn e. Салдáт.

Салéник, *m.* Engerling, *m.* Maikäferlarve, *f.* *B.*

Сáлеп, *m.* stärkemehlartiger Schleim aus Knollen der Orchis morio.

Сали́нець, *m.* Speckstein, Steatit, *m.*

Сали́стий, *a.* fettig.

Салíтра, *f.* Salpeter, *m.* Salpetersaures Kali.

Салітря́ниця, *f.* Salpeterplantage, *f*

Сальмя́к, *m.* Salmiak, *m* salzsaures Ammoniak. [спи́рит, Salmiakgeist, *m.*

Сальмякóвий, *a.* Salmiak-, -ий

Сальни́й, *a.* (блеск) fettglänzend.

Сальни́к, *m.* Schweinsleber mit Grützen u. Schmer eingemacht.

Сальни́ця, *f.* Fettdrüse, *f.*

Сáло, *n.* Schmer, Fett, *n.* Speck, *m.*; 2) сáло солóдке omentum majus; 3) сáло дї́дове, *Вол.* s. Сморжі́й злов.; 4) *сáло дéрти Art Spiel.

Салогу́б, *m.* bausbäckiger, fettwangiger Kerl, *Кч.* 69.; 2) (spöttelnd): Städter, Händler, *m.* *Зак.*

Саломя́к, *m.* s. Сальмя́к, *Зак.*

Сáльон, *m.* Salon, *m. adj.* сальоновий.

Сальóнний, *a.* s. Сальонóвий.

Салотóвка, *f.* *D. c.* 199. *KC.* (83) VII. Schlägel zum Mürbeschlagen des Сáло.

Салотопéнний, *a.* -завóд Talgschmelzerei, *f.* *Под.*

Салóха, *f.* feiste, fettwanstige Weibsperson.

Сáльпа, *f.* Salpe, *f.* (Salpa), *B.*

Сáльсин, *m.* s. Ива, *Пів.*

Сальцéсон, *m.* Schweinsmagen gefüllt mit zerhacktem Fleisch u. Blut; Fettwurst, *f.*

Саля́лка, *f.* Becken, Fass für Schmer, *n.*

Салямáндра, *f.* Salamander, Molch, *m.*

Саля́нка, *f.* Fettschabe, *m.* (Pyralis Pinguinalis) *B.*

Сам, самá, самó, *pron.* selbst; allein, von selbst; сам нá сам ganz allein; сам по собі *P.* I. 131. von selbst; сам ве свій ausser sich, ausser Fassung, in höchster Beklommenheit; самá річ так. natürlich, wirklich, in der That, wahr ist es so; сáмі свої́ lauter seinige, Verwandte &.

Сама, (*in nominat. sing ungebräuchl*), *f.* брáти у сáму erwägen, *B.*

Саманáти, *v. n.* ähnlich sein, ganz ähneln.

Самáрь, Самарчу́к, *f. m.* (ehem.) Name der Stadt Новомосковськ am Fl. Самáра.

Самáра, *f.* linker Nbfl. des Днї́пpó.

Самáрати, *v. n.* на когóсь jmdm ähnlich sein, ähneln, gleichen, *B. Зар.*

Самáрно, *adv.* wahrscheinlich (*Ф.*).

Самарчу́к, *m.* Nbfl. der Самáра.

Самаря́ти, *v. n. impers.* von wolkigem u. thauigem Wetter.

Самбір, *m.* *Ф.* e. Baumart.

Самбірóвий, *a.* -гай, *Ф.*

Самбірчик, *m.* *Ф.* *Пр.* III. 181.

Самдвáйцять, *a.* *Кн.* = 1+19.

Сáме, сáмо, *adv.* just, eben, gerade.

Сáмець, *gen.* сáмця, *m.* Männchen, *n.*

Сами́й, *pron.* selbst; allein; gerade, eben der; 2) lauter, pur, nur (allein),

Сами́ця, *f.* Weibchen, *n.* [s. Сам.

Самíйло, *m.* Samuel.

Самíра, *f.* Art Pflanze, *B.*

Самíський, самíсінький, *a.* ganz allein.

Самітни́й, *a.* einsam, vereinsamt.

Самітни́к, *m.* *K.* der Einsame, vereinsamt.

Сáмка, *f.* s. Сами́ця, *Фр.*

Самоберéжний, *a.* selbsterhaltend, -schützend, -vertheidigend, *T.*

Самобі́т, *m.* Selbständigkeit, *f.* +*Б.*

Самобі́тний, *a.* *Пол.* frei; selbständig.

Самобу́тність, (-би́тність), *f. К.* Selbständigkeit, *f. adj.* -бу́тний.
Самовага́, *f.* Federwage, *f.*
Самова́р, *m.* Theemaschine, *f.* Theekessel, *m.* [*Др.*
Самовбо́йство, *n.* Selbstmord, *m.*
Самоверю́док, *m. Б.?*
Самовзна́не, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
Самови́д, *m.* eigenthümliche Gestaltung, *n. хвор.* 4.
Самови́дець, *m.* Augenzeuge, *m.*
Самови́тий, *a.* alleinig, vereinzelt, isoliert, *Зг.*; einsam *ВБ.*
Самові́да, *f. Пе.* s. Самові́жа.
Самовідре́чене, *n.* Selbstverleugnung, *f. Фр.* [topsie, *f.*
Самові́жа, *f.* Selbstsehen, *n.* Au-
Самові́льний, *a.* willkürlich; *adv.* -ві́льно. [end, hochmüthig.
Самові́рний, *a. Ру.* selbstvertrau-
Самові́с, *m.* Federwage, *f.* s. Самовага́.
Самовла́да, *f.* Alleinherrschaft, *f.*
Самовла́дний, *a. К.* alleinherrschend. [Souverän, *m.*
Самовла́дник, *m.* Alleinherrscher;
Самовла́дність, *f.* Alleinherrschaft; Souveränität, *f.*
Самовла́дно, *adv.* willkürlich, eigenmächtig, despotisch; 2) eben passend.
Самовла́сть, *f. Ил.* Alleinherrschaft, *f.* Absolutismus, *m.*
Самовла́стець, *m.* Alleinherrscher, Tyran, *m. ОБ.*
Самовла́стний, *a.* despotisch, eigenwillig, herrisch. [Unumschränktheit, *f.*
Самовла́стність, *f.* Despotismus, *m.*
Самово́лець, *m. Ф. М.* II. 80. der Eigenwillige, Eigensinnige, der eigenwillig handelt; Despot, *m.*
Самово́ле, *n. У.* s. Сваво́ля.
Самово́лити, *v.a.* Muthwillen, Unfug, Unwesen treiben, *Не.*
Самово́льний, *a.* eigenwillig, eigensinnig, *Пр.* 67; absolut.
Самово́льність, *f. Не.* s. Самово́ля.
Самово́льство, *n.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.* s. d. f.
Самово́ля, *f.* Wüllkür, *f.* Muthwille, *m.*
Самогла́вний, *a.* einer von den Ersten, Haupt-, *Шл.* [gene Bekümmernis.
Самогризота́, *f. М.* innere, selbstei-
Самогрі́й, *m.* s. Самова́р. [der, *m.*
Самогу́бець, -бця, *m.* Selbstmör-
Самогу́ди. *pl.* гу́слї — selbstspielend, *Ч.* II. 39.
Самогу́жки, *adv. Р* I. 166. wenn der Mensch selbst statt des Thieres den Wagen zieht. [тий, *В*) = 1+19.
Самодва́йцятий, (самодвадьсе́-
Самодержа́вець, *m.* Alleinherrscher, *m. Ш.* II. 245.
Самодержа́вний, *a.* monarchisch, *Мор.* [*f.* s. d. f.
Самодержа́вність, *f.* Willkür,
Самодержа́вство, *n.* Absolutismus, *m.* [schend, *КУ.*
Самоде́ржний, *a.* sellbstherr-
Самодеся́тий. *a.* = 1+9 (*В.*).
Самоді́йство, *n.* Selbstthätigkeit, *f.*
Самодїлко́вий, *a.* eigener, eigenhändiger Arbeit, zu Hause verfertigt.
Самоді́льний, *a.* selbstthätig, *На.*; 2) selbständig. [keit, *f.*
Самоді́льність, *f.* Selbständig-
Самодові́рність, *f. Кл.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*
Самодру́г, самодру́гий, *a.* selbander; самодру́га жена́ schwanger.
Саможе́р, *m. К.* der sich selbst verzehrende. [Aufopferung, *f. Біл.*
Саможе́ртва, *f.* Selbstaufopferung,
Саможи́тний, *a.* -хлї́б, *У.* aus reinem Korn, (Kornbrot). [zündlich, *Пол.*
Самозапа́льний, *a.* selbstent-
Самоза́суд, *m.* Selbstverurtheilung, *f. Ил.* [seiner selbst, *К.*
Самозане́дбане, *n.* Preisgebung
Самозахо́ване, *n.* Selbsterhaltung, *f. Фр.* [grant; Verbrecher, *m. Зак.*
Самозбро́єць, *m.* Flüchtling, Emi-
Самозва́н, *a.* selbst, in Person eingeladen, *Ме.* 450.
Самозва́нець, *m.* e. Mensch, der sich einen falschen Namen gibt, der sich einen Titel anmasst, der ihm nicht gebührt, Usurpator, *m.* [Vocal, *m.*
Са́мозвук, *m. Д. гр.* Selbstlaut,
Само́зелень, *f.* Art Giftpflanze.
Самознїве́чене, *n.* Selbstvernichtung, *f. Фр.*
Само́їдка, *f.* Brunnenkresse, *f.*
Само́їдний, *a.* -цьвіт *ВБ. Пр.* X. 204. von zerfressender, giftiger Blume (Blüthe); 2) *Пр.* XII. 304. selbstsüchtig.

Самоілка, *f.* на -ку співати nicht künstlich nach Noten singen.

Само́істний, *a. pol.* selbständig, unabhängig. [мостійність.

Самоістность, *f. pol. C.* s. Са-

Самоїхало, *n.* das von selbst fährt, automatisch sich bewegt.

Самокат, *m.* Locomotive, *f.* (?).

Самокисе, *n.* само́кисъ, (*B.*), самокиш, самокиша, *f.* saure Milch.

Самокритика, *f. T.* Selbstkritik, *f.*

Самокрутка, *f.* Selbststeuerung, *f.*

Само́кут, *m.* Schmollwinkel, *m.*

Самолет, (-льот), *m.* was von selbst fliegt, *Ч.* II. 173.

Самолитий, *a.* gediegen, solid, *ЛД.*

Самолично, *adv.gr.* persönlich, *Шл.*

Самолівка, *f.* Falle, Fallgrube, *f.* Fallstrick, *m.*

Самолюбство, *n.* Eigenliebe, *f. ОП.*

Самолюбний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch. [Illusion, *f.*

Самомана, *f. Cm.* Selbsttäuschung,

Самомученик, *m. Св.* Selbstpeiniger, Selbstquäler, *m.* [end, *К.*

Самонадійний, *a.* selbstvertrau-

Самонадія, *f.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f. He.*

Самонадіянний, *a.* selbstvertrauend, voll Eigendünkel.

Самонетямний, *a. К.* vom natürlichen, eingeborenen Genie.

Самонужнійший, *a. Кв.* sehr, unbedingt nothwendig.

Самообмежене, *n. Кл.* Selbstbeschränkung, Enthaltsamkeit, *f.*

Самооборона, *f.* Selbstvertheidigung, *f. Вах.*

Самооден, = Сам оден, *Ваг.*

Самоосьмий, *a.К.* = 1+7 (als der achte). [samkeit, *f.*

Самоотверженe, *n. Тор.* Enthalt-

Самоофіра, *f. Св.* Selbstaufopferung, *f.* [Spontaneität, *f.*

Самоохотність, *f.* freier Wille,

Самопал, *m.* alterthümliches Feuergewehr mit einer Lunte (ohne Flintenschloss), Luntenflinte, *f.*

Самопальний, *a.* zum Самопал gehörig, vom Самопал.

Само́пас, (-ш), *adv.* alleinweidend, für sich weidend; allein, für sich, zerstreut, ohne Aufsicht.

Самопашний, (-сн-), *a.* sich selbst überlassen, ohne Aufsicht; ausgelassen; самопашна, *a. a. f.* nicht schwanger. [lebt, *Нв.*

Самопережитий, *a.* selbster-

Само́пись, *f.* Autograph, *n.*

Самопідмога, *f.* Selbsthilfe, *f. ОП.*

Самопізнане, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*

Самопіч, (= -чна) дїжа selbstbackend, *Ч.* II. 38. [струк.

Самоплодець. *gen.* -дця, *m.*s. Бай-

Самоповага, *f.* das Bewusstsein seiner eigenen Hoheit u. Würde, Stolz, *m. К.*

Самоповажане, *n.* eigene Würde, Selbstgefühl, *n. Кн.* [help, *f. Кн.*

Самопо́міч, *f.* Selbsthilfe, Self-

Самопостроєний, *a.* selbstgebaut, *T.* [satz, *m. Нс.*

Самоправда, *f.* Axiom, *n.* Grund-

Самоправець, *m.* der Eigensinnige, der eine eigene Gemüthsart hat, *М.* III. 103.

Самоправно, *adv.* eigenmächtig, *Др. С.* II. 103. s. Самовластно.

Самоправство, *n. К.* Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* [bestimmung, *f.*

Самопризначене, *n. T.* Selbst-

Самоприйда, *m.* s. Захожий, *Пр.* II. 153. [leinverkauf, *m.* Monopol, *n.*

Самопродаж, *f.* Alleinhandel, Al-

Самопрославлений, *a. К.* durch sich selbst berühmt.

Само́пша, *f.* s. Голо́мша, 'Оркіш.

Само́рідний, *a.* selbsterzeugt, von sich selbst gewachsen, selbst freiwachsend &, -мак &; natürlich, nicht gemacht, nicht künstlich; original, originell. [Sternmiere(Stellaria graminea)*B.*

Само́рідне-зїлле, *n.* Grasartige

Само́рідка, *f.* eigenartiges Product, eigenthümlich, eigenst, *ОП.*

Саморідник, *m.* Steinsamen, *m.* (Lithospermum) *B.*

Саморідство, *n. Фр.* Urzeugung, *f.* (generatio aequivoca).

Самороб́ний, *a. Нв.* s. d. *f.* [258.

Самороббок, *m.* selbstgemacht, *К.* I.

Само́родний, *a.* s. Само́рідний; 2) frei. [erzeugt.

Самороджений, *a. КУ.* selbst-

Саморо́зговор, *m.Пар.* Monolog, *m.*

Саморозряджене, *n.* Selbstentla-

dung, *f.* [sein, *n.* *Н. с. у. н.* 422.
Саморозумі́не, *n.* Selbstbewusst-
Само́росль, *f.* *Пар.* Anflug des Holzes (im Forstwesen). [mat, *m.* *Піс.*
Само́рух, *m.* Selbstgetriebe, *n.* Auto-
Самору́чний, *a.* eigenhändig, -е письмо́ Autograph, *n.* [Autonomie, *f.*
Саморя́д, *m.* *Не.Це.* Selbstregierung,
Саморя́дець, *m.* = sui juris.
Саморя́дний, *a.* *Не.* autonom, frei.
Самосьві́д, *m.* *Пар.* Selbstbewusstsein, *n.* [sein, *n.* *Ган.*
Самосьвіді́не, *n.* Selbstbewusst-
Самосьві́домість, *f.* Selbstbewusstsein, *n.* *Вах.*
Самосьві́тло, *n.* eigenes Licht, *T.*
Самоси́ла, *f.* Selbstkraft, eigene Kraft, *T.* [2) Bastard, *m.*
Само́сївка, *m.* *f.* s. Само́рідний;
Само́сївний, *a.* von selbst aufkommend, selbstaufgegangen, s. Саморі́дний; -ні діти unehelich. [Bastard, *m.*
Самосі́й, *m.* *Ст.* natürlicher Sohn,
Самосі́ч, *Attrib.* zu міч (меч) *P.* I. 98. das selbsthauende Schwert, e. Zauberschwert.
Самосо́бний, *a.* individuell, selbsüchtig; selbständig, *Иу. Кл. ГШ.*
Самосо́бність, *f.* vereinzelte Stellung. [ний, *Зак.*
Самоспосо́бний, *a.* s. Самосо́б-
I. Само́стай.*adv.*s.Самості́йно.*Пic.*
II. Само́стай, *m.* Schmalblättriges Kreuzkraut (Senecio erucaefolius), *Пic.*
Самоста́йний, *a.* selbständig; individuell, *Зак.* [ständigkeit, *f.*
Самоста́йність, (-сто́й-). *f.* Selb-
Самостано́влене, *n.* Selbstbestimmung, *f.* *Кл.* [ний.
Самоста́тний, *a.* *Зап.* s. Самості́й-
Самості́й, *m.* Wasser-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus aquatilis).
Само́стійний, *a.* selbständig, unabhängig; individuell.
Само́стійність, *f.* Selbständigkeit, Unabhängigkeit, *f.*
Самостоя́нность, *f.* (politische) Selbständigkeit, *f.* *У.* [стійність.
Самостоя́нство. *n.* *Ваг.* s. Само-
Самостоятельність, *f.* s. Самостійність.
Самострі́л, *m.* *Гол.* III. 223. Hexenschuss, *m.* Apoplexie, *f.* *adj.* самострільний, u. -і́льчий.
Самосу́д, *m.* eigene, selbständige Gerechtsame, *f.* freies Gerichtwesen, *Не.*; 2) Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* *К.*
Самосу́дний, *a.* selbstrichtend, selbsturtheilend; 2) autonom, *К.*
Самота́, *f.* Einsamkeit; Zurückgezogenheit, *f.* [*Пар.*
Самотво́рність, *f.* Originalität, *f.*
Самоте́ка, *f.* *Кч.* 257. *Bein.* zu рі́чка.
Само́теж, (-їж), (самоту́жки), *adv.* mit eigenen Kräften, *B.*
Самоти́на. *f.* Einsamkeit, *f.* *Ш.* II. 214.
Самоти́нець, *m.* der Einsame, *Вах.*
Самоті́ти. *v.* *n.* in Einsamkeit leben, einsam dastehen.
Само́тічка, самото́ка, *f.* Weife. *f.*
Само́тний, *a.* einsam, in Einsamkeit lebend, allein, *Ш.* I. 363.
Самотни́чий, *a.* einsiedlerisch.
Самотня́, *f.* Einsamkeit, *f.* *Пic.*
Само́трас, (-аск), *m.* Vogelfalle, *f.* Fangekäfig, *m.*
Самотре́ть (*Кн.*), самотрі́ть, самотре́тий, *a.* = 1+2, selbdritter, *Б. В.*
Само́тряск, *m.* Sprenkel, *m.* *Пар.*
Самоту́жки, *adv.* selbst, von selbst, aus freien Stücken, *Н.* 194. *Ке.* II. 117. 127. s. Само́теж.
Самоту́жний, *a.* -ні са́ни von Menschenhänden gezogen.
Самоту́ха, *f.* Eremit, *m.*
Самоту́шний, *a.* eingezogen, einsam.
Самотю́г, *pl.* -ги, *m.* spöttische Benennung derjenigen, die kein eigenes Gespann besitzen (*Це.*).
Самотю́чий, *a.* menschenscheu, *Зап.*
Самотя́ж, *adv.* selbstziehend.
Самотя́жки, *pl.* Handschlitten, *m.* *Гал.* I. 255. [Ziehen vom Menschen.
Самотя́жний, *a.* -ні са́ни zum
Самоубі́йник, *m.* Selbstmörder, *m.*; -ниця, *f.* -rin, *f.* *Вах.* [rer, *m.*
Самоу́к, *m.* Autodidakt, Selbstleh-
Самоу́кий, *a.* *Гол.* s. d. v.
Самоукоханий, *a.* *КУ.* in sich selbst verliebt. [Autonomie, *f.* *Фр.*
Самоупра́ва, *f.* Selbstverwaltung,
Самоупра́вний, *a.* autonomistisch.
Самоу́цтво, *n.* Selbstbelehren, *n.* Autodidaktik, *f.*
Самоу́чко, *m.* s. Самоу́к. [Lob, *У.*
Самохвальба́, *f.* Selbstlob, *n.* eigenes

*

Самохвáльство, *n.* Selbstlob, *n.* Selbstüberhebung, *f.* Prahlerei, *f.* *Пс.*

Самохíть, *adv.* aus eigenem Willen, ungeheissen, gutwillig, gern.

Самохíтний, *a.* freiwillig.

Самохíчний.(самохіч). *a.*freiwillig.

Самохóдник, *m.* *Ч.* II. 241. von selbst gehend.

Самóцьвіт, *m.* strahlender Glanz, *К.* самóцьвіт-кáмень, *m.* Krystall, *Шл.* Edelstein, *m.* *С.* I. 34. (mit natürlicher Farbe).

Самóцьвíтний, *a.* von natürlicher Farbe; 2) glänzend wie Edelstein, *К.* -кáмінь Edelstein, *m.* [Selbstgefühl, *n.* *К.*

Самочýте, *n.* Selbstbewusstsein,

Самочýтний, *a.* selbstbewusst, *К.*

Самошанóване, *n.* Egoismus, *m.* *Др.*

Самошíсть, *adv.* 1+5, selbstsechster, mit fünf anderen.

Сампóрок, *m.* Kartoffelsuppe, *f.*

Санджáк, *m.* *АД.* I. 226. türk. Feldzeichen, *n.* Fahne, *f.*; 2) der Anführer einer Heeresabtheilung; Statthalter, *m.*; 3) Statthalterschaft, Prowinz, *f.*

Санджакíвна, *f.* Tochter eines Санджáк 2).

Санджарíвна, *f.* Name eines Liedes (von Санджари hergeleitet), *Зак Пс.*

Сáни, *pl.* Schlitten, *m.*

Сáнка, *f.* Schlittenbaum, *m.* Schlittenkufe, *f.* s. Пóлоз; *pl.* санкú, *gen.* санóк kleinerer Schlitten, (auch Schlitten überhaupt).

Санкувáти ся, im Schlitten fahren.

Саннúй, *a.* -нá дорóга u. саннá, *f.* Schlittenbahn, *f.* Schlittenweg, *m.*

Саннúця, *f.* s. Саннá.

Сановáти, *v. a.* *ung.* s. Шанувáти.

Сановúтий, *a.* *МШ.* ansehnlich von Gestalt; 2) vornehm, majestätisch, von vornehmer Geburt, *С.* I. 197. 33.

Сановúто, (санóвно), *adv.* *С.* II. 207. in der Amtsmiene majestätisch, würdevoll, würdig, *Ш.* I. 335.

Сановúтость, *f.* eine schöne, ansehnliche Gestalt, ein schönes Aeussere, *Пс.*

Саночкú, *pl. dim.* s. Санкú.

Санýти ся, *Ф.* hineinstürzen.

Санч, *m.* Stadt Sandez.

Санчáта, *pl. dim.* kleiner Schlitten.

Сáня, *f.* Alexandra.

I. Сап *m.* Schnaufen, Schnauben, *n.*

II. Сап, *m.* *Ч.* I. 1, 57, Rotz, *m.* (Pferdekrankheit). [(beim кáшкет).

I. Сáпа, *f.* *Ч.* VII. 413. s. Дашóк 2)

II. Сáпа, *f.* Hacke, *f.* [Räthsel).

Сапáй, *m.* *Вeіn.* der Nase (in d.

Сапáльник, *m.* Reihenfelger, Häufelpflug, *m.* *Гн.* 67.; 2) Behacker, Beroder, *m.*

I. Сáпати, сáпнути, *v. a.* schnauben, schnaufeln; schnarchen; keuchen.

II. Сáпати, *v. a.* beroden, behacken (барабóлї etc.). [II. 140.

Сапáтий, *a.* s. Дúхавичний, *Кв.*

Сапáтор, *m.* Art Hakenpflug, *ВБ.*

Сапéтка, *m.* *Зак.* *Пс.*?

Сáпивно, *f* Stiel der Сáпа II

Сáпка, *f.* *dim.* s. Сáпа. [chend.

Саплúвий, *a.* schwer athmend, keu-

Сапóг, *pl.* -гú. *m.* † Stiefel, *m.*

Сáпорок, *m.* Sauce vom Braten.

Сапрýн, *m.* Sophronius.

Сапýга, *f.* Peitschenstiel, *m.* *В.*

Сапян, *m.* Saffian, *m.*

Сапянцї, *pl.* Schuhe aus Saffian.

Сарáка, *m.* *f.* armer Schlucker.

Саранá, *f.* s. Саранчá. [(Squilla) *В.*

Саранíвка, *f.* Meerheuschrecke, *f.*

Сарановéць, *m.* -копалóвий, Heuschreckenbaum, *m.* (Hymenaea Courbaril).

Саранчá, саранá, *f.* (-червонокрúлка), Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium stridulum); 2) -перелéтна Wanderheuschrecke, *f.* (A. migratorium), *В.*

Саранчýк, *m.* довгоýсий, Heuschreckenkrebs, *m.* (Palinurus vulgaris).

Сарапýк, *m.* Art grüne, rauhe Zwetschken.

Сарáпати, *v. a.* zornig auffahren, *В.*

Сарахкотї́ти, сарахтї́ти, *v. n.* s. Сахтї́ти.

Сарачúще, *m.* *aug.* s. Сарáка.

Сардéля, *f.* Echte Sardelle, Sardine, *f.* (Clupea sardina).

Сáркати, сáркнути, сарчáти, (сарчý, сарчúш), *v. n.* fauchen, *В.*

Сарсáн, *m.* Material für den Bau eines Wagens; 2) Handwerkergeräth, *n.*

Сас, *m.* Deutsche Schabe, *f.* (Blatta germanica) *В.* [ruf für Gänse.

Саý-саý-саý-сагó! *int.* s. Сав- Lock-

Сафян, *m.* сафянцї, *pl.* s. Сапян, сапянцї.

Сафянóвий, *a.* ausSaffian, Saffian-.
Сáхар, *m.* Zucker, *m.* *Кв.*
Сахáрний, *a.* Zucker, *Кв.*
Сахáрниця, *f.* s. Цукорнйця, *Не.*
Сахáрня, *f.* Zuckerfabrik, *f.*
Сахаровáр, *m.* Zuckerfabrikant, *m.*
Сахáти ся, sich einmischen, s. eindrängen, *Ос.* (62) IV. 76.; 2) s. Цýрати ся *М+Б.* 358.
Сахнóчок, *m.* *Ч.* IV. 132?
Сахтíти. *v. n.* flammen, lodern; prasseln; sprühen, з очи́й гнїв, з гýби горівка hauchen etc.; 2) schwer athmen.
Сахтя́чка, *f.* Kurzathmigkeit, *f.* Asthma, *n.*
Сачевйця, *f.* s. Сочевйця. *Зак. Пiс.*
Сáще, *n.* Schoosshündchen, *n.* (*Ф.*).
Сбóїни. *pl.* *Р. ч.* 19. s. Збóїще, der Ort wo die Ochsen der Чумаки́ weideten.
Сбóром, (*eig.* Збóром), *adv.* in Gesellschaft. [muthwillig.
Свавíльний, *a.* ausgelassen, lose,
Свавóльник, (-вільн-), *m.* der Muthwillige, Lotterbube, *m.*
Свавóльство, *n.* *Cm.* Willkür, *f.*
Свавóля, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, Muthwille, Eigenwille, *m.*
Сва́вóльця, свавóлець, *m.* s. Свавóльник, *Зак.*
Свадьбá, *f.* *gr.* Hochzeit, *f.*
Свадьбй, *pl.* s. d. *f.*
Свáдьбини, *pl.* Brautwerbung, *f.* Heiratstiften, *n.* [Braut, *f.*
Свадьбйчка, attrib. zu дївчина, *ung.*
Свадьбовáти, *v. a.* Hochzeit halten.
Свáдьбонка, *f.* Hochzeitgäste, *pl.*
Свадьбя́ний, *a.* — пáнё Hochzeitvater, *m.* *Гол.* III. 422. [kisch.
Свадлйвий, *a.* *Luts. gr.* 155. zän-
Свайбá, *f.* *Ч.* I. 1, 24. s. Свадьбá.
Свáка, *f.* Stäbchen im Weberkahn, worauf die Spulle sich dreht.
Свальба, *f.* *Кв.* s. Свадьбá.
Свальбйни, *pl.* *Зар.* s. Свадьбйни.
Свалíти, *v. n.* s. Свербíти.
Свалок, *m.* s. Свóлок, *Ш.* II. 39.
Свáнечка, *f.* s. Свáшечка; 2) *Ме.* 182. Braut, *f.*
Свáнька, *f.* s. Свáха.
Сванютка, *f.* *dim.* s. Свáха.
Свáрá, *f.* s. Свáрка; Fehde, *f.*
Сварйти, *v. a.* на когó jmdn rügen, zurechtweisen; — ся zanken, streiten, handern. [zänk, *n.* Hader, Streit, *m.*
Свáрка, сварня́, *f.* Zank, *m.* Ge-
Сваркйй, *a.* zänkisch, streitsüchtig, *С.* II. 84. verbissen, grimmig.
Сваркýт, *m.* zänkischer Mensch.
Сварлйвець, *m.* Zänker, Haberecht, *m.*
Свáрлйвий, *a.* s. Сваркйй.
Сварлйвість, *f.* Streitsucht, *f.*
Сварнйй, *a.* widrig, widerstreitend, *Лїр.* 6.
Свáрник, *m.* s. Звáдник, *В.*
Сварýн, *m* Zänker, Streiter, *m.* *Пар.*
Сват, *m.* Heiratstifter, Freiwerber, *m.*; 2) *pl.* -тй Väter des verheiratheten Paares; 3) Schwäger überhaupt; 4) rituelle Hochzeitgäste; 5) überhpt auch von einem fremden Menschen, (*Фр.*).
Сватáльник, *m.* Brautwerber, *m.*
Свáтанець, (-анок), *m.* s. Сват 1) *Вах.*
Свáтане, *n.* Brautwerbung, *f.*
Свáтанки, *pl.* Verlobung, *f.*; 2) Freierschmaus, *m.* *Гол.* III. 399.
Свáтати, *v. a.* werben когó; — ся до когó sich um ein Frauenzimmer be-
Сватáч, *m.* s. Сват 1) [werben.
Свáте, *n. coll.* *Ч.* IV. 171. s. Сватй, *pl.*
Свáтиця, *f.* *Ч.* IV. 645. s. Свáха.
Сваткó, *m. dim.* s. Сват. [-in, *f.* *Пар.*
Свáтник, *m.* Kuppler, *m.*; -иця, *f.*
Сватнйцтво, *n.* Kuppelei, *f.* *Пар.*
Свáтовий, *a.* des Сват, (w. s.)
Сватóк, *m. dim.* s. Сват, *Не.*
Свáха, *f.* Brautwerberin, *f.*; 2) Schwägerin, *f.*; 3) auch v. fremder Person, in d. Anrede. [gelage der Свáхи.
Свáшини, *pl.* *Пр.* III. 328. Gast-
Свáшити, *v. a.* den Dienst einer Свáха bei der Hochzeit versehen.
Свáшка, свáшечка, *f. dim.* s. Свáха; *pl.* свашкй закосóві die nächsten Verwandten, die während der Trauung in der Kirche hinter der Braut stehen; — чупрóві eben solche, die hinter dem Bräutigam stehen. [2) *Ко.* 17. s. Свáтати.
Свашкувáти, *v. a.* s. Свáшити;
Свáщáк, *m.* *Гол.* III. 372. s. Сват.
Свáщини, *pl.* ein Theil der Hochzeitfeifer bei der Свáха (am letzten Tage-).
Сведеня́, *n.* Halbkind, *n.* *pl.* -я́та, Halbgeschwister, *pl.* *Га.* I. 255.
Свéї *pron.* = своéї = свої̈.
Свéкла, *f.* *gr.* s. Бурáк.

Свéковка, *f.* Art Pflanze, *B.*
Свéкор, *gen.* -кра, *m.* des Mannes Vater, Schwäher, *m.*
Свéкорок, *m. dim.* s. Свéкор.
Свéкра, *f.* s. Свекрýха.
Свекрúця, *f.* s. Свекрýха.
Свекрівонька, *f. dim.* s. Свекрýха, *Ш.*I. 160. [Frauen Schwiegermutter.
Свекрýха, *f.* des Mannes Mutter, der
Свекрýхна, *f.* s. Свекрýха.
Свéпка, свя́пка, *f.* s. Сваха.
Свербéць крóстний або шéлудний, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei).
Свербúгуз, *m.* s. d. f. [canina), *B.*
Свербúло, *n.* Hagebutte, *f.* (Rosa
Свербіти, *v. n.* jucken. [coptes) *B.*
Свербля́к, *m.* Hautmilbe, *f.* (Sar-
Свербя́чка, *f.* Jucken, *n*; 2) Krätze, *f.*
Свердáн, *m.* s. Сверщóк, *B.*
Свéрдел, *m.* Bohrer, *m.*
Свердéлець, *m. dim.* kleiner Bohrer.
Свéрдлик, *m.* Bohrer, kleiner Bohrer, *m. dim.* -ичок, *m.*
Свéрдлити, *v. a.* *Под.* bohren.
Сверíпа, *f.* s. Лободя́нка. [blitzen.
Свéркати, *v. n.* blinken, schimmern,
Сверкнó, *n.* Singapparat der Hausgrille, *B.*
Свéркот, *m. B* Schimmer, *m.* Blitzen, *n.*
Сверл, *m.* s. Свéрдел. [schmied, *m.*
Сверликáр, (-длик-), *m.* Bohr-
Свéрлити, *v. a.* s. Свéрдлити.
Свéрло, *n.* Legebohrer, *m.*
Сверля́к корабéльний, *m.* Pfahlwurm, *m.* (Teredo navalis).
Сверля́чка, *f.* Schiessmundschnecke, *f.* (Clausilia), *B.*
Сверчóк, сверщóк, (-ýк), свірчýн, *m.* Grille, *f.* -пóльний, Feldgrille, *f.* (Gryllus campestris); -домовúй, Hausgrille, *f.* (G. domesticus), *B.*
Свéстиї, *pl.* *Ф. Пов.* 44?
Свигнáти, *v. a.* unter der Nase sich etw. brummen; davon *sbst.* свигнáвець, *m.* einer, der unter d. N. s. e. br. und свúгнавка, *f.* vom Brummen (unter d. N.).
Свид, *m.* свидúна, *f.* Rother Hornstrauch, (Cornus sanguinea) *B.*
Свидь, *f.* roher Zustand, *Га.* I. 255.
Свидúй, свидовáтий, *a.* roh; rauh, *Пар.* [телька, *f. B.*
Свидíтель, *m.* Zeuge, *m.* свидí-
Свиднúй, *a. B.* halbreif.
Свинáр, *m.* Schweinhirt, *m.* свинáрка, *f.* Schweinehüterin, *f.* [be, *m.*
Свинарчýк, *m.* Schweinhirtenkna-
Свинúна, *f.* Schweinfleisch, *n.*
Свинúнець, *m.* Schweinstall, *m.*
Свинúнка, *f. dim.* s. Свинúна; 2) Schweinstall, *m.* [besudeln.
Свинúти, *v. a.* wie ein Schwein
Свинíрка, *f.* Schweinheerde, *f.*
Свúнка, *f. dim.* s. Свиня́, junges Schwein; 2) *Ко.* 8. *pl.* -ки, e. Art Kartenspiel; Art Kegelspiel, *Зак.*
Свинкú, *pl.* Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium), *B.*
Свинобúй, *m.* Schweineschlächter, *m.*
Свиновáтий, *a.* schweinisch, wie ein Schwein. [-é мя́со Schweinfleisch.
Свиновúй, *a.* vom Schwein, Schwein-,
Свиноїзд, *m.* *Кч.* 339. der auf einem Schweine geritten ist.
Свинопáс, *m.* s. Свинáр.
Свинотá, *f. coll. Ко.* 148. Schweine, *pl.*
Свинськúй, *a.* schweinisch, Schwein-.
Свинцьóвий, (-цов-), *a. gr.* von Blei, bleiern, *Кв.* [(Salvia verticillata) *B.*
Свиню́х, *m.* Wirtelblüthige Salbei
Свиню́шник, *m.* Schweinstall, Schweinkoben, *m.* *Не.*
Свиня́, *f.* Schwein, *n.* Sau, *f.* [cellio), *B.*
Свиня́к, *m.* Körnerassel, *m.* (Por-
Свиня́ка, *f. aug.* s. Свиня́.
Свиня́тник, *m.* Schweinkoben, *m.*
Свиня́чий, *a.* vom Schwein, Schwein-; schweinisch. [gras, *n.* (Nardus stricta) *B.*
Свиня́чка, свиню́ха, *f.* Borsten-
Свирúд, Свирúдко, *m.* Spiridion.
Свиріль *f.* *КС.* (82) IV. 170 Flöte, *f.*
Свиріпа, *f.* кресля́та, Rauke, *f.* Sophienkraut, *n.* (Sysymbrium sophia).
Свискáти, *v. a.* fauchen.
Свúснути, свистáти, *v. a.* einen Pfiff von sich geben, pfeifen.
Свист, *m.* Pfeifen, *n.* Pfiff, *m.* Gezische, Sausen, *n.*
Свúставка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, *f.*
Свúстель, *f.* *П. п.* 48. Pfeife, *f.*
Свистíлка, *f.* s. Свúставка
Свистóвач, *m.* wurmstichige Haselnuss, *B.*
Свистýн, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Pfeife, *f.*; 3) taube Nuss; 4) Windbeutel, — macher, *m.*

Свита, *f.* Rock, Mantel, *m.* (vom groben Tuch).

Свитати, *v. n.* tagen, *impers.* свитає [es wird Tag.

Свитник, *m. Н.* 23. *Кв.* I. 9. Kleidermacher, Schneider, *m.*; Händler mit Свити.

Свитойкий, *a. Иг.* 69. biegsam, [geschmeidig.

Свитянка, *f.* weibl. Свита.

Свищ, *m.* Murmelthier, *n.* (Arctomys marmotta); 2) wurmstichige Nuss; 3) sehr dünne Speise.

Сьвіда, *f.* Kunde, *f.*

Сьвідитель, *m.* Zenge, *m.* -ка, *f.* [Zeugin, *f. Зг.*

Сьвідім, *a. Ф.Пов.* 18. s. Сьвідомий, bewusst, wissend.

Сьвідіне, *n. Кл.* Bewnsstsein, *n.*

Сьвідка, *f.* Zeugin, *f.*; 2) Certificat, *n Пар.*

Сьвідок, *gen.* -ка, *m.* Zeuge, Augenzeuge, *m.*; 2) *Ос.* (62) V. 35. Ausweis, *m.* Verzeichnis, *n*; 3) *М.* „*Мета*" 1865. 319 для сьвідку zum Zwecke der Zeugenschaft, als Zeuge(n).

Сьвідом, *m.* Kunde, Wissen, до сьвідома довести щось zur Kenntnis bringen, *BE.*

Сьвідомець, *m.* Kundiger, Erfahrener, Kenner; Forscher, *m.*

Сьвідомий, *a.* kundig, bewusst, bewandert.

Сьвідомити ся ким, s. Сьвідчити ся ким.

Сьвідомість, *f.* Bekanntschaft, Kenntnis, *f.* Verständnis, Bewusstsein, *n.*

Сьвідомство, *n* Erfahrenheit, *f. Пар.*

Сьвідомувати, *v. n.* Kunde haben, wissen.

Сьвідоцтво, *n.* Zeugnis, *n.* Zeugenschaft, *f.*

Сьвідувати, *v. n.* wissen.

Сьвідучий, *a.* s. Сьвідомий.

Сьвідущество, *n* Bewusstsein, Gefühl, *n. Y.*

Сьвідчене, *n.* Zeugen, *n.* Zeugenschaft, *f.*; 2) Zeugnis, *n.* Bescheinigung, *f.*; 3) Verordnung, *f. К.*

Сьвідчик, *m. Др.* s. Сьвідок.

Сьвідчити, *v. a.* bezeugen, Zeuge sein. — ся ким, чим jmdn, etw. zum Zeugen anrufen; voraussagen; 2) *Ме.* 354. überzeugen; 3) Gutes erweisen.

Свієць, *m. dim.* s. Звій, звоєць, -полотна, *К.*

Сьвіжати, *v. n.* vom Wehen des frischen Windes, *М.* III. 117.

Сьвіженина, *f.* Erfrischung, *f.*

Сьвіжина, *f.* Frische, *f.* frische Luft, *Пе. хм.* 115; 2) frische, gesunde Gesichtsfarbe, *Пе.п.* 123; 3) Schweinfleisch, *n.*

Сьвіжити, *v. a.* erfrischen, frisch machen, *С.* II. 243.

Сьвіжіти, *v. n.* dämmern.

Сьвіжопросольний, *a.* frisch gesalzen, mariniert.

Свізь, *f.* s. Свість.

I. Свій, своя, своє, *pron.* sein, seine, sein; eigen; своя воленька, *Ме.* 88. *dim.* s. Свавоя.

II. Свій, *gen.* свою, (= сувій), *m.* s. [Звій.

Свійня, *f. coll.* s. Свояки.

Свійський, *a.* Haus-, einheimisch, zahm.

Свінути, *v. n.* aufleuchten, erglänzen, *Н.* 96. -очима blinken, leuchten, +*М*; 2) dämmern, tagen *А-Г.* 154.

Свірь, *f.* linker Nbfl. des Дністер.

Свіргун, *m.* s. Сверщок.

Свірень, *m.* s. Своренъ.

Свіріпа, *f. Ос.* (61) III. 24. s. Свиріпа

Свірка, *f.* Schnur od. Riemen womit die Peitsche an den Peitschenstiel befestigt wird; 2) s. Сверщок, *Зак.*

Свірки. u. вірки, *Bein.* der Bienen in Zauberformeln, *Ч.* I. 1, 75.

Свіркалка, *f.* s. Сверщок, *В.*

Свірнєвий, *a.* свердлик, Bohrer zum Bohren des Loches im Своренъ.

Свірняк, *m.* Bohrer zum Своренъ.

Свість, *f.* Schwester des Gatten, Schwägerin; Schwester der Gattin; des Bruders Gemahlin, *f. Кв.*

Свістин, *a.* der Свість geh.

Свістонька, *f. dim.* s. Свість.

Сьвіт, *m.* Welt, *f.* иди собі в сьвіта (-и) geh in die Welt wo du willst, *Р.* I. 9; в сьвіт за очи, за очима weit in d. W.; прийти на сьвіт, увидїти сьвіт das Licht der Welt erblicken, auf die Welt kommen; зо сьвіта зійти, бути verscheiden, verenden; кількі сьвіти собов тьопати, кілький сьвіт ити so weite Strecken, so weit; пустити в сьвіт in die Welt hinein, an die Oeffentlichkeit; ніколи в (на) сьвіті nimmermehr; де колй в сьвіті, wo, wann in d. Welt; як сьвіт сьвітом, від сьвіта so lange die W. steht; на весь сьвіт für die ganze W.; сьвіт Oeffentlichkeit, *f.* Zeitalter, *n.* Zeit, *f.* від сьвіта добрий, красно etc. sehr gut, schön

etc.; 2) сьвіт, Unterhalt in der Welt, im Leben, Leben selbst, гіркий сьвіт; сьвіт завяза́ти кому́сь jmdn der Freiheit berauben,unglücklich machen; сьвіт закрив ся vom unglücklich werden; 3) Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* до само́го сьвіта (до́сьвіта, *adv.*); Licht, *n.* *Фр.* [merung, *f.* *M.* II. 105.

Сьвіта́ня, (-не), *n.* Morgendäm-

Сьвіта́ти, *v. n.* s. Свита́ти, *Зак.*

Сьвіта́ч, *m.* viereckige hölzerne Röhre vom Dache bis in die Stube geleitet mit Ansatz zum Behufe der Beleuchtung mit лучи́на, *Ч.* VII. 390.

Сьвітбо́г, *m.* *У.* Weltgott, *m.*

Сьвіте́лка, *f.* s. Сьвітли́ця, *Зак.*

Сьвіте́лце, *n.* *dim.* s. Сьвітло.

Світе́ць,(-сьвя-), *m.* s. 'Образ,(*Фр.*).

Сьвіти́вка, *f.* s. Зо́ря сьвітова́.

Сьвіти́лень, *m.* Art Hamen, *B.*

Сьвіти́лка, (-и́вка), *f.* ein junges Mädchen, Schwester od. Verwandte der Braut, das während der Trauung eine brennende Kerze (ehemals ein Schwert mit dem befestigten Licht) hält, *Зак.*; 2) Gemeine Seefeder, (Phosphorus), *B.*

Сьвіти́лко, *n.* Lichtsauger, *m.* *Пол.*

Сьвіти́льний, *a.* Leucht-, Licht-, -е́ явлене Lichterscheinung.

Сьвіти́льник, *m.* Hängelampe, *f.*; 2) — сурина́мский Laternenträger, *m.* (Fulgora laternaria); — кита́йский (F. candellaria); -европейский F. europaea.

Сьвіти́льниця, *f.* Blasenqualle, *f.* (Physophora). [Leuchte, *f.*Stern, *m.* *K.*

Сьвіти́ло, *n.* leuchtender Körper,

Сьвіти́лочка, *f.* *Ke.* s. Сьвіти́лка.

Сьвіти́льце, *n.* kleines Licht, *Kst.* Licht, *n.* Lichtglanz, *m.* [mern, +*E.*

Сьвітині́ти, *v. n.* schwach schim-

Сьвіти́тель, *m.* Westindischer Leuchtkäfer, *m.* (Pyrophorus noctilucus).

Сьвіти́ти, *v. a.* leuchten scheinen, glänzen; vorleuchten; — в о́чи schmeicheln.

Сьвіти́ч, *m.*Leuchter, *m.*;Ort am при́пічок wo скипки́ angezündet werden.

Сьвіти́ще, *n.* Stern (Mond) *m.* *Ст.*

Сьвітівка, *f.*s.Сьвіти́лка. [glänzen.

Сьвіті́ти, *v.n.* *Гол. гр.* 140 leuchten,

Сьві́тка, *f.* Noctiluca, *B.*

Сьві́тлий, *a.* hell, licht, klar, glänzend, heiter; erlaucht; festlich, -а неді́ля Ostersonntag.

Сьві́тлик, *m.* Solenit, *m.* *Пар.*

Сьвітли́ця, *f.* Lichtraum, *m.*; 2) geräumiges,lichtesZimmer,Gastzimmer, *n.*

Сьві́тлич, *m.* s. Сьві́тич.

Сьві́тлість, (-ость), *f.* Lichtraum, *m.*; 2) Durchlaucht, Magnificenz, *f.*

Сьвітлі́ти, *v.n.*klar,licht werden, *He.*

Сьві́тло, *n.* Licht, *n.* Schimmer, Glanz, *m.* Helle, *f.*

Сьвітлови́й, *a.* Licht-.

Сьвітло́вина, *f.* Lichtstoff, *m.* *Пар.*

Сьвітлово́дний, *a.* *Макс.* wasserhell. [tes u. der Luft, *Фр.*

Сьвітловозду́шний, *a.* des Lich-

Сьвітлое́мний, *a.* lichtempfindlich.

Сьвітложо́втий, *a.* hellgelb, *Фр.*

Сьвітлокри́лий, *a.* mit leuchtenden, strahlenden Fittigen, Flügeln, *Ст.* *Фр.*

Сьвітлокру́г, *m.* Lichtkreis, *m.*

Сьвітлоно́сний, *a.* lichttragend, -bringend, *Ф.*

Сьвітлоті́нь, *f.* Helldunkel, *n.*

Сьвітлу́ха, *f.*Theerausstich,-geist, *m.*

Сьвітлу́шка, *f.* купа́йлова, Gemeiner Leuchtkäfer, (Lampyris noctiluca); 2) Färberdistel, *f.* (Carthanus tinctorius), *B.*

Сьвітлу́щий, *a.* recht licht.

Сьвітля́к, *m.* glänzendes Insect; Johanniswürmchen, *n.* *Ст.*

Сьвітляни́й, *a.* млино́к Radiometer, *m.* *Пу.*

Сьвітля́нка, *f.* Geophilus.

Сьвітля́чка альпейска, *f.* Adenostyles albifrons; 2) glänzende, farbige Glaskoralle, *f.* [allerwärts *K.* I. 40.

I. Сьвітови́й, *a.* Welt-, weltlich;

II. Сьвітови́й, *a.* Licht-, des Lichtes, *He.* -а́ зо́ря Morgenröthe, *f.*

Сьвітови́к, *m.* Weltmann, *m.*

Сьвітогля́д, *m.* Weltanschauung, *f.*

Світоде́ржець, *m.* Welterhalter,

Сьвітова́рний, *a.* *K*? [*m.* *Ст.*

Сьвітозна́вство, *n.* Weltkenntnis, Weltkunde, *f.*

Сьвітола́д, *m.* Weltordnung, *f.*

Сьвітоно́сний, *a.* lichtbringend, lichtspendend. [*f.* *Пар.*

Сьвітопи́сь, *f.* Weltbeschreibung,

Сьвітопи́сець, *m.* Weltbeschreiber, *m.* *Пар.*

Сьвітоправлене, *n.* Weltregierung, *f.*

Сьвітопредставлéние, *n.* *scherzh.* = Конéць сьвіта, *М+Б.* 274.

Сьвіточ, *m.* Fackel, *f.* Licht, *n.* *Ш.* I. 179.

Сьвітóчок, *m.* *dim.* die liebe Welt.

Сьвíтский, *a.* weltlich.

Сьвітувáти, *v. n.* draussen, in der Fremde sein *Ч.* III. 262.

Сьвітýн, сьвічник, *m.* Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca) *B.*

Сьвіцька, *f.* öffentliche Hure.

Сьвіцькувáти, *v. a.* jmdn öffentlich beschimpfen (*Ф.*).

Сьвíця, *f.* s. d. *f.*

I. Сьвíча, *f.* rechter Nbfl. des Днїстéр.

II. Сьвíча, *f.* s. Сьвíчка.

Сьвічáдний, *a.* Spiegel-, Luster-.

Сьвічáдо, *n.* s. Зéркало.

Сьвічáрник, *m.* Maiblume, *f.* Maiglöckchen, *n.* (Convallaria majalis).

Сьвічéне, *n.* Leuchten, *n.*; 2) Beleuchtung, Aufklärung, *f.* [nen, *Зак.*

Сьвíчити ся, sich aufklären, ler-

Сьвíчка, *f.* Kerze, *f.* Licht, *n.*; 2) s. Тóрок; *gew.pl.* -кú, w. s.

Сьвічкáр, *m.* Lichtgiesser, *m*; 2) *Bein.* der Лéмки wegen Сьвічкú (=Тóроки).

Сьвічкáрня, *f.* Kerzenfabrik, *f.*

Сьвічкú, *pl.* weisse Fransen an der Pellerine der Чýга bei den *Лéмки.*

Сьвічковúй, *a.* Kerzen-, Licht-.

Сьвíчник, *m.* s. Сьвітúльник 1). *Пу.*; 2) s. Паламáр, *Зак.*; 3) Leuchtschnellkäfer, *m.* (Pyrophorus), *B.*

Сьвічурник, *m.* Enzian, *n.* (Gentiana asclepiadea).

Сьвічурниковáті, *pl.* Enzian-Gewächse, *pl.* (Gentianeae). [*m. ВБ.*

Сьвíччина *f.* weltlicher Beruf, Stand,

Сьвíща, *f.* s. Сьвíчка.

Сьвіщенóс, *m.* *Мог.* Kerzenträger, *m.* (der die Kerze dem Priester vorträgt).

Своóідний, *a.* frei; geschäftlos, müssig; ungezwungen, leicht; bequem; *adv.* своóідно (слобíдно) — —.

Своóідність, *f.* *Кл.* Freiheit; Unbefangenheit, *f.* [heit, *f.*

Свобóдá, *f.* Freiheit; Ungezwungen-

Свободолюбúвий, *a.* freiheitsliebend, *К.*

Свободомислéнний, *a.* *Біл.* freisinnig, freimüthig, liberal.

Свогочáсний, *a.* zur rechten Zeit, *К.*

Свод, *m.* *gr.* Gewölbe, *n.* *Ш.* II. 52; 2) Zusammenstellung, *f.*

Своé, *n.* (s. Свій etc.) ми собí своé = wir sind Anverwandte, *В.* *pl.* своí; 2) своé взяти Oberhand nehmen, obsiegen, *М+Б.* 371. [bundenheit, *f.*

Своевíльність, *f.* Willkür, Unge-

Своевóлець, -óльця, *m.* Freibeuter, Freischärler, *m.* *К.* [fug, *m.*

Своевóльство, *n.* Muthwille, Un-

Своевóльствувати, *v.a.К.* Streiche spielen, Unfug, Unwesen treiben.

Своекорúстий, *a.* selbstsüchtig, *К.*

Своенáродний, *a.* volksthümlich, des Volkes.

Своерóдний, *a.* eigenartig, *ВБ.*

Своеýмець, -ýмця, *m.* der Eigensinnige. [лива) von eigensinnigem Weibe.

Своеýмка, *f.* *М.* II. 79. (непокір-

Своинá, *f.* *Мог.* *В.* Familie, *f.*

Свóïсть, *gen.* -ïсти, Selbstheit, *f.* *Ган.*

Своíти, *v. a.* zähmen; — ся sich zähmen, zahm werden; 2) *Зг.* verwandt, angehörig werden.

Свойствéнний, *a.* eigenthümlich.

Свойствéнність, *f.* Eigenthümlichkeit, *f.* [das Eigenthümliche.

Свóйствó, *n.* Eigenschaft, Natur, *f.*

Свóлок, *m.* Tragbalken, Querbalken, *m.*

Свóра, *f.* s. Розвóра; 2) s. Підтóки.

Свóрень, *gen.* свóрня, (свір-), *m.* Spann-, Sperrnagel, *m.*

Свояк, *m.* Schwager; Anverwandte, *m.*

Своякíвство, *n.* *Зар.* Verwandtschaft, *f.* *coll.* die Verwandten.

Своясй, у своясй, *Ф.* *Пр.* III. 252. Heim, *n.* heim. [Verwandtschaft.

Своятинá, *f.* по -нї wegen der

Свояцтво, *n.* Schwägerschaft, Verwandtschaft, *f.* [Verwandte.

Своячениця, *f.* *Гол.* *гр.* 51. die

Свояческтво, *n.* *Ле.* s. Свояцтво.

Свояччина, *f.* *Гол.* *гр.* 51. Familie, *f.*

Свояччити ся з ким mit jmdm in Verwandtschaft treten.

Своящий, *a.* *W.* zahm.

Своящина, *f.* Heimat, *f.* Heimatland, *n.* *У.*; 2) Sonderinteresse, *n.* Particularität, *f.* *Пу.* [гóм) peitschen.

Сьвягати, сьвягнути, *v. a.* (бато-

Сьвягнýти, *v. n.* dürr, trocken werden; s. Засьвягнути.

Свя́зка, *f. Wgr.* 132. Copula, *f.* Bindewort, *n.*; *ГШ.* Bindevccal, *m.* Band, *n.*

Свя́зник, *m. Д. гр.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f.*

Свя́кий, *a. Ч.* VI. 333 s. Вся́кий.

Свя́кнути, *v. a.* spritzen, sprengen; schwirren, zücken.

Свя́лий, свядı̈лий, *a.* ranzig, *Пар.*

Свялı̈ти, *v. n.* s. Свербı́ти.

Сьвят, *n.* s. Сьвятúй.

Сьвятéць, *m.* Scheinheiliger, *m.*

Сьвятéшний, *a. Ш.* II. 216. s. Сьвятóчний.

Сьвятúй, сьвят, *a.* heilig *sbst.* ein Heiliger; geheiligt, geweiht; сьвятé письмó heilige Schrift; сьвятúй вéчер Weihnachtsabend, *m.* -á недı̈ла, Pfingsten, der erste Pfingsttag; сьвятúй спокı́й, der liebe Friede; сьвятé житé heiliges; herrliches, bequemes, sorgenfreies Leben; сьвятá прáвда heilige, unumstössliche, ausgemachte Wahrheit; сьвятá рı́чка = Самáра, *К.* wegen ausnehmenden Reichthums an Fischen.

Сьвятúня, *f.* Heiligthum, *n.* Tempel, *m.*

Сьвятúтель, *m.* Weihbischof, Bischof, *m.*

Сьвятúти, *v.a.* heiligen, heilig machen, h. halten; weihen, einweihen; — ся geheiligt werden; geweiht werden; *gew. impers.* gesegnet sein, lieb sein.

Сьвятúця, *f.* Heilige, *f. Ф. Пр.* III. 125.

Сьвятı́йший, *a.* hochheilig, allerheiligst.

Сьвя́тı́сть, (-ость), *f.* Heiligkeit, *f.* — порóжна Bigotterie, *f. Пар.* Heiligthum, *n. Кв.* I. 96. allerheil. Sacrament.

Сьвяткú, *pl.* Feiertage, *pl.* сьвяткáми, *adv.* (*Abl.*) an einem Feiertage, *Пр.* I. 174; 2) Heiligenbilder, *pl. Ф.*

Сьвятковúй, *a.* feierlich, festlich, Fest-, *К. Ст.*

Сьвятквóвище, *n.* Fest, *n. ОП.*

Сьвяткувáти, *v. a.* ein Fest feiern.

Сьвятнúй, *a.* Fest-, Feier-. *Ст.*

Сьвя́то, *n.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.*

Сьвятоблúвий, *a.* heilig; fromm.

Сьвятобливость, (-ість), *f.* Religiosität, *f.* frommes Gefühl.

Сьвятовечı́рний, *a.* den Сьвятúй вéчер betreffend.

Сьвятоивáньский, *a.* -червачóк, s. Сьвітлушка купáйлова.

Сьвятокрáдець, *m. К.* Kirchendieb, Kirchenräuber, *m.*

Сьвятокрáдство, *n.* Kirchendiebstahl, Kirchenraub, *m.*

Сьвятóство, *n. Пар.* Muckerei, *f.*

Сьвятотá, *f. Зар.* s. Сьвя́тість.

Сьвятотáтний, *a.* kirchenräuberisch, entheiligend; ruchlos, gottlos, *КУ.*

Сьвятотáтство, *n.* Tempelraub, *m.* Entheiligung, *f. Кн.*

Сьвятóха, *f. Р.* I. 177. Scheinheilige, *f.*

Святóчний, *a.* zum Fest geh., Fest-, feierlich, solenn, *На.*

Святóчність, *f.* Festlichkeit, *f.*

Сьвяточýдний, *a* heilig durch Wunder, *В.*

Сьвя́тош, *f.* Scheinheiligkeit, Gleissnerei, *f. С.* I. 121.

Святóша, *m. f. Р.* I. 46 Scheinheiliger (-e), Heuchler, *m.* (-in), Frömmler, *m.*

Сьвятошлúвий, *a.* werkheilig.

Сьвятóшник, *m.* сьвятóшниця, *f.* s. Сьвятóша. [*Пар.*

Сьвятóшність, *f.* Andächtelei, *f.*

Сьвятóшок, *m.* Andächtler, *m. Пар.*

Сьвятоя́ньский, *a.* -е зı́ле, gemeines Hartheu (Hypericum perforatum), *В.*; 2) -а головá *Ч.* I. 1, 84 fabelh. Wurzel zweier verwachsenen Aehren von Korn.

Сьвятунéзний, *a. aug.* s. Сьвятúй.

Сьвячéний, *a.* geweiht *sbst.* сьвячéне, *n.* Geweihtes, *n.*

Сьвя́щене, *n.* Heiligen, *n.* Heiligung, *f.* Weihen, *n.* Weihung, Consecration, *f.*

Сьвящéнник, *m.* Geistliche, Priester, *m.*

Сьвящéнників, *a.* des Priesters.

Сьвященнúческий, *a.* priesterlich, Priester-, des Priesters.

Сьвящéнність, *f. К.* Heiligkeit, *f.*

Сьвященноначáліе, *n. gr. К.* Oberaufsicht über die Geistlichkeit.

Сьвященнослужúтель, *m* Priester, *m.*

Сьвященствувáти, *v. a. К.* Priesterdienste versehen.

Сглав, *m.* s. Урóки.

Сгóвор, *m. Кв.* s. Зарýчини, Сговóренний, *a.* s. Зарýчений; -а = засвáтана, *Кв.*

Сдебло́. *n. Wgr.* IX. s. Стебло́.

I. Се, *adv.* da; чогó се warum denn;

се ó то nämlich. [Ч. VII. 551.
II. Се, *conj.* s. єслú; себ, s. єслиби,
Сéбель, себéлик, (сúбиль).*m.*Laube, *f.* (Alburnus lucidus Heckel), *B.*
Себелю́бець, *m.* *M.* III. 103. der Selbstsüchtige, Egoist, *m.*
Себелю́бний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch, *Ш.* II. 159.
Сéбний, *a.* stark, muthig, *Фр.*
Сéвель, *m.*Kinkhorn,*n.* (Buccinum)*B.*
Северíлька, *f.* Rosmarinhaide, *f.* (Andromeda polifolia), *B.*
Севéрка, *f.* schwarzgraues Schaf.
Сéвок, сéвка, *pl.* сéвки, *m.* grauer Ochs. [*m.* *Зак.*
Севрю́к, *m.* *K.?* Aufseher, Hüter,
Сегéльба, *f.* *Ф.* ausgerodete u. ausgebrannte Waldstrecke.
Сéгінь, *a.* *ung.* arm.
Сéгла, *f.* kleiner (schöner) Wald.
Сегобíцкий, *a.* diesseitig.
Сегобíчний, *a.* diesseitig.
Сегóдне, (-нї, -ня), *adv.* heute.
Сегоднї́шний, *a.* vom heutigen Tage, heutig. [*Шл.*
Сегóлї́тний, *a.* diesjährig, heurig,
Сегóрічний, *a.* s. d. v. [wärtig.
Сёгочáсний, *a.* zeitherig, gegen-
Сёгочáсність, *f.* Gegenwart, *f.*; das Zeitgemässe, *Не.*
Седля́к, *m.ung.* *Wyr.*XX.s.Селянúн.
Седля́чок, *m.* *dim.* s. Селянúн, *Гол.* III. 9.
Седмúнонька, *f.ŻP.*I. 93.Woche,*f.*
Седмúця, *f.als.*s.Тúждень.*Ш.*II.96.
Седмобóлестний, *a.* *У.* *Bein.* der h. Muttergottes als der „Schmerzensreichen".
Седнéвний, *a.* *Mx.* heutig.
Седнó, *n.* s. Саднó.
Сей, ся, се, *pron.* dieser, -e, -es; сей сьвіт das Diesseits, на сім сьвітї auf dieser Welt. [unterhalten.
Сеймáти, *v. a.* *ŻP.* sprechen, sich
Сéймня, *f.* *P.* *Дн.* 22. s. Семя́.
Сеймувáти, *v. a.* verleumden.
Сеймувáнє, *n.* *K.* Sitzung des Landtages, *f.* Landtag, *m.*
Сейчáс, *adv.* gleich, auf der Stelle.
Секлéта, *f.* Syncliticia.
Сéкман, *m.* Sectionschef, Partieführer der Arbeiter, (*Ф.*).
Сéкрет, *m.* Geheimnis, *n.*; 2) Sekret, (Lucioperga volgensis) *B.*
Секрéтар, *m.* Secretär, Geheimschreiber, *m.*
Секрéтний, *a.* geheim; секрéтна, *a.a.* *f.* *Ощ. л.* 370. geheime Kanzelei.
Сект, *m.*Sect,*m.*; 2)Section,*f.*Revier,*n.*
Сéльбище, *n.* *Ос.* (61) VII. Ansiedelung, *f.* Wohnort, *m.* s. Осéля.
Селеґóнити, *v. a.* sehr dünn spinnen (*Фр.*). [s. Оселéдець.
Селéдець, -лéдця, *m.* Häring, *m.*
Селéдка, *f.* Clupea pontica, *B.*
Селедцéві, *pl.* Häringartige, *pl.* (Clupeoidei).
Селедя́нка, *a.* Milz, *f.* s. Селезї́нка.
Сéлежінь,сележíнка.*f.*s.Селезї́нка.
Сéлезень, *m.* Enterich, *m.* s. Кáчор.
Селезї́нка, *f.* Milz, *f.*
Селéзка, *f.* Gansähnliches Halsthierchen, (Anas), *B.*
Селепúти ся, s. Присі́пати ся.
Селера, *f.* Sellerie, *f.* Eppich, *m.* (Apium graveolens).
Сéлех, *m.* s. Сéлезень. [tifera),*B.*
Селехíвка, *f.* Etenmuschel, *f.* (Ana-
Селéчко, *n.* *dim.* s. Селó.
Селешок, -шка, *m.* *dim.* *Ч.* II. 369. s. Сéлех, сéлезень.
Селúдьбá, *f.* *M.* II. 19. Grund u. Boden zum Anbauen,Ansiedeln; 2) *P.ч.*10 Ansiedelung, Wohnstätte, *f.* Wohnsitz,*m.*
Сéлик, *m.* Enterich, *m.* (Anas (mas)), *B.* s. Сéлезень.
Селúна, *f.* *У.* *Ф.* s. Селó, Сельцé.
Селúско, *n.* *aug.* s. Селó.
Селúтьба, *f.* s. Селúдьба.
Селúти ся, *H.* 170. sich ansiedeln, e. neuen Wohnsitz aufschlagen.
Сéлище, *n.* Ansiedelung, *f.* Gehöft, *n.* *Ш.* I. 371; 2) Ort wo ein Dorf gelegen war, *K.*
Селї́нє,*n.*Ansiedelung,*f.*Land,*n.**Макс.*
Сéлї́ток, *m.* heurig, *Mi.* II. 384.
Селó, *n.* Dorf. *n.*; Land, *n.* на селó auf's Land.
Селóвич, *m.* Dorfbewohner, *m.*
Сельцé, *n.* *dim.* s. Селó.
Селю́к, *m.* Dorfbewohner, Landmann, Bauer, *m.* селю́чка, *f.* Bäuerin, *f.*
Селянúн, *m.* селя́нка, *f.* s. Селю́к, селю́чка.
Селя́нський, *a.*landmännisch,Dorf-
Селя́чка, *f.* *Веч.* I. 364. Ansiede-

*

lung, *f.* Dorf, *n.*
Сёмáк, *m.* 20 Kopeken in Silber.
Семáнь, Семéн, Сéмко, *m.* Simeon
Семáш, *m.* Dreifaltigkeitsblümchen, *n.* Siebenstern, *m.* (Trientalis europaea).
Сембри́ля, (-ня) *f.* -ле,*n.*s. Слýжба; 2) s. Заслуженйна, Dienstlohn, *m.*
Семейка, *f. dim.* kleine Familie.
Семéйний, *a.* Familien-, der Familie, *Кв.*
Семéн, *m.* s. Семáнь.
Семенíвка, *f.* Sameneule, *f.* (Hadena Capsincola) *B.* [fältig.
Семерáкий, *a.* siebenfach, sieben-
Семери́к, *m.* sieben Paare Ochsen.
Семери́ця, *f. Ч.* III. 465 Gespann von 7 Paaren Ochsen; семери́цею, *adv.* siebenfach, *K.* siebenmal, *Макс.*
Семерíчка, рíчка — *Ч.* V. 897?
Семерни́к, *m.* Sumpf-Blutauge, *n.* (Comarum palustre).
Сéмеро, *num.* sieben.
Семибрáтня крівця́, *Зап.* I. 274. Gemeine Orgelkoralle, (Tubipora Chamissonis). [*Ант.* 54.
Семиворíтний, *a.* siebenthorig,
Семигрáдчина, *f.* Siebenbürgen, *n. K.* [Art Münze.
Семигривéнник, *m. Ч.* IV. 593.
Семикрать, -áти, *adv. Ш.* I. 350. *Ф.* siebenmal.
Семилáтний, *a. АД.* I. 172 mit sieben Flicklappen, Flecken, siebenmal geflickt, daher lumpig.
Семилíтний, *a.* siebenjährig, sieben Jahre alt, von sieben Jahren.
Семилíток, *m.* sieben Jahre alt, *Ш.* II. 156; 2) s. Мáвок.
Семинá, *f.* der siebente Theil ($^1/_7$).
Семинáр, *m.* семинáрія, *f.* Seminarium, *n.*Vorbereitungsanstalt für künftige Priester u. Lehrer.
Семинари́ст, *m.* Seminarist, *m.*
Семинáрщик, *m.* der in e. öffentl. Seminar aufgezogen war, Priester, *m. Зг.*
Семипéрсний, *a. Ме.* 441, *АД.* I. 250. -а моги́ла? [geln, *Фр.*
Семипечáтний, *a.* mit sieben Sie-
Семипíлка, *f. Не. Пр.* XII. 605. s. Пíлка. [*Ш.* I. 166. s. d. *f.*
Семипядéльний, (-дéнний), *a.*
Семипя́дний, *a.* sieben Spannen lang, *АД.* I. 250.

Семирóга пля́хта, *K.* II. 42 e. Art von gesticktem Tuch.
Семиря́га, *f.* s. Семря́га.
Семисóтний, *num. Н.* 288. jeder siebenhundertste. [semitisch.
Семити́цкий, семи́цкий, *a.*
Семиурíка, *f.* eine Pflanzenart, *B.*
Семи́ця, *f.* s. Седми́ця, Woche, *f.*; 2) siebente Stufe (in d. Musik).
Семишкýрий, *a.* siebenfach behäutet, *Py.*
Семіря́ка, *f.* s. Серми́га.
Семкó, *m.* Simeon.
Семненький, *a. Не. Пр.* XII. 206?
Семоцьвíтний, *a.*siebenfarbig,*К У.*
Семя́, *f.* Familie, *f. Кв.*
Семяни́н, *m.* Mitglied der Familie, zur F. geh.; *Кв.* Familienvater, *m.* Oberhaupt einer Familie, *n.* [Familie hat.
Семяни́стий, *a.* der eine zahlreiche
Сень, Сéнь, *m.* s. Семáнь.
Сéнат, *m.* Senat, *m.* Rath, *m.*
I. Сенáтор, *m.* Senator, *m.*
II. Сенатóри, *pl.* Schlittenkufen, -läufe, *pl.*
Сéньга, *f.* Lachs, *m. Мак.* [senna).
Сенес, *m.* Sennesblätter, *pl.* (Cassia
Сéник, *m.* Parus palustris, *B.*
Сепелíти, сепеля́віти, *v. n.* lispeln; *adj.* сепеля́вий, der lispelt; *sbst.* сепеля́вець, -я́вця, *m.* Lispeler,*m.B.*
Серáфим, *m.* Seraph, *m.*
Серáфский, *a. Ф.* seraphisch.
Сéрбавиця, *f.* dünne Brühe, d. Speise (nur zum Schlürfen).
Сéрбанка, *f.* s. d. v.
Сéрбати, сéрбнути, *v. a.* schlürfen.
Сéрбин, *m.* Serbe, *m.*; 2) *Зап.* II. 503. Art Tanz.
Сербинчýк, *m.* junger Serbe, *Ф.*
Сербія, *f.*Serbien,*n.* [*f.* Tischtuch,*n.*
Сервéта, *dim.* сервéтка, *f.* Serviette,
Серви́й, *a.* s. Сировий, roh. [deckt.
Сервирóваний, *a. Не.* servirt, ge-
Сéрвис, *m.* Service, *n.*
Сéрга, *f. pl.* сéрги, Ohrring, *m.* Ohrringe,Ohrgehänge, *pl.* сéрга — пóлька, Art Ohrringe; 2) *Кв.* II. 292. Perle,*f.*
Сéргий, *m.* Sergius. [Riemen.
Серґи́й, *m. Марк.* 48. Peitsche aus
Сердáк, *m.* сердачи́на, *f.* s. Сірáк.
Сердéга, *m. f.* armer Schlucker, a. Wicht; Elender.

Сéрденько, *n. dim.* s. Сéрце; Liebchen, *n.*
Сердéчко, *n. dim.* s. Сéрце. [s.d. *f.*
Сердешнéнький, (-дéчн-), *a.dim.*
Сердéшний, (-дéчний), *a.* herzlich; offenherzig, bieder; 2) unglücklich.
Сердéчник, *m.* Art Pflze.
Сердечноніжний, *a.* herzlich-innig, zart, *Гол.* [cundus), der Jähzornige.
Серджýк, *m. Mi.* II. 253. (homo ira-
Сердзéвий, *a.* roth, *Це.*
Сéрдити, *v. a.* umwillig, zornig, ungehalten machen, in Zorn bringen; — ся unwillig, zornig sein.
Сердúтий, *a.* jähzornig, boshaft; сердúтенько, *adv. dim.* einwenig unwillig, zornig.
Сердно́, *n.* s. Садно́.
Сердобóльний, *a. gr. Ко.* 243. *Кн.* mitleidsvoll, weichherzig, zärtlich.
Сердопúшний, *a.* stolzen Herzens, *Гол.* III. 267. [dium), *B.*
Сердýшка, *f.* Herzmuschel, *f.* (Car-
Сердцевúна. *f.* s. Стéржень.
Сердю́к, *m. Ко.* 170. *Кч.* 142. zu einer gewissen kleinrussischen Truppengattung gehöriger Leibgardist, s. d. *f.*
Сердю́ччина, *f.* Leibgarde des гетьмáн; gegründet vom гетьмáн Петрó Дорошéнко bestand sie auch unter dem гетьмáн Мазéпа aus vier Regimentern, erhalten auf Kosten des гетьмáн, *Зак. Пiс.*
Сердя́га, *f.* s. Сердéга.
Сердя́чко, (-дечко). *n.dim.*s. Сéрце.
Серебрéник, *m.*† e.ArtSilbermünze.
Серебристо-бíлий, *a.* silberweiss.
Серéбщина, (-úзна), *f.* † Grundsteuer, Pflugsteuer für den Landesfürsten, *Шар.* [стéр (bei Заліщики).
I. Сéред, *m.* linker Nbfl. des Дні-
II. Сéред, *praep. mit d. Genit.* u. *adv.* zwischen, unter, mitten in.
Середá, *f.* Mittwoch, *m.*
Середвагá, середвáжка, *f.* Schrotwage, Bleiwage, *f.*
Середвáжний, *a.* horizontal.
Середгрýде, *n.* s. Межигрýде.
Середéчка, *f.* Hollundermark, *n. B.*
Середзéмний, *a.* mittelländisch.
Середúзна, *f.* s. Осерéдня.
Середúна, *dim.* середúнка, *f.* Mitte, *f.* Mittelstück, *n.* Mittelpunkt, *m.* Mittelstrasse, *f.*
Середúнний, *a. Тс.* die Mitte haltend, mittler; -е мóре Mittelländisches Meer; *sbst.* серединне. *n. Св.* Mittelglied, *n.* das Vermittelnde, Mittlere, die Mitte haltende.
Серéдище, *n.* Mittelpunkt, *m. Пол.*
Середкóвий, *a.* von innen, der innere, inwendig. [sig, ziemlich.
Серéдний, *a.* mittler; mittelmäs-
Серéдник, *m. ГШ.* Strichpunkt, *m.*; 2) Mittel, *n. B.*
Серéдниця, *n.* Mittellinie, *f.*
Середновíчие, *n.*Mittelalter, *n.ОБ.*
Середновíччина, *f.* Mittelalter, *n. Пар.*
Середня́к, *m.*Name einer Полонúна.
Середовéсне, *n.* Mitte des Frühlings, *Фр.*
Середóвий, *a.* im mittleren Alter.
Середóвич, *m. Wgr.* II. ein Mann von mittleren Jahren. [ren, *У.*
Середовíчний, *a.* in mittleren Jah-
Серéдок, *m. Cm.* s. Середúна; 2) Mittel, *n. Пар.* [ternacht.
Серед-о-пíвночи, *adv.* um Mit-
Середопíсте, *n.* Mittfasten, *f.*
Середопíстний, *a.* die Mittfasten betreffend. [kastenring, *B.*
Середотýле, *n.* mittlerer Brust-
Середохрéсте, *n.*середохрéстний, *a.* s. Середопíсте, середопíстний, *Зак.*
Середрýче, *n.* Handsteller, *m.* flache Hand, Mittelhand, *f.*
Середрýчний, *a.* -ї кóсти Mittelhandknochen, *pl.* [Mittagszeit.
Середýдня, (середóдня), *adv.* zur
Середýльший, *a.* s. d. f.
Середýщий, *a.*der(die,das)mittlere; 2) s. Рівнодíйствýючий.
Серéжка, *f.* kleiner Ohrring.
Серéжник первéнець, *m.* Aurikel, *f.* (Primula auricula).
Сéрен, сéрень, *m. Wgr.* Reif, *m.* s. Инéй; 2) Glatteis, *n. Зак.*; 3) Treibeis, *n. Пол.*
Серéнча, *f. ung.* Glück, *n.*
Сéрет, *m.* Nbfl. des Прут; 2) Stadt in der Bukovina am 1).
Сержáнт, *m. Me.* 465. Sergeant, *m.*
Сéрідь, *praep. adv.* s. Сéред.
Серíтна, *f.* linker Nbfl. des Дністéр, *Гол.*

Сермяга, *f.* Art grobes Bauerntuch; 2) grobtuchener Bauernkittel.

Сермянець, -нця, *m.Зг.*s. Сермяга.

Серн, *gen.* серна, *m.* Rehbock, *m.* (Cervus capreolus), *B.*

Серна́,*f.*Rehweibchen,Reh,*n.*

Серни́на, *f.* Rehfleisch, *n.* Rehbraten,*m.*

Серни́ця, *f.* s. Серна́. *B.*

Се́рній, *a.* Reb-, des Rehes.

Сернюк, *m.* Rehbock, *m.B.*

Серня́, (*gen.* -яти), серня́тко, *n.* Rehkalb *n.*

Серп, *m.* Sichel, *f.*

Се́рпанка, *f.* се́рпанок, *m.* Mull od. Tarlatan, womit die Bäuerinnen ihren Kopfputz bedecken, *Зак.*

Серпанко́вий, *a.* aus Mull od. Tarlatan.

Серпа́чка, *f.* Acker Sicheldolde, *f.* Sichelkraut, *n.* (Falcaria Rivinii).

Серпе́н, *m.* Art Osterreigen, -tanz, -aufzug, *Kol.* I. 149.

Се́рпень, *g.*се́рпня, *m.*Monat August.

Се́рпик, *m. dim.* s. Серп; 2) s. Серпокри́л, *B.*

Серпі́й, *m.* s. d. f. *B.*

Се́рпник, *m.* Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum leucanthemum), *B.*; 2) Achillea millefolium.

Серпова́тий, *a.* sichelförmig; *adv.* -ато.

Серпо́вий, *a.* sichelförmig, krumm, *Ков.*; серпове́, *n. a.* s. der erste unentgetliche Arbeitstag in der Erntezeit für den Gutsherrn, dass er hernach Arbeit gibt, *Др.*

Серпо́к, -пка́, *m.* Färberscharte, *f.* (Serratula tinctoria).

Серпокри́л, (серпокри́лик), *m.* Mauersegler, *m.* (Cypselus apus), *B.*

Серпорі́зка, *f. B.* s. Серпокри́л.

Серпоро́гий, *a.* — місяць mit Sichelhörnern.

Серпу́н, *m.*Sichelwespe, *f.*(Ophion), *B.*

Серпу́ха, *f.* s. Серпо́к, *Пiс.*

Серса́ма, (-а́на). *f.* Handwerksgeräth; Gepäck etc. eines Huzulen (auf den Jahrmarkt bestimmt), (*Фр.*).

Серсти́на, (*dim.*-и́нка). *f.*s.Шерсть; * Vieh, *n.* (*Фр.*).

Се́рце, -ця. *n.* Herz, *n.* Inneres; Gefühl, *n.*; 2) Unwille, Zorn, *m. Кв.* I. 76. II. 83 — зігна́ти den Zorn auslassen; у се́рцях бу́ти im Zorne sein; 3) Mark, *n.*; 4) *Не. Пр.* XI. 1, 122, s. Меду́за (Medusa aurita); 5) серце земляне́ Trüffel, *f.*

Серцева́тий, *a.* herzförmig.

Серцеви́д, *m.* Ziegel-Herzmuschel, *f.* (Isocardia), *B.*

Серце́вий, *a.* Herz-.

Серцеви́на, *f.* Mitte, *f. K.*

Серцевідець, *m.* Kenner des menschlichen Herzens.

Серцеї́жка, *f.* Herzigel, *m.* (Spatangus), *B.*

Сестра́, *f.* Schwester; — зве́дева Stiefschwester, *f.* се́стри у дру́гих Geschwisterkinder, *pl.*

Сестре́нець, -е́нця, *m.* s. Сестрі́нець, *Зак.*

Се́стрики, *pl.* Blauer Wachtelweizen, (Melampyrum nemorosum) *Пiс.*

Се́стрин, *a.* der Schwester.

Сестри́на, *f.* s. Сестра́.

Сестри́цин, *a.* der Сестри́ця.

Сестри́ця, *f.* s. Сестра́, Schwester, liebe Schwester; 2) Ordensschwester, *f.*; zur kirchlichen Schwesterschaft gehörige Frau.

Се́стрич, *m.* Schwestersohn, *m. Cm.*

Сестри́чка, *f. dim.* Schwesterchen, *n.*; 2) s. Сестри́ця 2).

Сестри́чний, *m.* s. Сестрі́нець; — на, *f.* s. Сестрі́ниця.

Сестрі́нець, -інця, *m.* Schwestersohn, Neffe, *m.*; -іниця, *f.* Schwestertochter, Nichte, *f.*

Сестрі́нич, *m.* Schwestersohn, *m.*

Сестрі́нка, *f.* s. Сестрі́ниця.

Сестрі́нок, -інка, *m.* s. Сестрі́нець.

Сестрі́нний, *a.*geschwisterlich, *Пар.*

Сестрінча́тко, *n. dim.* s. Сестра́.

Сестру́ня, *f. dim.* s. Сестра́.

Се́тний, *a.* gross; *adv.* се́тно, sehr.

Сеч, *f.* Mist, Urinjauche, *f.*

Сзи́ркнути ся, *Ко.* 223. einander anschauen, Blicke wechseln, s. Звира́ти ся, взирну́ти ся.

Си́бір, *m.* Sibirien, *n.*

Сибі́рка, *f.* * Arrest, *m.*

Сибі́рский, *a.* sibirisch; — лис Polarfuchs, *m.* (Canis lagopus).

Сива́вий, *a.* graulich.

Сива́к, *m.* Graukopf; Schimmel, *m.* (Pferd); 2) Gemeiner Natternkopf, (Echium vulgare).

Сива́н, (сива́ник). *m.* grauer Ochs.

Сива́стий, *a.* s. Сива́вий. [Pferde).

Сива́ш, *m. Ме.* 218. Schimmel, *m.* (v.

Сивворо́ний, *a.*— кінь dunkelgrau.

Сиве́ць, -вця́, *m.* Ч.III.295.s.Сива́ш.

Сивйзна, *f. Н.* 167. *М.* graue Haare.
Сйвий, *a.* grau.
Сивина́, *f.* graues Haar; *Greis, *m.К.*
Сйвіти, *v. n.* grau werden, ergrauen.
Сйвка, *f. У.* graue Ziege.
Сивля́вий, *a.* (*Фр.*). s. Сива́вий.
Сйвний, *a.* s. Рясний; *adv.* сйвно = рясно. [П. 174.
Сивоббро́дий, *a.* graubärtig, *Ш.*
Сивовйский, *a. Ч.* III. 182. mit grauen Haaren an den Schläfen. [282.
Сивоволо́сий, *a.* grauhaarig, *Ш.* I.
Сивогра́к, *m.* s. d. f. *В.*
Сиводра́ка, сиводра́кша, *f. В.* s. Сивора́кша.
Сивозалі́зний, (-сєлі́зний), *a.* eisengrau; — кінь Eisenschimmel, *m.*
Сивокра́к, *m.* s. Сивора́кша, *В.*
Сивоо́кий, *a.* mit grauen Augen.
Сивопе́рий, *a. АД.* I. 335 grau gefiedert. [racias garrula), *В.*
Сивора́кша, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Co-
Сиворо́тка, *f.* s. Сйрватка.
Сиворотча́ний, *a.* s. Сирватча́ний.
Сивоу́сий, *a.* mit grauem Schnurbart.
Сйвощі, *pl.* graues Haar; 2) Greisenalter, *n.*
Сивува́тий, *a.* graulich.
Сивувйтий, *a. Не.* graulich, ins Graue schimmernd, *Пр.* XI. 13.
Сиву́лька, *f.* Art essbarer Pilz.
Сиву́ля, *f.* graue Kuh; 2) grauer, unglasirter Topf, *В.*
Сиву́ха, *f.* Fusel, *f.* Brandwein, *m.*
Сивя́га, *f.* alter Graukopf, *У.*
Сигиня́, *gen.* -я́ти, *n.* s. Відмінча́.
Сйгла, *f.* Bergwald, Hain, *m.*; 2) *Wgr.* 30. s. Багно́. [Holz.
Сигловйй, *a.* -е́ де́рево hartes
Сигля́нка, *f.* Agaricus piperatus.
Сиготі́ти, *v. n.* vom Fallen des Staubregens; nebeln.
Сйґнет, *m.* Siegelring, *m.*
Сйдень, -дня, *m.* der Sitzende, Hockende, *КС.* (83) VII.
Сиде́чня, *f. Св.* müssiges Sitzen.
Сиді́лка, *f.* Krankenwärterin, *f.* +*Б.*
Сиді́льник, *m. Ос.* (62) II. 61?
Сйдір, *m.* Isidor.
Сиді́ти, *v. n.* sitzen; wohnen.
Сидьма́, *adv.* fest sitzend. [sitzen, *Кн.*
Сидне́м, *adv.* — сиді́ти immerfort
Сидниця, *f. Н.* 44?
Сидня́, *f.* das Sitzen, Müssigsitzen, *n.*
Сиду́ля, (-у́лька), *f.* sitzenbleibendes, ältliches Mädchen, *Вах.*
Сиду́х, *m.* Hocker, *m.* müssiger, träger Mensch, *ВБ.*
Сиду́ха, *f.* die Hockende etc.
Сижньовйй, *a.* -і гро́ші Gebühr für das Recht der Ansiedelung in der Ста́ниця.
Сйзий, *a.* blau.
Сизокрйлий, *a.* blauschwingig.
Сизьо́н, *m.* Sosontius, *Зак.*
Сизопрозо́рий, *a.* blaudurchsichtig, (повітре), +*М.*
Сик, *m.* Gezisch, *n.*; 2) krumme Linie beim Harnen eines einhergehenden Ochsen, als Muster für Zeichnung an den писанкй. *Kol.* I. 350.
Сйкавка, *f.* Spritze, *f.*
Сйкати, *v. a.* spritzen.
Сйкель, *m. Ч.* I. 315?
Сйкер, *m.* starker Brandwein, *Зак.*
Сйки, *pl.* s. Сиклйни. [jor) *В.*
Сйкір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus ma-
Сйкле, *n.* s. Сиклйни.
Сиклйвець, -вця, *m.* Heberwurm, *m.* (Sipunculus), *В.*
Сиклйвий, *a.* der oft brunzt.
Сиклйни, *pl.* Urin, *f.*
Сиклино́вий, *a.* urinhaft, *Пар.*
Сиклі́й, *m.* Brunzer, *m.*; 2) s. Сиклйни.
Сиклі́йка, *f.* s. Сиклйни.
Сйкнути, *v. a.* u. n. s. Сйкати.
Сико́рка, *f.* s. Сйкір, *В.*
Сикритйти, *v. a. Еф.* 50.
I. Сйла, *f.* Stärke, Kraft, Macht, Gewalt, *f.*; на сйлу mit Gewalt, gewaltsam, mit Noth, gezwungen, *P.* I. 3.; взя́ти по-під сйлу кого́сь unter die Arme greifen, *Ф. Гол.* I. 58.; 2) Kriegsmacht, Menge, Masse, *f.* grosse Zahl; сйлу зна́ти велйку в чимо́сь worin viel verstehen, wissen, *Кв.* I. 150; 3) сйла?! *adv.* wie viel? sehr viel!
II. Сйла, *f.* Sylla. [mensch, *m.*
Сила́ч, *m.* starker Mann, Kraft-
Силе́нний, *a.* mächtig *Гл.* 108; 2) сйла силе́нна eine unzählige Menge, *Пр.* I. 182.
Сйлза, *f. Гол.* III. 699. s. Сле́за.
Силйти ся, sich anstrengen, sich angreifen, bemüht sein, *Пир.*
Сйлище, *n. Св.* Kampfplatz, *m.* Wahl-

stätte, Arene, *f.*
Сйлка, *f. TP.* 193. *Y. dim.* s. Сйла, schwache Kraft, geringe Macht.
Сйлька, *f.* s. Сило́, (*Фр.*).
Силко́вий, *a.P.*I.133. kräftig, stark.
Сйлком, силкома́, *adv.* mit Gewalt, mit Zwang. [strengung, *f. K.*
Силкува́нє, *n.* Streben, *n.* An-
Силкува́ти, *v. a.* laben; — ся sich (dh Nahrung &) stärken; 2) *K.* sich anstrengen, sich bestreben.
Сильне́нько, *adv. dim.* gar, sehr heftig, sehr stark.
Сйльний, *a.* kräftig, stark; mächtig.
Сйльник, (сйлник), *m. M.* III. 104. Machthaber, *m.* der Mächtige.
Сйльно, *adv.* stark, fest; sehr, — міцнйй, sehr stark. [gisch, *Це.*
Сильново́лен, *a* thatkräftig, ener-
Сильноду́шний, *a.* stark im Ge-
Сило́, *n.* Fangschlinge, *f.* [müthe, *Y.*
Сйльованка, *f.* Halsband mit angenähten Glaskorallen, *n.* Сйлянка.
Силомі́р, *m.* Kraftmesser, Dynamometer, *m.* [mit Gewalt, zwangsweise.
Силомі́ць, *adv.* (mit aller Kraft),
Силомі́цний, *a.* überaus stark, gewaltthätig,*K.adv.* силоміцне gewaltsam.
Сйлувати, *v. a.* nöthigen, zwingen; — ся sich anstrengen, sich bemühen, sich bestreben, s. Силкува́ти ся 2).
Сильце́, *n.* s. Сило́; *pl.* сильці́, Streichgarn, *n.* [ger Junge, Mann.
Сильча́к, *m. Cm.* kräftiger, rüsti-
Силя́к, *m.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus), *B.*
Сйлянка, (сйленка), *f.* Band besetzt mit Perlen, Korallenschnur, Halsbinde aus Glaskorallen, *f.*; 2) überhaupt eine Schnur etc. auf der etw. angereiht ist z. B. Pilze, Zwiebel etc. s. Віне́ць 1).
Силя́ти, *v. a.* s. Низа́ти.
Симво́л,*m.*Symbol,*n.* [*a.*symbolisch.
Символі́чний, (симболі́чний),
Симидїлу́ха, *m. f. H.* 195?
Симпати́чний, *a.* sympathisch.
Симпати́чність, *f.* Liebenswürdigkeit, *f.* sympathisches Wesen, *He.*
Симпа́тия, *f.* Sympathie, *f.*
I. Син, *m.* Sohn, *m.* — побі́чний, непра́вний natürlicher Sohn; — приро́ди Naturmensch, *m. Пар.*
II. Син, до сйна = чорт, до чо́рта, *Кв.* I. 137. II. 196.
Синь, *f.* die Bläue, das Blau des Himmels, *Py.* s. Сйнява.
Сйньга, синю́га, *f. B.* s. Сине́ць.
Сина́ш, *m. P.* II. 127. Sohn, *m.*
Синдибу́рка, *f.* = фасо́ля.
Синёво́да, *f.* Gartenrittersporn, *m.* (Delphinium Ajacis) *B.* s. Острі́жка.
Синёгла́вка, *f.* Blaukopf, *m.* (Episema caeruleocephala), *B.*
Синёгру́дка, *f.* Blaukehlchen, *n.* (Luscinia suecica), *B.*
Синекапта́нник,*m.*im blauen Kaftan, * Stadtbewohner, Bürger, *m.Кч.*297.
Синемунди́рний, *a.* in blauer Uniform, *Ш.* II. 104.
Синёо́к, *m.* Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus), *B.*
Синёпля́ма, *f.* Blausieb, *n.* (Cossus Aesculi), *B.* [ganz blau.
Сине́сенький, *a. dim.* s. Сйний,
Сине́та, (сїн-), *f. Гол.* III. 243. 244. dunkler Wald.
Синета́рь, *m. Гол.* III. 240?
Сине́ць, *gen.* синця́, *m.* blauer Fleck (vom Schlagen), Strieme, *f*; 2) Zopfe, *f.* (Abramis ballerus), *B.*; 3) s. Бла́ват; 4) s. Сива́к, *B.*
Сйник, *m.* Blaugrüne Simse, (Juncus); 2) Glaucoma, *B.*
Синйльник, *m.* Färberwaid, Waid, *m.* (Isatis tinctoria).
Синйско, *m. aug.* s. Син.
Синйти,*v.a.*blau färben, blau machen.
Синйха, *f. H.* 179. Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.* s. Синова́.
Синйця, *d.* синйчка, *f.* Meise, *f.* (Parus); — велйка Kohlmeise, *f.* (P. major); — ре́мез Beutelmeise, *f.* (P. pendulinus); — довгохво́ста Schwanzmeise, *f.* (P. caudatus).
Сині́вский, *a.* s. Сино́вний.
Сйній-цьвіт, *m.*Anemone hepatica.
Сйнїти, *v. n.* blau werden, blau anlaufen. [kelblaue Farbe, Waschbläue, *f.*
Сйнка, (-нька), *f.* Dunkelblau, *n.*dun-
Синклі́т, *m. griech.* Versammlung, *f. Ш.* II. 172. [che" Flussgott.
Сйнько, *m.* водянйй, der „bläuli-
Сйнко, *m. dim.* Söhnlein, *n.*
Синнйй, *a.*des Sohnes, синнї дїти—.
Синова́, *f.* Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.*

Синовець, -івця, *m.* des Bruders Sohn, Neffe, *m.* [*Ш.* II. 236.
Синовний, *a.* Sohnes-, kindlich, *He.*
Синьоворонка краска, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula).
Синод, *m.* Synod, *m.*
Синодовий, *a.* von dem Synod.
Синозолотий, *a.* blaugoldig, -é море, (*Ф.*).
Синьок, *g.* синька, *m.* e. Art Pilz.
Синьоногий, *a.* mit blauen Füssen.
Синьоносий, *a.* mit blauer Nase, mit blauem Schnabel, *K.*
Синоокий, *a.* blauäugig.
Синофалій, *a.* *Мл.* mit blauen Wellen.
Синьохвилий, *a.* *Мл.* s. d. v.
Синоцьвіт, *m.* blaue Blüthe.
Синський, *a.* s. Синий.
Синтактик, *m.* Schüler der vierten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, *Oc.* (61) VI. 21.
Синте, *adv.* mittelmässig, leidlich gut.
Синтетичний, *a.* synthetisch.
Синюватий, *a.* bläulich.
Синюга, *f.* *B.* s. Синець.
Синюк, *d.* синючок, *m.* Blaumeise, *f.* (Parus caeruleus), *B.*
I. Синява, *f.* schwarzblaue, dichte, grosse Wolke; 2) Tiefe, *f.*
II. Синява, *dim.* синявка, синявочка, *f.* Art Fisch, *B.*
Синявець, *g.* -вця, *m.* вовчинець, Hauhechelfalter, *m.* (Lycaena Alexis); — дукачик Ducatenvogel, *m.* (L. virgaureae); — коничинець, Schöner Argus (L. Adonis); — крушинець, (L. Argiolus).
Синявий, *a.* bläulich.
Синявка, *f.* Acker-Sternkopf, *m.* (Knautia arvensis), *Пie.*
Синявна, *f.* stehendes Wasser, Lache, *f.* Tümpel, *m.* *B.*
Синяво-сірий, *a.* bleifarbig.
Синяво-чорний, *a.* blauschwarz.
Синявці, *pl.* Bläulinge od. Argusfalter, *pl.* (Lycaenae).
Синяк, *m.* blauer Fleck, Strieme, *f*; 2) — свиньский, Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — вовчий, Rothfuss, *m.* (B. erythropus); — заячий, Dickfuss, Bitterpilz, *m.* (B. pachypus); — червоностовпчастий, Schönfuss, (B. calopus); *Вол.*; 3) Gemeiner Natternkopf, (Echium vulgare); 4) синяк = синий камінь, ein Kieselstein von blaugrauer Farbe, *B.*
Синятка, *f.* *K.* II. 42. blau gesticktes Tuch.
Синячник, *m.* Färberwaid, *m.* (Isatis tinctoria) *Пie.*
Сип, *m.* Schutt, *m.* *Гн.* 71; 2) Hautausschlag, *m.* Flechte, *f.* *Под.*
Сипанец, (-ець), -нця, *m.* Speicher, *B.*
Сипанка, *f.* *He.* Fass zum Aufschütten des Getreides; Mehlfass, *n.* *B.* s. Сусік.
Сипати, (сиплю, сиплеш), *v. a.* schütten, aufschütten, (auch vom Giessen der Flüssigkeiten); streuen; -грішми Geld verschwenden.
Сипень, -ени, *f.* s. Мілина, міль.
Сипіти, *v. n.* wispeln, zischen.
I. Сипкий, *a.* schöpfbar; kleinkörnig, sich schütten lassend, schüter.
II. Сипкий, *a.* s. Шепелявий, *Кч.* 395.
Сиплене, *n.* das Giessen des Metalls.
Сипнути, *v. a.* s. Сипати; *v. n.* in Menge herausströmen, *Ш.* s. Посипати ся.
Сипуха, *f.* -ржава, Schleiereule, *f.* (Strix flammea).
Сир, *m.* Käse, *m.*
Сирачія, *f.* s. Нужда, біда.
Сирватка, *f.* Molken, *f.* *adj.* сирватчаний, Molken-, molkig.
Сирвіти, *v. n.* s. Сировіти, roh, nass werden.
Сирена, *f.* Sirene, *f*; 2) Seekuh, *f.*
Сиренький, *a.* *dim.* s. Сирісїнький.
Сирено, (-ря-), *adv.* aus Käse, mit Käse, *H.* 125.
Сирець, *g.* сирця, *n.* *dim.* s. Сир.
Сирий, *a.* roh, ungekocht; 2) nass.
Сиринний, (сирінний), *a.* aus Käse.
Сиритко, *n.* Abgabe für den Oelschläger.
Сириця, *f.* s. Сировець; 2) feuchte Erde; 3) Käsefliege, *f.* (Piophila), *B.*
Сирівка, *f.* ungebrannter Ziegel.
Сирість, -ости, *f.* (natürliche) Feuchtigkeit, Nässe, *f.* *Кв.* II. 7; roher Zustand.
Сирітка, *f.* *dim.* s. Сирота; 2) Genseblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*; 3) *gew. pl.* -кй Gänsehaut, *f.*
Сирітливий, *a.* verwaist, *Кл.*
Сирітний, *a.* der Waise, Waisen-.
Сирітский, (-іцьк-), *a.* s. d. v.
Сирітство, *n.* Waisenstand, *m.*
Сирітствувати, *v. n.* verwaist leben, *ГБ.*
Сирком, *adv.* roh, -з'їсти щось.

Си́рний, *a.* von Käse, Käse; — ти́ждень.

I. Сирни́к, *m.* Käsekorb, *m.* *Пар.*

II. Сирни́к, *m.* Alles Rohe, Nasse.

Си́рниця, *f.* Käsemutter, *f.* *Пар.*

Си́рно, *n.* e. Art runden, niedrigen Tisches für die auf dem Bodem sitzenden, *Пів.*

Си́роватка, *f.* s. Си́рватка.

I. Сирове́ць, *g.* -івця́, *m.* Käsemade, Käsemilbe, *f.* *Пар.*

II. Сирове́ць, *gen.* сирівця́, *m.* Rohleder, *n.*; Riemen von rohem Leder.

Сирови́й, *a.* s. Сири́й; 2) -е полотно́, nicht gebleicht.

Сировина́, *f.* Rohproduct, Rohmaterial, *n.* *T.*

Си́рови́ця, *f.* Roheisen, *n.*; 2) natürliches Salzwasser.

Си́ровість, -ости, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.* Kühle; *f.*; 2) Rohigkeit, Rohheit, *f.* (als Zustand) *Фр.*

Сирово́тка, *f.* s. Си́рватка.

Сирӧід.*pl.* -ди, *m.* *Ч.* I. 1, 212. menschenfressende Ungeheuer.

Сирӧідка, сировӧідка, сирӧїжка, *f.* Milchschwamm, *m.* (Agaricus ruber), *B.*

Сиро́ма, сирома́ха, *m.f.* s. Сї́ро́ма etc.

Сирома́нка, *f.* verwaistes armes Weib, *Зар.*

Сирома́тя, *n.* *Зг.* s. Сї́ро́ма

Сиропу́тте, *n.* Art Pflanze, *B.*

Си́ростний, *a.* roh, rauh.

Си́рота, *f.* Waise, *f.* Waisenkind, *n.* 2) Russ. Kaulbarsch, (Acerina rossica), *B.*; 3) *pl.* си́роти, s. Сирітки́ 3).

Сироти́н, сироти́нний, *a.* *TP.* 93. s. Сирі́тский.

Сироти́на, *f.* s. Си́рота, arme, verlassene Waise.

Сироти́ти, *v. a.* verwaisen, zu Waisen machen, der Eltern, der Kinder berauben.

Сироті́ти, *v. n.* als Waise leben, *M.* Waise, verlassen werden, *K.*

Сиротли́вий, *a.* *Cm.* +*M.* verlassen, verwaist, vereinsamt.

Сиротови́на, *f.* *Ч.* V. 469. s. Сироти́на.

Сиротува́ти, *v. n.* *M.* II. 105. als Waise leben, verwaist sein.

Сиротю́к, *m.* s. Си́рота.

Сирохма́н, *m.* s. Сї́ро́ма, armer Schlucker, *B.* *Зг.*

Си́руп, *m.* Syrup, *m.*

Си́савка, *f.* Saugröhre, *f.*

Сиса́вчий, *a.* Saug-.

Сиса́к, *m.* noch saugendes Thier (Kalb, Ferkel etc.); 2) Säugethier, *n.*; 3) Salamander, *m.*

Сиса́льний, *a.* Saug-.

Сиса́льце, -ця, *n.* Saugwerkzeug, *n.* Saugrüssel, *m.*

Си́сниця, *f.* Lymphgefäss, *n.* Saugader, *f.*

Си́сонька, *f.* s. Ци́цонька.

Сису́н, *dim.* сисуне́ць, *m.* noch saugendes Follen, *Cm.*

Сису́чни́й, *a.* saugend, Saug-, -а по́мпа, Saugpumpe, *f.*

Сисю́рка, *f.* s. Мисю́рка, *Зак.* *Кч.* 38.

Си́ся, *f.* Name e. kleinen Flusses, der Підпо́льна mit Днї́про́ verbindet.

Сить, *g.* си́ти, *f.* *Фр.* Sattheit, Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Fettigkeit, *f.*

Сита́, *f.* im Wasser aufgelöster Honig, Honigwasser, *n.*; Meth, *m.*

Ситва́, *f.* Handtuch, *n.*

Сите́нький, *a.* fett; сите́ньке, *s. a. n.* fetter Bissen, *P.* I. 1.

Сите́ць, *gen.* ситця́, *m.* tiefe Stelle vom Wasser mit Sand etc. ausgefüllt, Schlammfänger, *m.*

Си́тий, *a.* satt; feist, fett, wohlgenährt; 2) dick, stark.

Сити́ти, *v. a.* sättigen, fett machen; 2) — мід Meth brauen; 3) ausfüllen.

Сити́ця, *f.* *Гол.* III. 450. s. Мід сиче́ний.

Си́тість, -ости, *f.* Sättigung, *f.* Sattwerden, *n.*

Ситі́ти, *v. n.* (дощ сити́т) vom Thauregen.

Си́тка, *f.* Weisse Bachstelze, *f.* (Motacilla alba), *B.*

Си́тко, -а, ситце́, -ця́, *n.* Haarsieb, *n.*; — від пчіл Bienenkappe, *f.*

Ситни́й, *a.* nährend, nahrhaft, sättigend.

Ситни́к, *m.* Siebmacher, *m.*; 2) — купча́стий, Knopfbinse, *f.* (Juncus conglomeratus), s. Сї́тни́к.

Си́тниця, *f.* Brod aus feinem, gebeuteltem Mehl, Weissbrod, *n.*

Си́тнї́ти, *v. n.* s. Ча́хнути, ни́дї́ти.

Ситно́шний, *a.* s. Ситни́й.

Ситня́, *f.* Ueberfluss, *m.*

Ситня́г, *m.* Schilf, *n.* Binse, *f.* *C.* II. 151.

Си́то, *n.* Sieb, *n.*

Си́то, *adv.* satt, voll, reichlich; fett.

I. Ситови́й, *a.* mit Honig flüssend, fruchtbar.

II. Ситови́й, *a.* -а́ кість Siebbein, *n.* *B.* s. Ситови́ця.

Сито́вина, *f.* Binse, *f.*

Ситови́ця, *f.* Siebbein, *n.* *B.*

Си́товка, си́товочка, си́точка, *f.* s. Си́тка, *B.*
Ситовни́й, *a.* s. Ситови́й, I. *Пар.*
Си́ток, -тку́, *m.* Saftigkeit, Nahrhaftigkeit, *f.*
Ситу́шка, *f.*Siebwespe,*f.* (Crabro),*B.*
Ситча́нка, *f.*Siebmuschel, *f.* (Aspergillum), *B.*
Сицю́га, *f.* e. Schimpfwort, *Зак.*
I. Сич, *m.* Zwergohreule, *f.* (Strix scops), *B.*
II. Сич, *m.* der nach dem Abbrechen des Astes hinterbleibende Theil am [Stamme.
Сича́ти, *v. n.* zischen.
Сиче́вский, *a.* des Сич I.
Си́чити ся, *Ос.* (61) III. 18. 21?
Сичівни́к, *m.* Harnblase, *f. B.*
Ся́ти, *v. n.* leuchten, strahlen.
Сі, *pl.* s. Сей; Сі та ті, хай тобі́-! *Ч.* II. 115. soll dich der Teufel holen.
Сібі́рка, *f.* warme Jacke.
Сібі́рний, *a.* reif zur Verbannung nach Sibirien, *Не.*
Сі́бра, (сябра), *f.* gemeinschaftlicher Grundbesitz einer Gemeinde od. mehrerer Gemeinden; *pl.* сі́бри, Theilnehmer daran, *Др.*
Сїв, *m.* das Säen, *К.* die Saat, Aussaat, *f.* *Ме.* 28. s. За́сїв, *Щог.*
Сїва́нка, *f.* s. Сївня́, (*Фр.*).
Сїва́ч, *m.* Säemann, *m.* [schine, *f.*
Сїва́чка, *f.* Säetuch, *n.*; 2) Säema-
Сїво́а́, (сї́йба́), *f.* Aussaat, *f.* Säen,*n.*
Сїво́йця, *f.* *Гол.* III. 4. Saat, *f.* Getreide, *n.*
Сі́вень, -вня, *m.* Monat September.
Сі́вер, *m.* Nord, Norden, *m.*
Сїве́ць, -вця́, *m.* s. Сїва́ч, *Зг.*
Сі́вка, *f.* 1) rechter Nbfl. des Днїсте́р; 2) Dorf am 1).
Сі́вкати, *v. n.* s. Ся́вкати.
Сївки́й, *a.* vom Samen, mit welchem in kleinem Quantum ein grosser Acker besäet werden kann (z. B. Hirse).
Сївня́, *f.* Säetuch, *n.* [Haare.
Сїдь, *g.* сі́ди, *f.* *Мл.* das Grau der
Сі́давка, *f.* s. d. f.
Сїда́к, *m.* Sitzbrett beim Webstuhl.
Сі́дало, *n.* Sitz, *m.*; Aufsitzstange, *f.*; 2) Gesäss, *n.* *Пар.*
Сїда́ти, *v. n.* sich setzen.
Сі́дати ся, s. Посі́дати ся.
Сїда́ч пеночня́к, *m.* hanfartiger Wasserdost, Wasserhanf, *m.* (Eupatorium cannabinum).
Сїде́лка, *f.* s. Кульба́ка.
Сїде́лечко, *n.dim.* s. Сїдло́ 1).
Сі́день, -дня́, *m.* der müssig sitzt, Ofenhocker, *m.* *Мак.*
Сїде́ць, (-ц), *gen.* сїдця́, *m.* Stuhl, (zum Melken in der Senne) *m.* ein kleiner Sessel, *B.*
Сїди́на, *f.* graue Haare, *Н.* 166. *Кч.* 21.
Сїдла́к, *m.* Grundbesitzer, *m.*; Autochthon, *m.* (*Фр.*). [лечко, *Гол.* III. 101.
Сїдла́ненько, *n.dim.* s. Сідло́, Сіде́-
Сїдла́чка, *f.* Schaufel, mit der man sitzend das Getreide worfelt. [enthalt, *m.*
Сїдли́ско, *n.* *Ч.* V. 238. Sitz, Auf-
Сїдло́, *n.* Sattel, *m.*; сїдло́-гора́ Bergsattel, *m.*; 2) Bock am Wagen, *m.*
Сїдлова́тий, *a.* Sattel-, sattelförmig.
Сїдля́р, *m.* Sattler, *m.*
Сїдна́, *f.* Sitzbein, *n. B.* [ба́нти.
Сїдни́й, *a.* worauf man sitzt, -нї
Сїдни́ця, *f.* Sitzbein, *n. B.*
Сїдня́, *f.* (müssiges) Sitzen, не до сї́днї тепе́р jezt ist keine Zeit zum Müssigsitzen, *Кн.* [*КС.* IV. 515.
Сїдоборо́дий, *a.* mit grauem Bart,
Сїдоги́рий, *a.* grau.
Сїдоу́сий, *a.* mit grauem Schnurbart.
Сїду́ха, *f.* s. Кво́чка, *Mi.* II. 290.
Сіе́та, *f.* s. Сае́та, *Зак.*
Сіето́вий, *a.* s. Саето́вий, *АД.* I. 256.
Сїе́ць, *g.* сїйця́, *m.* *Не.* s. Сїва́ч.
Сі́жий, *a.* bläulich, *Пар.*
Сїйба́, *f.* s. Сїво́а́, *Кв.* II. 32.
Сі́йка, *f.* *B.* s. Со́йка. [vus), *B.*
Сїйни́й, *a.* was gesäet wird (sati-
Сїйці́, *pl.* *Не.* Gestell zum Durchsieben des Mehls, *n.*
Сік, *gen.* со́ку, *m.* s. Сок.
Сі́кавка, (си́кавка), сі́кавиця, сїку́нка, *f.* Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *B.*
Сі́калиця, сі́каниця, *f.* s. d. v. *B.*
Сїкани́на, *f.* Gemetzel, *n.*; 2) Gehacktes, Hackfleisch, *n.*
Сі́канка, *f.* *Пс.* s. d. v.
Сїка́рь, *m.* welcher züchtigt.
Сі́кати ся, § до кого́ auf jmdn losgehen, über jmdn herfallen, jmdn angreifen; 2) *Кв.* I. 247. sich anstrengen.
Сїка́ч, *m.* Hackmesser, *n.*; 2) Schneidezahn, *m.*

*

Сїкняг, *m.* *Ст.* Binse, *f.* s. Ситняг.
Сікти, *v. n.* s. Сїчи.
Сїкун, *m.* Sägebock, *m.* (Prionus), *B.*
Сїкуция, *f.* *Кв.* II. 104. 112. Ruthenstreiche, *pl.* Züchtigung, *f.*
Сіль, *gen.* соли, *f.* Salz, *n.* -камінна, Steinsalz, *n.* — суровичва, Quell-, Sudsalz, *n.*; — морска, Meer-, Seesalz, *n.*; — степова, Steppensalz, *n.*; — кухонна, Kochsalz, *n.*; — чутительна, Riechsalz, *n.*
Сіль-країна, *f.* *T.* bewohntes Land.
Сїлькось, сїлькись, *adv.* gleichgiltig, alles eins, hat nichts zur Sache, [*C.* I. 152.
Сільний, *a.* Salz-.
I. Сільник, *m.* *Ч.* VII. 391. Speicher, *m.*
II. Сїльник, *m.* *B.* s. Сїнник.
Сільниця, *dim.* сільничка, *f.* Salznapf, *m.* Salzbecken, *n.*; 2) Gelenkspfanne, *f.*
Сільня, *f.* s. d. v.
Сїло, *n.* *H.* 76. *K.* Netz, *n.* Schlinge, *f.*
Сїльский, *a.* Land-, Dorf-, ländlich.
Сїльце, *n.* Schlinge, *f.*
Сїлячка, *f.* s. Сїдлачка.
I. Сїм, *num.* sieben; сїм пятниць на тиждень у когось von einem Schwachköpfigen, Dummen, *He.*
II. Сїм, *adv.* сїм и там *У.* = то ту то там.
Сїмак, *m.* *P.* II. 26. siebenjährig (v. Pferde).
Сїмга, *f.* Lachs, *m.*
Сїмдесять, (-сятеро), *num.* siebzig; сїмдесятий, *num.* der siebzigste.
Сїмейний, *a.* Familien-, der e. Familie besitzt.
Сїменастий, (-атий), *a.* fein grau getüpfelt (-а кура), *B.*
Сїменистий, *a.* geperlt, s. d. v.
Сїменище, *n.* Seminarium, *n.*
Сїменний, *a.* aus Hanfsamen, (олїй, молоко etc.).
Сїменник, *m.* Samenschlauch, *m.*; 2) s. Коноплик.
Сїменуха, *f.* mit gequetschtem Hanfsamen eingemachte Grütze, *B.*
Сїмка, *f.* Siebener, *m.* [*Kol.* II. 71.
Сїмлїтка, *f.* siebenjähriges Mädchen,
Сїмнайцять, (-надц-), *num.* siebzehn; сїмнайцятий, der siebzehnte.
Сїмоязичний, (-шн-), *a.* *H.* 50?
Сїмряга, *dim.* сїмряжка, *f.* *Кч.* 200. s. Сермяга.
Сїмсот, *num.* siebenhundert; сїмсотний, (-тий), der siebenhundertste.
Сїмя, *n.* Hanfsame, *m.*
Сїмя, *f.* Familie, *f.* s. Семя.
Сїмяний, *a.* Familien-, *He.*
Сїмянистий, *a.* *H.* 34. mit zahlreicher Familie, kinderreich.
Сїнечки, *pl. dim.* s. d. f.
Сїни, *pl. gen.* сїний, (-ей). Hausflur, *f.* Vorhaus, *n.*
Сїнка, *f.* (цибуля) s. Сїянка.
I. Сїнний, *a.* zur Hausflur, zum Vorhaus gehörig.
II. Сїнний, *a.* *H.* 199. vom Pferde, das nur mit Heu (сїно) allein gefüttert wird.
Сїнник, *m.* Strohsack, *m.*
Сїно, *n.* Heu, *n.* (*pl.* сїна).
Сїножать, -ати, *dim.* сїножатка, *f.* Wiese, Heuwiese, *f.*
Сїножатний, *a.* Wiesen-.
Сїнокос, *m.* Heumonat, Monat Juli, *m.* *pl.* -оси, Heuschlag, *m.*; 2) Bücherscorpion, *m.* *Пар.*
Сїнокоша, *f.* Heuwiese, *f.* *Ф.*
Сїнце, *n.* *dim.* s. Сїно.
Сїнцї, *pl.* s. Сїни, *P.* I. 39.
Сїнянки, *pl.* Wagenleiter zum Heuführen.
Сїп, *int.* des Reissens, Zerrens.
Сїпака, *m.* s. Посїпака, *ВГ.* 148. *Кн.*
Сїпати, сїпнути, *v. a.* zerren, reissen, zausen, zupfen, hin- u. herziehen; — ся до чого eitel etw. unternehmen, angreifen; — ся на кого sich an jmdm vergreifen.
Сїпач, *m.* s. Häscher, Scherge, *m.*
Сїпачество, *n.* Polizeidienst, administrativer Dienst, *Шл.*
Сїра, *f.* *P.* I. 63. Schwefel, *m.*
Сїравий, *a.* weisslichgrau.
Сїрак, *m.* Bauernmantel aus grobem Tuch.
Сїран, *m.* *dim.* сїраник, dunkelgrauer Ochs.
Сїрачина, *f.* grobes Tuch für Сїраки; 2) s. Сїрак.
Сїрачисько, *m.* *aug.* s. Сїрак.
Сїрий, *a.* grau; сїре зїля *Ос.* (61) XII. 29. Trifolium repens.
Сїрїти, *v. n.* grau werden, grauen; dämmern.
Сїрка, *f.* Schwefel, *m.*; 2) Zündhölzel, *pl.*
Сїркач, *m.* s. Сїрник, *B.*
Сїрко, *m.* Name e. Hundes.
Сїрковий, *a.* Schwefel-.
Сїрник, *m.* сїрничка, (-ечка), *f.* *B.* Zündhölzchen, *n.*
Сїрнистий, *a.* *Под.* s. Сїрковий.
Сїробрунатний, *a.* graubraun.
Сїробурий, *a.* s. d. v.

Сїрожовтий, *a.* graugelb.

Сїрома, *m.* armer Schlucker, Unglücklicher, *m. coll.* Proletarier, *pl.*

Сїроманець,-нця,*m.*s.Вовк,*Пїск.*

Сїромастий, *a.* — віл stahlgrau.

Сїромаха, *m.* s. Сїрома, *pl.* -хи, Proletarier, *pl.*

Сїромаша, (-шя), *n. coll.* s. Сїромаха, *pl. Me.* 449. *К.* [Tetraëdrit, *n.*

Сїромідняк, *m.* Fahlerz, Grauerz,

Сїромний, *a.* elend, unglücklich.

Сїромяга, *f.* s Сермяга.

Сїробкий, *a.* grauäugig, *Ш.* II. 187.

Сїропластоватий, *a.* grauschiefrig, *Пол.*

Сїропопілятий, *a.* grau melirt.

Сїротисий, *a* graubraun, *B.*

Сїроха, *f.* = сїра корова.

Сїрчак, *m.* Schwefelmetall, *n.*

Сїрчаний, *a.* s. Сїрковий.

Сїрчистий, *a.*schwefelig, Schwefel-.

Сїрчити, *v. a.* (речи, реку), *Гол.* verabreden.

Сїряк, *m.* сїрячина, *f.* s. Сїрак, &.

Сїрячка, *f.* gemeine Bäuerin (in grauem Bauernkittel), *f.*

Сїсти, (сїдаю, -аєш), *v.n.*sich setzen.

Сїть, сїтка, *f.* Garn, Netz, *n.*; — на голову Netzhaube, *f.*

Сїтина, *f.* s. Сїть, +*B.*

Сїтковатий, *a.*netzförmig;*adv.*-ато.

Сїткокрильцї, *pl.* Netzflügler, *pl.*

Сїтник, *m.* Binse, *f.* [(Neuroptera).

Сїтоване, *n.* Sorge, Fürsorge, Sorgfalt; Pflege, Bemühung, *f. Зак.* [bein,*n.*

Сїтчатий, *a.* Netz-; -а кість Sieb-

Сїтчатка, *f.* Netzhaut, Retina, *f. Под. Ил.*

Сїч, *f.* ausgerodeter Wald so dass nur Stämme zurückgeblieben sind, *B.*; 2) Сїч, *f.* befestigter Ort, wo das Hauptlager der Saporogerkosaken mit ihren Wohnungen sich befand.

Сїча, *f.* Schlachtfeld, *n. Cm.*

Сїчень, -чня, *m.* Monat Jänner; — другий, Monat Februar.

Сїчи, *v. a.* klein schneiden, klein hacken; mähen; niedermachen.

Сїчка, *f.* Häcksel, *n.* Siede, *f.*; 2) längliche Glaskorallen; 3) s. Шатківниця, (*Фр.*).

Сїчкар, *m.* Häckselschneider, *m.*

Сїчкарня, *f.* Häckselkammer, *f.*

Сїчна, *f.* Secante, *f.*

Сїчний, *a.* Schneide-, -зуб Schneidezahn, Vorderzahn, *m.*; 2) -а рана Hiebwunde, *f. Пар.* [der Сїч 2).

Сїчовий, *a.* zur Сїч 2) geh; aus

Сїчовик, *m.* Kosak aus d. Сїч 2).

Сїшка, *f. dim.* s. Соха; *pl.* сїшки, Gerüst, Querholz, *n.* [*C.* II. 155.

Сїяльник, *m.* ein Kirchengeräth,

Сїянець, -нця, *m. He.* s. Сїянка.

Сїяне, *n.* Säen, *n.* [Saat, *f.*

Сїяниця, *f.* besäeter Acker, *Гн.* 30.

Сїянка, *f.* gesäete Bäumchen, gesäeter Wald etc. [laucht, *f.* (als Titel).

Сїятельство, *n.* Erlaucht, Durch-

Сїяти, (сїю, сїєш) *v.a.* säen; beuteln, sichten, sieben; — ся gesäet werden; gebeutelt, gesiebt werden; 2) * сїяти zum Neujahr gratulieren, *Пар.*

Сїяти, (сїяю, сїяєш), *v. n.* s. Сияти.

Сїяч, *m.* s. Сївач. [haliaetos),*B.*

Скаба, *f.* Flussfischadler, *m* (Pandion

Скабка, *f.*s.Заноза, *Зак.*; 2)s.Скалка.

Скаблючений, *a.* смик gebogen, gekrümmt, *Мл.*

Скабочка, *f. П.* V. Klammer, *f.*

Скаворожити, *v. a.* кому щось ekelig machen. [ekelt, anwidert.

Скаворожний, *a.* den alles an-

Скавукати, *v. n.* s. Скавучати.

Скавулїти, *v. n.* winseln.

Скавучати, *v. n.* wimmern, winseln, heulen. [Holz.

Скадерка, *f.* splittrige Stelle am

Скаженець, *g.* -нця, скаженик, *m.* wüthend (v. Menschen); 2) Buthus,*B.*

Скажений, *a.* von Wuth befallen, wüthend; rasend; von Wuth betäubt, von Sinnen, *P.* I. 2.

Скаженина, *f.* Wuthkrankheit, *f.*

Скаженість, -ости, *f.* Wuth, *f.*

Скаженїти, *v. n.* wüthend werden; wüthen, rasen, *Ш.* I. 15.

Скаженюка, *c. aug.* der Tolle, Wüthige.

Скажи, *imperat. adv.* man könnte sagen, = наче б gleichsam, gleich als wenn.

I. Сказ, *m.Ч.* I. 1, 117, s. Скаженина.

II. Сказ, *m.* Fehler, Mangel, *m.*

III. Сказ, *m.* Zeiger, *m. Фр.*; Anleitung, *f.* Wink, *m. Д. гр.*; 2) s. Показ, на сказ = на показ.

Сказа, *f.* Fleck, Mangel; Anbruch, *m.* (Fäulnis, *f.*). [nahme, *f.*

Скáзане, *n. Св.* Aeusserung, An-

Сказáти, (скáжу, скáжеш), *v. a.* sagen; скáзано, wie gesagt, wie natürlich.

I. Сказúти, *v. a.* verderben; — ся verdorben werden.

II. Скáзити ся, toll, wüthig werden.

Скáзка, *f.* Märchen, *n.* Märe, *f.*; 2) — ревúзьска, *Кв.* I. 63. Familienausweis, *m.* Verzeichnis, *n. С.* I. 230; 3) Conduitenliste, *f.*

Сказóчник, *m.* Märchenerzähler, *m*; -иця, *f.* — in, *f. ОБ.*

Скáкавка, *f.* Zirpe, *f.* (Cicada); *B.*; 2) скáкавка, скáкавиця, скакýца, *f. B.* Frosch, *m.* (Rana).

Скакáти, (скáчу, -чеш), скакнýти, *v. n.* springen; hüpfen.

Скакелюха, *f. Н.* 177. *В.* s. Скáкавка 2); 2) s. Скакýлець, *B.*

Скакíць, *interj. Ог.* 217—218; скакíцькати, *v. n.* springen, hüpfen.

Скакóха, *f.* s. Жáба.

Скакýлець, -льця, *m.* Springer, *m.* (Orchestes), *B.*; 2) Erdfloh, *m.* (Haltica), *B.* [toria), *B.*

Скакýн, *m.* Grashüpfer, *m.* (Salta-

Скакунéць -нця, *m.* Springmaus, *f.* (Dipus jaculus). [pferdchen, *n.*

Скакунóчок, -чка, *m.dim.Па.* Heu-

Скакýха, *f. aug.* s. Скáкавка 2).

Скакýчий, *a. К.* springend.

Скаль, -ли, *f.* kleine Abtheilung Bienen, die für den Hauptschwarm einen passenden Platz zur Anlegung des Bienenbaues sucht, *B.*

Скалá, *f.* Fels, *m.*; 2) s. Скáлка; 3) скáли, (-лкú) зводúти, *Ф.* den Hahn am Feuergewehre spannen.

Скалатáти, *v. a.* — житé = Скапáрити ж. +*M.* [rühren.

Скаламýтити, *v. a.* trüben, auf-

I. Скáле, *n. coll.* Dauben, Fassdauben. *pl.*; 2) Spleissen, *pl.* [*pl. B.*

II. Скáле, *coll.* Felsstücke, Felsen,

Скалúна, скалýбúна, *f. Kst.* Riss, *m.* Spalte, *f.*

Скалúнець, -нця, *m.* Feldspathe, *pl.*

Скалúнний, *a.* felsig, *V.*

Скалúско, *n.* Felsenklippe, *f.* Fels, *m.*

Скалúстий, *a.* felsig.

Скалúти, (скалю, скалúш), *v. a.* зýби, u. — ся, fletschen, *Гр.* V. 333. 336, die Zähne zeigen, böse werden.

Скалíвка, *f.* Felsenbewohner, *m.* (Petricola), *B.* [schädigen (körperlich).

Скалíчити, *v. a.* verstümmeln,

Скалїчíти, *v. n.* Krüppel werden.

Скáлка, *f.* Splitter, *m.*; 2) Flintenstein, *m.*; 3) weisser Fleck am Auge.

Скалкú, *pl.* Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Скалкú, *pl.* Muscheln, *pl.* (Conchifera), *B.*; 2) Muschelschalen, *pl.*

Скáльний, *a.* felsig, Felsen-.

Скальнúк, *m. coll* Spaltholz, *n. Py.*

Скáльня. *f. КС.* (82). III. 613. s. Скáмя.

Скалобóкий, *a.* чоловíк?

Скаловéрть, *m.* Entenmuschel, *f.*

Скалозóрий, *a.* spöttisch, satyrisch; чоловíк der gern spottet, *Шс.*

Скалозýб. *m.* Spötter, Spottvogel, *m.*

Скалозýби, *pl.* Nacktzähne, (Gymnodontes).

Скалолáз червонокрúлий, *m.* Mauerläufer, *m.* (Tichodorum muraria).

Скалосíч, *m.* Bohrmuschel, *f.* (Pholas), *B.* [Bohrmuschel, (Pholas dactylus).

Скалотóчка пальчáта, *f.* Gemeine

Скалýба, (-ина, *dim.* -инка). *f.* Spalte, *f.* Riss, Sprung, *m.* [(Cypris), *B.*

Скальчáтка, *f.* Muschelkrebs, *m.*

Скáля. *f.* Leiter, Tonleiter, *f.* s. Пóдїлка.

Скаляти, *v. a.* beflecken, besudeln.

Скáма, *f.* Charpie, *f.* (*Фр.*).

Скаменїне, *n.* Versteinerung, *f. Зг.*

Скаменїти, *v. n.* zu Stein werden, versteinern, steinhart werden. [Teufel.

Скаменюшник, *m.* s. Хóванець,

Скáмниця, *ZP.* I. 125. s. Лáвиця.

Скандзюбити, *v. a.* s. Скóрчити, *Зак.*

Ска'но = Скáзано, *Ос.* (62) X. 115.

Скап, *m.* Traufe, *f. Пар.*

Скапáрати, (-áрити), *v. a.* leidlich zu Stande bringen, verhunzen, verpfuschen; — житé sein Leben elend zubringen; — ся in Nichts aufgehen, vergehen, zu Grunde gehen, verkommen.

Скáпáти, *v. n.* abtriefen; чогóсь einer Gefahr & entkommen, *Ф. Веч.* II. 121. (штокгáвзу-); — ся schwinden, zu Grunde gehen.

Скапрáвіти, *v. n.* triefäugig werden.

Скáпувати, *v. n.* herabtröpfeln;

— ся s. Скапарити ся.
Скапутити ся, crepieren, *ОП.*
Скапцаніти, *v. n.* herunterkommen, verarmen, *Не.*
Скарайний, *a.* strafend, unerbittlich, streng, *Зак.*
Скаралуща, *f.* -уще, *n.* Eierschale, *f.*
Скаране, *n.* Strafe; Bestrafung, Züchtigung; Plage, *f.* [che los werden.
Скараскати ся чогось, einer Sa-
Скарател, *m.* Bestrafer, *m. Ант.* 48.
Скарати, *v. a.* strafen, bestrafen; скараний, *a.* -а година з ким mit jmdm viel Noth haben.
Скарб, *m.* Schatz, *m.*; Casse, *f.*; 2) Grossgrundbesitz, *m.*
Скарбець, -бця, *m. dim.* Topf mit Geld in der Erde vergraben, *М.* I.
Скарбівня, *f.* Schatzkammer, *f. К*
Скарбівці, *pl.* Dienerschaft vom Grossgrundbesitz, *f.*
Скарбний, *a.* Schatz-, *К.*
Скарбник, *m.* Schatzmeister; Cassaeinnehmer, *m.*; 2) *Bein.* des Teufels als Reichthumspenders.
Скарбниця, *f.* Schatzkammer, *f.*
Скарбничий, *a. m.* s. Скарбник 1), *Кн.* [ка, Скарбона.
Скарбовенька, *f. К.* s. Скарбон-
Скарбовий, *a. М.* III. 104. Schätze enthaltend, wertvoll; 2) ärarial; finanziel; 3) zum Скарб 2) gehörig.
Скарбовість, -ости, *f.* Finanzwesen, *n.* Finanzsache, *f.*
Скарбовня, *f. К.* Schatzkammer, *f. Не. п.* 177. theueres Pfand.
Скарбона, *dim.* скарбонка *f.* Sparbüchse, *f.* Gotteskasten, *m.*
Скарбувати, *v. a.* bei Seite etw. (das Geld) legen, sparen, *К.*
Скарга, *f.* Klage, Beschwerde, *f.*
Скаржити, *v. a.* кого einen (vor Gericht) verklagen; — ся на кого, на що sich beklagen, sich beschweren über jmdn, über etw.
Скарлат, *m.* Scharlach, *m.*
Скарлатник, *m.* Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta), *В.* [(Krankheit).
Скарлятина, *f.* Scharlach, *m.*
Скартати, *v. a.* кого jmdm einen Verweis geben.
Скаручити, *v. a.* zusammenleimen.
Скасувати, *v. a.* s. Касувати.

Скат, *m. Ф.* s. d. f.
Скатерка, скатерть, *g.* -ти, *f.* Tischtuch, *n.* Tischdecke, *f.* s. Обрус.
Скатерниця, *f.* s. d. v. *Зак.*
Скатертина, *f. Ст. Не.* скатертька, s. Скатерка.
Скати, *v. a.* lausen, s. Искати.
Скатоване, *n.* schwere, grässliche Misshandlung. [misshandeln.
Скатувати, *v. a.* schwer, grässlich
Скачаніти, *v. n.* erstarren (vor Kälte).
Скачок, -чка, *m.* Grashüpfer, *m.* (Tettix), *В.* [voreilig, rasch.
Скваплйвий, *a.* eilig, eilfertig,
Скваплий, *a.* s. d. v.
Сквапність, -ости, *f.* Eile, Hast, Raschheit, Beschleunigung, *f.*
Скварити ся, s. Вадити ся.
Сквасити ся, sauertöpfische Miene machen.
Сквасніти, *v. n.* ganz sauer werden.
Сквацяти ся, §. herunterkommen, sich abmergeln; 2) s. Сквасити ся.
Скверенчати, скверендіти, *v. n.* wimmern, weinen, *Фр.*
Сквересть, *f. Н.* 211. Quirren, Winseln, Jammern, Klagen, *n.*
Сквернь, скверна, *f.*; Unflath, Scheusal; Aas, *n.*; 2) Unreinigkeit, Unsauberkeit, *f. К.* [haft.
Скверний, *a.* unrein; obscön; sünd-
Скверністий, *a.* fleckicht, *Пар.*
Скверніти, *v. a.* verunreinigen, beflecken, bemackeln; — ся, sich —.
Скверность, (-ість), *f.* Garstigkeit; Unzüchtigkeit, Unflätherei, *f.*
Скверуха, *f.* von unfläthigem Weibe, *Кч.* 139.
Сквернщук, *m.* s. Сверщок, *В.*
Сквиліти, *v. n.* stöhnen, winseln.
Сквира, *f.* Frost, *m.* schlechtes Wetter, *КС.* (82) I. 224. [щок, *В.*
Сквиринюк, сквиріне́ць *m.* s. Сверп-
Сквирчати, *v. n.* prasseln, zischen.
Сквиряга, *m.* Knicker, *m.*
Сквитати ся, *Кн.* quitt mit jmdm werden, die Rechnung abmachen.
Сквичнати, *v. n.* s. Скічнати.
Сквозь, *adv.* hindurch.
Сквозити, *v. a. gr. М.* III. 10. durchscheinen, sich durch etw. sehen lassen.
Сквозняк, *m.* вітер Zugwind, *m.*
Скелина, *f.* s. Скеля.

Скелйстий, *a.* felsig, *Не.*
Скелйще, *n.* Felsengebirge, *n. Ст.*
Скéльний, *a.* Felsen-, felsicht.
Скéльник, *m.* Felsenmann, *m. Пар.*
Скельтувáти ся, s. Минýти ся b).
Скéля, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.* Riff, *n.*
Скеменíти, *v. a.* drücken, quälen.
I. Скемíти, *v. n.* zwicken, reissen, stechen, скемйт в ушéх, *B.*
II. Скемíти, *v. n.* biesen, summen, *B.*
Скйба, *f.* Scholle, *f.*; 2) Narbe, *f.* (*Фр.*).
Скибйстий, *a.* schollig. [stürzen.
Скйбити, (-блю, -бйш), *v. a.* den Acker
Скйбка, *f.* kleine Scholle; Krume, -хлїба Brodkrume, *f.* [III. 95.
Скиг, *m.* Wimmern, Gewinsel, *n. M.*
Скигл, *m.* das Winseln, *K.*
Скиглїти, *v. n.* jammern, winseln (vom Geschrei des Kiebitz) *Ш.* II. 1.
Скйгля, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.* [liegen, ächzen, *Га.* II. 55.
Скигнáти, *v. n.* krank sein, krank
Скидáти, скйнути, *v. a.* hinabwerfen; zusammenwerfen; — ся з чогóсь entsagen, sich von etw. losmachen; 2) zusammenwerfen, zusammenlegen, zusammenschiessen, скинулися по ґрéйцару; 2) скидáти, скйнути, *v. n.* на когóсь чимóсь in etw. jmdm gleichen, ähnlich sein.
Скиднйй, *a.* zusammengeworfen, zusammengelegt, -gebracht, скиднї грóші (*Фр.*). [von sich geben, *Фр.*
Скйкнути, *v. n.* einen leisen Laut
Скиксувáти, *v. a. Ко.* 169. einen Fehlgriff thun.
Скилйстий, *a.* s. Скелйстий.
Скименíти, скимíти, *v. n.* (*Фр.*) *ВБ.* s. Скемíти.
Скиндяк, *m.* скиндячка, *f.* Stirnbinde, *f.* (als Kopfschmuck der Mädchen); Band, *n. Кв. Зак.*
Скйнія, *f. griech.* Zelt, *n. K.*
Скйнути, *v. a.* s. Скидáти; скйнути óком mit dem Auge, mit dem Blicke erreichen; — ся очйма den Blick wechseln; 2) скйнути, лошá, телá & von der Frühgeburt; 3) скйнути ся, *M.* II. 66. sich verwandeln, s. Перекйнути ся.
Скйня, *f. Ф.* Höhle, *f.* s. Яскйня.
I. Скипáти, (скеп-), *v. a.* spleissen, spalten; 2) *v. n.* stechen, reissen, головá скипáє es sticht im Kopfe.
II. Скипáти, *v. n.* s. Скипíти; скипáти ся gerinnen.
Скипенйти, *v. a.* heiss kochen.
Скипíти, скипáти, *v. n.* absieden, abkochen; 2) überlaufen.
Скйпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.*
Скипнїти, *v. n.* aufthauen, schmelzen, schwinden (снїг). [Скреготáти.
Скирготїти, *v. n. Ч.* II. 417. s.
Скйрда, (-рта), *f.* s. Стйрта, *Кв.* I. 54.
Скисáти, скйснути, *v. n.* sauer werden, versäuern, gerinnen, abgähren.
Скйслий, *a.* sauer geworden, versäuert. [driker, *m.*
Скисляк, *m.* Sauertopf, Hypochon-
Скит, *m.* Einsiedelei, Clause, *f.*
Скитáвий, *a.* wandersüchtig, *Ог.* 71.
Скитáлець, -лця, *m.* der Irrende, Reisende, unstät Umherwandelnde.
Скитáльний, *a.* wandernd, Wander-, nomadisch. [Wanderleben, *n.*
Скитáльство, *n.* Nomadenleben,
Скйтане, *n. K.* Herumirren, Herumziehen, *n.* [mada), *B.*
Скитáрка, *f.* Nomadenbiene, *f.* (No-
Скитáти ся, herumirren, -ziehen.
Скитйти, *v. a. Ф.* s. Китйти.
Скитóк, -ткá, *m. dim.* s. Скит.
Скігл, *m. K.* s. Скигл.
Скізлáти, *v. a.* (грóші) aufbringen.
Скік, *gen.* скóку, *m.* s. Скок.
Скік, скікíць, *int.* s. Скакíць.
Скíкнути, *v. n.* hüpfen, springen.
Скíлечки, нї скілечки, *Пр.* VI. 548. nicht das wenigste.
Скíльки, скíлько, *adv.* wie viel? so viel; о скíлько in wiefern, insofern.
Скíльківсть, -ости, *f.* Quantität, *f.* Betrag, *m. Ил.* [= Кíльканайцять.
Скíльконацять, (-нáдцять), *num.*
Скíлькось, *num.* einige, etliche, s. Кíлька.
Скíлькость, *f. B.* s. Скíльківсть.
Скíльчити, *v. a.* keimen lassen, — ся, keimen.
Скін, *gen.* скóну, *m.* Ende des Lebens, letzter Hauch, Todeskampf, *m.*
Скінйти ся, *K. ПС.* CXLVI. s. Скінчйти ся. [gang, *m. K. Св.*
Скíнча, *f.* Ende, *n.* Ausgang, Unter-
Скінчáне, *n.* s. d. v.
Скінчйти, *v. a.* s. Закінчйти; — ся

sich endigen; verscheiden, sterben.

Скіп, *gen.* скóпа, *m.* Schöps, Hammel, *m.*; Beschnittener, *m.*

Скіплина́, *f.* Erntearbeit für jeden 9-ten od. 10-ten Garben, *f.*

Скíпщина, *f.* schockweise Theilung des Ertrages vom Getreide, geerntet auf dem Acker des éinen Eigenthümers; 2) Vertrag dabei, *Pa.* I. 372.

Скíра, *f.* Haut, *f.* Fell, *n.*; Leder, *n.*

Скíрен, *a.*s. Скóрий, *Ос.* (61) III. 23.

Скірúстий, *a.* häutig.

Скíрний, *a.* s. Скíрянний; *sbst. pl.* скíрні = чóботи, *В. Гол.* III. 422.

Скíрниця, *f.* s. Ремéнниця.

Скіроїда салогу́б, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermestes lardarius).

Скіс, *m.* на скіс, schräg, schief, überecks.

Скісни́й, *a.* schräge, schief, abschüssig, abhängig; *adv.* -но.

Скісні́лий, *a. Ог.* s. Скостені́лий.

Скісóк, -ска, *m.* Ueberbleibsel von einer Sense als Rasirmesser gebraucht.

Скіт, *gen.* скóту, *m. У.* Vieh, *n.*

Скітни́й, *a.* des Viehes, Vieh-; скітна́, *f.* (sc. дорóга) Weg fürs Vieh.

Скітни́к, *m. Фр.* Schindanger, *m.*

Скітня́, *f.* Weg für das Vieh.

Скітувáти, *v. a.* kitten.

Скіць, *int*, spring! hop!

Скíчити, *v. n.* winseln.

Скíчка, *f.* Frosch, *m.*

Скічнáти, *v. n.* stumpfsinnig sein.

Скічність, -ости. *f.* Abschüssigkeit, *f.*

Склад, *m.* Niederlage, *f.* Depot, Vorrathshaus, *n.*; 2) zwei übereinander gelegte Erdschollen (beim Ackern); 3) Complexion, Gruppe, *f.* (in d. Mathem.); 4) Zusammenhang, *m.* Ordnung, *f.*; 5) Sylbe, *f.*; 6) Takt, *m.*

Складáємий, *a.* der (die, das) zusammenzulegende; 2) der zu addierende; складáєме (чисó) *К.* Addend, Posten, *m.*

Склáдане, складуване, *n.* Zusammenlegen, Niederlegen; *n*; 2) *Кн. К.* Addieren, *n.* Addition, *f.* [schenmesser, *n.*

Склáданик, *m.* Einlegemesser, Ta-

Складáти, *v. a.* zusammenlegen, niederlegen, zusammenbringen, zusammenschiessen щось; — на когó auf jmdn wälzen (die Schuld &); — ся з чогó zusammengelegt sein, bestehen aus etw.; — ся на когó, (на Бóга &), *Зг.* sich verlassen, bauen auf jmdn; b) — ся (на когó, на що) zusammenschiessen.

Складáч, *m.* Setzer, *m.* (in d. Buchdr.) *Фр.* [Falte, *f. Фр.*

Склáдúна, *f.* Bestandtheil, *m.*; 2)

Складівня́, *f.* Ablage, Niederlage, *f.*

Складка, *f.* Collecte, Sammlung, Beisteuer, *f.* Beitrag, *m*; 2) Falte, *f. Не.*; 3) складка-нïсенíтниця, *Не.* albernes Hirngespinnst, Erdichtung, *f.*

Склáдний, *a.* zusammenpassend, -stimmend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt, anstellig; 3) compliciert, *Под. р. хв.* 87. *adv.* -но, zusammenpassend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt. [summe, *f.*

Склáдник, *m.* Element, *n.*; 2) Theil-

Склáдниця, *f.* Portefeuille, *n. ОП.*

Складни́чий, *a.* organisch, *Фр.*

Склáдність, -ости, *f.* schicklicher, passender Zusammenhang, Uebereinstimmung, Harmonie, *f.*; 2) Taktik, *f. Пар.*; 3) Anstelligkeit, *f.*; 4) Compliciertheit, *f. Под. р. хв.* 87. *Др.*

Склáдня, *f.* Zusammensetzung, *f. В.*; Syntaxis, *f.*; 2) s. Клáдня, *Гол.* III. 518.

Складови́й, *a.* Bestand-; 2) syllabisch, *Бор.*; *sbst.* складовé, *n.* Lagergeld, *n.* Lagerzins, *m.* [ge, *f.*

Скадóвиско, *n.* Lager, *n.* Niederla-

Склáдувати, *v. a.* s. Складáти; *К.* addieren.

Складу́н, *m.* Auslader, *m. Пар.*

Складчáстий, (-чáтий), *a.* faltig, zusammenlegbar, *Пол.*

Склáдчик, *m.* Schriftsetzer, *m. Пар.*

Склáдчина, *f.* s. Склáдка, *Т.*

Склáсти, *v. a.* s. Складáти, Зложи́ти; — ці́ну́ чому́сь den Preis von etw. angeben, etw. schätzen wissen; — ся sich ereignen; gereichen, — дóбре gut ausfallen.

Склезь, -зи, *f.* steile Felswand.

Склезь, *adv.* — говóрит er spricht (absichtlich) so, dass man ihn nicht versteht (*Фр.*); 2) на — durch u. durch, *Га.* I. 255.

Склеї́ти, *v. a.* zusammenleimen.

Склемези́ти, *v. a.* zusammenstellen, -fügen; mit Mühe hervorbringen, zu Stande bringen, *Фр.* [*f. Шар.*

Склен, -у, *m.* Abhang, *m.* Berglehne,

Скленний бог, *Р.* I. 74. любúв

скленнóго бóга brachte gern dem Bacchus Opfer, berauschte sich gern, = склянний.

Склеп, -у, *m.* Gewölbe, *n.* Laden; Keller, *m.*; 2) Vorrichtung aus Weidengeflecht zum Fischfang, *B.*

Склепáр, *m.* Händler, *m.*

Склепи́ти, (-плю,-пиш), *v.a.* wölben, umwölben, überwölben; — ся sich zusammenschliessen, -pressen, -drücken устá *C.* I. 5; óчи.

Склепíнє, *n.* Wölbung, *f.*

Склéплене, *n.* s. d. v.

Склéпник, *m.* Hausierer, *m.* (*Бор.*).

Склепня́, *f. B.* Wölbung, *f.*

Скепувáти, *v. a.* — склеп eine Wölbung im Gewölbe mauern.

Склéпшити ся, sich treffen, sich ereignen, *Ос.* (62) X.

Склéсний, (-éсьний-), *a.* schräge, schief, *Фр.* -а дорóга auf eine Seite geneigt.

Склесювáти, *v. a.* auf eine Seite [neigen.

Склéцьок, *m.* (abgehauener) Span, *Пис.*

Скли́вок, *m.* Glasschnecke, *f.* (Vitrina), *B.*

Склизи́ти, *v.n.* glitschen, gleiten, *Cm.*

Склизький, *a. Ч.* IV. 118. s. Слизький.

Склизнýти, *v. n.* verschwinden, *Пис.*

Склик, *m.* Zusammenrufen, *n*; 2) *К.* I. 280. ein aufgehängter Kessel, welcher zur Zeit der Гайдамáччина wie eine Glocke angeschlagen wurde, um die Leute zusammenzurufen.

Скликáнчик, (-áньч-), *Bein.* der Glocke: Zusammenrufer, *m. К.*; kleine Glocke, *Кв.* I. 241.

Скли́кáти, *v. a.* zusammenrufen; — ся sich —.

Скликáч, *m.* Herold, *m. Кл.*

Скли́кнути ся, s. Скликáти ся.

Склинáти, *v. a.* s. Кля́сти.

Склинýти, *v. a.* зýби fest zusammendrücken. [кувáти, поклинцювáти.

Склинцювáти, *v. a.* s. Поклин-

Скли́ти ся, glitzern.

Склíвка, *f.* Glasartige Lochmuschel, [(Vitrea), *B.*

Склін, *gen.* склóну, *m.* Abhang, *m.* Berglehne, *f. Шар.*; 2) Trieb, *m.* Neigung, *f.*

Склíнний, *a.* geneigt; günstig; 2) demüthig, freundlich, freundschaftlich, (*Фр.*); *adv.* -íнне, *Гол.* III. 341. geneigt, wohlwollend; -íнно, mit Verbeugung, *Фр.*

Склїнти́ти, *v. a.* s. Склїтáти.

Склїтáти, *v. a.* zusammenfügen, ausführen, ausrichten; erwerben, sparen.

Склíти, *v. n. Н.* 138. s. Скиглíти.

Склíти ся, schimmern, flimmern, *Фр.*

Склїщити, *v. a.* eigtl. mittels Zangen festhalten, verbinden, vereinigen, *B.*

Скло, *n.* Glas, *n.*; Glasgeschirr, *n.*

Склокóчений, *a.* verfilzt, *Пол.*

Склóнене, *n.* Neigung, Biegung, Declination, *f.*

Склони́ти, -ня́ти, *v. a.* neigen, biegen; decliniereh; bestimmen.

Склóнний, *a. ГШ.* mobil, die Motion habend, flectirt; 2) geneigt.

Склóнність, -ости, *f.* Neigung, Geneigtheit, *f.* Hang, *m.*

Склопотáти, *v. a.* s. Клопотáти.

Склочи́на, *f.* Filz, *m.*

Склóчити ся, sich verfilzen, *B.*

Склубóчений, *a* zusammengeballt.

Склю́каний, *a. B.* verwickelt, verwirrt.

Склю́кати, *v. a.* verwickeln, ver-[wirren.

Сключи́ти, (= искл-), *v. a. Кв.* I. 255 ausschliessen.

Склякнути, *v. n.* u. склякáти ся, steif, starr werden, рýки від зи́мна.

Скляни́й, (-янний), *a.* gläsern, aus Glas, Glas-.

Скля́ники, *pl.* Glasflügler, *pl.* (Sesiae), *B.*

Скляни́чина, *f. coll.* Glasscherben, *pl.*

Скля́нка, *f.* Glas, Trinkglas, *n.* Flasche, *f.*; 2) Glasscherbe, *f. Зак.*

Склянни́ця, *f.* grosses Glas od. Flasche.

Склянчи́на, *f. dim.* s. Скля́нка; [2) Glasscherbe, *f.*

Скляп, *m.* Holzstück beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 98.

Скляр, *m.* Glaser, *m.*

Скмітити, *v. a.* s. Покмíтити.

Скнáра, *f.* Geizhals, Knicker, *m.*

Скнáрость, -ости, *f.* Geiz, *m.* Knikkerei, *f. Кч.* 43.

Скнип, *m.asl.К.Пс.*CV. Ungeziefer, *n.*

Скнíти, *v. n. ОП. Ру.* ┼*М.* sich abgrämen, im Schmerz vergehen душéю; в невóлї, s. Марнíти, Ни́дїти.

Скобá, *d.* скóбка, *f.* Anwurf, Haken an der Thür, *m.*

Скóбель, *gen.* -бля́, *m.* Ringelha-

ken, *m.*; 2) Beschneidehobel, *m.* *Пар.*

Скобе́льок, -лька, *m.* Schabeisen, *m.*

Ско́бзалка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* *Зак.*

Ско́бза́ти ся, gleiten, *Не.*

Скобзуни́, *pl.* *Ст.* Schlittschuhe, *pl.*

Скобилкува́ти ся, (von Pferden) störrig werden. [zelig, empfindsam.

Скобітли́вий, (Скоботл-), *a.* kit-

Ско́бка, *f.* s. Скоба́; скобки́, *pl.* в — чеса́ти ся *Ч.* VII. 412. Art Haarschneiden: horizontal über den Augenbrauen zugeschnitten, an den Schläfen u. auf den Hinterkopfe lang gelassen.

Ско́блик, *m.* *B.* s. Ковблик, Кобе́ль.

Скобли́ти, *v. a.* abschaben, abschälen; radieren, *B.* *Фр.* [Böttcher.

Ско́блиця, *f.* rundes Schabeisen der

Ско́бличка, *f.* Art Raspel, Feile (zum Polieren &). [kitzeln.

Скобота́ти, (-бо́чу, -бо́чеш), *v. a.*

Скобо́та, *f.* *pl.* ско́боти, Kitzel, *m.*

Скове́рнене, *n.* Umlenkung, *f.* *Пар.*

Сковерну́ти, *v. a.* umlenken, hinlenken, *Пар.*

Ско́взалка, *f.* s. Ско́бзалка, *Ч.* III. 4.

Ско́взати ся, s. Хо́взати ся.

Сковза́ти, *v. n.* *М.* III. 40 sich schlingen. [ско́взко, s. Хо́взко.

Сковзки́й, *a.* s. Ховзки́й; *adv.*

Скови́йзнути, *v. n.* crepieren, *Фр.*

Скови́чане, *n.* Geheul, Gewinsel, *n.*

Сковича́ти, *v. n.* heulen, winseln.

Ско́вка, *dim.* ско́вочка, *f.* eiserner Reif, eiserne Zwinge, Beschlag, *m.*

Сковорі́т, (-о́т), *gen.* -ро́ту, *m.* Wendung, Umlenkung, *f.* *Пар.* Richtung, *f.* *Га.* I. 255.

Сковоро́да, *dim.* -родка, *f.* Pfanne, *f.*

Сковороді́вка, *f.* Napfschnecke, *f.* (Patella), *B.*

Ско́ворот, *m.* Richtung, *f.* *Пар.*

Сковя́знути, *v. n.* s. Заковя́знути (*Фр.*).

Скоголі́ти, *v. n.* s. Скиглі́ти.

Скоза́чити ся, (von Mädchen) verführt werden. [Сказйти ся.

Скози́ти ся, *Ос.* (61) VII. 119 s.

Скоі́ти, *v. a.* щось etw. (Böses) anstellen; — ся sich treffen, sich ereignen, *Ш.* I. 175. [*B.* *Др. с.* 386.

Ско́йка, *f.* Flussmuschel, *f.* (Unio),

Скок, *m.* Sprung, *m.* Hüpfen, *n.* *pl.* ско́ки, springende Wellen, *B.*

Скок! *int.* = Гоп! Скі́ць! *Н.* 52.

Ско́ка, *f.* Frosch, *m.* (Rana), *B.*

Ско́кнути, *v. n.* springen, herabspringen.

Скокови́й, *a.* Sprung-, *B.* -а́ кість, Sprungbein, *n.* (astragalus).

Скоко́шити ся, sich aufblähen.

Сколата́ти, *v. a.* niederwerfen, -schütteln.

Сколихну́ти ся, wanken.

Сколі́нчити ся, сколінковаті́ти, *v. n.* an den Füssen lahm werden, *B.*

Сколі́ти, *v. n.* crepieren, sterben.

Ско́лка, *f.* *Ст.* s. Ско́рка, 'Искорка.

Сколо́бити, *v. a.* jmdm mit harten Worten zusetzen, quälen, (*Фр.*).

Сколо́врий, *a.* frühreif, *B.*

Сколопе́ндра щипа́юча, *f.* Bandassel, *f.* (Scolopendra forficata); 2) — ядови́та, grosse Bandassel, (Sc. morsitans). [wecken.

Сколоска́ти, (-ло́шкати), *v. a.*

Ско́лотень, -тени, *f.* s. Масля́нка.

Сколо́ти, *v. a.* niederstechen, -stossen; spalten; — ся sich spalten, springen.

Сколо́тини, *pl.* trüb gemachte Flüssigkeit, trüb geschütteltes Getränk, Fusel, *n.* Satz, *m.* *Ке.* II. 117. *Ф.*; 2) s. Масля́нка, *B.*

Сколоти́ти, *v. a.* mischen, schütteln.

Сколо́тчиний, *a.* -кулі́ш, auf сколо́тини gekocht. [dieren.

Скомандува́ти, *v. a.* comman-

Ско́мбрия, ску́мбрия, *f.* Makrele, *f.* (Scomber scombrus), *B.*

Скоми́рда, *f.* s. Ба́нуш.

Скомни́ця, *f.* s. Скамни́ця, *Ч.* V. 768.

Скомпонува́ти, *v. a.* componieren, dichten, verfassen. [filzen, *B.*

Скомши́ти ся, *Ко.* 70. sich ver-

Скон, = коне́ць, *B.* з-по-кон-віка́ = seit uralter Zeit; не ма́ю скон, total bin ich nicht im Stande.

Ско́нане, *n.* Agonie, *f.* Verscheiden, *n.* die letzten Züge.

Скона́ти, *v. n.* verscheiden, sterben.

Сконе́ць, *g.* скінця́, *m.* Ende, *n.* -рікй Mündung, *f.* *Ос.* (62) V. 101.

Сконози́ти, *v. a.* peinigen, quälen.

Скоп, скопе́ць, *m.* s. Бара́н.

Сконопа́дити, *v. a.* кого́сь jmdn dh langes Zureden bewegen, bereden,

verleiten; — ся sich verleiten lassen, Lust zu etw. bekommen.

Скопа́, *f.* *Мак.* II. 42. Fischgeier, *m.*

Скопа́ти, *v. a.* abgraben, zusammengraben, durch Graben locker machen; * etw. übel zurichten mit den Füssen; — в се́бе ко́вдру die Bettdecke mit den Füssen hinwegstossen (bei unruhigem Schlafe). [entjungfern.

Скопели́чити, *v.a.* s. Звінча́ти; 2)

I. Скопе́ць, *gen.* скінця́, *m. dim.* s. Скоп.

II. Скопе́ць, (-ец), *g.* скінця́, *m.* Melkkübel, *m.*; sonst kleineres Gefäss.

Скопили́ти, *v. a.* krümmen, hängen lassen -ніс *А·Г.* 166; — ся, sich verführen lassen (v. Mädchen).

Скопита́р, *m.* Art Arzenei.

Ско́пити, *v. a.* castrieren.

Скопи́чити ся, sich anhäufen, *Зг.*

Скопко́вий, *a.* -червонець *Мак.* zusammengescharrt, erspart.

Ско́пщина, *f.* s. Скі́пщина.

Скопюва́ти, *v. a.* *Зап.* I. 299. niederstechen.

Ско́ра, *f.* s. Скіра.

Скоро́, *m.* ско́рба, *f.* *ВБ.* Kummer, Gram, *m.*

Скорбина́, скоро́йня, *f.* s. d. v. *Пар.*

Скорбі́ти, *v. n.* traurig, betrübt sein, trauern, sich grämen, sich abhärmen, *К.*

Ско́рбний, *a.* s. Скоро́бтний.

Скоро́бта́, *f.* Kummer, Gram, *m.* Trauer, *f.* Mühsal, *n.* *К.*

Скоро́отне́нько, *adv.* sehr trübe, sehr traurig, *М.* III. 91.

Скоро́бтний, *a.* traurig, betrübt, niedergeschlagen, *Піс.*

Скорбува́ти, *v.n.* *Ме.* 57. betrübt, bekümmert sein, sich grämen, sich härmen.

Ско́рен, *a.* s. Ско́рий, *Н.* 2. *Ст.*

Ско́рий, *a.* schnell, behend, flink, eilig.

Скори́на, *dim.* -и́нка, *f.* Brotrinde, *f.*

Скориста́ти, *v. a.* s. Користа́ти.

Скори́стий, *a.* schnellsegelnd, *Кл.*

Скори́ти, *v.n.* eilen, schneller gehen; — на ко́го́сь jmdn zur Eile antreiben.

Скорі́йш, (ше), *adv. comp.* schneller, rascher; eher, lieber.

Ско́рість, -ости, *f.* Schnelligkeit, Geschwindigkeit, *f.* в ско́рости in Bälde, bald.

Скорла́т, *m.* Bindriemen, *m.* *Га.* I. 255.

Скорлупа́стий, *a.* schalig, *Пол.*

Скорлу́пка, *f.* Schale, *f.* -слима́ча Schneckengehäuse, *n.*

Скорлупкова́тий, (-пова́тий), *a.* rindenförmig, *Пол.* [fertig.

Ско́рний, *a.* *Н.* 123. klug, listig,

Скорня́ти, *v. a.* wecken, aufwekken; treiben, *Ф.*

Ско́роб, *m.* Korbmuschel, *f.* (Corbis), *В.*

Скоробі́жний, *a.* schnell laufend, flink. [käfer, *m.* (Ocypus), *В.*

Скоробі́жник, *m.* Schnell-, Raub-

Скорові́з, *gen.* -о́за, *m.* Eilwagen, *m.* *Пар.* [depfanne, *f.*

Скорово́да, *f.* s. Сковоро́да, Sie-

Скоро́да, *f.* скородни́к, *m.* Art Pflze, *В.* Carex digitata, *Піс.* [ken.

Скоро́дити, (-джу, -диш). *v.a.* har-

Скороздрю́бкий, *a.* -ове́с, frühreif, früh.

Скоро́здри, *f.* früher Hafer.

Скороздря́вий, *a.* s. d. f.

Скоро́зрий, *a.* früh reifend, frühreif, frühzeitig.

Скорозри́мий, *a.* s. d. v.

Скорозрі́ст (підсні́жник), *m.* Schneeglöckchen, *n.* (Galanthus nivalis).

Ско́ром, *m.* ско́рома, *f.* etwas fettes, fette Speise; Milch, *f.* Milchspeise, *f.*

Скоро́мина, *f.* Speise die an einem Fasttage zu essen verboten ist (als: Fleisch od. Milchspeise).

Скоро́мити, (-млю, -миш), *v. a.* стра́ву befetten; — ся eine Fleisch — od. Milchspeise (am Fasttage) essen.

Скоро́мний, *a.* (стра́ва) befettet; 2) spärlich, sparsam, *Пар.* *adv.* -но, fett; 2) spärlich, sparsam. [nicht hält.

Скоро́мник, *m.* der das Fasten

Скоро́нний, *a.* s. Ви́сочний.

Скороно́гий, *a.* schnellfüssig.

Скоропа́дити, *v. n.* sich übereilen, sich überstürzen, *Зар.* [*МШ.*

Скоропа́дний, *a.* -а нога́ schnell,

Скоро́пись, -писи, *f.* Stenographie, Schnellschrift, *f.* *Пар.*

Скорописець, -сця, *m.* Geschwindschreiber, Schnellschreiber, Stenograph, *m.*

Скоропла́вний, *a.* -кора́бель, Schnellsegler, *m.* [lich, schnell.

Скоропости́жно, *adv.* *Не.* plötz-

Скоропу́ха, *f.* Schalthier, *n.* (Con-

chylium), *B*. [bend, *Кл.*
Скоросме́ртний, *a.* früh hinster-
Скороспі́лий, *a.* frühreif, frühzeitig.
Скороспі́лка, *f.* (весняна́), Frühlings- Knotenblume, *f.* (Leucoium vernum). [Zündnadelgewehr, *n.*
Скорострі́лка, *f.* Repetiergewehr,
Скороте́чний, *a.* schnell fliessend, schnell sich verbreitend.
Скороти́на, *f.* Abkürzung, *f.* *Пар.*
Скороти́ти, -ро́чувати, *v. a.* kürzen, abkürzen. [sehr schnell.
Скорохва́том, *adv.* *Кв.* rasch,
Скорохва́цкий, *a.* schnell greifend, *Кв.* II. 213; rasch, flink; wacker, brav.
Скорохі́д, *gen.* о́да, скорохо́д, *m.* Läufer, Eilbote, *m.*; *P.* II. 82. in der Fabel: der schnell geht; *Py.* schnellfüssig.
Скорохо́дець, -дця, *m.* *K.* Läufer, *m.*
Скорохо́ди. *pl.* чо́боти — Siebenmeilenstiefel, *pl.* *Ст.* [pendium, *n.*
Скоро́чене, *n.* Abkürzung, *f.* Com-
Ско́рпати, *v. a.* zusammenscharren, -sammeln.
Ско́рпій, *m.* европе́йский, Scorpion, *m.* (Scorpio europaeus); -чо́рний (S. afer).
Скорпі́йчик книжний, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer cancroides).
Ско́рпіон, *m.* Scorpion, *m.* *Ф.*
Скорта́ти, *v. a.* mit Mühe zusammenbringen, *Гол.*
Скорті́ти, *v. n.* *gew. impers.* скорті́ло мене, & ich bekam Lust, das Verlangen. [hart werden; s. d. f.
Скору́жити ся, sich runzeln und
Скорупі́ти, *v. n.* krustig, dürr werden.
Скору́пішний, *a.* -а земля́, скору́піш, *f.* sich leicht mit einer Kruste überziehend.
Скору́х, *m.* скору́ха, *f.* Gemeiner Vogelbeerbaum, (Sorbus aucuparia), s. Рябина; 2) s. Крушина́.
Ско́рчити, *v. a.* zusammenziehen; — ся sich zusammenziehen, zusammenschrumpfen.
Ско́са, *adv.* schief, schielend, scheel.
Ско́сий, *a.* schief, schräg.
Скоси́рний, *a.* *M.* „*H.*" 164?
Скоси́стий, *a.* schief, *B.*
Скоси́ти, *v. a.* abmähen.
Скоси́ти ся, *M.* III. 66 schiefe Lage bekommen; 2) *Ос.* (61) VI. 30 verrückt werden.
Скосі́вка, *f.* dreieckiges Handtuch.
Скосо́ватий, *a.* schief; *adv.* -то, schief. [sel von abgenutzter Sense.
Ско́сок, *m.* s. Скі́сок, Ueberbleib-
Скосоку́тний, *a.* schiefwinklig.
Ско́сом, *adv.* schief. [Закосні́ти.
Скостені́ти, *v. n.* s. Закостені́ти,
Скот, *m.* Vieh, Hausvieh, *n.*
Ско́та, *f.* Höhle, Lagerstätte, *f.* Bau, *m.* *Ос.* (61) VI. 163. *Зак.*
Скота́р, *m.* Hirt, Viehzüchter, *m.*
Скота́рити, *v. a.* das Vieh weiden (im Gebirge, in den Sennen), Viehhüter sein.
Скота́рка, *dim.* -та́рочка, *f.* Rinderhirtin, Sennerin, *f.* Kuhmädchen, *n.*
Скота́рский, *a.* Hirten-, Viehzucht-.
Скота́рство, *n.* Viehzucht, *f.*
Скотені́ти, *v. n.* zum Vieh herabsinken, *OБ.* *BБ.*
Скоти́на, *f.* Vieh, *n.*; Bestie, *f.*
Скоти́ти, ско́чувати, *v. a.* herunter-, hinabwälzen.
Скоти́чити, *v. a.* d. Vieh weiden.
Скотопа́с, *m.* Viehhirt, *m.*
Ско́тство, *n.* *K.* viehisches Wesen, vieh. Leben.
Скотя́, *gen.* -я́ти, *n.* *У.* s. Скот.
Ско́цень, -цня, *m.* s. Ви́скоцень, Klanglein, *m.*
Скоцю́рбити ся, s. Ску́лити ся.
Ско́чки, *pl.* Gemeines Hauslauch, (Sempervivum tectorum), *Піс.*
Ско́чком-бо́чком, *adv.* *Га.* I. 114. von e. Art Körperbewegung bei der Гаї́вка.
I. Ско́чувати, *v. a.* s. Скоти́ти.
II. Скочува́ти ся, einziehen, übersiedeln.
Скоша́тий, *a.* = скоше́ний.
Скоштува́ти, *v. a.* s Поку́шати.
Скошту́нок, -нку, *m.* *H.* 237. Kosten, Schmecken, *n.* [Закосні́ти.
Скощані́ти, *v. n.* *У.* s. Скостені́ти.
Скра́вок, -вку, *m.* Abschnitzsel, *n.*
Скра́глї, *pl.* s. Кра́глї, Кру́глї.
Скра́жка, (скря-), *f.* Flussmuschel, (Teichm-), *f.* (Unio), *B.*
Скра́клї, *pl.* hölzerne Stäbchen beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 97. s. Кру́глї; 2) Werkstück zum Verbinden

zweier Deichsel.
Скрамни́ця, f. s. Скамни́ця, Ч. V. 777.
Скранéвий, a. Schläfen-, B.
Скрани́ця, f. Schläfenbein, n.
Скрань, f. s. Висóк I. Ф.
Скрап, m. s. 'Окап.
Скраси́ти, скраша́ти, (скра́шую, -шуєш), v. a. schön machen, verschönern, zieren, Кч. 39.
Скра́яти, скра́ювати, v. a. Скрої́ти.
Скреба́чка, f. Werkzeug zum Schaben.
Скрéблини, pl. Werg, n.
Скрéблити, v. a. striegeln.
Скрéбло, n. Striegel, f. s. Згрéбло.
Скрéбсти, скрéбти, v. a. kratzen, Фр.
Скребта́льний, a. Пол. leicht zu schaben.
Скребта́ти, v. a. abschaben.
Скрегенча́ти, v. n. wimmern, leise weinen, Фр.
Скрегі́нцати, v. n. schrill knistern, Фр. -зуба́ми mit den Zähnen knirschen.
Скрéгіт, gen. -оту, m. Knirschen, n.
Скрегітли́вий, a. kreischend; krächzend. [zen, n.
Скрегóтане, n. Knirschen; 2) Krächz-
Скрéготáти, (-гóчу, -óчеш), v. n. knirschen (mit den Zähnen); 2) vom Krächzen der Elster; 3) kreischen; schwatzen. [Гр.
Скрегочá, adv. prtc. s. Скреготáти,
Скрегу́лець, gen. -гу́льця, m. Sperber, m.
Скрейцати, v. n. Фр. s. Скрегі́нцати.
Скрекéкати, v. n. schrill schreien (v. d. Elster). [Elster), K.
Скрéкот, m. schrilles Geschrei (der
Скрекотáти, v. n. schrill schreien; quacken (v. Frosch).
Скрекоту́шка, f. P. II. 1. Fabelname des Frosches, s. d. v.
Скрéпа, f. Fuge, f. Ст. розійти́ ся на скрéпах aus den Fugen gehen.
Скрепи́ця, f. Fesseln, pl. Ш. I. 332.
Скрéплий, a. vor Kälte erstarrt, B.
Скрептани́на, f. das Abschaben, Schälen. [von Kartoffeln &.
Скрептани́не, n. coll. Abschabsel
Скрепотíти, v. n. s. Скрипíти.
Скрептáти, v. a. s. Скребтáти.
Скреснýти, скрéсти, v. n. кри́га скрéсла das Eis ist gebrochen.

Скрéщувати ся, sich durchkreuzen, Пол. [beim Schreiben), +Б.
Скриб, m. Knistern, n. (der Feder
Скрибóтане, n. das Rascheln.
Скривáти, скри́ти, v. a. verbergen, verstecken; verhehlen, verheimlichen; 2) -дíвчину, Не. Пр. XI. 32. beim Kirchgange der Braut, dieselbe mit dem Frauenkopftuche bedecken, s. Накривáти; — ся, sich verbergen; dahinterstecken; 2) Ч. IV. 591. bedeckt sich waschen (von der Braut u. dem Bräutigam).
Скри́вдити, v. a. s. Кри́вдити.
Скриви́ти, v. a. krümmen, krumm machen od. biegen; 2) * — кому́сь jmdn betrügen, belügen, beirren, K. — ся sich krümmen, krumm werden; * ein verdriessliches Gesicht machen -на щось. [krummm gehen.
Скриволíти, (-вул-), v. n. lahm,
Скригиндзáти, скригинцáти, v. n. Ф. зубáми mit den Zähnen knirschen.
Скриготнýти, v. n. В Ш. s. Заскреготáти. [m. Sperber, m. (Astur nisus), B.
Скригу́лець, (-ги́лець), g. -у́льця,
Скрижáль, f. Tafel, Gesetztafel, f. Ш. II. 140.
Скрижáлка, f. Honigwabe, f.
Скрижи́ти, v. a. ру́ки, Зап. II. 396. verschränken.
Скрижувáти, v. a. kreuzen; 2) -зéрно, s. Скружля́ти. [scheibe, f. B.
Скрижíвка, f. (капу́сти), Kraut-
Скрик, m. Aufschrei, m. M.
Скри́кнути, v. n. aufschreien.
Скрини́ско, n. aug. s. Скри́ня.
Скри́нка, скри́ночка, f. dim. s. Скри́ня, Kästchen, n.; 2) скри́нка, Kasten für Häckselschneiden; 3) pl. скринки́, Teichmuschel, pl. (Anodonta), B.
Скриньча́стий, a. kastenförmig.
Скри́ня, f. Kasten, m. Lade, f. Koffer, m.
Скриня́р, m. Kastenmacher, m.
Скрип, m. das Knistern, череви́ки на скри́пах Schuhe welche knistern; das Knarren; 2) — бíлий, Stoppelschwamm, -pilz, Stachelpilz, m. (Hydrum repandum).
Скри́павка, f. Rassel, Schnarre, f.
Скрипáль, m. Ч. IV. 686. Geiger, m.
Скрипáр, m. s. d. v.

Скрипе́й, *m.* Art Pilz, s. Скрипу́х.
Скри́пень, -пня, *m.* Schachtelbalm, *m.* (Equisetum). [am Webstuhl hängen.
Скрипи́цї, *pl.* Rollen worauf ни́ти
I. Скрипи́ця, (-пли́ця), *f.* e. Art Fussfessel, *gew. pl.*; auch Handfesseln.
II. Скрипи́ця, *f.* С.І.220.s.Скри́пка.
Скрипі́й, *m.* s. Скри́пень.
Скрипі́ль, *m.* e. Art giftiger Pilz.
Скрипі́ти, *v. n.* knarren, knistern; knirschen.
Скрипі́чник, *m.Ф.*s.Скри́пник 1).
Скри́пка, *f.* auch *pl.* -ки, Geige, Violine, *f.* [*m. У.*
Скрипкогра́й, *m.* Geigenspieler,
Скрипли́вий, *a.* schnarrend, knarrend, knisternd.
Скри́пник, *m.* Geiger, Geigenspieler, *m.*; 2) Zimmerbock, *m.* (Lamia), *В.*
Скрипниче́нко.*m.dim.*Geiger,*m.*
Скри́полене, *n.* Gefiedel, *n.*
Скрипоті́ти, *v. n.* s. Скрипі́ти.
Скри́почка, *f. dim.* s. Скри́пка.
Скри́пу-ри́пу, *int.* vom Knarren des Wagens u. dgl. [geschlachte.
Скрипу́га, *f.* alles Knarrende, Un-
Скрипу́ла, *c.* eigentl. Geiger, *m.* Geigerin, *f.* (verächtl.); *ти скрипу́ла! du alte Schachtel! *В.*
Скрипу́н вели́кий, *m.* grosser Pappel-Bockkäfer, (Saperda Carcharias).
Скрипу́нь, *m.* Zimmerbock, *m.* (Lamia), *В.*
Скрипу́х, *m.* tödlicher Blätterschwamm, Mordschwamm, *m.* (Agaricus necator), *Вол.*
Скри́тець косма́тий, *m.* wollige Flachkrabbe, (Dorippe lanata).
Скри́ти, *v. a.* s. Скрива́ти.
Скри́тий, *a.* verborgen, versteckt; heimlich; — чолові́к zurückhaltend, verschlossen.
Скри́тість, -ости, *f.* Verborgenheit, Verschlossenheit, Heimlichkeit, *f.* verschlossenes, zurückhaltendes Wesen.
Скри́тка, *f. КС.* (82) II. 427. s. По́критка.
Скри́тний, *a.* verborgen, geheim.
Скри́тно, скри́то,*adv.*heimlich,*Кв.*
Скритовлоби́вий, *a.* heimtükkisch, *У.* [kel, *m.*
I. Скри́ток, -тку, *m.* Schlupfwin-
II. Скри́ток, -тка, *m.* Tastkäfer, *m.* (Pselaphus), *В.* [*pl.* (Cryptogamae).
Скритоцьві́ті, *pl.* Nacktkeimer,
Скрича́ти ся, sich abschreien, *Пар.*
Скриши́ти, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbröckeln.
Скрізь, *adv.* überall, allenthalben; 2) *praep.* u. *adv.* durch u. durch.
Скрі́зьний, *a.*allgegenwärtig; durch u. durch gehend, -ві́тер, Zugluft, *f. ОП.*; allgemein empfunden, fühlbar, *Св.*
Скрійне́нький, *a.* s. d. f.
Скрі́йний, *a. Фр.* niedrig, demüthig, scheinheilig. [Demuth, *f. Фр.*
Скрі́йність, -ости, *f.* Niedrigkeit,
Скрі́па, *f. К.* Bestätigung, Vidimierung (durch Unterschrift), *f.*
Скріпи́ти, скріпля́ти, *v.a.* festigen, befestigen, stark machen, stärken, kräftigen; — ся stark werden, sich fassen, s. erholen, -на се́рці *Кв.* I. 212. Muth
Скрі́плене, *n.* Stärkung, *f.* [fassen.
Скрі́плий, *a.* geronnen.
Скріпну́ти, *v.n.*starr werden,(*Фр.*).
Скробота́ти, *v.n.* schaben, kratzen.
Скрої́ти, скра́яти, -аювати, *v. a.* zuschneiden, abschneiden; — ся *impers.* -і́ло ся єму́ e. Streich spielen. [249.
Скрома́дити, *v.a.*s. Струга́ти,*Кв.*I.
Скругли́ти, *v. a.* ringsum formen, rundmachen, zurunden, *К.*
Скругля́ти, *v. a. В.* s. Скружля́ти.
Скружені́ти, *v. a.* s. Скружля́ти.
Скру́жки, скру́жлини, *pl.*Kaff, *n.* (v. Getreide).
Скружля́ти,*v.a.*s.Кружа́ти(збі́же).
Скрупені́ти,*v.n.*s. Крупи́чити ся.
Скрупі́ти, скрупні́ти, *v. n.* grobkörnig werden, *К.* I. 319.
Скрут, *m.*Drehung, Windung; Krümmung, *f.* Einbug, *m.*; 2) das Umdrehen, Umkehren des Wagens; der Ort, wo man den Wagen umlenkt, на скру́тї, beim Umlenken; 3) Drehscheibe im Wagen, *f.*; 4) *Ф.* unzugängliche Felsenspitze; 5) * schwere, missliche Zeit, grosse Noth, verhängnissvolle, kritische Lage, Verlegenheit, Bedrängnis, Krisis, *f.*
Скру́та, *f.* s. Скрут 5) *АД.* II. 137. Drangsal, Ungemach, *n. Фр.*; 2) s. Закрутани́на.
Скру́тель, (-іль), *m.* Windung, *f.* Ring, *m.* (der Schlange), *Фр.*; 2) s. Скру́тінь.

Скрутéлька, *f.* Art Jacke.

Скрутúлець, *gen.* -úльця, *m.* Knoten & auf dem Faden &.

Скрутúти, скрýчувати, *v. a.* zusammendrehen; wegdrehen, wegwenden; — карк, гóлову das Genick, den Kopf brechen; — ся sich drehen, sich wenden; drehkrank werden (v. Schaf); *sich nicht zu helfen wissen; wahnsinnig, verrückt, rasend werden, *Кч.* 151; скрýтит ся тобí, *P.* I. 167. du wirst was kriegen (im bösen Sinne); — на тóбі „du wirst das heisse Bad ausgiessen müssen", wirst am meisten betroffen.

Скрýтінь, (-ень), *m.* Rolle, *f.* тютюнý, бакунý Brief Tabak, *B.*

Скрутнúй, *a.* schwer, schwierig, peinlich; verzwickt, *M.* III. 43; *Фр.* — час Zeit des Dranges, harte Zeit, *T.*

Скрýтник, *m.* etw. zusammengerolltes, -gewickeltes; 2) — жáток, *m.* Streptopus amplexifolius.

Скрýтно, *adv.* misslich, schwer, drückend, precär. [schaffen; s. Скрутнúй.

Скрутнявий, *a.* *V.* nicht recht-

Скрутняво, *adv.* *V.* krumm, kreuz u. quer.

Скрутóк, *gen.* -утка́, *m.* s. Скрутíль.

Скрýх, *m.* s. Скорýх; 2) — чóрний, s. Крушинá.

Скрýха, *f.* Reue; Busse, *f.*; Gram, Kummer, *m.* Trübsal, *f.*

Скрýхнути, *v.n.* s. Скрушíти (*Фр.*).

Скрýцьок, *gen.* -ýцька, *m.* s. Скрутúлець. [(Vermetus), *B.*

Скручáнь, *m.* Wurmschnecke, *f.*

Скрушúти, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbrechen, zertrümmern, zerbröckeln; — ся zerbrechen (*v. n.*); * sich betrüben, s. grämen; ein zerknirschtes Herz haben, Reue empfinden.

Скрушíти, скрýхнути, *v. n.* mürbe werden; * demüthig werden, demüthige Miene zeigen. [s. Скроботáти

Скрябати, *v. a.* schaben, kratzen;

Скряботýшка, *f.* *P.* II. 1. Fabelname der Maus, s. d. v. [I. 388.

Скряга, *m.* Knicker, Geizhals, *m.* *Ш.*

Скýбанка, *f.* Charpie, *f.*

Скýбати, скýбсти, скýбнути, *v. a.* zupfen, rupfen; zerren; * — когó prellen.

Скýбель, -бля, *m.* s. Скобель.

Скубéнт, *m.* vom bestechlichen Beamten, Erpresser, *m.* (скýбнути).

Скубíнє, *n.* s. Скýбленє.

Скубка, *f.* s. d. f. *Кв.* I. 156.

Скýбленє, скýбанє, *n.* Zupfen, Rupfen, *n.* * Erpressen, *n.*

Скýблик, *m.* gröberer Hobel.

Скувáти, *v. a.* zusammenhämmern, -schlagen; fesseln.

Скýгний, *a.* leidig, *Пар.*

Скугнíти, *v. n.* grunzen, *B.*

Скудéлина, *f.* *K.* irdenes Gefäss, Scherbe, *f.*

Скудúти, *v. a.* sparen, *Пар.*

Скуднúй, *a.* spärlich, karg, *M.* III. 112.

Скудóвчити, *v. a.* vefilzen.

Скудрявіти, *v.n.* geringelte, krause Haare bekommen, kraus werden.

Скуёвдити, (скуйóвдити), *v. a.* *Ко.* 238. zerknittern, verfilzen; * anstellen, anrichten, *Кн.*

Скýка, *f.* Langeweile, *f.* Ueberdruss, *m.*

Скуль, *adv.* von woher?

Скýла, *f.* Abscess, *m.* Geschwür, *n.* Fistel, *f.*; *pl.* скýли, Scropheln, *pl.*

Скýльба, *f.* s. Кульбáба.

Скýлити, *v. n.* winseln, (*Ф.*).

Скýлити ся, sich niederbeugen, -bücken. [*f.* (Glomeris pustulata).

Скýлиця звичáйна, *f.* Kugelassel,

Скулíти, *v.n.* winseln, s. Скавулíти.

Скулóвий, *a.* -а кість Wangenbein, *n.* *Вах.*

Скулообкий, *a.* schiel, *Kol.* II. 101.

Скýмбрия, (скóм-), *f.* *Не.* *Пр.* XI. 1. 120. Makrele, *f.* (Scomber scombrus).

Скундýшити, *v.a.* tüchtig abarbei-

Скуп, *m.* s. 'Окуп. [ten, prügeln.

Скупáвий, *a.* s. Скупúй.

Скупавíти, *v. a.* *Ч.* III. 201. für's Кýпалофest bereiten, zurichten.

Скупáр, *m.* Geizhals, *m.*

Скупáрити, *v. n.* geizen.

Скупáти, *v. a.* s. Купáти.

Скупердяга, *m.* Knauser, Geizhals, *m.* *А Г.* 161.

Скупéць, -пця, *m.* s. Скупáр.

Скупúй, *a.* geizig.

Скýпина, *f.* Partie, Masse, *f.* *Пол.*; 2) — нéрвів, Nervengewebe, *n.*

Скупúндя, *c.* s. Скупáр.

I. Скупúти, *v. n.* u. — ся, geizen, geizig sein.

II. Скупи́ти, скупля́ти, *v. a.* zusammen-, anhäufen, zusammenbringen, -rotten, vereinigen; gruppieren; — ся sich in Haufen zusammensammeln, sich zusammenrotten, sich vereinigen.

III. Скупи́ти, скупо́вувати, *v. a.* zusammenkaufen; 2) скупи́ти = ви́купити. [*ОП.* Rotte, *f. К.*

Ску́пище, *n.* Haufe, *m.* Masse, *f.*

Ску́плене, *n.* Gruppe, Verbindung, *f.*

Ску́пленцї, *pl.* Gehäufthlütige, *pl.* (Aggregatae).

Скупля́ти, *v.a.* s. Скупи́ти II. (*Фр.*).

Ску́пниця, *f.* Trödlerin, *f.*; 2) Marktplatz, *m.* (*Фр.*).

Ску́пнїсть, -ости, *f.* Aggregation, *f.*

Скупова́тий, *a.* geizig, knickerig, *Не. Біл.*

Скупо́ша, *c.* s. Скупа́р. [serei, *f.*

Ску́пощі, *pl. Н.* 91. Geiz, *m.* Knau-

Скупува́ти ся, *Ф.*s. Скупи́ти ся I.

Скупу́ля, *f.* geiziges Weib.

Скупу́н, *m.* Geizhals, *m.*

I. Ску́пчити ся, *М.* II. 188. sich in Haufen ansammeln. [abmachen.

II. Ску́пчити, *v. a. У.* Kaufgeschäft

Ску́пщик, *m. Под.* Aufkäufer, *m.*

Скупя́га, *m.* Geizhals, *m.*

Скупя́р, *m.* s. Скупа́р, *В.* [s. Ску́ргати.

Ску́рати, *v. a.* gewinnen, kriegen,

Ску́рвий, *a.* von der Hure, -син Hurensohn, -Kind.

Ску́рвити ся, e. Hure werden.

Ску́ргати, *v. a.* ausrichten, den Zweck erreichen, *В.* s. Ску́рати.

Скус, *m. В.* Geschmack, *m.* Appetit, *m.*

I. Ску́са, *d.* ску́ска *f.* s. Поку́са, Anbiss, *m.* Köder, *m. Пар.*

II. Ску́са, *f.* Keuchhusten, *m. В.*

Скуси́тель, *m.* Verführer, Versucher, *m. Не.*

Скуси́ти, *v. a.* verführen, versuchen.

Скусівни́к, *m.* Arnica montana, Berg-Wohlverlei, *В.* [s. künstlich.

Скусне́нько, *adv. Кв.* sehr geschickt,

Ску́сний, (-сьн-), *a.* schmackhaft, wohlschmeckend, geniessbar; 2) künstlich, kunstfertig, *Кв.* I. 125; geschickt, *С.* II. 61.; *adv.* ску́сно — —.

Ску́сом, *adv.* künstlich.

Ску́сса, *f.* Convulsion, *f. Пар.*

Скута́ти, *v. a.* zu Wege bringen, ausführen; — ся eine Rechnung, e. Geldangelegenheit ins Reine bringen, *Ф.*

Скуте́чний, *a.* s. Скуто́чний, *Зак.*

Ску́ток, -тку, *m.* Wirkung, *f.* Effekt, *m.* Success, *m.* Resultat, *n.* [voll, wirksam.

Скуто́чний, *a.* wirkend, wirkungs-

Скуто́чність, -ости, *f.* Wirksamkeit, *f.*

Ску́фія, *f.* Käppchen, *n.* Plattmütze, *f.*

Скуч, *m. Ра.* I. 237. s. Стовп.

Скуча́ти, *v.n.* за ким, чим, sich sehnen; sich langweilen, überdrüssig sein.

Скучеря́вити, *v. a.* kraus machen.

Скучеря́віти, *v. n.* kraus werden.

Ску́чний, *a.* langweilig, verdriesslich.

Ску́чність, -ости, *f.* s. Ску́ка.

Скуша́ти, *v. a.* versuchen, verführen, *Не.*

Ску́шно, *adv.* s. Ску́чно.

Слаби́й, *a.* schwach, matt, kraftlos; schlaff; krank.

Слабина́, *f.* Schwäche, *f.* alles Schwache, nicht Dauerhafte; 2) die Weichen (bei Thieren), *В.*

Слаби́тельний, *a. Ко.* 85.

Слаби́ти, *v. a.* s. Ослаби́ти.

Сла́бість, *gen.* -ости, *f.* Schwäche; Krankheit, *f.* Unhaltbarkeit, *f.*

Слабі́ти, *v. n. Р.* I. 58. *Не.* krank sein; wehe thun.

Слабіша́ти, *v. n.* schwächer werden, *М.* II. 180. *Не.*; verfallen.

Слабки́й, *a. В.* schwach, schlaff; — *adv.* сла́бко.

Слабні́ти, *Т.* сла́бнути, *v. n.* schwächer werden, die Kraft verlieren, erlahmen. [wenig, -коли́ selten wann.

Сла́бо, *adv.* schwach, schlaff; 2) слабо

Слабови́тий, *a.* kränklich; schwach.

Слабови́тість, -ости, *f.* Kränklichkeit, Schwäche, *f.* [*schwacher Mensch.

Сла́бовінь, -ени, *f.* Schwäche, *f.*;

Слабові́льний, *a.* mit schwachem Willen, *На.*

Слабоду́х, *m.* der Kleinmüthige.

Слабоду́шний, *a.* kleinmüthig, verzagt.

Слабоду́шність, -ости, *f.* Kleinmüthigkeit, Verzagtheit, *f.* [schwach.

Слабому́шний, *a.* -нень volkarm,

Слабо́окий, *a.* blödsichtig, *Пар.*

Слабоси́ле, *n.* Schwäche, Kraftlosigkeit, *f.* [schwächlich, schwach.

Слабоси́лий, слабоси́льний, *a.*

Слабоумний, *a.* schwachsinnig, blödsinnig. [sinn, Blödsinn, *m.*
Слабоумність, -ости, Schwach-
Слабский, *a.* s. Слабкий.
Слабувати, *v. n.* schwach, krank, unpässlich sein.
Слава, *f.* Ruhm, *m.* Ehre, *f.* Ruf, *m.* Gerücht, *n.*; 2) = Знак, слїд, Zeichen, *n.* Spur, *f.* лише що слава kaum nur.
Славетний, *a.* wohllöblich; ehrbar.
Славимий, *a.* gepriesen, glorreich, *Мог.*
Славити, *v. a.* preisen, rühmen, benedeien; 2) *M.* II. 87. *Ос.* (61) IX. 50. viel u. allgemein sprechen, verlauten lassen, s. Повідати.
Славиця, *f. dim. K.* eitler Ruhm.
Славка, *f.* садова, Gartengrasmücke, *f.* (Sylvia hortensis); — чорноголовка, schwarzköpfige Grasmücke. (S. atricapilla); — малинівка, Rothkelchen, *n.* (S. rubecula), *Пол.*
Славнованє, *n.* Jubelfeier, *f. Пар.*
Славожадний. *a.* ruhmbegierig, *V.*
Славожажда, *f.* Ruhmbegierde, *f. V.*
Славолити, *v. n. eig.* сваволити, schwätzen, *B.* [geiz, *m. Шар.*
Славолюбіє, *n.* Ruhmsucht, *f.* Ehr-
Славолюбний, *a.* ehrgeizig.
Славолюбність, -ости, *f.* Ruhmsucht, *f.* Ehrgeiz, *m.*
Славословити, *v. a.* lobpreisen, lobsingen, *Ш.* II. 181. [Lobpreisen.
Славословленє, (-вє), *n.* das
Славословний, *a.* im Lobe sich ergehend, lobpreisend, Lob . [тиця.
Славут, *m. Кн.* s. Днїпро u. Славу-
Славута, *f. Ст.* s. Слава; 2) s. d. v.
Славутець, *m. Св.* s. Славут (Днїпро).
Славутиця, *f. Bein.* des Днїпро
Славутний, *a.* glorreich.
Славянин, *m.* ein Slave. [Schrift.
Славянка. *f.* eine Slavin; 2) cyrillische
Славяновіданє, *n.* slavistische Studien.
Славянолюбець, *m.* Slavophil, *m.*
Славянолюбство, *n.* Slavophilenthum, *n.*
Славянофиль, *m.* Slavophil, *m.*
Славянофильство, *n.* Slavophilenthum, *n.*
Славяньский, *a.* slavisch.

Славянщик, *m.* Slavist, *m. Др.*
Славянщина, *f.* Slavenland, *n.*; 2) Slavonismus, slavischer Ausdruck, slav. Redensart.
Сладкогласний, *a. K.* mit süsser, ergreifender Melodie. [wollüstig.
Сладострастно, *adv. КУ.* wonnig,
Слажда, *f.* Wonne, Lust, *f. Ф.*
Сламазанник, *m.* Sudler, Taugenichts, *m.*
Сланцяти ся, herumirren.
Сласний, *a.* lecker, fett.
Сласть, *f.* Süssigkeit, *f.*; Ueppigkeit, *f.*
Сластёни, (-тьони) *pl.* s. Ласощі, *Кв.*
Сластёниця, (-тьониця), *f.* Näschereitrödlerin, *f. Кв.*
Сластник, *m.* Wüstling, *m. Вах.*
Слати, (шлю, шлеш) *v. a.* s. Посилати.
Слатина. *f. Ф. Веч.* 30. [tzen, plappern.
Слебезувати, *v. a* plaudern, schwa-
Слеве, *adv.* s. Сливе.
Слеж, *m.* s. Слиж.
Слёз-туроцький, *m.* Rosspappel, *f.* (Malva silvestris), *B* [Thräne, Zähre, *f.*
Слёза, (слеза), *dim.* слёзонька, *f.*
Слезавка, *f.* Thränengrube, *f.*
Слезина, слезинка, *f. dim.* s. Слеза, *Ш.* I. 342. [len, tröpfeln.
Слезїти, *v. n.* langsam hervorquel-
Слёзниця, *f. Вах.* Thränengefäss, *n.*
Слезничий, *a.* -а кість Thränenknochen, *m.* (os lacrimale).
Слёта, *f.* anhaltender Regen; 2) Regenbremse, *f.* (Haematopota), *B*; 3) *Ос.* (61) V. 32. zudringlicher Mensch.
Сли, *conj.* wenn; слись, wenn du, *Б.*
Слива, *f.* Pflaume, *f.* Pflaumenbaum, *m.*
Сливар, *m.* Taugenichts, Faulenzer, *m.*
Сливе, *impers. Verbalausdr.* von слити, ist allbekannt, bekanntlich, ausgemacht; *adv.* fast, beinahe.
Сливина, *f.* Pflaumengarten, *m. Вах.*
Сливка, *f.* Pflaume, Zwetschke, *f.*; 2) *pl.* сливки Art Muster der Leinenstikkerei, *ГБ. adj.* сливковий.
Сливний, *a.* Pflaumen . [bäume, *pl.*
Сливник, *m.* Pflaumengarten, *m.* —
Сливовий, *a.* Pflaumen-.
Сливак, *m.* Pflaumenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis Pruni), *B.*
Сливяний, *a.* s. Сливовий.
Сливянка, *f.* Sliwowitz, Zwetschkengeist, *m. Ш.* I. 372; 2) Pflaumenbrei, *n.*

Слиґонити, *v. a.* sehr dünn spinnen, (*Фр.*).
I. Слиж, *m.* Schleim, *m.* *Wgr.* 16.
II. Слиж, слйжик.слйзик.*m.*Schmerle,*f.*Schmerling, *m.*(Cobitis barbatula),*B.*
I. Слиз, *m.* s. Слиж I.
II. Слиз, *m.* s. Слёз-туроцький, *B.*; 2) слиз круглолйстий, Malve, *f.* (Malva rotundifolia). [*Ган.*
I. Слизь *f.* Schleim, *m.* (φλέγμα), *Ил.*
II. Слизь живорóдний, *m.* Aalmutter, *f.* (Zoarces vel Blennius viviparus), *Пол.*
Слйзень полёвий, *m.* Acker-Nacktschnecke, *f.* (Limax agrestis); 2) — сíрий (L. cinereus), *Пол.*
Слизéнький, *a. dim.* s. Слизький.
Слйзик, *m.* s. Слиж II.
Слизйстий, *a.* Schleim absondernd.
Слизйти, *v. n.* einen Schleim absondern; 2) thränen; слизйти, *v. a.* jmdn weinen machen, thränen.
Слизйця, *f.* повєтнийста, Garten-Lavatere, Pappelrose, *f.* (Lavatera thuringiaca).
Слизїти, *v. n.* sickern, träufeln.
Слизкий. (-зький), *a.* Schleim absondernd; glitzschig, schlüpfrig; * ungewiss, unbeständig, unsicher, gefährlich, *adv.* слйзко, schlüpfrig.
Слйзний, *a.* s. Слизйстий.
Слйзниця, *f.* Schleimhaut, *f.*
Слизнýти, *v. n.* *Ко.* 30. *Фр.* zerfliessen, schwinden.
Слизня́к, *m.* s. Слимáк.
Слизоватí, *pl.* Pappelrosen, Malvengewächse, *pl.* (Malvaceae).
Слизовий, *a.* -á болóна, Riechschleimhaut, *f.* *Ил.*
Слизьóк,-зькá,-зькé.*a.*s. Слизький.
Слизотá, *f.* Schleim, *m.*
Слизотїти, *v. n.* s. Слизїти.
Слизя́к (-зюк), *m.* Grosse Wegschnecke, *f.* (Arion empiricorum), *B.*
Слимáк, *m.* Schnecke, *f.* (Cochlea); 2) Knochenfortsatz des Stirnbeines, *m.* *B.*; 3) *Ко.* 177. Klosterdiener. *m.*
Слимакй, *pl.* Bauchfüssler, *pl.* (Gasteropoda). [mig.
Слимаковáтий, *a.* schneckenför-
Слимýж, *m.* s. Слимак 1), *B.*
Слимýжка, *f.* s. Слимáк 1); 2) Helicina, *B.*

Слйна, *f.* Speichel, *m.*
Слинáвець, *m.* Geifermaul, *n.* *Пар.*
Слйнавий, *a.* Schleim absondernd, *B.*; sudelhaft, *Ф.* [schäumen.
Слйнити. *v.n.*bespeicheln, begeifern;
Слйнка, (-нька.*Не.*). *f.dim* s. Слйна; слйнку полиќає der Mund wässert ihm, ist wässerig im Munde. [cheldrüse, *f.*
Слйнниця, *f.* черéвна-, Bauchspei-
Слинотóка, *f.* Speichelfluss. *m.* *Пол.*
Слйня, *f.* *К.* I. 147. s. Слйча.
Слйнявий, *a.* mit Speichel bedeckt, +*M.*; der sich viel bespeit, unfläthig ist.
Слйти, *v. n.* berühmt sein.
Слих, *m.* Hören, *n.* нї слйху за нéго es ist von ihm nichts zu hören.
Слихáти, *v. n.* hören, vernehmen; нї слйхом слихáти, нї видом видáти nichts zu hören nichts zu sehen.
Слйчіе, *n.* *Те.* Wohlklang, *m.* Harmonie, *f.* [nehmbar.
Слйшно, *adv.* zu hören, hörbar, ver-
Слївце, -вця́, *n. dim.* Wörtchen, *n.*
I. Слід, *gen.* следá, *m.* salziger Bach.
II. Слїд, *gen.* слїдý, *m.* Spur, *f* Fussstapfen, *m.* Fährte, *f.* в слїд, слїдóм, за слїдóм gleich hinterher, auf den Fusstapfen nach; як слїд folgerecht, wie sich's gebührt, ziemt; 2) — кýрячий, Herzgespann, *n.* Gemeiner Löwenschwanz, (Leonurus cardiaca).
Слїдéць, -дця́, *m.* *M.* III. 29. Forscher, Nachforscher, Nachspürer, *m.*
Слїдймий, *a.* der gesuchte.
Слїдйтель, *m.* Späher, Kundschafter, Forscher, *m.* *B.* *Ог.*
Слїдйти, *v. a.* der Spur nachgehen, spähen, kundschaften, forschen; 2) *v. n.* Spuren hinter sich lassen (*Фр.*).
Слїдкóм, *adv.* s. Слїдóм.
Слїдковáти, *v. n.* folgen, за чимóсь, der Spur nachgehen; 2) folgern.
Слїдьмá, *adv.* *У.* s. Слїдóм.
Слїдний, *a.* bemerklich, bemerkbar, erkennbar, kenntlich; *adv.* слїдно, deutlich, offenbar, bemerkbar, erkennbar, in die Augen fallend, auffallend; 2) folglich, *Ле.* [Mathem.).
Слїдник, *m.* Hinterglied, *n.* (in d.
Слїдоване, *n.* Folgerung, *f.*
Слїдовáтель, *m.* судовий — Untersuchungsrichter, *m.* *Кн.* [folglich, also.
Слїдовáтельно, *adv.* *Ш.* I. 380.

*

Слїдо́ю, *adv.* *Га.* I. 11. s. Слїдо́м.
Слїдстве́нність, -ости, *f.* *Лїр.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.* [hör, *n.*
Слїдство́, *n.* Untersuchung, *f.* Ver-
Слїдувати, *v. n.* folgen; — очи́ма хма́ри den Lauf der Wolken mit den Augen verfolgen, *ОП.*
Слїз, *m.* Fettmagen, *m.* *Пар.*
Слїзни́й, *a.* Thränen-, -а́ зо́вза Thränendrüsse, *f.* [chen Thränen weinen.
Слїзно, *adv.* -пла́кати mit reichli-
Слїзоо́кий, *a.* triefäugig, *Пар.*
Слїзотї́к, *gen.* -о́ку, *m.* Thränenfistel, *f.* *Пар.*
Слїй, *gen.* слоя́, *m.* Maser, *n.* *Пар.*
Слїкота́, *f.* s. Красота́, (*Фр.*).
Слї́мень, *m.* Art Schlange, *B.*
Слімка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
Слінки́, *pl.* Salzbrunn, *m.*
Слїп, *gen.* слопа́, *m.* grosse Falle, Bärenfalle, *f.* *Wgr.* VIII. s. Слупе́ць (сло-).
Слїпа́вий, *a.* etwas blind (кертиця).
Слїпа́к, *m.* Blinder, *m.*; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindbremse, *f.* (Chrysops), *B.*; 4) § das Auge, *pl.* -ки́, u. слї́пи.
Слї́панка, *pl.* -анки́, *f.* s. Манівцї́, Бездорож 2), *Га.* I. 255.
Слї́пати, *v. n.* mit Mühe, mit Noth schauen, sehen, -над чимо́сь fortwährend über etw. sitzen; in der Finsternis tappen, im Finsteren etw. arbeiten, gehen etc. [па́к 1).
Слїпачи́ско, -чи́ще, *m. aug.* s. Слї-
Слїпа́чка, *f.* s. Слїпа́к 2), *B.*
Слї́пень, *m.* -би́чий, Viehbremse, *f.* (Tabanus bovinus), *Пол.* [ganz blind.
Слїпе́сенький, *a. dim.* s. Слїпи́й,
Слїпе́ць, *gen.* -пця́, *m.* Blinder, *m.* blinder Bettler; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindmaus, *f.* (Spalax typhlus). [Bettler).
Слїпе́цький, *a.* der Слїпцї (blinde
Слїпи́й, *a.* blind; -о́вад, *B.* Blindbremse, *f.* (Chrysops); -а́ га́дина Blindschleiche, *f.*
Слїпи́ти, *v. a.* blind machen, blenden, *M.*; 2) слїпи́ти, слїпува́ти, *v. n.* mit Mühe sehen; im Dunkeln nach etw. tappen, suchen; blindlings gehen, verblendet sein, *H.* 213.
Слїпи́цею, *adv.* *H.* 55. blindlings.
Слїпма́, *adv.* *H.* 55. blindlings.
Слї́пнути, *v. n.* blind werden, erblinden.
Слїпо́та́, *f.* Blindheit, *f.* -куря́ча 1) Funkeln vor den Augen; 2) Bienensaug, *m.* Taubnessel, *f.* (Lamium maculatum) *Вол.*
Слїпохи́тра, *Ч.* VI. 220.
Слїпува́не, *n.* Verblendung, *f.* *K.*
Слїпува́ти, *v. n.* *Зап.* I. 320. s. Слїпи́ти 2). [sops), *B.*
Слїпу́н, *m.* Blindbremse, *f.* (Chry-
Слїпу́ндра, *f.* s. Слїпу́ха 2), *B.*
Слїпу́ха, *f.* Blödauge, *n.* *Пар.*; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*
Слїпу́чий, *a.* blendend, *Cm.*
Слїпцем, *adv.* *ВБ.* blindlings, blind.
Слїпцу́ля, *f.* §. Blinde, *f.*
Слїпцу́н, *m.* §. s. Слїпа́к.
Слї́ти ся, *P.* I. 180. молоди́й хлїб слїв ся в печї?
Слїтно, *adv.* regnerisch.
Слі́чка, *f.* Band, *n.* s. Стяжка, *B.*
Слобі́дка, *f.* *dim.* s. Слобода́.
Слобі́дко, слобі́дно, *adv.* lose, frei.
Слобода́, *f.* Freiheit, *f.*; 2) Freigut, *n.* ein Bauerngut, das von Frohnen u. Dienstbarkeiten und Steuer befreit ist, das freieigene Gut; Dorf, *n.* Vorstadt, *f.* s. Свобода́. [Слобода́ 2), Freibauer, *m.*
Слободжани́н, *m.* Insasse einer
Слободи́ти, (-джу́, -ди́ш), *v. a.* nachlassen, freilassen.
Слобо́дний, *a.* s. Свобі́дний, *Зак.*
Слобо́дский, (-бі́дский), *a.* -а Украї́на = губернії ха́рківска, ку́рська u. Воронї́жска, wohin die leibeigenen Bauern flohen u. sich als Freibauer ansiedelten.
Слободя́н, *m.* freigelassener Einwohner einer слобода́ 2).
Слобожа́ньский, *a.* -кі това́ри Colonialwaaren, *pl.* *Пар.*
Слобони́ти, *v. a.* schwächen, nachlassen; befreien, entsühnen.
Слова́к, *m.* Slovake, *m.*
Слова́р, *m.* Wörterbuch, Lexikon, *n.*
Словаре́ць, -рця́, *m. dim.* s. Слова́р, kleines Wörterbuch.
Слова́рний, *a.* *Гол.* lexikalisch.
Словенї́ка, *f.* das Slavische, *Тор.*
Слове́сний, *a.* literarisch, sprachlich, *C.* I. 128; 2) beredt.
Слове́сник, *m.* Schriftsteller, *m.* + *Б.*
Слове́сно, *adv.* *Me.* 453. *P. ч.* 97.

beredt.
Словéсность, *f.* Literatur, *f.*
Словéць, *m.* C-falter, *m.* (Vanessa C. album), *B.*
Слóвини, *pl. Га.* I. 8. *Пр.* III. 270. Zusage, Jawort seitens der geworbenen Jungfrau u. Einverständnis seitens ihrer Eltern dem Freier u. seinem Стáроста gegeben.
Словúнка, *f. dim.* s. Слівцé, *Зг.*
Словúти, *v. a. Кн.* -нáзвищем mit dem Namen bezeichnen.
Слóвіт, *m. Ч.* V. 18. клúкати когóсь на слóвіт zum Gespräch; s. Совіт, 47. 83.
Слóвний, *a.* worthaltend.
Слóвнúк, *m.* s. Словáр.
Словникáр, *m.* Lexikograph, *m.*
Словнúця, *f.*(kleines)Wörterbuch,*n.*
Слóвно, словнісенько, *adv. B.* ganz eben so.
Слóво, *pl.* словá, *n.* Wort, *n.*; eine Rede; крáсне слово *gew. pl.* красні словá schöne Worte, Schmeicheleien, *pl.*; слово колю́че, куслúве Stichelei, *f.*; дáти слóво Wort geben, versichern; держáти слóво, додéржати, дотрúмати слóва Wort halten, стáрчити ся в слóві sein Wort halten; слóво в слóво Wort für Wort, wörtlich, genau, eben so; 2) Name des Buchstabens С.
Слововúводи, *pl.* Wortetymologie, *H.* Wortbildung, *f. Пар.* [*Пар.*
Словознáчене, *n.* Nomenclatur, *f.*
Словолáд, *m.* Syntax, *f. Пар.*
Словолúтня, *f.* Schriftgiesserei, *f. H.* VI. [stellung, *f. Пар.*
Словосклáд, *m.* Wortfügung, Wort-
Словосклáдане, *n.* Wortzusammensetzungen, *pl. ОП.*
Словотвір, *gen.* -твóру, *m.* Wortbildung, *f. Пар.*
Словцé, -вця́, *n. dim.* s. Слівцé.
Словя́к, *m. Гол.* s. Словáк.
Слог, *gen.* слóга, *m.* Sylbe,*f.*;Schreibart, *f.* Stil, *m.*
Слоёвáтий, *a.* maserig.
Слозá, *f.* s. Слезá.
Слозáвіти, *v. n.* thränen, thauen.
Сльоз, *m.* s. Сляз.
Сльоза, *f.* s. Слезá.
Сльозавúй, *a.* Thränen-. *B.*
Слоúстий, *a.* schiefrig, *Пол.*
Слоúти ся, sich blättern.
Слой, *g.* слóя, *m.* Schicht, Lage, *f.* Flötz, *m.*; 2) Napf, *m.*
Слóква, *f.* Waldschnepfe, *f.*
Слонь, *gen.* слóня, *m.* Elephant, *m.*; 2)Waldschnepfe,*f.*(Scolopax rusticola),*B.*
Слонéвий, *a.* Elephanten-, -а кість Elfenbein, *n.*
Слóник оріпинець, *m.* Nussbohrer, *m.* (Balaninus nucum), *Пол.*
Слонúти, *v. a.* s. Приспáти.
Слóнька, *f. B.* s. Слонь 2).
Слоновéць, -івця, *m.*великоовóщний, grossfrüchtiger Elephantenbaum, (Elephantusia macrocarpa).
Слонóвий, *a.* s. Слонéвий.
Слоня́ти ся, *Ко.* 9. obdachlos umherirren, streichen, s. Тúняти ся.
Слопéць, -пця́, *m.* Falle, *f.*; 2) Nussknacker, *m.*
Слость, *f. К. Пс.* 10.? [terung.
Слóтá, *f.* Regenwetter, *n.* nasse Wit-
Слотáвець, -вця, *m.* s. Слизя́к, *B.*
Слотáвий, *a.* regnerisch.
Слотúти, *v. n.* слотá слотúла vom Regenwetter.
Слотúще, *n. aug.* s. Слóтá.
Слóя, *f.* Wolken und den Mond.
Слугá, *c.* Diener, *m.* Dienerin, *f.*
Слугúня, *f.* Dienerin, Magd, *f. Cm.*
Слýговати, (-гув-), *v. n. АД.* I. 112. *Кн. Cm.* dienen, dienstbar sein.
Слугóвниця, *f. Др.* s. Слýжниця.
Слýдва, *f.* Felsen, Stalaktit, *m.*
Служáлець, -лця, *m. У.* s. Слугá.
Служáлий, *a.* (*sbst. m.*) *Ф.*s. Слуга.
Служáнка, *f.* Dienerin, *f.* Stubenmädchen, *n.*
Служáщий, *a.* -хліб, Ч. V. 1020 dh Dienst erworben, Dienstbrod, *n.*; служáщий, *sbst. m.* -ща, *f.* Diener, *m.* -in, *f.*
Слýжба, *f.* Dienst, *m.* -Бóжа der Gottesdienst, Liturgie, Messe, *f.* Hochamt, *n.* [vilismus, *m.*
Службóване, *n. У.* Dienst, Ser-
Службовé, *n.* Messgeld, *n. Пар.*
Службовúй, *a.* Dienst-; Mess-.
Службовнúк, *m.* Officiant, *m. Пар.*
Слýжбонька, (-боньтя, *Гол.* III. 35.), *f. dim.* s. Слýжба.
Слýжебка, *f. У.* s. Слýжба Бóжа; 2) *К.* II. 49. s. Слýжниця.

Служе́бний, *a.* Dienst, *ВБ.*
Служе́бник, *m. К.* Diener, *m.*; 2) Messbuch, Ritual, *n.*
Служе́бність, -ости, *f.* Dienst, *m.*
Служе́бочка, *f. Ч.* V. 893. s. Слу́жниця.
Служени́ця, *f.* s. Слу́жниця.
Слу́женька, *f. dim. АД.* I. 1. s. Слу́жбонька, Слу́жба.
Служи́тель, *m. АД.* II. 11. Diener, Knappe, Aufwärter; Verrichter, *m.* -та́йни Verwalter des Sacramentes, Priester, *m.* [ferin, *f. К.* Priesterin, *f. Ну.*
Служи́телька, *f.* Dienerin, Hel-
Служи́ти, *v. n.* dienen; -слу́жбу Бо́жу den Gottesdienst verrichten; 2) zusagen (-здоро́вю).
Слу́жка, *c.* Diener, *m.* -in, *f. М.* I. 77.
Слу́жний, *a.* dienend, Dienst-.
Слу́жник, *m. В. КУ. Cm.* Diener, Knecht, *m.* [magd, *f.*
Слу́жниця, *f.* Dienerin, Dienst-
Слуква́, *f.* Brachvogel, *m.* (Numenius arquatus), *В.*
Слуп, *m.* Säule, *f.* Pfeiler, *m*; * etw. unbewegliches, Starren, Erstarren, *n.* стоїть як слуп er steht da wie versteinert, wie ein Klotz; очи в слуп starr, stier, s. Стовп.
Слу́пец, (-ць), -пця, *m.* Streif, *m. adj.* слупце́вий, Streifen-, *Га.* I. 255.
Слупова́ти, *v. a. Гол.* III. 271 an den Pfahl binden. [48. 347.
Слу́пчик, *m.* s. Сто́вчик *Kol.* I.
Слута́, *f.* Lähmung eines Gliedes.
Слу́тий, слу́тавий, *a.* partiell gelähmt; 2) unbeholfen, tölpelhaft, blödsinnig.
Слух, *gen.* -у́ху, *m.* Gehörsinn, *m.* Hörkraft, *f.* Gehör, *n.*; 2) Gerücht, *n.* Rumor, *m.*
Слу́хавка, *f.* Hörrohr, *n.*
Слуха́льня, *f.* Hörsaal, *m.*
Слу́хало, *m. Р.* II. 82. in d. Fabel: der zugehört hat. [liotis), *В.*
Слуха́ня, *f.* Seeohrschnecke, *f.* (Ha-
Слуха́тель, *m.* Hörer, *m.*
Слу́хати, *v. n.* hören, anhören, zu hören, horchen; 2) gehorchen, gehorsam sein, когось. [*f.* Hörerin, *f.*
Слуха́ч, *m.* Hörer, Zuhörer, *m.* -ха́чка,
Слухли́вий, *a.* s. Слухня́ний.
Слухли́вість, -ости, *f.* Lenksamkeit, *f.* [s. Слухня́ний.
Слухмя́ний, *a. Ос.* (61) VIII. 17.
Слухня́вий, *a.* s. Слухня́ний.
Слухня́ненько, *adv. dim.* ganz gehorsam. [lenksam; * biegsam.
Слухня́ний, *a.* gehorsam, folgsam,
Слухо́вий, *a.* Gehör, *В.* -про́від Gehörgang, *m.* -е ору́діе Gehörorgan, *n.*
Слухья́ний, *a. Ос.* (61) III. 14. s. Слухня́ний.
Слу́чай, *m.* Vorfall, *m.* Begebenheit, *f.*; Gelegenheit, *f.* про случа́й für den Fall, für jeden Fall.
Случа́йний, *a.* zufällig; gelegentlich; *adv.* -но, zufällig. [heit, *f.*
Случа́йність, -ости, *f.* Gelegen-
Случа́ти ся, случи́ти ся, sich ereignen, sich treffen, vorfallen, s. Лучи́ти ся. [Zeit, passende Gelegenheit.
Слу́чний, *a.* -час rechte, richtige
Слуша́тель, *m.* s. Слуха́тель.
Слуша́ти, *v. n. АД.* I. 35. s. Слу́хати.
Слу́шний, *a.* anständig, geziemend, rechtmässig, gerecht, angemessen, passend; -час s. Слу́чний; *adv.* слу́шно — —.
Слу́шник, *m.* Vasall, *m.* -иця, *f.* -in, *f. Пар.* [*Пар.*
Слушни́цтво, *n.* Vasallenthum, *n.*
Слу́шність, (-ость), -ости. *f.* Recht, *n.* Gerechtigkeit, *f.*
Слу́я, *f.* Ader, *f.* (im Bergwerke) *Пар.*
Слюб, *m.* Trauung, *f.* Gelübde, *n.*
Слюби́ти, *v. a. Б.* s. Слюбова́ти.
Слю́бний, *a.* ehelich; — з ким ehelich verbunden.
Слюбова́ти, (-ува́ти), *v. a.* geloben; — ся за когось = заручи́ти ся з кимось.
Слю́га, слюгани́ця, *f.* s. Переспу́г.
Слюдо́вий, *a. Ну.* Glimmer-.
Слюз, *m.* Rosspappel, *f.* (Malva silvestris), *В.*
Слю́за, *f.* Schleusse, *f.* s. Шлю́за.
Слюна́, *f. Н.* 253. s. Сли́на.
Слю́сар, *m.* Schlosser, *m.*
Слюса́рка, *f.* Schlosserhandwerk, *n.*; 2) слю́сарка, Schlossersgattin, *f.*
Слюса́рний, *a.* Schlosser-.
Сляза́к, *m.* Schlesier, *m.*
Смаг, *m.* смага́, *f.* лен був на смагу́, s. Сма́гнути rösten.
Сма́га́, *f.* Streif, Streifen, *m.*
Смагля́вий, *a.* schwarzbräunlich,

gebräunt, einwenig braun.

Смáгнути, *v. a.* rösten; 2) *v. n.* vom einmaligen peitschen, züchtigen.

Смажáти, *v. a.* bestreichen, s. Помастúти. [schmort, in Butter gebacken.

Смáжений, *a.* gebraten, geröstet, ge-

Смаженúна, *f.* das Braten, Rösten, Schmoren; 2) Geschmortes.

Смáжениця, *f.* Eierkuchen, *m. B.*

Смáжити, *v. a.* prägeln, rösten, in Fett braten, schmoren; * — ся schwitzen (на сóнцu).

Смажнúй, *a.* brennend, heiss; 2) abgebrannt, s. Спалéний; 3) abgehärmt, entkräftet.

Смак, *m.* Geschmack, *m.*; Gefallen, *n.*

Смакíй, *m.* s. Смакýн.

Смаковúй, *a.* Gewürz, *Под.*

Смаковúтий, *a.* schmackhaft; geschmackvoll.

Смакотá, *f.* Schmackhaftigkeit, *f.*

Смáкощі, *pl.* Leckerbissen, *pl.* Naschwerk, *n.*

Смакувáти, *v. a.* щось Geschmack an etw. finden, wohlschmecken; *v. n.* (смакýє щось) wohlschmecken.

Смакýн, *m.* Leckermaul, *n.* Feinschmecker, *m.*

Смалёвий, *a.* s. Смаглáвий.

Смáлець, -лцю, *m* Schmalz, *m.*

Смалúти, (-лю́. -лúш), *v. a.* anbrennen, sengen; 2) * schlagen.

I. Смалкúй, *a.* schmierig.

II. Смалкúй, *a.* brennend heiss.

Смальцýга, *f.* Pech, Harz, *n. Зак.*

Смаля́вий, *a.* s. Смагля́вий.

Смалятúна, *f.* Geruch von etw. Verbranntem, *Не.* s. Палятúна.

Смáрзель, *m.* s. Сморж, *Вол.*

Смáркати, *v. a.* nie u. — ся sich schnäuzen. [s. d. f.

Смаркáтий, *a.* unfläthig, beschmutzt;

Смаркáч, *m.* Rotzbube, Rotzlöffel, *m.*; -áчка, *f.* rotziges Mädchen; 2) *kleines Talglicht.

Смарколúза, *m.* s. d. v.

Смаркотúна, *f.* Rotz, Schleim, *m.* (in der Nase).

Смаркýля, *f.* rotziges Mädchen.

Смаровáти, *v. a.* s. Смарувáти.

Смаровúло, *n.* Schmiere, *f.*

Смаровíз, (-вíз), *gen.* -вóза, (смаровóза), *m.* Wagenschmierer, *m*; * unfläthiger Mensch; 2) Pfuscher, *m.*

Смáрок, *pl.* -áрки, смáрклї, *pl.* s. Смаркотúна. [ren; bestreichen.

Смарувáти, (-овáти), *v. a.* schmie-

Смачнúй, *a.* schmackhaft, wohlschmeckend; *adv.* -но — —.

Смерд, *m.* † Leibeigener; gemeiner Mann, *m.*; 2) Trauerkäfer, *m.* (Blaps obtusa), *B.*

Смердíти, *v n.* übel riechen, stinken.

Смердóта, *f. Кн.* Gestank, *m.*

Смердю́х, *m.* Stänker, *m.*; 2) Landwanze, *f.* (Geocoris), *B.*

Смердю́чий, *a.* s. d. f. [kend.

Смердя́чий, *a.* übel riechend, stin-

Смерéка. *f.* Fichte, *f.* (Abies excelsa).

Смерекóвий, *a.* Fichten-.

Смерéчина, *f.* Fichtenwald, *m.*

Смеречню́к, *m.* Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator), *B.*

Смерк, *m. Ч.* I. 1, 88, Abendsdämen, *m.*; Abenddämmerung, *f.* смеркóм *adv.* abends.

Смеркáнє, *n.* Abenddämmerung, *f.*

Смеркáти ся, *impers.* смеркáє ся, (смéркло ся), es dämmert, es wird dunkel.

Смéркло, *n.* s. Смерк, *Зак.* [(*Фр.*).

Смéркнути, *v. n.* s. Смеркáти ся,

Смерть. *f.* Tod, *m.* на смерть, смерть, *adv.* ganz u. gar, на смерть о чім забýти; *P.* II. 77. пáнови смерть захотíлось напúть ся = п. страх, дуже з. н. gar sehr.

Смертéльний, *a.* sterblich; 2) tödlich, Tod bringend, Todes-.

Смертéльник, *m.* Wasserschierling, Giftwütherich, *m.* (Cicuta virosa), *Вол.*

Смертéльність, -ости, *f.* Sterblichkeit, *f.*

Смертéнний, *a.* tödlich, *Под.*

Смертéнність, -ости. *f. Под.* Sterblichkeit, Mortalität, *f.* [Todes-, *Кч.* 176.

Смéртний, *a.* sterblich; 2) tödlich,

Смéртник, *m. Фр.* der Sterbliche.

Смéртність, -ости, *f.* Sterblichkeit, *f.* [todkrank.

Смертнохóрий, *a.* sterbenskrank,

Смертовúй, *a.* tödlich, *Cm.*

Смертодáвець, -вця, *m.* — Бог, als Spender des Todes, *Cm.*

Смертонóсний, *a.* todbringend, *Лір.*

Смертоубíйство, *n.* Todschlag, Mord, *m. C.* II. 173.

Смертушки, *pl. Н.* 47. s. Смерть, Reimwort zu Жартушки.

Смертяний, *a.* Todes-, *К.*

Сметана, *f.* Rahm, Milchrahm, *m.*

Сметанник, *m.* Odermennig, *m.* (Agrimonia eupatoria).

Смиз, *m.* Läusekraut, *n.* (Pedicularis), *B.*

Смик, *m.* Bogen der Bassgeige; grosser Fiedelbogen; 2) Werkzeug des Wollschlägers; 3) *pl.* смики, Werkstück im Webstuhl; 4) *коні як смики von feisten, glatten, starken Pferden.

Смик, *int.* ripps rapps!

Смикавка, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *B.*

Смикавцеватий, *a. pl.* -і, Seggen, Halbgräser, *pl.* (Cyperaceae), *B.*

I. Смикати, смикнути, *v. a.* reissen, rupfen, zerren.

II. Смикнути, смикати, *gr. v. n. P.* I. 200. 201. überlegen, nachdenken, erwägen.

Смиренний, *a. К.* s. Смирний.

Смиренність, *f.* s. Смирність.

Смиренномудрость, -и, *f. У.* Demuth, Bescheidenheit, *f.*

Смиритель, *m.* Bezwinger, Besieger, *m.*

Смирити, *v. a.* demüthigen; besiegen, bezwingen; unterdrücken, lindern; — ся sich demüthigen.

Смирливий, *a. КУ.* s. d. f.

Смирний, *a.* demüthig; sanftmüthig, milde, ruhig, friedlich; folgsam.

Смирність, -ости, *f.* Demuth, Sanftmuth, Bescheidenheit, *f.*

Смирнота, *f. К. Кв.* I. 62. Demuth, Friedfertigkeit, Leutseligkeit, *f.*

Смитана, смитанник, s. Сметана, сметанник.

Смичай, *m.* (чорноголовий), *Сб.* I. 316. e. Art ungeniessbaren Grases.

Смичіль, *f.* siebenjährige Schlange.

Смичок, *m. dim. gen.* -чка, Violinbogen, Fiedelbogen, *m.*

Смишлений, *a. Ос.* (61) VII. 13. klug, weise, geistreich.

Смівка, *f.* Schwebfliege, *f.* (Syrphus), *B.*

Сміддь, *f.* Moos, *m.*

Смідоватий, *a.* -ґрунт moosige unbrauchbare Wiese (*Ф.*).

Сміжний, *a. D. c.* 175. grenzend.

Сміїни, *pl.* Hochzeitsschmaus nach der Trauung, *m. Зап.* II. 511.

Сьмілець, -льця, *m. Т.* Wagehals, *m.* dreister, verwegener Mensch.

Сьмілйвець, -вця, *m. Коб. Т.* s. d. v.

Сьміливий, *a.* muthig, kühn, verwegen; frei; *adv.* -во, — —.

Сьміливість, (-ость), -ости, *f.* Kühnheit, Verwegenheit, Vermessenheit; Freiheit, *f.*

Сьмілий, *a.* Сьмілість, *f.* s. Сьміливий, Сьміливість.

Сьмілітп, *v. n. Ру.* sich ermuthigen.

Смілка, *f. М.* I. 157. Pechnelke, Pechblume, *f.*

Смілкий, *a.* klebrig-fett. *П. n.* 27.

Смільний, *a.* schwärzend (wie Смола),

Смільниця, *f.* Kien, Kienholz, *n. B.*

Сьмільність, *f.* s. Сьміливість.

Сьмілок, *m.* s. d. f.

Сьмільчак, *m.* verwegener, tollkühner Mensch, *М. Ко.* 178. Wagehals, *m.*

Сьмілявий, *a.* s. Сьміливий. *Ст.*

Сьміти, *v. n.* sich unterstehen, sich erkühnen.

Сьміте, (-я), *n.* Kehricht, Mist, *m.*

Сьмітище, *n. aug.* s. d. v.

Сьмітити, *v. n.* einen Ort verunreinigen (mit Kehricht, Unflath).

Сьмітник, *m.* Kehrichthaufen, -winkel, *m.* Gemülle, *n.*

Сьмітнина, *f.* Abfälle, *pl.* s. Сьміте.

Сьмітниця, *f. Ч.* III. 137.

Сьмітюх, *m.* s. Посьмітюх, *B.*

Сьмітячко, *n. dim.* s. Сьміте.

Сьміх, *gen.* -ху, *m.* Gelächter, *n.* Lachen, *n.* на сьміх zum Lachen, zum Spott, zum Possen; мене сьміх зберає, здіймає, бере ich möchte lachen, mir kommt das Lachen an, das finde ich lächerlich; сьміх людєм казати das ist lächerlich; сьміх собі з когось робити jmdn verspotten, mit jmdm Spott treiben; сьміх з себе робити sich dem Gelächter preisgeben; не до сьміху тепер jetzt ist das Weinen näher als das Lachen.

Сьміха, *f.* Gelächter, *n.* (*Фр.*).

Сьміхонанець, (-алець), -нця, *m.* Lachvogel, lustiger Spassvogel, Possenreisser, *m.*

Сьміховинка, *f. B.* Humoreske, *f.*

Сьміховинний, *a.* scherzhaft, lustig, lächerlich, spasshaft, witzig.

Сьміховище, *n.* Gelächter, *n.* Spott, *m.*; 2) das Ziel des Spottes, des Hohnes.

Сьміхоплід, *gen.* -оду, *m.* Spottgeburt, *f. Фр.*

Сьміху́н, *m.* Spassmacher, Possenreisser, Lacher, *m.* *Зар.*

Сьміху́чий, *a.* lachend, lustig, *ВБ.*

Сьмі́шки. *pl.* Lachen, *n.* Spott, *m.* lächerliche Spässe, *Кч.* 112. Humoresken, *pl.*

Сьмішкови́й, *a.* s. Підхмі́льний.

Сьмішкува́ти, *v. a.* кого́ jmdn auslachen.

Сьмішли́вий, *a.* lachenerregend, lächerlich, komisch, drollig, *Кч.*21. *Пол.*; lustig, *M.* II. 11.

Сьмішо́к, *gen.* -шка́, *m.* Lacher, Lächler, Spassmacher, *m.*; 2) *Ф.* s. Усьмішка.

Сьміюн, *m. Н.* 249. s. Сьмішо́к 1).

I. Сьмія́ти, *v. n.* = сьміти, wagen.

II. Сьмія́ти ся, lachen; -з кого́, кому́ (*Кв.* I. 180) jmdn auslachen, verlachen, verspotten. [dich! (*Фр.*).

Смо! смо! *interj.* -на тебе, pfui über

Смовж, смо́вжик, *m.* Spechtmeise, *f.* (Sitta europaea), *B.*

Смок, *m.* Pumpe, *f.*; 2) Drache, *m.*

Смо́кавка, *f.* Röhre, *f.* *Пу.*

Смо́ква, *f.* -шовко́ва, Weisser Maulberbaum, (Morus alba).

Смокви́ня, *f.* s. Бресќи́ня.

Смоковни́ця, *f.* Gemeiner Feigenbaum, (Ficus carica), *Вол.*

Смо́ктальце, -ця, *n.* s. Си́сальце.

Смокта́ти, *v. a.* saugen.

Смоль, *f.* s. d. f.

Смола́, *f.* Pech, Harz, *n.*

Смо́ле -смо! *int.* schau nur schau! (со́ле -со!).

Смоле́ньске, *n.* Stadt Smolensk.

Смоли́нець, -нця, *m.* Pechstein, *m.*

Смоли́стий, *a.* harzig.

Смоли́ти, *v. a.* theeren, pichen; schmieren. [ку́рять (Литви́ни)?

Смолька, *f.* *C.* II. 197. смо́льки

Смольни́й, *a.* s. Смолови́й.

Смольни́к, *m.* Schuster, *m.*

Смольни́ця, *f.* s. Сміљни́ця.

Смолови́й, *a.* *Ч.* III. 148 aus Theer, aus Pech; 2) Fichtenholz, *n.*

Смолози́ти, *v. a.* *Гол.* III. 427?

Смолоски́п, *m.* смолоски́па, *f.* Pechfackel, *f.* *Ф.* [(Pissodes), *B.*

Смолю́х, *m.* Nadelholzrüsselkäfer, *m.*

Смоля́к, *m.* Kienholz, *n.*

Смоляни́й, *a.* harzig, *Щог.*

Смоляни́стий, *a.* Pech-.

Смоляни́ця, *f.* Pechfackel, *f.* *Ф.*

Смоля́нка, *f.* *B.* s. Ма́занка 2); 2) s. Смі́лка, *B.*

Смоля́р, *m.* Theerbrenner, *m.* *Пар.*

Смоля́рня, *f.* Theebrennerei, -hütte, *f.* *Пар.*

Смоля́стий, *a.* harzhaltig, harzig.

Сморж, сморжі́й, *m.* Speisemorchel, (Morchella esculenta); 2) — вязо́нний, stinkende Giftmorchel, Hexenei, *n.* (Phallus impudicus), *Вол.*

Сморі́д, -ро́ду, *m.* s. Смрід.

Сморкли́вець, -вця, *m.* Grünschnabel, *m.* [Смаро́ваний.

Сморо́ватий, *a.* geschmiert, s.

Смо́род, *m.* *K.* s. Смрід.

Смороде́нь, -дня́, *m.* e. Art Pilze.

Смороде́ць, -дця́, *m.* *Гн.* 73. Ammoniak, *n.* [*m.* Johannisbeere, *f.* *Вол.*

Сморо́дина, *f.* Johannisbeerstrauch

Сморо́дни́к, *m.* Pflanzung der Смороди́на, *Ч.* V. 702.

Смородо́чок, -чка, *m.* s. d. v.

Смородю́х, *m.* Albeere, Gichtbeere, *f.* (Ribes nigrum); 2) Feldwanze, *f.* (Cimex), *B.* [tische Lage, *Ф.*

Смотоло́ка, *f.* Katarrh, *m.*; *kri-

Смотрі́ти, *v. a.* schauen, blicken; 2) suchen, betasten.

Смочи́дерев драконе́ць, *m.B.* Drachenbaum, *m.* (Dracaena draco).

Смочі́ль, *f.* *B.* s. Смок.

Смочо́к, -чка, *m.* Saugheber, *m.* *Пол.*

Смрід, *gen.* смро́ду, *m.* Gestank, *m.*

Смро́дити, (-джу, -диш), *v. n.* stänken, pfarzen.

Смуг, *m.* сму́га, *f.* Streifen, Strich, *m.*

Смугла́вий, *a.* brunett; смугла́вка, *sbst. f.* Brunette, *f.*

Сму́глий, *a.* braun, bräunlich.

Сму́глість, -ости, *f.* schwarzbraune, bräunliche Farbe.

Смугля́вий, *a.* *He.* gebräunt, s. Смагля́вий, Смугла́вий.

Смугува́ти, *v. a.* einen Streifen nach sich ziehen, lassen, machen, *K.*

Смуд, *m.* Brandgeruch, Dunst, *m.*

Смужи́лка, *f.* schmaler Streifen, -землі́ ein schmales Grundstück, (*Фр.*).

Сму́жка, *f.* *dim.* s. Смуг, *He.*

Смужка́стий, *a.* s. Пасмуго́ваний, gestreift, mit Streifen.

Смук, *m.* Polenta aus Roggenmehl.
Сму́клий, *a.* schlank.
Смуликá стий, *a.* gestreift.
Сму́рий, *a.* trübe.
Смурну́ти, *v. a.* draufschlagen.
Сму́та, *f.* s. Сму́ток; 2) Verwirrung, *f.* Unruhen, *pl.* Anarchie, *f.*
Смути́ти, (сму́чу, сму́тиш), *v. a.* bekümmern, traurig machen; — ся sich betrüben.
Сму́тість, -ости, *f.* Trauer, *f.* Weh, *n.* КС. (82) IV. 497.
Смутко́вий, *a.* -é вбраня́ Traueranzug, *m.* -kleid, *n.* *Ст.*
Смуткува́ти, *v. n.* u. — ся, *M.* II. 10. missmuthig, traurig sein, der Trauer sich ergeben, s. Смути́ти ся.
Смутли́вий, *a.* *Зап. В.* I. 28. kummervoll, höchst traurig.
Смутни́й, *a.* traurig, niedergeschlagen.
Смутнї́ти, *v. n.* trauriger werden.
Смутова́ти, *v. n.* s. Смутува́ти.
Сму́ток, -тку, *m.* Traurigkeit, Betrübnis, *f.*
Сму́тость, *f.* Trauer, *f.* Weh, *n.* s. Сму́тість.
Смутува́ти, *v. n.* *M.* II. 121. *Ч.* V. 583. u. — ся *Зап. В.* I. 32. sich betrüben, sich grämen, betrübt sein, trauern.
Сму́тчий, *a.* vermaledeit, unselig, *Ф.*
Смух, *m.* *АД.* I 262. *Гр.* s. Сму́шок; Pelz, *n.*
Сму́чий, *a.* *Гол.* III. 362?
Смуш, *m.* gegärbtes Lämmerfell.
Смуше́вий, *a.* aus Смуш.
Сму́шити, *v. a.* scheeren.
Сму́шок, -шка, *m.* Lammfell, Lämmerfell, *n.*; 2) Stück Sargtuch.
Снавида́ти, *v.n.* *Кч.* 150. s. Сновида́ти.
Снáгá, *f.* Kraft, Fähigkeit; Lebenskraft, *f.* *Кв.*
Снадь, *f* *Ф. Поез.* (62). 127. der weisse Rost.
Снáдний, *a.* leicht; nachgebend; freigebig.
Снáдно, *adv.* leicht, bequem.
Снáдоб, -би, *f.* *Ос.* (61) VIII. 90. s. Надíбє.
Снадоби́ти, снадобля́ти, *v. a.* s. Знадоби́ти &.
Снáжно, *adv.* *Н.* 194. mit Kraftaufwand, angestrengt.
Снаря́д, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *m.* Organ, *n.* *Ил.* Werkzeug, *n.*
Снасть, *f.* Gerüst, Werkzeug, *n.* *pl.* -ти́ Mechanismus, *m.* Geräth, *n.*; 2) Axe, *f.* (beim Wagen); 3) Skelett, Gerippe, *n.*; 4) *Wgr.* Grundriss, *m.* s. Знак.
Снасти́на, *f.* *Ст.* Gegenstand, Bestandtheil, *m.* Geräth, *n.*
Снать, *adv.* vielleicht, wohl.
Сни́гир звича́йний, *m.* Gimpel od. Blutfink, *m.* (Fringilla pyrrhula), *Пол.*
Сни́день, -дня, *m.* *Пр.* V. 365.
Сни́дїти, *v. n.* abschiessen (von Farben), *Пар.* schmutzig u. rostig werden.
Сни́ть, -ти, *f.* Geissfuss, Giersch, *m.* (Aegopodium podagrarium), *Пар.*
Сни́ти ся, träumen.
Сни́тка, *f.* s. Сни́ть.
Сни́ток, снї́ток, -тку, *m.* Aehrenfisch, *m.* (Atherina), *B.*
Сни́цар, *m.* Bildhauer, *m.*
Сница́рский, *a.* Bildhauer-.
Сница́рство, *n.* Bildhauerkunst, *f.*
Сни́ця, *f.* *gew. pl.* сницї, Deichselarme, *pl.* Scheere, Spalte, *f.* am Wagen.
Сни́ще, *n. aug.* zu Сон: böser Traum, Traumbild, *n.* *Ко.* 123. 147.
Сния́ти. *v.n.*s. Сия́ти. *Kol.* I. 102. 232.
Снівни́ця, *f.* *Ч.* VII. 411. Pflöcke in die Wand eingeschlagen zum Aufwickeln des Garns beim Weben, auch selbständige zweckmässige Vorrichtung.
Снїг, *gen.* снї́гу, *m.* Schnee, *m.*
Снїгове́рхий, *a.* mit schneebedecktem Gipfel, *Кл.*
Снїгови́й, *a.* schneeig, Schnee-.
Снїго́виця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїговíйниця, *f.* s. d. v.
Снїговобíлий, *a.* schneeweiss, *Нс.*
Снїгокрá сок, *m.* Schnee Urkorn, *n.* (Protococcus nivalis).
Снїголю́б, *m.* *B.* s. Снїгу́р 1).
Снїгоми́рка, *f.* Boreus, *B.*
Снїгоцьвіт, *m.* *B.* weisse Lilie, (Lilium candidum).
Снїгу́р, *d.* -уре́ць, *m.* Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis), *B.*; 2) Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 3) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa), *B.*
Снїгу́рка, *f.* *B.* s. Снїгу́р 3).
Снїгу́рниця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїдá нє, (-аннє), *n.* Frühstück, *n.*
Снїдá нок, -нку, *m.* s. d. v.
Снї́дати, *v. n.* das Frühstück einnehmen, frühstücken.
Снїдове́ць, -вця́, *m.* крилá стий, geflügelte Yamswurzel od. Igname, (Dioscorea alata).

Снї́док жо́втий, *m.* Gelber Milchstern, (Ornithogalum luteum), *Вол.*
Снї́жениця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїжи́на, *f.* Schneeflocke, *f.* Schneeklümpchen, *n.* [-ähnlich, *Пол.*
Снїжинкова́тий, *a.* schneeartig,
Снїжи́стий, *a.* Schnee-.
Снїжи́ща. *pl* tiefe Schneefelder, *КУ.*
I. Снї́жка, *f.* Schneeballen, *m.* Schneeflocke, *f.* *Ст.* Schneekoppe, *f.* *Це.*
II. Снї́жка, *f.* Fünffeder, *m.* (Pterophorus Pentadaktylus), *В.*
Снїжни́й, *a.* Schnee-. [tharis), *В.*
Снї́жник, *m.* Weichkäfer, *m.* (Can-
Снїжняни́й, *a.* schneeig, *Ст.*
Снiз, *gen.* сно́за, *m.* Wabenbrettchen, *n.*
Снї́зка, (снї́жка), *f.* s. Зано́за.
Снiп, *gen.* снопа́, *m.* Garbe, *f.* Bund, *m.*
Снiпо́к, (сноп-), -пка, *m. dim.* s. d. v. kleine Garbe, Bündel, *n.* Büschel, *m.*
Снї́ський, *a.* ganz ähnlich, (*Фр.*).
Снїт, *gen.* снї́та, *m.* Klotz, *m.* *В.*
Снiть, *f. g.* -ти, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum).
Снїта́, *f.* *У.* s. d. v. [des.
Снiте́за. *f.* Art Werkzeug des Schmie-
Снїти́й, *m.* s. Снїть.
Снїти́стий, *a.* Brand-, brandig.
Снїти́ти ся, снїта́ — der Brand, der Moder breitet sich aus, s. Заснїти́ти ся.
Снї́тиця, *f. pl.* -цї, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum), *В.* s. Голо́вня 3).
Снїтíй, *m.* s. Снїть, *В.*
Снїтува́ти, *v. a.* Holz fällen.
I. Снї́чний, снї́шний, *a.* von gestern abends, gestrig.
II. Снї́шний, *a.* essbar, geniessbar.
Снїя́ти, *v. n.* *Wgr.* XI. *Ф.* s. Сия́ти, Блища́ти.
Снобли́вий, *a.* weich, sanft.
Сно́вадь, -ди, *f.* Spulladen, *m.* Spulrad, *n.* s. Овiя́дла.
Снова́лка, *f.* Weberweife, *f.*
Снова́льниця, *f.* s. d. v.
Сно́вало, *n.* s. Сно́вадь.
Снова́ти, (снув-, сную́, снує́ш), *v. a.* weifen, aufspulen; weben; — ся sich umspinnen; 2) hin u. her wandeln, irren, *Кв.* II. 252. *vorhaben.
Снове́ць, -вця, *m.* Gemeine Milbenspinne, (Tetranychus Telarius), *В.*
Снови́ґа, *f.* Gewitterfliege, *f.* [Anthomyia (meteorica)], *В.*
Сновиґа́ти, *v. n.* s. Сновида́ти.
Снови́д, *m.* *Зар.* Traumbild, *n.* Gaukelgestalt, *f.* [wandler, *m.*; 2) s. Вiдмiна.
Снови́да, *m.* Mondsüchtiger, Nacht-
Сновида́ти, *v. n.* wie ein Nachtwandler, wie im Schlafe, unbewusst irren, *Кч.* 150; — ся (*Фр.*).
Снови́де, *n* *ВБ.* Traumgesicht, *n.*
Сновидї́не, *n.* *Ф.* s. d. v.
Снови́дний, *a.* im Schattenbilde, *К.* -а мара́, Traumgebild, *n.* *Вах.*
Снови́днiсть, -ости, *f.* *К.* Traumgesicht, *n.*
Сновiде, *n.* *Ст.* Traum, *m.*
Сновiйко, *m.* Traumgott als Märchenerzähler, der „Sandmann“, *Ст.*
Снога́да, *m.* Traumdeuter, *m.* *Кл.*
Сно́за, *f.* s. Снiз; 2) За́пясть.
Сново́вий, *a.* -ўлий Stäbchenbeute, *f.*
Сновiвки́. *pl.* Gabel zu Garben. (*Фр.*).
Снопо́к, *gen.* снiпка́, *m.* *У* s. Снiпо́к.
Сно́пчик, *m.* Bündel, *n.* *М.* III. 127.
Сно́та, *f.* *Ч.* IV. 447. сно́ток, *m.* 451. Jungferntugend, *f.* [ferndes Mittel.
Снотвiр, *gen.* -бру, *m.* *К.* einschlä-
Сно́ха, *f.* *Пар.* s. Синова́.
Сно́чи, *adv.* gestern (abends), *В.*
Снува́длї, *pl.* aufgewundene Spulen für den Webstuhl fertig gestellt.
Снува́льниця, *f.* eine die haspelt; 2) s. Снова́лка.
Снува́ти, *v. a.* s. Снова́ти.
Снурови́цї, *pl.* Schnürleib, *m.* Schnürleibchen, *n.*
Сну́ти, *v. a.* s. Снова́ти.
Сну́ток, -тку, *m.* Weberbaum, -einschlag, -eintrag, *m.*; 2) снуто́к, *В.* Stoff, Inhalt, *m.*
Сня́гний, *a.* *Mi.* II. 414.
Соб, *int.* beim Lenken der Ochsen nach rechts, (взя́ти-).
Со́ба, *f.* Zelle, *f.*
Соба́ка, *c.* Haushund, *m.* (Canis familiaris); *Hund, Hundsfott, *m.* *P.* I. 1.
Соба́рний, *a.* -каза́н, Hundetopf, *m.*
Собацю́га, *m. aug.* s. Соба́ка.
Собача́, *n.* Hundskind, *n.* -brut, *f.* *Ш.* I. 121. [Hunde-.
Соба́чий, *a.* des Hundes, Hunds-,
Соба́чин, *a.* s. Соба́чий.
Соба́чи́на, *f.* Hundewesen, *n.* *ОП.*; Hundefleisch, *n.* *D. c.*

*

Собачиця, *f.* s. Собака, *P.* I. 16.
Собачка, *f.* Aalmutter, *f.* (Blennius), *B.*
Собачня, *f. coll.* Hunde, *pl.* Hundevolk, *n.*
Собі, *pron. refl. Dativ.* sich.
Собій, *m.* Selbstsüchtiger, Egoist, *m. B.*
Собійний, *a.* selbstsüchtig.
Собійниця, *f.* die Selbstsüchtige, Egoistin, *f. Cm.*
Собійність, -ости, *f.* s. d. f.
Собійство, *n.* Selbstsucht, Eigenliebe, *f.* Egoismus, *m. Пар.*
Собітка, *f. dim.* s. Субота.
Собітний, *a.* vom Samstag, am —.
Собкане, *n.* das „Соб"- Zurufen, s. Соб.
Собкати, собкнути, *v. n.* „Соб" zurufen.
Собко, *m.* Sebastianus.
Соблазн, *m.* (*Не. хм.* 317), соблазнь, *f.* Aergernis, *n.* Anstoss, *m.*; Anlockung, Verführung, *f.*
Соблазнитель, *m. asl.* der ein Aergernis gibt, Verführer, *m. K.*
Соблазнительний, *a.* Aergernis gebend, verführerisch, schlüpfrig, lockend.
Соблазнити, -няти, *v. a.* ein Aergernis geben, ärgern; verleiten; verführen; — ся ein Aergernis nehmen, sich verleiten, verführen lassen.
Соблудити, *v. n.* fehlen, sündigen, *Ш.* II. 261.
Соблюдати, соблюсти, *v. a. asl.* bewahren, beschützen, *Ш.* II. 239.
Соболь, *m.* Zobel, *m.* (Mustella zibellina).
Соболевий, *a.* Zobel-.
Соболиця, *f. Ч.* V. 935. Zobelin, *f.*
Соболїзнувати, *v. a. He.* Beleid äussern, -fühlen.
Собор, *m.* Versammlung, Kirchenversammlung, *f.* Synod, *m.*; 2) Kathedrale, Kathedralkirche, *f.* Dom, *m.* Metropole, *f.*
Соборець, -рця, *m. dim.* s. Соборчик.
Соборище, *n.* Versammlung, *f. K.*
Соборний, *a.* von der Kirchenversammlung; algemein; 2) von der Hauptkirche; -а церков allgemeine Kirche; 2) Domkirche, *f.*
Соборність, -ости, *f.* Allgemeinheit, *f. Ил.*
Соборовий, *a.* zur Versammlung, zum Собор geh.
Соборувати, (-боров-), *v. a.* die letzte Oelung geben; — ся die letzte Oelung empfangen, (— маслом, *He.* —).
Соборчик, соборщик, *m. dim.* eine kleine Versammlung, s. Собор 1).
Собственний, *a.* eigen.
Сова, *f.* Eule, *f.* (Strix).
Соварог, *m. КУ.* I. 187. Vater aller Götter, Gott der Gesetze u. der Zeit.
Совати, *v. a.* s. Сувати.
Совгалка, *f. B.* s. Совганка.
Совгальник, *m.* der auf dem Eise gleitet, glitscht.
Совганка, *f.* Eisbahn, Glitschbahn, *f.*
Совгати ся, glitschen.
Совгнути, *v. a.* mit Wucht anprallen, *Kol.* I. 110.
Совершенити ся, = совершити ся, sich ereignen; hereinbrechen (vom Unglück).
Совершеньство, *n.* Vollkommenheit, Vortrefflichkeit, *f.*
Совершитель, *m.* Vollbringer, *m. Y.*
Совершити, *v. a.* bewerkstelligen, vollbringen; — ся erfüllt werden, erfolgen, eintreffen; vollbracht werden.
Совершний, *a.* obrigkeitlich; *sbst. m.* s. Старший, der Vorgesetzte.
Совершність, -ости, *f.* Obrigkeit *f. Пар.*
Совзанина, совзаниця, *f.* Glatteis, *n. B.*
Совзкий, *a.* s. Ховзкий.
Совинка, *f.* Zwergeule, *f.* (Surnia pygmaea); -домова, Leichhuhn, *n.* (Surnia noctua); — воробинка S. passerina, *Пол.*
Совісливий, *a.* s. Совістний.
Совість, *f.* Gewissen, *n.*
Совістити ся чим, woraus ein Gewissen sich machen.
Совістливий, *a.* s. Совістний, *Под.*
Совістливость, *f. Ос.* (61) VIII. 90. Gewissenhaftigkeit, Pünktlichkeit, *f.*
Совістний, *a.* gewissenhaft.
Совістність, -ости, *f. ВБ.* Gewissenhaftigkeit, *f.* менї совістно ich mache mir ein Gewissen daraus.
Совіт, *m. g.* -ту, *Me.* 242. Rath, *m.* Berathen, *n.* Berathschlagung, *f.* муж совіта *Кч.* Mann des Rathes, Rathgeber, *m.*; guter Rath; 2) Rathsversammlung, *f.*
Совітник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
Совітувати, *v. a.* rathen; — ся sich berathen, einen Rath halten; sich Raths erholen, *Ke.* I. 218.

Совíтчик, *m.* Rath, Berather, *m.*

Совіщувáти ся, sich berathen, *M.*

Совладáти, *v. n.* Oberhand gewinnen, obsiegen, *Макс.*

Совмá, *adv. Ф.* sich hindrängend, losgehend; stracks,gerade; 2)plötzlich(*Фр.*).

Сóвнути, *v. a. M.* schieben.

Совокýпність, -ости, *f.* s. Скýпність, *Пол.*

Совп, *m.* Art grosses Flechtwerk zum Fischfang auf reissenden Strömen.

Сóвпати ся, hinschreiten, *Ч.* II. 674.

Сóвпух, *m.* s. Сóпух.

Соврéменний, *a* gleichzeitig; modern, *Ш.*

Совтúра, *f. eigentl.* Псалтúра.

Совчáсний, *a.* gleichzeitig, *Шар.*

Совянкú, *pl.* s. Нíчниці.

Совя́тко, *n. dim.* Junge der Eule, *КУ.*

Сóвячий, *a.* Eulen-, eulenähnlich.

Сóглас, *m.* Zustimmung, *f. Др.*

Соглáсен, -сна, -сне, *a.* einverstanden, übereinstimmend, einwilligend, zufrieden.

Согласúти ся, womit übereinstimmen, einverstanden sein, einwilligen; den Vorschlag annehmen, *P.* I. 20.

Соглáска, *f.* Uebereinkommen, *n.* Einigkeit, *f.*

Соглáсний, *a.* s. Соглáсен.

Сóгра, *f. Сб.* I. 322. s. Гopá.

Согрішáти, согрішúти, *v. a.* sündigen, sich vergehen.

Согрíшний, *a.* sündig, *Зг.*

Содержáти, содéржувати, *v.a. Me.* 350. zusammenhalten, in Ordnung halten — господáрство; Unterhalt geben, erhalten. [*n. Под.*

Содержúмість, -ости, *f.* Gehalt,

Содéржка, *f.* -охайна reinliches Halten, *ОП.*

Сóдій, -ія, *m.* s. Нáтрій, *Пол.*

Содíйствіе, *n.* Mitwirkung, *f. Тор.*

Содóма, *f.* bibl. Stadt Sodom; 2) *grösste Verwüstung; Unwesen, *n.*

Содóмити, *v. a. Ко.* 196. Unfug treiben; lärmen.

Содрýг, *m. Лїр.* s. Друг. [den, *У.*

Содрýжний, *a.* freundlich verbun-

Сóдухи, *pl. Кч.* 168. d. i. Со дýхи прáведними скончавшу ся u. s. w. Anfangsworte des Begräbnisgesanges Панахúда, s. *v. a.* Tod, *m. B.*

Соедúнене, *n.* Verbindung, *f. Пол.*

Соединéний, *a.* verbunden, *Пол.*

Сожалївáти, сожалíти, *v. n.* mitleiden, Mitgefühl haben, *У.*

Сожéнний, *a.* s. Сяжнéвий.

Сожитие, *n.asl.К.*Zusammenleben,*n.*

Созвíдати когó, *КС.* (82) VIII. 268. jmdn besuchen. [*Пол. СМ.*

Созвíздіе, *n.* Sternbild, Gestirn, *n.*

Созвýчний, *a. КУ.* zusammenstimmend, harmonisch. [Harmonie, *f.*

Созвýчність, -ости, *f.* Consonanz,

Создавáти, создáти, *v. a. asl.* bauen, aufbauen; schaffen, bilden, *Не.*

Создáтель, *m. К.* Schöpfer, *m.*

Созóн, *m.* Sozon. [III. 373.

I. Сой, *Dativ. pron.* = собí, *Гол.*

II. Сой, *m. У.* Geschlecht, *n.* Abkunft, *f.*

Сóйка, *f.* Eichelhäher, *m.* (Garrulus glandarius); — оріхівка Nusshäher, *m.* (Nucifraga coecothraustos).

Сойм, *m.* Landtag, *m.*

Сóйма, *f.* Versammlung, Schaar, *f.*

Соймáк, *m.* Landtagsabgeordneter, *m. T.* [Versammlungsort, *m. У.*

Сóймище, *n.* Ort der Berathung,

I. Сок, *m.* Saft, *m.* [chung führen.

II. Сок, *m.* † — вéсти e. Untersu-

Сокáвий, *a. B.* s. Сочúстий.

Сокáтний, *a.*s. Сокóтний,(*Фр.*) vor dem man sich hüten muss.

Сокúра, *f.* Axt, Hacke, *f.*

Сокирúще, *n.* s. Топорúско.

Сокúрка, *f. dim.* s. Сокúра; 2) *pl.* сокиркú, Feldrittersporn, *m.* (Delphinium consolida), *B.*

Сокúрник, *m.* Zimmermann, *m.*

Сокирня́, *f.* Art Vorrichtung am Pfluge zur Aufnahme der Axt.

Соківнúця, *f. АД.* I. 27. Falknerei, *f.* Falkenkäfig, *m.* der Ort wo die zahmen Falken eingeschlossen sind.

Сóкіл, *gen.* -óла, *m.* Falke, *m.* (Falco); **poët. plur.* сокóли = óчи, Augen, *pl. У.*

Сокíлка, *f. D. c.* 171. Weibchen eines Falken, *n.*

Сокíльний, *a.*s. Сокóлин, *Ч.* V. 842.

Сокíлок, *m. Ф.* s. Сокóлик.

Соковáтий, *a. Не.* saftig.

Соковúк, *m.* Mon. März, *Mi.* II. 250.

Соковúтий, *a.* saftig, saftreich, *Не.*

Сокóлець, -лця, *m. Ог.* s. d. f.

Сокóлик, *m.* junger Falke.

Сокóлин, сокóлиний, *a.* zum Falken geh., des Falken. [schwärmen, *Ф.*

Сокóлити, *v. n.* als Falke frei

Соколи́ха, *f.* Weibchen des Falken.

Соколи́ця, *f.* *Гол.* III. 438. s. d. v.

Сокóлко, *m.* s. Сокóлик.

Сокóльник, *m.* Falkenier, Falkenmeister, Falkner, *m.* [kenjagd,-beize,*f.*

Сокольни́цтво, *n.* Falknerei, Fal-

Соколóвий, *a.* Falken-.

Сокóлочок, *m. dim.* s. Сóкіл.

Сóкор, *m.* сокóра, сокóрина, *f.* Schwarzpappel, *m.* (Populus nigra), *B.*

Сокотáч, *m. B.* Wärter, *m.*

Сокоти́ти, (-кочý, -ти́ш), *v. a.* hüten; *v. n.* u. — ся sich hüten, sich in Acht nehmen. [ten soll (*Фр.*).

Сокóтний, *a.* dessen man sich hü-

Сокóтно, *adv.* vorsichtig, *У.*

Сокрóвище, *n.* † *Кв.* Reichthum, Schatz, *m.*

Сокруши́на, *f.* *Ч.* V. 708. Art Pflze.

Сокруши́ти, (-áти), *v. a.* zerbrechen, zetrümmern, zerschmettern; bezwingen, zu Boden werfen; ängstigen; — ся zerbrechen, entzweigehen, scheitern; sich grämen, Reue empfinden.

Сокти́ці, *pl.* Burseraceae, *B.*

Сокті́ти, *v. n.* tropfenweise ausfliessen, tröpfeln, *B.*

Солдáт, *m. gr.* Soldat, *m.* *Кв.*

Соле-со! *int.* da schau!

Солёвáр, *m.* Hallor, *m.* *Пар.*

Сóлене, *n.* das Salzen.

Солерóд, *m.* Salzbildner, *m.*

Солéць, *m.* *Пс.* Natrum, *n.* Soda, *f.*

Сóлза, *f.* *Гол.* III. 432. s. Слёзá.

Соли́ти, *v. a.* salzen.

Сóлище, *n.* Stelle wo dem Vieh Salz gereicht wird, *Ф.* вівці на — збігáют ся.

Солíвка, *f.* Salzfass, *n.* Salzbütte, *f.*

Солíмка, *f. dim.* s. Солóма.

Солíмонька, *f.* (-лом-), *dim.* s. Солóма. [Edelstein.

Солітéр, *m.* s. Ціпя́к; 2) einfacher

Сольни́ця, *f.* *Ч.* IV. 379. s. Сіль.

Соловей, (-ій), соловéйко, *m.* Nachtigall, *f.* (Lusciola luscinia). [Nachtigall.

Соловéйчин, *a.* Nachtigallen-, der

Солови́н, *a.* der Nachtigall, s. d. v.

Соловíє, *n.* *Ф.* s. Соловíй.

Соловíй, *m.* s. Соловéй.

Солонíйний, *a.* wie eine Nachtigall; по — ному *Не.* wie eine Nachtigall.

Соловíти, *v.n.* *Ко.* 39.s. Посоловíти.

I. Сóлод, *m.* Malz, *m.* [grind, *m.*

II. Сóлоди, (шóлуди), *pl.* *B.* Kopf-

Сóлодь, *f.* Süsse, Süssigkeit, *f.*

Солоди́ти, (-джу,-ди́ш), *v.a.* süssen.

Солóдї́й, *adv. comp.* *Ме.* 127 = Солóдше.

Солодкáвий, *a.* süsslich. [keit, *f.*

Солодкáвість, -ости, *f.* Süsslich-

Солóдкий, *a.* süss. [sigkeit, *f.*

Солóдкість, -ости, *f.* Süsse, Süs-

Солодковóдні, *pl.* Süsswasserpolypen, *pl.* (Hydrae).

Солодкоголóсий, *a.* süssklingend, mit süsser Stimme, *К.*

Солодкомéдний, *a.* honigsüss, *К.*

Солодкомóвство, *n.* süsses Reden.

Солодкословний, *a.* mit süsser Sprache, *B.*

Солоднéча, *f.* s. Солодкість, *Пс.*

Солóдний, *a.* *B.* Malz-.

Солодни́к, *m.* Wolliges Honiggras, od. Pferdegras, *n.* (Holcus lanatus).

Солодóвни́к, *m* Malzbereiter, Malzer, *m.*

Солодовня́, *f.* Malzdarre, *f.*

Сóлодость *f.* *Ф.* Süssigkeit, *f.* [korn.

Солодýха, *f.* s. Квáша, (aus Heide-

Солодю́сїнький, *a. dim.* süssest.

Солодя́тко, *n.* Liebkosungswort: meine süsse Wonne.

Солóква, *f.* Sumpf, *m.*

Солокíя, *f.* Nbfl. des Буг.

Солóма, *f.* Stroh, *n.*

Соломáха, *f.* s. Саламáха.

Солóмин, *m.* ein grosser Korb aus Stroh od. Binsen geflochten zum Aufbewahren von Getreide, *Зак.*

Сольоми́р содíчник, Salzkraut, *n.* (Salsola Kali).

Солóмиця, *f.* s. Отáвиця.

Солóмка, *f.* Waldschnepfe, *f.*

Соломня́к, *m.* Strohblume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).

Соломорíзка, *f.* Häckselmaschine, *f.*

Соломя́ний, *a.* aus Stroh, Stroh-, strohern. [Strohsack, *m.* *B.*

Солóмяник, *m.* Strohkorb, *m.*; 2)

Соломя́ничок, *m. dim.* s. d. v.

Соломя́нка, *f.* s. Соломя́ник, Strohkorb; Strohsack; Strohhut, *m.*; 2) Stroh-

blume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
Соломястий, *a.* strohig.
Солоненький, *a.* gesalzen.
Солонець, -нця, *m.* Salzstein, *m.*; 2) Ort mit Salzquellen; 3) *Не. Пр.* XI. 1. 117. Art Pflze.
Солоний, *a.* salzig, gesalzen.
Солонина, *f.* (*d.* -инка), Speck, *m.*
Солониця, *f.* s. d. *f.* *Зак.*
Солонище, *n.* *Н.* 272. Salzquelle, *f.*
Солонка, солянка, *f.* Salzquelle, *f.*
Солонцювати, *v. a.* рибою *М+Б.* 193. naschen an etw.
Солончак, *m.* Salzwüste, *f.* [(ґрунт).
Солончаковий, *a.* salzhältig
Солопити, *v. a.* s. Висолопити.
Солопій, *m.* Salomon.
Солот, *m.* *Wgr.* IX. s. Блазен.
Солотва, *f.* Mineral-Salzwasser, *n* *Гн.* 40. [Name e. Stadt in Galizien.
Солотвина, *f.* Salzlache, *f.* *В.*; 2)
Солотити, (-лочу, -тиш), *v. a.* die Haut abstreifen, schinden, (*Фр.*).
Солотрук, *m.* runder Stein zum Reiben des Steinsalzes.
Солоха, *f.* Salomonia, Salomea.
Солп, *m.* grosses Flechtwerk zum Fischfange (anf reissenden Strömen) ver wendet.
Солта, *f.* Schlacke, *f.* *Пар.*
Солуд, *m.* Schorf, Grind, *m. pl.* солуди = Пархи, s. Солод II.
Солудивий, *a.* schorfig, aussätzig.
Соляний, *a.* Salz, -на кислота, Salzsäure, *f.* -глинка, Salzthon, *m.*
Солянка, *f.* *Р.* I. 34. Salzfass, *n.*
Солярка, *f.* Salzbottich, *n.*
Солярня, *f.* Salzsiederei, *f.*
Сом, *m.* сома, *f.* *Зап.* *В.* I. 44. s. Сум (риба), Wels, *m.*
Сомарь, (-ар), *m.* *dim.* сомаря, *n.* *ung.* Esel, *m.* *Гол.* III. 416.
Сьомий, *num.* s. Сємий.
Сомина, *f.* Welsfleisch, *n.*
Сомиряти, *v. a.* *Зап.* *В.* 23. s. Смиряти, *Пр.* II. 211.
Сомко, *m.* s. Самійло. [*Пар.*
Сомнющий, *a.* ungewiss, unsicher,
Сомоші, *pl.* Zapfen, auf denen die Decke des Kastens sich dreht etc.
Сомпель. -пля, *m.* Zapfen, *m.* (bes. Eiszapfen); Rotz, *m.*
Сомплавий, *a.* rotzig.
Сомплати, *v. n.* weinen (v. Kindern), *Фр.*
I. Сон, *gen.* сну, *m.* Schlaf; Traum, *m.*
II. Сон, *gen.* сона, *m.* s. Сум II), *В.*
III. Сон праліска, *В.* grosse Küchen- od. Kuchschelle, *f.* violettes Windröschen, (Anemone pulsatilla).
Соненько, *n.* s. d. f. 1).
Сонечко, *n. dim.* s. Сонце die liebe Sonne; 2) Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinela), *В.*
Сонечниця, *f.* Sonnenschuss, Sonnenkoller, *m.* *Пар.*
Сонїнка, *f.* Sonnenröschen, *n.* (Helianthemum).
Сонїчний, *a.* Sonnen, sonnig; — путь, Sonnenbahn, Ekliptik, *f.* — мікроскоп, Sonnenmikroskop, Bildmikroskop, *n.*
Сонїчник, (-їшн-), пятнобокий, *m.* Sonnenfisch, *m.* (Zeus faber); 2) Sonnenblume, *f.* (Helianthus annuus); 3) Sonnenschirm, *m.* *Пар.*
Сонїшниця, *f.* *gew. pl.* *Зап.* II. 391. Magenkrampf, *m.*
Сонка, *f.* *Бах.* Schläfe, *f.*
Сонко, *m.* Gott des Schlafes, *Гол.* III. 456; 2) *dim.* s. Сон I.
Сонько, *m.* *Ко.* 169. Schläfer, Siebenschläfer, *m.*; 2) *dim.* s. Сон I.
Соньки-дрімки, *pl.* *Ме.* Schlaf u. Schlummer, *m.*
Сонливий, *a.* schläfrig.
Сонливиця, *f. pl.* -виції, Schlafsucht, Schläfrigkeit, *f.*
Сонний, *a.* schlafend; schläfrig; Traum-, im Traume geschehend, im Schlafe; сонна блур Alraun, *m.*; *langsam.
Сонниця, *f.* *Ч.* IV. 408. s. Суниця.
Сонність, -ости, *f.* Schlafsucht, Schläfrigkeit, *f.*
Сонце, -ця, *n.* Sonne, *f.*; Sonnenaufgang, *m.*; Sonnenschein, *m.*; сонце, до сонця, а) sonniger Platz, Ort an der Sonne; б) до сонця vor dem Sonnenaufgang; разом из сонцем mit dem Sonnenaufgang; 2) сонце, сонечко, *n.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *В.*
Сонцевий, *a.* der Sonne, Sonnen-.
Сонції, *pl.* s. Сонявшниця.
Сонціїв, *a.* Sonnen-.
Соньчик, *m.* *dim.* s. Сон.
Сончовий, *a.* -і чоботи, *Ч.* V. 65,

Сбня, *f.* s. Попілйця.
Сонях, *m.* *Кн.* *Гал.* I. 23.
Соня́чий, *a.* schläfrig.
Сбняшний, *a.* s. Сбаїчний.
Сбняшник, *m.* s. Сбнїчник.
Сбняшниця, *f.* *pl.* -цї, Magenschmerz, *m.* Magenbeschwerde, *f.*
Сбняшничина, *f.* Stengeł der Sonnenblume, *ГБ.* [förmigkeit, *f.*
Сообрáзність, -ости, *f.* *Гол.* Gleich-
Соорудйти, *v. a.* *Пр.* II. 223 an-,
Соп, *m.* s. Сбпух. [verschaffen.
Сопáч, *m.* Percarina Demidoffii, *B.*
Сопівка, *f.* s. Сопілка.
Сопій, сопу́н, *m.* Schnaufer, *m.*
Сопілка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, Flöte, *f.*; 2) Schienbeim, *n.*
Сопілковéць, -вця́, *m.* Orgelkoralle, *f.* (Tubipora), *B.*
Сопільник, (-ілн-), *m.* Flötenspieler, Leichenspieler, *m.* *К.*; 2) Pfeifenfisch, *m.* (Fistularia).
Сопілочка, *f.* *dim.* s. Сопілка.
Сбпіт, *gen.* -поту, *m.* Schnarchen, Geröchel, *n.* [schnarchen.
Сопіти, *v. n.* schnauben, schnaufen,
Сбплавий, *a.* rotzig, *B.*
Соплёвáтий, *a.* tropfsteinartig, *Пол.*
Соплйвий, *a.* *Не.* rotzig.
Сбплї, *pl.* s. d. f. 2) *Зак.*
Сопля́к, *m.* Eiszapfen, Eiszacken, *m.*; 2) під нбсом — Rotz, *m.* *Не.*
Сопотїти, *v. n.* schnauben.
Сопочйти, *v. n.* *М.* III. 62. s. Супочйти.
Сопрін, *m.* Sophronius.
Сопротивéньство, *n.* Widerwärtigkeit, *f.* *Гол.* [*f.* Gemahlin, *f.*
Сопру́г, *m.* Gemahl, *m.* сопру́га,
Сопря́жник, *m.* der mit einem anderen Ochsen & zusammenspannt.
Сопти́, *v. n.* s. Сопіти, *Зак.*
Сопу́н, *m* s. Сопій, der stark schnaubt. *B.*; 2) *Н.* 297. in d. Räthsel: Nase, *f.*
Сопу́тник, *m.* Gefährte, Reisegefährte, *m.* *Ч.* II. 333. *Ш.* I. 370.
Сбпух, *m.* сбпуха, *f.* Dunst, Qualm, *m.* *B.* *Не.* *Н.* 259. [*f.* *Зак.*
Сопу́ха, *f.* Russ, *m*; 2) Rauchwolke,
Соривáти, *v. a.* s. Зривáти.
Сьбрити ся, *Ал.* s. Сéрдити ся.
Сьбрка, *f.* *Ал.*
Сорбдний, *a.* *Гол.* verwandt.
Сорозмірний, *a.* verhältnissmässig, proportional; mit Ebenmass; *adv.* -но — —.
Сброк, *num.* vierzig.
Сорбка, *f.* Elster, *f.* (Corvus Pica); 2) *Га.* I. 139. e. Art Osternspiel.
Соркáля, *f.* Name e. gescheckten, getupften Henne. [farbig.
Сорокáтий, *a.* buntscheckig, bunt-
Сорокáч, *m.* Würger, *m.* (Lanius), *B.*; 2) scheckiges Pferd, Schecke, *m.*; 3) * хтось відміняв менé на сорокачá bin unwohl, unpässlich geworden.
Сороківка, *f.* s.d. *f.*; 2) s. Сороковá бчка. [schenstück.
Сорокбвець, -івця́, *m.* ein 40 Gro-
Сороковйй, *a.* der (die, das) vierzigste; сороковá бчка Fass, das vierzig Eimer enthält.
Сорокбвини, *pl.* s. Сорочйни.
Сороколїтний, *a.* vierzigjährig.
Сороколю́б, *m.* * grosser Weiberfreund.
Сорокопу́д, -пу́ш, *m.* s Сорокáч 1) *B.*
Сорокоу́з, *m.* *B.* s. Сорокáч 1).
Сорокоу́ст, *m.* *gew.* *pl.* -и, das 40-tägige Gebet, Gottesdienst für die Seele eines Verstorbenen.
Сороку́ш, *m.* *B.* s. Сорокáч 1).
Сбром, *m.* Schande, Schmach, Unehre, *f.*
Сорбмати ся, s. Сорбмити ся.
Соромйтель, *m.* der die Beschämung herbeiführt, *ВБ.*
Сорбмити, *v. a.* beschämen, schamroth machen; — ся sich schämen, schamroth werden.
Сорбмиця, *f.* Schambein, *n.*
Соромíжливий, *a.* *Ф.* s. Стидлйвий.
Соромітний, *a.* verschämt; 2) zottenhaft, garstig, *Ш.* II. 162. [*Cm.*
Соромíцкий, *a.* s. Соромнйцкий,
Соромлйвий, *a.* Scham-, schamhaft, schüchtern. [Schamhaftigkeit, *f.*
Соромлйвість, -ости, *f.* Scham,
Соромля́жий, *a.* schamhaft, verschämt, schüchtern; sittsam, *М.*
Сбромний, *a.* schändlich, schmählich, unehrlich, obscoen.
Соромнйцкий, *a.* entehrend, schmachvoll, schmählich, *А. Г.* 159.
Сорбмниця йста, *f.* Satanspilz, Blutpilz, Hexenschwamm, *m.* (Boletus sanguineus), *Вол.*

Соромність, -ости, *f.* Unehrlichkeit, *f.* s. Сором. [*Зап.* II. 590.
Соромота, *f.* Scham, Schmach, *f.*
Соромяжливий, (-язл-), *a.* s. Соромливий; *adv.* -во, verschämt.
Соромязний, *a.* s. Соромний.
Сорохман, *m.* Bengel, Schreihals, *m.* (*Фр.*); 2) s. Сїрома.
Сорохтувати, *v. a.* коло чогось wobei fleissig sich anstrengen, etw. besorgen.
Сороча, *g.* -ати, *n.* Elsterchen, *n.*
Сорочачий, *a.* von der Elster.
Сорочення, *g.* -яти, *n. dim.* Hemdchen, *n. Ш.* II. 223.
Сорочин, *a.* der Elster.
Сорочина.(-оччина), *f* s.Сорочення.
Сорочини, *pl.* s. Сороковини.
Сорочка, *f.* (*dim.* сорочечка, сороччина, *f.*), Hemd, *n.*
Сорочя, -яти, *n.* kleine Elster.
Сортовний, *a.* Ordnungssinn habend. [tieren.
Сортувати, *v. a.* sortieren, assor-
Сосьвітний, *a. МШ.* der ganzen Welt, der g. Menschheit.
Соска, *f.* Zulp, *m. К. Под.*
Соскучити ся, *Ч.* V. 750. s. Забанувати. [nen, schwinden.
Сослизнути ся, in nichts zerrin-
Сосна, *f.* Kiefer, *m.*
Сосник, *m.* Föhrenwald, *m.*
Соснина, *f.* Fichtenholz, *n*; 2) Föhrenwald, Fichtenwald, *m.*
Сосниця янтарова, *f.* Bernsteinbaum, *m.* (Pinites succinifer).
Сосновець, *gen.* -івця, *m.* Grosser, brauner Kiefern-Rüsselkäfer, *m.* (Hylobius Pini), *B.*
Сосновка, *f.* Kiefernspinner, *m.* (Gastropacha Pini); 2) Föhreneule, *f.* (Trachea Piniperda), *B.*
Сосняк, *m.* Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo Pini), *B.*; 2) Art Pilz.
Сосок, -ска, *m.* Brustwarze, Zitze, *f. К. pl.* -ки, Brüste, *pl.*
Сосонка, *f. dim.* s. Сосна; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum silvestre), *B.* -тївичка, Acker-Schafthalm, *m.* (E. arvense); сосонки, *pl.* Schafthalme, Zapfenfarne, *pl.* (Equisetaceae).
Сосоночка. *f.dim.*s.Сосонка, Сосна.
Сосполене, *n. Гуш.* Суспільність.
Соспол ительний, *a. Гуш.* s. Суспільний.
Сосредоточний, *a.* concentrisch.
Составець, -вця, *m. dim.* s. Сустав.
Составити, -вляти, *v. a.* zusammenstellen, herstellen, bilden.
Составник, *m.* Bestandtheil, Gemengtheil, *m. Пол.*
Сострадати, *v. n.* mitleiden, *К.*
Состройти, *v. a. Ч.* V. 113. s. Постройти; *Ч.* II. 267. bereiten, zustande bringen.
Соструг, *m.Мог.* s. Струг (Schaber).
Сосуля, *f. Ч.* I. 1, 32.
Сот, *gen.* -та, *m.* Honigfladen, *m.*
Сотати, *v. a.* s. Мотати; — ся, *Не.* sich abwickeln; 2) herum-, vorschweben; 3) sich herumbalgen, *Фр.*
Сотвір, -вору, *m.* Geschöpf, *n. Пар.*
Сотворене, *n.* Schöpfung, *f.*
Сотворитель, *m.* Schöpfer, *m.*
Сотворити, *v. a.* erschaffen.
Сотворіне, *n.* Geschöpf, *n.*
Сотенька, *f.dim.* s. Сотка, *А-Г.* 156.
Сотенний, *a.* zur Сотня geh.
Сотенство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.* eines Сотник, *Ке.* II. 52. [mal, *ВБ.К.*
Сотеро, *num.* hundertfach, hundert-
Сотець, -тця, *m. Ф.* s. d. f.
Сотка, *f.* ein Hundert.
Сотковий, *a. Т.* s. Сотний.
Сотнар, *m.* Centner, *m.*
Сотнаровий, *a.* Centner-.
Сотний, сотий, *a.* der (die, das) hundertste.
Сотник, *m.* Anführer einer Abtheilung von hundert Mann (im Kosakenheere).
Сотниківна, *f.* Tochter des Сотник.
Сотникова, *f.* Gattin des Сотник.
Сотницкий, *a.* des Сотник.
Сотниця, *f.* $1/_{100}$ Theil, *Пс.*; 2) Wachsschabe, *m.* (Galleria), *B.*
Сотниченко, *m.* Sohn des Сотник.
Сотничиха, *f.* s. Сотникова.
Сотня, *f.* eine Abtheilung von hundert Mann.
Сотняга, *f. aug.* s. Сотка, *Кч.* 26.
Сотоніти, *v. n. ТР.* 31. dämmern, ergrauen. [nisch, *Пар.*
Сотонський, *a.* teuflisch, dämo-
Сотрудник, *m.* Cooperator, Colaborator, *m.*

Сотський, *m.* Aufseher über 100 Bauern; Wächter welcher die Aufsicht über 100 Bauernhäuser hat.

Сотуга, *f.* Jahresring am Baum; 2) Fassdaube, *f.*; 3) *pl.* сотуги. Luftlöcher, -röhren, das Gebläse, (*Ф.*).

Сотце, *n.* s. Сотка, 100 Stück.

Соузник, *m.* Mitgefangener, Gefängnisgefährte, *f.* *Ш.* I. 217.

I. Софа, Софка, *f.* Sophie.

II. Софа, *dim.* софка, *f.* Sopha, *n.*

Соферяти, *v. a.* кого jmdn gern haben, lieben.

Софівка, *f.* Schienbein, *n.* (tibia), *B.*

I. Софія, *f.* Sophie.

II. Софія, *f.* Kreuzotter, *m.* (Pelias berus L.), *B.*

Софолї, *pl.* §. Füsse, *pl.*

Софрон, *m.* Sophronius.

Соха, *f.* Gabelholz, *n.* Gabelstange, *f.* Hakenpflug, *m*; *gew. pl.* Pfeiler, *m.*

Сохар, *m.* Hängegestell des Flössers auf dem Floss (*Фр.*); *pl.* сохарі, Geweihsprossen, Gestelle zum Trocknen &.

Сохваляти, *v.a.*s.Величати,*К.*I.31.

Сохнути, (схнути), *v. n.* trocknen, trocken werden, dürr werden; mager werden, abzehren.

Сохрана, *f.* *Под.* Erhaltung, Bewahrung, Conservierung, *f.*

Сохранити, сохраняти, *v. a.* bewahren, verhüten, hüten.

Сохранний, *a.* behutsam; sorgfältig.

Сохранно, *adv.* gut, ängstlich bewahrend,heilig,*Мог.*;sorgfältig.

Сохрон, *m.* *W.* Schutz, *m.* Zufluchtstätte, *f.*

Сохтач, *m.* Geck, Stutzer, *m.*

Сохтовати, *v.n.* sich beeilen,schnell etw. machen, *B.*

Сохтовний, *a.* *Зг.* passend; 2) *Пар.* bewandert.

Социологія, *f.* *К.* Sociologie, *f.*

Соцький, *m.* s. Сотський

Сочева, *f.* *Гн.* 61. s. d. f.

Сочевиця, *f.* Saatlinse, *f.* (Ervum lens).

Сочень, *g.* сочня, *m.* Saftfaden, *m.* (paraphysis).

Сочивонька, *f. dim.* s. Сочевиця.

Сочинник, *m.* Coëfficient, *m.*

Сочистий, *a.* saftig.

I. Сочити, *v.a.* *Га.* II. 56. aufhetzen, Zwist u. Hader wieder hineinbringen.

II. Сочити ся, *Ч.* III. 178. sickern.

Сочка, *f.* Linse, *f.* (lens crystallina), *B.* *Пол.*

Сочний, *a.* saftig, *Фр.*

Сочничок, -чка, *m. dim.* *АД.* I. 53. e. Bestandtheil der Соха.

Сочнї, *pl.* Gutti Gewächse, *pl.* (Guttiferae).

Сочок, -чку, *m. dim.* s. Сок.

Сошки, *pl.* Dreifuss, *m.* *Зак.*

Сошник, *m.* s. Леміш. *АД.* I. 53.

Сощепити ся, *Ч.* V. 713. sich zusammenheften.

Сожжанин, *m.* *К.* Verbündete, Alliirte, *m.*

Союз, *m.* Bund, *m.* Verbindung, *f.* Verein, *m.*

Союзити, *v n.* *Сн.* 124. verbunden sein, verbündet sein.

Союзний, *a.* verbündet.

Союзник, *m.* Verbündete, Alliant, *m.*

Соя, *f.* Eichelbäher, *m.* (Corvus glandarius), *B.*

Сояшний, *a* s. Сонїчний; *adv.* сояшно, sonnig.

Сояшницї, *pl.* *Ч.* I. 1, 114. Sonnenstich, *m.* (?)

Спад, *m.* (üppiger, reicher, voller) Fall, Niederfall, *m.* *Cm.*

Спадь, *f.* Honigthau, *m.*; 2) * unerwartete Durchsuchung, (*Фр.*).

Спадати, спадувати, спасти, *v a.* abfallen, herunterfallen; fallen, sinken (vom Preise); — з лиця, з тїла, im Gesichte einfallen, am Leibe verfallen; — з голосу, die Stimme verlieren; — в лад, s. Йти в лад, до ладу; спадає думка кому jmd kommt auf den Gedanken,*ОП.*; 2)*impers.*спадає менї по вітцї mir kommt eine Erbschaft zu,(*Фр.*).

Спадень, -дня, *m.* Westen, *m.* *Пар.*

Спадина, *f.* *К.* Abfall, Wasserfall, *m.* Stufe, *f.*

Спадистий, *a.* abschüssig, steil, берiг &; 2) — кінь ein Pferd das viel frisst und dennoch mager ist, *B.*

Спадисто, *adv.* abschüssig, steil.

Спадківщина, *f.* s. Спадщина.

Спадковий, *a.* *К* erblich.

Спадкодавець, -вця, *m.* Erblasser, *m.* *T.*

Спадок, -дку, *m.* Fallen, Senken des Wassers (води), *n.*; воробочику спадку, спадку! Zuruf in der Гаївка, *Га.* I. 123; 2) Erbverlassenschaft, *f.* Nachlass, *m.* Erbe, *n.* спадком лишити комусь щось, *Ваг.* als Erbe zurücklassen, vermachen, s. Спадщина.

Спадочний, *a.* lothrecht, vertical.

Спадщина, *f.* Nachlass, *m.* Erbschaft, *f.*

Спав, *m.* = злість.

Спа́йка, f. +Б. Bindemittel, Band, n. Kitt, m.; 2) Löthstelle, f.

Спа́костити, v. a. arg zurichten, beschädigen, verletzen, К.

Спаль, f. ausgebrannter Waldstrich zum Zwecke des Getreideanbaues, Б.; 2) Heizung, f. Brennmaterial, n.

Спалазува́ти, v. n. ermüden.

Спалахкоті́ти, спалахну́ти, v. n. aufflackern (v. der Flamme).

Спалени́на, f. Anbrennen, n. (der Speisen beim Kochen); Angebranntes, n.

Спали́ти, v. a. verbrennen, sengen.

Спали́ще, n Feuerstätte, f. Ackerland auf ausgebranntem Waldstrich.

Спалї́нни́к, m. Brandleger, Brandstifter, m. [mer, n.

Спа́льня, f. Schlafkammer, f. ·zim-

Спамята́ти, спамя́тувати, v. a. s. Памята́ти; 2) — кого́, beruhigen; — ся s. Памята́ти ся, sich beruhigen.

Спанї́лий, a. s. Спано́шений.

Спанї́лість, -ости, f. Herrlichkeit, f. Ст. [den, Зг. s. d. f.

Спанї́ти, v. n. vornehmer Herr wer-

Спано́шити, v. a. reich, vornehm, zum grossen Herrn machen; — ся, vornehm, reich werden, ein grosser Herr werden; спано́шений, a. reich, vornehm, zum grossen Herrn geworden, Parvenü.

Спантели́чити, v. a. кого́ jmdn aus dem rechten Wege schlagen, verführen, Кч. 138.

Спаплюжити, v. a. arg beschimpfen.

Спар, m. s. Садно́, Б. [brühen, f.

Спарени́на, f. Wunde vom Ver-

Спа́рити, v. a. verbrennen, verbrühen; — ся sich —.

I. Спа́рний, a. Б. schwül, heiss; adv. спа́рно, schwül.

II. Спарни́й, a. Ст. harmonisch.

Спаровля́ти, v. a. Ме. 416. kaufen, verschaffen.

Спарто́лити, v. a. leidlich zustande bringen, flicken; verhudeln.

Спарубо́чити, v. a. вік Зг. als Па́рубок verleben. [sich —, С. I. 218.

Спарува́ти, v. a. paaren; — ся

Спарши́віти, v. n. räudig werden.

Спари́ти, v. a. Ст. hoch heben.

Спас, m. s. Спаси́тель; 2) Fest der Verklärung Christi, s. Преображе́ние Христа́ Спа́са. [Saat, Viehschaden, m.

Спась, f. abgeweideter Strich, -te

Спасе́ние, n. Heil, n. Wohlfahrt, f.

Спасе́нний, a. heilbringend; selig, — путь der Weg des Heils.

Спасе́нник, m. der sich retten will, Др. der selig, erlöst werden soll, der nach Seelenheil trachtet, К.

Спаси́бі, (-бір), спаси́бу, Ос. (61) III. 18. int. Gott sei Dank! vergelt's Gott! спаси́бі-Бо́гови, P. I. 4. id; за спаси́бір für eine leere Vertröstung, für umsonst, С. II. 195.

Спаси́тель, m. Retter, Erlöser; Heiland, m; -ка, f. -in, f. [erspriesslich.

Спаси́тельний, a. s. Спасе́нний;

Спаси́тельність, -ости, f. Erspriesslichkeit, f.

Спасі́бкати, v. a. danken, Мі. II. 474.

Спасі́вка, f. Fasten vor Mariä Himmelfahrt; 2) спасівки́ pl. (грушки́) frühe Birnen um die Zeit des h. Спас d. i. des Festes der Verklärung Christi.

Спасі́вський, a. um die Zeit des Festes Спас (w. s.).

Спасї́не, n. Wohlfahrt, f. Пар.

Спасї́нячко, n. dim. s. d. v.

Спаску́дити, v. a. beschmutzen, verunreinigen; verhunzen.

Спа́сне́, (-сьне), gen. спасно́го, n. Hutgeld, Weidegeld, n. Не.

Спасни́й, (-сьн-), a. fett, gemästet.

I. Спа́сти, v. a. s. Спада́ти.

II. Спа́сти, спаса́ти, v. a. abweiden.

III. Спасти́, спаса́ти, v. a. erlösen, retten.

Спасува́ти, v. a. § spassen.

Спа́ти, (сплю, спиш), v. n. schlafen.

Спа́тлати, v. a. in Büschel zusammenschlagen.

Спа́тоньки, -очки, dim. v. n. s. Спа́ти.

Спаха́ти, v. a. das Feld bestellen.

Спа́хнути, (спа́хувати, М. II. 94.) v. n. auflodern, aufflammen, Не.; 2) auffahren (im Zorn); verpuffen, М. II. 82; румяне́ць густи́й — на ли́чку, überfliegen, s. Спалахну́ти.

Спа́чити ся, sich werfen, krumm werden, krummlaufen (wie nasse od. feuchte Bretter von der Sonne od. der Ofenhitze).

Спаш, m. Weideland, n. (üppige) Weide, f. Кч. 374; 2) Feldschaden, m.

*

(dh Abweiden) *С.* II. 173.; 3) *Н.* 79. Falle, Schlinge, *f.* [Змарніти.
Спашіти, спашувáти, *v. n.* s.
Спаю́н, *m.* Collodium, *n.*
Спаяти, *v. a.* verbinden; — ся, *К.* sich vereinigen, s. verbinden.
Спая́ч, *m.* Löther, *m.* *Пар.*
Спевни́ти, *v. a.* sicher, positiv stellen, *Т.* — слóво erfüllen, *Ст.*
Спéка, *f.* Hitze, *f.* [когóсь. чогóсь.
Спéкати ся, los werden, abfertigen,
Спеколя́т, *m.* Unmensch, Tyrann, *m.* -я́тка, *f.* Tyrannin, *f.* *Пар.*
Спеколя́тський, *a.* tyrannisch, *Пар.*
Спеколя́цтво, *n.* Tyrannei, *f.* *Пар.*
Спекотня́, *f.* s. Спéка.
Спекти́, *v. a.* s. Спечи́.
Спектрáльний, *a.* Spectral-, -а аналіза Spectraluntersuchung, *f.*
Спеленáти, *v. a.* umwickeln, umhüllen, bedecken, *Кн.*
Спенз, *m.* Helleborus?
Спеник, *m.* Zunge in der Schnalle.
Спéрва, *adv.* *Кв.* I. 85. allererst, noch gleich anfangs. [zuvörderst.
Спервонáперву, *adv.* voralleerst,
Спéрву, *adv.* anfangs, von Anfang, *М.*
Спереджáти, *v. a.* *Ме.* 57. s. Випередя́жувати. [vorkommen, *Гол.* I. 313.
Спереди́ти, *v. a.* когóсь jmdm zu-
Спережáти, *v. a.* (um die Wette) voranlaufen, Vorsprung gewinnen, ereilen.
Сперечáти, *v. a.* abrathen; verbieten; — ся einen Streit, e. Wortwechsel mit jmdm haben, führen.
Сперéчка, *f.* *Др.* s. Суперéчка.
Спермацет, *m.* Wallrath, *m.* (sperma ceti), *Пс.* [geschwulst, *f.*
Спéрте, *n.* Anlehnung, *f.*; 2) Wind-
Спéрти, сперáти, *v. a.* anlehnen, stemmen, stützen; 2) aufhalten, дух спéрло у нéго der Athem ist ihm ausgegangen, kann nicht mehr athmen; 3) — що auf etw. Beschlag legen, etw. in B. nehmen; 4) begünstigen; — ся sich anlehnen, stützen, sich drängen, sich zusammendrücken, -pressen, sich stopfen. [ursprünglich, erstlich.
Спершу́, *adv.* zuerst, anfänglich,
Спершу́нку, *adv.* s. d. v. (*Фр.*).
Спеси́вий, *a.* stolz, hochmüthig.
Спеси́вити ся до когó, jmdn stolz verschmähen, *ГБ.*

Специфі́чний, *a.* spezifisch.
Спéциял, *m.* Specialitaet, *f.* 2) Art Münze: Thaler, *m.* *Зак.* [trüben.
Спечали́ти, *v. a.* bekümmern, be-
Спечи́, *v. a.* s. Печи́.
Спéчний, *a.* -день, hitziger Tag; *adv.* спéчно, schwül, heiss.
Спещéний, *a.* *Ст.* verzärtelt.
Спивáти, *v. a.* wacker trinken, es sich schmecken lassen; — ся, спи́ти ся. sich betrinken, sich berauschen.
Спиж, *m.* Erz, *n.* [rathskammer, *f.*
Спижáрня, *f.* Speisekammer, Vor-
Спижóвий, *a.* ehern. [meln.
Спи́кати ся, sich häufen, sich sam-
Спилáти, *v. a.* schöpfen; 2) * flink, rasch, fleissig thun, gehen &. [тáнка.
Спилки́, *pl.* das Abgeschöpfte, s. Сметáнка.
Спильна, *adv.* fleissig.
Спин, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m*; Hindernis, *n.* без спи́ну ohne Einhalt; unbeanstandet.
Спи́на, *f.* Rücken, Rückgrat, *m.*
Спинáти, *v. a.* zusammenknöpfen, -heften, verbinden; 2) коня́ (острóгами), *pol.* spornen; — ся aufstreben, klettern, s. Пня́ти ся. [Helleborus (?).
Спиндз. спинз, полони́нський, *m.*
Спини́тель, *m.* Abhalter, *m.* *Пол.*
Спини́ти, спиня́ти, спи́нювати, *v. a.* aufhalten, zurückhalten, abhalten; bezähmen; — ся Halt machen, einhalten; 2) спини́ти ся на ди́бки = спяости ся на ди́бки (w. s.).
Спи́нка, *f.* *dim.* s. Спи́на; 2) Abwehr, *f.* Abhalten, *n.*
Спинкóвий, *a.* самé спинкóве пáньство, *М+Б.* 418?
Спи́нний, *a.* Rücken-; Schulter-.
Спи́нок, *gen.* спи́нку, *m.* Einhalt, *m.* Abwehr, *f.*
Спинтóчити, *v. a* *Ко.* 409. nieder-, eindrücken, schlagen, beugen.
Спи́нцювати ся, s. Спинáти ся.
Спи́нювати. *v. a.* s. Спини́ти.
Спиня́ка, *f.* *aug.* s. Спи́на.
Спиня́ти, *v. a.* aufhalten, hemmen, hindern; wehren; s. Спини́ти.
Спирáти, *v. a.* щось комý jmdm etw. streitig machen, absprechen, vorenthalten; verwehren, verbieten; — ся sich widersetzen, s. Спéрти.
Спирíт, *m.* Adept des Spiritualis-

mus, -ка, *f.* Adeptin d. S. *Не.*
Спирснути, *v. n.* abspringen.
I. Спис, *m.* Spiess, Speer, *m.* Lanze, *f.*
II. Спис, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.* Namensregister, *n.* Musterrolle, *f.*
Списа, *f.* s. Спис I.
Списати, спйсувати, *v. a.* niederschreiben, aufschreiben; verzeichen; abmalen, malen; — ся з ким про щось in Briefwechsel mit jmdm treten, *Кн.*; — ся з чим sich mit etw. od. dh etw. hervorthun, auszeichnen.
Спискати, *v. a. Н.* 64.
Спискбвий, *a.* in die (Militär-) Liste eingetragen, militärpflichtig, *К.*
Списне, *n. a.* s. ämtliche Pertractation nach jmds Tode; 2) Einschreibegebühr, *f.* [ger, -träger, *m. Ил.*
Списоббрець, *m.* Lanzenschwin-
Списоватий, *a.* lanzeltförmig.
Списовий, *a.* Lanzen-. [*Піс.*
Списопйдий, *a.* spitzig, zugespitzt,
Спйсок, *gen.* спйску, *m.* Abschrift, Copie; Skizze, *f. К.*; 2) s. Спис II.
Списоносний, *a.* speertragend, *Кл.*
Спйсувати, *v. a.* s. Списати.
Спйсувач, *m.* Conoipist, *m. Пар.*
Спйти, *v. a.* trinken, austrinken; — ся, s. Спивати ся, ganz besoffen sein.
Спиткувати, *v. a.* e. Versuch anstellen.
Спитлювати, *v. a.* s. Питлювати.
I. Спйток, *gen.* -тку, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.* [*m.* Zechen, *n.*
II. Спйток, *g.* -тку, *m. Н.*83. Trunk,
Спйтувати ся, *М.* versuchen.
Спихати, *v. a.* herab-, hinab-, herunter-, wegstossen.
Спйхнути, *v. n.* Спалахнути.
Спихбйка, (-бнька), *adv. Гол.* I. 325. s. Пйшно.
Спйця, *f. pl* -ції, s. Спрйха.
Спичакй, *pl.* junge Wurzeln des Schilfes.
Спйчка, *f. Кв.* I. 41. s. Шпйлька.
Спйшний, *a. Гол.* III. 721. *Ог.* 102. s. Пишний; *adv.* спйшна.
Спів-, *in Zusammensetzungen:* Mit-.
Спів, *g.* -пу. *m.* Gesang; Gesangsunterricht, *m.* [Muse, *f.*; 2) s. Спів, *Кн.*
Співа, *f. Ру.* Göttin des Gesanges,
Співак, *m.* Sänger, *m.*; 2) -рій, Sängerschwarm, Tütschwarm, *m.*; 3) Grasmücke, *f.* (Sylvia), *В.*
Співане, *n.* Singen, *n.* Gesang, *m.*
Співанка, *dim.* співанбчка, *f.* Lied, *n.* Gesang, *m.* [вучість.
Співанність, -ости, *f. ЛД.* s. Спі-
Співанчйна, *f.* ein geringes Lied.
Співачик, *m. dim.* s. Співак.
Співати, *v. a.* singen; тонко —, mit dünner, schwacher Stimme singen, * demüthig thun; 2) * stolz thun, einen stolzen Ton annehmen.
Співачйха, *f.* s. d. f.
Співачка, *f.* Sängerin, *f.*
Співвиноватий, *a.* mitschuldig.
Співвідомість, -ости, *f.* Mitwissen, *n.*
Співвладник, *m.* Mitregent, *m.*
Співпладнйцтво, *n.* Mitregentschaft, *f. Пар.*
Співвласник, *m.* Mitbesitzer, *m.*
Співволодар, *m.* Mitregent, *m. ОБ.*
Співворохббник, *m.* der Mitverschworene.
Співдїдич, *m.* Erbgenoss, Miterbe, *m.*
Співдїдйцтво, *m.* Erbgenossenschaft, *f.* [wirken, *Пар.*
Співдїлати, співдїяти, *v. a.* mit-
Співдїяне, *n.* Mitwirkung, *f. Пар.*
Співець, -вця, *m.* Sänger, *m.*
Співецький, *a.* des Sängers, liederreich, *ОП.*
Співжалїне, *n.* Mitleid, *n. Ил.*
Співзвук, *m. Д. гр.* Mitlaut, Consonant, *m.*
Співзнатель, *m.* Mitwisser, *m. Пар.*
Співистнбване, *n.* s. Співчасність, *Ил.*
Співка, *f.* Cantato, *f.* Lied, *n.* [bend.
Співливий, *a.* singend, gesanglie-
Співмешканець, -нця, *m.* Mitbewohner, Miteinwohner; Stubengenosse, *m.*
Співмірний, *a.* gemeinschaftliches Mass habend.
Співнаслїдник, *m.* Miterbe, *m.*
Співний, *a. Га.* I. 72. gesangkundig, -lustig, -reich.
Співнина, *f.* Gemeinschaft, *f.* gemeinschaftlicher Besitz, g. Nutzniessung, &.
Співобивач, *m.* Mitbürger, *m.*
Співонути, *v. a.* zu singen anfangen, *М.* [sanglustig, s. Співучий.
Співочий, *a. М.* I. 92. singend, ge-
Співочість, -чости, *f.* s. Співучість.

Співочка, *f.* пташка-, singend.
Співпору́чник,*m.*Mitbürge,*m.Пар.*
Співпосїда́тель,*m.*Mitbesitzer,*m.*
Співпросту́пник, *m.* Mitverbrecher, *m.* [-иця, *f.* -in, *f.*
Співробі́тник, *m.* Mitarbeiter, *m.*
Співря́дний, *a.* coordiniert.
Співря́дність, -сти, *f.* Coordination, *f.* *Ил.* [ner eines Dorfes, *m.*
Співселяни́н, *m.* *W.* Mitbewoh-
Співстрада́лець, -льця, *m.* Leidensgefährte, *m.* *Пар.* [*m.* *ОБ.*
Співтво́рець,-рця, *m.*Mitschöpfer,
Співу́нка, *f.* *B.* s. Співа́чка.
Співу́ченик, *m.* Mitschüler, *m.*
Співу́чий, *a.* singend, gesanglustig, gesangreich.
Співу́чість, -чости, *f.* Vorliebe für den Gesang, Sangeslust, *f.*
Співцїв, *a.* des Sängers. [zeitig.
Співча́сний, *a.* mitzeitig, gleich-
Співча́сник, *m.pl.* -ки, Mitwelt, *f.*
Співча́сність, -ности, *f.* Gleichzeitigkeit, Coëxistenz, *f.* *Ил.*
Співчи́нник, *m.* Coëfficient, *m.*
Співчуте́ *n.* Mitgefühl, *n.*
Співчу́ти, *v. a.* mitempfinden.
Спід, *gen.* спо́ду, *m.* das Untere, der Grund, Boden, *m.* Unterlage, *f.* на спо́дї, unten; 2) спід, у споду́ Erdschacht, Stollen, *m.*
Спі́дка *f.He.*197.Unterlage,*f* s.d.v.1).
Спідли́ти, *v. a.* *K.* entwürdigen, erniedrigen; — ся sich erniedrigen, sich herabwürdigen, sich schänden.
Спі́дний, *a.* der untere, von unten.
Спідни́ця, *f.* Unterrock der Frauen; 2) спі́дниця, *f.* s. Помістниця.
Спідня́к, *m.* der untere Stein in der Mühle (od. Handmühle); 2) *Зап.* I. 344. der gewölbte Boden der Банду́ра.
Спідня́рка, *f.* s. Помістниця.
Спідо́к, *gen.* -дка́, *m.* hölzerne Unterlage für Holzbauten (= підва́лина).
Спідру́чний, *a.* bequem, handhablich.
Спізна́ти, спізнава́ти, *v. a.* kennen lernen; erkennen; — ся einander kennen lernen, Bekanntschaft machen.
Спізни́лий, *a.* s. Пізний, *Cm.*
Спізни́ти, *v. a.* verspäten; — ся, sich —.
Спі́йка, *f.* Fügewort, *n.* *Пар.*

Спі́йманий, *a.* gefangen.
Спійма́ти, *v a.* gefangen nehmen; betreffen, betreten.
Спійни́й, *a.* bindig.
Спійни́к, *m.* Bundesgenosse, *m.* *Пар.*
Спійни́цтво, *n.* Bundesgenossenshaft, *f.* *Пар.*
Спійність, -ости, *f.* Cohäsion, *f.* си́ла -сти Cohäsionskraft, *f.*
Спійно́чити,*v.a.*föderalisieren,*Пар.*
Спі́йня, *f.* Band, *m.* s. Союз.
Спі́ка, *f.* s. Спе́ка, *M.*
Спіл, *g.* спо́лу, *m.* до спо́лу, *Ф.* zusammen, s. Поспо́лу.
Спіле́нький, *a.* *dim.* s. d. f.
Спі́лий, *a.* reif. [Reife, Reife, *f.*
Спі́лість, -сти, *f.* Zustand der
Спі́лка, *f.* Gemeinschaft, Compagnie, *f.* Verein, *m.* спілку зав'яза́ти, -трима́ти, у — ся вв'яза́ти & sich wozu vereinen.
Спілкови́й, *a.* Association-. [eint.
Спі́льний, *a.* gemeinschaftlich, ver-
Спільни́к, *m.* Genosse, Gesell, *m.*
Спільни́чити з ким, mit jmdm anstehen, sich vereinigen, *Пар.*
Спі́льність, -ности, *f.* Gemeinschaft, *f.* [mein betreffend, *K.*
Спільнолю́дний, *a.* alle allge-
Спільно́та, *f.* s. Спілка.
Спі́льщик, *m.* *Др.* s. Спільник.
Спі́льщина, *f.* Gebühr für etw. von Gemeindeangehörigen Benutzte.
Спі́мка, *f.*Erwähnung, *f.* [verfallen.
Спімну́ти, *v. a.* erwähnen, auf etw.
Спі́нити ся, s. Пінити ся.
Спіни́чка, *f.* *D. c.* 7.
Спінни́к, *m.* s. Спільни́к.
Спінно́та, *f.* s. Спілка.
Спір, *gen.* спо́ру, *m.* Verhärtung; Stuhlverstopfung, *f.* *B.*; 2) s. Ди́хавиця; 3) Streit, Hader, *m.*
Спі́рка, *f.* Streit, Hader, *m.* +*M.* *Кн.*
Спірли́вий, *a.* widerstreitend, hadernd, *K.*
I. Спірни́й, *a.* streitig, strittig.
II. Спірни́й, *a.* reichlich, voll, üppig, ergiebig, *B.*; 2) betriebsam, ausrichtsam, *Пар.*
Спірни́к, *m.* Nebenbuhler, *m.* *Пар.*
I. Спі́рність, -ости. *f.*Streitigkeit, *f.*
II. Спі́рність, -ости, *f.* Reichlichkeit, Fülle; Ergiebigkeit, *f.*

Спісніча́ти, *v. a.* Diät halten.
Спісобо́рець, -рця, *m.* s. Списобо́рець.
Спі́ти, *v.n.* reifen, zur Reife kommen; 2) fortschreiten, sich vervollkommnen.
Спі́тка, *f.* s. Приго́да.
Спітка́ти, *v. a.* begegnen, betreffen.
Спіткну́ти ся, straucheln, на ко-го́ wegen jmds straucheln, *Кч.* 124.
Спітна́піти, спітні́ти, *v. n. В.* schwitzen.
I. Спіх, *m.* Eile, Hast, *f.* [Успіх.
II. Спіх, *m. Кв.* I. 181. Erfolg, *m.* s.
Спіши́ти, *v. n.* на кого́ zur Eile antreiben; 2) спіши́ти, u. — ся, eilen, sich beeilen. [Eil; hurtig arbeitend.
Спішни́й, *a. M.* eilig, rasch, schnell,
Спішо́к, *m. H.* 200.
Сплав, *m.* gewaltiger Regen, Flut, *f. Ф.*; Moor, Morast, *m.*; 2) Insel, *f. TP.* 125; 3) Floss, *n*; 4) Zusammenschmelzung, Legierung, Mischung, *f. Под.*
Сплаво́, *f.* Abflössung, *f.*
Сплаве́ць, *gen.*-ця́,*m.*Schwimmhölzchen, *n.* (an der Angelschnur) *Гал.* I.255.
Спла́вине, сплави́ско, *n.* Holz stücke, ausgewurzelte Baumstämme & welche das Hochwasser nach dem Abfallen hinterlässt. [*adv.* -сто,schief,*Па.*
Сплави́стий, *a.* geneigt, schief;
Спла́вити, сплавля́ти, *v.a.*weg-, abspülen; flössen, schwemmen; *У.*; 2) überströmen, übergiessen, *У.*; 3) legieren.
Сплави́ще, *n.* Flossplatz, *m.*
Спла́вка, *f.* Abschwemmung, Ab führung, *f. Под.*
Спла́вний, *a.* schiffbar. [mann, *m.*
Сплавни́к, *m. КУ.* Flösser, Fähr-
Сплавни́цтво, *n.* Flosswesen, *n.*
Спла́вно, *n.* Legierung, *f.*
Спла́вняне, *n.* Legieren, *n.*
Спла́во, *adv.* птах летйт — fliegt so wie schwimmend.
I. Спла́вок,*m.*шкля́ний,Glasfluss,*m.*
II. Сплаво́к,*m.*спла́вка.*f.*s.Се́бель,*В.*
Спла́вці, *pl.* Flossfeder, Finne, *f.*
Сплавчу́к,*m.*Flossjunge,*m.* [(*Фр.*).
Сплани́стий, *a.* s. Сплави́стий,
Спласа́ти, *v. n.* von d. Geschwulst: abnehmen.
Сплат, *m.* спла́та, *f.* Auszahlung, Abzahlung, Bezahlung, Berichtigung, *f*
Сплати́мий, *a.* zahlbar, tilgbar.
Сплати́мість, -ости, *f.* Zahlbarkeit, *f.*
Сплати́ти, спла́чувати, *v. a.* bezahlen, berichtigen, erstatten; tilgen.
Спла́тне,*n.*das Abbezahlen,Abfinden.
Сплеска́ти, *v.a.* abplatten; 2) *viel zusammenplauschen, *Ф.*
Сплеснути, *v. a.* klatschen.
Сплет, *m.* Geflecht, *n. Фр.*
Спле́тене, *n.* Flechten, Geflecht, *n.*
Спле́тка, *f.* дротяна́ Drathseil, *n.*
Сплечи́ти ся, sich verrenken, s. lähmen.
Спле́ювати ся, s. Саяли́ти ся.
Сплива́ти, сплину́ти, спли́сти, *v. n.* herabschwimmen; * з розуму — wahnsinnig werden. eine Thorheit begehen, *В.*; 2) auf der Oberfläche schwimmen; * моя́ річ спли́ла на змія́ ich kam im Fluss der Rede auf die Schlange, *Р.* I. 130. — ся zusammenfliessen.
Спливти́ ся, *Мор.* s. d. v.
Сплигну́ти,*v.n.*hin-,heraufspringen.
Сплиго́нути, *v. n.* niederspringen, *Ст.* [heiser werden.
Сплипи́ти ся, Schnupfen haben,
Сплисну́ти, *v. n. Гр.* schwinden, sich fort machen.
Сплід, *gen.* сплоду, *m.* Geburt, *f. Ру.*
Сплїсні́ти, *v n.* schimmeln, schimmelig werden. [Bund, *m.*
Спліт, *g.* сплету, *m. В.* Flechte, *f.*
Сплїта́ти, *v. a.* flechten, zusammenflechten. [ben einander.
Спліш, *adv. M.* III. 121. dicht ne-
Сплішник, *m.*Art Krankheit,*Еф.*33.
Спльо́вувати, *v. a.* oft spucken.
Спло́джене, *n.* Schwängerung, Erzeugung, *f. Пар.*
Спло́дити, *v. a.* erzeugen, *Кч.* 139; — ся (земля́) — unfruchtbar werden, entkräftet werden (dh zu starke Produktion), *М+В.* 399.
Сплох, *adv.* flugs, *Пар.*
Сплоча́ти, *v. a.* zusammenzimmern, -fügen, -binden, *С.*II. 134. [gedrückt,*В.*
Спло́щений, *a.* abgeplattet, platt-
Споще́нність, -ности, *f.* Abplattung, *f. Пол.* [drücken.
Спло́щити, *v. a.* abplatten, platt-
Спло́щка, *f.*abgeplattete Halb Herzmuschel, *f.* (Cardissa), *В.* [cher, *m.*
Сплу́тник, *m.* Ränkeschmied, -ma-

Сплу́тні, *pl.* Ränke, *pl. Пар.*
Сплюва́ти, *v a.* spucken.
Сплюва́чка, *f.* Spuckkasten, Spucknapf, *m.*
Сплюга́вити, (-га́нити), *v. a.* abschmähen; entheiligen.
Сплюндрува́ти, *v. a.* ausplündern.
Сплюх, *m.* Langschläfer, *m.*; 2) s. За́яць, *B.*
Сплю́ха, *f.* Langschläferin, *f.*; 2) Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europaeus), *B.*
Сплю́ща, *f.* Platzregen, *m. B.*
Сплю́щений, *a.* s. d. f. *C.* I. 228.
Сплю́щити, *v. a.* zusammendrükken, -pressen, -schliessen.
Сплясáти, *v. a. TP.* 63. klatschen.
Сплячки́, *pl.* gutes Schlafen.
Споб́ігчи, *v. n.* ereilen, *M.* I. 38. несподі́ване ли́хо спобі́гло unverhofftes Unglück hat sich zugetroffen, hat ereilt.
Спобрати́мити ся, *Зг.* s. Зо́братися.
Спова́га, спова́гу, *adv.* gemächlich, langsam, schonend, rücksichtsvoll, *K.*
Спова́дити ся, verwöhnt, verzogen werden, +*M.*
Споважні́ти, *v. n.* ernst werden, in ernste Gedanken sich vertiefen u. ernste, gewichtige Fragen sich stellen, *Cв.* würdevoll, feierlich werden, *K.*
Споважнохи́льний, *a.* „Мета" (63) 32.?
Сповени́ти, *v. a.* erfüllen, sättigen, *Гол.* III. 34.; überfluten, überströmen.
Сповéрху, *adv.* von Aussen.
Спо́взнути, *v.n.* verfliessen, schwinden, *Фр.*; 2) verschiessen (v. Farben).
Сповива́ти, спови́ти, *v. a.* einwindeln.
Сповива́ч, *dim.* сповива́чик, *m.* Wickelband, *n.* Windel, *f.*
Спови́дїти, *v. a.* erblicken, *Зг.*
Спови́ток, -тку, *dim.* спови́точок. *M.* I. 44. *m.* у спови́точку, in den Windeln, in zartester Kindheit, *Mi.* II. 261. *OБ.*
Сповиту́ха, *f.* Hebamme, *f.*
Спо́відь, *gen.* -іди, *f.* Beichte, *f.*
Сповіда́льниця, *f.* Beichtstuhl, *m.*
Сповіданий, *a.* der gebeichtet hat.
Сповіда́ти. *v. a.* Beichte hören, beichten; *ausforschen; rügen; — ся beichten, bekennen.
Сповідка, *f. Зг. Пр.* II. 259. Veranlassung, *f.*
Сповідни́к, *m.* Beichtvater, *m.*; 2) Beichtgänger, *m.*
Сповірити, *v. a.* anvertrauen, +*M.*
Сповісти, *v. a.* hersagen, aussagen; — щось на кого́ jmdm etw. abtreten, cedieren; — ся bekennen, eingestehen, s. Сповіда́ти ся.
Сповісти́ти, сповіща́ти, *v. a.* benachrichtigen, melden, *Кч.* 239.
Сповітрі́ти. *v. n.* ausdunsten, verwittern.
Спо́вка, *f. Не. Пр.* VIII. 959?
Сповназу́бий, *a.* -е ку́сало vollständiges u. geschlossenes Gebiss.
Спо́вний, *a.* vollkommen, vollständig; *adv.* спо́вна.
Сповни́ти, сповня́ти, *v. a.* ausfüllen, erfüllen, ausführen, vollführen, vollenden; leisten, *Ш.* I. 380; — довг die Schuld tilgen; — ся erfüllt werden, in Erfüllung gehen.
Спо́вничка, *f.* Trinkglas, *n.* s. Повниця.
Сповнюва́тель, *m. Пар.* Vollbringer, *m.*
Спо́вщити, *v. a.* Schulden tilgen.
Спо́гад, *gen.* -ду, *m.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung, *f. Cm.* Andenken, *n. ОП.*
Спогада́ти, *v. n.* denken, sich erinnern; — ся sich plötzlich erinnern.
Спо́гадка, *f.* Vermuthung, Hypothese, Ansicht, *f. Зг*; 2) s. Зга́дка, *Фр.*
Спога́нити, *v. a.* verunstalten, entstellen, *Фр.*
Споглядáти, спогля́нути, *v. a.* hinblicken.
Спогони́ти, *v. a.* heraustreiben; 2) ereilen, *Kol.* II. 54.
Спогорди́ти, *v. a.* чимо́сь stolz über etw. sich hinwegsetzen, etw. verachten, *T.*
Спограти, *v. a. АД.* I. 23. besiegen, überwinden.
Спогуди́ти, *v. a.* tadeln, verwerfen, *Kol.* I. 108.
Спода́вний, *a. Cm.* herkömmlich, alt.
Спо́дар, *m.* s. Госпо́дар.
Спода́рка, *f.* s. Господи́ня, *Пic.*
Спода́рский, *a.* = Господа́рский.
Спода́ти ся, *B.* sich anvertrauen, — на ко́го jmdm —.
Сподвигну́ти, *v. a.* heben, aufrichten; — ся, sich — —.
Сподви́жник. *m.* Mitkämpfer, Gefährte, *m.*; -иця, *f.* Mitgefährtin, Mitarbeiterin in e. Sache, *f. У.*
С-под-испо́ддя, *adv. Ч.* V 918. von unten.
Споді́бність, -ости, *f.* Schönheit, *f. B.*

Сподіване, (-ання), *n.* Erwarten, Hoffen, *n.* Erwartung, *f.* [nung, *f.*
Сподіванка, *f.* Erwartung, Hoff-
Сподївáти ся, hoffen, erwarten.
Сподіка, *f. B.* der untere Theil.
Сподїнýти ся, *АД.* I. 160. sich wohin wenden, Zuflucht, Schutz finden.
Сподія, *f.* Hoffnung, *f. Зак.*
Сподіяти, *v. a.* s. Заподіяти; — ся, sich begeben, s. ereignen, *Ш.* I. 331.
Сподні, *pl.* Beinkleider, *pl.*
Сподóба, *f* Wohlgefallen; Behagen, *n.*
Сподóбане, *n.* Wohlgefallen, *n. Ил.*
Сподóбати, — ся, s. Подóбати, — ся.
Сподобúти, *v. a. Гол.* III. 127. schmücken, gefällig, schön machen; 2) nachbilden; 3) † *K.* I. 19. würdigen, würdig achten; Glück bringen.
Сподóбка, *f.* Putzfliege, *f.* (Tinia), *B.*
Сподóбляне, *n.* Nachbilden, *n.*
Сподóбний, *a. Ч.* V. 259. gefällig, wohlgefällig, lieblich, hübsch; сподобним бýти комýсь gefallen, *M.*
Сподовúй, *a.* der untere; 2) -горнець: drei Garnetz fassend.
Сподовúна, *f.* Bodensatz, *m.* Hefe, *f.* Niedersohlag, *m. Ф.*
Сподовúне, *n.* s. Подéне (*Фр.*).
Сподóк, *m. dim.* s. Спід.
Сподорóжний, *a.* Mitreisender, *Кл.*
Сподрýже, *n.* Ehe, *f.* Ehebündnis, *n. Ог.*
Сподрýжене, *n.* Freundschaftsbündnis, *n.*
Сподружúти, *v. a.* vermählen, *Зг.*
Сподрýжний, *a. ОБ.* ehelich.
Сподсїсти, *v. n. Ч.* VI. 20. auf jmds Stelle sich setzen, ersetzen, vertreten.
Сподýга, *f.* Aufkunft, *f. Пар.* [*Гол.*
Споедúнчити, *v. a.* vereinfachen,
Спóжаль, *f.* спожаліне, *n* Beileid, *n. Пар.* [beklagenswert.
Споҗáльний, *a.* mitleidenswert,
Споҗáлуване, *n.* Beileid, *n.*
Споҗáлувати, *v. a.* bemitleiden, sich erbarmen.
Споҗéрти, *v. a.* auffressen.
Спóжив, *m.* споҗúва, *f.* Consum, *m.* Consumtion, *f.* Verbrauch, *m.* Genuss, *m. B. BE.* [niessen, Verzehren, *n.*
Споҗúване, *n.* Verbrauchen, Ge-
Споживáти, *v. a.* geniessen, essen, verzehren.
Споживáч, *m.* Consument, *m. BE.*
Споживнé, *n.* Accise, *f. Пар.*
Спожúвок, -вку, *m.* Verspeisen, *n.* Nahrung, *f.*
Спожидáти, *v. a. M.* -днї и нóчи verharren, im sehnlichsten Warten verweilen.
Спожúране, *n.* Auffressen, *n.*
Спожитé, (-иттé), *n.* Leben, Fristen, *n.*; 2) Verbrauch, *m. M.*
Спожúти, *v. a.* s. Споживáти; 2) *M.* III. 105. erleben.
Спожúток, -тку, *m.* Consum, Verbrauch, Gebrauch, *m.*
Спожóга, *f.* Abbrennung, *f. Пар.*
Спожóжити, *v. a.* verbrennen (als Brandopfer), *Кл.*
Спозадáвна, *adv.* seit lange her, *Зак.*
Спозадáвний, *a.* sehr alt, ehemalig.
Спозаколúшний, *a.* s. d. v.
Спозарáнок, -нку, *m.* sehr früher Morgen, *Зак.*
Спознавáне, *n. K.* Bekanntschaft, *f.*
Спознавáти, *v. a.* kennen lernen; — ся e. Bekanntschaft machen, *K.*
Спозóрити, *v. a.* mit Schmach bedecken.
Спозріти, *v. a.* hinblicken, *Зг.*
Споїсти, *v. a.* aufzehren, aufessen.
I. Споїти, *v. a.* besäufen.
II. Споїти, *v. a.* zusammenkitten, -leimen, verbinden, (*Фр.*), *У.*
Споквóла, споквóля, *adv.* langsam, gemach, *K.*
Спóки, *pl.* Riffe in den Стаціви, *pl.*
Спóки час, *adv.* von Anfang, seit Beginn.
Спокій, *gen.* -óю, *m.* Ruhe, *f.* Friede, *m.*
Спокійний, *a.* ruhig; friedfertig.
Спокійничка, *f. dim. Б.*?
Спокійність, -ости, *f.* Ruhe, Gemächlichkeit, *f.*
Споклáдати, *v. a.* s. Покладáти.
Спокоїти, *v. a.* beruhigen; — ся, *Мог. Кн.* sich beruhigen, Ruhe finden.
Споконáти, *v. a.* s. Поконáти, *Зг.*
Споконвік, *m.* graues Alterthum, *Пар.* споконвіку, *adv.* seit Uranfang, aus der Urzeit her, *Ш.* I. 177.
Споконвічний, *a.* seit uralter Zeit, *K.*
Спокохáти, *v. a.* liebgewinnen.
Спокревнúти ся, sich verschwiegern, s. Посвоїчити ся.
Спокрúвджений, *a.* der Unrecht

gelitten hat,geschädigt,verletzt wurde, *V.*
Спокрйвдити, *v. a. Св.* schädigen, jmdm Unrecht zufügen.
Спокуса, *f.* Versuchung, *f. K.*
Спокусити, спокушати, *v. a.* in Versuchung führen,versuchen,verführen.
Спокусник, *m.* Versucher, Verführer, *m.*; -иця, *f.* Verführerin, Versucherin, *f. Кч.* 326.
Спокута, *f.*Abbüssung,Busse,Reue,*f.*
Спокуте, *n. Зг.* s. d. f.
Спокутоване, *n.Не.* Abbüssung, *f.*
Спокутувати, (-ов-), спокутати, *D. c.* 130, *v.a.*abbüssen, bereuen, *Ш.* I. 408.
Сполать, *adv. Кв.* II. 256. 295 (*eig.* = εἰς πολλὰ ἔτη на многі літа) = вдоров був, здорові були.
Сполечовати, *v. a.* abprügeln, *Кн.*
Сполити, *v.a.*begiessen, *Pa.* I. 6.
Споличковати, *v. a. Гол.* III. 158. ins Gesicht schlagen.
Споловане, *n.* Begattung, *f.* Beischlaf, *m.* час — ня Paarungszeit, *f. B.*
I. Споловіти, *v. a.* збіже das Getreide mittels Schwemme reinigen.
II. Споловіти, *v. n.* den Glanz verlieren, fahl werden, verschiessen.
Сположити, *v. a.* на руки комусь o. inf. *Ч.* II. 291. jmdm anvertrauen,überweisen.
Сполокати, сполокувати, *v. a.* abspülen,wegspülen.
Сполом, *adv.* з кимось *M.* II. 75. zusammen mit.
Споломініти ся, erröthen, *Пар.*
I. Сполонити, *v. a. Зап.* II. 579. röthen; — ся sich —; *E.* кровцев землю сполонила, anfüllen, tränken, reichlich begiessen (röthen); — ся sich erfüllen, *Kol.* II. 13.
II. Сполонити, *v.a.*s.Полонити 1).
Сполоніти, *v. n.* s. Спаленіти, *Фр.*
Сполоскати, сполоснути, *v. a.* abspülen, wegspülen.
Сполосувати, *v. a.* durchstreifen, -streichen, *Кн.*
Сполотніти, *v. n.* s. Пополотніти.
Сполохати, сполохнути, сполошити, *v. a.* schrecken, verscheuchen; — ся erschrecken; scheu werden.
Сполувати, *v. n.* з ким in Gemeinschaft mit jmdm sein; sich begatten, balgen, *B.*
Сполуденок, *gen.* -нка, *m.* Nachmittag, *m.*
Сполудіяч, *m.* Mitwirker, *m. Кл.*
Сполука, *f.* Vereinbarung, Vereinigung, *f.*
Сполуписатель, *m. Ваг.* Mitarbeiter an e. Zeitschrift, *m.*
Сполучене, *n.* Vereinigung, Verbindung, *f.* Verein, *m.*
Сполучимий,*a.*vereinbarlich,*Пар.*
Сполучити, *v. a.* vereinen, vereinigen, vereinbaren, paaren.
Сполучний, *a.* vereinbar, vereinbarlich; *adv.* -но beisammen.
Сполучник, *m.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f. Бор.*
Сполучність, -ости, *f.* Verbindung, *f.* Zusammenhang, *m. Св.*
Спомагане, *n.* Unterstützung, *f.*
Спомагати,*v.a.*unterstützen,helfen.
Спомикнути, *v. a.* о чимось *Ф.* s. Згадати.
Спомин, *m.* спомина, *f.* Erinnerung, *f.* Andenken, *n.*
Споминати, *v. a.* sich erinnern, gedenken; 2) erwähnen, nennen.
Споминка, *f.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis, Andenken, *n.* на споминку zum —; 2) Erwähnung, *f. А·Г.* 155.
Споминок, *m. dim.* s. Спомин.
Споминути, *v. a. Me.* 256. s. Спомянути.
Спомирити, *v. a.* imFrieden einigen, *Зг.*
Споміччик, *m.* Mitarbeiter, Helfer, Gehilfe, *m. T.*
Спомка, *f.*s.Споминка,Andeutung,*f.*
Спомога, *f.* Unterstützung, Hilfe, Rettung, *f. Cm.*; 2) Beisteuer, *f. Пар.*
Спомогати, *v. a.* s. Спомагати.
Спомогий, *a. Ру.* комусь zur Hilfeleistung verpflichtet, unterthan.
Споможіне, *n.* Hilfeleistung, Unterstützung, Beistand, *m.* Segen, *m. R.*62.
Споможник, *m. Вах.* Gehilfe, Bundesgenosse, *m.*
Споморочити, *v. a.* verdunkeln, mit Finsternis schlagen, *МШ.*
Спомочи, *v. a.* aushelfen, unterstützen; — ся (на щось) etw. aufbringen, leisten können, vermögen.
Спомянути, *v. a.* gedenken, sich erinnern, erwähnen; — комусь когось *Мт.* s. Пригадати.
Споневажати, *v. a.* an Ehre kränken, misshandeln.
Спонижати, *v. a.* s. Понижати.
Спонизе, *n.* Abplattung, *f.* (eines Berges), *Пар.*

Спону́кане, n. Ermuthigung, Anstiftung, f.
Спону́кати, v. a. ermuthigen, bewegen, anstiften.
Спону́кач, m. Anstifter, m. Пар.
Спообра́жене, n. спобобраз, m. Abbild, n. Пар.
Спообрази́ти, v. a. abbilden, abformen, abmodeln, abdrucken, Пар.
Спооcíбна, adv. einzeln, besonders.
Спопели́ти, v. a. in Asche verwandeln, Мог.
Спопелі́ти, v. n. zu Asche werden.
Спопідрі́зовати, v. a. darunter weg schneiden, B.
I. Спор, m. s. Спір, Кн. С. I. 104.
II. Спор, m. s. Ди́хавиця.
Споре́ць, -рця, m. Mutterkorn, n. (im Roggen).
Спо́рзний, a. B. fett; 2) unrein, unkeusch.
Спорзни́ти ся, sich beschmieren; 2) s. Поскоро́мити ся, B.
Спо́рий, a. ergiebig; bedeutend, gross; 2) У. s. Ско́рий.
Спо́риско, n. Menstruation, f. ОБ.
I. Спори́ти, v. a. streiten, C. I. 107; — ся unter einander streiten.
II. Спори́ти, v. a. кому́сь jmdn fördern, begünstigen, jmdm Glück geben, Gedeihen lassen, frommen; 2) sich beeilen.
Спори́ш, m. Вол. Mutterkorn, Hungerkorn, n. (Sclerotium clavus, Secale cornutum); 2) Vogel-Knöterich, m. (Polygonum aviculare), Ніс.
Спорі́внуване, n. Vergleichung, Zusammenstellung, f.
Спорідити, v a lockern.
Спорідне́ний, a. verwandt.
Спорідне́ність, -ости, f. Verwandtschaft, f. T.
Споріднити, v. a. verschwägern, verwandt machen.
Спорікати, v. n. на кого́, s. Нарікати на к.
Спо́рінь, -ени, f. s. Спірність II.
Спорі́не, n. ausgiebiger Ertrag, Ausgiebigkeit, f.
Спорі́чка, f. gew. pl. s. Порі́чка.
Спорішити, v. a. s. Порішати, abmachen, ausmachen, entscheiden.
Спорли́вець, -вця, m. Federfechter, m. Пар.
Спорливий, a. streitsüchtig, rechthaberisch; 2) streitig.
Спо́рний, a. streitsüchtig, zänkisch; 2) streitig, strittig.
Спо́рник, m. Wgr. 25. s. Супе́рник.
Спо́рність, -ости, f. Fertigkeit, Flinkheit, f.
Спо́ро, adv. reichlich, vollauf; 2) rasch.
Споровáтий, a. s. Ди́хавичний.
Споро́вий, a. -і ко́шта Streit-, Gerichts-, Processkosten, pl. BБ.
Споровів, -óза, m. Eilwagen, m. Пар.
Спорожни́ти, -ро́жнювати, v. a. ausleeren; — ся leer werden; 2) § entbunden werden vom Kinde.
Спорозумлі́не, n. У. Verständigung, f.
Спо́рок, -рку, m. Spergel, m. Пар.
Споро́кати, v. a. beflecken, besudeln, Мх.
Спороси́ти ся, §. Gestank lassen, farzen.
Споро́ти, спо́рювати, v. a. (die Naht) auftrennen, aufschneiden, aufschlitzen; * durchziehen, durchprügeln, А-Г. 156.
Спорохня́вілий, a. moderig, morsch.
Спорохня́віти, (-нав-), v. n. verfaulen, vermodern.
Спороши́ти, v. a. s. Запороши́ти.
Спо́рскати, v. a. spritzen, sprühen.
Спо́рснути, v. n. herabfallen, B.
Спорти́ти, v. a. verderben; 2) v. n. fehlgreifen.
Спору́да, f. Bau, m. Erbauung, Bildung; Machination, f. Machwerk, n. Ränke, pl. K.
Спору́джене, n. Verfertigung; Verfassung, Abfassung, f.
Спору́дити, v. a. verfertigen; verfassen.
Спору́дник, m. Verfertiger, Hersteller; Verfasser, m.
Спору́дувати, v. a schaffen, wirken.
Споружи́ти, v. a. Зап. II. 112. ausstatten, versehen; — ся Ч. II. 543. s. Спромочи́ ся.
Спору́ка, f. на спору́ці bei der Hand.
Спору́чник, m. -иця, f. s. Помічни́к, -ниця, f. Ант. 25.
Спорчи́ти, v. a. У. verderben.
Спо́рше, adv. comp. s. Спорі́йше, спірні́йше, У.
Споряди́ти, споряжáти, v. a. herrichten, herstellen, ausrüsten, Кч. 198; ausbessern; — ся hergerichtet, hergestellt werden; sich ausrüsten, sich versehen.
Спо́сіб, coбу, m. Art, Weise, f.; Modus, m. (in d. Grammat.).
Спосі́бний, a. geschickt, gewandt; tauglich; 2) bequem; спосі́бно, adv.

geschickt, gewandt; 2) handlich, s. На́ручно.
Спосі́бність, -ости, *f.* Geschick, *n.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f*; 2) Gelegenheit, *f.* [derfahren.
Спосїти́ти, *v. a.* s. Посїти́ти; wi-
Спосі́щене, *n.* Besuch, *m.*
Послушні́ти, *v. n.* gehorsam werden.
Спосо́ба, *f.* Fähigkeit, Fertigkeit, *f. Др*
Спосо́бити, (-блю, -биш), *v. a.* vorbereiten, vor-, zurichten, verfertigen, bilden; geschickt, passend, geeignet zu etw. machen, до чого́сь; unterweisen; — ся sich richten, sich vorbereiten &; 2) sich verständigen.
Спосо́блений, *a.* vorbereitet, ausgestattet, qualificirt, die Fähigkeit habend, *B.*
Спосо́бува́ти, *v. n.* до робо́ти. *На.* entsprechond, tüchtig sein, hehilflich sein.
Спосо́чити, *v. a.* mit Blut beflekken (beim Raufen). [*f. Ил.*
Спостере́жене, *n.* Wahrnehmung,
Спостере́чи́, *v. a.* s. Спостері́гати
Спостеріга́емий, *a.* wahrnehmbar.
Спостері́га́ти, *v. a.* wahrnehmen, beobachten.
Спостеріга́ч, *m.* Beobaohter, *m. Фр.*
Спостигну́ти, спости́(г)чи, *v. a. mit. d. Inf.* können, vermögen; 2) кого́сь, щось ereilen, einholen; — з чим womit fertig werden, *КС.* (83) II. 468.
Спости́жний, *a.* erreichbar.
Спо́стити, *v. a.* abfasten; — ся lange gefastet, gehungert haben, dhs Fasten sich ganz abhärmen.
Спостува́ти, *v. a.* s. Постува́ти, По́стити, *Зап.* II. 116. [*К.* II. 285.
Спосужа́ти, *v. a.* leihen, aushelfen,
Спота́ння, *Не. хм.* 136?
Спотвірни́й, *a.* missgestaltet.
Спотво́ра, *f.* Monstrum, *n.*
Спотво́рити, *v. a. Н.* 41. entstellen, verunstalten.
Спотво́рювати, *v. a. М. Ос.* (62) I. 93. blosslegen, znr Schau stellen.
Спотика́йло, *n.* s. Спотика́ч.
Спотика́ти ся, stolpern, straucheln, anstossen.
Спотика́ч, *m.* -мід stark berauschender Meth, der das Stolpern verursacht; *Ко.* 387. starker würziger Brantwein od. Meth, *К.*
Спотикну́ти ся, спіткну́ти ся, s. Спотика́ти ся. [verhofft, unversehens.
Спо́тиньга, *adv. Ко.* 239. *Мор.* un-
Спотйти, *v. a.* beschweissen, beschwitzen; — ся schwitzen. [fecht, *n.*
Спо́тичка, *f.* s. * За́чіпка (*Фр.*), Ge-
Споти́чність, -ости, *f.* das Zusammentreffen, die Gelegenheit (*Фр.*).
Спотреби́ти, *v. a.* verbrauchen; aufessen.
Спотре́бник, *m.* Consument, *m.*
Спотре́бно, *adv.* s. Потрі́бно, *Гол.* III. 523. [s. Спотреби́ти.
Спотребува́ти, *v. a.* verbrauchen,
Спотру́шити, *v. a.* ausschlachten, s. Спра́вити.
Споту́жене, *n.* Erstarkung, *f. Св.*
Спохвати́ти ся, s. Спамятати ся, Обба́чити ся е).
Спохи́лий, *a.* s. Похи́лий.
Спохи́лість, -ости, *f.* s. Похи́лість.
Спо́хів, -о́ву, *m.* гори́ Gebirgsabhang, *m Фр.* [sich absenkend, schief, *Фр.*
Спохова́стий, спохова́тий, *a.*
Спохова́тість, -ости, *f.* Abdachung, *f.* Gesenke, *n. Фр.*
Спохо́лий, *a.* geneigt, schief, abhängig, -а гора́ ein Berg mit sanften Abhängen, *B.*
Спо́хом, *adv.* abschüssig hinab.
Спочасо́вий, *m. Зг.* Zeitgenosse, *m.*
Спочи́в, -ву, *m. АД.* I. 125. s. Спочи́нок.
Спочива́льня, *f.* Schlafzimmer, *n. ОП.* [Rast, *f.*
Спочи́ване, *n.* Ausruhen, *n.* Ruhe,
Спочива́ти, *v. n.* ruhen, ausruhen, rasten; schlafen.
Спочи́вище, *n. К.* Ruhestätte, *f.*
Спочи́вок, -вку, *m.* s. Спочи́нок.
Спочи́н, спочи́нок, *gen.* -нку, *m.* Ruhe, *f.* Ausruhen, *n.* Rast, *f.* Schlafen, *n.*
Спочи́ти, *v. n.* ausruhen; schlafen.
Спо́чув, -у, *m.* Sympathie, *f. Пар.*
Спочува́ти, *v. a.* mitfühlen, mitempfinden; 2) ahnen, *Ст.*
Спочувствува́ти, *v. n.* sympathisieren, *Пар.*
Спочу́йливий, *a.* empfindsam, empfindlich, von weichem Gefühl, *М.* III. 103.
Спочу́йний, *a.* feinfühlend, *Ст.*
Спочуте́, *n.* Mitgefühl, *n.* Sympathie, *f. Ган.*

Спочу́ти, *v. a.* *M.* II. 37. fühlen, empfinden; *v. n.* кому́сь *M.* II. 36. mit jmdm mitfühlen, die Gefühle theilen.

Спочутни́й, *a.* sympathisch, *K.*

Споше́в, *f.* на споше́ві in Bereitschaft, (*Ф.*).

Споше́вий, *a.* -вершо́к, *У.*?

Спошеви́ти ся, з ким mit jmdm zu Ende kommen, sich ausgleichen, übereinkommen.

Споше́дї́ти, *v. n.* verwahrlost werden, auf den Hund kommen (*Ф.*).

Спошепта́ти, *v. a.* flüstern.

Спошне́пити, *v. a.* § кому́ willfahren. [тува́ти.

Споштува́ти, *v. a.* kosten, s. Скош-

Спошту́нок,-нку, *m.* Beköstigung, *f.*

Спо́ювати, спої́ти, *v. a.* zusammenfügen, binden, vereinigen.

Спояcни́ти, *v. a.* erklären, veranschaulichen.

Спойти ся чого́ etw. begreifen.

Спра́ва, *f.* Handlung, That, *f.* Geschäft, *n.* Operation, Rechnungsspecies, *K. f.*; Vorgang, *m.* Angelegenheit, *f.*; 2) Sache, Rechtssache, *f.* Rechtshandel, *m.* зроби́ти спра́ву кому́сь nach dem Rechte richten, entscheiden, Recht walten lassen; нема спра́ви ist kein Recht; ist nicht in Ordnung, klappt nicht, *Ш.* I. 47; не в спра́ві in Unordnung, nicht gut, nicht wie es sein soll, regellos; 3) Rechenschaft, *f.*; 4) gute Bebauung. по́ля; 5) Zubehör, *n.* nöthiges Zeug, *C.* I. 64.

С-пра́ва, *adv.* *K.* von rechter Seite.

Справда́ти, *v. a.* controlieren.

Справде́шний, *a.* wahr, wahrhaftig, wirklich, echt.

Справде́шність, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Wirklichkeit, *f.*

Справди́ти, справджа́ти, спра́вджувати, *v. a.* bewähren, bestätigen, wahr machen, bewahrheiten, *P.* II. 117; — сло́во *He.* Wort halten; 2) verwirklichen, rechtfertigen, *K.*; — ся sich bewahrheiten, sich verwirklichen, in Erfüllung gehen.

Спра́вдї? *adv.* wirklich? wahrlich? in der That? 2) wirklich, wahrlich, in der That. [keit, *f.*

Спра́вдї́ж, *f.* Probe der Richtig-

Спра́вдний, *a.* *Зар.* echt.

Справдо́вувати ся, s. Справди́ти ся, *Cm.* [echt; *adv.* -и́во, gerecht.

Справедли́вий, *a.* gerecht; 2)

Справедли́вість, -ости. *f.* Gerechtigkeit, *f.* Recht, *n.* [wahrhaftig, *B.*

Спра́ведний, *a.* wahr, echt, wirklich,

Спра́вець, *g.* -вця. *m.* Meister, *m.* der Beste in seinem Fach, (*Фр*).

Спра́вити, справля́ти, *v. a.* richten, aufrichten; 2) urbar machen (зе́млю); verfeinern; 3) verschaffen, anschaffen, kaufen; 4) — кого́ куда́ jmdm den Weg zeigen, weisen; — ся sich — 1) 2); 2) — ся куда́ die Richtung einschlagen, nehmen; 3) — ся (в ким, з чим) fertig werden, abmachen, ausführen, zu Stande bringen; 4) *Кв.* II. 5. sich benehmen, verfahren, handeln; 5) *ib.* 232 sich fassen.

I. Спра́вка, *f.* *D. c.* That, *f* Streich, Schelmenstreich, *m.*

II. Спра́вка, *f.* *gr.* Anfrage, Nachfrage, Erkundigung, Recognition, Correctur, *f.*

Спра́влене, *n.* Aufrichten, *n.*; 2) Verbesserung, Berichtigung, Correctur, *f.* Urbarmachung, *f.*; 3) Anschaffung, *f.*; 4) Weisung, *f.*

Спра́вний, *a.* geschickt, betriebsam, gescheit, klug; 2) pünktlich, *Cm.*; 3) -е по́ле gut bebaut.

Спра́вник, *m.* Commissionär, Geschäftsführer; Stifter, Urheber, Thäter, *m.*; 2) Kreishauptmann, *n.* *Кв.* I. 93.

I. Спра́вниця, *f.* Stifterin, Urheberin, Thäterin, *f.* [Kanzelei, *f.* *Ф.*

II. Спра́вниця, *f.* Gerichtsstube,

Справни́че *n.* Vergütung des Спра́вник: Provision, *f.* [lichkeit, *f.*

Спра́вність, -ости, *f.* Geschick-

Спра́вно, *adv.* geschickt, passend, klug.

Спра́вность, *f.* *Гол.* III. 268. s. d. f.

Справо́ване, *n.* Gebrauch, *m.* Benützung, *f.* *Зак.*; 2) Führen, *n.* Verwalten, *n.* Verwaltung, *f.*; — ся das sich Gebahren, Conduite, *f.*

Справозда́вець, *m.* s. d. f.

Справозда́вник, *m.* Berichterstatter, *f.* [stattung, *f.* Bericht, *m.*

Справозда́вство, *n.* Berichter-

Справозда́тель, *m.* *Гол.* Berichterstatter, *m.*

Справосла́влене, *n.* Bekehrung zum orthodoxen Bekenntnis, *f.*
Справува́ти, (-ова́ти), *v. a.* handhaben; verwalten; 2) — кому́ jmdm zuträglich sein; — ся sich verhalten, sich benehmen, s. führen. [Geschäft,*n.*
Справу́нок, -нку, *m.* Auftrag, *m.*;
Справцюва́ти, *v. a.* recht gerade stellen, machen; — ся gerade werden; 2) — ся, geraden Weg einschlagen.
Спра́нщик, *m. gr.* Corrector, *m.* -иця, *f. Пiс.*
Спра́га, *f.* Durst, *m.*
Спра́глий, *a.* schmachtend, *Фр.*
Спрагну́ти ся чого́ ь, *ВБ.* s. Забага́ти ся.
Спрагота́, *f.* s. Спра́га, *Kst.*
Спра́жний, *a.* echt, wahrhaftig.
Спразни́ти, *v. a.* неді́лю — feiern, *Ч.* V. 525.
Спра́нути, *v. a. Ч.* II. 183. ausroden.
Спрацюва́ти. (испрацюв), *v. a.* ausarheiten, ausbilden; 2) urbar machen, (*Фр.*); — ся, s. Зроби́ти ся a).
Спраща́ти, *v. a Мог.* s. Попраща́ти.
Спре́жа, спре́жду, спре́жу, *adv. Ос.* (61) XII. 62. von Anfang, von Anfang her, vordem, vormals.
Спреча́ти ся кому́сь, *К.* jmdm Widerstand leisten.
Спри́крити, *v. n.* — собі́ überdrüssig werden; — ся überdrüssig werden; — кому́ jmdm lästig werden.
Спри́са, *f.* Spreize, Spreizstange, *f.* etw. zum Stemmen Dienendes
Приcї́да́ти, *v. a.* кого́ jmdn anfallen, s. Обсї́да́ти. [sprengen.
Спри́снути, *v. a.* bespritzen, be-
Сприсува́ти, *v. a.* stemmen mittels einer Spreizstange.
Сприсяга́ти ся, сприсягну́ти ся, heimlich abreden, sich verschwören.
Сприт, *m.* Geschicklichkeit, *f.*; 2) Kunststück, *n.* [präcis.
Спри́тисний, *a.* nachdrücklich,
Спри́тї́чний, *a.* leicht wo unterzubringen. [(*Ф.*).
Спри́тї́чно, *adv.* zierlich, geschickt,
Спритки́й, *a.* flink, *Крон.* [I. 32.
Спри́тний, *a.* geschickt, gewandt, *C.*
Спри́тність, (-ость), *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.* — в перебі́глости, *T.* Pfiffigkeit, *f.*

Сприто́мний, *a.* s. При́то́мний, *Зак.*
Сприта́мкувати, *v. a. Веч.* II. 6. verstehen, begreifen.
Спри́ха, *f.* Speiche, *f.*
Сприхті́ти, *v. a.* на кого́ jmdn andrängen, auf jmdn heftig losgehen.
Сприча́ти ся, s. Спреча́ти ся, *C.* I. 192. II. 202. sich sträuben, sich weigern.
Спричини́ти ся, *Ст. Н.* verstörrt, verrückt, wahnsinnig werden.
Спри́чки, *pl.* Convulsionen, *pl.*
Сприя́ї́ти, *v. n.* кому́ jmdm wohlwollen, *Ф.* [günstigung, *f.*
Спри́яне, *n.* Wohlwollen, *n.* Be-
Сприя́ти, *v. n.* кому́, wohlwollen; 2) — кому́ щось = Нара́їти.
Спрі́чкати ся, спрі́чний, *a.* s. Спереча́ти ся, Супере́чний.
Спрія́ти, *v. a.* кого́сь *Ч.* V. 46? -до кого́сь jmdm empfehlen, (*Фр.*).
Спро́ба, *f.* Versuch, *m.* Probe, Anstellung einer Probe, *f. T.* [III. 725.
Спроби́ваний, *a.* durchbohrt, *Гол.*
Спро́бний, *a.* Versuchs-.
Спробува́ти, *v. a.* probieren, prüfen; versuchen. [*f. ОП.*
Спробу́нок, *gen.* -у́нку, *m.* Probe,
Спрова́дити, спрова́джувати, *v. a.* herbeiführen, herbeischaffen.
Спровідати, *v. n.* erfahren. [*m.*
Спровідни́к, *m. T.* Ableiter, Führer,
Спрово́дниця, *f. Кл.* Gefährtin, *f.*
Спрово́ла, *adv.* langsam.
Спро́волока, *adv.* s. d. v. [fen.
Спродава́ти, спрода́ти, *v. a.* verkau-
Спрода́вець, *gen.* -вця, *m.* Verkäufer, *m.*
Спрода́жний, *a.* verkäuflich, feil.
Спрода́жність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit, Feilheit, *f.* [käuflich.
Спрода́йний, *a.* veräusserlich, ver-
Спрода́йність, -ости, *f.* s. Спрода́жність.
Спрожи́ток, -тку, *m. Ме.* 347. Niessbrauch auf Lebenszeit, *m.*; Leibgedinge, *n.*
Спроку́дити, *v. a.* s. Розлако́мити, розпаску́дити, üble Gewohnheit anlernen; — ся Lust bekommen, *B.*
Спрома́гане, *n.* Hilfeleistung, Förderung, *f.*
Спромага́ч, *m.* Förderer, *m. Пар.*
Спроміжни́й, *a.* Hilfs-.

Спромо́га, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* (etw. zu thun). *Cm. K. Bax.*; das Auslangen, *Фр.*; 2) Beihilfe, *f.* Aushelfen, *n.* *Пар.*

Спромо́жні́сть, (-ость), -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.*; 2) Verhältnis, *n.*

Спромочи́, *v. a.* überwältigen, *Фр.*; — ся на щось etw. aufbringen können, vermögen, *А Г.* 158.

Спроневі́рене, *n.* *Зг.* Veruntreuung, *f.* das Untreuwerden.

Спроневі́рити, *v. a.* veruntreuen; — ся sich —.

Спроневі́рник, *m.* Treuloser, *m.*

Спропасти́ти, *v.a.* s. Запропасти́ти.

Спропу́дити ся, s. Спроку́дити ся (*Фр.*). [um Erlaubnis, *f.*

Спрос, *m.* *Ко.* 296. *gr.* Frage, Bitte

Спро́сини, *pl.* Einladung zur Hochzeit, *R.*

Спроси́ти, спро́шувати, *v. a.* bitten, einladen (zur Gesellschaft); 2) *gr.* fragen; — ся s. Ви́проси́ти ся.

Спро́ста, *adv.* auf schlichte, gewöhnliche, einfache Weise, *Кч.* 115.

Спрости́ти, *v. a.* *Гол.* verzeihen, entsühnen. [fig; langsam, gemach.

Спростоволо́ка, *adv.* weitschwei-

Спростя́га, *adv.* gedehnt, weit ausholend, *K.*

Спро́тив, -у, *m.* Widerrede, Opposition, *f.* Widerstreit, Einspruch, *m.*; Collision, *f.* *Пар.*

Спроти́вити, *v. a.* собі feindlich stimmen, zum Feinde machen; -сла́біють лїко́м entgegentreten; — ся entgegen sein, widerstreiten, sich widersetzen. [verhasst werden, *Ру.*

Спроти́віти, *v. n.* кому́сь zuwider,

Спруд, *m.* Blähung, *f.* *B.*

Спру́дити ся, s. Зду́ти ся, *B.*

Спружи́стий, *a.* elastisch, spannkräftig.

Спружи́стість, -ости, *f.* Elasticität, Schnellkraft, Federkraft, Expansion, *f.* *CM.*

Спру́жка, *f.* Springfeder, *f.* *Пар.*

Спру́жність, -ости, *f.* s. Спружи́стість. [stemmen.

Спрутну́ти ся, ногами sich an-

Спряг, *m.* Gespann, *n.*

Спря́га, *f.* Bespannung, *f.* *Пар.*

Спряга́ти, спрягти́, (-гчи́), *v. a.* bespannen, anspannen, zusammenspannen; verbinden; — ся zusammenspannen, zusammen ein Gespann zu Stande bringen; sich verbinden.

Спря́гнути, спрягти́, спря́жити, *v.a. K.III.*II.120.s. Сма́жити, Спра́жити.

Спрягота́, *f.* *Зг.* s. Спра́га.

Спря́жене, *n.* Conjugation, *f.*

Спря́жка, *f.* Spange, *f.*

Спря́нути, *v. a.* s. Спря́тати.

Спря́сти, *v. a* ausspinnen.

I. Спрят, *m.* *H.* 194. der Ort zur Aufbewahrung; Gewahrsam, *m.*; 2) Geräth, *n.* Munition, *f.* *Зак.*

II. Спрят, *m.* Behendigkeit, Gewandtheit, *f.* *Пар.*

Спря́тати, спря́тувати, *v. a.* hinaus-, hinwegschaffen, entfernen; aufräumen; 2) verbergen, verstecken; 3) ersparen; — ся sich verstecken, s. verbergen, *B.*

Спря́тний, *a.* behend, gewandt, *Пар.*

Спря́тнї, *pl.* ordentliche Einrichtungen.

Спря́ток, *gen.* -тку, *m.* Aufbewahrung, Verwahrung, *f.*; 2) Aufbewahrtes, *n.* (z. B. Milch &); 3) Geräth, *n.*

Спря́точний, *a.* was sich überall leicht unterbringen lässt.

Спряшка, *f.* Band, *n.* Schnalle, *f.*

Спуг, *m.* *Мог.* heisse Asche.

Спу́гати, *v. a.* s. Споло́шити.

Спу́да, *f.* Schrecken, *m.* s. Пере́стра́х.

Спу́дати, *v.a.* свій вік s. Скапа́рити.

Спуде́й, спуде́я, *m.* *griech.* Schüler, *m.* *Кч.* 84.

Спу́жити, *v. a.* den heissen Boden des Backofens mit kaltem Wasser erkühlen. [дити ся.

Спужну́ти ся, *D. c.* 147. s. Напу́-

Спу́за, *f.* glühende Asche, Asche, *f.*; 2) Russ, *m.*; 3) Staub, *m.* *B.*

Спуза́віти, *v. n.* s. Змарні́ти.

Спузири́ти, *v. a.* aufblasen, anschwellen, aufblähen, *Зак.*

Спу́нку, *adv.* *Ко.* 142. von Kindheit an.

Спу́рдза, *f.* s. Спу́за 1).

Спуск, *m.* *Не.* Hinablassen, Herunterlassen, *n.*; Fahrweg bergab; Abfahrt, *f.*; 2) Abhang, Abschuss, *m.*; 3) Nachlassen, Nachgeben, Nachgiebigkeit, Schonung, *f.* *Ко.* 144. не дава́ти спу́ску

комусь jmdn nicht schonen, jmdm nicht nachgeben, *Не.*; 4) das Belegen der Mutterschafe.

Спу́скалка, *f.* *Ч.* IV. 42. das Hinabfahren im kleinen Handschlitten.

Спускани́стий, *a.* leicht abschüssig.

Спу́сканка, *f.* Rutschplatz, *m.* *Гал.* I. 255.

Спускáти, s. Спусти́ти, *v. a.* herablassen, niederlassen; — ся 1) sich herablassen, hinabsteigen; 2) — на когó auf jmdn sich verlassen.

Спускóватий, *a.* abschüssig; 2) trichterförmig, konisch.

Спуст, *m.* der grosse Hobel, Streichhobel, *m.*; 2) Mühlwehr, Schleuse, *f.*; 3) Herablassen, Ablassen, *n.* -води́ Abfluss, *m.*; 4) Ruhen, Rasten, *f.* (für den Hahn am Schlosse des Feuergewehrs); Schneller, Riegel, *m.* (im Schlosse) &; 5) — горі́вки der ganze Branntweinabzug; 6) = drei Eimer; 7) ein Draht Garn, *Гал.* I. 255. [werden, veröden.

Спустині́ти, *v. n.* *ТР.* 115. wüste

Спусти́ти, *v a.* herab-, hinab-, herunterlassen, senken; -вóду ablassen; -стру́ну niedriger stimmen; — в ціні́ herabsetzen, wohlfeiler lassen; — гóлову den Kopf hängen lassen; — волóсе die Haare kurz schneiden, stutzen, verschneiden; — товáр von der Krippe losbinden; -з чóго nachlassen; -з óка aus den Augen lassen; — пря́диво на моту́зе das Gespinnst zum Seil verarbeiten; -бич immer dünner zu Ende flechten; — кому́ щось etw. jmdm abtreten; — дóшку & dünner machen (dh Abhobeln &); — ся 1) sich herab-, herunterlassen; 2) — на когó, на щó auf jmdn, auf etw. sich verlassen.

Спусті́не, *n.* Verödung, Verwüstung, *f.* *К.*

Спустковáти, *v.n.Гр.* leer werden.

Спу́стний, *a.* -а пружи́на Schnappfeder, *f.* *Пар.* [stück.

Спу́сток, *gen.* -стка, *m.* kurzes Holz-

Спустошá лий, *a.* verödet, *Кч.* 62.

Спустошá лость, *f.* Verödung, *f.*

Спустóшити, *v. a.* verwüsten, verheeren.

Спу́тати, *v. a.* s. Пу́тати.

Спутерувáти, *v. n.* im Stande sein, vermögen, (*Фр.*).

Спу́тник, *m.* Reisegefährte, *m.* *Пар.*

Спу́тниця, *f.* Gefährtin, *f.* *К.*

Спу́тно, *n.* s. Спя́тка, *В.*

Спутнóвий, *a.В.* -а кість, s. Спятковá к. [locker gemacht.

Спухковаті́лий, *a.* s. Пухки́й,

Спу́хнути, *v. n.* anschwellen.

Спу́хчене, *n.* Mürbung, Gähre, *f.*

Спу́шити, *v. a.* gar, mürbe, locker machen. [Aderlassen, Schnepper, *m.*

Спущáдло, *n.* Instrument zum

Спу́щене, *n.* Senkung, Thesis, *f.* *Ог.*

Спюх, *m.* verschlafener Mensch, * Schlafmütze, *f.*; 2) s. Спя́чка, *В.*

Спю́шок, *m.* *dim.* s. Спюх 1); 2) Tagschläfer, *m.* Nachtschwalbe, *f.* (Caprimulgus europaeus), *В.*

Спялúти, *v. a.* leidlich aufrichten, aufbauen; — ся, aneinander sich stemmen u. dadh höher kommen.

Спя́нчити ся, *М.* II. 35. trunksüchtig werden, sich betrinken, s. berauschen. [sich heben, *Oll.*

Спя́ти. *v. a.* s. Спинáти; — ся,

Спя́тка, *f.* Fessel, *m.* *В.* [*n.* *В.*

Спятковúй, *a.* -á кість, Fesselbein,

Спя́чка, *f.* Schlafsucht, *f*; 2) Bilsenkraut, *n.* (Hyoscyamus niger), *В.*

Срами́ти ся, sich entehren, sich eine Schmach anthun.

Срáмний, *a.* *Др.* s. Срамóтний.

Срáмно, *adv.* s. Сóромно, *Мор.*

Срамóвище, *n.* Schande, *f.* *Ст.*

Срамóтний, *a.* schändlich, schmählich, zottig.

Срамóтниця, *f.* s. Бести́да, +*Б.*

Сребрáний, (-бря́-), *a.* silbern.

Сребри́стий, *a.* *М.* III. 56. silberfarbig, Silber-.

Сребро, *n.* Silber, *n.*

Сребронóсний, *a.* silberhaltig, *Пол.*

Сребропі́нний, *a.* *На.* silberschäumend.

Средохрéстний, *a.* день, der Tag inmitten der grossen Fasten, *Марк.* 3.

Средотóчка, *f.* Mittelpunkt, *m.* *Мог.*

Средотóчний, *a.* im Mittelpunkte liegend, central, *У.*

Срéдство, *n.* Mittel, *n.* Massregel, *f.*

Срéмя *n.* — дні́провé *КС.* (82)I.24?

Срібéльник, *m.* Silberarbeiter, *m.*

Срібли́стий, *a.* silberschimmernd; silbern, *Ст.*

Сріблистобі́лий, *a.* silberweiss,
Сріблйти, *v. a.* versilbern. [*Фр.*
Срі́бло, *n.* Silber, *n.* [mig, +*M.*
Срібоголо́сий, *a.* silberstim-
Сріблолйтий, *a. КУ.* aus geschmolzenem u. gegossenem Silber.
Сріблолю́бець, -бця, *m.* der Habsüchtige. [sucht, Habsucht, *f.*
Сріблолю́бство, *n. K.* Gewinn-
Сріблоно́гий, *a.* silberfüssig, *Кл.*
Сріблоро́гий, *a.* mit silbernen Hörnern.
Сріблохвилёва́стий,*a.*-змій *Гр.* mit silbernen wellenförmigen Streifen.
Сріблохвйлий, *a. Пс.* mit silbernen Wellen. [*K.* I. 204.
Сріблянйк, *m.* von e. Reichen,
Срібля́стий, *a.* silberschimmernd,
Срі́бний, *a.* silbern, Silber-. [*ОП.*
Срібнолу́кий, *a.* mit silbernem Bogen, *He.* [gehaucht, mit Silberflaum.
Срібнопу́хий, *a. Нав.* silberan-
Срібностру́йний, *a.* mit silbernen Wellen, *Макс.* [(Argyrostomus),*B.*
Срібноу́стка, *f.* Silbermund, *m.*
Срі́бнохвйлий,*a.*s.Сріблохвйлий.
Срібрйстий, *a.* silbern, Silber-,*Пс.*
Срі́брянний, *a.* s. Срі́бний.
Срік, *g.* сро́ку, *m. H.* 107. s. Срок.
Срі́мний, *a.* = срі́бний, (*Фр.*).
Сро́гий, *a.* сро́го, *adv.* s. Стро́гий, стро́го, *Зак.*
Сро́дство, *n.* s. Вйбір 2).
Срок, *m. gr.* Frist, *f.* Termin, *m.*
Сромо́тний, *a.* schändlich, *Ш.*
Срю́ба, *f.* Schraube, *f.*
Срюбова́тий, *a.* schraubenförmig.
Срю́бштак, (сруб), *m.* Schraubstock, *m.* [Saugwarze, *f.*
Сса́вень, -вня, *m. B.* Saugwurzel,
Сса́нути, *v. a.* ansaugen, *Иг.* 74.
Сса́ти, *v. a.* saugen.
Ссач, *m.* Säugethier, *n. B.*
Ссе́бний, *a.* verbissen, tückisch, gewissenlos (*Фр.*).
Ссила́ти, *v. a.* s. Засла́ти; — ся на що sich berufen auf etw., citieren.
Ссйлка, *f.* Landesverweisung, Verbannung, Deportation, *f. M.* III. 35; 2)Citat,*n.* [wiesene,Deportirte,*M.*III.34.
Ссйльний, *m. a. sbst.* der Ver-
Ссипа́ти, *v. a.* zusammenschütten, s. Зсипа́ти.

Ссипко́вий, *a.* -мага́зйн Schütt.
Ссйпок, -пку, *m.* s. Зсип.
Ссїва́ти, *v. a.* aussäen; sieben.
Ссі́вки, *pl.* Auskehr, *f.* Kaff, *n.*
Ссїда́ти, ссі́сти, *v. a.* absitzen, sich heruntersetzen, aus-, absteigen; 2) ссі́сти на коня́, *K.* das Pferd besteigen; — ся gerinnen, sich setzen, dick, käsig werden (Milch etc.).
Сслиза́ти, сслизну́ти,s.Зслив — &.
Ссо́ра, *f. gr.* Hader, Zank, Streit, *m.*
Ссо́чка, *f.* Saugwarze, *f.*
Сстановйти, (зстан-), *v.a.* -соро́чку, das Leib (im Hemd) fertigstellen, -nähen. [zusammenschieben.
Ссу́нути, *v. a.* herunterschieben;
Ссучйти, *v. a.* s. Зсука́ти. [fassen.
Ссягну́ти, *v.a. M.*II. 77. III.89. um-
Ста, *adv.* s. Сюда́.
Стабйця, *f.* s. Сто́вбиця.
Став, *m.* Teich, *m.*; 2) *ung.* s. Стан.
Ста́ва, *f.* s. Поста́ва, *Пар.*
Става́ти, *v. n.* sich stellen; 2) werden, beginnen, anfangen.
Ставе́ць, *gen.* -вця́, *m.* Unterlage zur Stütze; 2) hölzerne Schüssel; 3) Gelenk, *n.* (*Фр.*).
Ставйдло, *n.*verlassenerTeich,*Ч.*VI.
Ста́вити, ставля́ти, *v. a.* stellen, aufstellen, setzen; aufführen, bauen; — кого́ пере́д суд jmdn vor Gericht stellen, erscheinen lassen; — ся sich stellen &; — ся кому́ jmdm die Stirn bieten, sich wehren.
Ставйця, *f.* Falle, *f.*
Ставйще, *n.* Teichgrund, *m. B.*
Ста́вка, *f.* Einsatz im Spiel; 2) *H.* 143 das Erscheinen vor Gericht; 3) Knoten im Halm; 4) Zaunfach, *m.*
Ста́влене,(-влі́не),*n.* das Aufstellen.
I. Ста́вний *a.*wohlgewachsen, hoch; wohlgestaltet, schön; ansehnlich.
II. Ставни́й, *a.* im Teich, des Teiches, Teich-, -а́ вода́, *Под. M.*
Ста́вни́к, *m.* Reif zum Zurechtlegen der Fassdauben; 2) Blumentopf, *m. ОП.*; 3) grosser Kirchenleuchter; 4) grosse Standkerze. [Тацка, *ОП.*
Ста́вниця, *dim.* ста́вничка, *f.* s.
Ставнйчий, *m.*Teichmeister,*m.Пар.*
Ставове́, *n.* Teichgeld, *n. Пар.*
Ставовйй, *a.* Teich-.
Ста́новка, *f.* s. Ста́нов, (-овка).

Ставóк, -вкá, *m. dim.* ein kleiner Teich, Weiher; 2) Ständer, *m.* (Gefäss), *Пар.*
Ставокóп, *m.* Teichgräber, *m. Пар.*
Ставці́, *pl.* Glieder, *pl.* (bes. Fingerglieder), *B.*
Ставчáтий, *a. B.* gegliedert.
Стáвчики, *pl. dim.* s. Ставці́, *B.*
Стáвчин, *m.* Gliederkoralle, *f.* (Mopsea), *B.*
Стáвщина, *f. Пар.* ставщи́зна, *f.* † *АД.* II. 145. 146. Steuer von Teichen u. Weihern.
Стагóлка, *f.* Fass zum Säuern des Krauts, *n.*
Стад, *m.* Flug, *m. Пар.*
Стáда, *f. Ч.* III. 274. s. Стáдо.
Стадáрня, *f.* Hürde, *f.*
Стадинá, *f.* s. Стадни́на.
Стáдник, *m.* Herdenhüter, *m. K.*; Pferdehüter, -züchter, *m. Ос.* (61) I. 229; 2) Springhengst, Stammochs, Stier, *m. Пар.*
Стадни́на, *f.* Gestüte, *n.* Stuterei, *f.*
Стадни́цкий, *a.* zum Стáдник geh.
Стадни́ця, *f.* Mutterstutte, *f.*; 2) *Me.* 74. s. Стáйня.
Стадничéнко, *m. dim. Bein.* des Pferdes, s. Стáдник.
Стáдо, *n.* Herde, *f.*
Стаéнка, стáнка, *f. dim.* kleiner Stall.
Стáйка, *f. dim.* s. Стáя, Ackertheil.
Стáйниця, *f. АД.* I. 45. *Гол.* III. 2. s. Стáйня
Стайни́чий, *m.* Stallknecht, *m. Cm.*
Стáйня, *f.* Stall, *m.*
С-так, *adv.* s. З так.
Стакáн, *dim.* стакáнчик, *Кв. m.* Humpen, *m.*
Стакувáти, *v. a. D. c.* 228. s. Руйнувáти.
Сталь, *f.* Stahl, *m.*
Сталéвий, *a.* stählern, Stahl-.
Сталевоси́ний, *a.* stahlblau.
Сталéний, (-éнний), *a.* gestählt; stählern, *ВБ.*; 2) ausdauernd, *Пар.*
Стáлий, *a.* beständig, stettig, unvergänglich; standhaft, stabil, fest, fix, -а ці́нá *Кв.* I. 130.
Стали́ти, *v.a.* stählen, s. Насталити.
Стали́ти ся, *Гр.* 333. sich ungeberdig sträuben.
Стáлість, -ости, *f.* Beständigkeit, Standhaftigkeit, Ausdauer, *f.*
Стáлка, *f. Не.* Quirl, *m.* bei d. Pflzen; 2) стáлка, стáлька, *f.* Faden, *m.*; 3) Bestandtheil des Seiles, *Зак.*; 4) Pazóк, Schnur, Reihe, *f.*
Стáлька, *f.* Wetzstahl, *m.*
Стальноси́рий, *a.* stahlgrau.
Стальця́, *pl.* Eisenbeschlag bei der Mündung des Häckselkastens.
Стáмбул, *m.* Constantinopol.
Стамві́дтам. *adv. Св.* von dorther.
Стан, *gen.* -нý, *m.* Stand, Zustand, *m.* Lage, *f.*; ді́вка на станý reife Jungfrau; 2) Verfassung, *f.*; 3) Station; Einkehr, *f. Ш.* II. 34.; 4) Lager, *n.* станóм стáти ein Lager aufschlagen; 5) Leibesgestalt, Statur, Taille, *f.*; Leibstück, Hemd, Mieder, *n. Me.* 41; 6) in Russland Name des Theiles eines Bezirkes.
Стáнва, *f.* Ständer, *m.* Gefäss, grösseres Fass, *n.*
Стáне, *n. Под.* Zustand, *m.*
Стáник, *m. dim.* s. Стан 5).
Стáниця, *f.* Steppendorf, *n.* Kosakendorf, *n.* Ansiedelung, *f.*; 2) *Me.* 75. s. Стáйня.
Стани́шний, *a.* zur Стáниця 1) geh; 2) Commandant einer Стани́ця 1).
Стáнище, *n.* Standort, *m.* Stätte, *f.*
Стані́вний, *a.* gesetzt, gesittet, *Пар.*
Стані́ти, *v. n.* feil, wolfeil werden, billiger werden. [*М+Б.* 131.
Станки́й, *a.* mit schöner Taille,
Стáнля, *f. РД.* 2. s. Стремя́; 2) *МШ.* s. Трéнзля.
Стáнов, *gen.* стáнви, *f.* s. Стáнва.
Станóва, *f.* Gesetz, *n. Пар.*
Станови́й, *a.* des Standes, ständisch, der Standesclassen, *ВБ.*; 2) *m. a. sbst.* Vorgesetzter, (polit.) Aufseher eines Стан, *m.* s. Спрáвник.
Станóвиско, *n.* Standort, -punkt, -platz, *m.* Lager, *n.*; 2) Stellung, *f.* Rang, *m.*
Станови́ти, *v. a.* aufstellen; 2) aufhalten; 3) nach der Taille zuschneiden; 4) beschälen.
Станови́тий, *a.* s. Стоя́чий.
Станóвище, *n.* der Ort, wo man steht od. zusammenkommt, Stand, Lagerplatz, *m.* Niederlage, *f.*; 2) Stellung, Lage, *f.* s. Станóвиско. [*n. Кн. Кв.*
I. Станóк, -нкý, *m.* Rekrutenmass,
II. Стáнок, -нку, *m. АД.* I. 216. s. Остáнок.
Станóчок, -чку, *m. dim.* s. Стан 5), -ильняни́й Hemd, Mieder, *n. Me.* 41.
Стáнути, стáти, ставáти, *v. n.*

sich auf-, s. stellen; *mit infinit umschreibt das Futurum*: ста́неш ї́сти s. *v. a.* бу́деш ї́сти *P.* I. 3. od. = anfangen; 2) erscheinen, vorkommen; ста́ти ся geschehen, sich ereignen.

Ста́нця, *pl.* Fassdauben, *pl.*

Ста́ня, *f.* s. Ста́йня, *Зак*; 2) Stehen, *n.* (für etw.), за віру Христову в одній ста́ні ста́ти. *КС* (82) IV. 513.

Стар, -ра́, -ре́. *a.* s. Стари́й.

Старь, *f. coll M.* III. 55. alte Leute, Greise, *pl.*; 2) Trödelkram, *m. Пар.*

Стара́, *f. a. s.* s. Стари́й. Alte, *f.*

Стара́льно, *adv. Ст.* s. Стара́нно.

Ста́ране. *n.* Sorge, Bemühung, Bewerbung, *f.* Sorgetragen, *n.* [sig, *Гол.*

Старанли́вий, *a.* fürsorglich, fleis-

Стара́нний, *a.* sorglich, sorgfältig.

Стара́нник, *m.* Pfleger, Versorger, *m. Ф.* [sorgtheit; Sorgfalt, *f.*

Стара́нність, -ости, *f.* Sorge, Be-

Стара́тель, *m.* Vorsorger, der sich bemüht, für jmdu sich verwendet, *Кв.* II. 43.

Стара́тельний, *a. Зап.* I. 321. sorgfältig, strebsam, eifrig; *adv.* -но, fürsorglich.

Стара́ти, *v. a.* besorgen, aufzubringen suchen; — ся sich bemühen, sich bewerben um etw.; bestreben; sorgen.

Старе́зний, старе́незний, *a.* sehr alt, greisenhaft.

Ста́рець, *gen.* ста́рця *m.* Greis, *m.*; 2) Bettler, *m.*; 3) Kreuzkraut, *n.* (Senecio) *Вол.*

Старе́цкий. (-е́цьк-), *a.* greisenhaft, des Greises; 2) des Bettlers, Bettler-.

Старе́цтво, *n.* Armut, *f.* Bettelstand, *m.*; *coll.* Bettler, *pl.*

Старе́чий, *a.* alt, greis, altehrwürdig, *Ш.* I. 227; 2) Bettler, des Bettlers.

Старе́чина, (-е́ччина, *Ф.*), *f. Гн.* 32. s. Старе́цтво. [Alter, Greis, *m.*

Старига́н, (-га́нь, -ља́н), *m. aug.*

Стари́й, *a.* alt; -бог, *Ос.* (61) IV. 30?; -місяць, das letzte Mondviertel.

Ста́рик, *m.* ein Alter, Greis, *m. Кв.* II 11; 2) *Ч.* I. 1, 10. der Mond im letzten Viertel.

Старина́, *f.* Vorzeit; Antiquitaet, *f.*

Стари́нка, *f. Ш.* II. 113. alte Leinwand; alte Mode, (*oppos.* нови́нка).

Стари́нний, *a.* uralt, alterthümlich, Alterthums-.

Стариня́, *f. coll. Ф.* die Eltern; ältere Leute. [chen, *Кн.*

Стари́ти, *v. a.* frühzeitig alt ma-

Ста́риця, *f.* altes Weib, *Wgr.* 26; 2) Bettlerin, *f.*

Старичи́ще, *m. aug.* alter Mann.

Старівни́к, *m.* Fürsorger, Versorger, *m.*

Ста́рість, -ости, *f.* Greisenalter, Alter, *n.*; 2) *Ф. Пов.* 25. s. Стариня́.

Ста́рієтво, *n.* s. Ста́роство.

Ста́ріти, *v. n.* u. — ся, altern, alt werden.

Старко́ватий, *a.* ältlich.

Старне́че, *n. coll.* alte Sachen.

I. Старни́к, *m.* alte Person; 2) *coll.* ältere Zuchtthiere, *Фр.* [*Пар.*

II. Ста́рник, *m.* Amtsbewerber, *m.*

Старооби́лість, -ости, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Старооби́тність, -ости, *f.* s. d. v.

Старова́ти, *v. a.* s. Стара́ти ся; 2) s. Старшува́ти; 3) das Alter zubringen, das Leben zuEnde führen, *Зак.*

Старови́й, *a. Ст.* s. Стари́й.

Старовина́. *f. D. c.* 106. das Alte; alte Zeiten, Vorzeit, *f.*; 2) *coll.* alte Geschichten, (*Фр.*); Alterthümer, *pl.*; 3) Wolle von alten Schafen, *B.*

Старови́нник, *m. B* Archaeolog, *m.*

Старовір, (-ірець, ірця), *m.* Altgläubige, *m.*

Старовірский, *a.* altgläubig, *Нав.*

Старовірщина, *f.* Altgläubigkeit, *f.*

Старові́чина, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Старові́чний, *a.* alterthümlich, uralt.

Старовли́вий, *a.* sorgsam, *Фр.*; -но, *adv.* sorgsam. [Fürsorge, *f. Фр.*

Старовли́вість, -ости, *f.* Sorge,

Старода́вний, *a.* alterthümlich; alt.

Стародавнина́, *f.* s. Старосьві́ччина.

Старода́вність, -ости, *f.* alte Zeiten, *До*; Alterthümlichkeit, *f.*; старода́вности, *pl. С.* II. 123. Alterthümer, *pl.* [betagt, *Ш.* I. 90. л.; *Кн.*

Староде́нний, *a.* alt, betagt, hoch-

Стародре́вний, *a. Ос.* (61) VI. 169. alterthümlich.

Староду́б, *m.* Breitblättriges Laserkraut, (Laserpitium latifolium); 2) Stadt im Czernigovschen Gouvernement, *Пис.*

Старожи́л, *m.* s. Стари́к, *Мак.* II. 35.

*

Старожи́лий, *a.* hochbetagt, *Нє.*

Старожи́тний, *a.* alt, aus alter Zeit, antik, *С.* II. 131. *Кч.* 197.

Старожи́тник, *m.* Antiquar, *m.* *Пар.*

Старожи́тність, -ости, *f.* Antiquitaet, *f.* *Пар.* [lich.

Старозавітний, *a.* alttestament-

Старопе́нний, *a.* altstämmig, *В.*

Старосьвітний, *a.* alt, aus alter Zeit; altehrwürdig, *М.*

Старосьвітский, старосьвіцький, *a.* altväterisch.

Старосьвітчина, (-ічч-), *f.* Vorwelt, Vorzeit, *f.*; alte Sitten, Gebräuche &.

Старосїльский, *a.* altmodisch, *Пар.*

Старосла́вний, *a.* *Ст.* altehrwürdig.

Ста́рость, *f.* s. Ста́рість; ста́рость-лїта́ на ста́рости-лїта́х, *М.* I. 79. = на старі́ лїта́.

Ста́роста, *m.* Brautwerber, *m.*; 2) *Нє.* s. Ста́рший брат; 3) Starost, Schlosshauptmann; Bezirkshauptmann, *m.*

Старосте́цкий, старостя́ньский, *a.* *Кч.* 258. des Ста́роста, dem ст. geh.

Старости́ха, *f.* Gattin des Ста́роста.

Ста́ростка, *m.* *verächtlich*, s. Ста́роста 3), *Зак.*

Старостува́ти, ста́ростити, *v. n.* Brautwerber sein. [роста 3) *Зак.*

Старостя́нка, *f.* Tochter des Ста́-

Староцїна, *f.* *pol.* s. Сва́ха, *Б.*

Староцї́ньский, *a.* -а пісня, *R.* 106. den Ста́роста 1) betreffend.

Ста́рощине, *n.* *Ф.* s. Сва́тане.

Ста́рощі, *pl.* Alter, *n.* Altersschwäche, *f.* *ГБ.*

I. Старува́ти, *v. n.* *Н.* 127. 166. sich für alt, arbeitsunfähig halten, sich als Greis geberden. [ра́ти ся.

II. Старува́ти, *v. a.* *Мак.* s. Ста-

Старува́тий, *a.* ältlich, *ОП.*

Старуга́н, *m.* Greis, *m.*

Стару́н, *m.* ein Alter, Greis, *m.*

Стару́нок, -нку, *m.* Vorsorge, *f.* Aufwand, *m.* [*f.* altes Weib, Greisin, *f.*

Стару́х, *m.* Greis, *m.* стару́ха,

Стару́шка, *f.* alte Frau, Greisin, *f.*

Стару́шний, *a.* *Кл. Веч.* I. 147. s. Старе́нький. [ein Alter.

Стару́шок, -шка, *m.* Greis, *m.*

Старцьовий, *a.* Bettler-. [Bettler, *m.*

Старцу́н, *m.* (*verächtl.*) Greis, *m.*; 2)

Старцюва́не, *n.* Bettelei, *f.* *Ст.*

Старцюва́ти, *v. n.* *Н.* 192. betteln gehen.

Старча́, (-а́ти), старченя́, (-я́ти), *n.* junger Bettler, Bettlerkind, *n.* *Ш.* I. 103. II. 13.

Ста́рчик, *m.* s. Стари́к, *Зг.*

Ста́рчити, *v. n.* ausreichen, hinreichen; — ся в сло́ві Wort halten.

Старчи́ха, *f.* altes Weib, die Alte, alte Kachel; 2) Bettlerin, *f.*

Старчо́вий, *a* *Ос.* (62) VIII. 15?

Старчо́та, *f.* *coll.* die greisen Bettler, die Greise, *Кч.* 32.

Старчук, *m.* *verächtl.* der Bettler.

Старчя́, (-я́ти), *n.* s. Старча́, *Ш.*

Старше́нний, *a.* s. d. f.

Ста́рший, *a.* *comp.* der Aeltere; 2) *sbst. m.* der Aelteste, Senior, Vorgesetzte, Obere, *m.*

Старшина́, *f.* das höhere Alter, der Vorrang nach dem Alter, по старшині́ nach dem Rechte des Aelteren; 2) *coll.* der Aelteste, Senior; die älteren Verwandten; die Vorgesetzten, die Charge.

Старши́нник, *m.* *В.* s. Старшина́ 2).

Старшино́ване, *n.* Oberherrschaft, *f.* *Кч.* 186. Führerschaft, *f.*

Старши́ньский, *a.* der Старшина́ 2) der Oberen, ihnen zukommend, *Кч.* 357.

Старшинство́, *n.* höheres Alter, der Vorrang nach dem Alter, *Тор.*

Старшинува́ти, старшува́ти, *v. n.* der Aelteste, Oberste sein, Oberbefehl haben, anführen; herrschen; sich als Herr gebahren.

Ста́сько, *m. dim.* Eustachius, s. Стах.

Стасьмува́ти, *v. a.* tüchtig abprügeln.

Стасува́ти, *v. a.* s. Тасува́ти.

Стасу́нок, -нку, *m.* ein Roulon, (*Фр.*).

Стать, -ти, *f.* Gestalt, Form, Gestaltung; Beschaffenheit, *f.* Wesen, *n.* *Зап Гол. Біл.*; 2) *Кух.* Stand, Beruf, *m.* Bestimmung, Lage, *f.* [mögen, *n.*

Стате́чко, *n. dim.* s. Ста́ток, Ver-

Стате́чний, *a.* gesetzt, solid; entscheidend, *К.*; чи -а річ? *Кч.* 139. ist es recht u. billig?

Ста́ти, ста́нути, *v. n.* stehen, stehen bleiben; 2) werden, anfangen, *mit dem*

infinit. став її вечір *P.* I. 14. der Abend überraschte sie; 3) ausreichen; 4) sich begatten, вівці стают = парують ся, *B.*; — ся sich ereignen, geschehen; — ся на чім worauf bewenden, womit aufhören.

Статива, *f.* Bestandtheil des Webstuhles.

Статиста, *m.* Statist, *m.*

Статистика, *f.* Statistik, *f.*

Статиця, *f. B.* s. Статуа.

Статковий, *a.* wohlhabend.

Статком, *adv. Мог.* s. Подостатком.

Статкувати, *v. n.* aushalten, beharren, standhaft sein; beständig, artig bleiben, sich gut aufführen.

Статний, *a.* fest, fest stehend, *B.*; 2) geräumig, genügend, -чобіт bequem, genug weit; 3) — ростом schlank, hochgewachsen, von schönem Wuchs; 4) wohlhabend.

Статовці, *pl.* mittlere Fensterrahmen, *pl.*

Статок, -тку, *m.* bewegliche Habe, b. Güter; Viehstand, *m.* Vieh, *n. Pa.* I. 379; 2) *pol.* Fahrzeug, Schiff, *n*; 3) Gesetztheit, *f.* gesetztes Wesen; Standhaftigkeit, Festigkeit, *f.*

Статочний, *a.* standhaftig, gesetzt.

Статочність, -ости, *f.* s. Статок 3).

Статуа, *f.* Standbild, *n.* Statue, *f.*

Статурний, *a. Pa.* I. 254. hochgewachsen.

Стах, *m.* Eustachius.

Стахвета, *f.* s. Штафета.

Стацїва, *f.* Ständer des Webstuhles.

Стація, *f.* Station, *f.*

Стачити, *v. n.* s. Старчити; *impers.* не стачит сил es fehlt an Kraft, *Св.*

Стая, *f. Иг.* 1. Standort, *m.* (für Schafe); *Wgr.* s. Леговище; eingenommener Platz, Umfang (beim Mähen, Getreideschneiden &) зайти стаю; 2) querliegendes Ackerland, *dim.* стайка, (*pl.* стайцї); 3) Sennenhütte, *f. B.*

Стаяня, *f.* s. Гони.

Стаяти, *v. n.* abschmelzen.

Стверджати, *v. a. K.* щось bestätigen; festhalten.

Стверджене, *n.* Bestätigung, Bestärkung, *f.*

Ствердити, *v. a.* s. Стверджати.

Ствердїлий, *a.* fest, hart geworden; starr.

Ствердїне, *n.* Verhärtung, *f. B.*

Ствердлий, *a.* hart, starr geworden, *Фр.*

Стверднути, ствердїти, *v. n.* verhärten, hart, fest werden; starr werden.

Ствіл, *m. Под.* s. Цївка, Lauf, *m.* (bei d. Flinte).

Ствір, -ору, *m.* Erzeugnis, *n. Вах.*; 2) Gerippe, *n.*; Ansehen, *n. Пар.*; Monstrum, *n.*

Ствол, *m.* s. Ствіл.

Стволик, *m.* Stengel, *m. Пар.*

Стволок, -лока, *m.* s. Сволок.

Створенятко, *n. Ст.* niedliches Thierchen.

Створити, *v. a.* erschaffen, *Ш.* II. 237; — ся sich zutragen, geschehen, *Ш.* I. 339.

Створіння, *n. Ст.* Geschöpf, *n.*

Створчатий, *a. M.* II. 32. mit zwei Flügeln (von Fenstern, Thüren).

Стебеле, (-лле), стебелине, *n. coll.* Halme, *pl.*

Стебелити ся, halmen, *Пар.*

Стебельце, -ця, *n. dim.* s. Стебло.

Стебен, -бну, *m.* Steppnaht, *f.* s. Стебнівка.

Стебичі, *pl.* Bananengewächse, *pl.* (Scitamineae).

Стеблевий, *a.* s. Стебловатий, *Гн.* 61.

Стеблина, *f. dim.* s. Стебло, *Ш.* I. 75.

Стеблистий, *a.* -е жито mit starkem Halm.

Стеблити ся, *Ч.* V. 1166. in den Halm aufschiessen.

Стебло, *n.* Halm, Stengel, *m.* Spelze, *f. Пар.*

Стебловатий, *a.* Halm-.

Стеблоногий, *a.* steckenfüssig, dünnbeinig.

Стебляк, *m.* Getreidehalmwespe, *f.* (Cephus), *B.*

Стебник, *m. Гол.* I. 218. Getreidekammer, *f.* Speicher, *m.*; 2) Bienenhaus, *n.*

Стебнівка, *f.* Steppnaht, *f.*

Стебнувати, *v. a.* Naht an Naht dicht nähen, steppen.

Стебнути, *v. a.* streichen, schlagen; 2) steppen.

Стёбонути, *v. a.* aufschnappen, e. Schluck machen.

Стевель, *m. Гол. гр.* 50.?

Стег, *m.* Stich im Nähen, *m. Пар.*

Стегенце, *n. dim.* s. Стегно.

Стегнати, *v. a.* steppen, *Пар.*

Стегнище, *n. aug.* s. d. f.

Стегно, *n.* Oberschenkel, *m.*

Стегновий, *a.* -а кість Oberschenkelbein, *n. B.*

Стегня́ка, *f. aug.* s. Стегнó, *Н.* 118.
Стéжечка, *f. dim.* s. Стéжка.
Стежи́на.*f.Пол.*s.Стéжка.
Стéжи́ти, *v. a.* begleiten, *Ст.* verfolgen.
Стéжір, *m.* umzäunter Ort wo die Heuschober sich befinden, *B.*; 2) — сíна = Обóріг.
I. Стéжка, *f.* Steg, Pfad, *m.*
II. Стёжка, *f.* Band, *n.*
Стéйки, *adv.* vom Stehenbleiben.
Стекáти, *v. a.* s. Стікáти.
Стекли́зна, *f.* s. Скаженúна.
Стéклий, *a.* s. Скáжений.
Стекольця́, *pl.* Gläser, *pl. ОП.*
Стелепну́ти, *v. a.* s. Стрясти́; 2) *v. n. Гол.* III. 348. s. Стрясти́ ся.
Стéливо, *n.* Streu, *n.*
Стели́на, *f.* s. Стéля, *B.*
Стели́ночка, *f. dim.* s. d. v.
Стели́ти, *v. a.* ausbreiten, zurechtlegen; betten, das Bett machen (пóстіль); — ся sich —; дорóга стéлит ся der Weg zur bevorstehenden Reise macht sich zurecht (*gew.* beim Schneefall von Schlittenfahrt); die Reise steht bevor.
Стéлька, *f.* Brandsohle, *f.*
Стéльмах, *m.* Wagenbauer, -meister, Wagner, *m.*
Стельмáшня, *f.* Wagnerei, *f.*
Стельмáский, *a.* Wagner-.
Стéльник, *m. Сб.* I. 323. Scheibe, Honigscheibe, *f.*
Стéля, *f.* Stubendecke, Zimmerdecke, *f. B.*; Fussboden, *m. М+Е.* 148.
Стеменíти, *v. n.* betroffen, verdutzt werden.
Стéмéнно, *adv.* namentlich, im Besonderen; 2) — стеменю́сенько, ganz so, genau so, accurat, *К. Др.*
Стемнíти ся, dunkel, finster werden.
Стéмика, *f.* der Querbalken auf dem Hauptpfeiler der Windmühle.
Стенá, *f. Кч.* 38. s. Стíнá. Wand, *f.*
Стенáти, *v n.*†*Ш.*II.252.s.Стогнáти.
Стенетáти, *v. a. К. Макс.* mit Netzen umstricken, umgarnen, m. N. einfangen, fesseln.
Стену́ти ся, *М. Н.* 183. sich schütteln; 2) sich wozu anmachen, s. Схóпити ся.
Стеня́ти, *v. n. Зг.* s. Стогнáти.
Степ, -пу, *m.* Steppe, *f.*
Стéпа, *f.* Abgrund, *m.*; степи би му ся стали, den Hals soll er brechen, *B.*
Степáк, *m.* Lycosa infernalis, *Пол.*
Степáн, *m.* s. Стефáн.
Степáнчик, *m.* s. Зáяць, *B.*
Стéпень, -пеня, *m.* Stufe, *f.* Grad, *m.*; 2) стéпень, *f.* Potenz, *f.* (in d. Mathem.).
Степени́ти, *v. a.* schonen, hüten.
Степенíти, *v. n.* над чим, s. Піклувáти ся.
Степéнний, *a. gr.* gesetzt, ehrbar, ernst; mässig, massvoll; 2) -им бу́ти над ким jmdn bevormunden.
Степинá, *f.* Steppe, *f.*
Стéпка, *f.* hölzerne mit Moos ausgefütterte Vorrathskammer, *Зап.* II.142.
Степли́ти ся, степлíти, *v. n.* warm werden; lau werden, *B.*
Стéпний, *a.* Steppen-.
Степóвий, *a.* Steppen-.
Степови́к, *m.* Steppenbewohner, *m.*
Степови́ще, *n. aug. К.* s. Степ.
Степовни́чий, *m.* Feldhüter, -aufseher, *m. Pa.* I. 382.
Степу́н, *m.* s. Дику́н.
Стероельку́вáтий,(-ков-), *a.* von kleinem Wuchs.
Стервинá, *f.* Aas, *n. verächtlich*: das Fleisch, (*Фр.*).
Стéрвиско, *n.* Aas, *n.* Aasgrube, *f.*
Стéрво, *n.* Aas, *n.*; ungeniessbares Fleisch, Luder, *n.*; кінь набрáв стéрва das Pferd wurde fett; * Pferd, *n.* Mähre, *f.*
Стервоїда.*f.*(му́ха).Aasfliege,*f.Пар.*
Стервови́й, *a.* aasig, aashaft, *Пар.*
Стервя́к, *m.* индийский, Cuntur, *m.* (Sarcorbamphus gryphus); — бíлий, Neophron percnopterus, *Пол.*
Стерéбити, *v. a.* reinigen, das Unreine aussondern; 2) ausweiden; verschneiden, entmannen, *Пар.*
Стéрево, *n. Н.* 212. s. Стéрво.
Стеревя́ж, *m.* linker Nbfls des Сян.
Стерегти́, (-егчи́, -ечи́, -режу, -режéш), *v. a.* bewachen, hüten, beschützen; 2) *v. n.* lauern, warten, *С.* I. 162. лихо стереглó; — ся sich hüten, auf der Hut sein, sich in Acht nehmen.
Стерéжене, *n.* Hut, Acht, Achtsamkeit; Bewachung, *f.*
Стереоскóп, *m.* Stereoskop, *n.*
Стéржень, -еня, *m.* Mark, Herz des Holzes, *n.*; Eiterstock, *m.*

Стéрка, *f.* äussere Rinde an gekochter Speise, s. Стáрка.
Стéркавка, *f.* Libellula, *B.*
Стéрля, стерлядь, *f.* Sterlet, *m.* (Acipenser Ruthenus), *B.*
Стермезувáти, *v. a. Ф.* zu Tode erschüttern, mit Gewalt vernichten.
Стéрмо, *n.* Abschüssigkeit, *f.*; Unglück, *n.*; а) — берé грóші das Geld schwindet; — берú тя — hol dich d. Teufel; б) грáти стéрмо (комý) aufreiben, zu Grunde richten, Schläge geben, zu Tode martern; в) дáти в — verlieren, verschwenden (грóші &); г) мáти — einen Verweis, Schläge bekommen; д) приходúти в — Niederlage erleiden, zu Grunde gehen, Schläge bekommen; е) пускáти в — verschwenden;ausplündern,zerrütten;ж)итú в — s. unter д) *Гал.* I. 255.
Стерн, *m.* s. Стернá, *Зак.*
Стернéвий, *a.* Stoppel-.
I. Стернúк, *m.* Gersten-, Grauammer, *m.* (Emberiza miliaria), *Піс.* s. Стренáдка, *B.*
II. Стéрник, *m. Ф.* Steuermann, *m.*
Стернúночка, *f. dim.* s. Стернá.
Стернúчий, *m. Ст.* s. Стéрник II.
Стернúще, *n. aug.* s. Стернá.
Стерно, *n.* Stamm, *m.*; 2) kurzes Steuerruder mit breitem, schaufelförmigem Ende, *Не. С.* II. 125.
Стерновáти, *v. a. Ч.* V. 523.
Стернюк, *m.* grober Stoppelhalm.
Стернюх, *m.* Gugemuke, *f.* (Agaricus edulis), *Вол.*
Стернá, *f.* Stoppel, *f.*; Stoppelfeld, *n.*
Стернáнка, *f.* s. Стернá; 2) s. Стернюх; 3) — ріпа Stoppelrübe, *f.*
Стернáстий, *a.* Stoppel .
Стернáтка, *f.* вівсáнка, Goldammer od. Ammerling, *m.* (Emberiza citrinella). [ertragen, aushalten.
Стéрпіти, *v. a.* leiden, erdulden,
Стéрпнути, *v. n.* s. Затéрпнути.
Стéрти, стерáти, (стир-), *v. a.* abwischen, abfegen; abreiben, abschaben; *На.* (in Bretter) sägen.
Стерусúти, *v. a.* s. Струсúти.
Стерáти, *v. a.* verlieren; verderben, abnützen, vergeuden, verschwenden; — дитúну = поронúти, *ОБ.*; — слóво, das Wort nicht halten, brechen; — ся sich abnützen, hinschwinden, sich auflösen. [дúти.
Ствердúти, *v. a. Н.* 130. s. Потвер-
Ствéрднути, *v. n.* s. Затвéрднути.
Стетерíти, *v.n.* von Tabaksblättern: verkümmern. [Stephan.
Стефáн, *dim.* Стéфко, Стéфцьо, *m.*
Стéха, *f.* Stephanie, Stephanida.
Стець, Стецькó, *m.* Eustachius.
Стéчене, *n.* Zusammentreffen, *n.* Zusammenstoss, *m.*
Стечú, *v. n.* abfliessen, herabfliessen; 2) *Ос.*(61) IV.34. schwinden, verkommen.
Стиг, *m.* в єдéн — in einem Nu.
Стúгнути, *v. n.* s. Стúнути.
Стиґáтор, *m. Т.* Instigator, Aufreger, *m.* [verleumden.
Стиґувáти, *v. a.* на когó jmdn
Стид, *m.* s. Встид, *Ме.* 259.
Стидкúй, *a. Ме.* 67. abscheulich, ekelhaft; schimpflich, *Ст.*
Стидлúвий, *a.* schüchtern; blöde.
Стиднúй, *a.* schimpflich, schändlich.
Стидóвишний, *a.Ос.* (62) VII.62?
Стидóвище, *n.* наробúти —, s. Встид, Сóром.
Стидóта, *f.* Scham; Schande, *f. Ст.*
Стижíти, *v. a. Н.* 260?
Стикáти, *v. n.* u. — ся s. Сходúти ся; in Berührung kommen; zusammenpassen; 2) — на когóсь *Не.* sich auf jmdn berufen, seine Schuld auf einen anderen wälzen.
Стúки, *pl.* s. Сýголовки; 2) s. Сутичі.
Стикнýти, *v. a.* zusammenbringen, in Berührung bringen, *Т.* [weise, *f.*
Стиль, *g.* -лю, *m.* Stil, *m.* Schreib-
Стúлий, *a.* erkaltet; starr, todt; до стúлої мáтери! (einFluch), *В. Ф.*
Стинáти, стáти, *v. a.* abhauen, abschneiden, hinweghauen; köpfen, enthaupten; 2) steif machen, gerinnen, starren machen, морóз вóду: der Frost macht das Wasser gefrieren; — ся gerinnen; krystallisieren, *Пол.*; 2) *Не. Пр.* XI. 1. 163. s. Скитáти ся, Тинáти ся.
Стúнути, *v. n.* kalt, kühl werden, erkalten, kühler werden; * sich verringern, erschlaffen (v. Eifer etc.).
Стинýти ся, *Л.*43. 165. sich rühren.
Стúня, *f.* rechter Nbfls des Днїпрó.
Стúпа, *f.* стúпи стають комý jmd wird vor Langeweile u. Unruhe aus-

ser sich, (*Фр.*).

Стир, *m.* rechter Nbfls der При́петь.

Стира́к, *m.* Storax, *m.* *Пар.*

Сти́ране, *n.* Abschaben, Abreiben; Abwischen, *n.*

Сти́ранка, *f.* eingerührte Mehlsuppe, Hadersuppe, *f.*

Стиранча́, -а́ти, *n.* s. Страча́.

Стира́ти, сте́рти, *v. a.* abwischen, wegwischen; abreiben, abschaben, aufreiben.

Стира́ч, *m.* Reiber, Abreiber, *m.*

Стирачи́на, *f.* Storaxbaum, *m.* (Styrax officinalis).

Стирачинова́ті, *pl.* Storaxbäume, *pl.* (Styraceae).

Сти́рвати, *v. n.* ein wenig warten, sich gedulden; dulden; nachgeben, nachlassen; — ся s. Стри́мати ся.

Сти́рка, *f.* Wischlappen, *m.* *Пар.*

Сти́рно, *n.* Stirnblatt; Stirnleder, *n.*

Сти́рса, *f.* *Гол.* III. 16. s. d. f.

Сти́рта, (ски́рта), *f.* Haufen, *m.*-сі́на Heuschober, Heufeimen, Heustock, *m.*

Сти́ртник, *m.* Feimenmeister, Schobermeister, *m.*

Стирч, *m.* alles was hervorragt; hervorragende Klippe. *Це.*

Стирча́ти, (-чі́ти), *v. n.* hervorragen; in die Höhe ragen, emporstarren, aufrecht gerichtet stehen.

Стис, *m.* *Зак.* s. d. f.

Стиск, *m.* Gedränge, *n.*; Drücken, *n.*

Стиска́льний, *a.* zusammendrückbar.

Стиска́льність, -ости, *f.* Zusammendrückbarkeit, *f.*

Стиска́ти, стисну́ти, *v. a.* drücken, zusammendrücken, -pressen, zuhalten.

Сти́ски, *pl.* Brustbeklemmung, *f.*

Сти́слий, *a.* *Ст.* zusammengedrückt, -gepresst, *f.*

Сти́снене, *n.* Zusammendrückung, *f.*

Сти́сний, *a.* *В.* compact.

Стисньо́ва, *f.* s. Стиск, Гло́та́.

Стисну́ти, *v. a.* s. Стиска́ти.

Сти́ти, *v. n.* s. Сти́нути (*Фр.*).

Стих, *m.* Vers; Spruch, *m.*

Сти́ха, *adv.* still, lautlos, s. Сти́хий.

Стиха́р, *m.* Chorrock, *m.* Chorhemd, *n.*

Стиха́ти, *v. n.* s. Притиха́ти, still werden; ruhen, *Ш.* I. 375.

Сти́хий, *a.* *Гол.* III. 721. *Ог.* 102. s. Ти́хий, (*adj.* statt d. *adv.*).

Стихі́йний, *a.* der Elemente, elementär, Natur- *Не.* *V.*

Сти́хія, (-хия, *К.*) *f.* Element, *n.* *Пол.*

Стихола́т, *m.* *Мог.* Reimer, Reimschmied, Poëtaster, *m.*

Стихопи́сець, *gen.* -и́сця, *m.* Verseschreiber, *m.*

Стихотво́рець, -рця, стихотвори́тель, *m.* Versemacher, Poët, Dichter, *m.* *Пар.*

Стихотво́рний, *a.* *К.* in Versen.

Стихотво́рниця, *f.* Versemacherin, Dichterin, *f.* *Пар.*

Стихотво́рство, *n.* Dichtkunst, *f.* *Пар.*

Стихотво́рчий, *a.* dichterisch, Dichter-, *Пар.*

Стич, *m.* etw. Spitziges.

Сти́ча, *f.* Berührungs- u. Verbindungspunkt, *m.* (im Reif).

Сти́чень, -чня, *m.* s. Сі́чень, *Ш.* I. 355.

Сти́чка, *f.* Treffen, *n.* *ОБ.*

Сти́чний, *a.* tangential, *subst.* сти́чна, *f.* Tangente, *f.*

Сти́чність, -ости, *f.* Berührung, Verbindung, Zusammenstellung, *f.* *Ф.*

Стиша́ти ся, стиши́ти ся, *М.* still werden, sich beruhigen, sich legen.

Стїб, *dim.* стї́бо́к, -бка́, *m.* Nadelstich, Nähstich, *m.*

Стї́бати, *v. a.* picken, mit der Nadel stechen, nähen.

Стї́бель, -бля, *m.* s. Ти́бель.

Стіг, *gen.* сто́га, *m.* Stock, *m.* -сі́на Heustock, *m.* s. Оде́нок.

Стіже́чок, *m.* *dim.* s. d. v.

Стіжкова́тий, *a.* kegelförmig, konisch, *Пол.*

Стіжкоклю́ві, *pl.* Kegelschnäbler, *pl.* (Conirostres).

Стіжо́к, -жка́, *m.* *dim.* s. Стіг; 2) Kegel, *m.*; 3) — мрамори́стий, Marmor-Kegelschnecke, *f.* (Conus marmoreus); — тканча́тий, Conus textilis.

Сті́йка, *f.* Stand, Standort, *m.* Station, Wache, *f.*; 2) die abgewartete Zeit; 3) offener Kramladen.

Стійки́й, *a.* aufrecht, gerade stehend, steif воло́сє &; 2) stabil.

Сті́йло, *n.* Standort, Standpunkt; Ruheplatz; Stall, *m.* *К.* *Ч.* III. 206. *Не.* *Wgr.* 26.

Стійля́гати, *v. n.* hinken, *Пар.*

Сті́йма, *adv.* — стоя́ти beständig, unverrückt dastehen, *Мак.*

Сті́йний, *a.* *Зг.* *Пр.* I. 85. würdig, wert.

Сті́йність, -ости, *f.* Geltung, *f.* Wert, *m.*; 2) Cohäsion, *f.* Geltung, *f.*

Сті́йно, *n.* *Т.* Stellung, Bedeutung,

Сті́йчик, *m.* Posten, *m.* Wacht, *f.*

Стїк, *m.* *Ф.* Spur des Abflusses e. Flüssigkeit, *f.* Gerinne, *n.*; Zusammenfluss, *m.*
Стїки, *adv.* s. Скільки, *Ч.* II. 292.
I. Стїка́ти, *v. n.* herabträufeln; — ся, zusammenfliessen. [krank werden.
II. Стїка́ти ся, wüthend, toll, wuth-
Стїклйзна, *f.* *Еф.* 15. s. Скаженйна.
Стіл, *gen.* стола́, *m.* Tisch, *m.*; 2) Tafel, *f.*
Стілечки, *adv.* *Кн.* so ein bischen.
Стількар, *m.* Stuhlmacher, *m.* *Пар.*
Стїльний, *a.* wasserdicht, s. Сцїльний.
Стільни́к, *m.* s. Стельнйк. [ний.
Стільни́ця, *f.* Tischbrett, Nudelbrett, *n.*
Стільчик, *m.* *dim.* s. Столе́ць.
Стільчики, *pl.* pfirsichblättriger Knöterich (Polygonum persicaria).
Стїна́, *f.* Wand, *f.*
Стїнка, *f.* *dim.* s. d. v.; за стїнкою жити in grösster Zurückgezogenheit leben; 2) *Ос.* (61) III. 63. Ufergesträuch, Gebüsch am Berggesenke, *n.* *Зак.*; 3) Bestandtheil der Пря́жа; 4) Art Osterspiel; 5) *pl.* стїнкй Art Fischfang mittelst der grossen Netze quer über den ganzen Fluss gespannt, *B.*
Стїнник, *m.* *K.* s. Сцїльник.
Стїнниця, *f.* Mauerkraut, *n.* *Пар.*
Стїновйтий, *a.* wohlummauert.
Стїноло́м, *m.* Mauerbrecher, *m.* *Фр.*
Стіпний, *a.* fähig, bewandert, geschickt, geistreich, verständig, *H.* 104. *Зг.*
Стіс, *g.* сто́са, *m.* Haufen, *m.*; 2) Scheiterhaufen, *m.* *У.* 3) -дров = Ла́тра; 4) *pl.* сто́си Stosseisen in den Wagenachsen. [gen, drücken.
Стїсня́ти, -нйти, *v. a.* *Фр.* been-
Стїсня́ч, *m.* Condensator, *m.*
Стїшити ся, *D. c.* 2. sich zu freuen beginnen. [(Sesia), *B.*
Склянйк, *m.* Glasschwärmer, *m.*
Сткля́нка, *f.* s. Скля́нка.
Стла́нка, *f.* Lager, *n.* (thallus), *B.*
Стланко́вий, *a.* -ві ростйни, stammlose Gewächse (Thallophyta).
Стлїти, *v. n.* verglimmen, s. Зітлїти.
Стлу́мити, *v. a.* dämpfen.
Стлумле́ний, *a.* gedämpft, *У.*
Стлуп, *m.* *Ч.* IV. 612. s. Слуп, Стовп.
Сто, *num.* hundert; сто з о́ком = сто оде́н; отлячити сто з оком = віддати в лйхвою, відомстйти, *Ко.* (*Зак.*).
Стоба́рвний, *a.* hundertfarbig.
Стьо́бати, *v. a.* stechen, s. Стїбати.
Сто́бица, *f.* s. Сто́вбиця.
Стоварйшене, *n.* Association, *f.* *Ил.* Verein, *m.* Genossenschaft, *f.*
Стова́ришний, *a.* zünftig, *Пар.*
Стова́ришник, *m.* Zunftgenosse, *m.* *Пар.*
Стоварйшувати ся, sich vereinigen, — з ким jmdn sich zum Genossen machen.
Стово́, *m.* s. Стовп, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 89. s. Капіта́л, 'Истина.
Сто́вба, *f.* s. Сто́вбиця.
Стовбенїти, *v. n.* *КУ.* s. Стовпіти.
Сто́вбиця, *f.* Pflughaupt, *n.* *Гал.* I. 255.
Стовбича́ти, *v. n.* als Hindernis stehen, *Pa.* I. 379. 385; 2) stutzen, *H.* 253.
Стовбня́к, *m.* *Кн.* *Пр.* IX. 157?
Стовбова́тий, *a.* *He.* pfahlförmig; -а ша́пка konische Pelzmütze.
Стовбовйй, *a.* Pfahl-, Pfeiler-, Säulen-; — шлях Hauptstrasse, Chausse; Heerstrasse, *f.*; -і воря́не (бо́яре) die Grossen, die Edelleute des ersten Ranges im Civil von d. achten, im Militär von d. vierzehnten Classe an, *Кн.*
Сто́вбул, *m.* *Мор.* s. d. f.; -ла ста́ти = до горй ста́ти; -ла перекида́ти ся sich werfen, das Gesicht verzerren, Grimassen machen, *Зак.*
Сто́вбур, *m.* Pfahl, *m.* *Ш.* I. 22; 2) Wurzel einer zweijährigen Pflanze.
Стовбурча́стий, *a.* gipfelig, *Фр.*
Стовбцї, *pl.* s. Стовпцї, *Піс.*
Стовкмйти ся, Platz, Raum finden.
Стовко́вище, (-виско), *n.* Tummelplatz, *m.* *B.*; 2) (was von allen zertreten wird), * öffentliche Lustdirne.
Стовктй, стовчй, *v. a.* untereinander stossen, klein stossen.
Стовма́, *adv.* stehend, *Ог.* 115. *B.*
Стоволо́вий, *a.* hundert Ochsen wert. [2) Stockkapital, *n.* *Pa.* I.
Стовп, *m.* Pfahl, Pflock, *m.* Säule. *f.*;
Стовпа́к, *m.* Art Topf mit ausgebuchtetem Rand. [*n.* (columella).
Стовпе́нь, -пня́, *m.* Mittelsäulchen,
Стовпе́ць, -пця́, *m.* *dim.* s. Стовп; 2) *Кв.* I. 134. grossse Pfannnudel aus Heidekornmehl.
Сто́впик, *m.* Stempel, Pistillum, *n.* *B.*

Стовпи́на, *f.* Ehevertrag, *m. pl.* -ни s. Обзо́рини.

Сто́впи́ти ся, sich dicht zusammendrängen, sich in dichten Massen versammeln, in dichten Massen auftreten.

Стовпі́ти, *v. n.* *W.* betroffen, starr dastehen u. staunen.

Стовпкова́тий, *a.* säulenförmig, stangenförmig; rundlich, cylinderförmig, *Пол.*

Стовпови́й, *a.* mit Pfählen besetzt; Pfahl; 2) — дворяни́н, s. Стовбови́й.

Стовпо́к, -пка́, *m. dim.* s. Стовп, kleiner Pfahl, kl. Säule.

Стовпоряди́, *pl.* Colonnade, *f.* *Пар.*

Стовпча́стий, *a.* -і уставки́ Art Leinenstickerei, *Kol.* I. 48.

Стовпча́сті, *pl. sbst.* Säulenfrüchtige, *pl.* (Columniferae).

Сто́впчик, *m. dim.* s. Стовп.

Стовсті́ти, *v. n.* fett werden; dick [werden.

Стовчи́, *v. a.* s. Стовкти́.

Сто́гін, -о́ну, стогн, *g.* сто́гну, *m.* Stöhnen, Gestöhne, Aechzen, Geächze, *n.*

Сто́гна, *m.* * Faulenzer, *m.* *Пар.*

Стогна́ти, *v. n.* stöhnen, ächzen; seufzen.

Сто́гниця, *f.* Faulenzerin, *f.* *Пар.*

Стого́вина, *f.* s. Остро́ва, *B.*

Стого́де, *n.* *У.* s. Столі́тє.

Стого́дний, *a.* s. Столі́тний.

Стоголо́сий, (-сний), *a.* hundert stimmig, *У.*

Сто́гон, *m.* *Ст.* s Сто́гін.

Стодо́ла, *f.* Scheune, Scheuer, *f.*

Сто́жар, *m.* стожа́ра *f.* *Пів.* s. Сте́жір.

Сто́жарище, *n.* Platz wo ein стіжо́к gestanden.

Сто́жиро, сто́жириско, *n.* Holzstücke die unter den стіг gelegt werden als Fundament; 2) s. d. v.

Сто́жи́ти, *v. a.* -сі́но = кла́сти в стіжки́.

Стожкова́тий, *a.* kegelförmig, ko- [nisch, *B.*

Стожо́к, (стіжо́к), -жка́, *m.* Schober, *m.* s. Стіг. [Сто́жір.

Стожо́риско, *n.* s. Стожа́рище.

Стойти, стоя́ти, *v. n.* — ся, kosten.

Стойки́й, *a.* stettig, standhaft, *У.*

Сто́йла, *f.* *Me.* 105. s. Ста́йня.

Стойма́, (-мя́), *adv.* *Ч.* I. 1, 108. aufrecht stehend.

Сто́йня, *f.* *Ф. Поез.* (67) 29. Wachposten, *m.*; 2) *Л.* 51. *Ч.* II. 167. s. Ста́йня.

Сток, *m.* Abfluss, *m.* *У.* Mündung des Flusses, *f.* *Мак.*; Strom, *m.* *W.*; Lauf (des Flusses), *Кл.*

Стока́посний, *a.* schlimm, *Ст.*

Стокови́й, *a.* östlich.

Стоко́вище, *n.* Wassergebiet, *n.* *Вах.*

Стокми́ти, *v. a.* s. Токми́ти, abthun; — ся übereinkommen, *B.*

Стоколо́са, (-о́сь), *f.* Roggentrespe, *f.* (Bromus secalinus), *B.* [*n. Пар.*

Сто́корот ь, -ти, *f.* Tausendschön,

Стокра́т, *adv.* hundertmal, in hundert Theile, *Ш.* II. 108.

Сто́кратъ, (-отъ, *Пів.*) *f.* Marienblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*

Стокра́тний, *a.* hundertfach, *Пар.*

Столе́ць, *gen.* стільця́, *m.* Sessel, Schemel, Stuhl, *m.*; 2) Schnitzbank, *f.* (Bank mit einem beweglichen Tritte um Holz mit dem Schnitzmesser darauf zu bearbeiten); на стільци́ ї́здити, verschiedenes Handwerk zu betreiben wissen; 3) Stuhlgang, *m.*

Столе́чний, (-ли́чн-), *a.* -е мі́сто Residenzstadt, Hauptstadt, *f.* *Кч.* 208.

Сто́лик, *m dim.* s Стіл, kleiner Tisch.

Столи́на, *f.* столи́не, *n.* Tischgestell, *n.*; 2) Schublade, *f.*

Столи́ця, *f.* Residenzstadt, Residenz, *f.*; 2) пшени́ця як столи́ця, *Ф. Кол.* 38?

Сто́личок, *m. dim.* Tischchen, *n.*

Столівни́к, *m.* Tischgänger, Kostgänger, *m.*

Столі́тє, *n.* Jahrhundert, *n.*

Столі́тний, *a.* hundertjährig.

Столі́тник, *m.* *He.* *n.* 157. hundertjährige Aloe, eig. amerikanische Agave (Agave americana).

Сто́льник, *m.* Stolnik, Truchsess, *m.* (vornehmer Hofbeamter, der die Bestellung der königlichen Tafel zu besorgen hatte; dann überhaupt blos ein Ehrenamt).

Столове́, *n.* Tischgeld, *n.*

Столови́й, *a.* Tisch-, -а́ ха́та *He.* Ess-, Speisezimmer, *n.*

Столовни́к, *m* *M.* II. 33. s. Столівни́к.

Столонаслі́дник, *m.* Thronnachfolger, *m.* *КУ.*

Столонача́льник, *m.* Vorsteher einer Kanzelei, *He.*; Verwalter, *m.* *ОП.*

Столянин, *m.* Tischgenosse, Gastfreund, *m.* *Ф. Кол.* 21.
Столяр, *m.* Tischler, *m.* [lerei, *f.*
Столярка, *f.* Tischlerin, *f.*; 2) Tisch-
Столярний, *a.* vom Tischler verfertigt. [Tischlers.
Столярский, *a.* Tischler-, des
Столярство, *n.* Tischlerhandwerk, *n.*
Столярчук, *m.* Tischlerbube, *m.*
Стома, *f.* Ermüdung, Ermattung, *f.*
Стомити, стомлювати, *v. a.* ermüden, müde machen; — ся s. Утомити ся.
Стон, *m.* Aechzen, Gestöhn, *n.*
Стонадцять, *num.* *А Г.* 150 = кількана́йцять сот, überhaupt eine grosse Zahl; 2) *Ст.* = hundert. [Band.
Стонга, *dim.* стонжка, *f.* (breites)
Стонжечка, *f* *dim.* s. Стонжка. Hu-schmales Band.
Стонити, *v. a.* s. Потонити.
Стоніг, -ога, *m.* стонга, стонога, *f.* стоножник, *m.* Mauerassel, *m.* (Oniscus murarius), *B.*
Стоняво, *adv.* *Лїр.* 7. stöhnend.
Стоокий, *a.* *М.* hundertäugig.
Стоп, *dim.* стопок, *m.* s. Стовп &.
I. Стопа́, *f.* Fusstapfe, Fuss, *m.*; Fuss, *m.* (in Versen).
II. Стопа́, *f.* *gr.* Ries Papier, *n.*
Стопирений, *a.* sträubig.
Стопити, (стоплювати), *v. a.* zusammenschmelzen; — ся zusammenschmelzen (*v. n.*), zusammengeschmolzen werden.
Стоплїнє, *n.* *Ру.* Verschmelzung, *f.*
Стопнїти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).
Стопохідний, *a.* Sohlengänger, *m.* *Пол.* [Пуд II.
Стопудовий, *a.* = 100 Pud, s.
Стоптати, стоптувати, стопцёвати, *v. a.* zerstampfen, zertreten, festtreten.
Стопчастий, *a.* — кусик, Stenus Tarsalis, *B.*
Стора, *f.* *М.* III. 56. Herde, *f.*
Стораменний, *a.* *У.* hundertarmig.
Сторгувати, сторжити, *v. a.* u. сторжити ся, im Kauf, im Preis übereinkommen, *Кв.* I. 78.
I. Сторити, *v. a.* reizen.
II. Сторити, сторочити, (-шити), *v. a.* -уха (die Ohren) spitzen.
Сторицею, *adv.* † hundertmal, hundertfältig. [dertfach.
Сторичний, *a.* hundertfältig, hun-
Сто-ріками, *adv.* mit hundert Strömen, *Ш.* II. 66.
Сторічний, *a.* hundertjährig.
Сторкач, *m.* s. Сторчак, *Не.* -дати. (w. s). [punkt, *m.*
Сторкновенє, *n* *Пар.* Berührungs-
Сторкнути ся, zusammenstossen, sich berühren.
Сторога, *f* *К.* s. Сторожа.
Сторогачка, *f.* *Bein.* der Шапочка mit „hundert" Hörnern od. Ecken.
Сторогий, *a.* *К.* s. Строгий.
Стороговитий, *a.* s. Сторожкий, wachsam.
Сторож, *m.* Wächter; Hausmeister; Hauswächter, *m.* (Mit diesem Ehrennamen werden die Hunde von dem Huzulen ausgezeichnet: пішов на цáринку косити а сторожа лишив коло хати), *B.* [Wächter, *m.*
Сторожа, *f.* Wache; Warte, *f.*; 2)
Сторожевий, *a.* Wacht-, Wart-.
Сторожевщина, *f.* сторожеве, *n.* *a.* s. † Art Abgabe. [halten.
Сторожити, *v. a.* wachen, Wache
Сторожиця, *f.* * Hündin, *f.*
Сторожі, *pl.* * Stricke womit die Rechenzähne an das hackenförmige Holzstück (мотичка) bei der Sense angebunden werden.
Сторожівня, *f.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* Schilderhaus, *n.* *К.*
Сторожка, *f.* Wächterhäuschen, *n.* *Не.Ра.* II.; 2) — птиця *С.* II. 75. der Vogel auf der Vorhut, überhaupt: wachsam, vorsichtig, s. d. f; 3) Vorstecker, Vorstecknagel, *m.*
Сторожкий, *a.* wachsam; vorsichtig.
Сторожко, *adv.* *К.* *Др.* behutsam, wachsam.
Сторожник, *m.* *B.* s. Сторож.
Сторожно, *adv.* vorsichtig.
Сторожове, *n.* Wachgeld, *n.*
Сторона́, *f.* Seite; Gegend; Partei, *f.*
Сторонець, -нця. *m.* на — звертати den Umweg einschlagen, Umschweife machen, lavieren, *Ос.* (62) V. 45.
Сторонити, *v. a.* meiden, — від кого; 2) blättern, *Пар.*; — ся когось *М.* від когось, *B.* von jmdm sich fern halten, jmdn meiden; 2) — ся zaudern,

*

zögern. [рóньский.
Стóроній, *a. Ш.* II. 263. s. Сто-
Сторóнка, *f.* Fach, *m.* Abtheilung, *f.*; 2) *pl.* сторóнки Theilschnüre e. Peitsche. [2) parteiisch, *Cm.*
Сторóнний, *a.* aus der Umgegend;
Сторóнник, *m.* Parteigänger, *m ГШ.*
Стороннйчий, *a.* parteiisch, *Зг.*
Сторóнній, *a.* fremd, *Не.*; 2) parteiisch, *Cm.* [keit, *f.*
Сторóнність, ости. *f.* Parteilich-
Сторóнський, *a.* fremd.
Сторóньщина, *f.* Fremde, *f.*
Сторóпати, *v.a.* ermüden, plagen, *B.*
Сторопілий, *a.* entsetzt, betroffen, erschrocken.
Сторопíти, *v. n.* betroffen werden, die Fassung verlieren, stutzen, *M.* II 203. *Ф.*
Сторóчити, *v. a.* s. Торóчити.
Сторýкий. сторýчний. *a.* hundertarmig, -händig, *Ш.* I. 98 *C.*
Сторц. *m.* на - = стóрцом. *adv* gestürzt, auf den Sturz gestellt, scharf aufrecht.
Сторцувáти, *v a.* aufrecht (стóрцом) stellen; сторцувáти, *v. n.* u. — ся aufrecht (стóрцом) stehen.
Сторч, *m. Ос.* (61) I 320. Grundklotz, *m.* (unter ein Gebäude), s. Кóти (*pl.*); *Кн.* „Слово" 1862. *ч.* 50. Pfeiler, *m.*
Сторч. *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Кв.* II. 68; 2) kopfüber, *K.*
Сторчáк, *m.* сторчакá дáти, *K.* jählings umstürzen, kopfüber sich um werfen; сторчакóм. *adv.*; 2) *Не. Пр.* XI. 1, 123. Art Fischsuppe.
Сторчáти, *v. n.* s. Стирчáти, *Зак.*
Сторчовйй, *a.* jäh, abschüssig, steil, +*Б.* [*f.*; Scheiterhaufen, *m.*
Стос, *m.* Stoss; Haufen, *m.* Stapel,
Стóсик, *m. dim.* s. d. v.
Стосйльний, *a.* übermächtig, allgewaltig, *Ру.*
Стосóткроть, *num.* = 10.000 *Зак.*
Стосóтний, *a.* hundertfach, tausendfach, *Фр.*
Стосувáти, *v. a.* s. Застосувáти; — ся sich richten, s. bequemen.
Стосункóвий, *a.* relativ.
Стосýнок, -нку, *m.* Beziehung, *f.* Verhältnis, *n.*
Стóта, *f. M.* I. 99. s. Истóта.

Стóтно, *adv. Кл.* gerade, genau.
Сточáти, сточйти, *v. a.* herabströmen lassen, *Ант.* 49; verzapfen; 2) s. Скотйти, herabrollen, abwälzen; — ся niederrollen, sich abrollen; 3) abdrechseln; 4) * — бóї Kämpfe bestehen, *K.*
Стóчений, *a.* abgerollt; 2) abgezapft; 3) * бій die Schlacht geschlagen.
Сточйстий, *a.* abschüssig; -йсто, *adv.*
Стóчки, *pl.* die Neige eines Getränkes, *Н.* 176. (*vgl.* Сточйти 1).
Стóчно, *adv.* rhythmisch (*Фр*); -вкладáти словá reimen.
Стóчок, *gen.* -óчка, *m.* Geschiebe, *n. Пол.*; 2) Wachsstock, *m. Пар.*
Стóя, *f. T.* перестóяти стóю auf dem Posten ausharren
Стоя́к. *m.* Ständer, *m.*; 2) stehender Bienenstock; 3) Aufseher bei den Arbeitern, *m.*
Стóяне. *n.* Stehen, *n*; Stillstand, *m.*
Стóяний *a* steif, *Пар.* s. Стóяти I
Стóянка, *f.* das müssige Stehen.
I Стóяти. *v. a.* stehend machen, steifen; — ся steif werden, *Гал.* I 255.
II. Стоя́ти. *v n.* stehen, aufrecht stehen; на чимóсь. при чім worauf bestehen, beharren; на своéму слóві sein Wort halten; stehen bleiben (beim Anbieten des Preises); стоя́ти u. — ся zu stehen kommen, kosten, *Ко.*
Стоя́чий, *a.* stehend.
Стоячóк, -чкá. (стоєч-). *m dim.* s. Стоя́к; verfaultes, vermodertes, morsches Stück Holz.
Стрáва, *f.* Speise, *f.* Gericht, Essen, *n.*
Стравéць, -вця́, *m. Ч.* III. 269. der das Wild anhetzt; Hetzhund, *m.*
Стрáвити, *v. a.* verdauen; 2) стрáвити, стравувáти, *v. a.* verköstigen; — ся у когó sich bei jmdm beköstigen.
Стрáвлене, *n.* Verdauung, *f.*
Стрáвне, *n.* Kostgeld, Zehrgeld, *n. K.*
Стрáвний, *a.* verdaulich; 2) verköstigend, nährend; -а лóжка Esslöffel, *m.*; 3) kostspielig.
Стравýнок, -нку, *m.* Kost, *f.*
Страдáлець, -áлця, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*
Страдáльний, *a. Ос.* (61) IX. 47. leidend, viel gelitten; *ГШ.* leidend, passiv. [thum *n. Пар.*
Страдальнйцтво, *n.* Märtyrer-

Страда́льниця, *f. У.* Märtyrerin, *f.*

Страда́нний, *a. Ч.* II. 452. viel gelitten.

Страда́ти, *v.a.* leiden; 2) *Ф.* verlieren.

Стра́єне, (стро-), *n. P.* I. 75. Gebäude, *n.*

Страж, *f. C.* I. 122. s. Сто́рожа.

Стража́р, *m.* Wächter, *m.*

Стражда́не, *n.* Leiden, *n. Кн.*

Стражда́ти, *v.a.* leiden, dulden, *Кв.*

Страждє́ний, (-е́нний), *a. Ст.* viel gelitten, viel geplagt.

Страждіти, *v. n.* leiden. [*Пар.*

Стражі́ти, *v. n.* auf sein, aufsitzen,

Стра́жни́к, *m.* Wächter, *m.*; 2) Besucher, *m. Пар.*

Стражни́ця, *f.* Schilderhaus, *n.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* [ter, *m.*

Стражни́чий, *a. sbst. m. K.* Wäch-

Стражнува́ти, стражува́ти, *v. a.* wachen, Wache halten, Obacht geben, s. Сторо́жити.

Страка́тий, *a.* scheckig, *Пic.*

Стракува́ти ся, sich strecken, s. recken, s. anstrengen.

I. Страм, *m. Нє.* s. Со́ром.

II. Страм, *m.* (*dim.* стра́мик), стра́ма, *f.* s. Копи́ло. [steil Liegendes.

Стра́мець, -мця, *m.* etw. hoch u.

Страми́на, *f. Ч.* VII. 551. s. Драби́на.

I. Стра́мний, *a.* s. Со́ромний; -но, *adv.* mit Scham. [gelt.

II. Страмни́й, *a.* siech, abgemer-

Стра́нний, *a.* fremd; 2) wunderbar, sonderbar, *Кв.*

Стра́нник, *m. W.* Wanderer, Pilgrim, *m.*; Fremdling, *m. Макс.*

Стра́нниця, *f.* Pilgerin, *f. Нє.*

Стра́нность, *f.* Sonderbarkeit, *f. Кв.*

Страну́ти ся, *Ч.* IV. 242. s. Стену́ти ся. [віля *Ос.* (61), XII. 29.

Страпа́тий, *a.* s. Стріпа́тий, -е

Стра́пи, *pl.* unordentlich gewachsene Haarflechten, *Фр.*

Стра́пити ся, *Кн. Пр.* IX. 377. vorfallen, sich treffen, s. ereignen.

Страпу́ля, *f.* eine die mit zerzaustem Haupthaar umhergeht, *Фр.* s. Стра́пи.

Страсть, *f.* Leiden, *n.*; стра́сти (*pl.*) Христо́ві das Leiden Christi, Leidens geschichte Chr. *f.*; 2) Leidenschaft, *f.* Affeckt, *m.* [*pl.* (Passiflorae), *B.*

Страсти́нцї, *pl.* Passionsblumen,

Стра́стний, *a.* zu Стра́сти geh.; -четве́р Donnerstag in d. Charwoche, *m.*

Стра́стник, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*; -иця, *f.* -in, *f. Пic.*

Стра́стно, *adv Кв.* s. При́страстно.

Страстови́дець, -дця, *m. У.* Augenzeuge der Leiden Christi, *m.*

Страстоте́рпець, -пця, *m.* † der viel Leiden ertragen, gelitten.

Страстоте́рпний, *a.* leidensvoll, viel gelitten, *ВБ.* [Stelle.

Страт, *m.* zertretene, zerstampfte

Стра́та, *f.* Verlust, *m.*; Nachtheil, *m.*; 2) Hinrichtung, *f.*

Страте́нець, *m. K.* der zum Tode Verurtheilte; 2) *Ваг. Рус.* XIV. Kämpfer, *m.*

Стра́тити, *v. a.* verlieren; 2) hinrichten; — ся s. Затра́тити ся; 2) viele Ausgaben haben, sich ruinieren.

Стра́тище, *n. Ф.* s. d. f.

Стра́тниця, *f. Ф.* Richtstätte, *f.*

Стра́ток, -тку, *m.* s. Стра́та.

Стратува́ти, *v. a.* s. Тратува́ти, zertreten, zerstampfen. [Furcht, Angst, *f.*

Страх, *m.* Schreck, Schrecken, *m.*

Страх, *adv.* schrecklich, fürchterlich; 2) sehr, viel, sehr viel; auch verstärkend: страх мно́го sehr viel &.

Страха́ти, *v. a. M.* II. 165. schrekken; — ся erschrecken (*v n.*), in Schrekken, in Furcht gerathen.

Страхі́ть, *f. Ос.* (62) VI. 62?

Страхі́ття, *n. coll. Нє.* Schrecken, *pl.*; Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* Popanz, *f.* [cherungs, *Пар.*

Страхова́льний, *a.* Feuerversi-

Страхо́ване, *n.* Feuerversicherung, *f. Пар.*

Страхо́вина, *f. Пр.* II. 430. Gespensterspuck, *m.* Ungeheuerlichkeiten, *pl.* Schreckmittel, *n.* Popanz, *f. Ш.* I. 398.

Страхови́нний, *a. Н.* 285. schreckhaft.

Страхови́ночка, *f. dim. Bein.* einer ка́зка: Gespenstergeschichte, *f.* schreckliches, grauenhaftes Mährchen, *Ш.* I. 397.

Страхови́тий, *a. Фр.* furchtsam; 2) schreckensvoll, furchtbar, schreckenerregend, *Кн.*

Страхо́вище, *n.* Schrecknis, *n.*

Страхопі́льне, *n. B.* s. Страхопу́д.

Страхо́полох, *m. Ко.* 47. der Furcht-

same, Hasenherz, *n.* feige Memme; 2) Spitzklette, *f.* (Xanthium spinosum), *B.*

Страхополохий, *a. Cm.* schwach, feig. [Gespenst, *n.*; 2) Feigling, *m.*

Страхопуд, *m.* Vogelscheuche, *f.*

Страхопудик, *m.* Gespensterheuschrecke, *f.* [samkeit, Feigheit, *f.*

Страхопудство, *n. K.* Furcht-

Страхота, *f.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*

Страхунок, -нку, *m.* s. Страх.

Страч, *m.* Abortus, *m.*

Страча, *f.* s. Страта.

Страче, (-чче), страча, -ати. *n.* Frühgeburt, *f.* (im 4. od. 5. Monate).

Страчувати, *v. a.* verlieren, s. Тратити; — ся *M.* 44. verloren gehen; 2) viele Ausgaben, Unkosten haben.

Страччук, *m.* s. Страче; 2) *Фр.* ein gänzlich verlassenes u. vernachlässigtes Kind; 3) Teufel, der die Leute mordet, *m.*

Страшезний, *a. Cm.* schrecklich.

Страшелезний, *a. Cm.* sehr schrecklich.

Страшило, *n.* Schreckbild, *n.* Schreckspuck, *m.*; Ungeheuer, *n.*; 2) *Kol.* I. 73. Scheuchklapper, *m.*

Страшити, *v. a.* schrecken; spukken; — ся sich fürchten, Schreck empfinden, s. Страхати ся. *Ko.* 345; *Ш.* I. 333.

Страшище, *n.* Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m. Y.*

Страшливий, *a.* schreckhaft.

I. Страшний, *a.* schrecklich, schauderhaft; 2) страшна молитва ein gewisses Gebet vor dem Trauungseide — zum Bannen des Schreckens.

II. Страшний, *a.* s. Страстний; -а неділя, Charwoche; — сьвічка, = страстна сьв. Kerze die während des Gottesdienstes Страсти Христові in den Händen gehalten wird.

Страшність, -ости, *f.* Schrecklichkeit; Furchtbarkeit, *f.*

Стребити, стреблити, *v. a. D. c.* 301. vernichten, s. Истребити.

Стревожити, *v. a.* erschrecken; — ся *Кч.* 129. bange werden, sich ängstigen. [(Libellula), *B.*

Стрекавка, *f.* Wasserjungfer, *f.*

Стреконіти, *v. n.* frieren.

Стрелина, *f. K.* Waldlichtung, *f.*

Стрекот, *gen.* -ту, *m.* Zirpen, Schwirren, *n. Py.*

Стрекота, *f.* Cicade, Baumzirpe, *f. Py.*

Стрекотати, *v. a* plappern, schwirren, zirpen; *Гл. б.* 53. schnattern wie eine Elster, jmdm die Ohren voll schreien.

Стрекотулька, *f.* s. Саранча червонокрилка, *Пол.*

Стрель, *m.* s. Стріла, Schuss, *m.*

Стрельба, (стрільба), *f. K.* das Schiessen, Gewehrfeuer. *n.*; 2) Feuerwaffe, *f.* Schiessgewehr, *n.*

Стрелиця, *f.* dünner Hain.

Стрелькуватий, *a.* -а цибуля mit hohen Stengeln. [*Ч.* II. 157.

Стреляйчик, *m. dim.* s. Стрілець,

Стреляти, *v. a.* s. Стріляти.

Стремень, -меня, *m.* Steigbügel, *m.*

Стремена, *f. МШ.* s. Стромина.

Стремечки, *pl. dim.* s. Стремено II.

Стременистий, *a.* bügelfest, *Пар.*

Стременний, *a. a. m. Ko.* 127. Reitknecht; 2) berittener Jäger, der keine Koppel Hunde hat, sondern auf die Hunde des Herrn, den er begleitet, Acht giebt, *m.*

I. Стремено, стреме, *n. B.* ein jäher, steiler Felsabhang, s. Стромина.

II. Стремено, *n. pl.* -мена, s. Стремень; 2) Stegreif, *m. Пар.*

Стреміти, (стремлю, -миш), *v. n.* stecken (worin); hervorstehen, -ragen; streben; 2) aufrecht stehen.

Стремінцен *dim.* Steigbügel, *m. Ил.*

Стремінар, *m.* Sporer, *m. Пар.*

Стремка, *f.* — однобульвиста Herminium monorchis.

Стремливий, *a.* strebend, strebsam, *Пар.* [samkeit, *f. Пар.*

Стремливість, -ости, *f.* Streb-

Стремнистий, *a. Гуш.* steil, schroff. [Abhang.

Стремно, *n.* Abgrund, *m.*; steiler

Стремнути, *v. n.* hinstürzen, -sinken, *Гуш.* [s. Струсити ся.

Стремтіти, s. Тремтіти; — ся,

Стремя, *n.* Steigbügel, *m.*; 2) Fussstapfe, *m. Зак.* [riza), *B.*

Стренадка, *f.* Ammer, *m.* (Embe-

Стрениця, *f.* ein Schusterwerkzeug.

Стреножити, *v. a.* drei Füsse zusammenkoppeln.

Стрепенути ся, sich bewegen,

sich schütteln; eine Erschütterung erleiden, erschüttert werden; серце стрепенуло ся das Herz erbebte.

Стрепет, стрепетень, *m.* стрепетка, *f.* Zwergtrappe, *m.* (Otis tetrax), *В.* *Щог.*

Стрепехати ся, *М.* II. 196. erbeben, erzittern.

Стрепий, *a.* zerzaust, zottig.

Стрепіхи, *pl.* krause Faser, *f.* Fetzen, *m.*

Стриб, *m.* *Н.* 268. Sprung, Satz, *m.*

Стрибайчик, (-аньчик), *m.* s. Заяць, *В.*; 2) Flohkäfer, *m.* (Haltica), *В.*

Стрибати, *v. n.* Reissaus nehmen, fortlaufen, springen.

Стрибач, *m.* *М.* III. 145. Springer, *m.*

Стрибкий, *a.* *Не.* hurtig, flink.

Стрибнути, (-бон-), *v. n.* schnell sich auf u. davon machen; springend fortgehen, forthuschen.

Стрибок, *gen.*-бка, *m.* Sprung, *m.* *ОП.*

Стрибоногий, *a.* *Вах.* schnellfüssig, hüpfend.

Стрибохвостка, *f.* Springschwanz, *m.* (Podura), *В.*

Стривати, *v. n.* harren, warten.

Стрига, *f.* (e. Kind) mit beschnittenen Haaren, mit abgeschorenem Haupt, *Ш.* II. 198.

Стригавка, *f.* *В.* Moorboden, Morast, *m.* Quebbe, *f.*

Стригнути, *v. n.* s. Стрибнути.

Стригун, *m.* Haarschneider, *m.*; 2) стригун, *m.* -унка, *f.* junges ein, — zweijähriges Pferd dem die Mähne zugeschnitten wird.

Стриечний, *a.* *pl.* -чні, Bruderskinder, Geschwisterkinder, *pl.*

Стриж, *m.* Schur, *f.*

Стрижай, *m.* Schafscherer, *m.* *Левч*

Стрижак, *m.* s. Стригун; *Bein.* der Soldaten wegen der kurz geschnittenen Haare.

Стрижачка, *f.* (-пшениця), unbegrannter Weizen, *В.*

Стрижба, *f.* Schur, *f.* *Фр.*

Стрижень, *gen.* -жня, *m.* Herz, Mark eines Baumes, *n.*; Mitte, *f.*; 2) Strom, Fluss, *m.*

Стрижене, *n.* Schur, *f.*

Стриженистий, *a.* -а дошка gerades, glattes Brett. [I. 215?

Стрижечок, -чка, *m.* *dim.* *Веч.*

Стрижик, *m.* -муровий, Segler, *m.* (Cypselus apus), *Пол.*

Стрижінь, *m.* s. Стрижень.

Стрижка, *f.* Scheren, *n.* Schur, *f.*; 2) *gew.* *pl.* стрижки, an der Stirn zugeschnittene Haare der Frauen; 3) Haarschere, *f.*; 4) Schaf, *n.* (*Фр.*).

Стрижневий, *a.* Mark-.

Стрижнівка, *f.* Mark, *n.* *В.*

Стрижча, -ати, *n.* s. Стригун, Fohlen, *n.*

Стрижчатий, *a.* mit beschnittenen Haaren, *Гл. б.* 69.

Стрижчатко, *n.* *dim.* Стригун.

I. Стрий, *m.* Oheim, Vetter, *m.*

II. Стрий, *m.* rechter Nbfls des Днїстер; 2) Stadt am 1).

Стрийна, *f.* des Vaters Schwester, Tante, *f.*; 2) des Oheims Gemahlin.

Стрийний, *a.* s. Стриечний.

Стрийчаник, *m.* *У.* s.d.f. [Oheims.

Стрийчинок, -нка, *m.* Sohn des

Стрикати, -кнути, *v. a.* spritzen; 2) *gew.* *impers.* стрикае в усї vom Ohrenreissen.

Стрикач, *m.* s. Таран; 2) Streitaxt, *f.*; 3) Feuerwaffe, *f.*

Стрикоза, *dim.* стрикізка, *f.* Libelle, *f.* *Пар.*; 2) Wagebalken, *m.* *Зак.*

Стрику-брику, *int.* *Fabelw.* vom Springen der Ziege, *Р.* I. 50.

Стрим, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.* Hemnis, *f.* *Ф.*

Стрималий, *a.* enthaltsam, sparsam.

Стримати, стримувати, *v. a.* zurückhalten, abhalten, aufhalten.

Стримині, стремені, *pl.* Blattrippen, *pl.* *В.*

Стрина, *f.* s. Стрийна.

Стриножити, *v.a.* s. Стреножити, koppeln, fesseln.

Стрипа, *f.* linker Nbfls des Днїстер.

I. Стрипіти, *v.n.* *Ф.* s. Струпішіти.

II. Стрипіти, *v. n.* (*Ф.*) dastehen wie ein Ochs am Berge.

Стрих, *m.* Dachboden, *m.*; 2) Werkzeug zum Ziehen des Leders.

Стрихувати, *v. a.* збіже mit dem Streichholze streichen, abstreichen (beim Einmessen von Getreide &); -спинки, zuschneiden, zustutzen; 2) Striche machen; — ся (vom Pferde) sich streifen, sich mit dem einen Fusse an den anderen anschlagen.

Стрихулець, -лця, *m.* Streichholz, *n.* *В.*

Стрицевий, (-цовий), *a.* *АД.* I. 46. s. Струсевий.

Стриця, *f.* *Ос.* (61) III. 27?

Стричаник, *m.* Sohn des Onkels.

Стри́чок, чка, *m.* Galgenschlinge, *f.*
Стрібáтий, *a.* s. Стрепіхáтий, *Фр.*
Стрі́бло, *n.* s. Срі́бло.
Стрі́бний, *a.* s. Срі́бний. [Probe, *f.*
Стрі́бовок, -вку, *m.* Versuch, *m.*
Стрібувáти, *v. a.* versuchen, probieren. Probe, *f.*
Стрібу́нок, -нку, *m* Versuch, *m.*
Стрівáти, *v. n. n.* Стривáти.
Стрівáти ся, begegnen, s. Стрину́ти ся.
Стрівбá. *f.* *Ф.* das Schiessen, Schüsse, *pl.*
Стрі́вка, *f.* s. Стрі́лка.
Стрівóжити, *v. a.* erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*), bange werden.
Стрій, *gen.* стрóю, *m.* Schmuck, *m.* Geschmeide, *n.*; 2) Beschaffenheit, Art, Einrichtung, *f.*; кóждий свóїм стрóйом jeder nach seiner Art; 3) Staat, *m.* *Пар.*
Стрійни́й, *a.* *МШ.* geschmückt, zierlich; 2) gut componiert, *ОП*; -но, *adv.* *Kol.* I. 98.
Стрійни́к, *m.* Stutzer, Zieraffe, *m* *Пар.*
Стрі́йниця, *f.* Mauerbiene, *f.* (Anthophora), *B.* [*f.* *Пар.*
Стрі́йність, -ости, *f.* Harmonie,
Стрі́кати, *v. a.* Стри́кати.
Стрілá, *f.* Pfeil, *m.*; 2) Strahl, *m.* am Pferdehuf. [2) Schiessen, *n.*
Стрільбá, *f.* Geschoss, Gewehr, *n.*;
Стрілéць, -льця, *m.* Schütze, Jäger, Waidmann, *m.*
Стрі́ливо, *n.* Munition, *f.*
Стріли́на, *f.* *K.* Schusswunde, *f.*
Стріли́ця, *f.* *КУ.* s. Стрілá.
Стрі́лка, *f.* *dim.* s. Стрілá; 2) Strahl, *m.* *Зап.*; 3) Stengel, *m.*; Halmstück zum Flechten zugeschnitten; 4) Strahlbein, *n.* *B.*; 5) Zünglein in der Wage, *n.*; Weiser, Zeiger, *m.* (an der Uhr); -магнети́чна Magnetnadel, *f.* [chend, (очі).
Стрілки́й, *a.* *ВБ* *Пр.* XII. 250. ste
Стрільни́й, *a.* Schiess .
Стрі́льник, *m.* Pfeilenschmied, *m.*
Стрілобі́й, -бóя, *m.* *Ру.* der weitwerfende Herrscher. [*m.* (Limulus), *B.*
Стріловéць, -вця́, *m.* Pfeilschwanz,
Стрілóвка, *f.* Pfeileule, *f.* (Acronysta), *B.* [führen.
Стрільцювáти, *v. n.* Jägerleben
Стрільчáтий, *a.* *gr.* pfeilförmig.
Стрі́льчий, *a.* -пóрох Schiesspulver, *n.* *Ил.*

Стрі́льчити, *v. n.* Jäger sein, Jagd betreiben, *Ф. В.*
Стріля́ти, стрі́лити, *v. a.* schiessen; *-очи́ма die Augen herumschiessen lassen, — на когóсь jmdm einen verstohlenen Blick zuwerfen; *impers.* стріля́є (в у́сі, в ті́лї) Stiche im Körper empfinden, — ся sich schiessen; sich duellieren.
Стрім, -óму, *m.* alles höher Gelegene, *pl.* стрóми alles Hervorragende u dadh Behindernde; 2) das von der Flut Angeschwemmte; 3) Richtung, *f*; стрім-вділ, *adv.* lothrecht abwärts; стрім-вгору́ *adv.* l. aufwärts. *Пол.*; стрім-голóв, *adv.* kopfüber.
Стрі́мка, *f.* s. Стру́нка.
Стрімки́й, *a.* steil, schroff.
Стрімкість, ости, *f.* Abschüssigkeit, Steilheit, Schroffheit, *f.*
Стрімкóванє, *n.* Lothen, *n.* *Пол.*
Стрімля́ти, *v. a.* Стреми́ти.
Стрі́мниця, *f.* Lothrechte, *f.* *Пол.*
Стрімну́ти, *v. n.* *Иг.* 49. sich begeben, rasch wohin eilen.
Стрімчáстий, *a.* jäh, abschüssig. steil, *M.* III. 138.
Стрі́нути, *v. a.* s. Стріти́ти.
Стріп, -óпу, *m.* *W.* Decke, *f.* Himmelgewölbe, *n.*; 2) Loch im Dachfirst, *n.*
Стрі́пати, стріпнути, *v. a.* abschütteln; — ся erzittern, erbeben.
Стріпáтий, *a.* faserricht, fasicht; 2) mit gesträubtem Haar.
Стрі́пихи, *pl.* s. d. f.
Стрі́пки, *pl.* Fransen, *pl.*
Стріпотáти, *v. a.* u. — ся, sich schütteln; aufflattern.
Стріпчáстий, *a.* gefranst, *Пар.*
Стріт, -ту, *m.* Begegnung, *f.* Zusammenstoss, *m.* *Еф.* 55. [Lichtmesse, *f.*
Стрі́тенє. (ниє), *n.* — Господнє,
Стрі́ти, (*P.* I. 5.), стрі́тити, стричáти, *v. a.* begegnen.
Стрі́ха, *f.* Strohdach, Dach, *n.*; *Haus, *n.*
Стріхáтий, *a.* einem Strohdach ähnlich, buschig.
Стріхáч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Strohbündel zum Dachdecken.
Стріходéр, *m.* вітер — starker Wind, der die Dächer ruiniert, *Нав.*
Стріцóвий, *a.* *Гол.* s. Стру́севий.
Стрі́ча, *f.* Begegnung, *f.*; Empfang, *m.*

Стріча́ти, *v. a.* s. Стрітити.
Стрі́чечка, *f. dim.* s. d. f.; *Ш.* I. 214. eine gestickte Zeile. [Zeile, *f.*
Стрі́чка, *f.* Band, *n.*; 2) Strophe,
Стрічкове́ць, -вця́, *m.* кружалистий, Schleifenblume, *f.* (Iberis umbellata).
Стрі́чний, *a.* entgegen kommend, in den Weg kommend, begegnend, entgegen liegend, dem man begegnet.
Стрі́шка, *f. dim.* s. Стріха.
Строви́ти, *v. a.* vergiften.
Стро́вус, *m.K.* Strauss, *m.*s. Струсь.
Строг, *m. Шй.* I. 1, 62.?
Стро́ґати, *v. a.* zwicken, stechen (von Wunden), *B.*
Стро́гий, *a.* streng, hart, ernst.
Стро́гість, -ости, *f.* Strenge, *f.* Ernst, *m. Кн.*
Стро́жень, -жня́, *m.* s. Сте́ржінь.
Строжи́ти, *v. a.* — пліт den Zaun oben mit spitzigen Dornen & versehen.
Строико́вий, *a.* Stimm-, -і ви́лочки Stimmgabeln, *pl.*
Стро́йтель, *m. Др.* Baumeister, Architekt, *m.*; 2) Stifter, *m.*; 3) Kirchendiener, *m.*
Строи́ти, (строіти), *v. a.* stimmen; 2) bauen, erbauen; 3) putzen, aufputzen, schmücken; 4) anstiften, anrichten; -жа́рти Spass machen, treiben; — ся sich schmücken, s. putzen, — ся на кого́ jmdn androhen; — з ким *P.* I. 113. begegnen (?)
Строі́тель, *m.*s.Стро́йтель 1) 2) 3).
Строї́ти, *v. a.* vergiften, s. Отруї́ти.
Строй, *m. Пс.* Maschine, *f. pl.* строї, Maschinerie, *f. Пар.*
Стро́йний, *a. Кн.* s. Скла́дний; 2) geneigt zu bösen Streichen.
Стро́йник, *m.* Stimmer, *m.*; 2) Maschinenmeister, *m. Пар.*
Стройо́к, *m.* ein Zierstrauss aus künstlichen Blumen.
I. Стро́ка, *f. gr.* Termin, *m.*
II. Стро́ка, *f. Н.* 149. die Kammer an der Giebelseite des Hauses.
Строка́тий, *a. M.* III. 51. scheckig.
Стрьо́кати, *v. n.* s. Стро́ґати.
Строко́вий, *a.* Termin-, auf Termin, *Не.*; periodisch, *Др.* [haftem Weibe.
Строко́та, *f. Ко.* 108. von grillen-
Стром, *m. У.* s. Строми́на́.

Строма́ни́стий, *a.* dünnbauchig, schlank, *B.*
Стро́мий, *a.* jäh, steil. [49. *Ф.*
Строми́на́, *f.* steiler Abhang, *Гн.*
Строми́ти, *v. a.* s. Простроми́ти, *Wgr.* 93.
Строммл́яний, *a.Гуш.* s. Срімкий.
Стромля́ти, *v. a.* einsetzen, -heften.
Стромови́на, *f.* Steile, Jähe, *f. Фр.*; schroffe Zinke am steilen Felsen, *Ф.*
Строна́для, *f.* Goldammer, *m. Пар.*
Стронт, стро́нцій, *m.* Strontium, *n. Пол.*
Стропа́, *f.* aufgeschütteter Haufen.
Стропи́на, *f.* стропи́не, *n.* Stück Plankenholz, *n.*
Строкти́вий, *a.* -е письмо́ unheimlich verzerrte Schriftzüge, *У.*
Строфува́ти, *v. a.* §. strafen.
I. Строчи́ти, *v.a. M.* III. 81. durchnähen, abnähen.
II. Стро́чити, *v. a.* на кого́ aufhetzen, aufwiegeln; — ся streben, trachten (*mit d. Infinit*). [malmen.
Стро́щити, *v. a.* zerbrechen, zer-
I. Строя́, *f. Wgr.* VII. s. Струя́.
II. Стро́я. *f.* Verziehrung, *f.* Schmuck, *m.*
Струбова́ти, *v. a.* = стрі́бува́ти.
Струг, *m.* Hobel, *m.*; Messer, *n. Ш.* II. 216; Fügebank, *f. Пар.*; Werkzeug der Töpfer, *Пар.*; 2) Waldbach, Strom, *m. W. Фр.*; 3) s. Пструг, (Salmo fario); 4) Böschung, *f. Пар.*; 5) s. d. f.
Струга́, *f.* струг, *m. Ос.* (61) I. 230. Art Boot, Struse, *f.*
Струга́ти, *v. a.* schnitzeln, schnitzen, schneiden. [Ч. II. 223.
Струга́ч, *m.* Schaber, Schnitzer, *m.*
Струга́чка, *f.* s. d. v.
Стругло́, *n.* Glattholz, *n. Пар.*
Стру́гнути, *v. a.* s. Струга́ти; 2) *v. n.* dahinlaufen.
Стру́гель, -гля, *m.* Hobel, *m.*; — долобо́ний Nuthhobel, *m.*; — кова́льский Wirkeisen, *n. Пар.*
Струго́льня, *f.* Hobelbank, *f.*
Струдже́ний, *a. Ф.* s. Втомле́ний.
Струди́ти, *v. a.* ermüden, — ся sehr ermüden (*v. n.*). [werden.
Струдова́тїти, *v. n.* aufgedunsen
Стру́ене, *n.* s. Струмина́, *Пол.*
Стру́жка, *f.* Span, *m.* Spleisse, *f.*
Стружо́к, -жка́, *m.* s. d. v.

Струїти, (строї-), *v. a.* vergiften, dh Gift tödten.
Стру́йка, *f. dim.* s. Стру́я́, *Фр.*
Стру́йний, *a.* fliessend; angenehm tönend, melodisch *M.* II. 93.
Струйча́тий, *a.* wellenförmig.
Струк, *m.* Hülse, Schote, *f.* [schotig.
Струка́тий, *a.* Hülsen-, Schoten-,
Струкова́тий, *a.* Hülsen-; mit vielen u. grossen Hülsen -горо́х; *pl.* струка́ті, Schotenfrüchtige, *pl.* (Siliquosae).
Струм, *m.* Geist, *m.* *ОП.*
Струма́, *f.* *У.* Welle, Woge, *f.*
Стру́мень, (-мінь), *m. pol.* Strom, Bach, *m.* *Пар.*
Стру́мент, *m. eigentl.* Инстру́мент; 2) *pl.* струме́нта, *АД.* I. 189. s. Стре́ме́на *pl.* s. Стре́мено.
Струми́на́, *f.* Strömung, *f.* *Пол.*
Струмо́к, -мка́, *m.* Bächlein, *n.* *ОП.*
Стру́мочок, *gen.*-чка, *m.* Bach, *m.* *M.*
Струнь, *m.* Schmalbock, *m.* (Leptura), *B.*
Стру́на, *f.* Darmsaite, Saite, *f.*; 2) *Не.* Wollschlägerwerkstätte, Streiche, *f.*
Стру́нва, *f.* s. Стру́на 1).
Струни́на, *f.* *Cm.* s. Стру́на 1).
Струни́стий, *a.* lang gestreckt, lang gezogen wie eine Saite.
Стру́нити, *v. a.* auf den Saiten spielen, *ОП.*
Стру́ниця, *f.* Griffbrett, *n.* *Пар.*
Струнінки́, *pl.* dünne Würstel; Krennwürstel, *pl.* *B.*
Стру́нка, *f.* Arm eines Flusses; 2) Scheidewand in der Коша́ра; 3) s. Су́тич; 4) — меди́ньска, s. Во́лос підскірник.
Струнки́й, (-уньк-, *M.* II. 19), *a.* saitenähnlich: dünn u. ebenmässig; schmächtig, schlank. [-treffen.
Стру́нути ся, zusammenstossen,
Стру́нчити, *v. a.* rügen, schelten.
Струня́нка, *f.* Dünndarm, *m.*
Струп, *m.* Struppe, *f.*
Струпехну́ти, *v.n.* s. Стру́пішіти.
Струпиня́стий, *a.* schorfig, *Пар.*
Струпіти, *v. n.* den Schorf bekommen. [den, modern.
Стру́пішіти, *v. n.* morsch wer-
Струпова́тий, *a.* schorfig. [*m.* *Пар.*
Струпова́тість, -ости, *f.* Erbgrind,
Струс, *m.* Erschütterung, *f.* Sturm, *m.*; — підня́ти Getümmel erregen; 2) *Не.* Nachsuchen, Aufspüren mit Durchstöbern, *n.* [melus).
Струсь, *m.* Strauss, *m.* (Strutio ca-
Стру́сити, стру́снути, *v. a.* schütteln, s. Стрясти́; — ся sich schütteln, schauern, schaudern, erzittern, erbeben.
Струсуну́ти, *v. a.* s. d. v.
Стру́тити, стручáти, *v. a.* herabstossen, -werfen.
Струхлі́ти, *v. n.* vor Furcht, vor Staunen erstarren, starr werden.
Стру́хнути, *v. n.* vermodern.
Струча́стий, *a.* Hülsen-.
Стру́чечок, -чка, *m. dim.* s. Стручо́к.
Стручня́к, *m.* горо́шник, Erbsenmuffelkäfer, *m.* (Bruchus pisi), *B.*
Стручо́к, -чка́, *m.* Schötchen, *n.* (silicula), *B.*
Стру́шувати, *v. a.* abschütteln.
Стру́я, *f.* Strömung, *f.* Strom, *m.*; 2) — бобро́ва Bibergeil, *n.* *Пар.*
Стря́гну́ти, *v. n.* einsinken.
Стрягу́чка, *f.* Stelle wo man einsinkt, Sumpf, *m.* [Fasern; zottig.
Стрямбо́а́вий, *a.* faserig, voller
Стря́мбати, *v. a.* faserig machen, auffasern; zottig machen; kraus machen.
Стря́мби. *pl.* krause Faser, *f.* Fetzen, *m.*
Стряпани́на, *f.* *Не.* *n.* 256 Dienstbeflissenheit, Vielgeschäftigkeit, *f.*; 2) *Не. coll.* Speisen, *pl.*
Стрясну́ти, стряса́ти, стрясти́, *v. a.* abschütteln, abwerfen; — ся erzittern, erbeben.
Стря́ски, *pl.* was beim Schütteln von Stroh, Getreide & herabfällt, gestreut wird, *B.*
Стряха́ти, *v. n.* langsam trocknen.
Стряхну́ти, *v. a.* *P.* I. 131. schütteln; — ся *Кн.* sich erschüttern, erbeben.
I. Сту́га, *f.* *H.* 30. grosses Mehlfass.
II. Стуга́, *f.* *Me.* 425. s. Туга́.
Сту́га, *adv.* fest gespannt, steif.
Сту́гва, *f.* Wasserständer, *m.* *Пар.*
Сту́гнути, *v. n.* sich verhärten, hart werden, *Фр.* [nen; 2) ächzen, *Ф.*
Стугоні́ти, *v. n.* dröhnen, erdröh-
Студ, *m.* s. Стид, *Ос.* (61) X. 53.
Студь, *f.* *Лїр.* s. Сту́жа, Kälte, *f.*
Сту́да, *f.* Kälte, *f.*
Сту́день, -дня, *m.* Mon. December.

Студенéць, -нця́, m. Gallerte, Sulze, f.
Студéний, a. kalt, kühl.
Студени́на, f. Gallerte, f.
Студени́стий, a. gallertartig, *Пол.*
Студени́ця, f. s. Сту́дінь; 2) kühler Verlass, m.; 3) s. Сту́дня. *Гол.* I. 121.
Сту́дент, m. Student, Schüler; Hörer, m. *Ш.* II. 79.
Студеня́тина, f. s. Студенéць.
Студи́ти, v. a. kühlen; *impers.* сту́дит мені́ es fröstelt mich.
Сту́дня, f. Brunnen, Born, m.
Стужа́віти, v. n. gerinnen, erstarren, sich verdichten, fest werden.
Стужа́ти, v. a. *К.* когóсь betrüben; 2) s. Му́чити к. [Korb, m.
Сту́жка, f. Band, n.; 2) *Кч.* 282.
Стук, *gen.* -ку, m. Gepolter, n. Lärm, m.
Сту́кало, n. Thürhammer, m. *Ст.*
Сту́кальце, -ця, n. *dim.* Anklopfer, m. *Пар.* [klopfen, anstossen.
Сту́кати, v. a. poltern, anschlagen,
Стука́ч, m. *К.* Specht, m.
Стука́чка, f. Klopfer, m. (an e. Thür).
Сту́кіт, -оту, m. Gepolter, Geklapper, n. Lärm, m.
Стукатýрний, a. Stuccatur-.
Сту́кнути, v. a. s. Сту́кати.
Стукотáти, стукотíти, v. a. poltern, anstürmen.
Стукотня́, f. Gepolter, n. Lärm, m.
Сту́лень, -лня, -льня, m. gebakkener пирíг; 2) Armvoll, m.; s. Оберéмок (*Фр.*).
Стули́ти, сту́лювати, стуля́ти, v. a. zusammenhalten, -drücken, -schliessen.
Стулїру́ч, *adv.* mit leeren Händen, unbeschenkt, s. Голїру́ч.
Сту́ма, f. *Ст.* Finsternis, f. s. Мрáка.
Стуманíти, v. n. bethört, stumpfsinnig, blöde, dumm werden.
Ступ, m. das Gestampfe, der Tritt, *M.*
Сту́па, f. Stampfe, Stampfmühle, f.; Stempel, m. in der Stampfmühle; 2) Tritt, Schritt, *Кч.* 152. Gang, m.
Ступáк, m. *Ч.* II. 322. *Кч.* 150. Pferd, das den Passgang geht, n. Zelter, Passgänger, m. [m. *Не.*
Сту́пане, n. Treten, n. Tritt, Gang,
Ступакувáти, v. n. = ити́ сту́пою 2). [schreiten, treten, gehen, steigen.
Ступáти, ступи́ти, ступну́ти, v. n.
Ступачóк, -чкá, m. *dim.* *Bein.* des schnellen, rüstigen Rosses, s. Ступáк.

Сту́пень, -пня, m. Tritt, Schritt, Fusstritt, m.; Stufe einer Treppe, Staffel, f.; 2) Fuss, m. (als Mass) дéсять ступнїв = 10 Fuss.
Сту́пенниця, f. Tonleiter, f.
Сту́пеньок, -нька, m. *dim.* jeder kleinste Schritt, Tritt, m.
Ступерня́к, m. s. Ступíр.
Ступéць, -пця́, m. Stufe, Sprosse, f.
Сту́пина, f. Stöppine, f. *Пар.*
Ступи́ця, f. Tritt, m. *Кн. Пр.* IX. 849.; 2) Loch im Schnee v. Pferden ausgetreten; 3) Speiche, f. (am Rad), *К.*
Сту́пінь, -пня, m. s. Сту́пень.
Сту́пір, m. Stämpfel, m. *В.*
Сту́пка, f. Handstampfe, f.
Ступкотáти, v. a. aufstampfen, *Пар.*
Ступнéване, n. Steigerung, f.
Ступневáти, v. a. steigern, abstufen, *Пар.*
Ступнéво, *adv.* stufenweise, *Пар.*
Сту́пник, m. *gew. pl.* -ки, *Зап.* I. 286. Walkmühle, f.
Ступомíр, m. Schrittzähler, m. *Пар.*
Ступ, m. сту́пом, *adv.* (= крóком) kleiner Trab (des Pferdes), сту́пом ити́ traben, im Trab (кінь) *В.*
Стурбувáти ся, sich grämen, s. abmühen. [Runzelige, Schäbige.
Стури́не, n. *coll.* alles Garstige,
Стусáк, стусáн, m. Stoss, Schlag, m.
Сту́сати, стусóнути, v. a. stossen, *С.* I. 23. *В.*
Стусувáти, v. a. s. d. v. *С.* I. 45.
Стухáти, сту́хнути, v. n. erlöschen, nachlassen (v. d. Hitze u. d. Geschwulst), s. Потахáти.
Сту́хлий, a. einen dumpfigen, muffigen Geruch habend, muffig, anbrüchig.
Сту́хлиця, f. Art Schimmel (Sepedonium) *Вол.*
Сту́хлість, -ости. стухля́тина, f. dumpfer, dumpfiger Geruch, m.
Сту́хнути, v. n. *В.* s. Стухáти; 2) müffig, auriechig werden, riechen; — ся crepieren.
Стучáти, v.a. *Н.* 291. klopfen, schlagen, poltern. [sel aus Binsen geflochten.
Стяблó, n. *С* II. 150. Mittelschüs-
Стяг, m. Schnürband, n. *Пар*; 2) Sehne, f. *Пол.*; 3) Streifen, m. +*M.*; -землї längliches Grundstück, (*Фр.*); 4) Zwang, m. *Фр.*

*

Стяга́, *f.* Streif, Strich, *m.* *M.*; -гір Gebirgszug, *m.* *OП.*; Strahl, *m.* *M.* II. 159.; 2) Zucht, Disciplin, *f.*

Стя́гало, *n.* Ziehband, *n.* *Пар.*

Стяга́ти, стягну́ти, *v. a.* zusammenziehen; schnüren; 2) herab-, herunterziehen; 3) *schlagen; — ся sich zusammenziehen; 2) — на що etw. mit Not aufbringen.

Стяга́ч, *m.* s. Нашийник 1).

Стя́гель, (-оль), *m.* Stange als Band der gekrümmten Schlittenkufe; *pl.* стя́глї, breitere Sprossen an den Enden der Wagenleiter; Ziehband, *n.* *Гал.* I. 255.

Стягі́вка, *f.* Ordensband, *n.* (Catocala) *B.*

Стя́гні́сть, -ости, *f.* s. Стяж.

Стягну́ти, *v. a.* s. Стяга́ти.

Стя́гувати, *v. a.* schleifen, (-сокиру), *Гал.* I. 255.

Стягу́щий, *a.* *B.* zusammenziehend.

I. Стяж, стя́жа, *f.* Zaum, Einhalt, *m.*; 2) Zucht, Disciplin, *f.* *Mx.* [kunde).

II. Стяж, *f.* Schrott, *n.* (in d. Münz-

Стяжа́не, *n.* † das Erarbeitete, *K.*

Стяжа́ти, *v. a.* † *Ш.* II. 268. erwerben, an sich bringen.

Стя́жений, *a.* abgespannt, ermüdet.

Стяжі́ти, *v. n.* schwer werden.

Стя́жка, *f.* Band, *n.*; Klammer, Schnalle, *f.* [hörlich (*Фр.*).

Стя́жне, *adv.* in einem fort, unauf-

Стязь, *f.* Fahne, Standarte, *f.* Banner, *m.* *Ш.* I. 361. *Kst.*

Стя́зька, *f.* Jakobskrautspinner, *m.* (Lithosia Jacobeae) *B.*

Стякну́ти, *v. n.* *Ф.* *Пр.* II. 415?

Стям, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*; Sinn, *m.*; 2) *Cm.* Hinsicht, Rücksicht, *f.*

Стя́мити ся, стя́мувати ся, sich seiner wieder bewusst werden, zur Besinnung kommen, wieder zu sich kommen, sich erholen, s. mässigen; sich besinnen. [sichtig.

Стямли́вий, *a.* *Зг.* denkend, um-

Стя́мок, -мку, *m.* s. Стям 1).

Стя́ти, *v. a.* s. Стина́ти; 2) s. Чарува́ти; — ся (vom Menschen) in argen Hader kommen; 2) gerinnen (молоко́).

Субі́р, *m.* Собо́р.

Субі́тка, *f.* Feuer das a) am Charsamstag abends angezündet u. dh den Ostersonntag unterhalten wird; b) am Vorabende des Johannisfestes angezündet wird; 2) Züchtigung der Dorfschüler jeden Samstag, *Ke.* II. 68.

Субі́тний, *a.* zum Samstag geh.

Субі́тник, *m.* *He.* *n.* 274. Verzeichnis der Abgeschiedenen, welche der frommen Fürsprache beim Seelenamte empfohlen werden, s. Помяни́к.

Субо́р, *m.* *Ф.* s. Собо́р. [(Donax), *B.*

Субл́юдка, *f.* Stumpfmuschel, *f.*

Субо́та, *f.* Samstag, Sonnabend, *m.*; — вели́ка Osterabend, Charsamstag, *m.*

Суботова́не, *n.* Sabbathsfeier, *f.* *K.*

Сув, *m.* Lavine, *f.* *Зоря Гал.* 1849—50.

Сува́вка, *f.* s. Со́вгалка.

Сува́лка, *f.* Steuerung, *f.* *Пол.*

Сува́ло, *n* Schiefer, *m.*; 2) s. Осо́вня, *B.*

Су́вати, су́нути, *v. a.* schieben, rükken, fortschieben; 2) *schreiten; -нога́ми schleppen; — ся sich schleppen.

Су́верток, -тка, *m.* Päckchen, Bündel, *n.* Emballage, *f.* *OП.*

Суве́ршко́вий, *a.* vom Wipfel, *B.*

Суве́ршність, *f.* *Wgr.* 160. s. Зве́рхність.

Су́вершок, -шка, *m.* Wipfel, *m.* *B.*

Суви́йчик, *m.* *Me.* 213. Weberkamm, *m.*

Суві́й, -во́ю, *m.* Rolle, *f.* *B.* s. Звій.

Сувма́, *adv.* plötzlich, (*Фр.*).

Су́вни́й, *a.* verschiebbar, Schub-; -а стїна́ Coulisse, *f.* *Пар.*

Сuво́ра, *f.* *M.* I. 36. Ueberredung, *f.*; Verweis, *m.*

Суво́рий, *a.* *Cm.* streng.

Суга́к, *m.* Saiga, *f.* (Antilope Saiga) *B.*; 2) s. Пати́к, (*Фр.*). [Schlosses.

Су́гальт, *m.* Bestandtheil eines

Суглини́єстий, *a.* Lehm-, lehmig, *Пол.*

Су́глинок, -нка, *m.* Lehmboden, *m.*

Сугово́ра, *f.* *M.* *Oc.* (62) I. 99. ernste Vorstellung, Verweis, *m.*

Су́головок, -вка, *m.* *gew.* *pl.* -вки, Feldweg, Feldsteg, *m.*; 2) Rain, *m.* *B.*

Су́голос, -су, *m.* Harmonie, *f.* *Пар.*

Су́голосний, *a.* harmonisch; *sbst.* су́голосна, *f.* Mitlaut, *m* *Пар.*

Су́горб, *m.* +*M.* Anhöhe, *f.*

Су́горбо́к, -бка, *m.* *dim.* s. d. v.; 2) — кістяни́й, *Фр.* Gelenkhöcker, *m.*

Су́гурт, *m.* *Пу.* Gesammtsumme, Gesammtheit, *f.*

Суд, *m.* Gericht, Richten, Gericht-

halten, *n.*; Process, Rechtsstreit, *m.* суд мáти в кимóсь Mitschuldiger sein; 2) Urtheil, *n.*; -вúсший Obersatz, *m.* (propositio major) -нúзший Untersatz, *m.* (pr. minor).

Судáк, *m.* Sander, *m.* (Lucioperca Sandra), — мóрський, лиманський L. marina, *B.*; 2) Art volksthüml. Tanzes.

Судáр, судáтор, *m.* s. Сýдій.

Судачúна, *f.* Fleisch vom Sander, *n.*

Судáчити, *v. a.* *M+Б.* 417. hin u. her reden, aburtheilen, meinen, hin u. her rathen.

Судьбá. *f.* Loos, Schicksal, Geschick, Verhängnis, *n.*; * Gemahl, *m.*; 2) *Гол.* *B* II. 323. s. Посýд II.; 3) *P.*84.s. Судій

Судьбарнúк, *m.* Fatalist, *m.*

Судьбáрство, *n.*Fatalismus,*m.Пар.*

Судьбúна, *f.*s. Судьбá 1); -у устроїти — schmieden.

Судéбний, *a.* gerichtlich, Richter-, Rechts-, Justiz-; *sbst.* судéбне, *n.* Gerichtsgebühren, *pl. Пар.*

Сýдденко, *m. Ke.* Sohn (Nachkomme) des Суддя́.

Суддя́, *m.* s. Судя́. [-stand, *m.*

Судебнúцтво, *m.* Rechtspflege, *f.*

Судебнúчий, *a.* Gerichts-; *sbst. m.* Gerichtsherr, *m. Пар.*

Судебнúчість, -ости, *f.* Gerichtsherrschaft, *f. Пар.*

Судéбність, -ости, *f.* Gerechtsame, Jurisdiction, *f. Кл.*

Судéйство, *n.* Richterstand, *m.*

Судéць, -дця́. *m. H.* 142. *Ф.* Richter; Kritiker, *m. Пар.*

Сýдження, *n.* Urtheilen, *n.* Beurtheilung, *f.*; Richten, *n.*

Сýджений, *a.* vom Schicksale bestimmt; *sbst.m.*(vom Schicksale bestimmter) Bräutigam; сýджена, *f.* Braut, *f.*

Судú, *adv.* s. Сюдú. [Gericht, *n.*

Судúлище, *n.* Gerichtsstätte, *f.*

Судúна, *f.* Gefäss, *n.*; 2) Fahrzeug, *n.* Barke, *f.* s. Суднó; 3) * *Зг.* Ausbund, *m.* Ausgeburt, *f.* [ris), *B.*

Судинóвий, *a.* Gefäss-, (vascula-

Сýдир, *m. Ke.* Richter, *m.*

Судúтель, *m.Luts.gr.* 157. Richter; *ЛД.* Schiedsrichter, Kritiker, Kenner, *m.*

Судúти, *v. a.* richten; 2) urtheilen; calculieren, combinieren (*Фр.*); 3) verfluchen; 4) * áнї судú Бóже! von etw. was nicht geschieht, nicht geschehen kann &; — ся beschwören, betheuern; 2) für schlecht halten, übel nehmen, sich weigern; судúвбим ся казáти ich würde mir das selbst verübeln, wenn ich das sagen würde.

Судúця, *f. АД.* II. 84. -ю сýдять сенатóри halten Gericht. [theiler,*m.Пар.*

Сýдич, *m.* Recensent, Kritiker, Beur-

Сýдище, *n.* Gerichtsort, Gerichtstag, *m.* Gericht, Tribunal, *n. K. Ш.* II.25.

Судівнúцтво, *n.* Gerichtsbarkeit,*f.*

Судíйство, (-дéй-), *n. Др.* s. d. v.

Судїмúця, *c.* Verleumder, Lästerer, *m. Гол.* III. 379.

Сýдїн, *a.* des Richters, *Кн.*

Судїнúця, *f* Schicksalsgöttin, *f. Ф.*

Сýдій, *m.* Richter, *m.* [wägen, *B.*

Судкувáти, *v. a.* (im Geiste) er-

Сýдний, *a.* Gerichts-, -день Gerichtstag, das jüngste Gericht; -я рáда *Кн.* 194. Gerichtsrath, *m.*; 2) fatal.

Суднúк, *m.* Geschirr, Geräth, *n.* Böttchererzeugnisse, *pl.* Fasswerk, *n.*; 2) offener Schrank für Küchengeschirr.

Суднúна, *f. K.* Fahrzeug, *n.*

Суднúця, *f. Ч.* IV. 652. Richterin, Beurtheilerin, *f.* [*pl.* Geschirr, *n. Зар.*

Суднúче. *gen.* -úчя, *n. coll.* Gefässe,

Суднó, *n.* Fahrzeug, Boot, *n.* Arche, *f.*

Сýдно, *adv.* am jüngsten Tage, *H.*148.

Судня́, *f. H.* 130. Verleumdung, *f.* Leumund, *m.* übles Gerede.

Судобнúчий, *a. Пар.* s. d. f.

Судовúй, *a.* gerichtlich, Gerichts-; *pl.* судові́, Gerichtsbeamten, Richter, *pl. Ш.* II. 149. [II. 85. 131.

Судовúк, *m.* Gerichtsbeamte, *m. Ш.*

Судовлáдство, *n.* Jurisdiction, Gerechtsame, *f. Шар.*

Судóвний, *a.* gerichtlich, *Пар.*

Судопúс, *m.* gerichtliche Verschreibung, *Зак.* [Zuckung, *f.*

Сýдорога, *f. pl.* -ги, Krampf, *m.*

Сýдорожний, *a.* spasmatisch, krampfig.

Судосúти ся, Ч. II. 113. 230. в ким mit jmdm zusammenkommen, jmdm begegnen.

Судохóдний, *a.* schiffbar, *Под.*

Судощáти, *v. a. АД.* I. 149.?

Судрóга, *f.* s. Судорога; 2) Schauer, *m. Фр.*

Судрóгий, *a.* *Кл.* krampfhaft.
Сýдрожь, *f.* Schauer, *m.* *Фр.*
Сýдський, *a.* *М.* II. 190. vom Gericht.
Судчúня, *f.* Richterin, *f.* *Пар.*
Суд́я, судд́я, *m.* Richter, *m.*
Суд́ящий, *a.* -гріб, *Гол.* III. 273.; *sbst. m.* Richter, *m.* *Кв.* II. 211.
Суевíре, *n.* Aberglaube, *m.* *Кн.*
Суевíрстно, *n.* *Тор.* s. d. v.
Суеслóв, *m.* eitler Schwätzer, *Ш.* II. 59.
Суеслóвити, *v. n.* *К.* thöricht lästern.
Суеслóвний, *a.* *К.* eitel.
Сýеть, *f.* s. Суятá, суятн́я.
Суетá, *f.* Nichtigkeit; Eitelkeit, *f.* *Ш.* I. 349. [hin u. her werfen.
Суетáти, *v. a.* собóю sich unruhig
I. Суéтний, *a.* eitel. [worum.
II. Суéтний, *a.* ewig bekümmert
Суéтник, *m.* -иця, *f.* der (die) sich u. andere beunruhigt. [de, Genoss, *m.*
Сужúтель, *m.* *Пу.* der Mitwohnen-
Сук, *m.* Ast, Knorren im Holze, *m.*; 2) Rolle, Düte, *f.* *Зак.*
Сýка, *f.* Hündin, Döhle, *f.*; 2) Werkstück beim Webstuhl, *n.*
Сукáти, сукотáти, *v. a.* drehen, zusammendrehen; walzen; 2) spinnen, *B.*
Сукáч, *m.* *Зг.* knorriger Stab.
Сýкервиця, *f.* böser Stoff, Eiter, *m.* s. Сýкровиця.
Сýкір, *m.* сукíрність, -ости, *f.* Widerwille, Widerstand, Trotz, *m.*
Сýклень, (-клінь), *m.* Feldahorn, *n.*
Сукл́ятий, *a.* *Ос.* (62) X. 114; сукл́ятский, *Мор.* s. Прокл́ятий.
Сукмáна, *dim.* сукмáнка, *f.* tuchener Bauerkittel.
Сукмáнич, *m.* Anführer der Holzschläger im Holzschlag (бýтина), *B.*
Сукнúна, *f.* Tuchlappen, *m.*
Сукнó, *n.* Tuch, Zeug, Lacken, *n.* Stoff, *m.*
Сукновáльский, *a.* Walker-.
I. Сýкня, *f.* Kleid, *n.* [Tuch.
II. Сукн́я, -́яти, *n.* kleines Stück
Сукнян́ий, *a.* aus Tuch, Tuch-.
Сукн́янка, *f.* Tuchfetzen, *m.* (*Фр.*).
Сукóватий, *a.* knorrig, astig; knottig.
Сукóнник, *m.* Tuchfabrikant, *m.* *T.*; 2) Tuchhändler, *m.* *Пар.* [*Пар.*
Суконнúцтво, *n.* Tuchmacherei, *f.*
Сукóнце, -ця, *n.* leichtes Tuch, Halbtuch, *n.*; feines Tuch.
Сукóнщик, *m.* Tuchweber, *m.* *Под.*

Сукотáти, *v. a.* abspülen, wegspülen.
Сукотúти ся, *КУ.* s. Сокотúти ся.
Сукотíти, *v. n.* tröpfeln, triefen.
Сукрúстий, *a.* aufbrausend, grimmig, unfreundlich jähzornig, *Фр.*
Сукрúтий, *a.* versteckt, heimlich; 2) zügellos, unbändig.
Сукрúтити ся, lästig werden.
Сукровáтий, *a.* -а кров faules, cariöses Blut. [Blut, Eiter, *m.*
Сукрóвиця, *f.* zersetztes, faules
Сукрóмий, *a.* vereinzelt, *Пол.*
Сукрóмо, *adv.* einzeln; besonders.
Сукýпний, *a.* = совокýпний; angrenzend, *Не.*; сукýпність, *f.* = совок. (w. s.). [з сулóю.
I. Сулá, *f.* e. Fischart, *Зак.* борщ
II. Сýла, сýлиця, *f.* † Lanze, *f.* *КУ.*
Сулдúга, *f.* d. Bein vom Knie bis zur Ferse, *Mi.* II. 285.
Сулемá, *f.* ätzendes Quecksilber, Quecksilbersublimat, *n.* *Зап.* I. 274.
Сулúстник, *m.* Psalterkoralle, *f.* (Desmophyllum) *B.*
Сулúти, *v. n.* springen; — ся, сул́яти ся angreifen (vom Hund), *У.*
Сулúця, *f.* s. Сýла II.
Сулíти, *v. n.* springen, (*Фр.*).
Сулó, *n.* Ruderstange, *f.* *Ф.*
Сýлтан, *m.* Sultan, *m.*; -áнка, *f.* -in, *f.*
Султáнка, *f.* Seebarbe, *f.* (Mullus barbatus), *B.* [andrängen, кóло когó.
Сýляти ся, sich drängen, sich her-
I. Сум, -му, *m.* *Ме.* 159. s. Смýток.
II. Сум, -ма. Wels, *m.* (Silurus glanis) *B.*
I. Сýма, *dim.* сумка, *f.* Summe, *f.*
II. Сýма, *dim.* сýмка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f.* *Н.* 97.; — нúщенська, Bettelsack, *m.* до сýми нищеньскоі довéсти zum Bettler machen, *Кв.*
Сумáк, *m.* s. Сумéць; 2) — оцтовéць Rhus typhinus, *B.*; — остросóчь, Gift-Sumach, *m.* (Rhus toxicondendron).
Сумáр, *m.* steinreicher Capitalist.
Суматýха, *f.* Melancholie, *f.* *Пар.*
Суматýхий, *a.* melancholisch, *Пар.*
Сýмеда, *f.* *Bein.* eines honigsüssen Apfels.
Сумéжний, *a.* angrenzend, *Пу.*
Сумéжник, *m.* der Angrenzende.
Сумéн, -мнá, -мне, *a.* s. Сумнúй.
Сумéнний, *a.* сум — übergrosser

Kummer; су́ма — eine sehr grosse Summe.

Суме́ння, *n.* *Cm.* Namenszug, *m.* verzogener Name, Namenschiffre, *f.*

Су́мерки, *pl.* Abenddämmerung, *f.* в — bei Abenddäm.

Суме́ць, -мця́, *m.* kurzes Bauholz.

Су́мир, *a.* *H.* 65. s. Суми́рний.

Сумири́ти ся, *M.* II. 40. sich ruhig ergeben.

Суми́рний, *a.* ruhig, friedfertig.

Суми́рність, -ости, *f.* ruhiges Verhalten, Friedfertigkeit, *f.*

Суми́рно, *adv.* ruhig, friedlich.

Сумі́жність, -ости, *f.* nächste Nachbarschaft, *f.* [s. Сомні́не.

Сумі́не, *n.* Zweifel, *m.* *Pa.* I. 374.

Сумі́рний, *a.* s. Розмі́рний.

Сумі́рно, *praep. mit d. Genit.* чого́ in Anbetracht, *Pa.* I. 376. [stossende.

Сумі́стний, *m.* † der Zusammen-

Су́містно, *adv.* *Pa.* I. 373. gemeinschaftlich.

Сумі́ти, *v. n.* *W.* trauern.

Сумітува́ти, *v.n.* überlegen; — ся schwören. [су́міш, *adv.* Mischmasch.

Су́міш, *f.* Gemenge, *n.* в су́міш,

Су́мішка, *f.* Mischung, Vermengung, *f.* Gemenge, *n.*; gemengtes Getreide.

Су́мішний, *a.* vermischt, vermengt; legirt, -а гри́вна rauhe Mark.

Су́мішниця, *f.* *Гн.* 42. Kompost, Kompostdünger, *m.*

Сумли́вий, *a.* *Ч.* III. 206?

Сумлі́не, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Кн.* Zweifel, *m.* Bedenken, *n*; 3) Denkungsart, Stimmung, *f.*; 4) Eid, Schwur, *m.*

Сумлі́нний, *a.* gewissenhaft.

Сумлі́нність, -ости, *f.* Gewissenhaftigkeit; Treue, *f.* [verbleiben.

Сумлі́ти ся, *ГБ.* in bangem Zweifel

Сумлі́щий, *a.* *Py.* verständig.

Сумни́вий, *a.* misslich, *Пар.*

Сумни́вість, -ости, *f.* Misslichkeit, *f.* *Пар.*

Сумни́й, *a.* traurig; misslich, unglücklich.

Су́мно, *adv.* traurig; misslich.

Сумни́ти ся, *K.* zweifeln; 2) verzweifeln, verzagen, *K.*

Су́мнів, *m.* Zweifel, *m.* Schwanken, *n.*

Сумнїва́не, *n.* *Пу.* Zweifel, *m.* Verzweifeln, *n.*

Сумнїва́ти ся, zweifeln, bezweifeln; schwanken.

Сумні́вий, *a.* *Oг.* zweifelhaft; unzuverlässig. [Zweifel, *m.*

Сумні́не, *n.* Gewissen, *n.*; 2) *Oг.*

Сумні́нка, *f.* Zweifel, *m.* *Зг.*

Сумні́ти, *v. n.* *Лїр.* *Фр.* trauern.

Сумноли́ций, *a.* *КУ.* traurigen Angesichtes. [ruhigend, *Пу.*

Сумня́щий, *a.* mit Zweifeln beun-

Сумовате́нький, *a.* sehr traurig, *K.*

Сумова́ти, *v. n.* s. Сумува́ти.

Сумови́тий, (-ва́тий), *a.* traurig, *Ш.* II. 235.

Сумогля́д, *m.* Tragoedie, *f.* *Пар.*

Сумогля́дний, *a.* traurig, düster blickend, *КУ.*

Сумо́гра, *f.* s. Сумогля́д, *Пар.*

Сумота́, *f.* Traurigkeit, *f.*

Сумо́тка, *f.* Trauerspanner, *m.* (Cidaria Tristata), *B.*

Сумра́к, *m.* Dämmerung, *f.* Dämmerschein, *m.* Dunkel, *n.*

Сумра́чний, *a.* dunkel, *B.*

Сумра́чники, *pl.* Dämmerungsfalter, *pl.* (Crepuscularia).

Сумря́вий, *a.* *B.* s. Сумра́чний.

Сумя́те, *n.* *Oc.* (61) VIII. 90. Verwirrung, Gährung, Unordnung, *f.*

Сумятня́, *f.* *Mi.* II. 122. Verwirrung, Bestürzung, *f.*; Aufruhr, *m.*

Суньголо́в, *adv.* kopfüber, s. Стрімголо́в, *Oг.* 118. *Зар.* *B.*

Сунду́к, *m.* *dim.* сундучо́к, *D. c.* 128. *gr.* Koffer; Kasten; 2) Schlauch, *m.*

Суне́ць, -нця́, *m.* kurzes Stück Holz, kurzer Klotz, gefällter Baumstrunk, *B.*

Суни́ця, *dim.* суни́ченька, *f.* Erdbeere, *f.* (Fragaria).

Суничкова́тий, *a.* -а конюши́на, *f.* Erdbeerklee, *m.* (Trifolium fragiferum).

Суни́чник, *m.* *Me.* 163. Erdbeerpflanze, *f.* -strauch, *m.*

Су́ніж, *adv.* -лячи́, -спа́ти, von zwei & liegenden die mit den Füssen sich berühren etc.

Су́нка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f.*

Су́нути, су́вати, *v. a.* schieben, rücken, fortbewegen; 2) *v. n.* ziehen, schreiten, hervorkommen, ankommen, *P.* I. 3. 17. s. Су́вати.

Суп, *m.* Geier, *m.* (Vultur).

Сўперек, на — zum Trotz.
Суперéка, *f.* *У.* Widerspruch, *m.*; суперéки бráти Widerspruch erheben, sich weigern; без суперéки *До.* unstreitig; innerer Streit, *У.* Суперéчка.
Суперекáнт, *m.* Gegner im Process, *m.* [Streitigkeiten, *pl.* Hader, *m.*
Суперéче, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*;
Суперéчити, *v. a.* *М.* II. 77. streiten, dawider reden.
Суперéчка, *f.* Streit, Zank, Hader, *m.*
Суперéчний, *a.* streitig; entgegengesetzt; 2) streitsüchtig, zanksüchtig, *Мог.* [süchtiger, Zänker, *m.*
Суперéчник, *m.* Streiter, Streit-
Суперéчність, -ости, *f.* Entgegensetzung, *f.* *Ил.* [*f* -in, *f.*
Супéрник, *m.* Nebenbuhler, *m.*; -иця,
Супернúцтво, *n.* Wetteifer, *m.*
Супúти, *v. a.* -брóви, *М.* I. 155. die Braunen niederlassen u. zusammenziehen; — ся finster aussehen.
Сўпір, *m.* все робúти на сўпір zum Trotz, s. Сўпра, Суперéчка.
Сўпірсць, -рця, *m.* s. Супéрник, *Фр.*
Сўпісок, *m.* Sanderde, *f.* sandiger Landstrich. [*ГБ.* Geräth, *n.*
Суплáте, *n. coll.* *К.* Kleidung, *f.*; 2)
Суплéмінний, *a.* verwandt, *ОБ.*
Сўпліка, *f.* (*lat.*) *А-Г.* 157. Bitte, Bittschrift, *f.* Gesuch, *n.*
Сўплїтка, *f.* сўплїток, (*g.* -тка), *m.* Stück Zaunes, das zwei andere Zäune verbindet; 2) s. Сўтич.
Сўплотиця, *f.* Theil des Zaunes (aus Latten) zwischen zwei Pfeilern.
Супокíй, *gen.* -бю, *m.* s. Спокíй.
Супокíйний, *a.* s. Спокíйний.
Супокíрно, *adv.* *Ст.* s. Покíрно.
Супокоїти, *v. a.* s. Успокоїти.
Сўполити, *v. a.* im Munde etw. kneten.
Супóнити, *v. a.* mit dem Riemen zusammenziehen, -schnüren; 2) *Ко.* 217. *С.* I. 189. mit einem Riemen schlagen, züchtigen.
Супóня, *f.* *gr.* Riemen, *m.* [рéка.
Супорóк, -рка́, *m.* *АД.* I. 334. s. Супе-
Супостáт, *m.* Feind, Widersacher, *m.* *Ш.* II. 169.
Супочúвок, -вку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* *В.*
I. Супочúти, *v. a.* s. Спочúти.
II. Супóчити, *v. a.* щось worüber mühsam picheln.

Сўпра, *f.* s. Суперéчка.
Супречáти ся, *К.* streiten, kämpfen; прóтив когó Widerstand leisten, *К.*
Супровíт, *m.* *Зап.* II. 558. Superarbitrierung, *f.*
Сўпроть, супрóги, *adv.* entgegen, gegenüber; 2) *praep. mit. d. genit.* gegen, gegenüber. [*Ст.*
Супротúвець, -вця, *m.* Gegner, *m.*
Супротúвити ся, sich widersetzen, s. spreizen; entgegentreten, oppo-
Супротúвка, *f.* s. d. f. [nieren.
Супротúвлене, *n.* Widerstand, *m.*
Супротивля́ти ся, s. Супротúвити ся [widrig, unartig, *В.*
Супротúвний, *a.* entgegentretend;
Супротúвник, *m.* *МШ.* s. Протúвник, Widersacher, Gegner, Feind, *m.*; -иця, *f.* Gegnerin, *f.* +*М.*
Супротúвність, -ости, *f.* *ВБ.* *Ил.* Gegensatz, Contrast, *m.*
Супротúвня, *f.* в супротúвню комўсь стáти jmdm Widerstand leisten, jmdm sich entgegenstellen.
Супротúвство, *n.* Widerstand, *m.*
Супротилежáти, *v. n.* gegenüberliegen. [liegend.
Супротилéжний, *a.* gegenüber-
Супрўг, *m.* супрўга, *f.* paarweise Verbindung; — волів Ochsengespann, zusammengejochtes Paar Ochsen; 2) супрўг, *pl.* супрўги, *m.* Bauer die zusammen in ein Gespann ihre Ochsen spannen, *Кв.* II. 6. в супрўги итú ein Gespann zusammen mit einem anderen bilden; 3) супрўг, *m.* Verkehr (im Leben), Umgang, *m.*; 4) Gemahl, *m.* супрўга, *f.* Gemahlin, *f.*
Супрўжеский, *a.* Ehe-, Heirats-.
Супрўжити, *v. a.* je zwei Paare Ochsen zweier Bauer zusammenspannen.
Супрўжний, *a.* *ВБ.* Heirats-, Ehe-.
Супрўжниця, *f.* † *Пе.* Gemahlin, *f.*
Супрўн, *m.* Sophronius. [dium), *Вол.*
Супрўтка, *f.* Art Bauchpilz, (Dicty-
Сўпряж, *f.* держáти в -жи zusammenhalten, *У.* [helfend.
Супряжний, *a.* *Пу* gegenseitig mit-
Сўпшен, *m.* *М.* II. 365. Dinkel, Spelt, *m.*
Супятúти ся, zurückweichen; 2) sich anhalten, anlehnen, *ГБ.*
Surа́жний, *a.* gemischt, unrein, *Зак.*
Сургáч, *m.* (*gr.*) Siegellack, *m.* *Зак.*

Сургѝ, *pl.* Schulden, *pl.*
Суре́лї, *pl.* Schenkel, *m.* Lende, *f.*
Суре́мка, *f. dim.* s. Су́рма.
Су́ржик, *m.* gemischter Getreidesamen(aus heurigem u. vorjährigem),*Зак.*
Су́ржиця, *f. Mi.* II. 414. Gemenge aus Roggen u. Weizen.
Су́ржка, *f. Ос.* (61) XII. 60?
Су́рик, *m. Под.* Mennig, *m.*
Су́рма, *f.*Trompete, Kriegstrompete,*f.*
Су́рьма, *f.* Spiessglanz, Antimon, *m.*
Сурма́ч, *m.* Trompeter, *m.*
Сурмѝти, *v. a.* in Trompeten stossen, -у суре́мку *Cm.* blasen, spielen.
Сурмі́ти, *v. n.* von Trompeten: geblasen werden, schallen.
Суро́вий, *a.* streng, *K.*
Суровѝця, *f.* Soole, Salzsoole, *f.Пол.*
Суровíти, *v.n.* ernst, strenge werden, *У.*
Суро́дний, *a.* verwandt,*Ил.* [gras.
Су́рсавиця, *f.* ungemähetes Nach-
Суру́мний, *a. M. Ос.* (62) I. 93?
I. Сус, *m.* s. Ису́с, *Л.* 54.
II. Сус, *m.* Satz, *m.* однѝм су́сом mit einem Satz, *Фр.* [bar, *m.*
Сусї́д, (*gen.* -ї́да), сусї́да, *m.* Nach-
Сусї́да, *m.* s. Підсусї́док; 2) сусї́да, *f.* Nachbarin, *f.* [barin, Nachbar-.
Сусї́дин, *a.* des Nachbars, der Nach-
Сусї́диця, *f.* s. Сусї́да.
I. Сусї́дка, *f.* Nachbarin, *f.*
II. Сусї́дка, *f.* Alauda cristata.
Сусї́дний, *a.*nachbarlich,benachbart.
Сусї́дство, *n.* Nachbarschaft, *f.*; 2) *coll.* die Nachbarn.
Сусї́дува́ти, *v. a.* anwohnen, in der Nachbarschaft wohnen.
Сусї́дчин, *a.* der Nachbarin.
Сусї́дщина, *f.* Nachbarschaft *f. У.*
Сусї́к, *m.* s. За́сїк.
Сусї́ль, *adv. Ко.* 210. plötzlich, in einem Nu erscheinend. [*Зак.*
Сусї́лка, *f.* Eiszacke, *f.* Eiszapfen, *m.*
Су́сїлком, *adv.* in Masse, in compactem Kern, *ОП.*
Сусї́чниця, *f.* s. За́сїк, *B.*
Су́слик, *m.* Ziesel, *m.* (Spermophilas), *B.*; 2) Art Pfefferkuchen, *Зак.*
Суспі́льний, *a.* gemein, gemeinschaftlich.
Суспі́льність, -ости, *f.* Gemeinschaft; Communication, *f.* зákон -сти, Communicationsgesetz, *n. Пол.*
Суспі́ция, *f.*(*lat.*)*H.*143.Verdacht,*m.*
Суста́в, *dim.* суста́вець, -вця, *m.* Gelenk, *n.* [-а часть Bestandtheil, *m.*
Суста́вний, *a.* Glied-, Bestand-,
Суста́вник, *m.* Bestandtheil, *m.*
Суста́вність, -ости, *f.* Gliederbau, *m. Пар.*
Су́ставцї, *pl.* Gelenke, *pl.*
Суставча́тий, *a.* -і (звірі) *pl. Фр.* Gliederfüsser, *pl.* (Arthropoda).
Суставча́тцї, *pl.* Gliederthiere, *pl,* (Articulata seu Arthrozoa).
Суста́вчик, *m. dim.* s. Суста́в, Glied, Gelenk, *n. H.*
Сусу́ль, *adv* s. Сусї́ль. [Cigarette, *f.*
Сусу́лька, *f. Кн.* s. Сусї́лка; 2)
Сут, *m.* grosse Menge. [s. Сутте́.
Суте́, *n.* суть, *f.* Wesen, *n. Пар.*
Су́темно, *adv.* nahe vor Dunkelwerden, halbdunkel, *Cm.* [licht, *n.* +*M.*
Сутенѝна, *f.* Dämmerung, *f.* Zwie-
Сутенї́ти, *v. n.* dämmern, *Пс.*
Су́ти, су́вати, *v. a.* s. Су́нути, *H.* 186; 2)*Гл.б.*84.verschwenden,vergeuden.
Су́тий, *a.* seiend, wesentlich, *Зак.*; 2) *Б. С.* II. 156. reichlich.
Су́тич, су́тіч, *B. m.* Zusammenfluss, *m.*; 2) *pl.* су́тичі, s. Су́ткѝ.
Су́тїнь, *f.* су́тїнок, *m.* (-нку), Halbschatten, *m.* Schattirung, *f. ОП. Cm.*
Сутї́нний, *a.* schattig; -ї́нно, *adv.* schattig, *ОП.*
Су́тка, *f.* enger Weg zwischen Zäunen (*Фр.*); *pl.* су́ткѝ, „Winkel", der Ort wo zwei Gebäude, Zäune & zusammenstossen; enge Quergasse; 2) *gr.* су́тки, Zeit von vier u. zwanzig Stunden; 3) су́тка, *f. B.* Axenglied, *n.* (internodium).
Сутковѝй, *a.* zu den Суткѝ geh.
Сутозло́тий, *a.* -а па́рча *M.* I. 137. reich mit Gold gestickter Stoff.
Сутолова́тий, *a.* rüstig, *D. c.* 422.
Су́толока, сутолоч, (-очь), *f.* Gedränge, Gewühl, Getümmel, *n.* Verwirrung, gedrängte Schar, *f. Фр.*s.Глота́.
Сутора́ти ся, sich abmühen.
Су́точки, *pl. dim* s. Су́тки.
Су́точний, *a. gr.* éinen Tag u. éine Nacht dauernd.
Сутте́, (-тя́), *gen.* суття́, *n.* Dasein, Wesen, *n.* Substanz, *f.*; Bestand, *m. He.*
Суту́га, *f.* drückende Armut, *Pa.*

I. 383; 2) s. Ужевка. [gedrungen, *K*.

Сутугуватий, *a*. nervig, musculös,

Сутужний, *a*. *K*. wesentlich; gewichtig, ausdrucksvoll, solid, gediegen; *АД*. I. 78. stark, grimmig, streng; 2) mühevoll, angestrengt.

Сутужно, *adv*. beschwerlich, lästig, drückend, *КС*. IV. 591; verdriesslich, unlieb; angestrengt, *Ст*. — комусь, *С*. jmd hat schweren Stand.

Сутулий, *a*. schmächtig, hager, +*Б*. *Пр*. VII. 697. [(*Фр*.).

Сутурцувати ся, s. Боротися ся,

Сутчик, *m*. Zöpfchen, *n*. (Textilaria), *B*.

Сутяга, *m*. Rabulist; Rechtsverdreher, Processsüchtige, *m*.

Сутяжний, *a*. *K*. von streitenden, Process führenden Parteien.

Сутяжно, *adv*. *АД*. I. 199. schmerzlich, bedauerlich; schwierig, lästig, schädlich. [nem, in trockener Zeit.

Сух, *m*. на сусї, в сусї im, auf Trocke-

Сухар, *m*. Stückchen im Ofen getrocknetes Brod; Zwieback, *m*. Biscuit, *m*; * von hagerem Menschen.

Сухарина, *f*. dürres Holz; 2) trokkene Stätte, *Фр*.

Сухарник, *m*. dürres Brennholz.

Сухий, *a*. trocken, dürr; * mager, hager; — четвер *Сб*. I. 326. der Donnerstag nach Pfingsten; -а вода *Ч*. V. 201. ити сухою-водою? ; сухі-дни *pl*. *Ф*. gänzliches Fasten.

Сухиньский, *a*. — син Sohn der „Сухиня", mager, *Ч*. II. 40.

Сухиня, *f*. die Magere. [trocken.

Сухіненький, (-ісенький), *a*. ganz

Сухіненько, (-ісенько), *adv*. ganz trocken.

Сухітник, *m*. s. Сухотник; 2) * e. Pflanzenart, *B*. (als Heilmittel gegen сухоти).

Сухлявий, *a*. s. Сухорлявий.

Сухлячок, -чка, *m*. kleiner Buntspecht, (Picus minor), *B*.

Сухмень, *f*. Dürre, *f*. *Mi*. II. 237.

Сухмене, *n*. trockene Stelle, *Зак*.

Суховатий, *a*. schmächtig, hager.

Суховерх, *m*. Brunelle, *f*. (Prunella vulgaris), *B*.

Суховерхи, *pl*. dürre Baumgipfel.

Суховерхий, *a*. mit dürrem Wipfel (v. Bäumen), *K*.

Суховершки, *pl*. *Пic*. s. Лойок 2).

Суховили, *pl*. Mistgabel, *f*. *Пар*.

Суховильщина, *f*. *Сб*. I. 296?

Суховійниця, суховія, *f*. trokkener Ostwind; Sturm, *m*.

Суховчик, *m*. s. Суховерх.

Суходіл, *gen*. -долу, (суходол), *m*. trockenes, festes Land, Gestade, *n*. Continent, *m*.

Суходоле, *n*. s. d. v.

Сухоземе, сухоземле, *n*. *Ог*. *H*. 141. Festland, *n*. Continent, *m*.

Сухоземний, *a*. -звір Landthier, *n*.

Сухозлітка, *f*. *He*. Rauschgold, *n*. s. Позлітка.

Сухозлотиця, *f*. *Зап*. I. 345. Cantille, *f*. Lahn, Gold- od. Silberdrath, *m*.; 2) Rauschgold, *n*.

Сухозолот, *m*. сухозолото, *n*. Goldfäden, *pl*. Goldtresse, *f*.

Сухоліс, *m*. сухоліcь, *f*. *B*. *У*. dürrer Wald, abgestorbener u. verdorrter Waldstrich.

Сухолїсний, *a*. *У*. zum сухоліс geh.

Сухолїсок, -ска, *m*. Wald am trokkenen Ort. [Jahreszeit.

Сухолїте, *n*. Dürre, *f*. trockene

Сухолоб, *m*. Strohkopf, *m*. (*Ф*.).

Сухомельщина, (-мельщизна). *f*. *АД*. II. 145. 146. † Steuer von der Windmühle.

Сухомлявий, *a*. schmächtig, hager.

Сугоногий, *a*. dürrbeinig. [*m*.

Сухопалка, *f*. *КУ*. I. 156. Dummkopf,

Сухопарий, *a*. *Ос*. (62) VIII. 16?

Сухоперий, (-перний, *Ос*. (61) III. 18), *a*. *Зак*. nicht in Lauge gewaschen.

Сухоперцї, *pl*. von nur zwei Hemden in jmds Besitz: das eine auf dem Leib, das andere im Waschen (*Фр*.).

Сухоперцї, *adv*. vom Waschen ohne Lauge. [в сухопутя zu Lande, *K*.

Сухопуте, *n*. trockenes, festes Land;

Сухопутний, *a*. auf trockenem Lande, zu Lande, Land-, *ОБ*.

Сухоребрий, *a*. so hager, dass die Rippen durchscheinen.

Сухоребриця, *f*. Weib mit mageren, dürren Rippen; 2) Sichling, *m*. (Pelecus cultratus), *B*. [Mensch.

Сухорлявець, -вця, *m*. hagerer

Сухорлявий, (-хірл-), *a*. hager,

schmächtig. [keit, Hagerkeit, *f.*
Сухорлявість, -ости, *f.* Mager-
Сухорогий, *a.* mit dünnen Hörnern, — віл. [rer Hand, *K.*
Сухорукий, *a.* mit dürrer, star-
Сухоруч, *adv.* mit trockenen, leeren Händen; — пустити кого ohne dass man ihn mit Essen u. Trank bewirtet hat, *ВБ.*
Сухость, *f. K.* Trockenheit, Dürre, *f.*
Сухота, *f.* Trockenheit, Dürre, *f.*; 2) * Kummer, Gram, *m.* (*Фр.*); *pl.* сухоти, Lungensucht, *f.*
Сухотка, *f. dim.* Schwindsucht, *f.*
Сухотник, (-хітник), *m.* Schwindsüchtiger, *m.* [render Gram.
Сухотонька, *f. dim. Ме.* 43. zeh-
Сухоточний, *a.* schwindsüchtig, *Под.*
Сухохребник, *m.* s. Сухоребрий, von hagerem Menschen. [blume, *f.*
Сухоцьвіт, *m. КУ.* I. 302. Stroh-
Сухощавий, *a.* s. Сухорлявий.
Сухтувати, *v. a.* s. Сохтувати.
Сухцем, *adv. Св.* s. На сухо.
Суферяти, *v. a. Ф.* ertragen, (*vgl.* sufferre).
Суфраґан, *m.* Suffraganbischof, *m.*
Суций, *a.* fähig, tüchtig.
Суціга, *m.* Hundskerl, *m. Ко.* 5.
Суцілина, *f. K.* zusammenhängendes Ganze, einheitlicher Inhalt.
Суцілком, *adv.* in Masse, im Complex etc. *ОП.*
Суцільний, *a. K.* fest zusammenhängend; *D. c.* 5. einheitlich, solid, massiv, ohne Gelenke, unarticulirt.
Суч, *f.* s. Основа, Aufzug des Webers.
Сучавиця, *f.* Nbfls des Прут.
Сучасний, *a.* gleichzeitig.
Сучасник, *m.* Zeitgenosse, *m. K.*
Суче, *n. coll.* (= суки), Knorren, knorrige Aeste, *pl.*
Сучечка, *f. dim.* s. Сука.
Сучечковатий, *a. Пол.* höckerig.
Сучий, *a.* von der Hündin.
Сучистий, *a.* s. Суковатий.
Сучити ся, *М+Е.* 260. s. Чіпати ся.
Сучка, *f. dim.* junge Hündin.
Сучченко, *m.* Sohn der Hündin, *Ч.* II. 252.
Суш, *m.* Land, *n.* (*oppos.* Meer); 2) gedörrtes Obst; 3) Raas im Bienenstock.
Суша, *f.* Festland, festes, trockenes Land, s. Суш 1). [haus, *n.*
Сушальня, сушарня, *f.* Darr-
Сушба, *f. B.* s. d. f.
Сушене, *n.* das Trocknen, Dörren.
Сушерибок, -ибка, *m.* Helvella esculenta.
Сушиголова, *c.* Plagegeist, *m.*
Сушижний, *a.* schwer zu bekommen.
Сушильня, *f.* s. Сушальня.
Сушина, *f. coll.* dürres Reisig, dürres Holz.
Сушисько, *n.* Trockenheit, *f.*
Сушити, *a. a.* trocknen, dörren.
Сушиця, *f.* dürrer Baumstamm (im Walde, noch nicht gefällt); *coll.* dürrer Wald, *B.*
Сушник, *m.* abgefallene dürre Zweige, Abfall, *m.* Reisig, *n. B.*; dürres Gras.
Сушниця, *f.* alles zum Dörren des Obstes Nöthige. [*B.*; 2) *Не.* Dürre, *f.*
Сушня, *f.* Darrofen, Dürrofen, *m.*
Сушнявий, *a.* s. 'Утлий, hager.
Сушняк, *m.* s. Гриб щирий.
Сущий, *a.* seiend, bestehend, anwesend, leibhaftig, *Шар. ГШ.*; echt, wahr, wahrhaftig, wirklich; gediegen, lauter, *Н.* 227. *Мак. Ш.* I. 391. *Ос.* (61) X. 37.
Существо, *n.* Wesen, *n.* das Wesentliche, die Natur.
Сущик, *m. Ст.* Wesen, *n.*; 2) s. Бублик. [sächlich.
Сущний, *a. Ил.* wesentlich, haupt-
Сущник, *m.* Substantivum, *n.*
Сущність, -ости, *f.* Wesenheit, *f.* Wesen, *n. Ил.*
Суят, *m.* Beunruhigung, Unruhe, Gefährdung, *f.* Missbehagen, *n. Зг.* — бере ся когось jmd wird unruhig, verdriesslich, missgestimmt.
Суять, *f.* Marter, *f. Пар.*
Суята, *f.* Unruhe, *f.* Missbehagen, *n.*; Bedrängnis, *f.*; Angst, Aengstlichkeit, *f.*
Суятити, *v. a.* beunruhigen; — ся unruhig, bekümmert sein, sich abhärmen, s. plagen; elend das Leben fristen, *B.* [kritisch, *B.*
Суятний, *a.* schlecht; misslich;
Суятник, *m.* der jmdn belästigt; 2) der Unruhige, Aengstliche, *m.*; -ниця, *f.*
Сфатити, *v. a.* s. Схопити.
Сферичний, *a.* sphärisch; сферично-випуклий, sphärisch-convex, *Пол.*
Сфивкати, *v. a.* s. Стрясти.

*

Сфýкати, *v. a.* § ausschelten.

Сфуря́чити ся, grimmig werden.

Схаб, *m.* Rippenbraten, *m.* (bes. vom Schwein od. Schöps).

Схадзка, *pol.* схáжка, *f.* Zusammenkunft, *f.* *Зак.*

Схаласувáти, *v. a.* aufessen.

Схамани́ти ся, s. d. f.

Схаменýти, *v. a.* besänftigen; — ся sich besinnen, s. Стя́мити ся.

Схами́ти, *v. a.* Обхáморити.

Схамули́ти ся, zerkocht werden.

Схарапýдити ся, scheu werden, *Не.*

Схарáтати, *v. a.* entmannen, wallachen.

Схнат, *m.* *Зг.* Handgemenge, *n.*

Схвати́ти, *v. a.* s. Схóпити.

Схвáтка, *f.* *Ко.* 151. Scharmützel, Gefecht, *n.*

Схвáчувати ся, *Кв.* I. 108. s. Схóпити ся з кимóсь.

Схвилювáти, *v. n.* auftoben.

Схéда, *f.* s. Спáдьщина.

Схиби́ти, схибнýти, *v. n.* fehlen, abirren; против чогóсь — gegen etw. verstossen; — рóзумом irrsinnig werden.

Схижи́ти, *v. a.* abrauben, *Пар.*

Схи́змат, (*Ш.* I. 73.), схизмáтик, *m.* Schismatiker, *m.*

Схизмати́цкий, (-ицьк-), *a.* schismatisch.

Схи́лий, *a.* geneigt.

Схили́стий, схильчи́стий, *a.* abschüssig, (*Фр.*).

Схи́листо, *adv.* schief.

Схили́ти, схиля́ти, *v. a.* neigen; — ся sich neigen; — ся на чию рáду jmdm gehorchen, *Др.*

Схи́льний, *a.* geneigt.

Схи́льність, -ости, *f.* *Ст.* Zuneigung, Gunst; Liebe, *f.*

Схи́льно, *adv.* *Ст.* s. Прихи́льно.

Схи́лок, *gen.* схи́лку, *m.* Neige, *f.* *В.*

Схильчи́вий, *a.* nachgiebig, *Пар.*

Схильчи́вість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, *f.* *Пар.*

Схи́мник, *m.* Ascet, *m.*

Схимни́цтво, *n.* strengster Mönchsorden.

Схи́рити, *v. a.* §. erwähnen; ausplaudern.

Схи́тний, *a.* unstät.

Схитнýти, *v. a.* erschüttern, wanken machen, umwerfen; — ся wanken.

Схи́трити, *v. a.* überlisten.

Схитрі́лий, *a.* abgefeimt, *В.*

Схід, *gen.* схóду, *m.* Aufgehen, *n.* (der Saat); Aufgang, *m.* (der Sonne); Auftritt, *m.* Scene, *f.* (im Drama), *Ф.*; 2) Zusammenkommen, *n* Versammlung, *f.* *Под.*; 3) Niedergang, *m.* Niedergehen, *n.* Neige, *f.* на схóдї щось auf der Neige, wird bald ausgehen; Abgang, Absatz, *m.* *Ч.* II. 666; — душі das Verscheiden; схід-місяць, *Ч.* I. 1, 10. letztes Mondsviertel.

Схíдень, -дня, *m.* s. Схід 1) *Пар.*; 2) Spross, Pflanzentrieb, *m.* *В.*

Схíдка, *f.* Zusammenkunft, Versammlung, *f.* -ку мáти.

Схíдни́й, *a.* östlich, orientalisch; 2) zusammentreffend, -kommend, analog, ähnlich.

Схíдність, -ости, *f.* Analogie, Aehnlichkeit, *f.*

Східня́к, *m.* Morgenländer, *m.* *Пар.*

Схíдушний, *a.* *Ог.* 102. -а моли́тва Todtengebet beim Sterbenden.

Схіпни́й, *a.* *В.* s. Похóпний.

Схíпність, -ости, *f.* s. Снáгá, Спосóбність, — до чогó Ansatz zu etw. *Пар.*

Схíпцї, *pl.* Fangeisen, *n.* Falle, *f.*

Схли́пуванє, *n.* das Schluchzen.

Схли́пувати, *v. n.* oft schluchzen.

Схлопíти, *v. n.* Bauer werden; grobe, gemeine Sitten annehmen.

Схля́нути, схля́ти, *v. n.* s. Охля́нути, Охля́ти, *ТР.*95. ohnmächtig werden.

Схмíлити, *v. a.* s. Споїти.

Схню́рити ся, das Gesicht verziehen, sich verdüstern, *МШ.* *ОП.* *Ст.*

Схов, *m.* Schlupfwinkel, *m.* Versteck, *n.*

Схóвало, *n.* s. Схóвня.

Схóванець, -нця, *m.* der Verborgene, Versteckte.

Схóванє, *n.* Verbergen, Verstecken, *n.*; 2) Versteck, *n.*

Схóванка, *f.* Schlupfwinkel, *m.* Verwahrnis, *n.*

Сховáти, *v. a.* verbergen, verstecken; — ся sich —.

Сховáч, *m.* Diebshehler, *m.*

Схóвзнути ся, ausgleiten.

Схóвиско, *n.* sicherer Ort zum Verbergen.

Схóвище, *n.* *К.* Schlupfwinkel, *m.* Verwahrung, *f.* Aufbewahrungsort, *m.* Kammer, *f.*

Схóвник, *m.* Behälter, *m.* Schachtel, *f.* Futteral, *n.* *Ст.*; Schlupfwinkel, *m.* *В.*

Схóвниця, *f.* Versteck, *n.* Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, Kammer, *f.* Magazin, *n.* *Ст.*

Схóвно, *adv.* verbergend, heimlich, *Ст.*; verborgen, incognito, *ОП.*

Схо́вня, *f.* Versteck, *n.* [rungsort, *m.*
Схо́вок, *gen.* схо́вку, *m.* Aufbewah-
Сход, *m.* Versammlung, Zusammenkunft, *f.* *Hc.* *Пр.* XII. 689; 2) Herabkommen, Hinabsteigen, *n*; *pl.* схо́ди, Treppenstufen, *pl.* Treppe, *f.* 3) Abgang, Absatz, *m.* (im Handel); 4) Scheiden der Seele vom Leibe, сход душі *P.* I. 4.
Схо́да, *f.* Stiege, *f.* s. Сход 2).
Сходата́й, *m.* *K.* der zur Rathsversammlung zusammenkommt, Rathsherr, *m.*; Theilnehmer an der Копа́, s. Ко́пний судя́, *He.* (*хм.* 17).
Схо́дьбище, *n.* Zusammenkunft, Zusammenrottung, *f.* Versammlung, *f.* *Ke.* I. 193.
Схо́день, -дня, *m.* s. Схід 1) Morgen, *m.* Morgenland, *n.* Osten, *m.* *Пар.*
Схо́дець, -дця, *m.* Stufe, Stiege, Treppe, *f.*
Схо́ди, *pl.* s. Сход 2), Схо́да.
Схо́дини, *pl.* Zusammenkunft, Versammlung, *f.*
Сходи́ти, *v. n.* herabkommen, herunterkommen; 2) durchgehen, weggehen, *M.* II. 119.; 3) до когóсь *M.* II. 126. zu jmdm hingehen; 4) aufschiessen, spriessen; 5) abtragen, abnutzen (чо́боти, оді́ж); 6) noch übrig bleiben (що вам збі́жа схо́дит, продáйте мені́); — ся zusammenkommen, -fallen.
Схо́дка, *f.* *Ke.* s. Схі́дка.
Схо́дний, *a.* *He.* *Гол.* s. Всхідни́й.
Схо́дно, *adv.* *Ч.* V. 1023. zutreffend, billig.
Сходова́тий, *a.* treppenförmig, *Пол.*
Сходове́ць, -івця́, *m.* Ostwind, *m.* *Пар.*
Сходови́й, *a.* -е со́нце, *ВБ.* aufgehend, Aufgangs-, Ost-; östlich, orientalisch, *Пар.*
Схо́дцї, *pl. dim.* *АД.* I. 44. s. Схо́ди.
Схо́жий, (схож), *a.* ähnlich, gleichkommend, vergleichbar до чого́сь, на щось. [Aehnlichkeit, Gleichheit, *f.* *He.*
Схо́жість, -ости, *f.* vollkommene
Схолиба́ти, *v. a.* erschüttern, *Пар.*
Схо́пити, *v. a.* aufgreifen, auffangen, erhaschen, packen; — ся sich aufraffen, aufspringen; — ся з ким mit jmdm anbinden, aufnehmen, sich messen, in die Haare geraten.

Схо́пний, *a.* gelehrig, *Пар.*
Схорі́лий, *a.* s. d. f. *Пар.*
Схоро́ваний, *a.* durch die Krankheit sehr geschwächt. [rer, *m.*
Схорони́тель, *m.* Erhalter, Bewah-
Схорони́ти, *v. a.* erhalten, bewahren.
Схотї́ти, *v. n.* wollen, belieben; — ся *impers.* Lust, Appetit, Neigung, Verlangen nach etw. haben, s. Хотї́ти.
Схоч, *m.* *Под.* (*p. хв.* 77) Wille, *m.* Neigung, *f.* до схо́чу nach Herzenslust.
Схрести́ти ся, *Cm.* sich kreuzweise falten.
Схуда́ти, *v.n.* *D. c.* 354. s. Схудї́ти.
Схуди́ти, *v. a.* *Гн.* 60. mager machen, auszehren.
Схудї́лий, *a.* abgemagert.
Схудї́ти, схуднїти, схýднути, *v. n.* mager werden, abmagern. [schmähen.
Схули́ти, *v. a.* *Пар.* ausschelten;
Сца́пати, *v.a.*§. aufgreifen, ergreifen, ertappen, *Кч.* 372.
Сца́ти, *v. a.* s. Сса́ти, *B.*
Сце́ти, (сця́ти; щу, щиш), *v. a.* brunzen, *B.* [taenia), *B.*
Сци́калка, *f.* Dorngrundel (Cobitis
Сцикли́ни, *pl.* s. Сикли́ни, *Еф.* 31.
Сци́ркати, *v. a.* abmelken.
Сцїо́ га́ти, *v. a.* s. Стебнува́ти.
Сцї́ди́ти, *v. a.* abseihen.
Сцїле́нє, *n.* *K.* Heilung, *f.*
Сцїли́ти, сцї́лювати, *v. a.* zum Ganzen verwachsen lassen, vereinigen, zusammenfügen; — ся zum Ganzen sich vereinigen. verwachsen, zusammenwachsen, *TP.* 91, *Ф. P.* I. 128.
Сцїлї́ти, *v. n.* gerettet werden.
Сцї́льний, *a.* einheitlich, compact, *Др.*; wasserdicht.
Сцї́льник, *dim.* сцї́льничок.(-чка); *m.* Honigscheibe, Honigwabe, *f.* [I. 177.
Сцїлю́щий, *a.* heilsam, heilend, *Ш.*
Сцї́ни́ти, сцїня́ти, *v. a.* abschätzen, licitieren, *Пар.*
Сцї́нка, *f.* Licitation, *f.* *Пар.*
Сцї́нний, *a.* Auctions-.
Сцїня́ч, *m.* Auctionär, *m.* *Пар.*
Сцї́па, *f.* Kette, *f.* — Во́лтова Volta'sche Kette, *Пол.*
Сцї́пенї́лий, *a.* starr.
Сцї́пенї́ти, *v. n.* erstarren.
Сцї́пи́ти, сцїпля́ти, *v. a.* zusammenverbinden, -ketten, -schlagen, ver-

knüpfen, *Лїр.*; — ся an einander befestigt werden, zusammengekettet werden, sich eng verknüpfen.
Сцїпіти, сцїпнути, *v. n.* erstarren, gerinnen, *Kst.*; stumpf werden (v. Zähnen), *Пар.* [perbau, ungelenk.
Сцїплий, *a.* von gedrungenem Kör-
Сцїпність, -ости, *f.* s. Спійність.
Сцїпня́, *f.* *Пол.* s. Сцїпа.
Сцьо́бати, *v.a.*s.Стї́бати; *schlagen.
Сцьо́пати, *v. a.* — соки́рою = стеса́ти тро́ха.
Сцу́пити, *v. a.* ertappen, erhaschen.
Сцу́рати ся, s. Спе́кати ся.
Сця́ти, *v. a.* harnen, pissen, brunzen.
Сча́зник, *m.* Teufel, *m.* *Ф. В.*
Сча́знути, *v. n.* *Зап.* II. 385. s. Сче́знути. [ча́ти ся, *Ке.* I. 166.
Сча́ти, *v.a.* anfangen; — ся s. По-
Счаха́ти, *v. n.* kalt werden, erkalten, *Пїс.* [den, entschwinden.
Счеза́ти, сче́знути, *v. n.* verschwin-
Сче́зник, *m.* s. Сча́зник, *В.*
Счемери́ти ся, Magenkrampf be kommen.
Счепи́ти, *a. a.* s. Сціпи́ти; — ся &.
Счепо́взнути, *v. n.* u. счепо́взати ся, счепо́взнути ся, weggleiten, ausgleiten.
Счерви́віти, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Maden od. Würmer bekommen. [werden.
Счервонї́ти, *v. n.* sich röthen, roth
Сче́ркати, сче́ркнути, *v. a.* niederstreichen, abstreichen. [schöpfen.
Сче́рпати, сче́рпувати, *v. a.* ab-
Сче́рти *v. a.* *В.* s. Счира́ти.
Счеса́ти, счі́сувати, *v. a.* abkämen.
Счет, *m.* Rechnung, *f.* [*КС.*(82)IV.589.
Счи́гати, *v. a.* erhaschen, erwischen,
I. Счина́ти, счини́ти, счиня́ти, *v.a.* anfangen; thun, zustande bringen, вій́ну́ з кимо́сь Krieg mit jmdm aufnehmen, führen, *К.*; — ся *Ме.* 385. anfangen (*v.n.*), sich erheben, війна́ — entbrennen.
II Счини́ти, счиня́ти, *v. a.* -збіже = чи́стити.
Счи́нки, *pl.* *В.* Kaff, *n.*
Счира́ти, *v. a.* abstreichen. *В.*
Счи́рка, *f.* angemeisselte Stelle.
Счисли́ти, счи́слювати, *v. a.* zusammenzählen.
Счи́стини, *pl.* счи́стиско, *n.* Mutterkuchen, *m.* (placenta) *В.*
Счи́стити, счища́ти, *v. a.* reinigen; 2) entmannen, castrieren.
Счі́плене *n.* Cohärenz, Cohäsion, *f.* *Пу.*
Счі́пний, *a.* -віз Beiwagen, *m.* *Пар.*
Счо́рнїти, *v. n.* schwarz werden, dunkel, gebräunt werden.
Счот, *m.* Rechnung, *f.* [sich machen.
Счо́хмати ся, §. auf eine Reise
Счу́бити ся, einander beim Kopfe nehmen. [ahnen, Vorgefühl haben.
Счува́ти, счу́ти, *v. n.* u. — ся
Счупурнї́ти, *v. n.* aufgeregt werden, *Зг.*; 4) übermüthig, stolz, eingebildet werden.
Счути́ти ся, s. Стя́мити ся.
Сши́бнути, *v. a.* herabstürzen, herabreissen; s. Ски́нути.
Сшивани́на, *f.* Geflicke, *n.*
Сшива́ти, сши́ти, *v. a.* zusammennähen, flicken. [abnehmen.
Сшумова́ти, *v. a.* den Schaum
Сюд, *adv.* s. d. f. [herwärts.
Сюда́, сюди́, *adv.* herda, hieher, hie-
Сюдо́ю, *adv.* dahier vorbei.
Сю́пати, сю́пкати, *v. n.* *in der Kinderspr:* sich setzen, sitzen.
Сю́ря, *f.* *В.* = сї́рий серда́к.
Сю́рчане, *n.* Zirpen, Schnurren, Schwirren, *n.* [ren, schnurren.
Сюрча́ти, сю́ркати, *v. n.* schwir-
Сю́сяти, *v. n.* vom Piepen junger Gänschen.
Сюча́сний, *a.* *М.*III.38.s. Суча́сний.
Ся-б, а ся-б, *Ч.* II. 50. = А если́ би, коли́ би.
Ся́бер, *m.* *Н.* 181. Feind, *m.* (?)
Ся́бра, *f.* Gemeinde-Ackerland; ся́бри, *pl.* die auf ся́бра Anbauenden.
Сябро́, *m.* Nachbar, *m.* *Пїс.*
Ся́вкане, *n.* Geschnatter, *n.* *Пар.*
Ся́вкати, *v. n.* schnattern.
Сяг, *m.* Klafter, *n.*
Сяга́ти, сягну́ти, *v. a.* nach etw. reichen, greifen, за чимо́сь; — в чужу́ гря́дку in fremdes Beet greifen, d. i. stehlen, *В.*
Ся́гва, *f.* Langwurm, *m.* (Nemertis), *В.*
Сягови́й, *a.* klafterlang.
Сягону́ти, *v.a.* *К.* s. Сягну́ти, сяга́ти.
Ся́дкати, *v. n.* *in d. Kinderspr*: sitzen, sich setzen.
Сядови́ти ся, *М.*I.14.s. Садови́ти ся.

Сяево, *n.* Schimmer, *m.* Licht, *n.*
Сяжень, -жня, *m.* Klafter, *n.*
Сяйво, *n.* Licht, *n.* Strahlen, *pl. Cm.*
Сяйний, *a.* licht, glänzend, *Щог.*
Сяйнути, *v. n. K.* erglänzen.
Сякати, *v. a.* -ніс u. сякати ся, sich schneuzen.
Сякий, *a.* solcher, so ein (im bösen Sinne); *gew.* сякий — такий beim Ueberhäufen mit allen möglichen Schimpfwörtern, etw. „vermaledeit".

I. Сян, *m. Баг.* Schlange, *f.* Drache, *m.*
II. Сян, *m.* rechter Nbfls der Weichsel.
Сяник, *m.* s. Колючка 2).
Сянка, *f.* Naide, *f.* (Nais), *B.*
Сянки, *pl.* Dorf in Ostgalizien, (Quelle des Сян).
Сянік, (-нок), *m.* Stadt in Ostgalizien am Сян.
Сяра, *f.* Biestmilch, *f.*
Сяч, *c.* Harn, *m. B.*
Сяти, *v. n.* s. Сияти, *Зак.*

T.

Т, zwanzigster Buchstabe, (Твердо).
Т, *praep. mit. d. Dat.* = д, *Шй.*
I. Та, *conj.* und; 2) doch, та брешеш, da lügst du doch, вона знає та не хоче сказати, *Шй.*; 3) nun, та вже nun denn.
II. Та, *pron. fem.* = тая, s. Той.
III. Та! *Vocat.* s. Тато, *Шй.*
Табак, *m.* (*Шй.*), табака, *f.* Schnupftabak, *m.*; 2) §. Geschlechtsglied, *n. Шй.*
Табакерка, (*dim.* -еронька, ерочка), табакирка, *f.* Tabaksdose, *f.*
Табакерчина, *dim.* -чинка, *f.* elende Tabaksdose, *f. Шй.*
Табакерчиско, *f. aug.* s. Табакерка, *Шй.*
Табанити, (ню, -ниш), *v. a.* vom Rudern in entgegengesetzter Richtung, als das Schiff läuft, um dessen Lauf zu ändern, *Шй.*
Табахерка, *f.* s. Табакерка, *Шй.*
Табачарка, *f. B.* s. Табакерка.
Табачениця, *f.* s. Табака 1) 2), *Шй.*
Табачити, *v. a.* Tabak schnupfen, *Шй.*
Табачка, *f. dim.* s. Табака; 2) Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *B.*
Табачковий, *a.* röthlichbraun.
Табачний, (-шн-), *a.* von Tabak.
Табачник, (-ашн-), *m.* Schnupftabakerzeuger, *m. KC.* (82) III. 600; 2) Tabakfabrik, *f. Др.*; 3) Tabakhändler, *m*; 4) Tabakschnupfer, *m.*; -иця, *f.*; 5) Moschusbock, *m.* (Aromia moschata), *B.* [Табачник, ihm geh, *Шй.*
Табачників, -кова, -ове, *a.* des

Табачок, *m. dim.* Rauchtabak; 2) Schnupftabak, *m. Шй.*
I. Табель, *m.* Tag, an dem keine Sitzungen in den Gerichtsbehörden, und in der Schule keine Lectionen stattfinden, *Шй.*
II. Табель, *gen.* -ели, *f. gr.* s. Табеля, *Шй.*
Табелька, *f. dim.* s. Табеля. [*Шй.*
Табельний, *a.* -день, s. Табель, I.
Табеля, *f.* Liste, Tabelle, *f.* Verzeichnis, *n.*
Табелярний, *a.* tabellarisch.
Табівка, *f.* lederne Tasche, (*Фр.*).
Табін, *m.* e. Art Stoff, *Зак.*
Табір, *gen.* -бру, *m.* Lager, Feldlager, *n.*; Wagenburg, *f.*; Heer, *n.*
Табла, *f.* s. Табівка, *B.*
Таблиця, *f.* s. Табеля; 2) Tafel, Schultafel, *f.*; 3) Aushängeschild, *n. Шй.*
Табличка, *f. dim.* s. d. v.
Табличковатий, табличковий, *a.* tafelförmig.
Табор, *m.* s. Табір.
Таборик, *m. dim.* s. d. v. *Шй.*
Таборисько, таборище, *n.* Lagerplatz, (wo früher ein Lager gewesen) *m.*; Lager, Feldlager, *n.* Bivouak, *n.*
Таборити ся, Lager aufschlagen, sich lagern; sich befestigen.
Табороване, *n.* das Nomadenleben, das Herumziehen. *Шй.*
Табороватн, (-увати), *v a.* herumziehen, ein Nomadenleben führen, *Шй.*
Таборовий, *a.* Lager-, zum Lager geh, *Кч.* 309. *Нав.*
Таборщина, *f.* Kriegslager, *n.* Felddienst, *m.*; Feldzüge, *pl. K.*; 2) Schlacht, *f. K.*

Табу́н, *m.* eine Herde von wilden od. zahmen Pferden; 2) Herde, Schar, *f.*

Табуне́ць, *m. dim.* s. d. v. [Табу́н, *Шй.*

Табуни́ско, табуни́ще, *n. aug.* s. Табу́нний, *a.* zum Табу́н geh., aus e. *T.* [Табу́н, *Шй.*

Табу́нник, *m.* Eigenthümer eines

Табуно́вий, *a.* s. Табу́нний.

Табу́нський, *a.* zum Табу́н geh.

Табу́нщик, *m.* Hüter einer Herde von Pferden, Pferdehirt, *m.*; 2) Rossebändiger, *m. C.* II. 137.

Та́бур, *m.* s. Та́бір, *Шй.*

Табуре́т, *m.* (*dim.* табуре́тик, *m.* табуре́тка, -ре́точка, табуре́тчина, *f.*), Tisch (zum Hinübertragen), *m. Шй.*

Тавле́тка, *f.* Schieferplatte, *f. Шй.*

Тавли́нка, тавли́ночка, *f. Ч.* II. 573. s. Табаке́рка.

Тавматро́п, *m.* Thaumatrop, *m.* Wunderscheibe, *f. Пол.* [*f.* (Spirea).

Та́волга, *f. АД.* I. 210. Spirstaude,

Та́волговець, *gen.* -гівця, *m.* Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *B.*

Та́волговий, *a.* zur Та́волга geh, *Шй.*

Та́воложаний, *a.* s. d. v.; 2) Benennung eines von den Поро́ги des Дніпро́, *Шй.* [maedryfolia, *Шй.*

Таволжа́нник, *m.* Spiraea cha-

Таволо́жник, *m.* Spiraea crenata; -пу́жний Sp. hypericifolia, *Шй.* [rien.

Таври́цький, *a.* taurisch, von Tau-

Та́врия, *f.* Taurien, *n.*

Тавро́, *n.* eingebranntes Gestütezeichen. [Kinder, *Шй.*

Тавро́т, *m.* Art Versteckspiel der

Тавро́т, *interj.* s. d. v. *Шй.*

Тага́н, (*dim.* -ано́к), *m.* Dreifuss, Feuerbock, *m.*

Тaганува́ти, *v. a.* Rast nehmen, sich aufhalten um das Essen zu bereiten (kochen), *Шй.*

Тад, тади́, *adv.* s. Туда́; 2) s. Тогди́.

Тадь, *conj.* da sieh! *Шй.*

Тади́вай, *adv.* s. Туди́, *B.*

Таде́й, Тадій, *m.* Thaddaeus.

Тадь-же, *conj.* s. Тадь, doch wol, ja doch, *Шй.* [*adv.* -е́нько, *Шй.*

Таємне́нький, *a. dim.* s. d. f.;

Тає́мний, *a.* geheim; *adv.* тає́мно, geheim, verborgen, verstohlen.

Таємни́ця, *f.* s. Та́йна; 2) Versteck, *n. Шй.*

Таємни́чий, *a.* geheimnissvoll, geheim; * zauberhaft; bezaubernd, entzückend, *Шй.*

Тає́мність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.*; Verschwiegenheit, *f.* verstecktes Wesen, *K.* [haltung, *f.*

Та́єнє, *n.* Verheimlichen, *n.* Geheim-

I. Таж, *pron. f.* = таже, s. Тойже.

II. Таж, та́же, та́жеж, *conj.* doch, ja doch, doch wol.

Тав, (*dim.* та́зик, -зичок), *m.* ein metallenes od. irdenes breites Geschirr von runder Form, *Шй.*

Та́інство́, *n.* Geheimnis, alles Geheime, *n.*; Sacrament, *n. Шй.*

Таі́тель, *m.* Hehler, *m.*

Таі́ти, *v. a.* verbergen, verhehlen, verheimlichen; verschweigen, geheim halten; — ся sich — —.

Тай, та й, *conj.* und, und noch, und noch dazu; und nun, da nun.

Та́йко́м, *adv.* s. Та́йно.

Та́йна, *f.* Geheimnis, *n.* Heimlichkeit, *f.*; Sacrament, *n.*

Тайне́нький, -не́сенький, *a. dim.* s. Та́йний; *adv.* -е́нько, -е́сенько, *Шй.*

Та́йний, *a.* heimlich, geheim, Geheim-, verborgen, verstohlen; -а вече́ра heiliges Abendmahl.

Та́йни́к, *m.* geheimer Ort, verborgener Winkel, Schlupfwinkel, *m. Кч.* 53. *Фр.*

Тайника́р, *m.* Geheimniskrämer, *m. Пар.* [dort verborgen, *Шй.*

Тайнико́вий, *a.* zu Тайник geh.,

Та́йниця, *f.* s. Та́йна, *Фр.*

Та́йність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.* Geheimhaltung, *f.*; Hehl, *n.* verstecktes Wesen.

Тайні́стра, *f.* s. Торні́стра, *Ф.*

Та́йно, *adv.* heimlich, im Geheimen, verborgen, *Ш.* II. 57.

Та́йнощі, *pl.* Geheimnisse, *pl. ОП.*

Та́йня, *f.* s. d. v. *У.*

Та́йстра, *f. dim.* тайстри́на, -и́нка, -и́нонька, -и́ночка, та́йстрочка, -онька, *f.* s. Та́йстра, *Шй.*

Так, *adv.* so, also; так біжи́ть! er läuft so schnell! *P.* I. 1.; так собі́, ziemlich gut, leidlich; так-он, so, also, *Зар.*; 2) *conj.* da, nun; так щó? nun was denn? так отсюди́ диви́сь, *P.* I. 74. da hast du gleich fertig.

Тáкане, *n.* das „Ja" Sagen, Bejahen, *n.*
Тáкати, *v. a.* zu allem „ja" sagen, beipflichten.
Так-бá! табá! *interj.* nun ja! *Шй.*
Такéленький, *a.* sehr gross, *Шй.*
Такéнький, такéсенький, *a. dim.* s. Такúй, *Шй.*
Такéнний, *a.* so gross, *Шй.*
Тáкечки, *adv. dim.* s. Так, *Шй.*
Тáкже, тáкжень, *adv.* noch, gleichfalls, eben so.
Таки, *conj.* doch, wohl doch; dennoch; таки-тáк, ganz so, doch so; 2) umsonst, дáти тáки так.
Такúй, *a.* solcher, ein solcher, so ein; -é що нá! *Гл. б.* 17. solches, dass es seltsam ist; 2) *unrein, schmutzig, hässlich, unwissend, dumm *Шй.*; такóго! *mit d. Genit.* so viel, eine solche Menge! — якúй-такúй, was für immer, w. f. einer; сякúй-такúй, als Schimpfwort: Lump; такúй-то, (-кá-то, -кé-то), ungewöhnlich, ausserordentlich; такé-то! so ist's!
Такíвський, (-кíський), *a.* eben ein solcher.
Такíсинський, -íсичкий, *a.* s. d. v. *Шй.*
Тáко, *adv.* so; áко-тáко, ziemlich gut, leidlich.
Такóв, *a.* s. d. f.
Такóвий, *a.* s. Такúй, *Б.*
Тáкож, *adv.* s. Тáкже.
Тáкой, *adv.* s. d. v.; 2) s. Тáки.
Такрíк, *adv.* s. Торíк.
Такрíчний, *a.* s. Торíчний, *Б.*
Тáкса, *f.* Taxe, *f.*; Preis, *m.*
Таксáтор, *m.* Schätzer, *m.*
Таксатóрский, *a.* des Schätzers, dem Schätzer eigenthümlich.
Таксáция, *f.* Abschätzung, *f.*
Таксувáти, *v.a.* abschätzen, taxieren.
Такт, *m.* Takt, *m.*; Anstand, *m.*
Тáктика, *f.* Taktik, *f.*
Тактúчний, *a.* taktisch.
Такувáти, *v.a.* zerstören, vernichten, *Шй.*
I. Тал, *m.* Salix cinerea, *Шй.*
II. Тал, *m.* der Ort wo der Schnee geschmolzen ist, *Шй.*
Таль, *f.* Loos, *n.* *Wgr.* 16.
Тáлá, *f.* s. Пятéрка вербá, *Б.*; *pl.* тáлú, Ort mit Weiden bedeckt, *Шй.*
Талабáiти, *v. a.* bewegen, trüben? *Шй.* (*Ч.* IV. 334).
Талабáн, *m.* Acker Hellerkraut, *n.* Thlaspi arvense; 2) Knollenwurzlige Spirstaude, Spiraea filipendula, *Шй.*
Талабáнити, *v. a. eig.* Тарабáнити, *Шй.*
Талабáнський, *a.* aus Талабáн, zum T. geh. *Шй.*
Талáбати, *v. a.* mit Füssen treten, stossen.
Тáлабор, *m.* nördl. Nbfls der Тúса.
Талабувáти, *v. a.* s. Талáбати.
Талавíря, *f.* e. Art Lied, *Шй.*
Талажчáник, *m.* Korb-Weide, *f.* (Salix viminalis) *Шй.*
Талалáïв, *a.* des Талалáй, diesem eigenthümlich.
Талалáй, *m.* Schwätzer; Lügner, *m.* *Шй.*
Талалáйка, *f. pl.* -ки, Art Lieder, die beinahe nicht verschieden sind von шумкú, коломийкú, *Шй.*
Талалáйко, *m. dim.* s. Талалáй; талалáйків, *a.*
Талалáйство, *n* Gesindel, *n.* *Ф.*
Таламбáс, *m.* † Art Musikinstrument, Trommel, Pauke, *f.* *Шй.*
Талáн, талáнт, *m.* Talent als glückliche Begabung, Gabe, *f.*; 2) Glück, *n.* glückliches, gutes Schicksal, Loos, талáн-дóля. *Ш.* I. 169.; 3) Leben, *n.* талáн свій таланúти sein Leben führen, (*Фр.*).
Талáндати, -дувáти, *v. a.* trippeln; herumgehen u. beaufsichtigen, кóло худóби, к. хазяйства, *Б.*
Таланкувáти, *v.a.* кóло чогó etw. hüten, pflegen, um etw. besorgt sein (*Фр.*), s. d. v.
Таланлúвий, *a.* talentvoll, begabt; 2) glücklich, *Шл.*
Талáнний, *a.* s. d. v. *Шй.*
Талáнниця, *f.* die Begabte; 2) die Glückliche, *Шй.*
Талановúтий, *a.* *Пе.* talentvoll; 2) glücklich.
Талановúтість, -ости, *f.* Begabtheit, *f.* Talent, *n.* *Шй.*
Талáнонько, *m. dim.* s. Талáн, *Шй.*
Талáп! *int.* von Hineinfallen in eine Flüssigkeit.
Талáпати, *v. a.* plätschern, eine Flüssigkeit umrühren; 2) eine Flüssigkeit dh Umrühren & verunreinigen; 3) etw. mit Koth & beschmutzen; — ся (in einer Flüssigkeit) plätschern, *v. n.*; 2) sich mit Koth & besudeln, *Шй.*
Тáле, тáлеж, *conj.* und doch, dennoch.
Тáлий, *a.* -свіг geschmolzen, +*М.*

Талимбаш, *m. К.* s. Таламбас.
Талина, *f.* Weidenstrauch, *m. Шй.*
Таліг, *m.* s. Теліга? *Шй.*
Талій, *m.* Triticum dasyanthum Lebed, *Шй.* [Präsentirbrett, *n. Шй.*
Талїр, *m.* Teller, *m.* Schüssel, *f.*
Талірка, *f.* s. d. v.; *pl.* -кй, zwei Metallscheiben als Musikinstrument verwendet, *Шй.*
Талїрковий, *a.* Teller-. [*Шй.*
Талїрване, *n.* Kartenmischen, *n.*
Талїровати, *v. a.* die Karten mischen.
Талїронка, -очка, *f. dim.* s. Талірка.
Талїя, *f.* Spiel Karten, *n.*; 2) Statur, Taille, *f.*; 3) *eig.* Італїя, Italien.
Талїян, Талїянець, *m. eig.* Італїян, -ець, Italiener, *m.*
Талїяньський, *a.* italienisch.
Тальк, *m. Пол.* Talk, *m.*
Тальмуд, (талмуд), *m.* Talmud, *m.*
Тальмудовий, *a.* zum Talmud geh., im T. befindlich, enthalten.
Тальмудист, u. -диста, *m.* Talmudist, *m.*
Тальмудичний, *a.* talmudisch.
Таловане, *n.* Niedertreten, Stampfen, *n.*; *Verachten, *n.* Geringschätzung, *f. Шй.*
Таловий, *a.* aus Тал I. *Шй.*
Таловірка *f.* Art Häring; od. überhpt gesalzener Fisch, *Шй.* [Garn, *Шй.*
Талька, *f.* eine gewisse Menge von
Тальма, *f.* Art weibliches leichtes Oberkleid, *Шй.*
Тальмочка, *f. dim.* s. d. v.
Тальник, *m.* s. Тал I. *Шй.*
Тальниковий, *a.* aus Тал I. *Шй.*
Тальок, *m.* s. Болячка.
Талувати, *v. a.* s. Талабати.
Таля, *f.* s. Італїя; 2) *dim.* s. Наталя.
Таляга, *f.* alter schlechter Wagen.
Талян, *m.* s. Талїян; 2) Art Fischnetz (beim Fischfang im Meere gebraucht), *Шй.* [ка, *f.* Italienerin, *Шй.*
Талянець, *m.* s. Талїянець; Талянка
Талянщина *f.* alles Italienische, *Шй.*
Таляньський, *a.* italienisch.
Таляп, *int.* s. Талап.
Таляпалка, *f. Bein.* eines Weibes, welches plätschert, mit irgend einer Flüsssigkeit zu thun hat, wäscht &; 2) unreinliche, unfläthige Frauensperson, *Шй.*

Таляпало, *m.* von einem solchen Mann. [Beschmieren, Besudeln, *n.*
Таляпаня, (-нє), *n.* das Plätschern;
Таляпанина, *f.* die Beschäftigung mit einer Flüssigkeit; das Beschmieren, *Шй.*
Таляпати, *v. a.* s. Талапати.
Таляпи, *pl.* s. Помиї.
Таляпу-таляпу! *int.* zum Ausdruck von längerem gleichmässigen Plätschern, *Шй.*
Таляпущий, *a.* der gerne plätschert, der mit einer Flüssigkeit zu thun hat, *Шй.* [ciestbaler, *m.*
Таляр, *m.* Thaler, *m.* -битий, Spe-
Талярик, (*dim.*-ричок), *m. dim.* s. d. v.
Талярові й, *a.* zum Thaler geh., vom Werthe eines Thalers, *Шй.*
Таляройко, талярочок, *m. dim.* s. Таляр, *Шй.*
Там. *adv.* dort; dorthin.
I. Тама, *f.* Damm, *m.* [von dort, *Шй.*
II. Тама, *adv. ugr.* dort, от тама
Тамарикс, *m.* Pflze Tamarix tentandra, *Шй.* [*m.* (Tamarindus indica).
Тамаринд, *m.* Tamarindenbaum,
Тамбор, *m.* Trommelschläger, Tambour, *m. Ф.*
Тамбур, *m. Зап.* II. 467. -ом зарестає ріка, Rauhes Hornblatt, (Ceratophyllum demersum), *Шй.*
Тамбурковий, *a.* zum Тамбурок geh., darauf genäht, *Шй.*
Тамбурок, -урка, (*dim.* -урочок), *m.* Art Nährahmen, Stickrahmen, *m. Шй.*
Тамдий, *adv.* = Тамтуди.
Таменька, таменьки, *adv.* dort.
Тамечка, -чки, *adv.* dort.
Тамецький, *a.* s. Тамошний.
Тамій, (-мой), *adv.* eben dort, *Фр.*
Тамка, тамки, тамкива, таміка, *adv.* dort, *Шй.*
Тамо, *adv.* dort, *Шй.*
Тамоване, *n.* Hemmen, Abdammen, *n.*; Hindernis (beim Fliessen), *n.*; 2) Festtreten, Stampfen, *n.* der Erde, *Шй.*
Таможенний, *a.* zur Таможня geh, *Шй.*
Таможня, *f.* Zollhaus, *n.* [*Шй.*
Тамонь, -онька, -оньки, *adv.* dort,
Тамошний, (-ній), *a.* dortig, dasig.
Тамтади, тамтадиль, *adv.* s. Тамтуда, *Шй.*

Тамте́йший, тамте́шний, *a.* auf der anderen Seite befindlich; 2) s. Тамошний, *Шй.*

Тамті́ль, *adv.* von dorther, *Шй.* (Ч. III. 137).

Там-то! *adv.* dort! dort eben! dort erst! там-то десь! *ellipt. Ausdr.* da muss es gut & sein, da ist dir erst! *P.* I. 21. [seitig.

Тамтобі́цкий, (-бо́цкий), *a.* jen-

Тамто́й, тамта́, тамто́, *pron.* jener.

Тамторі́чний, *a.* vorjährig.

Тамто́г, (-той), тамтота́, тамтото́, *pron.* jener.

Тамто́чний, *a.*s. Тамо́шний, *МШ.*

Тамтуда́, (-а́й, Ч. IV. 168), тамтуди́, (-и́й, Ч. IV. 250), тамтудо́ю, (-о́й), *adv.* dorthin, dahin, in jener Richtung, *Шй.*

Тамува́ти, (-му́ю, -уєш), *v. a.* hemmen; dämmen; 2) festtreten, stam-

Тан, *m.* s. Та́нець, *Фр.* [pfen, *Шй.*

Тань, *f.II.*211.Tiefe, bodenlose Tiefe,*f.*

Тана́, *m.* s. Тана́с, *B.*; 2) Тана́! *Vocativ.* von Тана́с, *Шй.*

Танана́, *f.* gebraucht blos im folg. Räthsel: оттака́ танана́, оттаки́й прупруте́нь! *Шй.* [Verwunderung, *Шй.*

Танана́! *interj.* zum Ausdrucke der

Тана́с, *m.* Athanasius.

Танасе́нко, *m.*Sohn des Тана́с; *adj.* танасе́нків, dem Танасе́нко geh.

Танасеня́, (*dim.* -ня́тко, -я́точко), *n.* Kind des Тана́с, *Шй.* [Тана́с.

Тана́сів, *a.* dem Тана́с geh., des

Танасі́вна, *f.* Tochter des Тана́с.

Тана́сик, *m. dim.* s. Тана́с.

Тана́сиха, *f.* Frau des Тана́с.

Тана́ско, *m. dim.* s. Тана́с, *Шй.*

Танасю́к, *m.* Enkel des Тана́с, *Шй.*

Та́нва, *f.*Nbfl. des Ся́н, *Гол. B.*II.176.

Танде́та, танди́та, *f.* Trödel, Trödelmarkt, *m.*; 2) alte Kleider, Trödelkram, *m.*

Танди́тний, *a.* zur Танди́та geh., dort gekauft; alt, abgetragen; unnütz.

Танди́тник, *m.* Trödler, *m.*; 2) §. Haderlump, *m. Шй.*

Танди́тників, *a.* des Trödlers.

Тандитнико́ване, *n.* das Trödeln, *Шй.* [*Шй.*

Тандитникува́ти, *v. a.* trödeln,

Танди́тницин, *a.* der Танди́тниця, ihr geh, *Шй.* [delfrau, *f.*

Танди́тниця, *f.* Trödlerin, Trö-

Танди́тничка, *f.* s. d. v.; 2) Gemahlin des Танди́тник, *Шй.*

Танев, *m.* s. Та́нва, *Шй.*

Тане́нький, *a. dim.* s. Та́ний, sehr wohlfeil, billig, *Шй.*

Тане́сенький, *a. dim.* s. d. v. *Шй.*

Та́нець, *gen.* та́ньця, *m.* Tanz, *m.*

Тане́чний, *a.* Tanz-.

Тане́чник, *m.* Tänzer, *m. Зар.*

Тане́чниця, *f.* Tänzerin, *f. Зар.*

Танжі́р, *m.* s. Тарі́ль, *B.*

Та́ний, (-ній), *a.* billig, wohlfeil.

Тани́стра, *f.* Tornister, *n.*

Тани́ти, (-ню́, -ни́ш), *v. a.* billig machen; billig lassen, b. verkaufen.

Тані́й, тані́йш, тані́йше, *adv. comp.* s. Та́но, *Шй.* [-інько-.

Тані́сїнький, *a.* sehr billig; *adv.*

Тані́сїчкий, *a.*s. d.v.; *adv.* -ісїчко-*Шй.* [feiler w.

Тані́ти, *v. n.* billiger werden, wohl-

Тані́ш, *adv. comp.* s. Та́но *Шй.*

Тані́шати, *v. n.* s. Тані́ти, *Шй.*

Тані́ший, тані́щий, *a.* s. Таньший, *Шй.*

Та́нька, *f. dim.* s. Тетя́на, *Шй.*

Танови́ти, (-вю́, -ви́ш), *v. a.* s. Глуби́ти.

Та́но, *adv.* billig, wohlfeil.

Таньова́ти, *v. n.* s. Таньцюва́ти, *Шй.* (Ч. IV. 241). [Tänzchen, *n.*

Тано́к, *gen.* танка́, *m.* Tanz, *m.*

Тано́чник, *m.* s. Тане́чник, *B.*

Тано́чок, -о́чка, *m. dim.* s. Тано́к.

Танту́ри, *pl.* verdorben aus Торту́ри, *Шй.*

I. Тану́-тану́! *int.* s. Ну! *B.*

II. Та́ну-та́ну! *int.* bei der Гаївка.

Тану́бо! тану́жбо! *int.*verstärkt:Ну!

I. Та́нути, *v. n.* s. Тону́ти.

II Та́нути, *v. n.* s. Та́яти; 2) verschwinden, *Шй.*

Танце́рник, *m.* Ross, od. wilde Malve, *f.* (Malva silvestris), *Шй.*

Таньцьо́ване, *n.* das Tanzen.

Таньцува́ти, *v. n.* s. d. f. *Шй.*

Танцюва́ти, *v. n.* tanzen.

Танцю́ра, *m.* der viel tanzt.

Танцюри́стий, *a.* tanzlustig, *Не.*; froh, lustig.

Танцюри́стка, *f.* s. Тане́чниця, *Шй.*
Танцю́рка, *f.* s. Гадю́чка бор. *Вол.*
Та́нчик, *m. dim.* s. Та́нець.
Танчи́ти, *v. n.* s. Танцюва́ти, *Шй.*
Та́ньше, *adv. comp.* s. Та́но.
Та́ньший, *a. comp.* s. Та́ний.
Та́ня, *f. dim.* s. Татя́на, *Шй.*
Тапе́р, *adv.* s. Тепе́р, *Шй.*
Тапча́н, *dim.* тапча́ник, -а́нчик, *m.* Schlafbank, *f.* [verfertigt, *Шй.*
Тапча́нник, *m.* der die Тапчани́
Тапчани́на, *f.* ein schlechter Тапча́н, *Шй.*
Тапчани́ско, *m. aug.* s. Тапча́н.
Та́пшати, *v. n. ung.* weinen.
Тараба́н, *m.* Trommel, *f.*; 2) als Schimpfwort; 3) = grosser Topf; = grosser Ochs, *B.* [melschläger, *m.*
Тарабане́ць, *gen.* -анця, *m.* Trom-
Тараба́ник, *m. dim.* s. Тараба́н 1).
Тараба́нити, *v. a.* die Trommel schlagen; 2) laut sprechen; eins u. dasselbe stets sprechen; 3) tragen (eine grössere Last), *Шй.* [раба́н.
Тарабани́ско, -и́ще. *m. aug.* s. Та-
Тараба́ньщик, *m.* Trommelschläger, *m. Шй.* [ба́ньщик, ihm geh., *Шй.*
Тараба́ньщиків, *a.* des Тара-
Тараба́ри, *pl. P.* II. 172. vertraute Unterhaltung; leeres Geschwätz.
Тараба́риня, (-не), *n.* s. d. v. *Шй.*
Тараба́рити, *v. a.* schwatzen, *Шй.*
Тараба́рський, *a.* kauderwelsch; unverständlich, *Шй.*
Тараба́рщина, *f.* s. Тараба́ри. *Шй.*
Тарада́йка, (-рата́йка), *f.* schlechte Kutsche, schlechter Wagen; 2) altes, zerbrochenes Hausgeräth, *Шй.* [s. d. v.
Тарада́йочка, тарада́йчина. *f. dim.*
Тарада́йчиско, *n. aug.* s. Тарада́йка, *Шй.*
Тарада́нка, *f.* ein loses Liedchen.
Тарака́н, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*
Тара́кати ся. plaudern, (*Фр.*).
Тараку́тка. *f.* s. Тиква 3), *Шй.*
Тарала́й, gebr. in der Verbindnng: „ґедз, ґедз тарала́й, задери́ хвіст та втіка́й!" *B.*
Тарали́шник, *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (Gentiana cruciata L.), *Шй.*
Тарамти́ти, *v. a.* mit Dröhnen hin u. her werfen, rütteln, *C.* II. 135.
Тара́н, *m.* Sturmbock, Mauerbrecher; Klöppel, *m.*; 2) Schlägel in der Oelmühle, *m. Шй.*; 3) s. d. f. *Шй.*
Тара́нь, *f.* Weissfisch, *m.* (Leuciscus Heckelii Nordmann.), *B.*
Тарани́, *pl.* s. Тара́нь; 2) Pockennarben, *pl. Шй.* [*Шй.*
Тарани́на, *f.* Fleisch der Тара́нь,
Тарани́ско, -ни́ще, *n. aug.* s. Тара́нь, *Шй.*
Тара́нка, *f.* s. Тара́нь, *B.*
Таранкува́тий, *a.* pockennarbig; 2) scheckig, (кінь) *Шй.*; 3) dick, plump, +*M.*
Таранни́к, *m.* gemeine Flussbrasse, *f.* (Abramis brama), *Шй.* [*f. Шй.*
Тарановате́нький, *a. dim.* s. d.
Таранова́тий, *a.* scheckig, *B.*
Тарано́вий, *a.* zum Тара́н geh. *Шй.*
Тара́нтля, *f.* s. Зе́мний паву́к, *B.*
Таранту́ла, *f.* Tarantel, *f.* (Lycosa Tarantula), *B.*
Тара́ня, *f.* s. Тара́нь, *Шй.*
Тарапа́н, *m.* so wird genannt in Krim ein steinerner Trog, in dem die Weintrauben ausgetreten werden, *Шй.*
Тарапа́та, *f. pl.* -ти, *Мх. II.* 140. Drangsalen, Mühseligkeiten, Strapatzen, grosse Verlegenheiten, *pl.*; 2) Lärm, *m.*; 3) Art Ballspiel, *n. Шй.*; 4) e. Art Osterspiel, *Ос.* (61) XII. 36.
Тарапа́тка, *f. dim.* s. d. v.
Тарапа́точка, *f. dim.* s. Тарапа́тка.
Тарапу́нька, *f.* Gemeiner Kürbiss, (Cucurbita ovifera L. od. Cucurbita Pepo var. Citriformis), *Шй.*
Тарара́! *int.* vom Gackern der Henne.
Тарара́кане, (-ня), *n.* das Hervorbringen des Lautes Тарара́!; 2) das Wiederholen von einem u. demselben, *Шй.*
Тарара́кати, *v. a.* vom Hervorbringen des Lautes „Тарара́;" 2) stets eins u. dasselbe wiederholen; Ungereimtheiten reden, *Шй.* [Henne, *Шй.*
Тара-ра-ра! *int.* vom Gackern e.
Тарара́х! *int.* s. Тара́х! *Шй.* [*Шй.*
Тарара́хнути, *v. a.* s. Тара́хнути,
Тарари́нка, *f.* s. Трари́нок.
I. **Тара́с**. *g.* -са́, *m.* Tarasius; 2) e. Schimpfwort, ма́тери твоїй Тара́с! *Шй.*
II. **Тара́с**, *g.* -су́, *m.* Reisig, Astwerk, *n.* das zum Verrammeln von Koth,

Sümpfen & Dienende.

Тарасе́нко, *m.* Sohn des Тара́с, *adj.* -се́нків, des Тарасе́нко, *Шй.*

Тараси́на, *f.* s. Тара́с II. *B.*

Тараси́ха, *f.* Gattin des Тара́с, *Шй.*

Тараси́шин, *a.* der Тараси́ха, ihr geh. *Шй.*

Тара́сів, *a.* des Тара́с, ihm geh. *Шй.*

Тарасі́вна, *f.* Tochter des Тара́с, *Шй.* [ihr geh. *Шй.*

Тарасі́внин, *a.* der Тарасі́вна,

Тара́скавка, *f.* s. Тара́хкавка, *Шй.*

Тара́скало, *n.* s. Тара́хкало, *Шй.*

Тарасува́ти, *v. a.* vermittels des тара́с II. den Sumpf & verrammeln; den Weg ebnen; 2) ein Gerüste machen, *Шй.*

Тарата́йка, *f.* s. Тарада́йка.

Тарато́риня, (-нє), *n.* Geschwätz, *n.* *Шй.* [Geschwätz vorbringen, *Шй.*

Тарато́рити, *v.a.* schwatzen, leeres

Тарато́рка, *f.* Schwätzerin, *f.* *Шй.*

Тарато́рчин, *a.* der Тарато́рка eigenthümlich, ihr geh. *Шй.*

Тарато́тити, (-то́чу, -чиш), *v. a.* einen Laut, e. Schall & von sich geben, *Шй.*

Тарату́ра, *f.* *Ч.* VII. 440. Art Fastengericht (Gemisch aus gekochten rothen Rüben, saueren Gurken, Rettig, Zwiebel u. Oel).

Тарату́та, Bezeichnung des Lautes, der von einer Stampfe herrührt, *Шй.*

Тара́х! *int.* zum Ausdrucke eines Lautes beim Einschlagen, Herabfallen &.

Тара́хкавець, -вця, *m.* Klapperschlange, *f.* (Crotalus durissus).

Тара́хкавка, (-алка), *f.* ein Brett, auf welches man schlägt, um die Leute zur Kirche zu rufen (gebr. während der grossen Fasten, wann das Läuten verboten ist) *B.* *Шй.* [*n.* Klapper, *f.*

Тара́хкало, *dim.* -а́лко, -альце,

Тарахкани́на, *f.* anhaltendes Getöse, anhaltendes Klopfen, *Шй.*

Тара́хканя, (-нє), *n.* Schlagen, Klopfen; Geräusch, Getöse, *n.*

Тара́хкати, -кота́ти, -коті́ти, *v. n.* schlagen, stossen, ein Getöse machen, klopfen; klappern. [ни́на, *Шй.*

Тарахкотани́на, *f.* s. Тарахка-

Тара́хнути, *v.a.* schlagen; heftig, stark etw. zu Boden werfen, schleudern.

Тара́хта, *f.* Bezeichnung e. Gegenstandes, der aus Holz verfertigt ist u. bei seiner Bewegung ein Geräusch von sich gibt, z. B. im Räthsel: тара́хта, -бара́хта по по́лю ска́че (sc. борона́), *Шй.* [seln; 2) s. Торохті́ти, *Шй.*

Тарахті́ти, *v. n.* klappern, ras-

I. Тара́щити, *v.a.ung.* s. Та́щити, *B.*

II. Тара́щити, *v.a.* s. Трі́щити, *Шй.*

Тарг! *int.* zum Ausdrucke des Moments des Erfassens od. Beissens: соба́ка тарг єго́ за полу́! *Шй.*

Тарга́н, *m.* Schabe, *m.* (Blatta), *B.*; 2) Fluss im Kiever Gouvernement, *Шй.*

Таргане́ць, *gen.* -ньця́, *m. dim.* s. Тарга́н 1); 2) *R.* 115. e. Art Tanz.

Таргани́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* das Schleppen, Zerren, *Шй.*

Таргани́ня, *f.* Germer, *m.* (Veratrum); 2) s. Веснушки? *Шй.* [Тарга́н.

Таргани́ско, -нище, *m. aug.* s.

Тарга́нити, *v. a.* schleppen, gewaltsam führen, *Шй.*; 2) — ся, *Зап. В.* I. 50. по щось mit viel Mühe nach etw. suchen; sich schleppen, gehen, *Шй.*

Та́рганя, (-нє), *n.* s. Таргани́на, *Шй.*

Та́ргати, *v. a.* schleppen, zerren, reissen (mit den Zähnen), *Шй.*

Таргу́н, *m.* s. Тургу́н, *Шй.*

I. Та́рель, *m.* s. Та́ляр, *Шй.*

II. Таре́ль, *dim.* таре́лець, *m.* таре́льчина, *f.* Teller, *m.* Schüssel, *f.* *Шй.*

Тари́фа, *f.* Tarif, *f.*

Тарі́вка, *f.* Scheibenigel, *m.* (Scutella), *B.*; 2) Garten — Sternblume, *f.* (Aster chinensis), *B.*

Тарі́ль, *m.* Teller, *m.*

Тарі́лка, *f.* s. d. v.

Тарілкова́тий, *a.* tellerförmig.

Тарі́лочка, *f. dim.* s. Тарі́ль; 2) Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), *Шй.* [kleiner Teller.

Тарі́льчик, *m.* тарі́льчина, *f. dim.*

Та́рка, *f.* s. Ти́рка, *B.*

Тарка́н, *m.* s. Тарака́н, *B.*

Таркани́стий, *a.* scheckig, *B.*

Таркани́ще, *m.aug.* s. Тарка́н, *Шй.*

Тарка́стий, *a.* scheckig, (птах).

Тарка́тий, *a.* s. d. v. *Шй.*

Тарка́ч, *m.* scheckiges Pferd, Schekke, *m.* *B.* [Hundes, *B.*

Та́рко, *m.* Name eines (scheckigen)

Тарку́ца, *f.* s. Тараку́ца, *Шй.*

Тарлаба́н, *m.* s. Талаба́н 2), *Шй.*

Тарлата́н, (-лята́н), *m.* durchsichtiges Nesseltuch aus Hanf, *Шй.*

Тарлатано́вий, (-лят-), *a.* aus Тарлата́н.

Тармани́на, (*dim.* тармани́нка), *f.* verworrenes Zwirn; * verworrenes Zeug, *Шй.*

Тарма́ня, (-не), *n.* Verwicklung, Verwirrung, *f*; das Reissen, Zerren an den Haaren &, *Шй.*

Та́рмати, *v. a.* verwickeln, verwirren; reissen, zerren, *Шй.*

Та́рниця, *f.* s. Те́рлиця, primitiver Sattel aus Holz, s. Кульба́ка.

Таро́виско, *n.* der Ort wo das Vieh sich wälzt, *B.* [pferd, *n.*

Тарпа́н, *m.* wildes Pferd, Steppen-

Tарта́к, *m.* Schneidemühle, Sägemühle, *f.*

Тартако́вий, *a.* zum Тарта́к geh.

Тартачи́на, (*d.* -чи́нка), *f.* e. elende Sägemühle, *Шй.*

Тартачи́ско, *m. aug.* s. Тарта́к.

Тартачо́к, *m. dim.* s. Тарта́к.

Та́ртар, *m.* Hölle, *f.* *Шй.*

Та́ртарський, *a.* höllisch, *Шй.*

Та́ртарщина, *f.* Lärm, *m.* Geräusch, (Spectakel), *n.* Zwietracht, *f.* (Eigenschaften des Та́ртар), *Шй.*

Тарта́с, *m.* das Lärmen u. Toben.

Тартасува́ти, *v. n.* streiten, hadern; lärmen, toben.

Тарч, *m.* scheckiger Ochs, *B.*

Та́рча́, *f.* † e. Art Schild, verwendet bei der Vertheidigung einer belagerten Stadt, *Шй.* [(Anisoplia), *B.*

Тарча́к, *m.* Getreide-Laubkäfer, *m.*

Тарча́стий, *a.* scheckig, *Бор.*

Тарчи́стий, *a.* von der Form eines Schildes (та́рча); 2) ausgebreitet, schattig, *Шй.*

Тарюва́ти ся, mit Koth zu thun haben, viel damit umgehen, sich darin wälzen, *Шй.* [&), *B.*

Таря́ти ся, sich wälzen (im Koth

Тасе́мка, *f.* Zwirn od. Wollenband, *n.*

Тасе́мочка. *f.* schmales Zwirnband, *n.*

Тасемчи́на, (*dim.* тасемчи́нка), *f.* e. schlichtes Zwirnband.

Та́сїнька, -їчка, *f. dim.* s. Та́ся, *Шй.*

Та́ска, *f.* Schlag in's Genick, *m.*; Reissen an den Haaren u. Schlagen dabei, *Шй.* [s. d. v. *Шй.*

Таскани́на, (*dim.* таскани́нка), *f.*

Та́сканя, (-не), *n.* Ziehen, Schleppen, *n.*

Таска́ти, **та́щити**, *v. a.* ziehen, schleppen; — ся, sich schleppen, s. herum ziehen, umherziehen; raufen.

Та́ська, *f. dim.* s. Тася.

Та́ськало, *c.* der (die) „та́сь-тась" Rufende (an die Enten).

Та́ськане, *n.* das „тась-тась" Rufen.

Та́ськати, *v. a.* „та́сь-тась!" rufen,

Та́сьма, *f.* Band, *n.* [*Шй.*

Тасьми́нець солїтер, *m.* Langgliedriger Bandwurm, (Taenia solium); 2) т. широ́кий, Breiter Bandwurm, (Bethriocephalus latus).

Тасьми́стий, *a.* bandförmig.

Тасо́ване, *n.* Mischen, *n.* (v. Karten).

Тасо́вщик, *m.* Sortierer, Ordner, *m.* -иця, *f.* -in, *f.*

Тасува́ти, (-ов-), *v. a.* legen; 2) fest, glatt, hart treten; 3) sortieren, classificieren, ordnen; 4) mischen (Karten); 5) — щось в чимо́сь, T. zusammenwerfen, auf eine und dieselbe Stufe stellen. [treiben von Enten, *Шй.*

Тасю́-тасю́! *int.* gebr. beim Ein-

Тасю́кати, *v. a.* s. Та́ськати, *Шй.*

Та́ся, *f.* (*Kindersp.*) Ente, *f.*

Тат, тать, *conj.* s. Та, таж, та́же, *У.*

Та́та, *m.* s. Та́то, *Зак. Mi.*

Та́тар, *m.* s. Татари́н, *Шй.*

Тата́ра, *f.* s. Тата́рка (гре́чка).

Татара́к, *m.* Gemeiner Kalmus, (Acorus calamus), *Шй.*

Татарако́вий, *a.* des Татара́к, zum Татара́к geh. *Шй.*

Татарва́, *f.* ein Haufe Tartaren; Tartaren, *pl.* *Шй.*

Татаре́нкiв, *a.* des Татаре́нко, *Шй.*

Татаре́нко, *m.* ein Nachkomme des Татари́н, *Шй.* [таре́нко, *Шй.*

Татаре́нчиха, *f.* Gattin des Та-

Татаре́нчишин, *a.* der Татаре́нчиха, ihr geh. *Шй.*

Татари́н, *m.* Tartar, *m.* * e. grausamer Mensch; 2) Jacobs Zwiebel, *m.* (Allium fistulosum), *Шй.*

Тата́рка, *f.* eine Tartarin; 2) Buchweizen, *m.* (Polygonum fagopyrum); 3) Jacobs-Zwiebel, *m.*; 4) Marienkäfer, *m.* (Coccinella septempunctata), *B.*; 5) Benennung eines Gipfels der Karpathen

in d. Bukowina, *Шй.*

Татарни́к, *m.* Gemeine Eselsdistel, (Onopordon acanthium); 2) Wiesen-Bocksbart, *m.* (Tragopogon pratensis), *Шй.* [та́рка.

Тата́ронька, -очка, *f. dim.* s. Та-

Тата́рський, (-ский), *a.* tartarisch, den Tartaren eigenthümlich; -е зі́лє, gemeiner Kalmus (Acorus calamus); -а душа́ od. -е потя́ gemeiner Kiebitz (Vanellus cristatus), *Шй.*

Татарча́, -а́ти, (*dim.* татарча́тко), *n.* ein Tartarenkind, *Шй.*

Татарча́к, *m.* s. Тарча́к, *B.*

Татарченя́, *d.* -ченя́тко, *n.* s. Татарча́, *Шй.* [geh.

Тата́рчин, *a.* der Тата́рка 1), ihr

Тата́рщина, *f.* alles Tartarische; Tartarenland, *n. Шй.*

Та́теньків, (-ечків), *a.* des Та́тенько (-ечко) des Vaters, väterlich, *Шй.*

Та́тенько, (-ечко), *n. dim.* s. Та́то.

Та́ти, (та́ну, -неш), *v. n.* sinken, s. Та́нути, *Шй.* [130. зїлячком-тат.?

Тати́ва, *f.* Art Geschoss; 2) *Ч.* III.

Та́тин, *a.* s. d. f.

Та́тів, -ова, -ове, *a.* des Vaters, väterlich. Та́тівский, *a.* väterlich.

Та́тінько, (-ічко), *m. dim.* s. Та́то, *Шй.* (*Гол.* III. 338; II. 229, 726).

Та́тків, *a.* des Та́тко.

Та́тко, *m. dim.* s. Та́то; 2) geistlicher Vater, der Geistliche (*Гол.*IV. 347).

Татляти, *v. a.* s. Таля́пати, (*Фр.*).

Та́то, *m.* Vater, *m.*

Та́тьо, *m. dim.* s. d. v. *Шй.*

Та́-то, *pron. f.* = та́я то.

Та́тоньків, (-очків), *a.* des Та́тонько, *Шй.*

Та́тонько, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Та́точко, та́точка, (*Ч.* IV. 311) та́точок, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Та́то́шник, *m.* Ranunculus Cassubicus, *Шй.* [tragebirge, *n.*

Та́тра, *f.* s. Скала́, *pl.* Та́три, Та-

Татра́нець, -нця, *m.* der Bewohner des Tatragebirges, *Шй.*

Татра́нський, *a.* zum Tatragebirge geh. *Шй.* [нець, *B.*

Татрі́вець, -івця, *m.* s. Татра́-

Татува́ти, (-у́ю, -уєш), *v. n.* Vater sein, Kinder haben, *Шй.*

Тату́леньків, *a.*s.Та́теньків, *Шй.*

Тату́ленько, *m. dim.* s. Тату́льо, *Шй.*

Тату́лїв, *a.* des Татульо, *Шй.*

Тату́льо, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Тату́нь, тату́ньо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.*

Тату́нейко, *m. dim.* s.Та́то, *Шй.*

Тату́неньків, -нечків, *a.* des Тату́ненько &, *Шй.* [Тату́ньо, *Шй.*

Тату́ненько, (-у́нечко), *m. dim.* s.

Тату́нин, *a.* s. d. f.

Тату́нїв, *a.* des Тату́ньо.

Татуньцїв, *a.* des Тату́ньцьо, *Шй.*

Тату́ньцьо, *m dim.*s. Тату́нь, *Шй.*

Тату́сеньків, -сечків, *a.* des Тату́сенько & *Шй.* [тусьо, *Шй.*

Тату́сенько, -сечко, *m. dim.* s. Та-

Тату́син, *a.* des Тату́сь, *Шй.*

Тату́сїв, *a.* des Татусь.

Татусь, тату́сьо. *m.dim.*s.Та́то, *Шй.*

Тату́хна, *m.Ч.*IV. 132. s. Та́тонько.

Та́тцейко, *m. dim.* s. Та́тцьо́, *Шй.* (*Гол.* II. 125).

Та́тцїв, *a.* des Та́тцьо, *Шй.*

Та́тцо, та́тцьо, *m. dim.* s. Та́тко, *Шй.* (*Гол.* III. 228; I. 335).

Та́тчин, *a.* des Та́тко.

Та́фа, *f. Р. ч.* 11. e. Partie der zum Fischfange gemieteten Arbeiter; eine Gesellschaft Fischer, *B.*

Та́фелька, *f. dim.* s. Та́фля.

Тафе́льник, *m.* so wird in der Glashütte derjenige genannt, der die Glastafeln verfertigt.

Та́фія, *f.* s. Рата́фія.

Тафльо́ваний, *a* getäfelt; -а підлога Täfelwerk, Parket, *n. Шй.*

Тафльо́ванє, *n.* das Täfeln, *Шй.*

Тафлюва́ти, *v. a.* täfeln; Fensterscheiben einsetzen, *Шй.*

Та́фля, *f.* Tafel, *f.*; Fensterglas, *n.*

Та́фта, *f.* leichter seidener Stoff.

Та́фтичка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*; 2) *Н.* 218. s. Ти́фтик.

Тафтяни́й, *a.* aus Та́фта, *Шй.* [ка.

Та́хелька, *f.dim.*s.d. f.*Cm.*s. Та́блич-

Та́хля, *f.* s. Та́фля, *Не. Шй.*

Та́хмати ся, sich winden.

Та́хнути, *v. n.* langsam verlöschen; 2) trocknen; am Leibe verfallen. [*Шй.*

Тахта́рити, *v. a.* schleppen, tragen,

Та́ца, *dim.* та́цка, та́цочка, *f.* Präsentirteller, *m.*

Táцька, *f. dim.* s. Táця.

Тацýня, Тацýнонька, *f. dim.* s. Táця.

Táцьчин, *a.* der Táцька, *Шй.*

Táця, *f.* Tatianna.

Táчавка, *f.* s. Вáлок; s. Кáчалка.

Táчало, *n.* s. Маґлївнúця.

Тачанúна, *f.* das Mangeln (v. Wäsche), *Шй.*

Táчаня, (-не), *n.* das Mangeln (v. Wäsche).

Тачáти, (-чéти), *v. a.* mangeln, rollen.

Táчечка, *f. dim.* s. Táчка, *Шй.*

Táчівка, (-чев-), *f.* Mangelholz, *n.*; s. Вáлок.

Táчка, *f. gew. pl.* тачкú, Schiebkarren, *m.*

Тачкáр, *m.* Karrenschieber, *m.*

Тачкувáти, *v. a.* mit e. Schiebkarren führen, *Шй.*

Táшка, *f.* lederne Tasche, Beutel, *m.*

Ташувáти, *v. a.* etw. in d. Tasche legen od. aus d. T. herausnehmen; ташувáти ся (-шов-), *Ко.* 107. sich bequem machen.

Táщити, *v. a.* s. Таскáти.

Táя, *pron. f.* s. Той; 2) * § тáя, *f.* Gebärmutter bei Menschen u. Thieren, *Шй.*

Táяти, *v. n.* schmelzen.

Тва, *pron. f.* = твóя, *Шй.*

Твалéт, *m. dim.* твалéтка, *f.* eine Schachtel besonders mit einem Spiegel, *Шй.*

Твалéтонька, -очка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*

Твалетчúна *f.* eine schlichte Schachtel, *Шй.*

Твань, твáня, *f.* grosser Koth; Sumpf, *m.*; Schlamm, *m. С.* II. 69. 114; 2) grundloser Schlund, tiefer Abgrund, *ТР.* 25.; 3) s. Жабoрúне.

Тванюка, *f. aug.* s. d. v.

Твар, тварь, *f.* Geschöpf, *n.* Creatur, *f. С.* I. 124; 2) Gesicht, Antlitz, *n.*; 3) Form, Gestalt, *f*; 4) Thier, зла — wildes Thier, Raubthier, *n.*

Тварúна, *f.* ein lebendes Geschöpf; тваривá, *coll. Шй.*

Тварúнка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*

Тварúнонька, -очка, *f. dim.* s. Тварúна, *Шй.*

Твáрити, *v. a.* s. Тварáти, *Пар.*

Твáрічка, *f.* Gesichtchen, *n. Шй.* (*Гол.* II. 714).

Твáрний, *a.* hübsch, *Пар.*

Твáрність, -ости, *f.* Gesichtsbildung, *f. Пар.*

Твàрог, *m.* Streichkäse, *m. Пар.*

Тварюка. тварáка, *f. aug.* s. Тварь; *С.* I. 100. Ungethüm, *n.*

Тварáти, *v. a.* bilden, formen.

Тве, *pron. n.* = твóє. *Шй.*

Твéї, *pron. f.* = твоéї, твóї, *Шй.*

Твердь, *f. У.* Härte, Starrheit, *f.*; Schwere, *f.*; 2) Himmelswölbung, *f.* Firmament, *n. К.*; 3) — маґнетúчна magnetische Anziehungskraft der Erdmasse, *У.*

Твердáвий, *a.* härtlich, ein wenig hart.

Твердéйкий, *a.* s.d. f. *Шй.* (*Гол.* IV. 502).

Твердéнький, *a. dim.* s. Твердúй; *adv.* -дéнько.

Твердéсенький, *a. dim.* s. Твердúй; -éсенько, *adv.*

Твердúй, *a.* hart, solid; 2) fest, stark, streng; — до робóти ausdauernd; * -дá наýка = Positivismus, *m. Др.*; -а óсїнь = пізна ос. *В.*

Твердинá, *f. МШ.* s. Твердь 1).

Твердúня, *f.* Festung, Veste, *f. Ш.* II. 23; 2) Fundament, *n.* Grundfeste, *f. К.*

Твердúтельний, *a. ГШ.* bejahend, positiv.

Твердúти, (твердженý, -дúш), *v. a.* hart machen, härten; 2) — гóрод *К.* eine Stadt befestigen; * — щось на пáмять etw. dem Gedächtnis einprägen, auswendig lernen.

Твердíвка, *f.* Sehnenhaut, *f. Ил.*

Твердíсїнький, -íсїчкий, *a.* sehr hart, vollkommen hart; -сїнько, (-íсїчко), *adv. Шй.*

Твердíський, *a.* твердíсько, *adv.* s. d. v.

Твéрдість, -ости, *f.* Härte; Festigkeit; *f.* * Energie, *f.*; 2) Festung, *f. Шй. pl.* твéрдощі, alles Harte.

Твердíти, *v. n.* hart werden, sich verhärten; rauh werden, *Шй.*

Твердíйш, твердíш, твердíше, *adv. comp.* s. Твéрдо, *Шй.*

Твердíшати, *v. n.* mehr hart werden, härter werden; rauher werden, *Шй.*

Твердíшенький, *a. dim.* s.d.f. *Шй.*

Твердíший, *a. comp.* s. Твердúй,

Твердíшч... = твердíш... *Шй.*

Твердкúй, *a.* s. Твердúй, *Шй.*

Твéрдко, *adv.* s. Твéрдо, *Шй.*

Твéрднути, *v. n.* hart werden, sich verhärten.

I. Твéрдо, *adv.* hart; fest, stark; standhaft; genau, gründlich, ohne Anstoss.

II. Тве́рдо, *n.* Name des Buchstab. *T.*
Твердова́тий, *a.* hart.
Твердове́ць, *gen.* -дівця́, Hammerschmied, *m.* (Aglia Tau), *B.* [*МШ.*
Твердого́род, *m.* befestige Stadt,
Твердогу́бий, *a.* hartmäulig.
Твердоду́х, *m.* *Др.* der Seelenstarke, Standhafte, Feste, Unerschütterliche, (*oppos.* Слабоду́х).
Твердоко́жий, *a.* harthäutig.
Твердокри́льцї, *pl.* s. Хрущі́.
Твердоло́бий, *a.* eigensinnig, *Фр.*
Твердосе́рдіє, *n.* *МШ.* Hartherzigkeit, *f.* [hartherzig.
Твердосе́рдний, *a.* *МШ.* *Ил.*
Твердосердність, -ости, *f.* Hartherzigkeit, *f.* [hartschalig, *Пол.*
Твердоскорлу́пний, (-пний), *a.*
Твердошку́рий, *a.* dickhäutig.
Тверду́шка, *f.* Brotranft, *m.*
Тве́рдше, *adv. comp* s. Тверді́ше.
Тве́рдший, *a. comp.* s. Тверді́ший.
Твердя́к, *m.* Kernholz, *n.* *B.*; 2) Gemeiner Weiderich, (Lythrum Salicaria); 3) Lythrum virgatum; 4) Sumpf-Läusekraut, *n.* (Pedicularis palustris), *Шй.*
Твердя́чий, *a.* bejahend, affirmativ.
Твереза́ти ся, — Бо́гом, — ро́зумом, s. Опамята́ти ся.
Тверезе́нький, *a. dim.* s. Твере́зий; *adv.* -е́нько, *Шй.*
Твере́зий, *a.* nüchtern.
Твере́зи́ти, *v. a.* nüchtern machen; zur Besinnung bringen, *K.* — ся nüchtern werden.
Тверезі́сїнький, (-сїчкий), *a.* ganz, vollkommen nüchtern; *adv.* тверезі́сїнько (-і́сїчко), — *Шй.*
Твере́зість, -ости, *f.* Nüchternheit, *f.*
Тверезі́ш, -і́ше, *adv. comp.* s. Твере́зо, *Шй.*
Твере́зо, *adv.* nüchtern.
Тве́ржа, *f.* *K.* s. Тверди́ня.
Тве́рджший, *a. comp.* s. Тверди́й, *Шй.* (Ч. V. 352).
Твій, твоя́, (тва), твоє́, (тве), *pron.* dein, deine, dein; 2) = Gemahl, *m.* твоя́, *f.* = Gemahlin, *f.* *Шй.*
Твір, *gen.* тво́ру, *m.* Geschöpf, *n.*
Тві́ський, *a.* dein eigen, dir geh. *Шй.*
Твор, *m.* s. Твір.
Тво́ра, *f.* *Кн.* s. Твір, 'Утвір.
Творба́, *f.* s. Тво́рене, *B.*
Тво́рене, *n.* Schaffen, *n.* Schöpfung, *f.*
Тво́ре́ць, *gen.* творця́, *m.* Schöpfer; Urheber; Verfasser, *m.*
Твори́вність, -ости, *f.* s. Тво́рчість, *Вах.* [*f.* Werk, Gebilde, *n.* *K.*
Тво́риво, *n.* Geschöpf, *n.* Schöpfung,
Твори́лко, *n.* Lichtform, *f.* *Пар.*
Твори́ло, *n.* Stoff, *m.* Materie, *f.* *B.*
Тво́рини, *pl.* Gebilde, *pl.*
Твори́тель, *m.* Schöpfer, *m.* *Ш.* II. 260.
Твори́ти, (-ру, u. -рю, -риш), *v. a.* schaffen, erschaffen; machen, thun; hervorbringen, erzeugen, tragen, bringen; — ся geschaffen, erschaffen, gemacht werden; 2) на щось sich hinein mischen, *B.*; — на ко́гось auf jmdn abzielen, *У.* [dem Schöpfer.
Тво́рческий, *a.* schöpferisch, von
Тво́рческість, -ости, *f.* s. Тво́рчість, *Пол.*
Тво́рчівский, *a.* s. Тво́рческий, *K.*
Тво́рчість, -ости, *f.* die schöpferische Kraft, das Schaffende, Schöpferische. [lin, *f.* *Др.*
Твоя́, *pron.* *f.* deine; 2) = Gemah-
Тпуй, *pron.* = Твій, *Шй.* (*Гол.* III. 244).
'Тдава́ти, ('тдаю́, 'тдає́ш), *v. a. eig.* Отдава́ти, s. Віддава́ти, *Шй.*
'Тдалі́к, *adv. eig.* Отдалі́к, *M.* I. 70. s. Оддалі́к, von weitem, von fern.
'Тда́ти, ('тдаю́, 'тдає́ш), *v. a. eig.* отда́ти, s. Відда́ти, *Шй.*
'Тдира́ти, *v. a. eig.* Отдира́ти, s. Віддира́ти, *Шй.*
Те, *pron. n.* = то́є, те́є.
Теа́тер, *gen.* теа́тру, *m.* Theater, *n.*
Театра́льний, *a.* theatralisch, Theater-.
Тебе́, *pron. pers. Accus:* dich, s. Ти.
Тебі́, s. Тобі, *Шй.*
Те́вкало, *c.* der (die) gierig frisst u. dabei schmatzt; * Schwein, *n.* *Шй.*
Те́вкане, *n.* gieriges Fressen u. Schmatzen dabei, *Шй.*
Те́вкати, *v. a.* viel u. gierig essen u. dabei schmatzen; wie ein Schwein fressen, (*Фр.*).
Те́вкнути, те́вхати, *v. a.* hart zu Boden schleudern, (*Фр.*).
Тегди́, *adv.* s. Те́ди, *Шй.* (*Гол.* III. 446).
Теге́пати ся, sich auslehren, zu Stuhle gehen, *Шй.*

Тегти́, *v. a.* s. Тягти́, *Ч.* VII. 539.
Те́ди, *adv.* † s. Тогди́, *Шй.*
Те́є, *pron. n.* s. Той.
I. Теж.*pron.n.* = тóє ж,dasselbe,*Шй.*
II. Теж, *conj.* auch.
Тей, *pron.* = той, *Шй.*
Тейн, *Ч.* III. 284?
Те́ка, *f.* Brieftasche; Mappe, *f.*
Тека́ч, *m.* Echte Hirse, (Panicum miliaceum), *Шй.*
Те́кла, Те́кля, *f.* Thecla. [geh.
Те́клин, Те́клїн, *a.* der Thecla, ihr
Текло́, *n.* s. Острева́.
Текст, *m.* Text, *m.*
Тексто́ване, *n. Гуш.* Textierung, *f.*
Текти́, *v. a.* s. Течи́. [gehend.
Теку́чий, *a.* fliessend, flüssig; ver-
Теку́чка, *f.* Erdöl, *n. B.*
Теку́щий, *a. Гол.* flüssig (von Cons. р, л, liquidus). [übhpt Eingeweide.
Те́льбу́х, *m.* Wanst, Pansen, *m. pl.*
Тельбуха́тий, *a.*fettbäuchig, -wanstig. [herauslassen.
Тельбу́шити, *v. a.* das Eingeweide
Тельбушо́к, -шка́, *m. dim.* s. Те́льбу́х, *Шй.* [Bauch.
Телева́тий, *a.* mit einem grossen
Телева́ч, *m.* Schmerbauch, *m.*
Те́лево, *n.* Bauch, Wanst, *m.*
Теле́вхати, *v. a.* s. Те́вхати, (*Фр.*)
Телегі́в, *int. H.* 12. in d. Verbind: „телегів, поки́нь са́ни, бери́ він".
Теле́ґра́м, *m.* -а́ма, *f.* Telegramm,*n.*
Теле́ґра́ф, *m.* Telegraph, *m.*
Телеґрафі́ста, *m.* Telegraphist, *m.*
Телеґрафі́чний, *a.* telegraphisch.
Телеґра́фский, *a.* s. d. v. *Шй.*
Телеґрафува́ти, *v. a.* telegraphieren.
Телембо́с, *m.* s. Талимба́с, *Шй.*
I. Те́лень, *f.* Mähre, *f.* Sage, *f.* Ruf, *m.*; а́нї — keinen Laut, keine Sylbe, *Ш.*
II. Теле́нь, *int.* zum Ausdr. des Klanges, Schalles, den ein klingender Gegenstand hervorbringt, *Шй.*
Теле́ни, *pl.* = на корко́ші, на бара́ні, *Шй.*
Теле́нити, *v. a.* etw. leicht erwähnen; oft eins u. dasselbe reden, schwatzen, (*Фр.*). [müssig hocken.
Телені́ти, *v. n. Ф. Пр.* V. 215.
Теле́нка, *dim.* теле́ночка, *f.* s. Тили́нка, *B.*
Теле́нькати, -е́нькнути, *v. n.* klingeln; tik-tak schlagen (v. d. Uhr) *Ш.* II. 23.
Теле́п! *int.* z. Ausdr. des Fallens.
Телепа́йло, *c.* alles, was wankt; * von demjenigen der langsam geht, *Шй.*
Теле́пало, *c.* s. d. v. *Шй.*
Теле́пати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) klatschen; *Шй.*; 3) *v. n.* langsam gehen, *Шй.*; — ся wanken, wackeln; 2) langsam gehen.
Те́лепе́нь, -пня́, *m.* alles was wakkelt, wankt; *D. c.* 167. *Bein.* des Дзвін; 2) Bengel, Trottel, *m.*
Теле́пнути, *v. a.* s. Теле́пати; 2) einen starken Schlag versetzen; fallen; 3) einen Schuss abfeuern, (*Ч.* II. 578), *Шй.*
Телеса́, (тен-), *pl.* Eingeweide, *n. B.*
Теле́сик, *dim.* -ичок, *m.* Heros in kleinruss. Sagen, *Шй.*
Теле́сикі́в, *a.* des Телесик.
Телеско́п, *m.* Teleskop, Fernrohr, *n.*
Телесова́тий, *a.*dick, bauchig,*Шй.*
Телесова́ти ся, *Мак.* s. Конопа́дити ся.
Теле́тник, *m.* s. Теля́тник.
Теле́хнути, *v. a.* stark schlagen, s. klopfen, *Шй.*
Те́лець, -льця, *m. К.* junger Stier.
Теле́шик, *m.* s. Теле́сик.
Тели́нка, *f.* s. Тили́нка.
Тели́ти, *v. a. К. Пс.* XXIX. gebären lassen; — ся kalben. [d. T. *Шй.*
Тели́цин, *a.* der Тели́ця geh., von
Тели́ця, *f.* Kalb, *n.* (weibl.) Kalbe, *f.*
Тели́ченька, -ечка, *f. dim.* s. Тели́чка, *Шй.* [тели́ччин.
Тели́чка, *f. dim.* s. Тели́ця; *adj.*
Телі́ґа, *f.* Bauerwagen, *m.*; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
Телї-голї! *int.* zum Ausdr. des Gesanges der Телі́ґа 2), *B.*
Телі́жка, телі́жечка, *f. dim.* s. Телі́ґа, *Шй.*
Телі́ш, *m.H.*295.Holz, Material, ?*Шй.*
Телі́щити, *v. a.* s. Тере́пати; 2) mit Mühe tragen, *Шй.*
Тельмо́м, *adv.* blind darauf los, spornstreichs, wild hinstürzend; sehr schnell, rasch.
Те́льний, *a.* s. Ти́льний, *Шй.*
Тело́нь! Тело́нь! *int.* Lockruf der

Kälber, *Шй.*

Телóхно! *int.* s. d. v. *Шй.*

Тельó, *adv.* so viel, *Шй.* (*Гол.* III.415).

Телýшечка, *f. dim.* s. Телйця.

Телýшка, *f.* s. Телйця, +*M.*

Телюга, *f.* s. Колїснйця.

Телюжкй, *pl.* s. d. v.

Телюпати ся, *Кн.* s. Телéпати ся.

Телюшкати ся, s. Качáти ся (*Фр.*).

Телющити, *v. a.* s. Телéпати, *Шй.*

Телй, *n.* Kalb, *n.*; 2) * Dummkopf, *m.*

Телятина, *dim.* -инка, *f.* Kalbfleisch, *n.*

Телятйско, -ище, *n. aug.* s. Телй.

Телйтко, *n. dim.* s. Телй.

Телятнйк, *dim.* -ичóк, *m.* s. Ялівнйк; 2) Kälberhirt, *m.*; 3) Händler mit Kalbfleisch, *m. Шй.* [geh. *Шй.*

Телйтникiв, *a.* zum Телятнйк,

Телйтойко, телйтонько, (-очко), *n. dim.* s. Телй, *Шй.*

Телйчий, *a.* vom Kalbe, Kalbs-.

Телячкй, чóк, *pl.* Milchzähne, *pl. B.*

Тéма, *f.* тéмат, *m.* Thema, *n.*

Тéмбак, *m.* s. Тóмбак, *adj.* тембакóвий, *Шй.*

Темéй, *pl.* темéї,-їв grosse Wälder, *B.*

Тéмен, тéмна, тéмне, *a.* s. Тéмний.

Темéнжене, *n.* † (*pol.*) Bedrückung, *f. Шй.* [drücken, *Шй.*

Темéнжити, *v. a.* † (*pol.*) be-

Теменїти, *v. n.* starr werden (vor Furcht &). [рява -a tiefe Finsternis.

Темéнний, *a.* s. Тéмний, *Ф.* тéм-

Тéметiв, *gen.* -това, *m.* Friedhof, Gottesacker, *m.*

Теметíве, *n. ung.* s. d. v. [muthen.

Темéшити, *v. n.* muthmassen, ver-

Темкó, *m.* s. Тóмко, *Шй.*

Темливйти, *v. a.* gierig essen, fressen, — в сéбе.

Темлйґати, *v. a.* s. d. v.

Темнéжити, *v. a. Py.* müde treiben, verfolgen.

Темнéнький, *a. dim.* s. Тéмний, ganz, sehr dunkel, finster; *adv.* -ко-.

Темнéсенький, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* -ко. [Темнéнький.

Темнїсїнький, *a.* -ко, *adv.* s.

Темнїський, *a.* -ко, *adv.* ganz, sehr dunkel, finster, *Шй.*

Тéмний, *a.* dunkel, finster, nicht hell; undurchsichtig; schwarz; 2) *blind.

Тéмник, *m. Ч.* IV. 498. dunkler Ort; Keller, *m. Шй.*; 2) * Blinder, *m.*

Темнинá, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n. Се.*

Темнйти, (-ню, -нйш), *v. a.* verdunkeln, verfinstern; dunkel, schwarz machen, *С.* I. 23; verblenden; — ся s. Тéмнїти.

Темнйця, *f.* dunkles Zimmer, -оптйчна dunkle Kammer; 2) Gefängnis, *n.*

Темничáрь, -рй, *m.* Gefängnisverwalter, Kerkermeister, *m.*

Темнйчсенька, темнйчка, *f. dim.* s. Темнйця.

Темнйченько, *m. dim.* s. Тéмник.

Темнйчний, *a.* zur Темнйця geh.; im dunkeln Gefängnis, *ОП.*; *m. a. s.* s. Темничáрь, *Шй.*

Темнйчник, *m.* Kerkermeister, *m. K.*

Темничóк, -чкá, *m. dim.* s. Тéмник, *Шй.*

Тéмнiсть, -ости, *f.* Dunkel, *n.* Dunkelheit, *f.* Finsternis, *f.*; 2) Blindheit, *f. Шй.*

Тéмнїти, *v. n.* u. — ся sich verdunkeln, s. verfinstern; *impers.* стéмнїло ся es wurde finster, dunkel; 2) тéмнїти, *v. n.* blind werden, erblinden.

Темнїш, *adv. comp.* s. Тéмно, *Шй.*

Темнїшати, *v. n.* dunkler, finsterer werden, *Шй.* [dunkler, finsterer.

Темнїше, (їйше), -їще, *adv. comp.*

Темнїшéнький, *a. dim.* s. d. f. *Шй.*

Темнїший, (-їйший), -їщий, *a. comp.* s. Тéмний.

Тéмно, *adv.* finster, dunkel.

Темнобронзóвий, (*dim.* -вéнький), *a. Шй.* dunkelbraun.

Темнобрунáтний, *a.* dunkelbraun.

Темноватий, (-тéнький), *a.* dunkelhaft, etwas dunkel, halbdunkel; dunkelfarbig, *Не.* [Dunkelheit, *Шй.*

Темновáтiсть, -ости, *f.* geringe

Темновéрхий, *a.* mit dunklem Scheitel, Wipfel.

Темножóвтий, (*dim.* -жовтéнький, -жовтовáтий, -ватéнький), *a.* dunkelgelb, *Шй.*

Темнозелéний, (*dim.* -зеленéнький), *a.* dunkelgrün; — *adv.* -но.

Темнозелéнiсть, -ости, *f.* Dunkelgrün, *n.* [dunklen Haarflechten.

Темнокóсий, *a.* -а нiч *Гуц.* mit

Темнолйстий, *a.* mit dunkelgrü-

*

nen Blättern, *Щог.* [Auen, Matten.

Темнолу́гий, *a.* mit dunkelgrünen

Темноо́кий, *a.* dunkeläugig; 2) * blind, *Шй.*

Темноо́чка, *f. W.* dunkeläugig.

Темнорудя́й, (*dim.* -руде́нький), *a.* dunkelfuchsroth, *Шй.*

Темноруди́вий, (-а́вий), *dim.* -рудяве́нький, (-ав-), *a.* s. d. v. *Шй.*

Темноружо́вий, *dim.*-ружове́нький, *a.* dunkelroth, *Шй.*

Темнору́сий, темнорусявий, *dim.* -русе́нький, -русяве́нький, *a.* kastanienbraun, *Шй.* [dunkelgrau, *B.*

Темноси́вий, *dim.* -ве́нький, *a.*

Темноси́ний, *dim.* -сине́нький, *a.* dunkelblau.

Темносїрачко́вий, *a.* s. d.f. *Шй.*

Темносі́рий, *dim.* -ре́нький, *a.* dunkelgrau.

Темнота́, *f.* Finsternis, Dunkelheit, *f.* Dunkel, *n.*; * Obscurantismus, *m.*; *coll.* * ungebildete Leute.

Темночерво́ний, *dim.* -червоне́нький, *a.* dunkelroth.

Те́мнощ, *f. Ч.* V. 102. s. Те́мність, те́мнощі, *pl.* alles Dunkle, *Шй.*

Темню́щий, *a.* dunkel, *Кл.*

Темня́, -ні́, *f.* Dunkelheit, Finsternis, *f.* Dunkel, *n. Шй.*

Те́мнява, *f.* Helldunkel, *n. Пар.*

Темня́вий, *a.* halbdunkel; kastanienbraun. [79 im Dunkeln.

Темо́к, *m.* в темку́ *Ваг.* „Рус",

Температу́ра, *f.* Temperatur, *f.*

Темперо́ване, *n.* das Schneiden, der Schnitt einer Feder, *Шй.*

Темперува́ти. *v.a.* schneiden (eine Feder, od. einen Bleistift), *Шй.*

Темри́ти, *v. a. Kst.* verdunkeln; — ся sich verdunkeln, *Cm.*

Те́мріва, *f. in d. Verb.* тьма те́мріва eine unzählige Menge, *Шй.*

Те́мріти, *v. n.* s. Те́мні́ти 1) *Cm*

Те́мря, -рі, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Nacht, *f.*

Те́мрява, темря́виця, *f.* s. d. v.

Те́мрявий, *a.* dunkel, finster, *У.*

Темря́вити, *v. a.* verdunkeln; dämpfen, *Cm.*

Темря́віти, *v.n.* dunkel werden, *Cm.*

Темря́к, *m.* Finsterling, Unwissender, *m.*

Тена́р, *m.* s. Те́нор, *Шй.*

Тенара́, *adv.* s. Те́нором, *Шй.*

Тенарі́в, -ро́ва, -ро́ве, *a.* dem Те́нор eigenthümlich, *Шй.*

Тенґери́ця, *ung.* тендери́ця, *f.* s. Кукуру́дза.

Тендери́чка, *f. dim.* s. d. v.

Тендери́чний, *a.* s. Кукуру́дзяний, *Шй.*

Тенді́тний, *a. Ко.* 82. fein. [heit, *f.*

Тенді́тність, -ости, *f. ОП.* Fein-

Тенеса́, *pl.* Eingeweide, *n.* Gedärme, *pl.* (*Бор.*). s. Телеса́

Тенесо́вий, *a.* Darm-; — са́клинок Darm-, Börsenthierchen, *n.* (Bursaria intestinalis), *B.*

Тене́та, *pl. n. Пр.* II. 335. Schlingen, *pl.* Netz, Jägergarn, *n.*

Тене́тка, *f.* männl. Kleidungstück, *Зап.* II. 112; 2) ärmliche Kleidung aus grober Leinwand, *H.* 50.; тенетки́, *pl.* *K.* I. 11. Lumpen, *pl.*

Тене́тник, *m.* Strickerspinne, *f.* (Tetragnatha), *B. Пол.*

Тене́то, *n.* Jägergarn, Netz, *n. Шй.*

Тене́тря, -рі, *f.* Waldkluft, *f.* s. Нетря, *Ш.* II. 14. [Тя́мити.

Тене́шити, *v. a.* — за щось, s.

Тени́ти, *v. Ч.* III. 348? [ster, *pl.*

Те́ні, *pl.* Schatten, Gespenster, Gei-

Тень-тень! *int.* zum Ausdr. eines regelmässigen Klanges, Schalles; 2) z. Ausdr. des Schreckens u. Herzschlagens, *Шй.* [Ausdr. des Glockenklanges, *Шй.*

Тень-теле́нь! *int.* s. d. v.; 2) z.

Те́ньґий, *a.* stark, fest, kräftig; gross; wacker, *Шй.*; *adv.* те́ньґо, *id.*

Те́нькати, те́нькнути, *v. n.* schlagen, pochen, klopfen, (v. Herzen, v. der Uhr).

Те́нько, *adv.* s. Те́ньґо, *Шй.*

Те́нор, *m.* Tenor, *m.* Tenorstimme, *f.*

Тенори́ст, *m.* Tenorist, *m.*

Теодо́зия, *f.* Theodosia. [odora.

Тео́дор, *m.* Теодо́ра, *f.* Theodor, The-

Теорба́н, *m. W.* s. Торба́н.

Теофа́н, *m.* Theophanes.

Теофа́нство. *n. K.* Theophanie.

Теофі́ль, *m.* Theophil.

Теофі́лїв, *a.* des Theophil.

Тепе́р, (-е́рь), тепе́ра, тепе́ре, (*P.*), тепе́ренька, (-еньки), тепе́речка. (-ечки), тепе́рка, *adv.* jetzt.

Тепере́шний, (-ній, -я, -е), *a.* s. Теперішний.

Теперíйший, *a. M.* III. 38. s. [Теперішний.

Тепері́нька, *adv. dim.* s. Тепе́р, *Шй.* (*Гол.* III. 162).

Теперíсїнько, (-ісїчко), -іньки, (-чки), *adv.* gerade, eben jetzt, *Шй.*

Тепері́шний, *a.* jetzig, gegenwärtig.

Тепері́шність, -ости, *f.* Gegenwart, *f.* [пе́р, *Л. гр.* 136.

Тепе́рки, теперки́ля, *adv.* s. Те-

Тепе́ря, *adv.* s. Тепе́ра, тепе́р, *Шй.*

Тепі́лькати, *v. a.* schütteln.

Те́пінь, *f. У.* Feuermeer, *n.*; 2) Thauwind, *m.* Thauwetter, *n. Пар.*

Те́плень, -ня, *m.* lauer Frühlingswind, *T.*

Тепле́нький, *a. dim.* s. Те́плий; *adv.* тепле́нько, (-е́йко), *Шй.*

Тепленьо́к, *a.* s. d. v. *Шй.* (*Ч.* IV. 469).

Тепле́сенький, *a. dim.* s. Те́плий, lauwarm; -е́сенько, *adv. Шй.*

Тепле́ць, *gen.* -ецю́, *m. Шй.* Wärmestoff, *m.*

Те́плий, *a.* lau, lauwarm, erwärmt; те́плї во́ди = вира́й; те́плий край, wärmeres, südliches Land, Troppenland, *n.*; те́плого Оле́кси h. Alexius am 17 März a. St. *Шй.*

Тепли́на́, (-ня́), *f. У.* Wärme, *f.*; 2) der Ort, wo das Wasser im Winter nicht friert, *B.* [(*Ч.* II. 658).

Тепли́ня, *f.* zu grosse Hitze, *Шй.*

Тепли́ти, *v. a.* wärmen; -боля́чку, warme Umschläge machen.

Тепли́ця, *f.* s. Тепли́на́ 2); 2) Treibhaus, Gewächsehaus, *n. Ш.* I. 205.

Тепли́ченька, *f. dim.* s. d. v.

Тепли́чин, *a.* Treibhaus, *He.*

Тепли́чина, *dim.* тепли́чинка, *f.* nasser, nie gefrierender Boden, nie gefrierende sog. warme Stelle auf Gewässern u. Sümpfen; 2) Troppenland, *n. Шй.*

Тепли́чка, *f. dim.* s. Тепли́ця.

Теплївня́, *f.* Treibhaus, *n. B.*

Теплївщина, *f. B.* heisse Zone, Troppenland, *n.* [*pl.* Wollpelz, *m.*

Теплі́ж, *f.* Grundhaare, Wollhaare,

Теплі́нь, *f.* теплі́ня. (-е), *n.* warme Zeit, warmer Ort; Wärme, *f. Пар.*

Теплі́сїнький, *a.* ganz, vollkommen warm; *adv.* -ко. [d. v. *Шй.*

Теплі́сїчкий, *a.* -і́сїчко, *adv.* s.

Теплі́ський, *a.* теплі́сько, *adv.* s. Теплі́сїнький & *Шй.*

Те́плість, -ости, *f.* Wärme, *f. pl.* те́площі, warme Gegenstände, Körper welche die Wärme behalten, *Шй.*

Те́плі́ти, (-плі́ю, -ї́еш). *v. n.* warm werden, sich erwärmen, *Шй.*

Теплі́ш, (-ї́йш), -ї́ше, (-ї́йше), *adv. comp.* s. Те́пло́, (*adv.*) *Шй.*

Теплі́шати, (-ї́йшами), *v. n.* wärmer, erwärmter werden, *Шй.* [Те́плий.

Теплі́ший, (-ї́йший), *a. comp.* s.

Теплі́щати, *v. n.* s. Теплі́йшати, *Шй.*

Теплі́ще, *adv. comp.* wärmer.

Те́пло́, *n.* Wärme, *f.*

Те́пло́, *adv.* warm.

Теплови́на, *f.* Wärmestoff, *m.*; 2) *K.* s. Тепли́чина. [Capacität, *f. Пол.*

Теплоє́мність, -ости, *f.* Wärme-

Теплоза́рність, -ости, *f.* Ausstrahlungsvermögen, *n. Пол.*

Теплокро́вний, *a.* warmblütig.

Тепломі́р, *m.* Thermometer, *n. Пол.*

Тепломі́рний, *a.* zum Thermometer geh. *Шй.* [man, *Пол.*

Теплонепропу́щий, *a.* ather-

Теплопрово́дність, -ости, *f.* Wärmeleitung, *f. Пол.* [*Пол.*

Теплопропу́щий, *a.* diathermau,

Теплота́, *f.* Wärme, *f.*; 2) * laues Wasser, welches vor dem Genusse des h. Abendmahles in eine Schale gegossen wird, *Шй.*

Теплотво́р *m. Шй.* Wärmestoff, *m.*

Теплотво́рний, *a.* Wärmestoff-.

Тепло́тний, *a.* Wärme-.

Тепля́рня, *gen.* -нї, *f.* Orangerie, *f.*

Те́порити, *v. a.* mit Mühe etw. tragen, schleppen.

Тепре́, *adv.* Тепе́р, *Шй.* (*H.* 224).

Тепти́, (тепу́, тепе́ш), *v. a.* schlagen, rütteln, quälen, *Шй.* [nosa), *B.*

Тер, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spi-

Тер, те́рла, те́рло, s. Те́рти.

Тер! Тер! *int.* zum Ausdr. des Geschreies der Schnarre, od. des Misteldrossels, (Turdus viscivorus), *Шй.*

Те́ра, *f.* Theresia, *Шй.* [III. 118).

Те́раз, *adv. pol.* s. Тепе́р, *Шй.* (*Гол.*

Те́рбати, *v. a.* s. Тормо́сити.

Терби́чити, *v. a.* anziehen, auf sich nehmen, *Шй.* (*H.* 9), *Ч.* III. 12.

Терва́к, *m.* Birkhuhn, *n.* Birkhahn, *m.*
Терво́га, *f.* = Трево́га.
Терга́ч, *m.* s. Дерга́ч.
Те́реб, *m.* Bauch, *m.* *Шй.*
Тереби́люлька, *m.* §. Spottname der Finanzwache.
Тере́бити, (-блю, -биш), *v. a.* schälen, enthülsen; 2) ausroden (лїс), *B.*; 3) s. Хара́пати.
Теребі́вля, *n.* der Ort wo das Gesträuch ausgerodet ist, *Шй.*
Теребі́ж, *f.* *Mx.* s. d. v.
Тере́бка, *f.* s. Бала́мут, *B.*
Тере́бнути, *v. a.* stossen.
Тере́бу́х, *m.* Fresser, *m*; 2) *gew. pl.* -хи unreife wurmstichige Frucht, die herabfällt, терębухи́ паду́т = овочі чи́стят ся.
Тереве́нити, *v. a.* faseln, plauschen, Lügen vortragen; 2) erwägen, *He.*
Тереве́нї, *pl.* Albernheiten, *pl.* albernes, dummes Zeug, — гну́ти plauschen, Spässe erzählen.
Тереве́нї-ве́нї, *pl.* s. d. v. *Шй.*
Те́рез, *praep.* s. Че́рез, По́над, *Шй.* (*H.* 101). [balken, *m*; 2) Wage, *f. Кч.* 71.
Терези́, *dim.* терезки́, *pl.* Wage-
Тере́зка, *f.* Theresia, *Шй.*
Терезо́вий, *a.* zu Терези́ geh. *Шй.*
Терезо́чки, *pl. dim.* s. Терезки́, Терези́, *Шй.*
Тере́м, *m.* grosses, schönes Gemach.
Теремкотї́ти, *v. n.* rasseln, donnern; на кого́ jmdn andonnern.
Теремо́к, -мка́, *m. dim.* s. Тере́м; 2) Kartenhaus, *n.* *übrhpt.* Spielzeug, Spielwerk, *n.* *Шй.* (*H.* 99. 151); 3) *pl.* теремки́, Papierblumen, *pl.* *Зап.* II. 140.
Теремо́чок, -чка, *m. dim.* s. d. v.
Тере́н, *gen.* -ену́ u. -рну́, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spinosa), Schlehe (Frucht v. d.), *f.*; 2) Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 3) s. Тере́м, *Пр.* IX. 215.
Тере́нь, -я́, *m.* s. Тере́н 1), *Шй.* (*Гол.* II. 744). [*Шй.*
Терене́ць, -нцю́, *m. dim.* s. d. v. 1),
Тере́нин, *a.* der Тереня.
Терени́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* Schlehe (Frucht v. d.) *f.* *Шй.*
Терено́вий, *a.* zum Тере́н 1) geh., aus Тере́н 1) bereitet.
Терено́к, -нку́, *m. dim.* s. Тере́н, *Шй.*
Терено́чок, -чку, *m. dim.* s. d. v.
Тере́ня, *f.* Theresia. [Тере́н 1), *Шй.*
Тереня́к, *m.* Brandweinaufguss auf
Терenяко́вий, *a.* zum Тереня́к, geh., vom T. *Шй.*
Те́рес, *m.* Gemeiner Wegdorn, Kreuzdorn, (Rhamnus cathartica), *Шй.*
Тере́сва, *f.* Name e. Flusses, *Шй.*
Тере́син. *a.* der Theresia, ihr geh.
Тересува́ти, *v. a.* denken, erwägen, *Шй.* (*Гол.* IV. 471).
Тере́ся, *f.* Theresia.
Тереѳе́ри, *pl.* s. Териѳе́ри.
Те́рех, *m.* Terentius, *Шй.*
Тере́хів, -ова, -ове, *a.* des Те́рех. *Шй.*
Тере́шків, -ова, -ове, *a.* des Тере́шко.
Тере́шко, *dim.* Тере́шечко, *m.* Terentius. [ре́шко, *Шй. adj.* Терещенків.
Терещенко, *m.* Nachkomme des Те-
Тереще́нчиха, *f.* Gattin des Терещенко, *Шй.* *adj.* Терещенчишин, der Терещенчиха. [*Шй.*
Тере́щиха, *f.* Gattin des Тере́шко,
Терза́ти, *v. a.* *Кн.* zerreissen, nagen, quälen, peinigen.
Те́рка, *f.* Reibeisen, *n.*; 2) pockennarbig, -grubig; *Шй*; 3) Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus), *B.*
Терканистий, терка́тий, *a.* bunt, scheckig, gefleckt, *B.* [päck, *n. B.*
Терки́ла, *dim.* терки́лка, *f.* Ge-
Те́рко, *n.* s. Те́рка.
Теркота́ти, теркотї́ти, *v. n.* klappern, rasseln, schnarren, *Шй.*
Терли́кати, *v. a.* zwitschern, trillern; *davon. sbst.* Терли́кане, *n.* *B.*
Терли́ц, *m.* Wald-Läusekraut, *n.* (Pedicularis comosa), *Шй.*
Те́рлиця, *f.* Hanfbreche, *f.*; 2) primitiver Holzsattel, *m.*; 3) *m.* u. f. Schwätzer, *m.* -in, *f.* *Шй.*
Те́рлич, *m.* Kreuz Enzian, *m.* (Gentiana cruciata) *Шй.*; 2) Nickendes Leimkraut, (Silene nutans), *B.*
Те́рличка, *f. dim.* s. Те́рлиця.
Терличо́вий, *a.* zum Те́рлич geh., aus T. bereitet, *Шй.*
Те́рлище, *n. aug.* s. Те́рло, *B.*
Те́рло, *n.* der Ort wo die Fische befruchtet werden, *Шй.*; 2) Streichzeit, *f.* *Пар.*; 3) Weidebezirk, Weideplatz, *m.* Revier, *n.* *C.* II. 170.
Терлови́й, *a.* zum Терло́ geh.; dort befindlich; 2) Терлова́ ри́ба, Pfrille,

Ellritze, *f.* (Cyprinus phoxinus), *B.*

Т е р л о́ в и с к о, терло́вище, *n. aug.* s. Те́рло, *B.*

Т е р м е л и́ н а, *f.* s. d. f. *Шй.*

Т е р м е н т и́ л я, т е р м е н т и́ н а, *f.* Aufrechte Rothwurz, (Tormentilla erecta), *B.*

Т е́ р м и, *pl. griech.* warme Bäder.

Т е́ р м и т вре́дний, *m.* kriegerische Termite, (Termes bellicosus).

Т е́ р м і н, *m.* eine festgesetzte Zeit, Termin, *m.*; 2) die Lehrzeit der Lehrburschen bei den Handwerkern; 3) Kunstausdruck, *m. Шй.*; 4) = * шту́ка, schwierige Sache, * Kunst, *f.* (*Бор.*) -ви́тримати, es ist schwer, e. Kunst, auszuhalten.

Т е р м і н а́ т о р, *m.* Lehrbursch, *m.*

Т е р м і н о́ в а н е, *n.* die Zeit, verwendet auf die Erlernung eines Hand werks, Lehrzeit, *f.*

Т е р м і н о л о́ ґ и я, *f.* Terminologie, *f.*

Т е р м і н у в а́ т и, *v.a.* in derLehre sein.

Т е р м і т е́, (-тя). *n.* Schäbe, Achel, *f.* (von Hanf od. Flachs), *B.*; 2) schales Zeug, *Фр.* [huhn, *n.*

Т е р м і т і́ в к а, *f.* spätes Huhn, Herbst-

Т е р м і т ь о в а́ т и й. *a.* mit vielem Терміте, z. B. полотно́, клубки́.

Т е р м і т я́ ч а, *n. aug.* s. Терміте; 2) *coll. Шй.*

Т е р м і т я́ ч к о, *n. dim.* s. Термітя, *Шй.*

Т е р м о е л е́ к т р и з м, *m.* Thermo-Elektricität, *f. Пол.*

Т е р м о е л е к т р и́ ч н и й, *a.* thermoelektrisch, -ий стовп Thermosäule, thermoelektrische, Kette, *Пол.*

Т е р м о л и́ т и, *v. n.* muthwillig, unruhig sein, Muthwillen treiben, *Шй.*

Т е р м о м е́ т е р, *m.* Thermometer, *n.*

Т е р м о́ с и т и, т е р м у с у в а́ т и, *v.a.* stark rütteln, schütteln; * — куде́лю spinnen, *Шй.*

Т е р н, *m.* s. Тере́н; 2) — свиня́чий, Lanzettblättrige Kratzdistel, (Cirsium lanceolatum), *Шй.*

Т е р н а́ в к а, *f.* s. Терно́слива. *B.*

Т е р н е́ н ь к и й, *a. ung.* aus Те́рне gemacht, -пліт, *Шй.* (*Гол.* II. 486).

Т е́ р н е н ь к о, *n.* s. Тере́н.

Т е р н е́ ц ь, -ця́, *m.* Dornzirpe, *f.* (Centrotus), *B.*

Те́рне, *n.* s. **Те́рня.**

Т е р н и́ к, *dim.* терничо́к, *m.* Sohlehendorngesträuch, *n.*

Т е р н и́ н а, *dim.* терни́нка, терни́нонька, -ночка, *f.* Dornenstrauch, *m.*

Т е р н и́ с т и й, *a.* dornig, voll Dornen, mit Dornen bewachsen.

Т е р н и́ т и, *v. a.* mit Dornen bepflanzen; m. D. umzäunen.

I. Т е́ р н и ц я, *f.* s. Те́рлиця.

II. Т е р н и́ ц я, *f.* Dornen-, Schlehenholz, *n. Шй.*

Т е́ р н и ч к а, *f. dim.* s. Те́рниця I.

Т е р н і́ в к а, *d.* терні́вочка, *f.* Schlehenbrantwein, *m.*; 2) *pl.* терні́вки́, Kreiken, Früchte der Kriechenpflaume, (Prunus insititia), namentl. der verwilderten, sogenannten Haferschlehe, *B.*

Т е́ р н ї ч к о, (-нячко, -нечко), *n. dim.* s. Те́рня. *Шй.*

Т е р н к и́, *pl.* Schlehen, *pl. Шй.*

Т е́ р н о, *n.* e. Art Wollstoff bes. von schwarzer Farbe, *Шй.*; 2) Terne, *f.*; 3) s. Те́рня, *Ч.* V. 754.

Т е р н о в е́ н ь к и й, *a. dim.* s.d.f. *Шй.*

Т е р н о́ в и й, *a.* aus Те́рня gemacht, dazu geh.; 2) aus Те́рно 1) gemacht; 3) s. Теремо́вий, *Шй.*

Т е р н о в и́ к, *dim.* терновичо́к, *m.* Brachsen, *m.*

Т е р н о в и́ н а, *f.* s. Терни́на.

Т е р н о́ к, *g.* терну́, *m.* s. Тере́н.

Т е р н о́ с л и в, *m.* терно́слива, *f.* Kriechenpflaume, Kreike, *f.* (Prunus insititia), *B.*

Т е р н о с л и в и́ н а, (*dim.* -ви́нка), *f.* jede Baumart zur Gattung der Терно́слива geh., od. die Frucht derselben, *Шй.*

Т е р н о́ с л и в к а, *f.* jede einzelne Baumart zur Gattung der Терно́слива geh.; 2) Frucht, *f.*; 3) *dim.* s. Терно́слива, *Шй.* [слива geh.

Т е р н о с л и в о́ в и й, *a.* zur Терно́-

Т е р н о с л и́ в о н ь к а, *f. dim.* s. Терно́слива, *Шй.*

Т е р н о́ х а, *f.* s. Терня́нка. *Шй.*

Т е р н о́ ч о к, -чка, *m. dim.* s. Терн, *Шй.*

Т е р н у́ т и, *v. a.* s. Те́рти; 2) терну́ти, u. — ся, schnell, sogleich wirken; etw. schnell machen, *Шй.*

Т е р н у́ ш к а, *f. Зар. Веч.* I. 176?

Т е р н ю́ ш к а, *f.* Stachelkäfer, *m.* (Hispa), *B.*

Те́рня, *n.* Dorn, *m.*; 2) Schlehe, *f.*;

3) übrhpt. alles Stachelige, *Шй.*
Т е р н я н и́ й, *a.* zum Терньгeh. *Шй.*
Т е р н я́ н к а, *f.* s. Терно́слива, *В.*
Т е́ р н я н ь к о, *n. dim.* s. Те́рня, *Шй.*
Т е́ р о н ь к а, те́рочка, *f. dim.* s. Те́рка, *Шй.*
Т е р о н у́ т и, *v. a.* s. Терну́ти, *Шй.*
Т е р п е л и́ в е ц ь, -и́вця, *m. К.* Märtyrer, *m.*
Т е р п е л и́ в и й, (*dim.* терпеливе́нький), *a.* geduldig.
Т е р п е л и́ в і с т ь, -ости, *f.* Geduld, *f.*
Т е р п е л и́ в о, (*dim.* терпеливе́нько), *adv.* geduldig.
Т е р п е л и в і́ й ш и й, (-ві́ший), *a. comp.* терпеливі́йше, (-ві́ше), *adv. comp.* s. Терпели́вий, *Шй.*
Т е р п е́ н, -а, -е, *a.* s. d. f. *Шй.*
Т е р п е́ н н и й, *a. Зар.* leidend, viel geprüft, geduldig.
Т е р п е н т и́ н а, (*dim.* -ти́нка), *f.* Terpentin, *m.*
Т е р п е н т и́ н н и й, терпентино́вий, *a.* von Terpentin, *Шй.*
Т е р п е н т и́ н ц ї, *pl.* Balsamgewächse, *pl.* (Terebinthaceae).
Т е р п е́ ц ь, *gen.* -пця́, u. -пцю́, *m. КУ.* Geduld, *f.* Ausharren, *n.*
Т е р п и́ б і д а, *f.* Scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris), *В.*
Т е р п и́ л о, *n.* Geduld, *f.*
Т е р п і́ ж к а, *f. Р.* I. 132. Geduld, *f.* не в терпі́жку ста́ло es gieng die Geduld aus.
Т е р п і л и в о д у́ ш н и й, *a. М.* geduldig, gutmüthig.
Т е р п і́ н е, (-ня), *n.* Geduld, *f.*; Dulden, Ertragen, *n.*
Т е р п і́ н я ч к о, (-іне-), *n. dim.* s. d. v. *Шй.*
I. Т е р п і́ т и, (-плю́, -пи́ш), *v. a.* dulden, leiden.
II. Т е́ р п і т и, (те́рпію, -ієш), *v. n.* s. Те́рпнути, *Шй.*
Т е р п к а́ в и й, *a.* herblich.
Т е р п к и́ й, *a.* herb, rauh, sauer.
Т е́ р п к і с т ь, -ости, *f.* Herbe, (Herbigkeit), *f.*
Т е р п к і́ ш, -іше, -іще, *adv. comp.* s. Те́рпко, *Шй.*
Т е р п к і́ щ и й, *a. comp.* s. Терпки́й.
Т е́ р п к о, *adv.* herb, rauh, sauer.
Т е р п к о́ в а́ т и й, (*dim.* терпковате́нький), *a.* nicht ganz herb, herblich.
Т е р п л и́ в и й, терпли́вість, терпли́во, & s. Терпели́вий, &.
Т е р п л я́ ч и й, *a.* s. Терпя́чий, *Шй.*
Т е р п л я́ ч к а, *f.* Geduld, *f.*; Dulden, *n.*
Т е́ р п н у т и, (-пну, -пнеш), *v. n.* erstarren, einschlafen (ein Arm, e. Bein).
Т е р п у́ г, *m.* Feile, Raspel; Handsäge, *f. Крон. Шй.*
Т е р п у ж и́ н е, *n.* Sägespäne, *pl.*
Т е р п у́ ж и т и, *v. a.* reiben, feilen; waschen, *Ф.*; 2) stark schütteln, schlagen.
Т е р п у́ ч и й, *a. Шй* geduldig, duldsam.
Т е́ р п т и, (-пну, -пнеш), *v. n.* s. Те́рпнути, *Шй.*
Т е р п я́ ч и й, *a.* leidend; geduldig; tolerant.
Т е р т а́ к, *dim.* тертачо́к, *m.* s. Тарта́к, *Пар.*
Т е р т а к о́ в и й, *a.* s. Тартако́вий.
Т е́ р т е, *n.* Reiben, *n.* Reibung, *f.*
Т е́ р т и, (тру, треш), *v. a.* reiben; mahlen; 2) streichen; glatt machen, ebnen; — ся (v. den Fischen) sich befruchten; 2) in nahem Verkehr mit jmdm sein, *Шй.*
Т е р т и́ н е, *n.* s. Трачи́не.
Т е́ р т и ц я, *f.* Brett, *n.* Diele, *f.*
Т е р т и́ ч е н ь к а, -чечка, *f. dim.* s. Те́ртичка, *Шй.*
Т е р т и ч и́ н а, (*d.* -и́нка), *f.* éine Diele; 2) eine schlichte Diele, *Шй.*
Т е́ р т и ч к а, *f. dim.* s. Те́ртиця.
Т е р т и́ ч н и к, (-шн-), *m.* Säger, *m. Шй.*
Т е р т и́ ч н и к і в, -ова, -ове, *a.* des Терти́чник, *Шй.*
Т е р т и́ ч н и ч о к, -чка́, *m. dim.* s. Терти́чник, *Шй.*
Т е́ р т к а, *dim.* те́рточка, *f.* s. Те́рка.
Т е р т у́ ш к а, *f.* Reibmaschine für Zuckerrüben in d. Zuckerfabrik, *f.*
Т е р у́ с и т и, (-у́шу, -у́сиш), *v. a.* s. Тру́сити.
Т е р х, *m.* Gepäck, *n.* welches ein Pferd trägt, die Ladung, *В.*; 2) Packpferd, *n. Шй.* (*Гол.* I. 562).
Т е р х а́ т и, *v. a.* beladen, -коня́, *В.*
Т е р х а́ ч, *m.* Bagageaufseher, Proviantmeister, *m. Ф.*
Т е р х і́ в к а, *dim.* терхі́вочка, *f.* s. Терх, *Шй.* (*Гол.* II. 250).
Т е р ь х, *f.* Mass für Flüssigkeiten? *Шй.* (*Гол.* III. 224).
Т е́ р ц е т, *m.* Terzett, *n.*
Т е́ р ц е ч к а, *f.* s. Те́рлиця 1).
Т е́ р ц и я, *f. Зап.* I. 345. die 6-te grössere Darmseite auf d. Банду́ра.
Т е́ р ш и т ь, *f.* Schäbe, Achel, *f. Шй.*
Т е р ю с и т и, (-рю́шу, -рю́сиш), *v. a.* leicht bestreuen, überschütten, bedek-

ken, (снїгом, поло́вою &).

Теря́ти, (-я́ю, -я́еш), *v. a.* verlieren; veräussern; schleudern.

Тес, *m.* ein nicht gesägtes sondern behauenes u. glatt gemachtes Brett; 2) s. Тис, *Шй.*

Теса́к, *m.* Hacke, *f.*; 2) Hackmesser, *n.*; 3) Kurzgewehr, *n.* *Пар.*; 4) * Haudegen, Schläger, Raufer, *m.* *Шй.*

Теса́ка, *c.* s. d. v. 4) *Шй.*

Тесако́вий, *a.* des Теса́к, ihm eigenthüml. *Шй.*

Теса́н, *m* irgend etw. Behauenes, *Шй.*

Те́сане, (-ня), *n* das Hauen, Behauen. [Zimmern.

Тесани́на *dim.*-и́нка *f.* das Behauen,

Теса́ти, (те́шу, те́шеш), *v. a.* behauen, zimmern. [ter Теса́к, *Шй.*

Тесачи́на, (*d.* -и́нка), *f.* ein schlech-

Тесачи́ско, *n.* *aug.* s. Теса́к.

Тесачо́к, -чка́, *m.* *dim.* s. Теса́к.

Тесе́льский, *a.* vom Zimmermanne, Zimmermanns-, *Шй.*

Тесе́льчик, *m.* *dim.* s. Те́сля, *Шй.*

Тесївни́цї, *pl.* steile, glatte Felsen, *B.*

Теско́, *m.* Gleichbenannter, *m.* *B.*

Те́сла, *f.* s. d. f. *Ш.* II. 215.

Те́сле, (-я), *f.* eine breite Axt, von Zimmerleuten gebr. *B.*

Тесле́рь. *m.* Zimmermann, *m.* *B.* [*n.* *B.*

Тесле́рство, *n.* Zimmerhandwerk,

Те́слик, *m.* *dim.* s. Те́сля, *Шй.*

Те́слице, (-я), *f.* s. Те́сле, *B.*; 2) ein gebogenes, meisselartiges Instrument, mit welchem gewöhnlich Holzlöffeln verfertigt werden, *B.*

Те́слїв, *a.* des Тесля, ihm geh.

Теслова́ти, теслюва́ти, *v. a.* zimmern, behauen.

Те́сля, *m.* Zimmermann, *m.*

Тесля́р, (-рь), *m.* Zimmermann, *m.* *Ш.* II. 215.

Тесля́рка, *f.* s. Тесля́рство.

Тесля́рский, *a.* Zimmermanns-.

Тесля́рство, *n.* Zimmerhandwerk, *n.*

Теслярува́ти, (-ру́ю, -у́еш), *v. a.* das Zimmerhandwerk treiben, Zimmermann sein.

Теслярчу́к, *m.* Zimmergesell, *m.*

Те́сник, *m.* Zimmermann, *m.* *Ž.P.*

Тесови́й, *dim.* тесове́нький, *a.* aus Тес 1) gemacht, zum Тес 1) gehörig; 2) zum Тес 2) geh &; 3) -ка́мінь Quaderstein, *m.*

Тесть, *m.* Schwiegervater, *m.*

Теста́мент, *m.* Testament, *n.*; тестаменто́вий, *a.* zum Testam. geh., auf dem T. beruhend.

Те́стенько, тестенька, (*Ч.* IV. 324), те́стечко, *m.* *dim.* s. Тесть.

Тести́ско, *m.* *aug.* s. Тесть.

Те́стїв, -ёва, -ёве, *a.* des Schwiegervaters. [Тесть, *Ст.*

Тестї́вщина, *f.* Haus u. Gut des

Тестьови́й, *a.* s. Те́стїв.

Те́сцейка, *f.* *dim.* s. Те́ща, *Шй.* (*Гол.* II. 124).

Те́та, *f.* Tante, *f.*

Те́тва, *f.* s. Тетї́вка, *КУ.*

Тете́ра, *f.* Waldhuhn, *n.* (Tetrao), *B.*

Тетерва́к, *m.* Birkhahn, *m.* (Tetrao tetrix), *B.* [s. Тетерва́к.

Те́терев, *m.* Nbfl. des Днїпро́; 2)

Те́теревский, *a.* zum Те́терев 1) geh. *Шй.*

Тетере́ць, -рця́, *m.* s. Тетерва́к, *B.*

Тете́речка, *f.* *dim.* s. Тете́ра.

Тете́рици, *f.* das Weibchen des Тетере́ць, *B.*

Тете́рка, тетíрка, *f.* *dim.* s. Тете́ра; 2) Name e. Baches im Kiever Gouvernem. *Шй.*

Тете́ронька, очка, *f.* *dim.* s. Тете́ра.

Тетеру́к, (-рю́к), *m.* s. Тетерва́к, *B.*

Тете́рчин, *a.* der Тете́рка, aus T.

Тете́ря, *f.* s. Тете́ра; 2) Тетеря́, *n.* das Junge einer Тете́ра.

Тети́ва, *f.* s. Тити́ва.

Тетї́вка. *f.* *dim.* s. Тити́ва. Sehne, *f.*

Те́тка. *f.* *dim.* s. Те́та; 2) s. Тетю́ха, *B.*

Тетьо́рка, *dim.* тетьо́рочка, *f.* s. Тете́рка, *Шй.* [ensperson, *Шй.*

Тетьо́ха, *f.* e. wohlbeleibte Frau-

Тетра́дь, *dim.* тетра́дка, *f.* Heft, Schreibheft, *n.* *Шй.*

Тетра́донька, -очка, *f.* *dim.* s. d. v. *Шй.* [ber, *n.*

Тетю́ха, *f.* *Зап. Веч.* I. 112; *B.* Fie-

I. Те́тя, *f.* Thekla, *Шй.*

II. Те́тя, *f.* s. Тьо́тя, *Шй.* (*Гол.* I. 232).

III. Тетя́! *abgekürzt. Vocativ.* = Тетя́но! *Шй.*

Тетя́на, *f.* Tatianna.

Тетя́нин, *a.* der Тетя́на, ihr geh.

Тетя́нка, Тетя́нонька, -очка, *f.* *dim.* s. Тетя́на.

Течь, *f.* Flüssigkeit, *f.* *B.*

Те́ча, *f.* Lauf, Verlauf, *m.* Rinnen, Auslaufen, *n.* *Шй.*

Те́чва, *f.* Strömung, *f.* *Фр.* [nen, *n.*

Тече́не, *n.* Lauf, Verlauf, *m.* *Зг.*; Rin-

Течея́, *f.* Bach, *m.* *Шй.*

Течи́, (течу́, тече́ш), *v. n.* fliessen, rinnen; * verlaufen, vergehen, verfliessen, verstreichen, (v. der Zeit); — ся fortgehen, sich fortschleppen.

Течия́, течія́, *f.* fliessendes Wasser, Strom, *m.* *С.* I. 90; Flussarm, *m.* *Не. Пр.* XII. 686; * Fluss, Lauf, *m.* (der Rede), *Фр.*

Те́ща, *f.* Schwiegermutter, *f.*

Те́щенька, -ечка, *f. dim.* s. d. v.

Те́щенько, (-онько), *m.* s. Те́стенько *Гол.* II. 686.

Те́щин, *a.* der Те́ща geh.

Тещи́ско, *f. aug.* s. Те́ща, *Шй.*

Тещу́хна, *f.* *Ч.* III. 191. *aug.* s. Те́ща.

Те́ю, *pron. Instrum. f.* = то́ю, *Шй.*

Ти, *pron.* du; 2) ти = тобі.

Ти́бель, -бля, *m.* Bandpflock, *m.* grosser Pflock.

Тивін, *m.* Ausrufer, *m.* *Пар.* [*m.*

Тиво́н, (-ву́н), *m.* *Мх.* Aufseher, Frohn,

Ти́гель, -гля, *m.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.*

Тиги́тка, *f.* ти́год, *m.* s. d. v. *B.*

Тигоде́нь, -дня́, *pl.* -дні́, *Ос.* (62) I. 41. s. Ти́ждень.

Тигр, ти́ґрис, *m.* Tiger, *m.* (Felis tigris).

Ти́грин, ти́ґрів, -ова, -ове, *a.* des Tigers.

Ти́грица, *f.* Weibchen des Tigers.

Тигрове́ць, -івця́, *m.* Kaisermantel, *m.* (Argynnis Paphia), *B.*

Тидема́нка, *f.* Tiedemanns Zapfenqualle, *f.* (Eucharis Tiedemanni), *B.*

Ти-ди-ди́! Mitsingen, zum Ausdruck der Lust, *davon. verb.* тиди-ди́кати, das „ти-ди-ди́" mitsingen; 2) sich freuen, *Шй.*

Тидри-тидри-та́на, Mitsingen, *n.* *Шй.*

Ти́ждень, -ж(д)ня, *m.* Woche, *f.*; — білий, стра́стний, вели́кий, Charwoche, *f.* [*f.* Wochenblatt, *n.*

Тижде́вник, *m.* Wochenschrift,

Ти́же, *adv.* s. Тако́ж.

Ти́жик, *m.* s. Ти́гель, *B.*

Тижне́вий, *a.* Wochen-, für die Woche, wöchentlich, eine Woche dauernd, e. W. alt; тижне́ве, *sbst. n.* Wochengeld, *n.*

Тижне́во, *adv.* wöchentlich.

Ти́жник, *m.* s. Ти́ждень, *Шй.*

Тижні́вка, *f.* Wochenfrist, eine Wochenarbeit, *f.*; 2) ein Weib, welches bestimmt ist eine Woche lang zu arbeiten, *Шй.*

Тижньо́ванє, *n.* das Verbleiben eine Woche lang an irgend einem Ort, *Шй.*

Тижньова́ти, (-жню́вати), *v. a.* eine Woche lang irgend wo verbleiben, *Шй.*

Тижньо́вий, *a.* s. Тижне́вий; 2) von einem, der abkommandiert ist zur Arbeit auf eine Woche lang, *Шй.*

Тижня́ка, *f.* s. Ти́ждень.

Ти́жнями, *eig. instrument. plur.* s. Ти́ждень = wochenlang.

Тиза́на, *f.* Tisanne, *f.*

Тизке́ні, *pl.* Zügel, *pl.* *Зак.*

Тий, та́я, то́е, *pron.* = той, *Шй.*

Тик! *int.* zum Ausdr. von einmaligem Stecken od. Einstecken.

Ти́ка, *f.* Stange, Stake, *f.* *B.*

I. Ти́кало, *n.* *Пр.* IX. 217. Art Frühlingsspiel, (Stäbchen-); 2) *Ч.* III. 88. e. Holzstäbchen beim Spiele gl. Namens. [*Шй.*

II. Ти́кало, *m.* von einem der dutzt,

I. Ти́кати, (ти́чу, ти́чиш), *v. a.* stecken, einstecken; 2) reichen, geben, *Шй.*; — ся кого́, чого́ sich beziehen, betreffen, *Пар.*; — до кого́, до чого́ sich einmischen, *Др.* *davon. sbst.* ти́канє, *n.*

II. Ти́кати, (ти́каю, -аеш), *v. a.* dutzen, *Ог.* 111. *davon. sbst.* ти́канє. *n.*

Тика́ч, *m.* derjenige, welcher einsteckt, & *Шй.*

Ти́ква, *f.* Gemeiner Kürbis, (Cucurbita pepo); 2) Flaschen-Kürbis, Calabasse, *f.* (C. lagenaria); 3) e. Krug, e. Flasche aus Flaschen-Kürbis gemacht; 4) überhpt: kürbisähnliches Gefäss.

Ти́квиця, *f.* Kürbisflasche, *f.* *Пар.*

Ти́квонька, -очка, *f. dim.* s. Ти́ква, *Шй.* [*m.* *Пар.*

Ти́кіт, -оту, *m.* Stümmel, Stumpf,

I. Тикну́ти, *v. a.* s. Ти́кати I.

II. Ти́кнути, *v. a.* s. Ти́кати II.

Ти́ковка, *f. dim.* s. Ти́ква.

Тил, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterseite, *f.* *Шй.*

Тиль-ти́ль, *adv.* fast, beinahe, kaum.

Тилє́, *n.* *Ф.* s. Тило́ 1).

Тили-ли-чки, *int.* beim Nachahmen des Violinespieles.

Тили́нка, *dim.* -ли́ночка, *f.* eine offene aus Weiden od. Hollunderzweig verfertigte Pfeife ohne Seitenlöcher, *B.*

Тилї̈пати ся, wackeln, wedeln, herabhängen, *He.* 10.

Ти́льний. *a.* s. За́дний, *Шй.*

Тило́, *n.* Rücken, *m.* eines scharfen Werkzeuges (Messers &), *B.*; 2) übrhpt Rücken, *m.* *Шй.*

Ти́лок, *dim.* ти́лочок, *m.* s. Тил; 2) Hinterleder (am Schuhe), *n.* *Шй.*

Тилягй, *pl.* *Кч.* 332. Plättchen aus Stahl od. Silber aufgenäht auf Kleidern od. Gürtel.

Тим, тимо́нь, *conj.* s. Тому́, dadurch, deswegen, deshalb; ти́м бо й ба́! so ist es recht, ohne weiters, *Ш.* I. 373; тим, що *Кч.* 127. eben nun kann nichts dagegen, mit Nichten gar, gerade nun geht es nicht. [Bengel, *m.*

Тима́ха, *m.* *Ко.* 35. Galgenstrick,

Тимі́ш, *m.* s. Тимко́.

Тимкі́в, ова, -ове, *a.* des Тимко́.

Тимко́, *m.* Timotheus.

Тимкува́ти. *v. a.* tünchen. [motheus.

Тимо́сь, Тимоте́й, Тимо́ха, *m.* Ti-

Ти́мошів, -ева, -еве, *a.* dem Timotheus (Тимі́ш) geh. *Шй.*

Ти́мпа, *f.* Name e. Berges in Galizien, *Шй.* (*Гол.* I. 568). [II. 272.

Тимпа́н, *m.* Trommel, Pauke, *f.* *Ш.*

Тимпанни́к, *m.* Cymbel- od. Trommelschläger, *m.* *Кч.* 335; -ниця, *f.* Paukenschlägerin, *f.*

Тимуль! *int.* des Wegtreibens einer Kuh, *Шй.* (*Ч.* V. 1089).

Ти́муш, *adv.* s. Мов, *Ог.* 210.

Ти́мфа, *f.* s. Фінфа; 2) † alterthümliche kleine Münze, *Зак.* *Шй.*

Тимчасо́вий, *a.* vorübergehend; interimistisch, zeitlich, vergänglich; gleichzeitig, *Шй.* [dessen, vorderhand.

Тимчасо́м, *adv.* unterdessen, in-

Тимче́нків, -ова, -ове, *a.* dem Тимче́нко geh.

Тимче́нко, *m.* Sohn des Тимко́.

Тимче́нчиха, *f.* Gattin des Тимче́нко, *Шй.* [чиха geh. *Шй.*

Тимче́нчишин, *a.* der Тимче́н-

Тимчи́ха, *f.* Gattin des Тимко́.

Тимчи́шин, *a.* der Тимчи́ха geh.

Тин, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*; 2) Erdaufwurf, *m.* Befestigung, *f.* *Шй.*

Ти́на, *f.* versch. Species der Conferven (Confervae), *Шй.*

Ти́ндель, -для, *m.* s. Підто́ки.

Ти́нди-ри́нди, *int.* vom Saus u. Braus, leeren Geschwätz etc.

Тинді́тний, *a.* *Cm.* zart, fein.

Ти́нє, *n.* *coll.* = плоти́, Zäune, *pl.* *Ш.*; 2) s. Пру́тє. [trifft sich, es kommt.

Тине́ть ся, *v. imprs.* *M.* II. 82. es

Ти-ни-ни! *int.* vom Tanz, *Ш.* I. 88.

Тини́ти, (-ню́, -ни́ш), *v. a.* umzäunen, *Шй.* [Gypsmörtel, *m.* Tünche, *f.*

Тинк, (тиньк, *Шй.*), *m.* Mörtel,

Ти́нка, *Ч.* IV. 468. в ти́нкою туптанкою? [*n.* *Шй.*

Тинко́ванє, (тиньк-), *n.* Tünchen,

Тинкува́ти, (-ку́ю, -у́еш), *v. a.* tünchen.

Ти́ньня, *n.* *coll.* s. Тин, *Шй.*

Тино́к, -нку́, *m.* *dim.* kleiner Zaun.

Ти́ночок, (тине́чок, *Ч.* V. 99), *m.* *dim.* s. d. v.

Ти́нфа, *f.* s. Фінфа, *Шй.*

Тинянки́, *pl.* Bretter, mittels welcher die Zaunfächer der Hürden verlegt werden, *B.*

Ти́няти ся, umherirren, umherstreifen, umherschlendern, *K.* [schrift, *f.* *Шй.*

Тип, *m.* Typus, *m.*; Druck, *m.*; Druck-

Ти́пати, *v. n.* langsam hintrotteln.

Ти́пик, *m.* s. Уста́в церко́вний.

Тир, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.* (Eruca euphorbiae), *B*; 2) Deilephila, *B.*

Ти́ран, *m.* Tyrann, *m.*

Тира́нити, (-ра́ню, -ра́ниш), *v. a.* tyrannisieren, *K.*

Тира́ньский, *a.* tyrannisch.

Тира́ньство, *n.* Tyrannei, *f.*

Ти́рба, *f.* s. Чир; 2) s. Кров, Blut, *n.* *Ф.*

Тири́канє, (-ня), *n.* schlechtes Spielen auf der Violine; * Spielen auf einer Walze, *Шй.*

Тири́кати, *v. a.* schlecht spielen auf der Violine; * vom Spielen mit einer Walze auf dem Handmangel, *Шй.*

Тири́початки, *Ч.* III. 306?

Ти-ри-ри-ри! *int.* vom Spielen

auf der Violine, *Шй.* [рикане, & *Шй.*

Тиририкане, тиририкати, s. Ти-

Тирити, *v. a.* hineinschieben, -stekken, *Не.*

Тирифери, *pl.* Gemenge, verschiedene Dinge mit einander vermengt; * verschiedenes Hausgeräth; Verziehrungen, *pl. Шй.*

Тирка, *f.* Flecken, *m. B.*

Тиркатий, *a.* півень *Кух.* gefleckt, scheckig. [*Шй.* (*Гол.* III. 458).

Тиркотати, *v. a.* s. Теркотати,

Тиркута, тиркушка, *f.* Glareola melanoptera, *B.* [Geiger, *m.*

Тирлигач, *m.* elender, schlechter

Тирликати, (-лигати), *v. a.* fiedeln, (*Фр.*).

Тирлич, *m.* s. Терлич; -дикий, Abend-Lichtnelke, *f.* (Lychnis vespertina), *B.*; 2) Bitterer Enzian, (Gentiana Amarella).

Тирло, *n.* s. Терло, *Шй.*

Тирлувати, *v. n.* u. — ся auf dem Тирло (терло) ausruhen, übernachten.

Тирмосити, (-мошу, -мосиш), *v. a.* s. Термосити, *Шй.* (*Гол.* II. 703).

Тирса, *f.* Feilicht, *n.* Feilstaub, *m.* Feilspäne, *pl.*; 2) Stipa capillata; 3) Stipa pennata; *Шй.*

Тирсина, *f.* Art Pflnze, *B.*

Тиртир, *m.* Art Raupe, die Weintrauben vernichtet, *Шй.*

Тирх, *m.* s. Терх.

Тирхавіти, *v. n.* verkommen, abzehren, mager werden, s. Стирхавіти.

I. Тирхати, *v. a.* aufladen, s. Терхати.

II. Тирхати, *v. a.* zermudeln, auseinanderwerfen, *B.*

Тирхатий, *a.* mit zerstreuten Aesten; 2) auseinandergeworfen; 3) faul, träge, *Шй.*

Тирчати, (-чу, -чиш), *v. n.* hervorragen, hervorstehen; 2) sichtbar werden, *Шй.* [baum, (Taxus baccata).

Тис, *m.* Gemeiner Tax- od. Eiben-

Тиса, *f.* linker Nbfls der Donau [a) Т. Біла, u. б) Т. Чорна] Theiss, *f.*

Тисавий, *a.* eibenbaumfarbig, weissgelb, *B.*

Тисак, *m.* s. Тесак. *Шй.* [гохвоста

Тисанка, *f.* s. Одноденниця дов-

Тисий, *a.* *АД.* I. 305. s. Тисовий.

Тисина, *f.* s. Тис; 2) Lycopodium complanatum), *B.*

Тисинина, *f.* Taxusholz, *n.*

Тиск, *m.* Drücken; Ersticken, *n.*; 2) Druck, *m.* Presse, *f*; 3) Gedränge, *n. Шй.*

Тискавка, *f.* Nussknacker, *m. B.*

Тискане, (-ня), *n.* Drücken, Pressen, *n. Шй.* [drucker, Typograph, *m.*

Тискарь, (-ар), *m.* Drucker, Buch-

Тискарство, *n.* Buchdruckerei, *f.*

Тискарня. *f.* Druckerei, *f.*; 2) Weinkelter, *m.* Weinpresse, *f.* [drängen.

Тискати ся, (тиськ-), § sich zu-

Тискописець, -сця, *m.* Buchdrukker, *m.* (Bostrychus Typographus), *B.*

Тисьмениця, *f.* Nbfls der Бистриця, *Гол.*; 2) Stadt in Galizien.

Тиснина, *f.* *Ласт.* 361. drückende, beklemmende Enge.

Тиснути, (тисну, тиснеш), *v. a.* drücken, pressen; stossen; * bedrücken; — собою sich werfen, sich stürzen, *У.*; — ся sich drängen, wimmeln.

Тиснява, *f.* s. Стиск, (*Бор.*).

Тисоваті, *pl.* Eibenartige, *pl.* (Taxineae).

Тисовий, *a.* eiben, Eiben-.

Тисти, *v. a.* s. Тиснути; — ся, тиснути ся; 2) tragen, *Шй.*

Тисяцкий, *m.* der Vorgesetzte von Соцкі, *Шй.*

Тисяч, *m.* Tausend, *n.*

Тисяча, *f.* Tausend, *n.* *Шй.*

Тисяче. *n.* — Петрове *Б.* Chiliasmus (nach d. Offenbarung des h. Petri).

Тисячеголовий, *a.* mit tausend Köpfen, *Шй.*

Тисячина, *f.* Tausendtheil, *m*

Тисячинний, *a.* tausendtheilig.

Тисячлітний, *a.* tausendjährig, von tausend Jahren.

Тисячний, *a.* tausendfach, der (die, das) tausendste, Tausend-, *C.* I. 99.

Тисячник, *m.* ein reicher Mann der nach Tausenden zählt, ein Reicher, *m. Шй.*

Тисячників. -ова. -ове, *a.* dem Тисячник geh. [nach Tausenden zählt.

Тисячниця, *f.* reiche Frau, die

Тисячоголов, *m.* Vaccaria vulgaris Host, *Шй.*

Тисячоліття, *n.* Jahrtausend, *n.*

Тисячостежковий, *a.* mit tausend Pfäden, *K.*

Тисячьчáстний, *a.* s. Тисячин-

Тúсяшня, *f.* *Зг.* Tausend, *n.* [ний.

Тит, Титкó, *m.* Titus.

Тúтар, (-рь), *m.* Messner, *m.*

Татарéнків, -ова, ове, *a.* des Титарéнко, *Шй.*

Титáренька, *f.dim.*s.Титáрня *Шй.*

Титарéнко, *m.* der Sohn des Тúтар, *Шй.* [тарéнко, *Шй.*

Титарéнчиха, *f.* Gattin des Ти-

Титарéнчишин, *a.* der Титарéнчиха geh. *Шй.*

Тúтариха, *f.* Gattin des Тúтар.

Тúтаришин, *a.* der Тúтариха geh. *Шй.* [ihm geh.

Тúтарів, -ова, -ове, *a.* des Тúтар,

Титарíвна, *dim.* титарíвнонька, -очка, *f.*Tochter des Тúтар. [geh. *Шй.*

Титарíвнин, *a.* der Титарíвна

Титáрня, *f.* Gehöft u. Wohnung des Тúтар; 2) der Ort in d. Kirche wo der Тúтар die Kerzen verkauft; 3) Schatzkammer der Kirche, *f.*; 4) Name eines von den куренї in der Сїч, *Шй.*

Титáрство, *n.* das Amt des Тúтар, *Шй.*

Титарувáти, (-рýю, -рýеш), *v. a.* Тúтар sein; 2) eine Kirche bauen; 3) die Ordnung in der Kirche halten, *Шй.*

Тúти, (тúю, тúеш), *v.n.* fett werden, *B.*

Тúтиха, *f.* Gattin des Тит, *Шй.*

Тúтишин, *a.* der Тúтиха geh. *Шй.*

Тúтла, *f.* Abbreviatur, *f.*

Тúтло, *n.* Titel, *m.* *ОБ.*

Тúтул, *m.* Titel, *m.*; Würde, *f.*

Титýльний, *a.* -вї бýкви Anfangsbuchstaben, *pl.* *Шй.* [tulatur, *f.*

Титулóвання, *n.* Titulieren, *n.* Ti-

Титуловáти, *v.a.* titulieren, betiteln.

Титулярний, *a.* titulär.

Титулятýра, *f.* Titulatur, *f.*

Тúфтик, *m.* Art Wollstoff, *m.* *Шй.*

Тифтикóвий, (*dim.* тифтиковéнький), *a.* aus Тúфтик *Шй.*

Тиф, тúфус, *m.* Typhus, *m.*

Тихéнький, *a. dim.* s. Тúхий, sehr still, ganz still, sehr, ganz ruhig.

Тихéнько, *adv. dim.* s. Тúхо.

Тихéсенький, *a. dim.* тихéсенько, *adv. dim.* s. Тúхий, Тúхо.

Тúхий, *a.* ruhig, still; sanft; leise; тúхим дýмом спочúти, *M.* II. 9. sanft u. ruhig einschlafen; * eingezogen.

Тихíсінький, (-сїчкий), *a.* sehr ruhig, still etc.

Тихíсїнько, (-сїчко), *adv.* s. d. v.

Тúхість, -ости, *f.* Ruhe, Stille, *f.*; * Sanftmuth, Milde, *f.* [(*Гол.* I. 235).

Тихíцький, *a.* sehr ruhig &, *Шй.*

Тихíш, (-іше), *adv.comp.*s.Тúхо, *Шй.*

Тихíшати, *v. n.* ruhiger, stiller werden, *Не.* [*comp.* s. Тúхий, *Шй.*

Тихíший, (*dim.* тихíшенький), *a.*

Тúхно, *m.* s. Тихóн. [den, *Шй.*

Тúхнути, *v. n.* stiller, ruhiger wer-

Тúхо, *n.* alles Ruhige, Ruhe, *f.* *Шй.* (*Н.* 61). [langsam.

Тúхо, *adv.* ruhig, still, leise, sachte,

Тихобережний, *a.* ruhig an den Gestaden fliessend, *КУ.*

Тихóйко, *adv.dim* s.Тихóнько, *Шй.*

Тихолюбець, -бця, *m.* friedliebender, friedfertiger Mensch, *Ш.* II. 240.

Тихомúре, *n.* stiller Friede, *МШ.*

Тихомúрити, (-рю, -риш), *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, *B.*

Тихомúрний, *a.* ruhig, friedfertig, *МШ.*; *B.*; *adv.* тихомúрно, — —.

Тихомúром, *adv.* *Cm.* ganz ruhig.

Тихомóлком, *adv.* in aller Stille, *КУ.*

Тихóн, *m.* Tycho. [хонéнко, *Шй.*

Тихоненків, -ова, ове, *a.* des Ти-

Тихонéнко, *m.* Sohn des Тихóн.

Тихонéнчиха, *f.* Gattin des Тихонéнко, *Шй.* [чиха geh. *Шй.*

Тихонéнчишин, *a.* der Тихонéн-

Тúхоно, bloss in d. Räthsel: = Bratpfanne, *f.* *Шй.*

Тихóниха, *f.* Gattin des Тихóн, *Шй.*

Тúхóнишин, *a.* der Тихóниха geh.

Тихóнько, (-хéнько), *adv.* ganz still & s. Тúхо. [ten, *K.*

Тихострýнний, *a.* mit stillen Sai-

Тихосýмний, *a.* mit stiller Wehmuth, wehmüthig.

Тихýтко, *adv.* *Шй.* s. Тихóнько.

Тихцéм, *adv.* im Stillen.

Тихш, *adv.comp.* zu Тúхо, *M.* I. 100.

Тихшáти *v.n.* stiller werden, *M.* II 51.

Тúхше, *adv. comp.* s. Тúхо.

Тúхший, *dim.* тихшéнький, *a.comp.* s. Тúхий.

Тиць, *int.* vom Zureichen (Aufdringen); 2) vom plötzlichen, unverhofften Erscheinen; 3) vom plötzl. unverhofften Zusammenkommen, *Шй.*

Тицйненький, *a. dim.* *Гол.* III. 465. s. Тіцький. [gen, *B.*

Тйцкати, тйцнути, *v. n.* ausschla-

Тйцьнути, тйцяти, *v. a.* etw. unwillig geben, reichen; 2) sich einmischen; *Шй.*

Тичбá, *f. М.*III.29. dichter Haufen (?).

Тйче, *n. coll.* Stangen, *pl. B.*

Тйчечка, *f. dim.* s. Тйчка.

Тичйна, *f.* s. Тйка, *Ш.* I. 241.

Тичйне, *n. coll.* s. Тйче.

Тичйнка, тичйнонька, тичйночка, *f. dim.* Тйчка, *Шй.* [stocken.

I. Тичйти, (тйчу, тйчиш), *v. a.*

II. Тйчити, *v.n.* u. ся, s.Дотйчити.

Тйчка, *f.* Stange, Stütze, *f.*; * тйчкою ходйти за ким = невідступно, невідлу́чно ход. за к. *IБ.* [dend.

Тичнйй, *a.* an der Stange sich win-

Тичня́, *f.* Paarungszeit, *f. B.*

Тичóк, -чкá, *m.* Stoss (unter die Rippen), *m.* тичкá наду́ти *C.* im Zweikampf die Kräfte messen.

Тиш, *f.* Stille, *f. Мак.*

Тйша, *f.* Stille, Ruhe, *f.*

Тишинá, *f.* Stille, Ruhe, *f.*

Тишйти, (-шу, -шиш), *v. a.* beruhigen, die Ruhe herstellen.

Тйшка, *m. dim.* s. Тихóн.

Тишкíв, -óва, -óве, *a.* dem Тишкó geh. *Шй.*

Тишкó, *m.* s. Тихóн.

Тйшком, *adv.* s. Нйшком.

Тишкувáти ся, *K.* unter einander flüstern.

Тйшний, *a.* leise, *Пар.*

Тищéнків, -ова, -ове, *a.* dem Тищéнко geh. *Шй.* [Тихóн. *Шй.*

Тищéнко, *m.* Sohn des Тишкó,

Тйщин, *a.* dem Тишкó geh. *Шй.*

Тйщиха, *f.* Gattin des Тишкó, *Шй.*

Тйщишин, *a.* der Тйщиха geh. *Шй.*

Ті, *pron.* = тобí; 2) = тії; 3) = тій, *Шй.*

Ті, *conj.* ob, oder, *Шй.*

Тібйти, (тíблю, тíбиш), *v. a.* wenig geben, zum Spott geben, *Шй.*

Тівко, *adv.*=тíлько, *Шй.* (*Гол.* II.35.).

Тївний, *a.* s. Тíльний.

Тївун, *m.* † Kreisrichter, *m.*; Oberhaupt, *n. Шй.* [drang, *m*

Тїжба, *f. D. c.* 258. Gedränge, *n.* An-

Тій, *pron.* = Той, *Ч.* V. 718.

I. Тік, *gen.* тóку, *m.* Dresch-Tenne, *f.*

II. Тік, тóку, *m.* Strom, *m.* Strömung, *f. Ил.*; 2) Lauf, Verlauf, *m. T.*

Тїкальниця, *f.* von e. Hündin in d. Streichzeit.

Тїкáне, *n.* Flucht, *f.*; 2)Streichzeit, *f.*

Тїкáти, *v.n.*s. Утїкáти, davonlaufen.

Тїкати ся, herumstreichen, *Зг.*; 2) sich begatten wollen, streichen.

Тїкáч, *m.* Ausreisser, *m. Шй.*

Тіки, *adv. D. c.* 11. s. Тíльки.

Тїки-притїки, *adv. Кв.* I. 84. vom Strome der Zeit.

Тїки-пратїки, *Ос.* (61) XII. 60. e. Art Unkraut, s. Чóртове зїле.

Тіко, *adv.* s. Тíлько, *Шй.* (*Н.* 3).

Тíленьки, тíленько, *adv. dim.* s. Тíлько, *Шй.*

Тíленький, *a.* so klein, nichtig.

Тїлéсний, *a.* körperlich, Körper-, Fleisch-.

Тїлéсник, *m.* der Miteinverleibte, *K.*

Тїлечко, *n. dim.* s. Тїло.

Тїлечки, тíлечко, *adv. dim.* s. Тíлько, *Шй.*

Тíлечкий, *a.* so klein, *Шй.*

Тїлйстий, *a.* zum Körper geh.; fleischfarbig. [spiel, *Шй.*

Тілї-тілї! *int.* für das Geigen-

Тілїкати, *v.n* s. Терлйкати; *davon. sbst.* тілїкане, *n. Шй.* [Winden, *Шй.*

Тілїп-тілїп! *int.* für Schütteln,

Тілїпáн, *dim.* тілїпáник, тілїпáнчик, -панчичок, *m.* тілїпанóвий, *a.* s. Тулїпáн etc. *Шй.*

Тілїпати, *v. n.* schütteln, bewegen, durchrütteln; — ся sich-, *davon. sbst.* тілїпане, *n.* Schütteln, Rütteln, *n. Шй.*

Тїлько, *n. dim.* s. Тїло, *Шй.*

Тíлький, *a.* so gross, so oft, *Ф.*

Тíлько, тíльки, (тíлко, тíлки), *adv.* so viel, nur so viel; тíльки що eben, kaum als; nur.

Тїльний, *a.* trächtig.

Тїло, *n.* Leib, Körper, *m.* Fleisch, *n.*; спáсти з тїла am Leibe abfallen, mager werden; набрáти тїла, am Leibe zunehmen, wohlbeleibt werden; 2) Leiche, *f.* Leichnam, *m.*; 3) — Бóже, Breitblättriges Wollgras, (Eriophorum latifolium); 4) — вóвче, Sumpf Blutauge, *n.* (Comarum palustre), *Шй.*

Тїловйтий, *a.* wohlbeleibt, *Пар.*

Тїлопа́лене, *n.* *Вах.* Leichenverbrennung, *f.* [chenverbrennung geh.
Тїлопа́льний, *a.* *Вах.* zur Lei-
Тїльце́, *gen.* -ця́, *n.* *dim.* s. Тїло.
Тїльча́стий, *a.* massiv, *Шй.*
Тїма́ха, *m.* *Кч.* 274. der viel erfahren hat, Kenner, *m.*; 2) s. Бурла́ка, Нетя́га, *К.*
Ті́мениця, (ті́менниця), *pl.* ті́мениції, (*dim.* ті́меничка), *f.* s. Ті́мя; 2) Unreinigkeit am Ті́мя der Neugebornen, *Шй.*; Unreinigkeit am Leibe, *f.* Scherf, Grind, *m.* *Ко.* 126; 3) ті́менниції, *pl.* Scheitelbein, *n.*
Ті́ме́нний, *a.* Scheitel-, Stirn-, -а кість Scheitelbein, *n.* *R.*; 2) *Н.* 123. = mit grossem Ті́мя, dumm.
Ті́мя, (ті́мня), *f.* Scheitel, Wirbel, Vorderkopf, *m.*; 2) die bei Kindern ausgeschwitzten Schuppen am Vorderkopfe; він не в ті́мя би́тий er ist nicht auf den Kopf gefallen.
Ті́мячко, *n.* *dim.* s. Ті́мя.
Тїнь, *gen.* тїни, *f.* Schatten, *m.*; тїнь-молоко́ = си́рватка, *Шй.*
Тїни́стий, *a.* schattenreich, schattig.
Тїни́ти, *v. a.* schattieren *Шй.*; — ся, sich schattig brechen, *Зар.* [*n.* *В.*
Тїнни́к, *m.* Laube, *f.*; Lusthäuschen,
Тїно́к, -нку́, *m.* schattiger Ort, schattiges Plätzchen, *М.* I. 17. [deckt, *К.*
Тїня́вий, *a.* schattig, geschattet, ge-
Тїпане, *n.* тїпани́на, *f.* das Brechen des Hanfes od. Flachses, *Шй.*
Тїпанка, *f.* e. kluge, saubere Frau *Ч.* V. 1137. [— ся zittern, *Шй.*
Тїпа́ти, *v. a.* Hanf od. Flachs brechen;
Тїпе́ц, -пця́, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Шй.*
Тїпча́к. *m.* s. d. v. *Шй.*
Ті́сар, *m.* = Ці́сар, *Шй.* (*Гол.* II. 460; III. 41.).
Тїси́на, *f.* *Гол.* II. 60. (*Шй.*) s. Тис.
Ті́ска, *f.* = Кі́ска, *dim.* s. Коса́, Flechte, *f.* *Kol.* I. 7.
Тїсне́нький, *a.* *dim.* gar eng, s. Тїсни́й; *adv.* тїсне́нько-.
Тїсне́сенький, *a.* *dim.* s. d. v.; *adv.* тїсне́сенько, *Шй.*
Тїсни́й, *a.* eng, knapp; в тїсний кут загна́ти in die Enge, in d. Sackgasse treiben. *Гол.* I. 144.; 2) dürftig, elend *V.*; — рік, тісні́ роки́ упа́ли, Missjahre sind eingetreten, schlechte Zeiten sind gekommen, *В.*; тїсна́ ба́ба, *Р.* I. 199. *Ко.* 97. e. Art Spiel.
Тїснина́, *f.* Engpass, *m.* *Фр.*
Тїсни́ти, (-сню́, -сни́ш), *v. a.* eng machen; * bedrängen, bedrücken, *К.*; — ся sich drängen, *Шй.* [Ті́сно, *Шй.*
Тїсні́йш, -і́йше, (-іш), *adv.* *comp.* s.
Тїсні́йший, (-іший), *a.* *comp.* s. Тїсни́й.
Тїсні́сїнький, (-їчкий), *a.* *superl.* gar eng, sehr eng; *adv.* тїсні́сїнько. (-їчко) — — *Шй.* [d. v. *Шй.*
Тїсні́ський, *a.* тїсні́сько, *adv.* s.
Тїсні́ша́ти, тїсні́щати, *v. n.* enger werden. [elend, schwierig.
Ті́сно, *adv.* eng, knapp; 2) dürftig,
Тїснова́тий, (*dim.* тїснова́тенький), *a.* nicht ganz eng; nicht ganz geräumig; *adv.* -ва́то, (*dim.* -ва́тенько, *Шй.*
Тїсносе́рдний, *a.* engherzig, *Тор.*
Тїсно́та́, *f.* Enge, Bedrückung, Noth, *f.* Bedrängnis, Drangsal, *n.* *Ш.* II. 268; Menge, *f.* Haufen, *m.* *Шй.*
Тїсня́ва, *f.* s. Тїсно́та́; тїсна́ — Klemme, *f.* *К.*
Ті́стейко, ті́стенько, (-сто́нько), ті́стечко, (-сточко), ті́стко, *n.* *dim.* s. Ті́сто, *Шй.*
Тїсти́ско, *n.* *aug.* s. d. f.
Ті́сто, *n.* Teig, *m.*; 2) alles aus Teig Bereitete, gebacken als Backwerk od. gekocht; 3) Sauerteig, *m.*
Тїстова́тий, *a.* teigicht, *Пар.*
Тїстови́й, *a.* teigig, *Пар.*
Ті́та, *f.* s. Те́та (*Фр.*).
Ті́течко, *adv.* s. Ті́цько.
Ті́тка, *f.* Tante, *f.*; 2) in der Anrede als Bezeichnung einer jeden Frau, *Шй.*
Ті́тко, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops), *В.*
Ті́тонька, *f.* *dim.* s. Ті́тка.
Ті́тоньчин, *a.* der Ті́тонька geh. *Шй.*
Ті́точка, *f.* *dim.* s. Ті́тка.
Ті́точчин, *a.* der Ті́точка geh. *Шй.*
Тїту́нин, *a.* der Тїту́ня geh. *Шй.*
Тїту́ньця, *f.* *dim.* s. d. f.
Тїту́ня, *f.* *dim.* s. Ті́тка, *Шй.*
Тїту́сенька, тїту́сечка, *f.* *dim.* s. Тїту́ся; *dav.* *adj.* тїту́сенчин, тїту́сеччин, *Шй.*
Тїту́син, *a.* der Тїту́ся geh. *Шй.*

Тїту́ся, *f. dim.* s. Ті́тка.
Ті́тчин, *a.* der Ті́тка geh.
Тіценький, тіцечкий, тіцький, *a.* ein solcher, so klein, so nichtig.
Тіценьки, (-ко), тіцечки, (-ко), тіцьки, (-ко), *adv.* so wenig, so unbedeutend, *Шй.* [fluss, *m. Пар.*
Тїч, *f.* s. Теч; — з очей Augen-
I. Ті́чка, (*dim.* ті́чечка), *f.* Rudel, *n.* in der Brunstzeit, *He. III.* I. 406. *H.*12.
II. Ті́чка, *f.pl.*тічки, Rädergestell, *n.*
Ті́чкати ся, s. Ті́кати ся.
Тїчня́, *f.* s. Ті́чка I.
Тічок, -чка, *m.* der Ort wo im Sommer abends die Jugend zusammenkommt, s. 'Улиця, Майда́н 1).
Ті́шильниця, *f.* s. Пісту́нка.
Ті́шити, *v. a.* erfreuen, ergötzen; дити́ну *M.* I. 14. unterhalten, warten; — ся sich freuen, s. ergötzen.
Ті́щити, *v. a Фр.* wegschnappen, davontragen; — ся *Иг.* 79. sich heranwälzen, -drängen. [fache Krone.
Тія́ра, *f.* Tiara, *f.* päpstliche drei-
Тка́ля, *f.* Weberin, *f.* (welche selbst webt, wirkt), *P.* II. 100.
Ткань, *f. Ру.* Inhalt, *m.* s. Осно́ва.
Ткане́, (-ня́), *n.* Weben, *n.* das Gewobene; 2) Einschlag, *m.* (bei d. Webern), *Шй*; 3) Knäuel, *m.* (*Фр.*).
Ткани́на, *dim.* ткани́нка, *f.* Gewebe, *n*; 2) Spinnengewebe, *n.*
Ткани́нонька, -ночка, *f. dim.* s. Ткани́нка, *Шй.*
Ткани́ця, *f. Под.* Netz, *n.*
Тка́нка, (*dim.* тка́нонька, тка́ночка), *f.* Gewebe, *n.*; 2) Kleidung daraus; 3) weibl. Kopfschmuck, aus Korallen od. Perlen bestehend, *Шй.* (*Гол.* II. 50).
Тка́ти, *v. a.* weben.
Тка́ха, *f. Ч.* IV. 179. Weberin, *f.*
Тка́цкий, (тка́цький), *a.* des Webers, Webe-.
Тка́цтво, *n.* Weberhandwerk, *n.* Weberei, *f.*; 2) *coll.* Weber, *pl. Шй.*
Ткач, *m.* Weber, *m.*; 2) ткач пошива́ч, geselliger Webervogel, od. Republikaner, *m.* (Ploceus socius).
Ткаче́нків, -ова, -ове, *a.* dem Ткаче́нко geh. *Шй.*
Ткаче́нко, *m.* Sohn e. Webers, *Шй.*
Ткаче́нчиха, *f.* Gattin des Ткаче́нко, *Шй.*
Ткаче́нчишин, *a.* der Ткаче́нчиха geh. *Шй.*
Тка́чик, *m. dim.* s. Ткач.
Ткачи́ха, *f.* Gattin des Ткач; 2) Weberin, *f.*
Ткачи́шин *a.*der Ткачи́ха geh. *Шй.*
Ткачів, -о́ва, (о́ва), -о́ве, (-о́ве), *a.* dem Weber geh.
Тка́чка, *f.* Weberin, *f.* [Ткач, *Шй.*
Ткачо́ване, *n.* das Geschäft eines
Ткачува́ти, *v. n.* Weber sein, Weberhandwerk treiben, *Шй.*
Ткачу́к, *m.* Enkel, Nachkomme eines Ткач, *Шй.* [чу́к geh. *Шй.*
Ткачуків, -о́ва, -о́ве, *a.* dem Тка-
Тке́на, *f.* s. d. f.
Тки́на, *f.КУ.* I. 304. gemeiner Bocksdorn, (Lycium barbarum).
Ткну́ти, *v. a.* mit einem spitzigen Werkzeug stochen; 2) etw. nicht auf s. eigentl. Stelle legen; 3) rühren; 4) etw. unternehmen, thun; — ся sich wohin wenden, *Шй.*
Тла́ка, *f.*Mondschnecke, *f.* (Nerita), *B.*
Тлакови́нка, *f.* Flussschwimmschnecke, *f.* (Neritina), *B.*
Тлакови́чка, *f.* Neritella, *B.*
Тла́чувати, *v. a.* stossen, zerstossen, stampfen, *Шй.* (*Гол.* III. 502).
Тлень, *m.* Ки́сень, *Ил.*
Тлетво́рний, *a.* Fäulnis bringend, verderblich, *K.*
Тли́во, *n.* glimmender Funke, *У.*
Тли́ти, *v. a.* gierig essen, verschlingen, aufzehren.
Тлїн, *m.* тлїнь, *f. Ос.* (61) II. 233. Fäulnis, *f.* Moder, *m. K.* Verwesung, *f. Cm.* Asche, *f.* Staub, *m.*
Тлї́нний, *a.* verweslich; * vergänglich, hinfällig; 2) лиш тро́шки — *Мог.* kaum noch athmend.
Тлї́нниця, *f.* бульбо́вна, s. Шолуді́вка, *Вол.* [vermodern.
Тлї́ти, *v. n.* glimmen; 2) verwesen,
Тло, *n.* Grund, *m.* Grundlage, *f. Шй.*
Тломи́ти, (-млю́, -ми́ш), *v. a.* verzehren, vernichten, *Мак.*
Тломо́к, *m.* † *Зак.* s. Тлу́мок.
Тлук, *m.* Haufen, *m.* Gezücht, *n.* Bande, Rotte, *f.* злодї́йский — *Ф.*
Тлум, *m.* Muthwille, *m.* muthwillige Streiche, *pl. Шй.*; 2) Haufen, *m.* Gedränge, *n.*

Тлума́к, *m.* Bündel, Felleisen, *n.*

Тлума́ч, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.* -а́чка, *f.* — in, *f.* *Шй.*

Тлума́чити, *v. a.* übersetzen; erklären, *Шй.*

Тлу́мити, (-млю, -миш), *v. a.* dämpfen, unterdrücken; verderben, vernichten; verzehren; schlagen; — ся dumme Streiche machen, Muthwillen treiben, schäkern; ringen, raufen.

Тлу́мка, *f.* Umnebelung des Gesichtes od. des Verstandes, *Зак.*

Тлу́млене, *n.* das Dämpfen, Unterdrücken; Vernichten; Schlagen, *n.* *Шй.*

Тлумли́вий, *a.Cm.* gedämpft, dumpf.

Тлу́мно, *adv.* zahlreich, gedrängt.

Тлумо́виско, *n.BB.* s. Стовко́виско.

Тлу́мок, *gen.* -ока, (*pl.* -моки, -мки), *dim.* тлумо́чок, *m.* Ranzen, *m.* Gepäck, *n.* s. Тлу́мак.

Тлу́нок, -нка, *m.* Magen, *m.* *Шй.*

Тлуст, — alle übrigen mit тлуст — beginnenden Worte s. unter Товст-.

Тлу́стий, (*dim.* тлусте́нький), *a.* s. Товсти́й, *Шй.*

Тлу́стити, *v. a.* befetten, *Шй.*

Тлу́стість, -ости, *f.* Fett, *n.* Fettigkeit, *f.* *Шй.*

Тлусті́ти, *v. n.* fett werden.

Тлу́ща, *f.* Fett, Talg, *n.* Fetthaut, *f.*

Тлу́чок, -чка, *m.* Mörserkeule, *f.*

I. Тля, *g.* тли, *f.* Verderbnis, *f.*

II. Тля, *g.* тли *f.* Blattfloh, *m.* (Psylla), *B.*

Тьма, *f.* Dunkelkeit, *f.* Dunkel, *n.* Nebel, *m.*; 2) Menge, *f.*; 3) Zünsler, *m.* (Pyralis), *B.*

Тьма́ва, *f.* Halbdunkel, Dämmerlicht, *n.* *Kst.*

Тьма́вий, *a.* *Kst.* halbdunkel, dämmernd; finster, düster, *МШ.*

Тьма́нний, *a.* s. Тьмя́ний, „*Сн*“. 180.

Тьма́стий, *a.* von dunkler Farbe, dunkelfärbig, *Шй.*

Тьми́стий, *a.* *МШ.* düster, finster.

Тьми́ти, (тьмлю, тьмиш), *v. a.* finster machen, blenden, verdunkeln; 2) schmauchen, stark rauchen; — ся dunkel werden.

Тмій, *conj.* *У.* s. Тому́, для то́го.

Тмі́нник, *m.* Asperula galioides, *Шй.*

Тьмі́ти, *v. n.* dunkel, finster werden; sich umnebeln, *Шй.*

Тьму́щий, *a.* unzählig, тьма -а, unzählige Menge.

Тьмьа, *f.* Metallzünsler, *m.* (Pyralis), *B.*

Тьмя́ний, *a.* *Кн.* glanzlos, matt; 2) betrübt, traurig; lästig, *Шй.*

Тьмя́нность, *f.* geringe Dunkelheit, Dunkelheit, *f.* *Шй.*

Тьмя́но, *adv.* düster; 2) traurig, schwer, *Шй.*

То, *conj.* so; то-то entweder-oder, bald-bald.

То, *pron. n.* s. Той.

Тоб, то́би, *conj.* so, (correlat. zu як-би, слй-би, колиб, кобй), *Шй.*

Тоба́шник, *m.* s. Таба́чник.

Тобі́, *pron. dat.* s. Ти, dir, für dich.

Тобі́вка, тобі́лка *f.* Tasche, Schachtel, Kapsel, *f.* *B.* Felleisen, Tornister, *n.* *Гол.* III. 108.

Тобі́цкий, (-біцьк-), *a.* diesseitig.

Тобо́я, = тобо́ю.

Тобо́лець, *gen.* -бі́льця, *m.* kleiner Sack, Säckchen, *n.* *Шй.*

Тоболо́чник, *m.* рольови́й Acker-Hellerkraut, Täschelkraut, *n.* (Thlaspi arvense).

Тобо́ю, *pron. instrumental.* s. Ти.

То́бто, *conj.* s. То́би; *М.* II. 184. s. Ні́би.

Тобу́рчити, *v. a.* ausbreiten, *Шй.*

Това́льня, *f.* s. Ту́ва́льня, *Шй.*

Това́р, *m.* Vieh, bes. Hornvieh, *n.*; 2) Leder, *n.*; 3) Waare, *f.* Kaufmannsgut, *n.*

Товаре́ць, -рцю́, *m. dim.* s. Това́р.

Товари́на, *dim.* -ри́нка, *f.* *verächtl.* das Vieh.

Товари́нонька, (-ри́ночка), *f. dim.* s. d. v.

Това́риский, (-ський), *a.* *М+Б.* чоловік gesellschaftlich, leutselig; 2) gemeinschaftlich, allgemein; *adv.* това́риски, по- freundschaftlich, als Freund.

Това́рист, *m.* *Ос.* (62) II. 55. s. Това́риш.

Това́риство, *n.* Gesellschaft, Kameradschaft, *f.*; 2) Gesellschaft, *f.* Verein, *m.*; 3) Gemeinschaft der Kosaken; 4) Gesellschaft Arbeiter, *f.*; 5) freundschaftliche Beziehungen, *pl.* *Шй.*

Това́риш, *m.* Freund, *m.*; 2) Gefährte, Genosse, Gesellschafter, *m.*; 2) — війсковий, † Kriegsadjutant in e. Сотня der Kosaken; 4) — значковий † Hüter der Kriegsfahne, *Шй.* *Пар.*

Товари́шеский, *a.* s. Това́риский, *Пар.*

Товари́шескість, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* *Пар.*

Товари́шество, *n.* Genossenschaft, *f.* Verein, *m.* *Пар.*

Това́ришів, -ова, -ове, *a.* dem

Товáриш geh. [fährtin, Gespielin, f. B.
Товáришка, f. Ч. I. 1, 202. Ge-
Товáришня, f. Зг. s. Товáриство.
Товари́шоване, n. Зар. Gesellschaft, Freundschaft, Kameradschaft, f.
Товаришувáти, v. a. gesellig, im Verein leben, gehen; Gesellschaft pflegen, D. c. 197.
Товáрка, f. s. Товáришка, Шй.
Товáрний, a. einer der viel Vieh (Товáр) besitzt; 2) dem товáр 3) geh; — пóїзд Lastzug, m. Пар.
Товарови́к кочови́к, m. Не. = nomadisches Hirtenvolk. [Товáрка, Шй.
Товáронька, (-рочка), f. dim. s.
Товари́ка, f. aug. s. Товáр 1).
Товáря́та, pl. elendes, kleines Vieh.
Товáрячий, a. des Viehes, Vieh-; 2) товáряча бýрчимýха, f. Ochsen od. Rinderbiesfliege, f. (Oestrus bovis); 3) товáрячий бомбóк, Rindsbremse, f. (Tabanus bovinus), Шй.
Тóвба, dim. тóвбочка, f. von ungelenkem, ungeschicktem, fettwanstigem Weibe, Шй.
Товги́й, a. R. 130. s. Туги́й (?).
Товди́, adv. s. Тогди́, Шй. (Ч. IV. 387).
Товк, m. Verstand, Sinn, m. Кч. 237; 2) Erklärung, f. Шй.
Товк! int. vom Stossen.
Тóвкане, n. Stossen, Stampfen, n. Шй.
Товкáти, v. a. stossen, schlagen; 2) — волá den Ochsen castrieren (Фр.).
Товкáч, m. Mörserkeule; Stampfe, f.; 2) Spechtmeise, f. (Sitta europaea), B.
Товкачі́в, -óва, (-éва), -óве, (-éве), a. dem Товкáч geh. Шй.
Товкáчик, m. dim. s. Товкáч.
Товкачи́ско, m. aug. s. Товкáч.
Товкáчка, dim. товкáчечка. f. Schlägel, Stössel, m.
Товкітня́, f. Stossen, Gedränge, n.
Товкмáсити, v. a. kneten, treten, stossen, Ш. II. 126.
Товкмáчити, v. a. treten, stampfen, kneten; 2) schlagen, klopfen; 3) erklären; Шй.
Товкóване, n. Erklären, n. Erklärung, f.; 2) Geschwätz, n. Шй.
Тóвком, adv. Кв. II. 243. verständig, klar. [schlagen, bewegen, Шй.
Товкóнути, v. a. stark stossen,
Товкти́, v. a. s. Товчи́.

Товкувáти, v. a. s. Толкувáти, Шй.
Товкýн, m. Marktplatz, m. Шй; 2) Federmücke, f. (Chironomus), B.
Товкýчий, a. mit vielem Schlagen u. Stossen &, — ри́нок, der Marktplatz, Ringplatz wo viele Leute versammelt sind, Шй.
Товкýчка, f. Шй. Ringplatz, Ring, m.
Товкýщий, a. Мак. mit товк 1), verständig; geschäftig, emsig, Шй.
Товмáч, m. Uebersetzer, Erklärer, m.
Товмáчене, n. s. Толкóване, Шй.
Товмáчити, v. a. übersetzen, К. Шй.
Товмáчів, -óва, -óве, a. des Товмáч.
Товпá, f. Haufen, m. Menge, f. Trupp, m.
Товпáми, adv. haufenweise, truppenweise. [drängen; beständig hinzutreten.
Тóвпити ся, sich drängen, sich durch-
Товпíга, c. ein dicker, ungeschickter, unbeholfener Mensch, Шй.
Тóвпний, a. massenhaft, Ил.
Товпня́, f. B. s. Глотá.
Товсть, n. Fett, n. Пар.
Товстéнький, a. dim. s. d. f.
Товсти́й, a. fett, feist; 2) dick, stark; — гóлос tiefe, starke Stimme Ко. 352. — сóн harter Schlaf; товсти́й кóрінь Hauptwurzel, f. (radix palaris), B.; 3) * -á schwanger.
Тóвстина, f. grobe Leinwand.
Товстиші́, pl. dickblättrige Pflanzen (Crassulaceae). [Fettigkeit, B.
Тóвстїнь, -ни, f. das Fette, die
Товстї́сїнький, a. gar, sehr fett, vollkommen fett, adv. -ко — —.
Товстї́ти, v. n. fett werden, zunehmen (am Leibe); 2) schwanger werden, Шй.
Товстї́ш, (-і́йш), товстї́ше, (-і́йше), adv. comp. s. Товсто, Шй. [werden.
Товстї́шати, v. n. fetter, dicker
Товстї́ший, (-і́йший), a. comp. s. Товсти́й [tiefer, starker Stimme, Шй.
Тóвсто, adv. fett; 2) dick; 3) mit
Товстолéзний, a. sehr dick, К.
Товстонóгий, a. dickbeinig.
Товстопи́кий, a. mit feisten Backen.
Товстопи́сок, -ска, m. Kernbeisser, Kirschfink, m. (Fringilla coccothraustes), B.
Товстопýзий, a. dickbäuchig, Шй.
Товстопýзник, m. Schmerbauch, m. Фр.

Товстоскйбний, *a.* mit fetter Scholle, *Фр.*
Товстотá, *f.Hc.* Dicke; Beleibtheit,*f.*
Товстувáтий, (*dim.* товстуватéнький), *a.* etwas dick, *Шй.*
Товстýля, *f.* von einer wohlbeleibten Weibsperson, *Шй.*
Товстýн, *m.* Gelbe Teichrose, (Nuphar luteum), *Шй.*
Товстýха, *f.* s. Товстýля, *Шй.*
Товстýшка, *f.* *dim.* s. d. v.; 2) Kreuz-Enzian,*m.*(Gentiana cruciata)*Шй.*
Товстючий, *a.* recht dick, sehr fett, *Щог.*
Товстйк, *m.* Schmerbauch, *m* *Фр.*
Товстянка, *f.* Fettkraut, *n.* (Pinguicula vulgaris).
Товт, *m.* Ruticilla tithys? *B.*
Тóвтри, *pl.* (Felsen-) Steine am Boden eines Flusses, *Фр.* [Korn, *Шй.*
Товч, *f.* alles klein Gestossene, bes.
Тóвчене, *n.* Stossen, *n.*
Товчéник, *m.* Stoss, Schlag, *m.*; 2) *pl.* товчéники, (*dim.* товчéнички), Art gefüllter Hecht, *Шй.*
Товчй. *v. a.* stossen, zerschlagen, stampfen; 2) * — про когó von jmdm viel u. oft sprechen; 3) * § sich schnäuzen, *Шй.*; — ся sich herumtreiben; herumschlendern.
Товчільниця, *f.* *Ч.* V. 34. die Magd welche die Stampfe tritt.
Товчка, *f.* s. Стýпа.
Товчóк, -чкá, *m.* Pochstempel, *m.* Mörserkeule, *f.*; 2) Schlag, Stoss, *m.* *Пол.*; 3) s. Товкýчка, *Шй.*
Товщ, *c.* Fett, *n*; Fettigkeit, *f.* *B.*
Тóвща, *f.* Dicke, Wohlbeleibtheit, *f.* *Шй.*; 2) dicke u. dichte Decke, *Cm.*; 3) Landgut, *n.* mit allen seinen Nutzbarkeiten; 4) Eichenwaldung, *f.*
Тóвще, *adv.* *comp* s. Тóвсто.
Тóвщий, *a.* *comp.* s. Товстйй.
Товщинá, *f.* *He.* *Пу.* Dicke, *f.*
Тогдá, тогдй, тогді, *adv.* damals, zu der Zeit; 2)*conj.* *als correlat.* zu колй, як, *Шй.*
Тогдáшний, тогдйшний, тогдішний, *a.* damalig.
Тогдйй, *adv.* s. Тогдй, *Шй.*
Тогід, (-ідь), *adv.*des vorigen Jahres.
Тóгó, *pron.* *gen.* *m.* *n.* s. Той; 2) *als.* *genit.* *causae*: deswegen,darum,*Шй.*

Тогобітчанйн, *m.* Bewohner von jenseitigem Ufer.
Тогобіцький, (-бóцьк-), тогобічний, *a.* an jenseitigem Ufer befindlich, wohnend, jenseitig. [*Шй.*
Тогобочáнин, *m.*s. Тогобітчанйн,
Тогобочáнка, (*dim.* -чáночка), *f.* Bewohnerin von jenseitigem Ufer,*Шй.*
Тогобочáнський, *a.* dem Тогобочáнин geh. *Шй.*
Тогобóчний, *a.* s. Тогобіцький, тогобічний; 2) am linken Dniepr-Ufer befindlich, *Шй.* [VII. 554).
Тогодй, *adv.* s. Тогдй, *Шй.* (*Ч.*
Тогóдьний, *a.* alt, ehemalig, vor langer Zeit geschehen, *Шй.*
Тогóж, *conj.* darum eben, *Шй.*
Тогóкало, von einem, der oft das Wort „тогó" spricht; *verb.* *n.* тогóкати, das „тогó" oft sprechen, *Шй.*
Тоголітний, (-літьн-), von vorigem Jahre. [Jahre.
Тоголіток, -тка, *m.* von vorigem
Тогорічний, (-рóчний), *a.* s. Сегóрічний.
Тогочáсний, *a.* damalig, *K.*
Тоді, *adv.* s. Тогдй, dann; nachher.
Тóдір, -ора, *m.* Theodor.
Тодірéнків, -ова, -ове, *a.* dem Тодірéнко geh. *Шй.* [des Тóдір,*Шй.*
Тодірéнко, *m.* Sohn, Nachkomme
Тодірéнчиха, *f.* Gattin des Тодірéнко; *dav.* *adj.* [xa geh. *Шй.*
Тодірéнчишин, der Тодірéнчи-
Тодірців, -ева, -еве, *a.* dem Тодірцьо geh.
Тодірцьó, *m.* *dim.* s Тóдір.
Тодірчýк, *m.* Enkel des Тóдір, *adj.* Тодірчуків, -ова, -ове, *Шй.*
Тодірчýчка, Тодірчучйха, *f.* Frau des Тодірчýк; *adj.* Тодірчýччин, Тодірчучйшин, *Шй.* [etc.
Тодішний, (-нїй), *a.* s. Тогдáшний
Тодішність, -ости, *f.* die damalige Zeit, *T.*
Тóдор, *m.* Theodor.
Тодóра, *f.* Theodora.
Тодорéць, -дірцй, *m.* *dim.* s. Тóдор.
Тóдориха, *f.* Frau des Тóдор.
Тóдоришин, *a.* der Тóдориха geh.
Тóдорів, -ова, -ове, *a.* dem Тóдор geh.
Тóдорівна, *f.* Tochter des Тóдор.

*

Тодорка, *f.* s. Тодора, *Шй.*
Тодоркiв, -ова,-ове, *a.* dem Тодорко geh. *Шй.*
Тодорко, *m. dim.* s. Тодор, *Шй.*
Тодорця, *f. dim.* s. Тодорка, *Шй.*
Тодос, *m.* Theodosius, *Шй.*
Тодосенко, *m.* Sohn des Тодос; *adj.* Тодосенкiв, *Шй.*
Тодосенчиха, *f.*Frau des Тодосенко; *adj.* Тодосенчишин, ihr geh. *Шй.*
Тодосиха, *f.* Frau des Тодос; *adj.* Тодисишин, ihr geh. *Шй.* [geh. *Шй.*
Тодосiв, -ева, -еве, *a.* dem Тодос
Тодосин, *a.* der Тодося geh.
Тодоска, *f.* Theodosia.
Тодосчин, *a.* der Тодоска geh.
Тодосчук, *m.* Enkel des Тодос, *Шй.*
Тодося, *f. dim.* s. Тодоска.
Тое, *pron. n.* s. Той, das, dieses.
Тож, *adv.* da, nun, ja, so.
Тож бак! noch was! *Шй.*
Тожесь, da siehst du; тожесьмо da sehen wir; тожесьте, da sehet ihr, *Шй.*
Тожсамiсть, -ости, *f.* Identität, *f. Ган.* [ja wohl.
Тожто! *int.* da, da sieh, nun eben,
Тоїнiчний, *a. Ф.* in der vergangenen Nacht.
I. Той, тая, (та), тое, (то, тее, те). *pron.* dieser, diese, dieses; 2) *als oppos. zu* сей: той сьвiт, das Jenseits, das zukünftige Leben (= тамтой сьвiт); на той год *P.* I. 34. auf's Jahr, nach einem Jahre; той бiк jene Seite, — рiки das jenseitige Ufer; 3) Той = Чорт; 4) § = das männl. Glied, *Шй.*
II. Той, *conj.* = то и, nun so, so nun, so ja, nun denn.
Тойже, таяже, тоеже, (тоже, теже, теже), *pron.* derselbe, dieselbe, dasselbe, *Шй.* [ser, (-e, -es), *Шй.*
Тойсь, таясь, тоесь, *pron.* der, die-
Той-то, тая-то, (та-то), тое-то, (то-то),*pron.*eben dieser,eben derjenige,*Шй.*
I. Ток, *m.* Verlauf, *m. Ил.*
II. Ток, *m.* s. Тiк, *Шй.*
Токай, -ая, *m.* Stadt in Ungarn; 2) e. Weingattung.
Токайский, *a.* aus Токай 1) gebürtig; dort bereitet, -е вино, *Шй.* (*Гол.* II. 221).
Токан, *m.* s. Мамалиґа, *B.* [wälzen.
Токанити ся, sich hervor-, heraus-

Токар, (-рь), *m.* Drechsler, *m*; 2) Auerhahn, *m.* (Tetrao urogallus), *Шй.*
Токариха, *f.* Frau eines Drechslers, *Шй.* [geh. *Шй.*
Токарiв,-ова,-ове, *a.* dem Drechsler
Токарня, *f.* Drechselbank, *f.*
Токарский, (-ський), *a.* zum Drechseln geh., Drechsler-.
Токарство, *n.* Drechslerhandwerk, Drechseln, *n.*
Токарувати, *v. a.* Drechslerhandwerk treiben, Drechsler sein, *Шй.*
Токлик, *m.* Allium rotundum, *Шй.*
Токма, *f.* Vertrag; Preis, *m.* не пало до токми es stimmte mit dem Vertrage nicht überein, *B.*; 2) Brauch, *m.*
Токма, *adv. Ф. Пов.* 19. 23. desto mehr, noch mehr, vor Allem; — не desto weniger, schon gar nicht mehr, vollends nicht.
Токмачене, *n.* das Einpressen, Hineinpressen, Eindrücken; Einmeisseln, *n.*; 2) Erklären, *n. Шй.*
Токмачити, *v. a.* einpressen, hineinpressen, eindrücken; einmeisseln, einschlagen, hineintreiben, einrammen; 2) erklären, *Шй.* [lamentarier, *m. V.*
Токмитель, *m.* Unterhändler, Par-
Токмити, *v. a.* s. Годити; 2) anweisen, bestimmen, sortieren, gruppieren, vertheilen, *Шй.*; — ся übereinkommen, *B.*
Токнути, *v. a.* s. Тикнути. *Зap.*
Токовий, *a.*Aufseher auf der Dreschtenne, *m.* [Auerhahns).
Токовиско, *n.* Balzort, *m.* (des
Токот, *m.* -серця, Herz-Pulsschlag, *m.* Herzpochen, *n.*
Токотати, токотiти, *v. a.* (gleichmässig) schlagen (vom Herzen).
Токотниця, *f.* плуцна — Lungenpulsader, Lungenarterie, *f.*; тiлесна — Körperpulsader, grosse Schlagader, Aorta, *f.* [(*Гол.* II. 568).
Толь, *adv.* so viel, so sehr, *Шй.*
Толан, *m.* толань, *f.* Bertorea incana, *Шй.*
Толити, *v. a. Ф.* dämpfen, stillen.
Толiчка, *f. dim.* s. Толока.
Толiччина, (*d.*-чинка), *f.dim.*s d.v.
Толк, *m.* Sinn, Verstand, *m.*; 2) Ordnung, *f.*
Толковане, *n.* Erklären, *n.* Er-

klärung,*f.*; Übersetzung,*f.* Uebersetzen,*n.*

Толковйтий, *a.* verständig, *Др.*

Толковнйк, *m.* Ausleger, Erklärer, Deuter, *m.* [zeugend, *Кч.* 184.

Тóлком, *adv.* verständig, klar, über-

Толкувáти, (-ков-), *v. a.* auseinanderlegen, auslegen, auseinandersetzen, erklären; 2) sich besprechen, verhandeln, *Н.* 255; 3) übersetzen.

Толкýщий,*a.*einsehend;altklug,*Пар.*

Толмáч, *m.* Dolmetscher, Uebersetzer, *m.* *С.* II. 55.

Толнйга.*m* feisterMensch,*Mi.*II.285.

Толó, *n.* *Ч.* III. 95. e. Art Frühlingsspiel.

Тóлоб, *m.* s. Кадовб.; 2) s. Тýлуб,*В.*

Толсвірство, *n.* heisst das Geschäft u. die Industrie derjenigen Unternehmer, welche die von den Fischern eingekauften Fische einsalzen lassen, *Шй.*

Толовірщик, *m.* ein solcher Unternehmer, s. d. v. *Шй.*; *davon.* толовірщиків, *a.*

Тóлок. *m.* grosser Stössel zum Ebnen der Tenne; Kolben, *m.*; 2) *Зг.* *Пр.* I. 53. s. Глотá; 3) *Шй.* s. Толк.

Толокá, *f.* das Brachfeld als gemeinsamer Weideplatz; Trift, *f*; 2) gesellschaftliche Feldarbeit ohne Geldentschädigung für Gastgelage u. Musik; 3) Kampfplatz, *m.* *Шй.* (*Гол.* II. 30).

Толокнó. *n.* *Wgr.* 30. getrocknetes Brod kleiu gerieben zu Mehl welches mit Wasser und Oel od. Milch eingemacht genossen wird; *Шй.*

Толокувáти, *v. n.* als Brachfeld liegen; 2) in der Толокá 2) arbeiten.

Толоктй *v. a.* s. Товчй, *Шй.*

Толочанйн, *m.* Theilnehmer an einer Толокá 2); -чáнка, *f.*

Толочáнський, *a.* dem Толочанйн & eigenthümlich, von den Толочáне gemacht, *Шй.*

Толóчити, *v. a.* treten, niedertreten, zertreten; *sbst.* толóчене, *n.*

Толóчний,*a.M.*I.98.zurТолокá geh.

Толочнйк, *m.* ein grosser Stempel, Pumpenstempel, *m.*

Толóшний, *a.* zur Толокá geh., gegen die T.gerichtet; 2)als Brache,*Pa.*I.

Толпá, *f.* s. Тóвпа. [dringend, *У.*

Толпáвий, *a.* in dichten Haufen

Толстогýсь, *m.* Hain-Kreuzkraut, *n.* (Senecio macrophyllus), *Шй.*

Толстýшка, *f.* Haariger Günsel, (Ajuga genevensis); 2) Kreuz-Enzian (Gentiana cruciata); 3) Sumpf-Ruhrkraut, *n.* (Gnaphalium uliginosum); 4) Flohkraut, *n.* (Inula Pulicaria); 5) Wegerich, *m.* (Plantago arenaria), *Шй.*

Тóлуб, *m.* s. Тýлуб; 2) Blatt vom Kohl welches zum Gericht „гóлубець“ (w. s. 2) verwendet wurde, *Шй.*

Толубéць, -бця. *m. dim.* s. d. v.

Толýбити, *v. a.* *У.* s. Толóчити.

Тóлчка, (тóвчка), *f.* eine Handstampfe für Flachs etc.

Толщинá. *f.* Dicke, *f.* *Шл.*

Томá, *m.* Thomas.

Томаківка, *f.* Nbfls des Дніпрó; 2) eine Insel im Dniepr unweit der Mündung des Fl. Томаківка, wo öfters die Saporoger-Sič sich befand, *Шй.*

Томáс, *m.* Thomas.

Томасéнко,*m* Sohn,Nachkomme des Томáс; *adj.* Томасéнків. ihm geh. *Шй.*

Томасéнчиха, *f.* Frau des Томасéнко; *adj.* [чиха geh. *Шй.*

Томасéнчишин, *a.* der Томасéн-

Тóмасів, *a.* dem Томáс geh.

Тóмаш. *m.* Thomas.

Томашйха, *f.* Frau des Тóмаш.

Томашйшин, *a.*der Томашйха geh.

Тóмашів, -ова, -ове, *a.* dem Тóмаш geh. [drücker, *m.*

Томйтель, *m.* Quäler, Peiniger, Be-

Томйтельство, *n.* Bedrückung, *f.* Zwang, *m.* *У.*

Томйти, (-млю, -мйш), *v. a.* quälen, plagen; abmatten, ermüden; — ся sich quälen, s. abmatten.

Тóмків, -ова,-ове, *a.*dem Тóмко geh.

Тóмко, *m.*Thomas; 2)Timotheus,*Шй.*

Томлющий, *a.* *В.* ermüdend.

Томнáтик, *m.* Gipfel der Karpathengebirge in d. Bukowina, *Шй.* (*Гол.* I. 564). [*adv.* томнéнько, *Шй.*

Томнéнький, *a. dim.* s. Тóмний;

Тóмний, *a.* ermüdet, abgemattet, müde, schwach, *Пар.*; *adv.* тóмно.

Тьóмний, *a.* s. Тéмний, *Шй.*

Тóмність, -ости, *f.* der Zustand der Ermüdung, *Шй.*

Томніщий, *a. comp.* s. Тóмний; томніще, *adv.* s. Тóмно, *Шй.*

То́мý, *pron. dat. m. n.* s. Той; 2) томý als *conj.* daher, deswegen, deshalb.

Томува́ти, *v. a. H.* 51?

Томýньо, *m. dim.* s. Тома́.

Томчи́ха, *f.* Frau des То́мко.

Томчи́шин, *a.* der Томчи́ха geh. *Шй.*

Тон, *m.* Ton, *m.*; 2) Wichtigkeit, Bedeutung, *f.* Vorzug, Vorrang, *m. Шй.*

Тоне́нький, тоне́сенький. *a. dim.* sehr dünn, s. fein, *adv.* тоне́нько, -е́сенько.

Тонзýра, *f.* Tonsur, *f.*

Тонина́, *f. Oc.* (61) IV. 32. Feinheit, Schärfe, *f.*

Тони́ти, (-ню́, -ниш), *v. a.* dünn machen, dünn schneiden.

Тоні́сїнький, (-ні́сїчкий), *a.* тоні́сїнько, (-ні́сїчко), *adv.* sehr, vollkommen dünn.

Тоні́чкий, *a.* s. Тоне́нький; тоні́чко, *adv.* s. тоне́нько́, *Шй.* (*Гол.* II. 219). [*comp.* s. Тонки́й, *Шй.*

Тоні́щий, *a. comp.*; тоні́ще, *adv.*

Тонки́й, *a.* dünn, fein; * wohlgestattet, wohlgebildet (vom Wuchs), *Шй.*

То́нкість, -ости, *f.* Dünnheit, Feinheit, *f.*

То́нко, *adv.* dünn, fein; * то́нко пряде́ = er wird bald strerben, *Шй.*

То́нько, *m.* Antonius; *adj.* То́ньків, -ова -ове, dem То́нько geh.

Тонкобо́кий, *a.* mit (dünnen) schwachen Seiten, *K.* [Grammatik), *Шй.*

Тонко́ване, *n.* Erweichung, *f.* (in d.

Тонкове́рхий, *a.* mit dünnem Wipfel (топо́ля).

Тонкони́тний, *a.* feinfädig, *Пар.*

Тонконі́г, -но́га, *m.* mit dünnen, schwachen Füssen; 2) Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina); 3) Koeleria cristata Pers; 4) Scharfes od. gemeines Rispengras, (Poa trivialis), *Шй.*

Тонконо́жка, *f.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Шй.* [nern. *Шй.*

Тонкоро́гий, *a.* mit dünnen Hör-

Тонкосліза, *c.* e. weinerlicher Mensch, *Кух. H.* 47.

Тонкоше́ретий, *a.* feinwollig.

Тонкошкýрий, *a.* mit dünner Haut, *Шй.*

Тонкува́ти, *v. a.* erweichen; — ся sich erweichen (in d. Grammat.), *Шй.*

Тоно́йкий, *a.* s. Тоне́нький, *Шй.* (*Гол.* II. 6).

Тонýеенький, -нýенький, *a.* s. Тоне́сенький. [ertrinken, *Шй.*

То́нути, *v. n.* untergehen, sinken;

Тонýчий, *a.* der Untersinkende.

То́нчий, *a. comp.* то́нче, *adv.* s. То́нший &.

Тончи́ти, *v. a. H.* 275. dünner machen.

Тонша́ти, (тоньш-), *v. n.* dünner werden, *Шй.* [*Шй.*

Тонше́нький, *a. dim.* s. То́нший,

То́нший, *a. comp.* s. Тонки́й, dünner, feiner; *adv.* то́нше — —.

То́ня, *f.* s. Поло́нка; 2) *He.* Fischzug, Fischfang, *m.* Ort wo die Netze ausgeworfen werden, der mit Netzen umstellte Strich im Wasser, *C.* II. 25; der Zug, soviel Fische als mit einem Male gefangen werden; 3) eine Tiefe, *Шй.*

Топ! *int.* des Stampfens mit den Füssen, *Шй.* [& *Шй.*

Тьоп! *int.* des Klatschens, Schalles

I. Топа́, *f. H.* 210. von der Hausfrau welche Feuer anmacht (то́пить).

II. Топа́, *f.* s. Стопа́, нога́, *Шй.* (*Ч.* III. 268).

Тьо́па, *c.* einer (-ne), der (die) mit Geräusch tritt, geht, *Шй.*; 2) von e. liederlichen, unsauberen, unfläthigen Menschen.

То́пання, (-не), *n.* s. Тýпане, *Шй.*

То́пас, *m.* Topas, *m.*

I. То́пати, *v. n.* s. Тýпати, *Шй.*

II. Топа́ти, *v. n.* s. Топи́ти ся, *Шй.* (*Ч.* V. 162).

Тьо́пати, *v. n.* s. Шкандиба́ти; beim Gehen ein Geräusch verursachen; 2) *P.* II. 164. §. vom gierigen Fressen, Verschlingen. [Wasserschlund, *m.*

То́пель, -ли, *f.* Abgrund im Wasser,

Топе́льник, *m.* Cybister, *B.*

Топе́ць, -пця́, *m. Kst. Пар.* Nix, *m.* Nixe, *f.*

Топи́лище, *n.* bodenlose Tiefe, *B.*

Топи́ло, *n.* Pfütze, Lache, *f. Шй.*

Топи́рити, (-ру, -риш), *v. a.* ausbreiten; sträuben; — ся sich — —.

I. Топи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.* ertrinken lassen, ersäufen, ertränken — ся ertrinken (*v. n.*). [schmelzen.

II. Топи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.*

III. Топи́ти, (-плю, -пиш), *v. a.* heizen, Feuer anmachen.

Топичо́к, *m. Шй.* (*Ч.* IV. 373)?

Топілька, *f.* Sandkraut, *n.* (Arenaria serpyllifolia), *B.*
Топінка, *f.* *Ос.* (61) VI. 29. Feueranlegen, *n.* Feuerung, *f.*
Тóпір, *gen.* -óра, *m.* Beil, *n.*
Топірити, *v. a.* s. Топúрити.
Топірнúк, *m.* Axtkämpfer, *m.* *Фр.*
Топірнá, *f.* Brett am Vordergestell des Pfluges mit einer Schlitze zur Aufnahme der Axt, *n.* *Ч.* VII. 399.
Топíро, *adv.* s. *Допíро.Допéрва,Шй.*
Топíрчик, *m.dim.*s. Тóпір,Топорéц.
Тóпіт, -оту, *m.* Stampfen, *n.* (u. Gepolter davon). [s. Гурмáн.
Тóпка, *f.* *Под.* Heizung,*f.*; 2) — сóли,
Тóпкати, *v. a.* s. Топтáти, *Шй.*
Тьóпкати ся, hin u. her gehen, *Шй.* (*Ч.* II. 664).
Топкúй, *a.* schmelzbar.
Тьóпко, *m.* von e. der mit den Schuhen ein Geräusch beim Gehen verursacht; 2) ein unfläthiger Mensch, *Шй.*
Тóплене, (-ня), *n.* Schmelzen, *n.*
Топленúна,(*dim.*-нúнка).*f.*Schmelzhütte, *f.*; 2) alles Zerschmolzene; *Шй.*
Тóпливо, *n.* Heizmaterial, Brennholz, *n.*
Тóпля, *f.* s. d. v.
Тóпник, *m.* -бíлий, Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), *Шй.*
Топнúстий, *a.* beim Schmelzen ergiebig.
Тóпниця, *dim.*тóпничка *f.* Schmelzhütte, *f.* *Шй.*
Топнíти, *v. n.* aufthauen, *Пар.*
Топнýти, *v. n.* s. Тонýти.
Тьóпнути, *v.a.* u. *n.* klatschen, stampfen; 2) schlagen; 3) viel trinken, *Шй.*
Топóль, *m.*s. Топóля, *Шй.* (*Ч.*II.51).
Тополéвець, -вця, *m.* Pappelschwärmer, *m.* (Smerinthus Populi), *B.*
Топóленька, *f.dim.* s. Топóля, *Шй.*
Тополéвий, (-лёв-), *a.* aus Pappel, Pappel-.
Тополúна, (*d.* -лúнка), *f.* s. Топóля.
Тополúнонька, -очка, *f.* *dim.* s. Тополúчка.
Топóлька, *f.* *dim.* s. Топóля.
Топóля, *f.* Pappel, *f.* (Populus).
Тополáк, *m.* Pappel-Walzenbockkäfer, *m.* (Saperda Carcharias), *B.*
Топóр, *m.* s. Тóпір, *Шй.*
Топорéц, (-ць),-рцá, *m.* Handbeil,*n.*
Топóрик, *m.* s. d. v.
Топорúско, топорúще, *n.* Axtstiel, *m.* *B.*; 2) *aug.* s. Тóпір, *Шй.*
Топóричок,-чка, *m.* *dim.* s. Топóрик, *Шй.*
Топóрник, *m.* (Pflze) Securigera [Coronilla, *Шй.*
Топóрщити, *v. a.* ausbreiten, auseinanderbreiten,2)nachlässig nähen,*Шй.*
Топотáти, топотíти, (-пóчу, -пóчеш), *v. n.* stampfen, laufen mit entsprechendem Schall.
Топотнá, *f.* s. Тóпіт, *Шй.*
Тóпочка, *f.* *dim.* s. Тóпка 2), *Шй.*
Тóптане, *n.*Zertreten,Niedertreten,*n.*
Топтанúна, *f.* das Hin- u. Herlaufen, *Шй.*
Топтáти, (тóпчу, тóпчеш), *v. n.* treten, niedertreten; 2) stampfen, ebnen; 3)*v.a.* niedertreten, ablaufen (Schuhe &); 4) dh Treten beschmutzen; 5) betreten, befruchten (v. Hahn &) *B.*; *Шй.*
Топтувáтий, *a.H.* 104. s. Набúтий.
Топý-топý! *int.*des Stampfens,*Шй.*
Топцьóване, *n.* Zertreten, Verthun, *n.* *Шй.*
Топцювáти, *v.n.* u. *a.*oft treten, niedertreten; 2) verthun; 3) knechtisch kriechen, *Шй.*
Топчáк, *m.Под.*Pferdemühle,*f.* [*Шй.*
Топчакóвий, *a.* zum Топчáк geh.
Топчáн, *m.* s. Тапчáн, *Шй.*
Топчачóк, -чкá, *m.* *dim.* s. Топчáк.
Топчúти ся, sich unnütze Sorgen machen, sich sehr bekümmern, *Шй.*
Топчúло, *n.* Kufe, *f.* in welcher die Weintrauben zerdrückt werden, *Шй.*
Тор, *m.* Spur, Bahn, *f*;. 2) Brauch, *m.* Gewohnheit, *f.* *Щог*; 3) ein unbestimmtes Mass, *Шй.*
Торá, *f.* *pl.* тóри, Fassdauben, *pl.*
Торáнити, *v. a.* *Ф.* брехнї — s. Торóчити.
Тóрба, *f.* Sack, Ranzen, *m.* Reisetasche, *f.* Futtersack, *m.*; *шкíряна тóрба = жолýдок, Magen, *m.* *Шй.*
Торбáн, *m.* e. Art Saiteninstrument (mit 25 od. mehr Saiten), *Шй.*
Торбанíста, торбанíстий, *m.* ein Торбан-Spieler, *Шй.*
Торабанíстів, -ова, -ове, *a.* dem Торбанíста geh. *Шй.*
Торбáр, -рá, *m.* Bettler, *m.* *Мх.*
Торбáч, *m.* Beutelthier, *n.* *Пол.*
Торбéй, *gen.* -беá, *m.* Lumpenpack,

n. Bettler, m. Фр.
Торбе́шка, f. dim. s. То́рба, Шй.
Торби́на, dim. торби́нка, торби́нонька, торби́ночка, f. s. То́рба.
Торбинко́вий, a. zur Торби́на geh.
То́рби́ско, то́рби́ще, n. aug. s. То́рба.
То́рбонька, f. dim. s. То́рба.
Торбоно́ша, c. der (die) Säcke trägt, Bettler, m. Bettlerin, f. Шй.
Торботра́с, (торботраси́ско, aug.), m. s. Торбе́й, Шй.
Торботра́сів, -ова, -ове, a. dem Торботра́с geh. Шй.
То́рбочка, f. dim. s. То́рба.
Торбува́ти, v.a. s. Турбува́ти, Шл.
То́рбушка, f. dim. s. То́рба, Шй.
Торг, m. Markt, Marktplatz, m.; 2) Handeln, Feilschen, n.; 3) * Wirrwarr, Lärm, m.
Торг! int. vom Reissen, Zupfen.
Торга́н, m. s. Тарга́н.
То́ргане, n. das Reissen, Zerren, n.
То́ргати, v.a. reissen, zerren; raufen.
Торга́ш, m. Kaufmann, Trödler, Mäkler, m. Нс. [га́ш geh. Шй.
Торгашів, -о́ва, -о́ве, a. dem Тор-
Торга́щий, a. ausgezackt.
То́ргнути, v. a. s. То́ргати.
Торго́ване, n. Handeln, n.
Торгова́ти, v. a. s. Торгува́ти.
Торгове́, n. Marktgeld, n.
Торгове́льний, a. Markt-, Handels-; — збір, У. s. Ярмарок.
Торгове́льник, m. Handelsmann, Kaufmann, m. Вах. [II. 137.
Торгови́зна, f. Marktwaare, f. Mi.
Торго́вий, a. vom Handel, Handels, Markt-.
Торго́виця, f. Marktplatz, m; — грошева́, f. Börse, f.; 2) Handel, m. Handeln, n Markt, m.
Торго́вка, d. торго́вочка, f. Trödlerin, Verkäuferin, f. Шй.
Торго́вля, f. Handel, m.
Торговни́к, m. Handelsmann, Händler, Trödler, m. [männin, f. Ч.V.529.
Торговни́ця, f. Verkäuferin, Kauf-
Торговни́чий, a Handels-. [Шй.
Торго́вчин, a. der Торго́вка geh.
Торготі́ти, v. a. an der Thüre rütteln, pochen.
Торгува́ти, v. a. handeln, Handel treiben; — ся handeln, feilschen.
Торгу́н, m. Ptarmica cartilaginea, Шй.
Торе́лець, m. Ч.IV.146. s. Таре́лець.
Торжестве́нний, a. feierlich, prächtig. [f.; Triumph, m.
Торжество́, n. Feierlichkeit, Feier,
Торжеству́ючий, a. triumphirend, Тор. [ся — —.
То́ржити, v. a. s. Торгува́ти; —
То́ржище, n. Marktplatz, m. Ш. II. 178. [delsmann, m.
То́ржник, m. У. Kaufmann, Han-
Торжо́к, -жка́, торжо́чок, -чка, (торже́чок), m. dim. s. Торг.
То́рити, v. a. den Weg ebnen, Шй.
Тори́ця, f. Acker-Spark, m. (Spergula arvensis), Шй. [vorigen Jahres.
Торі́к, adv. im vorigen Jahre, des
Торі́чний, (-ішний), a. vorjährig, vom vorigen Jahre; торі́чного ро́ку des vorigen Jahres.
Торк! int. des Stossens.
Тьо́рка, f. Rüben-Reibmaschine, f.
То́ркало, n. Stange, an welche der Weinbeerstrauch angebunden wird, Шй.
То́ркане, n. Stossen; Anrühren, Berühren, Bewegen, n. Шй.
То́ркати, то́ркнути, v. a. stossen; anrühen, berühren; bewegen; — ко́ні s. Поганя́ти, Кн.; trinken, zutrinken, in's Glas stossen; — ся anrühren, berühren, tüpfen; sich beziehen, anlangen.
То́ркнене, n. s. То́ркане.
Торкота́ти, v. a. stossen, klopfen, ein Getöse machen; knarren; 2) plappern, schwatzen; sbst. торко́тане, n.
Торкотли́вий, (-кітли́вий), a. geschwätzig.
Торме́гати, v. a. s. Тормо́сити.
Тормо́сити, v. a. hin u. her ziehen, zerren; schütteln, rütteln.
Тормо́шити, v. a. s. d. v. Шй.
То́рник, m. Werkstück des Böttchers (zum Einlassen des Bodens).
Торно́сити, v.a. s. Тормо́сити, Зар.
Торня́к, m. s. То́рник.
Тороба́нт, m. e. Art Musikinstrument, Шй. (Гол. III. 498).
Торо́ка, (dim. торо́чка), f. Faser, f.
Торока́тий, a. zerfasert; fächerartig.
То́ро́ки, pl. gen. -ків, Riemen, pl. hinten am Sattel; 2) Riemen bei den Постолй, Шй.; 3) Fransen, Zipfeln, pl.

То́ронь, *f.* Blütenschweif, *m.* (anthurus), *B.*
Торо́нка синя, *f.* Sperrkraut, Leiterblatt, *n.* (Polemonium caeruleum).
Торонкйй, *a.* dicht, reichlich, zahllos, zahlreich; stark; ungeheuer, *Ф.*
Торо́нко, *adv.* *B.* zahlreich, viel, dicht, reichlich; *Wgr.* 125. oft.
Торо́нний, *a.* *Ф. Пр.* III. 189. unzählig, reichlich.
Торо́нци, *adv.* dicht, торо́нци обмо́тано dicht umstrickt, *B.*
Торо́па, *c.* e. Ungeschickter, Unbeholfener, *Шй.*
Торо́пало, *c.* s. d. v.; 2)Plauderer, *B.*
Торопа́та.*c.*Schwätzer,*m.*(-in.*f.*);2)s. Тарапа́та, *Шй.* (*Н.* 140).
Торо́пати,*v.a.*plaudern,plauschen,*B.*
Торопа́тливий, *a.* geschwätzig, schwatzhaft.
Торо́пити, *v. a.* jmdn antreiben, anhalten (zu etw.) *Шй.*; 2) s. Поло́хати, Ляка́ти; 3) jmdn beunruhigen, quälen, plagen, *Фр.*; — ся eilen, eilfertig sein, *Шй.* [en, *n.Пар.*
То́ропіт, -оту, *m.* Graus, *m.* Grau-
Торопі́ти, *v. n.* murren, viel plauschen, *Зар.*; 2) verzagen, *Шй.*; (*Ч.*II.46).
Тороплє́ний, *a.* erschrocken, in Schrecken gesetzt, *Шй.* (*Ко.* 22).
Тороро́! *int.* zum Ausdr. des Aufkochens, Aufwallens von etw. Dichtem, *Шй.* (*Н.* 132). [Nachtigall, *Шй.*
Тьороро́х, *int.* des Schlagens e.
То́рос, *m.* s. Тара́с, *Шй.* [*Шй.*
Торосува́ти, *v. a.* s. Тарасува́ти,
Торото́чити, *v. n.* rasseln, klappern. [Rasseln.
То́рох, *m.* das anhaltende Rollen,
Торо́х-торо́х! *int.* vom Rasseln, Klingen; vom Getrabe u. Gedröhn.
Торо́хкати, *v. n.* klappern, klopfen, anschlagen.
Торохкота́ти, торохкоті́ти, *v. n.* Тарахкота́ти, *Шй.* [*Шй.*
Торохкоті́йка, *f.* Schwätzerin, *f.*
Торохне́ча, *f.* das Hin- u. Herreden, Schererei, *f.*
Торо́хнути, *v. a.* einschlagen, einbrausen, s. Тара́хнути. [(*Фр.*)
Торо́хтайло, *c.* Plaudermaul, *n.*
Торохті́й, *m.* Schreihals, *m.*; 2) dumpfes Getöse, торохті́я ве́зти = ein leeres Fass führen, *Шй.* [dertasche, *f.*
Торохті́йка, *f.* Plauscherin, Plau-
Торохті́ти, *v.n.* klappern; 2) *plaudern; *Фр.*; 3) erdröhnen; * fahren, *Шй.*
Торо́чене, (ння), *n.* das Ausfädeln, Auszupfen; 2) * Plaudern, Plauschen. *n.* *Шй.*
Торо́чини, *pl.* *Ч.* IV. 95. das Annähen der Fransen an die hochzeitlichen Handtücher.
Торо́чйти, *v. a.* ausfädeln, auszupfen; — ручникй Fransen an den Enden machen, hinzunähen; — ся sich ausfasern, s. fäsern, s. faseln; * faseln, plauschen; — ся над чимо́сь necken, reizen womit.
Торочка́стий, *a.* gefranst.
Торочкй, *pl. dim.* s. То́роки, kleine Fransen; 2) Charpie, *f.*
То́рсати, торсо́нути, *v. a.* stossen; rütteln, in Bewegung setzen, *Не.*
Торт, *m.* Torte, *f.*
Тортовйй, *a.* zur Torte geh. *Шй.*
Торту́ри, *pl.* Tortur, Folter, *f.*
Торува́ти, *v. a.* bahnen, e. Weg machen, *Шй.*
Торф, *m.* Torf, *m.*
Торфйстий, *a.*torfig,Torf-. [gnum).
То́рфник, *m.* Torfmoos, *n.* (Spha-
Торфо́вий, *a.* Torf-.
Торхвя́ний, *a.* s. d. v.
Торча́ти, торчі́ти, *v. n.* hervorragen, hervorstehen.
То́рчма, *adv.* gerade stehend, aufrecht stehend, *Шй.*
Торчо́к, -чка́, *m.* Steinmorchel, *f.* (Helvella esculenta), *Шй.*
То́сї! тосї́ньки, тосї́чки, то́соньки! *int.* vom Händeklatschen (in d. Kinderspr.).
Тоск, *m.* (*Пар.*) то́ска́, *f.* Angst, Bangigkeit, Beklemmung, Unruhe, *f.*
То́ська, *f. dim.* s. То́ся, *Шй.*
Тосклйвий,*a.*s.Тужлйвий,*Мог.Мх.*
Тосклйвість, -ости, *f.* Aengstlichkeit, Unruhe, Bangigkeit, *f.*
То́скний, *a.* ängstlich, bange, beklemmt; *adv.* то́скно, bange, ängstlich, *Шй.*
То́скнути, *v. n.* s. Тужйти, *У.*
Тоско́ване, (-вьне), *n.* s. Туга́, *Пм.*
Тоскува́ти, *v. n.* s. Тужйти.
Тоснйти, *v. n.* s. d. v. *Шй.*

Тóсьчин, *a.* der Тóська geh. *Шй.*
Тóся, *f.* Antonine, od. Theodosia, *Шй.*
Тóсяти, *v. n.* in die Hände klatschen (in d. Kinderspr.).
Тот, тотá, тотó, *pron.* s. Той.
Тотéж = якóй нáрочно wie zu Fleiss, wie vorsätzlich, *Шй.* (*Не.*).
Тотóжний, *a.* identisch, *Ил.*
Тотóжність,-ости. *f.* Identität, *f. Ил.*
Тотóй, тотáя, тотóє, *pron. Гол.* III. 470. dieser da; 2) derselbe. [des Hahnes
Тотóк-тотóк! *int.* vom Gackern
Тотóт, *pron.* s. Тотóй, *Гол.* II. 335.
Тотчáс, *adv.* sogleich, den Augenblick, *Шй.* (*Гол.* III. 407).
Тьох! *int.* vom Pochen des Herzens; 2) **тьох, тьорорóх!** vom Schlagen der Nachtigall (od. überhpt der Vögel), *Шй.*
Тьóхати, **тьóхкати**, *v. n.* pochen, klopfen (v. Herzen); 2) zwitschern, *Шй.* *davon sbst.* **тьóхане**, **тьóхкане**, *n.* das Pochen, Klopfen des Herzens od. e. Taschenuhr; 2) Zwitschern, *n.* (der Vögel), Schlagen der Nachtigall, *Шй.*
Точ, *m.* Kernkäfer, *m.* (Platypus), *B.*
Точ-точ, точ в точ, *adv. Ausdr.* ganz genau so, eben so, gerade so, *Шй.* (*Ч.* II. 73).
Тóченька, *f. dim.* s. Тóчка, *Шй.*
Точéний, *a.* gedreht, gedrechselt; 2) geschliffen, geschärft, gewetzt, *Шй.*
Тóчечка, *f. dim.* s. Тóчка.
Точечкóваний, *a.* punktirt; похвúнець — Vaginulus punctulatus, *B.*
Точúлиско, *n. aug.* s. Точúло *Шй.*
Точúльний, *a.* Wetz , Schleif-, *Пол.*
Точúло, *n.* Wetzstein, Schleifstein, *m.*
Точúльце, *n. dim.* s. d. v.
Точúльщик, *m.* Schleifer, *m. Под.*
Точúльщиків, -ова, -ове, *a.* dem Точúльщик geh. *Шй.*
Точúльщицький, *a.* s. d. v. *Шй.*
Точúтель, *m.* Borkenkäfer, *m.* (Bostrychns).
Точúти, *v. a.* drechseln; 2) schleifen, wetzen; 3) zapfen; кров Blut vergiessen; 4) zernagen (v. Würmern &); 5) wälzen, rollen; 6) austreten, zertreten; — ся fliessen; 2) sich wälzen, rollen; 3) wankend, wackelnd gehen; gehen; 4) sich dehnen, in die Länge s. ziehen, sich fortsetzen, fortdauern, *Шй.*

Тóчка, *f.* Punkt, *m.*; — тáяня лéду, — замéрзаня водú, Eis-, Gefrierpunkt, *m.*; — кипíня Siedepunkt, *m. Пол.*; 2) — живá kleinstes Punktthierchen, (Monas Termo). [*n. Шй.*
Точкóване, (-ня), *n.* Punktieren,
Точковúтий, *a.* der die Punkte gern setzt; 2) der viele Punkte hat, *Шй.*
Точкóвиця, *f.* Punktkoralle, *f.* (Millepora), *B.*
Точкувáти, *v. a.* punktieren, *Шй.*
Точлúвий, *a.* nagend, fressend, -рак II. *Мл.*
Тóчний, *a.* wahr, gewiss, sicher; aufrichtig; genau; 2) punktiert; 3) ähnlich, gleich, *Шй.*
Точнíсїнький, *a. superl.* s. Тóчний; *adv.* точнíсїнько.
Тóчність, -ости. *f.* Gewissenhaftigkeit; Aufrichtigkeit; Genauigkeit, *f.*
Тóчно, *adv.* wahr, gewiss, sicher; genau, eben.
Точóк,-чкá, *m. dim.* s. Тік Tenne; 2) s. Товчóк, *Шй*; 3) s. Кýшка, *B*; 4) kleiner Bach, *Шй.* (*Гол.* IV. 268); 5) — (Подóльский) *M.* I. 23. Ringplatz, *m.*
I. **Тóшно**, *dim.* тошнéнько, *adv.* übel, schlimm, менí — mir ist übel, schlimm, *Me.* 249; 2) traurig, kummervoll.
II. **Тóшно**, *adv.* s. Тóчно.
Тошнúти, *v.a. impers.* менé тошнúт, mir wird übel, *Шй.*
Тóщний, *a. B.* fad. [anderes, *Шй.*
Тóщо, = u. so weiter, u. so fort, n.
То щó ще не — das hat nichts zur Sache, das verschlägt nichts, das nicht.... *P.* II. 80.
Тóя, тóядь. *f. B.* Eisenhut, Sturmhut, *m.* (Aconitum Stoerkeanum).
Тпрру! *int.* Haltruf für Pferde.
Тпрýкати, *v. a.* Тпрру! den Pferden zurufen.
Тра, = трéба. [im Trab, *B.*
Траб, *m.* Trab, *m.*; *adv.* трáбом,
Травá, *f.* Gras, *n.*; вýдкова? *B.*; — пúсана Schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea); — трéба Thalictrnm minus, *Шй.*
Трáвень, -вня, *m.* Mon. Mai; — малúй Mon. September, *Шй.*
Травéць, -вцá, *m.* gewöhnlicher Grasfalter, (Hiparchia Janina), *B.*
Травúна, *f. dim.* Gräschen, Gras, *n.*

Травйнка, *f. dim.* s. d. v.
Травйско, *f. aug.* s. Травá, *Шй.*
Травйстий, *a.* grasartig; 2) grasreich, *Шй.*
Травйстка *f.* Tofieldia calyculata, *B.*
Травйтельний, *a.* Verdauungs, *Вол.*
Трáвйти, (-влю, -вйш), *v. a.* verdauen; beizen, ausbeizen, wegbeizen; 2) zehren, vergeuden, verschwenden; 3) s. Тровйти, *Шй.*
Травйця, травйчка, травйченька, (*P.* 132), *f. dim.* s. Травá.
Травíнка, *f.* Grasmücke *f.* (Sylvia), *B.*
Травíчка, *f.* s. Травйчка, *Шй.* (*Гол.* II. 219).
Трáвка, *f. dim.* s. Травá; 2) Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea), *B.*
Трáвлене, *n.* Verdauung; Beizung, *f.*
Травлó *n.* Beizkraft, *f. Пар.*
I. Трáвний, *a.* beizend, verdaulich.
II. Трáвний, *a.* grasreich, *Макс.*
Трáвнйк, *m.* Grasgarten, *m.*; 2) s. Трáвень малйй Mon. September, *Шй*
Травникóвий, *a.* zum Травнйк geh. *Шй.*
Травнйстий, *a.* grasreich.
Травнйця, *f.* Graseule, *f.* (Xylina graminis), *B.* [(Psyche graminella), *B.*
Травнйчка, *f.* Grassackspinner, *m.*
Травничóк, -чкá, *m. dim.* s. Травнйк.
Травнáк, *dim.* травнячóк, *m.* Aufguss auf verschiedene Gräser, *Шй.*
Травогнóїне, *n. Гн.* 30. s. Зеленогнóїне. [Gras sich nährend, *Шй.*
Травоїдний, *a.* grasfressend, mit
Трáвойка, трáвонька, трáвочка, *f. dim.* s. Травá. *Шй.*
Травомóр. *m.* Grasrost, *m.* (Puccinia graminis), *Вол.* [s. Травоїдний.
Траноїдний, *a. Кн. Пр.* VIII. 636.
Травýшка. *f. dim.* s. Травá. *Ч.* V. 805.
Травянéць, -нцá, *m.* Topf- od. Garten Nelke, *f.* (Dianthus caryophyllus); 2) Deltafleckige Nelke, (D. deltoides), *Шй.*
Травянйй, *a.* grasartig, grasgrün, Gras; — кóник, *m.* Grashüpfer, *m.* od. Landheuschrecke, *f.* (Locusta); -á жáба Grüner, od. Wasserfrosch, (Rana esculenta), *Шй.*
Травянйк, *m.* Hemerocallis graminea; 2) бичóк — Gobius ophiocephalus, *Шй.*
Травянйстий, *a.* grasreich, *Пол.*
Травáнка, *f.* s. Травянéць; 2) Grossblumige Sternmiere, (Stellaria holostea); 3) Tragopogon floccosus; 4) Breitköpfige Meeräsche, (Mugil cephalus Cuv.), *B.*; 5) s. Травíнка, *B.*; 6) liederliche Dirne; *Шй.*
Травянкувáтий, *a. Под.* Gras-.
Травяноселéний, *a.* grasgrün, *B.*
Травáнчик, *m.* Pflze Hyacinthus leucophaeus, *Шй.*
Травáстий, *a.* s. Травянйстий, *Шй.*
Трададáм, *m.* Stoff, *m.* Tuch, *n.* für weibl. Kleidung, *adj.* трададамóвий, *dim.* трададамовéнький, zu Трададáм geh., daraus verfertigt, *Шй.*
Традйция, *f.* Tradition, *f.*; † Uebergabe des Vermögens in Folge e. gerichtl. Entscheidung, *Шй.*
Трай, *m.* Geschick; Gelingen, Glück, *n.* *Шй.*; *Зап.* II. 484. s. Трив, трйвок.
Тракт. *m.* Hauptstrasse, Chaussée, *f.*
Трактáмент, (трахт-), *m.* Traktament, *n.*
Трáктат, *m.* Tractat, *m.*
Трактйр, *m.* s. Трахтйр.
Трактйрня, *f.* s. Трахтéрня.
Трактóване, *n.* Bewirtung, *f.* Traktament, *n.*
Трактовáти, (-тувáти), *v. a.* bewirten; 2) * когó jmdn behandeln, *Шй.*
Тра-ла-лá! тра-ля-лá! *int.* der Lust, Freude, *Шй.*
Трам, (*dim.* трамóк), *m.* Balken, *m.*; Tragbalken, Querbalken, *m.*; 2) Last, *f.*
Трам! *int.* Lockruf der Schafe.
Тран, *m.* Thran, *m.*
Трандаром! *int.* als Mitsingen bei e. Liede *Шй.* (*Гол.* III. 472).
Трандáхил, *m.* Gemeine Syringe, Lilak, spanischer Flieder, (Syringa vulgaris); *adj.* трандахилóвий, *Шй.*
Транзáкция, *f. lat. K.* Verhandlung, *f.* [Lappen, *pl. Шй.*
Трант, *m. gew. pl.* -ти, Lumpen,
Трап, *m.* трáпа, *f.* (*Пар.*), Zufall, *m.*; Art, Weise, *f. Шй.*
Трапéза. *f.* Tisch, *m.*; Tafel, *f.* Essen, *n.*; 2) Speisezimmer, *n. Шй.*
Трапéзний, *a.* -а сьвітлйця, *Ф.* Speisezimmer, *n.*

*

Трапезувáти, *v. n.* speisen, zu Tische sitzen, *C.* II. 150; 2) Todtenmal halten, *Кв.* I. 86.

I. Трáпити, (-плю, -пиш), *v. a.*; — ся, s. Трáфити, — ся.

II. Трáпити, (-плю, -пиш), *v. a.* quälen, belästigen, *B.*; — ся sich quälen; 2) einander belästigen; sich veruneinigen, s. entzweien, s. zanken. [*Шй.*

Трапúця, *f.* Lumpen, Wischlappen, *m.*

Трапúчка, *f.* s. d. v. *Шй.* (*H.* 218).

Траплíне, (-ня), *n.* Kummer, *m.* Betrübnis, *f.* Gram, Harm, *m.* Sorgen, Verdriesslichkeiten, *pl. Шй.* (*Гол.* III. 248).

Трáпля, *f.* s. Трап, *Шй.*

Траплáти, (-фляти), *v. a.* treffen; — ся *impers.* трапляе ся es trifft sich, ereignet sich, fällt vor; такóї бідú мені ще не траплáлось *P.* I. 15. so ein Ungemach hat mich noch nie betroffen.

Трапóк, -пкý, *m.* s. Трап; на трапкý *H.* 149. wo es sich trifft.

Траптовáти, *v. a.* zertreten, niedertreten, vernichten, *Шй.* [III. 461).

Трарарá! *int.* beim Singen (*Гол.*

Трарарí! *int.* s. d. v.

Трас, *int.* des Krachens, Gerassels, Geprassels, *Шй.* [Sägen? *Шй.*

Трас, *m.*? (= трач?; 2) Schall beim

Трасúборода, *c.* der (die) den Bart zittern macht; 2) *scherzh.* vom Essenden, *Шй.* [*n.* Schläge, *f.*

Траск, *m.* Knall, *m.*; 2) Schlagen,

Трáскало, *n.* Klapper, *f. Фр.*

Трáскати, трáснути, *v. n.* dh das Hauen mit einer Gerte, Peitsche & e. Knall, Schall hervorbringen; 2) *v. a.* schlagen, mit e. Peitche & hauen; *sbst.* трáскане, *n.* [Трáскати.

Траскúй, *a.* = трáскаючий, s.

Трáскіт, -оту, *m.* s. Траск.

Траскотáти, траскотíти, (-кóчу, -кóчеш), *v. n.* s. Трáскати, *Шй.*

Трасовúна, *dim.* трасовúнка, *f.* s. Трясавúця, *Шй.*

Трасогýз, *m.* unruhiger Mensch (der nicht lange an e. Stelle bleiben kann) *adj.* трасогýзів, -ова, -ове, ihm geh. *Шй.*

Трасогýзка, *f.* e. unruhiges Weib; 2) трясогýзки, *pl.* die Gattung der Bachstelzen, (Motacilla), *Шй.*

Трасогýзковий, *a.* zu dieser Gattung der Vögel geh.

Трасогýзчин, *a.* der Трасогýзка 1) eigenthümlich, *Шй.*

Трáсти, *v.a.* s. Трясти, *Шй.*

Трáсьтя, *f.* u. *n.* Fieber, *n.*

I. Трат, *m.* Sägespäne, *pl.*; 2) Abschnitzsel, *n.* (beim Leder). [selbrief, *m.*

II. Трат, *m.* Tratte, *f.* Wechsel, Wech-

Трáта, *f. K.* Verlust, *m.* [gen, *Шй.*

Трата-тá! *int.* vom Trommelsohla-

Трáтва, *f.* s. Сплав, Floss, *n.*

Трáтити, (трáчу, трáтиш), *v. a.* verlieren, einbüssen, um etw. kommen; 2) jmdn hinrichten; 3) vergeuden, verschwenden; — ся sich verlieren, verloren gehen, wegkommen; 2) zu viel ausgeben, zu viel aufwenden; *Шй.*

Трáтка, *f.* s. Трат II.

Тратовáти, тратувáти, (-тýю, -уеш), *v. a.* s. Таловáти, *B.* [treffen.

I. Траф, *m.* Zufall, *m.* zufälliges Ein-

II. Траф, *m. Шй.* alles Unreine (was die Juden nicht gebrauchen dürfen).

III. Траф! *int.* des Treffens beim Wurf, Schlag & *Шй.*

I Трáфити, *v. a.* u. *n.* treffen; antreffen; — ся sich treffen, *impers.* sich ereignen; s. Траплáти &.

II. Трафúти, *v. a.* verunreinigen (im rituellen Sinn bei den Juden).

Трафляти, *v. a.* s. Траплáти.

Трафнúй, *a.* unrein, (*vgl. oppos.* Кошéрний). [Unglücksfall, *m. Шй.*

Трафýнок, -нку. *m. Ф.* Zufall, *m.*;

Трафяти. *v. a.* s. Трафляти, *Шй.* (*Гол.* II. 602). [Schlages, *Шй.*

Трах! *int.* des Krachens; 2) des

I. Трáхнути, *v. n.* krachen, puffen; 2) s. Тарáхнути, schlagen.

II. Трáхнути *v.n* s. Трáхнути, *Шй.*

Трахт, *m.* s. Тракт, *Шй.*

Трáхта, *f.* s. Тарáхта, *Шй.*

Трахтéрня, *f.* s. Трахтúр, *Шй.*

Трáхти, *v. n.* s. Трáхнути, *Шй.*

Трахтúр, *m. P. ч.* 86. Gasthaus, *n.* Schenke, *f.* [*Шй.*

Трахтúрний, *a.* vom Speisehause,

Трахтúрник, *m.* Gastwirt, Speisewirt, *m. Шй.*

Трахтúрників, -ова, -ове, *a.* dem Трахтúрник geh., des T.

Трахтúрницький, *a.* dem Трахтúрник eigenthümlich.

Трахтирщик, *m.* s. Трахтирник. *Шй.*
Трахтирщиків, -ова, -ово, *a.* s. Трахтирників, *Шй.* [пицький, *Шй.*
Трахтирщицький, *a.* s. Трахтир-
Трахтоване, *n.* s. Трактоване.
Трахтовий, *a.* fahrbar, zum Трахт geh. *Шй.*
Трахтовитий, *a.* mit mehreren Chausseen; 2) einer der zu bewirten versteht, *Шй.*
Трахточок, *m. dim.* s. Трахт, *Шй.*
Трахтувати, *a. a.* s. Трактувати.
Трач, *m.* Säger, Dielensäger, *m.*; 2) *pl.* трачі, Sägehörnige *pl.* (Serricornia).
Трачене, *n.* das Verlieren; Vergeuden, Verschwenden, *n.*; 2) Hinrichtung, *f.*
Трачине, (-ня), *n.* Sägespäne, Feilspäne, *pl.* [geh., ihm eigenthümlich, *Шй.*
Трачів, ева, -еве, *a.* dem Трач
Трачій, *m.* Zimmermann, *m.* (Lamia Aedilis), *B.*
Трачка, *f.* Sägemühle, *f.*; 2) Säge, *f.* *B.*; 3) — чубата grosser Sägetaucher, (Mergus merganser).
Тре, *v. impers.* = треба, *Шй.*
Треа = тра, тре, треба, *Шй.*
Треб, *m.* Noth, Nothwendigkeit, *f.* Bedürfnis, *n.* *Шй.* (*H.* 189).
Треба, *f.* s. Треб, *C.* II. 165; 2) Brauch, *m.*; 3) Verrichtung des Gottesdienstes, *f.* Gottesdienst, *m.* *Шй.*
Треба, *v. impers.* es ist nothwendig, nöthig.
Требен, -бна, -бно, *a.* nothwendig, nöthig, *Шй.* (*Гол.* III. 523); dürftig.
Требіж, *m.* Auswurf, *m.* *Шй.*
Треблаженний, *a.* -е древо † allerseligstes, allerheiligstes Kreuz.
Требник, *m.* Kirchenagende, *f.*
Требувати, *v. a.* brauchen; 2) verlangen; sehr bitten; *Шй.*; 3) prüfen, versuchen, *Шй.*
Требулька, *f.* Schnittlauch, *m.* (Allium schoenoprasum), *B.*; 2) Schalotte, *f.* (Allium ascalonicum), *Шй.*
Требух, *m.* требуха, *f.* s. Тельбух.
Требухатий, *a.* bauchig, dick, *B.*
Тревалий, *a.* dauerhaft; beständig, continuirlich.
Тревалість, -ости, *f.* Dauerhaftigkeit, *f.*; Bestand, *m.* Beständigkeit, *f.*
Тревало, *adv.* dauerhaft; beständig.

Тревати, *v. n.* dauern; *leben, s. Жити, *Гол.* III. 509; 2) leiden, dulden.
Тревкий, *a.* s. Тревалий.
Тревний, *a* anhaltend; 2) *Wgr.* VI. nährend, nahrhaft.
Тревність, -ости *f.* Nahrhaftigkeit, *f.*
Тревога. *f.* Angst, *f.* Entsetzen, *n.* Bestürzung, Unruhe, *f.* [*Пар.*
Тревожитель, *m.* Lärmbläser, *m.*
Тревожити, *v. a.* schrecken, mit Angst erfüllen, beunruhigen; — ся sich ängstigen, sich fürchten.
Тревожливий, *a.* ängstlich, angstvoll, furchtsam.
Тревожливість, -ости, *f.* У. Bangigkeit, Angst, Besorgnis, *f.*
Тревожний, *a.* s. Тревожливий.
Тревол нений, *a.* heftig wogend, stürmisch, -е море *Макс.*
Трезвий, *a.* трезвість, *f.* *Пар.* s. Тверезий, тверезість.
Трейки, трейчи. *adv.* dreimal, *Шй.*
Трейтий, *a.* s. Третий, *Шй.*
Трейтина, *f.* s. Третина, *Шй.*
Трейтякий, *a.* dreijährig, drei Jahre alt, -а телиця, *Шй.* [(Ч. IV. 232).
Трейчатий, *a.* s. Тройчатий, *Шй.*
Треклятий, *a.* verruchtest.
Треля, *f.* Triller, *m.* (musik. Term.).
Трембіта, *f.* s. Тримбіта. [*Шй.*
Трембітати, *v. a.* s. Трумбітати,
Трембітка, трембіточка, *f. dim.* s. Тримбіта. [*f.* s. Требулька, *Шй.*
Трембулька, *dim.* трембульочка,
Трембульковий, *a.* zur Трембулька geh., aus Тр. *Шй.*
Тременталь, *f.* Sumpf-Storchschnabel, *m.* (Geranium palustre), *Шй.*
Тремкий, *a.* zitternd, schwingend, *Пс.* (*хм.* 192).
Трemпуй, *m.* e. Pflock an den das Schaf während der Schur angebunden wird, *Шй.*
Тремтіти, (тремчу, тремтиш), *v. n.* zittern, beben, *sbst.* тремтіне, *n.* das Zittern, Dröhnen, *n.*
Трензель, трензелька, трензля, *f.* Trense, *f.* ein leichter Pferdezaum ohne Stange. [— громі, (*Фр.*).
Треньк ати, *v. a.* verschwenden,
Треноги, *pl.* dreifüssiges Gestell.
Треножити, *v. a.* drei Füsse zusammenbinden, einem Pferde die Füsse

binden, *Шй.* [cus vulgaris), *B.*

Треп, трепа́к, *m.* Hasel, (Leucis-

Тре́панґ, *m.* Trepang, (Holothuria edulis), *B.*

Тре́пати, *v. a.* s. Трі́пати; 2) gierig essen; — ся s. Тріпота́ти ся, *Фр.*

Трепачо́к, -чка́, *m. dim.* s. Тропачо́к, *Ч.* V. 20. [er, *m*

Тре́пет, *m.* Zittern, Beben, *n.* Schau-

Трепе́та, *f.* Zitterpappel, *f.* (Populus tremula).

Трепета́ти, (-епе́чу, -е́чеш), *v. n.* erzittern, erbeben, schauern, schaudern; fürchten, *Шй.* [Ч. III. 273. Binse, *f.*

Трепе́те, *n.* alles Zitternde, зі́ле —

Трепети́вець, -вця, *m.* e. Art Pilz, der unter den Zitterpappeln (трепе́та) wächst, (*Фр.*). [*Ш.* II. 268.

Трепе́тний, *a.* zitternd, bebend,

Трепе́товий, *a* von der Zitterpappel.

Трепетокри́лий, *a.* -моти́ль mit zitternden Flügeln, *Фр.*

Трепетоли́стий, *a.* mit zitternden Blättern, espenblättrig, *Фр.*

Трепетю́к, *m.* s. Трепети́вець. (*Фр.*)

Трепетя́нник, *m.* s. Підосі́нник. *Вол.* [Ungeduld zittern, (*Фр.*).

Трепещі́ти, *v. n.* vor Angst, od.

Трепі́тка, *f. dim.* s. Трепе́та.

Трепі́ток, -тка, *m.* віно́к — *Гол.* II. 56. *Пр.* IX. 98. *Bein.* des immerwährend zitternden Kranzes.

Трепі́те, (-тя), *n.* s. Трепе́те, *Шй.* (*Гол.* IV. 130). [*f. Шй.*

Трепло́, *n.* Ruderstange bei e. Floss,

Трепля́мий, *a.* mit drei Flecken, клювону́ч — Rhyncholophus Trimaculatus, *B.* [teln; 2) schleudern, werfen.

Тре́пну́ти, *v. a.* ausstäuben, schüt

Тре́пdescribed ста́вка *f.* einfache Regeldetri.

Трепота́ти, трепоті́ти, *v n.* s. Трепета́ти, *Шй.* (*Гол.* II. 56); — ся mit den Flügeln schlagen, flattern.

Тре́пції, *pl.* Fetzen, Lumpen, *pl. Ha.*

Трепя́х, *m.* Franse, *f.* [per, *f.*

Тре́скало, тре́ско́тало, *n.* Klap-

Трескота́ти, трескоті́ти, *v. n.* krachen, prasseln. [(*Гол.* III. 417).

Тре́снути, *v. n.* s. Тра́снути, *Шй.*

Трести́, *v. a.* s. Трясти́, *Шй.* (*Гол.* II. 468).

Тресува́ти, *v a.* dressieren.

Треть, *f. Под.* Drittheil, Drittel, *n.*

Тре́тий, -а, -е, (тре́тії, -я, -е), *a.* dritter, der (die, das) dritte.

Трети́на, (*dim.* трети́нка, *dim.* трети́ночка), *f.* Dritttheil, Drittel, *n.*; *pl.* трети́ни, Seelenamt nach 3 Tagen.

Трети́чний, *a. Под.* tertiär.

Тре́тний, *a.* zum Drittel geh. *Шй.*

Третьона́дцятий, *a* s. Трина́дцятий, *Шй.* (*Гол.* I. 169).

Третьопро́бний, *a. Ко.* 92. -а горі́вка, destillirt? *Шй.*

Третьосьві́тний, *a.* -а форма́ция, *Фр.* Tertiärzeit, *f.* [mittler, *m. Кн.*

Тре́тчик, *m.* Schiedsrichter, Ver-

Третя́к, *m.* ein Thier drei Jahre alt; 2) Drittschwarm, *m*; 3) s. Бичівни́к; 4) *Ко.* 12. e. Tanzfigur, -ка́ би́ти; 5) третяка́ зуба́ми вибива́ти mit den Zähnen klappern.

Третячо́к, -чка́, *m. dim.* s. Третя́к; *P.* II. 6. drei Jahre alt (von Stieren).

Треуго́льник, *dim.* треуго́льничок, *m.* Dreieck, *n.* [Kartenspiel).

I. Треф, *n.* тре́фа, *f.* Treff, *m.* (im

II. Треф, *m.* s. Траф II.

I. Тре́фити, (-флю, -фиш), *v. a.* frisieren, kräuseln, *Шй.*

II. Трефи́ти, *v. a.* s. Трафи́ти.

I. Тре́фний, *a.* s. Трефо́вий.

II. Трефни́й, *a.* s. Трафни́й.

Трефо́вий, *a.* Treff, (im Kartenspiel).

Трехра́менний, *a. Св.* dreiarmig.

Трець *gen.* -ця, *m.* einer der reibt, *Шй.*

Тре́чи, *adv.* s. Три́чи, *Шй.*

Треш-треш-треш! *int* beim Zusammentreiben der Schafe.

Трещо́тка, *f.* Klapper. *f.*

Три, *num.* drei; три брати́: 1) Euphrasia lutea; 2) Mittlerer Klee, (Trifolium medium), *Шй.* [Wachtelkönigs, *B.*

Три-три! *int.* vom Geschrei des

Триб, *m.* Trieb, *m. Ган.*; 2) Treibwerk, *n. B.*; 3) Werkstück des Webers.

Три́ба, *f.* Werkzeug des Oelschlägers.

Трибарни́стий, *a.* dreifarbig, *B.*

Три́блик, *m.* s. Кия́нка.

Трибра́тнії, *a. Ш.* II. 102. -ї моги́ли Grabhügel, *pl.* der drei Brüder.

Трибу́лька, *f.* s. Трибу́лька.

Трибу́на, *f.* Tribüne, Rednerbühne, *f. K.*

Трибу́нал, *m.* Tribunal, Appellationsgericht, *n. adj.* трибуна́льский.

Трибу́х, *dim.* трибушо́к, *m.* Eingeweide, *n.*; Magen, *m. Шй.*; 2) s. Бух, *B.*

Трибуха́тий, *a.* dickbäuchig, dick, *Шй.*

Трибушо́к цівка́тий, *m.* Gemeine Wurmschnecke, (Vermetus lumbricalis).

Трибу́шо́н, *m.* Korkzieher, *m.*

Трибуши́ско, *m. aug.* s. Трибу́х. *Шй.*

Трива́й, *m.* der Zögernde, Säumselige, *Шй.*

Трива́лий, *a.* s. Трева́лий, *Шй.*

Трива́ти, *v. n.* s. Трева́ти, *Шй.*; 2) erwarten, warten, *Ст.* [vulgär, *K.*

Тривія́льний, *a.* trivial, gemein,

Три́вко, *adv.* dauernd. [Тревни́й.

Тривни́й, *a.* satt; 2) nahrhaft, s.

Три́вність, -ости, *f.* s. Тре́вність Dauerhaftigkeit; Nahrhaftigkeit, *f.*

Триво́жний, *a.* sich ängstigend, bange, *M.* II. 51. s. Трево́жний.

Триво́жно, *adv.* bange, ängstlich.

Три́вок, -вку, *m.* Leben, *n.* *Ф.*

Тригла́вий, *m. W.* Triglav (Terglou).

Тригода́к, *m.* — кінь dreijährig.

Триго́льник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *Шй.*

Триграння́стий, *a.* dreikantig.

Тригу́бий, *a.* *Шй.* mit einer Hasenscharte. [Schneller, *pl.* (Tricoccae).

Триґузона́ті, *pl.* Dreiknöpfige,

Тридеп'ять, *num.* = 3 × 9 = 27. *Ш.* I. 381.

Тридев'я́тий *a.* = 3 × 9 = der 27-ste; 2) *Ф.* in fernster Ferne gelegen.

Тридеся́тий, *a.* s. Три́йця́тий, *Ч.* V. 132.

Триді́льник, *m. B.* Juncus trifidus.

Триднівка, *f.* die Dauer von drei Tagen. [dreissig.

Тридьцять, (*Шй.*), трийцять, *num.*

Три́дьцятеро, трийцятеро, *num.* s. d. v. [(die, das) dreissigste.

Три́дьцятий, (трийц-), *a.* der

Три́дьцятка, (трийц-), *dim.* три́дьцяточка, *f.* die Zahl dreissig; 2) eine sehr dünne Leinwand (aus 30 Fäden bestehend), *Шй.*

Тридьцято́вий, (трийц-), *a.* aus dreissig bestehend, *Шй.*

Три́дьцяток, -тка, *m.* s. Три́дьцять, *Шй.* (*H.* 230).

Три́жди, *adv.* † *K.* s. Три́чи.

Тризнаме́нний, *a.* — сто́впик *B.* Griffel mit dreifädlichen Narben.

Три́зна, *f.* s. По́минки, *Нс.*

Три́знище, *n.* Kampfplatz? *Шй.*

Тризнува́ти, *v. a.* kämpfen; 2) nach der Schlacht schmausen? *Шй.*

Тризу́бець, -бця, *m.* Dreizack, *m.* *Фр.*

Тризу́бий, *a.* mit drei Zacken, *Шй.*

Три́йцять, & s. Три́дьцять &.

Три́кане, (-ня), *n.* lautes Pfarzen.

Три́кати, *v. n.* laut pfarzen.

Триконе́чний, *a.* dreispitzig, *Фр.*

Три́корт, *m.* *Шй.* Strickwaare, *f.* Strickzeug, *n.*

Трикорто́вий, (*dim.* трикортове́нький), *a.* *Шй.* aus Три́корт.

Три́кроть, *f.* das Dreifache.

Три́кут, (*Шй.*), трику́тник, *m.* Dreieck, *n.*

Трикуто́вий, *a.* dreieckig.

Три́куток, (*dim.* трикуто́чок), *m. dim.* s. Три́кут.

Триль, *f.* Triller, *m.* *Пар.* [pig, *B.*

Трилаточкова́тий, *a.* dreilap-

Три-листа́, e. Art Kartenspiel.

Трили́стник, *m.* Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *B.*

Трилистнико́вий, *a.* zum Трили́стник geh., ihm eigenthümlich, *Шй.*

Трилі́тний, *a.* dreijährig.

Трилущко́вий, *a.* dreiklappig, *B.*

Трима́ти, *v. a.* halten, erhalten; für etw. halten, erachten; — ся sich halten, sich fest anhalten, sich anklammern.

Трембі́та, *f.* ein oft über zwei Meter langes Blasinstrument, einer Trompete nicht unähnlich, mit dessen Schall der Huzule seine Schafe zusammen zu rufen pflegt. Oft spielen die Hirten auch recht hübsche, wenn auch melancholische Melodien auf der s. g. тримбі́та, welche aus entsprechender, innen ausgehöhlter, von aussen mit Birkenrinde umwickelter Fichtenspleisse verfertigt wird, *B.* Andere mit Тримб — beginnenden Worte s. unter Тремб-.

Три́на, *f. pl.* три́ни, zerriebenes Heu od. Futter, welches in d. Krippe nachbleit; 2) s. Зчинки. [dreizehn.

Трина́дьцять, (трина́йц-), *num.*

Трина́дьцятеро, (трина́йц-), *num.* dreizehn. [der dreizehnte.

Трина́дьцятий, (трина́йц-), *a.*

Тринáдьцятка, (тринáйц-), *f.* eine grobe Leinwand aus 13 Fäden, *Шй.*

Тринáцник, *m. ung.* e. Art Silbermünze = $^1|_3$ österr. Gulden, *Гол.*IV.418.

Триндúкати, *v. n.* „триндú" schreien; trillern; immer wieder sagen, wiederholt sagen, *Шй.*

Трúни, *pl.* s. Трúна.

Трúнити, *v. a.* Heu od. Futter zerreiben; 2) * gierig fressen, verschlingen, *Шй.*

Тринúця, *f. Гол.* III. 44. s. Трúни.

Трúніг, -нога, *m.* Dreifuss, *m.*

Трúніжок, (-ножок), *m.*Dreifuss,*m.*

Тринк, *m.* Tünche, *f. Пар.*

Трúнкаль, *m.* Trinkgeld, *n. Пар.*

Трúнькало, *n.* Verschwender, *m. Шй.*

Тринкáр, *m.* Tüncher, *m. Пар.*

Трúнькати, (тринк-), *v. a.* verschwenden, vergeuden; betrügen; 2) ratschen, das r schlecht aussprechen, *B.*; *sbst.* **трúнькане**, *n.*

Тринкувáти, *v. a.* tünchen, *Пар.*

Триnóги, *pl.* Fessel zum Kurzschliessen dreier Füsse (bei Pferden).

Тринóжити, *v. a.* s. Тренóжити.

Тринóжник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *Шй.*

Трúнпіль, -ели, *f.* das Querholz, welches in die durchgeschnittenen Hinterfüsse des Schafes eingelegt wird (beim Ausweiden).

Трúпля, *f.* Tripel, *f.*

Трúпутень, -тня, *m.* Grosser Wegerich, (Plantago major), *Шй.*

Трипýтник, *m.* (Pflze) Plantago arenaria, *Шй.* [*Шй.* (*H.* 12).

Трúпять, *num.* = пятвáдьцять,

Трисьвятúй, *a.* hochheilig, *Шй.*

Трúскавець, -вця, *m.* Springbrunnen, *m. B.*

Трúскати, трúснути, *v.n.* spritzen.

Трисóнячний, *a.* strahlend wie drei Sonnen, *Пу.* [mit drei Fächern.

Трисусíчний, *a. B.* dreiklappig,

Три-трúйцять, *num.* = 3 × 30 = 90, neunzig, *C.* I. 96.

Триýголь, -гла, *m.* Dreieck, *n.*; *adj.* **триуróльний**, dreieckig.

Трúхи, *pl.* Reiben, *n.*; Lärmen, *n.* Unruhe, *f. H.* 214.

Трихúна, *f.* s. Волосúчка.

Трúхон, *m.* Tryphon, *Шй.*

Трицьвíтний, *a.* dreiblütig, *B.*

Трúчі, трúчи, *adv.* dreimal.

Трúчлен, *m.* Trinom, *n.* [mera).

Тричлéнці, *pl.* Dreizehige, *pl.* (Tri-

Тришúй, *m. Ko.* 30. Schlag auf den Nacken, *m.* Ohrfeige, *f.* [berden.

Трúшкати ся, sich unruhig ge-

Трищíпний, *a.* dreispaltig, *B.*

Тріóба, *f.*s.Потрéба.*B.*; 2)Probe,*f.Пар.*

Тріóбен, -на, -не, тріóний, *a.* erprobt, erfahren.

Тріóбник, *m. Cm.* Necessaire, *n.*

Тріóувáти, *v. n.* versuchen, erproben, wagen. [Probe, *f.*

Тріóýнок, -нку, *m.* Versuch, *m.*

Тріваня, (-не), *n.* Erwartung,*f. Шй.*

Трівáти, *v. n.* verweilen, sich aufhalten,warten; *leben,*B.* трівáй! warte!

Трівóжити, *v.a.*s. Тревóжити,*Шй.*

Трівок, -вку, *m.* Leben, *n.*; Lebensart, *f. Шй.*

Трійзýбка, *f.* Dreizähnige Krystallschnecke, (Hyalea tridentata) *B*; 2) Kleine Pfeileule od. Aprikoseneule, (Acronycta tridens),*B.* [Dreigespann,*n.*

I. **Тріййка**, *f.* Drei, *f.* Dreier, *m.*; 2)

II. **Тріййка**, *f.* Fischtödtender Mond samen, (Cocculus suberosus); 2) Gift, *n.*

Тріййло, *n.* s. Тріййка II. 1), *B.*

Трійнúк, *m.* e. Fischart (der Підуства ähnlich) *B.* [(von Hanf &).

Трійня́, *f.* die Zeit des Hechelns

Трійсíчний, *a. У.* dreischneidig.

Тріййця, *f.* die heilige Dreieinigkeit; 2) Trikerion, *n.* dreifaltige Kerze; Leuchter mit drei Armen; 3) Бóжа-трійця, Berg-Johannisblut, *n.* (Hypericum montanum), *B.* [theilig, dreifaltig, *ОП.*

Трійчáстий, *a.* dreisprossig, drei-

Тріййчечка, *f. dim.* s. Тріййця, *Шй.*

Тріййчичка, *f.* dreifache Hechel, *B.*

Тріля, *f.*Weib, welches hechelt,(*Фр.*).

Трін, *gen.* трóну. *m.* s. Тран, *Шй.*

Тріолéт, *m.* Triolet, *n.*

Трін! *int.*desZerrens,Ausreissens,*Шй.*

Тріпайло, *m.* Flatterer, *m. Пар.*

Тріпалка, *f.* runde Krippe im Schafstall, *Шй.*

Тріпане, (-ня), *n.* тріпанúна, *f.* das Zerren, Ausreissen; 2) das Klopfen, Ausklopfen; das Herausschlagen, Abschütteln, *n.*; das Prügeln, *Шй.*

Тріпати, *v. a.* klopfen, herausschlagen; prügeln; 2) liebkosend etw. mit d. Hand streicheln; 3) essen; 4) *v. n.* flattern; 5) schnell gehen, eilen; — ся s. Трепотáти ся, *Шй.*

Тріпачка, *f.* Bläuel, *m. Пар.*

Тріпотáти, тріпотíти, *v. n.* zittern, beben; flattern; — ся s. Трепотáти ся.

Тріпотли́вний, *a.* flatterhaft, *Пар.*

Тріпотли́вість, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f. Пар.*

Тріпофóстик, -ика, *m.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.*

Тріпý! *int.* des Klopfens, od. des Zitterns, *Шй.*

Тріск, *m.* Knistern, Knattern, Gepolter, *n.* Knall, *m.*; 2) s. Трíска, *Шй.*

Трíска, *f.* Span, Splitter, *m.*; Scherben, *pl.*; 2) s. Каблïóн, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua).

Трíскавець, -вця, *m.* s. Зïркáч.

Трíскавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium), *B.*

Трíскане, (-ня), *n.* s. Тріск; 2) Fressen, Schlingen, *n. Шй.*

Трíскати, *v. a.* fressen, schlingen, gierig essen; 2) *v. n.* krachen, knistern, knallen; * schelten, *Ф.*; 3) sich aufreissen, bersten; — ся sich aufreissen, Sprünge, Risse bekommen, *Шй.*

Тріскáтий, *a.* polternd, zwitschernd, *B.*; 2) мак — Klatschrose, Feuerblume, *f.* Schüttmohn, *m.* (Papaver Rhoeas), *B.*

Тріскáч, *dim.* тріскáчик, *m.* Schwätzer, *m.*; 2) = in d. Räthsel: = мак, s. d. v. (*Ч.* I. 311), *Шй.*

Тріскачів, -óва, -óве, *a.* dem Тріскáч eigenthümlich, ihm geh. *Шй.*

Тріскáчка, *f.* polterndes, zänkisches Weib, *B.* [Gekrache, *n. Пар.*

Трíскот, *m.* тріскотня́, *f.* Gerassel,

Тріскотáти, тріскотíти, *v. n.* knistern, poltern.

Тріскýч, *m.* s. Скóцень.

Тріскýчий, *a.* stark, heftig (z. B. Frost морóз); 2) s. Тріскáтий 1) 2), *B.*

Трíснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen; — ся gegen etw. stossen, schlagen; 2) *v. n.* s. Трíска ти 2) 3), *Шй.* [Трíска.

Трíсонька, **трíсочка**, *f. dim.* s.

Трíсочок, -чку, *m.* s. Тріски́, Ріще, *Шй.* (*Гол.* IV. 468).

Тріс́ущий, *a.* s. Тріскáтий 1) 2), *B.*

Тріськя́, (-тé), *n.* grosser Koth, Sumpf, *m. Шй.*

Тріччи́ско, *n. aug.* s. Трíска.

Тріумф, *m.* Triumph, *m.* [geh. *Шй.*

Тріумфáльний, *a.* zum Triumph

Тріумфувáти, *v. n.* triumphieren.

Тріфóль, тріфóлïя, *f.* Dreiblättrige Zottenblume, Fieber-, Biber-. Bitter, od. Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *Шй.*

Трíшки, *dim.* трíшечки, *adv.* ein wenig, ein Bischen, *B.* s. Трóшки.

Тріщáти, *v. n.* krachen, knistern, prasseln; poltern; 2) schmerzen, weh thun, головá &; 3) vergehen, zu Grunde gehen; *sbst.* тріщане, *n. Шй.*

Трíще, *n. coll.* s. Ріще.

Тріщýк, *dim.* тріщучóк, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus), *B.*

Трóви, *pl. Ф.* Jagd mit Hunden, *f.*

Трови́ти, (-влю́, -ви́ш), *v. a.* hetzen, anhetzen, *B.*

Тровля́, *n.* Thierhetze, *f.*

Трогáтельний, *a.* s. Трогáючий.

Трогáти, тронýти, *v. a.* anrühren, berühren; rühren, bewegen; behelligen *КС.* (83) VII. 502.

Трогáючий, *a* rührend, ergreifend.

Трóе, *num.* drei; в трóе *adv.* dreifach, на трóе in drei Theile.

Троежéнець, -нця, *m. Гл. б.* 63 Mann der in Trigamie lebt.

Троезïлле, *n.* Gemeiner Klee od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *Шй.*

Троезýбка, *f.* s. Трійзýбка, *Шй.*

Троéнка, *f.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius), *B.*

Трóечка, *f. dim.* s. Трóйка, *Шй.*

Трóечко, *num. dim.* s. Трóе, *Шй.*

Трóзïль, *m.* трозíлля, (-е), *n.* s. Троезïлле, *Шй.* [blatt).

Тройнка, *f. dim. У.* s. Трóйця, (Klee-

Трóисть, *f.* Dreispaltmuschel, *f.* (Tridacna), *B.*

Трóистий, *a.* dreifach; 2) рогáнчик-, Dreihörniges Horn-Kranzthierchen, (Ceratium tripus), *B.*

Трóї = трóе, *Шй.* (*Гол.* II. 8).

Троïстий, *a.* s. Тройстий, *Шй.*

I. **Троïти**, *v. a.* vergiften.

II. **Троïти**, *v. a.* verdreifachen — ся, *impers.* троïт ся в очéх alles dreifach

sehen, +*M*.

Тро́їцький *a*. s. d. f. *Шй*.

Троїчний, *a*. Dreifaltigkeits-, *Пу*.

Тро́йверх, *m*. *W*. s. Тригла́вий.

Тройги́лє, *n*. dreispaltiger, gabeliger Ast, *V*.

Тройда́нка вели́ка, *f*. Riesenmuschel, *f*. (Tridacna gigas).

Тро́йзвін, -она, *m*. Dreiklang, *m*. (musik. Term.).

Тро́йзїль, *m*. тройзі́ллє, *dim*. тройзїллєчко, *n*. = Любйсток, Барвінок, Васи́льок.

Тро́йка, *f*. s. Трійка, *Шй*.

Тройко, *num*. drei, s. Тро́є; 2) * Triumvirat, *m*. *Шй*.

Тро́йний, *a*. -а спра́ва, *Кн*. Regeldetri, *f*.; 2) — складова́ zusammengesetzte Reg; 3) — това́риства Gesellschaftsrechnung, *f*.

Тройноголовя́к.*m*.Pflze Dipsacus strigosus, *Шй*.

Тройня́г, *m*. Mittlerer Klee, (Trifolium medium), *Шй*.

Тройнячо́к, -чка́, -чку́, *m*. Weisser Wiesenklee, Steinklee, kriechender Klee, (Trifolium repens), *Шй*.

Тройсьві́чник, *m*. Trikerion, *n*. dreiarmiger Leuchter.

Тро́йцин, *a*. zur h. Dreifaltigkeit geh., — день der Pfingstmontag.

Тро́йця, *f*. s. Трі́йця; 2) Pfze Veronica prostrata, *Шй*.

Тройча́к, *m*. Gemeiner Weiderich, Blutkraut, *n*. (Lythrum salicaria), *Шй*.

Тройча́тий, *a*. dreifach.

Тройча́тка, *f*. *Ко*. 112. e. Art Geissel, bestehend aus drei zusammengeflochtenenRiemen,od.mit dreiEnden, *Шй*.

Тройчи́стий, *a*. s. Тро́йцин; -е зі́ллє Gemeiner Schotenklee, Hornklee, *m*. (Lotus corniculatus), *Шй*.

Тро́ки, *pl*.Riemen am Sattelzeug, *Зак*.

Тро́мпати ся, hintrotteln.

Тромси́н, *m*. ein fabelh. Held, so benannt, weil er in e. Walde von drei Jungfrauen gefunden wurde; *adj*. тромси́нів,-ова,-ове, dem Тромсин geh. *Шй*.

Трон, *m*. Thron, *m*.

Трону́ти, *v. a*. anrühren, stossen; rühren, bewegen; — ся gerührt werden, sich etw. zu Herzen nehmen, *B*.; — у́ма, з у́ма *Кв*. I. 217. — у́мом *Ра*. I. verrückt werden, den Verstand verlieren.

Трону́тий, *a*. ergriffen, gerührt.

Троп, *m*. Tropus, *m*. tropische Redensart; 2) Trab, *m*. кінь иде у троп, *B*.; 3) s. d. f.

Тропа́, *f*. Fusstapfe, Spur, *f*. Pfad, *m*. *K*.

Тропа́к, *dim*. тропачо́к, *m*. e. Art lustigen Tanzes; davon: тропака́, тропако́м, *adv*.

Тропа́р, *m*. (griech.) kurzer Lobgesang auf dieWerkeGottes od.derHeiligen.

Тропа́ти, *v. n*. traben, *B*.; — нога́ми mit Füssen stampfen, laut auftreten; 2) den Тропа́к tanzen.

Тропачко́вий, *a*. zum Тропачо́к geh., den троп. tanzend, *Шй*.

Тро́печка, *f*. Acker-Filzkraut, *n*. (Filago arvensis), *Шй*.

Тропи́ти, (-плю́, -пи́ш), *v. a*. treten; 2) die Spur verfolgen.

Тро́піт, -оту, *m*. Dröhnen, Getrabe, *n*. *Ф*.

Тро́пка, *f*. Pfad, *m*. *Me*. 293.

Троплї, *pl*. *H*. 259?

Тро́пник, *m*. Frühlings-Walderve, od.Fasanenkraut, *n*.(Orobus vernus), *Шй*.

Тропо́та, *f*. Tanz, *m*. (?) *Шй*.

Тропцюва́ти, *v. n*. trippeln.

Троск, *m*. s. Траск; тро́ском, *adv*. in Unordnung hingeworfen, *Шй*. s. Ло́ском.

Тро́ска, *f*. Sorge, *f*. Kummer, *m*.; 2) тро́ска, *eigentl*. тря́стя, Fieber, *n*. *Kol* II. 152.

Тро́скати, *v. n*. s. Тра́скати, *Шй*. — ся sich (um etw.) kümmern, Sorge tragen, Kummer haben, *B*.

Троскіт, -ету, *m*. Knall, *m*.; 2) das Gackern der Hühner, *Шй*.

Троскли́вий, *a*. sorgfältig, Sorge tragend, sorgsam, besorgt um etw. *Шй*. (*Гол*. I. 245).

Троско́тане, *n*. das Gackern, Geschrei der Hühner, *Шй*.

Троскота́ти, троскоті́ти, *v. n*. schreien (wie ein Hahn &); троскота́ти ся, s. Тро́скати ся, *B*.

Троєсть,(трость), *f*.Rohrschilf,Teichrohr, Schilf, *n*. (Arundo phragmites); 2) überhpt: Astwerk, *n*.; 3)Stock, *m*. *Шй*.

Тро́сти = тря́ста? *Шй*.(*Гол*.III.25).

Трости́на, *f*. Rohr, Schilfrohr, *n*. spanisches Rohr.

Тростини́ско, *n*. Geröhr, *n*. *Пар*.

Трости́нка, *f*. *dim*. s. Трости́на; 2) Teichrohrsänger, *m*. (Salicaria arun-

dinacea), *B*. [Rohr.
Тростинóвий, *a*. von Schilf, von
Тростúнонька, тростúночка, *f.* *dim.* s. Тростúна, *Шй.*
Тростиня́к, *m.* лунь — Rohr — od. Sumpfweihe, *f.* (Cirus rufus).
Тростíлка, *f.* Halm, *m.* *Пар.*
Тростінни́к, *m.* Rohrammer, *m.* (Emberiza schoebioulus), *B.*
Трóстка, *f.* Klappe, *f.* *B.*
Тростни́к.(трóсник). *m.*Röhricht,*n.*
Тростовáтий, *a.* schilfartig, *B.*
Тростовáтка, *f.* рурни́чка — einfacher Röhrenpolyp, (Tubularia calamaris), *B.*
Тростовáчка, *f.* Geröhr, *n.* *B.*
Тростови́й, *a.* von Rohr, Rohr-, einem Rohr ähnlich, *Шй.*
Тростовни́к, *m.* s. Очерéт, *B.*
Тростóмолочь, *f.* Chondrilla juncea, *B.*
Трóсточка, *f.* *K.* II. 241?
Трóстя, *f.* *Гол. гр.* 48. s. Трєсьть.
Тростяни́й, *a.*von Schilf, von Rohr.
Тростя́нка, *f.* Teichrohrsänger, *m.* (Sylvia arundinacea), *B.*
Тротúна, *f.* s. Трутинá, *Гол.* I. 186.
Тротúнниця ивóва, *f.* Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda); 2) — каштанóва, Rosskastanienspinner, *m.* (Cossus aesculi).
Тротуáр, *m.* Trotoir, *n.*
Трофúм, *m.* s. Трохúм.
Трóха, трóхи, *adv.* wenig, ein wenig; — не fast, beinahe.
Трохúм, *m.* Trophimus. [*Шй.*
Трохимéнко, *m.* Sohn des Трохúм,
Трохимéць,-мця *m.dim.*s.Трохúм.
Трохúмиха, *f.* Gattin des Трохúм; *adj.* Трохúмишин, der Трохúмиха geh.
Трохúмів, -ова, -ове, трохúмівський, -а -е, *a.* dem Трохúм geh. *Шй.*
Трохúмцїв, -ёва, -ёве, *a.* dem Трохимéць geh. *Шй.* [hundertste.
Трохсóтий, *a.* der (die, das) drei-
Трóху, *adv.* s. Трóха.
Троць,*m.dim.* s- Трохúм, *Шй.*
Трóчки, *pl.* = тóрочкú, *Шй.* (*Гол.* I. 325). [*adv. dim.* s. Трóшка &.
Трóшечка, трóшечки, трóшéчку,
Трошúцу, *adv. Гол.* I. 210. s. Трóха.
Трóшка, трóшки, трóшку, *adv.* *dim.* s. Трóха.
Трóшком, *adv.* s. Трóшка, *Шй.* (*Ч.* VII. 576).
Трощ. трóща, *f.* Schilf, Schilfrohr, *n.*
Трощáк, *m.* Warziger Spindelbaum, (Evonymus verrucosus), *Шй.*
Трóщити, *v. a.* zerknittern, zerbrechen; * vom gierigen Essen, Verschlingen.
Троюда, *f.* Giftmischerin, *f.* *Ф.*
Троюрóдний, *a.* ander Geschwisterkind (Sohn od. Tochter von Geschwisterkindern), *Кв.* II. 135.
Трóя, *f.* s. Отрýта, *Ф.*
Троя́га, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitat, (*Гол.* I. 567).
I. Троя́к, *m.* e. Art Münze = 3 Kopeken; 2) dreijähriges Vieh; 3) *Га.* I. 136. e. Art Osterspiel; 4) *gew. pl.* трояки́, Dreizack, *m.* dreizäckige Gabel; 5) s. Трíйка, *B.*
II. Троя́к, *m.* *Ко.* 231. Trojaner, *m.*
Троя́кий, *a.* dreierlei, dreifach.
Троя́ко, *adv.*auf dreierlei Art,dreifach.
I. Троя́ковий, *a.* s. Троя́кий; *adv.* троя́ково = троя́ко, *Шй.* [*Шй.*
II. Троякóвий, *a.*zum Троя́к I. geh.
I. Троя́н, *m.* (кóней). *Кн.* Dreigespann, *n.*; 2) *Ос.* (61) III. 18. e. Art Tanz; 3) Gemeiner Klee, od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *Шй.*
II. Троя́н, *m.* *B.* Gift, *n.*
Троя́нда, *d.* троя́ндочка, *f.* Hundsrose, *f.* (Rosa canina); 2) Gartenrose, *f.* (R. centifolia), *Шй.*
Трояндóвий, *a.* zur Троя́нда geh., ihr eigenthüml. *Шй.* [*Шй.*
Троя́чка.*f.*троячóк.*m.*s.Троя́к I. 1),
Троячкóвий, *a.*zum Троячóк geh., dafür gekauft, *Шй.*
Трýба, *f.* Posaune, Trompete, *f.*; 2) Röhre, *f.*; 3) Rauchfang, *m.* *Кв.* II. 83.
Трубáйло.*m.*Nbfls des Дніпрó,*Шй.*
Трубáнка, *f.* Posthörnchen, *n.* (Spirula), *B.*
Трубáр,(рь), *m.Luts. gr.* 158. s. d. f.
Трубáч, *m.* Trompeter, *m.*
Трубачів, -ова, -ове, *a.* zum Трубáч geh. *Шй.* [*Шй.*
Трубачувáти, *v. n.* Трубáч sein,
Трубáш, *m.* *Гол.* II. 721. s. Трубáч.
Трубéта, *f.* s. Тримбíта, *Шй.* (*Гол.* I. 8).
Трýбити, (-блю, -биш), *v. a.* die

Trompete blasen; 2) stets dasselbe wiederholen, wiederholt sagen; 3) ausposaunen, bekannt machen; 4) viel essen, *Шй.*

Трубівкй, *pl.* Röhrenschnecken, *pl.* (Protopoda), *B.* [бити 1) 2) 3).

Трубіти, (-блю, -биш), *v. a.* s. Тру-

Трубка, *f. dim.* s. Труба; 2) s. Люлька, *Шй.*; 3) Enddarm, *n. B*; 4) — Тритонова, Grosses Tritonshorn, (Tritonium nodiferum); 5) *pl.* трубки, Sumpf Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palustris), *B.*; 6) трубки, *pl.* Name für e. Herbstfest der Juden. [(Aulostoma).

Трубкоро́тик, *m.* Trompetenfisch, *m.*

Трубний, *a.* Posaunen-, *Ш.* II. 170.

Трубниця, *f.* Rauchfang, *m.*

Трубничо́к, -чка́, *m.* Trompetenthierchen, *n.* (Stentor), *B.*

Трубойка, *f.* (*Гол.* II. 59), трубонька, трубочка, *f. dim.* s. Труба́.

Трубця, *f. dim.* s. Труба́, *Шй.* (*Гол.* IV. 532). [pula), *B.*

Трубча́к, *m.* Wurmröhre, *f.* (Ser-

Трубча́тий, *a.* — про́від Ohrtrompete, Eustachische Röhre, *f.* [(Tubicola), *B.*

Трубчаткй, *pl.* Röhrenmuscheln, *pl.*

Трув, *m.* — лїсовйй, *a.* Waldzwenke, *f.* (Brachypodium silvaticum).

Труд, *m.* Mühe, Arbeit, Beschwerlichkeit, *f.*; 2) Leistung, *f.* Werk, *n*; 3) Erdgalle, *f.* (Gentiana centaureum), *Пар.*

Трудйти, (труджу, -диш), *v. a.* müde machen, ermüden, belästigen; — ся sich abmühen, sich Mühe nehmen; sich mit etw. befassen, obliegen ко́ло чого́, при чім.

Трудлйвий, *a.* arbeitsam.

Трудлйвість, -ости, *f.* *МШ.* Arbeitsamkeit, *f.* [rigkeit, *f.*

Трудна́ция, *f.* *М+Б.* 75. Schwie-

Трудне́нький, *a. dim.* s. Труднйй.

Трудне́нько, *adv. dim.* s. Тру́дно.

Трудне́сенький, *a. dim.* s. Трудне́нький, *Шй.*; *adv.* трудне́сенько.

Труднйй, *a.* schwer, schwierig, mühsam, beschwerlich; 2) ermüdet, ermattet; 3) leblos, todt, *Ш.* II. 11; 4) kümmerlich. [*comp.* s. Тру́дно.

Труднїйше, (-ш), труднїш, *adv.*

Тру́дність, -ости, *f.* Schwierigkeit, Mühseligkeit, Mühe, *f.* [werden, *Шй.*

Труднїшати, *v. n.* schwieriger

Труднїще, *adv.* s. Труднїйше.

Тру́дно, *adv.* schwer, schwierig, mühselig, beschwerlich.

Труднова́тий, *a.* beschwerlich, schwierig, mühsam.

Трудно́та, *f.* *К.* Schwierigkeit, *f.*

Трудното́пний, *a* schwer schmelzbar, *Пол.*

Трудова́тїти, *v. n.* aufschwellen; breiter werden, sich ausdehnen.

Трудовйй, *a.* dh Arbeit, dh Mühe erworben, *Кв.* II. 41, *Ч.* III. 15. *С.* I. 20.; mühevoll, *С.* I. 182.

Трудовйк, *m.* der Arbeitsame, *Біл.*

Трудовйтий, *a.* mit Mühe erarbeitet.

Трудолю́бець, -бця, *m.* der Arbeitsame. [sig, emsig.

Трудолюбйвий, *a.* arbeitsam, fleis-

Трудолюбймість, (-вість), *g.* -ости, *f.* Arbeitsamkeit, Betriebsamkeit, *f.* *Пар.* [schäftig.

Трудолю́бний, *a.* arbeitsam, ge-

Трудя́чий, *a.* s. Трудолюбйвий, *Шй.*

Трудящий, *a.* s. d. v.; 2) mit Mühe erworben, *Шй.*

Тружда́ти ся, arbeiten. [*Шй.*

Труї́ти, (трую́, -уе́ш), *v. a.* vergiften,

Труля́ти, *v. a.* § stossen, s. Друля́ти.

Трумбе́та, *dim.* трумбе́точка, *f.* s. Трймбіта, *Шй.* (*Гол.* II. 611). [blasen.

Трумбіта́ти, *v. a.* die Трймбіта

Тру́мна. *f.* тру́мно, *n.* s. Тру́нва.

Труна́, *f.* s. d. *f.*

Тру́нва, *f.* Sarg, *m.* [Sarg-, *Шй.*

Трунво́вий, *a.* zum Sarge geh.,

Тру́нвонька, тру́нвочка, *f. dim.* s. Тру́нва.

Тру́нене, *n.* Stossen, *n.* Anstoss, *m.*

Трунйна, трунвйна, *f. dim.* kleiner Sarg, *Ст.*

Трунйти, *Мак.* I. 35? [*Ч.* V. 792.

Тру́нка, *f. dim.* kleiner Sarg, *Щог.*

Трунко́вий, *a.* zum Тру́вок geh.; trinkend, *Шй.*

Тру́но, *n.* *Фр.* s. Тру́нва. [ва, *B.*

Тру́нов. *gen.* -нви, *f.* Sarg, *m.* s. Тру́н-

Тру́новка, тру́новця, *f. dim.* s. d. v.

I. **Тру́нок**, -нка, -нку, *dim.* труночок, *m.* Getränk, *n.*; Trank, *m.*

II. **Тру́нок**, *m.* Unterleib, *m.* Bauch, *m. B.*

Тру́нонька, тру́ночка, *f. dim.* s. Тру́нка, *Ч.* V. 451, 367.

Тру́нути, *v. a.* stossen. [V. 781).

Тру́нце, *n. dim.* s. Тру́нка, *Шй.* (*Ч.*

Трýнчик, *m. dim.* *Ф.* Tränkchen, *n.*

Труп, *m.* Leichnam, *m.* Leiche, *f.* todter Körper.

Трупáрня, *f.* Leichenkammer, *f.*

Трýпе, *n. coll.* Leichen, *pl.* *Шй.*

Трупúця *f.* Leichenweib, *n.* Schimpfn. e. alten Hexe, *У.*

Трýпій, -пъя, -пъе, *a.* dem Leichnam eigenthüml., zur Leiche geh.; 2) — я голóвка *f.* Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus), *B.*

Трупíне, *n.* s. Гнитé, *Пол.*

Трýпіш, *m.* Pillenkäfer, *m.* (Byrrhus) *B.*

Трýпішати, трýпішіти, *v. n.* verfaulen, verwesen, vermodern, *Шй.*

Трýпно, *adv.* *Cm.* todt.

Труповúй, *a.* zur Leiche geh., mit Leichen gefüllt, -а могúла, *Шй.* (*Гол.* III. 90).

Трупоїд, *m.* Leichenfresser, *m.*

Трупоїдний, *a.* dem Трупоїд eigenthüml. *Шй.*

Трус, *m.* *TP.* 19. Zittern, *n.* Bestürzung, *f.*; Erdbeben, *n.* *Шй.*; 2) *TP.* 33. Feigling, *m.* Memme, *f.*; 3) Durchsuchung, gerichtliche Untersuchung, *f.*; 4) s. Струсь. *Шй.*

Трусь, *m.* Kaninchen, *n.* (Lepus cuniculus), *B.*

Трусь-трусь! *int.* Lockruf für Kaninchen, *Шй.*

Трусá, *f.* *K.* I. 168. *Кч.* 190. *M.* Verwirrung, Bestürzung, *f.* Schrecken; Wirrwarr, *m.*; 2) *ВШ.* s. Труслúвість.

Трусáк, *m.* *К У.* s. Трус; 2) *B.* s. Трусь.

Трусéвий, *a.* vom Strausse, Strauss-, *Шй.* (*Гол.* II. 58).

Трусенúдя, *f.* Hausdurchsuchung, Revision, *f.*

Трýсик, *m.* s. Трусь, *B.*

Трýсим, *m.* Mon. December.

Трýсини, *pl.* Ueberbleibsel, *pl.* Abraum, *m.* *Пар.*

Трусúнка, *f.* Bröckchen, *n.* *Пар*

Трýсúти, (-ýшу, -ýсиш), *v. a.* schütteln, rütteln; 2) bröckeln, *Пар.*; 3) durchsuchen; — ся zittern.

Трусíй, *gen.* -сїя, *m.* derjenige welcher schüttelt; 2) d. welcher durchsucht, w. e. Durchsuchung unternimmt, *Шй.*

Трýсїнька, *f. dim.* s. Трусь, *Шй.*

Труск, *m.* *H.* 69. s. Тріск; 2) dürres Astwerk, *Шй.*; 3) *D. c.* 194. *pl.* s. Трýскавка. *Шй.*

Труск! *int.* des Krachens, Knitterns,

Трýскавка, *f.* Hügel-Erdbeere, *f.* (Fragaria collina), *Шй.*

Трускавкóвий, *a.* der Трýскавка eigenthüml; aus Тр.

Трýскавонька, трýскавочка, *f. dim.* s. Трýскавка.

Трýскати, *v. n.* krachen, knistern, laut schlagen; 2) собóю, s. Отíпати собóю. (*Фр*). [*C.* II. 135. *Др.*

Труськúй, *a.* schüttelnd, rüttelnd,

Труськóм, *adv.* im Trab, *B.*

Труслúвий, *dim.* труслúвенький, *a.* furchtsam, feig.

Труслúвість, -ости, *f.* Feigheit, Feigherzigkeit, *f.*

Труслúво, *adv.* furchtsam, feig.

Труслúн, *m.* Scabiosenartige Flokkenblume, (Centaurea scabiosa), *Шй.*

Труснúк, *m.* s. Зáяць, *B.*

Труснúця. *f.* Fieber, *n.* *B.* [*Лїр.* 6.

Трýсно, *adv.* furchtsam, *Зг.* zitternd,

Трýснути, *v. a.* s. Трýсити.

Трусовáтий, *a* furchtsam, feig, *Зар.*

Трýсок, *m.* s. Труск, *Шй.* [802.

Трусювáти, *v. a.* s. Трýсити, *Ч.* V.

I. Трут, *m.* Drohne, *f*; 2) fauler, sorgloser Mensch.

II. Трут, *m.* Sternschuss, *m.* Sternschuppe, *f.* *B.*; 2) Zunderpilz, *m.* echter Zunderschwamm, (Polyporus igniarius), *Шй.*

III. Трут, *m.* Haufen, *m.* Schaar, *f.* *Ф.*

Трýтá, *f.* Gift, *n.* *Фр.*; — зїля giftiges Kraut *Ш.* I. 185.

Трýтень, -тня, *m.* Drohne, *f.* *B.*

Трýти, (трýю, трýєш). *v. a.* s. Троїти, *Шй.* *Гол.* II. 811).

Трутúдерев воронóч, *m.* Krähenaugenbaum, Brechnussbaum, *m.* (Strychnos nux vomica).

Трутúзна, *f.* Gift, *n.*

Трýтик, *m.* *dim.* Трут I.

Трутúнá, *dim.* трутинойка, (-онька), *f.* s- Трутúзна.

Трýтини, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilstaub, Bohrstaub, *m.*

Трýтити, (трýчу, -тиш), *v. a.* stossen, weg-, hinabstossen, hinabwerfen.

Трутíвка, *f.* Gifttrank, *m.* *Гол.* I. 290.

Трýтка, *f.* *dim.* s. Трýта, *Шй.*

Трутнúй, *a.* giftig, vergiftet, *Cm.ОП.*

Трýтник, *m.* s. *Шй.* Трут II. 2). *Шй.*

Трутобíйна, *f.* Drohnenschlacht, *f.*

Трутовéць, -тівця́, *m.* Dröhnenschwärmer, *m.* (Macroglossa fucifor-

mis), *B*. [Drohnenzellen, *pl.*

Трутови́й, *a.* Drohnen-, -á робо́та

Тру́фель. *gen.* -фля,*m.*(*Шй.*), тру́фля, *f.* -чо́рний, (-на), Speise-Trüffel, *f.* Erdschwamm, *m.* (Tuber cibarium).

Труфля́к, *m.* Trüffelk, *m.* (Cinamomea).

Трух, *m.* Trab, *m. B.* [лик. *B.*

Труха́, *f.* s. Патеру́ха; 2) s. Крі-

Труха́н, *m.*Truthahn, *m.*s. Индик.*B*

Труха́ня, *f.* s. Крілик, *B.*

Тру́хати, *v. n.* traben, *B.*

Тру́хлий, *a.* ausgemergelt, ausgedorrt; welk; 2) verfault, vermodert, morsch, *Кч.* 214.

Трухли́на, *f.* s. Трухло́, *Шй.*

Трухлі́ти, *v. n.* erstarren (vor Schrecken). [Holz &, *Шй.*

Трухло́, *n.* etw. Verfaultes, faules

Трухля́вий, *dim.* трухлявéнький, *a.* moderig, morsch, *Не. С.* I. 89.

Трухля́вина, *f.* s. Трухло́, *Шй.*

Трухлявіти, *v.n.* verfaulen, vermodern,morsch werden. [*m.*Moder,*n.Не.*

Трухля́тина, *f.*Geruch vom Moder,

Трухні́ти, *v. n.* verfaulen, vermodern, *Шй.*

Тру́хнути, *v. n.* s. d. v. *Шй.*

Трухцéм, *adv.* im Trab.

Тручáти, *v. a.* stossen, wegstossen, hinabstossen.

Труш, *m.* Moder, *n. B.* [geh. *Шй.*

Тру́шків, -о́ва,-о́ве, *a.* dem Трушко́

Трушко́, *m.* s. Трохи́м, *Шй.*

Трушко́м, *adv.* im Trab, eilig.

Трущо́ба. *f.* dichter Wald; 2) Engpass, *m.*; e. Vertiefung; * Räuberhöhle, *f. Шй.* [(Hippomane mancinella).

Тру́яб, *m.* Manschinellebaum, *m.*

Трюх-трюх! трюхи́-трюхи́! *int.* Nachahmung des Geräusches beim Laufen, *P.* I. 1. beim Trotten, Traben.

Трю́хати, *v n.* traben, *Шй.*

Трюхи́, *adv.* — бі́чи im Trab, *КС.* IV. 171. [*Ч.* II. 154.

Трюхи́кати, *v. n.* s. Трю́хати,

Трю́хлий, *a.* moderig, *Cm.*

I. Трю́хнути, *v. n.* faulen, *Cm.*

II Трюхну́ти, *v. a.* schütteln, *С.* I. 145. [*Шй.* (*Ч.* II. 590).

Трюшко́м. *adv.* im Trab, trippelnd,

Тряд, *m.* Krankheit, *f. Шс.*

Трямо́к, -мка́, *m.* kleiner Balken, Querbalken unter der Zimmerdecke, *Кч.* 153.

Тря́пичка, *f.* s. d. f. *Шй.*

Тря́пка, *f. pl.* тряпки́, krause Faser, Franse, *f.*; Leinwandzipfel, *m.*; 2) Lappen, Lumpen, Wischlappen, *m.*

Тряпчина́, *f.* Lappen, *m.*

Тря́пя, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Трясáвина, *f.* s. Трясáвиця, *B.*

Трясáвиця, *f.* Pfuhl, Morast, Sumpf, *m.* Quebbe, *f. B.*

Трясани́ця, трясени́ця, *f.* Schüttstroh, *n.*; 2) Mischung von Heu u. Stroh, *f.*; 3) s. Гиш́ки́. [cilla), *B.*

Трясидупа *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Трясина, *f.*Wassergewächse, — Linse, *f.* [ternden Händen, *B.*

Трясиру́кий, (трес-), *a.* mit zit-

Тряси́фіст, *m. B.* s. d. f.

Тряси́хвостка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.*; 2) Rothschwänzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus, u. tithys), *B.*

Тря́ска́, *f.* Rütteln, *n. Под.*; 2) s. Сосо́нка.

Тря́скати, *v. n.* s. Трáскати, *Шй.*

Трясͅкотіти, *v. n.* knistern, knittern, *B.* [grund, *m.*

Трясови́на, *f. Ч.* IV. 523. Moor-

Трясови́ця, *f.* Fieber, *n. Еф.* 11.

Трясолу́пки, *pl.* Hirtentäschelkraut, *n.* Hirtentasche, *f.* (Capsella bursa pastoris), *B.* [ся zittern; sich bewegen.

Тря́сти́, *v. a* schütteln, rütteln; —

Трясу́лька, *f.* Thalictrum angustifolium, *Шй.* [Трясти́.

Трясу́ха, *f. Bein.* des Fiebers, s.

Трясу́чка, *f.* Mittleres Zitter — od. Flittergras, (Briza media), *Шй.*

Тря́сця *f.Ко.* 15. Fieberkrankheit, *f.*

Тря́хнути, (тря́хти, *Шй.*), *v. n.* trocken werden, trocknen.

Тс! *int.* als Aufforderung zum Stillschweigen &; 2) zum Ausdruck der Verwunderung, *Шй.*

Тсе = отсé, *M.* I. 24.

Тсей, тся, тсе, *pron.* = Отсéй &, *P.* I. 84. *Гол.* III. 150.

Тти = тоти́, *Ф.*

I. Ту, *adv.* hier, da.

II. Ту = ту́ю, s. Той, *Шй.*

Ту́ба, *f.* Tuba, *f.* Sprachrohr, *n.*

Туби́лець, -льця, *m. К.* Hiesiger, Einheimischer, Landeseingeborener, *m.*

Тубильний, *a.* einheimisch, eingeboren, *Шй.*

Тубо́лець, -льця, *m.* s. Тубилець.

Тубо́лка, *f.* eine Einheimische, *Піс.*

Тубо́льний, *a.* s. Тубильний. *Шй.*

Ту́бус, *m.* Tubus, *m.* (ein mittleres Fernrohr), *Пол.*

Тува́льня, *f.* Handtuch, Rolltuch, [Schnupftuch, *n. B.*

I. Туга́, *f.* Traurigkeit, *f.* Gram, Kummer, *m.*

II. Ту́га, *f.* *К. Пр.* III. 23. Spannung; Festigkeit, Energie, *f.*; в тузі fest (*Бор.*).

Тугий, *dim.* туге́нький, *a.* steif, stramm, straff; stark, ausdauernd, *Кч.* 105; 2) langsam, schwerfällig, *К.*

Ту́гнути, *v. n.* an Consistenz gewinnen; derb werden.

Ту́го, *dim.* туге́нько, *adv.* steif, stramm; fest, stark, *Ш.* I. 142.

Тугова́ти, *v. n.* s. Тужити, *К.*

Ту́говка, *f.* Achyrophorus maculatus, *Шй.*

Тугоніти, *v. n.* klopfen, ein Getöse [machen, *Шй.*

Ту́гонька, *f. dim.* s. Туга́ I. *Шй.* (Ч. V. 607).

Туго́нько, *adv. dim.* s. Ту́го.

Тугоший, *a.* mit starkem vorgerecktem Halse; 2) * hartnäckig, *К.*

Ту́гший, *a. comp.* s. Тугий, *Шй.* (*Гол.* IV. 128).

Туд, (Ч. V. 1146), туда́, туда́й, тудй, тудима, тудийка, *adv.* dahin; dorthin.

Туде́ж. *conj.* † dabei, sogleich, *Шй.*

Тудіка, *adv.* hierdurch, *B.*

Тудо́ю, *adv.* s. Туда́, *P.* I. 145.

Туеї = тої, *pron genit. fem.* s. Той, *Шй.* (Ч. II. 333).

Туж, *adv.* gleich hinterher; тужтуж, bald-bald, *Кч.* 75.

Тужа́віти, *v. n.* fest werden; steif werden; sich einziehen, einlaufen; gerinnen, *Шй.*

Туже́бний, *a. У.* s. Тужливий.

Ту́женька, *f. dim.* s. Туга́ I.

Тужити, *v. n.* sich betrüben, sich härmen, sich grämen.

Тужний, *dim.* тужне́нький, *a.* traurig, betrübt, schwermüthig, bange; kummervoll.

Ту́жно, *adv.* traurig, bange, verzag[ter Weise.

Тужливий, *a. Ф.* s. Тужний; *adv.* тужливо.

Тужноочка, *f. W. Bein.* der Зазу́ля, mit schmachtenden Aeuglein.

Тужуро́к, -рка́, *m.* kurzes Pelzkleid.

Туз, *m.* Daus im Kartenspiel, *m.*; 2) Schlag, Stoss, *m.* *Ш.* II. 12.; 3) s. Dyk, Богатир, *Шй.*

Туза́ти, *v. a.* e. Schlag versetzen, [stossen, *Ш.*

Тузе́мець, -мця, *m.* s. Тубилець.

Ту́зик, *m.* тузиня́ *n. dim.* s. Туз, *Шй.*

Тузило, *m.* einer der gern stosst, (s. d. f.) *Шй.*

Тузити, (ту́жу, ту́зиш), *v. a.* *Ко.* 202. stossen, schlagen; 2) * trumpfen, Trumpf spielen; — ся sich raufen, Händel suchen, *Шй.*

Ту́зін, (-нь), *dim.* ту́зінок, ту́зин, [*m.* Dutzend, *n.* *Шй.*

Тузлу́к, *m.* Salzlacke zum Einsalzen der Fische, *Шй.*

Туз́яка, *m. aug.* s. Туз, *Шй.*

Туй, *adv.* da, hier; туй-туй, bald, sogleich.

Туй, туй-туй! *int.* beim Hetzen der Hunde; 2) Scheuchruf gegen Wölfe etc.; *Шй.*

Ту́йбіч, *adv. Це.* s. Того́біч.

Ту́йкати, *v. a.* dem Wolfe od. den Hunden das „туй, туй!" zuschreien, *B.*; *sbst.* ту́йкане, *n.* *Шй.*

Тук, *m.* Fett, *n*; * Dünger, *m.*

Тук! *int.* des Zusammenstosses der Köpfe, *Шй.*

Ту́кан перцоїда, *m.* Pfefferfresser, *m.* [(Rhamphastus Toco), *Пол.*

Ту́кане. (-на), *n.* das Stossen mit einem Kopfe an einen anderen Kopf; * Klopfen, *n.* *Шй.*

I. Ту́кати, *v. a.* schlagen, stossen, [klopfen, *Шй.*

II. Ту́кати, *v. a.* „Ту" („hier") — rufen, Ч. V. 173.

Туковий, *a.* Fett-.

Туковитий, *a.* fetticht, *Пар.*

Тукрає́вий, *a.* hierländisch, *Пар.*

Тул, *m.* e. Art Kopfbedeckung, Mütze.

Тула́н, *m.* (Pflze) Statice tatarica, *Шй.*

Тула́ч, *m.* *Ф.* s. Скита́лець.

Ту́лене, *n.* s. d. f.

Ту́лине, (-ня), *n.* Andrücken, Anpressen, *n.*; Bedrückung, *f.* Bedrängnis, *n.* *Шй.*

Тулити. *v. a.* anpressen, andrücken, an sich drücken, umarmen; 2) beisetzen; zufügen; zusammenhalten; — ся sich an etw. drängen, sich anschmiegen ко́ло кого́, чого́, seine Zuflucht zu einem nehmen; 2) sich drängen, sich einschrän-

ken; 3) ankleben, kleben bleiben, sich anheften, *Шй.*

Тулі́й, *m. pl.* тулї́ї, Blutfedern, *pl. B.*

Тулі́йка, *f.* Werkstück des Töpfers.

Тулі́йниця, *f.* Federpolyp, *m.* (Plumularia), *B.*

Тулк, *m.* s. Толк, *Шй.* (*Н.* 122).

Тýльки, тýлько, *adv. P.* I. 39. s. Тільки.

Туловáти ся, sich einander küssen? liebkosen? *Шй.* (*Гол.* III. 240).

Тулóвище, *n.* Rumpf, Leib, *m.*

Туловóвий, *a.* des Brustkastens, *B.*

Тульпáн, *m.* Tulpe, *f.* (Tulipa); — півник Gartentulpe, *f.* (Tulipa Gesneriana), *B.* [Tulpen-, *Шй.*

Тульпáнóвий, *a.* von der Tulpe,

Тýлуб, *dim.* тулубéць, *m.* Rumpf, *m.*; 2) Schafpelz, *m.* (ohne Taillenschnitt).

Тулубáстий, *a.* nach Art des Тýлуб, *Ч.* VII. 420.

Тýлубок, -бка, *m. dim.* s. Тýлуб, *Шй.*

I. Тулýк, *pl.* тулукú, *m.* Junge der Bären und der Wölfe, *B. Ф.*

II. Тулýк, тулýп, *m.* Ziegenhaut ohne Schlitz abgezogen u. als Sack gebraucht. [Kriegsmusik.

Тулумбáс, *m.* † Art Pauke zur

Тулучá, (-чé), *n.* s. Тулýк I. *B.*

Тульчúнка, *f.* Nbfl. des Буг, *Шй.*

Тулáк, *m.* s. Тулíй, *B.*

Тýляти ся, s. Скитáти ся, *Шй.*

Тум, *pron. Locat. sing. m.* u. *n.* = тім, *Шй.*

Тум! Mitsingen, — *Шй.*

Тумá, *f.* Mischling, Bastard, *m. Шй.*; 2) Betäubung, Bethörung, *f.* Trug, *m. P.* I. 197; *Н.* 45. s. Тумáн; козáк — *Me.* 83. *K.* Verführer, *m.*

Тумáк, *m.* Baum, od. Edelmarder, *m.* (Mustela martes); 2) Schlag, Stoss, *m. Шй.*

Тумакóвий, *a.* Edelmarder-, vom Ed.

Тýмáн, *m.* Nebel, *m.*; * e. ungeheuer grosse Menge; 2) * der Stumpfsinnige, Dummkopf, *m.*

Тумáник, *m. dim.* s. Тумáн, *Шй.*

Тумáнúти, *v. a.* betrügen, überlisten; — ся sich umnebeln, nebelig werden.

Туманúско, *m. aug.* s. Тумáн 2).

Туманúще, *n. Ф.* Irrlicht, *n.*

Туманíти, *v. n.* nebelig, finster werden; * von der Ferne sichtbar werden; 2) geistesabwesend, stumpfsinnig werden, *M.* II. 16; 3) unthätig sitzen.

Тумáнний, *a.* nebelig, nebelhaft, Nebel-, — óбраз Nebelbild, *ОП.*

Тумáньство, *n.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f. Пар.* [betrügerisch, *Пар.*

Туманáрский, *a.* marktschreierisch,

Туманáрство, *n.* Marktschreierei, *f. Пар.*

Тумачóк, -чкá *m. dim.* s. Тумáк.

Тумісцéвий, *a.* hierortig, hiesig, *Пар.*

Тумýльт, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Tumult, *m. Шй.*

Тун, *Ф. Веч.* I. 321?

Тýнем = утонéм? *Шй.* (*Ч.* IV. 327).

Тýнець, -нця, *m.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulgaris).

Тýний, *a.* s. Тáний. [II. 254)?

Тýнути, *v. n.* тýну, *Шй.* (*Гол.*

Туп! *int.* des Stampfens mit den Füssen.

Тупá, *f. M.* III. 53. Tritt; Hufschlag, *m.*

Тупáк, *m.* stumpfes Werkzeug (z. B. Messer &); 2) Stümper, *m. B.*

Тýпало, *m.* derjenige, der mit den Füssen stampft, *Шй.*

Тýпане, (-ня), *n.* das Stampfen, Auftreten mit den Füssen; Hin — u. Herlaufen, *n.*

Тупанкú, *pl. ung.* Schuhe, *pl.*

Тýпати, тýпнути, *v. n.* mit den Füssen stampfen; hin u. her gehen; * кóло чогó Sorge für etw. tragen, sich um etw. bekümmern, etw. bewirtschaften, *Шй.*

Тупéрь, *m.* Stümper, *m. Шй.*

Тупéсенький, *a. dim.* s. Тупúй.

Тупéць, *m.* s. Тупáк, *B.*

Тупúй, *dim.* тупéнький, *a.* stumpf, abgestumpft; 2) * abgestumpft, stumpfsinnig.

Тупúрь, *m.* s. Тупéрь, *Пс.*

Тупúти, (тýплю, -пúш), *v. a.* stumpf machen; — ся stumpf werden; schwächer werden, *Шй.*

Тупúця, *f. Н.* 109. stumpfes Beil od. Messer; 2) beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch.

Тупúчка, *f. dim.* s. d. v. [gen.

Тупілáти, *v. a.* когó auf jmdn drän-

Тупісїнький, (-їчкий), *a.* ganz stumpf; *adv.* тупісїнько, (-їчко), *Шй.*

Тýпість, -ости, *f.* Stumpfsinn, *m.*

Тупіти, *v. n.* stumpf werden; 2) stumpfsinnig werden.

Тупіш, (-ше), *adv comp.*s. Тупо, *Шй.*

Тупішати, *v. n.* stumpfer werden, *Шй.* [*comp.* s. Тупий, *Шй.*

Тупіший, *dim.* тупішенький, *a.*

Тупіщий, *a. comp.* s. Тупий; *adv.* тупіще.

Тупкати, *v. n.* s. Тупати; 2) * jmdn fälschlich beschuldigen, beschimpfen, *Шй.* [schwach; schwierig, langsam.

Тупо, *adv.* stumpf; 2) stumpfsinnig,

Туповатий, *a.* ein wenig stumpf & s. Тупий; *adv.* -то.

Тупоголовий, *dim.* тупоголовенький, *a.* beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch, *Шй.*

Туподумство, *n.* Bornirtheit, *f. K.*

Тупокутний, *a.* stumpfwinkelig, *CM.*

Туполистатий, *a.* mit stumpfen Blättern, *Шй.* [nase, *f. Шй.*

Тупоносий, *a.* stumpfnasig, Stumpf-

Тупонути, *v. n.* s. Тупнути, Тупати, *Шй.*

Тупорилий, *a.* mit stumpfem Rüssel; *Ш.* II. 21. * stumpf, blasiert, verschroben. [(*Ч.* VII. 569).

Тупорище, *n.* s. Топорище, *Шй.*

Тупосучкатий, *a.* — зуб stumpfer Höckerzahn, *m. Пол.*

Тупот, *m.* Stampfen, Getrampel, *n.*

Тупотати, тупотіти, *v. n.* stampfen mit den Füssen, laut auftreten; * schnell laufen, *Шй.*

Тупотня, тупотнява, *f.* dumpfer Schall v. Stampfen, Dröhnen, *n. Кч.* 84.

Туптанка, *f. Ч.* IV. 468. s. d. v.

Тупу-тупу! *int.* beim Stampfen mit d. Füssen.

Тупцьоване, *n.* s. Тупцяне, *Шй.*

Тупцьовати, *v. n.* s. Тупцяти.

Тупцяне, *n. Не.* emsiges Tummeln, eifriges Bemühen, dienstfertiges Herumgehen (beim Hofmachen). [trippeln, *Фр.*

Тупцяти, *v. n.* hin u. her gehen,

Тур, *m.* Auerochs, *m.* (Bosurus), *B.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus), *B.*; 3) *pl.* тури, Erdwerk, Flechtwerk mit Erde angefüllt, *n.* Schanzkorb, *m. C.* II. 134. [*Шй.*

Тур! *int.* des Geschreis e. Turteltaube,

Туралий, *a.* acht gebend, achtsam, *Гол.* III. 39.

Туране, *n.* Fortjagen, *n.* Verweisung, *f.*; Nachsicht, *f. Шй.* [mer, *m.*

Туратель, *m. Kst* Schwärmer, Träu-

I. Турати, *v. a.* verjagen; verachten, vernachlässigen, nicht achten; — ся zögern, *Шй.*

II. Турати, *v. n. Kst.* schwärmen, träumen; — ся s. Втручати ся *Фр.*

Туро, *gen.* туробу, *m.* Kummer, *m. Ос.* (61) VI. 23.

Туроба, *f.* s. Журоба, *Ш.* I. 355; 2) Belästigung, *f. K.*

Турбан, *m.* Turban, *m.*

Турбат, *m.* Турбата, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitat, *Шй.* (*Гол.* I. 568. 572). [*f.* Zerwürfnis, *n. Кн.*

Турбация, *f.* Sorge, Verwirrung,

Турбиль, *m. Иг.* 75. Schwarm, *m.*

Турбіна, *f.* Turbine, *f.* Kreiselrad, *n. Пол.*

Турбоване, (ня), *n.* das Beunruhigen, Bekümmern; 2) Kummer, *m. M.* III. 97; *Кв.* I. 225.

Турбовати, турбувати, *v. a.* beunruhigen, bekümmern; ängstigen; — ся sich beunruhigen, sich bekümmern, sich ängstigen.

Турбота, *f. K.* Drangsal, *f.* Kummer, *m.*

Турботний, *a.* sorgenvoll, *ОП.*

Турготіти, *v. n.* klopfen, rütteln.

Тургун, *m.* Dragon, *m.* (Artemisia dracunculus), *Шй.*

Туренка, *f. dim.* s. Турня, kleiner Thurm, *Шй.* (*Гол.* III. 250).

Турец, (-ець), -рця, *m. dim.* s. Тур.

Турецький, (-ецк-), *a.* türkisch; 2) -е просо Amarantus caudatus, *Шй.*; 3) -ий сльоз Ross- od. wilde Malve, (Malva silvestris), *Шй.*; 4) — вінок Schande e. Mädchens. [kische.

Туреччина, *f.* Türkei, *f.*; alles Tür-

Турист, *m.* Tourist, *m.*

Турити, (-рю, u. -ру, -риш), *v. a. Ос.* (62) V. 78. verjagen, vertreiben.

Туриця, *f.* Weibchen des Тур 1) *B.*; 2) Nbfl. des Буг; 3) Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium). [des Тур.

Турів, -ова, -ове, *a.* zum Тур geh.,

Турій, *a.* турі язики e. Pflanzenart, *B.*

Турія, *f.* Nbfl. des Буг.

Туркавка, (*dim.* туркавонька, -очка). *f.* Turteltaube, *f.* (Columba turtur), *B.*

Туркавчин, *a.* der Turteltaube.

Тўркало, *c.* s. d. v. *B.*; 2) Schwätzer, *m.* *Шй.* [teltaube; 2) Schwatzen, *n.* *Шй.*
Тўркане, *n.* das Geschrei e. Tur-
Тўркати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen, wiederholt sagen; 2) *v. n.* vom Geschrei e. Turteltaube, *Шй.*
Туркáч, *m.* s. Тўркавка, *B.*
Туркéня, *f.* s. Туркиня, *Шй.*
Туркéнин, (-кúнин), *a.* zur Туркиня geh., der T. *Шй.*
Туркúниця, *f.* s. d. f.
Туркúня, *f.* Türkin, *f.*; 2) Art grosse Zwetschken, *Шй.* [T. geh.
Тўрків, -ова, -ове, des Türken, dem
Тўркіт, -оту, *m.* s. Тóркіт, Getöse, *n.*
Тўркот, *m.* s. d. v.; 2) Trommeltaube, *f.* (Columba dasypus v. tympanisans), *B.*; 3) mürrischer Mensch, Brummbär, *m.*; ein zänkischer Mensch, *Шй.*
Туркóта, *f. coll.* Türken, *pl.* *C.*
Туркотáти, туркотíти, *v. n.* girren; 2) brummen, murmeln; 3) klopfen, ein Getöse machen; 4) etw. wiederholen, oft sagen, *Шй.*
Туркўн, *m.* s. Тўркавка, *B.*
Тўркус, *m.* Türkiss, *m.*
Турлáш, *m.* Eisstoss, Eisgang, *m.* s. Турнáш. [ряти I.
Турлúти, турляти, *v. a.* *M.* s. Ту-
Турлўк, *m.* Ziegelstein, *m.* *Шй.*
Турлўчний, *a.* aus Турлўк, aus Lehm, Lehm , *Шй.*
Турляти, *v. a.* stossen, *Шй.*
I. **Тўрма**, *f.* Schar, Herde, *f.* s. Гўрма.
II. **Турмá**, *f.* s. Тюрмá, *H.* 283.
Тўрман, *dim.* турманéць, *m.* Tummler, *m.* Purzeltaube, *f.* *Шй.*
Тўрманів, -ова, -ове, *a.* dem Тўрман eigenthüml., der Purzeltaube, *Шй.*
Тўрманщик, *m.* der Züchter der Purzeltauben, *Шй.*; *adj.* Турмáнщиків, -ова, -ове, ihm geh. *Шй.* [ма I.
Тўрмонька, (-очка), *f. dim.* s. Тўр-
Турнáш, *m.* grosse Eisschollen, *B.*
Турнúр, **турнíй**, *m.* Turnier, *n.* *C.* II. 206. ritterliches Kampfspiel.
Тўрнути, *v. a.* s. Трўнути, трў тити, *C.* II. 57.
Тўрня, *f.* *Гол.* II. 444. Thurm, *m.*
Туровéць, -вця, *m.* Herkuleskäfer, *m.* (Dynastes), *B.* [heimisch (v. Pflanzen).
Турóдский, *a.* hier geboren, ein-
Тўрок, -рка, *m.* Türke, *m.*; 2) Rosengimpel, *m.* (Fringilla rosea), *B.*
Туросá, *f.* *H.* 271. Klatsch, *m.* Lüge, *f.*
Турпáн, *m.* Leinwandstreifen, -lappen, *m.*? *Шй.* (*Гол.* IV. 540); 2) *Зап.* II. 411. s. Турбáн.
Тўрський, *a.* s. Турéцький, *Шй.*
Тўртавка, *f.* s. Тўркавка, *B.*
Туртўри, *pl.* s. Тортўри, *Шй.*
Тўртўс, *m.* *D. c.* 64. s. Тáртас.
Турўкати, *v. a.* eins u. dasselbe stets wiederholen; einprägen; 2) s. Туркотáти, *Шй.*
Турўн, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 2) Laufkäfer, *m.* (Carabus), *B.*
Турурў! *int.* v. Gackern der Henne.
Турурўкати, *v. n.* gackern; * s. Турўкати 1) 2), *Шй.*
Туруxтáн, *m.* Kampfhahn, *m.* (Machetes pugnax), *B.*; *adj.* туруxтáнів, -ова, -ове.
Турчá, -áти, *n.* s. Турченя.
Турчанúн, *m.* Türke, *m.* *Шй.* (*Гол.* II. 245). [derholen, oft reden, *Шй.*
Турчáти, *v. n.* girren; 2) etw. wie-
Турченя, *n.* Kind eines Türken, *n.*
Тўрчик, *m. dim.* s. Тўрок, *Шй.*
Тўрчин, *m.* Türke, *m.*
Турчúнойко, *m. dim.* s. Тўрчин, *Гол.* I. 50.
Турчúня, *f.* s. Туркиня, *Шй.*
Тўрчити, *v. a.* zum Türken machen.
Туршўк, *m.* krummes, verkümmertes, Gesträuch, *B.*; 2) elend, kümmerlich aussehender Mensch, verkümmerter Mensch; *adj.* **туршуковáтий.**
I. **Тўря**, *f.* Nbfl. der Прúпеть, *Шй.*
II. **Туря**, -яти, *n.* Junges v. Auerochsen, *B.*
Турянка, *f.* *K.* *Пр.* III. 101?
Туряне, *n.* *V.* Träumen, *n.* Phantasie, *f.* Träume, *pl.*
I. **Туряти**, *v. a.* forttreiben, schieben, *M.*; stossen, stürzen, *Cm.*; — ся *Ч.* III. 46. s. Вганяти ся. [водúти.
II. **Туряти**, *v. a.* s. Наклоняти, На-
Тусь = ту + сь = ту есú, da bist du; **тўсьмо** = ту есьмо; **тўсьте** = ту есьте, *Шй.*
Тусáн, *m.* starker Schlag, Stoss, *m.* *Шй.*
Тусáти, *v. a.* stossen, schlagen, *Шй.*
Тусьвітний, *a.* v. dieser Welt, diesseitig, *Пу.*

Туск, *m.* ту́ска, *f.* s. То́ска, *Me.* 423; *Н.* 30.
Ту́склий, *a.* s. Мутни́й, Мла́вий, *Пол.*; 2) wehmüthig, tranrig, *Ч.* V. 1053.
Тускува́ти, *v. n.* *D. c.* 139. s. Тоскува́ти.
Тут, ту́та, ту́т-же, *adv.* hier, allda; sogleich; dahier, daher; sieh da.
Ту́тавка, *f.* s. Ту́ркавка, *B.*
Тута́р, *m.* *Гол.* IV. 310. ein Hiesiger, Einheimischer.
Туте́йший, туте́йшний, *a.* *Ч.* IV. 244. s. Туте́шний.
Ту́тень, (*Зг.*), ту́тенька, (-ки), ту́течка, (-ки), *adv.* s. Тут.
Туте́ский, *a.* hiesig, *B.* [hierortig.
Туте́шний, (туто́шн-), *a.* hiesig,
Тути, *adv.* s. Тут, *Шй.* (*Н.* 207).
Тути́рчити ся, sich ausbreiten, s. ausdehnen, s. herausziehen, *Шй.*
Ту́тка, ту́тки, туткиа, *adv. B.* hier.
Тутно́, *n.* *Wgr.* 31. s. Ту́тон, Ду́дон.
Тух, *m.* *Н.* 240. s. Тук.
Ту́хлий *a.* faul, riechend; * träge, *Пар.*
Тухлина́, *f.* Gestank, *m.* *Пар.*
Ту́хлість, -ости, *f.* Fäulnis, *f.* das Faule; Gestank, *m.* *Шй.* [*Шй.*
Тухля́тина, *f.* das Verfaulte, Faule,
Ту́хнути, *v. n.* erlöschen; abnehmen (v. e. Geschwulst).
Туц! *int.* vom Stossen des Widders.
Ту́цати, *v. a.* stossen (v. Widder).
Ту́ча, *f.* Gewitter, Ungewitter, *n.* Sturm, Platzregen, *m.*; 2) eine ungeheuere Menge, *Ko.* 40.
Тучеви́й, *a.* Gewitter-, Sturm .
Ту́чене, *n.* Mästung, *f.*
Ту́чений, *a.* gemästet, genährt; bewirtet *Н.* 233.
Ту́ченька, ту́чечка, *f.* *dim.* s. d. f.
Ту́чка, *f.* *dim.* s. Ту́ча.
Ту́чиско, *f.* *aug.* s. Ту́ча, *Шй.*
Ту́чити, *v. a.* mästen, nähren.
I. Тучний, *a.* s. Тучевий.
II. Тучни́й, *a.* feist, gemästet.
Тучня́к, *m.* Speckstein, *m.* *Пар.*
Туш, *m.* Tusche, *f.*
Ту́ша́, *f.* geschlachtetes u. ausgenommenes Schwein, od. anderes Thier; 2) Fleisch, *n.*; 3) *pol.* Beleibtheit, Corpulenz, *f.* *Кч.* 122; 4) ein aufgeblasener, stolzer Mensch, *Шй.*
Туши́ра, *f.* Schafwolle von der zweiten Schur, *B.* [scheren (die Schafe), *B.*
Туши́рити, *v. a.* zum zweitenmale
I. Туши́ти, *v. a.* löschen, dämpfen; 2) in einem verschlossenen Gefässe kochen, dämpfen, s. Души́ти, *Шй.*
II. Ту́шити, *v. a.* meinen, eine Hoffnung hegen, *Зак.*
Ту́шка, *f.* *dim.* s. d. f.
Ту́ша, за́яча — *С.* II. 211.; geschlachtetes Hausthier.
Тушкова́ти, (-ку́ю, -у́еш), *v. a.* etw. in einem gedeckten Geschirr kochen; * jmdn bedecken, einhüllen dass er schwitzt, *Шй.*
Тушова́ти, *v. a.* tuschen.
Туша́ка, *f.* *aug.* s. Ту́ша, *Шй.* (*Ч.* VII. 372).
Ту́я, *f.* Wahrer Eisenhut, blauer Sturmhut, (Aconitum napellus), *Шй.*
Тфе, (тьфе, тфу, (тьфу)! *int.* pfui!
Тфе́кане, (тфук-), *n.* das „тфе (тфу)“ Rufen. [rufen, *Шй.*
Тфе́кати, (тфук-), *v.n.* „тфе (тфу)“
Тхір, *gen.* тхора́, *m.* Iltis, *m.* (Mustella putorius), *B*; 2) Feigling, *m.*
Тхні́не, (-ни), *n.* Athmen, Hauchen, *n.* Hauch, *m.* Geist, *m.* *Не.* [chen, *B.*
Тхну́ти, *v. n* hauchen; stinken, rie-
Тхореня́, *n.* das Junge e. Iltis, *Шй.*
Тхори́на, *f.* s. Тхір; 2) Fleisch vom Iltis, *Шй.* [sein, sich fürchten.
Тхори́ти, *v. n.* stänkern; 2) feig
Тхорів, -ева, -еве, *a.* des Iltis,
Тьху! *int.* pfui! [vom Iltis.
Тьху да́ти кому́сь *Ко.* 183. jmdn tüchtig schlagen, weidlich durchprügeln.
Тцей, тця, тце, *pron.* = Отсе́й &, *Ф.*
Тщали́вий, *a.* † sorgfältig, sorgsam, emsig, *Шй.* [sam, *Шй.*
Тщали́во, *adv.* † sorgfältig, sorg-
Тще, тщо, *in d. Verbind.* на тще, -тщо (mit u. ohne се́рця), *adv.* nüchtern, ohne gegessen zu haben, *Шй.*
Тщея́, *f.* leerer, fruchtloser Buchweizen, *B.*
Тще́тний, *a.* leer; eitel, unnütz, vergeblich, *Шй.* (*Гол.* II. 569).
Тщий, *a.* nüchtern; eitel, unnütz, *Шй.*
Тю! *int.* holla! lass doch! тю-тю! *int.* bei Verwunderung u. Spott. [*Шй.*
Тюгу́! *int.* Scheuchruf gegen Wölfe,
Тюгу́кати, *v. n.* dem Wolfe das „тюгу́“ zuschreien, *Шй.*

*

Тю́жити, *v. a.* schelten.
Тюй! *int.* s. Тю! тюгу́! *Шй.*
Тюк, *m. gr.* Pack, *n.* Ballen, *m. Шй.*
Тю́кати, тютю́кати, *v. a.* — звіря́ Raubthiere dh Geschrei тю! тютю! verscheuchen; 2) *Н.* 53. zudringlich zureden.
Тюль, *m.* Tüll, *m. Не.*
Тю́лень, -льня, *m.* Seehund, *m.* Meerkalb, *n.* (Phoca vitulina).
Тюли́пан, *m.* s. Тульпа́н.
Тю́лька, *f.* Alausa cultriventris, *Шй.*
Тюльо́вий, *a.* aus Tüll; *sehr lokker, porös, *Шй.*
Тю-лю! *int.* Larifari, *К.*
Тюп! *int.* des Trippelns der Kinder, *Шй.*
Тю́пати, *v. n.* trippeln (v. Kindern); *sbst.* тю́пане, *n.* Trippeln, *n. Шй.*
Тю́пки, *adv.* trippelnd, *Кн.*
Тюпоті́ти, *v. n.* trippeln.
Тюре́мний, *a.* zur Тюрма́ geh., in der Тюрма́ befindlich, dort eingeschlossen, *Шй.*
Тюре́мщик, *m.* Kerkermeister, *m. Фр.*
Тюрма́, *f.* Kerker, *m.* Gefängnis, Zuchthaus, *n.*
Тю́ру! *int.* vom langsamen Fahren.
Тю́рити, *v. a.* die Тю́ра bereiten, kochen; 2) *v. n.* langsam fahren, *Шй.*
Тюря́га, *f. aug. Ст.* s. Тюрма́.
Тюті́нька, (-ї́чка), *f. dim.* s. Ту́тя, *Шй.*
Тю́тка, *f. Ч.* IV. 599. s. Ті́тка.
Тю́тьки, и не тю́тьки, *Кух.* gar nicht woran denkend, nicht im mindesten ahnend. [ringschätzung, *Шй.*
Тютю! *int.* des Spottes u. der Ge-
Тю-тю! *int.* s. Тюй!
Тютю́кати, *v.n.* „Тю-тю!" schreien.
Тютю́н, *dim.* тютюне́ць, *m.* Gemeiner Tabak, (Nicotiana tabacum); Rauchtabak, *m.*
Тютюни́на, *f.* тютюни́ве, *n. coll.* Tabakstengel ohne Blätter, *pl.* (*Фр.*).
Тютюни́ско, тютюни́ще, *m. aug.* s. Тютю́н.
Тютюнки́, *pl.* e. Art Muster auf Geweben, (in d. Form einer Gurke), *Шй.*
Тютюнко́вий, *a.* von der Form der „тютюнки"; 2) nach Brantwein riechend, *Шй.*
Тютю́нний, *a.* s. Тютюво́вий, *Шй.*
Тютю́нник, *m.* Arbeiter bei der Tabakpflanzung, *m.* -ниця, -и́чка, *f.* -in, *f. В.*; 2) тютюнни́к, *m.* Tabakpflanzer, *m. Кн.*; 3) тютюнни́к, *m* Tabakpflanzung, *f. Кн.*
Тютю́нників, -ова, -ове, *a.* zum Тютю́нни́к geh., des T. *Шй.*
Тютю́нницин, тютю́нниччин, *a.* der Тютю́нниця, (-ичка), geh. *Шй.*
Тютюно́вий, *a.* von Tabak.
Тютюнови́на, *f. coll.* Tabakstengel, *pl.*
Тютюня́ка, *m. aug.* s. Тютю́н, *Шй.*
Тютюня́р, *m* s. Таба́чник.
Тю-тю-тю! *int.* Lockruf der Hühner.
Тю́тя, *f.* (Kinderspr.) Huhn, *n.*; überhpt Vogel, *m. Н.* 58. s. Личи́на.
Тюхті́й, *m.* der Unbeholfene, Ungeschickte, Langsame; тю́хтя, *f. Шй.*
Тюча́ти, *v.a.* schelten, *Шй.* (*Н.* 253).
Тя = тебе́, *pron.* [блиця, *Шй.*
Тябли́ця, (*d.* тябли́чка), *f.* s. Та́-
Тябри́чити, *v. a.* ausspannen; anziehen, anlegen (Kleider &); *Шй.* (*Н.* 9).
Тяв! *int.* des Winselns eines Hundes; 2) des Piepens eines Küchleins, *Шй.*
Тя́вкало, *n.* alles Winselnde, Pfeifende, Piepende, *Шй.*
Тя́вкане, *n.* Winseln, Piepen, *n. Шй.*
Тя́вкати, тя́вкнути, *v. n.* winseln, piepen, *Шй.*
Тя́га, *f.* Flucht, *f.* тя́гу да́ти *Ко.* 3. sich fort machen, Reissaus nehmen, die Flucht ergreifen.
Тяга́льник, *m.* s. Громаді́льник, *Зак.*
Тя́гане *n.* das Schleppen; Zerren; * Processführen, *n. Шй.*
Тя́ганець, -нця, *m.* Supplikant, der Process Führende; Zänker, *m. В.*
Тягани́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* das Führen eines Processes; Schererei, *f.*
Тя́ганка, *f.* s. Пози́ване, *В.*
Тяга́р, *m.* Last, Bürde, *f.*; Gram, Kummer, *m. Шй.*
Тягаро́к, -рка́, *m. dim.* s. Тяга́р; Gewicht, Gewichtsmass, *n.*
Тя́гати, тягну́ти, *v. a.* herumziehen, herumschleppen, -treiben, -reissen, -zerren; heraus-, hervorziehen; о́дїж fortwährend tragen; — пра́во на кого́сь mit jmdm rechten, jmdn vors Gericht belangen; — ся schweifen, sich herumtreiben, s. herumschleppen; — по су́дах sich processieren; 2) * nachahmen,

gleichzukommen suchen, *Шй.*

Тя́гель, *m. Зап. В.* I. 19. e. Art Waffenrock, -anzug, *m.*

Тягельце́, *n. dim.* s. Тягло́; 2) e. schlichte Tabakspfeife mit e. kurzen Rohr, *Шй.*

Тя́гиль, *m.* starker lederner Kürass.

Тяги́лко, *n.* Anzug, *m.* (bei Schuhen), *Пар.*

Тяги́нь, -ня, *f.* ehem. Name der Stadt Бенде́ри am Dniester, *Не.* (*хм.* 25).

Тя́гістний, *a. КУ.* -а, schwanger.

Тягітне́йка, *n. pl.* Schwangerschaft, *f. Шй.* (*Гол.* I. 90).

Тягітни́й, *dim.* тягітне́йкий, (-е́нький), *a.* -а, schwanger, *Шй.*

Тя́глий, *a.* lang gestreckt, *МШ.*; 2) von einem Wirt der sein eigenes Zugvieh (тягло́) besitzt.

Тягли́стий, *a.* zähe.

Тягли́стість, -ости, *f.* Zähigkeit, *f.*

Тягло́, *n.* Zugvieh, Gespann, *n.*; 2) oberer Theil des Ochsenjoches; 3) Zins, *m.* Steuer, *f.*; 4) госуда́рне — Staatsmaschine, -regie, *f. К.* [Тя́глий 2).

Тягловий, *a.* тяглови́к, *m.* s.

Тягни́верета, *m.* §. Spottname des Steuerexecutors. [macher, *m. Шй.*

Тягнишкі́ра, (-шку́ра), *m.* §. Schuh-

Тягну́ти, *v. a.* ziehen, schleppen; * ausnützen, exploatieren; — за ким jmdm beistimmen; b) nachsingen, mitsingen, accompagnieren; — ся sich schleppen, wohin ziehen, gehen; * -з оста́тного das Letzte hergeben; *Шй.*

Тяго́м, *adv. Св.* immerfort, immerwährend.

Тя́гость, -ости, *f.* Beschwerlichkeit, *f.* у — кому́сь ста́ти jmdm zur Last fallen, schwer fallen; 2) * Schwangerschaft, *f. Ч.* II. 353. в — ті ходи́ти.

Тягота́, *f.* Bürde, Last, Beschwerlichkeit, *f. Кн.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготі́нє, *n.* Gravitation, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготі́ти, *v. n.* gravitieren.

Тяготува́ти, *v. n.* u. — ся, zögern, sich bedenken, zaudern, Bedenken tragen, *Ф.*

Тягти́! *v. a.* s. Тягну́ти; 2) führen, treiben; verrichten, thun слу́жбу; 3) rauchen; 4) trinken; 5) saugen; *Шй.*

Тягу́ня, *f.* kleines Zugnetz, *Шй.*

Тягу́чий, *a.* ziehend; 2) dehnbar, *Пол.*

Тягчи́ти, *v. a. К.* schwer drücken, lasten.

I. Тяжь, (-ж), *f.* Kette zum Befestigen des гряді́ль an die колі́сниці; *В.*; 2) Fuhrwerk, *n. Мл.*

II. Тяж, *f.* Schwangerschaft, *f.* зайти́ в — schwanger werden, в тяжи́ (бу́ти) schwanger sein.

Тя́жа, *f. Св.* Last, Schwere, Bürde, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.* у тяжи́.

Тяжа́р, *m.* s. Тяга́р, *У. К.*

Тяжба́. *f.* Streit, Rechtsstreit, Process, *m.* Processache, *f. С.* II. 175.

Тяже́нний, *a. Св.* schwerfällig.

Тяже́йкий, тяже́нький, *a. dim.* s. Тяжки́й. [Тя́жко, *Шй.*

Тяже́йко, тяже́нько, *adv. dim.* s.

Тяже́лий, *a. gr. У.* s. Тяжки́й.

Тяже́нний, *a. Ст.* sehr schwer.

I. Тяжи́на, *f.* buntgestreifte Leinwand, *Зак.* [Last, Bürde, *f.*

II. Тяжина́, *f. Mi.* II. 137. Schwere;

Тяжино́вий, *a.* aus Тяжи́на I. gemacht, *Шй.*

Тяжи́ти, *v. a.* beschweren, überladen.

Тя́жище, *n.* Schwerpunkt, *m. Пол.*

Тяжі́ти, *v. n. МШ.* schwer werden.

Тяжки́й, *a.* schwer, nicht leicht, schwierig; * тяжка́ schwanger.

Тя́жкість, -ости, *f.* Schwere, *f.*; Schwierigkeit, *f.*

Тя́жко, *adv.* schwer, schwierig; sehr, überaus, *P.* I. 11. — стари́й; *Кв.* I. 156.

Тяжко́, *m.* Name e. Hundes, *Шй.*

Тяжкомо́вний, *a.* stotternd, stammelnd, *Пу.* [starken Füssen, *Кч.* 213.

Тяжконо́гий, *a.* mit schweren,

Тяжкоро́б, *m.* einer, der schwierige Arbeiten verrichtet.

Тяжкору́кий, *a.* mit schwerer, wuchtiger Hand, *Мх.* [schwerleibig, *В.*

Тяжкоті́лий, *a.* schwerfällig,

Тяжкото́пний, *a.* strengflüssig.

Тяжли́вий, *a. Мл.* sehr lastend.

Тяжо́вий, *a.* s. Тяжино́вий; 2) aus einem Stück Leder gemacht (чо́боти), *Шй.* [cesse Liegende, Streitende.

Тяжу́щий, *a. С.* I. 33. der im Pro-

Тя́жче, тя́жше, *adv. comp.* s. Тя́жко.

Тя́жчий, тя́жший, *a. comp.* s. Тяжки́й. [chen, *Шй.*

Тяжчи́ти, *v. a.* schwieriger ma-

Тязь, *f.* s. Ужеяка, Тяж I. 1).

Тякати, тякнути, *v. a.* s. Натякати, (*Фр.*); 2) **тякти́**, такну́ти, *v. a. Ф.* berühren, treffen, stossen.

Тям, *m. M.* III. 19. Sinn, *m.* Besinnung, Fassung, *f.* Bewusstsein, *n.*

Тя́ма, *f.* Bewusstsein, *n.* Zurechnungsfähigkeit, не по тя́мі im unzurechnungsfähigen Zustand, *M.* „*Мета*“ 1865. 318; 2) Mass, *n.* без тя́ми = без міри, *IБ.*

Тя́мити (тя́млю, тя́миш), *v. a.* begreifen, kennen, wissen, verstehen; 2) im Gedächnis behalten, sich erinnern; — ся sich besinnen; *Шй.*

Тя́мка, *f. dim.* s. Тяма; * s. Па́мять, Gedächtnis. *n.*; тямки́, *pl.* чи мені в —? = чи я памята́ю?

Тямки́й, *a.* einsehend, vernünftig. überlegend; 2) ein gutes Gedächtnis habend, *Шй.*

Тямли́вий, *a.* eingedenk. s. d. v.

Тя́мний, *a. Ос.* (62) X. verständlich.

Тямува́ти, *v. a.* gedenken, *B.*

Тяму́ха, *c. Кн.* s. Тяму́щий

Тяму́чий, **тяму́щий**, *a.* einsehend, einsichtsvoll, überlegend, vernünftig, *Шй.*

Тяну́ти, *v. a.* s. Тягну́ти, *P.* I. 18.

Тяп! *int.* des Schlages, Stosses, *Шй.*

Тя́пане, (-ня), *n.* das Hacken mit e. Beil; der Schlag; *leeres Geschwätz, *Шй.*

Тя́пати, *v. a.* langsam u. still mit einem Beil hacken; schlagen; * schwatzen, *Шй.*

Тяпка́рь, *m.* s. Кипта́р.

Тяр, *adv. Ф.* wahrlich, wohl auch, а тяр und nun gar, ой тяр!

Тясма́, *f.* s. Та́сьма, *B.*

Тясьми́н, *m.* Nbfl. des Дніпро́.

Тясми́ця. *f.* Bandqualle, *f.* (Cestum), *B.*

Тясо́мка, *f. Ко.* 50. s. Тасе́мка. *Шй.*

Тя́ти, (тну, тнеш), *v. a.* schneiden, hauen; mähen; 2) schlagen; 3) beissen, комарі тнут; 4) eins u. dasselbe stets wiederholen; *Шй.*

Тяти́ва, *f.* Sehne, *f.*

Тях, тях, тях! *int.* des Schlagens einer Nachtigall, *Шй.* (*Гол.* III. 344).

Тячи́нка, *f.* Stange, *f. Шй.* (Ч. IV. 281).

Тя́щий, *a. comp* s. Тяжки́й, *Шй.*

Тя́ще, *adv. comp.* s. Тя́жко, *Шй.*

У.

У, ein und zwanzigster Buchstabe, (укъ).

У, *praep. mit d. Genit.* nahe bei, bei; у ха́ти = бі́ля ха́ти nahe beim Hause; не става́ло си́ли у (в) козакі́в, *К.*; *Ог.* 187—188; 2) У = В (въ), *mit d. Accus.* namentlich wenn das vorhergehende Wort consonantisch schliesst u. das folgende mit einem od. zwei Consonanten anlautet, козаки́ не ду́же вдава́лись у лю́бощі (*Кч.* 149) die Kosaken befassten sich nicht viel mit Liebschaften; веди́-ж госте́й у сьвітли́цю. (*Кч.* 37), führe die Gäste in's Zimmer! ували́всь у ха́ту (*Кч.* 39) er stürzte in die Stube hinein, *Ог.* 176—177; у-поря́д, nach der Reihe; у-слі́д nachfolgend, begleitend, *К.*; у-ви́шень in die Höhe, *М.* III. 40; у-ра́з *М.* II. 120. auf einmal, sogleich; 2) zusammen, zugleich; у-те́міч „*Сн.*“ 154 = у те́мну ніч; у крик laut; у во́лю satt; у по́спіль zusammen *М.* III. 121; у відві́т zur Antwort, entgegnend, *Зар.*; у дву-рядь in zwei Reihen, *М.* in zwei Abtheilungen; у дві бо́ці *М.* unter vier Augen *Ос.* (62) I. 99; пшени́ця така́ га́рна, ко́лос у ко́лос d. Weizen ist so schön, jede Aehre sieht der anderen gleich; всї ві́сїм бу́дут однако́ві, во́лос у во́лос, го́лос у го́лос alle acht werden einander ganz ähnlich sein, indem sie dasselbe Haar u. dieselbe Stimme haben werden (*P.* II. 90). *Ог.* 177; у во́лю *Кв.* I. 88. nach Belieben, wie viel man will, satt; уя очеви́дьки, *К.* augenscheinlich; 3) *mit d. Local. Ог.* 194—195. у кочерга́х *Зар.* beim Ofen, wo die Ofenkrüken gestellt werden; у зї́мку́ *Кн.* = в зимі́; у ку́рях, *Гол.* I. 76. zur Zeit des frühesten Hahnengeschreis; у трі́йзї *М.* II. 123. alle drei zusammen; у тропі́ *М.* II. 176. nach der Spur; у дово́лї, — бу́ти sich glücklich fühlen; у подо́бі ста́ти кому́сь jmdm gefallen; у мно́зї *Ме.* 185. in, mit e. Menge; у млї о́ка augenblick-

lich, in einem Nu! у пéрвих, брат — Halbbruder, *m.* (aus d. ersten Ehe).

Убáва, *f.* Verringerung, Verkleinerung, Verminderung, Abnahme, *f.* *Піс.*

I. Убáвити, *v. a.* kleiner machen, verkleinern, verringern, vermindern; — ся sich, *Піс.*

II. Убáвити, убавля́ти, *v. a.* unterhalten, ergötzen, belustigen; — ся sich unterhalten, sich ergötzen, s. vergnügen, — з ким mit jmdm *У.*

Убáвлене, *n.* *Піс.* s. Убáва.

Убáвлений, *a.* verringert, vermindert, *Піс.*

Убагря́нка, *f.* s. Багря́нка 1), *В.*

Убарáтати, *v. a.* s. Опихáти (прó со &). [greifen; verzehren, *Зак.*

Убгáти, *v. a.* s. Вóгати, *Не.*; 2) er-

Убезвíчити, *v. a.* s. Обезвíчити; verstümmeln, stark beschädigen, *В.*

Убезпечáти, убезпéчити, *v. a.* versichern, sicher stellen; — ся sich versichern, s. vergewissern, — на щось auf etw. als sicher rechnen.

Уберáти, *v. a.* kleiden; ausputzen, schmücken; — ся, sich — —.

Уберéже, *n.* Gestade, *n.* *К. Ков.*

Уберечи́, *v. a.* *К.* s. Устеречи́.

Убéречко, *n.* *dim.* s. Убрáнечко.

Убздýрити ся, *gew. imprs.* убздýрило ся емý es ist ihm in den Kopf gefahren, es geht ihm im Kopfe herum.

Убивáти, уби́ти, *v. a.* todtschlagen, tödten; zu Grunde richten, vernichten то егó уби́ло das hat ihn zu Grunde gerichtet; — ся sich tödten; 2) убивáти ся за ким, чим s. Побивáти ся 2).

Уби́вство, *n.* *Ке.* I. 56. Ringen, Trachten, *n.* s. Поби́ване 2).

Уби́йник, *m.* Mörder, *m.* *М.*; 2) § von faulen Pferden od. Ochsen, die man viel mit der Peitsche zu schlagen braucht.

'Убиль, *f.* s. Уби́ток.

Убирáти, *a. a.* s. Уберáти.

Убирáч, *m.* Ausputzer, *m.* *Пар.*

Уби́рок, -рку, *m.* Aufputz, *m.* *Пар.*

Уби́ря, *f.* Kleidung, *f.* *Фр.*

Убитé, *n.* Tödtung, *f.*

Уби́ток, -тку, *m.* Abgang, *m.* Abnahme, Verringerung, *f.* Vermindern, Fallen, Deficit, *n.* Verlust, Schaden; Nachtheil, *m.* [Verlust.

Убитóчно, *adv.* mit Nachtheil, mit

Убия́сник, *m.* *D. c.* 44. *Bein.* des Teufels.

Убігáтель, *m.* Bewerber, Candidat, *m.*

Убігáти ся, sich bewerben, о щось.

Убігáч, *m.* s. Убігáтель.

Убіглéць, *m.* s. Біглéць, *Пар.*

'Убіж, *f. coll.* die armen Leute, *Pa.* I. 371.

Убій, *m.* Todtschlag, *m.* *Не. Ф.*

Убійний, *a.* mörderisch, *Піс.*

Убійник, *m.* Mörder, *m.* *М.* II. 193.

Убійство, *m.* s. Убій.

Убійчий, *a.* tödlich, mörderisch, *В.*

'Убір, *gen.* убóру, *pl.* убóри, *Б.*(*Фр.*), Kleidung, *f.* Schmuck, Putz, *m.*

Убірáти, *v. a.* s. Уберáти; 2) nach einander nehmen, *А-Г.* 155; * auffressen 157. [Garderobezimmer, *n.* *Не.*

Убірний, *a.* -а кімнáта Boudoir,

'Убіч, *gen.* ýбочи, *f.* s. 'Убоч.

Ублагáти, *v. a.* erbitten, erflehen, dh Bitten erweichen, besänftigen, rühren.

Ублаготвори́ти, *v. a.* wieder gut machen, befriedigen, ersetzen (den Schaden etc.). [beseligen, *МШ.*

Ублажáти, *v. a.* segnen, beglücken,

Убóга, *f.* *Ос.* (61) VII. s. Небóга.

Убогати́ти, убогачáти, *v. a.* *Пол.* s. Збогати́ти.

Убогáчене, *n.* Bereicherung, *f.* *Зак.*

Убóгенько, *adv.* ärmlich, *Кч.* 100.

Убóгий, *a* arm, dürftig.

I. Убожáти, *v. n.* s. Убожíти, *Піс.*

II. Убожáти, *v. a.* s. Обожáти.

Убожествéнний, *a.* *Ф.* vergöttert.

Убóжество, *n.* Armut, Dürftigkeit, *f.*

Убожинá, *f.* s. Біднóта.

Убожíти, *v. n.* arm werden, verarmen.

Убóжший, *a. comp.* s. Убóгий; *adv.* убóжше.

Убóїще, *n.* *М*+*Б.* 360. der dh viele Prügel ganz abgestumpft worden ist (?).

Уболївáне, *n.* *К.* Beileid, *n.* Mitleidenschaft, *f.* Bedauern, *n.*

Уболївáти, *v. n.* leiden; Mitleiden mit jmdm haben, beklagen, bedauern.

Убóр, -óру, *m.* Putz, Anzug, *m.* Kleidung, *f.*; — на кóнї Geschirr, Pferdegeschirr, *n.*

Убóркати, *v. a.* beruhigen, stillen.

Убосóніж, *adv.* auf nackten, blossen Fuss.

'Убоч, *adv.* — від тéбе *Ме.* 376. aus dieser Gegend, von dort wo du bist.

'Убоч, *m.* Ort, *m.* Stelle, *f.* an d. Seite; Seite, *f.* *Піс.*

Убоїти ся, erschrecken; 2) — чогось sich einer Sache versehen.

Убране, (-ання, -ня), *n.* Kleidung, *f.* Putz, Schmuck, *m.*; 2) dunkelblaue Beinkleider der Huzulen.

Убраньство, *n.*s.d.v.1); Livree, *Пар.*

Убрати, уберати, *v. a.* kleiden, schmücken; * в шори кого jmdn betrügen, überlisten, *Зак.*; — ся sich kleiden, sich schmücken; 2) * sich davonmachen, entlaufen, *P.* I. 42; убрати ся доки wohin gelangen.

Уорікнути, *v.a.D.c.*376.s.Копнути.

Убуванції, *pl.* s. Волоки, *B.*

I. Убувати, убути, *v. a.* -чоботи & s. Взувати, взути.

II. Убувати, убути, *v. n.* abnehmen, sich vermindern, sich verringern, sich verkleinern.

III. Убувати ся, убути си, -десь sich wo einleben.

Убурювати ся, s. Вcикати ся, *H.* 280.

Убуток, -тку, *m.* *T.* Abnahme, *f.* Verlust, *m.* Lücke, *f.* s. Уйток.

Увага, *f.* Abwägen, Schätzen, *n.* *K.*; 2) Erwägung, *f.* на увагу взяти in Erwägung ziehen; Aufmerksamkeit, Obacht, Rücksicht, Vorsicht, *f.* увагу мати = уважати; увагу звернути d. Aufmerksamkeit richten, Rücksicht nehmen; 3) Ehre, *f.* Respect, *n.* *Ч.* III. 271; 4) Anmerkung, *f.*

Уважане, *n.* das Achtgeben, Aufmerksamkeit, Beobachtung, *f.*; 2) Ansehen, *n.* Rücksicht, *f.* *K.*

Уважати, *v. a.* achten, Acht geben, beobachten; 2)berücksichtigen.

Уважистий, *a.* *C.* sorgfältig ausgeführt.

Уважити, *v. a.* *Ko.* 150. berücksichtigen, auf etw. Rücksicht nehmen, achten; 2) — кому jmdn respectieren, gegen jmdn sich rücksichtsvoll benehmen.

Уважливий, *a.* aufmerksam, theilnehmend, *He.*

Уважний, *a.* überlegt, bedächtig, bedachtsam; *adv.* уважно.

Уважник, *m.* *У.* Beobachter, *m.*

Уважність, -ости, *f.* *Ф.* Aufmerksamkeit, Vorsicht, Umsicht, *f.*

Увалити, увалювати, *v. a.* s. Повалити.

'Увар, *m.* Absud, *n.*

Уварити, *v. a.* absieden, abkochen, gar kochen, s. Зварити.

Увезде, *adv.* *Ф.* s. Всюда.

Увезене, *n.* Fortführung, *f.*

Увезти, (увожу, -возиш), *v. a.* zu Wagen, zu Schiffe & weg, fortführen, fortschaffen.

Увентюх, *m.* *Ko.* 388. Windbeutel, *m.*

Увереджене, *n.* Beschädigung, *f.*

Увередити, *v. a.* Schaden anthun, schädigen; — ся sich sch. *C.* II. 139. sich verheben.

Уврржувати ся, sich aufwerfen.

Увернути, *v. a.* s. Звернути 1); beim Gespräch entgegnen; — ся *Ko.*296. ausweichen; sich geschmeidig zeigen.

'Уверть, *f.* mit Wurzeln herausgerissener u. umgeworfener Baum, *У.*

Увертіти ся, sich einbohren; sich hinein einwickeln.

Уверх, *adv.* aufwärts, *C.* II. 131.

Увершений, *a.* *Зг.* vollkommen.

Увесь, (весь), уся, вся, усьо, усе, всьо, (все), *a.* ganz, s. Цїлий, *Ke.* I. 6.

Увесьдевички, *adv.* überall, *Ke.* I. 263; alle Tage *ГБ.*

Увести, (-уводжу, -диш), *v.a.* wegführen, entführen; — ся s. Задавнити ся.

Увивати, *v. a.* s. Увити; — ся, s. Увихати ся.

Увивач, *m.* Labyrinthspinne, *f.* (Agelena), *B.*

Увиджати ся, erscheinen, s. Привиджувати ся.

Увиднити ся, *T.* увидняти ся, sichtbar, ersichtlich, augenscheinlich werden; sich ausprägen.

Увикнути, *v.n.* sich angewöhnen, *B.*

Увилёвати, увильнути, *v. n.* *Ko.* 106. entkommen, entgehen.

Увиляти, *v. a.* s. Вилєти.

Увинити ся, *Зап.* II. 525?

Увинутий, *a.* einwärts gebogen, *B.*

Увиображений, *a.* imaginär.

Увиобразня, *f.* Imagination, *f.*

Увисилити ся, *M.* III. 49. sich hoch aufrichten.

Увисшити, *v.a.B.* erhöhen, erheben.

Увихати ся, увихнути ся, *B.* *Мл.* sich sputen, sich tummeln.

Увігнутий, *a.* *He.* concav.

Увідати, *v. a.* за когось erfahren, *У.*

Увідовати, *v. a.* *У.* s. Звідувати ся.

Увідомити, *v. a.* benachrichtigen, verständigen.

Увідо́млене, *n.* Benachrichtigung, Verständigung, Nachricht, *f.*

'Увіз, *g.* у́возу, *m.* Hohlweg, *m. B.*

Увійма́ти ся, s. Унима́ти ся, ruhiger, folgsamer werden.

Увійти́, *v. n.* hineingehen, eintreten; einrücken; in etw. eingehen, sich in etw. einlassen; — в се́бе in sich gehen, zur Erkenntnis kommen; zu sich kommen; — в свою ду́мку всему́ ganz dem Gedanken, dem Entschlusse sich ergeben; 2) entkommen, entgehen.

Увільни́ти, увільня́ти, *v. a.* befreien, freimachen; 2) s. Звільни́ти.

Увінча́ти, (-чи́ти), *v. a.* bekränzen, bekrönen.

Уві́рванець, -нця, *m.* Galgenstrick, liederlicher Mensch, *m. Ог.* 205. *B.*

Уві́рене, (-нне), *n.* Beglaubigung, Versicherung, Ueberzeugung, Probe, Gewähr, *f.*; 2) Glauben, *m.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f. Зг.*

Уві́ре́ний, *a.* gewiss, versichert.

Уві́рити, увірувати, *v. a.* glauben, Glauben schenken, *Ш.* I. 350; — ся sich überzeugen; 2) — ся кому́ jmdm sich anvertrauen; 3) jmdm schwer fallen.

Увіря́ти, *v. a.* на когось auf jmdn sich verlassen, jmdm vertrauen.

Увісти́ти, увіща́ти, *v. a.* benachrichtigen.

Увіхо́д, *m.* — в що Zutritt, Eintritt, *m. Др.*

Увіходи́ти, *v. a.* s. Увійти́, *Пic.*

Уві́че, *n. Ко.* 139. Verstümmelung, *f.*

Уві́чити, *v. a.* s. Скалі́чити, verstümmeln, *C.*

Увічли́вий, *a. К.* zuvorkommend, leutselig, s. Ввічли́вий.

Увласти́ти, *v. a.* bevollmächtigen, die Macht zu etw. geben, ertheilen.

Уво, *praep.* = уві = ві = в, in.

Увображе́не, *n. К.* Einbildung, Phantasie, *f.*

Увобража́іне, *n. Т.* Vorstellung, Anschauung, *f.*

Уво́д, *m.* (у що) Introduction, *f. Др.*

Уво́дина, *f.* +*Б.* Einleitung, *f.*

Уводи́тель, *m.* Entführer, *m.*; 2) Verführer, *m.*

Уводи́ти, (уво́джу, уво́диш), *v. a. M.* wegführen, beseitigen — пріч; entführen; 2) verführen, betrügen.

Увольни́ти, *v. a.* — во́лю *Л.* 70. s. Вволи́ти во́лю.

'Уволока, *f.* e. Art Feldmass = 40 Joch.

Увопе́рти, *v. a.* s. Впе́рти.

Увяда́ти, *v. n.* (an der Luft) trocknen, dürr werden.

'Увязь, у́вязка, (*B.*), *f.* Anbinden, Gebundensein, Band, *n.* Bandschnur, *f.* Bandriemen, *m.*

Увяза́ти, *v. a.* anbinden.

Увязли́вий, *a.* zudringlich.

Увязне́ний, *a.* verhaftet.

Увязни́ти, *v. a.* verhaften.

Увя́знути, *v. n.* stecken bleiben.

Увя́сло, *n.* das Gehänge als Kleinod, Schmuck, *m. B.* *Pa.* I.

Уга́в, *m.* без уга́ву ohne Unterlass,

Уга́да, *f. P.* I. 131?

Угада́ти, *v. a.* s. Вгада́ти.

Уга́дько, *m. H.* 111. ein Gescheiter, ein verständiger Löser der Räthsel.

Уга́дно, *adv.* treffend; trefflich, *B.*

Уга́дувати, (-овати), *v. a.* s. Вга́дувати.

Уга́дчиця, *f.* Witzlerin, *f.* +*M.*

Уга́м, *m. К.* II. 288. Ruhe, *f.*

Угамува́ти, (-мов-), *v. a.* — ся, s. Гамува́ти, — ся.

Уга́на, *f.* s. Дога́на.

Уганя́ти, *v. a.* treiben, wegtreiben; 2) *v. n.* u. ся tummeln; за ким, чим jagen nach etw.

'Угар, *m.* Abbrand, *m. Пар.*

Уга́рок, -рка, *m.* s. 'Огарок.

Угаря́ти, *v. n.* verbrennen; угаря́ючий, *a.* verbrennbar, *Top.*

Угаси́ти, *v. a.* auslöschen.

Угати́ти, *v. a.* s. Загати́ти; 2) * einen Schlag versetzen, schlagen.

Уга́шене, *n.* das Auslöschen.

Угаша́ти, *v. a.* s. Угаси́ти.

I. Уга́яти, *v. a.* — час vergeuden, verpassen.

II. Уга́яти, *v. n.* sich viel Mühe machen, ängstlich geschäftig sein, *Зак.*

Угина́ти, *v. a.* beugen, niederbeugen, krummbeugen; — ся sich beugen, s. krümmen; * nachgeben.

'Угідь, *m.* Günstling, *m. Пар.*

Угідя, *f.* Favoritin, *f. Пар.*

Угла́стий, *a.* winkelig.

Углеба́ти, *v. n.* versinken, tief fallen, *M.*

Угледі́ти, (-джу́, -ди́ш), *v. a.* s. Увиді́ти.

Углекислота́, *f. Под.* Kohlensäure, *f.*

Углечеваті, *pl.* Federkrautartige,

pl. (Halorageae). [*n. Пол.*
'Углечок, -чка, *m.* Kohlenoxydgas,
'Угле, *n. coll.* Kohlen, *pl.*
'Углик, *m. dim.* s. 'Уголь; 2)s.'Угол.
I. Углина, *f. P.* II. 109. Kohle, *f.*
II. Углина, *f.* s. 'Угол.
Углини, *pl. Гол.* III. 413. 414. s. Оглядини.
Углистий, *a.* kohlenhältig, *Пол.*
'Угло, *n.* s. 'Угол, *B.*
Углова, *f.* Schleife; Dreschflegelkappe, *f.* Dreschflegelkopf, *m. B.*
Угловатий, *a. Гол. гр.* 103. eckig.
Угловець, -івця, *m.* Winkelspinne, *f.* (Tegenaria), *B.* [Grundstein, *m. K.*
Угловий, *a.* von der Ecke, — камінь
Углони, *pl.* s. Оглони.
Углорот, *m.* Eckmund, *m.* (Trochus), *B.*
Углостінка, *f.* Plattenmiesmuschel, *f.* (Tichogonia), *B.*
Углубити ся, sich vertiefen, *Фр. Т.*
'Угнавий, *a.* ўгнавець, угнак, *m.* ўгнати, угнавіти, *v. n. B.* s. unter Вугн — &. [bereinkommen, *n.*
'Уговір, -вору, *m.* Vertrag, *m.* Ue-
Уговкати, *v. a. Ф.* zähmen, kirre machen. [II. 22. s. Уговір.
Уговор, *m. P.* I. 31. *H.* 208. *Кв.*
Уговорити, уговорювати, *v. a.* bereden, überreden; — ся sich bereden, unter sich abmachen, eins werden.
Уговтати, *v. a.* bereden, gefügig machen.
Угода, *f.* Gefälligkeit, *f.* Gefallen, *n. Ш.* I. 385. *K.* s. Вигода; 2) Vertrag, *m.* Uebereinkommen, *n.* Uebereinkunft, *f.* [дити; 2) угодити, s. Згодити.
Угодити, угожати, *v. a.* s. Вго-
Угодливий, *a.* gut, tauglich; gefällig, gelegen; bemerkenswert, beachtenswert, *Зак.*
Угожий, *a.* bequem, passend, *K.*
'Угол, *gen.* ўгла, *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* s. Вўгол.
'Уголь, *gen.* ўгля, *m.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*; 2) Kohlenstoff, *m.* (Carbonicum), *Пол.* s. Вўголь.
Угольле, *n. coll. P.* I. 75. s. 'Угле.
Угольний, *a.* s. Угловий.
'Уголов, уголова, *f.* s. Углова; -стрільбой Flintenkolben, *m. Пар.*
'Уголовний, *a.* Criminal-, Blut-.
'Уголоски, *pl. ung.* s. Заповіди.

Угомонити, *v. a.* beschwichtigen, einschränken. [ловний.
Угомонний, *a. Кв.* II. 243. s. Уго-
Угонзати, угонзнути, *v. n.* davonwischen, entwischen, entlaufen, *Зак.*
Угонка, *f.* дати -ку, *Ст.* „*Л.*“ 96. vom Jagdhunde.
Угонобити, *v. a.* überwältigen.
Угонщик, *m.* Läufer, *m. H.* 84.
I. 'Угор, *gen.* ўгра, *m.* Flussaal, *m.* (Murena anguilla); 2) Finne, *f.* (Cysticercus cellulosae), *B.*
II. 'Угор, *g.* ўгору, *m.* Brachacker, *m.* Brachfeld, *n.* Brache, *f.*
Угориняк, *m.* Juni- od. Brachkäfer, *m.* (Rhizotrogus solstitialis). [baum.
Угорка, *f. He.* ungarischer Pflaumen-
Угорно, *adv. M.* III. 129. s. Упорно.
Угоровий, *a.* brach.
Угородити, *v. a.* s. Вгородити; 2) hineinstossen, -schlagen, +*M.*
Угорский, *a.* ungarisch.
Угорщак, *m.* Nam. e. ungar. Ochsen.
Угорщина, *f.* Ungarland, Ungarn, *n.*
Угостити, угощати, *v. a.* jmdn als Gast aufnehmen u. speisen, bewirten, tractieren; — ся ein Gastgelage halten, schmausen, *У.*; 2) — (в) дома sich zu Hause einfinden. [ment, *n.*
Угощене, *n.* Bewirtung, *f.* Tracta-
Угощений, *a.* bewirtet, tractiert.
Уграк, *m.* угракй *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (die von d. Larven der Rinderbremse: Oestrus bovis, verursachten Beulen); auch die Larven selbst, *B.*
'Угризка, *f.* (ўгризок, *m.*?) *Ф.* s. Грижа, гриза.
Угриковатий, *a.* — волосйнок, Längliches Muffthierchen, (Pantotrichum enchelys), *B.*
'Угрин, *m.* ein Ungar.
'Угринка, *f.* Ungarin, *f.*; 2) Walzenthierchen, *n.* (Enchelys); *pl.* угринкй, Walzenthierchen, *pl.* (Encheleina), *B.*
Угринчўк, *m. Ф.* Ungar, *m.*
Угрібати, *v. a.* (= вгрібати) гній, den Dünger beim Ackern in die Furchen harken.
Угрішити ся, einen Fehler machen, sich versehen; sich verreden, sich versprechen, *H.* 281. s. Прогрішити ся.
Угроватий, *a.* finnig.
Угрожати, *v. a.* drohen, bedrohen, *Под.*

Угрóза, *f.* Androhung, *f.* *Тор.*
Угрущáти, *v. a.* betrüben, *ГБ.*
Угýкати, *v. n.* „Uhu" schreien (v. d. Eule). [müthig; halsstarrig.
Угýрний, *a.* *Зг.* *Пр.* I. 54. über-
Удáване, *n.* Verstellung, *f.* Nachahmung, *f.* Nachahmen, *n.*
Удавáти, *v. a.* s. Удáти.
Удавúти, *v. a.* erwürgen, ersticken; — ся sich — —; чим ersticken.
Удáвлене, *n.* Erwürgung, Erstikkung, *f.*
Удáка. *f.* s. Удáча, Gelingen, Glück, *n.* *С.*
'Удаль, *f.* Tüchtigkeit, *f.*
Удáлене. *n.* Fortschaffen, Entfernen, *n.*
Удáлець, -лця, *m.* tüchtig, wacker; Held, *m.* *Н.* 200. Wagehals, *m.*
Удáлий, *a.* gelungen, gut gerathen, wohlgestaltet, *Л.*; 2) tüchtig, wacker.
Удалúти, удалятú, *v. a.* entfernen, fortschaffen; — ся sich —; meiden.
I. Удáне, *n.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kunst, *f.* *Н.* 23. [Lüge, *f.* *Зак.* *Пїс.*
II. Удáне, *n.* Erfindung, Erdichtung,
Удáний, *a.* *К.* s. Удáлий.
'Удáр, *m.* Stoss, Schlag, *m.* — самострíльчий, Apoplexie, *f.* *Пар.*
Удáрити, ударятú, *v. a.* stossen, schlagen, einschlagen; — об зéмлю zu Boden werfen; — на когóсь auf jmdn losgehen, losschlagen; — ся anstossen, stossen, anschlagen; 2) удáрити до когóсь sich an jmdn wenden; ударятú на щось auf etw. pochen, vertrauen, *М+Б.* 300.; кров удáрила до головú d. Blut stieg in den Kopf; то мя удáрило das fiel mir auf.
Ударувáти, (-ров-) *v a.* beschenken.
Удáти, удавáти, *v. a.* nachahmen, sich verstellen, e. Rolle spielen, sich stellen; etw. vorspiegeln, vorgeben, erdichten, lügen; 2) vermögen, können, treffen; 3) — когó jmdn (Unannehmlichkeiten od. Gefahren) aussetzen, über jmdn falsch berichten, *Зак.*; — ся gerathen, gelingen; 2) — ся в когó jmdm ähnlich werden; 3) — ся до когó sich an jmdn wenden, s. zu jmdm verfügen.
Удáтний, *a.* s. Здáтний, *Зак.*
Удáча, *f.* Gelingen, *n.*; 2) Fertigkeit, Kunst; Fähigkeit, *f.* *Н.*
Удáшний, *a.* *Не.* s. Удáлий; 2) *Ч.* IV. 461. s. Удáтний.

Удвоéний, *a.* verdoppelt, doppelt.
Удворúти ся, *Зг.* sich niederlassen, wo einziehen. [verdoppeln.
Удвóювати, удвойти, удвоїти, *v.a.*
Удвоя́ющий, *a.* doppeltbrechend, *Пол.* [*Еф.* 13.
Удéнно, *adv.* den ganzen Tag über,
'Удерж, *m.* Einhalt, *m.* нема слёзам удержу *Ант.* 37.
Удéржане, *n.* s. Утрúмане.
Удержáти, удéржувати, *v. a.* s. Утрúмувати.
'Удержка, *f.* Halter, *m.*; 2) Aehrenaxe, Aehrenspindel, *f.* *В.*
Удéржувати, *v. a.* s. Утрúмувати; — ся s. Утрúмувати ся; 2) — ся від чогóсь *К.* sich enthalten.
Удéржувач, *m.* Erhalter, *m.* (сьвíта etc.).
Удéрти, удерáти, *v. a.* abreissen, abbrechen; * — когó jmdn betrügen, übervortheilen; 2) * hauen, schlagen; 3) * davon laufen, laufen.
Удзигнýти, *v. n.* entkommen, entwischen; 2) * *v. a.* etw. leichtsinnig thun, *Зак.*
Удивúти, удúвлювати, удивлятú, *v. a.* in Staunen setzen, verwundern; — ся erstaunen; 2) — ся в когó, в щó seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen, s. Вдивúти.
Удúвлене, (-нíе, *Ч.* IV. 3.), *n.* Erstaunen, Staunen, *n.* Verwunderung, *f.*
Удивлíне, *n.* *До.* s. d. v.
Удивлятú, *v.a.* s. Удивúти; — когó jmdn bewundern, s. Подивлятú.
Удúльний, *a.* Zaum-.
Удúло, *n.* *pl.* удúла, *Не.* *Макс.* Gebiss, *n.* am Pferdezaume. [*Нав.*
Удúнець, -нця, *m.* der wilde Eber,
Удúти, *v. a.* рúбу angeln.
'Удиця, *f.* Angel, *f.*
'Удід, *m.* s. Удод, Вýдвуд.
'Удій, *gen.* удóю, *m.* s. Вúдій.
Удїлáти, *v. a.* когóсь mit jmdm fertig werden; — щось etw. thun, machen, verfertigen; — пóле bearbeiten, bebauen.
Удїлúти, удїлятú, удїлювати, *v. a.* abtheilen, zutheilen, mittheilen, abgeben, bescheiden.
Удїльний, *a.* selbständig, souverän.
Удїлóвувати, *v.n.* *Пар.* theilnehmen.

*

Удїльствóване, *n.Ф.* Theilnahme, Mitwirkung, *f.*

'Удка, *f.* Angel, *f. B.*

'Удлище, *n.* Angelruthe, *f.*

'Удниця, *f.* Schenkelfliege, *f.* (Merodon), *B.*

'Удо, *n.* Schenkel, *n.*; Glied, *n. B.*

Удóбний, *a. АД.* I. 121. bequem, gut, passend.

Удóбрене, *n.* Verbesserung, Amelioration; Düngung, *f*; 2) Besänftigung, *f. Пар.*

Удобри́ти, удóбрювати, *v. a.* verbessern; 2)besänftigen; 3)s.Одобри́ти.*Ог.*

Удобрíти, *v. n.* u. — ся s. d. f.

Удобру́хати ся, sich besänftigen, wieder gut werden.

Удовá, *f.* s. Вдовá.

Удовéць, *g.* удівця́, *m.* s. Вдовéць.

Удóвж, *adv.* s. В-довж, *Піс.*

Удови́н, удови́ний, *a.* s. Вдови́н.

Удовли́ти, удовля́ти, *v. a. Ке.* I. 103. s. Удоволи́ти.

Удóволь, (-віль), *adv.* genügend viel, satt, *Ке.* II. 18.

Удоволи́ти, (удовольни́ти), удоволя́ти, *v. a.* Genüge leisten, befriedigen, zufriedenstellen, *ГШ. Ке. С.* I. 117; — ся sich zufriedenstellen, zufrieden sein (mit etw.).

Удовувáти, (-вов-), *v. n.* Witwer od. Witwe sein, *Зак.*

'Удод, *m.* s. Ву́двуд.

Удóльний, *a. Гол.* tüchtig, wacker.

Удóля, *f.* Tüchtigkeit, Tauglichkeit, Fähigkeit, *f. Ил.*

Удомашни́ти, *v. a.* heimisch machen, einbürgern; — ся sich einheimisch machen.

Удóнити, *v. a. Н.* 288. ewig geben.

Удоптáти, удóптувати, *v. a.* fest, hart, glatt treten (z. B. die Erde, den Steg &); — ся fest, hart, glatt getreten werden. [3) wegfliehen, +*М.*

Удьóрити, *v. n.* s. Удрáти, удéрти,

Удостовíрене, *n.* Beglaubigung, Legalisation, Legalisierung, *f.*

Удостовíрений, *a.* beglaubigt.

Удостовíрити, *v. a.* beglaubigen, legalisieren, accredieren, *Пар.*

Удостойня́ти, *v. a.* würdig machen; zur Würde erheben, *Ле.*

Удостоíти, *v. a.* s. d. v.; — ся würdig werden. [lentirt.

Удотéплений, *a. К.* befähigt, ta-

'Удотка, *f.* Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula), *B.* [davon machen, *B.*

Удрáти,*v.a.* * schlagen ; 2)*v.n.* * sich

Удружи́ти, *v. a.* кому́сь *Ке.* II. 149. *Кн.* jmdm freundschaftlichen Dienst erweisen, s. Прислужи́ти ся к.

Удрухнíти, *v. n.* vermodern, *B.*

Удувáти, уду́ти, *v. a.* aufblähen, aufschwellen; — ся auf-, anschwellen.

'Удуд, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops), *B.*

'Удудок, *m. dim.* s. d. v. *B.*

Уду́ше, (-шья), *n.* Asthma, *n.*

Удуши́ти, удуси́ти, *v. a.* ersticken; erwürgen; erdrücken, s. Задуши́ти.

Уду́шли́вий, *a.* erstickend, erdrükkend, *Кн.*; 2) lungenkrank, asthmatisch.

Уéмний, *a.* negativ.

Уж, ужáка, *m.* Wasserschlange, Ringelnatter, *f.* (Tripodonotus natrix),*B.*

Ужáлене, *n.* Stich, *m.* (e. Insektes).

Ужали́ти, *v.a.* stechen (v. e. Insekt).

Ужалíне, *n.* Gram, *m.* Weh, *n.* Klage, *f. Зг.*

'Ужално, *n.* s. Пужáк, Пу́жально.

Ужаля́ти ся, s. Жáлувати ся.

Ужáнція, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *Ос.* (62) II. 54. (l' usance).

Ужáс, *m. У.* Schrecken, *m.* Entsetzen, *n.* Graus, *m.* Gräuel, Grauen, *n.*

Ужасáти ся, ужасну́ти ся, когóсь, чогóсь vor jmdm (etw.) erschrekken, zurückschaudern.

Ужáти, *v. a.* s. Нажáти; — ся mit der Sichel sich eine Schnittwunde beibringen.

Ужáх, *m.* s. Жах, Ужáс, *Оц. гр.* 33.

Ужахáти ся, ужахну́ти ся, s. Ужасáти ся &.

'Ужва, ужéвка, *f.* ein aus Zweigen geflochtenes Band, B. Bindgerte, -weide, *f.*

Ужé, ужéнь, *adv.* schon.

Ужéн, *m.* soviel man vom Getreide auf einmal mit der Sichel fasst.

Уживáльний, *a.* brauchbar.

Уживáльність, -ости, *f.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m. Пар.*

Ужи́ване, *n.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.*; 2) Genuss, *m.* Vergnügen, *n.*

Уживáти, ужи́ти, *v. a.* gebrauchen,

anwenden, sich bedienen; verbrauchen; 2) geniessen. [n. B.

Ужилочко́ване, n. Nervensystem,

Ужи́н, m. s. Ужи́нок.

Ужи́на, f. s. Ожи́на, B.

Ужина́ти, v. a. absicheln, mit der Sichel abschneiden.

Ужи́нни́к, m. Brombeerstrauch, m.

Ужи́нок, -нку, m. eig. das mit der Sichel Abgeschnittene; Abmähen, Abschneiden, Einernten, n. (von Getreide); Erträgnis an Getreide, n. Zuwachs, m. Зак.

Ужи́ско, n. Heuseil, langes starkes Seil, n. (das mit dem Heubaum das auf den Wagen geladene Heu niederdrückt und festhält).

Ужи́стка, f. Ophiolepis, B.

Ужите́, n. Anwendung, f. Gebrauch, m.

Ужи́ти, v. a. s. Ужива́ти.

Ужи́ти ся, з кимо́сь sich einleben, Кн. s. Вжи́ти ся. [Gebrauch, m.

Ужитко́ване, n. Nutzniessung, f.

Ужиткува́ти, v. a. Nutzen ziehen, Gebrauch machen.

Ужи́тний, a. brauchbar; nützlich, B.

Ужи́ток, -тку, m. Nutzen, Vortheil, Gebrauch, m. s. Пожи́ток.

Ужито́чний, a. nützlich.

Ужито́чність, -ости, f. Nutzen, m. Nützlichkeit, f.

Ужи́ще, n. s. Ужи́ско.

Ужльо́пати ся, § sich voll saufen.

Ужов, f. s. 'Ужва, B.

'Уза, f. Stopfwachs, Vorwachs, n.

Узага́льнене, n. Verallgemeinerung, f. Фр.

Уза́дкати, v. a. Зг. Цо́фнути.

Узакони́ти, v. a. gesetzlich, rechtlich feststellen, sichern, zum Gesetz erheben, für rechtmässig, gesetzlich erklären, legitimieren.

Узапа́сити ся, sich versorgen, s. versehen (mit etw.), Зак.

Узбера́ти, v. a. s. Узбира́ти. узбіра́ти.

'Узберіж, adv. dem Ufer entlang, K.

Узберіже, n. Gestade, Uferland, n. K.

Узбира́ти, узбіра́ти, v. a. einsammeln, zusammenbringen.

Узбі́чний, a. K. von der Seite, Seiten-, Grenz-.

Узбро́їти, узбро́ювати, v. a. bewaffnen, ausrüsten; — ся sich bewaffnen, sich ausrüsten.

Узвали́ти, v. a. s. Повали́ти.

Узва́р, m. K. II. 24. e. Art Gericht aus gedörrtem Obst mit Zimmt u. Citronenschalen eingekocht, Зак.; — поди́нний, e. узва́р der hingeschickt wird an die eingeladene Person bei Gelegenheit der Geburt eines Kindes.

Узва́ти, v. a. hineinrufen, -bescheiden.

Узвели́чене, n. Пар. Erhöhung, f. Aufschwung, m.

Узве́ршина, f. Кл. s. Верши́на.

Узвисля́нщина, f. Weichselland, n. K.

Узвичаї́ти, v. a. angewöhnen, Зг.

Узво́з, -о́зу, m. K. I. 152. Schlucht, f. Engpass, Berg, m.

Узво́лити, v. a. erlauben.

'Узворот, m. Rückkehr, f.

Узгі́ре, n. Anhöhe, f. Hügel, m. Gesenke e. Berges, n. K.

Узголо́ве, n. ein entsprechend zusammengelegtes Tuch od. Kleidungsstück, das man beim Schlafen unter den Kopf legt; Kopfkissen, n. B. M. II. 159.

Узголо́вечко, n. dim. M. s. d. v.

Узграничани́н, m. Grenzbewohner, m. K.

Узграни́че n. Grenze, Grenzmarke, f.

Узграни́шник, m. Grenzbewohner, m. K.

'Узда. f. s. Узде́чка. [geben, Ог. 205.

I. Узда́ти, v. a. vergelten, statt etw.

II. Узда́ти, v. a. zäumen, den Zaum anlegen. [ну́ти ся.

Уздвигну́ти ся, Макс. s. Здвиг-

Узде́ла, pl. Zügel, pl.

Узде́чка, f. Zaum, Zügel, Halfter, m.

Уздїни́ця, f. Halfter, m. B.

Узднї́пре, n. Dnieperland, n. K.

Уздоровите́льний, a. heilbar.

Уздорови́ти, уздоровля́ти, v. a. gesund machen, genesen machen, heilen.

Уздріва́ти, уздрі́ти, (узрі́ти), v. a. erblicken, bemerken. [bedecken.

Узеленя́ти, v. a. Ваг. mit Grünem

Узива́ти, v. a. Пр. II. 202. 204. s. Назива́ти, Прозива́ти, nennen M. II. 192.

I. 'Узир, m. Не. Hintergrund, m. Hinteransicht, f.

II. 'Узирь, m. Не. s. Гу́зір.

Узи́ця, f. Kappe am Dreschflegel, f. Пар.

'Узич, m. Knotenkoralle, f. (Melitaea), B.

Узйчити, *v. a.* wünschen, *Зак.*
Узйще, *n.* s. Ужйще.
Узїмку, *adv. H.* 275. im Winter.
Узір, -зору, *m.* Muster, *n. pl.* узори золоті *Me.* 306. goldene Stickmuster, *pl.* s. Взір 2).
Узкарпáте, *n.* Karpathenland, *n. K.*
Узкúй, *a.* s. Вузкúй, *B.*
Узкокрúльцї, *pl.* Engflügler, *pl.* (Stenelytra), *B.*
Узкрúле, *n.* Flügel, Saum, Rand, *m.* Ecke, *f. Ог.*; Grenze, Mark, *f. K.*
'Узлик, (вузл-), *m.* Knoten, *m.*; 2) Bündel, *n.*
Узлúти ся, erbosen, ergrimmen, на когóсь *K.* gegen jmdn böse werden.
Узлїсе, *n.* Waldrand, *m.*
Узловáтий, *a.* knotig, *Ш.* II. 60.; 2) bündig, verschroben, verzwickt, bornirt, *Ш.* II. 67; räthselhaft, nnerforscht, *K. B.*
Узловáтка, *f.* Spindelassel, *f.* (Pycnogonum), *B.*
Узмислóвити, узмисловлЯти, *v.a.* versinnlichen, anschaulich machen.
Узьмінь, *m.* tiefste u. reissendste Flusstelle die nie zufriert.
Узнавáти, узнáти, *v. a.* erkennen, erfahren, einsehen; 2) anerkennen; urtheilen; — за дóбре für gut finden; — себé в чім einer Sache bewusst sein; — ся = познакóмити ся.
'Узник, *m. Гуш.* Gefangener, *m.*
Узнобúти ся, s. Ознобúти ся, (*Фр.*).
'Узов, *m.* s. 'Узол.
'Узол, *m.* Knoten, *m. B.*
Узолúти, *v. a.* einlaugen, beuchen, (шмáте); 2) * §. einen Schlag versetzen, hauen (прýтом &).
Узольцевáтий, *a.* knotenähnlich, *B.*
Узóля, (-е), *n. coll.* s. 'Узол.
Узорéць, -ірцЯ, *m. Ф.* Muster, *n.* zum Sticken.
Узріти, *v. a.* erblicken, sehen, wahrnehmen.
Узрíче, *n.* Uferland, Flussgebiet, *n. Ог.* 205.
Узтóк, *m. Гол.* Osten, *m.*
Узýблене, *n.* das Gezähneltsein, *B.*
Узутé, *n.* Beschuhung, *f.* +*M.*
УзЯте, *n.* Nehmen, *n. Кч.* 301.
УзЯти, *v. a.* s. ВзЯти.
Уїда, *c.* Peiniger, *m.* ein zudringlicher, lästiger Mensch, *Cm.*
Уїдáти, *v. a.* * на когó, jmdn mit beissenden od. stichelnden Reden verletzen; — ся * zanken; sich ärgern, sich giften.
[kisch, *А-Г.* 159.
Уїдлúвий, *a.* bissig, bösartig, zänkisch, *А-Г.* 159.
Уїдливо, *adv.* bissig, verbissen, *T.*
Уїзджáти, уїздити, *v. a.* bereiten, zureiten; fahrbar machen; 2) *v. n.* davonfahren, abreiten.
Уїсти ся, sich hineinfressen.
Уйдé, *adv. Verbalausdr.* es wird genügen; genügt, genügend.
'Уйма, *f.* Verkleinerung, Verkürzung, Beeinträchtigung; Abnahme, *f.* на ýйму, *Гол.*
Уймáти, уймúти, *v. a.* fassen, anfassen; 2) abnehmen; schmälern, Abbruch thun, abziehen, verringern; — чéсти комý jmds Ehre Abbruch thun, schmälern; — ся за ким, чим, за когó, sich jmds annehmen.
Уйтú, *v. a.* s. Уходúти.
Укáз, *m.* Befehl, *m.* Gebot, *n.*; Machtspruch, *m.*
Укáзане, *n.* Weisung, Unterweisung, *f. Пол.*
Указáтель, *m.* Zeiger, Vorzeiger, *m.*
Указáти, укáзувати, *v. a.* zeigen, verweisen, weisen; befehlen.
'Укáзка, *f.* Zeiger, Griffel, *m.* (für Kinder beim Lesen); 2) Wink, *m.* Anleitung, *f. ГШ.*
Укáзний, *a.* -е слóво Parole, *f.* Schlagwort, *n.*
Укáзник, *m.* Register, *n.* Index, *m. Пар.*
УкалЯти, *v. a.* besudeln, beschmieren, *Зак.*
Укачáти, *v. a.* ebnen, glatt machen, glatt rollen.
Уквáсити, *v. a.* gut säuern, durchsäuern.
Уквáшений, *a.* durchgesäuert.
Уквілити, *v. a.* empfindlich verkürzen, *Ф.*
Уквітчаний, *a.* mit Blumen geschmückt, im Blumenschmuck.
Уквітчáти, (увкіч-), *v. a.* mit Blumen schmücken; — ся sich —.
Укúдати, укúдувати, *v. a.* s. Прокúнути; 2) hineinwerfen.
'Укий, *a.* geschult, abgerichtet, dressirt, кінь & (*oppos.* Нéук, неýкий).
Укипáти, *v. n.* weich gekocht, gesotten werden.
'Укір, *g.* -óру, *m.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*
Укісний, (укісьн-), *a.* schräg, überzwerch.

'Уклад, *m.* Beding, *m.* Bedingung, Uebereinkunft, Abmachung, *f.* Contrakt, *m.*; 2) = звичай, Brauch, *m.* Sitte, *f.* якйй де ўклад; 3) Gewohnheit, *f.* Routine, *f.* найтяжше взяти до чогó ўклад = вложити ся, звйкнути; б) ўклад до чогó взяти собі = постановити, beschliessen; 4) Anlage, *f.* System, *n.*

Уклáда, *f.* уклáду мати на коіó gegen jmdn etw. vorhaben, etw. im Shilde führen, *Kol.* I. 113. [dnen.

Уклáдане, *n.* das Zurechtlegen, Or-

Укладáти, *v. a.* s. Уложйти; — суд *Кч.* 194. Recht sprechen.

Укладйстий, *a.* -а бéсїда gewandte Rede, Sprache.

Уклáдник, *m.* Componist, *m.* (in d. Musik.); 2) Schwarze Walderbse, (Orobus niger L.), *B.*

Уклáпдати, *v. a.* §. *P.* I. 134. (mit Zähnen) zerreissen; 2) * *M+Б.* 287. bewegen, bereden.

Укланяти, уклóнювати, уклонйти, *v. a.* senken, beugen; abwenden; 2) — ся, sich senken, s. beugen; einlenken; *АД.* I. 215. sich verbeugen, s. verneigen.

Уклáсти, *v. a.* s. Уложйти.

Уклéпати, *v. a.* hämmern; — ся * mit etw. bekannt werden, *Зак.*

Уклéва, *f.* *Мл.* s. Уклíй.

Уклйкати, *v. a.* s. Заклйкати.

Уклинáти. *v. a.* viel fluchen.

Уклíй, уклія ялець, Laube, *f.* (Leuciscus vulgaris und L. alburnus, Alburnus lucidus).

Уклíн, -óну, *m.* Beugung, Verbeugung, Verneigung, *f.* * Compliment, *n.*; 2) Biegung, Declination; Abweichung, Aberration, *f.* *Пар.* [уклíнно — *Ф.*

Уклíнний, *a.* höflich, ergebenst; *adv.*

Уклóна, *f.* s. Поклíн, *Пiс.*

Уклонéний, *a.* gebeugt, geneigt, gesenkt; 2) * gerührt, bewogen, *Пiс.*

Уклóнний, *a.* *КУ.*I.292. nachgiebig.

Уклонйти, *v. a.* u. *n.* s. Укланяти; — ся e. Verbeugung machen, sich verbeugen. [клононько.

Уклонўхна, *f.* *Ч.* IV. 280. s. По-

Уклюнути, *v. a.* s. Дзьóбнути; 2) — ся * sich hineindrängen.

Укмíтити, *v. a.* s. Помітйти.

Укнóваний, *a.* angezettelt, *Пiс.*

Укновáти, *v. a.* anzetteln, etw. im Schilde führen, schmieden.

Укняжений, *a.* gefürstet.

Укóваний, *a.* geschmiedet.

Уковáти, *v. a.* schmieden; beschlagen.

Укоїти, *v. a.* lindern; 2) thun, machen; — ся, s. Скоїти ся.

Укóлене, *n.* Stich, *m.* [Колóти.

Уколóти, (укóлю, -леш), *v. a.* s.

Уколóшкати, *v. a.* bändigen, zähmen, kirre machen, *C.* II. 9.

Укснáти ся, sich abmühen, *Гол.*I.84.

Уконопáдити ся до когó, jmdn belästigen (mit e. Bitte &).

Уконтентувáти, *v. a.* *Кч.* 245. vergnügen, Vergnügen bereiten; bewirten; beschenken.

Укорйзна, *f.* Demüthigung, *f.* *Шар.*

Укóрищі, *pl.* на — zum Trotz.

Укорінйти, *v. a.* u. — ся s. Вкорінйти, — ся. [gend, *C. У.*

Укорлйво, *adv.* vorwurfsvoll, rü-

Укоротйти, укорóчувати, *v. a.* kürzen, abkürzen, verkürzen, kürzer machen; einhalten; — ся sich verkürzen; aufhören. [складáти, (*Фр*).

Укóрпати, *v. a.* s. Призбирáти, На-

Укорпнўти, *v. a.* abreissen, abbrechen, abtrennen, *Пiс.* [*n.* (Loxodes), *B.*

Укóсець, -сця, *m.* Lippenthierchen,

Укóсистий, *a.* schräg.

Укосйти, *v. a.* s. Косйти. [chen.

Укóськати, *v. a.* zähmen, kirre ma-

Укóсний, *a.* schief, *Пол.*

Укóсник, *m.* schiefwinkliges Parallelogramm, *Пар.* [einwälzen, -rollen.

I. Укотйти, укóчувати, *v. a.* hin-

II. Укотйти ся, Junge werfen (vom Schaf, e. Katze &).

Укохáти, *v. a.* s. Покохáти; — ся у когóсь s. Влюбйти ся.

Укоштувáти ся, verkosten, Geschmack gewinnen.

Укóювати, *v. a.* s. Укоїти.

Укравок, -вку, *dim.* укрáвочок, *m.* e. Stück, das Abgeschnittene, Abschnitzsel, *m.*

Украíна, *f.* eig. Grenzland, *n.*; Ukraine, *f.* Kleinrussland, *n.*; 2) jede weit entlegene, entfernte Gegend.

Украíнець, -нця, *m.* Bewohner der Украíна 1), Klein-, Südrusse, *m.*

Українка, *f.* Bewohnerin von Україна 1). Klein-Russin, *f.*

Українний, *a.* Grenz-, Grenzlands-, -а земля́ Grenzland, *n.* Grenzstrich, *m.* Mark, *f.* [begrabend, *T.*

Україногро́бний, *a.* die Ukraine

Украї́нський, (-ский), *a.* ukrainisch, klein-, südrussisch. [*Др.*

Україньство, *n.* Ukrainenthum, *n.*

Украси́ти, *v. a.* s. Украша́ти.

Украсни́ти ся, sich ausheitern (v. Himmel). [ren, verzieren.

Украша́ти, *v. a.* schmücken, zie-

Укра́шене, *n.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*

Украща́ти, *v. a.* zähmen, *K.*

Укри́вало, *n.* Decke, *f.*

Укрива́ти, укри́ти, *v. a.* decken, bedecken; 2) verstecken, verbergen.

Укривджа́ти, укри́вдити, *v. a.* beeinträchtigen, Unrecht thun; 2) kränken.

Укри́вджене, *n.* Beeinträchtigung; 2) Kränkung, *f.* *Зак.*

Укри́вдже́ний, (-джо́н-), *a.* beeinträchtigt, beschädigt; 2) gekränkt, *Зак.*

I. Укри́й, *a.* s. Крутий.

II. Укри́й, *a.* süss (unangenehm), Uebelkeiten erregend, *Це.*

Укрите́, *n.* Versteck, *m.* *B.*

Укри́ти, *v. a.* s. Укрива́ти.

Укрича́ти ся, кому́сь mit Geschrei jmds Ohren ganz erfüllen.

Укрівля́, *f.* s. Вкрівля.

I. Укрі́п, -о́пу, *m.* s. Окрі́п.

II. Укрі́п водяни́й Ross-Wasserfenchel, *m.* (Oenanthe Phellandrium).

Укріпе́ць, -ця́, *m.* *dim.* s. d. v. I.

Укріпи́ти, укріпля́ти, *v. a.* befestigen, fest machen, stärken; — ся sich befestigen; fest gemacht werden; gestärkt werden; s. Покріпи́ти ся, *Ш.* II. 224.

Укріплене, *n.* Befestigen, *n.* Fixieren, *n.*; Befestigung, *f.* Festungswerk, *n.*

Укріпле́ний, *a.* befestigt; gestärkt.

Укро́ї, *pl.* Schnitt, Zuschnitt, *m.* s. Крій.

Укроїти, *v. a.* ein Stück abschneiden; — ся sich schneiden, s. verwunden; 2) * abnehmen, sich verkleinern, sich vermindern, укроїло ся єму́.

Укро́ма, *f.* abgesonderter Theil, Abgeschiedenheit, *f.* bequemes Plätzchen, *Ос.* (61) VII. *Пар.*

Укро́ме, *adv.* s. Окре́мо, осі́бно.

Укро́п, *m.* s. Укрі́п II. *Зак.*

Укроти́ти, укроча́ти, *v. a.* lindern, *B.*; 2) bändigen, zähmen, *K.*; demüthigen, *B.*; — ся sich beruhigen, gezähmt, gebändigt, besänftigt werden.

Укрути́ти, *v. a.* s. Вкрути́ти.

Укува́ти, *v. a.* schmieden; beschlagen.

Укуси́ти, *v. a.* s. Вкуси́ти.

Уку́тати, уку́тувати, *v. a.* *Ко.* 287. verhüllen, umhüllen, einhüllen, einwickeln; 2) aufsetzen, ausarbeiten, vollbringen, *Пар.*; 3) viel essen, austrinken, *Кн.* *Зак.*

Уку́шений, *a.* gebissen; gestochen.

Ула́годити. *v. a.* zur Ordnung bringen, die Ordnung herstellen; 2) *P.* I. 136. aus dem Wege räumen, schaffen; 3) beschwichtigen, besänftigen, beruhigen.

Ула́днане, *n.* Ordnen, *n.* Regulierung, *f.* [regulieren, *ОП.*

Ула́днати, ула́днувати, *v. a.* ordnen,

'Ула́мок, -мку, *m.* *Мог.* s. Відло́мок, Stück, *n.* Theil, *m.*

'Улан, улани́н, *m.* Ulan, *m.*

Ула́нський, *a.* des Ulanen, Ulanen-.

Ула́с, *m.* Blasius.

Ула́сиха, *f.* Gattin des Ула́с.

Ула́сїв, -ева, -еве, *a.* des Ула́с, dem У. geh. [tert werden, nachlassen.

Улега́ти, *v. n.* s. Легша́ти; erleich-

Уле́гчене, (-нне), *n.* Erleichterung, *f.* *B.*

Улежа́ти, *v. n.* ruhig liegen bleiben, *ВГ.* 138; — ся teigig werden; 2) sich senken. [leichtern, leichter machen.

Улекша́ти, улекши́ти, *v. a.* er-

'Улень, -ня, *m.* s. 'Улий.

Улену́ти, *v. n.* sich verflüchtigen, *B.*

Уле́сливий, *a.* verlockend, einschmeichelnd, *Крон.*

Улести́ти, *v. a.* schmeicheln, *M.* II. 173.

'Улеть, *f.* *У.* e. Strich Landes, Gegend, *f.*

Улеті́ти, улїта́ти, *v n.* weg-, fort-, verfliegen; verfliessen; dahingehen; sich verflüchtigen *Пол.* [*Пол.*

Улетуча́ти ся, sich verflüchtigen,

Уле́щане, *n.* *K.* List, Verführung, *f.*

Улеща́ти, уле́щувати, *v. a.* *Ко.* 78. verlocken, verführen, bethören; 2) beschwichtigen, *Ст.*

Ули́ва, *f.* *TP.* 93. Regenflut, *f.*

Уливáти, *v. a.* begiessen; — ся sich begiessen; 2) * уливáти, *v.n.* schnell fliehen, пес уливáв = утікав скóро, *B.*
Улúвень, -вня, *m.* s. Лúвень.
'Улий, *m.* Bienenstock, Bienenkorb, *m.*
'Улик, (ýлїк), *m. dim. P.* II. 15. s. 'Улий.
Улúка, *f. Макс.* Ueberführung, *f.*; 2) Sache dh die jmd überführt wird.
Улипáти, улúпнути, *v. n.* s. Прилипáти. [zen.
Улúскувати ся, schimmern, glän-
I. Улúта, *f.* Julitta.
II. Улúта, *f.* Totanus calibris, *B.*
Улúтин, *a.* der У. gehörig, *ГБ.*
'Улиця, *f.* Gasse, Strasse, *f.*; 2) Versammlungsort u. Versammlung der Mädchen zum Zwecke der Reigentänze, des Gesanges u. a. Spiele.
Уличáти, *v. a.* überführen, über weisen, чимóсь, *Кн.*
'Уличка, *f. dim.* s. 'Улиця.
Улúчний, *a.* Gassen-.
Улúчник, *m.* Gassenbub, Gassenläufer, *m.* [fliegen, entfliehen.
Улїтáти, *v. n.* davon fliegen, ent-
Улї́теплити ся, (водá-), lauwarm werden.
Улїчúти, *v. a.* heilen, wiederherstellen; — ся geheilt werden, wieder hergestellt werden.
Улóв, *m. H.* 149. s. Ловлá; Лóви, *pl.*
Уловúти, уловлáти, *v. a.* fangen, gefangen nehmen, einfangen, *Ш.* II. 237; * — в сїти bestricken. [s. Лугú.
Улóга, *f.* Brachfeld, *n.*; 2) *pl.* улóги,
Улóгий, *a.* eben; flach; nicht aufsteigend; -е пóле ebenes Feld; -а горá e. Berg von sanften Abhängen; -е землúще e. Terrain von nur geringen Erhebungen, *B.*
Улóжене, *n.* Ordnen, *n.*; 2) Anordnung, Verordnung, Bestimmung, *f. Гол.*
Уложúти, укладáти, *v. a.* zurechtlegen, ordnen, anordnen, zusammenstellen, in ein System bringen; 2) einlegen, einpacken; zu Bette bringen (e. Kind &); 3) entwerfen, verabreden, einrichten; festsetzen; 4) abrichten; — ся sich stellen; sich schmiegen; sich niederlegen; 2) з ким mit jmdm unterhandeln, sich vergleichen.
Улолóкати, *v. a. H.* 217. s. d. v.
Уломúти, (уломáти), *v. a.* brechen, abbrechen. [siech.
Улóмний, *a.* gebrechlich, schwach;
Улóмнїсть, -ости, *f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, *f.*; Siechthum, *n.*
Улóмок, -мку, *m.* s. Улáмок, *Пїс.*
'Улонька, *f. dim.* s. 'Улиця, *Зак.*
Улýда, *f.* Trug, *m.* Lockung, *f. B.* (*Фр.*).
Улудлúвий, *a.* trügerisch, verführerisch, *B.* [(e. Weg), *Зак.*
Улузáти, *v. n.* s. Уйтú, zurücklegen
'Улус, *m.* Tartarendorf, *n. Ш.* I. 313.
Улучúти, *v.a.* s. Влучúти, Влучáти.
Улучшáти, *v. a.* verbessern, aufbessern, *B.* [Lieblings-.
Улюблéний, *a. M.* II. 73. geliebt;
Улюблáти, улюбúти, *v. a.* liebgewinnen, sich gefallen, *Кч.* 225; — ся *P.* I. 184. sich lieben, s. verlieben.
Улюня, *f. dim.* s. 'Юлька.
Улягáти, улягтú, *v. n.* u. — ся, unterliegen, erliegen; nachgeben; 2) — ся s. Улéжати ся.
Улáглий, *a.* nachgiebig, fügsam.
Улáглїсть, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, Fügsamkeit, *f. Фр.*
Уляна, 'Уля, *dim.* 'Улька, 'Улечка, *f.* Julianna, Julia.
Ум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*
Умалúмок, -мку, *m.* Minnend, *m.*
Умалúти, умáлювати, *v. a.* verkleinern, verkürzen, Abbruch thun, *H.* 137.
Умалькувáти, *v. a. Иг.* 13. s. Уменшúти. [dat versehen.
Умандатóваний, *a.* mit e. Man-
'Уманець, *g.* -нця, *m.* Einwohner der Stadt 'Умань. [der Гайдамáки, *Пїс.*
Умáнка, *f.* Benennung eines Liedes
'Умати, *H.* 281.?
Умеґáти, *v. n. Зг.* davonlaufen.
'Умен, *a. H.* 65. s. 'Умний.
Уменшáти, уменшúти, *v. a.* verkleinern, verkürzen, kleiner machen.
Умерéжáти, *v. a.* sticken; 2) *H.* 239. * auffressen. [*m.* Leiche, *f.*
Умерлéць, *gen.* умерцá, *m.* Todter,
Умерлúй, *a.* todt; (*m. sbst.*) der Todte, Verstorbene. [tödten, tilgen.
Умертвúти, умертвлáти, *v. a.*
Умéрти, умерáти, *v. n.* sterben.
Умéрчик, *m.* s. Умерлéць, (*Фр.*).
Умéць, *gen.* умцá, *m. Ваг.* Künstler, Dichter, *m.*
Умивáльниця, *f.* Waschbecken, *n.*

Уми́ва́не, *dim.* умива́нечко, *n.* Waschen, *n.* [— ся sich —.
Умива́ти, уми́ти, *v. a.* waschen;
Умига́ти ся.geläufig,gemein werden.
Умигну́ти, *v. a.* о́ком, *Фр.* den Blick abwenden (für die kürzeste Zeit).
Умиле́нний, *a.* einschmeichelnd, gewinnend.
Умиле́нно, *adv.* *У.* inbrünstig.
I. Умили́ти, *v. a.* rühren; erheben, erbauen, *T.*; — ся innigst gerührt werden, *Нс.* [22. müde treiben.
II. Умили́ти, *v. a.* — коня́ *C.* II.
Умилосерди́ти ся, Mitleiden haben, sich erbarmen. [-а офíра *ОБ.*
Умилостиви́тельний, *a.* Sühn-,
Умилостиви́ти, умилостивля́ти, *v. a. Кн. C.* II. 139. mitleidig stimmen, zum Mitleid rühren, erbitten, geneigt machen; — ся Mitleiden haben, sich erbarmen, versöhnt sein.
Умилости́влене, *n.* Erbarmung, *f.* Erbarmen, *n. T.* [*Зак.*
Умина́ти, *v.a.*s. Умя́ти; 2) * fressen,
Уми́рене, *n. T.* Beruhigung, Friedensstiftung, *f.*
Умири́ти, *v. a.* beruhigen, zur Ruhe bringen, ruhig machen, *Пар.* [*m.*
'Умисл, *m.К.*Vorhaben, *n.* Entschluss,
Уми́слити, *v. a. Кч.* 234. sich vornehmen, gesonnen sein.
Уми́ти, умива́ти, *v. a.* rein-, waschen, abwaschen; — ся, sich w.
'Умич, *m.* Seerose, *f.* (Nymphaea); -білий, weisse Seerose, (N. alba); *B.*
Умичева́ті, *pl.* Seerosen, *pl.* (Nymphaeaceae).
Умишля́ти, *v. a.* щось *Кч.* 161. worauf sinnen, etw. im Schilde führen.
Умíе́тний, *a.* gelehrt; geschickt; wissenschaftlich.
Умíлець, -льця, *m.* s. Артист, *Др.*
Умíлий, *a. Кн. Н.* 117. kundig; gescheit, verständig, weise.
Умíлость.*f.К.*Kenntnis,Fertigkeit,*f.*
Умíне,*n.Пр.*II.270.Wissen,Kennen,*n.*
Умíнний, *a.* s. Умíлий.
'Умір.*m.*Erschöpfung bis zum Tod,*f.B.*
Умiре́ний, умiре́нний, *a.* mässig; 2) genügsam.
Умiрко́ваний, *a.* s. d. v.; billig.
Умíрний, *a.* regelmässig, *B.*
Умісти́ти, уміща́ти, *v. a.* unterbringen, placieren, anstellen; 2) einsetzen, drucken.
'Умістка, *f.* Inserat, *n.* Insertion, *f.*
Умíти, *v. n.* können, wissen, verstehen, worin geübt sein, im Stande sein etw. zu machen.
'Умішка, *f.* Zugabe, Zuthat, *f. B.*
Умíщене, *n.* Unterbringung, Anstellung, *f.*; 2) s. 'Умістка.
Умкну́ти, умика́ти, *v. n.* sich wegbegeben, entfliehen, *А-Г.* 154; 2) *v. a.* — мо́ву s. Відня́ти, відойми́ти.
Умліва́ти, умлíти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen.
'Умний, *a.* intellectuell, gescheit.
Умни́тельний, *a. Гуш.* wissenschaftlich. [scheiter.
'Умниця, *m.* ein Verständiger, Ge-
Умни́чество, *n. У.* Wissenschaft, *f.*
'Умність, -сти, *f.* Verstand, *m.* Wissen, *n. У.*
Умо́ва, *f.* Abrede, Verabredung, Uebereinkunft, *f.* Uebereinkommen, *n.* Vertrag, *m.*; Bedingung, *f. Кн. А-Г.* 165, 166; 2) Beschwichtigung, *f. M.*
Умо́вина, *f. Под.* s. d. v.
Умо́вини, *pl.* s. Розгля́дини.
Умо́вити, умовля́ти, *v. a.* кого́сь überreden, *C.* II. 264; — ся з ким mit jmdm verabreden, übereinkommen; 2)mit Worten beschwichtigen, *M.* II. 110.
I. Умо́вка, *f.* Vertrag, *m.* Stipulation; Bedingung, *f. Ко.* 152.
II. Умо́вка.*f.*Stillschweigen,*n.Ко.*68.
Умо́влений,*a.*verabredet,bedungen.
Умо́вно, *adv.* beredt, gewinnend, *M.* II. 109.
Умоло́ти, *v. a.* s. Змоло́ти.
Умолоти́ти, *v. a.* s. Молоти́ти, Намолоти́ти.
Умоло́тний, *a.* s. На́молотний.
Умоля́ти, умоли́ти, *v. a.* erflehen, erbeten, *Тор.*
'Умор, *m.* Tod, *m. Зак.*
Умо́ра, *f.* drückendes Verderben, Abtödtung, Vernichtung, *f.* Tod, *m. B. К.* I. 289; 2) s. Змо́ра, *Мак.*
Умо́рене, *n.* Hungertod, *m.*; 2) Vernichtung, Amortisierung, *f.*
Умори́ти, умо́рювати, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (го́лодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся s. Замо-

ріти ся; 2) s. Утомйти ся.

Умостйти ся, sich einnisten, sich bequem machen, *Не*.

Умотáти, умóтувати, *v. a.* einwickeln, *P.* I. 5.; verwickeln.

Умотвóрство, *n.* das Schaffen des Verstandes, *Нав.* (*Пр.* VIII. 26).

Умоцняти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, *Зак.*

Умоцóваний, *a.* befestigt; * bevollmächtigt, *Зак.*

Умочáти, умочйти, умóчувати, *v. a.* nass machen, benetzen; eintauchen.

Умудрйти, умудряти, умудрувáти, *v. a.* unterrichten, unterweisen, klug, weise machen, belehren, witzigen, *У.*: — ся weise, klug, klüger werden, *А-Г.* 165, *D. c.* 18; nachdenken, erwägen, *Мак.*; sich klug besinnen; 2) умудрйти щóсь weise aussinnen, klug anstellen (*Це.*); — ся klug anstellen, kunstfertig, sinnig ausführen, *Не*.

Умяти, *v. a.* *Гл. б.* 34. auffressen, (bewältigen).

Унáда, *f.* Gewohnheit, Angewohnheit, *f.* *Пiс.*

Унáдити ся, s. Внáдити ся.

Унаóчнене, *n.* Veranschaulichung, *f.*

Ународовйти ся, sich einbürgern, *Гол.*

Унаслíдувати, *v. a.* erben, ererben, als Nachlass bekommen, *К. Біл.*

Уневістйти, *v. a.* zur Frau machen, *Пу. sbst.* уневíщене, *n.* *Пу.*

Унеподóблене, *n.* *Бор.* Dissimilation, *f.*

Унести, *v. a.* s. Уносйти.

Унещаслйвити, *v. a.* unglücklich machen, *Ф.*

Унйване, *n.* Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, *f.* *Пу.*

Унивáти, *v. n.* verzagen, kleinmüthig werden, den Muth sinken lassen, *К. Зар.*

Универзáльний, *a.* universell, all-, weltumfassend, *К.*

Универсáл, (-зал), *m.* das Rundschreiben, Circular, *n.* fürstlicher & offener an Alle gerichteter Brief.

У-нйзу, *adv.* unten, unterwärts.

Уникáти, *v. a.* meiden, fliehen, когóсь, чогóсь, від когóсь, чогóсь, *К.*

Унимáти, *v. a.* Einhalt thun, wehren; 2) — ся schüchtern sein, sich schämen, *В.*

Унимлйвий, *a.* schüchtern, *В.*

Унйніє, *n.* † Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, Angst, Verzagtheit, *f.* *Ш.* II. 235.

Унит, унйта, *m.* der Unirte (griechisch-katholisch), *К.*

Унйткнути, *v. a.* nachlassen, nachgeben, sich beruhigen, *Зак.*

Універзáльний, *a.* allgemein, universell, die Gesammtheit betreffend.

Університáнт, *m.* Universitätshörer, *m.* *Не*.

Університéт, *m.* Universität, *f.*

Унїмáти, *v. n.* verstummen, *КС.* IV. 488.

Унї́т, *g.* -їта, унї́та, *m.* s. Унйт.

'Унїя, *f.* Union, Vereinigung, *f.* Bund, *m.* Föderation, *f.*

Унїяр, *m.* Föderalist, *m.*; -ярка, *f.* in, *f.* *Пiс.*

Унїярний, *a.* verbindet, föderirt, *Пiс.*

Унїят, *m.* s. Унї́т; унїятка, *f.* die Unirte, *Пiс.*

Унїятский, *a.* unirt, vom griechischunirten Ritus.

Унборовйти, унороввляти, *v. a.* zähmen, zahm machen, abrichten; — ся gesittet, civilisiert werden, *Зг.*

Унýдити, *v. a.* abmüden, abquälen.

Унýк, *m.* унýка, *f.* s. Внук, внýка.

Уняти, *v. a.* s. Унимáти, уймáти; — ся за ким, s. Обставáти за к.

Унятлйвий, *a.* aufmerksam, zart, rücksichtsvoll, zuvorkommend, gewinnend, *М.* II. 153. 172.

Унятлйвость, *f.* Aufmerksamkeit, Zuvorkommenheit, *f.* *Пiс.*

Уорýжйти, *v. a.* bewaffnen, *Фр.*

Уочивйдячки, уочивйдьки, *adv.* vor den Augen, angesichts; vor aller Augen, öffentlich, *Кч.* 96.

Упáвий, *a.* *Зап. В.* I. 38. ?

Упáд, *m.* *Ко.* 296. Fall, Untergang, *m.*; 2) Schaden, Verlust, *m.*

Упадáти, упáсти, *v. n.* fallen, niederfallen, umfallen, hinfallen; einfallen; * verfallen, in Verfall kommen, in Abnahme kommen, schwächer werden; упáсти ся, fallen, hineinfallen, gerathen, (-межи когó, що); 2) упáсти u. — ся, zufallen, zutreffen, sich zutreffen, (комý).

Упáдливий, *a.* s. Запопáдливий, *Ст.*

Упáдний, *a.* -а годйна s. Остáтна годйна.

Упáдник, *m.* *Ст.* гóстям sehr zuvorkommend, dienstfertig.

Упáдок, -дку, *m.* Fall, Sturz; Untergang, Verfall, *m.* Neige, *f.*

*

Упáдчий, *a.* -а Гуцулія, *Гол.* I. 695. unglücklich (?). [sunken.

Упáлий, *a.* gefallen; an Muth ge-

Упáлість, -ости, *f.* Falliment, *n.* Concurs, *m.* [schaftsgut werden, *Зак.*

Упановáти ся, Besitzer von e. Herr-

Упáртий, *a. Н.* 53. *pol.* s. Упéртий.

Упáсти, *v. a.* s. Упадáти; § упáла в глухúй кут, *sc.* жінка = влягла́.

Упевнúти, упевня́ти, *v. a.* versichern; — ся versichert sein, überzeugt sein, *М.* II. 145.

Упéкати ся з чим, (mit etw.) fertig werden. [до чогó §. s. Учепити ся.

Упелю́скати ся, — чогó, до когó,

Уперáти ся, sich stemmen; sich sträuben, s. weigern; — при чимóсь hartnäckig worauf bestehen, *D. c.* 118.

Упереджáти, упередúти, *v. n.* zuvorkommen (im Laufen, Fahren &; *auch in Erreichung e. Zweckes); 2) когó jmdn im Voraus warnen.

Уперéджене, *n.* Vorurtheil, *n.*

Уперéджений, *a. К.* voreingenommen.

Уперéдний, *a.* Vor-, vorläufig.

Уперíд, *adv.* künftighin.

Упéрти ся. s. Уперáти ся.

Упéртий, *a.* eigensinnig, starrköpfig, starrsinnig, hartnäckig, halsstarrig.

Упéртість, -ости, *f.* Eigensinn, Starrsinn, *m.* Halsstarrigkeit, Hartnäckigkeit, *f.* [gerweise.

Упéрто, *adv.* hartnäckig; hartnäcki-

Упестрúти, *v. a.* bunt färben.

Упечалúти, *v. a. Ф.* s. Опечалúти.

Упечáтливий, *a.* s. Вражлúвий, *К.*

Упилúти ся, *Ф.* s. Впялúти ся.

Упильнóваний, *a.* fleissig ausgeführt, *ОП.*

Упúн, *m.* Halt, Einhalt, *m.*

Упинúти, упиня́ти, *v. a.* anhalten, zurückhalten, hemmen, verhindern; stillen; *im Zaume halten, mässigen, *К.*

'Упинка, *f. Д. гр.* Beistrich, *m.*

Упúр, (*aug.* упиря́га) *m.* Vampyr, *m.*

Упирúстий, *a.* s. Упéртий, *Пiс.*

Упиря́ка, *m. К.* Trotzkopf, Starrkopf, *m.*

'Упúс, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.*; Inhalt, *m. Зак.*

Уписáти, *v. a.* s. Вписáти; 2) *Ф.* bestreichen, beschreiben; 3)*aufessen, *Пiс.*

Упúти ся, sich berauschen, sich betrinken. [rauschung, *f. ВБ.*

Упíй, *gen.* упóю, *m.* Rausch, *m.* Be-

Упíльний, *a.* beiderseitig, wechselseitig, (*Фр.*).

Упíмнене, *n.* s. Упóмнене.

Упімну́ти, *v. a.* s. Упоминáти.

Упíн, *gen.* -óну, *m.* Bandseil zum Anbinden, *n.* [sinn, *m. В.*

'Упір, *gen.* -óру, *m.* Eigensinn, Starr-

Упíрений, *a.* befiedert.

Упíрливо, *adv. Т.* s. Упéрто.

Упíрний, *a.* s. Упéртий.

Упíрчивий, *a.* упíрчиво, *adv.* *Фр.* hartnäckig, unverwandt.

Упíсяний, *a. Н.* 267. ?

Уплáта, *f.* Entrichtung, Zahlung, *f. К У.*

Уплекáти, *v. a.* u. — ся, s. Вúплекати, — ся.

Уплéти, *pl.* s. Зáплїтки, Прúплїтки.

I. 'Уплúв, *m. В.* Verlauf, Ablauf, *m.* Verfluss, *m.* [s. Вплив.

II. Уплúв, *m. Гол. К.* Einfluss, *m.*

Упливáти, *v. a.* davonschwimmen; wegfliessen; * verfliessen, vergehen; 2) *v. n.* — в що Ueberfluss an etw. haben.

Уплúвний, *a.* decursiv.

Уплúсти, *v. n.* verfliessen, verlaufen.

Уплїнúти, *v. a. У. Гуш.* gefangen nehmen.

Уплїтка, *f.* s. Зáплїтка.

Уплоднúти, *v. a.* befruchten, *Т.*

Упльóт, *gew. pl.* -ти, уплїткú, das Band etc. zum Einflechten in den Haarzopf, Haarflechte, *f.*

Уплотúти, *v. a.* verkörpern, *Зар.*; — ся sich verkörpern, incarnirt werden, *Зг.*

Упня́ти, упя́ти, *v. a.* an-, binden; 2) — ся на своíх мúслях *К.* fest bei seinem Entschlusse beharren, auf etw. dringend bestehen. [nung, *f. Ш.* II. 215.

Уповáніе, *n.* Vertrauen, *n.* Hoff-

Уповáтельно, *a. gr.* hoffentlich, vermeintlich, *Шл.*

Уповáти, *v. n.* hoffen, vermuthen; vertrauen, *Ме.* 237. [Vollmond, *m.*

Упóвень, -вня, *m. Ф.* s. Пóвня,

Упóвзати, *v. n.* fortkriechen.

Уповúти, уповивáти, *v. a.* einwickeln, einwindeln,

Уповíсти, *v. a.* s. Повíсти.

Уповнúти, *v. a.* vervollständigen, vermehren. [mächtigen.

Уповновлáстити, *v. a.* bevoll-

Уповодовáти, *v. a.* begründen, *B.*
Уподóба, *f.* Gefallen, Wohlgefallen, *n.*; 2) Willkür, *f.* *Фр.*
Уподóбане, *n.* s. d. v. 1).
Уподóбати, *v. a.* an etw. Gefallen finden, etw. liebgewinnen, -собí; — ся s. Подóбати ся.
Уподобúти, *v. a.* vergleichen, gleich machen; — ся sich gleich machen, gleich werden.
Уподóблене, *n.* Assimilation, *f.*
Уподóвж, *adv.* derLänge nach, längs.
Упоéний, *a.* betrunken, trunken.
Упоїти, упóювати, *v. a.* betrunken machen, berauschen.
Упокíй, (-кóй), *m.* *P.* I. 133. Ruhe, *f.* з упокóем, *АД.* II. 11. in Ruhe, in Frieden, friedlich; на упокóї почивáти *АД.* I. 216. Ruhe pflegen, ausruhen; за упокíй (-кóй), für die Ruhe der Seele eines Verstorbenen.
Упокíйний, *a.* *K.* Friedens-, friedlich.
Упокоїти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; — ся sterben.
Упокорúти, упокорáти, *v. a.* demüthigen; — ся sich —.
Упоминáти, упімнýти, *v. a.* warnen, ermahmen; — ся mahnen, erinnern чогó від когó, у когó von jmdm etw. fordern, verlangen, ihn darum mahnen.
Упомúнок, -нку, *m.* *K.* I. 155. Ermahnung, *f.* Verweis, *m.*; 2) Andenken, *n.* ein Gescbenk zum Andenken, zur Erinnerung, *K.* [*f.* Verweis, *m.* *Зак.*
Упóмнене, *n.* Warnung, Ermahnung,
Упóна, *f.* Band, *n.* Strick, *m.*
Упóр, *m.* *M.* II. 80. s. 'Упір.
Упóрати ся, fertig werden mit e. Arbeit, zu Ende bringen, beendigen.
Упóрний, *a.* hartnäckig, halsstarrig.
Упóрність, -ости, *f.* Hartnäckigkeit, *f.* Starrsinn, *m.*
Упóрство, *n.* Hartnäckigkeit, *f.* *KУ.*
Упорýч, *adv.* daneben, nahe bei, bei einander. [tigen.
Упóрхати, *v. a.* beruhigen, beschwich-
Упорчúвий, *a.* s. Упéртий; упорчúвость, *f.* s. Упір.
Упорядúти, упорядкувáти, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen; — ся solider, stett werden, цїнá *Pa.* I. 377.
Упоря́дний, *a.* -е вíйско, *K.* ausgerüstetes, schlagfertiges (stehendes) Heer.
Упóслїд, *adv.* zuletzt; endlich; nachher, *B.*
Упослїджувати, упослїдити, *v. a.* *K.* *BБ.* zurücksetzen, hintansetzen, verunglimpfen; — ся sich unterschätzen.
Упостáчувати, *v. a.* personificieren, verbildlichen, veranschaulichen, *BБ.*
Употребúти, употреблáти, *v. a.* gebrauchen, brauchen, anwenden, verwenden, verbrauchen, sich bedienen.
Употреблїне, *n.* *Зг.* Gebrauch, *m.* Benutzung, *f.* [machtvoll auftreten.
Употужúти ся, sich kräftigen,
I. Управа, *f.* Leitung, *f.*; Ausschuss, *m.* s. Вúдїл, *M*+*Б.* 374.
II. Упрáва, *f.* *Ф.* „*Н.*" (65) 202. віз кóваний з упрáвою?
Управильнúти, *v. a.* regulieren.
Управúтель, *m.* Verwalter, Intendant, Leiter, *m.* *Ш.* I. 256.
Управúтелїв. -ева, -еве, *a.* des Управúтель, dem У. gehörig.
Управúтельский, *a.* des Verwalters, vom Verwalter, *Не.*
Управúтельша, *f.* *Не.* Gattin des Управúтель, Frau Verwalterin, *f.*
Упрáвити ся, sich Rath schaffen; fertig werden, +*M.* s. Упóрати ся.
Управлáти, *v. a.* regieren, (ein Amt, e. Geschäft) führen, verwalten, (einem Amte, e. Geschäfte) vorstehen; — ким, чим beherrschen, lenken.
Управнéний, *a.* berechtigt, berufen, competent.
Упрáвник, *m.* s. Управúтель.
Управнúцтво, *n.* Leitung, Direction, *f.*
Упрáвство, *n.* Administration, *f.* *Пар.*
Упрáжити, *v. a.* schmoren, braten.
Упрацёваний, (упрацóв-), *a.* müde, matt, ermüdet, ermattet; beladen, gedrückt, *Зак.* [*Pa.* I. 376.
Упретúти, *v. a.* s. Заборонúти,
Уприéмнúти, уприéмнювати, *v. a.* angenehm machen.
Уприрóднене, *n.* Naturalisation, *f.*
Уприроднúти, *v. a.* naturalisieren.
Упритóмнити, *v. a.* vergegenwärtigen. [schwitzig, schweissig werden.
Упріти, упрівáти, *v. n.* schwitzen,
Упродóвж, *adv.* der ganzen Länge nach, *M.* III. 67.

Упросйти, упрóшувати, *v. a.* erbitten; — ся sich einbetteln.

Упрóстяж, *adv.* nacheinander, hintereinander paarweise angespannt.

Упрýг, *m* e. Art Feldmas, = $^1/_3$ дня браня, *Др*; — лі́са, *Кн.* „*Пр.*" VIII. 94; 2) e. Zeitmass, *P.* II. 172. 175. об трéтьому упрýзї; *Ш.* I. 111. з пів упрýга; *Ш.* II. 11.

Упрýгий, *a.* elastisch, zähe, *Под.*

Упрýгість, -ости, *f.* Expansion, Elasticität, *f. Под.*

Упрйга, *f.* Einspannung, *f. Ф.*

Упрягáти, *v. a.* s. Запрягáти.

Упрйми й, (упрéмий), *a.* stützig; fest haltend; — кóрінь eine in die Erde tief gehende, daher fest haltende Wurzel, wie solche bei den Gebirgspflanzen gewöhnlich gefunden werden, *B.*; 2)hartnäckig, eigensinnig, rechthaberisch. [bium Pertinax), *B.*

Упрймиця, *f.* Trotzkopf, *m.* (Ano-

Упрймство, *n. Ко.* 302. Halsstarrigkeit, *f.* Eigensinn, *n.*

Упрйтати, *v. a.* bei Seite legen, weglegen, wegstecken; 2) ersparen, zusammenlegen.

Упрйток, *pl.* -тки, *m.* das Zusammengelegte,Zusammengehäufte,Ersparte.

Упустйти, *v. a* s. Впустйти; 2) (zu Boden) fallen lassen.

Упýхнути, упухáти, *v. n. Wgr.* 111. s. Спýхнути.

Упýшити, *v. a. H.* 243. aufblähen.

Упялйти, (упе-), *v. a.* stechen, beissen, сорокýля го упелила die Kreuzotter hat ihn gebissen, *B.*

Упянйти, *v. a.* berauschen.

Упйть, *adv.* wiederum.

Упйти, *v. a.* anbinden, s. Унйти.

I. Упйтий, *a.* angebunden.

II. Упйтий, *a.* abermalig, *Пар.*

Ура! *int.* Hurrah! [berathschlagen.

Урáдити, *v. a* etw. beschliessen,

Урáз, *adv.* s. Враз.

Урáза, *f.* Beleidigung, Kränkung, *f.*

Уразйти, уражáти, *v. a.* beleidigen, kränken.

Урáзка, *f.* Beleidigung, Stichelei, anzügliche Rede, *f. C. M.* II. 82.

Уразлйвий, *a.* beleidigend, anzüglich, schmerzhaft, stechend, *C.*; 2) verdriesslich, gereizt, *M.* reizbar.

Урáзне, *adv.* gemeinschaftlich, (*Фр.*).

Урáзний, *a.* не урáзві кóні von Paar Pferden, von denen das eine rascher, das andere träger ist.

Урáзовий, *a* verwundet,leidend,*Зак.*

Урáчити, урáчувати, *v. a* reichlich bewirten; — ся sich gütlich thun.

Урвáти, уривáти, *v. a.* reissen, abreissen, losreissen; — ся reissen (*v. n*), sich reissen.

'Урвень, -еня, *m.*Lotterbube, *m.Пар.*

Урвйголова, *m. Пic.* s. Урвйтель.

Урвйпола, *m. B.* s. Урвйтель.

Урвйслава, *m.* Calumnant, *m. Пар.*

Урвйтель, *m.* Galgenstrick, Galgendieb, Galgenschwengel, *m. B.*

Урвйще,урвйско,*n.*Felsabhang,*m.*

'Урда, *f.* s. Вýрда, *Зак.*

Уреóрóване, *n.* Nervenbildung,*f.B.*

Урезонйти, *v. a. M.* III. 14. überzeugen, für etw. einnehmen.

Урéмня, урéмя, *n.*s. Врéмя (*Др.*); скóрим урéмням schleunig.

Урéтно, *adv.* niederschlagend; traurig; langweilig; самóму урéтно в хáтї, *B.* [beschwören, bezaubern.

Уречй, *v. a.* besprechen, beschreien,

Уривáти, (вривáти), *v. a.* (heimlich) reissen, rupfen, raufen, pflücken; — комý abzwacken, abzwicken; 2) * schnell laufen, sich fortmachen,*Ке.*I.131.

Уривйсто, *adv.* abgerissen, lakonisch, *Фр.* [ristisch, *K.*

Урйвком, *adv* fragmentarisch, apho-

Урйвний, *a.* der (die, das) sich leicht reisst.

Урйвок, -вка, *m. Ч.* II. 641. *B.* Bruchstück,*n*; 2) *M*+*Б.* 105.s. Верéвка.

Уривóчний, *a.* abgerissen, fragmentarisch.

Уривóчно, *adv.* s. Уривйсто, урйвком; staccato (musik. Term.).

Уривчáтий, *a. Не.* abgerissen.

Урйти ся, sich hineinwühlen, s. Врйти ся.

Урйтний, *a.* чоловíк — abstossender, widerwilliger Mensch, *Ф.*; 2) s. Вліглйвий, докучлйвий.

Урівнáтельний, *a. Гол. гр.* 99. Vergleichungs-, — стýпень gradus comparativus.

Урíже, *n.* Randstrich, *m. B.*

Уріз, *m.* e. Art Feldmass, *Pa.* I. 373.

Урі́зати, *v. a.* abschneiden; — ся sich schneiden; 2)*sich tüchtig besaufen.

Урі́зити, *v. a. Ко.* 316? [fe, *Ф.*

'Урізки, *pl.* без -ків, ohne Umschwei-

Урі́зок, -зка, *m.* Abschnitzsel, *m.*

Урікáти, урікну́ти, *v. a.* когóсь чимóсь jmdm einen Vorwurf, eine Ausstellung machen, an jmdm aussetzen, vorwerfen, *Ос.* (61), V. 29.

Урі́сник, *m.* — коралькóвець Corallorhiza innata.

Урічли́вий, *a.* dem Beschreien, dem Zauber ausgesetzt.

'Урльоп, *m.* Urlaub, *m.*

Урльóпник, *m.* Urlauber, *m.*

'Урма, *f.* Spur u. Zertretung von einer Schafherde am Grase.

'Урна, *f.* Urne, *f.* Aschkrug, *m.*

Уроби́ти, уробля́ти, *v. a.* thun, ausführen, *P.* I. 173.

'Уров, *m.* Hängekluft, *f. Ф.*

Урови́ще, *n. Зг.* s. Урви́ще (?); 2) *Зап.* II. 389. e. Art Krankheit (Leistenbruch? Ruptur?). [Tölpel, *m.*

'Урод, *m.* Missgeburt, *f.*; 2) Narr,

Урóда, (врóда), *f.* Gestalt, Schönheit, *f.* das wohlgefällige Aeussere; 2) s. Урóжáй.

Уродáй, *m. Н.* 280. s. Уродли́вий.

Уроди́ни, *pl.* Geburtstag, *m.* Geburtsfest, *n.* [bringen, hervorbringen.

Уроди́ти, *v. a.* gebären, zur Welt

Уродли́вий, *a.* schön, hübsch, wohlgestaltet.

Урóдонька, *f. dim.* s. Урóда.

Урóдник, *m.* schöner Mann; урóдниця, *f.* schönes Frauenzimmer, eine Schönheit, *Піс.*

Уродувáти, *v. a.* verunstalten, *Под.*

Уроéний, *a.* imaginär, erdichtet.

Урóжа, *f. Ф.* s. d. f. [reiche Ernte.

Урóжай, *m.* gutes Jahr, fruchtbare,

Урожáйний, *a.* fruchtbar, ergiebig.

Урожáйність, -ости, *f.* Fruchtbarkeit, Ergiebigkeit, *f.* [Gestaltung, *B.*

Урозли́чнене, *n.* mannigfaltige

Урозли́чнити, *v. a. B.* mannigfaltig, verschiedenartig gestalten, bilden.

Урозумі́нє, *n. Кн.* Verständnis, *n.* Begriff, *m.* дáти собí — sich Rechnung wovon geben.

Урозумі́ти, *v. a.* begreifen, er-, einsehen, verstehen.

I. Урóк, *m. gr.* aufgegebene Arbeit, Lection, *f. К.*

II. Урóк, *pl.* урóки, (врóки), Beschreien, *n.* (eine Krankheit od. ein Zufall, der nach der Meinung Abergläubiger von einem Lobe od. Blicke eines Neiders entsteht); Bezaubern, *m.*

Урóн, *m.* Schade, Verlust, *m. До.*

Урони́ти, *v. a.* verlieren, verwerfen, vergiessen.

Уронóвина, *f.* s. Урóн, *Зак.*

Урости́, уростáти, *v. n.* wachsen, aufwachsen, emporwachsen; 2) *М.* III. 102. s. Порости́.

Урóче, *n. У.* Reiz; Zauber, Bann, *m.*

Урочи́на, *f. Ч.* I. 1. 43. s. Урóки, Урóк II.

Урочи́стий, *a.* feierlich, festlich.

Урочи́стість, -ости, *f.* Feierlichkeit, *f.* das feierliche Begängnis, Feier, *f.*

Урочи́ти, *v. a.* beschreien, behexen, bezaubern. [2) Wiese, *f.* Thal, *n. Пар.*

Урóчище, *n.* Gegend, *f.* District, *m.*;

Урóчний, *a.* aufgegeben, bestimmt, abgemessen.

Урóчо, *adv.* bezaubernd, *ОП.*

'Урсів, *m. ungr.* s. Пани́ч, *Тор.*

Уру́бок, -бка, *m.* s. Полі́но, *B.*

Уругáніє, *n.* Scheltwort, Schimpfwort, *n.* Schmähung, *f. Зак.*

Уру́на, *f. Ос.* (62) X. 110. e. Pflze.

Уру́нити ся, sich wie ein Vliess verdichten, жи́то уру́нило ся, *Пу.*

Уруч, *adv. Гр.* — схóпити ся handgemein werden.

Уручáти, *v. a.* s. Вручáти.

'Уря́д, *m.* Amt, *n.*; в у́ряду von Amtswegen.

Уряджáти, уря́джувати, уряди́ти, *v. a.* ordnen, einrichten, in Ordnung bringen, organisieren; veranstalten; — ся sich einrichten. [*С.* II. 131.

Урядковáти ся, sich verwalten,

Уря́дник, *m.* der Beamte; уря́дниця, *f. Др.*

Урядни́чий, *a.* Beamten-, Amts-.

Уря́дно, (урéдно), *adv.* gut, ordentlich, dauerhaft, уря́дно зроби́ти що, *B.*

Уря́днувати, *v. a.* кимóсь leiten, dirigieren, verwalten.

Урядóвець, -вця, *m.* der Beamte, *ОП.*

Урядóвий, *a.* amtlich, Amts-.

Уря́дчик, *m Ч.* II. 568. s. Уря́дник.

Уряжник, *m.* Stutzer, süsser Herr, *m. Пис.*
Усáжувати, (усáджувати, -жов-), усадйти, *v. a.* wohin setzen, stellen; — ся sich wo setzen, sich bequem s.
Усамовільнйти, (-вóльн-), *v. a.* emancipieren, freilassen.
Усамовóльнене, *n.* Emancipation, Freimachung, *f.*
Усáня, *f.* s. Корсáтка.
Усáч, *m.* s. Мерéна.
Усвирíпити ся, *Н.* 55. jmdm viel Leid zufügen, Alles verleiden, hart zusetzen, quälen.
Усьвідóмити, *v. a.* s. Увідóмйти.
Усьвідóмлене, *n.* s. Увідóмлене.
Усé = все.
Усёбóчний, *a. Не.* allseitig.
Уселéнний, *a. Wgr.* XI. s. Загáльний.
Усéльник, *m.* Seeraupe, *f.* (Aphrodite), *B.*
'Усень, *m.* благовóнний, wohlriechender Schraubenbaum, (Pandanus odoratissimus).
Усéнький, *a.* allesammt, *M.*
Усéрдие, (-де), *n.* Eifer, *m.* Inbrunst, eifrige Ergebenheit, Herzlichkeit, *f. К.* I. 40. aufrichtige Hingebung.
Усéрдство, *n.* s. Щйрість.
Усердствувáти, *v. n.* комýсь jmdm herzlich gewogen, eifrig ergeben sein, sich eifrig angelegen sein lassen, *Кч.* 258.
'Уси, *pl.* s. Вýси, Вус; 2) Art Borten, welche kreuzweise angenäht sind am Schnitt eines Frauenmantels, *Зак.*; 3) ýси вилковáті, Gabelranken, Wickelranken, *pl. B.*
Усйдїти, (всйд-), *v. n.* bis zu Ende sitzen, ruhig sitzen bleiben.
'Усик, *m. dim.* s. Ус, Вус.
Усилйти, *v. a.* s. Всилйти; 2) s. Присилйти, *B.*
Усилкóвувати ся, sich anstrengen, sich abmühen, *М+Б.* 236.; 2) dringend fragen.
Усйльний, *a.* dringend, inständig, -а прóзьба inständige Bitte, *Фр.* [eifrig.
Усйльно, *adv.* dringend, inständig;
Усилóвувати ся, sich bemühen, sich anstrengen, sich bestreben, *Зак.*
'Усилок, -лку, *m.* Widerstandsfähigkeit, Kraftäusserung, *f.*
Усиновйти, усиновлйти, *v. a.* an Kindes Statt annehmen, adoptieren.
Усинóвлене. *n.* Annahme an Kindes Statt, Adoption, *f.*
Усипáлище, *n.* Grabhügel, *m. С.* II. 12.
Усипáльний, *a.* zur Todtengruft geh. *К.*
Усипáльня, *f.* grosse mit Steinen ausgelegte Todtengruft; 2) Schlafzimmer, *n. Щог.*
Усйпати, *v. a.* bestreuen, bewerfen; [2) schütten, abschütten.
Усиплйвий, *a.* einschläfernd.
Усиплйти, *v. a.* in den Schlaf bringen; einschläfern.
'Усипок, -пку, *m.* s. Сйпанка.
Ускитйти, *v. a.* Meth bereiten.
Усїдáти, *v. n.* s. Усїсти.
Усїй, усйя, усéе, s. Вéсь, вся, все.
Усїкáти, *v. a.* s. Усїчи.
Усїкновéние, *n.* Enthauptung, *f.* — сьвятóго Ивана Хрестйтеля die Enthauptung Johannis des Täufers.
Усїль, усїлка, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*
Усїльниця, (усїлниця), *f.* s. d. v.; 2) e. Art Viekrankheit, *Term.*
Усїнниця, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*
Усїсти, усїдáти, *v. n.* sich setzen, sich niedersetzen; рій усїдáе s. anlegen.
Усїчи, усїкáти, *v. a.* kleinhacken; abhhauen; enthaupten (гóлову).
I. Усїяти, *v. a.* besäen.
II. Усїяти, *v. n.* glänzen, *КС.* IV. 513.
Ускаржáти ся, sich beklagen, sich beschweren, klagen. [wenig).
Ускоблйти, *v. a.* abschaben (ein
Ускóка, *m.* Ueberläufer, *m.*; Ausreisser, Emigrant, *m.* welcher zu den Saporogerkosaken sich gesellte, *Зак.*
'Ускорó, *m.* Schaden, Eintrag, *m.* з ýскорóом auf Kosten, *Гол.*
Ускорбйти, *v. a.* beeinträchtigen, schädigen. [gen; 2) entkommen, entfliehen.
Ускóчити, (вск-), *v. n.* hineinsprin-
Ускрóбати, *v. a.* abschaben; 2) * entkommen, entwischen, *Зак.*
Ускромйти, ускромлйти, *v. a.* zähmen, kirre machen, *Ч.* II. 544.
Ускýбнути, ускýбсти, *v. a.* zupfen, rupfen, zerren, pflücken.
Услáвити, *v. a.* s. Вслáвити.
Услáда, *f.* s. Осолóда, *Не.*
Услихáти, *v. a. Ч.* V. 270. s. Учýти.
Услíве, *n.* Bedingung, *f. ОБ.*

Услоѣа, *f.* Capitulation, *f.* *Пар.*
Услóвина, *f. pl.* услóвини, Bedingung, *f.*; Capitulation, *f.*
Услóвити, условля́ти, *v. a.* bedingen, — собí sich ausbedingen, *Пар.*
Услóво, *n.* Stipulation; Clausel, *f. Пар.*
Услóвний, *a.* von der Bedingung, Bedingungs-.
Услýга, *f.* Dienst, *m.* Dienstleistung, *f.*; * Dienerschaft, *f.* Diener, *pl.*
Услýгувати, услужи́ти, услугóвувати, *v. a.* комýсь jmdn bedienen, jmdm aufwarten; jmdm einen Dienst erweisen. [vorkommend, *У.*
Услýжливий, *a.* dienstfertig, zu-
Услýжли́вість, -ости, *f.* *Вах.* Dienstfertigkeit, Zuvorkommenheit, *f.*
Услýжний, *a.* s. Услýжливий.
Услýжність, -ости, *f.* s. Услýжливість.
Услути́ти, *v. n. gew. impers.* услути́ло когó vom Schlagflus, v. d. Epilepsie.
Услýхати, *v. a.* gehorchen, Gehör geben, jmdm folgen. [gehorsam.
Услухи́нний, *a.* *Ф.* „*Пр.*" V. 307.
Услухли́вий, *a.* gehorsam; 2) nachgiebig. [mit Rotz beschmieren.
Усмáркати ся, sich berotzen, sich
Усмерти́ти, *v. a.* tödten.
Усмири́ти, усмиря́ти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, zügeln, bändigen; dämpfen, züchtigen, kasteien, *Т. Ш.* I. 227. [*Пар.*
Усмирли́вий, *a.* niederschlagend,
Усмиря́ючий, *prtc.* s. Усмири́ти.
'Усьмíвка, *f.* Ironie, *f.* *Пар.*
'Усьмíх, *m.* das Lächeln.
Усьміхáти ся, lächeln, an-, zulächeln, schmunzeln.
Усьміхли́вий, *a.* lächelnd.
'Усьмíшка, *f.* s. 'Усьмíх.
Усьмíшний, *a* scherzhaft, lustig, *Др.*
Усни́чка, *f.* Bartmundmoos, *n.* (Barbula), *В.*
'Усній, *a.* *К.* s. 'Устний.
Усновáти, (уснув-), *v. a.* windeln, wickeln, weifen; * karten.
Уснýти, *v. n.* einschlafen.
Усóбиця, *f.* *Ш.* I. 178. Bürgerkrieg, *m.* innere Fehde.
Усóбник, *m.* rücksichtsloser Parteigänger, Störfried (im Bürgerkrieg), *Ш.* II. 100.

Усóвити ся, * finster werden (wie e. Eule).
Усовісти́ти, *v. a.* когóсь jmds Gewissen wecken, jmds Herz zerknirschen, erweichen, *С.*; 2) jmdm Vorstellungen machen, jmdn bereden, mahnen; — ся *Ч.* V. 874. Regungen des Gewissens vernehmen, fühlen; sich erweichen lassen.
Усовітовáти, *v. a.* Rath geben; beschliessen, festsetzen; bereden.
Усовіщáти, *v. a.* *К.* dh Vorstellungen zu bewegen suchen, beherzigen lassen, jmdm einschärfen.
Усоли́ти, *v. a.* * einen Schlag versetzen, ausprügeln.
Усолоди́ти ся, *Luts. gr.* 162. woran seinen Geschmack haben, naschen.
Усомнíти ся, wanken, schwanken; die Hoffnung verlieren. [ropoda), *В.*
Усонóгі, *pl.* Rankenfüsser, *pl.* (Cir-
Усонóжка глáдка, *f.* Entenmuschel, *f.* (Anatifa laevis).
Усóтка, *f.* s. Відсóтка, *Др.*
Усóхнути, *v. n.* s. Усхнýти.
Успáти, *v. a.* einschläfern.
Успелáти, *v. a.* schöpfen, s. Спелáти.
Успение, *n.* Entschlaffen, Absterben, Verscheiden, *n.* Tod, *m.* — Пресьвятóї Богорóдиції Mariä Himmelfahrt, *f.*
Успíв, *m.* Erfolg, *m.* *Пар.*
Успíванє, *n.* das Gedeihen.
Успівáти, *v. n.* gut fortkommen, Fortschritte machen, fortrücken; gedeihen; gelingen. [schritte, *pl.*
Успíх, *m.* Fortgang, Erfolg, *m.* Fort-
Успіхáти, *v. a.* befördern, *Ле.* 71.
Успíти, *v. n.* s. Успівáти; nicht zurückbleiben, nicht nachbleiben, einholen; dazu gelangen, seinen Zweck erreichen, es dahin bringen.
Успíшний, *a.* einen guten Fortgang habend, gelingend.
Успíшно, *adv.* mit gutem Erfolge.
Успíшность, -ости, *f.* das Gelingen.
Уподоби́ти, *v a.* theilhaftig machen, *Ос.* (62) IV. 73.; — ся th. werden.
Успокóїти, успокóювати, *v. a.* beruhigen, befriedigen, stillen; — ся ruhig werden, still werden; sich legen; sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich fassen,

Успори́ти, успо́рювати, *v.a.* чого́сь *У.* verschaffen, eintragen, vermehren.

Успосо́бити, успособля́ти, *v. a.* geschickt, tüchtig, fähig machen, heranbilden, befähigen; — ся sich befähigen.

Успосо́блене, *n.* Geschicklichkeit, Fähigkeit, *f.*; 2)Gemüth, *n.* Gemüthsart, *f.*

Усправедли́вити, усправедливля́ти, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich rechtfertigen, gerechtfertigt werden, *Зак.*

Успроможни́ти, *v. a.* ermöglichen, *B.*

Уста́, *pl.* der Mund.

Уста́в, *m.* vorgeschriebene Ordnung, Einrichtung, *f.* Gesetz, *n.*; -церко́вний, Kirchenordnung, *f.*; — держа́ви = конститу́ция, *Др.*-тїла, Constitution, *f. Пар.*

Уста́ва, *f.* Gesetz, *n.* Verordnung, Verfassung, *f.*

Устава́ти, *v. a.* s. Вставати.

Уста́вити, уставля́ти, *v. a.* etw. an seine Stelle setzen, zurecht stellen, aufstellen; 2) anordnen, einrichten, festsetzen, bestimmen.

Устави́чний, *a.* beständig, unablässig; *adv.* устави́чне, immerwährend, *B.*

'Уставка, *f.* у́ставки, *pl.* gesticktes Axelstück am weibl. Hemd ärmel.

Уста́вний, *a. Mx.* constitutionell, verfassungsmässig, legal.

Уставові́рний, *a. Кл.* verfassungstreu.

'Уставок, -вка, *m.* s. 'Уставка.

'Уставцї, *pl.* s. 'Уставки, у́ставка.

Уставча́нка, *f.* ein Hemd mit у́ставки.

Устали́ти, Уста́лювати, *v. a.* befestigen, fest machen, sicher stellen, *КУ.*; — ся befestigt werden, wo fest sitzen.

'Устань, *f. pl.* у́стани, gleich nachdem man in der Frühe aufgestanden ist, *Ф.*

Устано́ва, *f.* Anordnung, Einrichtung, Ordnung, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *f.*

Установи́ти, установля́ти, *v. a.* anordnen, bestimmen, festsetzen, verordnen.

Устано́влене, *n.* s. Устано́ва.

Установле́ний, *a.* angeordnet, verordnet, festgesetzt, bestimmt; eingesetzt. (*Фр.*).

Устано́вок, -вку, *m.* s. Устано́ва,

Устано́вчий, *a. Зг.* s. Уста́вний.

Уста́нок, -нку, *m.* Aufhören, *n.*

Устара́ти, *v. a. Ф.* s. Постара́ти.

Устатко́ване, *n* Gestaltung, *f.*; 2) Antritt eines geordneten Lebenswandels, *m.*

Устаткува́ти ся, solid werden, ordentlich werden, e. ordentlichen Lebenswandel zu führen anfangen.

Устаточні́ти, *v. n.* s. d. v.

Устели́ти, усте́лювати, *v. a.* bedecken, belegen, auslegen; — ся bedeckt werden; *zu Boden fallen збі́же устели́ло ся.

Усте́нок, -нка, *m.* enger Eingang für Schafe im Аге́л.

Устере́чи́, *v. a.* behüten, bewahren, bewachen; — ся (чого́) sich vor etw. in Acht nehmen, dh gehörige Wachsamkeit einem Schaden od. Nachtheil entgehen.

'Усте, *n.* Mündung, *f.*

Устері́ки, *pl.* Zusammenfluss, *m. Це.*

Устиджа́ти, *v. a.* beschämen, *Ч.* V. 582.

'Усти́н, *m.* s. 'Юсти́н.

Усти́на, Устя. *f.* s. Юсти́на.

'Устиск, *m. У.* Umarmung, *f.* Umfassen, *n.*

Устиска́ти, устисну́ти, *v. a.* umfassen, umarmen.

Усті́йний, *a.* stett, ununterbrochen, *Др.*

Усті́йність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, *f. У.*; Ausdauer, *f.* Aushalten, *n. Др.*

Устійчи́вий, *a.* standhaftig, standfest, *Пол.*

Устійчи́вість, -ости, *f.* Standfestigkeit, *f. Пол.*

'Устїлка, *f. He. Ч.* I. 1. 114. Einlagestroh, *n.*

'Устний, *a.* mündlich, Mund-.

'Устнї, *pl. КУ.* I. 69. Mund, *m.* Lippen, *pl.*

'Устня, *f. АД.* I. 244. *Макс.* Mündung, *f.* (e. Flusses).

Усто́вка, *f.* der untere Theil von e. Aermel im weibl. Hemd, *Зак.*

Усто́й, *m.* Gerüst, Gestell, *n. Под.*

'Усторонь, *f.* abgelegener Ort, Einsamkeit; Einöde, *f.*

Усторо́нене, *n.* Abgeschiedenheit, *f. У.*

Усторони́ти, устороня́ти, *v. a.* beseitigen, bei Seite schaffen, abschaffen.

Усторо́нний, *a.* abgelegen, abgeschieden, einsam. *Вах.*

'Усторонок, -нка, *m.* s. 'Усторонь,

'Усточка, *pl. dim.* s. Уста́.

Усто́чний, *a.* s. Восто́чний, *Wgr.* III.

Усто́яти, *v. n.* u. — ся, sich ablie-

gen, s. abklären; 2) — при чім, festhalten an etw., verbleiben; — против комý, чомý Stand halten. [erdulden.

Устрадáти, v.a. Зг. leiden, erleiden,

Устрахнýти ся, s. Устрáшити ся, Зак.

Устрáшити, v. a. erschrecken, in Schrecken setzen, Furcht einjagen; устрáшити ся, erschrecken, sich entsetzen, in Schrecken gerathen, sich fürchten.

Устре(г)чи, v. n. за чимóсь, Зг.?

Устремúти, v. a. óчи в когóсь, в щось den Blick auf jmdn scharf richten.

Устрúгти, v. a. ergreifen, fassen, anpacken, fest nehmen, Зак.

Устрúця, f. Auster, f. (Ostrea), B.

Устрúчи, v. a. mit der Scheere abschneiden, abscheeren.

Устрúчний, a. Auster-.

Устрівáти, v. a. s. Стрічáти.

'Устрій, gen. устрóю, m. Ordnung, f. Organisation, Einrichtung, f.

Устрійність,-ости.f. Organisation, f.

Устріч, adv. entgegen.

Устроїти, устрóювати, v. a. in Ordnung bringen, in O. stellen; ordnen, organisieren, construieren; 2) schaffen, machen, veranstalten; bewirken, gründen.

Устрóйство, n. Einrichtung; Bildung, f.; Bau, m.

Устромúти, устромляти, v.a. hineinstossen; einstecken; — ся sich hineinstossen, sich dazwischen stecken, -drängen; hineingestossen; eingesteckt werden; 2) dawider sich stellen.

Устрóювати, v. a. s. Устроїти.

Устрявити, v. a. hineinheften, Зг.

'Уступ. m. Cession, f.; 2) Digression, f.; 3) Vorsprung, Abhang, m. (einer Mauer, eines Berges), C. I. 120.; 3) Absatz, m. (Unterbrechung, f.).

Уступáти. уступúти, v. a. weichen, nachgeben; 2) — комý щось jmdm etw. abtreten, überlassen; 3) abtreten; — ся zurücktreten, abtreten, weichen; 2) — sich als Beschützer in's Mittel legen, Кв. I. 24. за ким für jmds Sache eintreten, fürsprechen.

'Уступець, -пця, m. dim. s. 'Уступ.

'Уступка, f. Concession, f.

Уступлене, n. Nachgeben, Nachlassen, Abtreten, Weichen; Ueberlassen, n.

I. Уступний, a. K. s. Вступний.

II. Уступна, f. (sc. грамотá уступна), Кн. Cession, f.

Уступчúвий, a. nachgiebig, T.

Уступчúвість, -ости, f. Nachgiebigkeit; Geschmeidigkeit, f.

'Устя, f. s. Юстúна.

Усувáти, v. a. s. Усýнути.

Усукáти, v. a. s. Сукáти.

Усумнúти ся, zweifeln, Bedenken tragen, unschlüssig sein, Кух. Кч. 411.

Усýнути, усувáти, v. a. wegschieben, wegräumen, beseitigen, aufheben; — ся sich zurückziehen. [кóїти. — ся.

Усупокóїти, v. a. u. — ся, s. Успо-

Усхнýти, (усóхнути), v. n. vertrocknen, verdorren, trocken werden; absterben.

Усхóд, m. Aufgang, Sonnenaufgang, m.

Усцíбский, a. gern sich dreinmischend, naseweis, Мх.

Усюгда, adv. (Фр.) s. d. f.

Усюда, усюди, усюденьки, усюдечки, adv. überall, allenthalben.

Усюдній, a. überall, allgemein herrschend, Под.

Усюнóшна, f. s. Всеночне, +M.

Усюський, -а, -е, H. 11. s. Весь.

Усякий, a. all, jede Art von —, von welcher immer Art.

Усяко, adv. verschieden.

Усякóвий, a. s. Усякий.

Утáєне, n. Verheimlichung, f.; Unterschleif, m. Пар.

Утаїти, v. a. s. Затаїти. [treten.

Уталовáти, v. a. niedertreten, zer-

'Утварь, f. Erzeugnis, Gebilde, Geräth; Rüstzeug, n. C. II. 136.; Schmuck, Zierrat, m. K.

Утверджáти, утвердúти, v. a. befestigen, fest machen; stärken, bekräftigen; erhärten; — ся befestigt, fest gemacht werden; sich stützen, fest worauf beharren.

Утверéзити ся, s. Вúтверезити ся.

'Утвор, m. Gebilde, n. Пол.

Утвóрений, a. gebildet.

Утворúти, утвóрювати, v. a. bilden, schaffen.

Утвóрний, a. wohlgestaltet, von schöner Gestalt, Гол. I. 260.

Утéглий, a. schwerfällig, B.

Утéка, f. s. Утéча.

*

Утеком, *adv.* davonlaufend, fliehend.
Утелепати, *v. a.* s. Натрясти́ 1).
Утели́ха, *f. Н.* 261. eine die zahm, kirre, ruhig gemacht werden kann.
Утеня́, (-енна́), *gen.* -а́ти, *n. dim.* s. 'Утка, Entchen, *n.*
Утепени́ти ся, *Фр.* sich gewaltig ermüden.
Утера́ти, *v. a.* s. Уте́рти.
Утере́бити, *v. a.* s. Тере́бити.
Утері́пе, *n.* s. Отрубо́, *Wgr.* IX.
Утерпі́ти, *v. a.* erleiden, leiden.
Уте́рти, утера́ти, (утира́ти), *v. a.* reiben, klein reiben; glätten, ebnen; 2) abwischen, wischen, abtrocknen.
Утеря́ти, *v. a.* verlieren; *P.* II. 78. пі́дем на обі́д: утеря́ть — ні́чого не втеря́ємо.
'Утес, *m.* steile Jähe v. Felsen, v. Eis &.
Уте́ча, *f.* Flucht, *f.* Entkommen, *n*
Уте́чений, *a.* від когось jmdm entlaufen, entwischen.
Утика́ти, *v. a.* s. Втика́ти; — кому́ щось, s. Витика́ти 2).
Ути́на, *f. Ч.* V. 461. s. 'Утка.
Утинас, *Гол.* I. 148.?
Утина́ти, утя́ти, *v. a.* abhauen, abschneiden; zerhauen, zerschneiden; 2) plötzlich abbrechen (z. B. e. Rede).
Утинок, -нка, *m.* Coupon, *m. Пар.*
Ути́рало, *n.* Wischtuch, Handtuch, *n. Зар. В.*
Утира́ти, *a. a.* s. Уте́рти.
'Утиск, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.* Drangsal, *n.* Verfolgung, *f.*
Утиска́ти, утисну́ти, *v. a.* eng machen, verengen; 2) * drücken, bedrücken, verfolgen, unterdrücken.
Утиска́ч, *m.* Verfolger, Unterdrücker, *m.*
Утиха́ти, *v. n.* s. Притиха́ти.
Утихоми́рити, утихомиря́ти, (-мір-), утихомо́рити, (*В.*), *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, stillen; — ся sich legen, still werden, sich lindern, gelinder werden, nachlassen, s. Утиха́ти, притиха́ти.
'Утиця, *f.* s. 'Утка.
'Утїк, *m.* Eiter, böser Stoff, *m.*; спира́є ся у́тїк es sammelt sich der Eiter an, *В.* s. Су́кровиця.
Утї́канка, *f. Ч.* I. 278. s. Уте́ча.
Утїка́ти, утечи́, утї́кнути, (*Фр.*), *v. n.* weggehen, fortgehen; entkommen, entfliehen; (v. d. Zeit) verfliessen, vergehen; verstreichen, dahin sein; 2) vermeiden, meiden, fliehen.
Утїка́ч, *m.* der Fliehende, Flüchtige, Flüchtling, *m. D. c.* 218. *К.*
Утїка́чка, *f.* die Flüchtige, *Пис.*
Утїле́ний, *a.* verkörpert.
Утїли́ти, *v. a.* s. Втїли́ти, s. Воплоти́ти.
'Утінка, *f. dim.* s. 'Утка.
Утїпа́ти, *v. a.* s. Отїпа́ти; — собо́ю viel schaffen u. arbeiten; unruhig, geschäftig hin u. her laufen; -кі́ньми, s. Уганя́ти; — жо́рнами sehr schnell u. rüstig mahlen.
Утїсня́ти, *v. a.* s. Утиска́ти.
Утї́ха, *f.* Vergnügen, *n.* Freude, Belustigung, Ergötzung, *f.*; 2) Trost, *m.*
Утїша́ти, утї́шити, *v. a.* erfreuen, freuen, Freude, Vergnügen machen; 2) trösten, aufrichten; erquicken; — ся, sich vergnügen, sich ergötzen, Vergnügen, Freude woran empfinden, sich freuen; 2) sich trösten, sich beruhigen.
Утїши́тель, *m.* Tröster, *m.*
Утї́шка, *f. dim.* Freude, *f.* (harmlose Freude), *М.* II. 193.
Утї́шний, *a.* ergötzend, belustigend, scherzhaft; drollig.
'Утка, *f.* Ente, *f.*
Утка́ти, *v. a.* weben.
Уткну́ти, *v. a.* einstecken, hineinstecken, hineinstossen; 2) о́чи & (irgendwo hin) kehren, wenden, richten, на що, в що die Augen, den Blick auf etw. richten, auf etw. heften; — в о́чи jmdm etw. vorwerfen; ніс hineinstecken, * sich einmischen.
Утковий, *a.* -а́ пря́жа, Einschussgespinnst, *n. Пар.* s. Уто́к 2).
'Утлий, *a.* schwach, kraftlos, hinfällig.
Утлу́мити, утлумля́ти, *v. a.* niederschlagen, — machen; unterdrücken.
Утну́ти, *v. a.* s. Утина́ти, Утя́ти, *Зак.*
Уто́впити ся, sich in's Gedränge hineindrängen *Pa.* II. 211.
Утовчи́, *v. a.* stark schlagen, stossen, stampfen, zerschlagen, knacken (Nüsse).
Уто́к, *m.* Anprall, Angriff, *m.* Ataque, *f. У.*; 2) Einschlag, Einschuss, *m. Пар.*; 3) Episode, eingefügte Erzählung, *f. К.*
Утокми́ти ся, s. Угоди́ти ся, Умо́вити ся.

Утолúти, *v. a. M.* III. 66. stillen, beschwichtigen, trösten. [*Ш.* I. 56.

Утóма, *f.* Ermüdung; Ohnmacht, *f.*

Утомúти, утомля́ти, *v. a.* ermüden, abmatten, müde machen; 2) утомúти слёзи, s. Утолúти, *B.* — ся matt werden, müde werden, ermatten, sich ermüden.

Утонúти, *v. a.* s. Потонúти.

'Утонька, *f. dim.* s. 'Утка.

Утонýти, *v. n.* versinken, untergehen, ertrinken, (ersaufen).

Утóнчéне, *n.* Verfeinerung, *f.* *Зг.*

Утончúти, *v. a.* s. Потонúти; verfeinern, *Зг.*

Утопцёвáти, *v. a.* feststampfen.

'Утор, *gew. pl.* утóри, Zarge, Kimme, *f.* Gergel, *m.* Fuge für den Fassboden, *f. B.* s. Втóри.

Уторгувáти, *v. a.* abhandeln, erhandeln, einnehmen. [ser, *n. B.*

Утóрник, (утíрник), *m.* Zargemes-

Уторóпати, *v. a.* s. Вторóпати.

Уточúти, (вточ-), *v. a.* abzapfen; abgiessen.

'Уточка, *f. dim.* s. 'Утка.

Утрактувáти, *v. a.* s. Угóстити.

I. Утрáпити, *v. a.* treffen; — ся sich treffen. [bedrängen.

II. Утрáпити, *v. a.* plagen, quälen,

Утрáплене, утраплíне, *n.* Plage, Bedrängnis, *f.*

Утрáта, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Утрáтити, *v. a.* verlieren; — ся sich verlieren, verloren gehen; 2) * — ся sich ausgeben, zu viel ausgeben, zu viel aufwenden. [bringend, *ЛД.*

Утрáтний, *a.* Schaden, Verlust

Утратувáти, *v. a.* s. Стратувáти.

Утрачáти ся, s. Утрáтити ся 2), +*M.*

'Утредня, s. 'Утреня, *Ч.* IV. 594.

I. 'Утреня, *n.* Frühmette, *f.* Frühgottesdienst, *m.*

II. 'Утреня, *f.* (пóля) = 2 Joch.

Утрúмувати, утрúмати, *v. a.* erhalten, unterhalten, bewahren; 2) behaupten; 3) nähren, Unterhalt geben, U. verschaffen; — ся sich behaupten; 2) sich ernähren, seinen Unterhalt finden.

'Утрібки, *pl.* Eingeweide, *n.*; 2) e. Art Gericht. *Зак.*

Утрíйний, *a.* giftig, *B.*

Утрóба, *f.* Bauch, Leib, *m.*; Eingeweide, *n.*; Mutterleib, *m.*; Gebärmutter, *f. B.*

Утрóбний, *a.* der (die, das) innere, *Mx.*

I. Утроïти, *v. a.* verdreifachen, *C.*

II. Утроïти, *v. a.* s. Строïти.

Утрофúм, *m. He.* e. Art Kleiderstoff.

Утрýджене, *n.* Anstrengung, Ermüdung, *f.*

Утрудúти, утруджáти, *v. a.* beschweren, bemühen, Mühe bereiten; — ся müde werden, sich abarbeiten.

Утрудлúвий, *a.* schwierig, beschwerlich, *B.*

Утруднúти, утрудня́ти, *v. a.* erschweren, schwierig machen.

Утупúти, *v. a.* óчи в зéмлю die Augen niederschlagen, *Кух.* [*Зг.*

Утуря́ти, *v. a.* aussinnen, aushecken,

Утюря́ха, *f. КС.* IV. 69. ?

Утýчити, *v. a.* mästen, fett machen.

Утя́, утя́тко, *n. dim.* s. 'Утка, kleine Ente, junge Ente. [нýти.

Утягнýти, утягáти, *v. a.* s. Потяг-

Утягчéне, *n.* *Зак.* s. Утяжене.

Утяжáти, *v. a.* erschweren, *Кн.*

Утяжéне, *n.* Unterdrückung, Bedrückung, *f.* Druck, *m.* Verfolgung, *f.*

Утяжлúвий, *a.* beschwerlich.

Утяжлúвість, -ости, *f.* Beschwerlichkeit, *f.*

Утя́мити, *v. n.* s. Затя́мити, *Щог. B.*

Утя́нка, *f.* Gemeine Entenmuschel, *f.* (Anatifera levis), *B.*

Утя́ти, *v. a.* s. Утинáти, abhauen, abschneiden; zerschneiden; 2) * kennen, verstehen, kunstvoll verfertigen; 3) * schlagen; * von der Musik: wacker, brav spielen.

Утя́тина, *f.* Entenfleisch, *n.*

У-тя-тя́! у-тя-тя́! у-тя-тя́! *int.* vom Gesang der Nachtigall, *B.*

Уфатúти, *v. a.* s. Ухóпити.

Ух! *int.* des Schmerzes, *M.*; ух! ух! des Grauens *Ш.* I. 22.

'Уха! *int.* die Ohren spitzen!

Ухáб, *m. H.* 166. (ausgefahrenes) Loch, *n.* Grube, *f.* (auf dem Wege), s. Вúбій.

Ухáн, *m.* Ohrenfledermaus, *f.* (Plecotus auritus), *Пол.* [ohrig, Ohren-.

Ухáтий, *a.* mit grossen Ohren, gross-

Ухáтка, *f.* Ohrschnecke, *f.* (Auricula), *B.*

Ухáч, *m.* Langohr, *n.*; 2) — гривá-

стий, Lövenrobbe, Ohrenrobbe, *f.* (Otaria jubata).

Ухвáла, *f.*Beschluss,*m.*Verordnung,*f.*

Ухвалéний, *a.* beschlossen.

Ухвалúти, ухвалáти, ухвáлювати, *v. a.* beschliessen, verordnen.

'Ухват, *m.* Art Hausgeräth, s.Хвáтка.

Ухватúти, *v. a.* ergreifen.

Ухвáтка, *f. H.* 169. *Кч.* 268. Manier, *f.* Kunstgriff, *m.*; 2) Ausflucht, Ausrede,*f.*

Ухéкати, *v.n.*ermatten,ermüdet sein.

'Ухи да óхи справлáти, *P.* I. 77. ächzen u. stöhnen.

Ухибúти, ухиблáти, ухибнýти, *v. a.* fehlen, verfehlen, etw. versehen; — комý jmdn beleidigen.

'Ухил, *m. Кн.* Abgehen, Abwenden, *n.* Abweichung, Abirrung, *f.*

Ухилéний, *a.* s. Відхилéний.

Ухилúти, ухилáти, *v. a.* abkehren, abbiegen, abwenden; beseitigen, weg bringen, entfernen; 2) ein wenig öffnen; — ся sich entziehen, ausweichen від чогóсь.

Ухúльно, *adv. Ст.* s. Прихúльно.

Ухильнýти ся, ausweichen.

Ухитрúти ся, ухитрáти ся, klug werden, mit List vorgehen, *K.*

Ухíття, *n.* Genuss, *m.* Geniessen, *n.* Ergötzung, *f Пic.*

Ухлúпати ся, sich so sehr ermüden, anstrengen, dass man keucht, (*Фр.*).

Ухмúлка, (-мілка,*Ст.*),*f.*s.Усьміш ка, *Зак.* [lächeln, schmunzeln.

Ухмильнýти ся, ухмилáти ся,

Ухнáль, *m. eigentl.* Hufnagel, *m.*

'Ухнути, *v n.*den Seufzer des Schmerzes: „Ach! Au weh!“ ausstosen, *M.*

'Ухо, *n.* Ohr, *n.* ýхом не вéсти про щось, *Не.* etw. nicht anhören, ganz ausser Acht lassen; Gehör, *n.*; 2) Henkel, Griff, *m.* (bei Töpfen u. drgl.).

Ухováти, *v. a.* s. Схováти, вúховати; — ся s. Вúховати ся.

Уховéрт, *m.*e. Art Bohrer; 2) уховéрт, *m.* уховéртка, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia L.), *B.*

Ухóд, *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Busen, *m. K*; 2) ухóд за слабúм = дóвір.., *Др.*; 3) Revier, *n.* -ріóний, Gebiet der Fischerei, *n. K.*

Ухóдець, -дця, *m.* Auswanderer; Flüchtige, *m. У.*

Уходúни, *pl. Ч.* I. 238. s. Зáхід (?).

Уходúти, *v. a.* s. Вúходити, *B.*; 2) *v. n.* entweichen, entfliehen, entkommen; 2) hingehen, angehen, passieren; 3) sich ergiessen, münden (v. Fluss); 4) — за когó, що für etw gelten, wofür gehalten werden; 5) — zurücklegen мнóго миль; — ся sich müdegehen, vom Gehen ermüden. [IV. 280.

Уходýхна, *f.* s. Похóдонька, *Ч.*

Ухожáй, *m.* Revier, Rayon, *n.* (Jagd-, Waldbienen — u. a.), *K.*

Ухóпити, *v. a.* greifen, ergreifen, fassen; — ся nach etw. greifen, etw. ergreifen, sich an etw. halten.

Ухóркати ся, keuchend sich abmühen, sich überanstrengen, +*M.*

Ухристиянизувáти, *v. a.* christianisieren, mit christlichem Geist erfüllen, *K.*

Уцьвітóване, *n. B.* Blütenstand, *m.*

Уцїлúти, *v. a.* treffen. [*C.*II.159.

Уцїлíти, *v. n.* sich erhalten, *Гол.*

Уцїрáти ся, *Kol.* II. 107.?

Уцóркати, *v. a.* s. Побúти, (град збíже, *Фр.*). [*Ле.* 105.

Уцтúвець, -вця, *m.* biederer Mann,

Уцтúвий, *a.* ehrlich, redlich, rechtschaffen, brav, wacker.

Уцтúвість, -ости, *f.* Ehrbarkeit, Ehrlichkeit,Rechtschaffenheit, Bravheit,*f.*

Уцюкати, уцюкнути, *v. a.* einhauen, einhacken, s. Утáти, (v. d. Tanzmusik: wacker, brav spielen, *Kyx*).

Учадúти, *v. a. Py.* betäuben.

Учадíти, *v. n.* vom Чад (w. s.) betäubt werden, berauscht werden, *H.* 157; ersticken, ohnmächtig werden, *Ш.* I. 406.

Учакáти, *v. a.* s. Навідувати ся.

'Участь, *f.* Theil, Antheil, *m.* Theilnahme, Betheiligung, *f.* [theilnehmen.

Участвувáти, *v. a.* theilhaben,

'Участка, *f.* s. 'Учáсть, *D. c.* 423.

Учáстливо, *adv. M.* II. 95. theilnehmend, innig, sympathisch.

'Участний, *a.*theilhaftig,theilhabend.

Учáстник, *m.* Theilnehmer, Theilhaber, Genoss, *m.* [haberin, Genossin, *f.*

Учáстниця, *f.* Theilnehmerin, Theil-

Учáстність, -ости, *f.* Theilhaftigkeit, *f. Пар.*

'Участок, -тка, *m.* Theil, Antheil,

m.; Stück, Stückchen, *n.* Parzelle, *f. У.*
Участувáти, *v. a. С.* I. 73. s. Почаступáти. [чáти, *Др.*
Учáти, учнýти, *v. a.* s. Зачáти, По-
Учáщане, учáщоване, *n.* Besuch, *m.* — до шкóли Schulbesuch, *m.*
Учащáти, *v. a.* oft besuchen, oft wohin gehen; — ся sich mehren, zahlreicher vorkommen, *Ваг.*
Учáщий, *prtc.* lehrend, *sbst.* der Lehrende; учáщий ся, lernend, der
Учéбний, *a.* Lehr-. [Lernende.
Учéбник, *m* Lehrbuch, *n.*
Учéвний, *a.* -а мóва Unterrichtssprache, *f. К. Бїл.* [ling, *m. С.* I. 192. *К.*
'Учень, *gen.* ýчня, *m.* Schüler, Lehr-
'Учéне, *n.* Lehren, Unterrichten; Lernen, *n. Шй.* I. 1. 50. Exercieren, *n.*
'Ученик, *m.* Schüler, Lehrling; Lehrbursche, *m.* [chen, *n.*
'Учениця, *f.* Schülerin, *f.* Schulmäd-
Учепи́ти, *v. a.* anheften; — ся sich anheften; * — когó mit jmdm anbinden, Händel suchen, Ränke machen; jmdm nicht von der Seite gehen, einem immer auf dem Halse liegen.
Учесáти, *v. a.* kämmen, ordentlich kämmen. [terrichts-.
Учи́льний, *a.* Lehr-, Schul-, Un-
Учинáти, *v. a.* s. Зачинáти, *Зак.*
Учини́ти, *v. a.* thun, machen; verrichten; begehen, zufügen; — грóші aufbringen.
Учинкóвий, *a.* actuell, wirklich.
Учи́нок, -нку, *m.* That, Handlung, *f.*; Verfahren, *n.*
Учиня́ти, *v. a.* verursachen, veranlassen; zufügen; 2) s. Розчиня́ти (тїсто, хлїб &). [auflegen, besteuern, *К.*
Учиншóвувати, *v. a.* Zins, Steuer
Учи́стити, *v. a.* aufräumen; * wegfressen, wegessen; 2) * vom Wege: zurücklegen, *Кв.* II. 306.
Учи́тель, *m.* Lehrer, Lehrmeister, *m.*
Учи́телїв, -ева, -еве, *a.* des Lehrers, dem L. geh. [sterin, *f.*
Учи́телька, *f.* Lehrerin, Lehrmei-
Учи́тельский, *a.* vom Lehrer, Lehrer-. [*Кн.*
Учителювáти, *v. n.* Lehrer sein,
Учи́ти, *v. a.* lehren, unterrichten, unterweisen; — ся lernen, erlernen, studieren.

Учищáти, *v. a.* s. Учи́стити.
Учíне, *n. М.* Lernen, *n.* Unterricht, *m.*
'Учко, *n. dim. ung.* s. 'Очко.
Учкýр, *m.* s. Очкýр, *Зак.*
Учли́вий, *a.* höflich, *Зак.*
Учóвпати, *v. n.* s. Уторóпати, *Зак.*
Учоловíчити, *v. a.* civilisieren, gesittet, human machen; — ся sich civilisieren, gesittet, human werden, *Зг.*
Учóра, *adv.* s. Вчéра, *Зак.*
'Учот, *m. Кн.* Eskonto, *n.*
'Учта, *f.* s. Пир, *Ру.* [чувáти ся.
Учувáти ся, *Р.* II. 43. +*М.* s. При-
'Учут, *m.* Gerücht, *n. Мі.* II. 160.
Учýти, *v. a.* hören, erhören; 2) empfinden, fühlen. [den.
Учýтий, *a.* gehört, erhört; 2) empfnn-
Уш! ýша! аýш! *int.* Scheuchruf gegen Hühner.
Уш-ужч, scherzh. Benennung der Militäristen, *Ос.* (61) III. 60.
Ушáк, *m. gew. pl.* ушаки́, Oberschwelle (einer Thür), *f.*
Ушанóване, *n. Ко.* 196. Ehre, Verehrung, Hochachtung, Ehrfurcht, *f.*
Ушанувáти, *v. a.* ehren, achten; 2) schonen.
Ушáтка, *f.* вербá — Salbei- od. geöhrte Weide, (Salix aurita).
Ушéстя, (-е) *n.* s. Вшéсте, *Зак.* (*Кв.*).
'Ушечко, *n. dim.* s. 'Ухо.
Ушибнýти, *v. a.* schädigen, verletzen.
Уши́ёк, *gen.* уши́йка, *m.* Nackenleder, *n. Мі.* II. 415; 2) schmaler Waldtheil, überhpt ein schmaler Theil, der zwei grössere verbindet, *В.* s. d. f.
Уши́йка, *f.* Nacken, *n.* * -ку дáти, einen Schlag auf's Genick versetzen.
Ушикóваний, *a.* geordnet, in Ordnung gestellt.
Ушиковáти, (-кув-), *v. a.* in Ordnung bringen, in Ordnung stellen, in Reihe u. Glied stellen.
Уши́ти, *v. a.* nähen.
'Ушицї, *pl. Ч.* III. 295. s. 'Уха.
Уши́ще, *n. aug.* s. 'Ухо.
'Ушка, *f.* Nbfls der Уши́ця im russischen Podolien. [*Пс.* s. Ушкýйник.
Ушкáл, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*
'Ушкати, *v. a.* das russ. „ужь" sprechen, seine kleinruss. Sprache damit verderben.
Ушквáрити, *v. a.* pregeln, krö-

schen; 2) * stark schlagen; 3) * kunstvoll, schön vollführen, *B.*

'Ушки, *pl.* e. Art Speise, Kuchen mit Fleisch gefüllt, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) V. 32. аж — сьміются?

'Ушко, *n. dim.* s. 'Ухо; 2) — мо́рске, Gemeines Seeohr, (Haliotis tuberculata).

Ушкове́ць, -інця́, *m.* Haliotoidea, *B.*

Ушко́да, *f.* Unrecht, *n.* Schaden, *m.* Unbill, *f*, *Ст.* [theil, *m. B.*

Ушко́де, *n.* Schädigung, *f.* Nach-

Ушко́джене, *n.* s. d. v. s. Ушко́да.

Ушко́джений, *a.* beschädigt.

Ушко́дина, *f.* Beschädigung, Verletzung, *f.* [schädigen, beschädigen.

Ушко́дити, ушко́джувати, *v. a.*

Ушку́йник, (ушку́й), *m. АД.* I. 257. Räuber, *m.*

Ушкули́ти, *v. a.* s. Уде́рти, (*Фр.*).

Ушляхотня́ти, *v.a.pol.K.* veredeln.

'Ушний, *a.* Ohren-.

Ушни́пити, *v. a.* noch zur rechten Zeit etw. bemerken, *Ф.*

Ушпи́гнути, *v.a.* stechen, verletzen, *Піс.* [stecken.

Ушпили́ти, *v. a.* einheften, ein

'Ушта, *f.* s. 'Учта, *Зак.*

Ушти́вий, *a.* höflich, artig, *Не.*

Уштрикну́ти, *v. a.* hineinstossen, *С.* II. 35.

Ушу́л, *m. Кч.* 5. Pfahl, *m.* Pfoste, *f.*

Ушу́стати, *v. a.* s. Шу́стати.

Ущасли́вити, ущасливля́ти, *v. a.* beglücken, beseligen. [lich.

Ущасли́влений, *a.* beglückt, glück-

Ущедри́ти, ущедря́ти, *v.a. K.* reichlich belohnen, gegen jmdn freigebig sein.

'Ущерб, *m.* Schaden, Nachtheil, Eintrag, *m. У.*

Ущербо́йти, ущербну́ти, *v. a.* abbrechen; — го́нор *Б.* die Ehre verkürzen; — ся (місяць), in letztes Viertel treten, *Цар.*

Ущері́пити ся, s. Учепи́ти ся, *К.*

'Ущипка, *f. Ч.* VI. Schaden, *m.*; 2) stichelndes, anzügliches Wort; у́щипки, *pl.* Anzüglichkeit, *f. Пар.*

Ущипли́вий, *a.* beissend, stechend, *Не.*; stichelnd, anzüglich, *М.* II. 81.

Ущипну́ти, *v. a.* abkneipen, kneifen; 2) * beissen, sticheln.

'Ущінка, *f.* s. За́щінка.

'Ущово́, (у́щоло́), *m. Гол.* Felsen, *m.* Klippe; Felsenwand, *f.*

Ущолоча́ти, *v. n. Ч.* V. 898. s. Усто́яти ся, (v. d. Flüssigkeit). [*Зак.*

I. Ущу́хати, *v.n.* empfinden, fühlen,

II. Ущуха́ти, ущу́хнути, *v. n. Ко.* 103. vom Winde: sich legen. [Gepäck, *n.*

Ую́к, *m. К. Ос.* (62) I. 3. Saum, *m.*

Уюко́вий, *a.* — кінь, Packpferd, *n.*

Ую́н, *m.* s. Вюн. [Phantasie, *f.*

Уя́ва, *f. Фр.* Einbildung, Vorstellung,

Уяви́ти, уявля́ти, *v. a.* собі щось sich einbilden; — ся *М.* II. 98. sichtbar werden, erscheinen, sich zeigen.

Уявлі́нє, *n.* Einbildung, Phantasie, *f. Не.* [lungsvermögen, *n. Фр.*

Уя́влюване, *n.* си́ла -ня Vorstel-

Уя́вонька, *f.dim.* s. Уя́ва, *М.* III. 101.

Уязви́ти, *v. a. У.* s. Зрани́ти.

Уярми́ти, *v. a.* unterjochen.

Уя́рмлене, *n.* Unterjochung, *f. Зг.*

Уя́ти, *v. a.* s. Уня́ти, уйми́ти.

Ф.

Ф, zwei und zwanzigster Buchstabe

Фа́брика, *f.* Fabrik, *f.* [(Ферть).

Фабрика́нт, *m.* Fabrikant, *m.*

Фабрика́нтка, *f.* Fabrikantin, *f.*

Фабрикува́ти, *v. a.* fabricieren, anfertigen; 2) verfälschen.

Фабри́чний, *a.* von d. Fabrik, Fabrik-.

Фабу́лити, *v. n.* fabulieren, plauschen, s. Пле́сти 2). [(beim Gärben).

Фаґова́ти, *v. a.* скіру — abkratzen

Фаґовни́к, (фаґівн-), *m.* Kratzmesser, *n. B.*

Фа́ґот, *m.* Fagott, *n.*

Фа́дик, *m.* Küchenschabe, *f.* (Blatta orientalis L.) *B.* [*n. Зак.*

Фае́рка, *f.* Feurbecken, Kohlenbecken,

Фаето́н, (хва-), *m.* Phaeton, *m.* (leichter Wagen mit zwei od. vier Rädern); 2) — білохво́стий, *m.* Weissschwänziger Tropikvogel, (Phaeton aethereus).

Фаза́н, *m.* Fasan, *m.* (Phasianus).

Фазане́рія, *f.* Fasanerie, *f.*

Фазанйший, *a.* des Fasanen, *Пол.*
Фай! *int. in d. Verbind.* фай би му! eine Verwünschung etwa: Krankheit über ihn! krepieren soll er! (*vgl.* хоро́ба на не́го, пек-за-пек! пек-осина!),*B.*
Файда́, *f.* s. Фанда́.
Фа́йка, *f.* Tabakspfeife, *f.*
Файне́нький, *a.* sehr fein, superfein, sehr schön. [но, — —.
Фа́йний, *a.* fein, schön; *adv.* фа́й-
Файстрйґати, *v. a.* in lange Stücke reissen, zerreissen.
Файт, *m.* s. Фель. [s. Ці́ва.
Фа́йфа, *f.* e. Werkstück des Webers,
Файфу́рка, *f.* Porzellan, *n.*
Файфуро́вий, *a.* porzellanen, Porzellan —.
Факі́в, *m.* weisser Ochs.
Фа́кля, *f.* Fackel, *f. Пар.*
Фа́кнути, *v.a.*s. Загасйти. [keit, *f.*
Факт, *m.* Factum, *n.* That, Wirklich-
Фактйчний, *a.*factisch,thatsächlich.
Фактовйй, *a.* s. d. v. *K.*
Фа́ктор, *m.* Factor; Mäkler, *m.*
Факто́рне́, -но́го, *n.* Mäklerlohn, *m.*
Факто́рский, *a.* Factors-, Mäkler-.
Факто́рство, *n.* Mäklergeschäft, *n.*
Факторува́ти, *v. n.* den Factor, Unterhändler machen, mäkeln.
Фала́, *f.* = Хвала́.
Фала́т, *dim.* фала́ток, *m.* Stück, *n.*
Фала́тати, фала́тнути, *v. a.* in Stücke reissen, zerstückeln, zerreissen, (*Фр.*). [Fetzen. *pl.*
Фала́те, *n. coll.* s. Дра́нте, Lumpen,
Фальба́, *f.* = Хвальба́. [bel, *f.*
Фальба́на, *dim.* фальба́нка, *f.* Fal-
Фалд, *m.* фалда́, *f.* Falte, *f.*
Фалдйстий, *a.* faltig, faltenreich.
Фалді́вка, *f.* Faltenmuschel, *f.* (Plicatula), *B.* [telt, in Falten gelegt.
Фалдо́ваний, *a.* gefaltet; gefäl-
Фалдува́ти, *v. a.* falten, in Falten legen, fälteln. [Зухва́лий, Упе́ртий.
Фале́чний, *a.* s. Фалшйвий; 2) s.
Фалйстий, *a.* wellenartig, wogig.
Фалйти, *v. a.* = Хвалйти.
Фалу́да, *f.* s. Патерйця, (*Фр.*).
Фа́льча, *f.* Flächenmass des Ackers (ein wenig mehr als Десятйна).
Фальча́рь, *m.* Bearbeiter einer Фа́льча. [вий.
Фальчйвий, (фалч-), *a.* s. Фалшй-
Фальчува́ти, *v. a.* s. Фалшува́ти; 2) etw. zum Trotz machen, reden, &.
Фа́льшер, *m.* Fälscher, Verfälscher, Betrüger, *m. Зак.*
Фалш, фальш, *m.* u. *f.* Falschheit, *f.* Lüge, *f.* Betrug, *m.*; 2) Fehler, Mangel, *m. Кв.* I. 126.
Фальшйвий, (фалшив-), *a.* falsch, unwahr; 2) verfälscht. [cheln, *Фр.*
Фальшйвити, *v. a.* verlügen, heu-
Фальшйвість, (-фалш-), -ости, *f.* Falschheit; Unwahrheit; Unredlichkeit, *f.*
Фалшивосе́рдий, *a.*falschherzig, *K.*
Фальшйне, *n.* s. Фашйне.
Фальші́вник, (фалш-), *m.* Fälscher, Verfälscher, *m.*
Фальшува́ти, (фалшув-), *v.a.* fälschen, verfälschen.
Фалюва́ти, *v. n.* wogen.
Фа́ля, *f.* Welle, Woge, *f.* [Familien-.
Фамілі́йний, *a.* von d. Familie,
Фамі́лїя, (хвам-), *m.* Familie, *f.* Geschlecht, *n.* [liär; -но, *adv.* — —.
Фамілїя́рний, *a.* vertraut, fami-
Фамілїя́рність, -ости, *f.* vertrauter Umgang, Familiarität, *f.*
Фаму́ла, *m.* ein abscheulicher Mensch, s. Хаму́ла, (*Фр.*).
Фа́на, *f.* Fahne, *f.* Banner, *m.* *Ф.*
Фанабе́рия, *f.* Ziererei, Verstellung, *f. Не.*
Фанабе́рний, *a.* zierlich.
Фанале́вий, *a.* s. Фляннеле́вий.
Фана́тизм, *m.* Fanatismus, *m.* Schwärmerei, *f.*
Фанатизува́ти, *v. a.* fanatisieren.
Фана́тик, *m.* Fanatiker, Schwärmer, *m.*
Фанатйцтво, *n.* Fanatismus, *m. K.*
Фанда́, *f.* lange Peitsche.
Фандо́ля, *f. Н.* 36. s. Бандо́ля.
Фант, *m.* Pfand, Unterpfand, *m.*; *pl.* фа́нти, заба́ва в — Pfänderspiel, *n.*; 2) Kostbarkeit, *f.* Kleinod, *n. Зак.*
Фа́нта, *f.* Kleid, Kleidungsstück, *n. B.*
Фанта́зия, *f.* Phantasie, *f.* Einbildungskraft, *f.*; 2) * Einfall, *m.* Laune, *f.*; gute Laune, Fröhlichkeit, *f.*
Фантазува́ти, *v. a.* schwärmen, phantasieren. [schwärmerisch.
Фантастйчний, *a.* phantastisch,
Фантастйчність, -ости, *f.* das Phantastische.

Фанте, (-тя), *n. coll.* Kleidungsstücke, *pl.*; 2) Lumpen, zerfetzte Kleidungsstücke, Fetzen, *pl. B.*

Фантувáти, *v.a.* pfänden, verpfänden.

I. Фáра, *f.* Pfarre, *f.*; 2) *Ос.* (61) VI. 21. erste Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien; 3) *m.* Schüler dieser Cl.

II. Фáра! *int.* Obacht! aus dem Weg!

Фарáґів, *gen.* -ґова, *m.* Beil, *n. B.*

Фарáґівча, *n. dim.* kleines Handbeil. *B.*

Фараóн, *m.* Pharao, *m.*

Фáрба, *f.* Farbe, *f.*

Фарбаниця, *f. Гол.* III. 239. weibl. Kleid aus gefärbtem Stoff.

Фарбáня, *f.* s. d. v.

Фарбíтки, *gen.* -бíток, *pl.* Häkelarbeit, *f.*

Фарбóване, *n.* Färben, *n.*

Фарбóваний, *a.* gefärbt; angestrichen.

Фарбóти, *pl.* schöne Schuhe, *Піс.*

Фарбувáти, *v. a.* färben; anstreichen; 2) abfärben, die Farbe abschmutzen.

Фарбяр, *m.* Färber, *m.*

Фарбярка, *f.* Färberin, *f.*

Фарбярня, *f.* Färberei, *f.*

Фарбярский, *a.* Färber-, Färbe-.

Фарбярство, *n.* Färberkunst, *f.*

Фарина, *f.* täuschendes Spiel mit Karten und And., Gauklerei, *f.*

Фаринник, *m.* Gaukler, Schwindler, *m.*

Фарисéй, *m.* Pharisäer, *m.*; * Scheinheiliger, Gleissner, *m.*

Фарисéйский, *a.* pharisäisch; * scheinheilig.

Фарисеювáти, *v.a. T.* sich pharisäisch benehmen.

Фарист, фариста, *m.* Schüler der ersten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, s. Фáра.

Фармазóн, *m.* (Franc-maçon) Freimaurer; Compagnon des Teufels, *m.*

Фармазóньский, *a.* freimaurerisch.

Фармацéвт, *m.* Pharmaceut, *m.*

Фармацéвтика, *f.* Pharmaceutik, Apothekerkunst, *f.*

Фармýза, *f.* Alkoven, *m. Піс.*

Фарнýти, *v. a.* s. Вкрáсти, (*Фр.*).

Фартýх, *m.* Vortuch, *n.*; Schürze, *f.*; 2) weibl. Rock aus weisser Leinwand, *m.*

Фартухóвий, *a.* -ві містéрії, *Ф.?*

Фартушина, *f.* фартушóк, -шкá, *m. dim.* s. Фартýх.

Фáрча, *f.* s. Пáрча; *adj.* фарчóвий, s. Парчéвий, *Піс.*

Фáса, *f.* Fass, *n.*

Фаска, *f. dim.* Fässchen, *n.* kleines Fass.

Фаськовáти, *v. a.* sorgen; 2) sich nähren, ein Gewerbe treiben; suchen, *Зак.*

Фасолиние, *n. coll.* Fisolenstengel, *pl.*

Фасóлька, *f. dim.* s. Фасóля.

Фасольковáтий, *a.* fisolenförmig.

Фасóля, *f.* Fisole, Vietsbohne, *f.* (Phaseolus vulgaris), *B.*

Фáсон, *m.* Façon, *f.*

Фáсочка, *f. dim.* s. Фáска.

Фáстиско, *n.* Unkraut, *n. B.*

Фастриґа, *f.* Anschlagfaden, *m.*

Фастриґувáти, *v. a.* heften, anschlagen.

I. Фасувáти, *v. a.* durchschlagen, dh einen Durchschlag u. ähnl. durchtreiben.

II. Фасувáти, *v. a.* § fassen, bekommen, erhalten, beheben.

Фасýнок, -нку, *m.* Fassung, *f.* (v. Proviant &), s. d. v.

Фат, *m.* Rappe, Schied, *f.* (Aspius rapax), *B.*

Фать, фáтка, *f.* e. Art Fischnetz, Senke, *f. B.*

Фаталáшки, *pl.* Lumpen, Lappen, *pl.*

Фатáльний, *a.* Schicksals-; fatal, traurig, unglücklich.

Фатáльність, -ости, *f.* Fatalität, *f.* trauriges Verhängnis, widriges Geschick, unangenehmer Vorfall.

Фатáти, фатити, *v. a.* s. Хапáти, zugreifen, zulangen; -зубáми happen, *Пар.*

Фáтёл, *m. Гол.* III. 411. Kopftuch, *n.*

Фатиґа, *f.* Mühe, *f.* Beschwerde, beschwerliche Bemühung; Ermüdung, *f.*

Фатиґувáти, *v.a.* mühen, bemühen, abmühen; ermüden.

Фатíв, *m.* Fratz; Balg, *m. B.*

Фатьó, *m.* Knecht, *m.*

Фафýла, *m.* §. Taugenichts, Müssiggänger, *m.*; * Trottel, *m.* [*Гол.* III. 203.

Фафýлица, *f.* schlechte Speise, *f.*

Фацáкати, *v. a.* s. Фицкати.

Фацáлий, *a.* s. Фацéрний.

Фацáрити, *v. a.* s. Капáрити, (*Фр.*).

Фацáрний, *a.* stützig, boshaft, *B.*; 2) s. Капáрний, (*Фр.*).

Фацéлик, *m.* weisses Kopftuch einer Лемчáнка.

Фацéрний, *a.* der gern nach etw. schnappt, etw. stiehlt, diebisch.

Фацéрність, -ости, *f.* diebisches Wesen.

Фацéция, *f.* scherzhafter Witz; spasshafte Anekdote, *f.*

Фаци́ґати, *v. a.* ausschlagen, *B.*

Фа́цка, *f.* Ohrfeige, *f.* (*Фр.*).

Фа́цкати, фацкува́ти, фа́цнути, *v. a.* ohrfeigen, (*Фр.*); 2) ausschlagen, *B.*

Фаши́на, *f.* фаши́не, *n.* (*coll.*), Faschine, *f.* Wehr, Wehre, *f.* Schanzkorb, *m.*

Фа́шкати, *v.a.* besudeln, beschmutzen,

Фащи́нка, *f. dim.* s. Фа́ска. [(*Фр.*).

Фа́яти, *v. a.* чимбсь hin u. her bewegen, schwingen.

Февро́нька, *f.* Pheuronia.

Федь, Фе́дір, Федько́, Фе́дор, Феду́нь, Федуньо́, *m.* Theodor.

Феди́ха, *f.* Gattin des Федь.

Фе́дориха, *f.* Gattin des Фе́дор.

Фе́дорів, -ева, -еве, *a.* des Фе́дор, dem Ф. geh.

Федї́в, -е́ва, -е́ве, *a.* dem Федь geh.

Фез, *m.* e. Art rothes Käppchen, welches in manchen Gegenden die Bäuerinnen unter der Kopfbinde & zu tragen pflegen.

Фель, *m.* *Wgr.* IX. s. Ґату́нок, Art, Gattung, *f.*; 2) Pelz, *m.* (*vgl.* Fell, *n.*), *Зак.*

Феле́ґа, *f.* abgetragener Bauernkittel; *pl.* феле́ґи, zerrissene Kleider, Fetzen, *pl.* [bürgen, *B.*

Фелелува́ти, (фелелюв-), *v. a.*

Фелете́льник, *m.ung.* Sanguiniker, *m.*

Фело́н, *m.* Ornat, *m.* Messgewand, *n.* des Messe lesenden Priesters.

Фельфе́бер, *m.* Feldwebel, *m.* *Ф.*

Фе́ма, *f.* Ephemia. [Kleid, *B.*

Фенделе́нка, *f.* ein zerlumptes

Фе́нна, *f.* Euphemia.

Фе́нчир, *m.* *eig.* = фе́льчер, Feldscheer, Wundarzt, *m.* *Гол.* I. 142.

Ферделі́нка, *f.* ein viertel Koretz, s. Дїле́тка, *B.* [*n.*), *B.*

Фе́рділь, *f.* s. Дїле́тка, (*vgl.* Viertel,

Фере́зия, *f.* e. weiter, offener Oberrock, e. Art Livrée. [s. Брези́лїя.

Фернамбуко́вий, *a.* -е де́рево,

Ферова́ти, *v. a* † verabreden, bestimmen, *Зак.*

Ферт, *m.* Name des Buchst. Ф.; у бо́ки фе́ртом взя́ти ся die Hände in die Hüften stemmen nach der Figur des Ф.

Фе́ртик, *m.* Geck, Zierbengel, Hasenfuss, *m.*

Ферфе́ла, *f.* Schneegestöber, *n.* (*Фр.*).

Ферфе́лити, *v. n.* vom Schnee: dicht fallen, (*Фр.*).

Ферфе́лиця, *f.* s. Ферфе́ла.

Ферфелї́ти, *v. n.* s. Ферфе́лити, *B.*

Ферша́л, *m.eigentl.* Фе́льчер, s. Фе́н-

Фе́ська, Фе́ся, *f.* Theodosia. [чир.

Фе́ськів, -ова, -ове, *a.* dem Феськó geh.

Феськó, *m.* Theodosius.

Фе́сьчин, *a.* der Фе́ська geh.

Фесту́нок, -нку, *m.* Festung, *f.*

Фе́ся, *f.* s. Фе́ська; 2) Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris L.), *B.*

Фе́тер. (фе́тор), *m.* *D.c.* 63. Gestank, *m.*

Фи́ґель, *m.* s. Фі́ґель.

Фиґльо́ваний, *a.* mit Фи́ґлї (Schnörkeln u. drgl.) geschmückt, (vom Корова́й, *Гол.* III. 381).

Фиґу́ра, *f.* s. Фіґу́ра.

Фиґу́рно, *adv.* *Ко.* 175. in einer seltsamen Gestalt.

Фи́жа, *f.* Schneegestöber, *m.* *K.*

Фи́їн, (фіїн), *m.* Taufkind des Taufpathen, *Kol.* I. 153.

Фик. *m.* ein ungezogener Bengel, *B.*

Фика́ти, *v. a.* aufbrausen, *B.*

Филакте́рия, *pl.* *K.* (φυλακτήριον) Gebetstreifen der Juden, Denkzettel, *pl.* (Thephillim).

Филелёва́ти, (филельо́в-, филелюв-), *v. a.* *ungr.* verantworten, bürgen für etw. s. Фелелува́ти. [thus), *Зак.*

Филе́нщики, *pl.* Nelken, *pl.* (Dian-

Фи́лечка, *f.* *dim.* s. Фи́ля.

Фили́на, *f.* s. Похре́стник, *Kol.* II. 9.

Фили́нник, *m.* Osterluzei, *f.* (Aristolochia clematitis), *B.*

Филї́ґа, *f.* филї́ґон, *m.* Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*

Филї́йник, *m.* s. Фили́нник, *B.*

Фи́лька, *f.* Bube, *m.* (in den Karten); 2) e. Art Kartenspiel für 4 Personen, *Пс.* [der Wellen, das Wogen.

Фильо́ване, *n.* heftige Bewegung

Филюва́ти, *v. a.* bewegen, in Wallung bringen; — ся, wogen, in Wellen sich wälzen, *K.*

Филю́ґа, *f.* s. Филї́ґа, *B.*

Фи́ля, *f.* Welle, Woge, *f.*

Филя́стий, *a.* Wellen-, wellenreich, *B.*

Фимия́м, *m.* Thymian, Weihrauch, *m.* *K.*

Фин, *m.* Finnfisch, *m.* (Balaenoptera).

Фи́на, *f.* s. Фили́на, Tauftochter, *f.* -kind, *n.*

Фина́рь, *m.* *D. c.* 240. s. Фона́рь.

Финджа́л, *m.* Becher, *m.* *Зак.*

*

Финдю́рка, *f.* liederliches Weib, *Зак.*

Финдюрова́ти, *v. n.* liederliches Leben führen, *Пис.*

Фи́ник, *m. gr.* Dattel, *f.*

Финти́ти, *v. n. Ко.* 134. stolzieren.

Фири́нка, *f.* Eichwald, *m.* (Atherina pontica), *B.*

Фи́ркати, *v. a.* ausschlagen. [guss).

Фи́рмаш, *m.* Modell, *n.* zum Metall-

Фи́скавка, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus L.), *B.*

Фисті́ти, *v. n.* s. Квича́ти, (*Фр.*).

Фити́ль, *m. Ко.* 165. Lunte, *f.*

Фи́цати, фи́цкати, *v. a.* ausschlagen.

Фи́ща, *f.* Ungewitter, *n.* Sturm, *m. Ос.* (62) X. 13.

Фіґа, *f.* Feige, Frucht, *f.* des Feigenbaumes; Feigenbaum, *m.*; показа́ти кому́ фіґу, jmdm die Feige weisen, jmdn höhnen, hänseln; діста́ти фіґу nichts bekommen, mit einer langen Nase abziehen.

Фіґо́вий, *a.* von der Feige, Feigen-.

Фіґель, -ґля, *pl.* фіґлї, *m. D. c.* 181. Streich, Spass, *m.*; Possen, Kurzweil, *f.*; 2) * Schnörkel, *pl.*

Фіґлюва́ти, *v. a.* Possen treiben, Streiche machen, spassen.

Фіґля́вий, *a.* lustig, zum Possenreissen aufgelegt, possenhaft, muthwillig, possierlich, *B.*; 2) boshaft, böswillig; falsch.

Фіґля́р, *m.* Possenreisser, *m. Ф.*

Фіґля́рний, *a.* s. Фіґля́вий.

Фіґля́рність, -ости, *f.* Lustigkeit, Possierlichkeit, *f.*

Фіґу́ра, *f.* Figur, Gestalt, *f.*; 2) das Crucifix an Wegen.

Фіґурова́ти, *v. a.* eine Figur spielen, Aufsehen machen; figürlich vorstellen. [2) Kreisphysikus, *m.* (Arzt).

Фізик, *m.* Physiker, Naturkundiger, *m.*;

Фізика. *f.* Physik, Naturlehre, *f.*

Фізика́льний, *a.* physikalisch.

Фізиольо́ґ, *m* Physiolog, *m.*

Фізиольо́ґія, *f.* Physiologie, *f. adj.* фізиольоґі́чний, physiologisch.

Фізионо́мія, *f.* Physiognomie, *f.*

Фізи́чний, *a.* physisch, natürlich; 2) körperlich; 3) thierisch; sinnlich.

Філь, -лю, *m.* Art, Gattung; Race, *f. B. Ф.*

Філї́стер, *m.* Philister, *m.*

Філїсте́рія, *f.* Philisterie, selbstsüchtige, spiessbürgerliche Lebensweise, *f.*

Фільо́зоф, *m.* Philosoph, *m.*

Фільозофі́ста, *m.* Philosoph, *m. B.*

Фільозофі́чний, *a.* philosophisch.

Фільозо́фія, *f.* Philosophie, Weltweisheit, *f.* [schlau, *B.*

Фільозо́фний, *a.* klug, studiert;

Фільозофува́ти, *v. a.* philosophieren.

Фільольо́ґ, *m.* Philolog, *m.*

Фільольоґі́чний, *a.* philologisch.

Фільольо́ґія, *f.* Philologie, *f.*

Фільтифіке́тний, *a. Ко.* 69?

Фільтра́ция, *f.* Filtrirung, *f. Под.*

Фільтрува́ти, *v. a.* filtrieren.

Філа́нси, *pl.* Finanzen, *pl.*

Фінансо́вий, *a.* die Finanzen betreffend, von den Finanzen, Finanz-.

Фінансо́вість, -ости, *f.* Finanzwesen, *n.* -verwaltung, *f. T.*

Фі́нда, *f.* eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).

Фіно́вщина, *f.* s. Кри́жмо.

Фі́нфа, *f.* der Rauch in die Augen, unter die Nase; blauer Dunst, Blendwerk, *n.* [veilchenblau, Veilchen-.

Фіоле́тний, фіолето́вий, *a.* violett,

Фі́ра, *f.* Fuhr, *f.*

Фі́рас, *m.* Sägemühle, *f.* s. Терта́к, *B.*

Фі́рма, *f.* Firma, *f.* (d. Kaufl.); 2) ein einer Bretzel nicht unähnliches, glasirtes Gefäss, das als Leuchter gebraucht wird, *B.* [Kutscher, *m.*

Фі́рман, фірмани́на, *m.* Fuhrmann,

Фірма́нити, *v. n.* Fuhrmann sein, e. Fuhrmann abgeben.

Фірма́нка, *f.* Fuhrwesen, Gewerbe eines Fuhrmanns, *n.*

Фірма́ньский, *a.* Fuhrmanns-.

Фі́рмачити, *v. a.* vergeuden, *Ф.*

Фіро́вщина, *f.* Vieh, welches die Taufpathen ihrem Täuflinge schenken, (*Фр.*). [Pförtchen, *n.*

Фі́ртка, *dim.* фі́рточка, *f.* Pforte, *f.*

Фіст, *gen.* фоста́, *m.* s. Хвіст.

Фіть! *int.* beim raschen Wegfliegen.

Фітик, *m.* Fitislaubvogel, *m.* Wisperlein, *n.* (Sylvia fitis), *B.*

Фітька, *f.* §. s. Чир 1).

Фітькавка, *f.* s. Фітик, *B.*

Фіцїбо́рний, *a.* stutzermässig; stolz, vornehm, (*Фр*).

Фіцька, *f.* Rotztasche, *f*; leichtfertige, junge Weibsperson, *B.*

Фіялі́вка, *f.* Veilchenschnecke, *f.* (Janthina), *B.*

Фія́лка, *f.* Viole, *f.* Veilchen, *n.*; 2) Benennung eines kleinen Vogels, *B.*

Фіялкова́ті, *pl.* Veilchengewächse, *pl.* (Violaceae). [chen-.

Фіялко́вий, *a.* von Veilchen, Veil-

Фія́лок, -лка, *m.* s. Фія́лка 1).

Фіяти, *v. n.* schwärmen, *Фр.*

Фля́скати, *v. a.* schlagen (ins Gesicht) *Гол.* III. 703.

Флеке́в, *m. pl.* флекеї, s. Фик, *B.*; 2)s.Па́рубок. [mulgus europaeus L.), *B.*

Флёкер, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Capri

Флёр, *m.* Flor, *m.* [sinnige, *Зак.*

Флёрка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-

Флёрника́р, *m.* Florweber, *m.*

Флєт, *m.* Flöte, *f.*

Флєти́ст, *m.* Flötenspieler, *m.*

Флє́цнути, *v. n.* § mit Geräusch fallen. [*Пис.*

Фли́нка, *f.* Liebhaberin, Geliebte, *f.*

Фли́нькати, *v. n.* schluchzen.

Фли́нта, *f.* Flinte, *f.*

Фли́сник, *m.* Flösser, *m. B.* [*B.*

Фли́стка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla),

Флї́нькати, *v. n.* schluchzen, (*Фр.*), s. Пхи́нькати. [tile, *f.*

Фльо́та, фльоти́ля, *f.* Flotte, Flot-

Флоя́ра, (флоéра), *dim.* флоя́рка, *f.* Hirtenflöte, *f.* eine offene Pfeife mit sechs Seitenlöchern, *B.* [des Webstuhls.

Флуде́ць, -дця́, *m.* e. Bestandtheil

Флу́ор, *m.* Fluor, *n.* (Flnor), *Пол.*

Флуоресце́нция, *f.* Fluorescenz, *f.*

Флуорово́день, -дня, *m.* Fluorwasserstoff, *m.* *Пол.*

Флуорово́дний, *a.* Fluorwasserstoff-, -а кислота́, *f.* Fluorwasserstoffsäure, Flussäure, *f.* *Пол.*

Флут, *m.* s. d. f.

Флуту́р, *m.* Taugenichts, *m.*; 2) Backfischchen, *n.* *Ф.* [Zeug dreschen.

Флюкува́ти, *v. n.* schwatzen, leeres

Флюкуту́ри, *pl.* s. Нїсенї́тницї

Флю́та, *f.* nasser Schnee, Schneeregen, *m.* s. Плю́та, *B.*

Фля́вора, *f.* eine, die unanständige Worte spricht (*Фр.*).

Фля́ворити, *v.n.* schwatzen, schwadronieren, in den Tag hinein reden, *Ф.*

Фляжеолєто́вий, *a.* Flageolet, *Пол.*

Фляк, *m. pl.* фля́ки, Flecke, Kuttelflecke, *m.*; *фля́ки в голові́ *Stroh im Kopfe. [dler, *m.* — ка́рка, *f.* -in, *f.*

Флярка́р, *m.* Kuttler, Kaldaunenhän-

Флянеле́вий, *a.* flanellen, von Flanell.

Флянéля, (*dim.* флянéлька), *f.* Flanell, *m.* [kischer Mensch.

Фля́ра, *m.* ein streitsüchtiger, zän-

Фля́рити, *v. n.* lästern.

Фля́скати, Фля́цкати, *v. a.* mit einem Klatscher, Platscher woran schlagen, *B.* [Фля́шка, *f.* Flasche, *f.*

Фля́ша, *f.* (grössere) Flasche, *f. dim.*

Фля́шочка, фляшчи́на, *f. dim.* s. Фля́шка, eine kleine Flasche, ein Fläschchen.

Фо́кус, *m* s. Жа́рище, *Пол.*

Фольварко́вий, фольваро́чний, *a.* Vorwerks-, zu einem Vorwerk geh.

Фольва́рок, -рку, u. -а, *m.* Vorwerk, *n.* Meierhof, *m.*

I. Фо́льґа, *f.* Linderung. *f.* Nachlass, *m* -ґу да́ти, nachgeben, nachlassen.

II. Фо́льґа, *f.* s. Пристру́нник.

III. Фо́льґа, *f.* Marienglas, *n.*

Фольґува́ти, *v. a.* nachgeben, nachlassen; schonen кому-.

Фолїя́нт, *m.* ein Foliant.

Фолькотї́ти, *v. n.* unverständlich reden, lispeln, *B.*

Фолоси́ти, *v. a.* wirken, Wirkung thun (z. B. e. Arzenei), helfen; *Ф.*; — ся glücken, gelingen, не фоло́сит ся = не веде́ ся, es glückt nicht, *B.*

Фолува́ти, *v.a* s. Ни́щити, Тра́тити.

Фо́люш, *m.* Walkmühle, *f.*

Фолюша́рь, -ря́, *m.* Walker, Walkmüller, *m. T.* [eines Bildes).

Фон, *m.* (le fond) Hintergrund, *m.*

Фона́р, *m.* Laterne, *f.*

Фонд, *m.* Fond, *m.* [L.), *B.*

Фо́рель, *m.* Forelle, *f.* (Salino fario

Форе́мний, *a.* der Form gemäss, regelmässig, schön gestaltet.

Фо́рес, *m.* Vorreiter, *m.* *Зак.*

Фо́рий, *a.* s. Хо́рий, *Гол.* III. 250.

Фо́ркане, *n.* Schnauben, *n.*

Фо́ркати, *v. n.* schnauben.

Фо́рма, *f.* Form, Gestalt, *f.*; * Art, Weise; Gattung, *f*; 2) Format, *n.*; 3) Model, *n.* Musterform, *f.*

Форма́льний, *a.* formell, förmlich.

Форма́льність, -ости, *f.* Förmlichkeit, Formalität, *f.*

Фóрмат, *m.* Format, *n.*
Формáция, *f.* Formation, *f.* Bildungsprocess, *m.* Gebilde, *n.*
Формéнний, *a.* der Form gemäss, nach der Form, *Ш.* II. 52.
Формóванe, *n.* Formieren, Bilden, *n*; Gestaltung, *f.*
Формóвщик, *m.* Formschneider, Former, *m.* *Под.*
Формувáти, *v. a.* formen; bilden, formieren, gestalten.
Фóрмуляр, *m.* Formular, *n.*
Фóрналь, *m.* Pferdeknecht, *m.*
Форнáлька, *f.* Arbeitspferde, *pl.* Gespann (von solchen), *n.*
Форóст, *m.* s. Хворóст.
Форостíль, *m.* Schnarrwachtel, *f.*
Форс, *m.* s. Бутá, (*Фр.*), *Кн.*
Фóрса, *f.* Force, *f.* Kraftaufwand, *m.* Anstrengung, Kraft, Macht, *f.*
Форскáля, *f.* Forskal's Scheibenqualle, *f.* (Forskalina), *B.*
Форсувáти, *v. a.* forcieren, Kraft aufwenden, durchsetzen wollen, erzwingen; — ся sich sehr anstrengen.
Фóртель, *m.* Gewinn, Vortheil, Nutzen, Profit, *m.*; 2) List, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.*
Фортéпян, *m.* Clavier, *n.* Pianoforte, *n.*
Фортéца, *f.* Festung, *f.*
Фортýна, *f.* Fortuna, Glücksgöttin, *f.*; * Glück, *n.*; * Habe, *f.* Vermögen, *n.* *B.*
Фортуни́на, *f.* s. d. v. *К.*
Фóсá, *f.* Fosse, *f.* Graben, *m.*
Фóскати, фóснути, *v. n.* fauchen, *B.*
Фостáтий, *a.* mit grossem Schweif; -а сини́ця, Schwanzmeise, *f.*
Фостáч, *m.* mit einem Schwanz, geschwänzt, mit e. grossen Schwanz; 2) e. Art Osterspiel der Knaben (грáти фостачá).
Фостачки́, *pl.* Art Birnen, *pl.* *B*
Фостовé, *n.* das Geld, welches die Käufer beim Ankaufe von Vieh den Hirten od. den Knechten zu geben pflegen.
Фостóвий, *a.* Schwanz-, -а кість, Schwanzbein, *n.*
Фóсфор, *m.* Phosphor, *m.* (Phosphorus).
Фосфорискувáти, *v. n.* phosphorescieren, *Пол.*
Фóта, *dim.* фóтка, *f.* Wollenschürze, *f.*
Фотóґраф, *m.* Photograph, *m.*
Фотоґрафíчний, *a.* photographisch.
Фотоґрáфія, *f.* Photographie, *f.*
Фотоґрафувáти, *v. a.* photographieren.
Фóфлавий, *a.* lispelnd, *B.*
Фóфлати, *v. n.* lispeln.
Фофлáтий, *a.* buschig.
Фóшкавка, *f.* Stäubling, *m.* (Lycoperdon), *B.*
Фóя, *f.* *coll.* Aeste der Nadelbäume, *pl.* *B.*; 2) Föhre, *f.*
Фрáир, *m.* der Geliebte; фрáирка, *f.* die Geliebte, *B.*
Фрáйтер, *m.* Gefreite, *m.* *Ф.*
Фрак, *m.* Frack, *m.*
Фрáло, *n.* *Wgr.* VI. Flöte, *f.*
Фрáнка, *f.* Francisca.
Фрáньо, *m.* *dim.* Franz.
Франт, *m.* Stutzer, süsser Herr; Schalk, *m.*
Франтувáти, *v. a.* schwätzen; den Stutzer spielen.
Фрáнция, *f.* Frankreich, *n.*
Францїскáн, (францїшк-), *m.* Franciskaner, *m.*
Францї́шок, -шка, *m.* Franz; Францї́шка, *f.* Francisca.
Фрáнцуз, *m.* Franzose, *m.*
Фрацýзка, *f.* Französin, *f.*
Фрацýзкий, *a.* französisch.
Францювáтий, *a.* venerisch.
I. Фрас, *m.* Bügeleisen, *n*; 2) verbissener Zorn, Grimm, *m.* (*Фр.*).
II. Фрас! *int* vom Schlag; -в пи́сок!
Фрáснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen.
Фрасувáти ся, sich sehr betrüben und kümmern.
Фрасýнок, -нку, *m.* *pol.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.*
Фрáшка, *f.* Kleinigkeit, *f.* eine unbedeutende Sache; *pl.* фрáшки, Titel kleiner Gedichte.
Фреґáта, *f.* Fregatte, *f.*; 2) — вели́ка, Fregattenvogel, *m.* (Tachypetus aquila).
Фрéйда, *f.* schlechte Weibsperson, *B.*
Фрéла, фрéля, *dim.* фрéлочка, *f.* s. Флоя́ра, *B.*
Фремóія, *f.* Schnur beim Vortuch, *f.* *B.*
Фрéнзель, *g.* -зля, *m.* (фрéндзель), Franze, *f.*
Фривóльний, *a.* frivol.
Фривóльность, *f.* *Зг.* Frivolität, *f.*
Фри́ґа, *f.* ein sieben Klafter langes Stück Holz, *B.*
Фри́ка, *f.* *Ф.* Gewalt, *f.* Sträuben, *n.*
Фри́тов, *adv.* mit Gewalt, *Ф.*
Фри́чно, *adv.* s. Скóро.

Фрічка, *f.* geziertes Weibsbild.

Фрішний, *a. ungr.* frisch, hurtig, schnell,

Фрішно, *adv.* frisch, hurtig, schnell, *B.*

Фрóська, *f.* Euphrosyne.

Фррр! *int.* zur Bezeichnung des Weg fliegens-, -fliehens. [coriarius), *B.*

Фруз, *m.* Sägebockkäfer, *m.* (Prionus

Фрýзька, Фрýзя, *f.* s. Фрóська.

Фрунтáш, *m.* Hauswirt, *m.*

Фтодóха, *f.* Theodora, Theodosia.

Фтомá, *m.* Thomas.

I. Фýґа, *f.* Fuge, Zusammenfügung, *f.*

II. Фýґа, *f.* Schneegestöber, *n. III.*

Фуґáти, *v. a.* kräftig schleudern, werfen.

Фýдити, *v. a.* schmeissen, werfen (*Фр.*).

Фудýлити ся, übermüthig werden, prahlen, aufgeblasen sein, *Ф. B.*

Фудýлїя, *f.* Uebermuth, *m.* Hoffart; Keckheit, *f. Ф. B.*; 2) * ein übermüthiger, stolzer Mensch.

Фудýльний, *a.* hochfahrend, stolz, *B.*

Фуждїти, фужделúти, *v. n.* brausen (vom Winde) *Фр.* [berus L.), *B.*

Фýжела, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias

Фуз, *m.* Satz, Bodensatz, *m.*; 2) Kehricht mit Staub, *n.*

Фýзія, *f.* Flinte, *f.* Schiessgewehr, *n.*

I. Фук, *m.* Schelten, Aufahren, Anschnauben, *n.*

II. Фук (*m.*?), фýка (*f.*?), *in der Verbind.* на фýки роздробúти, in kleine Stücke zerreissen.

Фýкати, фýкнути, *v. a.* schelten, schmälen, wettern, anschnauben, на когó; — ся aufbrausen, auffahren.

Фýксия, *f.* Fuchsie, *f.* (Fuchsia coccinea).

Фýма, *f. Ф.* Hoffart, *f.* Hochmuth, *m.*

Фундáмент, *m.* Fundament, *n.* Grund, *m.* [fundamental, gründlich.

Фундаментáльний, *a.* Grund-,

Фундáтор, *m.* Stifter, Gründer, *m.*

Фундáция, *f.* Gründung, Stiftung, *f.*

Фундувáти, *v. a.* gründen, stiften.

Фýндуш, *m.* Fond, *m.*; 2) Stiftung, *f.* Stift, *n.*

Фунт, *m.* Pfund, *n.* [länglich), *B.*

Фунтівкú, *pl.* Art Birnen (gross,

Фунтóвий, *a.* Pfund-, pfündig.

Фýраж, *m.* s. Недобір I. не дам вам всю брúндзю, бо сéго рóку був фýраж в полонúнї.

Фурґóн, *m.* Packwagen, *m. He.*

Фýрда, *f.* §. Dummheit, Kleinigkeit, *f.*

Фурделїти, *v. n.* wehen, (von der Schneewehe), заверýха фурделúт. [ти.

Фýрити, фýрнути, *v. a.* s. Шпýри-

Фýркало, *m.* Kreisel, *m.* Pfirre, *f.*

Фýркальце, *n.* ein Theil der weibl. Kleidung.

Фýркати, фýркнути, фýрнути, *v. n.* schwirrend, rasch wegfliegen, (*Фр.*).

Фýрман, *m.* s. Фірман.

Фурр! *int.* vom Aufflattern, s. Фррр!

Фýрфанте, *n. coll.* s. Стрінихи.

Фурцювáти, *v. n. Ко.* 45. trippeln, tanzen. [schwirren, (*Фр.*).

Фурчáти, фурчїти, *v. n.* schnurren,

Фýрщик, *m.* Fuhrmann, *m.*

Фурúти, *v. a.* s. Шпурúти.

Фýси, *pl.* Bodensatz, Grund, *m.* (von flüssigen Sachen, gewöhnl. vom Kaffee).

Фýста, *f. pl.* фýсти, Wäsche, *pl.*

Фустúна, *f.* s. Хустúна.

Фýстка, *f.* s. Хýстка. [Pelz.

Футéрко, *n. dim.* kleiner, leichter

Фýтити, футїти, *v. n.* schnauben; blasen; на все фýтит er ist immer aufgeblasen, hoffärtig, *B.*

Фýтькало, *m.* Brausekopf, *m.* (*Фр.*); 2) футькало, *n.* Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea Schneid.), *B.*

Фýтко, *adv.* s. Хýтко.

Фýтор, *m.* s. Хýтор.

Футрáрь, *m.* s. Кушнїр, *Пол.*

Футрúна *f. dim.* s. Фýтро; 2) Fensterfutter, *n.* Thürgerüst, *n.*

Фýтро, *n.* Pelz, *m.*

Фýфеля, Фýфелиця, фýфловиця, *f.* Ungestüm mit Schneegestöber, *n.* heftiger Staubwind, Gestöber, *n.*

Фýферне, *n.* s. d. v. *B.*

Фуфýлиця, *f.* s. Фýфела.

Фуч! *int.* pfutsch!

Фучáти, *v. n.* s. Футїти.

Фýшкавка, *f.* Spritze, *f.*

Фуяра, (*dim.* фуярка), *f.* Hirtenflöte, *f.*; 2) * von einem unbehilflichen, untauglichen Menschen.

Фуяр'ити, *v. a.* Dummes herausbringen; Dummheit treiben, *B.*

Фюкати, *v. n.* flattern, *ВБ.*

Фюркот, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster L.), *B.*

X.

X, drei und zwanzigster Buchstabe, (Хіръ). [Lachen).
Ха! ха! ха! *int.* ha! ha! ha! (beim
Хáба, *f.* s. Хабéта.
Хабáз, *m.* s. Хворóст, (*Фр.*).
Хабáль, *m.* Freier, Buhle, *m.*
Хабали́ця, *f.* Buhle, Buhlerin, *f.* *Ф.*
Хабáлка, *f.* s. d. v.
Хабáльний, *a.* buhlerisch.
Хабáльниця, *f.* s. Хабали́ця.
Хабáльство, *n.* Buhlerei, *f.*
Хабáр, *m.* Sportel, *f.* *Ко.*
Хабарі́й, хабáрник, *m.* der Gewinnsüchtige, Erpresser, *m.* *Не.*
Хабáрство, *n.* Bestechung, *f.* Sporteln, *pl.* *Кн.* [рóст (*Фр.*).
Хабáче, *n. coll.* = хабни́к, хво-
Хабéта, *f.* Schindmähre, *f.*
Хáбза, *f.* s. Бзинá.
Хабзи́на, *f.* Gemeiner Holunder, (Sambucus nigra), *B.* [Ruthe, *f.* *B.*
Хаби́на, *dim.* хаби́нка, *f.* Gerte,
Хаблáз, *m.* s. Хворóст, (*Фр.*).
Хабни́к, *m.* Gestrüpp, *n.* *B.*
Хаборни́к, *m.* Mäkler, *m.*
Хабужáти, (-жети), *v. a.* durcheinanderwerfen, durcheinanderwirren, (*Фр.*).
Хабу́з, *m.* хабу́зе, *n. coll.* gröberes Unkraut; 2) s. Хворóст, (*Фр.*).
Хáва, хáвка, *f.* *gew. pl.* Kinnbacke, -lade, *f.* *Ф.* [des Wachtelmännchens.
Хавáвкати, *v. n.* vom Geschrei
Хавді́й, *m.* ein Gefrässiger, Vielfrass, *m.* [Мóрда.
Хáвка, хавчу́ра, *f.* §. Maul, *n.* s.
Хáвкати, *v. a.* mit Kiemen athmen; 2) s. Халасувáти, (*Фр.*).
Хавки́, *pl.* Kiemen, *pl.*; 2) Mundwerk, *n.* s. Хáвка, *Фр.*
Хавку́н, *m.* Vielfrass, *m.*
Хавту́р, *m.* s. Хабáр, *Шс.*
Хавту́ра, *f.* *Ш.* II. 163. *Зап. В.* I. 35. s. Пóминки, Todtenfeier u. ein Gastgelage dabei, *Зак.*
Хавтурувáти, (-ров-), *v. a.* von einem Pfarrer gesagt, der an grösseren Feiertagen von den Eingepfarrten Geschenke (gew. Lebensmittel) bekommt, *Зак.*
Хавтурни́й, *a.* habsüchtig, *K.*

Хавчáти, *v. n.* winseln, wimmern.
Хажáй. хажаін, хажáйка, хажайствувáти &, = Хаз- &.
Хазяі́н, (-и́н), *m.* s. Хозяін.
Хазяінови́тий, *a.* s. Ґосподáрний.
Хазяінувáти, (хозяйнув-), *v. a.* s. Ґосподáрити.
Хазя́й, *m.* *H.* 197. s. Хозяін.
Хазя́йка, *f.* s. Ґосподи́ня.
Хазяйли́вий, *a.M.* s. Ґосподáрний.
Хазяйнови́тий, *a.* wirtschaftlich, haushälterisch. [ство.
Хазя́йствечко, *n. dim.* s. Хазя́й-
Хазя́йство, *n.* Wirtschaft, *f.* Haushalt, *m.*
Хазяювáти, *v. a.* s. Ґосподáрити.
Хай, (= нехáй), *e. Verbalwort*: „mag, soll, lass", es mag sein.
Хáйний, *a.* sauber, reinlich.
Хáкати, *v. n.* keuchen, *Шс.*
Халабáйдати, *v. a.* mit einander mischen, (*Фр*).
Халабу́да, (*dim.* халабу́дка), *f.* elende Schilfhütte. Strohhütte, *f.* *C.* I. 50.; Kiosk, *m.* Laube, *f.*; 2) Wagen, *m.* bedeckt mit Schilfmatte; Fuhre, *f.*
Халáвкати, *v. a.* §. s. Халасувáти.
Халáвія, *f.* *Ко.* 19. Ruthenstreiche, *pl.*; 2) Ungemach, *n.* Gefahr, *f.* *C.* I. 56.
Халáйстра, *f.* §. s. Халáстра.
Халамáн, (харам-), *m.* -нá закрути́ти, гну́ти jmdn dh listige od. dumme Ausflüchte verwirren, jmdm etw. vormachen, (*Фр.*). [*m.* *М*+*Б.* 296.
Халами́дник, *m.* Vagabund, Lump,
Халаму́жник, *m.* Nixohen, *n.* (Chlorogonium), *B.*
Халáндрусь, *m.* §. Vielfrass, *m.*
Халасáти, халасувáти, *v. a.* gierig verschlingen.
Халáстати, (хар-), *v.a.* durcheinandermengen, zerdrücken, zerknüllen, (*Фр.*).
Халáстра, *f.* Gesindel, Pack, Pöbelvolk, *n.* *Зак.*
Халасу́н, *m.* Nascher, Vielfrass, *m.*
Халáт, *m.* *gr.* Schlafrock, *m.*; gemei-
Халáш, *m.* s. Салáш, *B.* [nes Kleid.
Халéпа, *f.* Elend, *n.* Trübsal, *f.* Unglück, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*

Халимо́н, *m.* Philemo.
Халува́ти, *v. a.* s. Халасува́ти.
Халу́га міхурча́ста, *f.* Blasentang, *m.* (Fucus vesiculosus), *B.*
Халуго́ві, *pl.* knorpelige Seealgen, (Fucoideae), *B.*
Халу́па, *dim.* халу́пина, халу́пка, *f. pol.* Hütte, *f.* schlechtes Haus.
Халу́пник. *m.*Hintersass,Häusler,*m.*
Ха́лус, *m.* Nascher, *m.* (*Фр.*).
Халя́ва, *f.* s. Холя́ва.
Халя́вище, *n. aug.* s. d. v.; 2) *Ч.* IV. 456. *Schimpfw.* für ein unkeusches Weib.
Халя́ндра, *f.* ein Zigeunertanz, *Кв.* I. 139. халя́ндри скака́ти den Халя́ндра — Tanz tanzen; 2) * sich fürchten, aus Furcht zittern, *Зак.* [(*Фр.*).
Халя́па, *f.* ein alter morscher Pilz,
Халясува́ти, *v.n.М*+*Б.*258.hüpfen.
Хам, *m.* * = gemeiner Mensch; ein Schimpfwort auf Nichtadelige, besonders Bauern. [моїда, (*Фр.*).
Хама́йда, *m.* u. *f.* s. Волоцю́га. Дар-
Хама́ркати, *v. a.* eine unbekannte, unverständliche Sprache sprechen, *Зак.*
Хаме́лити, *v.a. Н.* 157. s. Ха́мляти.
Хамени́ти ся, *Ф.* sich zusammen fassen. [reinigen, (*Фр.*).
Хами́ти, (хамлю́,-ми́ш),*v a.* putzen,
Ха́мінок, *m. Н.* 274. *К.* („*Хата*“ 198) vom Teufel (?).
Хамкоті́ти, *v. n.* näseln.
Ха́мляти, *v.a.* mühsam essen, kauen.
Хамло́, *n.* s. Хворо́ст; 2) * ein unbeholfener, dummer Mensch,*Зак.Піс.Р.*I.24.
Хамлю́га, *m.aug.* Bauer, *m.D.c.*115.
Ха́мний, *a.* stolz, hoffärtig, *B.*
Хамни́к, *m.* Gestrüpp, Dickicht, *n. B.*
Ха́мно, *adv.* rein, reinlich, (*Фр.*).
Хампа́н, *m.* Schwarzkünstler, *m. B.*
Хампи́ло, хампі́й, *m.* § von einem unfläthigen Menschen, = Sau, *f.* (*Фр.*).
Ха́мродь, *f.* s. Хи́мородь.
Хаму́в, *m.* хаму́ве, *n.* (*B.*), Brei, *m.* (потро́щив на хаму́в, збив на —, zu Brei schlagen, zu Schanden hauen, *B.*).
Хаму́ла, *f.* sehr schlechte Kost; namentl. schlechte Suppe, *B.* Brei, *m.*
Ха́н, *m.* Chan, *m.*
Ха́ндра, *f. Веч.* I. 365. Schwarzseherei; 2) Verstimmung, *f.* Schwermuth; Kummer, *m. B.*

Хандрі́жний, *a.* heuchlerisch, *Зак.*; 2) hypochondrisch, *Піс.*
Хандрі́жниця, хандрі́жка, *f.* Heuchlerin, *f. Піс.*
Ха́ньки́, *pl.* -мня́ти, *Ф.* Ziererei, Schererei machen, Umschweife thun; 2) *Кв.* II. 128. gaffen, Allotrien treiben.
Хано́жити, *v. a.* vergeuden, verschwonden. [betreffend.
Ха́нський, *a.* des Chan, den Chan
Ханува́ти, *v. n. К.* Chan sein, als Chan herrschen.
Ха́нша, *f.* Frau des Хан, *Не.*
I. Хап, *m.* Fuchseisen, *n.*
II. Хап! *int.* rapps! [gen, *pl. Ст.*
Хапа́к, *pl.* хапаки́, *m.* Diebszan-
Ха́палка, *f.* Fangorgan, *n. Под.*
Ха́пане, *n.* Aufgreifen, Raffen; Entwenden, Rauben, *n.*
Ха́паний, *a.* -е весі́ля aus dem Stegreif, improvisiert,schnell u. schlechthin aufgegriffen, *Не.*
Ха́панка. *f.*Erpressung;Sportel,*f.Зак.*
Хапа́ти, *v. a.* greifen, ergreifen, raffen, nehmen; fassen, packen; auffangen, fangen; — ся (ва що) nach etw. greifen, die Hand an etw. legen; unternehmen, чого́; 2) s. Ква́пити ся, *Не.*
Хапатня́, *f.* raschesVergreifen, Reissen, Grapsen, *n.* Rappserei, *f.*; 2) Zechgelage, *n.*
Ха́пка. *f.* Fangfliege, *f.* (Ochthera), *B.*
Хапки́й, *a. М.* II. 200. frisch zugreifend, naschhaft; 2) diebisch.
Хапко́. *m.* Dieb, *m. B.*; 2) *Bein.* des Teufels, *Н.* 79.
Хапко́м, *adv.* schnell, *Пу.* [sig, *Ст.*
Хапли́вий, *a.* -а пра́ця eilig, fleis-
Ха́пнути, *v. a.* s. Хапа́ти.
Хапови́ця, *f.* die aufgreift, packt, holt.
Хапте́ль, *m. Ф. Веч.* II. 126. Langfinger, *m.*
Хапту́р, *m.* s. Хаба́р, *Др. Зак.*
Хапту́рний, *a.*bestechlich, verkäuflich, *Ко.* 225.
Хапту́рник. *m.* Sporteljäger, *m. Не.*
Хапу́га, *m.* Dieb, Gauner, *m.* Erpresser, *m.* [*m. Ст.*
Хапу́жество, *n.* Diebstahl; Betrug,
Хапу́н, *m.* Dieb, *m.* (*Фр.*).
Хапчи́вий, *a.* habsüchtig; diebisch.
Хара́ктер, *m.* Charakter, *m.*; Merkmal, *n.* moralischer Charakter; feste

Gesinnung; 2) * Handschrift, *f*.

Характеризувáти, *v. a.* charakterisieren, mit einem bestimmten Merkmale auszeichnen.

Характери́стка.*f*.Charakteristik,*f*.

Характеристи́чний, *a.* charakteristisch.

Характери́чний, *a. K.* charakteristisch.

Характери́чно, *adv. K.* charakteristisch.

Характéрний, *a.* zauberisch, Zauber-, Hexen-.

Характéрник, *m.* Hexenmeister, Zauberer, Zaubermeister, *m*.

Характерни́чити, *v. a.* Zauberei treiben, *Ч.* II. 21.

Характéрство, *n.* Zauberei, Hexerei, *f*.

Характерствувáти, *v. a.* zaubern, Zauberei treiben, *Кч.* 144.

Харалу́жний, *a.* ebern, *Фр.*

Харамáн, *m.* Beutler, Schwindler, *m*; 2) spasshafte, erdichtete, lügenhafte Erzählung, — мавá гну́ти, solche Erzählungen vorbringen, *ОБ.*

Харамáнити, *v. a.* s. Мани́ти, Дури́ти, *В.*

Харамáркане, *n.* Geplärr, *n*.

Харамáркати, *v. a.* plärren, Kauderwelsch sprechen, *Ш.* I. 162. (*Фр.*).

Харабóн, *m.* харабóньский, *a.* s. Фарабóн, &.

Харапу́дити ся, scheu werden; *Р.* I. 99 von schnaubendem, störrigem Pferde.

Харапу́тно, *adv.* reinlich, ordentlich, (*Фр.*).

Харáтати, *v. a.* wallachen.

Хáрене, *n.* Reinigen, *n.* Reinigung, *f*.

Хáрий, *a.Ко.*139.hässlich,fratzenhaft.

Хари́сто, *adv.* reinlich.

Хари́та, Харити́на, *f.* Charitina.

Хáрити, *v. a.* reinigen, putzen, *В.*

Хариги́н, *m.* Charitinus.

Харкáвити, *v. n.* schnarren.

Хáркати, *v. n.* sich räuspern, aufhusten (um auszuspucken).

Хáрки, *pl.* Spucken, *n*.

Хáрьківщина.*f*.so wurde benannt der Aufstand der Kleinrussen im J. 1766. gegen den polnischen Adel unter der Führung des Сóтник Харькó, *Зак.*

Хáркіт, -оту, *m.* Röcheln, *n.* (*Фр.*)

Харькó *m.* Chariton.

Харкоти́на, *f.* харкоти́не, *n.* dicker Speichel, Auswurf, *m*.

Харкоті́ти, *v. n.* röcheln.

Харкотóвине, *n.* s. Харкоти́не.

Харлáй, харлáнь, *m.* s. Харлáк, *Ос.* (61) XII. 33.; 2) e. Art gymnast. Gesellschaftsspiel der Jünglinge.

Харлáк, *m.* armer Schlucker, bettelarmer Mensch; 2)kranker,elender Mensch.

Харлáцкий, *a.* krank, elend.

Хáрний, *a.* rein, reinlich.

Хáрність, -ости, *f.* Reinheit, Reinlichkeit, *f*.

Харпáк, *m.* s. Харлáк.

Харпáцтво, *n.* bettelhaftes, elendes Gesindel, *С.* II. 242.

Харпáчка, *f*.bettelarme Frau,Bettlerin, *f. Нс.*

Харсу́н, *m. Кух. Ос.* (61) XI. 16. s. Борсу́к.

Хархари́ти, *v. a. aus d. Bettlerspr.* * leuchten.

Архіровáти, *v. a.* listig handeln, List brauchen, *Зак.* [*С.* II. 242.

Харци́з, *m.* Räuber, Raubmörder, *m*.

Харци́зство, *n.* Räuberei, *f. Зак.*

Харцизя́ка, *m.* s. Харци́з.

Харцизя́цтво, *n.K.*s. Харци́зство.

Харч, *m.* Futter, *n.* Nahrung, Kost, *f*.

Харчéвний, *a. Под.* Nahrungs-.

Харчéвник, *m.* Gastwirt, *m*.

Харчéвня, *f.* Garküche, *f.* Restaurant, *m*.

Харчи́ти, *v. a.* s. Корми́ти, *Ст.*

Харчівня́, *f.* Restauration, *f. Пар.*

Харчі́ти, *v. n.* röcheln.

Харчове́, *n.* s. Стрáвне.

Харчовни́к, *m.* Koch, Garkoch, *m.K.*

Харчувáне, *n. K.* Nährpflicht, Beköstigung, *f*.

Харчувáти, *v. a.* beköstigen, nähren; — ся in Kost sein.

Харчувари́мий,*a*.verdaulich,*Под.*

Харчу́нок, -нку, *m.* s. Ї́дá.

Хáта, *f.* Hütte; Wohnstube, Wohnung, *f*.; Local, *n*.

Хати́на, *f. dim.* (*dim.* хати́нка), s. d. v. eine kleine, e. elende Hütte.

Хатíй, *m.* Stubenhocker, *m. Пар.*

Хáтка, *f. dim.* s. Хáта, kleine Hütte.

Хатни́й, *a.* zur Hütte, zum Zimmer gehörig; häuslich, Haus — хатни́й пес, Haushund, *m*. — злóдії Hausdieb, *m*.; — ні двéрі Hausthür, *f*; 2) * Hausgenoss, *m.* бу́ и самі хатні́ lauter Hausgenossen.

Хáтонька, хáточка, *f. dim.* s. Хáта.

Хахолькú, *pl. Н.* 214.?

Хáхороти, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* bes.

beim Pferde (*Фр.*). [ко́нї (*Фр.*).
Ха́хоротий, *a.* ermüdet, müde, -ті
Ха́щі, *pl.* Gestrüpp, Gestäude, *n.*
Ха́яти, *v. a.* saubern, *Ф.*; 2) * tadeln; verachten, vernachlässigen, *Зак.*
Хва́брий, *a.* s. Хоро́брий, *КС.* (83) VII. 507. [spielen, *Пар.*
Хвабрува́ти, *v. n.* den tapferen
Хва́йда, *f.* s. Пи́тка, *Н.* 247.
Хвала́, *f.* Lob, *n.*; Ruhm, *m.*; -бо́жа Gottesverehrung; Andacht, *f.*
Хвала́бо! Gottlob!
Хвальба́, *f.* Prahlen, *n.* Prahlerei, *f.*
Хвале́бен, -бна, -бне, *a.* *К.* I. 27. s. Сла́вний.
Хвале́бний, *a.* lobend, preisend Lob-, Lobes-, -а пі́сня Lobgesang, *m.* *К.* *Ш.* II. 240.
Хва́лене, *n.* Loben, Lob, *n.* *Ш.* II.267.
Хвалетор, *m.* *P.* I. 33.?
Хвали́бі, *f.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*
Хвали́тель, *m.* s. Хвальни́к.
Хвали́ти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; — ся sich rühmen, sich loben; -чим womit prahlen, sich brüsten, grosssprecherisch auftreten; 2) drohen, *Зак.*
Хвалі́й, *m.* Lobredner; Schmeichler, *m.* *Ст.* [*f.* Ruhm, *m.*
Хва́лість, -ости, *f.* *Б.* Lob, *n.* Ehre,
Хвалка́, *f.* Prahlerei, Grosssprecherei, Eitelkeit, *f.* *Зак.* [Prahler, Aufschneider, *m.*
Хвалко́, (хвалько́), *m.* Grossprecher,
Хва́льний, *a.* achtbar.
Хвальни́к, *m.* Lobredner, Lobpreiser; Schmeichler, *m.* [schneiderei, *f.*
Хвальни́цтво, *n.* Prahlerei, Auf-
Хвальш, *m.* Lüge, *f.* Betrug, *m.* *Зак.*
Хвасо́ля, *f.* s. Фасо́ля, *Зак.*
Хваст, *m.* Unkraut, *n.* *Зак.*
Хвасть, *f.* *Н.* 265. Prahlerei, Aufschneiderei, *f.* [len, brüsten, *Pa.* I.
Хваста́ти, *v. n.* чим, womit prah-
Хва́стик, *m.* s. Хвасту́н, *Не.*
Хва́стиця, *f.* пся́чка, Löwenschwanz, *m* Herzgespann, *n.* (Leonurus cardiaca), *B.*
Хва́стка, *f.* *Не.* s. Фа́ска.
Хвастли́вий, *a.* prahlerisch, eitel, stolz, *M.* III. 14. [Eitelkeit, *f.* Stolz, *m.*
Хвастли́вість, -ости, *f.* Prahlerei,
Хва́стник треба́лий, *m.* ausdauerndes od. Waldbingel, (Mercurialis perennis). *B.*

Хвасту́н, *m.* Prahler, Prahlhans, Aufschneider, *m.*
Хват, *m.* ein tüchtiger Bursche, Kerl, ein kühner, entschlossener Mensch.
Хвать! *int.* beim Ergreifen.
Хватани́на, *f.* das Zugreifen, Schnappen, Haschen, Reissen. [spiel, *n.*
Хва́танка, *f.* Fangspiel, Häscher-
Хвата́ти, *v. a.* ergreifen, nehmen, fassen, packen; auffangen, haschen; — ся чого́ nach etw. greifen, sich anklammern; 2) sich tummeln, *P.* I. 42.
Хва́тка, *f.* *Ч.* IV. 530. Fangreuse, *f.* Fangnetz, Fanggarn, *n.*; 2) *pl.* хватки́, Ofenwerkzeug zum Ansetzen und Herausnehmen der Töpfe.
Хватки́й, *a.* greifend, fassend; 2) geschwind, schnell, hurtig; 3) * lebhaft, munter, *Зак.*
Хва́тко, хва́тком, *adv.* in der Eile aufgegriffen, eiligst errafft; 2) geschwind, schnell, eilfertig, *Зак.*
Хватни́й, *a.* -хвіст, Greifschwanz, Fangschwanz, *m.* *Пол.*
Хва́тский, (хва́тськ-), *a.* wacker.
Хва́цкий, (хвацьк-), *a.* s. d. v. *С.* II. 193.
Хвашія, *Н.* 117. e. Streifen abgezogener Haut (?).
Хведо́с, *m.* Theodosius.
Хведо́т, *m.* Theodatus.
Хве́на, *f.* Theodosia, *Зак.*
Хверт, *m* *Кв.* *Н.* 49. s. Ферт (Buchst. Ф.).
Хверцюва́ти, *v. n.* die Pracht lieben, den Stutzer machen, prunken, *Зак.*
Хверя́зя, *f.* *Н.* 33. s. Фере́зия.
Хвест, *m.* *Гол.* III. 497. s. Храм, Комашня́.
Хвиґу́рний, *a.* künstlich ausgeführt od. gezeichnet, *С.* II. 159.
Хвіґа, *f.* s. Фіґа, *Зак.*
Хви́жа, *f.* *Н.* 132. Schneegestöber, *n.*
Хвиле́вий, *a.* plötzlich, augenblicklich, momentan.
Хвили́на, хвили́нка, хвили́нонька, хвили́ночка, *f.* *dim.* s. Хви́ля I. II. Weilchen, *n.* kleine Weile.
Хвили́ти, *v. n.* wellen, (wogen).
Хви́лька, *f.* *dim.* s. Хви́ля I. II.
Хви́льний, *a.* wogig.
Хвильо́ване, *n.* *Кн.* Wogen, *n.*
I. Хви́ля, *f.* Weile, gewisse Zeitdauer, *f.* Augenblick, *m.*; на хви́лю auf einen Augenblick, a. eine Minute; по

хви́ли eine Weile darauf, einige Zeit nachher; хви́ля́ми einen Augenblick; що хви́ля eine kleine Weile; jeden Augenblick; хви́лю, хви́льку, einen Augenblick, ein wenig; 2) Wetter, *n.* s. Ве́реме, Пого́да, *B.*

II. Хви́ля, *f.* Woge, Welle, *f.*

Хвиля́стий, *a.* wellenreich, wogend, wellenförmig.

Хвилюва́ти, *v. n.* u. — ся, wogen.

Хви́нтик, *m.* Geck, *m. Мор.*

Хви́нтити, *v. n. Мор.* sich hoffärtig betragen.

Хвиртки́й, *a.* abgefeimt, *ОП.*

Хви́ськати, *v. a. С.* I. 98. mit einer Gerte od. Peitsche hauen.

Хвисткий, *a. Ко.* 97. elastisch.

Хвить, *int.* von schneller Schwenkung.

Хвиткий, *a. М.* rasch, flink.

Хви́цати, хви́цнути, *v. a.* s. Фи́цати, ausschlagen, (v. Pferden).

Хви́ща, *f.* s. Хви́жа.

Хвійний, *a.* wankend; unentschlossen, *B.*

I. Хві́ра, *f.* s. Фі́ра.

II. Хві́ра, *f. К.* II. 33. s. Офі́ра.

Хві́ртка, *f.* s. Фі́ртка, *Зак.*

Хвіст, *gen.* хвоста́, *m.* Schweif, Schwanz, *m.*

Хвіста́тий, *a.* s. Хвоста́тий.

Хвістний, *a.* Schweif-, -ні́ хре́бці Schweifwirbel, *pl. B.*

Хвіть, *f. Wgr.* XVI. s. Хіть.

Хвіті́ль, *m.* s. Фити́ль, *Не.*

Хвія́лка, *dim.* хвія́лочка, *f.* хвіялко́вий, *a.* s. Фія́лка, &.

Хві́яти, *v. n. Гол.* I. 269 до ко́гось sich heranneigen; — ся schwanken, wanken, *Зак.*

Хвоєвий, *a.* Nadelbaum-, Nadel-.

Хвої́на, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Fichtenwald, *m.*

Хвої́нка, *f. dim. М.* I. 156. junger Nadelbaum.

Хвої́ти, *v. a. Н.* 78. schlagen, fuchteln.

Хвойні́вка грубоу́дка, *f.* Gemeiner Dickschenkel, (Pachymerus Pini), *B.*

Хвойнове́ць криця́к, *m.* Chalkophora Mariana, *B.*

Хвойня́к білокрапча́тий, *m.* weiss punktirter Rüsselkäfer, (Pissodes notatus), *B.*

Хво́льґа, *f.* s. Фо́льґа, *Ш.* I. 150.

Хво́лий, *a. М.* III. 113. s. Хво́рий, хо́рий.

Хво́нар, *m.* хвона́рний, *a.* s. Фо́на́р &.

Хво́рати, *v. n.* krank sein.

Хво́рий, *a.* s. Хо́рий.

Хворіо́н, *m. Ч.* II. 183. 184. s. Дия́вол.

Хво́рість, -ости, *f.* s. Хоро́ба, *М.*

Хво́ркати, *v. n.* schnauben (v. Pferden), s. Фо́ркати.

Хворо́ба, *f.* s. Хоро́ба, *Зак.*

Хворо́ст, *m. dim.* хворости́на, *f.* Reisig, Reisholz, *n.* Strauchwerk, *n.*

Хворості́ль, *m.* s. Хорості́ль.

Хворостни́к, *m.* niederes Gehölz.

Хворо́та, *f. Гол.* III. 269. s. Хворо́ба.

Хворту́на, *dim.* хвортуни́на, *f.* s. Форту́на.

Хвоста́тий, *a.* mit einem Schweif, Schwanz versehen, Schweif-, Schwanz-.

Хвоста́ті, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (Thysanura), *B.*

Хвоста́тки, *pl.* Molche, *pl.* (Caudata).

Хво́стик, *m. dim.* s. Хвіст, Schwänzchen, *n.* Schwanz, *m.*; bei Pflanzen: Stiel, Blattstiel, *B.*; 2) * Grossprahler, *m. Пар.*

Хвости́нець, -нця, *m.* Schwanzmonade, *f.* (Bodo), *B.*

Хвости́ще, *n. aug.* s. Хвіст.

Хвості́вка, *f.* Sshwanzspanner, *m.* (Acaena), *B.*

Хвостня́к, *m.* Gemeiner Tannenwedel, (Hippuris vulgaris), *Піс.*

Хвостове́, *n.* s. Фостове́.

Хвостови́й, *a.* Schwanz-.

Хвостови́к, *m.* einer von den Keilen, mit welchen der hintere Theil des Гряді́ль in der чепи́га fest eingerammt wird, *Ч.* VII. 399.

Хвостоно́га, *f.* Schwanzfuss, *m.* (Uropoda), *B.*

Хвостю́шок, *m.* Thecla, *B.*

Хвостя́га, *m. aug.* s. Хвіст.

Хвоти́на, *f.* Photinia.

Хвощ сосо́нка, *f.* Winterschafthalm, Schachtelhalm, *m.* (Equisetum hiemale), *B.*

Хвоща́й, *m.* e. Art Pflanze, *Цар.*

Хвоща́нка, *f.* Bündel, *n.* aus Хвощ.

Хво́я, *f.* Nadelbaum, *m.* Tangel, Fichten-, od. Tannennadel, *f.*

Хвояни́к, *m.* Schwarzwald, *m.*

Хву́ґа, *f.* s. Ху́ґа, *Піс.*

Хвук, *m. Н.* 196. s. Вере́тено.

Хву́ста, *f. pl.* хву́сти, s. Ху́ста, ху́сти, *Kol.* II. 57.

Хе́вкати, *v. n.* keuchen.

Хе́кати, *v. a.* s. Фе́кати, Пога́нити.

Хе́мородь, *f.* s. Хи́мородь, *Нав.*

Херуви́м, *m. pl.* -ми, Cherub, Cherubim. [Cherubim, Cherub-, Cherubs-.

Херуви́мий, -мский, *a. TP.* 155. des

Хиб, *m.* Sturz, Stoss, *m.* Erschütterung, *f.* *Ф.*

I. Хи́ба, *f.* Mangel, *m.* Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, Uebelstand, *m.*

II. Хиба́, *conj.* es sei denn; ausser dass; хиба́ що ausser dass nur *Ш.* I. 200; vielleicht nur, *К.*

Хиба́ль, *conj.* s. Хиба́. [sig sein.

Хиба́ти, *v. n.* *Не.* zweifeln, unschlüs-

Хи́бати ся, *М.* II. 44. geschäftig hin u. her gehen, sich sputen, s. tummeln.

Хибе́та, *f.* Gelegenheit, Anlage, Fähigkeit, *f.* Glück, *n.* *К.*

Хиби́ти, хи́бнути, хиба́ти, хибува́ти, *v. n.* mangeln, fehlen; irren, nicht treffen; хи́бло жи́то das Korn ist missraten.

Хибки́й, *a.* wankend, schwankend, labil, wackelig, hinfällig, -човно́к, *ОП.*; * wankelmüthig; се́рце weich, *М.* I. 22.

Хи́бкість, -ости, *f.* Geschmeidigkeit, *f.* [2) schnell, rasch (вода́ плине́-).

Хи́бко, *adv.* wankend, schwankend, *К.*;

Хи́бний, *a.* schwankend; irrig, unrichtig, *К.* [Fehler, *m.* Schattenseite, *f. Не.*

Хи́бность, *f.* Mangel, *m.* Mängel, *pl.*

Хи́бнути, *v. n.* s. Хиби́ти; — ся s. Похитну́ти ся. [aura), *В.*

Хибо́тка, *f.* Sieb-Gorgonie, *f.* (Plex-

Хибува́ти, *v. n.* s. Хиби́ти, fehlen, mangeln.

Хи́бча, *f.* *Н.* 163. s. Хи́ба I.

Хи́вкати, *v. n.* s. Хе́вкати.

Хи́вря, *f.* Pheuronia.

Хи́дня, *f.* *Н.* 77. Fieber, *n.*

Хи́жа. *f.* Hütte, *f.* Haus, *n.* *Ш.* I. 328.

Хижа́к, *m.* Räuber, *m.* *К. Ра.* I. 383; 2) Raubvogel, *m.* *Пол.* [süchtig.

Хижакува́тий, *a.* raubgierig, raub-

Хижа́ти ся, чимо́сь *Ст.* womit prahlen. [wild, *К.*

Хижа́цкий, *a.* Raub-, räuberisch,

Хижа́цтво, *n.* Raub, *m.* Rauben, *n.*

Хи́жий, *a.* s. Хи́щний; mörderisch.

Хи́жість, -ости, *f.* Wildheit, Raubgier, *f.*

Хи́жка, *f.* *dim.* s. Хи́жа; — слимако́ва, Schneckengehäuse, *n.* *В.*; 2) Schnepfenfliege, *f.* (Empis), *В.*

I. Хи́жний, *a.* s. Хи́щний, — звір.

II. Хи́жний, *a.* zur Хи́жа geh., Haus-, -ні две́рі Hausthür, *f.*

Хи́жник, *m.* s. Хижа́к.

Хи́жо, *adv.* wild, mit wilder Gier, *Кч.* 90.

Хижокри́лий, *a.* *W.* mit schnellen Flügeln.

Хижу́н, *m.* Räuber, Raubvogel, *m.* *В.*

Хижчи́на. *f.* *dim.* s. Хи́жа.

Хиз, хи́зи й охи́зи *М*+*Б.* 125?

Хизува́ти, *v. n.* *Піс.* prahlen, stolz sein; — ся *Н.* 50. prahlen, grossthun.

Хиль, *int.* vom Neigen des Trinkglases.

Хи́лий, *a.* niedergebeugt, *С.* I. 243; hinfällig, gebrechlich, wankend.

Хилита́ти ся, s. Холита́ти ся, *Ру.*

Хили́ти, хиля́ти, *v. a.* neigen, beugen, biegen; — ся sich neigen, sich beugen.

Хи́льний, *a* wer (was) sich gern u. bald neigt, beugt; * demüthig, *adv.* хи́льне, gebeugt, demüthig, (*Фр.*).

Хильну́ти, *v. a.* *Кух. Ст.* herüberneigen (das Trinkglas): austrinken, s. Напи́ти ся. [114. gebeugt, gebückt.

Хильце́м, *Не.* хи́льці, *adv.* *Ог.*

Хи́лю-хи́лю! *int.* zum Verb. Хили́ти.

Хиля́ти, *v. a.* s. Хили́ти; — ся, s. Хили́ти ся; 2) ausweichen, entgehen, vermeiden, *Зак.*

Хи́ма, *dim.* Хи́мка, *f.* Euphemia.

Химе́ра, *f.* Chimaere, Phantasie, Grille, *f.*; Einbildung, *f.* Trugbild; Hirngespinst, *n.* abgeschmacktes Zeug, Ungereimtheit, *f.*

Химе́рити, *v. n.* s. Химерува́ти.

Химери́стий, *a.* s. Химе́рний.

Химери́чка, *f.* Grillenfängerin, *f.* *Пар.*

Химе́рний, *a.* launisch, wunderlich, abgeschmackt; zänkisch; 2) unmöglich, unnütz, eitel.

Химе́рник, *m.* Grillenfänger, Sonderling, Schwärmer, Träumer, *m.*

Химе́рниця, *f.* Schwärmerin, die Grillenhafte, *f.*

Химерува́ти, химе́рити, *v. n.* sich einbilden, sich dünken; eigensinnig, grillenhaft, capriciös sein.

Химлу́шечка, *f.* *Ме.* 209?

Хи́мородь, *f.* Schatten, *m.* das Dunkel, ein dunkler Ort, *В.*

Хи́морода, *f.* Zauberei, Hexerei,

Schwarzkunst, *f.* хи́мородою хи́моро́дити, *К. Ог.* 192. Gauklerkünste treiben; 2) Einbildung, *f.* Hirngespinst, *n.* leerer Wahn, *К. В. pl.* хи́мороди, *Ст.* Wunderlichkeiten, *pl.*.

Хи́мороде, *n. coll.* Lumpen, *pl.* unnützes Zeug, (*Фр.*).

Хи́моро́дити, *v. a.* zaubern, hexen, Taschenspielereien, Gaukeleien machen.

Хи́моро́дний, *a.* zauberisch, Zauber-, Hexen-, gauklerisch, *Пс.*

Хи́моро́дник, *m.* Gaukler, Taschenspieler, Schwarzkünstler, Zauberer, *m. В.*

Химоро́дниця, *f.* Zauberin, Hexe, *f. Пс.*

Химоро́дничати, *v. a.* s. Химоро́дити.

Хи́мський, *a. Шл.* s. Хемічний.

Хи́на, *f.* China, Chinarinde, *f.*

Хині́на, *f.* Chinin, *n.*

Хинове́ць, *m.* Fieberrindenbaum, *m.* (Cinchona officinalis), *В.*

Хи́нський, *a.* chinesisch.

Хи́нчик, Хинчу́к, *m.* Chinese, *m.*

Хире́нний, *a.* krank, siech, *Ш.* I. 320. 96. II. 211.

Хи́рий, *a.* kränklich, *В.*

Хи́ріти, *v. n.* kränkeln; 2) § * liegen, schlafen.

Хи́рлати, хи́рлїти, хи́рляти, *v. n.* kränkeln, *В.*

Хирля́вий, (хирле́в-), *a.* kränklich, *В.*

Хирля́к, *aug.* хирлячи́ско, *m.* kranker, elender Mensch.

Хирне́нький, *a. dim.* s. d. f. sehr kränklich.

Хирни́й, *a.* kränklich; niedergeschlagen.

Хи́ря, *f.* Krankheit, *f.* Verderben, *n. Ш.* I. 96.; 2) kranker Mensch, *Пс.*

Хи́рявий, *a.* krankhaft, kränklich, *Пс.*

Хист, *m.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, Fähigkeit, Tauglichkeit, Anlage, *f. Ко.* 162. *С.* II. 141; 2) etw. Stichhältiges, Stoff, *m.* Substrat, *n.* чорт ма хи́сту, *Ш.* II. 44. 50.

Хисть, *f.* Beschaffenheit, *f.* Zustand, *m.* äussere Gestalt, Habitus, *m. Ш.* I. 386; 2) Verwegenheit, Energie, *Кч.* 128; 3) Raub, Diebstahl, *m. К. Ос.* IV. 154.

Хи́ста, *f.* Lust, *f.*

Хисти́ти, *v. a.* verdecken, verwahren, schützen, *Wgr.* 95.

Хи́стка, *f.* Fadenassel, *f.* (Leptomera), *В.*

Хистки́й, *a.* wankend, schwankend; lose; gebrechlich, *Не.*; 2) geschmeidig, gewandt, *Кч.* 166.

Хита́ти, хи́тнути, *v. a.* wiegen, hin u. her bewegen, schaukeln, erschüttern, wankend machen, bewegen; — голово́ю mit dem Kopfe schütteln; — ся sich bewegen, wanken, wackeln, schwanken.

Хитва́нїти, *v. n.* kränkeln, (*Фр.*).

Хитва́нний, *a.* wankend, *В.*

Хи́тер, -тра, -тре, *a.* s. Хи́трий, *Гол. гр.* 90.

Хитки́й, *a.* s. Хисткий; beweglich.

Хитли́вий, *a.* wankend, unstät.

Хитля́нець, *m.* der Flatterhafte, Leichtsinnige, Windbeutel, *m. Пс.*

Хитля́нка, *f.* die Flatterhafte, Leichtsinnige, *Пс.*

Хитля́ньство, *n.* Leichtsinn, *m.* Flatterhaftigkeit, *f.*

Хи́тнїти, *v. n.* s. Хитва́нїти, (*Фр.*).

Хи́тну́ти, *v. a.* s. Хита́ти; — ся aus dem Gleichgewichte fallen, wanken.

Хито́н, *m.* (*griech.*) Kleid, *n.* Mantel, Rock, *m. Ш.* II. 233.

Хитра́к, *m.* Jagdspinne, *f.* (Dolomedes), *В.*

Хитре́зний, *a.* sehr listig, *Т.*

Хитре́ць, -е́ця, *m.* listiger Mensch, Schwindler, *m.*; 2) — ло́вчий, Wollkrebs, *m.* (Dromia vulgaris), *Пол.*

Хи́трий, *a.* listig, arglistig, schlau, verschmitzt; verfänglich.

Хи́три́ти, *v. a.* listig handeln, List brauchen; — ся (*mit d. Infinit.*) an etw. listig herantreten um es zu nehmen.

Хи́триця, *f. Фр.* die Listige, Schalkhafte.

Хи́трість, -ости, *f.* List, Verschlagenheit, Schlauheit, *f.*

Хи́тро, *adv.* listig, schlau.

Хитро́во, *adv. М.* II. 82. sinnig, listig, klug.

Хи́тромо́вець, -вця, *m.* Kunstredner, *m. Пу.*

Хитроши́тий, *a.* künstlich genäht, gestickt, *Ш.* I. 350.

Хи́трощі, *pl.* listige Anschläge, List, *f.* взя́ти ся, пусти́ти ся на хи́трощі List anwenden.

Хитрува́ти, хи́три́ти, *v. a.* listig sinnen u. handeln, List brauchen, auf List sinnen.

Хитру́га, *m. Мл.* der Listige, Schwindler, *m.*

Хитру́ха, *f.* listiges Weib, *Ог.* 98.

Хиту́н, *m.* Pumpenstempel, *m.*; 2) Pendel, *m. Пс.*

Хи́хати, *v. n.* schwer hauchen, (*Фр.*).

Хихла́тий, *a.* buschig, хвіст у ли́-

са хихлáтий, *B*.

Хихотáти ся, kichern, laut lachen.

Хихотня́, *f*. Kichern, Gelache, *n*.

Хихотýн, *m*. хихотýля, *f*. der (die) aus vollem Halse lacht.

Хицьковáти, *v. n*. *ЛД*. hüpfen.

Хи́щий, *Зг*. хи́щний, *a*. räuberisch, raubsüchtig, raubgierig, Raub-.

Хів, *gen*. хóву, *m*. Zucht, Pflege, *f*.

Хíвря, *f*. Phebronia.

Хід, *gen*. хóду, *m*. Gang, *m*. Gehen, *n*. Tritt, *m*.; Weg, *m*.

Хíдлї, *pl*. Stelzen, Stelzfüsse, *pl*. *B*.

Хідня́, *f*. Gang, *m*. Gehen, *n*. *А-Г*. 160.

Хíндя, *f*. *P*. II. 176. Fieber, *n*.

Хіп! *int*. zum *verb*. Хапáти, greifen, *Ог*. 217. 218. ripps!

Хіпкки́й, *a*. emsig, flink (zur Arbeit), *Га*. II. 56.

I. Хір, *m*. Iltis, *m*. (Foetorius putorius), *B*. s. Тхір.

II. Хір, *m*. Name des Buchst. Х.

Хíра, *f*. *Ф*. *Пр*. III. 244. ?

Хíрлий, *a*. schwächlich, *Пар*.

Хірхи́льний, *a*. listig.

Хісно́, *n*. s. Хосéн.

Хісновáч, *m*. Nutzniesser, *m*.

Хіснови́тий, *a*. *МШ*. nützlich, erspriesslich.

Хісно́вний, *a*. *Wgr*. 39. nützlich.

Хіснолю́бець, -бця, *m*. der Gewinnsüchtige, *Ваг*.

Хíснувáти, *v. a*. u. — ся чимо́сь, в чого́сь Nutzen ziehen.

Хіть, *f*. Gier, Begierde, Lust, *f*. Wunsch, *m*. Sucht, *f*. *С*. *Ил*.; хіть або й нéхіть *К*. = хоч не хоч.

Хітáрь, *m*. Grenze zwischen zwei Gemeinden, Bezirken, Ländern, Staaten, *f*. *Ф*.; 2) Rayon, *n*. (*Фр*.).

Хітки́й, *a*. — до чого́ s. Жвáвий,

Хіхотáти ся, хіхотня́ & s. Хихотáти ся &.

Хлак, *m*. *D*. *c*. 240. Flagge, *f*.

Хлам, *m*. Gerümpel, *n*.

Хлáмати, *v.a*. fressen (v. Schweinen).

Хлами́да, *f*. (griech.) † Kaisermantel, Königsmantel, *m*.

Хлань, *f*. s. Про́пасть *Kst*; 2) * eine grosse Menge, хлáнею налїтáти in grosser Menge heranfliegen (wie Harpyien), *ВБ*.; 3) * Vielfrass, *m*.

Хлáник, *m*. Frasschnecke, *f*. (Bulimus), *B*.

Хлáнути, *v. n*. gierig sein.

Хлебеснýти, *v. a*. saufen (v. e. Trunkenbold), +*M*.

Хлед, *m*. Berufkraut, *n*. (Erigeron canadense), *B*.

Хлéвінь (*m*? *f*?), Art Pilze, *B*.

Хлепíстати, *v. a*. etwas wanken machen, (*Фр*.).

Хлéпнути, хлептáти, *v.a*. schlappern, schlappen.

Хли́бень, *m. f*. Seerinde, *f*. (Flustra); *pl*. хлибо́нї, Rindenpolypen, *pl*. (Flustraceae), *B*.

Хли́зець, -зця, *m*. Wegschnecke, *f*. (Arion), *B*.

Хли́нути, *v.n*. hervorrieseln, -brechen (v. Thränen), *Ш*. I. 75. *С*. I. 248.

Хлиня́к, *m*. Schirmqualle, *f*. (Medusa Aurelia), *B*.

Хлип, *m*. das Schluchzen, Weinen.

Хли́па, *f*. Gurkenqualle, *f*. (Beroë), *B*.

Хли́павка, *f*. s. Кля́па, Ventil, *n*.

Хли́пане, (-пнє), *n*. Schluchzen, *n*.

Хли́пати, хли́пнути, *v. n*. schluchzen, weinen.

Хли́скати, *v. a*. plätschern, spritzen.

Хли́ставка. *f* e Art Täubling, (*Фр*.).

Хлистáти, *v.a*. *Ко*. 7. saufen, schlürfen.

Хли́стик, *m*. eine kleine Creatur, ein armer Schlucker, *Др*.; 2) Reitpeitsche, -gerte, *f*. *Не*.

Хлїб, *m*. Brot, *n*.; Nahrung, *f*; 2) Getreide, *n*. Feldfrüchte, *pl*. Saat, *f*. Getreidefeld, *n*.; 3) Unterhalt, *m*. Erwerb, *n*. +*M*. хлїб-сіль, Salz u. Brot (als Sinnbild der Gastfreundschaft).

Хлїбни́й, *a*. Brot, — лан üppiges Getreidefeld; — ýряд ergiebiges Amt, *К*.

Хлїбник, *m*. Bäcker, *m*. *Пс*.

Хлїбниця, *f* Bäckerin, *f*. *Пс*.

Хлїбничо́к, -кá, *m*. *Б*. Bäcker, *m*.

Хлїбно, *adv*. *Гол*. III. 37. reichlich an Getreide.

Хлїбня́, *f*. Getreidekammer, Brotkammer, *f*.; 2) Backhaus, *n*. Bäckerei, *f* *Пс*.

Хлїбовéць, -вця́, *m*. Brotbaum, *m*. (Artocarpus incisa), *B*.

Хлїбовцёвáті, *pl*. Brotfruchtbäume, *pl*. (Artocarpeae), *B*.

Хлїбо́вчик, *m*. *Гол*. III. 480. s. Хлїборо́б.

Хлїбодáр, *m*. Bäcker, *m*.

Хлїбоїдець, -дця, *m*. Brodesser, *m*; 2) Schmarotzer, *m*. *К*.

Хлїбонько, *m*. *dim*. s. Хлїб.

Хлїбопéка, *m*. Bäcker, *m*.

Хлїборíдний, (-ро́д-), *a*. fruchtbar an Getreide.

Хлїборо́б, *m.* Ackermann, Ackerbauer, *m*; Landmann, *m.*

Хлїборо́бів, -ова, -ове, *a.* des Хлїборо́б. [Хлїборо́б

Хлїборо́боничок, -чка, *m. dim.* s.

Хлїборо́бский, *a.* zum Feldbau gehörig. [bau, *m.*

Хлїборо́бство, *n.* Ackerbau, Feld-

Хлїборо́дний, *a. Bar.* fruchtbar.

Хлїбосо́лка. *f.* gastfreie Frau, *M*+*Б.* 108. (*vgl* хлїб-сіль).

Хлїв, *m.* Stall, Schweinestall, *m.*

Хлїве́ць, -вця́, *m. dim.* s. d. v.

Хлї́вни́й, *a.* Stall-, *B.*

Хлївбо́к, -вка́, *m. dim.* s. Хлїв.

Хлї́вчик, *m. dim.* s. Хлїв, kleiner Viehstall, kl. Schweinestall.

Хлї́павка, *f.* Wimper, *f.*

Хлї́пати, *v. a.* s. Клїпати. [хло́пе!

I. Хло! *verkürzt. Vocat.* = хло́пче!

II. Хло = о́то, о́тже. *Kol.* I. 153. 155.

Хло́мий, *a. H.* 153. s. Хро́мий.

Хло́ню! *Vocat.* = Хло́пче, *K.*

Хлоп, *m.* Bauer, Bauersmann, *m.*; 2) Mann, *m.* Mannsperson, *f.*; * ein braver Kerl; хлоп в хло́па auserlesene Mannschaft; на хло́па so gross wie ein Mann; — висо́ко, глубо́ко mannshoch, mannstief. [Lehrjunge, *m.*

Хлопа́к, *m.* ein Junge, Bursche;

Хло́пати, *v. n.* schnalzen.

Хло́пець, -пця, *m.* Bursche, Bub, Knabe, Junge; Lehrbursche, *m.*

Хлопи́ця, *f.* §. s. Хлоп.

Хлопи́ско, хлопи́ще, *m. aug.* s. Хлоп.

Хлопі́ти, *v. n.* bäurische Sitten annehmen, verbauern, bäurisch, grob, ungesittet werden, s. Схлопіти.

Хло́пка, *f.* Bäuerin, Bauersfrau, *f.*

Хлопкува́ти, *Me.* 403.?

Хло́пнути, *v. a.* -рука́ми klatschen.

Хлопо́вич, *m.* Bauernsohn, *m.*

Хлопо́к, -пка́, *m. Me.* 75. s. Хло́пець; *id.* 403. s. Хлоп.

Хлопота́. *f. Ke.* I. 71. s. Кло́піт.

Хлопота́ти, *v. a.* s. Клопота́ти; — ся, sich viel Mühe machen ängstlich geschäftig sein. [bunden, *Под.*

Хлопо́тно, *adv.* mit viel Mühe ver-

Хло́пский, (хлопськ-), *a.* bäuerisch, Bauern-. (*coll.* die Bauern.

Хло́пство, *n.* Bauernstand, *m*; 2)

Хлопча́к, *m.* s. Хлопа́к.

Хлопча́чий, *a.* s. Хлопя́чий, *He.*

Хло́пчик, *m. dim.* ein kleiner Junge, Knabe. [Knäblein, *n.*

Хлопчи́на. *m.* ein armer guter Knabe,

Хлопчи́ско, хлопчи́ще, *m. aug.* ein erbärmlicher, schlechter Junge, Knabe.

Хлопчівня́, *f. coll.* die Burschen, *pl.*

Хлопчія, *f. H.* 125. = хло́пець der Bursch, der Junge.

Хлопя́, хлопя́тко, *n. dim.* das Knäblein, ein kleiner Knabe, Bürschchen, *n.*

Хлопя́чий, *a.* Knaben-, Jugend-, jung.

I. Хлор, *m.* Florus.

II. Хлор, (хльор), *m.* Chlor, *n.* (chlorum); 2) * хльо́ру да́ти кому́ jmdm tüchtig zusetzen, *Pa.* I. 193.

Хлорано́вий, *a.* chlorsauer, *Пол.*

Хлорово́день, -дня, *m.* Chlorwasserstoff, *m. Пол.*

Хло́снути, *v. a.* (derb) schlagen.

Хло́ста, *f. H.* 75 *Me.* 406. Ruthenhiebe, *pl* Geisselung, Züchtigung, Strafe, *f.*

Хлоста́ти, *v. a.* züchtigen, geisseln.

Хльо́сткий, *a.* sinnig, trefflich, *Pacв.*

Хльо́стко, *adv.* geschickt, treffend, *Pacв.*

Хло́цї! *Vocat. pl.* = Хло́пцї! *Кч.* 215.

Хлю́йний, *a.* reinlich.

Хлю́йність, -ости, *f.* Reinlichkeit, *f.*

Хлюп! *int.* platsch! patsch!

Хлю́пати, *v. a.* plätschern; — ся, plätschern (*v. n.*).

Хлю́пкати, *v. a.* s. d. v.

Хлю́пнути, *v. a.* s. Хлю́снути.

Хлю́птати, *v. a.* s. Хлепта́ти.

Хлюро́к, -рка́, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*

Хлю́снути, *v. a.* plätschern; spritzen, (mit Geräusch), giessen; 2) *v. n.* доро́га хлю́сла beim Thauwetter.

Хлюсня́к, *m.* Seegurke, *f.* (Holothuria); хлюсняки́, *pl.* Wurmwalzen, *pl.* (Holothuridea), *B.* [2) Daus, *n. C.* I. 221.

Хлюст, *m. Ko.* 15. e. Art Kartenspiel;

Хлюсть! *int.* platsch! patsch!

Хлюстнї́, *pl.* Seewalzen, *pl.* (Holothuridea), *B.*

Хлющ, *m.* хлю́ща, *m.* u. *f.* triefend von Nässe; 2) хлю́ща, *f.* Gussregen, Platzregen, *m.* [щи́т zischen.

Хлюща́ти, *v. n.* в чо́ботах аж хлю-

Хлю́щник, *m.* Gemeiner Wasserläufer, (Limnobates stagnorum), *B.*

Хля́бати, *v. a.* s. Хля́пати, (*Фр.*); 2) — ся wanken, sich hin u. her bewegen,(*Фр.*). [Schnee mit Regen, *Зак.*
Хля́ґа, *f.* nasses, nasskaltes Wetter,
Хляґо́за, *f.* s. d. v. *ОП.*
Хляк, *m.* Rand, *m.* Borte, *f.* *Пар.*; 2) s. Фляк, *Зак.*
Хля́ка, *f.* nasses Wetter, s. Слота́.
Хляп! *int.* patsch! klatsch!
Хля́па, *m.* u. *f.* eine unfläthige Person.
Хля́павиця, *f.* s. Хля́ґа.
Хля́павка, *f.* d. d. v. [deres.
Хляпа́йло, *m.* **Beiname* eines Plau-
Хляпани́на, *f.* Schmiererei, Matzerei, *f.*
Хля́пати, *v. a.* bespritzen; giessen; plätschern; * plauschen, plaudern; — ся plätschern (*v. n.*), sich mit Koth beschlumpern, besudeln.
Хляпиту́ра, *f.* e. Schmähwort.
Хля́ти, *v. n.* *Пр.* II. 429. *Ф.* ohnmächtig hinsinken, s. Охля́ти.
Хмала́стати, хмала́снути, *v. a.* wuchtig dreinschlagen, hauen; prügeln, züchtigen. [Menge, Masse, (*vgl.* Тьма).
Хма́ра́, *f.* Wolke, *f*; 2) e. grosse
Хма́рати, *v. n.* s. Хра́мати.
Хма́рий, *a.* finster, umwölkt.
Хмари́нка, хмари́ночка, *f.* *dim.* Wölkchen, Wölklein, *n.* *Ш.* I. 141.
Хмари́стий, *a.* s. Хмарни́й.
Хма́рити, *v. a.* umwölken, umnebeln; trüben; verfinstern; — ся, sich trüben, s. bewölken, s. umwölken; 2) * ein finsteres Gesicht machen.
Хма́рка, *f.dim.* s. Хма́ра́, Wölklein, *n.*
Хмарли́вий, *a.* wolkig, umwölkt.
Хмарне́сенький, *a. dim.* s. Хма́рний; *adv.* хмарне́сенько, *dim.* s. Хма́рно.
Хма́рни́й, *a.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, dunkel, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch — чоловік.
Хма́рно, *adv.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch.
Хмарня́к, *m.* Gewölk, *n.* *B.*
Хмарови́ще, *n.* *Ст.* dichte u. grosse wolkenähnliche Schar, Haufen, *m.*
Хмарого́нець, -нця, *m.* Wolkentreiber, *m.* *Кл.* [sammler, *m.* *Кл.*
Хмарозбо́рець, -рця, *m.* Wolken-
Хмароло́м, *m.* Wolkenbruch, *m.*
Хмарохо́дний, *a.* (*sbst.*) Wolkenwandler, *m.* *Ру.* [wolkige, *m.* *Кл.*
Хмарочорня́га, *m.* der Schwarz-
Хмель, *m.* s. Хміль.
Хмеле́вий, *a.* Hopfen-.
Хмели́на, *f.* Hopfen, *m.*; 2) Hopfenranke, *f.* *Пар.*; 3) Flachsseide, *f.* (Cuscuta), *B.*
Хмели́не, *n.* Hopfenranke, *f.* *Пар.*
Хмели́сько, хмели́ще, *n.* Hopfenfeld, *n.* -acker, *m.* *Пар.*
Хмели́ти, *v. a.* mit Hopfen anmachen, den Hopfen geben; 2) — ся * herumstreichen, herumschlendern, *Пар.*
Хмельни́й, *a.* Hopfen enthaltend; berauschend; 2) *АД.* I. 214. berauscht, trunken.
Хмельни́к, *m.* Hopfengarten, *m.* *Пар.*
Хмельни́на, *f.* s. Хмели́на.
Хмельни́цтво, *n.* Hopfenbau, *m.* *Пар.*
Хмельни́ця, *f.* *АД.* II. 135. s. Хміль.
Хмельничани́н, *m.* *К.* Kampfgenosse des Хмельни́цкий.
Хмельни́чик, *m.* *АД.* II. 137. e. Soldat des Хмельни́цкий.
Хмельми́ччина, (-ни́щина), *f.* die Zeit und die Geschichte des гетьма́н Хмельни́цкий, *К.*
Хмеля́к, *m.* короткоріг, Hopfen-Spinner, *m.* (Hepialus Humuli), *B.*
Хмеля́р, *m.* Hopfenbauer, Hopfensammler, *m.* *Пар.*
Хметели́не, *n.* trockenes Unkraut.
Хмиз, *m.* Unkraut, niedriges Gesträuch, Gestrüpp, *n.*; 2) * elender kriechender Mensch, Kriechwurm, Balg, *m.* *B.*
Хми́за, *f.* s. Хворо́ст; 2) ein kleines, unansehnliches Pferd, *Зак.*
Хмизани́й, *a.* aus Хмиз 1) gebaut.
Хми́лати, *v.a.* s. Ни́пати, (*Фр.*), — ся s. Шви́ндати ся.
Хміль, (хмель) *gen.* хме́лю, *m.* Hopfen, *m.* (Humulus Lupulus); * Rausch, *m.* під хмілько́м *Р.* I. 74. beim kleinen Rausch.
Хміли́на́, *f.* хміли́не, *n.* s. Гичка.
Хмільни́й, *a.* s. Хмельни́й, *Пар.*
Хмола́, *f.* Unkraut, *n.*; Kaff, *n.* (*Фр.*).
I. Хмула́, *f.* s. d. v.
II. Хму́ла, *m.* u. *f.* Phlegmatiker, *m.*
Хму́лавий, *a.* welk, matt; 2) unrein -ва вода́. [mit viel Spreu.
Хмули́стий, *a.* unrein, -е збіже
Хму́ра, *f.* s. Хма́ра. [mürrisch.
Хмура́вий, *a.* *У.* düster, finster,
Хму́рий, хму́рний, *a.* umwölkt,

düster; finster.

Хмýрити, *v. a.* wölken, bewölken, mit trüben Wolken umziehen; — ся, sich trüben, umwölken, * ein finsteres Gesicht machen, schmollen, ungehalten werden.

Хмурнíти, хмурнїшáти, *v. n.* düster werden.

Хмуровóкій, (*B.*), хмуроóкий, *a.* mit düsterem Auge; mürrisch.

Хмурáвий, *a. КУ.* wolkig, düster.

Хни́кати, *v. a.* greinen, schluchzen *Кв.* II. 219. *Кн.*

Хню́пити ся, s. Похню́пити ся.

Хню́ра, хню́рко, *m.* mürrischer Mensch, *B.*

Хнюровáтий, *a.* mürrisch, *B.*

Хóбда, *f.* s. Хóпта, (*Фр.*).

Хóбза, *f.* Attich, *m.* (Sambucus ebulus L.), *B.* [zum Fischfang, *B.*

I. Хóбóт, *m.* Rüssel, *m.*; 2) Art Geräth

II. Хобóт, *gen.* хібтý, *m.* grünes Viehfutter. [(Proboscidalis), *B.*

Хóботень, *m.* Gemeine Stielqualle,

Хобóтник, *m.* Rüsselthier, *n.*

Ховáк, *m.* Rüsselverberger, *m.* (Ceutorhynchus), *B.*

Хóван, *m.* s. Ви́хованок.

Хóванець, -нця, *m.* ein Teufelswesen als Schutzgeist u. Gönner des Haushaltes, *Ч.* I. 1, 208, Kobold, Incubus, *m.* (*Фр.*); 2) — мягкохвóстий, Gemeiner Einsiedlerkrebs, (Pagurus Bernhardus), *Пол.* [Verstecken; 2) Zucht, *f.*

Хóванє, *n.* das Bergen, Verbergen,

Хóванка, *f.* Versteck, *n.*; 2) Versteckspiel, *n.*

Ховáти, *v. a.* verwahren, aufheben; verbergen; 2) ziehen, erziehen; 3) begraben, beerdigen; — ся sich —.

Хóвзалка, хóвзанка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* Eisbahn, *f.*

Ховзани́на, *f.* Glatteis, *n.*

Хóвзати ся, gleiten, glitschen.

Хóвзїнь, *f.* s. Ховзани́на.

Ховзки́й, *a.* schlüpfrig, glatt; *adv.* хóвзко, — —.

Хóвзнути, *v. n.* ausgleiten. [rus), *B.*

Ховзтя́к, *m.* Flohkrebs, *m.* (Gamma-

Ховзýн, *m.* Wasserläufer, *m.* (Limnobates), *B.* [ptocephalus), *B.*

Хових лáвка, *m.* Fallkäfer, *m.* (Cry-

Ховпáк, *m. Гол.* III. 438. s. Колпáк.

Ховрашок, *m. Ш.* I. 34?

Хóвснути, *v. a.* s. Хмалáстати.

Ховст, *m.* dumpfer, gepresster Schall,

Хóвстá. *f.* Zaum, Zügel, *m.* [(*Фр.*).

Хóвстало, *n.* s. d. v. [gen, (*Фр.*).

Ховстáти, *v. a.* zäumen; 2) schla-

Ховстíти, *v. n.* sausen.

Хóвстó, *n.* Zaum, *m.* [(*Фр.*).

Хóвшень, *m.* Lotterbub, Raufbold, *m.*

I. Ходá, *f.* Gang, Tritt, Schritt, *m.* *C.* I. 122; Marsch, *m.* (Marschmelodie) *М.* II. 191; Auftreten, *n. Кч.* 87; * Fluss, Verlauf, *m.* — рéчи *К. Ос.* IX. 81.

II. Ходá, *adv. D. c.* 354. 384. тай ходá з хáти fort, weg, *Ш.* I. 103.

Ходáк, *m.* Fürsprecher, Sachwalter, Anwalt, *m. Pa.* I. 391; 2) *Oc.* (61) X. 21. *Кух.* Fussgänger, *m.*; 3) ходáк, *pl.* ходаки́, Bastschuhe, übrhpt: schlechte

Хóдар, *m.* s. Плїт. [Schuhe, *pl.*

Ходачéнник, *m.* (spöttelnd) von jmdm der stets in ходаки́ einhergeht: Lumpenkerl, *m.* (*Фр.*). [Schuhflicker, *m.*

Ходачни́к, *m.* Bastschuhmacher;

Ходачóк, *m. dim.* s. Ходáк 3).

Ходачя́, (-чé), *n. dim.* s. Ходáк 3).

Ходьбá. *f.* Gehen, Wandern, *n.* Gang, *m.* Reise, *f. Кв.* I. 213. *Wgr.* 30. *М.*

Хóденько, *m. dim.* s. Хід.

Хóджений, *a.* -а я́ма = пивни́ця.

Хóди, *pl.* Gänge, Spaziergänge, *pl.* s. Хід.

Ходи́вний, *a.* -а сорóчка Alltagshemd, *n.* [Stelzfüsse, *pl. B.*

Ходи́лицї, ходи́льницї, *pl.* Stelzen,

Ходи́льце, *n pl.* ходи́льця, heisst alles, worauf etw. ruht u. sich bewegt, z. B. Füsse bei einer Wiege; dann überhpt alles Schwache, Bewegliche, стіл як на хиди́льци, зуб як на ходи́льци &.

Ходи́ти, (хóджу, хóдиш), *v. n.* gehen, einhergehen, wandeln; грóші хóдят *Зап.* I. 321. gehen, im Course sein, cursieren; 2) sich kleiden, хорóшо ходи́ти.

Ходї́льниця, *f. pl.* -цї, Stelzen, Stelzfüsse, *pl.*

Хóдько, *m.* Theodor.

Хóдний, *a.* -нї нóги Schreitfüsse, *pl.*

Ходни́к, *m. Гол.* Gang, *m.* Alee, *f.*; 2) Fussteppich, *m. Kol* I. 68. [*Гол.*

Ходничéнько, *m. dim.* s. Ходни́к 1)

Ходня́, *f.* Gehen, *n.* Gang, *m. Кн.*

Ходови́й, *a.* -а стéжка, Gangsteg, *m.*

Ходóк, -дкá, *m. gr.* Fussgänger, Fussbote, *m. Др.*

Хóдом, *adv.* *Ф.* im Gang (ohne zu verweilen), хóдом тай назáд hin und zurück.
Хóдонько, *m.dim.АД.* I. 306. s. Хід.
I. Ходóр, *m.* Theodor.
II. Хóдор, *m.* Alee, *f.* *Пар.*
Хóдором ходúти, *adv.* wanken, wackeln, schwanken, erzittern, erschüttert werden, хáта хóдит хóдорсм, головá — —, стіл — —; 6) хóдором = rasch, *Щог.*
Ходýсеньки, *pl.Ме.*2.*dim.*Gehen,*n.*
Ходя́чий, *a.* gehend, gangbar.
Хожáлий. *a.* zum Gehen gewohnt, im Gehen ausdauernd, *B.* [*Cm.*
Хожáти, *v. n.* einhergehen, wandeln,
Хóжувати. *v. n.* öfters gehen, *B.*
Хожéне, *n.* Geld für den Gang, Meilengeld, *n.*
Хозяйн, хозяін, *m.* der Herr vom Hause, Wirt, Hausherr, *m*; 2) * der erste Bienenstock.
Хозяінувáти, *v a.* s. Ґосподáрити.
Хозя́йка, *f.* Hausfrau, Wirtin, *f.*
Хозайновúтий, *a.* wirtschaftlich, sparsam, *Не.*
Хозяйнувáти, *v. a.* Ґосподáрити.
Хозя́йский. *a.* dem Wirte, dem Hausherrn gehörig.
Хозя́йство, *n.* Wirtschaft, Haushaltung, *f.* Hauswesen, *n.* Oekonomie, *f.*
Хозяйстли́вий. *a.*s.Ґосподáрний.
Хóлá, *f.* Zucht, Pflege, *f.* „*Сн.*“ 194.
Холéра, *f.* Cholera, *f.*
Холéрний.*a.*cholerakrank;verpestet.
Холибáти, *v. a.* s. Холїбáти.
Холúва. *f.*s. Кýрень 2) Кýрінь, *Зак.*
Холúти, *v. a.* reinigen, putzen.
Холїбáти, холїбогáти. *v. a.* hin u. her bewegen, wanken machen, schwanken, schaukeln; — ся wanken, wackeln.
Холїв, *m.* *К.* s. Хлїв.
Холїтáти, *v. a.* schaukeln, schwanken; — ся wanken, wackeln.
Холм, *m.* Hügel, *m.*
Холмéць, *m.* *dim.* *B.* s. Горóбок.
Холмíвка, *f.* Buckelstern, *m.* (Oreaster), *B.*
Холмовúна, *f.Макс.* Hügel, *m.* [te,*f.*
Хóлод, *m.* Kühle, Schattenkühle, Käl-
Холодéць, -дця́, *m.* *dim.* s. Хóлод, sanfte Kühle, *ГШ.*; 2) kaltes Essen, Gallerte, *f.* *Зак.*; 3) — зáячий, wilde Spargel. [*Под.*
Холодúльник, *m.* Kühlapparat, *m.*
Холодúна, *f.* s. Хóлод. [abkühlen.
Холодúти, (-джý.-дúш) *v.a.*kühlen,
Холоднáвий, *a.* kühl, *Фр.*
Холоднéча, *f.* s. Хóлод, Kälte, *f.* *K.*
Холóдний, *a.* kühl, ziemlich kalt; холóдна, *f.* *a.* *subst.* Arrest, *m.* Gefängnis, *n.*
Холодни́к. *m.* Laube, *f.* Schattengang, *m* ein kühler Ort; 2) Kühlofen, *m.*; 3) s. Холóдна.
Холодни́ця, *f.* s. Холóдна.
Холодничéнька, *f.* *dim.* *Bein.* der Темничéнька, Темни́ця, s. Холóдна.
Холоднíсїнький, *a.* *dim.* ganz kühl, sehr kühl.
Холóдність,-ости, *f.*Kühle,Kälte,*f.*
Холодновáтий, *a.* zu kühl, kühler, zu kalt,frostig; * kalt, gefühllos,*M.*II.151.
Холодóк, -дка, *m.* *dim.* s. Хóлод; 2) Vorhang, Schattenspender, *m.* *Ч.* III. 173.; 3) — зáячий, вóвчий, s. Шпáраґ.
Холóдошно, *adv.* kühl, *Кл.*
Холодющий, *a.* kühlend, *B.*
Холонýти, (-лодн-), *v. n.* kühl werden; 2) vor Kälte starren,*Шл.* I. 79.
Холóп, *m.* Leibeigener, Bauer, *m.*
Холóст. *a.* *gr.* ledig, *Л.* 136.
Холостáти. *v. a.* s. Опіхáти.
Холóша, *f.* *D. c.* 241. eine Hälfte der Hosen, s. Штáнка; *pl.* холóші, *Ко.* 21. Hosen, *pl.* s. Холóшнї.
Холóшнї.*pl.*Hosen,*pl.*(ausWolltuch).
Холщи́нка, *f.gr.* Leinwandtüchel,*n.*
Хóля, *f.* *Ос.* (61) V. 15. s. Нїгá.
Холя́ва, *dim.* холя́вка, (-лéвка), *f.* Stiefelschaft, *m.*
I. Хомá. *m.* Thomas.
II. Хомá, *m.* Hamster, *m.* (Cricetus frumentarius Pall.); 2) Hausgrille, *f.* (Gryllus domesticus), *B.*
Хомéвка, хомéлка, *f.* s. Кибáлка.
Хомéука, *f.* s. Пáрча.
Хóми, *pl.* Art Kuchen aus gekneteter abgekochter Erbse u. zerschlagenen Hanfsamen.
Хоми́к, *m.*Hamster,*m.*s.Хомá II.1).*B.*
Хóмин, *a.* des Хомá (Thomas), — на недїля der erste Sonntag nach Ostern.
Хомíвка, *f.* s. Хомéвка, *B.*
Хóмля, *f.* s. Кибáлка, *B.*
Хóмнути, хомонýти, *v. a.* stark

*

schlagen, (*Фр.*).
Хомут, *dim.*хомутець,*m.* Kummet,*n.*
Хомутний, *a.* im Kummet.
Хомяк, *m.* s. Хома II. 1).
Хомять, *adv.* s. Сторцом.
Хоп = лоп, *Ч.* II. 20.
Хопта, *f.*s. Хобза,*B.*; 2) Unkraut,*n.B.*
Хор, *m.* Chor, *n.* als Platz in der Kirche für die Chorsänger, auch *pl.* хори; 2) Chor, *m.* Wechselgesang, *m.*; 3) = Суховолото.
Хора, *f.* *Ф.* s. Хороба.
Хоробак, *m.* s. Хробак, *B.*; 2) * verächtlich, gering, von niedriger Herkunft, *Зак.* [*pl.*Rückgrat, *n.*Rippen, *pl.B.*
Хоробури, *pl.* (verächtl.) Knochen,
Хорий, *a.* krank; *sbst.* хорий, der Kranke.
Хоріти, *v. n.* s. Хорувати, *Зак.*
Хоркавець, -вця, *m.* Räusperer, *m.*
Хоркавий, *a.* heiser, kreischend,*Кл.*
Хоркало, *m.* s. Хоркавець.
Хоркати, *v. n.* kreischen, mit heiserer Stimme sprechen.
Хороба, *f.* Krankheit, *f.*; 2) * (als *int.*) Henker, schwere Not, Teufel!
Хороблйвий, *a.* s. d. f.
Хоробний, *a.* krankhaft, kränklich.
Хоробрий, *a.*tapfer,muthig,herzhaft.
Хоробрість, -ости, *f.* Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*
Хоровати, *v. n.* s. Хорувати.
Хоровитий, *a.* krankhaft, kränklich.
Хоровитість, -ости, *f.* Kränklichkeit, *f.*
Хоровод, *m.* Reigen, Reihentanz, *m.*
Хороводити, (-воджу, -водиш), *v. a.* den Reigen führen, vortanzen.
Хором, *m.* Corridor, *n.* Gang, *m.*; *pl.* хороми = сіни, *ОБ.*
Хорома, *f.* *Н.* 261. Haus, Gemach, *n.*
Хоромина, *f.* *Ч.* III. 12. s. d. v. Haus, *n.* Hof, *m.* Zimmer, *n.* [Zimmer.
Хоромочка, *f. dim.* *Me.* 13. kleines
Хоронене, *n.* Bewahren, *n.* Conservierung, *f.* Conservieren, *n.*; 2) Begraben, Beerdigen, *n.*
Хорони, *pl.* s. Хороми, *Wgr.* IX.
Хоронитель, *m.* Beschützer, Bewahrer; Conservator, *m.*
Хоронителька, *f.* Beschützerin, *f.* *Пу.* Bewahrerin, *f.*
Хоронити, *v. a.* bewahren, verwahren; hüten, beschützen; conservieren; 2) begraben, beerdigen.
Хоробство, *n.* *Ч.* V. 221?
Хоростіль, *m.* s. Хорустіль. [*B.*
Хорош, *m.*Prachtkäfer,*m.* (Buprestis),
Хороше, *adv.* s. Хорошо.
Хороший, *a.* schön, hübsch; 2) gut, ausgezeichnet, *Зак.* [похорош-).
Хорошіти, *v.n.*schöner werden(gew.
Хорошо, *adv.* schön, hübsch; 2) gut.
Хорошун, *m.* schöner Junge, schöner Mann, *Крон.* [(Canis leporarius).
Хорт, *m.* Windhund, *m.* Windspiel, *n.*
Хортиця, *f.* Windhündin, *f.*
Хортище, *m. aug.* s. Хорт. [*Піс.*
Хортовий, *a.* schnell, rasch, hurtig,
Хортуватий, *a.* dem Windspiel ähnlich, *КС.* (83) 677.
Хорувати, *v. n.* krank sein, k. liegen; * — на пана den grossen Herrn spielen.
Хоругов, *g.* -гвй, *f.* Fahne, *f.*
Хоруговка, *f. dim.* s. d. v. Fahne, *f.*; -вітрова, Windfahne, *f.* *Пол.*
Хоружий, хорунжий, *a.* Fahnenträger, *m.* (im Kosakenheer), -полковий, der die Fahne eines Regiments (полк) trägt; — ґенеральний, Hüter der Standarte des гетьман, *Зак.*
Хорунжевнин, *a.* der Хорунжівна, *Кв.* II. 126. [рунжий.
Хорунжівна, *f.* Tochter eines Хо-
Хорустіль, хорустільник, *m.* Wasserralle, *f.* (Rallus aquaticus), *B.*
Хорчйвий, *a.* -чоловік ein ekelhafter, widerwärtiger Mensch, *Ф.*
Хорющий, *a.* *Ч.* II. 11. *comp.* s. Хороший,(хорошший), хорощий 779; хорюшший 195. [lich, *Піс.*
Хорявий, *a.* schmerzhaft, schmerz-
Хосен, *gen.* хісна,u. хісну,*m.* Nutzen, Vortheil, *m.*
Хосенний, *a.* vortheilhaft, nützlich.
Хоть, *conj.* wenn auch, obwohl, wiewohl, wenngleich; хоть-хто, wer immer, der Beliebige; хоть би и тое, so du willst, unter anderem zum Beispiel, wenn auch nur, *Ш.* II. 61; якйй хотя wer beliebig, *K.*; хоть-хоть entweder-oder.
Хота, *f.* *КУ.* хотою-вздохами, *Пр.* VII. 367. VIII. 590. Leidenschaft, *f.* Trieb, *m.* Begierde, *f.*
Хотар, *m.* Land, *n.* *Пар.*

Хотíне, *n.* Wollen, Streben, *n. Ил. Ган.* Willen, *m. К.* s. Пóхоть.

Хотíти, *v. a.* wollen, begehren, verlangen; *impers.* — ся, менí хóче ся es verlangt mich, ich habe Lust, ich will; не хóче ся емý er will nicht, er mag nicht, hat genug.

Хотя́й, хотя́, *conj.* s. Хоть.

Хотя́чка, (хотéчка). *f.* Gelüst, *n.* Begierde, *f.*

Хóха, *f. Н.* 276. auffallend sich kleidende Kokette.

Хохíтва, *f.* Lachmöve, *f.* (Larus ridibundus), *В.*

Хóхличок, -чка, *m. dim.* s. Хохóл.

Хохóл, *m.* Schopf, *m.*; * bei den Gross-Russen Spottname der Bewohner Klein-Russlands.

Хохóлик, *m.* Doldentraube, *f.*

Хохотáти ся, laut lachen, aus vollem Halse lachen.

Хохотíти, *v. n.* laut lachen, kichern.

Хохýль, *m.* Bisamratte, *f.* (Myogale moschata), *В.*

Хоць, *conj.* s. Хоть.

I. Хоч, хочá, *conj.* wiewohl, gleichwohl, obgleich, wenngleich; wenigstens; хоч до лýка, хоч до дрю́ка, *Кух. Ос.* (61), XI. 37. s. хоть-хоть.

II. Хоч = хóчеш; хоч не хоч (хочá не хочá) man mag wollen od. nicht (*lat.* volens nolens).

Хоч-би, *conj.* gesetzt, wenn auch.

Хóчень, *conj.* s. Хоч I.

Хработíти, *v. n.* s. Хроботíти.

Храбрéнний, *a.* sehr tapfer, *Ру.*

Хрáбрий, *a.* s. Хорóбрий.

Храбри́ти ся, *С.* II. 213. s. Храбрувáти.

Храбрíй, *m.* Maulheld, *m.*

Храбрувáти, *v. n.* den tapferen spielen, grossthun, bramarbasieren.

Храбýст, *m.* храбýсте, *n. coll.* Blätter vom Kohl; unentwickelte Kohlköpfe; 2) Art Speise aus Kohlblättern mit Molken u. Mehl bereitet, *В.*; 3) Kohl-Kratzdistel, *f.* (Cirsium oleraceum), *В.*

Храм, *m.* Kirche, *f.*; 2) Kirchweihfest, *n.* Kirchmesse, *f.*

Хрáмати, *v. n.* hinken.

Храминá, *f.* Haus, Gebäude, *n. Ш.* II, 252. *Н.* 201.

Храмни́ця, *f.* s. d. v.

Храмови́й, *a.* das Kirchweihfest betreffend, *С.* II. 155.

Храмотá, *f. coll.* lahme Schafe.

Храмувáнe, *n. Н.* 125. das Feiern des Kirchweihfestes.

Храмувáти, *v.n.* s. Празникувáти, (*Фр.*).

Хрань, *imperat.* s. Храни́ти, хрань Бóже! Gott behüte!

Хрáна, *f. Ф. Пр.* III. 181?

Храни́ло, *n. К.* Wache, *f.* Schutz, *m.*

Храни́мий, *a.* beschützt, beschirmt, *Ш.* II. 249.

Храни́тель, *m.* Beschützer, Hüter, *m. Ш.* I. 236.

Храни́ти, *v. a.* s. Хорони́ти.

Храп, *m.* Schnauben des Pferdes, *n. КУ.*; 2) e. lange Stange von den Fischern gebraucht zum Scheuchen der Fische, *В.* s. Бовт.

Хрáпа, *f.* festgefrorene Erdschollen, *В.*

I. Храпáвий, *a.* rauh, uneben, *В.* s. Рáпавий.

II. Хрáпавий, *a.* s. Хрипли́вий, *ВБ.*

Хрáпи, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* (bei Pferden), *vgl.* Храп 1).

Храпíй, храпкó, *m.* Schnarcher, *m.* (*Фр.*).

Хрáпле, *n. coll.* s. Хрáпа, *В.*

Храпли́вий. *a.* rauh, heiser.

Храпýн, *m.* Schnarcher, *m.*

Хреб, *m.* Wirbel, *m.*

Хребéт, *gen.* -бтá, *m.* Rücken, Rückgrat, *m.*

Хребети́на *f.* Columna vertebralis, *В.*

Хребéтний, *a.* Rücken-, — стóвпчик, *Фр.* Rückensaite, *f.* Wirbel-, Rückenstrang, *m.* (Chorda dorsalis).

Хребéтник, *m.* Wirbelthier, Rückgratthier, *n. Фр.*

Хребéтниця, *f.* Wirbelsäule. *f.* Rückgrat, *m. В.*

Хребови́й, *a.* Wirbel-, -стовп, Wirbelsäule, *f. В.*

Хребтови́й, *a.* Rücken-.

Хребтови́на, *f.* Rückenstück, *n. Ру.*

Хребтонóжки, *pl.* Notopoda.

Хребтонóс, *m.* дидельф Beutelratte, *f.* (Didelphys dorsigera).

Хребтобóчок, -чка, *m.* Nackenauge, *m.* (Notoommata), *В.*

Хребтоплáв, *m.* Rückenschwimmer, *m.* (Notonecta), *В.*

Хребтоплáвка сïрожóвта, *f.* Ruderwanze, *f.* (Notonecta glauca), *Пол.*

Хребторóдний, *a.* -дна пíпа, *f.* Wabenkröte, *f.* (Pipa dorsigera).

Хребти́. *pl.* s. Хребтй, Gebirgsrücken, *pl.*

Хрéлïвна, *f. К.* II. 76. viell. verdorb. aus Фрейлïна, *gr.* Hofdame, *f.*

Хрéпнути, *v. a. Не.* s. Трíснути.

Хрест, *m.* Kreuz, *n.*; 2) Bekreuzigung, *f.*; 3) Taufe, *f.* до хресту́ трима́ти, держа́ти, aus der Taufe heben, über die Taufe halten; 4) Schwur, Eid, *m.*; на хрест, на-в-хрест, на-о-хрест, хрест-на-в-хрест, kreuzweise, in Kreuzform, *Ог.* 116.

Хрестьо́йни, *pl.* s. Хрести́ни.

Хре́стє, *n.* der Mittwoch in der vierten Woche in der grossen Fasten

Хре́стик, *m. dim.* s. Хрест 1); 2) *pl.* хре́стики, Trifolium repens. *Пс.*

Хрестико́вий, *a.* mit kleinen Kreuzen.

Хрести́льниця, (-тільн-). *f.* Taufbecken, -stein, *m.*

Хрести́ни, *pl.* Taufe, Kindtaufe, *f.* Taufen, *n.*

Хрести́ти, (хрещу́, хрести́ш), *v. a.* taufen; bekreuzigen; — ся sich taufen lassen; getauft werden; sich bekreuzen, das Kreuz vor sich machen.

Хре́стний, *a.* zum Kreuze gehörig; 2) zur Taufe gehörig, -оте́ць Taufpathe, *m.*; -на ма́ти Pathin, *f.* — ти́ждень, die vierte Woche der grossen Fasten, *Зак.*

Хрестопа́льник, *m.* der mit „Христос воскре́с" zu Ostern grüsst, *Кн.*

Хресто́вий, *a.* Kreuz; -ві уставки. *Kol.* I. 49. e. Art Leinenstickerei.

Хрестови́к, *m.* Kreuzblume, *f.* (Polygala vulgaris), *B.*

Хрестови́на, *f.* Querbalken eines Kreuzes. *Pa.* II. 211.

Хрестома́тія. *f.* Chrestomathie, Auswahl, *f.*

Хрестоно́с, хрестоно́сець, -сця. *m.* Kreuzfahrer, *m.*

Хрестоно́ска музи́чка, *f.* Dorcadion cruciatum, *B.*

Хрестоцьвіті, *pl.* Kreuzblüttler od. Schotenpflanzen, *pl.* (Cruciferae), *B.*

Хрестува́ти, *v. a.* zu Ostern mit „Христо́с воскре́с" grüssen, *Кн.*

Хрести́к, *m.* Kreuzspinne, *f.* (Epeira), *B.*

Хре́стці, *pl.* s. Хре́стний ти́ждень. *Зак.*

Хреща́к, *m.* *Bein.* des Барвінок, s. Хреща́тий, *Гол.* III. 100.

Хреща́стний, *a.* *Ч.* IV. 99. s. Хреща́тий.

Хреща́тий, *a.* kreuzförmig; -барві́нок ästig; -те полотно́ kreuzweise, kreuzförmig gewoben, *B.*

Хреща́тик, *m.* Taufthal, *n.* bei Kijew, wo die ersten Russen getauft worden sind, (jetzt eine der grössten u. schönsten u. am meisten besuchten Gassen der Stadt Kijew).

Хреща́тина, *f.* s. Хреща́те полотно́, *B.*

Хреща́чий, *a.* s. Хреща́тий.

Хреще́ний, *a.* getauft; 2) -оте́ць Pathe, Taufzeuge, *m.* -на ма́ти, Pathin, *f.*

Хре́щик, *m.* *Ч.* III. 82. e. Art Frühlingsspiel bes. der Mädchen.

Хрип, *m.* heiseres Athemholen.

Хри́павка, хри́павиця, хри́пка, *f.* Heiserkeit, Grippe, *f.* *B.*

Хри́пати, *v. n.* heiser sein, heiser werden.

Хри́піт, -оту, *m.* Geschnarr, *n.*

Хрипі́ти, *v. n.* schnarren, heiser sprechen.

Хрипка́вий, *a.* heiser, rauh.

Хрипки́й, *a.* heiser, rauh.

Хри́плий, *a.* s. d. v.

Хри́повиця, *f.* s. Хри́пка.

Хрипота́, *f.* s. Хри́павка.

Христара́дник, *m.* *Bettler, *m.* *Cm.*

Христия́нин, *m.* Christ, *m.*; христия́нка, *f.* Christin, *f.*

Христия́нський, *a.* zum Christenthum gehörig, christlich; душа́ хр- eine menschliche aber zugleich christliche Seele.

Християнізува́ти. *v. a.* *Пс.* christianisieren.

Христова́нє, *n.* s. Христосува́нє.

Христо́вий, христо́в, *a.* von Christus, Christus .

Христова́ти ся, s. Христосува́ти ся.

Христопрода́вець, -вця, *m.* Verräther u. Verkäufer des Christus, *m.* *Cm.*

Христо́с, *m.* Christus.

Христосува́ти ся, sich am Osterfeste gegenseitig küssen; davon *sbst.* христосува́нє, *n.*

Хри́стя, *f.* Christina.

Хрич, *m.* *B.* s. Хрунь.

Хрищ, *m.* *B.* s. Хрищик; 2) хрищ очерто́вий, *m.* Quirlblättrige Knorpelblume, (Illecebrum verticillatum), *B.*

Хрище́ник, *m.* Täufling, *m.*

Хрище́ниця. *f.* Täufling, *m.*

Хри́щик, *m.* Knorpel, *m.* *Нав.*

Хрі́кавий, *a.* s. Хорчи́вий, *Ф.*

Хрін, *gen.* хро́ну, (хрінь, *gen.* хре́ню), *m.* Meerrettig, Kren, *m.* (Armoracia rusticana, Cochlearia arm.).

Хрі́ниця (пе́ся), *f.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium ruderale); 2) — жерю́ха, Gartenkresse, *f.* (L. sativum).

Хріщ шийовий, *m.* Halswirbel, *m.*
Хріщик, *m.pl.* хріщики, Knorpel, *m.*
Хрія, *f.* Chrie, *f.* *Фр.* [Schweines.
Хро-хро! *int.* vom Grunzen des
Хробак, *m* Wurm, *m.*; 2) Regenwurm, *m.* (Lumbricus), *B*; *pl.* хробаки, Ringelwürmer, *pl.* (Annulata).
Хробатий, хробоватий, *a.* rauh, uneben, *B.*
Хробачливий, *a.* wurmstichig.
Хробачня, *f. coll.* Würmer, *pl.*
Хробіт, -оту, *m.* Geklirre, Gerassel, Geräusch, *n.*
Хробоватий. *a.* uneben, rauh, *B.*
Хробоватка, *f.* s. кружниця, Runzlige Kreiselschnecke, (Turbo Rugosus), *B.*
Хробот, *m.* s. Хробіт.
Хроботіти, *v. n.* rasseln.
I. Хром, *m.* Chrom, *n.* (Chromium).
II. Хром, *Ш.* II. 76.?
Хромак, *m.* hinkendes Schaf, *B.*
Хромий, *a.* lahm. [erlahmen.
Хромнути, *v. n.* hinkend werden,
Хромолаба, *m* u *f.* §. der (die) Lahme.
Хрон, *m.* s. Хрін. [*pl.* Chronik, *f.* *Зак.*
Хронописи, *m.* Jahrbücher, Annalen,
Хронописець, -сця, *m.* Annalist, *m.* *Пс.* [hörig; annalistisch, *Пс.*
Хронописний, *a.* zur Chronik ge-
Хропіт, -оту, *m.* Geschnarche, *n.*
Хропіти, *v. n.* schnarchen.
Хропнути, *v. n.* *Ру.* niederstürzen.
Хропок, -пка, *m.* Schnarchen (im festen Schlaf), *n.*
Хропостити, *v. a.* knuppern, s. Хрупати, хропостит яблока, knuppernd isst er die Aepfel, *B.* [stern, *B.*
Хропостіти, *v. n.* knarren, kni-
Хропти, *v. n.* schnarchen, *Ш.*
Хропун, *m.* Schnarcher, *m.* (*Фр.*).
Хросина, *f.* Фроська. [Körper, *Пс.*
Хрум, *m.* von einem zerbrechlichen
Хрум-хрум, *int.* vom Geräusch beim Nagen u. Fressen.
Хрумати, *v. a.* Хрупати. *M.*
Хрумка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*).
Хрумкати, хрумсати, хрумцати, *v. a.* s. Хрупати, (*Фр.*), *B.*
Хрумтіти, *v. n.* knistern.
Хрумчати. *v. a.* s. Хрупати, *Зак.*
Хрунь, *m.* § Beiname des Schweines; * Trottel, *m.*
Хрунькати, *v. n.* grunzen.
Хрунькіт, -оту, *m.* Grunzen, *n.*
Хрунцати, *v. n.* grunzen.
Хруп, *int.* vom Brechen u. Nagen.
Хрупавка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*); 2) Knackelbeere, Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.*
Хрупати, *v. a.* knuppern, *B.*
I. Хрупіль. *m.* Fries, *m.* *Пар.*
II. Хрупіль, *m.* чорний, s. Труфля; 2) білий, weisse Trüffel, (Rhizopogon albus), *Вол.* [mürbe.
Хрупкий, *a.* knorpelig, knackerig,
Хрупостіти, *v. n.* knacken, knistern, *K.*; 2) * на кого mit Drohungen jmdn anfahren, (*Фр.*)
Хрупостня, *f.* Knistern, *n.*
Хрупотіти, (хрупочу, -потиш), *v.n.* krachen, knistern, knirschen.
Хрускіт, -оту, *m.* Knistern, *n.* *Фр.*
Хруско, *adv.* *M.* III. 124.?
Хруснути, *v. n.* knistern, knatternd brechen. [stern, *Зак.*
Хруст, *m.* s. Хворост; 2) das Kni-
Хрусть, *int.* vom Knistern, Krachen.
Хруставець, -вця, *m.* s. Тріскавець.
Хруставка, *f. gew. pl.* хруставки, Art kleine u. harte Zwetschken, *B.*
Хрусталь, *m.* Krystall, *n.*; 2) * = пацьорка.
Хрусталик, *m. dim.* s. d. v.; 2) knorpeliger Horntheil des Auges, *P.* 254.
Хрусталка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
Хрустальний, *a.* krystall, *Фр.*
Хрустати, *v. n.* knistern, (*Фр.*).
Хрустіти, *v. n.* s. d. v.; 2) *v. a.* пальцями die Finger brechen u. dadurch einen besonderen Schall hervorbringen.
Хрустка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
Хрустниця, *f.* Knorpelqualle, *f.* (Porpita), *B.*
Хруштал ь, *m.* Krystall, *n.* *Пар.* ?
Хрусталевий, *a.* krystall.
Хрушталізація, *f.* Krystallisation, *f.* Ansetzung von Krystallen, *f.*
Хрушталювати, *v. a.* krystallisieren.
Хрущ, *m.* Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris), *B.*; 2) — волоський, Brachkäfer, *m.* (Mel. solstitialis), *B.*; 3) überhpt. Käfer, *m.* *pl.* хрущі, Käfer, *pl.* (Coleoptera), *B.*
Хрущак мучний, *m.* Müller od,

Mahlkäfer, *m.* (Tenebrio molitor).
Хрущівна, *f.* Tochter des Käfers, *Ст.*
Хрюкати, *v.n.* grunzen. [g. essen.
Хрявкати, *v. a.* gierig verschlingen,
Хряк, *m.* Schnodder, *m.* хряки, *pl.* Schnupfen, *m. Пар.*
Хрякати, *v. a.* schneuzen.
Хряпнути ся, sich niederwerfen, *C.* I. 132, stürzen, anprallen.
Хряск, *m.* Gerassel, Geklirr, *n. Фр.*
Хряскіт, -оту, *m.* s. d. v.
Хрястка, *f.* Knorpel, *m. B.*
I. Хрящ, *m.* Kies, *m.*
II. Хрящ, *m.* Knorpel, *m. B.*
Хрящиковий, *a.* knorpelig.
Хрящковатий, *a.* knorpelig. [*Фр.*
Хрящовина, *f.* knorpelige Substanz,
Хтивость, -ости. *f. pol. K.* Habgier, *f*
Хтїти, *v. n.* s. Хотїти.
Хто, *pron.* wer; хто-нехто, *K.* kaum der Eine od. d. Andere.
Хтодонт, Хтодос, *m.* Theodat.
Хтокало, *m.* der „хто“ gesagt hat, *M+Б.* 256.
Хтокати, *v. a.* „хто“ sagen. [Фуґа.
Хуґа, *f.* Schneegestöber, *n. Ш.* I. 40. s.
Хторий, *a. D. c.* 232. s. Второий.
Худавий, *a.* etwas schmächtig, hager.
Худак, *m.* vom mageren Vieh; 2) armer Schlucker.
Худерлявий, *a.* mager, eingezogen.
Худий, *a.* mager, hager; 2)* armselig.
Худібка, *f. dim.* s. Худоба.
Худібний, *a.* s. Худобний.
Худібність, -ости, *f.* Armut, *f.*
Худібчина, *f. dim.* s. Худоба.
Худїти, *v. n.* mager werden.
Худнїти, худнути, *v. n.* mager werden, am Leibe abfallen.
I. Худо, *n.* das Böse, Schlechte, das Uebel, *Кв.* I. 59. [2) schlecht, übel.
II. Худо, *adv.* mager; wenig, dürftig;
Худоба, *f.* Vieh, *n.* Hausthier, *n*; * Vieh, *n.*; 2) Vermögen, *n.* Habe, *f. Ш.* I. 40. *P.* II. 12; 3) Armut, *f. Зак.*
Худобиця, *f.* s. Худоба, *Зг.*
Худобіти, *v. n.* viehisch, thierisch werden, *КУ.* [*МШ. В.*
Худобний, *a.* arm, *Гол.* III. 394.
Худобнїти. *v. n. D. c.* 403. s. Убожіти.
Худоґа, *m. Ст.* s. Художник.
Художний, *a. Біл.* kunstgerecht.
Художник, *m.* Künstler, *m.*
Художницкий, *a. K.* von dem Künstler, künstlerisch.
Художничий, *a.* künstlerisch, *T.*
Художничість, -ости, *f.* Kunst, *f.* Kunstwert, *m. T.*
Худопахолок, -лка, *m.* ein armer Schlucker, ein armer Teufel; unansehnlich dem Körper od. dem Vermögen nach.
Худорба, *f. H.* 47. magere, hagere Person. [ger, schwach.
Худорлявий, *a.* abgemagert, ha-
Худородний, *a.* von niedriger Abkunft, *Зак.* [*Ш.* II. 244.
Худосилий, *a.* kraftlos, schwach,
Худосочний, *a.* trocken, *Фр.*
Худощавий, *a.* hager, mager.
Хук, *m. H.* 71. ? хука дати на вовка *M+Б.* 82. ?
Хукати, *v. a.* s. Хухати, *Зак.*
Хул, *m. Kst.* s. Хула.
Хула, *f.* Lästerung, *f. Ш.* II. 66.
Хулитель, *m.* Lästerer, *m. K.*
Хулити, *v.a.* lästern; 2) blamieren, *Пар.*
Хульний, *a.* lästernd, *K.* [*m. Пар.*
Хульник, *m.* Spötter, *m.*; 2) Krittler,
Хундамент, *m.* s. Фундамент, *Зак.*
Хунт, *m.* s. Фунт, *Зак.* хунтовий, *a.* s. Фунтовий, *Пс.*
Хунути, *v. n. Под.* s. Худнути.
Хупавий, *a. Ме.* 323. *Ч.* III. 235. *M.* III. 38. ordentlich, schön; 2) künstlich, *Щог.*
Хупаво, *adv.* ordentlich, schön, *Зак.*
Хупавость, *f.* Stolz, Hochmuth, *m.* Hoffart, *f. Зак.*
I. Хура, *f.* s. Фіра.
II. Хура, *f.* s. Заверуха.
Хураго, *Luts. gr.* 165. ?
Хурба, *f.* Vergehen, Verbrechen, *n.*
Хурбет, *m. Ос.* (61) I. 73. ein schlechter Mensch. [trügerisch, *Пс.*
Хурбетський, *a.* spitzbübisch, be-
Хурбетство, *n.* Spitzbüberei, *f. Пс.*
Хурда, *f.* e. Schar kranker od. magerer Schafe. [*m. Ш.* I. 15.
Хурдиґа, *f.* Gefängnis, *n.* Kerker,
Хурдник. *m.* abgegrenzte Räumlichkeit für die Хурда.
Хуріти, *v n.* wogen, wallen, *Пс.*
Хурія, (фурія), *f. P.* II. 130. Wuth, *f.* Toben, *n.* хурію пiдняти, rasend werden; 2) Sturmwind, *m. Ог.* 81.
Хуркотій, *m.* Rüsselschwärmer, *m.* (Macroglossa), *B.*

Хуроня́не, *n.* s. Фірма́нка.
Хурте́ча, *f.* s. Хуртови́на́, *Шог.*
Хурти́на, *f. С.* I. 89. s. Хуртови́на́.
Хуртови́на́, *f.* Schneegestöber, *n.* Sturm, *m.* [ren, überführen (von Frachten).
Хурува́ти, *v.a.Ос.* (61) VII. ausfüh-
Хурча́ти, *v. n.* s. Гуді́ти, *Зак.*
Ху́рщик, *m.* Mietskutscher, Fuhrmann, *m. Зак.* [Wäsche, *f.*
Ху́ста, *f. gew. pl.* ху́сти, Weisszeug, *n.*
Ху́сте, *n. coll. Ч.* III. 300. s. Ху́сти.
Хусти́на, (*dim.* хусти́нка, хусти́нонька, хусти́ночка), *f. dim.* s. Ху́стка.
Хусти́ця, *f. aug.* s. Ху́стка.
Ху́стка, *f.* Schnupftuch, Taschentuch, *n.*; Halstuch, Kopftuch, *n.*
Ху́сточка, *f. dim.* s. d. v.
Хусто́чник, *m.* Erzeuger der (Kopf-, Hals-, Schnupf-) Tücher, *m. Т.*
Хуть, *f.* Gier, sinnliche Lust, *f.*; Begierde, *f. Зак.*
Ху́тір, -ора, *m.* s. Ху́тор.
Хутки́й, *a.* geschwind, schnell, hurtig, eilfertig.
Ху́ткість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Schnelligkeit, Eile, Eilfertigkeit, *f.*
Ху́тко, *adv.* geschwind, hurtig, eilig, sogleich.
Хутні́йше, *adv. comp.* eher, lieber.
Ху́тор, *m.* Landhaus, Vorwerk, Landgut, *n.* Meierhof, *m.* [s. d. v.
Ху́торець, -рця, ху́торик, *m. dim.*
Хуторни́й, *a.* zum Ху́тор geh.; ländlich, *К.*
Хуторни́к, *m.* Meier, *m.*
Ху́торок, -рка, *m. dim.* s. Ху́тор.
Ху́торский, *a.* zum Ху́тор geh.
Хуторяни́н, *m.* Bewohner eines Ху́тор; Landbewohner, Landmann, Bauer, *m.*
Хутора́нка, *f.* Landbewohnerin, Bäuerin, *f.* [*Пс.*
Хутора́нський, *a.* s. Ху́торский,
Ху́тро, *n.* s. Фу́тро; хутро́ваний, *a.* s. Футров. хутро́ване, *n.* s. Футров. *Пс.* [§. zurecht machen.
Хутрува́ти, *v. a.* s. Футрова́ти; 2)
Хутря́нка, *f.* Pelzkleid, *n.*
Хух, *m.* Hauch, Wind, *m. ТР.* 183.
Ху́хати, *v. a.* hauchen, anhauchen; warm hauchen.
Ху́хри, *pl.* Eingeweide, *pl.* (bes. bei Fischen).

Ц.

Ц, vier u. zwanzigster Buchstabe, (Цы).
Цаба́ни́ти, *v. a.* s. Двигати; 2) etw. Ungeheuerliches vorbringen, ціну́ & einen zu hohen Preis fordern; 3) schmollen, schimpfen; fluchen, (*Фр.*).
Цабе́! *int.* beim Lenken der Ochsen nach links.
Цаль, *m.* Zoll, *m.* (Daumen als Mass).
Цале́вий, *a.* einen Zoll dick, breit, lang, &. [Däumenlinchen, *n.*
Цали́нка, *f. Ст.* Daumenliese, *f.*
Цалі́вка, *f.* zolldickes Bret, *n.*
Цані́стра, *f. ungr.* Reisetasche an d. Seite.
Цанцу́ра, *f.* §. s. Осу́да.
Цанцу́рити, *v. a.* §. s. Осуди́ти.
I. Цап, *m.* Bock, Ziegenbock, *m.*; 2) * Mann mit einem grossen Barte; Spottname der Grossrussen, *Пс.*; 3) e. Art Spiel, *Зак.* [s. Ца́пати, *Зак.*
II. Цап! *int.* des Greifens, ripps, rapps!
Цапа́р, *m.* ästiger Holzstock zum Heutragen (ein Art Heugabel).
Ца́пати, *v. a.* reissen, wegreissen, schnell ergreifen, packen; * wegstehlen, *Зак.* [zelbaum, *m.*
Ца́пень, -пня, *m.* Bockssprung; Bur-
Ца́пити, *v. a.* s. Ца́пати. [*m. Ф.*
Цапі́страх, *m. eigentl.* Zapfenstreich,
Ца́пки, *adv.* — става́ти, ста́ти, sich auf den Kopf stellen.
Цапкува́ти, *v. n.* s. Ца́пки ста́ти.
Цапле́ний, *a.* bocksartig; * dumm, albern; 2) toll, rasend, *Зак.*
Ца́пля, *f.* Grauer Fischreiher, (Ardea cinerea), *В.*
Ца́повий, *a.* des Ziegenbockes, Bocks-; пропа́в ні за ца́пову ду́шу *sprchw.*: er ging unter elend, umsonst.
Цапо́к, -пка́, *m. dim.* s. Цап 1) 2); 2) Name eines Ochsen dessen Hörner nach Hinten eingebogen sind, *В.*; 3) s. Ца́пень.
Цапоно́гий, *a.* bocksfüssig, *Пар.*

Ца́пячий, *a.* bocksartig, Bocks-, -а борода́ Bocksbart, *m.*

Цар, (царь), *gen.* царя́, *m.* Herrscher, Herr, Czar, *m.*; 2) царь-зі́лє, *n.* a) Wasserklette, *f.* (Petasites officinalis Moench.), *B.*; б) царь-зі́лє, *n.* Stinkender Hauhechel, (Ononis hircina), *B.*; в) царь-зі́лє, *n.* Gift Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *Пс.*; г) царь-зі́лє, *n.* Wolfs-Eisenhut, *m.* (Aconitum lycoctonum), *Зак.*; 3) царь-ого́нь, *m.* das reine durch Reiben hervorgebrachte Feuer, *Куп.* 35.

Ца́ра, *f.* Menge, *f.*

Ца́ргати, ца́ргнути, *v. a.* reissen, zerren, heftig hin u. her ziehen, *B.*

Царгоро́д, *m.* Stadt Constantinopel.

Царгоро́дець, -дця, *m.* *Фр.* Einwohner der Stadt Царгоро́д.

Цардво́йца, *f.* *У.* Kaiserpaar, *n.*

Царе́вич, *m.* czarischer, kaiserlicher, königlicher Prinz. [*m.* *K.*

Царедво́рець, -рця, *m.* Hofmann,

Царе́нко, *m.* des Czaren Sohn, Prinz, *m.*

Царення́ *gen.* -я́ти, *n.* Kind eines Czaren.

Царигра́д, *m.* Constantinopel.

Царигра́дка, *f.* *K.* *Beiname* der Tabakspfeife (aus Царигра́д).

Ца́рик, *m.* *dim.* Chan, *m.*; 2) e. Fischgattung (Acerina ?), *B.*

Ца́рина, *dim.* ца́ринка, *f.* Saatfeld, *n.* Acker, *m.*; Weideplatz, *m.* Heuwiese, *f.* (umzäunt) *B.*; 2) Feldthor, *n.*; 3) * в ца́рину скака́ти Unzucht, Ehebruch treiben (v. Weibe).

Цари́нний, *a.* zur Ца́рина geh. *У.*; -е сі́но Heu von angebautem Felde; 2) царинни́й, *sbst. m.* Feldhüter, *m.*

Ца́рити, *v. a.* Цар sein.

Цари́цин, *a.* der Czarin, *C.* I. 71.

Цари́ця, *f.* Czarin, Gemahlin des Czar; Kaiserin, Königin, *f.*

Царіве́ць, -вця́, *pl.* царівці́, *m.* Monarchist, *m.* *Др.* [Prinzessin.

Царі́вна, *f.* des Czaren Tochter,

Царі́вний, *a.* czarisch, kaiserlich; *sbst. m.* = царе́вич, *Kol.* II. 231.

Царі́вщина, *f.* Regale, *n.*

Ца́рка исида, *f.* Königskoralle, *f.* (Isis hippuris), *B.*

Царькова́ти, *v. a.* *in d Verbind.* обцарькова́ти, mit einer Einfriedung versehen, einfrieden, *B.*

Царо́вич, *m.* s. Царе́вич.

I. Царо́к, *gen.* царка́, *m.* *dim.* s. Цар, kleiner König od. Czar.

II. Ца́рок, -рка, *m.* heisst der geschlossene, eingefriedete Raum unter dem Ofen od. unter dem Bette in einem Bauernhause als Aufenthaltsort für Hühner od. Kälber &, Zwinger, *m.* *B.*

Ца́рський, (ца́рский), *a.* des Czaren, czarisch; kaiserlich, königlich; -кі вра́та, -две́рі die heilige od. kaiserliche Pforte (in d. Kirche); -кий віне́ць, Kaiserkrone, *f.*; 2) -ка борі́дка, *Не.* Gemeine Wunderblume, (Mirabilis jalapa), 3) царська ско́йця, königliche Klappermuschel, (Regius Spondylus), *B.*

Ца́рстечко, *n.* *dim.* s. Ца́рство.

Ца́рство, *n.* Regierung, *f.*; 2) Reich, Königreich, *n.* -небе́сне Himmelreich, *n.*

Царство́ванє, *n.* Regierung, *f.*

Царствува́ти, *v. a.* regieren, herrschen. [serstadt, *f.*

Царстоли́ця, *f.* *У.* Residenz, Kai-

Царува́ти, (царюв-), *v. a.* *Ч.* II. 171. s. Царствува́ти.

Царя́, *n.* Czarenkind, *n.* *Ш.* II. 13.

Ца́фати, — ся, s. Цо́фати, — ся.

Ца́хнути, *v. n.* fallen.

Цва́йка, *f.* eine lange Stange, mit der die Flösser das Floss an den Ufer ziehen, *B.* [ständlich sprechen, *B.*

Цва́ркати, *v. n.* zwitschern; unver-

Цве́нькати, *v. n.* zwitschern, *Ф.*; plappern, unverständlich sprechen, *Ш.* II. 27. s. d. v. [klirrend dareinschlägt.

Цвенька́ч, *m.* *K.* der mit dem Säbel

Цве́ркати, *v. a.* s. Це́ркати.

Цви́га, *f.* *Ф.* *Веч.* 44. ?

Цви́гати, *v. a.* klopfen, schlagen, *Пс.*

Цви́кля, *f.* Betterave, *f.* (Beta cicla), *B.*

Цвиковни́к, *m.* Pflanze, *B.* [(*Фр.*).

Цви́коль, -ля, *m.* Hemdzwickel, *m.*

Цвинду́х, *m.* Unechte Bärenklau, (Heracleum spondylium), *B.*

Цвинта́р, *m.* Kirchhof, Friedhof, *m.*

Цвинтари́ще, *n.* Platz wo e. Friedhof gewesen; 2) Friedhof, *m.* *Ф.*

Цви́сти, (цвиту́, -те́ш), *v. n.* blühen.

Цьвіг, *m.* Geissel, *f.* *Пар.*

Цьві́ганє, *n.* Peitschen, Geisseln, *n.*

Цьві́гати, *v. a.* mit einer Peitsche schlagen, geisseln.

Цьвіга́ч, *m.* Geissler, *m.* *Пар.*

Цьвіль, *f.* s. Плїсьнь, Schimmel, Moder, *m.* *Ш.* II. 9.

Цьві́лий, *a.* schimmelig; -а голова́ *К.* bemoostes Haupt; bornirter Kopf.

Цьві́ли́ти, *v. a.* geisseln, peitschen, schlagen, niederschlagen, *B*.

Цьві́лля, *n.* *P.* II. 48. etw. Schimmeliges; * Faulpelz, *m.*

Цьвірі́нькати, цьвірінькота́ти, (-тїти), цьвіркати, цвіріньчати, *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plaudern, schwatzen, schnattern.

Цьвірінчу́к, *m.* s. Цьвірку́н.

Цьвірк.*m.*цьвіркітня́.*f.* das Gezirpe.

Цьвірка́р, *m.* Flussrohrsänger, *m.* (Sylvia fluviatilis), *B.*

Цьві́ркати (цвір-), *v. n.* s. Цьвірінькати; 2) — в о́чи кому́ jmdm lästig, frech etw. aussetzen. [*n.* *Фр.*

Цьвіркі́т, -коту (цвір-), *m.* Zirpen,

Цьвіркота́ти (цвір-), *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plappern, plaudern, schwatzen.

Цьвірку́ля (цвір-), *f.* s. Щебету́ха; 2) die jmdm frech etw. aussetzt.

Цьвірку́н (цв-), *m.* Grille, *f.* (Gryllus); *pl.* цьвіркуни́, Zirpen, *pl.* (Cicadina), *B.* [кати.

Цьві́рчити (цвір-), *v. n.* s. Цьвір-

Цьвіт, *m.* Blüte; Blume, *f.*; * -житя́ die besten Jahre, *Пар.*; 2) -безсме́ртний. Strohblume, *f.* (Helichrysum), *B.*; 3) *pl.* цьвіти, Blumen, *pl.*; * Schnörkel, *pl.* *Пар.* [nia), *B.*

Цьвіта́нь, *f.* Meeranemone, *f.* (Acti-

Цьвіта́рня, *f.* Blumenhaus, *n.* *B.*

Цьві́тень, -тня, *m.* Mon. April.

Цьвіти́н, *m.* *Me.* 120. s. Цьвіт.

Цьвіти́нне, *n.* *coll.* Blumen, *pl.*; 2) feines kurzes wohlriechendes Heu, *B.*

Цьвіти́стий, *a.* blumenreich, blumig, *Вах.*

Цьві́тка, *f.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвітко́ваний, *a.* mit Blumen bemalt, *АД.* I. 210.

Цьвіткова́тий, *a.* blumicht.

Цьвітмако́вий, *a.* -сьвіт *Ф.* vergänglich, kurz dauernd wie die Mohnblüte.

Цьвітни́й, *a.* blumig, Blumen-, *У.*; bunt, farbig, +*M.*; frisch am Gesicht; -а недїля Palmsonntag, *m.*

Цьвітни́к, *m.* Blumenbeet, *n.* Blumengarten, *m.*

Цьвітника́р, *m.* Florist, *m.* *Пар.*

Цьвіто́ве, *n.* Flor, *m.* *Пар.*

Цьвітозбо́ри *pl.*Blumenlese,*f.*Пар.*

Цьві́ток. *gen.* -тка, *m.*Blume,Blüte,*f.*

Цьвітоли́стий, *a.* bunt.

Цьвітолюбо́, *m.* Blütennager, *m.* (Anthonomus), *B.* [käfer, *m.* (Anticus), *B.*

Цьвітоми́рок, -рка, *m.* Blumen-

Цьвітомура́вий, *a.* mit Blumen u. grünem Rasenteppich bedeckt, *У.*

Цьвіто́нний, *a.* -на недїля = цьвітна́ нед. *Kol.* I. 147.

Цьвітоно́сний, *a.* *Ф.* blumentragend, -geschmückt; -ва недїля Palmsonntag, *m.* [(infloreseentia).

Цьвітоста́н, *m.* Blütenstand, *m.*

Цьвіточанки́, *pl.*s.Мо́рскі полїпи.

Цьвіто́чниця, *f.* Florfliege, *f.* *Пар.*

Цьвітува́ти, *v. a.* -тютю́н die Blüte wegreissen.

Цьвіту́ля, *f.* e. Kuh die am Palmsonntage zur Welt gekommen ist, *B.*

Цьвіту́ха, *f.* s. Каля́фіор.

Цьвіту́чий, *a.* blühend.

Цьві́чене, *n.* *pol.* Uebung, *f.*; 2) Züchtigung, *f.* [2) züchtigen, *II.* 160.

Цьві́чити, *v. a.* üben, abrichten;

Цьвок, цьвьок, *m.* Nagel, *m.* (*Фр.*).

Цьвох, *int.* vom Peitschen.

Цьвьох, *m.* Nagel, *m.* * Stachel, *m.*

Цьвьохки́й, *a.* stachelig(ди́чка),+*M.*

Цьвя́гнути, *v.a.*s.Сьвя́гнути,(*Фр.*).

Цьвях. (цьвяк), *m.* Nagel, *m.*

Цьвяха́р, *m.* Nagelschmied, *m.*

Цьвяхо́ваний, *a.* mit Nägeln beschlagen, *Кч.* 5.

Цьвяхова́ти, (цьвяхув-), *v. a.* nageln; mit Nägeln beschlagen (u. dadurch verzieren). [Цьвях.

Цьвя́чок, -чка, (цьвя́шок), *m.dim.*s.

Цьвя́шечок, -чка, *m.* *dim.* s. d. v.

Цьвяшко́ваний, *a.* цьвяшкува́ти. *v. a.* s. Цьвяхо́ваний, цьвяхува́ти, *Зак.* [stark fliessen.

Цебенїти, *v. n.* *Oc.* (61) IV. 62.

Цебе́нькати, *v. n.* кому́ в о́чи s. Цьві́ркати к. в о.

Цебе́р, -бра́, *m.* Zober, Eimer, *m.*

Це́брець, *m.* Thymus serpyllum, *B.*

Це́брик, *m.* *dim.* s. Цебе́р.

Цебри́на, *f.* e. Theil vom Brunnenkasten; Brunnenkasten,*m.* -einfassung,*f.*

*

Цебрити, *v. a.* -воду, *eigentl.* in e. Zober tragen, übrhpt tragen.
Цéбричок, -чка, *m. dim.* kleiner Zober; 2) s. Цéбрець, *B.*
Цебрувáти, *v. a.* s. Цемрувáти.
Цегéлле, *n. coll.* Stücke von Ziegeln, +*M.* [s. Цегóльний, цегóльник.
Цегéльний, *a.* цегéльник, *m. Зак.*
Цегéльня, *f.* s. Цегóльня, *Зак.*
Цéгла, *f.* Ziegelstein, *m.* Ziegel, *m.*; *coll.* Ziegeln, *pl.*
Цеглúна, *f.* Ziegelstein, *m.*
Цеглúне, *n. coll.* s. Цегéлле.
Цеглúнка, *f.* Stück v. einem Ziegel, *Ш.* I. 399.
Цеглúстий, *a.* ziegelförmig.
Цеглóвий, *a.* aus Ziegeln, Ziegel-.
Цегляний, *a.* s. d. v. *Зак.*
Цегляр, *m.* Ziegler, Ziegelbrenner, -streicher, *m. Пар.*
Цеглярский, *a.* Ziegler-.
Цеглярство, *n.* Zieglerhandwerk, *n.*
Цеглястий, *a.* ziegelroth, -кінь, *B.*
Цегóлка, *f. dim.* Ziegelchen, *n.*
Цегóльний, *a.* Ziegel-.
Цегóльник, *m.* s. Цегляр. [*f.*
Цегóльня, *f.* Ziegelei, Ziegelbrennerei,
Цегóльство, *n.* s. Цеглярство, *Пар.*
Цедрúна, *f.* s. Кедрúна.
Цедýла, *dim.* цедýлка, *f. eigentl.* Zettel, *m.*; Handschrift, *f.* Schein, *m.* Briefchen, Zettelchen, *n.* [*Пic.*
Цей, ця (цяя), це (цеє), *pron.* = сей,
Цéкіт, -оту, *m.* Feld mit Schotter, Gerölle bedeckt.
Цекотáти, *v. a.* s. Цокотíти.
Цéконїти, *v. n.* abträufeln.
Цель, *f. K.* s. Цїль. [*n.* s. Цеобрúна.
Цембрúна, (цимбр-), *f.* цембрúне,
Цембрóва, *f.* s. d. v.
Цембрувáти, *v. a.* den Brunnen einfassen, e. Brunnenkasten verfertigen.
Цéмент, *m.* Cement, hydraulischer Mörtel.
I. Цент, *m.* = 1 Kreuzer österr. Währ.
II. Цент, *m. Ф.* Treffer in der Zielscheibe. [Centrum, *n.* Mittelpunkt, *m.*
Центр, *m.* цéнтро, цéнтрум, *n. He.*
Центрáльний, *a.* central.
Центротяжний, *a.* centripetal, *Др.*
Центýрія, *f.* s. Жáрка.
Цеп, *m. D. c.* 384. s. Ланьцýх.
Цепá, *f.* s. d. v. *Зак.*
Цепáк, *m.* grosser Knopf mit dem die Kinder spielen, *B.*
Цéпати, *v. n.* schlagen, дїдýнь цéпае до пáльця: скрип! der Musikkäfer (Dorcadion holosericeum) schlägt an den Finger mit einem knarrenden Geräusch an, *B.*
Цепенíти, *v. n.* zittern.
Цéпер, *adv. ungr.* s. Тепéр.
Цеперáк, *m.* s. Авáк. [I. 64.
Цепúло, цепіле, *n.* s. Цїпúлно, *Kol.*
Цéпати, *v. n.* piepen.
Цéпета, (цéпята), *pl.* s. Кýрята.
Цёпка, *f.* Goldammer, *f.* (Emberiza citrinella), *B.*
Цёпку, *dim.* цёпúнку, цёпúночку, *adv.* etwas, sehr wenig, *B.*
Цéра, *f.* Gesichtsfarbe, *f.* Teint, *m. Cm.*
Церáта, *f.* Wachstuch, *n.*
Церегéлї, *pl.* übertriebene Complimente, Faxen; Umstände, *pl. Пic.*
Цереглёвáти, *v.a.* wechseln; 2) ausklauben, auswählen, цереглюй вівцї, *B.*
Церемóнити ся, (*Ke.* II. 147. царам-), viel Ziererei, Schererei machen.
Церемóнія, *f.* Ceremonie, *f.*; 2) Umstände, *pl.*
Церемóніял, *m.* Ceremoniel, *n.*
Цéркати, (церьк-), *v. a.* melken, *B.*
Цéрква, цéрков, *f.* Kirche, *f.*
Церкóвний, *a.* zur Kirche gehörig, Kirchen-, kirchlich.
Церкóвник, *m.* Kirchenfürst, Hierarch, *m. K.*; 2) Kirchendiener, Küster, *m. Мог. ГШ.*; 3) Haussperling, *m.* (Fringilla domestica), *B.*
Церкóвниця, *f.* Sonntagskleid, *n.*
Церковноприхóдский, *a. He.* Kirchen, Pfarr-. [кóвник 2).
Церковнослужúтель, *m.* s. Цер-
Цéрковця, *f. dim.* kleine Kirche.
Церкóвщина, *f.* Kirchenwesen, *n.*; 2) die kirchenslavische Sprache.
Цесáрець, -рця, *m.* zur Цесáрщина gehörig; Hausierer, Salbenkrämer aus d. Цесáрщина, +*M.*
Цесáрчик, *m.* s. d. v. *Зак.*
Цесáрщина, *f.* Kaisertum, *n.* bes. Oesterreich, *Пic.*
Цéссія, *f.* Nachgeben, Nachlassen, *n.* Abtretung, Ueberlassung, *f.*
Цет, *in der Verbind.* цет ци лїшка im Spiele: Paar od. Unpaar, Gleich od.

Ungleich- Spiel, *n.* *Пар.*

Цех, *m.* Zunft, Innung, *f.*; 2) * Zeichen (Fahne) der Zunft, *P.* I. 167. *Кв.* I. 133.; überhpt: Fahne, *f.* bes. *pl.* цехи́, *Не.* s. Хоругóв. [schen der Elster.

Цехлі́ти, *v. n.* *Н.* 275. vom Krei-

Цехми́стер, *m.* Zunftmeister, Obermeister, *m.* *Ко.* 77. [Zunft gehörig.

Цехови́й, *a.* Zunft-, zünftig, zur

I. Ци, *conj.* = чи.

II. Ци! *int.* mit diesem Ruf wird das Pferd aufgemuntert, *B.*

Циб, *m.* Kopfbinde der Frauen auf Papier gespannt, *B.*; 2) Schlinge, Schleife, *f.* am Рубóк, рантýх. [langen Füssen.

Цибáтий, *a.* *Н.* 165. *М.* III. 68. mit

Цибáх, *m.* s. Буя́х.

Цибéта ля́ша, *f.* Zibethkatze, *f.* (Viverra Zibetha), *Пол.*

Цибí, *int.* s. Цу.

Цибулëвий, *a.* Zwiebel-.

Цибýлина, *f.* Zwiebelschale, *f.* welche ausgekocht eine gelbe Farbe gibt, (*Фр.*).

Цибули́нє, (-ннє), *n.* Pfeilkraut, *n.* (Sagittaria sagitaefolia), *B.*

Цибýлиця, *f.* s. Цибýля.

Цибýлька, *f.* *dim.* kleine Zwiebel, Bolle, *f.*; цибýлькою нагодувáти, *С.* I. 53. abprügeln (?).

Цибульковáтий, *a.* bollig.

Цибульóвище, *n.* ein Ackerstück, worauf im Vorjahre Zwiebel angebaut war, (*Фр.*). [*f.* (Allium cepa), *B.*

Цибýля, *f.* Gemeine Zwiebel, Zipolle,

Цибуляни́к, *m.* Zwiebelfresser, *m.* *Ф.*

Цибуля́стий, *a.* gezwiebelt; 2) zwiebelartig.

Цибýх, *m.* Pfeifenrohr, *n.*

Ци́ган, *m.* Zigeuner, *m.*; 2) * Betrüger, Gauner, *m.*; 3) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.*

Циганé, (-ня́), *gen.* -éти, (-я́ти), *n.* Zigeunerkind, *n.*

Цигáнити, *v. a.* schwindeln, betrügen; 2) *Ч.* IV. 465. sich als Zigeuner verkleiden u. auf Diebstahl ausgehen.

Циганíя, *f.* Zigeunergesindel, *n.*

Цигáнка, *f.* Zigeunerin, *f.*; 2) *pl.* циганки́, e. Gattung Aepfel von röthlicher Farbe, mittelgross, *B.*; 3) (Pflnze) Teufelszwirn, *m.* (Clematis integrifolia), *Піс.* [faches Messer.

Ци́ганок, -нка, *m.* § e. kleines ein-

Цигáнський, *a.* Zigeuner, zigeunerisch; -а гóлка Stopfnadel, *f.* *adv.* цигáньски, по —. [trügerei, *f.*

Цигáньство, *n.* * Schwindelei, Be-

Циганчá. *gen.* -áти. *n.* Zigeunerkind, *n.*

Циганчýк, *m.* ein junger Ziegeuner; 2) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.* [гáнити 2).

Цигáнщина, *f.* *Ч.* IV. 580. s. Ци-

Цигíкати, *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden; 2) * auf der Geige schlecht spielen.

Циґáро, *n.* Cigarre, *f.*

Цик! *int.* halt!

Ци́ка, ци́кало, *m.* der nach u. nach in kleinen Raten, läpperweise zahlt, *Га.* I. 258. [Zucker geröstet, *pl.*

Цикáта, *f. coll.* Pomeranzenschalen in

Ци́кати, *v. a.* in kleinem Quantum ausscheiden, melken; läppern; * -дóвг läpperweise, in kleinen Raten zahlen.

Цикани́на, ци́канка, *f.* Läpperschuld, *f.* *Пар.*

Цикéрка, *f.* der letzte Tropfen, *V.*

Циклáстер, *m.* Schraubenzieber, *m.* (den die Kosaken neben dem Esslöffel im Sacke trugen), *Зак.*

Ци́конїти, *v. n.* zittern (vor Kälte).

Цикóрия, *f.* Cichorie, *f.* (Cichorium intybus); 2) Cichorienkaffee, *m.*

Цикýн, *m.* Dorngrundel, *f.* (Cobitis taenia), *B.*

Цикути́на, *f.* Cicutin, *n* *B.*

Цилю́рик, *m.* s. Цирýлик.

Ци́мбал, *m.* Cymbel, *f.*; ци́мбал, *pl.* цимбáли Hackebrett, *n.* Cymbel, *f.*; 3) * Einfaltspinsel, Dummkopf, *m.*

Цимбалíста, цимбалíстий, *m.* Cymbelspieler, -schläger, *m.*

Цимбри́на, *f.* s. Цебри́на.

Цинь *f.* Blattzinn, *n.* Zinnfolie, *f.* *Ме.* 137.

Ци́на, *f.* Zinn, *n.* (Stannum).

Цинамкóвий, *a.* Zimmet-, *Ст.*

Цинамóк, -мкá, *m.* s. Цинáмон.

Цинáмон, *m.* Zimmtbaum, *m.* (Persea cinnamomum); Zimmetrinde, *f.*

Цинамонóвий, *a.* Zimmet-.

Цингакóра, *f.* s. Шиндокóра.

Ци́ндра, ци́ндря, *f.* Feilspäne, *pl.* *Піс.*; 2) die beim Schmieden von Eisen abfallenden Stückchen, Funken. *pl.* (*Фр.*).

Ци́ндрити, *v. a.* *Шл.* vergeuden, durchbringen.

Ци́ник, *m.* Zinnoxydul, *n.* Zinnkrätze, *f.*
Цині́вка, *f.* § * ein Gefäss aus Zinn, Blech.
Цинк, *m.* Zink, *m.* (Zincum).
Цинкове́ць, -івця́, *m.* Kieselgalmei, *f.* Hemimorphit, *n.*
Цинко́вий, *a.* Zink-, aus Zink.
Цино́бер, *m.* Zinnober, *m.*
Цино́ванє, *n.* Verzinnen, *n.* *Пол.*
Цино́ваний, *a.* s. Цинови́й, *Зак.*
Цинове́ць, -івця́, *m.* Zinnerz, *n.*
Цинови́й, *a.* zinnern, Zinn-.
Цинолі́й, *m.* Zinngiesser, *m.*
Ци́нчок, *m.* Zinkoxyd, weissesNichts, *n.*
Ци́пи, *pl.* Ketten, Fesseln, *pl.*
Ципки́, *pl.* *Кн.* на ципка́х ходи́ти = на па́льцях ходи́ти, auf den Zehen gehen.
Ципли́к, *m.* Zipfel, *m.* *Вах.*
Ципля́, *n.* *gr.* Küchlein, *n.*
Ципри́нки, *pl.* s. Рако́вишки.
Ци́прис, *m.* Cypresse, *f.*
Циприсо́вий, *a.* Cypressen-.
Ципра́нка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), *B.*
Ципра́ночка, *f.* Krichente, *f.* (Annas crecca).
Цирк, *m.* Circus, *m.*
Ци́рка, *f* Art Stickmuster für d. Hemd, *Ф.* соро́чка в три ци́рки.
Ци́ркати, *v. n.* schnattern (v. wilden Enten), *K.*
Ци́ркель, -кля, *m.* Zirkel, *m.*
Циркльова́ти, *v. a.* abzirkeln; 2) * zustutzen, *Ал.*
Цирко́вий, *a.* des Circus; *K.* го́ни циркові die Laufbahn im Circus.
Циркува́ти, *v. a.* sticken (mit Mustern).
Ци́ркул, *m.* Zirkel, Kreis, Umkreis, *m.* Kreis einer Provinz, *m.*; 2) Kreisamt, *n.*; *davon.adj.* циркуля́рний, Kreis-, Kreisamt-.
Циркуля́ция, *f.* Umlauf, *m.* Circulation, *f.*
Циру́лик, циру́льник, *m.* Wundarzt, Chirurg, *m.*; Bader, Barbier, *m.*; 2) — s. Снїжник бу́рий.
Цит, цить, ци́тьже, (*sgl.*), ци́тьте, ци́тьтеже, (*pl.*)! still!
Ци́ткати, *v. a.* stillsein lassen.
Цитри́на, *f.* Zitronenbaum, *m.* Zitronenfrucht, Zitrone, *f.* (Citrus medica).
Цитри́нець, -нця, *m.* Zitronenvogel, *m.* fliegendes Blatt, (Colias Rhamni), *B.*
Цитри́нка, *f.* Zitronenfalter, *m.* *B.* s. d. v.
Цитрино́вий, *a* Zitronen-; 2) -силя́к Zitronengelbe Krabbenspinne, (Thomisus citreus), *B.*
Цифе́рний, *a.* -а грома́да Ziffernklasse, *f.*
Ци́фра, *f.* Ziffer, Zahl, *f.*
Цифро́вий, *a.* Ziffer-.
Цихміструва́ти, *v. a.* § s. Секвеструва́ти.
Цица́к, *m.* (Pflze) Pedicularis comosa, *Пис.*
Цица́тий, *a.* stark von Brüsten.
Цицероні́вщина, *f.* ciceronianische Schreibart, *K.*
Цицеро́нський, *a.* ciceronianisch.
Цицинде́лька, *f.* s. Біѓунець пісо́чний.
Цицї́й, *m.* Muttersöhnchen, *n.*
Ци́цка, (ци́цька), *f.* eine der Brüste *f.* Busen, *m.* Zitze, Brustwarze, *f.* *pl.* цицки́, Brustwarzen, Weiberbrüste, *pl.*
Цї́ба! *int.* marsch! (zum Hunde), *B.*
Цї́ба́тий, *a.* *B.* s. Циба́тий.
Цї́ва, *f.* grosseWalze, Spindel, Spule, *f.*
Цї́вати, *v. n.* piepen, *B.*
Цї́вка, *f.* Röhre, *f.* Röhrchen, *n.*; -про́душна Windpfeife, *f.* *Пол.*; 2) Flintenlauf, *m.*; 3) Spule, Spille, *f*; 4) Baumstamm, *m.* *C.* I. 63. s. Відзе́мок.
Цї́вка́стий *a.* rundlich, spindelförmig.
Цї́вкова́тий, *a.* röhrig, *Пол.*
Цї́вку́н, *m.* Regenpfeifer, *m.* (Charadrius), *B.*
Цї́вничка вигинча́та, *f.* Wurmröhre, *f.* (Serpula contortuplicata).
Цї́во́чниці, *pl.* Röhrenmuschel, *pl.* (Inclusa).
Цї́вочнї, *pl.* Röhrenquallen, *pl.* (Siphonophora), *B.*
Цї́ву́ницї, *pl.* s. d. v.
Цї́д, *m.* Sauerteig, *n.* *Под.*
Цї́дженє, *n.* Durchseihung, Filtrirung, *f.*
Цї́джка, *f.* s. Цї́ди́лко.
Цї́ди́лко, (цї́ди́вко), цї́ди́льце, *n.* Seiher, Filter, Filtrirsack, *m.*; Durchschlag, *m.*; 2) grosser Knoten gebunden hinten dh das Kopftuch.
Цї́ди́ти, (цї́джу, -диш), *v. a.* seihen, durchseihen, filtrieren; 2) fliessen lassen, strömen lassen; * -слова́ eine affektirte Aussprache haben.
Цї́ді́лка, *f.* s. Цї́ди́лко, *Пис.*
Цї́ду́ла, *f.* Schreiben, *n.* Zettel, *m.* *Ш.* I. 245. s. Цеду́ла.

Цїкáвий, *a.* neugierig; 2) die Neugierde od. Wissbegierde anreizend, interessant; 3) leicht errathend, durchdringend, * begabt, talentvoll.

Цїкави́на, *f.* neugierige Person, *Зг.*

Цїкáвість, -ости, (-вость), *f.* Neugierde, Wissbegierde, *f.*

Цїль, *f.* Ziel, *n.* Zweck, Endzweck, *m.* Absicht, *f.*; 2) Zielpunkt, Schiesspunkt, *m.* (Scheibe).

Цїльбá, *f.* Heilung, Genesung, *f.*

Цї́ле, *adv.* vollends, völlig, ganz, wohl, *Ваг. Luts. gr.* 158; wirklich; та бо й цїле! ja freilich, (*Фр.*). [stet, *Це.*

Цїлевá, *f.* е в цїлеві ist unangeta-

Цї́лец, *m.* Schütze, *m. Га.* I. 258.

Цїлéць, (-ец), -лця́, *m.* s. Цїлинá.

Цї́лечкий, *a. M.* II. 9. s. Цїлї́ський.

Цї́ли, *adv.* s. Цїлком, ganz, wohl, wirklich.

Цїли́й, *a.* ganz, vollständig; unversehrt, wohlbehalten, heil; wahr, wahrhaftig.

Цїлинá. *f.* ein mehrere Jahre hindurch brachgelegenes Feld, Brachfeld, *n. B.*

Цїли́нний, *a.* brach.

Цїли́тель, *m.* Heiler, Arzt, *m. Еф.* 7.

I. Цїли́ти, *v. a.* unverletzt erhalten, retten, erhalten, *Ру.*; 2) ganz machen; fügen.

II. Цї́лити, *v. a.* zielen wonach, wohin, auf etw. zielen; * anspielen.

Цїлї́ти, *v. n.* ganz bleiben, unverletzt bleiben; heilen, рáна; 2) hart, bindig werden (v. d. Scholle), *Гн.* 65.

Цїлї́сїнький, цїлї́ський, *a.* vollkommen unversehrt; wohlbehalten.

Цї́лість, -ости, *f.* Ganzheit, Unversehrtheit, Völligkeit, *f.*; guter Zustand, Wohlfart, *f.* Heil, *n.*

Цї́лка, *f.* Fuge, *f.*

Цїлкови́й, *a.* integral; ganz.

Цї́льма, *adv.* durch u. durch, ganz.

I. Цїльни́й, *a.* selbständig, unversehrt, vollkommen, ganz, -ні чóботи Ganzstiefel, *pl.* (mit Röhren).

II. Цїльни́й, *a.* gut zielend, gut treffend, *TP.* 103.; 2) durchgreifend, entscheidend, *Св.*; 3) s. Чїльни́й.

Цї́льність, -ости, *f.* Ganzheit, Gesammtheit, *f. Св.*

Цї́ло, *adv.* ganz, *МШ.*

Цї́лова, (*f.*?) *in d. Verbind.* в цїлові корóва = trächtig.

Цїловáжний, *a. МШ. До. У.* hochwichtig, überaus wichtig.

Цїловáльник, *m. Кв.* I. 251. Brantweinschenk, Schenkwirt, *m.*

Цїлóване, *n.* Küssen, *n.*

Цїловáнка, *f. W.* Kuss, *m.*

Цїловáти, *v. a.* s. Цїлувáти.

Цїлови́тий, *a. Гол.* ganz, vollständig.

Цїлогоди́нний, *a.* stundenlang.

Цїлодéнне, *adv.* den ganzen Tag über.

Цїлодéнний, *a.* den ganzen Tag während, ganztägig.

Цїлокрáїй, *a. B.* ganzrandig.

Цїломýдріє, *n. asl.* Keuschheit, Reinheit, *f. Ш.* II. 261.

Цїлоні́г, -óга, *m.* Holopus, *B.*

Цїлосьвíтний, *a.* aller Welt.

Цїлóстний, *a.* ohne Rest, дїлене; 2) universell, Gesammt-, *Ил.*

Цїлотижнéвий, *a.* wochenlang.

Цїлоши́бний, *a. M.* окнó -е Fenster mit nur einer Glasscheibe.

Цїлувáти, *v. a.* küssen.

Цїлýй, *m.* Kuss, *m. Лїр.* 14.

Цїлýн, цїлýнок, -нку, *m. Kst* Kuss, *m.*

Цїлýшка, *f.* Ranft, *m.* (beim Brot).

Цїлюрня, *f.* Baderstube, Barbierstube, *f.* [derthätig.

Цїлющий, *a.* heilend, heilsam, wun-

Цїляти, *v. a.* s. Цї́лити II.

Цїмбра, цїмбри́на, *f.* цїмбри́не, *n.* dicke eichene Bretter od. Balken mit denen man die Wände eines Brunnens auszimmert, (*Фр.*).

Цїмурець, -рця, *m.* модрóкий, Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus); 2) -ли́повий, Lindenschwärmer, *m.* (Sm. tiliae); 3) -тополéвий, Pappelschwärmer, *m.* (S. populi), *Пол.*

Цїнь, *f. K.* Zinn, *n.*

Цїнá, *f.* Preis, Wert, *m.*; * Schätzung, Achtung, *f.* Ansehen, Gewicht, *n.* Wert, *m.* Bedeutung, *f.*

Цїни́ти, *v. a.* bieten, den Preis sagen, fordern; 2) schätzen, taxieren; * schätzen, achten, hochhalten.

Цї́нькало, *n. Bein.* des Finken, (*Фр.*); 2) Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), (*Фр.*). [Finken, (*Фр.*).

Цї́нькати, *v. n.* vom Laute des

Цїнкóвий, *a. Ру.* kostbar, preiswürdig.

Цїнни́й, *a.* schätzbar, wert.

Цї́нність, -ости, *f.* Schätzbarkeit,

f.; Wert, *m.* [bar, *Пис.*
І. Цїнований, *a.* geschätzt; schätz-
ІІ. Цїнований, *a.* s. Цинований, *Зак.*
Цїновий, *a.* aus Zinn, zinnern.
Цїнбвка, *f.* Doppelmatte, *f.* *Не. Пр.* XI. 1. 109. *Н.* 142.
Цїнбвний, *a.* *Ст.* s. Цїнний.
Цїнбвщик, *m.* Schätzer, Taxator, *m.* *Кв.* II. 269.
Цїнок, -нку, *m.* Zinn, *n.* *Пис.*
Цїнонька, *f.* *R.* 24. zinnerner Krug.
Цїнотá, *f.* Wert, Preis, *m.* *Пол.*; Vorzug, *m.* *К.*; 2) Schätzung, *f.* *К.*
Цїнувáнє, *n.* *Не.* Urtheil, *n.* Erkenntnis, *f.*
Цїнувáти, *v. a.* *M.* II. 88. *Н.* 206. zu kaufen suchen, kaufen, den Preis angeben; 2) schätzen, taxieren, *Ч.* V. 1019. *Р. ч.* 129. [Flegel, *m.*
І. Цїп, *gen.* цїпа, *m.* Dreschflegel,
ІІ. Цїп! цїп! *int.* Lockruf der Küchlein, Hühner. [Hühner, *pl.*
Цїпаньки, *pl.* Hühnchen, junge
Цїпенé, *n.* junges Huhn. [ren.
Цїпенїти, *v. n.* starr werden, erstar-
Цїпйльно, (цїпилно, цїпивно, цїпивино), *n.* Dreschflegelstiel, *m.*
Цїпина, *f.* s. d. v. *B.*
Цїпка, *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*
Цїпкати, *v. n.* piepen, piepsen.
Цїпкий, *a.* starr, erstarrt; fest, steif, stark; 2) ätzend, caustisch, *Пар.*
Цїпкіт, -оту, *m.* Gepiepe, Gepiepse, *n.*
Цїпляти ся, an etw. fest sich klammern, halten, *Н.* 55.
Цїпниця осóка, *f.* *B.* Carex frigida.
Цїповяз, *m.* der mit Ketten fesselt.
Цїпóк, -пкá, *m.* Stab, Stock, *m.*; *pl.* цїпки, Leitersprossen, *pl.* *B.*
Цїпонїти, *v. n.* s. Цїпкати.
Цїпóчок, -чка, *m.* *dim.* s. Цїпóк.
Цїпýра, *f.* *aug.* s. Цїп, 2) Цїпóк.
Цїпяк, *m.* Bandwurm, *m.* (Taenia); *pl.* цїпяки, Bandwürmer, *pl.* (Cestoidea), *B.*
Цїрити ся, *Ф.* (*пов.* 79) sich zieren, Ziererei machen.
Цїркóваник, *m.* s. Мерéжка.
Цїсáвий, *a.* kastanienbraun, nussbraun, -кінь, *B.*
Цїсарь, (-р), *m.* Kaiser, *m.*
Цїсарéва, *f.* Kaiserin, *f.*
Цїсарéвич, *m.* kaiserlicher Prinz.
Цїсарівна, *f.* kaiserliche Prinzessin.
Цїсáрька, *f.* Heerstrasse, *f.* = цїсарска дорóга, *B.*; 2) Perlhuhn, *n.* (Numida meleagris), *B.*
Цїсáрский, *a.* kaiserlich, des Kaisers, Kaiser-; -а дорóга Heerstrasse, *f.*
Цїсáрство, *n.* Kaiserthum, Kaiserreich, *n.* [reich, *Др.*
Цїсáрщина, *f.* Kaiserthum Oester-
Цїсий, *a.* s. Цїсáвий.
Цїтáти ся, Schererei machen, sich lange bedenken. [vollends, gänzlich.
Цїтина, *f.* *in d. Verbind.* до цїтини
Цїтити, *v. a.* starr, erstarrt machen, *Зг.*
Цїткати, *v. a.* s. Доїти.
Цїтка, *gew. pl.* цїткá, *f.* s. Цяткú; 2) s. Пацьóрки, *ОБ.*
Цїфорити ся, s. Строїти ся, sich putzen, sich schmücken u. zieren.
Цїхá, *f.* Zeichen, Unterscheidungszeichen, *n.*; Gepräge, *n.* Stempel, *m.*; Brandmal, *n.* Brandeisen, *n.* *Пар.*; Typus, *m.*
Цїхувáти, *v. a.* bezeichnen, ein Zeichen aufdrücken, brandmarken; charakterisieren, *У.* [pilio, *B.*
Цїцик мотиль, *m.* Lepidopteron Pa-
Цїцїбáба, *f.* *Ос.* (61) VI. 36. Blindekuhspiel, *n.* [(Alauda cristata L.), *B.*
Цїцїбéнька, *f.* Haubenlerche, *f.*
Цїцїрік, *m.* Graukehlchen, *n.* (Accentor modularis).
Цїцький, цїцїнький, *a.* so klein.
Цїша, *f.* *Гол.* III. 340. Цїшиця, *Гол.*
Цїшенька, *f.* *R.* 89.? [III. 351.?
Цькóванє, *n.* Verhetzung, *f.*
Цькувáти, *v.a.* *Ш.* II. 56. anhetzen, verhetzen.
Цмакувáти, *v. a.* s. Смакувáти.
Цьмак трýпя голóвка, *m.* Todtenkopfschwärmer, *m.* (Acherontia Atropos); 2) -соснóвий, Kiefernschwärmer, *m.* (Sphinx Pinastri); 3) -вовчомолóчий; Wolfsmilchsschwärmer, *m.* (Sphinx Euphorbiae); 4) -бирючний або калинóвий, Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *Пол.* [lichrysum arenarium), *B.*
Цмин жóвтий, *m.* Strohblume, *f.* (He-
Цмок, *m.* Saugpumpe, *f.* *Т.*; Spritze, *f.* Heber, *m.* *Зак.*; 2) Kuss, *m.*
Цмóкати, цмóквути, *v. a.* mit den Lippen schmatzen; schlürfen; -на кóнї mit diesem Laute die Pferde antreiben; 2) * -когó jmdn schmatzen (d. i. küssen dass es schmatzt); — ся з ким

sich mit jmdm küssen, *sich schnäbeln.
Цмóком, *adv.* gleichsam hineinschlürfend. [(Sphinx), *B.*
Цьмок, *m.* Glattschwärmer, *m.*
Цьмóком, *adv.* ohne Absatz, ohne Unterlass, *Пар.*
Цмолúти, *v. a.* s. Цмулúти.
Цмонтáр, *m. Зар.* s. Цвинтáр.
Цмóчок, -чка, *m. dim.* Kuss, *m.*
Цмулúти, *v. a.* saufen, schlürfen, *Кч.* 291. [ehrlich; tugendhaft, *Зак.*
Цний, *a.* schätzbar; achtungswert,
Цнїти, *v. n.* — з гóлоду s. Нúдїти.
Цно, *adv.* — менї = скýчно, mir ist ängstlich.
Цнóта, *f. pol.* Tugend, *f. Зак.*
Цнотлúвий, *a.* tugendhaft, *M.*III.21.
Цнотлúвість, -ости, *f.* Tugendhaftigkeit, *f.*
Цнýти ся, s. Кýчити ся; менї цне ся ich habe Langeweile, (*Фр.*) [ders.
Цо! цо! *int.* Lockruf des Stammwid-
Цоб! *int.* s. Соб! *Зак.*
Цок! *int.* beim Einschlagen.
Цóкане, *n.* das Anschlagen der bemalten Eier.
Цóкати ся, кóнї цóкають ся die Pferde werden störrig, stätisch, (*Бор.*).
Цокотáйло, *n.* Plaudermaul, *n.*
Цокотáти, (-цокóчу, -отúш), цокотїти, *v. n.* gackern (v. d. Henne); mit den Zähnen klappern; *plappern, schwatzen, plaudern, *Зак.*
Цокотýн, *m.* Schwätzer, *m. Ніс.*
Цокотýха, *dim.* цокотýшка, *f.* Schwätzerin, *f.*
Цóмоґи, *pl.* Eingeweide, *pl.* (*Фр.*).
Цьóмати, *v. a.* (Kinderspr.) küssen.
Цьонь! цьонь! *int.* Lockruf der Pferde; 2) der Schweine. [Schwein, *n* (*Фр.*).
Цьóнька, *f.* (Kinderspr.) Pferd, *n.*; 2)
Цьóпати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).
Цорк, *int.* vom Klirren des Eisens.
Цóркати, цóркнути, *v. a.* leicht klopfen; 2) *v. n.* klirren, *B.*
Цóркіт, (-от), -оту, *m. B.* Klirren, Geklirre, *n.*
Цоркотїти, *v.n.* klirren, rasseln; — ґóтур цоркотúт der Auerhahn schleift d. h. gibt von sich ein zwitscherndes Getöne, gleich dem Geräusch, wenn man eine Sense wetzt, *B.*
Цьóра, *f.* s. Сýка.
Цьось! *int.* Lockruf der Pferde.
Цотáти ся, з ким mit jmdm streiten, hadern, zanken, (*Фр.*).
Цóфати, цóфнути, *v. a.* zurückschieben; zurücknehmen; — ся zurückweichen. [Mädchen.
Цьóхля, *f. Ко.* 120. schnippisches
Цу! *int.* zum Antrieb des Zugviehes.
Цýбірка, *f.* Eichhörnchen, *n.* (Sciurus vulgaris), *B.*
Цуґ, *m. Не.* Zug, *m.* Pferdegespann, *n.* Fahrt, *f.* Paradefahrt, *f.* [Lenkseil, *n.*
Цýґель, *pl.* цýґлї, *m.* Zügel, *m.*
Цуґóвий, *a.* -кінь Paradepferd, *n.*
Цукáрня, *f.* Zuckerfabrik, *f. Ос.* (62) I. 60.; 2) Zuckerbäckerladen, *m.*
Цýкор, -кру, *m.* Zucker, *m.*; 2) Lachtaube, *f. Зак.*
Цукóрник, *m.* Zuckerbäcker, *m.*
Цукорнúцтво, *m.* Zuckerbäckerei, *f. Пар.* [Zuckerbüchse, -dose, *f.*
Цукорнúця, *dim.* цукорнúчка, *f.*
Цукрíвка, *f.* s. Мóрон; 2) *pl.* цукрівкú, e. Birnengattung süss u. ziemlich gross, *B.*
Цукровáр, *m.* Zuckersieder, *m. Пар.*
Цукровáрня *f.* Zuckersiederei, *f Пар.*
Цукровáтий, *a.* zuckerartig, *Пар.*
Цукрóвий, *a.* Zucker-, zuckern.
Цукровúна *f.* Zuckerbackwerk, *n. B.*
Цукровúнка, *f.* Bonbon, *m. Пар.*
Цукроїдка лускáта, *f.* Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharina), *Пол.*
Цукрувáти, *v. a.* zuckern.
Цýкур, *m.* s. Цýкор 1) 2) *Пар.*
Цýндра, *f.* s. Цýндре, (*Фр.*).
Цýндравий, *a.* lumpig, lumpicht, *B.*
Цýндравка, *f.* altes zerrissenes od. geflicktes Hemd. [sche, Kleider.
Цундрáк, *m.coll.* alte zerrissene Wä-
Цýндре, *n. coll.* цýндри, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.* zerrissene und in Streifen herabhängende Kleidungsstücke, (*Фр.*).
Цундрúна, *f.* s. d. v. [Mensch).
Цундрíй, *m.* Lump, *m.* (armseliger
Цýпер, *m. Wgr.* VI. Spitze, *f.* Grat, *n.*
Цýпити, (цýплю, цýпиш), *v. a* §. fassen, haschen nach etw., greifen.
Цýпкати, цýпнути, *v. n.* mit Geräusch herabfallen (грушкú з дéрева).
Цупкúй, *a.* behend, geschmeidig, *C.* I. 257.; 2) stark, fest; *adv.* цýпко — —.
Цýппа! *int.* vom Hüpfen.

Цу́прик, *m.* Zipfel, *m.*; Land-, Felsenspitze, *f. B.* [*He.*

Цуприкува́ти, *v.a.* zausen, reissen,

I. Цур, *m.* *ЛД.* цу́ром врагу́ в о́чи глянь?

II. Цур! *int.* weg davon! hüte dich!

Цур-пе́ка, *pl.* späte Lämmer.

Цу́ра, *H.* 39.?

Цу́ра́ти ся, sich absondern, meiden; sich zurückziehen, sich entziehen, sich lossagen, einer Sache entsagen.

Цура́ха, *B.* = nicht zu behexen! (*vgl.* ніврóку).

Цурика́ти ся, цурика́ют ся з ді́вчиною Schererei, viele Umstände machen.

Цу́рка, *f.* Spange, *f. He. Пр.* XI. 1. 119. Haft, *m.* Enterhaken, *m.* *Ч.* I.1. 94; 2) ein kleiner Pflock an beiden Seiten zugespitzt; 3) s. Перевеснó, *Зак.*; 4) Art Knabenspiel, *He.* (*хм.* 150) mit Klötzen, od. mit zehn Kegeln, nach de nen man mit einem Stocke wirft, *Зак.*

Цуркá нок, -нка, *m.* s. Гуцуля́чок, гуцуля́к. [Суре́мка.

Цурóма, *dim.* цурóмка, *f. Me.* 398. s.

Цурпáле, *n.* zerbrochene Eierschalen, *He.*

Цу́рпалок, -лка, *m.* s. Цуру́палок, *B.*

Цурпели́ти, *v. a.* schleppen.

Цуру́палок, -лка, *m.* Spleisse, *f.* dünnes Stück Holz, Spänchen, *n. B.*

Цухки́й, *a.* faul riechend, müffend, angegangen. [stinken, müffen.

Цу́хнути, *v. n.* angehen, anfaulen;

Цу-цу! *int.* Lockruf des Hundes.

Цуценя́, -яти, *n. dim.* Hündchen, *n.*; Haushund, *m. B.*

Цу́цик, *m.* Mops; kleiner Hund, *m. B.*; 2) Gobius marmoratus, *B.*

Цуцу́кати, *v. n.* „Цу-цу" als Lockwort des Hundes rufen.

Цюк! *int.* vom Hauen mit der Axt.

Цю́кати, *v. a.* leicht hauen (mit e. Axt); leicht schlagen, stechen, *Зак.*

Цю́мприк, *m.* s. Цю́прик, (*Фр.*).

Цю́ник, *m.* Rohrammer, *m.* (Emberiza schoeniclus), *B.*; 2) e. kleine silberne Münze die öfters ausgegraben wird, *B.*

Цю́нка, *f.* = ка́ока, кри́хта, -води́ &.

Цю́па, *dim.* цю́пка, *f.* finsteres enges Loch, finstere enge Stube; ärmliches kleines Stübchen; Gefängnisstube, *f.*

Цю́пати, цю́пкати, *v. a.* s. Цю́кати; 2) *v. n.* trippeln.

Цюпота́ти, (-ті́ти), *v. n.* plätschern, leicht schlagen; 2) plappern.

Цю́прик, *m.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.* (z. B. eines Berges), *B.*

Цю́пцяти, *v. n.* (Kinderspr.) baden.

Цю́ра, *m.* u. *f.* Haushund, *m.* (Canis familiaris), *B.*

Цю́рити, цюрі́ти, цюркоті́ти, *v. n.* sprudeln, rinnen, sich reichlich ergiessen, fliessen, дощ цюркоти́т vom starken Regenguss, *B. Ф.*

Цю́рком, *adv.* mit Geräusch träufelnd, sprudelnd.

Цюрма́, *f. W.* s. Тюрма́.

Цю́цька, *f.* Insect, *n.* (Insectum), *B.*

Цюцюба́бка, *f.* s. Цїцїба́ба.

Цю́ця, *f.* (Kinderspr.) Hund, *m.*

Цяка́вий, *a.* neugierig; 2) witzig; 3) merkwürdig, *B.*

Ця́мкати, *v. n.* schmatzen mit den Lippen (beim Essen), *B.*

Цямри́на, *f.* gezimmerte Brunneneinfassung, *f. Ш.* I.337.; 2) s. Жураве́ль, *Зак.*

Ця́нути, *v. n.* tröpfeln, träufeln, herabträufeln, *B.*

Ця́пати, ця́пнути, *v. n.* tröpfeln, träufeln, tropfen; 2) ця́пати (це́пати), *v. a.* eintröpfeln, tropfenweise fallen lassen; * melken, (корóву). [chen, *n.*

I. Ця́пка, *f.* Zapfen, Tropfen, *m.* Tröpf-

II. Ця́пка (цепка), *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*

I. Ця́пкати, *v. n.* tröpfeln, träufeln.

II. Ця́пкати (це́пк-), *v. n.* piepen, piepsen.

Ця́пку, цяпу́сю, *adv.* ein Bischen.

Цяпоті́ти, (очу́, -ти́ш), *v. n.* träufeln.

Цята́, *f.* sprudelnder u. schäumender Tropfen, *Ф.* (*нов.* 20.); 2) цят, цята́, ein Bischen; до цяти́ ganz u. gar, *B.*

Ця́тати ся, s. Чечова́ти ся.

Цяти́на, цяти́нка, *f.* Fleck, *m. B. Ф.* s. Ця́тка.

Цяти́нок, -нка, *m.* Guttulina, *B.*

Ця́тка, *f.* Tüpfel, Fleck, Punkt, *m.*; 2) *pl.* цятки́, kleine Korallen.

Цятка́тий, *a.* gefleckt, getüpft.

Цятко́ваний, *a.* betüpfelt, sprenklig; -а порошни́ця mit Nägeln & beschlagen (als Verzierung).

Цяткувáти, *v. a.* betüpfeln, sprenkeln.
Цятокрúлка, *f.* Syntomis phegea.
Ця́ту, цятку, *adv.* ein Bischen.
Ця́цька, ця́ця, *f.* Spielzeug, Kinderspielzeug, *n.* *Ш.*; 2) * Schöne, *f.*
Цяцькóваний, *a.* gemodelt, gemustert (vom Zeug), *Зак.*

Ч.

Ч, fünf und zwanzigster Buchstabe, (Червь).
I. Ча! *int.* still! pst! *Ф.*
II. Ча! *int.* = Цабé! *Kol.* I. 65.
Чабáк, *m.* e. Gattung des Cyprinus *Марк.* 164.
Чабáн, *dim.* чабанéць, *m.* Schafhirt, Hirt, *m.*; 2) Ochs, *m.* *Зак.*
Чабáний, *a.* s. Чабáньский. *Зак.*
Чабанúстий. *a.* -віл, *Гол.* III. 45.?
Чабáнка, *f.* Hirtin, *f.* Frau eines Hirten, *f.*; 2) eine grosse Kuh, *Зак.*
Чабáньский, *a.* Hirten-; 2) Ochsen-, Rind-, *Зак.*
Чабанувáнє, *n.* Hirtenleben, *n.*
Чабанувáти, *v. n.* e. Hirtenleben führen, Hirt sein.
Чабáра, *f.* s. Чáра. [lustige Lieder.
Чабарáшка, *pl.* -ки, *f.* Art kurze
Чáбер, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis L.), *Пic.* [249. fest halten.
Чáвити (чáвлю, -виш), *v. a.* *D. c.*
Чáвкати, *v. n.* langsam gehen, sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, *Зак.*
Чавýн, *dim.* чавунéць, чавýнчик, *m.* Gusseisen, Roheisen, *n.* *Под.*; 2) Topf aus Gusseisen, *m.* *Зак.* [Gusseisen.
Чавýнний, *a.* *Не.* aus Чавýн, aus
Чагáй, *P.* I. 64.?
Чагáр, *pl.* -рі, *m.* Gesträuch, Gebüsch, *n.* junges Holz, kleiner Wald von jungem Holze; Schilfrohr, *n.* *Зак.*
Чагáрда, *f.* s. Шагардай.
Чагарéць, -рця́, *m. dim.* s. Чагáр.
Чагарнúк, чагарня́к, *m. pl.* -кú. *K.* II. 35. *B.* Röhricht, Gestrüpp, *n.* dichtes Gebüsch.
Чагýн, *m.* s. Чавýн, 1) 2).
Чад, *m.* Dunst, Dampf, Qualm, *m.* Gas, bes. Kohlengas, *n.* *C.* I. 248; 2) * Betäubung, *f.*
Чадь, *f. coll.* † = чáда, *pl.* s. Чáдо.
Чáденько, *n. dim.* *Гол.* III. 75. Чáдо.
Чадíти, *v.n.u.* — ся, dampfen, Dampf machen, qualmen; 2) vom Dunst betäubt werden. [Dampf (von Kohlen), *Cm.*
Чаднúй, *a.* qualmig, dunstig, voll
Чáдо, *n.* † Kind, *n.* *У. Ш.* II. 137.
Чадовúй, *a.* *КУ.* von betäubendem Qualm. [hamedanischen Frauen).
Чáдра, *f.* *Не.* Schleier, *m.* (der mo-
Чаевнúк китáйский, *m.* Theestrauch, *m.* (Thea chinensis), *B.*
Чаём, *adv.* приховáти ся, *Ф.* lauernd (sich verstecken).
Чаеня́, *n.* das Junge des Kiebitz.
Чáїнúй, *a.* des Kiebitz, *Ч.* II. 36.
Чай, *gen.* чáю, *m.* Thee, *m.*
Чáйка, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.*; 2) *gr.* Möve, *f.* *Зак.*; 3) Barke, *f.* Boot, *n.* der Saporoger- Kosaken; 4) Titel eines kleinrussichen Liedes, *Пic.*
Чайкóвий, *a.* von der Barke, *Пic.*
Чáйма, *f.* Takelwerk des Schiffes, *n.* *K.* I. 176. *B.*
Чáйний, *a.* vom Thee, Thee-; -а лóжечка, Theelöffel, *m.* *ОП.*; чáйна, *f. sbst.* Ort wo abgekochter Thee verkauft wird, *Др.*
Чáйник, *dim.* чáйничок, -чка, *m.* Theekanne, *f.* Theekessel, *m.*
Чáйниця, *f.* Theebüchse, *f.*
Чáйно, *adv.* не чáйно *M.* unverhofft.
Чак, *m.* Grosser Steinschmätzer, [Saxicola (oenanthe Bechst.)], *B.* [ter, *m.*
Чáканьош, *m. ungr.* Polizeiwäch-
Чаклівнúця, *f.* s. Чарівнúця, *Крон.*
Чáкло колосóве, *n.* Christophskraut, *n.* (Actaea spicata), *B.* [II. 106.
Чаклувáнє, *n.* s. Чарóванє. *Кв.*
Чаклувáти (-клув), *v. a.* s. Чарувáти, *Кв.* II. 89.
Чаклýн, *m.* s. Чарівнúк, *Кв.* II. 98.
Чáла! *int.* s. Цабé.
Чалáндати, *v. n.* s. d. f.
Чалáпати, чалáпкати, чалапкотíти, *v. n.* traben, *B.*; 2) im Kothe waten.

*

Чáлий, *a.* scheckig; 2) falb, (v. Pferde, *Пic.*

Чалївни́й, *a.* betrügerisch.

Чалмá *f.M.*Turban,türkischerBund,*m.*

Чалювáти, *v. a.* betrügen.

Чамáра, *f. dim.* чамáрка, langer Rock, manchmal bis unter'm Hals zugeheftelt; oft auch mit an beiden Seiten der Brust angenähten od. herabhängenden Zwirnbändern geschmückt, welche auch zum Zuknöpfen dienen; auch am Rücken sind oft die Nähte mit Zwirnbändern bedeckt; hinten von den Hüften abwärts ist der Rock in zwei od. mehrere Falten zusammengelegt.

Чáмбул, *m.* reitende Streifwache der Tartaren od. Saporoger-Kosaken,*Зак.*

Чáмкати, *v. a.* s. Цáмкати.

Чáмяний, *a. D. c.* 404. s. Крáсний.

Чáпавка, *f. B.* Art Fischernetz.

Чапáра, *f.* e. Art Kartenspiel.

Чáпати, *v. n.* gehen; — ся (wankend) gehen, s. Хитáти ся.

Чапáш, *m.* Steg, *m. B.*

Чáпити ся, s. Чíпати ся.

Чапи́цї, *pl.* Handfesseln, *pl.* [*Кух.*

Чапкéнько, *adv.dim.* s. Скорéнько,

Чáпко, *adv. Кух.* s. Скóро, Шви́дко.

Чаплїя, *f. Ко.* 128. s. Сковорóда.

Чáпля, *f.* Fischreiher, *m.* (Ardea); *B.*; — сереóриста, Silberreiher, *m.* (A. egretta); — гýпало, s. Бугáй 2); — квáква, Nacht-Rabe, *m.* (A. nycticorax),*Пол.*

Чáплин, *a.* Reiher-, *Пол.*

Чáпов, *m. Гол.* III. 492. *ungr.*?

Чáполоть, *f.* Landschilf, Bergschilf, Hügelrohr, *n.* (Calamagrostis epigaeos L), *Пic.* [Grasart.

Чáполочь, *m. Ос.* (61) XI. 139. eine

Чапóха, *f.* Benennung des Kindes, welches wankend geht (*vgl.* чáпати).

Чапрáга, *f.* Spange, *f.*

Чапýга, *f.* s. Чáполоть, *Пic.*

Чапýра, *f.* s. Чáпля, *B.*

Чарá, *f.*Zauber.*m.*чарóю мя чарýе,*Ф. pl.* чáри, Zauberei, Hexerei, *f.*

Чарáнка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula L.), *B.* [Hiebes.

Чарáх! *int.* eines wuchtigen Stosses,

Чарахнýти, *v. a.* einen Hieb versetzen, schlagen, hauen; aufhauen, mit e. Hiebe verwunden.

Чарíвка, *f. B.* s. Чарівни́ця.

Чарівли́вий, *a.* bezaubernd, *ОП.*

Чарівни́й, *a.* verzaubert, behext,*Ко.* 373.; zauberisch, bezaubernd, zaubervoll, *Ш.* I. 403. [ster, *m.*

Чарівни́к, *m.* Zauberer, Hexenmei-

Чарівни́цкий, *a.* Zauber-, zauberhaft, *К.* [berei, *f.*

Чарівни́цтво, *n.* Zauberkunst, Zau-

Чарівни́ця, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Чарівни́ченька, *f. dim.* s. d. v.

Чарівни́чий, *a.* Zauber-, zauberhaft, bozaubernd.

Чарíвно, *adv.* bezaubernd, *Св.*

Чáрка, *f.* Spitzglas, Weinglas, Glas, *n.*

Чáркати, *v. a.* s. Чéркати, (*Фр.*).

Чаркувáти, *v.a.* u. — ся den Trinkbecher herumgehen lassen, zechen.

Чарови́на, *f.* giftige Zauberspeise, *Гол.* III. 164.

Чарóда, *f.* Nbfls der Боржáва.

Чародїй, *m.* Zauberer, Hexenmeister, Schwarzkünstler, *m.* [künstlerisch.

Чародїйний, *a.*zauberisch,schwarz-

Чародїйство, *n.* Zauberei, Hexerei, Schwarzkünstelei, *f.*

Чародїя, *m.* s. Чародїй, *Пic.*

Чаромáнтія, *f.Cm.*schwarze Kunst, Zauberei, *f.*

Чáронька, *f. dim.* s. Чáрка.

Чаросóн, *m.*Zaubertraum, *m. КУ.*

Чáрочка, *f.dim.*s.Чáрка; 2) — одно-зýбиця, Modulus, *B.* [Zauberei treiben.

Чарувáти, *a. a.* zaubern, hexen,

Чарупи́на, *dim.* чарупи́нка, *f. Ос.* (61) IV. 33. kleines Trinkgläschen.

Час, *m* Zeit, *f.*; на час: a) zur bestimmten, rechten Zeit; б) auf eine kurze Weile; в сам час zur rechten Zeit, gerade recht; не в час, не на часї zur Unzeit; кóждого часý jederzeit, immer; до часý eine Zeit lang, einige Zeit; під той час, um die Zeit; 2) hohe Zeit, höchste Zeit (zu etw.); rechte, gelegene Zeit, (сам час), в бóжий час zur glücklichen Stunde, in Gottes Namen; 3) Musse, Zeit, *f.* не мáю часý; 4) Witterung, *f.* Wetter, *n.*; *pl.* часи́, * Menstruation, *f.* на часáх schwanger, guter Hoffnung; 2)часи́. * *gr.* Uhrwerk, *n.*Uhr, *f.Ш.*I.253.

Часи́на, *dim.* часи́нка, часи́ночка, *f.* Weile, *f.* Weilchen, *n.* Minute, *f.* Augenblick, *m.*

Часлóвець,-вця, *m.*s.Часослóв,*Зак.*

Ча́сний, *a.* zeitlich, irdisch, *Зап.В.* I. 27.
Часни́к, *m.* s. Чісни́к.
Часо́ване, *n.* Agonie, *f.*
Часови́й, *a. Н.* 140. zeitig, recht zeitig; — перегля́д = хро́ніка, *Др.*; 2) *sbst. m.* Schildwache, Wache, *f.*
Часови́на, *f.* Zeitgrösse, *f.*
Часо́вщик, *m. Под.* s Годинника́р.
Часо́к, *m.* e. freier Augenblick, -ма́ти.
Часо́м, *adv.* zuweilen, bisweilen, zu Zeiten; часо́м тим *Л.* 9. = тимчасо́м.
Часомі́р, *m.* Chronometer, *n. Пар.*
Часомо́ре, *n. Ф.* Zeitenmeer, *n.*
Часо́пись, *f.* Zeitung, *f.*
Часопи́сець. -сця. *m.* Chronolog, *m.*
Часопи́сний, *a.* Zeitungs-.
Часосло́в, *dim.* часосло́вець, *m.* Gebetbuch, in welchem der Gottesdienst der Stunden enthalten ist, *n.*
Часосло́во, *n.* Zeitwort, *n. Пар.*
Часо́чок, *m. dim.* s. Часо́к.
Часть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n.*; Partie, *f.*; в ча́сти, по ча́сти zum Theil, nicht völlig, nicht ganz; 2) *M.* Schicksal, Los, *n.*
Частё̈во, *adv. К.* theilweise, stückweise.
Часте́нький, *a. dim.* часте́нько, *adv.* s. d. f.
Часте́сенький, *a. dim.* sehr häufig; *adv.* часте́сенько.
Ча́стий, *a.* häufig, öfter.
Части́на, *dim.* части́нка. *f.* Theil, *m.* Stück, Bruchstück, *n.* Partie, *f.*; 2) Theilquotient, *m. К.*
Частинко́вий, *a.* lückenhaft, fragmentarisch, *Пол.*
Части́нний, *a.* theilig, Theil-, theilweise, partitiv; individuell; differentiell, *К.*
Части́ти, (чащу́, части́ш), *v. a.* oft besuchen, oft kommen, (*Фр.*).
Части́ця, *f.* Theilchen, Stückchen, *n. Пол.*; 2) Partikel, *f.*
Ча́стка, *f.* Theilchen, *n.* kleiner Theil; 2) Partikel, *f. ГШ.*
Частко́ване, *n.* Theilung, *f.*
Частковий́, *a.* zu kleinen Theilen, Theil-.
Ча́стний, *a.* partiell, particular, *B.*; ча́стне, *n. sbst.* (*sc.* число́) Quotient, *m.* (in d. Mathem.).
Ча́стник, *m.* Theiler, *m.*
Ча́стно, *adv.* speciell, *Др.*
Частносупере́чний, *a.* conträr, *Ил.*
Часто́ване, *n.* Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
Частова́ти, *v. a.* s. Частува́ти.
Частокі́л, -кола, *m.* Pallisade, *f.* Pallisadenverhau, *m.* Stakenzaun, Pfahlzaun, *m. B.*
Частоколи́стий, *a. АД.* I. 59. aus Частокі́л gebildet; mit dichten Latten.
Ча́стонь, *adv.* wohl oft, *Зар.*
Ча́сточка, *f. dim.* Theilchen, Stückchen, *n.*
Ча́сточний, *a.* particulär (відпуст), *Тор.*
Частува́ти, *v. a.* bewirten, tractieren, — ся sich wechselseitig bewirten, tractieren.
Часту́ха, *f.* Gemeiner Froschlöffel, Wasserwegerich, *m.* (Alisma plantago), *Пic.*
Часува́ти, *v. n.* in den letzten Zügen liegen, verscheiden, s. Кона́ти, (*ОБ.*).
Часу́нка, *f.* die Kuh welche zur rechten Zeit vom Stiere belegt wurde, *B.*
Ча́та, *f.* Vorposten, Lagerwächter, *m.* Nachtwache, *f.*; *pl.* ча́ти Lauern, Spioniren, *n.* на ча́тах auf der Lauer; 2) auf die Lauer ausgeschickte Soldaten, Streifpartieen, *pl.*
Чати́на. *f.* Aeste von Nadelholz, (*Бор.*).
Чати́ннична, *f.* Nadelholzwickler, *m.* (Coccyx), *B.*
Чатівни́к, *m.* s. Чатовни́к.
Ча́тки-зача́тки, *pl. Н.* 258. s. Зача́ток.
Чатови́й, *a* Lauer-, Streif-, *sbst. m.* Vorposten, *m.*
Чато́вник, *m.* Auflaurer, Aufpasser, Späher, Vorposten, *m. К.*
Чатува́ти, *v. a.* worauf lauern, aufpassen; 2) recognoscieren, *Зак.*
Чау́н, *m.* Gusseisen, *n.* s. Чаву́н.
Чау́нка, *f.* Eisenbahn, *f.*
Чау́нний, *a. К.* eisern.
Чау́с, чау́ш, *m.* (*türk.*) türkischer Höfling, Kammerjunker, *m*; türk. Gerichtsdiener; 2) Eilbote, *m.*
I. Чаха́ти, *v. a.* abschneiden, die Rinde abnehmen, (*Фр*).
II. Чаха́ти, *v. n. Гуц.* forteilen.
Ча́хлий, *a.* schwächlich, schwach.
Чахни́ця, *f. B.* s. Сухо́ти; 2) s. Гру́дниця 2) *Пic.*
Ча́хнути, *v. n.* abzehren, welken, schwinden, vergehen.
Чахо́нь, чахо́ня, *f. Марк.* 164. Cyprinus caltratus, *Зак.*
Чахото́чний, *a. Под.* schwindsüchtig.
Ча́ша, *f.* Schale, *f.*; Napf, Kelch, *m.*
Ча́шка, *f. dim.* s. Ча́ша, *С.* I. 96.;

2) Hirnschale, *f.* Schädel, *m.*; 3) *TP.* 27. Säbel, *m.*

Ча́шник, *m.* Einschenker, Mundschenk, *m. Пар.*; 2) Kelch-Zinkenkoralle, *f.* (Calyonlaris Cladocora), *B.*

Чашови́на, *f.* oberer Theil des Joches (Doppeljoches).

Чашогі́ртки *pl.* Hüllblättchen, *pl. B.*

Чя́яти, *v. a. У.* s. Чека́ти; 2) lauern.

Чва́йний, *a.* s. Скі́рий, (-до робо́ти)

Чвал, *m.* Galopp, Lauf, *m.*

Чваль, *f.* s. Жва́вість.

Чвала́й, *m.* mit schlotterndem Gang.

Чвала́ти, *v. n.* waten, sich mit Mühe fortbewegen, *Зак.*

Чва́лий, *a.* rasch u. listig.

Чвалки́й, *a.* galoppierend.

Чвало́м, *adv.* im Galopp, im gestreckten Laufe. [Galopp rennen, laufen.

Чвалува́ти, *v. n.* galoppieren, im

Чва́ля, чваль, *f.* Sturzwelle, *f.* Sprudel, *m. Вах.* s. Бистрина́.

Чван, *m. ГШ.* s. Зван.

Чвань, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* Prahlerei, Selbstüberhebung, *f. H.* 50 *Гл.б.* 106.

Чваньба́, *f.* Prahlerei, *f.*

Чва́нець, -нця, *m.* † Gefäss, Geschirr, *n.* Kelch, *m. Зак.*

Чва́нити ся, prahlen, *Ш.*

Чва́нька, *m.* u. *f. Ч.* IV. 480. чванько́, *m. С.* II. 68. Prahler, Prahlhans, Grossprecher, Geck, *m.* [ehrgeizig, eitel.

Чваньковитий, *a.* prahlerisch,

Чванькува́тий, *a.* prahlerisch, grossthuerisch.

Чванли́вець, -вця, *m.* s. Чва́нько́.

Чванли́вий, *a.* prahlerisch, grossthuend. [Aufschneiderei, *f.*

Чванли́вість, -ости, *f.* Prahlerei,

Чванни́й, *a.* stolz, prahlerisch.

Чва́нство, *n.* Prahlerei, Grossthuerei, *f. С.* I. 181. [Tumult, *m.*

Чва́ра, *f.* Streit, Hader, *m.* Fehde, *f.*

Чварни́й, *a.* zänkisch, *Cm.*

Чваровитий, *a.* voll von Hader u. Fehde, *K.*

Чваренути, *v. n. Ф.* s. Шваркотіти.

Чва́ти, *v. a.* s. Тровити, — псами; * чває оде́н на дру́гого mit beissenden Reden verletzen, verleumden, beschimpfen, (*Фр.*).

Чвереньќо, *m.* Grille, *f.* (Gryllus), *B.*

Чвере́нькати, *v. n.* s. Чвиріньк ати.

Чвереки́й, *a.* (хліб) s. Черстви́й,

Чверть, *f.* Viertel, *n.* [(*Фр.*).

Чве́ртень, -тня, *m.* Quadrant, *m.*; Malter, *n. Пар.* [toliter.

Чвертівка, *f.* = $^1/_4$ Fass; = $^1/_4$ Hek-

Чве́ртка, *f.* Viertel, Viertelchen, *n.* vierter Theil; -папе́ру Quartblatt, *n.* Papier; -м'я́са Viertel, *n.* (von einem geschlachteten Thiere): пере́дна Vorderviertel, *n.* за́дна Hinterviertel, *n.*; Mass für Getränke (Wein, Brantwein) = $^1/_2$ Quart; 2) † e. poln. Münze = Viergroschenstück, *n.* (= 12 Silberkopeken), *Зак.* [*a.* viertheilen, vierteln.

Чвертку ва́ти, чвертува́ти, *v.*

Чвертни́к, *m.* s. Чверті́вка.

Чвертьрі́чний, *a.* vierteljährig.

Чвир, чвирк, *m.* чви́ра, *f.* Schneegestöber, *n. Зак.*; 2) *C.* I. 237. *Ko.* 5. Fusel, Bodensatz nach der Destillation des Brantweins, *m.*; 3) Trunkenheit, *f.* trunkener Muth, *Зак.*; 4) s. Ба́га, *Пс.*

Чвиріньк ати, *v. n.* zirpen; zwitschern.

Чви́рінок, -нка, *m.* Grille, *f. B.*

Чви́ркнути, чви́ркати, *v. n.* hervorspritzen, hervorschiessen, *Пс.*

Чвірі́нок, -нка, *m. Мл.* s. Чвирі́нок.

Чві́рка, *f.* Zahl Vier, *f.*; 2) vier Stück, Ganzes, *n.* von Vieren; 3) Viergespann, *n.*; у чві́рку zu Vieren, vier vereint, vier mit einander.

Чві́ркати, *v. n.* s. Цьві́ркати.

Чві́ртка, *f. Ч.* II. 50. s. Чве́ртка.

Чеберя́чка, *f.* das Austrinken des Bechers bis auf den Boden, *ГБ.*; 2) e. Art Tanz, *H.* 245. *Пс.*

Чебре́ць, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), oder 2) Feld-Thymian, *m.* (Thymus serpyllum), *Зак. Пс.*

Че́брик матери́нка, *m.* Feld-Thymian, *m.* (Thymus serpyllum L.), *B.*

Че́бричок, -чка, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *B.*

Че́бура, *f.* s. Чага́р, (*Фр.*).

Чеве́рниця, *f.* Pyrochroa coccinea, *B.*

Че́глик, *m.* s. Ко́буз.

Че́знути, *v. n. TP.* 67. s. Счеза́ти.

Чей, *conj.* vielleicht, vielleicht doch.

Чек, *m.* Wache, *f.* на чеку́ auf d. Wache, *Mi.* II. 48. жи́ти як на чеку́ *M.* II. 194.

Чека́, *f.* s. Сторо́жка, *Зак.*

Чекáво, *adv.* s. Цїкáво, *C.* I. 36.
Чекáлий, *a.* erwartet, *Пс.*
Чекáло, *n.* e. Art Fischnetz auf zwei bogenförmig gekrümmte Ruthen gespannt.
Чекáн, *m.* Streitkolben, *m.* Streitaxt, *f.*; 2) flageoletartiges Blasinstrument; 3) Grabmeissel, *m.*; 4) Prägestock, Prägestempel, *m.* (in d. Münze).
Чéкане, *n.* Warten, *n.*
Чекáнене, *n.* Prägen, *n.*
Чекáнити, *v. a.* prägen, schlagen, *Y.*
Чекáр, *m. H.* 125. 164. 237.?
Чекáти, *v. n.* u. *a.* warten, auf etw. warten, erwarten, на когó, на що, когó, чогó; -чекáє когóсь es erwartet jmdn, es steht ihm bevor.
Чéкіт, -оту, *m.* Grosse Krickelster, (Lanins excubitor), *B.*
Чекка́нчик чорнохвóстий, *m.* Schwarzkehlchen, *n.* (Saxicola rubicola L.), *B.*
Чеклúти, *v. a.* s. Четверúти.
Чеклóня, *f. He.* Art männliches Kleid.
Чеклувáти, *v. a.* s. Четверúти.
Чекмáн, чекмéнь, *m.* tartarisches Oberkleid, *Зак.*
Чéконїти, *v. n.* s. Цéконїти.
Чекотáти, *v. a.* zitschern, kreischen, krächzen.
Челедúн, *m.* Knecht, Diener, *m. B.*
Челéн, *m. Cm.* s. Член.
Челéпати, *v. n.* s. Чалáпати, waten; mit Mühe sich fortbewegen, *Зак.*
Челлéний, *a.* s. Черлéний, червéний, *Гол.* III. 513. 514.
Чéльний, *a. Зг.* Haupt, vorzüglich.
Чéлюсть, *f.* Kinnbacken, Kinnladen, *m.* — горíшна Oberkiefer, *m.*; — долїшна Unterkiefer, *m.*; чéлюсть, *pl.* чéлюсти, Oeffnung zwischen den Kinnladen, *f.* Rachen, *m.*; 2) Ofenloch, *n.*
Чéлядь, (чéледь), *f. coll.* Diener, *pl.* Dienerschaft, *f.* Hausgesinde, *n.*; 2) Tagelöhner, *pl.*; 3) Handwerksgesellen, Gesellen u. Lehrjungen, *pl.*; 4) Tross, *m.*; 5) auch: Hausgenossen, *pl.* sogar Weib u. Kinder werden darunter verstanden; бíла ч. Weiber, *pl.*
Челндúн, *m.* Diener, Knecht, *m*; 2) *Марк.* 103. junger Mann; 3) *Кух. Ос.* (61) XI. 37. Familienglied, *n.* (* v. der Tochter); 4) челядúн überhpt = чоловíк der Mensch = я.
Челядúна, *f.* s. Чéлядь; Diener, *m.* Dienerin, *f.*; 2) Maid, *f.* Mädchen, *n.* Jungfrau, *f. Ч.* V. 12. *Me.* 350.; 3) = (überhpt) Frauenzimmer, *n.*
Челядúнець, -нця, *m.* Diener, Knecht, *m.* einer vom Gesinde, *Ш.* I. 406.
Челя́дúнський, *a.* der Чéлядь, d. i. der jungen Leute, bes. der Mädchen, *Ф.*
Челя́дний, (челéдний), *a.* Gesinde-; -хлїó ordinäres Hausbrot, Gesindebrot, *n.*
Челя́дник, (челед-) *m.* Handwerksgesell, Handwerksbursche, Gesell, *m.*; Handlungsdiener, *m.*
Челя́дниця (челед-), *f. Ч.* V. 847. Dienstmagd, *f.*; 2) *У.* Stube für's Hausgesinde, *f.*
Челя́дно, (челéдно), *adv.* reich an Dienerschaft, viel Gesinde; 2) wo viele Frauen. [d.i. jungen Personen angehörig.
Челядóчий (челед-), *a.* der Чéлядь,
Челядчá, *m.* Familienmitglied, *n.*
Чемайдáнчик, *m. dim.* s. Чемодáн, Reisetasche, *f.*
Чемелúна, *f.* e. Baumart.
Чéмер, *m. Ч.* I. 1. 57. e. Krankheit der Pferde; *pl.* чéмері e. Krankheit des Rückgrats; §. чéмері зломúти = den Rückgrat so fest zudrücken, dass es [kracht.
Чемéра, *f.* s. Чамáра.
Чемерúця жовтáва, *f.* Niesswurz, *f.* Germer, *m.* (Veratrum Lobelianum Moench); 2) — чóрна, Schwarzer Germer, (V. nigrun L.), *B.*
Чемерíвка, *f.* Gifttrank aus weisser Niesswurz, *m. Ч.* V. 715.
Чемéрка, *f. dim.* s. Чемéра, Чамáра.
Чемерни́к, *m.* чемерни́ця. *f.* Weisse Niesswurz, (Veratrum album), *B.*; 2) — чóрний, Schwarze Niesswurz, (Helleborus niger); 3) — зелéний, Grüne N. (H. viridis), *B.*
Чемéрснути, *v. a.* s. Чéркати.
Чемерствá, *f.* Menge, grosse Zahl, *f.* кíлька чемарствá! = як богáго!
Чемерýха, *f.* s. Чемерúця, *Kol* I. 144.
Чéмір, *f.* s. Насéрдниця, (*Фр.*).
Чемлíт, *m.* Kleid aus weissem Wolltuch, *n.*
Чéмний, *a.* artig; höflich; 2) irgend einen Wert habend, *Ф.* s. Придáтний.
Чéмність, ости. *f.* Artigkeit; Höflichkeit, *f.* [gehen, eilen, laufen.
Чемсáти, чемхáти, *v. n.* schnell

Чемши́ти, *v. n.* hinschleichen, (*Фр.*).

Чемчикова́ти, (-кувати), *v. n.* trippeln; mit kleinen Schritten schnell gehen od. laufen, *Ko.* 74. *B.*

Чень, *conj.* s. Чей, *B.* doch.

Чена́р, *m.* Art italien. Tanz, *C.*

Чене́ць, -ньця́, *m.* *Wgr.* IX. s. Черне́ць; * ченьця́ пекти́ = eine kupferne Theekanne an's Feuer stellen, *Зак.*

Чени́ця, *f.* s. Черни́ця, *Пic.*

Че́нчик, *m.dim.*s. Черне́ць, че́рчик.

Ченчикува́ти, *v.n.* Чемчикува́ти.

Чепа́к, *m.* s. Чепе́ць.

Чепа́ш, *m.* Steg, *m.* *B.* [ser.

Чепе́лик, *m.* kleines schlechtes Mes

Чепели́нка, *f.* s. d. v.

Чепеля́ти, *v. a.* mit Mühe etw. thun, schneiden, spielen, *P.* I. 75. [*B.*

Чепера́тий, *a.* sich weit verästelnd,

Чепе́ри, *pl.* s. Соха́.

Чепери́ти ся. sich ausputzen, sich schön kleiden, *Kol.* II. 119.

Чепе́ць, *gen.* чепця́, *m.* Haube, *f.*; 2) Netzmagen, *m.* [sterze, *f.*

Чепи́га, *f.* *gew.* *pl.* чепи́ги, Pflug-

Чепи́ти ся, sich an etw. ansetzen, anklammern, an etw. kleben.

Чепі́га, *f.* s. Чепи́га; 2) Himmels wagen, grosser Bär, *m.* *Зак.*

Чепі́ль, *m.* s. Чепе́лик. [rosum, *B.*

Чепі́р моріжни́к, *m.* Hypnum squar-

Чепірга́тий, *a.* knorrig; mit vielen Aesten u. verschlungenen Zweigen. (*Фр.*).

Чепірна́тий, *a.* federartig gespalten, gefranst, *B.*

Чепірна́тка, *f.* Federmotte, *f.* (Pterophorus); *pl.* чепірна́тки, Geistchen, *pl.* (Pterophoridae), *B.*

Чепірха́тий. *a.*s. Чепірга́тий. (*Фр.*).

Чепі́ти, *v. n.* hocken, müssig sitzen.

Чепки́й, *a.* rasch, hurtig, коні́ -кі́; *adv.* че́пко, = скоро rasch, schnell, hurtig, *Ч.* I. 246. *Oc.* (62) VI. 42.

Чепля́ти, *v. a.* angreifen, anrühren, anfassen; — ся sich anhalten, s. anhängen, sich anklammern, sich an etw. ansetzen, sich ranken.

Че́пнути, *v. n.* sich niederkauen, sich niederbücken, sich hinhocken.

Чепо́взати, чепо́взнути, *v. n.* u. чепо́взати ся kriechen.

Чепору́ха, *f.* Frauenzimmer, *n.* das den Putz liebt; ein reinliches, sauberes Frauenzimmer; 2) ein grösseres Spitzglas voll Brantwein, *Зак.*

Чепра́га, чепря́га, *f.* Spange, Klammer, *f.* *Ф.* *B.*

Чепуля́ти (-ле́ти), *v. n.* hinkend gehen, *B.*; 2) *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden. [trabend.

Чепури́етий, *a.* geckenhaft, hoch-

Чепу́рити, *v. a.* aufputzen, schmücken; in Ordnung bringen; aufräumen; — ся sich putzen, sich ankleiden, sich schmücken; 2) * stolz sich geberden, stolz sein.

Чепу́риця. *f.* Stutzerin, *f.* *Ч.* V. 495.

Че́пурка, *f.* s. Чепуру́ха.

Чепуркова́тий, *a.*geziert, gespreizt, manierirt, *K.* *B.*

Чепу́рний, *a.* geziert, zierlich, affectiert; nett, hübsch; 2) aufbrausend, capriciös, *Зак.*

Чепурні́ти. *v.n.Зг.* s. Чепу́рити ся.

Чепуру́ха, *dim.* чепуру́шечка, *f.* s. Чепу́рний.

Че́пчик, *m.* Pflze, *Пе.* (*хм* 97) горо́дний, Garten-Thymian, (Thymus vulgaris); 2) — степови́й, Feld-Thymian, *m.* (Th. serpyllum), *Пic.*

I. Черь, *f.* s. Чир *Wgr.* 14. [*Фр.*

II. Черь, *f.* Baummark, *n.* (der Eiche),

Черв, *m.* Wurm, *m.* Made, *f.*; че́рви, *pl.* Würmer, *pl.*

I. Червь, *f.* die Biene im Larvenzustande; Gewürm, *n.* Made, *f.* [stabens Ч.

II. Червь, *m.* Benennung des Buch-

I. Че́рва, *f.* s. Черв, Червь I.

II. Че́рва, *f.* Coeur, *n.* (in den Spielkarten).

Черва́к, *m.* Wurm, *m.*; 2) Fruchtwickler, *m.* (Carpocapsa), *B.*; 3) * -лихи́й, Kreuzotter, *f.* *B.* [wurmförmig.

Червакова́тий, (-кува́тий), *a.*

Червако́вий, *a.* wurmfrässig.

Червачни́к о́вощник, *m.* Apfelwickler, *m.* (Carpocapsa), *B.*

Червачо́к, -чка́, *m* *dim.* s. Черва́к, Würmchen, *n.* kleiner Wurm; 2) — о́лиеку́чий, Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca), *B.*

I. Че́рвень, -вня, *m.* s. Черв; 2) Schildlaus, *f.* (Coccus); Johannisblut, *n.* (Coccus polonicus), *B.*; 3) der Monat Juni, *Ш.*

II. Че́рвень, *f.* Röthe, *f.* *Кое.*; 2) das

Blut vom Jungfernhäutchen, *Марк.* 141.

III. Чéрвень, *gen.* чéрвню, Schminke, *f.* *Пар.*

Червéний, *a.* s. Червóний.

Червени́ця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Pyrochroa coccinea), *B.*

Червеня́к, черненячóк, -чкá, *m.* Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula), *B.*

Чéрвець, -вця, *m.* — кактусóвий, Cochenille, *f.* (Coccus cacti); 2) — лякóвий, Gummilackschildlaus, *f.* (C. lacca); 3) — кермесóвий, (C. ilicis), *Пол.*; 4) — річни́й, jähriger Knäul, (Scleranthus annuus); 5) — тревáлий, ausdanernder Knäul, (S. perennis), *B.*; 6) Monat Juni.

Черви́вий, *a.* *P.* II. 58. voll von Würmern, madig, wurmig, wurmstichig.

Черви́віти, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Würmer, Maden bekommen.

Черви́на, *f.* unansehnliches Insect, Würmchen, *n.* *МШ.*

Чéрвити, *v. a.* u. чéрвити ся, Brut erzeugen, sich vermehren, мáтка чéрвит die Bienenkönigin zeugt junge Brut, *B.*

Чéрвиця, *f.* Holzbohrer, *m.* (Cossus); Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda), *B.*; 2) übrhpt: Wurm, *m.* *Га.* I. 258.

Чéрвінь, *f.* Coeur, *n.* (in d. Spielkarten).

Червíнити, *v. a.* schminken, *Пар.*

Червíнка, *f.* Bauchtyphus, *m.*; 2) Rothauge, *n.* (Leuciscus erythrophthalmus), *B.*; 3) — зéмна, Erdmilbe, *f.* (Trombidinm holosericeum), *Пол.*; 4) червінки́, *pl.* e. Aepfelgattung, roth, weinig, *B.*

Чéрвонь, *f.* Röthe, *f.* *Фр.*

Червонáвий, *a.* röthlich.

Червонавосíрий, *a.* röthlichgrau.

Червонéнький, *a.* *dim.* schön roth; röthlich, rothfarbig.

Червóний, *a.* roth; 2) * als *sbst. m.* = Ducaten, *m.*; 3) * als *sbst. f.* червóна = кров; 4) — щир Rother Fuchsschwanz, (Amaranthus caudatus), *B.*

Червони́ти, *v. a.* röthen, roth machen, *Ш.* I. 18. 90.

Червóність, -ости, *f.* Röthe, *f.*

Червонíти, *v. n.* u. — ся, sich röthen, erröthen, roth werden; rothe Farbe haben; * schamroth werden. [ten.

Червонобóкий, *a.* mit rothen Seiten.

Червонобýрий, *a.* rostbraun, rothbraun.

Червоновáтий, *a.* röthlich, +*M.*

Червонови́дий, *a.* rothwangig.

Червоножóвтий, *a.* gelbroth.

Червонокрапчáтий, *a.* roth getüpft.

Червонозлóтий, *a.* goldroth.

Червонокри́лий, *a.* -а щи́павка, Rothflügliger Raubkäfer, (Staphilinus Erythropterus), *B.*

Червонолíций, *a.* rothbackig, rothwangig, *Ш.* I. 325.

Червономóрдий, *a.* rothbackig, *Не.*

Червононóгий, червонóгий, *a.* mit rothen Füssen.

Червононóсий, *a.* rothnasig.

Червонопи́кий, *a.* rothbackig, +*M.*

Червоноплáвка, *f.* Rothauge, *n.* (Leuciscus rutilus).

Червонорíг (дрюх), *m.* Rothhornkäfer, *m.* (Harpalus Ruciformis), *B.*

Червонорíжка (скитáрка), *f.* Rothhörnige Nomadenbiene, (Nomada Ruficornis), *B.*

Червоночлéнні, *pl.* Gliedleibige Spinnenthiere, *pl.* (Arthrogastra), *B.*

Червоноши́й (-ший) муравéль, *m.* Rothe Ameise, (Formica rufa), *B.*; 2) — пригýн, Elater Thoracicus, *B.*

Червонувáтий, *a.* *Не.* röthlich.

Червоню́к, *m.* *pl.* -ки́, Art rothe essbare Pilze, *B.*

Червоню́х, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris), *B.*

Червоня́вий, *a.* röthlich.

Червонявобýрий, *a.* röthlichbraun.

Червоня́к, *m.* s. Потю́х.

Червоня́стий, *a.* hellroth.

Червотóка, *f.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium); — упря́мка, Trotzkopf, *m.* (Anobium pertinax), *B.*; 2) * Bücherwurm, *m.* *Пар.*

Червотóча, чернотóчина, *f.* Wurmstich, Wurmfrass, Mottenfrass, *m.*

Червотóчка хлїбни́чка, *f.* Brot- od. Klopfkäfer, *m.* (Anobium paniceum), *Пол.*

Червотóчний, *a.* wurmfrässig, -stichig.

Червчáтий, *a.* scharlachroth.

Червя́к, *m.* *pl.* червяки́. s. Червáк, Wurm, *m*; 2) Art Fasten-Gericht aus Erbsenmehl bereitet, *Зак.*

Червячки́, *pl.* e. Art Buchweizengrütze.

Червя́чник, *m.* s. Свиріпа.
Че́рга, *f.* Ordnung, Reihe, *f.*; че́ргою, за-, по че́рзї, der Reihe nach; 2) Gefolge, *n.* *B.* [Rotation, *f.*
Черго́ване, *n.* Nachfolge, *f.* -за́сїву
Черговий, *a.* nach der Reihe folgend, Reihen-, *Cm*; 2) aus Reih u. Glied, -коза́к gemeiner K.
Черґува́ти. *v. n.* nach der Reihe etw. thun, die Reihe einhalten; — ся nach der Reihe einander ablösen, mit einander nach der Reihe abwechseln.
Черда́к, *m.* *АД.* I. 216. Boden, Oberboden, *m.* Verdeck, *n.* (auf dem Schiffe).
Черда́н, *m.* Ring aus Strohflechte mit bunten Glasperlen besetzt u. an die Haarflechten angepasst, *m.*
Черда́ш, *m.* *ungr.* Hirt, *m.* (einer Herde, *vgl.* череда́), *B.*
Черева́йко, *m.* Schmerbauch, *m.*
I. Черева́н, *m.* Bitterling, *m.* Plätteln, *n.* (Rhodeus amarus), *B.*
II. Черева́н, черева́нь, *m.* Dickbauch, Schmerbauch, *m.*
Череваности́й, *a.* grossbäuchig.
Черева́тець,-тця,*m.*Bauch Schleimthier, *n.* (Myxozoon vel Gastrozoon).
Черева́тий, *a.* dickbäuchig, mit grossem Bauch; черева́та, schwanger.
Черева́тки, *pl.* s. Брюха́тки, *Вол.*
Черева́ч, *m.* Schmerbauch, Dickbauch, *m.*
Череве́ць, *m.* *КУ.* I. 303. s. Чебре́ць.
Черевик, *m.* Schuh, *m.*
Череви́чник, *m.* Schuhmacher, *m.* (bes. Frauenschuhmacher), *Га.* I. 258.
Череви́чок,-чка,*m.* *dim.* s. Черевик; 2) Pantoffelblume, *f.* Gemeiner Frauenschuh, (Cypripedium calceolus), *B.*
Череві́й, *m.* s. Черева́ч.
Чере́вка, *f.* Flachs-, od. Leinseide, *f.* (Cuscuta epilinum), *B.*
I. Чере́вний, *a.* Darm-.
II. Черевни́й, *a.* s. Черенни́й. (*Фр.*).
Че́рево, *n.* Bauch, Leib, *m.*; Mutterleib, *m.*; 2) Magen, *m.*
Черевоно́гі. *pl.* Bauchfüsser od. Schnecken, *pl.* (Gasteropoda), *B.*
Черевопла́вчі, *pl.* Bauchflosser, *pl.* (Abdominales), *Пол.*
Черевуля, *f.* s. Черева́ч.
Черевуха, *f.* s. Черева́н I. *B.*
Че́рег, *m.* s. Че́рга, в свій — *ОП.* wenn die Reihe kommt, nach der Reihe.
Чере́д, *m.* Reihe, *f.* *Ш.* I. 381.; свої́м чередо́м in besonderer Abtheilung, *K.*; чередо́м. *adv.* nach der Reihe; nach der logischen Folge.
Череда́, *f.* Reihe, Ordnung, *f.*; 2) Herde, *f.* Rudel, *m.*; 3) череда́ werden genannt die Falsenkatarakte im Dniestr bei Jampol. [Schaft, *m.* (scapus).
Че́редень, -дня, *m.* *B.* Stengel;
Чере́дний, *a.* zur Череда́ 1) geh.; — бара́н Leithammel, *m.* [gend, *Зак.*
Чере́дьний, *a.* nach der Reihe fol-
Чередни́к, (чередни́к, *B.*), *m.* Hüter einer череда́. Gemeindehirt, Hirt, *m.* *He. H.* 80.; 2) Eigenthümer u. Züchter einer Herde.
Чередни́ця, *f.* Hirtin, *f.* *Щог.*
Чередува́ти (-дов-), *v. a.* einreihen, *K.*; — ся nach der Reihe einander ablösen, *Фр.*; 2) scharenweise sich verbinden, *K.*
Че́рез, *praep. mit d. Accus.* durch, über, mittels, während; a) *örtlich:* че́рез пліт перелі́з er stieg über einen Zaum; че́рез село́ ї́хати durch das Dorf fahren, &; б) *zeitlich:* че́рез місяць einen Monat hindurch, während eines Monats; че́рез ніч über die Nacht, die Nacht hindurch; че́рез кільки часу́ dh so lange Zeit; nach einiger Zeit, *Кн.* в) *übertragen causal:* че́рез него́ durch ihn; че́рез то́е dadurch; че́рез що́, wodurch, weswegen; че́рез край, *Ке.* über die Massen, &. [Mass.
Черезве́ршний, *a.* über das volle
Черезе́нь, *W.* = че́рез него́ (*vgl.* *pol.* przezeń).
Черезмі́рний, *a.* übermässig, ausserordentlich, überaus gross.
Черезні́чний, *a.* übernächtig.
Черезплі́чник, *m.* Schulterriemen, Patrontascheriemen, *m.* Bandelier, *n.*
Черезси́льний, *a.* übermässig, die Kräfte übersteigend, *Под.*
Черезсї́делень, *m.* *Ч.* II. 674. e. Bestandtheil des Хому́т.
Черезсїде́льник, *m.* *C.* I. 93. s. d. v.
Черемни́й, *a.* s. Черенни́й, (*Фр.*).
Че́ремош, (Че́ремш, *f.* *B.*), *m.* a) білий, u. б) чо́рний, Nebenfl. des Прут.
Черемуха, *f.* s. Чере́мха, *Пic.*
Черему́шки, *pl.* s. Черенки́, Mes-

serschalen, *pl.* +*M.* [nus padus), *B.*
Черéмха, *f.* Traubenkirsche, *f.* (Pru-
Чéрен, *m.* Strunk, Stiel, *m. B.*
Чéрень, чéрінь, *m.* der Boden des Backofens; Feuerherd, *n. Га.* I. 258.
I. Черéнка, *f.* u. *pl.* черенкй, Messerschale, *f.* Griff, *m.*; 2) *pl.* черенкй, Teichmuschel, Malermuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*; 3) черенкй, Typen, *pl. Пар.*
II. Черéнка, *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [zahn, *m. B.*
Черенний (-ній), *a.* -зуб Backen-
Черенник, *m.* Stielqualle, *f.* (Geryonia), *B.*
Черенóк, -нкá, *m.* Schaft, *m.*
Черенорýжник, *m.* Waffenthierchen, *n.* (Stylonychia), *B.*
Череня́, *n.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), u. 2) Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.*
Череня́к, *m.* Backenzahn, *m. pl.* череняки́, Backenzähne, *pl. B. Пол.*
Чéреп, *m.* Hirnschale, *f.* Hirnschädel, *m.*; 2) Scherbe, *f.* Thonscherbe, *f.*; * Gefäss aus Thon, *n.*
Черепáнька, *f. B.* s. d. v. 1) u. 2).
Черепáни, *f.* thönerne Pfeife zum Rauchen (zerbrochen od. auch ganz), *B.*; 2) — ве ика, Grosse Teichmuschel,(Anodonta cygnea); — малá, Enten-Teichmuschel, *f.* (A. anatina), *Пол. B.*
Черепáха. *f.* Teichmuschel, *f.* (Anodonta), *B.*; 2) Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea), *B.*
Черепаховáтий, *a.* muschelförmig.
Черепáшечка вохчáтка, *f.* Schildkröten-Wasserbärthierchen, *n.* (Emydium testudo), *B.*
Черепáший, *a.* der Teichauster.
Черепáшина, *f.* Schildpatt, *n. Пол.*
Черепáшка, *f. dim.* s. Черепáха *B.*
Черéпє, *n. coll.* Scherben, *pl.* (von zerbrochenen Thongefässen).
Черепи́ця, *f. gr.* Dachziegel, *m. Пар.*
Черепкóвий, *a.* Scherben-, -суд. Scherbengericht, *n. Ил.*
Черéпний, *a.* -а я́ма Schädelhöhle, *f.*
Черéпниця *f.* Muschelschale, *f. Фр*; *pl.* черéпниці, Muscheln, *pl.* (Conchifera), *Пол.* [-чка), *m. dim.* s. Чéреп 2)
Черепóк, (*g.* -пкá), черепóчок, (*g.*
Черепольóґ, *m.* Kraniolog, *m. Шл.*
Черепýлька, *f.* s. Черепáня 1).

Черепýха, *f.* Schwanen- Teichmuschel, *f.* (Anodonta cygnea), *B.*; 2) Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Черепýшка, *f.* = черéпє, *Вах.*
Черéпяний, *a.* thönern, aus Thon, Thon-.
Черепя́нка, *f.* s. Черепáня 1).
Чéрес, *m.* lederner breiter Gürtel, Geldkatze, *f.* [eisen, Sech, *n.*
I. Чересло́, *n.* Pflugmesser, Pflug-
II. Черес лá, *pl.* Lenden, *pl. Пар.*
Чересля́к, *m.* Randassel, *f.* (Polydesmus), *B.*
Чересóк, -скá, *m. dim.* s. Чéрес.
Черéт, *m.* s. Очерéт. [agrostis), *B.*
Черетни́ця, *f.* Reithgras, *n.* (Calam-
Черéточка, *f.* черéточка конопля́ночка, *Ч.* V. 749.?
Черéха, *f.* Art grössere, fleischige Kirschen, (Prunus duracina).
Черéць, -рця́, *m.* das Scharlachroth, e. Art rothes Zeug.
Чéреш, *m.* s. Чéрес, (*Макс.*).
Череши́на, *f.* Süsskirsche, Vogelkirsche, *f.* (Prunus avium), *Пic.*
Черешковáтий. *a.* mit gestielter Blüte,(pedunculatus), *B.* [pflanzung, *f.*(?).
Черешни́к, *m. M.* I. 106. Kirschen-
Черешни́на, *f.* Kirschenholz, *n.* Kirschbaum, *m.* [avium), *B.*
Черéшня, *f.* Süsskirsche, *f.* (Prunus
Черéшок, -шка, *dim.* черешéчок, -чка, *m. B.* Blütenstiel, Blattstiel, *n.*
Чéржити ся, nach der Reihe bei einer Arbeit sich ablösen. [Wildente.
Чери́чка, *f. Ч.* III. 427. e. Art kleine
Чéрінь, *f.* Boden des Back-, n. Kochofens, *m.* — набивáти einstampfen, ausbessern, *P.* I. 134. III. 101.
I. Черк, *m.* у той самий черк, *M.* III. 12. in demselben Augenblicke.
II. Черк, *m. Не.* s. Чéрта, s. d. f.
Чéрка, *f.* Streifen, *m.* Linie, *f. Пу.* Umriss, *m.* Grenzlinie, *f. Гол.*
Чéркас, *m.* черкаси́на, *f.* Circassienne, *f.* (wollener Kleiderstoff).
Чéркати, *v. a.* streichen, streifen, anstossen щось до чогóсь; * schlagen черк єгó у пику, *Зак.*; 2) * sich aufmachen, sich wohin begeben; — ся з ким sich mit jmdm berühren.
Чéркес, *m.* Tscherkess, *m.*
Черкéска, *f.* Tscherkessin, *f.*; 2)

*

Oberkleid, *n.* *C.* II. 164.

Черкітка, *f.* вода́ — rieselndes Wasser.

Че́ркнути, *v. a.* s. Че́ркати.

Черкота́ти, *v. n.* s. Тарахкоті́ти.

Черко́ти, *pl.* Art Sporen mit Schellen, von ungarischen Ruthenen an den Stiefelabsatz beim Tanz befestigt.

Черкоті́ти (-кочу, -тиш), *v. n.* rieseln, gelind rauschen.

Черлене́цкий, *a.* *Ф.* roth (im Gesicht).

Черле́ний, *a.* roth, *B.*

Черленя́к дюк, *m.* Kleiner Weinschwärmer, (Sphinx porcellus), *B.*

Черля́нка, *f.* Sammetmilbe, *f.* (Trombidium), *B.*

Че́рмань (кампе́шія́ньска), *f.* Blut-Blau-Campecheholz, *n.* (Haematoxylon campechianum), *B.*

Чермнува́ти ся, s. Червоні́ти ся, *K.*

Чермо́ха, черму́ха, *f.* Rothauge, *n.* (Scardinius erythrophthalmus), *B.*

Чернь, *f.* Schwarzes, *n.* Schwärze, *f.* schwarze Farbe; 2) *Ч.* V. 489. schwarzes Stickgarn; 3) * gemeines Volk, Pöbel, *m.*; 4) * grosse, dichte Menge; 5) Mark, *n.*

Черне́тка, *f.* *Др.* Brouillon, *n.*

Черне́ць, *gen.* черця́, *pl.* черці́, *m.* Mönch, *m.*; 2) Verleumder, *m.*

Черне́цтво, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchthum, *n.*

Черне́ча, *f. coll.* Mönche, *pl. Mi.* II. 173.

Черне́чество, *n.* Mönchthum, *n. He.*

Черне́чий, *a.* vom Mönche, Mönchs-; 2) -а ра́да *He.* s. Чо́рна ра́да.

Черне́ччина, *f.* Klostervermögen, *n.* Klostergrund, *m.* Klosterpfründe, *f.* *B.*

Черни́льниця, *f.* s. Калама́р, *M+Б.* 360.

Чернильова́ті, *pl.* Giftlilien, (Melanthaceae), *B.*

Черни́ти, *v. a.* schwärzen, schwarz machen; beschmutzen; 2) * — кого́ jmdn anschwärzen, verleumden.

Черни́ця, *f.* Nonne, *f.*; 2) Heidelbeere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*

Черни́ченько, *m. dim.* s. Черне́ць.

Черни́чити, *v. n.* zum Theil ein mönchähnliches Leben führen, *Мак.*

Черни́чник, *m.* Heidelbeestrauch, *m.*

Черні́тка, *f.* пла́хта, alltäglich, ordinär, gemein, *Пт.*

Черно́зем, *m.* Schwarzerde, *f.* Ackerboden, *m.*

Черно́клён, *m.* **черно́клина**, *f.* s. Чорноклён, *Пс.*

Черну́ха, *f.* s. Чермо́ха, *B.*

Черну́шка, (чорн-), *f.* Schwarzkümmel, *m.* (Nigella sativa); — ролёва́, Acker-Schwarzkümmel, *m.* (N. arvensis), *B.*

Че́рня, *f.* schwarze Ziege.

Черня́ва, *f.* dichter Schwarm, Horde, *f.* *У.*

Черня́дка, *f.* Trauerente, *f.* (Anas Oedemia), *B.*

Черпа́к, *m.* Schöpfgeschirr, *n.*; 2) e. Art Fischnetz, (= Hamen, *m.*?), *B.*

Черпа́льня, *f.* Gebäude in der Papierfabrik, worin die Papiermasse geschöpft wird, *n.*

Че́рпало, *n.* s. Черпа́к 1).

Черпіти́ха, черпі́та, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*

Черпу́чий, *a.* Schöpf-, *Пар.*

Черса́к, *m.* Kardendistel, *f.* (Dipsacus), *B.*

Черсакова́ті, *pl.* Karden Gewächse, *pl.* (Dipsaceae), *B.*

Черса́ти, че́рснути, *v. a.* kratzen, anstreichen, *B.* *Ог.* 49.

Черства́к, *m.* *Вол.* s. Гриб щира́к.

Черстви́й, *a.* derb, hart, frisch, stark, kräftig; 2) хлі́б — nicht mehr frisch, trocken, rösch.

Че́рствіти, *v. n.* trocken, hart werden (v. Brot).

Черт, *m.* Teufel, *m.* *K.* s. Чорт.

I. **Черть**, *f.* Strich, *m.* Linie, *f.* *Кн.*

II. **Черть!** *int.* patsch! *B.*

Че́рта́, *f.* Strich, *m.* Linie, *f.* Zug, *m.*

Черта́к, *m.* Grenzwachthaus, *m.* *Пар.*

Че́ртаний, *a.* — приґу́н Gemeiner Saatschnellkäfer, (Elater lineatus), *B.*

Черта́етий, *a.* ле́гко — vom Stengel des Buchweizens, *B.*

Чертвова́ти, *v. a.* *У.* — мо́лотом hämmern, hauen, prägen.

Черте́ж, *m.* Ackergrund, *m.* gewonnen dh Vernichtung des Waldstandes.

Черте́жник, *m.* s. d. f. *B.*

Черте́ц, *m.* Grosse Haselmaus, (Myoxus nitela), *B.*

Черти́нка, *f.* kleiner, feiner Strich.

Черти́ти, *Гол. гр.* 20.?

Черти́ця, (-це), *f.* Baum ringsum abgeschält, *m.* *B.*

Че́ртїж, *m.* s. Черте́ц, *B.*

Черті́жна, *Гол. гр.* 20.?

Черто́наний, *a.* mit Strichen versehen, *B.*

Черто́г, *m.* † der innere Theil eines Gebäudes, *m.* *Ш.* II. 174.

Че́рточка, *f. dim.* s. Че́рта; 2)

чéрточка дрожи́нка, *f.* Zitterthierchen, *n.* (Lineola vibrio), *B.* [буква-, *У.*

Чертувáти ся, sich aufzeichnen,

Черýн, *m.* Kessel, *m.*; 2) s. Чертéц, *B.*

Чéрхавий, *a.* knorrig, (*Фр.*).

Черцёвий, *a.* s. Червчáтий.

Черчáти, *v. n.* rieseln, *Лїр.* 18.

Черчáтий, *a.* -пóяс, breit gewoben, *Kol.* I. 46. [чéрвець.

Черчéстий, *a. Ме.* 58. aus Черéць,

I. Чéрчик, *m.* Pfrille, Ellritze, *f.* Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis), *B.*

II. Чéрчик, *m.* schmucker schöner Junge, *Kol.* I. 122. [*п. Марк.* 141.

Чéрчичок, *m.dim.* Jungferhäutchen,

Чéршля, *f.* heisst der Ort wo der Wald ausgehauen wurde u. bloss einige junge Bäume übrig geblieben sind; 2) abgebrannter Feldraum.

Чершоши́ще, *n. ŽP.* s. Ши́шка.

Чесáлка, *f.* Wollkrämpel, *f.*; 2) Streicherin, *f. Пар.* [cher, *m. Пар.*

Чесáльник, *m.* Wollkrämpler, Strei-

Чесáльниця, *f.* s. Чесáлка 2), *Пар.*

Чесáти, (чéшу, чéшеш), *v.a.* auskämmen, die Haare kämmen; -лен, вóвну hecheln, krämpeln; bürsten щíткою чесáти; 2) *когó jmdn durchhauen, prügeln; 3) *reden; 4) *v. n.* laufen, rennen; — ся sich kämmen; 2) *Кн.* jucken.

Чéский, *a.* tschechisch, böhmisch.

Чéсний, *a.* ehrlich, rechtschaffen, redlich; achtbar; Чéсного Хрéста, на — —, s. Воздвижéнє *Ч. К.*

Чесни́й, *a.* zeitlich, zur rechten Zeit, wann die Zeit kommt (не вмирáє стари́й але чесни́й).

Чесни́к, *m.* s. Чісни́к.

Чéсність, -ости. *f.* Redlichkeit, Ehrlichkeit, *f.*; *Ч.* IV. 695. Unbeflecktheit, Reinheit, *f.* [245; честнóче *Кв.* I. 262.

Чеснóче! *vocat.* bei Панóтче, *Кв.* I.

Честь, *f.* Ehre, Achtung, Hochschätzung, *f.* Ansehen, *n.* Verehrung, *f.*; 2) Ruhm, *m.*; — на сóбі клáсти, поклáсти auf seine Ehre Rücksicht nehmen, seine Ehre, sein Ansehen wahren, *Кч.* 106. *Не. Пр.* XI. 50. [verehren, *К.*

Чествовáти (-вув-), *v. a.* † ehren,

Чéстен, чéстна, -не, *a. Ч.* V. 940. s. Чéстний. [Biedermann, *m.*

चести́вець, -вця, *m.* Ehrenmann,

Чести́вий, *a.* rechtschaffen, ehrlich; 2) sittlich, anständig, moral, Sitten-, *К. Пу.*; 3) ehrsüchtig. [Tugend, *f. Пу. Ст.*

Чести́вість, -ости, *f.* Ehrlichkeit;

Чести́вно, (-во), *adv.* moralisch, sittlich, *Не.*; 2) ehrfurchtsvoll, *ОП.*

Честилю́бець, -бця, *m.* der Ehrsüchtige, *B.* [geizig.

Честилюби́вий, *a.* ehrsüchtig, ehr-

Чести́тель, *m.* Verehrer, *m.*; -телька, *f.* -in, *f. Пар.* [Ehre erweisen, (*Фр.*).

Чести́ти, *v. a.* ehren, verehren, jmdm

Чести́ти, *v.a.* oft besuchen, s. Части́ти.

Чéстний, *a.* s. Чéсний.

Честнотá, *f.* Redlichkeit, Rechtschaffenheit, Ehrlichkeit; Tugend, *f.*

Честнотли́вий, *a.* tugendhaft, *Вах.*

Честовáти, (-ув-), *v.a.* s. Частувáти.

Честолюби́вий, *a.* ehrsüchtig, ehrgeizig, *Тор.* [sucht, *f.* Ehrgeiz, *m. Тор.*

Честолюби́вість, -ости, *f.* Ehr-

Честолю́біє, *n.* s. d. v.

Честолю́бність, -ости, *f.* Ehrgeiz, *m.* Ehrbegierde, Ehrsucht, *f. Не.*

Чéстію, чéстю, чéстев, *adv.* mit Ehren, ehrlich; 2) auf gutem Wege, gütlich.

Чет, *m.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n. Зак.*

Четвéр, *gen.* четвергá, *m.* Donnerstag, *m.*; великий, Gründonnerstag, *m.*

Четвергá, *f. МШ.* s. Чвíрка, Viergespann, *n.*

Четвергóвий, *a.* zum Donnerstag geh.; am Donnerstag, Donnerstags-.

Четвéрень, *a.* -віз Viergespann, *n. Фр.*

Четвéреньки, *pl.* на четвéреньках auf allen Vieren.

Четвéрець, -рця, *m.dim.* s. Четвéр.

Четвери́к, *m.* на четверикý, *М.* im Viergespann; четвериќом, *adv.* mit Viergespann. [auf allen Vieren.

Четверинки́, *pl.* на четверинкáх,

Четвери́ти, *v. a.* zu éinem Paare Ochsen od. Pferde ein zweites Paar dazu spannen, (*Бор.*). [zu 4. *К.*

Четвери́ця, *f.* Anzahl von 4, je 4,

Четвéрка, *f.* s. Чвíрка, Viergespann, *n.*

Чéтверня, *f.* kleiner aus vier Theilen bestehender Deichsel am Pfluge.

Четверни́ця, *f.* s. Чвíрка, Viergespann, *n.* [Gerste (Hordeum vulgare).

Четверня́к (ячмíнь), *m. B.* gemeine

Чéтверо, *num.* vier. [Tetrarch, *m.*

Четверовлáстник, *m.* Vierfürst,

Четверогрáнний, *a.* viereckig, quadratisch.
Четвероуглóвий, *a.* viereckig.
Четверойкий, *a.* vierfach, viererlei, *Ог.*
Четвертáк, *m.* = $\frac{1}{4}$ Rubel = 25 Kopeken; 2) Viergroschenstück, *n.*
Четвéртий, *num.* vierter.
Четвертйна, *f.* der vierte Theil; 2) Getreidemass in Russland = 2·099 Hektolitr. = 3·4137 W. Metzen.
Четвертівка, *f.*s Чвертівка.(*Фр.*).
Четвертóвий, *a.* Viertel-, ein Viertel eines Masses od. Gewichtes enthaltend, *Др.*
Четвертóк, -ткá, *m.* e. Mass, *B.*
Четвертувáти, *v. a.* viertheilen, vierteln.
Четвертяк, *m.* vierzeilige Gerste, *B.*
Четвірний, *a.* viertheilig, aus vier Stücken u. dgl. zusammengesetzt.
Четéн, *m.* geflochtene Wand (Gitterwand) im Агéл, *f.*
Четéць, -тця́, *m.* s. Читáтель, *ОП.*
Четйна, *f.* s. Щетйна.
Четйнний, *a.* aus Четйна, borstig, mit Borsten.
Четйри, *num.* s. Чотйри.
Четирохріжкáтий, *a.* mit vier vorstossenden Ecken.
Четйрха, *f.* Rauhfliege, *f.* (Coelopa), *B.*
Четирхáтий, *a.* gewimpert, rauh, *B.*
Четирхáтість, -ости, *f.* Rauheit, *f.*
Чех, *m.* der Tscheche, Böhme; 2) чех, Art goldene od. silberne alterthüml. Münze, *Kol.* I. 38.; 3) чехй, *pl.* Art Erdäpfel röthlich, lang, *B.*
Чéхлик, *m.* kurzes Männerhemd.
Чехóл, *gen.* чехлá, *m.* Ueberzug, *m.* Decke, *f. C.* II. 201.
Чехолйти, *v. a.* rasch schneiden (mit einem scharfen Messer), *Фр.*
Чехóнь, *f.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [2) s. Mлáка.
Чéчва, *f.* rechter Nbfls des Дністéр;
Чечевйця, *f.* s. Сочевйця, *Піс.*
Чечéкати, *v. n.* zirpen.
Чéчір, *m.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*
Чéчіт, e. Vogelgattung, *B.*
Чечовáти ся, Paar od. Unpaar, gleich u. ungleich spielen. [penser ruthenus), *B.*
Чечýга, *f.* Stierl, Sterlet, *m.* (Aci-
Чечýра, *f. Ч.* III. 441. e. Fischart.
Чéша, *f.* s. Чехóнь, *B.*
Чéшка, *f.* eine Tschechin, Böhmin.
Чешушáтий, *a. Ч.* IV. 547. schup-
Чéшка, *f. dim.* s. Чáшка. [picht.
Чи, *conj.* Fragepartikel: ob?; es braucht aber im Deutschen meist nicht ausgedrückt zu werden: чи так? so ist? чиж таки? ist's möglich dass-? чи мóже бýти? ist das möglich? Чй ти бá? = чи ти бáчиш? ist's möglich? wie so gar? *Не. хм.* 233; 2) oder: чи ти хóчеш, чи не хóчеш du magst wollen od. nicht; чи сяк чи так es sei nun so oder anders.
Чибáрка, *f.* Trinkschale, *f. Га.* I. 258.
Чйбрик, *m.* wird genannt eine magere Makrele, (Scomber scombrus L.), *B.* s. Скýмбрия. [sen, на когó, на щo.
Чйгати, *v. n.* lauern, auf etw. pas-
Чиготáти, *v. n.* den Laut „чигй" hervorbringen (v. Kiebitz), чáйка чигóче, *B.*
Чигýн, *m.* Auflauerer, *m. Пар.*
Чиж, чйжик, *m.* Zeisig, *m.* (Fringilla spinus), *B.*
Чижмáк, *d.* чижмачóк, -чкá, *m.* ordinärer Schuh, Kamasche, *f.*
Чйжми, *pl.* Schuhe, *pl. Зак.* [gehörig.
Чий, чия́, чиé, *pron.* wessen, wem
I. Чик, *m. Гол.* III. 431. s. Вюн.
II. Чик, *int.* vom Schneiden.
Чйкавиця, *f.* набрáти ся з ким -ції, *Ос.* (61) X. 35.? [кіт, *B.*
Чйкавка, *f.* s. Щйкавка; 2) s. Чé-
Чйкайло, *n.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*
Чйкало, *n.* Art Fischnetz, *B.*
Чйкане, *n.* Ticken, *n. Пол.*
Чйкати, *v.n.* s. Цйкати, *Зг.* zwitschern.
Чикáч, *m. B.* s. Чéкіт. [Brantwein.
Чикйлдиха, *f. Ко.* 30. schlechter
Чикирдéй, *m.* s. Чукурдéль, *B.*
Чйкір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus major), *B.* [schneiden.
Чйкнути, *v. a. D. c.* 2. einschneiden,
Чйколонок, -нка, чйколоток, -тка, (чйколодок, -дка), *m.* Fingergelenk, Kniegelenk, *n. B.*
Чикýливка, *f.* Baumpieper-Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus), *B.* [(*Бор*).
Чйлий, *a.* gesund, stark, makellos,
Чилйкнути, *v. n.* zwitschern.

Чи́льця, *n. coll.* Diadem, *n. Ф.*

Чильчи́бель, (?) *Зак.* Echter Krähenaugenbaum, (Strychnos nux vomica).

Чим, *pron. Instrum.* s. що; 2) *adv.* beim comparat. dient zur Bildung des superlat: чим бо́рше auf's geschwindeste; чим дуж = чим бо́рше, = чим бі́льше, *Зак.*; чим-тим, je desto.

Чимайда́н, *m. vgl. gr.* Чемода́н, Mantelsack, *m.*

Чимали́й, *a.* genug gross, eben nicht klein; *adv.* чима́ло, nicht wenig, genug.

Чимба́рство, *n.* Gärberei, *f.*

Чимбі́р, -бо́ру, *m.* s. Кра́йка, *B.*

Чимбо́рик, *m.* s. d. v. *B.*

Чимбра́с, *m.* Saat-Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum segetum), *B.*

Чимиру́ха, *f.* Bein. des Brantweins.

Чи́мсати, *v. a.* zupfen, rupfen; 2) s. Чі́мхати, *B. Ог.* 71.

Чи́мха, *f.* Büschel, *n. B.*

Чи́мхати, *v. a.* s. Чи́мсати, *Ог.* 71.

Чимчикува́ти, *v. n.* s. Чемчикува́ти, *Зак.*

Чин, *m.* Rang, *m.* Würde, Ehrenstelle, *f.*; 2) Art, Weise; Gattung, *f.* и́ншим чи́ном, auf e. ganz andere Weise, von e. ganz anderen Art; 3) Ceremoniel, *n.*

Чина́р, *m.* morgenländischer Platanus.

Чина́ти, *v. a. Ч.* II. 16. s. Почина́ти.

Чиньба́, (чинба́), *f.* Gärben, *n.* Zubereitung des Leders, *f.* s. Випра́ва, *H.* 206.; 2) Zurichtung, *f.* Abprügeln, *n. H.* 78.

Чинба́р, *m.* Gärber, *m. Зак.*

Чинба́рский, *a.* Gärber-, vom Gärber.

Чинґа́л, *m. С.* II. 12. s. Кинджа́л (?).

Чинджеру́шка, *f.* чинджи́р, *m.* kleiner Weidenzeisig, (Sylvia rufa), *B.*

Чине́ць, -нця́, *m.* s. Чене́ць, черве́ць, *Зак.*

Чинжи́рочка, *f. dim. H.* 292. (in dem Räthsel) von der Elster gesagt.

Чини́тель, *m.* — зако́ну Vollzieher, *m. K.*

Чини́ти, *v. a.* thun, machen; handeln; hervorbringen; veranstalten; — одпра́ву *M.* I. 16. den Gottesdienst abhalten; 2) — збі́же s. Підчини́ти 1); — ся gemacht, gethan werden; geschehen werden; 2) sich für etw. ausgeben, sich verstellen; — ся чимо́сь sich zu etw. od. wozu machen, etw. aus sich machen; — ся кому́сь чимо́сь für jmdn etw. gelten.

Чині́та, *m.* s. Чарівни́к.

Чинки́. *pl.* s. Ча́ри, *B.*

Чи́нний, *a.* thätig, beschäftigt.

Чи́нно, *adv.* thätig; 2) gut ausgearbeitet, *Pa.* II. 211.

Чи́новатий, *a.* gewirkt.

Чино́вий, *a.* mit e. Range (чин) bekleidet, (hoch) angestellt, *He.* zum Beamtenstand geh., Beamten-, Amts-, *Ko.* 93. 173. [Raug hat, Beamte, *m.*

Чино́вник, *m.* der eine Würde, einen

Чино́к, -нка́, *m. dim.* s. Чин, *Ko.* 355.

Чи́нча, *f.* s. d. f.

Чинш, *m.* Zins, *m.* Geldabgabe (übrhpt), *f.*; Grundzins, Herrenzins, *m.* Herrschaftsgefälle, *n.*; Miethzins, *m.*

Чиншівник, чиншови́к, *m. K.* Zinsmann, Zinszahlender, Zinspflichtiger, Zinsbauer; Miethsmann, *m.*

Чиншо́вий, *a.* Zins-, Zins zahlend, auf Zins sitzend.

Чипе́ра, *f.* Gabelast, *m.*

Чипи́жка, *f. dim.* s. Чепи́га.

Чипі́ти, *v. n.* worin stecken, woran kleben, haften; — над чимо́сь unverdrossen woran sitzen, kauern, hocken.

Чипі́я, *f. Ч.* V. 698. s. Чепи́га.

Чипра́га, *f.* Spange, Klammer, *f.* (aus Messing welche die Korallenreihen etc. zusammenhält), *Нав.* [schwamm, *m.*

Чир, *m.* Mehlbrei, *m.*; 2) Zunder-

Чирь, *f. Ф.* Ungeziefer, *n.*

Чира́к, *m.* s. Чи́рка.

I. Чира́ти, *v. a. У.* s. Че́рпати.

II. Чира́ти, *v. a.* austauschen, auswechseln, (*Фр.*).

Чирачи́ця, *f.* s. Чи́рка.

Чире́нка, (-ри́нка), *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [Anas querquedula), *B.*

Чирі́ца, *f.* s. d. v.; 2) Schnärrente, *f.*

Чи́рка, *f.* Geschwür, *n. B.*; 2) s. Чирі́ца 2) *B.*

Чирку́н, *m.* s. Цївку́н, *B.*

Чирлі́й, *m.* Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *B.*

Чировáтий, *a.* breiig.

Чи́рочка, *f.* s. Чирі́ца 1) u. 2), *B.*

Чирса́к, *m. Ф. Пр.* III. 238.?

Чиру́н, *m.* Pfanne, Südpfanne, *f. B.*

Чиря́, *n.* s. Чирі́ца 1) u. 2), *B.*

Чиря́нка, *f.* s. Чире́нка, *B.*

Чиря́ти, *v. a.* s. Че́рпати.

Чисе́льний, *a.* -а величина́ Zahlengrösse, Zahl, *f.*

Чисе́льник, *m.* Zähler, *m.*

Чи́слене, *n.* Zählen, Rechnen, *n.*

Численний, *a.* zahlreich; *adv.* чисе́нно.

Численни́к, *m.* der Zählende, *Др.*

Числе́нність, -ости, *f.* Anzahl, Menge, *f.* *Пол.*

Числи́мий, *a.* zählbar.

Числи́ти, *v.a.* zählen, rechnen; * halten; — ся sich rechnen; gezählt, gerechnet werden. [*n.* (numerale).

Числівни́к, *m.* Zähler, *m.* Zahlwort,

Число́, *n.* Zahl; Anzahl, Menge, *f.*; Ziffer, *f.*; Nummer, *f.*; — одини́чне Einzahl, einfache Zahl, *f.* Singular, *m.*; — мно́ге Mehrzahl, merfache Zahl, *f.* Plural, *m.*

Число́ване, *n.* Numerieren, *n.*

Числова́ти, (-слув-), *v. a.* numerieren, mit Ziffern darstellen, beziffern, *Пар.*

Числови́й, *a.* Zahlen-; statistisch, *Др.*

Чи́смо, *n.* e. Anzahl Faden im Пасмо́.

Чисни́ця, *f.* *P.* II. 17. три чисниці до сме́рти, ? *Не. Пр.* VIII. 911. XII. 345. чисниці, *pl.* *Ч.* I. 289. ?

Чи́ста, (?) повиходи́ли Москалі в чи́сту *Ос.* (62) V. 88.

Чиста́ш, *m. ungr.* s. Зруб.

Чистьба́, *f.* Reinigung, *f.* Klären, Raffinieren, *n.* *B.*

Чисте́нький, *a. dim.* schön rein, ganz rein, sehr rein; nett; *adv.* чисте́нько.

Чисте́ць, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta); — болотни́й, Sumpfziest, *m.* (S. palustris); — німе́цкий, Deutscher Z. (S. germanica); — лїсови́й Wald-Ziest, *m.* (S. silvatica); — річни́й, Jähriger Ziest, (S. annua), *B.*; 2) Mauerpfeffer, *m.* (Sedum acre), *B.* [ral, *f.*

Чисти́вость, *f.* *K.* Sittlichkeit, Mo-

Чи́стий, *a.* rein, reinlich, sauber; * keusch; unbefleckt; rein, pur, massiv (v. Metallen); rein, klar (v. Wasser); rein, weiss, unbeschrieben (z. B. Papier &); чи́стий зиск reiner Gewinn; чи́ста пра́вда reine, unverfälschte Wahrheit; чи́стий припадок reiner Zufall, blosser Zufall; чисте по́ле offenes, freies Feld; чи́стий го́лос reine, helle Stimme; чи́стий дощ ein Regen ohne Donner od. Hagel, *B.*; чи́стий четве́р, *Марк.* 4. s. Живний ч.; ви́вести кого́ на чи́сту во́ду jmdn blamieren, blosstellen, *Ос.* (61) IX. 40.

Чи́стик, *m.* s. Чисте́ць 2), *Піс.*

Чисти́лище, *n.* Fegefeuer, *n.*

Чисти́ло, *n.* Mutterkuchen, *m.* *B.*

Чистина́, *f.* vom Getreide (das keine Schuppen hat) wie: Roggen, Weizen; *dav. adj.* чистиняни́й, — хлї́б Brot daraus. [*f.* Mutterkuchen, *m.* *B.*

Чисти́сько, (-и́ско), *n.* Nachgeburt,

Чи́стити (чи́щу, чи́стиш), *v. a.* reinigen, rein machen, säubern, rein fegen, auskehren; щі́ткою ausbürsten; 2) reinigen, abführen (v. Arzeneien); 3) abnehmen (z. B. Fische); 4) castrieren; — ся sich reinigen, sich säubern; sich putzen; 2) sich aufheitern, s. klären.

Чистї́не, *n.* s. Чи́щене.

Чи́стість, -ости, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, *f.*

Чистня́к, *m.* s. Чисте́ць 1) *Піс.*

Чи́сто, *adv.* rein; 2) ganz, vollständig.

Чистобре́ха, *f.* geschickter Aufschneider, Lügner, *m.* *Ос.* (61) V.

Чистокро́вний, *a.* — кінь, vollblütig, *K.* *Фр.*

Чи́стонь-то, *conj.* wie wenn, als wenn, als ob, чи́стонь-то він не зна́е.

Чистота́, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, *f.*; вже на чистоту́ пішло́, *Кн.Пр.* XI.II.83. man hat schon angefangen die Wahrheit zu sagen (?).

Чи́стрити, *v. a.* die Wolle kämmen.

Чисту́ха, *f.* sauberes, reinliches Weib.

Чистю́нький, *a.* s. Чисте́нький, (*Фр.*). [pa cinerea), *B.*

Чистю́х, *m.* Wasserscorpion, *m.* (Ne-

Чистя́к, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta), *B.*; 2) Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus), *B.* [(radicans), *B.*

Чита́вий, *a.* -а вісь wurzelnde Axe

Чита́льник, (-льн-), *m.* *Не.* *ОІІ.* Leser, *m.*

Чита́льня, *f.* Lesehalle, *f.* Lesesaal, *m.*

Чи́танка, *f.* Lesebuch, *n.*

Чита́тель, *m.* Leser, *m.*; чита́телька, *f.* Leserin, *f.* [cum, *n.* Lesewelt, *f.*

Чита́тельство, *n.* *Гол.* Lesepubli-

Чита́ти, *v. a.* lesen; 2) *Гол.* III. 702. rechnen, zählen.

Чита́ч, *m.* Leser, *m.* *Кч.* 100.

Читéць, -тця́, *m.* Leser, *m. B.*

Читни́й, читли́вий, *a.* leserlich, *Пар.* [anthus), *B.*

Чи́тниця, *f.* Ranken-Koralle, *f.* (Zo-

Чи́хавка, *f.* чи́хане, *n.* Niesen, *n.*

Чи́хати, *v. n.* niesen.

Чи́чва, чич, *f.* schlechtes, auf Sumpfboden wachsendes Futtergras, *B.*

Чичекáти, *v. n.* schwätzen, (v. der Elster), *Га.* I. 12. *B.* [чик (васи́льок).

Чичи́нчик, *m. Reimw.* zu Васи́ль-

Чичи́рк! *in d. Verbind.* ні чичи́рк! still! schweig! [linaria), *B.*

Чичíтка, *f.* Leinfink, *m.* (Fringilla

Чичóта, *f.* s. d. v. *B.*

Чичу́рка, *f.* Reiher, *m.* (Ardea), *B.*

Чиш-чиш, *int.* vom Geräusch beim Schneiden des Getreides.

Чиш-то-мак, *D.c.*404.s. Нáче, Мов.

Чи́щене, *n.* Reinigung, *f.* das Reinigen.

Чíвка, *f.* Schopf, *m. B*; 2) Aehren, *pl.* (in einer Garbe, *oppos.* гу́зїр). [*m. B.*

Чíлка, *f.* Vorderkopf, *m. Зг.*; 2) Schopf,

Чільни́й, *a.* Stirn-; Front-, — відряд Vorhut, *f. Фр.*; чільнé волóсе die über der Stirn wachsenden Haare, (*Фр.*); 2) *B.* vorzüglich, ausgezeichnet.

Чíльность, *f.* Vorzug, *m. B.*

Чільцé (чілцé *B.*), *n.* Stirnbinde, Kopfbinde, *f.* Kopfdiadem, *n. Ф. Нав.*

Чíмка, *f.* lange Wollzotte, *f.*

Чíмкати, *v. a.* ausziehen (lange Wolle).

Чімхáти, *v. a.* s. Чемсáти; beschneiden, abreissen.

Чінджéк, *m.* Name für einen kleinen affectirten Menschen, *B.*

Чіни́ти ся, s. Чини́ти ся, werden, *B.*

I. Чіп, *gen.* чопá, *m.* Zapfen, Stöpsel, *m.*; * Tölpel, *m.*; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.* [kel u. Hunde.

II Чіп! *int.* Scheuchruf gegen Fer-

Чíпати, *v. a.* anhängen, anheften; 2) angreifen, ergreifen, fassen; — когó u. — ся когó jmdn antasten, mit jmdm anbinden; sich an jmdn hängen; an jmdm haften bleiben.

Чіпéць, -пця́, *m.* Haube, Frauenhaube, *f.*; 2) Fettnetz beim Magen (beim Hausvieh), *n.* s. Здір.

Чіпíти, *v.n.* s. Чипíти, kauen, hocken; 2) jmdm auf dem Halse sitzen.

Чіпкáр, *m.* Haubenmacher, *m. Пар.*

Чіпки́й, *a.* sich leicht an etw. ansetzend, an etw. hängend, klebend, haftend; -а хорóба ansteckend.

Чíпляне, *n.* Anhängen, *n.*

Чіпнáрь, *m. ungr.* Mundschenk, *m. B.*

Чіпни́й, *a.* s. Хватни́й, *Пол.*

Чíпорня, *f.* Art Spiel, welches darin besteht, dass Stöcke zum Ziele geworfen werden.

Чіпóчник, *m.* Haubenstock, *m. Пар.*

Чіпóчниця, *f.* Haubenmacherin, *f.*

Чіпрáга, *f.* s. Чипрáга. [*Пар.*

Чіпу́рний, *a.* чіпу́рити ся, s. Чепу́рний, чепу́рити ся.

Чíпчик, *m. dim.* Haube, *f. B.*

Чíпчити, *v. a.* die Haube aufsetzen.

Чíрва, *f.* s Чéрвінь (in Karten), Coeur.

Чірзік, *H.* 32. e. Scherzwort, (?).

Чíркати, *v. n.* s. Цьвíркати.

Чíрхавий, *a.* uneben, nicht glatt, rauh, struppig, (*Фр.*).

Чíрхати ся, s. Чу́храти ся.

Чісни́ця, *f.* = drei Fäden, *Kol* I. 68.

Чістни́ця, *dim.* чістни́чка, *f. Ф.*?

Чістóйно, *conj.* s. Нíби, нíби то.

Чістри́нка, *f.* Hechelthierchen, *n.* (Oxytricha); чістринки́, *pl.* Hechelthierchen, *pl.* (Oxytrichina), *B.*

Чíстрити, *v. a.* hecheln.

Чіт, beim Spiel Чіт чи лíшка Paar od. Unpaar, gleich od. ungleich, (*vgl. gr.* чётъ; четá Paar, *n.*).

Чіту́ра, *f.* Blechbüchse, *f*, *B.*

Чíхати, чíхрати, *v. a.* reiben, kratzen; 2) kraus machen, zerzausen; § * bei den Haaren raufen; — ся sich kratzen.

Чіхрáтий, *a.* behaart, zottig, *B.*

Чíча, *dim.* чíчка, *f.* (in d. Kinderspr.) e. Blume; übrhpt e. schöne Sache, Spielzeug, *n.* &.; * von einer verzärtelten Person; 2) чíча, als *int.* schön! (zu kleinen Kindern beim Vorzeigen hübscher Sachen).

Чíчаний, *a.* schön (Kinderspr.).

Чíче, *n. coll.* Blumen, *pl.*

Чíчник, *m.* Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum), *B.*

Чкурну́ти, чкури́ти, *v. n.* §. davonlaufen, *Др.* (*Фр.*), s. Поду́ти 1).

Члянóк, -нкá, *m. Ч.* I. 281. e. Trinkgeschirr.

Член, *m.* Glied, Gliedmass, *n.*; 2) Mitglied, *n.* (einer Gesellschaft); 3) Glied einer Periode, *n.* Satz, *m.*; 4) Artikel,

Punkt, *m.* (-віри &).

Членистий, *a.* gegliedert, Glieder-.

Членистість, -ости, *f.* Gliederung, Küstenentwickelung, *f.* *Ил.*

Членити, *v. a.* anatomieren, anatomisieren, *Пар.*

Членівство, *n.* Mitgliedschaft, *f.* Angehören zu e. Vereine, *n.* *T.*

Чліне́вий, *a.* anatomisch, *Пар.*

Члінниця, *f.* члінова́не, *n.* Anatomie, *f.* *Пар.*

Чліновати, *v. a.* s. Членити, *Пар.*

Чля, *adv.* *H.* 272. es ziemt, es passt; — комусь es ziemt, ist geziemend, *ВБ.* *Пр.* X. 4. 51.

Чмакане, *n.* Schnalzen, *n.*

Чмакати, *v. n.* schnalzen.

Чмалений, *a.* neblig, finster, trübe; * mürrisch, *Пiс.* („*Сн.*" 105). [*f.* *Зак.*

Чмара, *f.* Scheuche, Vogelscheuche,

Чмелений, *a.* *М+Б.* 17.?

Чмелик, *m.* *dim.* s. Чміль.

Чмига, *f.* не до чмиги *С.* II. 192. s. Шмига. [*f.* *Зак.*

Чмир, *m.* Rausch, *m.* Berauschung,

I. Чмих, *m.* *H.* 38. Flucht, *f.*; 2) *Ос.* (61) VI. 37. e. Art Gesellschaftsspiel: Enthalten des Lachens. [fliehens.

II. Чмих! *int.* des Fortlaufens, Ent-

Чмихати, *v. n.* schnauben, *B.*

Чмихнути, *v.n.* schnell davonlaufen; 2) mucken, mucksen (v. Lachen).

Чміль, *m.* Hummel, *m.* (Bombus), *B.*

Чмовж, чмовжик, *m.* Spechtmeise, *f.* Kleiber, *m.* (Sitta europaea), *B.*

Чмокнути, *v. a.* küssen; чмокнути ся, einander küssen, *Ш.* I. 342.

Чмола, *f.* Holzbiene, *f.* (Xylocopa violacea), *B.* [скуда 2).

Чмуд, *m.* als Schimpfwort: s. Па-

Чмутник, *m.* muthwilliger, ausgelassener Mensch, Spassmacher, *m.* *Зак.*

Чмутовати, *v a.* liebkosen, caressieren, *Мак.*

Чмутовитий, *a.* *H.* 233. klug (?).

Чмутовиха, *f.* Schäckerin, *f.* *Мак*

Чо, *adv.* = чого? warum? *Ф.*

Чобак, *m.* *С.* Behälter für Getränke, *m.*

Чобан, *m.* s. Чабан. 1) Ochs, *m.* *Kol.* II. 181.; 2) Hirt, *m.* *Kol.* II. 256.

Чобана, *f.* e. Kuh mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.* [cilla), *B.*

Чобаник, *m.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Чобіт, *gen.* чобота, *m.* Stiefel, *m.*; чоботи наставити auf's Stiefelbrett nehmen; — застояти die auf's Stiefelbrett genommenen Stiefel an der Sonne aufstellen, damit sie eintrocknen u. steif werden, *B.* [Чоботець.

Чобітки, чобітці, *pl. dim.* s. Чоботок,

Чобітник, *dim.* чобітничок, *m.* s. Чоботар.

Чобіток, -тка, *m. dim.* Stiefelchen, *n.*

Чоботар, *m.* Schuhmacher, *m.* *Ш.* I. 124.

Чоботаренко, *m.* Sohn des Чоботар, *Пiс.* [*f.* *Зак.*

Чоботариха, *f.* Schuhmachersfrau,

Чоботарівна, *f.* Tochter eines Чоботар, *Пiс.* [*dim.* s. Чобіт, kleiner Stiefel.

Чоботець, бітця, *pl.* чобітці, *m.*

Чоботок, *gen.* чобітка. *pl.* чобітки, *m. dim.* s. d. v.

Човг, *int.* vom Kratzfuss, *M.*

Човганка, *f.* s. Совганка.

Човгати, *v. n.* schlendern, *He.*; — ся s. Ховзати ся.

Човен, *gen.* човна, *m.* Kahn, *m.* Boot, *n.*

Човник, *m. dim.* s. d. v. Schiffchen, Kiel, *n.* *B.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina), *B.*

Човниковатий. *a.* kahnförmig, *B.*

Човнок, *m.* Schiffchen, *n.*

Човпити, *v. a.* — голову s. Сушити голову; — ся *H.* 52. s. Носити ся.

Човпіти, *v. a.* in einem fort reden; jmdm etw. einreden, beweisen, (*Фр.*).

Човсти, *v. n.* *D.* c. 179. trottelnd gehen; — ся *Ч.* III. 425.

Човпти, *v. a.* begreifen, verstehen, *Зак.*

Чогнути, *v. n.* *W.* s. Чахнути.

Чого. *pron. gen. n.* s. Що; 2) *adv.* warum? weswegen?; чого доброго wenn es gut geht, leicht möglich, sehr wahrscheinlich.

Чогось, *pron. gen. n.* s. Щось; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt warum. [Schakal, *m.* (?).

Чокалок, -лка, *m.* *КС.* (83) VII. 508.

Чокнітка, *f.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*

Чоко, *int.* vom Klirren des Stiefeleisens.

Чолак, *m.* Stirnblatt mit Stacheln versehen kleinen Kälbern angelegt damit sie nicht saugen.

Чолан, *m.* s. Дзвін 3), Radfelge, *f.*

Чолатий, *a.* grosstirnig.

Чо́лний, *a.* Stirn-; Haupt; vornehmst, *Зак.*

Чоло́, *n.* Stirn, *f*; на чолї ма́ти написане auf der Stirn geschrieben stehen; без чола́ unverschämt, frech; 2) Fronte, *f.* vorderer, höherer, erhabener Theil verschiedener Gegenstände, — буди́нку Vorderseite eines Gebäudes, Façade, *f.*; — ві́йска Front, *m.* Spitze der Armee; на чолї an der Spitze; 3) das Vornehmste, Auserlesenste; чоло́м би́ти auf sein Angesicht niederfallen, tiefe Unterthänigkeit zeigen, sich vor jmdm demüthigen, demüthig anbeten; чоло́м! unterthänigster Diener! Gehorsamster! *Кч.* 210.

Чолоби́тний, *a.* ehrerbietig, *Пар.*

Чолоби́тність, -ости, *f.* Ehrerbietigkeit, *f.* *Пар.*

Чолови́й, *a.* Stirn-, -а кість Stirnbein, *n.* *B.*

Чоловік, *m.* Mensch; Mann, ein ganzer, tüchtiger Mann, *m.*; 2) Mann, Gemahl, *m.*; 3) auch für das deutsche: man, чоловік робит man arbeitet

Чоловіковго́дник, *m.* *К.* der sich bei den Menschen einschmeichelt. [*m.* *К.*

Чоловікогу́бець, -бця, *m.* Mörder,

Чоловікогу́бство, *n.* Menschenmord, Mord, *m.* *Пар.*

Чоловіколю́бний, *a* menschenliebend, menschenfreundlich, leutselig.

Чоловіколю́бність, -ости. *f.* Menschenliebe, *f.* *Пар.*

Чоловіколю́бство, *n.* Menschenfreundlichkeit, Humanität, *f.* *К.*

Чоловіцтво, *n.* Menschlichkeit, Humanität, *f.* *Ф.* [*f.* *Тор.*

Чоловічество, *n.* Menschennatur,

Чоловіче, *n.* (*nur im Nominat.*) s. Чоловік. [schen-.

Чоловічий. *a.* menschlich, Men-

Чоловічина, *m.* *Н* 59. *Кч* 318. „ein Mensch“, Männlein, *n.* Homunculus *m.*

Чоловічити, *v. a.* *Вах.* vermenschlichen, personificieren.

Чоловічи́ско, чоловічи́ще, *m.* *aug.* s. Чоловік. *Wgr.* 34.

Чоловічний, *a.* human, *К.*

Чоловічник, *m.* Mittelraum der Kirche (wo die Männer gew. stehen, *oppos.* Ба́бинець), *m.*

Чоловічок, -чка, *m dim.* s. Чоловік, Männlein, *n.* kleiner Mensch, Menschlein, *n.*; 2) Sehloch, *n.* Pupille, *f* *B.*

I. Чоло́м, *m.* Kuss, Anhauch, *m.*

II. Чоло́м, *adv.* s. Чоло́.

Чоло́мкати, чоло́мкнути, *v. a.* küssen; 2) grüssen; — ся sich küssen, einander küssen, *C.* I. 221. 100; 2) einander grüssen. [Gruss, *m.* *Пар.*

Чо́ломок, -мка, *m.* Empfehlung, *f.*

Чом *adv.* s. d. f. 2).

Чому́, *pron.* *Dat. n. sing.* s. Що; 2) *adv.* warum, u. warum?

Чому́сь, *pron. Dat. n. sing.* s. Щось; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt aus welchem Grunde, unbekannt warum.

Чо́пик, *m. dim.* s. Чіп; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.*; 3) ein junger Sander, *B.*

Чопикова́тий, *a.* zapfenförmig.

Чопівка, *f.* Zapfenqualle, *f.* (Eucharis), *B.*

Чопна́рь, *m.* s. Чіпна́рь.

Чо́пнути, *v. a.* s. Уда́рити.

Чопови́й, *a* Zapfen-; *sbst. m.* Kellermeister, *m*; чопове́, *sbst. n.* Zapfengeld, *n.* [Чепу́рний &.

Чопу́рний, *a.* чопу́рити ся, s.

Чо́рба, *f.* s. Дя́га, (*Фр.*).

Чорна́вий, *a.* s. Чорня́вий.

Чорне́нечкий, *a. dim.* s. Чо́рний, *B.*

Чорне́нький, *dim.* чорне́сенький, *a.* schwarz, sehr, ganz, vollkommen schwarz.

Чорне́цький, *a.* -а ра́да = Чо́рна Ра́да, *Не.* (*хм* 35) s. Рада (чо́рна).

Чо́рний, *a.* schwarz; * finster; чо́рна ра́да, s. Ра́да Чо́рна; чо́рна ро́жа Stockrose, *f.* (Althaea rosea), *B.*; чо́рнї ріжки́, Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus), *Пс.*; * чо́рна кішка (кітка) пробігла між подру́жем zwischen den Eheleuten ist ein Zerwürfnis eingetreten; *sbst. f.* чо́рна = Тюрма́, Темни́ця, *Ос* (61) VIII. 95.

Чорни́лиця, *f.* Tintenfass, *n.* *C.* I. 163; 2) — каламу́тка або се́пія. *f.* Tintenfisch, *m.* (Sepia officinalis), *Пол.*

Чорни́льниця *f.* Tintenfass, *n.* (*Фр.*).

Чорни́ло, *f.* Tinte, *f.* *C.* I. 164.

Чорни́тель, *m.* Anschwärzer, Verleumder, *m.*

Чорни́ти. *v. a.* schwarz machen, schwärzen; beschmutzen; * jmdn anschwärzen, verleumden.

Чорни́ця, *f.* Ackerbrombeere, *f.* (Ru-

*

bus caesius), *B.* [lanosomata), *Пол.*

Чорниші, *pl.* Schwarzkäfer, *pl.* (Me-

Чорниш острогузець, *m.* Todtenkäfer, *m.* (Blaps mortisaga), *Пол.*; 2) s. Чорний, *Н.* 90.

Чорніти, *v.n.* sich schwärzen, schwarz werden; schwarz erscheinen.

Чорнобиль (чорнобіль), *m.* Beifuss, *m.* (Artemisia vulgaris), *B.*

Чорнобілка, *f.* Penthina, *B.*

Чорнобривець, -вця, *m.* s. Чорнобривий, *Ш.* I. 356; 2) s. Чорноголовець, *Ос.* (61) XII. 28; 3) Aufrechte Sammtblume, (Tagetes erecta), *B.*; 4) auserlesene (Hasel-) Nüsse, (*Н.*) *Зак.*

Чорнобривий, чорнобровий, *a.* mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобривенький, чорнобров-, *a. dim.* s. d. v.

Чорнобривка, *f.* ein Frauenzimmer mit schwarzen Augenbraunen.

Чорнобровець, -вця, *m.* (e. Mann) mit schwarzen Augenbraunen, *B.*

Чорнобрунатний, *a.* dunkelbraun.

Чорнобурий, *a.* schwarzbraun, dunkelbraun.

Чорноватий, *a.* schwärzlich.

Чорноголовець, -вця, *m. Ос.* (61) XII. 28. Stiefel aus gewöhnl. schwarzem Leder. [Kopf, schwarzköpfig, *B.*

Чорноголовий, *a.* mit schwarzem

Чорноголовка, *f.* Sumpfmeise, Mönchmeise, *f.* (Parus palustris, *B.*; 2) Schwarzplatte, *f.* (Sylvia atricapilla), *B.*

Чорногривий, *a.* schwarzmähnig, *Фр.* [conia alba), *B.*

Чорногуз, *m.* Weisser Storch, (Ci-

Чорногузка, *f. Spottname*: mit schwarzem Hinteren, +*M.*

Чорногуняник, *m.* der schwarze Гуня trägt.

Чорножовтий, *a.* schwarzgelb.

Чорноземля, *f.* Humus, *m. B.*

Чорнозем, -му, *m.* s. d. v. [reich.

Чорноземний, *a.* humos, humus-

Чорноземок, -мка, *m.* Dammerde, *f. Пол.* [*m.* (Acer campestre), *B.*

Чорноклен (-клин), *m.* Feldahorn,

Чорнокленовий (-клинов-), *a.* aus Чорноклен.

Чорнокмін, *Не.*? [stler, *m. K.*

Чорнокнижник, *m.* Schwarzkün-

Чорнокнижництво, *n.* Schwarzkunst, *f. Пар.*

Чорноколоска, *f.* -пшениця, Art Weizen. [Haarflechten.

Чорнокосий, *a.* mit schwarzen

Чорнокрапистий, *a.* schwarztüpfelig, *Пар.* [gler, *pl.* (Melanosomata), *B.*

Чорнокрильці, *pl.* Schwarzflü-

Чорнолиций, *a.* schwarz von Gesicht.

Чорномазий, *a.* schwarz, schwärzlich, mit schwarzem Haar, *Зак.*; schwarz vom Schmutz, *M*+*Б.* 187.

Чорноморець, -рця, *m.* Küstenbewohner, *m.* am Schwarzen Meer.

Чорноморский, *a.* Schwarzmeer-, am od. auf dem Schwarzen Meere befindlich. [melanops, *B.*

Чорноочка пірначка, *f.* Tanypus

Чорнопасмистий, *a.* schwarzstreifig, mit schwarzen Streifen.

Чорноперий, *a.* schwarzfederig, schwarzgefiedert.

Чорнопірочка, *f. dim. Bein.* der Галочка, schwarz befiedert, *Ч.* V. 459.

Чорноріжка польовка, *f.* Schwarzfühlerige Feldwanze, (Cimex nigrocornis), *B.*

Чорнороб, *m.* gewöhnlicher Arbeiter, Arbeiter welcher schwer arbeitet, *Др.*

Чорноробство, *n. coll.* Arbeiter, *pl.* welche schwer arbeiten, *Др.*

Чорноротий, *a.* mit schwarzem Mund, *B.* [ze spielend.

Чорнорусий, *a.* braun in's Schwar-

Чорнорябий, *a.* schwarz getupft.

Чорносивий, *a.* schwarzgrau; -кінь Schwarzschimmel, *m. Пар.*

Чорносиний, *a.* schwarzblau.

Чорносірий, *a.* schwarzgrau.

Чорнослив, *m. coll.* gedörrte Zwetschken, *B.*

Чорнострокатий, *a.* schwarzgefleckt; -кінь Schwarzschecke, *Пар.*

Чорноусий, *a.* mit schwarzem Schnurbart.

Чорноха, *f.* eine schwarze Kuh, *B.*

Чорнохреба, *m.* e. falbes Pferd mit schwarzem Rücken, *B.* [*Пар.*

Чорночервоний, *a.* schwarzroth,

Чорнуватий, *a.* schwärzlich, *Не.*

Чорнушка, *f.* Schwarzkümmel, *m.* (Nigella arvensis).

Чорнюлька, *f.* -дівчина Brünette, *f.*

Чорнюх, *m.* Melandrya, *B.*

Чорнюха, *f.* Brünette, *f.*

Чорнявий, *a.* schwärzlich.

Чорнявка (чорнéвка), *f.*Brünette,*f.*

Чорнята, *f.* Reiherente, *f.* (Fuligula cristata).

Чорніта, чорпітка, *f.* Haubenlerche, Kothlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*

Чорствіти, *v. n.* -сéрцем verhärten, hartherzig werden.

Чорт, *m.* Teufel, *m.*; * Henker, *m.*

Чортвіть що = чортвість (?) *P.* I. 75. der Teufel weiss was —.

Чортеня́, *gen.* -яти, *n. dim.* kleiner Teufel; * böser Bube.

Чóртик, *m.* s. d. v. [II. 312.

Чорти́нець, -нця, *m.* Hölle, *f.* *Mi.*

Чорти́ний(-ній),*a.TP.*s.Чóртовий.

Чорти́ско, чорти́ще, *m. aug.* s. Чорт. [(vom Weibe).

Чорти́ха, *f.* böses Weib, Teufel, *m.*

Чорти́ця, *f.* s. d. v. teuflisches, böses Weib.

Чóртів, -това, -тове, *a.* s. Чóртовий.

Чортівня́, *f.* Teufelsunwesen, *n.* Teufel, *pl.* *Cm.*

Чóртівский, *a.* s. d. f.

Чóртовий, *a.* Teufels , teuflisch.

Чортови́не, *n.* Teufelsbrut, *f.*

Чортóк, -тка́, *m.dim.*s. Чорт. *Еф.*67.

Чортóла смердюча, *f.* stinkendes Steckenkraut, Teufelsdreck, *m.* (Ferula assa foetida), *B.*

Чортóполох, *m.* s. Чукурдéль. *B.*; 2) Xanthium spinosum, *Пic.* [nend,*Ф*·

Чортополóшений. *a.* Teufel ban-

Чортопóрох, *m.* Blätterschwamm, *m.* *Пар.* [wagen, *m.* Art Kibitka, *Шл.*

Чортопха́йка, *f.* *Ко.* 18. Teufel-

Чорторий, *m.* Wirbel u. Strudel im Wasser(vomTeufel aufgewirbelt),*Кч.*351.

Чортя́, чортя́тко, *n. dim.* kleiner Teufel, Teufelsbrut, *f.* [en, *pl.* *Зак.*

Чортя́тство, *n.*Teufel, *pl.*; Teufelei-

Чортя́чий, *a.* Teufels-, teuflisch.

Чос, *m.* Schlag, Stos, *m.* зада́ти чóсу комýсь jmdn weidlich durchprügeln, *C.* I. 251.

Чосни́к, *m.* s. Чісни́к, *Пар.*

Чосни́чка, *f.* Knoblauchshederich,*m.* (Alliaria officinalis), *B.*

Чотирегра́нний, *a.* vierkantig, *B.*

Чотирезýбка колюча. *f.* Kropfiger Stachelbauch, (Tetraodon hispida), *Пол.*

Чотирезя́вні, *pl.* Vierkiemer, *pl.* (Tetrabranchiata), *B.* [конóжний.

Чотиреплавча́тий, *a.* s. Плав-

Чотирерóгий, *a.* vierhörnig; -а óлєстня, vierhörniger Meerschirm, (Quadricornia lucernaria), *B.*

Чотирерýкий, *a.* vierhändig; *pl.* -кі, Vierhänder,*pl.* (Quadrumana), *Пол.*

Чотиреси́льний, *a.* viermächtig, tetradynamisch, *B.* [(Tetramera), *Пол.*

Чотиречлéнці, *pl.* Vierzehige, *pl.*

Чоти́ри, *num.* vier.

Чотири́жди,*num.*viermal,*K.* [*Пол.*

Чотирипальцéвий, *a.* vierzehig,

Чоти́риста, *num.* vierhundert.

Чотирна́дьцять (-на́йц-), *num.* vierzehn. [der vierzehnte.

Чотирна́дьця́тий(-найц-),*num.*

Чоти́рники, *pl. in d Räthsel:* die vier kleinen Finger, *Крон.*

Чотиробі́к, -бóку, *m.* Carré, *n.* *Пар.*

Чотиробóкий, *a.* vierseitig, *Cm.*

Чотиробóчник, *m.* s. Чотирокýтник. [hunderte dauernd.

Чотировíчний, *a.* *Мог.* vier Jahr-

Чотирогра́нний, *a.B.* vierkantig, vierzeilig.

Чотирогранча́стий, *a.*viereckig.

Чотирозýб, *m.* Tetraphis, *B.*

Чотирокýтник, *m.* Viereck, *n.*

Чотирохлі́тний, *a.* vier Jahre dauernd, vierjährig.

Чоткú. *pl.* Rosenkranz, *m.* *Ш.* I. 228.

Чоткова́тий, *a.* perlschnurförmig, rosenkranzförmig.

Чóхла, *f.* *M.* II. 77. breite Ausgänge der weibl. Hemdärmel; *pl.* чóхли, *B.* Manchetten, *pl.*

Чохла́тий, *a.*? [spielen, *Зак.*

Чочова́ти ся, das „Чіт" (w. s.)

Чочýрник, *m.* s. Сьвічýрник, *B.*

Чрéсти, *v. a.* abrinden. [I. 222.

Чтенéць, -нця́, *m.* s. Чита́тель, *Веч.*

Чтири́чи, *num.* *Ру.* vierfach.

Чтироплýжний,*a.* -ні волй *Зоря,* IV. 108. ? [*Св.*

Чтиропове́рхній, *a.* vierstöckig,

Чти́ти, (ччу, чтиш), *v. a.* ehren.

Чтірня́. *f.* в -ню молоти́ти zuVieren.

Чу-чу! *int.* von Behorchen.

Чу = чýєш, чи чу хло? ей чу!

Чуб, *m.* Schopf, Busch, *m.* auf dem

Kopfe; * Kopf, *m.* взяти за чуб in die Haare fahren, bei den Haaren zausen; 2) * Kopfzierat, Kopfputz, *m.*

Чубáсчка, *f.* *Bein.* der Чáйка.

Чубáйка, *f.* s. Чуб, Busch, *m.* *Ilic.*

Чубáн, *m.* e. Ochs mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.*

Чубани́на, *f.* Rauferei, *f.*

Чубáрка, *f.* Brantweinglas, *n.* *Пар.*

Чубáрний, *a.* getigert, *Пар.*

Чýбатень, *m.* Sperber, *m.* *ОП.*

Чýбати, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren.

Чубáтий, *a.* geschopft, schopfig, gehaubt, buschig, bauschig.

Чубáтка, *f.* Haubenmeise, *f.* (Parus cristatus), *Пар.* [europaea), *B.*

Чубáтник, *m.* Lärche, *f.* (Larix

Чубéрка, *f.* *dim.* s. Цéбричок, *Нав.*

Чуберна́стий, *a.* drollig, seltsam, *Н.* 32.

Чýбити, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren; — ся einander in die Haare gerathen, sich bei den Köpfen kriegen, herumzausen, herumbalgen.

Чубíй, *m.* Raufer, *m.* *Пар.*

Чýбок, -бка, *m. dim.* s. Чуб; чýбок, з чýбком, Uebermass, *n.* was über den Strich in die Höhe steht; volles, reichliches Mass; мáти в чýбку betrunken sein; 2) *pl.* чубки́, Art Aepfel, länglich mit einem in die Höhe ragenden Kelchsaum, geradezu geschopft, buschig, *B.*

Чубли́вий, *a.* raufsüchtig, *Пар.*

Чýбрик, *m.* s. Чýбок, Чýпер, *B.*

Чубри́кати ся, *Ал.* s. Клáняти ся.

Чубрíй, *m.* Spitzname der zopftragenden Kosaken *Ос.* (61) VIII. 16.

Чубýк, *m.* Tabaksrohr, Pfeifenrohr, *n.* *B.*

Чубукóвець, -вця, *m.* s. 'Ясмин.

Чувáл, *m.* s. Мішóк.

Чувáлий, *a.* gehört, wovon man schon gehört hat, +*M.* [fahren.

Чувáти, *v. n.* hören, vernehmen, er

Чувни́й, *a.* empfindlich, *Пол.*

Чувстéнний, *a.* empfindsam, fühlend, gefühlvoll, innig.

Чувствéнник, *m.* Interjection, *f* *Пар.*

Чувствéнно, *adv.* innig, mit Gefühl, *У.* [gefühlvoll.

Чувстви́тельний, *a.* empfindsam,

Чувстви́тельність, -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit, *f.* Gefühl, *n.*

Чувстви́тельно, *adv.* empfindsam; 2) in vollem Bewusstsein, *Ос.* (61) VI. 44.

Чувствó *n.* Sinn, *m.*; Gefühl, *n.*

Чувствóвáнє, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.* [den; 2) spüren, merken.

Чувствовáти, *v. n.* fühlen, empfin-

Чýга, *f.* s. Чугáня.

Чугаíна, *f.* s. d. f. [Свита, Опанчá.

Чугáй, *m.* e. Art Männerkleid, s.

Чугáн, *m.* Tasche, *f.*

Чугáня, *f.* wollenes Oberkleid (Mantel) mit einer Pelerine bei den Лéмки.

Чугýнний, *a.* *gr.* eisern (чугýн, *gr.* Eisen, *n.*).

Чугýнка, *f.* *gr.* Eisenbahn, *f.*

Чуд, *m.* s. Чýдо; чуд-зíлє, *n.* *Зар.*?

Чудáк, *m.* seltsamer, wunderlicher Mensch, Sonderling, *m.*

Чудáр, *m.* Sonderling, Narr, *m.* *Ст.*

Чудáсїя, *f.* etw. Wunderliches, Seltsames, Komisches, wunderliche, seltsame Geschichte, Wunderding, *n.*

Чудáцкий, (-дáцьк-), *a.* wunderlich, seltsam, sonderbar.

Чудáчний, *a.* possirlich, *КУ.* s. d. v.

Чудéнний, *a.* wunderbar, ungemein, ausserordentlich, *Зак.* [seltsam.

Чудерня́цкий, *a.* *Не.* wunderlich,

Чудéсний, *a.* wunderbar, wundervoll; wunderlich, seltsam; *adv.* чудéсно.

Чуди́ти, *v. n.* mit stiller Bewunderung da sitzen. [wunderlich.

Чуднéнький, *a. dim.* sehr seltsam,

Чýдний, *a.* wunderbar, wundervoll; ausserordentlich; wunderlich, seltsam; *adv.* чýдно.]Bizarrerie, *f.*

Чýдність, -ости, *f.* Wunderlichkeit,

Чудновáтий, *a* wunderlich, seltsam.

Чýдо, *g* чýда, *pl.* чудесá *n.* Wunder, *n*; Seltenheit, bewundernswürdige Sache, *f.*; чудо-юдо, *n.* *К.* verzerrtes Kunststück; 2) fabelhaftes, phantastisches Wunderding, Ungethüm, *n.* *К.*

Чýдовати ся. sich wundern, sich verwundern, in Erstaunen gerathen.

Чудóвий, *a.* s. Чудéсний. *Зак.*

Чýдовиско, чýдовище, *n.* Wunderding; Phaenomen; Ungeheuer, *n.*

Чудóвний, *a.* wundervoll, *Ш.* II.

148.; wunderbarlich, ausserordentlich; 2) wunderthätig, *Зак.*

Чудоди́вний, *a. Cm.* wundervoll.

Чудодїець, -дїйця, *m. K.* Wunderthäter, *m.* [derwirkend, Zauber-, *Фр.*

Чудодї́йний, *a.* wunderthätig, wun-

Чу́докрам, *m.* reiche Fülle der Wunder.

Чу́донько, *n. dim* s. Чу́до.

Чудотво́рець, -рця, *m.* Wunderthäter, *m. Ш.* II. 166. [wunderwirkend.

Чудотво́рний, *a.* wunderthätig,

Чудотво́рник. *m.* Buch, *n.* in dem Wunderthaten der Heiligen geschildert sind, *Ф.*

Чу́жа, *f. Ф. Пр.* III. 239. ?

Чужа́к, *m.* Fremdling, *m. K. Кн.*

Чужани́на, (-жен-), *f. АД.* I. 197. s. Чужени́ця.

Чужа́ти ся, s. Цу́рати ся, *H.* 180.

Чужбо́йна́, *f. Ч.* V. 198. s. Чужина́.

Чужда́ти, *v. a.* злодїї до́бре чужда́ют etwa: wirtschaften (als fremde Leute); — ся, s. Цу́рати ся.

Чужезе́мний, (чужоз-), *a.* aus fremdem Lande, auswärtig, ausländisch, fremd, *K.*

Чужени́к, *m* der Fremde, Fremdling, *m*; чужени́ця, *f.* eine Fremde.

Чуже́нний, *a.* fremd. [rasita), *Пол*

Чужепа́си, *pl.* Schmarotzer, *pl.* (Pa-

Чужепа́сний, *a.* schmarotzend, *Пол.*

Чужепа́снї, *pl.* Schmarotzer, *pl.* (Parasitica), *Пол.* [fremde Abstammung

Чужеродо́вість, -сти, *f. Пар.*

Чужесторо́нець, -нця, *m.* Fremdling, *m. Др.* [von auswärts; fremd.

Чужесторо́нний, *a.* ausländisch,

Чужестра́нний, *a. gr.* s. d. v.

Чужеязи́чний, *a.* fremdsprachig, *Гол.*

Чужи́й, *a.* fremd, ausländisch, nicht einheimisch; nicht eigen, anderen gehörig; 2) anderer, *K.* I. 31.

Чужина́, *f.* Fremde, *f.* Ausland, *n*; 2) *m.* u. *f.* Fremdling, *m.* eine Fremde.

Чужине́цький, *a.* fremd, ausländisch.

Чужи́нка, *f. P.* II. 164. fremdes Gut, fremde Sache (die sich jmd angeeignet hat); *KУ.* fremdes Weib.

Чужові́рий, *a. K.* andersgläubig.

Чужовла́дство, *n.* Fremdherrschaft, *f. Фр.*

Чужогородний, *a.* aus einer anderen Stadt, aus anderen Städten, *Др.*

Чужозе́мець, -мця, *m.* Fremder, Ausländer, *m. Kol.* II. 76.

Чужозе́мка. *f.* Ausländerin, Fremde, *f. K.* [*Пар.*

Чужозе́млець, *m.* Ausländer, *m.*

Чужозе́мний, *a.* ausländisch, fremd.

Чужозе́мниця, *f.* s. Чужозе́мка, *Пар.* [Fremde, *f.*

Чужозе́мщина, *f.* Ausland, *n.*

Чужої́дний, *a.* parasitisch, schmarotzend.

Чужолю́бити, *v. a.* ehebrechen, *Пар.*

Чужолю́бний. *a.* ehebrecherisch, *Пар.* [-ниця, *f.* Ehebrecherin, *f. Пар.*

Чужолю́бник, *m.* Ehebrecher, *m.*;

Чужолю́бство, *n.* Ehebruch, *m. Пар.*

Чужомо́вний, *a.* fremder Sprache.

Чужона́родний, *a. Пар.* fremd.

Чужоро́дний, *a.* fremdartig, *Зар.*

Чужосї́льний́, *a.* aus einem fremden (anderen) Dorfe, des fremden Dorfes, (*Фр.*).

Чужосї́льський́, *a.* s. d. v.

Чужосло́вний, *a.* fremder Sprache.

Чужосторо́нець, -нця, *m.* Fremdling, Fremde, *m.*

Чужоя́дник, *m. K.* der von fremdem Gut lebt, Blutsauger, Parasit; Aufdringling, *m.*

I. Чу́йка, *f. У.* Ohr, *n.*; 2) Fühler, *m.*

II Чу́йка, *f.* Mantel mit Aermeln, *m. Зак.*

Чуйко́, *m.* Name eines Hundes.

Чуйни́й, *a.* scharfhörig, der ein gutes Gehör hat; der einen starken Geruch, eine feine Nase hat (v. Hunden); 2) s. Чутни́й, (*Фр.*).

Чук! *int.* hop! *Пїс.*

Чука́н, *m.* s. Чока́н, Keilhaue, *f. B.*

Чу́кати, *v. a.* s. Ци́мкати.

Чуки́. *int.* hop! ой гоп . . . та чуки́, *Reimw.* zu козаки́.

Чукурде́ль, чукурдїль, *m.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Чукурлїй, *m.* s. d. v. *B.*; 2) Haubenlerche, *f.* (Alanda cristata), *B.*; 3) Wasserstar, *m.* (Cinclus aquaticus) *B.*; 4) Totanus cinclus, *B*; 5) — річни́й, Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *B.*

Чула́н, *m. gr. C.* 59. Verwahrungskammer, *f.* Verschlag, *m.*

Чула́рь, *f.* kleine Fische von der Gattung der breitköpfigen Meeräsche, *B.*

Чу́лий, *a.* fühlend, empfindend, empfindsam; zart; 2) zärtlich.

Чули́нда, *f. H.* 174. ?

Чу́лити, *v.a.* -у́ха, die Ohren spitzen, s. Щу́рити, *Пар.*

Чу́лість, (-ость), -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit; Zartheit; 2) Zärtlichkeit, *f.*

Чу́лко, *n.* (чу́лок, -лка, *m. Фр.*), ein Ring aus Papier mit Bändern umwunden die nach Hinten herabhängen, als Kopfschmuck der Braut, welchen sie vom Samstag Mittag bis Sonntag Mittag auf dem Kopfe trägt, wo sie dann (am Sonntag Nachmittag) den Brautkranz anlegt, *B.*

Чуло́чок, -чка, *m. dim. Л.* 2. [Strumpf, *m.*

Чу́ма, *f.* Pest, Seuche, *f.*

Чума́к, *m. pl.* чумаки́, wurden genannt die Leute aus der Ukraina welche mit ihren Ochsen nach der Krim od. an den Don fuhren um von dort sich Fische u. Salz zu holen.

Чумакува́ти, *v. a.* ein Чума́к sein, als Чума́к die Reise unternehmen, (s.d.v.).

Чумані́ти, *v. n.* betäubt sein, +*M.*

Чума́рка, *f.* s. Чама́рка, Чеме́рка.

Чума́ство, *n. coll.* s. Чумаки́, *Кух.*

Чума́цкий, *a.* zum Чума́к geh.; -а доро́га Milchstrasse, *f.*; -а ва́лка das Lager der Чумаки́. [tigung der Чумаки́.

Чума́цтво, *n.* Geschäft, *n.* Beschäf-

Чумачи́на, *f. Me.* 21. e. Abtheilung od. Gesellschaft der Чумаки́; 2) s. Чума́к.

Чумачі́н, *f. P. ч.* 190. *aug. coll.* s. Чумаки́.

Чума́чка, *f.* s. Чума́цтво, *Под. Др.*

Чу́мище, *n. aug.* s. Чу́ма.

Чу́мів, *gen.* чу́мова, *m.* тютюву́, бакуну́ Brief Tabak, *m. B.*

Чумни́й, *a.* verpestet, siech, *Cm.*; -а годи́на Pestzeit, *f. Мор.*

Чуне́, *n. У.* krankhaftes Schlummern, Marasmus, *m.*

Чу́нний, *a.* s. Чу́дний, *B.*

Чу́нявий, *a.* kränklich, schläfrig, *У.*

Чу́пати, *v. n.* s. Шкандиба́ти.

Чу́пер, -пра, *m. Ф.* s. Чупри́на.

Чупірда́ти, *v. n.* vom langsamen unsicheren Gehen eines Kindes.

Чу́пкати, *v. a.* schlagen, stampfen mit d. Füssen, laut treten, нога́ми об зе́млю.

Чупо́рний, *a. Б.* von der Henne. (?)

Чупри́на, *f.* Schopf, Haarschopf, *m.* auf dem Kopfe; взя́ти за чупри́ну in die Haarer fahren; s. Оселе́дець, bei den Saporogerkosaken, *Зак.*

Чупринди́р, *m. Ко.* 107. Haarraufer, Renommist, *m.*; 2) der eine grosse Чупри́на hat, *Зак.*

Чупринді́й, *m.* s. Чукурде́ль, *B.*

Чупрі́й, *m.* Spitzname eines Spiessbürgers, *Зар.*

Чупрови́й, *a.* -ві свашки́ die dem Bräutigam nächstverwandten Frauen, *Kol.* I. 237.

Чупру́н, *m. Ко.* 203. gemeiner Bauer.

Чупудрі́й, *m.* s. Чукурдель, *B.*

Чупу́рний, *a.* s. Чепу́рний.

Чупуру́н, *m.* Liebhaber der Ordnung, der Sauberkeit, der Nettigkeit, *m.*

Чур, *m. Ф.* rieselndes Rauschen.

Чу́ра, *m.* Waffenträger, Page; treuer Diener, *m.*

Чу́рек, *m.* Haferkuchen, *m. Ш.* II. 57.

Чури́ти, *v. n.* plätschern, rieseln; aufquellen, *Пар.* [quellen, *Пар.*

Чурі́ти, *v. n.* rinnen, rieseln; auf-

Чу́ркало, *n.* Sprudel, *m.* Quelle, *f.*

Чу́ркати, чуркоті́ти, *v. n.* rinnen, sprudeln, aufquellen, *Пар.*

Чурха́ти, *v.a.* s. Чу́храти, *Ке.* I.147.

Чурхну́ти, *v. n* fortfliehen, fortfliegen. [*pl.* (Mimoseae), *B.*

Чуствицьова́ті, *pl.* Sinnpflanzen,

Чустви́ця, *f.* schamhafte Sinnpflanze, *f.* (Mimosa sentitiva od. pudica), *B.*

Чуство́, *n. К.* s. Чувство́.

Чу́стрий, *Ч.* III. 52.? [prügeln, *He.*

Чу́стрити, *v.a.* peitschen, züchtigen,

Чу́стря, *f. H.* 129. ?

Чуть, *adv.* auch: чуть -не, *adv. gr.* beinahe, kaum, es fehlte nicht viel, *P.* I. 25. *Ш.* I. 94. 125.

Чуте́, *n.* Gefühl, *n.*; Empfindung, *f.*

Чу́ти, (чу́ю, чу́еш), *v. n.* fühlen, empfinden; ahnen; 2) чу́ти чим riechen; — ся Gefühl haben, sich fühlen, bei Empfindung sein; — ся в си́лї sich bei Kräften fühlen; sich bewusst sein; 3) hören, vernehmen.

Чутйвий, *a.* gefühlerregend, rührend, pathetisch, *T.*

Чутйво, *n. K.* Gefühl, *n.* Innerlichkeit, *f.*

Чутйтельний, *a.* Riech-, *Пол.*

Чутйти (чучý, чутйш), *v. a.* die Empfindung beleben, wecken, aus einer Ohnmacht erwecken, die Besinnung wiedergeben, beleben, *Ил.*

Чутї́ти, *v. n.* s. Гудї́ти, (*Фр.*).

Чýтка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, Nachricht, *f.* Ruf, *m.*

Чуткйй, *a.* hörbar; 2) übel riechend; 3) scharf, = ї́дкйй; 4) кі́ ýши scharfhörend, *Еф.* 9.

Чýткість, -ости, *f.* Geruch, *m. ВБ*

I. Чýтко, *adv.* hörbar, vernehmlich, *M.* II. 24.; 2) empfindlich, *Фр.*

II. Чуткó, *m.* Name eines Hundes.

Чутлйвий, *a.* empfindlich; zart, *Фр. Ил.*

Чутлйвість, -ости, *f.* Empfindlichkeit, Empfindsamkeit, Empfindung, *f.*

Чутнйй, *a.* hörbar, vernehmbar, laut; 2) unangenehm riechend, stinkend.

Чутнї́сько, *adv.* recht vernehmbar, ganz laut, (*Фр.*), s. Чýтно. [sein, *n. ВБ.*

Чýтність, -ости. *f.* Gefühl, Bewusst-

Чýтнó, *adv.* hörbar, vernehmbar, laut.

Чутнá, *f. Te.* s. Стóрожа.

Чýточка, *f. dim.* s. Чýтка; чýточку, *adv. Ausdr. Oc.* (61) XII. 42. ein wenig, ein Bischen.

Чух, *m.* Brandgeruch, Dunst; Gestank, *m.*

Чýхати, *v. a.* s. Чі́хати, чýхрати.

Чухйрчити, *v. a.* sich heimlich hinzuschleichen; betrügen, schmeicheln, *Зак.*

Чухмáрити ся, s. Чýхрати ся.

Чýхна, смерть-чýхна. чýхно-мачýхно. *Ч.* V. 573. ? [los werden, (*Фр.*).

I. Чýхнути, *v. n.* den üblen Geruch

II. Чýхнути, *v. a.* treffen, *B.*

Чýхрати, *v. a.* reiben, kratzen; 2) zausen; die Haare in Unordnung bringen; — ся sich kratzen; 2) * entfliehen, entkommen, *Зак.*

Чухрі́й, *m.* Lausbub, Läusekerl, *m. B.*

Чýчва, чучвéра, *m.* kleiner, hässlicher Mensch; verkümmertes Geschöpf, *B.*

Чýчверіти, *v. n.* verkümmern, elend werden, einschrumpfen, abmagern, abmergeln, *B.*

Чучéло, *n.* vermummte Larve.

Чýчеревіти. *v. n.* s. Чýчверіти.

Чучýга, *f.* s. Чечýга. *B.* [pfindsam.

Чýющий, *a. M.* II. 37. fühlend, em-

Чýяти, *v. n. M.* III. 91. fühlen, empfinden.

Чхáти, *v. n.* s. Чйхати, *Зак.*

Чхнýти, *v. n.* s. Чáхнути, *M.* I. 42.

Чюркало, *n. Гол.* s. Чýркало.

Чя́кнути, *v. n.* sich niederducken, sich niederlegen, *Фр.* [miliaris), *B*

Чя́кра, *m.* Haushund, *m.* (Canis fa-

Чя́павка, *f.* Art Geräth zum Fischfang.

Чяпáйло, *n.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.* [Fischfang, *B.*

Чястонйть, *f.* Art Geräth zum

Ш.

Ш, sechs und zwanzigster Buchstabe, (Ша). [bieten).

Ша! *int.* st! (Stillschweigen zu ge-

Шáба, *f.* §. s. Стругáч.

Шабальнйк, *m.* s. Шувáр.

Шáбас, *m.* Sabbath, *m.* s. Сáбаш.

Шабасі́вка, *f.* s. Сабашíвка.

Шабасóвий, *a* Sabbath-, den Sabbath betreffend. [feiern.

Шабасувáти, *v. n.* den Sabbath

Шабатýра, *dim.* шабатýрка, *f.* §. Kapsel, Schachtel, *f.*

I. Шáбаш, *m.* s. Шáбас.

II. Шабáш! *int.* = genug! *Сб.* III. 37.

Шабашкóвий, *a.* s. Шабасóвий.

Шáбель, -бля, *m.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.*

Шабéлька, *f. dim.* s. Шáбля.

Шабéльний, *a. Гр.* Säbel-.

Шабéльник, *m.* Säbelschmied, *m.*

Шабельтáс, *m. eig.* Säbeltasche, Scheide, *f. K.*

Шабинкувáти, *v. n. Oc.* (62) VI. 14.?

Шаблёваний (-бльов-), *a.* der einen Säbel trägt, der ein Recht hat den Säbel zu tragen, *K. Cm.*

Шаблёвйй, *a.* s. Шабéльний, *Пс.*

Шаблюка. *f. aug.* s. d. f. 1).

Шáбля, *f.* Säbel, *m.*; 2) s. Шáбель. *B.*

Шáвка, *f. Ko.* 238. Spitz, Spitzhund, *m.*

Шáвлїя, *f.* s. Шалвíя, *Зак.*
Шаг, *m.* e. Art Münze = 2 Kopeken, *Зак.*; 2) übrhpt eine kleine Münze, Heller, *m.*
Шагардáй, *m.* e. Art Gesellschaftsspiel der Knaben, *Ч.* III. 103.
Шагáти, *v. n.* wandeln, *Мор.*
Шагнýти, *v. n.* auflodern.
Шаговúй, *a.* was einen Шаг (= 2 Kopeken) kostet, *Пис.*
Шáдий, *a* grau, graulichweiss, -бик, *B.*
Шадкúй, *a.*-тютюн Art Tabak, *Ч.* VI.
Шадýля, *f.* eine graue, graulichweisse Kuh (s. Шáдий), *B.*
Шажóк, -жкá, *m. dim.* s. Шаг.
Шáйдвассер, *m.* Scheidewasser, *n.* *Пол.*
Шáйка, *f.* Bande, *f.* (опрúшків, злодїїв &).
Шáйний, *a.* heftig, entsetzlich, *МШ.*
Шáйность, *f.* *Н.* 220. ?
Шайнýти, *v. a.* aufschnellen, *Пар*; 2) heftig schneiden.
Шайтáн, *m.* Teufel, *m.* *Зак.*
Шáйтур, *m.* Scheiterholz, *n.* *B.*
Шакáль, *m.* Schakal, *m.* (Canis aureus).
Шáкша, *f.* Milz des Schafes, *f.*
Шал, *m.* Raserei, *f.* Anfall von Tollheit, *m.*; * Feuer, *n.*
Шаль, *m.* Shawl, *m.* *Ш.* II. 144.
Шалавúла, шалавúло, *m.* leichtsinniger, unbeständiger Bub, Mensch, *W.* s. Шаланýта. [(*Фр*).
Шаламáнте, *n. coll.* §. s. Дрáнте.
Шаламéйка, *f.* §. jüdische Mütze.
Шаланá, *f.* s. Шуварь.
Шалáп! *int.* s. Чалáп.
Шалапýта, *m.* Wirrkopf; Brausekopf; toller, unruhiger Kopf, *m.*
Шалáта, *f.* s. Салáта, *Пар.*
Шалáш, *m.* s. Салáш, Hütte, *f.* *Пар.*
Шальбíр, *m.* *Б.* Betrüger, Schwindler, Charlatan, *m.*
Шальвíрь, *m.* *Wgr.* IX. s. d. v.
Шальвíя, (шалвíя), *f.* Salbei, *f.* (Salvia officinalis), *B.*
Шальгá, *f.* Wuth, Wasserscheu, *f.* *B. Mi.* II. 280; 2) Wahnsinn, *m.* *Фр.*
Шалéвий, *a.* *К.* I. 252. пóяс — s. Шалїв́овий.
Шалевíрство, *n.* Betrug, Schwindel, *m.*; Charlatanerie, *f.* *КС.* V. 353.
Шалёвка, *f.* s. Шалївка, *Зак.*
Шалён, *m.* *Ч.* III. 404. e. Art Frauenkleid.

Шалéний, *a.* wahnsinnig, rasend, toll, verrückt.
Шалúти ся, wüthend sein, пес шалúт ся der Hund ist wüthend, *B.*
Шалївка, *f.* dünnes Brett zur Verschalung.
Шалївлúвий, *a.* muthwillig, ausgelassen, leichtsinnig, flott, *C.* I. 17.
Шалїй, *m.* s. Смертéльник.
Шалїнївка, *f.* ein wollenes Kopftuch od. Umhängetuch.
Шалїнóвий, *a.* shawlartig.
Шалїслúвий, *a.* s. Шалївлúвий.
Шалїти, *v. n.* verrückt sein, nicht recht bei Sinnen sein; rasen, toben, wüthen; ausgelassen sein, tollen; — за ким, за чим heftig verlangen nach jmdm (etw.), heftig streben, wahnsinnig schmachten.
I. Шáлька *f.* Tollkorn, *n.* Taumellolch, *m.* (Lolium temulentum), *B.*
II. Шáлька, *pl.* шалькú, *f.* Wagschale, Wage, *f.* *Зак.*
Шальнúй, *a.* wahnsinnig, rasend, toll; 2) stürmisch, brausend, heftig.
Шальнúк, *m.* Wahnsinniger, *m.* *B.*
Шаловúна, *f.* Tollkirsche, *f.* *Цар.*
Шаловлúвий, *a.* lustig, muthwillig, drollig, flott.
Шалтáн, *m.* s. Султáн.
Шалювáти, *v. a.* verschalen, mit Brettern verschlagen.
Шáля, *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Насáд.
Шамáйка, шамáя, *f.* Aspius clupeoides, *B.* [II. 158.
Шамбáш, *m.* = Гáссан Бáша, *C.*
Шáмка, *f.* Aelchen, *n.* (Anguillula), *B.*
Шáмкати, *v. a.* Geräusch machen; 2) leise sprechen, lispeln (vor Alter), (*Фр.*).
Шамкúй, *a.* flink, hurtig, *M.* II. 37.
Шамнýти, *v. a.* mit dem Ruder schlagen; 2) *v.n.* * entwischen, entfliehen.
Шамотáти (шамóчу, -чеш), *v. a.* herumreissen, herumschütteln, -rütteln; — ся sich herumreissen; — ся з ким mit jmdm sich herumbalgen.
Шамотїти (шамочý, -тúш), *v. n.* rauschen; säuseln, *Зак.*
Шамотнá, *f.* Geräusch, Rauschen, *n.* [Unruhe, *f.* *Зак.*
Шампáшка, *f.* Werkstück des Webers: zum Glätten der Leinwand.
Шанá, *f.* Hochachtung, Achtung, Ehrerbietung, *f.*; 2) Bewirtung, *f.* *Пис.*

Ша́ндра, *f.* Andorn, *n.* (Marrubium vulgare, *B.*
Шане́бний, *a.* ehrenvoll, *ОП.*
Шане́бність, -ости. *f.*Decenz,*f.ОП.*
Шанівни́й, *a.* achtbar, ehrwürdig.
Ша́ність, -ости, *f.* *У. Ле.* 81. s. Пошанбване.
Шанбба, *f.* Achtung, Ehrfurcht; Schonung, *f.* Ehre, *f.* *Зар. Н.* 225.
Шанобли́вий, *a.*achtbar,ehrwürdig, *Пар.* [Achtbarkeit, *f.* *Пар.*
Шанобли́вість,-ости, *f.*Ehrfurcht,
Шано́бний, *a* ehrwürdig, achtbar, ehrerbietig. [Würde, *Ст.*
Шано́бність, -ости, *f.* Ehre und
Шано́бно, *adv.* ehrerbietig, *Зар.*
Шанова́ти, *v. a.* s. Шанува́ти.
Шанови́тий, *a.* ehrbar, geehrt, *Ст.*
Шанови́тість, -ости, *f.* Ehrfurcht, Achtung, *f.*
Шановли́вий, *a.* ehrwürdig, *Біл.*
Шано́вний, *a.* ehrwürdig, achtbar, geehrt, *М.* I. 139.
Ша́нок, -нку, *m.* s. Шино́к, шинк.
Шанолю́б, *m.* *ОП.* der Ehrgeizige.
Шанолю́бний, *a.* ehrgeizig.
Шанолю́бство, *n.* Ehrgeiz, *m.* *ОП*
Ша́нта, *f.* Katzenminze, *f.* (Nepeta cataria), *B*; 2) Andorn, *n.* (Marrubium vulgare), *B.*
Шантала́вець, -вця, *m.* Lump, *m.*
Шантала́вий, *a.* lumpig. [*f. К.*
Шанува́нє, *n.* Achtung, Ehrfurcht,
Шанува́тель, *m.К.*s. Почита́тель.
Шанува́ти, *v.a.*schonen; 2) * ehren, achten, in Ehren halten; — ся sich schonen; sich nicht zu sehr anstrengen; sich hüten; 2) anständig sein, a. leben.
Шану́ємий.*prtc.*geehrt,verehrt,*Шл.*
Шанц, *m.Гол.*III. 445. *ungr.* Schanze, *f.* Wall, *m.*
Ша́па, *f.* *aug.* *Зг.* s. Ша́пка.
I. Шапа́рь, *m.* *Н.* 119 s. Шапка́рь
II. Ша́пар, *m.* s. Ша́фар, *Зак.*
Шапи́ще, *n.* *aug.* s. Ша́пка.
Шапіне́ць, -нця́, *m.* *D. с.* 360. e. Art Zaubermütze. [zen), *B.*
Ша́пка, *f.* Mütze, *f.*; Hut, *m.* (bei Pil-
Шапка́рь, *m.* Mützenfabrikant, Mützenmacher, *m.*
Шапкобра́нє, *n.* *Не.* das Ende des Gottesdienstes, wann schon die Versammelten nach ihren Mützen sehen u. selbe nehmen.
Шапкува́ти (-ков-), *v. a.* die Mütze abnehmen, abziehen vor jmdm; 2) * jmdm hofieren, schmeicheln; den unterthänigst gehorsamen Diener machen, *Зак.*
Шапли́к, *m.* s. Шафли́к.
Шапова́л, *m.*Walker, Walkmüller,*m.*
Шапова́лка, *f.* Walkerin, Walkersfrau, *f.* *Пiс.* [земля́ Walkenerde, *f.* *Пар.*
Шапова́льний, *a.* Walken, -а
Шапова́льня, *f.* Walkmühle, *f.Пар.*
Шапова́льский, *a.* -е сукно́, wollen, *Пiс.* [spiel (das Mützenaufheben).
Ша́порня, *f.Га.* I. 142. e. Art Oster-
Ша́почка, *f* *dim.* Mützchen,*n.* kleine Mütze. [tzenfabrikant, *m.*
Шапо́чник, *m.* Mützenmacher, Mü-
Ша́пошки, *pl.* s. d. f.
Ша́пошник, *m.* Art Spiel mit Stabwerfen, *Ч.* IV. 41.
Шапра́н, *m.* s. Шафра́н, *Зак.*
Шапра́нчик (жовтю́х). *m.* Myrmidone,(ColiasMyrmidone),*B.* [s.Ша́пка.
Шапу́рка, *f.* Hut, *m.* (bei Pilzen),
Шапчери́на, *f.* s. d. f.
Шапчи́на, *f.* *dim.* s. Ша́пка, Mützchen, *n.* eine einfache, schlechte Mütze.
Шапчури́на, *f.* *aug.* s. Ша́пка.
Шар, *m.* Schichte; Reihe, *f.*; 2) Platz, Ringplatz, *m. B.*; 3) Stück, *n.* шар землї, (*Фр.*); 4) Kugel, *f.* — зе́мний Erdball, *m.* *Пар.*
Шараба́н, *m.* Kutsche, *f* *Не.* (*n.* 138).
Шарава́ри, *pl* lange weite Hosen,*pl.*
Шара́вий, *a.* etwas grau, graulich, *Зак.*
Шара́да *f.*Sylbenräthsel,*n.*Charade,*f.*
Шара́н, *m.* Karpfen, *m.* (Cyprinus),*B.*
Шарана́, шаранча́, *f.* s. Саранá, сарáнча́.
Шарапу́т, *m.*s.Шалапу́та. [ранча́.
Шара́сть! *int.* s. Шара́х! [schen.
Шара́х! *int.* vom schnellen Forthu-
Шара́хкати, шарахну́ти, *v. n.* geräuschvoll forthuschen, *К.*; zahlreich sich wohin eilends begeben, *Кв.* II. 23.
Ша́рварка, *f.Зак.*Lärm,*m.*Geräusch, *n.* Hin- u. Herlaufen, *n.*
Ша́рварок, -рка, *m.* Scharwerk, *n.* öffentliche Arbeit (für die Gemeinde); 2) s. d. v.
Шарва́рщина, *f.* s. Ша́рварок 1).
Ша́рга, ша́рґа, *f.* nasses, stürmisches Wetter, *Kst.*

*

Шáрѓіт, -оту, *m.* s. Овíядла.
Шáржа, *f.* Charge, *f.* [grau.
Шáрий, *a.* grau; dunkelgrau; wolfs-
Шáрик, *m. dim.* s. Шар 2) Kügelchen, *n.*
Шáрити, *v. a* stöbern, suchen, durchsuchen, *P.* I. 184.
Шарíти, *v. n.* grau werden; 2) dämmern, dunkel werden. [Gewand.
Шарлáт, *m.* *Cm.* scharlachfarbenes
Шарля́тан, *m.* Charlatan, Marktschreier, Quacksalber, *m.*
Шарнýти, *v. a.* anstossen, anreiben; schneiden; 2) hineinlangen; — по під unter etw. mit einem Stock & hineinfahren um es hervorzulangen, *Ч.* IV. 514.; s. Шáрити; — ся sich anstossen, anreiben; s. schneiden.
Шаровáти, *v. a.* s. Шарувáти.
Шáрок, -рка, *m. dim.* s. Шар, Reihe, Zeile, *f.* *Гол.* I. 333.
Шарпáк, *m.* *Ш.* I. 279. ein ärmlich, lumpig gekleidetes Individuum, bettelarmer Schlucker; 2) Dieb, *m.* *Пс.*
Шарпани́на, *f.* Reissen, Zausen; Getümmel, *n.* Rauferei, Hetze, *f.*; 2) *Ко.* 118. was zum Zerfleischen preisgegeben wird, der Antheil des Leithundes von e. gefällten Wilde; 3) e. Art Gericht, a) von Wild, *Зак.*; b) von Fischen, *Пс.*
Шáрпати, *v. a.* reissen, zausen, zupfen; rütteln; zerfleischen; * чию слáву, jmds gutem Rufe schaden, verleumden; — ся reissen, in Stücke gehen; 2) herumbalgen.
Шарпати́не, *n.* Charpie, *f.* (*Фр.*).
Шарпи́на, *f.* s. d. v.
Шáрпнути, *v. a.* s. Шáрпати.
Шáртий, *a.* -і дождж́ове *Гол.* II. 69. heftig (?).
I. Шарувáти, *v. a.* -стíну́ grau anstreichen, grau übertünchen.
II. Шарувáти, *v. a.* s. Шурувáти, *Зак.* reiben, waschen.
Шарýѓа, *f.* s. Шáрѓа, (*Фр.*).
Шарýдити (шарýджу, -диш), *v. n.* zwitschern, *Ч.* V. 640.
Шарудíти, *v. n.* *Ос.* (62) I. 69. ?
Шаснýти, *v. n.* *М.* in einem Nu fortschwinden; überfliegen, überstreichen.
Шасть! *int.* vom Hineinschleichen, vom schnellen Hineintreten.
Шáстане, *n* Hin- und Herlaufen, Tummeln, *n.*
Шáстати, *v. a.* umherwerfen, etw. hin u. her bewegen, mit Geräusch bewegen; 2) verschwenden, unnütz ausgeben, грíшми; — ся herumlaufen, sich herumtummeln.
Шат, *m.* *ungr.* *Гол.* III. 516. s. Сад.
Шáта, *f.* *pol.* Kleid, Gewand, *n.* *К.*
Шáтан, *m.* Satan, Teufel, *m.*
Шатани́на, *f.* Getümmel, *n.* Verwirrung, *f.* das Hin- u. Herlaufen.
Шатáнський, *a.* satanisch, Teufels-.
Шатáти ся, sich tummeln, sich sputen; 2) s. Здригáти ся.
Шáтер, -тра, *m.* s. Шатрó. [193.
Шатéрник, *m.* e. Zeltbewohner, *Ко.*
Шати́рити, *v. a.* stöbern. [bel, *m.*
Шаткíвни́ця (-кови-), *f.* Krauthobel, *m.*
Шаткувáти (-ков-). *v. a.* klein schneiden, klein hacken (капýсту, тíсто).
Шáтно, *adv.* gut gekleidet, in voller Ausstattung, *Кч.* 330. (*vgl.* Шáта).
Шатнýти ся, hin u. her sich werfen etw. nachsuchend; 2) sich beeilen, sich sputen. [Schirm, *m.*
Шáтрик, *m.* (Regen-, Sonnen-),
Шатрó, *n.* Zelt, *n.*
Шатрови́й, *a.* Zelt-.
Шáфа, *f.* Schrank, *m.* [theiler, *m.*
Шáфар, *m.* Schaffner; Ausgeber, Vertheiler, *m.*
Шафáрка, *f.* Schaffnerin; Haushälterin, Vertheilerin, *f.* [seschrank, *m.*
Шафáрня, *f.* Speisekammer, *f.*; Speiseschrank, *m.*
Шафáрський, *a.* Schaffners.
Шáфер, *m.* *Не.* (*хм.* 45) Schaffer, *m* s. Дрýжба.
Шáфір, *m.* Sapphir, *m.*
Шафíрóвий, *a.* Sapphir-, aus, von, mit Sapphir; 2) sapphirblau [Schrank.
Шáфка, *f.* *dim.* s. Шáфа, kleiner
Шафли́к, *m.* Schaff, Fass, Spülschaff, Scheuerschaff, *n.*
Шафрáн, *m.* Saffran, *m.*
Шафравóвий, *a.* Saffran-, aus Saffran; 2) saffrangelb.
Шафувáти, *v. a.* verschaffen, liefern, geben; -чим etw. austheilen, ausspenden; * verschwenderisch mit etw. umgehen, freigebig sein.
Шафýнок, -нку, *m.* Verwaltung, *f.*; Recht, *n.* etw. zu vertheilen, zu geben, *Зак.*
Шафýрка, *f.* Becherhülle, *f.* (z. B. bei der Haselnuss), *В.*; 2) Hut, *m.* (bei d. Pilzen), (*Фр.*).
Шахвáрь, *m.* *Cm.* s. Шáфáр.

Шáхи, *pl.* Schachspiel, *n.*; 2) Schachstein, *m.*
Шахівни́ця, *f.* Schachbrett, *n.*
Шáховка, *f.* kleiner Schrein.
Шахрáй, *m.* Schacherer, *m.*; * Schwindler, *m.* [dlerin, *f.*
Шахрáйка, *f.* Schachrerin; Schwin-
Шахрáйский, *a.* Schacherer, Schwindler-, schwindlerisch, betrügerisch.
Шахрáйство, *n* Schacherei, Schwindelei, *f.* Betrug, *m.* [trügen; täuschen.
Шахрувáти, *v. a.* schachern; be-
Шахт, *m.* шáхта, *f.* Schacht, *m.*
Шацувáти, *v.a.* schätzen, abschätzen, taxieren; 2) * achten, schätzen.
Шацýнок, -нку, *m.pol.* Schätzung, *f.*
Шáшель, -шля, *m.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium), *B.*; 2) Schiffbohrer, *m.* (Teredo navalis), *Ш.* II. 259. (?) [I. 11.
Шáшелиця, *f.* Holzgewürm, *n.* *Ч.* I.
Шаши́на, *f.* *Гол.* III. 401. хáтка з шаши́ни-, ? [Schachfigur, *f.*
Шáшка, *f.* Stein im Damenspiel, *m.*
Шашкóваний, *a.* *Не. Пр.* XI. 2. 26. gewürfelt, gescheckt, bunt, (?).
Шáшлик, *m.* Bratspiess, *m.* *Ко.*; 2) Шáшель 1), *B.*
Шáшнї, *pl.* lustige Streiche, Schelmenstreiche, *pl.* *Цт.* 102. [чóрний?
Шáшок, -шка, *m.* *Ос.* (62) V. 81.
Шаштóвий, *a.* -черевичок, *Ч.* IV. [175.?
Шва, *f.* Naht, *f.* *Пар.*
I. Шваб, *m.* Schwabe, *m.*; verächtl. = Deutsche, *m.*
II. Шваб, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B*; 2) Carabus Scheidleri, *B.*
Швáба, *f.* -бу дáти, задáти viel zu schaffen geben, übel zurichten; tüchtig abprügeln, *С.* I. 188.
Швáбка, *f.* Schwäbin, *f.*; Deutsche, *f.*
Швáбнути, *v. a.* §. stehlen.
Швáбський (швáбский), *a.* schwäbisch; 2) ausländischer Fabrik; fein; -е полотнó Florleinwand, *f.* *Пар.*
Швабщинá. *f.* (von deutschen Krämern gekaufte) feine Leinwand.
Швáґати, *v. a.* mit einer Peitsche hauen, schlagen.
Швáґер, -ґра, *m.* Schwager, *m.*
Швáгра, *f.* Escadre, *f.* Geschwader, *n.* *Піс.* [Schwägerin, *f.*
Шваґровá, *f.* Frau des Schwagers,
Швагрони́стий (швадр-), *a.* *К.* I. 264. Anführer einer Escadron.
Швáйка, *f.* Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.*; 2) s. Прóтичка; 3) übrhpt etw. Spitziges, Schmales, Dürres: стреми́т в горý як швáйка; корóва худá як швайка, (*Фр.*); 4) Alandblecke, *f.* (Aspius bipunctatus), *B.*
Швáйца, *f.* s. Швáйка 1), *Зак.*
Швакотíти, *v. n.* vom „Швау, швау!" des Enterichs.
Швáля, *f.* *Ф.* s. Швáчка.
Швандигáти, *v. n* fliegen, *Зак.*
Швáндяти. *v. n.* s. Швéндяти, *Зак.*
Швар. *m.* Segge, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *B.*; 2) -тютюнý = шнýр *m.* (*Фр.*).
Швáра, *f.* Tau, *n.* *W.*
Шварґотáти. шварґотíти, *v. n.* schwatzend, laut, in widerlichem, unangenehmem Tone sprechen; plauschen, plärren. [schend; zwitschernd, *Ле.*
Шварґотли́вий, *a.* plärrend, plau-
Шварки́й, *a.* -а осóка s. Pisóxa.
Швáркіт, -сту, *m.* Geplapper, *n.* *Ф.*
Швáркнути, *v.a.* §. werfen, schmeissen, (*Фр.*). [s. Шварґотíти.
Шваркотíти (-кóчу, -óчеш), *v. n.*
Швáрний, *a.* s. Мотóрний.
Швáрочок, -чка, *m. dim.* s. Швар.
Шварц, *m.* Schwärze, Schuhwichse, *f.*
Швáцький (швáцк-), *a.* Nähe-,
Швáчка, *f.* Näherin, *f.* [Näh-, *Пic.*
I. Швед. *m.* Schwede, *m.*
II. Швед. *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*
Швéдчинá. *f.* Schweden, *n.*; 2) der schwedische Krieg: Karl XII. Mazepa u. ihre Niederlage bei Poltawa 1709. *К.*
Швéльгіт, -оту, *m.* Geschwätz, *n* *Пар.*
Швéндати ся. herumschweifen. [fen.
Швéндяти. *v. n.* schlendern, schwei-
Швéткий, *a.* biegsam, -бич, *B.*
Швець, *gen.* шевця́, *m.* Schuhmacher, Schuster, *m.*
Швéя, *f.* s. Швáйка 3). *B.*
Швигáлка, *f.* Wurfspiess, *m.* *Под.*
Швúґар. *m.* Ende der Peitsche, *B.*
Швидки́й, *a.* schnell; jäh, hastig; geschwind, flink; 2) * jäh, hitzig, vorschnell, unbedachtsam.
Шви́дкість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Hurtigkeit, Schnelligkeit, *f.*; 2) Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*
Шви́дко, *adv.* eilig, geschwind; на

швидку́ in der Eile, *Шл.* [gehend.
Швидкойду́чий, *a Не.* schnellver-
Швидконі́г, -ога, *m.* Oxypoda, *В.*
Швидконо́гий, *a.* schnellfüssig.
Швидч, *adv. comp.* zu Шви́дко, s.d.f.
Шви́дче, шви́дше, *adv.comp.* schneller, geschwinder; 2) je eher; möglich bald, schnell; шви́дче -ніж eher als, *Под.*
Швийкнути, *v.a.* s Шва́ѓати (*Фр.*).
Швиргáти, *v. a.* werfen, schmeissen, *Зак.* [ausholenden Wurf.
Швиргомá, *adv. Н.* 272. vom weit
Швиргону́ти, швирну́ти, *v. a.* werfen, schmeissen, *Ст.*
Шви́ркати, *v. n.* ein schwirrendes Geräusch verursachen, schwirren; 2) schnell davonfliegen, *В.*
Швирчáти, *v. n.* s. d. v. 1).
Шви́я, *f.* s. Швáйка 3), *В.*
Шві́кати (шві́ѓ-), *v. a.* s. Швáѓати, (*Фр.*) mit schwirrendem Geräusch schlagen.
Шві́рень, -рня, *m. Ч.* I. 1. 94. ?
Швóвий, *a.* Naht-, *В.*
Швор! щвор! *int.* vom dumpfen Tritt.
Швóра, *f.* (свóра). Koppel, *f. С.*II.205.
Швóрка, *dim.* швóрочка, *f.* Faden, *m.* Schnürchen, *n.* [у драбину &
Шворýжити, *v.a.* reiben, *Ф.* кóлесо
Швяткий, *a.* locker, haltlos, *В.*
Ше, *adv.* s. Ще, (*Фр.*).
Шеберну́ти, *v. n.* rascheln.
Шев, *gen.* шву, *m. Н.* 41. Naht, *f.*
Шéвелень, *f. У.* Rauschen, Lispeln, Säuseln, *n.* [sich-, *Фр.*
Шевели́ти, *v.a.* rühren, regen; — ся
Шеверю́га, *f. е. Scherzw. Зап.* II. 599. s. d. f. [beinig, s. Кривонóгий
Шеверно́гий, *a. Ч.*V.1127. *Ф.* säbel-
Шевки́ня, *f.* s. Шевчи́ха; 2) s. Швáчка.
Шевкó, *m.* Schuster, *m. Ог.* 97.
Шевлі́я, *f.* s. Шальві́я, *В.*
Шевлю́га, *m.* Gauner, abscheulicher, verabscheuungswürdiger Mensch, *m. Зак.* [sters, *f. Зак.*
Шéвня, *f.* Werkstätte eines Schu
Шéвский, (шéвський), *a.* Schuster-, Schuhmacher-. [Schuhmacherei, *f.*
Шéвство, *n.* Schusterhandwerk, *n.*;
Шевцеви́к, *a.* Sohn des Швець.
Шевці́в, -éва, -éве, *a.* Schuster-, Schuhmachers-, dem Schuster geh.
Шевці́вна, *f.* Tochter des Schuhmachers. [s. Швець.
Шевцю́га, шевцю́ра, *m. aug verächtl.*
Шевчéнко, *m.* Sohn des Швець.
Шéвчик, *m. dim.* s. Швець.
Шевчи́на, *m. verächtl.* s. Швець.
Шевчи́ха, *f.* Frau des Schuhmachers, *f.*
Шевчу́к, *m.* Schuhmachergesell; Schusterlehrling, Schusterjunge, *m.*
Шеди́вий, *a* bereift; grau, weiss, *Зак.*
Шездáра, *f. Ф.* Zither, *f.*
Шейма, *f.* s. Шéльма, *Ч.* V. 841.
Шéкало (ше-), *n.* Plumpsack, *m. Kol.* I. 191. [sener Tanz.
Шекéня, *f. Кух.* е. Art ausgelas-
Шекувáти, *v.a. Ф.* in Reihe u. Glied stellen, s. Шикувáти.
Шельвáрок, -рку, *m.* s. Шарвáрок.
Шелеви́ло, *n.* s. Шалапу́та.
Шелеві́ти (-ві́ю, -ві́еш), *v. n.* sich bewegen, hin u. her flattern, *Фр.*; 2) säuseln, ві́тер шелеві́є, *Фр.*
Шелеві́я, *m.* Flatterer; Wollüstling, *m.*
Шелéвки, *pl.* -млинá? *Цар.*
Шелеѓáти ся, auf dem Eise gleiten, glitschen, (*Фр.*).
Шелéнди, *pl.* s. Храбу́ст.
Шеленéтиха, *f.* Klatschschwester, *f.*; 2) eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).
Шелéп, *int.* vom Säuseln und Schleichen. [пóчеш), *v. n.* rascheln.
Шелепі́ти, шелепоті́ти (-пóчу,
Шелеснáтий *a. Гол.*III.56. я́сінь-?
Шéлест, -сту, *m.* Säuseln, Rascheln, *n. Ш.* I. 22; Gelispel, *n*; 2) Feuerblume, Klatschrose, *f.* (Papaver rhoeas), *В.*
Шелéсть! *int.* vom Rascheln; vom Geräusch beim Mähen.
Шелесті́ти (шелещу́, -сти́ш), *v. n.* säuseln, rascheln; lispeln.
Шелехну́ти, *v. n.* fortschwinden.
Шелеви́ло, *n.* s. d. f.
Шели́хвіст, -оста, *m. Н.* 19. Windbeutel, Galgenvogel, Lotterbub, *m.*
Шели́хвостка, *f. Ст.* ?
Шéльма, *m.* u. *f.* Schelm, Schurke, Bösewicht; Betrüger, *m.*
Шéльмин, *a.* Schelmen .
Шельмовáнець, -нця, *m.* Schelm, Strolch, *m.*
Шелóм, -ма, *m.* Helm, *m.*
Шеломéнний, *a.* helmschüttelnd, *Ру.*

Шелу́шний, *a.Гн.*61.s.Стручко́вий.

I. Шелю́г, *m.*Schilling,*m.*; *Heller,*m.*

II. Шелю́г, *m.* шелю́га, Zugespitzte Weide, (Salix acuminata), *Зак.*

Шелюжи́на.*f.dim.*s.d.v.II.*Ilic.Щог.*

Шелюжко́вий, *a.* -ві у́ставки e. Art Stickerei, *Kol.* I. 48.

Шеля́г, *m. dim.* шеляжо́к, шеляжо́чок, s. Шелю́г, I. *Зак.*

Ше́мат, *m.* Schema, Model, Muster, *n.*

Шема́тизм, *m.* Schematismus, *m.*

Шемену́ти, *v. a.* s. Уда́рити, schlagen, einen Schlag versetzen, (*Фр.*).

Шемеро́ваний, *a.* mit Gold u. Silber ausgenäht, *Зак.*

Шемерува́ти, *v. a.* ausnähen mit Gold u. Silber, *Ilic.*

Шемета́ти, *v.a.* werfen, schleudern; — ся sich heftig hin u. her bewegen, *Фр.*

Шемр, *m. Св.* Gemurmel, Rieseln, *n.*

Ше́мране, *n.* Gemurre, Murren; Murmeln, *n.*

Ше́мрати, *v. n.* brummen, murren; [murmeln.

Шендере́ндя, *f.Ч.* IV. 499. *Bein* der weibl. Scham.

Ше(н)до́рити (шад-), *v. a. Wgr.* VIII. s. Переверта́ти.

Шепеле́вець, (-ля-), -вця, *m.* Li[spler,*m.*(*Фр.*).

Шепеле́вка,(-ля-) *f.*eine die lispelt.

Шепеля́вий, *a.* der (die) lispelt, lispelnd; *adv.* шепеля́во, lispelnd.

Шепеля́ти, *v. n.* lispeln, lispelnd sprechen. [*Га.* I. 258.

Шепе́ц, шепету́х, *m.* Lispeler, *m.*

Шепечи́на, *f.* faules Holz, *Га.*I.258.

Ше́піт, -оту, *m.* Geflüster; Lispeln, *n.*; *pl.* ше́поти, s. Зашептуване; 2) seichte rauschende Bachströmung, *Га.* I. 258.

Ше́пкати, *v. n.* s. d. f.

Ше́пнути, *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern, zuflüstern.

Шепота́ти, шепоті́ти, *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern; шепота́ти ся з ким mit jmdm lispeln. [raunen, *Cm.*

Ше́потнути, *v. n.* u. *a.* lispeln,

Ше́пти, *pl.* Flüstern; Geflüster, *n.*

Шепту́н, *m.* Lispeler, Flüsterer, *m.*

Шепту́ха, *f.* die Lispelnde; 2) Weissagerin, *f.* s. Воро́жка. [canina), *B.*

Ше́пшина, *f.* Hundsrose, *f.* (Rosa

Шепшино́вий, шепшо́вий, *a.* aus Ше́пшина.

Шера́ль, *f.* s. Плини́ця.

Ше́рвет, *m.* gestickes Halstuch.

Шеремо́борко, *m.* § ein obdachloser Mensch, Vagabund, *m.* (*Фр.*).

Шере́н (шере́нь), *m. МШ. Wgr.* X. s. Се́рен (-нь).

Шерени́к, *m.* Gebirgspitze der Karpathen unter 49⁰ n. B von welcher ein Gebirgsarm nach N. u. O. ausläuft als Wasserscheide des Dniester- u. Weichsel- (mit San-) flussgebietes, *Гол.* [decken.

Шереніти. *v.n.* sich mit Шере́н be-

Шере́па, *f.*feile,garstige Dirne,*Шл.К.*

Шерестіти (шерещу́, -сти́ш), *v. n.* zwitschern, *Ч.* V. 557.

Ше́рех, *m.* sehr dünne Eiskruste.

Шере́ха, *f.*Feilenmuschel.*f.*(Lima),*B.*

Шереха́тий, *a.*rauh, chagrinartig,*B.*

Шерехова́тий, *a.* rauh, nicht glatt, *Пар.* [heit, *f. Пар.*

Шерехова́тіеть, -ости, *f.* Rau-

Шере́п. *f.* s. Кри́га.

Шере́шити ся, ріка́ шере́шит ся vom Flusse gesagt, wann dh die Mitte desselben das Eis schon geht and an den Seiten noch festgefroren steht.

Ше́ржень, *f.* s. Ине́й, *Пар.*

Шерженіти, *v. n. impers.* шерженіє es reift, *Пар.* [*Кч.* 167.

Щерміце́рия, *f.* Fechtkunst, *f.*

Шереть, *f.* Thierhaare, *pl.* Flocken, *pl.* (von Wolle).

Шерсти́на, *f.* s. d. v.

Шерсті́нний, *a.* s. Шерстяни́й.

Шерсті́нни́к (шерстен-), *m.* Filzdeckel, *m.* den man unter den Sattel legt.

Шерстка́вий, *a. B.* ein wenig rauh.

Шерсткий, *a.* rauh, nicht glatt, steifhaarig; * rauh, hart, unfreundlich.

Шерстколи́сті, *pl.* Rauhblätterige, *pl.* (Asperifoliae), *B.* [schläger, *m.*

Шерстоби́т, *m. Зап.* I. 385. Woll-

Шерстяни́й, *a.* von, aus Flocken od. Haaren der Thiere gemacht.

Шерстяни́к,*m.*Bettdecke aus Wolle u. Thierhaaren, *f.*

Шерстя́нка, *f.* s. Пся́нка.

Ше́рхнути, *v. n.* leicht zufrieren.

Ше́рцо, *n.Гол.*III.254.*ungr.*s. Се́рце.

Ерша́вий, (*dim.* -ве́нький), *a. K.* straubig, rauh, zottig. [beln, *M.*

Ершавіти, *v.n.* kriebeln u. wie-

Ше́ршень, -ня, *m.* шершу́н, -на́,

m. Hornisse, *f.* (Vespa crabro), *B.*

Шесть, *f.* Excremente, *pl.* (*Фр.*).

Шестак, *m.* Art Münze: Sechser, *m.* = 10 Kr. östr. Währ.; 2) 50 Kopeken, *Зак.*; 3) der sechste Theil von etw. *Зак.*

Шестачиско, *m. aug.* s. d. v.

Шествувати, *v. n.* gehen, reisen, ziehen, *C.* II. 99. [*Пар.*

Шестерець, -ірця, *m.* Hexaeder, *n.*

Шестерик, *m.* Sechsgespann, *n.adv.* шестериком, mit Sechsgespann.

Шестерка, *f.* s. Шестірня; шестеркою, *adv* s. Шестірнею.

Шестеро, *num.* sechs.

Шесте. *n. ungr.* s. Щасте.

Шестий, *num.* der (die, das) sechste.

Шестикутник, *m.* Sechseck, *n.*

Шестилітний, *a.* sechsjährig; alle sechs Jahre vorkommend &.

Шестимір, *m.* Hexameter, *m. Пар.*

Шестипазурний, *a.* mit sechs Krallen, *Ч.* II. 281. [*Кч.* 356 (?).

Шестирик, *m.* sechsdrähtiger Strick,

Щестирочний, *a. Зг.* s. Шестилітний.

Шестишаговик, *m.* e. Scheidemünze = 6 máriв (w. s.) *D. c.* 189.

Шестїн, *m.* Kubus, Würfel, *m. Пар.*

Шестїньоватий, *a.* würfelförmig; -а кість Würfelbein, *n. B.*

Шестїрка, *f.* Sechsgespann, *n.*; *adv.* шестїркою mit Sechsgespann.

Шестїрниця, *f.* s. d. v. (*Фр.*).

Шестїрня, *f.* Sechsgespann, Gespann von 6 Ochsen, *n.*; *adv.* шестїрницею, шестїрнею mit Sechsgespann; 2) ein zirkelartiges Werkzeug zum Marquiren des Zargenkreises am Fass, Zargzieher, Bodenzieher, *m. B.*

Шестёчко, *n. dim. ungr.* s. Шесте.

Шестокрилий, *a.* mit sechs Flügeln, sechsflügelig.

Шиб, *gen.* шиби, *f.* Gestalt, *f.* на тоту шиб von dieser Gestalt, *B.*

Шиба, *f.* Schacht, *m.*; 2) Glasscheibe, Fensterscheibe, *f.*

Шибавий, *a.* der hin u. her geht.

Шибай-голова, (шибайголова), *m.* Brausekopf, Abenteuerer, *m.*

Шибак, *m.* Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*

Шибанець, -нця, *m.* Ochs, *m.* von einem anderen Paar, *Пар.*

Шибанина, *f.* das Hin- u. Hergehen.

I. Шибати ся, § hin u. her gehen.

II. Шибати, *v. n.* на кого jmdm ähnlich sehen, *B.*; 2) -чим, nach etw. riechen.

Шибень, -бня, *m.* s. Шибениця.

Шибеник, шибеничник, *m.* Galgenstrick, Galgendieb, *m.*; Gehenkter, (der am Galgen hängt).

Шибениця, *f.* Galgen; Galgentod, *m.*

Шибеничний, *a.* Galgen-.

Шибка. *f. dim.* s. Шиба.

Шибкий, *a.* flink, schnell; rege, hin u. her eilend, *M+B.* 353; 2) reissend, шибка вода reissendes Wasser, *B.*

Шибколетний, *a. Мог.* schnellfliegend.

Шибнути, *v. a.* s. d. f.

I. Шибсти, *v. a.* hin u. her bewegen; werfen; шиблоби им на ум *У.* sie sollen von Sinnen werden. [chen, (*Фр.*).

II. Шибсти, *v. n.* чим nach etw. rie-

I. Шиворот, *m. H.* 145. Kragen, *m.*

II. Шиворот, *adv.* s. Навиворот.

Шидравий, *a.* s. Порохнавий.

Шийба, *f.* s. Шите.

Шийка, *f. dim.* s. Шия; Hälschen, *n.*; у рака Krebsschwanz, *m.*; -фляшки Hals, *m.* an der Flasche; 2) Griffel, Staubweg, *m.* (bei den Pflanzen), *B.*; 3) enger Durchweg; Landenge, *f.* Isthmus, *m. Вах.*; 4) *pl.* шийкй ракови, Krebswurzel, *f.* (Polygonum bistorta), *B.*

Шийкий, *a. Кл.* -взір schneidend, durchbohrend.

Шийний, *a.* des Halses, Hals, *B. Под.*

Шийчаки, *pl.* Halskäfer, *pl.* (Trachelophora), *B.*

I. Шик, *m.* Reihe, *f.* Glied, *n.* Ordnung, *f.* до шику in Reihe u. Glied, *Кч.* 343.

II. Шик, *m.* Chic, *m. ГБ.*

Шикарний, *a.* s. Шиковний, *Щог.*

Шикати, *v. n.* s. Сичати, zischen.

Шиковний, *a.* geschickt; passend.

Шиковність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, Geschicktheit, *f.*

Шикувальник, *m.* Ordner, *m. Кл.*

Шикувати, *v. a.* ordnen, in gewisse Ordnung bringen; in Reihe u. Glied aufstellen. [krötenschale, *f.*

Шильдкрет, шилькрет, *m* Schild-

Шильдкретовий, (шилькр-), *a.* Schildkröten-, *Фр.*

Шильник, *m.* *Н.* 23. ?

Шило, *n.* Ahle, *f.* Pfrieme, *f.* Pfriem, *m.*; * шилом їхати, *В.* mit zwei od. drei Pferden fahren indem vor éin Pferd ein zweites, od. vor ein Paar Pferde ein drittes angespannt ist.

Шиловайка кривоклювка, *f.* Säbelschnäbler, *m.* (Recurvirostra avocetta), *Пол.*

Шилоклювки, *pl.* Pfriemschnäbler, *pl.* (Subulirostres), *Пол.*

Шилохвостиця *f.* Thurmschwalbe, *f.* Mauer-Segler, *m.* (Cypselus apus), *В.*; 2) Spiessente, *f.* (Anas acuta), *В.*

Шильцьоватий, *a.* *В.* pfriemenförmig.

Шиляга, *f.* *Кн.* s. Шелюга I.

Шимбалка, *f.* e. Vorrichtung in der Ecke beim Ofen in der Wohnstube des Huzulen wo die Ofenkrüke gestellt wird.

Шимшевий, *a.* *Ч.* IV. 73. sämisch.

Шина, *f.* Stange, Schiene; eiserne Stange, *f.*

Шинда, *f.* s. Перестріч. [Калита.

Шиндокора (чинд-). *f.* *Ч.* III. 425. s.

Шинк, *m.* Schank, *m.* Schenke, *f.*

Шинка, *f.* Schinken, *m.*

Шинкар (-карь), *m.* Schenk, Schenkwirt, Schankwirt, *m.*

Шинкарити, *v. a.* Schenkwirt sein, schenken, Getränke auftischen.

Шинкарка, *dim.* шинкарочка, шинкаронька. *f.* Schenkerin, Schenkwirtin, *f.*

Шинкарский, *a.* Schenk-, Schenkwirts-. [wirtschaft, *f.*

Шинкарство, *n* Schank, *m.* Schenk-

Шинкарувати, *v. a.* s. Шинкарити.

Шинований, *a.* mit Schienen beschlagen, umfasst, *Зак.* [Schieneneisen, *n.*

Шиновий, *a.* Schienen-, -е желізо

Шинувати, *v. a.* mit Schienen umfassen, beschlagen.

Шип, *m.* *Ф.* Flasche, *f.*; 2) e. Art Tischlerwerkzeug, *Щог.* [*n.* *Пол.*

Шипіне, *n.* Aufbrausen, Brausen,

Шипіт, -оту, *m.* Zischen; Brausen, *n.*; 2) reissend fliessendes Wasser; 3) ein kleiner Wasserfall.

Шипіти, *v. n.* brausen.

Шипкати, *v. n.* ein heiseres Zwitschern von sich geben, ґотур шипкае der Auerhahn zwitschert, *В.*

Шипля, *f.* s. Феора.

Шипнути, *v. n.* s. Шеанути.

Шиповій, *m.* Stechwinde, *f.* (Smilax medica), *В.*

Шиповові, *pl.* Spargelartige od. Smilaxgewächse, Stechwindenartige, *pl.* (Smilaceae), *В.* [lispeln.

Шиполити, *v. n.* heiser sprechen,

Шипорні, *pl.* Art Osterspiel mit einem Hut der zerrissen wird, *Kol.* I. 195.

Шипот, *m.* s. Шипіт.

Шипотинник, *m.* шипотинниця, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus), *В.*; 2) * ein übelgesinnter, böser Mensch (Frau), *Піс.* [*v. n.* zischen.

Шипотіти (шипочу, шипотиш),

Шипчак, *m.* Hundsrose, *f.* (Rosa canina), *В.*

Шипшанка золотиста, *f.* Rosen- od. Goldkäfer, *m.* (Cetonia anrata), *Пол.*

Шипшина, *f.* s. Рожа дика, Свербигуз, *Пол.*

Шиптинець, -нця, *m.* Rosengallwespe, *f.* (Rhodites Rosae), *В.*

Шир, *m.* Reihe, *f.* два ширі каменець, (*Фр.*); 2) Schichte, *f.*

Ширачити, s. Ширіти 1) *Зак.*

Ширий, *a.* *МШ.* s. Широкий.

Ширина, *f.* Breite; 2) *АД.* I. 84. s. Ширинка. [Хустина, *В.*

Ширинка, (*dim.* шириночка), *f.* s.

Ширитвас, *m.* Kufe, *f.*; ein aus zwei Theilen bestehendes Fass, *Зак.*

Ширитель, *m.* Verbreiter, Propagator, *m.* *Т.*; Träger, *m.*

Ширити (ширю, шириш), *v. a.* ausbreiten, verbreiten.

I. Ширінь, *f.* Breite, *f.*

II. Ширінь, *a.* s. Широкий.

Ширіне, *n.* der freie Flug, *Ст.*

Ширіти, *v. n.* immer breiter werden, *МШ.*; sich breit machen, *Н.* 188; 2) schweben (in d. Luft, v. Vogel), *Піс.*

Ширлечка, *f.* *dim.* s. Ширинка.

Ширм, *m.* Schirm, *m.* *Не.*

Ширмичка, *f.* *Ч.* III. 394. ?

Ширмірство, *n.* † Fechtkunst, *f.* *Зак.*

Ширмувати. *v. a.* † fechten; schützen, *Зак.* [gewissen Form (широкий ?), *Зак.*

Широканчик, *m.* Topf von einer

Широкий, *a.* breit; weit; * weitläufig; * umständlich, ausführlich.

Широкість, -ости, *f.* Breite; Weite;

* Grösse, Geräumigkeit, *f.*; *pl.* широ́кости, weite Felder, *Ст.*

Широ́ко, *adv.* breit; weit; * weitläufig; umständlich, ausführlich.

Широкобарчи́стий, *a.* breitschulterig, *Ле.* 90. [tönend, laut schallend, *K.*

Широковіща́тельний, *a.* laut

Широковла́дний, *a.* weitherrschend, *Кл.* [schend, *KУ.*

Широкодержа́вний, *a.* weitherr-

Ширококля́вий, *a.* mit dem latus clavus (von d. römischen Senatoren), *K.*

Ширококо́стий, *a.* mit breiten Knochen, +*M.* [gebiete habend, *K.*

Ширококра́їй, *a.* weite Länder-

Ширококри́лий, *a.* breitflügelig, *B.*

Широколи́стий, *a.* breitblätterig, *Ш.* II. 84.

Широконо́сий, *a.* breitnasig.

Широкопи́ский, *a.* breitmäulig; * klatschsüchtig.

Широкопле́чий, *a.* breitschultrig.

Широкопо́лїй, *a.* mit breiten Fluren, Aeckern, *Ш.* II. 72. [Aermeln, *M.*

Широкорука́вний, *a.* mit breiten

Широкосла́вний, *a.* weit berühmt, *K.*

Широкося́глий, *a BE.* weit reichend, weit greifend, von grosser Tragweite.

Широкува́тий, *a.* breitlich.

Широпу́та, широпу́тник, *m.* Landläufer, *m. Га.* I. 258.

Ши́рот па́рлист, *m.* zweiblättriges Breitkölbchen, *n.* (Platanthera bifolia), *B.*

Широцёзний, широцёстий, *a.* sehr breit, *Га.* I. 258. [*f. Га.* I. 258.

Широче́нь, широчина́, *f.* Breite,

Широ́чити, *v. v. Ч.* III. 158. breit machen, breiten; 2) entwickeln, zum Aufschwung bringen, *He. Пр.* XII. 687.; — ся sich ausbreiten, *He.*; 2) fortschreiten.

Широче́нний, *a.* sehr breit; sehr

Ши́рочінь, *f.* Breite, *f.* [weit.

Широчо́лий, *a. Ст.* mit breiter Stirn; -дуб mit weit ausgebreiteten Aesten. [die Breite.

Ширш, *in d. Verbind.* в ширш in

Ширша́ти, *v. n.* breiter werden; sich ausbreiten, sich ausdehnen, *Ш.*

Ширя́нє, *n.* -фанза́зиї kühner Flug der Phantasie.

Ширя́ти, *v. n.* sich ausbreiten; auf u. abwallen, *Фр.*; 2) schweben (in d. Luft, vom Vogel), fliegen, *Мор.*

Шитьба́, *f.* Nähen, *n.* Naht, *f.*

Шитво́, *n.* das Genähete, Naht, *f. He.*; das Nähen, *M.* II. 169.

Ши́те́, *n.* Nähen, *n.*; 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, біле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen.

Ши́ти, *v. a.* nähen; 2) * § камі́нём

Шиті́нка, *f.* Nähen u. Sticken, *n. ŻP.*; s. Шите́.

Ши́ткати, *v. a.* schaukeln.

Шито́к, -тка́, *pl.* шитки́, *m.* Näharbeit, *f. ГБ. M. Ос.* (62) I. 89. Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Ши́ту́н, *m. Ч.* IV. 66. ?

Ши́фра, *f.* Chiffre, *f.*

Шифри́н, *m.* s. Шафра́н.

Шифрува́ти, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шихо, (?) *Га.* I. 42.

Шиша́к, *m.* Helm, *m.*; 2) — ле́ду Eiszapfen, *m. Га.* I. 258.

Шишакова́тий, *a.* helmförmig, *Пар.*

Шиша́льничка, *f. Ч.* IV. 683. Weib, welches die шишки́ zur Hochzeit aus Teig formt.

Шиши́рхнути, *v. n.* mit leisem Geräusch flattern, rascheln, *А-Г.* 153.

Ши́шлати, *v. a.* benagen, kauen, (*Фр.*).

Ши́шка, *f.* Tannenzapfen, Fichtenzapfen, *m.*; Kätzchen, *n.* (an Weiden &); 2) e. Art Hochzeitzwieback, *P.* I. 149.; Art Verzierung des Корова́й; 3) *pl.* шишки́ Blutgeschwür, *n.* Hemorrhoidalknoten, *pl.* [zapfenähnlich.

Шишкова́тий, *a.* tannen-, fichten-

Шишко́вий, *a.* Tannenzapfen-; *pl.* шишко́ві, Zapfenbäume, Nadelhölzer, *pl.* (Coniferae), *B.* [Шиша́льничка.

Шишко́рниця, *f. Ч.* IV. 685. s.

Шишла́к, *f.* Mütze aus Schafpelz, *f.*

Ши́шлати, *v. a.* § kauen.

Шишу́лка, *f.* Schote, *f. Пар.*

Ши́я, *f.* Hals, *m.*; на лоб на ши́ю über Hals u. Kopf; ши́я! her da den Hals! (beim Anspannen der Ochsen in das Joch); Hals, *m.* (an der Flasche; an der Geige); — в пивни́ци Kellerhals, Vorkeller, *m.*; * enger Durchweg.

Шия́ка, *f. aug.* s. Ши́я, *Кч.* 73.

Шійни́чка, *f.* Halsthierchen, *n.* (Trachelius); *pl.* шійнички́, Halsthier-

chen, *pl.* (Tracheliina), *B.*

Шівáр, *m.* s. Шувáр.

Шільгá, *f.* Wassersucht, *f.* (*Фр.*); 2) Verrücktheit, *f.* (*Фр.*).

Шілцувáти, *v. a.* — волú на три плýги, кóнї на три óрóнї, вівцї на три стрýнцї, *Kol.* I. 97. ?

Шімки, *in d. Verbind.:* шімки-олїмки, а грóші віддáй! *Ф.* dreh dich wie du willst, das Geld musst du aber abgeben.

Шінéль, *f gr.* Mantel, *m.* (mit Aermeln).

Шіпавий, *a.* schäbig, *B.*

Шіпати ся, § sich kratzen, schaben, *B.*

Шісдесять, *num.* sechzig; шісдесятий, *num.* der sechzigste.

Шіснáдьцять, шіснáйцять, *num.* sechzehn; шіснáдьцятий, (шіснáй-), *num.* der sechzehnte.

Шіснацятилїте, *n.* der sechzehnte Geburtstag, *Кн. Пр.* VIII. 634.

Шіснáйцятка, *f.* eine feine Leinwand aus Flachs.

Шість, *num.* sechs.

Шістерня (шест-), *f. C.* II. 210. Drilling, *m.* in der Mühle ein Treibwerk mit drei Stäben an welche der Beutelarm schlägt. [sechszeilig, *B.*

Шістёгрáнний, *a.* sechskantig,

Шістёдїрний, *a.* mit sechs Löchern, sechslöcherig, -а тарівка sechslöcheriger Scheibenigel, (Sexforis scutella), *B.*

Шістёóкий, *a.* sechsäugig; — обсновáк, Gemeine Zellenspinne, (Segestria senoculata), *B.*

Шістёпля́м (красáвчик), *m.* Rothfleck mit sechs Puncten, *m.* (Zygaena filipendulae), *B.*

Шістерня́к (ячмінь), *m* sechszeilige Gerste, (Hordeum hexastichon), *B.*

Шістка, *f.* s. Шýстка.

Шіфýрка, *f.* s. Шафýрка 2). (*Фр.*).

Шкáба, *f.* Flussfischadler, *m.* (Pandion haliaetos), *B.* [Шапóшник, *Ч.* IV. 41.

Шкабáлка, *f.* Stab, *m.* im Spiele

Шкáбати, *v. a.* beim Spiele Шапóшник, s. d. v. [Stück, Splitter, *n.*

Шкабуртúна, *f.* abgebrochenes

Шкабýртнути, *v. a.* § werfen.

Шкáворожити ся, Ekel haben.

Шкáворонок, -нва, *m.* -весняний, Feldlerche, *f.* (Alauda arvensis); — вимовúй Baum-, Kothlerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Шкал, шкаль, *n. Ф.* grobe Zotten mit Acheln, (Hanf-) Flachssplittern, *pl.*

Шкáле, *n. coll.* Fassdauben, *pl.*

Шкалёвáти, *v. a.* s. Шкалювáти.

Шкалéшник, *m.* Glashändler, *m. Пic.*

Шкáлик, *m.* Trinkglas, *n. Pa.* II. 211.

Шкáлї, *pl.* Fassdauben, *pl. B.*

Шкалубáти, *v. a.* stochern; hasteln, *B.*

Шкалýбина, *f.* Ritze, *f.*; Loch, *n.*

Шкам, *m. Ф.* feinste Wolle.

Шкамáте, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Шкандибáл, *m.* § der Lahme; 2) * alles was jmdn hinken macht (z. B. Brantwein &), *Зак.*

Шкандибáти, *v. n.* §. keuchend, mit Mühe hingehen, sich hinschleppen, zotteln; hinken.

Шкáндра, *f.* s. Тріска, (*Фр.*).

Шкап, шкаф, *m. gr.* Schrank, *m.*

I. Шкáпа, *f.* s. d. v. *Зак.*

II. Шкáпа, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*

Шкапé, -ети, *n. verächtl.* s. d. v.; *pl.* шкапéта = elende, schwache Pferde, *pl.*

Шкапúна, шкапíйчина, *f. dim.* s. Шкáпа, +*M.*; 2) Pferdehaut, *f. Га.* I. 258.

I. Шкапóвий, *a.* zum Schranke gehörig, Schrank-, *Пic.*

II. Шкапóвий, *a.* vom Pferde, Pferde-, Ross-, -а шкíра Pferdehaut, Rosshaut, *f.*; -ві чóботи Stiefel aus Pferdehaut, *pl.* [getrieben, abgeritten, *Зак.*

Шкаповúтий, *a.* abgemattet, ab-

Шкаравáть, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.*

Шкарáдний, *a.* hässlich.

Шкаралýпа, *dim.* шкаралýпка, *f.* Schale, Eierschale, *f.*

Шкаралýпник, *m.* шкаралýпники. *pl.* Krustenthiere, *pl.* (Crustacea), *B.*

Шкаралýпцї, *pl.* s. d. v. *Пол.*

Шкаралýщник, *m.* Testacella, *B.*

Шкаралю́щина, *f.* Hülse, Schale, *f.*

Шкарапáня (-не), *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Шкарóан (-óун), *m.* alter abgetragener Stiefel, *P.* I. 213. *C.* I. 245.

Шкарідь, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.* [ben, (*Фр.*).

Шкарідувáти, *v. n.* чим Ekel ha-

*

Шкарповáти, *v. a.* gegen das Ende hin obenauf enger machen (-піч).

Шкарт, *m.* s. Перескóк.

Шкарубúна, *f.* s. Шкалу́бúна.

Шкарупúний, *a.* *КС.* I. 26.?

Шкату́ла, *dim.* шкату́лка, *f.* Schachtel, Chatouille, *f.*; Kästchen, *n.*

Шкáфа, *f.* e. Art Kratzmesser, Schabmesser, *n.* (der Kürschner), *B.*

Шквáрець, -рця, *m. B.* s. Шпак.

Шквáрити, *v. a.* kröschen, kreischen, etw. Fettes prägeln, abbraten; — ся braten (*v. n.*); — ся на сóнци in der Sonne braten. [dend, *Cm.*

Шкваркúй, *a.* — морóз schnei-

Шкварклúвий, *a.* *Ч.* II. 40.?

Шкваркотнá, *f.* das Brausen des Wassers auf heissem Eisen, *Зак.*

Шквáрок, -рка, *m.* Griebe, Speckgriebe, *f.*

Шкварчáти, *v. n.* quirren, schwirren.

Шквирендíти, *v. n.* *Фр.* sich tummeln, spucken (v. Geistern).

Шквúря, *f.* *Кв.* I. 53. Schneegestöber, Unwetter, *n.*

Шкворíвщина, *Ч.* I. 1. 94.?

Шкельцé, *n.* Opernglas, *n.* *ОН.*

Шкéля, *f.* s. Скалá, *Зак.*

Шкепúття, *n. coll.* Felsstücke, Steine, *pl.* *B.*

Шкеребéрть, *adv.* zerstoben, auseinander gefallen; 2) kopfüber, umgekehrt, *Ш.* I. 377.

Шкеребéртя, *n.* *Ч.* III. 52.?

Шкирúнка, *f.* Brotrinde, *f.* *Гол.* I. 220.

Шкúтавий, *a.* keinen festen Wohnsitz habend, hin u. her ziehend; schlotternd, *B. Ог.* 71.

Шкитúльг, *int.* vom Hinken.

Шкитильгáти, *v. n.* hinken, *Зак.*

Шкíбля, *f.* s. Скóблиця, Скóбличка.

Шкідлúвий, *a.* schädlich, nachtheilig. [keit, Nachtheiligkeit, *f.*

Шкідлúвість, -ости, *f.* Schädlich-

Шкіднúй, *a.* schädlich, nachtheilig; Schaden machend, bringend.

Шкіднúк, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. B.* [keit, *f. B.*

Шкíдність, -ости, *f.* Schädlich-

Шкíлка, *f. dim.* s. Шкóла; 2) Baumschule, Pflanzschule, *f.* [treffend.

Шкільнúй, *a.* Schul-, die Schule be-

Шкíльник, *m.* Schüler, *m. B.*; 2) Schullehrer, Lehrer, *m.* (bes. in e. Judenschule).

Шкíра, *f.* s. Скíра.

Шкірúстий, *a.* lederartig, *B.*

Шкíрити, *v. a.* — зу́би die Zähne weisen, zeigen, blecken, fletschen; — ся die Zähne weisen, zeigen, fletschen; 2) maulaffen, *Ф.*

Шкíрка, *f. dim.* s. Шкíра, kleine Haut, Häutchen, *n.*; kleines Fell, Leder, *n.*; 2) — хлíба Brotrinde, Brotkruste, *f.*

Шкірнúцтво, *n.* Lohgärberei, *f.* *Пар.*

Шкíрочка, *f. dim.* s. Шкíрка.

Шкірчúна, (*dim.* шкірчúнка), *f. dim.* s. Шкíра. [aus Leder.

Шкíряний, *a.* ledern, Leder-, von,

Шклáвий, *a.* glasig, *Пол.*

Шклúво, *n.* Email, Schmelz, *m.* Glasur, *f.* Glassfluss, *m.* *Пол.*

Шкло, *n.* s. Скло.

Шкловúна, *f.* Glaskörper, *m.* (-óчна).

Шклянúстий, *a.* glasartig, *Пол.*

Шклянка, *f.* s. Склянка.

Шкляннúй, *a.* gläsern, aus Glas, Glas-.

Шклянолу́пці, *pl.* Schmelzschupper, *pl.* (Ganoidei vel Accipenserini), *Пол.*

Шкляр, *m.* Glaser, *m.*

Шкóда, *f.* Schade, Schaden, Nachtheil, Verlust, *m.*; 2) als *int.* шкóда! leider! o! шкóда! *Св.* ach leider!

Шкóдити (шкóджу, -диш), *v. a.* schaden, schädlich sein, Schaden bringen; шкóду — *К.* I. 215. Schaden anrichten.

Шкодíйше, *adv. comp.* mehr leid, *Др.*

Шкодíти, *v. a.* s. Шкодувáти.

Шкóдка, *f. dim.* s. Шкóда. [theilig.

Шкодлúвий, *a.* schädlich, nach-

Шкодлúвість, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*

Шкодлúвка, *f.* кíтка, — Schadenmacherin, Schadenstifterin, *f.* *Крон.*

Шкодлúво, *adv.* schädlich, nachtheilig.

Шкодлúвость, *f.* Schadenersatz, *m.*

Шкóдник, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m.* *К. На.*

Шкоднíйш (-ше), *adv. comp.* *Ч.* I. 1. 63. менí чогóсь — es ist mir mehr leid um etw. [denstifter, *m. B.*

Шкодорóб (-ріб), -óба, *m.* Scha-

Шкодорóбниця, *f.* Schadenstifterin, *f.*

Шкодувáти, *v. a.* — чогóсь etw.

schonen, sparen, womit sparsam umgehen; Schaden u. Kosten scheuen.

Шко́дца (-ця), m. † Schadenstifter, m. Зак.

Шко́ла, f. Schule, f. ходи́ти до шко́ли die Schule besuchen; посила́ти до шко́ли in die Schule schicken; скінчи́ти шко́лу seine Schulstudien beendigen; розпусти́ти шко́лу die Schule (Schüler) entlassen; ни́ні нема́ шко́ли heute findet kein Unterricht statt; пе́ред шко́лою, по шко́лї vor der Schule, nach der Schule (d. i. zum Beginn u. nach dem Schlusse des Unterrichts); по́за шко́лу ходи́ти um die Schule gehen, die Schule schwänzen; — жидівска; a) Judenschule, f.; б) Synagoge, f.; 2) Schule, f. (Manier, Disciplin, f.).

Шко́лити, v. a. M. II. 43. schulen, abrichten.

Шко́лка, f. dim. s. Шкілка.

Шко́льний, a. s. Шкільни́й.

Школя́р, m. Schüler, m.; 2) Schulfuchs, Pedant, m.

Школя́рик, m. dim. s. d. v.

Школя́рский, a. schülerhaft, schülermässig; Schul-, Schüler-; bübisch, kindisch Не. (хм. 270); 2) pedantisch, Pedanten-, Schulfuchs-.

Школя́рство, n. coll. Schüler, pl.; 2) Schulgelehrten, pl. А-Г.159.; 3) Schulfuchserei, Pedanterei, f. flaches, trockenes, pedantisches, schulfuchsiges Wesen; Schulkram, m. Зак.

Шкома́те, n. coll. Lumpen, pl.

Шкоматя́р, m. Lumpensammler, m.

Шкори́нка, f. dim. Brotrinde, f.

Шкорла́т, m. Шкарба́н.

Шкоро́дити (шкоро́джу, -о́диш), v. a. s. Скоро́дити, (Фр.).

Шкорпіо́н, m. Scorpion, m. (Scorpio), B.

Шкору́па, f. s. Шкаралу́па.

Шкраб, m. alter, abgetragener Stiefel; 2) (kleiner) Bub, (kl.) Schüler, m.

Шкра́бати, v. a. kratzen; abschaben; 2) — чоботьми́ s. Шла́мпати.

Шкра́біcть. adv. чо́боти взува́ти в — s. Голо́біcь.

Шкреба́чка, f. s. Шкриба́к.

Шкреботі́ти (-бо́чу, -боти́ш), v. n. rasseln.

Шкребта́ти, v. a. kratzen, abkratzen, abschaben; abschälen.

Шкребта́ч, m. Kratzer, m. (Echinorhynchus), B.

Шкребта́чка, f. Kratze, f. B.

Шкрето́к, -тка́, m. Feldstück von grösserem Complex abgerissen, n. Фр.

Шкриба́к, m. Streicheisen, n. Пар.

Шкрі́бати, v. a. s. Шкра́бати.

Шкрі́бнути, v. a. *s. Уда́рити, (Фр.).

Шкро́бати, v. a. kratzen; schaben, schrapen.

I. Шкрум, m. Geruch, m. von brennendem Leder, od. Leinwand, Tuch &.

II. Шкрум, на — adv. Ф. gänzlich.

Шкрумі́ть, f. шкрумі́те, n. etw. ganz Ausgetrocknetes, Abgedörrtes, z. B. Blätter, Stroh &.

Шкря́бати, v. a. kratzen; kehren.

Шкряба́чка, f. § ein alter, schlechter Besen.

Шкряботі́ти (-бо́чу, -боти́ш), v. a. kratzen, schaben.

Шку́ла, f. s. Ску́ла, Пic.

Шку́лити, v. a. die Oberhaut aufritzen, streifen, abstreifen, (Фр.).

Шку́лька, f. Ч. V. 595. 600. ?

Шку́льний, a. belästigend, arg zusetzend, Зак.

Шку́ра, f. Haut, f.; Leder, n.

Шкура́т (-ла́т), m. e. Stück Haut od. Leder. 2) Rinde, Brotrinde, f. С. I. 13.

Шкурато́к, -тка́, m. dim. s. d. v.;

Шкурати́ний, a. s. Шкі́ряний,

Шкурга́т, m. s. Шкура́т; шкурга́те, n. coll. alte, unnütze Hautlappen, pl.

Шкури́нка, f. s. Скори́на, скори́нка.

Шкурла́т, m. Hautläppel, n. Stück Haut od. Leder, B. s. Шкура́т.

Шкурла́тина, f. Kruste, f. Schorf, m. T.

Шкуря́к. gew. pl. шкуряки́. Schuhe, Bauernschuhe aus ungegerbtem Leder, B.

Шкурятя́ний, a. ledern, s. Шкі́ряний.

Шкут, m. шку́та, f. Boot mit Segeln, n. Зак.

Шкутильга́ти, v. n. s. Штильгука́ти, Не.

Шлак, шляк, m. Sahlleiste, f. am Tuche.

Шлампа́к, m. § alter zerrissener Stiefel, Schuh.

Шла́мпати, v. n. § schlappen, schlarfen, schlürfen beim Gehen; * langsam, schwerfällig gehen.

Шлапа́к, m. §. s. Шлампа́к; 2) * (hintrottelnder) Bummler.

Шла́пати, v. n. § s. Шла́мпати.

Шла́птю, adv. Кух. im Trab.

Шлафір, *m.Кн.Пр.* XI. II. 80. Schlafrock, *m.* (?).
Шлийка, *f.pl.* -кй, Hosenträger, *pl.*
Шлик, *m.* hohe, spitzige Pelzmütze, *B.*
Шликівка, *f.* Kappenmuschel, *f.* (Cucullaea), *B.*
Шлифовальщик, *m.* Polirer, *m. Под.*
Шличок, -чка, *m. dim.* s. Шлик.
Шлия, *f.* Pferdegeschirr, *n.*
Шлійка, *f.* (у бича) Schlinge, Schleife, *f.*; 2) Hosenträger, *m. Га.* I. 258.
Шліхта, *f.* geschlichtete Partie der Tabakblätter.
Шльонка, *f. С.* I. 91. Schaf schlesischer Race, *n.*; 2) Wolle, *f.* dieser Schafe, *Зак.*
Шльоп, *int.* vom Klatsch ins Wasser.
Шльоха, *f. Ко.* 7. liederliches Weib, das sich in schlechten Orten herumtreibt, (*vergl.* Шляти ся). [weinen.
Шльохати, *v. n.* schluchzen, laut
Шлунк, *m. Кн.Пр.* XI. II. 49. 50. Magen, *m.*; Rachenhöhle, *f. Зак.*
Шлюб, *m.* Gelöbnis, Gelübde, *n*; 2) Ehegelübde, *n.* Trauung, *f.*
Шлюбний, *a.* Gelübde-, gelobt, angelobt; 2) ehelich, Ehe; — перстінь Ehering, Trauring, *m.*; -на жінка Ehefrau, *f.*
Шлюбувати (-бов-), *v. a.* geloben, angeloben, ein feierliches Gelübde thun; — кому jmdm etw. angeloben, versprechen; 2) ehelichen, heiraten, sich trauen
Шлюза, *f.* Schleuse, *f.* [lassen.
Шлюсар, *m.* Schlosser, *m.*
Шлюсарка, *f.* Schlosserin, *f.*; 2) Schlosserhandwerk, *n.*
Шлюсарский, *a.* Schlosser-.
Шлюсарство, *n.* Schlosserhandwerk, *n.* Schlosserei, *f.*
Шлюфа, *f.* s. Шлюфка.
Шлюфір, *m.* Schleifer, *m. Ков.*
Шлюфка, *f. dim.* Schleife, *f.*
Шлюфований, шлюхований, *a.* geschliffen. [fen, scharf machen.
Шлюфувати, (-фов-), *v. a.* schlei-
Шля, *f. МШ.* Weg, *m.* Richtung des Weges, *f.* (*vgl.* Шлях).
Шляк, *m.* Rand, Saum, *m.*; Sahlleiste, *f.* am Tuch; 2) Spur, *f.*
Шлямпак, *m.* s. Шлампак.
Шлямпати, *v. n.* §. s. Шлампати; — ся *Зг.* hin u. her trotteln.
Шлям, *m.* Schlamm, Schmutz, Unrath, *m.* Unreinlichkeit, *f.* [Schlamme reinigen.
Шлямувати, *v. a.* schlämen, vom
Шляпак, *m.* шляпати, *v. n.* §. s. Шлапак &.
Шляти ся, hin u. her trotteln, bummeln; — поруч з ким mit jmdm Arm in Arm lustwandeln, dahergehen, *M.*
Шляфрок, *dim.* шляфрочок, *m.* Schlafrock, *m.*
Шляфроковий, шляфрочковий, *a.* Schlafrocks; -а панна Fräulein das nunmehr vornehmere Kleider trägt.
Шлях, *gen.* шляху, *m.* Strasse, Heerstrasse, *f.*; 2) Spur, *f.*; чорний шлях der Weg auf welchem die Tartaren u. Türken ihre Einfälle machten und sengten; * всї шляхй погубйти, *M.* II. 116. die Besinnung u. die Fassung verlieren.
Шляховий, *a.* zum Шлях geh.
Шляхотний, *a.* edel. [muth, *m.*
Шляхотність, -ости, *f.* Adel; Edel-
Шляхоцкий, *a.* Adel-; adelig, adlig; по шляхоцки, *adv.* wie ein Edelmann, adelig, nach Art u. Weise der Edelleute.
Шляхоцтво, *n.* Adel, Adelstand, *m.* Adelschaft, *f.* [herrschaft, *f.*
Шляхоччина (шляхечч-). *f.* Adel-
Шляхта, *f. coll.* Adel, *m.* Edelleute, *pl.*
Шляхтич, *m.* Edelmann, Adeliger, *m.*
Шляхтун, *m.* s. d. v.
Шляхтянка, *dim.* шляхтяночка, *f.* adeliges Fräulerin; Adelige, *f. Ш.* I. 77.
Шляхцюра, *m.* (verächtl.) s. Шляхтич.
Шлячок, -чка, *m. dim.* s. Шляк; шлячок-колпачок, *Га.* I. 42. von der Mütze des Дружба.
Шляшок, -шку, *m. dim.* s. Шлях, kleiner Weg, Holzweg, *m.* [peitschen.
Шмагати, *v. a.* streichen, schlagen,
Шмаілів, -лова, *m.* Stadt Ismaiłow.
Шмальцюга, (шмальцуга, *Зак.*), *f. K.* Waidasche, *f.*; 2) Waidaschefabrik, *f.*
Шманати, *v. n. Мор.* s. Шляти ся.
Шмараґд, *m.* Smaragd, *m.*
Шмараґдик (блйскавець), *m.* Gewöhnlicher Türkisschwärmer, (Atychia Statices), *B.* [ragdgrün, Smaragd-.
Шмараґдовий, *a.* smaragden, sma-
Шмарити, *v. a.* werfen, schleudern, (*Бор.*). [geln, rotzen.
Шмаркати, *v. a.* schnüffeln, schnur-
Шмаркатий, *a.* rotzig.

Шмаркач, *m.* Rotzbube, *m.*; -ачка, *f.* 1) rotziges Mädchen; 2) * Talglicht, *n.*
Шмарколь, -кля, *m.* s. d. f. 1).
Шмарконтине, *n.* Rotz, Schleim, *m.* (in d. Nase); 2) Schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum), *B.*
Шмаровоз, *m.* s. Смаровіз.
Шмарок, -рка, *m.* s. Смарок.
Шмарувати (-ова-), *v. a.* s. Смарувати; 2)§.*v.n.einhergehen,*M*+*Б*.25.
Шмат, *m.* abgerissenes Stück von etw., Fleck, *m.* Bruchstück, *n.* Theil, *m.*; 2) e. grosse Menge, e. grosse Anzahl.
Шмата, *f.* Lappen, Flecken, Fleck, *m.*
Шматати, *v. a.* stückeln.
Шмате, *n. coll.* Stücke, *pl.* на — in Stücke; 2) Wäsche, *pl.*
Шматка, *f. dim.* s. Шмата.
Шматок, -тка, *m. dim.* ein Stück von etw. (von Tuch, Brot &).
Шматошник, *m. M.* Lumpensammler, *m.*
Шматочка, *f. dim.* s. Шматка.
Шматувати, *v. a.* in Stücke reissen, stückeln, *Cm.*
Шмачити, *v. a.* -кашу, *Ч.* IV. 82.?
Шмерґель, -ґля, *m.* Schmergel, *m.*; Butterblume, Dotterblume, *f. Пар.*
Шмердавка, *f.* §. Katarrh, *m.*
Шмиґа, *f.* e. Art Schlingen für Vögel, *B.*; 2) Windmühlenflügel, *m. Зак.*; 3) * liederliches Weib, *Зак.*
Шмигати, *v. n.* s. Шмигнути.
Шмигленький, *a.* schmächtig, (*Фр.*).
Шмиглий, *a.* dünn u. biegsam; rührig, (*Фр.*).
Шмиглати, *v. n.* dahintrotteln, dahingehen, *Ш.* I. 71.
Шмиґний, *a.* flink, hurtig, щупак шмиґний: ту е, ту го нема, (*Фр.*).
Шмигнути, *v. n.* schnell vorüberlaufen; entwischen, *B.*
Шмиґола, *f.* Krammetsvogel, *m.* (Turdus pilaris L.), *B.*
Шмикати,*v.a.*§.-табаку s.Нюхати.
Шмир, *m.* Geräusch, *n. Зг.*
Шмондя, *f.* eine unsittliche Weibsperson; ein unreines Mensch, *B.*
Шморг, *int.* vom Geräusch u. Schnurren.
Шморга, *f.* Streif, Streifen, *m. Пар.*
Шморганистий, *a.* gestreift, *B.*
Шморгатий, *a.* bunt, buntfarbig.
Шморгель, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl in Oel geschmorrt. [*А-Г.*
Шморгнути, *v. n.* s. Шмигнути,
Шморшок, -шка, *m. Не.* Falte, Furche, *f.*
Шмуга, *f.* s. Смуга, *Зак.*
Шмукляр (-клер), *m.* Posamentirer, Bortenwirker, Bandweber, *m.*; -ярка, *f.* Frau des Шмукляр; Posamentirarbeiterin, *f.*
Шмуклярский (-клерский), *a.* Posamentirers-, Bortenwirkers-.
Шмуклярство (-клер-), *n.* Posamentirgeschäft, *n.* Bortenwirkerei, *f.*
Шмулянка (-ленка), *f.* eine Handvoll von reinem Hanf od. Flachs.
Шмуляти, *v. a.* reiben; 2) * den Hanf, Flachs dh das Reiben reinigen.
Шнепа, *f.* Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola, L.), *B.*
Шнипорити, *v. a.* s. Нишпорити, emsig nachsuchen, nachforschen, *Ф.*
Шниряти, *v. a.* grübeln, nachsuchen; 2) *v. n.* eilen, davonfliegen, *B.*
Шнити, *v. n.* s. d. v. 2) *МШ.*
Шнупорити, *v. a.* s. Шнипорити, (*Фр.*).
Шнур, *m.* Schnur, *f.*; Seil, *n.*; 2) als Mass: = etw. mehr als ein Joch, шнур поля, *ОБ.*
Шнурівка, *f.* Schnürleib, *m.* Schnürbrust, *f.*
Шнуркований, *a. Cm.* плащ — mit Schnüren versehen, besetzt.
Шнуркувати, *v. a.* mit Schnüren einfassen, besetzen.
Шнурковий, *a.* Schnur-, Schnüren-, Faden-.
Шнуроване, *n.* das Schnüren; 2) die Schnüre.
Шнуровиця, *f.* Schnürband, *n.*; 2)s. Шнурівка, *Зак.*
Шнурок, -рка, *m. dim.* Шнур.
Шнурочок, -чка, *m. dim.* s. d. v.
Шнурувати (-ров-), *v. a.* schnüren; zuschnüren, zusammenschnüren; 2) — доску & mit der Schnur zeichnen.
Шнявка, *f.* e. Froschart.
Шняґа, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Шо, = що, шоби, = щоби, (*Фр.*).
Шобортати, *v. a.* kratzen, (*Фр.*); 2) s. Шубортати.
Шовбовль, *int.* s. Шубовсть.
Шовк, *m.* Seide, *f.*
Шовкінка, *f. Ч.* IV. 195. seidene Mütze; 2) * eine Grasart, *B.*
Шовковать, *f.* Wasserfaden, *m.*

(Conferva rivularis), *B.*; 2) Cladophora viadrina, *B.*; 3) — сїтковáта, Wassernetztang, *m.* (Hydrodictyon utriculatum), *B.*
Шовковáтий, *a.* seidenartig.
Шовковатицьовáті, *pl.* Fadentange, *pl.* (Confervaceae), *B.*
Шовковáтиця річнá, *f.* Bach-Wasserfaden, *m.* Wasserheede, *f.* (Conferva rivularis), *B.*
Шовковéнький, *a. dim.* s. Шовковий.
Шовкóвий, *a.* seiden, Seide-; 2) -ва травá, Schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea), *Пic.*
Шовкóвина, *f.* Seidenstoff, *m. B.*; 2) Faden Seide, *m. Пic.*
Шовковúстий, *a.* seidenartig, Seiden-; -а вáта Seidenwatte, *f. Пол.*
Шовковистоблестя́чий, *a.* seidenglänzend.
Шовкóвиця, *f.* Wasserfaden, *m.* (Conferva), *B.*; 2) Maulbeerbaum, *m. Не.*; 3) wilder Feigenbaum, *K.*
Шовковни́стий, *a.* seidenartig; -а мокля́ха, Gemeine Sumpfmilbe, (Trombidium aquaticum), *B.*; 2) -а хоногля́вка, Seidenglänzender Fallkäfer, (Cryptocephalus sericeus), *B.*
Шовкóвниця, *f.* s. Пря́жа шовкóва.
Шовкотрáв очеретовáтий, *m.* schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea), *B.*
Шовкýн, *m.* Maulbeerbaum, *m. Пар.*
Шовчáтка, *f.* Gemeine Sammetmilbe, (Trombidium holosericeum), *B.*
Шóвчина, *f.* seidenes Garn, *Cm.*
Шовчиновáті, *pl.* Seidenpflanzen-Gewächse, *pl.* (Asclepiadeae), *B.*
Шовчóк, -чкá, *m. dim.* s. Шовк.
Шóгнути, *v. n.* s. Шýснути.
I. Шóкати, *v. a.* flehend bitten, *Ко.* 167.
II. Шокáти, *v. n.* undeutlich sprechen (wie ein alter zahnloser Mensch), *Пic.*
Шóльвар (?) *Cm.* (*серб.* 306)?
Шоловія, *f.* s. Шальвія, *B.*
Шоловорíг, -рóга, *m.* Trompetenschnecke, *f.* (Tritonium), *B.*
Шолóм, *m.* s. Шелóм.
Шоломи́вий, *a.* verblüfft.
Шоломи́стий, *a.* helmartig; -гу-бовýбець Helmartiger Seitenschnabel (Chilidon cucullus), *B.*
Шолóмка, *f.* Grosse Tonne, (Galea), *B.*; 2) Cassis, *B.*; 3) s. Чáрка.
Шоломóк, -мкá, *m.* Kugelmütze, Calotte, *f.* Käppchen, *n. Пар.*
Шолопáй, *m.* Tropf, Einfaltspinsel, Maulaffe, *m. Зак.* (*Гр.*).
Шолóпати, *v. a.* stöbern, kramen, grübeln; 2) abweiden, abfressen.
Шолопотї́ти (-пóчу, -поти́ш), *v.n.* rauschen, ein Geräusch verursachen.
Шолопýти, *pl.* Name einer kleinrussischen Sekte, *Пic.*
Шолопутї́ти, *v. a.* einen Шолопáй hinters Licht führen, betrügen, *Зак.*
Шолопýтня, шолопутня́ва, *f.* Betrügerei, Schelmerei, *f.* Schelmstück, *n. Зак.*
Шолóстати, *v. a.* — ячмінь reinigen dh Stampfen.
Шóлуди, *pl.* Schorf, *m.*
Шолуди́вець, *gen.* -вця, *m.* Grindkopf, *m.*
Шолуди́вий, *a.* räudig.
Шолудівка, *f.* Kartoffel-Spindelschimmel, *m.* Kartoffelfäule, *f.* (Rhizosporium, Fusisporium solani), *Вол.*
Шолудни́к, *m.* Gallmücke, *f.* (Cecidomyia), *B.*; 2) — пшени́чний Getreideverwüster, *m.* (Cecidomyia destructor), *B.*
Шолудя́й, *m.* s. Шолуди́вець.
Шолýпайка, *f.* s. Шкаралýпа, *K.*
Шолупи́на, *f.* Hülse; Schale, *f. Пар.*
Шóнтавий, *a. B.* lumpicht, zerrissen.
Шоп, *m.* Waschbär, *m.* Schuppenbär, *m.* (Procyon lotor); *pl.* шóпи, Pelzwerk, Schuppenpelz, *n. Пол.*
Шóпа, *f.* Schuppen, *m.* blos mit einem Dache geschütztes Stallgebäude, *n.*
Шóпка, *f. dim.* s. d. v.
Шопóртати, *v. n.* rascheln.
Шопóт, -óту, *m.* Gelispel, Gemurmel, *n. Ш.* II. 35.
Шопотї́ти, *v. n.* lispeln, murmeln.
Шопотня́, *f.* Gemurmel, Wispern, *n.*
Шóра, *f. gew. pl.* шóри, Pferdegeschirr, *n.*; * убрáти в шóри betrügen.
Шóрити, *v. a.* s. Шáрити.
Шóрник, *m. Н.* 23. Riemer, *m.*
Шорóнка, *f. КС.* I. 25.?
Шороховáтий, *a.* spröde, *Пар.*
Шороховáтість, -ости, *f.* Sprödigkeit, *f.*
Шóрош, *m.* Gesäusel, Gelispel, Rauschen, Rascheln, *n.*
Шост, *m.* Stange, *f. Зак.*
Шостáк, *m.* s. Шестáк, *Зак.*

Шостачо́к, -чка́, *m. dim.* s. d. v.; 2) sechsjährig.

Шо́стий, *num.* s. Ше́стий, (*Фр.*).

Шостоголо́вий (шест-), *a.* sechsköpfig.

Шпа́да, *f.* Degen, *m.*

Шпа́дер, *m.* Spleisse, *f. B.*

Шпак, *gen.* шпа́ка, *m.* Star, *m.* (Sturnus vulgaris), *B.*. 2) * graugesprenkeltes Pferd; * шпа́ками годо́ваний, pfiffig, alter Fuchs, durchtriebener Kerl; * шпа́ка злапа́ти, (scherzh) = спа́ти, fest schlafen.

Шпако́ва́тий, *a.* bunt wie ein Star; — кінь graugesprenkelt, Eisen-, Stahlschimmel, *m. B.*

Шпако́вий, *a.* vom Star; 2) gefleckt, bunt.

Шпако́вня, *f.* Käfig für Stare, *m.*; Höhlung (in einem Baume &) wo die Stare nisten, *Пiс.*; 2) * Kasematte, *f.* Gefängnis, *n. K.* I. 74.

Шпа́лер, *m. pl.* шпале́ри, Spalier, *n.* Allee, *f. Кв.* I. 144; 2) *Кн.* buntbemaltes Papier, Tapete, *f*; Wandteppich, *m.*

Шпа́льта, *f.* Spalte, *f.* lange schmale Hälfte einer zweitheiligen Druckhälfte.

Шпа́нка, *f.* во́вна — spanische Wolle.

I. Шпара́, *f.* Spalte, Ritze, *f.*

II. Шпа́ра, *f. pl.* шпа́ри, s. Кро́ква, *Зак.*

Шпа́раґ, *m.* Spargel, *m.* (Asparagus), *B.*

Шпараґо́вий, *a.* Spargel-.

Шпа́рґал, *m.* Skarteke, *f.* altes beschriebenes od. bedrucktes Papier; *pl.* шпарґа́ли alter Skartekenkram, *Зак.*

Шпарґа́льник, *m.* Sammler von Skarteken, *m. Пiс.*

Шпарґа́льниця, *f.* Sammlerin von Skarteken, *f.*; 2) Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, *f.* von alten Skarteken, *Пiс.*

Шпа́рити, *v. a.* rösten, schmoren.

Шпа́рка, *f.* s. Шпара́ I.

Шпарки́й, *a.* frisch; rüstig, behend, hurtig, flink, schnell; *adv.* шпа́рко — —, *B.*

Шпа́ркість, -ости, *f.* Rüstigkeit, Hurtigkeit, Behendigkeit, *f.*

Шпарково́ць, -кiвця́, *m.* Hüpferling, *m.* (Cyclops), *B.*

Шпарко́с, *m.* Star, *m.* (Sturnus vulgaris), *B.*

I. Шпарува́ти, *v. a.* sparen.

II. Шпарува́ти, *v. a.* Risse ausfüllen.

Шпару́н, *m. Кв.* II. 6. Stütze, *f.* Stützpfeiler, *m.* [2) eine Pferdekrankheit.

Шпат, *m.* полеви́й, Feldspath, *m. Вол.*;

Шпа́та́р, *m.* Spleisse, *f.*; 2) Daubenbrett zum Verschliessen einer Hürde, *n. B.*

Шпа́тер, *m.* Spleisse, *f. B.*

Шпа́ти, *v. a.* ко́ло чого́сь, в чимо́сь wühlen, stöbern; 2) *v. n.* sich tummeln.

Шпаченя́, *n.* Junges des Stares, *n.*

Шпа́чок, -чка, *m.* junger Star.

Шпа́яти, *v. a.* stöbern, krabbeln.

Шпень, *m.* s. d. Шпе́ник.

Шпене́т, *m.* Bischen, Stückchen, *n.* нема́ нї шпене́та хлї́ба es ist kein Bischen Brot, (*Фр.*).

Шпе́ник, *m.* Splitter, *n.*; 2) abgebrochene Spitze, z. B. eines Nagels & *B.*; Spitze eines Geschosses, od. Messers, *Ко.* 240.; 3) kleiner Kolben, Stempel, *m.*; 4) Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle.

Шпе́та, *f.* не до шпе́ти *С.* II. 111. etw. Unschickliches, Ungeziemendes.

Шпети́ти (шпечу́, шпети́ш), *v. a.* entstellen, hässlich machen; zur Schande gereichen, *K.*; 2) schelten, schmähen, *Н.* 69.

Шпетне́нький, *a. dim.* s. d. f. I. *adv.* шпетне́нько, *Кв.* I. 147.

I. Шпе́тний, *a.* hübsch, stattlich, *Кв.* II. 141.

II. Шпе́тний, *a.* hässlich, abscheulich, scheusslich, *B.*

Шпе́тність, -ости, *f.* Hässlichkeit, *f. Зак.*

Шпек, *in d. Verbind.*: до шпека́ bis zum Allerletzten, ganz u. gar nichts.

Шпе́ти, *v. a.* s. Шпа́ти, сви́нї зе́млю шпет, durchwühlen.

Шпиго́н, *m. Ко.* 140. Spion, *m.*

Шпи́ґати, шпи́гати, *v. a.* s. Шпі́ґати &. (Fettem beschmieren, *Га.* I. 258.

Шпикува́ти, *v. a.* чо́боти mit etw.

Шпиль, *m.* Spitze, *f.*; Bergspitze, *f. ВБ.*; scharf zugespitzter Pfahl, Pflock, (*Фр.*).

Шпи́лень, -лня, *m.* s. d. v. +*M.*

Шпи́лечок, -чка, *m. dim.* Bergspitze, *f. ВБ.*

Шпили́ти, *v. a.* durchstechen, durchbohren.

Шпи́лька, *f.* Stecknadel, *f.*

Шпилька́тий, *a.* nadelig, -а яли́на, *Фр.*

Шпильну́ти, *v. a.* s. Шпирну́ти.

Шпиля́стий, *a.* spitz wie eine Stecknadel; 2) konisch, *Пiс.*

Шпинь, *m.* Hals, *m.* z. B. eines Messers, *B.*

Шпина́т, *m.* волоко́вий, Spinat, *m.* (Spinacia oleracea), *B.*

Шпира́ка, *m.* Grübler, *m.*

Шпйрати, *v. a.* grübeln, nachsuchen, spüren. [кóник —?
Шпиримйстий, *a. Гол.* III. 464.
Шпйрка, *f.* Speckgriebe, *f.* geröstetes Stückchen Speck. *n.*
Шпирну́ти, *v. a.* stossen, *Кч.* 212.
Шпита́ль, *m.* Spital, *m.* Krankenhaus, *n.* [kenhaus-.
Шпита́льний, *a.* Spital-, Kran-
I. Шпйти, шпитїти, *v. a.* wühlen,*B.*
II. Шпйти,*v.n.Ф.Пр.*III.284.zischen.
Шпиткó, *m.* Wühler, Grübler, *m. B.*
Шпихлéр, *m.* s. Шпіхлéр.
Шпйця, *f.* s. Спйця.
Шпича́к, *m* Stengel, *m. Не.* (*n.* 241).
Шпйчка, *f.* Spitze, *f.* etw. Scharfes, Gespitztes.
Шпіг. *m.* Spion, *m. Кч.* 142.
Шпігува́ти, *v. a.* spionieren, belauern, belauschen, beobachten.
Шпігу́н, *m.* Spion, Auskundschafter; Behorcher, *m.*
Шпігу́нити, *v.a.*s.Шпігува́ти.*Пар.*
Шпігу́нка, *f.* Aushorcherin, Behorcherin, Belauscherin, *f.*
Шпігу́нський,*a.*Spions-;einem Auskundschafter, Aushorcher eigenthümlich.
Шпігу́ньство, *n.* Spioniren, Auskundschaften, Behorchen, *n.*
Шпік, -ку, *m.* Mark, Fettmark, *n.* in d. Knochen.
Шпікма́р, *m.* s. Шпіхлéр, Ч. V. 657.
Шпікува́ти, *v. a.* spicken. [*Пар.*
Шпіку́лець, -льця. *m.* Spicknadel, *f.*
Шпін, *m.* Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle, (*Фр.*). [Spindel, *Не.*
Шпíнька, *f.* das spitzige Ende der
Шпірува́ти, *v. a.* züchtigen, quälen, *M.* I. 45.
Шпіц, *m.* §. Spitz, *m.* spitzes, scharfes Ende; 2) Spitz, *m.* (e. Hundegattung).
Шпіча́стий, *a.* spitz, spitzig.
Шпóнька, *f.* Hemdeknopf, *m. Зак.*
Шпóри, *pl.* Sporen, *pl. Ш.* I. 41.
Шпóртало (шпóртайло), *m.* § Grübler, Nachsucher, *m.* [rascheln; grübeln.
Шпóртати, *v. a.* wühlen; kriebeln,
Шпортону́ти, *v. a.* einstossen.
Шпóтане, *n.* Straucheln, *n. Мх.*
Шпóтати ся, stolpern, straucheln, *B.*
Шпува́ти, *v. n.* sich erbrechen, speien; 2) wogen мóре шпу́є, *Зак.*
Шпу́вцї, *pl.* Strudelwürmer, *pl.* (Turbellaria), *B.*
Шпу́га, *f.* Querband, Querstück, *n.* zur Verbindung von Brettern &, *B.*
Шпу́йний, *a.* durchdringend, schneidend (v.Winde),*Зак.* [Drehen der Spule.
Шпу́лер, *m.* Art Vorrichtung zum
Шпу́лька, *f.* Spule, *f.*
Шпу́ндер, -дра, *m.* шпу́ндра, *f.* Schweinbruststück, *n. Ко.*
I. Шпунт, шпу́нтуш, *m. Ос.* (61) I. 280. Punsch, *m.* Punschessenz, *f.*
II. Шпунт, *m.* Spund, *m.* Zapfen, *m.*
Шпунтóвий, *a.* Spund; *sbst. n.* шпунтовé, s. Чоповé. [spünden.
Шпунтува́ти, *v. a.* spünden, zu-
Шпу́ргати, шпу́рити, шпуря́ти, шпу́ряти, шпу́рнути, *v.a.*werfen,schleudern,schmeissen,*C.*I.17.
Шпу́ти, *v. a. Ко.* 28. s. Шпа́яти.
Шрам, *m.* Schramme, Schmarre, *f.*
Шрамува́ти, *v. a.* schrammen, eine Schramme, e. Schmarre verursachen.
Шріт, *gen.* шрóту, (шрот), *m.* Schrot, *m.* (zum Schiessen); 2) geschrotenes Getreide, Schrot, *n.*
Шрот, *m.* — солонйни ein länglich geschnittenes Stück Speck, (*Це.*).
Шротовйй, *a.* Schiesschrot; 2) geschroten. [mahlen (d. Getreide).
Шротува́ти, *v. a.* schroten, grob
Шру́ба, *dim.* шру́бка, *f.* Schraube, *f.*; — безконéчна Schraube ohne Ende,*Пол.*
Шрубовйй, *a.* Schrauben-, — вйток Schraubengang, *m.*; -е веретéно Schraubenspindel, *f. Пол.* [*m.*
Шру́бок, *m.*Schraubenstöpsel,-pfropf,
Штаб, *m.* Stab, *m.* Gesammtheit der höheren Officiere.
Шта́ба, *f.* Stab, Zain, *m.* Stange, *f.*
Шта́ґа, *f.* Art Vorrichtung der Schuster zum Aufhängen der Häute über einem Bottich, *B.*
Шта́ґва, *f.* Querstange am Webstul, über welche die gewobene Leinwand gezogen wird.
Штайфіркй, *pl.* e. Erdäpfelgattung (mit einer harten Schale), *B.*
Шталт, *m.* (*pol.*) Gestalt, *f.* Modell, *n. Ш.* I. 379. [fiedert, -а ку́рка.
Штана́тий, *a.* *an den Füssen be-
Шта́ндар, *m.* Standarte, *f.*; 2) Ständer, Gerüstständer, *m.* (Art Trag- od. Stützbalken), *ОБ.*; 3) *pl.* штанда́ри,

leerer Platz unter dem Ofen, *P.* I. 9. лїзь під штандáри.

Штанéта, *pl. dim.* s. d. f.

Штанú, *pl.* Hosen, *pl.*

Штáнка, *f.* eine Hosenhälfte.

Штанцї, *pl. dim.* s. Штанú.

Штáпний, *a.* geschickt; 2) niedlich; schön, *B.*

Штапувáти, *v. a.* s. Штемплювá-ти, +*M.*

Штат, *m. gr.* Staat, Etat, *m.* Status, *m.*; Zunft, *f. K.*

Штафéта, *f.* Staffette, *f.*; Eilbote, *m.*

Штахéта. *f.gew.pl.*штахéти,Stacket, *n.* Pfahlzaun, Lattenzaun, *m.*

Штахéтки, *pl. dim.* s. Штахéти.

Штельвáга, *f.* штéльваг, *m.* Vorderwage, Wage, *f.* auf dem Deichsel.

Штемп, *m.* Stempel, *m.* Brandmarke, *f. Ш.* II. 19.

Штемплювáти, *v. a.* stempeln, brandmarken.

Штемплярня, *f.* Prägwerk, *n. Пол.*

Штемпóваний, *a.* gestempelt, gebrandmarkt, *Ш.* II. 19.

Штемповáти, *v. a.* s. Штемплювáти, *Ш.*

Штéпний, *a. Ф.Кв.* II. 141. s. Шпéтний I.

Штепýрний, *a.* s. Чепýрний, *B.*

Штéредцеть, *num. ungr. Гол.* III. 417. vierzig, s. Сóрок.

Штéфан, *m.* Stephan.

Штефáнка, Штефáня, Штефáньця. Штéфна. Штéфтенька. *f.* Stephanie.

Шти, *gen.* v. шеть, s. Честь, *H.* 57.

Штиб, *m. T.* Bauart, *f.*; 2) Charakter, Inhalt, *m.* +*E.*; 3) Form, *f.*; Schlag, *m.* не тóго штúбу nicht von diesem Schlag.

Штúба, *f.* s. Штáба.

Штигýлькати, *v. n.* hinken.

Штúґати. *v. a.* stechen, stossen, *B.*

Штикýльгати, *v. n.* s. Шкатýльгати.

Штикýн, *m.* Meuchelmörder, *m.*

Штиль, *m.* s. Стиль, *Cm.*

Штильгý-штильгý, *int.* von hinkendem Gang.

Штильгукáти, штúльгати, *v. n.* lahm gehen, hinken.

Штúлет, *m.* Dolch, *m.*

Штилетовáтий, *a.* dolchförmig, *B.*

Штилї, *pl.* Art Heugabeln (zum Wegtragen des ausgedroschenen Strohes), *Зак.*

Штúля (-ле), *n. P.* I. 53. Spiess, *m.*

Штим, *m.* krause Grundwolle, *Нав.*; 2) Schopf, Pferdeschopf, *m. Oc.*(61)X.25.*Кух.*

Штимовáтий, *a.* von Thieren: mit nackten, unbewachsenen Körpertheilen, *Пс.*

Штипíрець, -рця, *m.* Faser, *f.* Strahl, *m.* (an d. Federfahne).

Штúри, *num.* vier.

Штирíвка, *f.* Art Münze = éin Vierkreuzerstück österr. Währ. (*Фр.*).

Штирк, *m. H.* 52. Grossthuer, Aufschneider, *m.*

Штúркати, *v. a.* s. Штýркати.

Штиробíк,-бку, *m.*Viereck, *n.*(*Фр.*).

Штиробíчний, *a.* viereckig, vierseitig.

Штирхонýти, *v. a.* heftig durchbohren, *Пс.*

Штúря, *f.* unfruchtbares Schaf, *KC.* (83) 907.

Штúти (шчу, штиш), *v. a.* s. Чтúти, Шанувáти, *ГВ.*

Штих, *m.* Nähstich, *m.* Naht, *f.*; * *sprichwörtl:* пúхи на чотúри штúхи viel eitel Stolz.

Штúханець, -нця, *m.* Stoss, *m. B.*

Штúхати, *v. a.* stechen; stossen, *B.*

Штишóк, -шкá, (*dim.* штúшонько, *m. R.* 47), *m. dim.* s. Штих.

Штовó, *m.* hohler od. fauler Baumstrunk; Strunk, *m. B.*

Штóвкати, штóвхати, *v. a.* stossen; — ся sich durchbrechen (dh Stösse), *Ш.* 217—218.

Штовхíць, *int.* vom Stoss, *Ог.*

Штóвхнути, штовхóнути, *v. a.* stossen.

Штóкати, *v. n.* das russische „что" (што) sprechen u. damit seine kleinrussische Sprache verderben.

I. Штóла, *f.* Stollen, Schacht, *m. B.*

II. Штолá, *f.* Fels, *m. B.*

Штóле, *n. coll.* grössere Felsstücke, grössere Steine, *B.*

Штóльна, штóльне,(*B.*),*f.*Stollen,*m.*

Штóльний, *a.* Stollen-.

Штóльник, *m.* Stöllner, *m. Пар.*

Штóльня, *f.* Stollen, Schacht, *m.*

Штоп, *m. KC.* (83) VII. 506. viereckige Flasche; 2) Stof, *m.* (Mass für Getränke).

Шторгáн, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*

Штóрпати, *v. a.* s. Шпóртати.

Штóрхати, *v.a.M.*III. 58. s. Штýркати.

Шторц, *m.* Sturz, *m.*; на шторц щось постáвити etw. aufrecht in die Höhe stellen.

*

Штóрцом, *adv.* s. d. v. = на штóрц.
Шторцувáти, *v. a.* etw. aufrecht in die Höhe stellen.
Штохмáль, *m.* Mehlstaub, *m.*
Штрáмати, *v. n.* reissen, stechen, (vom Schmerz in Gliedern).
Штри́ґати, *v. n.* stechen, (*Фр.*).
Штрик, *int.* vom Hinaufspringen.
Штри́кати, штри́кнути, *v.n.* u.*a.*§. springen, (*Фр.*); 2) spiessen, stechen, hineinstossen. [*f. Пар.*
Штрихóване, *n.* Schraffierung,
Штрихувáти, *v.a.*schraffieren, *Пар.*
Штрóбати, штрóкати, (штрьóкати), *v. n.* s. Штрáмати, reissen (in Gliedern).
Штуб, *m.* s. Штовб, *B.*
Штýба, *f.* § *Elementarschule, *f.*
Штубáк, *m.* § * Schüler der Elementarschule, Schulbub, *m.*; 2) s. Штовб, *B.*
Штýдер, *m.* §. Speculant, *m. Пар.*
Штудéрний, *a.* §. speculativ, *Пар.* arglistig, verschmitzt, (*Фр.*). [ren, *Пар.*
Штудерувáти, *v. a.* §. speculie-
Штузувáти, *v. a.* stossen, s. Стýсати, (*Фр.*).
Штýка, *f.* Stück, Stückchen, *n.* Theil, *m.*; — полотнá Stück, *n.* Leinwand (e. bestimmte Anzahl Ellen); — мя́са Stück, *n.* Portion, *f.*; 2) Meisterstück, *n.* Kunst, *f.* Kunststück, *n.*; 3) Kunstgriff, *m.* List, *f.* підійти́ когó штýкою mit List; Streich, *m.*
Штукáр (-рь), *m.* Künstler, *m. T. OБ.*; 2) Streichmacher, Spassvogel, *m. Не.*
Штукáрка, *f.* Künstlerin, *f. Пар.*
Штукатýра, *f.* Stuccaturarbeit, *f.* Verzierung in Gips & an Zimmerdecken, Gebäuden &.
Штукатýрний, *a.* Stuccatur-.
Штукéрія, *f.* Kunststück, *n.*; 2) Spass, Streich, *m. С.* I. 262.
Штукувáти, *v. a.* stücken; anstücken, zusammenstücken, -setzen; 2) künsteln. [Dahintrotteln.
Штульгýк, *int.* von hinkendem
Штýнда, *f.* evangelischer Verein „die Stunde“ unter den Kleinrussen; 2) dessen Religionslehren.
Штундáр, штунди́ст, *n.* Anhänger der Штýнда.
Штундóвий, *a.* zur Штýнда geh.
Штурбáк, *m.* ein ungeschickter Mensch, Trottel, *m. B.*
Штýрканець, -нця, *m.* Stoss, *m.*
Штýркати, *v. a.* stossen.
Штýрма, *f.* Uebel, Ungemach, *n.* (*л. св.* 29).
Штурмáк, *m.* s. Штурбáк, *B.*
Штурманувáти, *v. a. Ко.* 72. Steuermannsdienst versehen. [angriff, *m.*
Штурм, *m.* Sturm, heftiger Massen-
Штурмувáти, *v. a.* stürmen; 2) — ким jmdn nach seinem Willen bewegen, (*Фр.*). [s. Штурбáк.
Штурпáк, *m. aug.* штурпачи́ско,
Штýрхати, *v. a.* s. Штýркати.
Штурхобóчний, *a.* -бóй vom Stoss in die Seiten, *Ко.* 129.
Штусувáти, *v. a.* stossen (*Фр.*).
Штýхати, штýхнути, *v.a.*s. Штýркати, stossen, (*Фр.*).
Штýчний, *a.* künstlich, kunstvoll; künstlich gemacht, mit Kunst ausgeführt; 2) * erkünstelt.
Штýчно, *adv.* s. d. v.
Штýчність (-ость), -ости, *f.* Kunst, Künstlichkeit, *f.*; 2) *Не.* Kunst, Kunstlehre, Aesthetik, *f.* [Pelz, *n.*
Шýба, *f.* Pelzrock, Pelzmantel, *m.*
Шубалёвий, *a.* s. Соболéвий.
Шубéйка, *f. dim.* kleiner, kurzer Pelzrock. [I. 134.
Шубельóвий, *a.*s. Соболéвий, *Kol.*
Шубóвснути (шубóвсьн-), *v. n.* jäh hineinfallen, hineinstürzen, *С.* II. 128.
Шубóвсть, *int.* von jähem Sturze, *Ш.* I. 43. [fallen, -stürzen.
Шубóвстнути, *v. n.* jäh hinein-
Шубóвть, *int.* von jähem Sturze (in's Wasser &). [(im Wasser).
Шубóвтати ся, sich herumwälzen
Шубóвтнути, *v. n.* sich hineinstürzen, *Кн.*
Шýбонька, *f. dim.* s. Шýба.
Шубóртати, *v. a.* grübeln, wühlen; suchen. [Lumpenhund, *m.*
Шубрáвець, -вця, *m.* Lumpenkerl,
Шубрáвий, *a.* lumpig, zerlumpt.
Шубрáвство, *n.*Lumpengesindel, *n.*
Шувáлий, *a* s. Цїкáвий.
Шувáр, -рý, *m.* Kalmus, *m.* (Acorus calamus), *B.*
Шуварóвий, *a.* Binsen-.
Шýвердиця, шýверниця, *f.* s. Заверýха, (*Фр.*).

Шу́верть, *f.* s. d. v.
Шу́вір, (*m.*? *f.*?) Sturm, *m.* *B.*
Шу́вний, *a.ungr.* schön, *Гол.* III. 228.
Шугалі́я, *f.* *Ос.* (61) I. 230. Art Boot, *Зак.*
Шуга́ти, шу́гнути, *v. n.* hinhuschen, -flattern, -fliehen, (*Фр.*); 2) *v. a.* — лопа́тою worfeln, *Pa.* I. 372.
Шугло́ни, *pl.* Art Kleiderstaat, +*M.*
Шу́гля, *f.* Fieber, *n.*
Шу́гнути, *v. n.* losgehen, eilen, s. Шуга́ти 1).
Шу́дра, *f.* *Kol.* II. 154. Kebsweib, *n.*
Шу́йбіч, *adv.* links, *Ог.* 115.
Шуйбі́чний, *a.* an der linken Hand, a. d. l. Seite, links gelegen &, *Зак.*
Шука́ти, *v. a.* suchen; 2) vermissen.
Шука́ч, *m.* *M.* III. 29. Sucher, Nachspürer, Häscher, *m.*
Шул, *m.* *Ч.* VII. 378. s. Стовп, слуп.
Шуль, *int.* s. Плюсь, *B.*
I. Шульга́, *m.* u. *f.* der, die an der linken Seite sich befindet, die linke Hand, *Ko.* 137.
II. Шульга́, *f.* Phallusia, *B.*
Шу́лер, *m.* Spieler, Glücksspieler, Hazardspieler, *m.* [3) s. Шулерство.
Шуле́рка, *f.* Spielerin, *f.*; 2) s. d. f.;
Шуле́рня, *f.* Spielwinkel, *m.* Spielhölle, *f.*
Шуле́рский, *a.* Spiel-.
Шуле́рство, *n.* beständiges (leidenschaftliches) Spielen, Glücksspiel, Hazardspiel, *n.* [lich) spielen, hazardieren.
Шулерува́ти, *v. a.* (leidenschaft-
Шу́лий, *a.* *Wgr.* X. s. Ско́сий; 2) s. Шу́тий.
Шу́лик, *m.* Stossvogel, *m.* *B.*; 2) Honigkuchen mit Mohn, *Ko.* *Зак.*
Шу́лити, *v. a.* s. Шпу́рити.
Шулі́к, *m.* geiles nicht in Kopf gewachsenes Kraut, *Пс.*
Шулі́ка, *m.* s. Шуля́к, Habicht, *m.*
Шуліченя́, *n.* Junges eines Habichts.
Шу́лька, *f.* Kolben, *m.* (Blütenstand), spadix, *B.*
Шу́лькати, *v. n.* im schnellen Flug sich werfen, rasch hineinfallen, *B.*
Шульківці́, *pl.* Kolbenblütler (Spadiciflorae), *B.* [käfer, *m.* (Claviger), *B.*
Шулькорі́г, *gen.* -ро́га, *m.* Keulen-
Шу́льнути, *v. n.* s. Ско́чити, springen, sich werfen, hineinfallen, (*Фр.*).
Шу́льок, -лька, *m.* s. Шу́лька; 2) s. Ку́шка.
Шульні́ка, *m.* *C.* I. 54. s. Шуля́к 2.
Шуля́й, *m.* der dem anderen Stösse gibt, *Га.* I. 258.
Шуля́к, *m.* Stoss, *m.* -ка́ да́ти einen Stoss geben, *Га.* I. 258.; 2) Sperber, *m.* (Astur nisus), *B*; — голу́бячий, Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*; 3) s. Шу́лька. [Sperbers.
Шулякóвий, *a.* des Habichts; des
Шу́ляти, *v. a.* stossen, (*ОБ.*).
Шуля́чка, *f.* Habichtsfliege, *f.* (Dioctria), *B.*
Шум, *m.* schäumende Wasserwelle vom Mühlrad herabstürzend, Mühlgerinne, *n.* Schleuse, *f.* *Пе.*; schäumender Wasserfall, *Цар.*; 2) Geräusch, Rauschen, *n.* Lärm, *m.*; Toben, *n.*; 3) * s. Гульта́й, *Ос.* (61) XII. 46.; 4) e. Art Frühlingsspiel, *Пр.* IX. 217.; 5) s. Пі́на́, Schaum, *m.* *Ф.* [*Me.* 300.
Шу́ма́, *f.* Schaum, *m.*; 2) s. Тума 2)
Шума́ва, *f.* Böhmerwald, *m.*
Шуме́ла, шумели́на, *f.* шумели́не, *n. coll.* Kolbenscheiden der Kukuruzpflanze, *pl.* *B.* [*ВБ.*
Шуми́вітер, -тру, *m.* s. Вітрого́н,
Шуми́голова, *m.* Brausekopf, Brausewind, *m.* *Пар.* [*n.* *Пар.*
Шуми́ха, *f.* Rauschgold, Flittergold,
Шумі́ве, *n.* Schaum, *m.* Hefe, *f.* *Фр.*
Шумі́вка, *f.* Brausepulver, *n.* *Пар.*
Шумі́ти, *v. n.* sausen, brausen (vom Wind, Meer &); шуми́т в голові, es saust im Kopfe; tosen, toben; 2) * schnell laufen, fliehen *Ф.*; 3) * viel Aufsehen machen; grossthun, prahlen; flott leben, in Saus u. Braus leben.
Шу́мка, *f.* fröhliches Volkslied.
Шумки́й, *a.* schäumend, kochend, *Не.*
Шумли́вий, *a.* rauschend, geräuschvoll, *Фр.*
Шумля́ва, *f.* Geräusch, *n.* *Ст.*; 2) lustiges, brausendes Gelage, *Ст.*
Шумни́й, *a.* brausend, sausend; lustig; 2) gar zu prächtig, auffallend schön; 3) * hochtrabend, stolz.
Шумни́стий, *a.* rauschend, *ВБ.*
Шу́мно. *adv.* s. Шумни́й.
Шумновесе́лий, *a.* rauschend u. fleissig, *Вах.* [schaum, Schaum, *m.*
Шумови́на, *f.* шумови́не, *n.* Ab-

Шумовини́стий, *a.* schaumig.

Шумоті́ти (шумóчу, -моти́ш), *v.n.* rauschen.

Шумувáти (шумов-), *v. a.* den Schaum abnehmen, schäumen, abschäumen, abfäumen; 2) *v.n.* schäumen, moussieren; 2) mit Geräusch hin u. herfliegen, *K.*

Шундрáк, *m.* wildes Ferkel, Frischling, *m.* [ren, *pl. B.*

Шуни́ця, *f. pl.* шуни́ці, Erdbee-

Шупéня, *f.* Art Gericht aus gekneteten Erdäpfeln mit Erbsen od. Fisolen.

Шу́пити, *v. a.* *Біл. Пр.* II. 177. *K.* verstehen, wissen. [begreifen, s. d. v.

Шупíти, *v. a.* *A Г.* 162. verstehen,

Шу́пнути. *v. n.* rauschen, *A Г.* 166.

Шупóня, *f.* Art Gericht: mit Mehl od. Hirse eingemachte Fisolen, *Cm.*; 2) Suppe von Erbsen u. Gerstengraupen, *f. Га.* I. 258.

Шур, *int.* von schnellem Wurf.

Шу́ра, *f.* Gebäude zum Trocknen der Tabakblätter, *n.* [74. s. Шу́рин.

Шурáк, *dim.* шурачóк, -чкá. *m. Ч.* V.

Шу́рбіт, -ота, *m.* Waschlappen, *m.*

Шургани́на, (шурґ-) *f* §. s. Бі́йка,

Шургíч, *int.* s. Шур. [(*Фр.*).

Шурґóте, *n. coll.* unnütze grüne Kohlblätter, (*Фр.*). [des Truthahnes.

Шу́рду-бу́рду, *int.* vom Geschrei

Шуренéць, -нця́, *m. dim.* s. Шу́рин.

Шу́рий-бу́рий-попиля́тий, *a.* grau, *H.* 259. [ger, *m.*

Шу́рин, *m.* Frauen Bruder, Schwa-

Шуринéць, -нця́, *m. dim.* s. d. v.; 2) *gew. pl.* шуринці́ vier kleine Buben mit Stäbchen als Ehrenwache bei der Braut, *Ч.* IV. 625. [ris), *B.*

Шу́риця, *f.* Wollspinner, *m.* (Lipa-

Шу́ркати, *v. a.* §. — ногáми, s. Су́вати; 2) в óчи frech jmdm etw. aussetzen, s. Цьвíркати в óчи.

Шурмувáти, *v.a.* toben; lärmen, *Зак.*

Шурну́ти, *v.a.* s. Шу́ркати; 2) *v. n.* u. — ся rasch hineinlaufen, sich fortmachen, losgehen, *P.* I. 10.

Шурубéйник, *m.* Taugenichts, Müssiggänger; Landstreicher; Raufbold, *m. B.*

Шурубу́рити, *v. n.* s. Вередувáти, (*Фр.*).

Шурувáти (шуров-), *v.a.* scheuern, rein scheuern; putzen, rein, blank machen; reiben; 2) *v. n.* mit starken Schritten einhergehen, schnell laufen.

Шу́рхати, шу́рхнути, *v. n.* hinbrausen, huschen, *B.*; 2) *v. a.* hineinwerfen, *C.* I. 30.

Шу́рша, *f.* Haufen, *m.* тасувáти у шу́ршу in's Ganze, in den Haufen hineinbringen.

Шуря́к, *m.* s. Шу́рин, *Кн. Кч.* 183.

Шу́ря, *f.* шу́ря-бу́ря, *K.* Gestöber, heftiges Ungewitter. [(*Фр.*).

Шу́славець, -вця, *m.* s. Смаркáч,

Шу́снути (шу́сьнути), *v. n.* huschen, davonlaufen.

Шусть, *int.* von rascher Bewegung, v. Huschen, миш шусть у нору́; 2) vom raschen Wurf.

Шу́стати, *v. a.* s. Опихáти.

Шуствáль, *m.* Schürze eines Schusters, *f.* (*Фр.*).

Шу́стка, шу́ска, шустíль, *f.* eine Scheidemünze = 6 Kr. Conventions-Münze, jetzt = 10 Kr. österr. Währ. (*Фр.*).

Шустри́й, *a.* geschickt, geschult.

Шут, *m.* Spott, *m.*; на шут піднимáти когó, *Ko.* mit jmdm Spott treiben; 2) Narr, *m. Cm.*

Шутá, *f.* (*sc.* корóва), Kuh ohne Hörner, *f. B*; 2) s. Сернá, (*Бор.*).

Шу́тер, -тру, *m* Schotter, *m.*

Шу́тий, *a.* verstümmelt, abgestutzt, abgebrochen; bes. ohne Hörner, *Шй.* I. 2. 63.

Шу́тити, *v. n.* plauschen, *K.*; 2) bewitzeln, spassen, *Пар.* [Tanz.

Шути́ця, *f.* e. Art volksthümlicher

I. Шу́тка, *f.* Scherz, Spass, *m.*; Kurzweil, *f.* [Palme, *f.*

II. Шу́тка, *f.* s. Багнíтка, *B.*; 2)

III. Шу́тка, *f.* s. Ягня́, *B.*

Шуткóвий, *a.* -а неді́ля Palmsonntag, *m.* [spassen, um zu scherzen.

Шуткомá, *adv.* im Spass, um zu

Шуткувáти, *v.n.* spassen, scherzen.

Шутли́вий, *a.* spasshaft, lustig, drollig, witzig. [tigkeit, *f. Пар.*

Шутли́вість, -ости, *f.* Spasshaf-

Шу́тник, *m.* Spassmacher, *m. K.*

Шу́точка, *f. H.* 257. s. Шу́тий.

Шутровáтий, *a.* mit Gerölle.

Шутрувáти (шутров-), *v.a.* schottern; 2) s. Шурувáти.

Шутя́к, *m.* Spassmacher; Hofnarr, *m.*

Шуфáта, *f.* Greuerwathe, Schere, *f.* (zum Fischfang), *B.*

Шуфлюва́ти, *v. a.* durchschaufeln.
Шум! *int.* Scheuchruf der Tauben.
Шушва́ль, *m.* Gesindel, *n.* +*Б.*
Шу́шерепіти, *v. n.* ganz vertrocknen, g. dörren, (*Фр.*).
Шушерепка, *f.* Morchel, *f.* (Morchella), *B.*
Шушо́н, шушу́н, *m.* e. Art weibl. Ueberkleid, *Кв.* I. 133.
Шу́шу-шу́шу, *int.* vom Geflüster.
Шушу́кане, *n.* Flüstern, Lispeln, Raunen, *n.*
Шушу́кати, *v. a.* flüstern, *Гр. Фр.*
Шуюва́ти, *v. n.* §. ein ausgelassenes Leben führen.
Шу́я, *m.* §. Lump, Lumpenkerl, *m.*

Щ.

Щ, sieben u. zwanzigster Buchstabe, (Ща).
Щабе́ль, -блі́, *m. Не.* s. Щебе́ль.
Щабля́стий, *a.* mit Sprossen, voll Sprossen.
Ща́бра болотяна́, *f.* Afterquendel, *m.* (Peplis portula), *B.*
Щава́, *f.* Ampfer, *m.* (Rumex), *B.*
Ща́вель, *m. Wgr.* 14. Sauerampfer, *m.*; — водяни́й Flussampfer, *m.* (Rumex hydrolapathum); — кіньский, Stumpfblättriger Ampfer, (R. obtusifolius); — на́ський, Gemeiner Ampfer, (R. acetosa), *Пic.*
Ща́вельний, *a.* Ampfer-, *B.*
Ща́віи путтни́к, *m.* Gemeiner Ampfer, (Rumex acetosa), *B.*; — кудеря́вий, Krauser Ampfer (R. crispus); — купча́стий, Geknäuelter A. (R. conglomeratus); — водяни́й, Fluss Ampfer (R. hydrolophatum); — туполи́стий Stumpfblättriger A. (R. obtusifolius); — мо́рский, Schmalblättriger A. (R. maritimus); — альпе́йский, (R. alpinus), *B.*
Щаві́йниця (оперьзка), *f.* Sauerampfereule, *f.* (Triphaena pronuba), *B.*
Щавни́к, *m.* Ampfer, *m.* (Rumex acetosa), *Вол.*
Щавокну́ти, *v. n.* e. Laut von sich geben, e. Geräusch machen, *Кн.*
Щаву́х зая́чий, *m. Пic.* s. Квасени́ця.
Щади́ти (щаджу́, щади́ш), *v. a.* sparen; schonen.
Ща́дний, *a.* s. Ощадний, *МШ. Фр.*
Ща́дність, -ости. *f.* s. Оща́дність, *Пар.*
Ща́док, -дка, *m.* Nachkomme, Sprössling, *m. К. pl.* ща́дки, Nachkommen, Kinder, *pl. Ру.*; 2) *pl.* Ueberreste, Reliquien, *pl. ТР.* 9.
Щандрова́ти, *v. a. Гол.* III. 145. s. Щедрува́ти.
Щапи́ти, *v. a.* s. Щепи́ти.
Щасли́вець, -вця, *m.* glücklicher Mensch, Glückskind, *n. Пар.*
Щасли́вий, *a.* glücklich, beglückt; 2) glückbringend, beglückend; щасли́ві по́ступки Wohlergehen, *n.*
Щасли́вити, *v. a.* beglücken, glücklich machen, *К.*; — ся Glück finden, selig, glücklich sein, *Зг.*
Щасли́вість (-ость), -ости, *f.* Glückseligkeit, *f.*; Glück, Wohlergehen, *n.*
Щасни́ця, *m.* u. *f. М.* II. 135. glücklicher Mensch, Glückskind, *n.*; *Н.* 35. glückliches Weib.
Щаснорі́д, -о́ду, *m. W.* glückliche Nachkommenschaft.
Ща́сте, *n.* Glück, *n.*; * сліпе́ ща́сте blindes, dummes Glück; про́бова́ти ща́стя sein Glück versuchen; ма́ти ща́сте Glück haben, — до кого́ bei jmdm Glück haben; ма́еш ща́сте! das ist dein Glück!; то еще́ ща́сте man kann sich noch glücklich schätzen dass...; на ща́сте zum Glück, glücklicherweise.
Щасти́ти, *v. a.* Glück, Gedeihen geben; G., G. verheissen, *Кч.* 148; segnen; щасти́ Біг! щасти́ Бо́же! Glück auf! (Gott gebe Glück!), *B.*; 2) *impers.* щасти́ть *К.* II. 36. u. — ся es glückt, gedeihet, gelingt.
Ща́стячко (ща́стеч-), *n. dim.* s. Ща́сте.
Щвила́ти ся, *Зг.* s. Напада́ти на кого́, находи́ти на к.
Ще, *adv.* noch.
Щебе́ль -блі́, *m.* Sprosse, Leitersprosse, *f.*; * Stufe, *f.*
Щебельча́стий, *a.* -і но́ги Stelzenbeine, *pl. B.*
Щеберну́ти, *v. a.* s. Обізва́ти ся, Пі́снути, (*Фр.*).
Щебе́тане, *n.* Plappern, Schwatzen, *n.* Geschwätz; Gezwitscher, Gezirp, *n.* (der Vögel).

Щебета́ня́чко, *n. dim.* s. Щебе́та́нє.
Щебета́ти, *v. n.* plaudern, plappern (v. kleinen Kindern); zwitschern, schwirren (v. Vögeln); * schwatzen, plaudern.
Щебеті́й, *m.* Schwätzer, *m.*; guter Redner, Sänger, *m.*; *Beiname* des Coловій, *Вах.*
Щебетли́вий, *a.* plauderhaft, plapperhaft; schwirrend, zwitschernd; schwatzend. [haftigkeit, *f.*
Щебетли́вість, -ости, *f.* Plauder-
Щебетни́ця, *f.* s. Цокоту́ха, *Мх.*
Щебе́тонька. *f. dim.* s. Щебетю́шка.
Щебету́н, *m.* Schwätzer, Plauderer, *m.* *Піс.*
Щебетю́ха, (-ту́ха), *dim.* щебетю́шка, щебету́шка, *f.* plauderhaftes, plapperhaftes, geschwätziges Weib, Mädchen, Schwätzerin, *f.*; auch als Beiname der пта́шка.
Щебру́шка, *f.* Acynos vulgaris, *B.*
Ще́вій, *m.* s. Ща́вій, *B.*
Ще́голь, *m.* Grosser Weinschwärmer, (Sphinx Elpenor), *B.*
Ще́ѕлий, щеѕуле́нний, *a.* §. einzeln; besonderer. [ник.
Щедрене́ць, -нця́, *m. B.* s. Роки́т-
Щедре́ць, -е́ця, *m.* milder Geber, *Ч.* II. 666.
Ще́дри́й, *a.* freigebig; reichlich; — ве́чер Vorabend des Neujahrs, od. des Festes des heil. Basilius, *He.* auch des Festes der Erscheinung od. der drei Könige.
Ще́дрик, *m.* Girlitz, *m.* (Fringilla serinus), *B.*; 2) Marienkälbchen, Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella), *B.*
Щедри́ти, *v. a.* коро́бсь *К.* jmdn freigebig, reichlich beschenken.
Щедрі́вка, *f. pl.* Art Lied, (Weihnachtslied), *pl.* welches am Щедри́й вечер (w. s.) gesungen wird.
Щедрівни́ця, *f.* *Ч.* III. 476. zum Ще́дри́й ве́чер geh.
Щедрівча́ний, *a. He.* der Щедрівки́, in diesen enthalten.
Ще́дрість, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.*; Mildthätigkeit, Wohlthätigkeit, *f.*
Ще́дро, *adv.* freigebig; reichlich.
Щедрови́й, *a.* *Ч.* III. 472. zum Щедри́й ве́чер geh. [mit Munificenz.
Щедролюби́вий, *a. КУ.* freigebig,
Щедрора́ни, *pl.* Morgenstunden am Tage des Щедри́й ве́чер.
Щедрува́ти, *v. a.* am Щедри́й ве́чер die щедрівки́ singen.
Щедру́ха, *f.* — весна́ *КУ.* freigebig.
Щедуше́ний, *a. Кн.* щеду́шний, *a. Кв.* I. 234. schwächlich, siech.
Щеза́к, *m.* s. Чорт.
Щеза́ти, ще́знути, *v. n.* verschwinden, vergehen, untergehen.
Ще́зник, *m.* s. Чорт.
Щекави́ка, *f.* Name eines Stadthügels in Kijew. [gleiten.
Щеко́взати, щеко́взнути, *v. n.* aus-
Ще́леп, *m.* s. Що́ка, Kiefer, *m.*; 2) Wange, *f. B.*
Щели́на, *f.* Ritze, Spalte, *f.*
Щели́пак, *m.* Cheyletus, *B.*
Щели́ти, *v. n.* *gew. impers.* щели́т z. B. — зуб = болит; — ся aufspringen, *Пар.*
Щело́к, *m.* s. Луго́вина, *Пол.*
Щемели́на си́ня, *f.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis), *B.*
Щене́, *n.* s. Щеня́.
Щени́ти, *v. a.* Junge werfen (v. Hunde), *Ш.* II. 256; — ся, Junge werfen, *B.*
Ще́нтність, -ости, *f.* s. Ви́держка.
Щеню́к, *m.* junger Hund od. junger Wolf, *B.*; auch als Schimpfwort.
I. Щеня́, *dim.* щеня́тко, *n.* Junges vom Hunde, Hündchen, *n.* Junges vom Wolf, *B.* [Eiter.
II. Щеня́, *n.* *D. c.* 31. Bläschen mit
Ще́па, *f.* Pfropfreiss, *n.*; junges gepfropftes Bäumchen.
Ще́пане, *n.* s. Лу́пане, *Пол.*
Щепа́р, *m.* Impfarzt, *m.*
Щепа́ти, *v. a.* spalten.
Щепи́на, *f.* Bandholz an den Dachsparren, *n.*
Щепи́ти, *v. a.* e. Baum pfropfen, oculieren; — віспу Blattern einimpfen.
Щепі́й, *m.* Impfarzt, *m.* +*M.*
Ще́плене, *n.* Pfropfen, Oculieren; (-віспи) Impfung, *f.* [geimpft.
Щепле́ний, *a.* gepfropft, oculiert;
Щеплува́тий, *a.* hager, schmächtig, *Піс.* [keit, *f.* *Піс.*
Щеплува́тість, -ости, *f.* Hager-
Щепу́н, *m.* Impfarzt, *m.*
Щерб, *m.* Scharte, *f.*; Schmarre, Zahnlücke, *f.*

Щ е́ р б а, *f.* s. d. v.; 2) dünne sauere Fischbrühe aus Roggenmehl, (Gericht der Saporogerkosaken), *П.* 235. *Зак.*

Щ е р б а́ к, *m.* stumpfes schartiges Messer, *Піс.*; * Mensch, der Zahnlücken hat, *m.*; 2) — при́дорожник, *m.* Endivie, *f.* (Cichorium endivia), *В.*

Щ е р б а́ н, *m.* вели́кий, Wassergrabenkratzdistel, *f.* (Cirsium rivulare), *В.*; 2) — малий Stinkender Rainkohl, (Hyoseris foetida), *В.* [2), *В.*

Щ е р б а н е́ ц ь, -нця́, *m.* мали́й, s.d.v.

Щ е р б а́ т и й, *a.* schartig, voll Scharten (z. B. ніж); — зуб ausgebrochener Zahn; — ко́лос nicht voll.

Щ е р б а́ ч, *m.* Bärenklau, *f.* (Heracleum spondylium).

Щ е р б е́ ц ь, -бця́, *m.* горо́дний, *a.* Pfefferkraut, Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *В.* [*m.* Kluft, *f.*

Щ е р б и́ н а, *f.* kleine Scharte; Riss,

Щ е р б и́ ч к а, *f.* (= Серби́чка, *vgl.* се́рбати?), Brühe, Suppe, *f.* *К.* I. 230. dünner Brei.

Щ е́ р б к а, *f.* *М.* Töpfelchen, *n.*

Щ е р б о в и́ й, *a.* — зуб Lückenzahn, *m.*

Щ е р б о́ к, -бка́, *m.* Scharte, *f.*

Щ е р б я́ з ь, *f.* *coll.* abgenützte Wirtschaftsgeräthe, *pl.*

Щ е р и́ н а, *f.* s. Щели́на, *Ог.* 70.

Щ е р л а́ т и й. *a.* -е гніздо́, ? *КС.* IV. 493.

Щ е р т ь, *f.* Höhepunkt, *m.* *К.*; у щерть gestrichen voll, *Крол.*

Щ е р ц ь, *in d. Verbind.* все до ще́рця Alles bis zu Ende, „*Сн*". 107.

Щ е т, *m.* s. Щот.

Щ е т е н и́ с т и й, *a.* borstig, Borsten.

Щ е т и́ н а, *f.* Borste, Schweinsborste, *f.*; 2) * Nadeln, *pl.* bei Nadelhölzern.

Щ е т и́ н е ц ь, -нця, *m.* Borstenthierchen, *n.* (Chaetonotus), *В.*

Щ е т и н и́ с т и й. *a.* borstig, Borsten-, *В.*

Щ е т и н и́ т и, *v. a.* aufsträuben.

Щ е т и́ н к а, *f.* *dim.* s. Щети́на.

Щ е т и н о х в о́ с т к и, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (Thysanura), *Пол.*

Щ е т и́ с т и й, *a.* -і ву́си Schnurborsten, *pl.* *Пол.*

Щ е т о в о́ д е ц ь, -дця, *m.* Buchhalter, Rechnungsführer, *m.* *Пар.*]*Пар.*

Щ е т о в о́ д с т в о, *n.* Buchhalterei, *f.*

Щ е т о в о́ д ч и й, *a.* Buchhalter-, *Пар.*

Щ е т я́ к, *m. pl.* -ки́, Borstenthiere, *pl.* (Setigera), *Пол.*

Щ е т я́ ч к а, *f.* -сїри́ця steifes Borstengras, (Nardus stricta), *В.*

Щ е я́, *f.* unbrauchbarer Buchweizen *В.*

I. Щ и́ б а т и, *v. n.* Jucken verursachen, но́ги щи́бают, s. Лоптїти 2), *В.*

II. Щ и б а́ т и, *v. a.* abschlagen, — я́блока бу́ком, *В.* [fer, (Tringa), *В.*

Щ и́ б е л е ц ь, -белця, *m.* Strandläu-

Щ и́ б л и к, *m.* Zwergstrandläufer, *m.* (Tringa minuta Leisl.), *В.*

Щ и б о р о́ г и й, *a.* (— віл) mit abgebrochenem Horn, *В.*

Щ и́ г л и к, *m.* Stieglitz od. Distelfink, *m.* (Fringilla carduelis), *Пол.*

Щ и́ г о л ь, -гля, *m.* s. d. v. *В.*

Щ и́ к а в и ц я, *f.* Art Pilze. [cken, *m.*

Щ и́ к а в к а, *f.* Schlucksen, *n.* Schlu-

Щ и́ к а т и, *v.n.* schlucken, schluchzen, Schlucken haben; auch *impers.* щи́кає ся кому́.

Щ и к н ї т и, *v. n.* geizig sein.

Щ и́ к н у т и, *v. n.* s. Щи́кати.

Щ и к о л о т о к, -тка, *m.* s. Чи́колоток, *Зак.*

Щ и́ к о р, *m.* Braunkehlchen, *n.* (Saxicola rubetra Bechst.), *В.*

Щ и к о т у́ р к а, *f.* Schminke, *f.* *Ст.*

Щ и л и́ н а, *f.* s. Щели́на, *Зак.*

Щ и́ л ь н е, щи́льно, *adv.* dicht, nahe bei einander, *Зак.* *Ме.* 315.

Щ и м і́ т и, *v. n.* s. Скемі́ти.

Щ и́ м к а, *f.* Klemme, Presse, Zwinge, *f.* *Н.* 195.

Щ и́ н а, *f.* *pl.* щи́ни, s. Си́клини.

Щ и́ п а, *f.* Spleisse, *f.*

Щ и́ п а в к а, (— клїща́та, *Пол.*), *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *В.*; 2) Raubkäfer, *m.* (Staphilinus), *В.*; 3) Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *В.*; 4) щи́павка водна́, Schwimmkäfer, *m.* (Ditiscus), *В.*; 5) — во́дна Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinera), *Пол.*

Щ и п а́ к, *m.* Impfarzt, *m.*; 2) *pl.* щипаки́ Laufkäfer, *pl.* (Carabidae), *Пол.*

Щ и́ п а л ь ц ї, *pl.* Kiefer, *pl.* (bei Insecten), *В.*

Щ и́ п а н к а, *f.* s. Сти́ранка.

Щ и п а́ т и, *v. a.* kneipen, kneifen, abkneipen; beissen, schneiden, пе́рец щипа́е (за) язи́к der Pfeffer beisst in die Zunge; моро́з щипа́е der Frost schneidet; * sticheln, mit beissenden Worten

durchhecheln; 2) spleissen, spalten, *Пар.*
Щипа́тий, *a.* kneipend, *B.*
Щипачо́к, -чка́, *m.* — золоти́стий Goldschmidt, *m.* (Carabus auratus); — мідяни́й Kupferrother Laufkäfer, (C. cancellatus); — фіолето́вий Veilchenblauer Laufkäfer, (C. violaceus); — скіри́стий, Mattschwarzer Leder- Laufkäfer, (C. coriaceus), *Пол.*
Щипе́ць, -пця́, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Пic.*
Щипи́ця, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auriculata), *B.*
Щи́пка, *f.* das Kneipen, Kneifen; 2) Spleissen, *n.* *Зак.*; 3) *dim.* s. Щи́па, Spleisse, *f.*; 4) *Beiname* der Ри́бка, *Б.*
Щипки́й, *a.* spleissig, *Пар.*
Щи́плик, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer), *B.*
Щи́пці, *pl.* Kneipzange, Beisszange, *f.*; 2) Lichtschere, Lichtputze, *f.*
Щи́пчики, *pl. dim.* s. d. v.; Zange, *f. Пол.*
Щир, *m.* Gemeiner Fuchsschwanz, (Amarantus retroflexus), *B.*
Щира́н, *m.* *Ф. Пр.* III. 188?
Щире́нький, *a. dim.*; **щире́нько**, *adv. dim.* s. Щи́рий; Щи́ро.
Щире́ць, -рця́, *m.* alles Gediegene, Lautere, *Ос.* (61) IV. 33.; Quintessenz, *f.* *Ст.*; 2) echter Sand, *B.*; 3) sandiger Landstrich.
Щи́рий, *a.* rein, lauter; unvermischt, unverfälscht; echt; 2) aufrichtig, redlich; ernst.
Щирина́, *f.* die Mitte selbst, *М.* III. 56. *Б.*
Щири́ця, *f.* s. Щир, *B.*
Щи́рість, -ости, *f.* Unverfälschheit, Echtheit; 2) Aufrichtigkeit, Offenherzigkeit, Treuherzigkeit, *f. Пар.*
Щи́ро, *adv.* aufrichtig, offenherzig.
Щироблакі́тний, *a.* rein blau.
Щиродру́жеский, *a.* *У.* in aufrichtiger Freundschaft.
Щирозло́тий, *a.* aus gediegenem Gold, *Кч.* 101.
Щиролю́дский, *a.* echt human, menschlich, *Фр.*
Щиромисля́чий, *a.* treugesinnt, *Пар.*
Щи́ронька, *f. dim.* *АД.* I. 270. s. Щи́рість.
Щиросерде́чний, *a.* aufrichtigen Herzens, *К.*
Щиросерде́чність, -ости, *f.* s. Щи́рість, *Пар.*
Щиросе́рдний, *a.* reinen, aufrichtigen Herzens, offenherzig, *К.*; redlich.
Щиросе́рдно, *adv.* aufrichtigen Herzens, aufrichtig, treuherzig, *Ст.*; redlich, rechtschaffen.
Щи́рость, *f.* s. Щи́рість, *Зак.*
Щирота́, *f.* Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit, *f.* *W.*
Щирочисе́льний, *a.* -а пропо́рция reine Zahlenproportion.
Щи́рчик, *m.* linker Nbfls des Дністе́р.
Щит, *m.* Giebel, *m.* Zinne, Dachzinne, *f. Кч.* 5. Dach- Bedeckung, *f.*; 2) Schild, *m.*
Щить, *in d. Verbind.* усёго б тут у три щиті *М. Ос.* (62) I. 97.?
Щита́ти, *v. a.* zählen, an-, rechnen; — ся sich anrechnen, angesehen werden.
Щите́чниця, *f.* Deckwanze, *f.* (Tetyra), *B.*
Щи́тик, *m. dim.* Beschlag beim Schloss mit einem Loch zur Aufnahme des Schlüssels, *m.*
Щитико́вий, *a.* -а зале́зка Schilddrüse, *f.*
Щити́нок, -нка, *m.* Cassidulina, *B.*
Щити́тися, sich schirmen, schützen, *К.* (*vgl.* щит Schild, *m.*).
Щити́ще, *n. aug.* spitziger Bergrücken; 2) e. grosser Schild.
Щитова́ти, *v. a.* scharfkantig decken, *К.*
Щитови́дний, *a.* schildförmig; 2) Schilddrüsen-, *Под.* 71.
Щито́вий, *a.* Schild; -а хря́щка Schildknorpel, *m. Пол.*
Щитоде́ржець, -жця, *m.* Wappenhalter, *m.* *Пар.*
Щитозо́р, *m.* Schildigel, *m.* (Clypeaster), *B.*
Щито́к, -тка́, *m. dim.* s. Щит.
Щитоно́сець, -сця, *m.* Schildträger, Schildhalter, *m. Пар.*
Щито́чник пості́нний, *m.* Wand-Baumflechte, *f.* (Parmelia parietina), *B.*
Щи́тчик, *m.* Schildkäfer, *m.* (Cassida), *B.*
Щівни́к, *m.* s. Ща́вій, *B.*
Щі́кнїти, *v. n.* kargen, darben.
Щі́лка, *f.* Pore, *f.* *Под.* Riss, *m.* Ritzchen, *n.* Spalte, *f.* *Кч.* 228; 2) Zeile, *f.* Vers, *m.* *ОП.* *Ру.*
Щілкова́тий, *a.* porös, *Под.*
Щіли́на́, *f.* s. Щели́на.
Щільни́й, *a.* *D. c.* 68. dicht, genau zusammenpassend, luftdicht verschlossen.
Щільни́к, *m.* (ме́ду) Honigscheibe, -wabe, *f. B.*
Щі́льно, *adv.* s. Щільни́й.

Щільня́к, *m.* Holzlaus, *f.* (Psocus), *B.*
Щі́лочка, *f. dim. Py.* s. Щі́лка, Zeile, *f.*
Щінки́, *pl.* s. За́щінка.
Щіп, *gen.* ще́пу, *m.* Stamm, Volksstamm, *m. Вах.* [*n.* Einleger, *m. Пар.*
Щі́па, *f.* Sprössling, Spross, *m.* Reiss,
Щіпе́р, *m.* Impfarzt, *m.*
I. Щі́пка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.* Holzspan, *m.*
II. Щі́пка, *f.* Agraffe, *f. Пар.*
Щіпни́й, *a.* spaltbar, *Пар.*
Щіпу́н, *m.* Impfarzt, *m. ОБ.*
Щіть, *f.* Borste, *f.*
Щіти́на, *f.* s. Щети́на.
Щіти́нник, *m. Ос.* (61) II. 71. Borstenviehhändler, *m.* (?).
Щі́тка, *f.* Bürste, *f.*; Kamm, *m.* Raufe, *f.* (zum Hanf od. Flachs); 2) Gelber Keulenpilz, (Clavaria flava), *B.*
Щітка́н, *m.* щітка́ня, *f* s. d. v. 2) *B.*
Щітка́р, *m.* Bürstenmacher, *m.*
Щітковáтий, *a.* -а осо́ка *B* weissstachlige Segge, (Carex muricata), *B.*
Щі́точка, *f. dim.* s. Щі́тка; 2) *pl.* щіточки́, Kardendistel, *f.* (Dipsacus silvestris), *B.*
Щіточкова́тий, *a.* bürstenartig.
Щіто́чниця, *f.* Bürstenspinner, *m.* (Orgyia), *B.*
Щіхо́взнути ся, ausgleiten.
I. Що, *pron. interr. neutr.* was? welcher?; auch: wie viel? 2) *pron. relat. n.* was, welcher, -e, -es, (*singl.* u. *pl.*); що-то́ was nur immer, auch das Geringste; що-но = що-ино kaum dass, eben — *Лїр.* 19; що да́ти то да́ти es mag kosten was es will; що мож. möglichst; що мо́га, що моги́, aus allen Kräften; = jeder, -e, -es, alle: що годи́ни, що дня, що ро́ку alle Stunden, jede Stunde, alle Tage, alle Jahre, jedes Jahr, що вівті́рка, jeden Dienstag, *B.* &.; що ра́зу jedes Mal, mit jedem Mal; що ті́лько, що лише́, лише́ що sobald nur, kaum; um ein Weniges, um ein Haar, nur einen Augenblick; що до ме́не, що до не́го, що до того́ & was mich, jenen, dieses anbetrifft, anlangt, &; що не мі́ра eine unermessliche Menge; що пан то пан, що хло́пець то хло́пець, ähnlich dem Deutschen: jeder Zoll ein König, od. sprichwörtl: vom Scheitel bis zur Zehe; що старі́ї и молоді́ї so alte wie junge, alle: Jung u. Alt; що найкра́сший jeder Schönste, *pl.* що — ші alle die Schönsten; 3) als *int.* was für! wie gross! wie sehr! що то за чо́ловік!
II. Що, *conj.* dass, so dass; *P.* I. 112. и каже, що: — дай менї нодй; що хиба́, що й хиба́би wie denn anders, wie doch, vollends gar, was fehlte noch, таке́ кра́сне, до́бре & що й хиба́би es kann nichts Schöneres, Besseres & geben; що го́ді *Фр.* was etwa, vielleicht was; 2) = wie, що той *Кч.* wie, gleichwie der; 3) als, = нїж, як; бо́рше що = бо́рше нїж, як.
Щоб, щоби́, *conj.* dass, auf dass, damit; щоб ти знав, parenthetisch: „sollst wissen“, „wisse es“. [бо, що́сь бо.
Що́бо, *adv. Ос.* (61) IX. 50. = Чого́сь
Що́вб, *m.* Fels, *m.*; *pl.* що́вби́, Felsengebirge, *n. Пар.*
Щовкови́к (пря́дка), *m.* Maulbeerspinne, *f.* (Bombyx Mori), *B.*
Що́вnати, *v. a.* glätten, ebnen; — ся sich ebnen, s. glätten, що́вnае ся доро́га, es ebnet sich der Weg (der zugefroren ist).
Щогі́д, *adv. W.* s. Що-ро́ку.
Що́гла, *f. К.* I. 56. Stange, *f.*; Stange, die als Zeichen wo aufgestellt ist, *Зак.*; 2) Mastbaum, Mast, *m.*
Щогли́стий, *a.* mit hohen Mastbäumen, mastbaumreich, *Ш.* I. 16.
Щого́днiй, *a.* s. Щоро́чний.
Щого́дно, *adv.* alljährig, *Ант.* 43.
Щоде́нний, *a.* alltäglich, tagtäglich.
Щоде́нник, *m.* Tageszeitung, *f.* Tagesblatt, Journal, *n.* [keit, *f. Пар.*
Щоде́нність, -ости, *f.* Alltäglich-
Щоде́нно, *adv.* täglich, alltäglich, tagtäglich; Tag für Tag, jeden lieben Tag.
Щодне́вий, *a.* s. Щоде́нний, *Пар.*
Що́ка, *f.* Wange, Backe, *f.* Gesicht, *n.*
Що́кати, *v. n.* „was“ (що) fragen, *B. Ог.* 111. [mit grossen Backen, *Не.*
Щока́тий, *a.* backig, fettwangig,
Що́кнути, *v. n.* mit Zähnen klappern, *М.* III. 142. [ferbein, *n. B.*
Щокови́й, *a.* Backen-; -а́ кість Kie-
Щоко́львек, *adv. pol. Га.* I. 36. ein wenig, etwas.
Що́лок, *m. К.* Lauge, *f.*
Що́лока, *f. D. c.* 34. Decoct, Absud, *m.*

*

Щомісячний, *a.* alle Monate, jeden Monat.

Щонь-тонь, *Mx.* wenigstens doch ein wenig, doch etwas. [lich.

Щорічний, щорочний, *a.* alljähr-

Щось, *pron. indef. n.* was, etwas; 2) *adv.* etwas, ein wenig; щось не при собі, мов, *P.* I. 190. nicht bei gesunden Sinnen, wie man sagt; щось днів після того не в-скількох, *Oc.* (61) IX. 48. fast einige Tage nachher, nicht lange darauf; 3) щось = на щось, по щось, zu irgend etwas, zu irgend einem Zwecke. [Rechenbrett, *n. Пар.*

Щот, *m.* Rechnung, *f.*; *pl.* щоти,

Щотник, *m.* Arithmetiker, *m. Пар.*

Щотниця, *f.* Rechenkunst; Arithmetik, *f. Пар.* [chen-, *Пар.*

Щотничий, *a.* arithmetisch, Re-

Щотом, *adv.* der Zahl nach, *Др.*

Щотопись, *f.* +*Б. Пр.* VI. 74. Statistik, *f.* (?).

Щотчик, *m.* Rechenmeister, *m. Др.*

Щочасний, *a. M.* II. 100. 150. von jederzeit, immerwährend, jeweilig.

Щоченя, *n. dim.* s. Щока.

Щубрати, *v. a.* zusammenlegen; aufsuchen, (*Фр.*).

Щувач, *m.* Anhetzer, *m. Пар.*

Щуд, *m.* † s. Чудо; 2) Missgeburt, *f.* Ungeheuer, *n. Зак.*

Щудла, *pl.* Stelzen, *pl.* [*Пол.*

Щудлатий, *a.* stelzenartig, -ті ноги,

Щудлачок (червононожка), *m.* der rothfüssige Strandreiter, (Himantopus rufipes), *Пол.*

Щука, *f.* Hecht, *m.*; 2) — морська, Hornhecht, *m.* (Belone rostrata), *B.*

Щукашечка, *f. dim.* s. Щука.

Щулити, *v. a.* drücken, andrücken, senken, *Зак.*; — ся sich niederducken, *B. OП.*; 2) — ся. *He.* (*n.* 138) die Augen zusammenziehen, s. Жмурити ся.

Щупа, *f.* щупак, *m.* Hecht, *m.* (Esox lucius), *B.*

Щупальце, *n.* Tastkörperchen, *n.*; *pl.* щупальці Tasterpaar, *n.* (palpi).

Щупати, *v. a.* betasten, befühlen.

Щупеля, *n.* kleiner Hecht, *Oc.* (61) V. 53.

Щупець, -пця, *m.* der betastet um etw. zu prüfen.

Щупіль, *m.* s. Щупак, *B.*

Щуплий, *a.* dünn, zart, schmächtig; klein, gering, winzig, *Зак.*

Щуплик, *m.* kleiner Hecht, *B.*

Щупний, *a.* s. Щуплий.

Щуптати, *v. a.* berühren, betasten; streicheln, *B.* [(als Familiengott), *m.*

I Щур, *m.* Vorfahr, Ahn, Ahnherr

II. Щур, (— приблудень, *Пол.*), *m.* a) Wanderratte, *f.* (Mus decumanus); б) Hausratte, *f.* (Mus rattus), *B.*; в) — водний, eigentliche Wasserratte, (Hypudaeus amphibius), *Пол.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.*; 3) Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator pinicola), *B.*; 4) Gemeiner Fuchsschwanz, (Amarantus retroflexus), *B.* [дну щуру?

Щура, *f. M*+*Б.* 259. затялись в о-

Щурець, -рця, *m.* s. Щур 4), *B.*

Щурик, *m. dim.* s. Щур; 2) Kanallaufkäfer, *m.* (Amara fulva), *B.*; 3) s. Щур 2), *B.*

Щуриця недопарка, *f.* Schwammspinner, *m.* (Liparis dispar), *B.*

Щурій, *m.* s. Щур 4), *B.*

Щурка, *f.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*

Щуролов, *m.* Rattenfänger, *m. Фр.*

Щурбати, *v. a.* zupfen, rupfen, — траву fressen, weiden.

Щуряк, *m. P.* I. 86.?

Щурячий, *a.* Ratten-, Ratzen-.

Щуток, -тка, *m.* Nasenstieber, *m. Пар.*

Щучин, *a.* vom Hecht, des Hechtes, Hecht-.

Ю.

Ю, acht u. zwanzigster Buchstabe.

Ю, *conj.* schon, (*Фр.*).

Юбілей, *g.* -ея, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n. III.* II. 183.

Юбілят, *m.* Jubelgreis, *m.*

Юбкобобрець, -рця, *m. III.* II. 241?

Ювеліт, *m.* Juwel, *n.* [Jubelfeier, *f.*

Ювилей, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n.*;

Ювилейний, *a.* Jubel-, Jubeljahrs-.

Юг, *m.* Süden, *m.*; 2) *V.* Südwind, *m.*

Югá, *f.* warmer Wind, *Mi.* II. 23.
Югáс, *m. ungr.* Schafhirt, *m.*
Югівéць, (юговéць), -вця, *m* Bewohner des Südens, *m. Пис.*
Югівщанúн, *m. pl.* -щáне, Bewohner des Südens, рýські Югівщáне Bewohner Südrusslands, Kleinrussen, *pl. Пис.*
'Югнути, *v. n.* forthuschen, entkommen, entfliehen, *Зак.*
'Юговий, *a.* s 'Южний; 2) drückend heiss, warm, brennend, *Пис.*
'Юда, *m.* Judas; 2) * habsüchtiger, geldgieriger, aus Geiz zu allem Schlechten fähiger Mensch; nichtswürdiger Verräther.
'Юдин, -а, -е, *a.* Judas-, des Judas.
'Юдити (ю́джу, ю́диш).*v.a.* aufhetzen, anreizen. [ge, *f. B.* s. Вуж.
Юж, *m.* Ringelnatter, Wasserschlan-
Юж, *conj.* schon, (*Фр.*).
Южáк, *m.* s. Югівéць, *Пис.*
Южанúн, *m.* s. d. v.
'Южний, *a.* südlich, Süd-, des Südens.
Южноевропéйский, *a.* südeuropaeisch, *B.*
Южнорýский, (-ський), *a.* südrussisch, kleinrussisch, ruthenisch.
Юзь, *m.* Josef. [pus officinalis), *B.*
Юзéфок, -фка, *m.* Ysop, *m.* (Hysso-
'Юзїв, -ева, -еве. *a.* des Юзь, ihm geh.
'Юзик, 'Юзько, 'Юзьо. *m. dim.* Josef.
'Юзька, *f. dim.* s. Юзя. [geh.
'Юзьків, -ова, -ове, *a.* des Юзко, ihm
'Юзьчин, *a.* der 'Юзька, ihr geh.
Юзя, *f.* Josefine.
Юк, *m.* Last, Bürde, *f.*
Юкст, *m.* Büchel, *n. Y.*
Юлá, *f.* Art Spiel (um's Geld) mit e. Brummkreisel; 2) Frau, welche nie still sitzt, sich immer hin u. her dreht, immer hin u. her läuft, immerwährend umherstreift, &, *Зак.* [Julian.
'Юлечка, *f.* 'Юлечко, *m. dim.* Julie,
'Юлити, *v. n.* sich drehen, sich herumdrehen, sich herumtummeln, *Пис.*
'Юлиця. *f.* s. 'Улиця, *Пис.*
'Юлїя, Юлїянна, *f.* Julie.
Юлїян, *m.* Julian.
'Юлка, *f.* Brummkreisel, *m. Пис.*
'Юлька, *f. dim.* Julie.
'Юлько, *m. dim.* Julian.
'Юлонька. *f. dim.* s. 'Юлиця, 'Улиця.
'Юльця, Юльцýня, *f. dim.* Julie.

I. Юн, *m.* s. Юнáк, легіники-юни, *Ф.В.*
II. Юн, *m. Пис.* s. Миюх.
III. Юн = Він, вонá, вонó, *Ч.* IV. 652.
Юнáк. юнáка, *m.* junger, rüstiger Bursch, Jüngling; Held, Kämpe, *m. K.*
Юнáрь, *m.* der Quappen(юн)fischt, *Пис.*
Юнáцкий, *a.* jugendlich; tapfer, heldenmüthig; waghalsig, tollkühn; * grossthuend, aufschneiderisch, ruhmredig.
Юнáцтво, *n.* Heldenmuth, *m.* Tapferkeit, *f. Кч.* 117; * Tollkühnheit, Waghalsigkeit, *f.*; * Grossthuerei, Prahlerei, *f.* [gendliche Alter, *Пис.*
Юнáчество, *n.* Jugend, *f.* das ju-
Юнáчий (-чний), *a.* jugendlich, jung, *Пис.*
Юнáчка, *f.* junges Fräulein.
Юнéць, -нця́, *m.* Ochsenkalb, Bullenkalb, *n. Пол.*
'Юний, *m.* Monat Juni, *B.*
'Юний, *a.* jung, *M.* II. 40.
'Юность, *f.* Jugend, *f.* das jugendliche Alter, *K.*
'Юноша, *m.* Jüngling, junger Mensch, *m. pl.* ю́ноші, Cavaliere, Buhlen, *pl.* (*Бор.*).
'Юпка, *f.* Jupe, Joppe, *f.* Jüppchen, *n.*; Corrset, *n.*
Юпóвця, юпчúна, *f. dim.* s. Юпка.
I. Юр, *m.* Georg. [*Га.* I. 258.
II. Юр, юрóк, -рка́, *m.* Schlinge, *f.*
Юрáс, *m.* s. Юркó, *Зак.*
Юрбá, *f.* Menge, *f.* Andrang, *m.* Gewühl, Gewimmel, *n.* [meln, *Зап.*
Юрбúти ся, in Haufen sich sam-
'Юрбиця, *f.* s. Юрбá. [*pl. Пис.*
Юрдá, *f.* Oelkuchen aus Hanfsamen,
Юрúґельт, ю́рґельт, *m.* † Jahrgeld, Jahrgehalt, *n. Зак.*
Юрúдика, *f.* adeliges Burggericht, ehem. Gerichtsbezirk eines Guthsherrn, *Ч.* VI.; 2) Rechtsgelehrsamkeit, -wissenschaft, *f.*
Юридúчний, *a.* rechtlich, juristisch.
Юриздúкция, *f.* Gerichtsbarkeit, Jurisdiction, *f.*
'Юрий, 'Юрій, *m.* Georg.
Юрúст, юрúста, *m.* Jurist, Rechtsgelehrter, *m.* [wissenschaftlich.
Юристúчний, *a.* juristisch, rechts-
Юрúти, *v. n.* sich entrüsten, unwillig werden; * sich aufblähen, *Ко.*
'Юріштан, *m.* Georg.
Юркúй, *a.* s. Юрний.

Юркну́ти, *v. n.* s. Югну́ти, +*Б.*
Юркó, *m.* Georg.
Юрли́вий, *a. Ко.* 108. geil, lüstern.
'Юрмá, *f. М.* II. 143. *Ал.* Haufen, *m.* Schar, *f.* s. Юрбá. [drängen.
Юрмувáти ся, sich in Scharen
Юрни́й, *a.*geil,wollüstig, ausgelassen.
'Юрность, *f.* Geilheit, Wollüstigkeit, Ausgelassenheit, *f. Зак.*
'Юровий, *a.* des Юр; юрова собáка, *К У.*I. 226. Procyon, Hundsstern,*m.*
Юрóда, *m.* Narr, Thor, *m. Кч.* 130.
Юроди́вий, *a.*irrsinnig, dumm,blöde, albern, närrisch, *Ш.* I. 254.
Юрóдство, *n.* Verrücktheit, Narrheit, *f.*; toller Streich, *Кч.* 107.
Юрóдствувати,*v.n.* u. *a.* verrückt, irrsinnig sein, sprechen &, *С* II. 172.
Юрóк, *m.* Bergfink, *m.* (Fringilla montana), *В.*; 2) Stück Holz zum festeren Binden der Garben.
Юртá, *f. АД.* II. 148. s. Юрбá.
Юртувáти ся, з ким mit jmdm streiten, *К.*; 2) im Aufruhre sein.

'Юрцьó, Юрцу́нь, Юрцу́ньо, *m. dim.* Georg.
Юрцунів, -éва, -еве, *a.* des Юрцу́нь, Юрцуньó.
'Юрчик, *m. dim.* Georg.
'Юстин, *m.* Justin, Justinus.
Юсти́на, *f.* Justine.
'Ютро, *in d. Verbind.* на ютрі на зáрі *Л.* 26. am frühen Morgen.
'Юха, *f.* §. Blut, *n.* Blutjauche, *f.* Eiter, *m*; 2)Suppe, Brühe, *f.* Brei, *m.Зак.*; * als Schimpfwort: Bösewicht, Schuft, *m.*
Юхи́м, *m.* Euphemius, Euthymius.
'Юхт, *m.* юхта, *f.* Juchten, Juften, *m.*
Юхтóвий,*a.*Juchten-,von,ausJuchten.
Ючни́й, *a.* Saum-, Last-, (*vgl.* Юк).
Юши́ти, *v. a.* blutig machen; 2) *v. n.* u. — ся, fliessen, bluten, von Blut triefen, *А Г.* 157. *Ко.* 188.
Юшíти, *v. n.* s. d. v. 2).
'Юшка, *f. dim.* 'Юха, Brühe, Suppe, *f.*
'Юшно, *adv. Н.* 239. mit guter Suppe, Brühe.
Юшóве, *pl.* s. Ґу́ші, *Гол.* III. 354.

Я.

Я, neun u. zwanzigster Buchstabe.
Я, *pron.* ich.
Я! *int.* der Verwunderung, s. 'Яй!
'Ябедь, *f.* s. 'Ябедник.
'Ябéда, *f.* (boshafte) Anklage, Ehrenschändung, Denunciation, *f. Пар.*
'Ябедник, *m.* (verleumderischer) Ankläger, Verleumder, Anzeiger, Denunciant, Ehrenschänder, *m. Пар.*
'Ябко, *n.* s. 'Яблоко.
'Яблеко, *n.* s. 'Яблоко. [gemacht.
Яблéчний, *a.* Aepfel-, aus Aepfeln
Яблéчник, *m.* Aepfelmost, Aepfelwein, *m. Пар.*
'Ябли́чко, *n.* Kniescheibe, *f. В.*
Яблíвка, *f.* Apfelfrucht, *f. В.*
'Яблінка, *f.* Apfelbaum, *m.* (Pyrus malus L.), *В.* [Kernobst, *n.*(Pomaceae), *В.*
Ябловáті, *pl.* Apfelfrüchtler, *pl.*
'Яблоко, *n.* Apfel, *m.* [Apfelbaum-.
Яблонóвий (-нéвий), *a.* Apfel-,
'Яблочко, *n. dim.* s. 'Яблоко.
Яблóшник, *m.* s. Яблéчник, *Пар.*
'Яблуко, *n.* Apfel, *m.*

'Яблунь, *f.* s. 'Яблінка, *В.*
'Яблуне, *n. coll.* Apfelbäume, *pl.*
Яблунéвий, *a.* Apfel-, Apfelbaum-.
Яблунівка, *f.* Aepfelmost, *m. Cm.*
'Яблунка, *f.* s. 'Яблінка. [*Ру.*
Яблу́нний,*a.*desApfelbaumes,Apfel-,
'Яблушний, *a.*Apfelbaum-,Apfel-,*К.*
'Яблуня, *f.* s. 'Яблінка.
'Яблучниця, *f.*Aepfelverkäuferin.*f.*
Яборóнт, *m.* e. Gattung des Pappelbaumes, (*Бор.*). [keit, *f. У.*
Яв, *m.* Wachen, *n. Пар.*; 2) Wirklich-
'Ява, *f.* Wachen, Wachsein, *n.*; 2) Erscheinung, Form, *f. К.*; 3) Auftritt, *m.* Scene, *f. Пар.*
Явдоки́м, *m.* Eudocimus.
Явдóха, *dim.* Явдóня, Явдóнька, Явдóшка, *f.* Eudocia.
'Яведа, *f. Ф.* Kobold, *m.* s. Відміна II.
'Яведник, *m.* s. Чорт.
Явзá, *f.* Selbstliebe, Eigenliebe, *f. Зак.*
Явзáти ся, egoistisch sein, *Зак.*
Явзáч, *m.* Egoist, *m. Зак.*
Явйти, являти, *v.a.* offenbaren, sehen

lassen, zeigen; 2) aufweisen, auszeichnen, *Кв.* II. 4.; — ся sich zeigen, erscheinen, aufkommen.
'Я в и щ е, *n.* Schreckbild, *n.* *Пар.*
'Я в і р (клень), *gen.* явора, *m.* Weisser, Grosser od. Waldahorn, *m.* (Acer pseudoplatanus), *B.*
Я в і р и́ н о ч к а, *f. dim.* s. Яворина.
'Я в к а т и, *v. n.* s. Ня́вкати, (*Фр.*); 2) schnattern, *Пар.* [nung, Offenbarung, *f.*
'Я в л е н е, *n.* u. явлене ся, Erschei-
Я в л е́ н н и й, *a.* wundervoll, vom Himmel erschienen (v. einem Heiligenbilde), *Ш.* II. 242.
Я в л я́ т и, — ся, s. Яви́ти, — ся.
'Я в н и й, *a.* offenbar, öffentlich, sichtbar, bekannt, augenscheinlich, deutlich.
'Я в н і с т ь, -ости, *f.* Offenbarkeit, öffentliche Kunde; Deutlichkeit, Klarheit, *f.*
'Я в н о, *adv.* klar, deutlich, offenbar, öffentlich.
Я в н о ц ь в і т и й, *a.* offenblühend, pocти́ни -ті, *B.* Blütenpflanzen, Phanerogamen, *pl.*
'Я в о р, *m.* s. 'Явір, *Зак.*
'Я в о р е ц ь, -ірця, *m. dim.* s. 'Явір.
'Я в о р и к, *m. dim.* s. 'Явір; 2) e. Art Гаївки́.
'Я в о р и́ н а, *f.* s. 'Явір; 2) Ahornholz, *n.*
Я в о р о́ в и й, *a.* Ahorn-, ahornen, aus Ahornholz.
'Я в о р о н ь к о, *m. dim.* s. 'Явір.
Я в т у́ х, *m.* Eutychus.
I. 'Я г а, *f.* ба́ба-яга, alte Hexe, alte Schwätzerin, Zauberin, *f.*; böses Weib.
II. 'Я г а (го́ла). *f.* Tausendknoten, *m. Пар.*
Я г и́ й, *a.* böse, *Мі.* II. 14.
Я г і́ в к а, *f.* s. Гаївка, *B.*
Я г і д н и́ к, *m.* Erdbeerstrauch, *m.*; 2) Ort, wo viele Beeren wachsen.
Я г і́ л к а, *f.* s. Гаївка.
Я г л и́ ц я, *f.* s. Дя́гель, *B.*
Я г л и́ ч к а, *f.* s. Пра́лїска, *B.*
'Я г н и, *pl.* Art Speise, *Зак.*
'Я г н и́ ц я, ягни́чка, *f.* junges Schaf, *B.*
Я г н у́ с и к, (ягну́шик), *m.* ein wohl feiles Angehänge, *Зак.*
Я г н я́, *n.* Lamm, *n. B.*
Я г н я́ т и н а, *f.* Lammfleisch, *n.*
Я г н я́ т к о, ягня́точко, *n. dim.* Lämmchen, Lämmlein, ganz junges, kleines Lamm, *n.*
Я г н я́ т н и к бородатий, *m.* Lämmer-Bartgeier, Geieradler, *m.* (Gypaëtos barbatus), *Пол.*; 2) Lämmerhirt, *m. B.*
'Я г о д а, *f.* Beere, (bacca), *B*; 2) Walderdbeere, *f.* (Fragaria vesca), *B.*
'Я г о д н и к, *m.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.* [bes grossularia), *B.*
'Я г р е с, *m.* Gemeine Stachelbeere, (Ri-
Я д, *m.* Gift, *n. Ш.* II. 149.
Я д а́ м, *dim.* Ядамко́, *m.* Adam.
'Я д е р н и й, *a.* kernig, kräftig, derb, dicht; * bündig, lakonisch, *Пар.*
'Я д е р н і с т ь, -ости, *f.* Kernigkeit, Kernhaftigkeit, Frischheit, Dichte, *f.*; * Bündigkeit, *f. Пар.*
'Я д е р н о, *adv.* s. 'Ядерний.
Я д л о в е́ ц ь, -івця́, *m.* s. Яло́ве́ць.
Я д о в и́ т и й, *a.* giftig.
Я д о в и́ т і с т ь, -ости, *f.* Giftigkeit, *f. Пол.*
Я д о́ м о л о ч ь канарі́йска, *f.* Euphorbia canariensis, *B.*
'Я д р а, *pl.* Buchweizenkleie, *f. Га.* I. 258.
Я д р е́ н и й, *a.* nerwig, *Пар.* s. 'Ядерний.
Я д р е́ н н и к и, *pl.* Kernpilze, *pl.* (Pyrenomycetes), *B.*
Я д р е н и́ с т и й, *a.* kernig, *Ог.* 100.
Я д р и́ н к а, *f.* Drüsensack, *m. Пол.*
Я д р к и́ й, *a.* kräftig, frisch, rüstig, hurtig.
Я д р о́, *n.* Kern, Korn, *n.*; Mark, *n.* Keim, Same, *m.*; * Gehalt, *m.*; *pl.* я́дра, Geilen, *pl. Пар.*
Я д р я́ н и й, *a. Ме.* 322. kernig, gesund.
'Я д у х, *m.* derjenige, welcher an Engbrüstigkeit leidet, *Га.* I. 258.; 2) s. Ди́хавиця, *Пар.* [хавиця, *Пар.*
'Я д у х а, *f.* Engbrüstigkeit; s. Ди́-
'Я д у ш л и в и й, 'Ядушний, *a.* s. Ди́хавичний. [я́духа.
'Я д у ш л и в і с т ь, -ости, *f.* s. 'Ядух,
'Я е ч к о, *n. dim.* kleines Ei.
Я е́ ч н и к, *m.* яе́чниця, *f.* Eierschwamm, Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus); 2) яе́шниця пошвиста, Birkenschwamm, *m.* (Ag. vaginatus), *Вол.*
Я е́ ш н и к, *m.* Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus), *B*; 2) Eierkuchen, *m. Пар.*
Я е́ ш н и ц я, яе́шня, яе́чниця, *f.* Eierspeise, *f.*
Я з, *m.* Wehre, *f.* Damm, *m. B.*; 2) Art Geräth zum Fischfang, *Щог.*
Я з ь, я з и́ к, я з ю́ к, *m.* я з и́ ц я, я́зя, *f.* Giesen, (Leuciscus idus), *B.*
Я з ь в, *f. W.* Qual, Pein, *f.*

'Я з в á, *f.* *У.* s. Ра́на; 2) s. d. v. — морова́, Pest, *f.* *С.* II. 136.; 3) Hexe, *f.* böses Weib, *B.*

Я з в é ц ь, *m.* Dachs, *m.* *Пар.*

'Я з в и́ н а, *f.* *МШ.* s. Ра́на; 2) *МШ.* *B.* Schlucht, *f.* Abgrund, *m.* Loch, *n.*

'Я з ь в и н а, *f.* ein sehr schlechter Weg, (*vrgl.* Язьв).

Я з в и́ т и, *v. a.* verwunden.

'Я з ґ і р, *m.* Kaulbarsch, (Acerina cernua),*B.*

'Я з д р а, *pl.* Kiemen, *pl.* *B.*

Я з и́ к, *m.* Zunge; * Sprache, *f.*; 2) Kundschafter, *m.* *Кч.* 142; 3) Erdzunge, Landzunge, *f.*; 4) — мо́рський, Seezunge, *f.* (Solea nasuta Pall.), *B.*

Я з и к á т и й, *a.* mit einer grossen Zunge;*plauderhaft,schwatzhaft; Maulheld,*m.*

Я з и к о в á т и й, *a.* zungenförmig.

Я з и к о́ в и й, *a* Zungen-; Sprach-, *Пар.*

Я з и к о з н á н е, *n.* *Ог.* Sprachwissenschaft, *f.*

Я з и к о с л о́ в, *m.* Linguist, *m.* *Пар.*

Я з и́ ч е с к и й, *a.* *Не.* s. Пога́ньский.

Я з и ч к о в á т і, *pl.* Zungenblütige, *pl.* (Liguliflorae), *B.*

Я з и ч к о́ в и й, *a. dim.* Zungen-; -а сопíлка, Zungenpfeife, *f.* *Пол.*

Я з и́ ч н и й, *a.* Zungen; 2) heidnisch, Heiden-, *Мог.*

Я з и́ ч н и к, *m.* Heide, *m.*; 2) — космохво́стий, Taubenschwanz, *m.* (Macroglossa stellatarum), *Пол.*

Я з и́ ч н и ц я, *f.* Heidin, *f.*; 2) Zungenfarn, *m.* (Scolopendrum officinarum).

Я з и́ ч о к, -чка, *m. dim.* s. Язи́к, Zünglchen, Zünglein, *n.* Zunge, *f.* (einer Wage); Zunge, *f.* Dorn, *n.* (in einer Schnalle); Zäpfchen, *n.* (hinten am Gaumen); 2) Riemenwurm, *m.* (Ligula), *B*; 3) *pl.* я з и́ ч к и, Lanzettblättriger Wegerich, (Plantago lanceolata), *B.*

I. Я з н ь, *f.* das „Ich", *Пар.*

II. Я з н ь, *f.* s. 'Язя.

'Я з ь о, *m.* (Kinderspr.), Язи́к.

Я з о в é ц ь, -вця́, *Ос.* (61) IV. 38.?

Я з о́ к, -зка́, *m.* s. Яз 2), *Щог.*

'Я з я, *f* Hexe, Furie, *f.* böses Weib, *B.*

'Я й к а т и, яйкоті́ти, *v. n.* ach rufen, ächzen, wehklagen, jammern.

'Я й! *int.* der Verwunderung, ah! 2) des Schmerzens.

Я й ц é, *gen.* яйця́, *n.* Ei, *n.*; яйцéбельце́, *Ч.* II. 16. Zauberei, *n.*

Я й ц е в á т и й, яйцéвий, *a.* eiförmig, *B.*

Я й ц í в к а. *f.* Eischnecke,*f.* (Ovula),*B.*

I. Я к, *m.* Уаск, Grunzochse, *m.* (Bos gruniens).

II. Я к, *conj.* sobald, sowie, wann; so lange als, seit, seitdem; як лишé, — тíлько sobald nur, als nur; 2) wenn; як що wofern, wenn, fals, *Шл.* *Ч.* IV. 599. 695.

III. Я к, *adv.* wie, als, так за вели́кий як я, so gross wie ich; як на нéго, то до́сить für ihn ist das genug; як то бувáє wie es zu geschehen pflegt; як стій, aus dem Stegreif; b) in einem Nu; як ся трáфит wie es sich trifft; як мо́га wie nur möglich, aus allen Kräften, nach Kräften; як? wie? як ся мáєш? wie geht es dir? як на имя́ то́го пáна? wie ist der Name jenes Herrn? wie heisst jener Herr? *М.* I. 138; як! wie! и ещé як! und wie! як будь, як нéбудь schleuderhaft; якрáз eben; genau; knapp; gerade; я́кся, *М.* II. 125. = якóсь; як-так, eben so gut, eben so wohl — als, як сей так той eben so dieser als jener; як спит, так спит er schläft u. schläft in einem fort.

I. 'Я к о́ и, *conj.* wenn.

II. 'Я к о́ и, *adv.* als wie, als ob, als wenn.

Я к и́ й, *a.* was für ein? was für einer?; welcher; яки́й до́брий! (*iron.*) wie gut er ist! яки́й ти му́дрий! wie klug du doch bist! яки́й ти пан! da sieh' mir den Herrn!; яки́м ро́дом auf welche Art, *P.* I. 84; 2) яки́й-таки́й wie einer, so andere; яки́й сей, таки́й той *id.*; 3) я к и́ й т á к и й, irgendeiner, irgendwelcher; wie auch immer beschaffen, der erste beste; mancher, *Зг.*

Я к и́ й с ь, яки́й ся, *М.* II. 21. *pron.* ein gewisser, irgend ein, irgend jemand.

Я к и́ к а т и, *v. n.* *Гол.* I. 169. vom Schreien des Kuckucks: Kuckuck rufen.

Я к и́ м, *m.* Joachim.

Я к и́ м і в, -ова, -ове, *a.* des Яки́м.

Я к и́ н т, *m.* Hyacinth, *m.* *Пар.*

'Я к и ч к и, *adv.* wie eben.

'Я к і в, -ова, *m.* Jakob; * sprichwörtlich: уся́кому по 'Якову für jeden etwas, *Мор.*

Я к í в к а, *f.*Betonie,*f.* Zehrkraut,*n.* *Пар.*

Яківо́чний, *a. Ос.* (62) IV. 87. zweideutig; verdächtig.
'Якір, -ора, *m.* Anker, *m. Пар.*
'Якірний, *a.*Anker ; *sbst.n.* якірне́ Ankergeld, *n.*; Ankerrecht, *n.*; Ankerzoll, *m. Пар.*
Якірни́к, *m.* Ankerschmied, *m. Пар.*
'Якість, -ости, *f.* Beschaffenheit, Eigenschaft; Qualität, *f. Пол.*
'Якли́ти, *v. n. Н.* 238. s. Ква́нькати, Каню́чити
I. 'Яко, *adv.* wie, als, gleich; я́ко та́ко so so, nicht zum besten.
II. 'Яко, *conj.* dass, *До.*
'Якоби, *adv.* s. 'Якби.
Яко́вий, *a.* wie beschaffen, von welchen Eigenschaften.
'Яковиха, *f.* Gattin des 'Яків.
'Яковишин, *a.* der 'Яковиха, ihr geh. [ihm geh.
'Яковів, -ова, -ове, *a.* des 'Яків,
Яко́вість, -ости, *f.* Beschaffenheit, *f.* Qualität, *f. Вах. Др.*
Якові́, *adv.* wie beschaffen, *М.* II.105.
Якоґісїнький, *a.* нї якоґ. *Кч.* 237. nicht der geringste, gar kein.
Яко́го, *adv.* wie viel, wie zahlreich.
Яко́ном, *m. Р.*I.167. *eig.* Еко́ном, (w.s.).
'Якор, *m.* s. 'Якір.
Яко́рниця, *f.* Ankertau, *n. В.*
I. Яко́сь, *adv.* zufälliger Weise; unbekannter Weise, man weiss nicht wie od. woher; 2) einigermassen, gewissermassen, etwas.
II. Яко́сь, *conj.* einst, einmal. [*Пл.*
'Якостний, *a.* qualitativ, besonders,
Якура́т, *adv.* s. Акура́т.
'Якшати ся, *Кух.* — з кимо́сь sich zu jmdm gesellen, ein Verhältnis mit jmdm anknüpfen.
Яль звича́йна, *f.* s. Яли́ця, *В.* Edeltanne, Pechtanne, Weisstanne, *f.* (Abies pectinata).
Яла́к, *m.* — соба́чий Hundetopf, *m.*
Ялёва́ті, *pl.* Tannenartige, *pl.* (Abietineae), *В.* [vulgaris), *В.*
Яле́ць, -лця́, *m.* Hasel, (Leuciscus
'Ялий, *a.* schön, niedlich, fein, *Пар.*; 2) gut, tüchtig, brauchbar, *Зар. Веч.* I. 334.; 3) roth glänzend, funkelnd, *У.*
Яли́на, (*dim.* яли́нка), *f.* Tannenholz, *n. В.*; 2) Tanne, *f. Пар.*
Ялинни́к, *m.* Tannenwald, *m.*
Ялино́вий, *a.* Tannen-.
I. Яли́ти, *v. a.* schmücken, zieren; — ся *Ф.* roth glänzen.
II. Яли́ти, *v. a.* (де́рево) abrinden (u. dadh trocknen lassen).
Ялице́вий, *a.* s. Яло́вий.
Яли́ця, *f.* Tanne, *f.*
Яли́чка, *f. dim.* s. d. v.; 2) Meertanne, *f.* (Abietina), *В.*
Яли́чний, *a.* Tannen-, *Пар.*
Яли́чник, *m.* s. Борове́ць бу́рий.
Яли́шник, *m.*Rindviehhändler, *m.*(?).
Ялі́бний, *a.* niedlich, wohlgefällig, wohlanständig, schicklich, *Пар.*
Ялі́бно, (елі́бно), *adv. Ф.* gut anstehend, schicklich, hübsch.
Ялıве́ць, -вця, *m.* s. Ялове́ць.
'Ялівка, я́лівиця, *f.* Kalbe, eine junge Kuh, Färse, *f. В.*
I. Ялівни́к, *m.* junges Hornvieh, *В.*
II. Ялівни́к, *m.* Wachholderdrossel, *m.* (Turdus pilaris), *В.* [Wachholder.
Ялівце́вий, *a.* Wachholder-, von
Ялівчани́к, *m.* Wachholderbeerenverkäufer, *m.* (*Бор.*). [tigkeit, *f. Пар.*
'Ялість, -ости, *f.* Schönheit; 2) Tüch-
Яли̂ти, *v. n.* welken, *Пар.*
'Ялка, *f.* Tannenbäumchen, *n.* (als Christbaum).
Ялму́жна, *f.* Almosen, *n.* milde Gabe.
Ялова́тий, *a.* unfruchtbar.
Ялове́ґа, *f.* junges, Schaf, unfruchtbares Schaf & *В.*; 2) *aug.* s. 'Ялівка.
Ялове́ць, -івця́, *m.* звича́йний, Gemeiner Wachholder, (Juniperus communis), *В.* [trocken.
'Яловий, *a.* unfruchtbar; *unnütz;
'Ялови́на, *f. coll.* unfruchtbares Vieh; 2) Kalbenfleisch, *n.*
'Яловиця, *f.* s. 'Ялівка. [Kuh-.
'Яловичий, я́ловичний, *a.* Kalben-,
'Яловичина, *f. coll.* Kalbenfleisch, Kuhfleisch, *n. Га.* I. 258.
Ялова́, ялові́, *f. n. coll.* junges Vieh, Kalben, Kälber, *pl.* &.
Яловни́к, *m.* s. Ялівни́к.
'Ялоза, *m.* u. *f. Н.* 214. e. schmutziger Mensch, Schmutzian, Sudler, *m.*
Яло́зити, *v. a.* beschmieren, besudeln; — ся sich — *Зак.*
Яло́зний, *a. Н.* 214. schmutzig, besudelt, schmierig.
Яломо́к, -мка́, *m.* Käppchen, *n.* Platt-

mütze, *f.* von runder Form aus Thierhaaren, *Зак.*

Ялоскати, *v. a.* mit Fett beschmieren; beschmutzen, *Га.* I. 258.

Ялошенька, *f. dim.* s. 'Ялівка.

'Яльчик, *m.* s. Ялéць, *B.*

Яльчинка, *f.* Fichtenwickler, *m.* (Coccyx abiegnana), *B.*

'Яма, *f.* Höhle, Erdhöhle; Vertiefung; Grube, *f.*; 2) halb in der Erde befindliche leicht zugängliche Vorrathsgrube, *f.* Erdkeller, *m.*

Ямó, *m.* Jambe, *m.*

Ямбóвий, *a.* Jamben-, jambisch.

Ямина, *dim.* яминка, *f.* Kluft; Grube, *f.* *Пол.* [Grube, *f.* Loch, *n.*

Ямиско, *n. aug.* s. 'Яма, Höhle,

Ямистий, *a.* höhlig, hohl, voll Höhlen u. Löcher.

'Ямка, *f. dim.* s. 'Яма, e. kleine Höhle, kl. Grube, kl. Loch; — в óці Augenhöhle, *f.*

Ямкувáтий, *a.* *M.* II. 34. -ті óчи?

Ямкýр, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.* [гувáти, *Мак.* II. 54.

Ямлйти, *v. a.* s. Куповáти, Тор-

'Ямник, *m.* Dachshund, *m.* (Canis vertagus).

'Ямнище, *n.* *Гн.* 64. Schlammfänger, *m.*

Ямочерéвнї, *pl.* Schlauchthiere, *pl.* (Coelenterata), *Пол.*

'Ямочка, *f. dim.* s. 'Ямка. [*Cm.*

Ямчáтий, *a.* löcherig; mit Grübchen,

Ямчина, ямчинка, *f. dim.* s. 'Яма.

Ян, *m.* Johann. [gaddus).

Янґáдский, *a.* aus Engedis (En-

Янголятко, Янголяточко, *n. dim.* Engelein, *n.* *Ш.* I. 256. s. Ангелятко.

Яндрýх, *m.* s. Андрéй.

'Яне, 3. *pers. praes. fut.* von яти (янути) = зачáти *Гол.* III. 33.

Янéнько, *m. dim.* Häuschen.

Яничáр, *m.* Janitschar, *m.*

Яничáрка, *f.* Janitscharenflinte, *f.*

Янкó, *m. dim.* Johann.

Яньó, *m. dim.* Johann.

Янтáр, *m.* Bernstein, *m.*

Янтáрка, *f.* Bernsteinschnecke, *f.* (Succinea), *B.* [stein, *Пар.*

Янтáрний, *a.* Bernstein-, aus Bern-

Янтíн, *m.* Antonius.

'Яньцьó, Яньцýньó, *m. dim.* Johann.

Янчáр, *m.* Lämmerhirt, *m.* *B.*

Янчáрка, *f.* Säbel, *m.*; 2) s. Яничáрка.

Япóрти, *pl.* Art Winteräpfel, gross hart, spät, *B.*

Яр, *gen.* ярý, *m.* Schlucht, Felskluft, *f.*

Ярь, *f.* Lenz, Frühling, *m.* *Пар.*; 2) s. Ярина́.

Яребина, *f.* s. Орябина, *Kol.* II. 122.

Ярéм, *gen.* ярмá, *m.* s. Ярмó.

Ярéма, *dim.* Ярéмко, *m.* Jeremias.

Ярепýд, *m.* e. Mensch von kleinem Wuchs aber stark, *Зак.* [fels-, *А-Г.* 158.

Ярепýдовий, *a.* haeretisch, Teu-

Яретич, яретичий, *a.* *Me.* 454. s. Єретицкий.

Ярéц (-éць), *m.* Gerste, *f.* (Hordeum), *B.*

Ярига, *m.* s. d. f. *Пic.*; 2) Säufer, *m.* *Га.* I. 258.

Ярижник, *m.* *Ко.* 79. Wucherer, *m.*; 2) einer der angestellt ist Diebe aufzusuchen, *Зак.*

Яриза, *m.* *АД.* I. 215. *Зак.* s. d

'Ярий, *a.* Frühlings-, Sommer-, збíже Sommergetreide, *n.* Sommersa. *f.*; -ий віск Sommerwachs, Jungfe. wachs, *n.*; — огóнь = грань; ярі пчóлоньки, junge Bienen, *АД.* I. 214; 2) rein, hell, frisch; 3) grell, bunt, *ОП.*

I. Ярина́, *f.* Sommergetreide, *n.*; 2) Gemüse, Gartengewächse, Küchengewächse, *n.*; 3) die Felder für 1) u. 2).

II. Ярина, *f.* s. Орина.

Яринéць, -нця́, *m.* Gemüse-Lauch, *m.* (Allium oleraceum).

Яринний, *a.* des Sommergetreides; 2) Gemüse; *pl.* Яриннї, Spinatkräuter, *pl.* (Oleraceae).

Ярити, *v. a.* s. Жáрити; 2) *reizen, zum Zorne reizen, *C.*; — ся s. Жáрити ся; 2) *in Zorn, in Wuth gerathen, ergrimmen, wüthen.

Яриця, *f.* Sommerkorn, *n.* Sommerroggen, *m.* s. Ярина́ I.; 2) *Ч.* IV. 668. Erdbeere, *f.*

Ярич, *m.* s. Їж, *Пар.*

'Ярість, -ости, *f.* Furie, Wuth, *f.* *Пар.*

Ярíти, *v. n.* Strahlen zucken, (*Фр.*).

I. 'Ярка, *f.* junges Schaf, *B.*; 2) Sommerweizen, *m.* *Зак.*

II. 'Ярка, *f.* böses Weib, s. 'Яга, 'Язя.

Яркий, *a.* feurig; heiss, hitzig; frisch, munter, lebhaft; 2) lichterloh; *adv.* ярко — —.

'Яркість, -ости, *f.* Stärke, *f.* *Пол.*

Ярковáтий, *a.* mit leichten Vertiefungen, *К.*

Ярлйвий, *a.* grimmig, *Ст.*

Ярлйво, *adv.* lüstern, *Ст.* [Pass, *m.*

Ярлйк, *m.* *Рч.* 15. Schein, Freizettel,

'Ярмак, *m.* *ungr.* s. 'Ярмарок.

'Ярмалка, *f.* ярмалок, -лка, *m.* s. 'Ярмарка, Ярмарок, *Н.* 20. *Кч.* 67.

'Ярманка, *f.* ярманок, -нка, *m.* *Р.* I. 196. s. Ярмарка, ярмарок.

'Ярмарка, *f.* Markt, Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.*

'Ярмаркóвий, *a.* zum Jahrmarkt, zur Messe gehörig, Jahrmarkts-, Markt; vom Jahrmarkt her; *sbst. n.* ярмаркóве, Jahrmarktsgebühr, *f.* Standgeld, *n.* ярмаркóві, *sbst. pl.* Leute die auf den Jahrmarkt sich begeben, die vom Jahrmarkt kommen &.

'Ярмаркувáти, *v. a.* Jahrmarkt, Markt machen, handeln; einen Handel machen.

'Ярмарок, -рку, *m.* s. 'Ярмарка; * Lärm, *m.* Getöse, *n.* ярмарок робйти lärmen, Lärm machen.

Ярмарóшний, ярмарóчний, *a.* s. Ярмаркóвий. [lichkeit, *f.*

Ярмйв, *m.* *Ко.* Unordnung, Unannehm-

Ярмівка, *f.* *Ч.* IV. 195. e. Art Mütze.

'Ярміс, *m.* *М+Б.* 166. *Н.* 82.

Ярмó, *n.* Joch, *n.* * drückendes Joch, Last, *f.* [Joche niederhalten, plagen.

Ярмовáти, *v. a.* *Не.* unter schwerem

Ярмовйй, *a.* Joch-; -á кість Jochbein, *n.* *В.*

Ярмолóй, *m.* s. Ірмолóй, *Зак.*

'Ярмонка, *f.* *Н.* 108. *Р.* II. 175. s. 'Ярмарка. [drücken, s. Ярмовáти.

Ярмувáти, *v. a.* mit dem Joche

'Ярмуж, *m.* Art Blätterkohl, *n.* (Brassica oleracea aloides).

Ярмýлка, ярмýрка, *f.* Käppchen, Mützchen, *n.* (bes. d. Juden).

Ярнйй, *a.* s. Веснянйй, *У.*

Ярнйк, *m.* Schneeglöcklein, *n.* (Galanthus nivalis), *В.*

Ярнйця, *f.* s. Ярйця 1).

Яробýйний, *a.* *В.* mit frischem Muthe.

I. Яровáти, *v. a.* s. Веснувáти.

II. Яровáти, *v. n.* s. Ярйти ся 2), *Зак.*

Яровáтий, *a.* schluchtig.

Яровáтість, -ости, *f.* schluchtartige Bildung des Flussthales.

Яровйй, *a.* s. 'Ярий, -вé жйто = яре ж. [rung, *f.* *Кв.* II. 8.

Яровинá, *f.* Sommersaat, Somme-

Ярозелéний, *a.* hellgrün, grasgrün, *Ст.* [Schlucht; Graben, *m.*

Ярóк, *gen.* яркá, *m.* *dim.* s. Яр, kleine

Яропýджий, яропýжний, *a.* räuberisch, *С.* II. 224.

'Яросити (ярошу, -сиш), *v. a.* когó jmdn zum Zorn reizen, *Пар.*

'Яросливий, *a.* leicht aufbrausend, jähzornig, grimmig, *М.* I. 152. [*Пар.*

'Яросливість, -ости, *f.* Grimm, *m.*

'Яростити (ярощу, -стиш), *v. a.* s. 'Яросити, *Пар.*

'Ярostний *a.* zornig; verhasst, *У.*

Ярóта, *f.* *coll.* vorjährige Lämmer, *pl.*

'Ярочка, *f.* *dim.* s. 'Ярка.

Ярочкóвий, *a.* von Lammfellen.

I. 'Ярош, *m.* Hierotheus.

II. 'Ярош, *m.* ein grausamer, wilder, unbarmherziger Mensch, *Га.* I. 258.

'Ярслев, *m.* *Ч.* III. 336. ?

Ярýга, *f.* *aug.* s. Яр, Felsenkluft, *f.*

Ярýн, *m.* *Ко.* 143. der Aufbrausende, Grimmige.

Ярýнда, *f.* Langeweile, *f.* (?).

Ярчá, *n.* junges Schaf; Lamm, *n.* *В.*

Ярчáк, *m.* etw. zur Bekleidung des Чабáн Gehöriges: *viell.* Mütze.

Ярчáний, *a.* s. Ячмінний.

Ярчóвина, *f.* e. Schafskrankheit = Schafskrätze in Folge der Gänge dh Sümpfe.

Ярчýк, *m.* junges Schaf; junger Widder, *Пар.*; 2) *К.* II. 38. собáки-ярчукй, Hund mit e. Wolfszahn (nach dem Volksglauben), *С.* welcher im Stande ist vor dem Teufel zu beschützen u. eine Hexe zu erwürgen, u. spürt jedes Gespenst.

Ясь, *m.* *dim.* Johann. [*f.* Aufruf, *m.*

Ясá, *f.* *К.* I. 168. Bekanntmachung,

Ясафáт, *m.* Josephat.

Яселнйчий, *m.* Stallmeister, *m.* *К.*

I. 'Ясень, -сеня, *m.* звичáйний, Gemeine od. Hochesche, *f.* (Fraxinus excelsior), *В.*

II. 'Ясень, -ня, *m.* *КУ.* Polarstern, *m.*

Ясенéвий *a.* Eschen-, aus Eschenholz.

Ясенéць, -нця́, *m.* *dim.* s. Ясень I.; 2) Tausendgüldenkraut, *n.* *Пар.*; 3) s. Ясенець.

Ясени́на, *f.* Eschenholz, *m.*
Ясени́ско, *m. aug.* s. 'Ясень I.
'Ясетр, *m.* Stör, *m.* (Acipenser sturio), *B.*
'Ясик, *m. dim.* s. Ясь.
Яси́на, *f.* s. Ясá.
'Ясир, *m.* Beute, *f.*; Gefangenschaft, [Sklaverei, *f.*
Яси́рник, *m.* Gefangener, Sklave, *m. K.*
Яси́ти (яшу́, яси́ш) *v. a. K.* verkünden.
'Ясїнь, *m.* s. 'Ясень I.
Ясїнниця (стягі́вка), *f.* Blaues Ordensband, (Catocala fraxini), *B.*
'Яска. *f. Cm.* alles Glänzende, schimmernde Schneeflocke, Sternchen, *n.*
'Яскір, *m.* Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus), *B.*
'Ясько, *m. dim.* Hänschen; 2) Art [weisse, grosse Fisolen.
'Яскор, *m.* Ч. I. 1, 181. s. 'Яскір (?).
Яскра́вий, *a.* grell; blendend, schimmernd. [schreiende Farben, *pl.*
Яскра́вість, -ости, *f.* Grellheit, *f.*
'Яскрало, *n.* Flitter, *m.* Flitterwerk, *n.* Зг.
Яскри́ти ся, funkeln, schimmern, *Пар.*
Яскри́ця, *f.* funkelndes Licht, *Cm.*
'Яслá, *pl.* Zahnfleisch, *n. B.*; 2) Krippe, *f.*
'Ясмин, *m.* Jasmin, Pfeifenstrauch, *m.* (Philadelphus coronarius).
Ясми́нина, *f.* s. d. v.
'Ясьмін, *m.* s. 'Ясмин, Ясьмінóвий, *a.*
Ясéнький, *a. dim.* s. 'Ясний.
Яснéць, (-éц), *m.* glattes Eis (nicht mit Schnee bedeckt), durchsichtiges Eis, (*Це.*) *Га.* I. 258.
'Ясний, *a.* hell; glänzend; klar; * klar, deutlich, verständlich, in die Augen fallend; natürlich (я́сна річ).
Ясни́ти ся, hell leuchten, schimmern.
'Ясність, -ости, *f.* Helle, Helligkeit, Heiterkeit, Klarheit, *f.*; * Deutlichkeit, Verständigkeit; * Glanz, Ruhm, *m.* (in Titeln): Durchlaucht, *f.*
Ясні́ти, *v. n.* hell sein, leuchten, glänzen; hell, licht werden, *Не.*
'Ясно, *adv.* hell, licht; klar, unbewölkt (am Himmel); * klar, deutlich; einleuchtend.
Яснобá́рвий, *a* hell-, buntfarbig, *Ваг.*
Яснобі́лий, *a.* hellweiss.
Яснобри́вий, *a. W.* mit lichtblonden Braunen.
Яснобруна́тний, *a.* hellbraun.
Ясновельмóжний, *a.* erlaucht, *Ш.* II. 69. [Durchlaucht, *f. C.* I. 184.
Ясновельмóжність, -ости, *f.*
Ясновéць, -івця́, (бýзьків-огéнь), *m.* Lichtnelke, Kuckucksblume, *f.*) Lychnis flos cuculi); 2) blanke Münze.
Ясновид, *m.* ясновида, *m.* u. *f.* Hellseher, *m. Пар.*
Ясновидність, -ости, *f.* Hellsichtig- [keit, *f. Пар.*
Ясновидющий, *a.* hellsehend, *K.*
Ясножóвтий, *a.* hellgelb.
Яснозелéний, *a.* hellgrün.
Яснозóрий, *a.* hell blickend, helläugig, *Cm.*
Яснокóсий, *a.* mit blonden Haar- [flechten.
Ясномóжний, *a.* erlaucht, *Cm.*
Яснóокий, *a.* helläugig.
Ясноплови́й, *a.* hellfahl.
Ясноцунсóвий, *a.* hellponceau.
Ясноржий, *a.* -кінь Lichtfuchs, *m. Пар.*
Ясноржа́вий, *a.* hellrostroth.
Ясносивий, *a.* grauweiss; — кінь Lichtschimmel, *m.*
Ясноси́ний, *a.* hellblau, lichtblau.
Ясносиня́вий, *a.* s. d. v.
Ясносі́рий, *a.* lichtgrau.
Ясночервóний, *a.* hellroth.
'Ясокір, *m.* Schwarzpappel, *f.* (Populus nigra), *B.*
'Ясочка, *f. dim.* s. 'Яска.
'Яспіда, 'Яспідь, *f.* böses Weib.
'Ясса, *f. АД.* I. 217. Salutirung, Begrüssung, Salve, *f.* (zur Begrüssung).
'Ясский, *a.* aus Jassy.
'Ястер, *m.* s. 'Ястріб, *B.*
Ястребá́ня, *f.* etwa: e. Henne die der Habicht fressen mag, eine nichtsnutzige Henne, (*Фр.*).
'Ястрибинá, *f.* Scheuchruf gegen Hühner (*Бор.*).
'Ястріб, *m.* Habicht, *m.* (Astur), — кýрячий Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*; — птá́шачий або потя́чий, Sperber, *m.* (A. nisus), *B.*
'Ястрібиця, *f.* Weibchen eines Habichts, *n.*
'Яструб, *m.* (— вели́кий), Hühner- [habicht, *m. B.*
Яструбеня́, *n.* Junge eines Sperbers, e. Habichts, *n.*
Яструбéць, -бця́, *m. dim.* s. 'Яструб; — мали́й Sperber, *m. B.*
Ясувá́ти, *v. a.* sagen, mittheilen, erklären; kundgeben, andeuten, *Cm.*

Ясу́нь, Ясу́ньо́, Ясу́ньцьо́, *m. dim.* Hänschen.

'Ятва. *f. Пу.* Begriff, *m.* Fasslichkeit, *f.*

'Ятел, я́тель, я́тіль, *m.* Specht, *m.* (Picus), *B.*

'Ятелин, *a.* des Spechtes, *Не.*

'Ятер (-ір), *m.* Reuse, *f. B.*

'Яти, *v. a.* beginnen, anheben; — ся (чого́) an etw. treten, etw. unternehmen; 2) *impers.* яло́ ся = прили́чно, кра́сно es ziemt, es passt, ist schön.

Яти́на, *f.* Griffelbein, *n. B.*

'Ятка, *f.* Zelt, *n.* hölzerne Bude, *Ке.* I.127; 2) Fleischbank, *f.* Fleischscharren, *m.*

Ятлиня (-ле-), *n. P.* I. 155.?

'Яточка, *f. dim.* s. 'Ятка.

Ятра́к, *m. B.* s. Ви́тер.

Ятри́стий, *a.* eiternd, (*Фр.*).

Ятри́ти, *v. a.* reizen; ого́нь anfachen; ра́ну eine Wunde eitern, schwären machen; — кого́ reizen, erbittern; — ся aufflackern; eitern, schwären; sich erzürnen, erbittert werden.

Ятрівка, ятро́вка, ятро́ха, *f.* des Bruders Frau, Schwägerin, *f.*

I. Ятро́ха, *f.* s. d. v. *Га.* I. 258.

II. Ятро́ха. *f.* kaltes Fieber, *Мі.* II.289.

Ятряни́й, *a.* hell flackernd, — ого́нь heftiges Feuer, *B.*

'Яфина, *f.* Heidelbeere, *f.* s. Черни́ця.

Яфинни́к, *m.* Heidelbeere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*

'Яфира, *pl.* я́фири, s. 'Яфина, *B.*

Яфірни́к, *m.* s. Яфинни́к, *B.*

Яхи́дний, *a.* boshaft, tückisch, listig, s. Єхи́дний, *Зак.*

Яхи́дство, *n. Ко.* 231. Schlangenlist, *f.*

'Яхонт, *m.* Edelstein, *m.* (Rubin, Hyacinth, Amethyst, Saphir).

Яць, Яци́на, 'Яцко́, *m.* Hyacynthus.

Яци́нний, *a.* Hyacinth-; — цьвіт, Hyacinthe, *f. Пар.*

Ячáти, *v. n.* vom Geschrei der Schwäne.

Ячи́ти, *v. a. АД.* I. 213. weinerlich, kläglich reden, beten.

Ячіти, *v. n.* leise etw. thun, weggehen, *Зак.*

Ячмінь, *gen.* ячме́ню, *m.* Gerste, *f.* (Hordeum); 2) * Gerstenkorn, *n.* auf dem Auge.

Ячмініско, *n.* Gersten-Stoppelfeld, *n. B.*

Ячмінка, *f.* Gerstenstroh, *n.*; 2) Art frühe Aepfel, süss, weiss (grünlich), reifen gleichzeitig mit der Gerste.

Ячмінний, *a.* von Gerste, Gersten-.

Ячмінник, *m.* Gerstenammer, *m.* (Encheriza milliaria), *B.*; 2) Gerstenbrod, *n. Пар.*

Ячмінниця, *f.* Gerstenstroh, *n.*

'Ячниця, я́шниця, *f.* s. d. v.

'Яшва, *f. Не. Пр.* XII. 604.?

Яшка́р, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua), *B.*

'Яшко, *m.* s. 'Ясько.

'Яшний, я́чний, *a.* s. Ячмінний, *P.* I. 152. *Мс.* 233.

'Ящик, *m* Büchse, Butter, od. andere Meste, *f. B*

'Ящириня, *n.* Junges einer Eidechse.

'Ящириця, *f.* Laubmoos, *m. Пар.*

'Ящірка, *f.* Eidechse, *f.* (Lacerta agilis, viridis).

'Ящірчин, *a.* Eidechsen-.

'Ящур, *m.* Salamander, *f.* (Salamandra), *B.*; 2) Art Frühlingsspiel (*vgl.* Гаї́вка).